

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

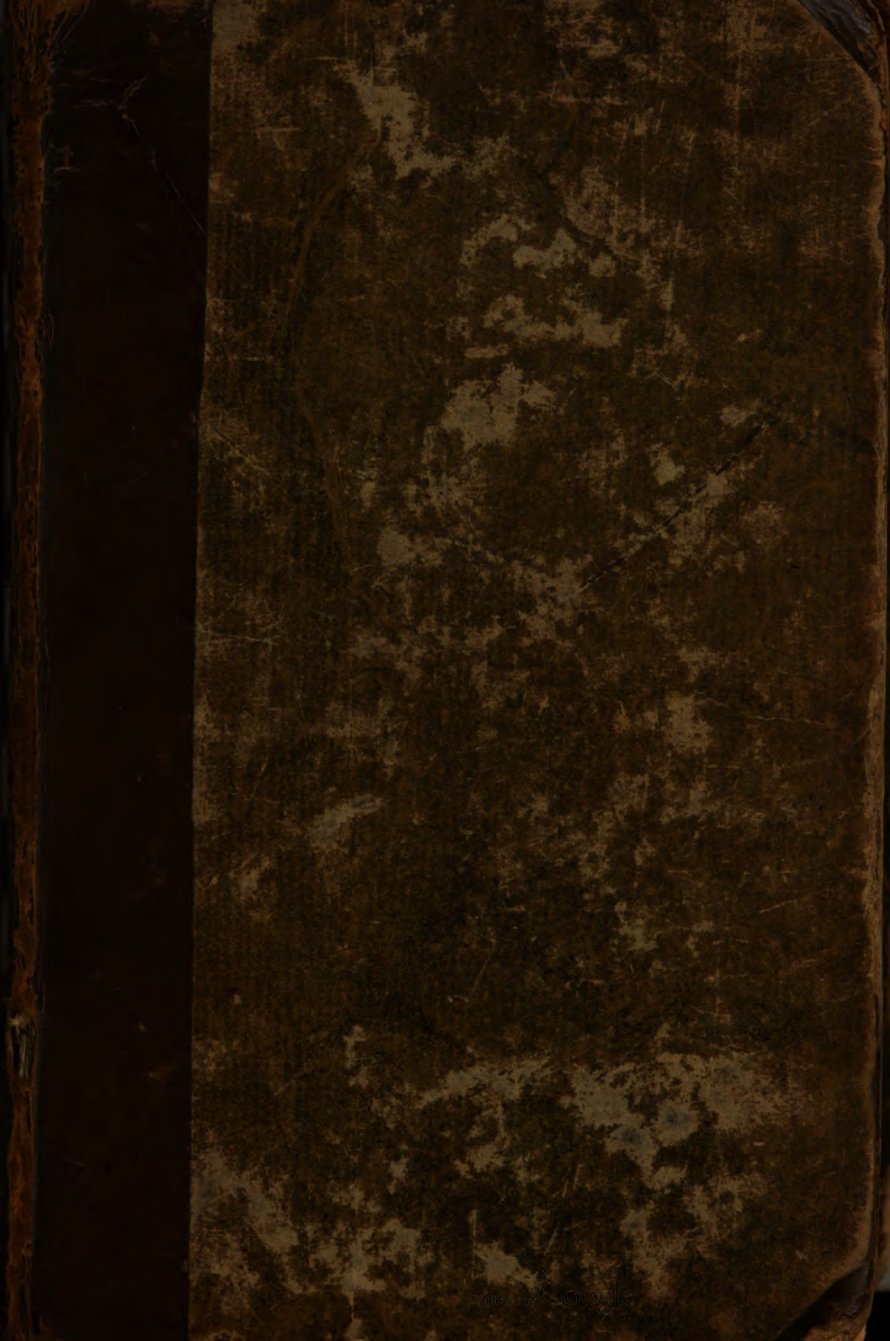
Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

MS
5

H. Schotten

Gloes

01 1127 7281 UB AMSTERDAM

N O U V E A U
D I C T I O N N A I R E
P O R T A T I F.

N O U V E A U
D I C T I O N N A I R E
P O R T A T I F

D E S L A N G U E S

F R A N Ç O I S E E T H O L L A N D O I S E .

O U V R A G E

*enrichi des mots nouveaux, généralement reçus
dans les deux langues; des expressions usitées
de nos jours; des tables des verbes irrégu-
liers; des termes de la navigation et de la
nouvelle nomenclature chimique, &c.*

P A R

G. N. L A N D R É E T P. A G R O N .

P R E M I È R E P A R T I E .

F R A N Ç O I S - H O L L A N D O I S .

A A M S T E R D A M ,
C h e z J E A N A L L A R T .

M D C C C X .

Handwritten text in cursive script, possibly a signature or a name, located in the lower middle section of the page.

PRÉFACE.

Il seroit superflu de dire quelque chose en faveur du genre de l'ouvrage, qu'on présente au public, l'utilité des dictionnaires étant généralement reconnue. Toutefois il est à propos qu'on entre dans quelques détails sur les raisons qui ont donné lieu à ce manuel, dont la partie typographique pourroit faire naître quelques soupçons sur la perfection de l'ensemble.

Depuis longtems il étoit nécessaire que les dictionnaires Hollandois-François et François-Hollandois fussent refondus et augmentés. Les grands évènements, arrivés vers la fin du siècle passé, et au com-

VOORBERIGT.

Het nut der Woordenboeken is te duidelijk bewezen en te algemeen erkend, dat dat men iets zoude behoeven te zeggen, ter aanprijzing van een nieuw Werk van dien aard, het welk thans aan het Publiek wordt aangeboden. Evenwel zal het noodig zijn in eenige bijzonderheden te treden, omtrent de redenen, die ons tot het uitgeven van dit handboek hebben aangespoord, welks typographische (drukkunstige) inrigting somtijds eenig verkeerden denkbeeld, wegens de volkomenheid van het geheel, zoude kunnen doen ontstaan.

Sedert langen tijd was het hoogst noodzakelijk dat de Nederduitsche en Fransche en Fransche en Nederduitsche Woordenboeken verbeterd en vermeerderd werden. De groote gebeurtenissen, in het laatst der

mencement du présent siècle, et les progrès de la philosophie et des arts, surtout ceux de la chimie, ont enfanté de nouveaux mots; on en a fait revivre d'autres qui étoient oubliés ou inusités; plusieurs mots commencent à vieillir, et la langue Hollandoise, si riche et peut-être trop oubliée ou méconnue, s'est enrichie d'une infinité de mots et d'expressions. L'orthographe de Mr. le Professeur SIEGENBEEK, si généralement admise, nécessitoit une refonte des dictionnaires usités, et l'excellent ouvrage de Mr. WEILAND, connu sous le nom de *Taalkundig Woordenboek*, exigeoit qu'on expliquât en françois tous les mots ou phrases qui s'y trouvent, qui sont en usage, et dont on chercheroit envain un grand nombre dans les lexiques modernes. Toutes ces raisons prouvoient l'indispensable nécessité d'un changement. Le prix et le volume des dictionnaires usités ne les rendant guères propres à être employés par les commençans, les écoles restoient privées d'un avan-

ta-

afgeloopene en in 't begin der tegenwoordige Eeuw voorgevallen, de vorderingen der Wijsbegeerte en der Kunsten, en vooral die van de Scheikunst, hebben nieuwe woorden voortgebracht, en anderen, die reeds vergeten of in onbruik geraakt waren, doen herleven; verscheiden woorden beginnen te verouderen, en de Nederduitsche Taal, reeds zoo rijk en mischien al te zeer vergeten of miskend, is, van tijd tot tijd, wederom met eene groote menigte van nieuwe woorden en uitdrukkingen verrijkt geworden. Dit eene en andere, zoo wel als de ingevoerde spelling van den Hoogleeraar SIEGENBEEK, welke vrij algemeen is aangenomen, maakte eene verbetering der in gebruik zijnde Woordenboeken tot eene wezenlijke behoefte, terwijl tevens het uitmuntende Werk van den Heer WEILAND, bekend onder den Titel van Taalkundig Woordenboek, eene verklaring in het Fransch vorderde van alle de daarin voorkomende Woorden of Spreekwijzen, die in gebruik zijn, en waarvan men een groot aantal te vergeefs in

tage que leur offrent la modicité du prix et la confusion de celui-ci.

On s'est pris à tâche de donner aux mots, non seulement leur signification naturelle, mais aussi de les expliquer particulièrement à chaque sens différent qu'ils offrent à l'esprit. Au moyen de plusieurs abréviations, on a distingué le sens figuré ou le sens proverbial de la signification propre. Les expressions familières, les expressions poétiques et celles qui sont peu usitées, se trouvent ici désignées de la manière la plus intelligible. Les termes techniques les plus usités n'ont pas été oubliés, et on a eu soin de les distinguer.

Afin

in de hedendaagsche Woordenboeken zoeken zoude. Daarenboven maakten de prijs en de grootte der gewone Woordenboeken dezelve weinig geschikt om door de eerstbeginnenden gebruikt te worden, en dus bleven de scholen veelal van een voordeel beroofd, het welk haar thans, uit hoofde van den matigen prijs en de beknoptheid van dit Werk, wordt aangeboden.

Wij hebben ons voornamelijk beijverd, om daarin niet alleen de natuurlijke beteekenis der woorden op te geven, maar dezelve ook bijzonder te verklaren bij elken verschillenden zin, waarin zij kunnen voorkomen, en tevens, door middel van verscheidene verkortingen, getracht het onderscheid tusschen den figuurlijken of spreekwoordigen zin en de eigenaardige beteekenis te doen opmerken. De gemeenzame en dichterlijke uitdrukkingen, als mede die, welke weinig in gebruik zijn, hebben wij op de duidelijkste en meest verstaanbare wijze aangewezen, terwijl de gebruikelijkste kunst-

* 2

woor-

Afin que cet ouvrage ne devint pas trop volumineux, on a omis plusieurs substantifs composés, que les règles de la Grammaire peuvent faire composer facilement. Nous en avons agi de même quant aux participes en Hollandois, que la conjugaison indique facilement, et nous n'avons fait mention que de ceux qui peuvent être envisagés comme des adjectifs et employés comme tels.

C'est surtout au genre que l'on a fait une attention particulière. L'édition la plus récente du dictionnaire de l'Académie, le dictionnaire de Mr. GATTEL, ceux de M. M. SIEGENBEEK et WEILAND ont été d'un grand secours en

ce-

woorden ook niet vergeten en zorgvuldiglijk van de overigen onderscheiden zijn.

Er zijn, wel is waar, ten einde dit Werk niet al te wijdloopig te doen worden, verscheiden zamengeselde zelfstandige naamwoorden in hetzelfde uitgelaten; doch wij hebben geoordeeld, dat zulks gevoegelijk konde geschieden, doordien de regels der *Spraakkunst* die zamensstelling zeer gemakkelijk maken. Omtrent de Deelwoorden in het *Nederduitsch*, welke bij de *vervoeging der Werkwoorden* zonder moeite onderscheiden worden, hebben wij even zoo gehandeld, en alleen die genen aangeslijpt, welke als *bijvoegelijke naamwoorden* kunnen voorkomen en als zoodanig gebruikt worden.

Op het geslacht vooral hebben wij onze bijzondere aandacht gevestigd, en hiertoe zijn ons de nieuwste uitgave van het *Woordenboek der Akademie*, dat van den Heer GATTEL, en die van de Heeren SIEGENBEEK en WEILAND, niet

wei-

ceci. Comme le genre des noms propres diffère beaucoup dans les deux langues, on a cru nécessaire de l'indiquer.

On a retranché tous les mots enfantés par la révolution, qui n'ont pas été admis, et qui ne lui ont pas survécu; mais on a conservé scrupuleusement ceux que les meilleurs auteurs emploient, tels que *motiver*, *activer*, *acclimater*, &c. et l'on a marqué dans les deux parties de ce dictionnaire, par les lettres n. c. (*nouvelle création*) tous les mots nouveaux, sur l'usage desquels toutefois quelques précautions deviennent nécessaires.

Quant à tous les termes techniques du blason et de la fauconnerie, nous n'avons pas voulu en surcharger ce dictionnaire. Relativement aux premiers, on n'en fait plus un objet d'étude, et les seconds ne s'emploient que par un très petit nombre d'individus.

weinig behulpzaam geweest. Daar echter het geslacht der Eigennamen in de beide Talen merkelyk verschilt, heeft men noodig geoordeeld dit verschil zoo veel mogelijk aantewijzen.

*Alle de woorden, die hunnen oorsprong aan de Fransche omwenteling verschuldigd waren, en jedert niet aangenomen of wederom in onbruik geraakt zijn, hebben wij overgeslagen; maar wij hebben zorgvuldiglijk behouden die, welke door de beste Schrijvers gebruikte worden, als daar zijn: motiver, activer, acclimater. enz., en in de beide gedeelten van dit Woordenboek, met de letters n. c. (*nouvelle création*), alle de nieuwe woorden aange-teekend, omtrent welker gebruik evenwel eenige om-zigtigheid noodig is.*

Wat alle de kunstwoorden van de Wapenschildkunde en Valkerij aanbetreft, met dezen hebben wij dit Werk niet willen opvullen, doordien de eersten geen voorwerp van studie meer uitmaken, en de tweeden slechts door zeer weinig lieden gebezigd worden.

On a aussi omis, dans la partie Hollandaise, les mots François, naturalisés en Hollande, tels que: *artillerij*, (que l'on rend mieux par *geschut*) *militaire*, *admissie*, &c. On nous saura toutefois gré d'avoir donné, autant qu'il nous a été possible, les termes de la nouvelle nomenclature chimique.

Nous n'avons pas placé dans ce dictionnaire les diminutifs Hollandois, qui se forment en François, en joignant au nom substantif le mot *petit*, comme *hondje* (petit chien), *lichtje* (petite lumière), &c.; toutefois on trouvera soigneusement indiqués ceux qui s'écartent de cette règle, tels que *gansje* (oison), *haasje* (levraut), *konijntje* (lapereau), &c.

L'art de la navigation, porté à un si haut degré chez la nation Hollandaise, a du nécessairement donner l'idée d'enrichir ce dictionnaire de la plupart des termes de marine;

Ook hebben wij, in het Nederduitsche gedeelte van dit Werk, die Fransche woorden overgeslagen, welke in Holland als t ware genaturaliseerd zijn, als: *Artillery*, (dat beter door *geschut* verklaard wordt,) *militaire*, *admissie*, enz. Echter zal men ons, gelooven wij, dank weten, dat wij de kunstwoorden der nieuwe Scheikundige naamlijst zoo veel mogelijk hebben aangewezen.

De Nederduitsche verkleinwoorden, die in het Fransch gevormd worden door bijvoeging van het woord *petit* bij het zelfstandige Naamwoord, als *hondje* (*petit chien*), *lichtje* (*petite lumière*), enz. hebben wij in dit Woordenboek niet geplaatst; doch die, welke van dezen regel afwijken, als *gansje* (*oison*), *haasje* (*levraut*), *konijntje* (*lapereau*), zal men naauwkeuriglijk aangeteekend vinden.

De zeevaartkunde, welke bij de Hollandsche Natie tot een' zoo hoogentrap van volkomenheid geraakt is, hebben wij geoordeeld niet te moeten vergeten, en wij zijn bedacht

avantage trop frappant pour qu'il soit nécessaire de le relever.

C'est surtout le dictionnaire Hollandois-François qui se trouve augmenté d'une infinité de mots, que, quelque usés qu'ils soient, on chercheroit cependant vainement dans d'autres dictionnaires, comme: *op iets nederkomen, afwisselend, indienen, bestaanbaar, voor iets berekend, bewerkstelligen, oordeelvelling, onderafdeeling, meestal, deelneming, benooidigheden, oordeelkundig, bijdraaijen, daarstellen, &c.* Le nombre en est considérable; il y a même, parmi ces mots, plusieurs que Mr. WEILAND n'a pas placés dans son dictionnaire.

On ne s'est pas écarté de l'orthographe du dictionnaire de l'Académie Française, quoique dans l'estimable ouvrage de GAT-

geweest om dit werk ook te verrijken met de meest in gebruik zijnde kunstwoorden, de scheepvaart betreffende, wier nuttigheid, in een land als het onze, niet kan betwist worden.

Men zal vooral het Nederduitsche en Fransche gedeelte van dit Woordenboek met eene groote menigte van woorden vermeerderd vinden, die men, hoe gebruikelijk dezelve ook zijn, evenwel te vergeefs in andere Woordenboeken zoeken zoude, als, bij voorbeeld: op iets nederkomen, afwisselend, indienen, bestaanbaar, voor iets berekend, bewerkstelligen, oordeelvelling, onderafdeeling, meestal, deelneming, benooidigheden, oordeelkundig, bijdraaijen, daarstellen, enz. en zeer vele anderen, onder welke men zelfs verscheiden vindt, die de Heer WEILAND niet in zijn Taalkundig Woordenboek geplaatst heeft.

Voorts hebben wij, wat het Fransch aangaat, niet van de spelling van het Woordenboek der Fransche Akademie willen afwijken,

TEL cet auteur y ait déro-
gé souvent, sur des raisons
spécieuses et souvent mê-
me solides. On n'a pas osé
décider sur ce point. Bien
qu'on soit très éloigné de
condamner l'orthographe
de la diphtongue *oi*, que
l'on change en *ai*, lors-
qu'elle ne se prononce pas
à pleine bouche, comme
dans *je bois*, et que même
elle paroisse très plausible,
on a cru ne pas encore de-
voir l'admettre, vû qu'elle
n'est pas encore générale-
ment reçue.

Ce dictionnaire est aug-
menté de la nomenclature
des mesures, monnoies et
poids, nouvellement intro-
duite en France, et les pro-
portions en sont soigneuse-
ment indiquées.

On a marqué d'un asté-
riqué (*) les verbes irré-
guliers, et pour en facilit-
ter l'usage, on en a ajouté
la table à la fin de chaque
volume. C'est avec regret
qu'on se voit forcé de

con-

*offchoon de kundige GAT-
TFL, in zijn geächt Werk,
zich dikwijls op waar-
schijnlijke en zelfs vaste
gronden, niet naar dezel-
ve geregeld heeft. Over
dit punt hebben wij niet
durven beslissen, en hoe
zeer wij wel verre zijn
van de spelling des twee-
klanks oi aftekeuren, dien
men in ai verandert, wan-
neer dezelve niet met
een' vollen mond, als in
je bois, wordt uitgespro-
ken, hoe zeer ons deze
spelling zelfs zeer aanneme-
lijk voorkomt, hebben wij
gemeend dezelve nog niet te
moeten toelaten, doordien
zij tot heden toe niet alge-
meen gevolgd wordt.*

*Aan het einde van het
eerste deel van dit Werk
zal men de naamlijst vin-
den der maten, munten en
gewicht, zoo als dezelve
kortelings in Frankrijk is
ingevoerd, en waarvan de
evenredigheden zorgvuldig-
lijk zijn aangetoond.*

*De onregelmatige Werk-
woorden zijn met een ster-
retie *) geteekend, en wij
hebben, om het gebruik
daarvan gemakkelijk te ma-
ken, achter ieder boekdeel
eene tafel van dezelve ge-*

convenir que la même distinction n'a pu avoir lieu, en égard aux verbes irréguliers Hollandois, attendu qu'on peut les subdiviser trop, et qu'il y en a même, sur la conjugaison desquels on n'est pas encore d'accord, comme, *vragen* (demander), dont l'imparfait est *vroeg* ou *vraagde*.

Enfin on a imprimé en caractère italique les consonnes finales des mots français, lesquelles ne se prononcent jamais, quand même le mot suivant commence par une voyelle, ainsi que les mots, qui n'étant proprement pas Hollandois, s'emploient comme tels dans le discours familier, et on a indiqué la prononciation de plusieurs mots, dans laquelle ils s'écartent de la règle générale.

Voilà des avantages qu'il est permis de relever, dont chacun peut se convaincre facilement, et sur lesquels

on

*voegd. Intusschen moeten wij niet bedwezen beken-
nen, dat dezelfde onderscheiding, ten opzichte der
Nederduitsche onregelmatige
Werkwoorden, niet heeft
kunnen plaats hebben, om-
dat men dezelfden te veel
onderafdeelen kan, en dat
er zelfs gevonden worden,
omtrent welker vervoeging
men het nog niet eens is,
als, bij voorbeeld, vragen
(demander), waarvan de
onvolmaakte tijd is vroeg
of vraagde.*

*De laatste medeklinkers
der Fransche woorden, die
nooit worden uitgesproken,
niettegenstaande het vol-
gende woord met eene klink-
letter begint, zijn, zoo
wel als die woorden, wel-
ke, eigenlijk geen Neder-
duitsch zijnde, in de ge-
meenzame gesprekken als
zoodanig gebezigd worden,
met eene Italiaansche let-
ter gedrukt, terwijl wij
tevens de uitspraak van
verscheidene woorden, die
van den algemeenen regel
afwijken, aangewezen heb-
ben.*

*Ziet daar in 't kort de
voordeelen aangehaald, wel-
ke dit Werk oplevert! Ie-
dereen zal zich gemakke-*

on ne fauroit en imposer au public. L'accueil que recevra cet ouvrage, prouvera le degré de perfection, auquel on l'a porté.

lijk van dezelve kunnen overtuigen, en men zoude te vergeefs het Publiek hieromtrent willen misleiden. De meerdere of mindere goedkeuring van onzen arbeid zal doen blijken, tot welk eenen trap van volkomenheid wij denzelveu gebragt hebben.

D E S

ABRÉVIATIONS

DANS LE PREMIER TOME.

UITLEGGING

D E R

VERKORTINGEN

IN HET EERSTE DEEL.

a. adjectif, <i>bijvoegelijk naamwoord.</i> ad. adverbe, <i>bijwoord.</i> art. article, <i>lid- of geslachtwoord.</i> c. conjonction, <i>voegwoord of zamenvoegfel.</i> f. substantif féminin, <i>vrouwelijk zelfstandig naamwoord.</i> fa. familier, <i>gemeenzaam.</i> fig. figuré, <i>figuurlijk.</i> i. interjection, <i>tuschenwerpsel.</i>	m. substantif masculin, <i>manne-lijk zelfstandig naamwoord.</i> n. neutre, <i>onzijdig zelfstandig naamwoord.</i> n. c. nouvelle création, <i>nieuwe uitvinding of nieuw gebruik.</i> p. participe, <i>deelwoord.</i> pl. pluriel, <i>meervoud.</i> poét. poétique, <i>dichterlijke zin.</i> pr. pronom, <i>voornaamwoord.</i>

prp.

<p>prp. préposition, <i>voorzet-
sel.</i></p> <p>p. u. peu usité, <i>dat weinig
• ingebruik of verouderd is.</i></p> <p>pron. prononcez, <i>spreek
uit.</i></p> <p>prov. proverbialement, <i>,
spreekwoordelijk.</i></p> <p>q. quelqu'un, <i>iemand.</i></p> <p>qc. quelque chose, <i>iets.</i></p> <p>v. voyez, <i>zie.</i></p> <p>T. termè, <i>kunstwoord.</i></p> | <p>v. a. verbe actif, <i>bedrij-
vend of dadelijk werk-
woord.</i></p> <p>v. n. verbe neutre, <i>onzij-
dig werkwoord.</i></p> <p>v. r. verbe réciproque, <i>,
wederkeerig werkwoord.</i></p> <p>* astérique qui déligne les
verbes irréguliers, <i>ster-
retje, de onregelmatige
werkwoorden aanduiden-
de.</i></p> |
|--|--|

*

N O U V E A U
D I C T I O N N A I R E
D E P O C H E
F R A N Ç A I S - H O L L A N D O I S .

A B A

- A a**, m. de eerste Letter van het alfabet, f.
- A**, art. déf. et indéfini, aan.
- A**, a, prp. te, aan, naar, op, met, bij, om, door, in, jegens, tot, voor.
- Abajoue** f. neêrhangende wangen (als die van eenige soorten van apen) f. pl.
- Abaisfé**, p. et a. neêrgelaten, lager gesteld, gezet of gemaakt.
- Abaisfe**, f. deeg tot de onderkorst van eene pastei, n.
- Abalsfement**, m. verlaging, afslijting, afrukking, daling, neêrzakking, zakking, uitzakking, afneming, verkleining, f.; het zinken, n. fig. verslapping, vermindering, vernedering, verootmoediging, laagheid, verkleining, f.
- Abaisfer**, v. a. nederlaten, lager maken of zetten, van de hoogte wat afnemen; laten zinken of zakken.
- T.** (den vogel) minder voeder geven; (eenen tak) dicht bij den stam wegnemen; (het deeg) dunner maken; (de zeilen) aanhalen of laten vallen.
- fig. vernederen, verootmoedigen.
- s**-, v. r. lager worden; (van water sprekende) vallen; (van den wind) bedaren, gaan liggen; (van het aardrijk) wegzinken, zakken.
- fig. zich vernederen, zich verootmoedigen, verkleinen, verlagen.
- Abaisfeur**, m. spier, die een lid, waaraan het gehecht is, nedertrekt, f.
- Abalourdir**, v. a. fa. onthutsen, ontstellen, dom maken.
- Abandon**, m. volkomene verlatening, onzaamheid, f.

A B A

- T. overgave of begeving, f. afstand** (van goederen enz.) m.
- fig. volstrekte verzaking.
- laisser à l'**-, ten prooi laten, prijs geven.
- Abandonné**, ée. a. verlaten, verwoest, begeven, opgegeven.
- fig. ongebonden, losbandig, slecht.
- Abandonnée**, f. hoor, ontsuchtig vrouwspersoon, f.
- Abandonnement**, m. volkomene verlatening, verzaking, begeving, f.
- T. overdragt, afstand, m.**
- fig. losbandige, ongebondene leefwijze, f.
- Abandonner**, v. a. verlaten, begeven; laten varen, prijs geven, opgeven, ten besten laten.
- s**-, v. r. (à qc.) zich overgeven.
- fig. zich door de ontucht laten wegslepen, (van eene vrouw).
- Abasourdir**, v. a. baloorig maken, ontstellen, doen verbazen.
- Abatage**, m. omhakken van hout, hakgeld, m.
- Abatant**, m. dwarstade; neêrstaande tafel; valdeur, f.
- Abâtardir**, v. a. fig. verbasteren, verderven, ontwaarden, verslappen, doen vervallen, verergeren.
- s**-, v. r. erger worden, verbasteren, ontwaarden, van aard veranderen.
- Abâtardissement**, m. verbastering; ontwaarding, vermindering, f.
- fig. de courage, verslapping van moed, f.
- Abatée**, f. op zij halen, kielhalen; afvallen, afdrijven, n. wending op zijde (van een schip), f.

Abattement, m. T. *geregte lijke uitspraak van den Franschen Consul in de Levant.*

Abat-faim, m. fa. *een groot stuk vleesch, n.*

Abat-jour, m. T. *soort van venster, in een afdak gemaakt, om het licht te doen vallen daar men het noodig heeft, n.*

Abatis, m. *eene menigte van over elkander gestorte, neêrgevalde of door een geworpene dingen, f. puin n. pl. losgebroke ne stenen; het schieten, dooien van het wild, n.*

T. *het spoor, dat de jonge wolven in het gras maken, n. afval van geslagt vee, m. het kroos van gevogelte; slagthuis, n.*

Abattement, m. *verzwakking, vermindering of afneming der krachten, f. fig. neêrslagtigheid, magteloosheid, slaauwhartigheid, f.*

Abatteur, m. *die iets neder slaat, nederfelt.*

Abatre, v. a. *omver halen, omwerpen, afbreken, omhouwen, neêrschieten; afmaaijen; afflaan; villen (de huid afstroopen of aftrekken). fig. verzwakken, verslappen, neêrslagtig maken.*

T. *(eenen hoed) afdooien, den rand daarvan neêr strijken; (van een schip sprekende) op zij halen, kielhalen; doen afvallen, afdrijven, weder naar den wind rigten.*

- *la cataracte, de cataract (een starvlies of parel) van de oogen lichten.*

- *du bois, schijven slaan (op een dambord); veel kegels gooijen (in eene kegelbaan); veel werks afdoen.*

s. v. r. *neêrstorten, -vallen (van een paar); bedaren, gaan liggen (van den wind); nederlaten in de vlugt (van eenen vogel).*

fig. *moedeloos worden, bezwijken.*

Abattu, ue. p. et a. *omvergehaald, enz. fig. magteloos, neêrslagtig, mismoo-dig, bedrukt.*

Abattues, f. pl. *het spoor, het welk een hert achterlaat in de kreupelboschen, daar het doorgedaan is, n.; takken of vruchten, die door den wind afgeslagen zijn, pl.*

Abat-vent, m. *eene met pannen of leijen gedekte timmeragie, waardoor de openingen van een huis of toren tegen wind en regen beveiligd worden, f.*

T. *stroo-mat in de hoven voor den wind, f.*

Abbatial, ale, a. *dat tot den Abt of de Abdts behoort.*

Abbaye, f. *abdij, f.*

Abbé, m. *abt; wereldlijke geestelijke, m.*

T. *de oudste knecht, m.*

Abbesse, f. *abdis, f.*

Abc, m. (abécécé), *alphabet, A B boek. fig. beginselen, eerste gronden, pl.*

Abécéder, v. n. *zweren, (woord in de heilkunde gebruikelijk).*

Abcès, m. *verzwering, etterbuil, f. gezwel, n.*

Abdication, f. *vrijwillige nederlegging van een ambt enz., afdanking, f.*

T. *afstand van zijne goederen, m. verflooting, verwerping (van een ongeloozaam kind), f.*

Abdiquer, v. a. *afdanke, (een ambt) vrijwilliglijk nederleggen.*

T. *van zijne goederen afstand doen; (een kind) verflooten, verwerpen.*

Abdomen, m. T. *onderbuik, m.*

Abdominal, ale, a. *tot den onderbuik behoorend.*

Abec, m. fa. *lok-aas, n.*

Abécédairre, m. *A B boek, n. die nog in het A B C is; alphabetisch.*

Abéc, f. *sluis of opening, waardoor het water loopt, om eene molen om te drijven, f.*

Abeille, f. *bije, honigbije, f.*

Abéquer, v. a. *jonge vogels vaeden of opkveeken.*

Aberration, f. fig. *afdwaling, afwijking.*

T. *afwijking van starren, f.*

n. c. *ook van andere dingen.*

Abétir, v. a. *dof, dom maken.*

v. n. *dof, dom worden.*

Ab hoc et ab hac, ad. fa. *zonder orde, in 't wild, in 't honderd.*

Abhorrer, v. a. *verfoejen, een' afkeer hebben.*

Abject, ecte, a. *verachtelijk, laag, verworpen.*

Abjuc.

Abjection, f. *verachting, verlaging*, f.
Abime, m. (Abyrne) *afgrond, poel*, m.
 fig. *onmeetbaarheid, ondoorgronde-
 lijkheid*, f.

T. *smeerbak der kaarsmakers*, m.

Abimé (abymé), ée, p. et a. *verzen-
 ken, bedorven*.

fig. *in't verderf gestort, verloren*.

Abimer (abymer), v. a. *in eenen af-
 grond storten*.

fig. *te gronde gaan, verderven*.

v. n. *verzinken, vergaan*.

s², v. r. *zich in eenen afgrond
 storten; vergaan, wegzinken*.

fig. *zijn eigen ongeluk bewerken*,
 dans qc. *zich ergens in dompelen;*
zich geheel aan iets overgeven.

Ab-intestat, ad. ou a. *ab intestato*;
zonder testament.

Abjuration, f. *afzwering*, f.

Abjurer, v. a. *afzweren*.

fig. *verzaken*.

Ablactation, f. *spening der kinderen*, f.

Ablais, m. *kaf van koren*, n.

Ablaque, v. *Ardasine*.

Ablatif, m. T. *ablativus*, *dervor*,
nemer, *de zesde naamval*, m.

Able of **Ablette**, m. *kleine, platte
 en dunne visch, die een' groenen
 rug en een' witten buik heeft*,
witvisch, blei, m.

Ableret, m. *totebel, ophaalnet*, n.

Abloc, **Ablot**, m. T. *grondslag, voet
 van muurwerk, grondsteen*, m.

Ablocquier, v. a. T. *den grond tot
 eenen muur leggen*.

Abluer, v. a. *een geschrift, het welk
 niet meer leesbaar is, met galno-
 ten-water bestrijken, om het we-
 derom duidelijk te maken*.

Ablution, f. T. *de wijn en het wa-
 ser, waarin de priesters, na de
 bediening der Mis, de handen was-
 schen; het wasfchen zelf; het afwas-
 schen der witte monnikskleederen;
 het uitwasfchen eener artsenij*, n.

Abnegation, f. T. *verloochening,
 verzaking*, f.

Aboi, **Aboiement**, m. *het blaffen,
 geblaf van eenen hond*, n.

Abois, m. pl. *laatste oogenblikken
 van een gejaagd hert*.

fig. *wanhopige, hooptooze staat
 esner zaak*, m.

Abolit, a. & a. *afgeschafte, vernietigd*.

Abolir, v. a. *afschaffen, ophieven,
 vernietigen*.

- un crime, *eene misdaad ongestraft
 laten, kwijt schelden*.

s², v. r. *sit de gewoonte, in on-
 gebruik geraken*.

ce crime s'abolit, etc. *het regt van
 straf tegen deze misdaad is
 voorbij*.

Abolissement, m. *afschaffing, vernie-
 tiging*, f.

Abolition, f. *afschaffing, vernietiging;
 kwijtschelding eener misdaad*, f.

Abominable, a. *verfoeijelijk, af-
 schuwelijk*.

Abominablement, ad. *op eene af-
 schuwelijke wijze*.

Abomination, f. *gruwel, gruwel daad,
 goddeloosheid, verfoeijing*, f.

- pl. *ouyoldaden, schanddaaden*,
 f. pl.

Abondamment, ad. *overvloediglijk,
 in overvloed*.

Abondance, f. *overvloed*, m.

fig. *rijkdom aan woorden*, m.

Abondant, ante, a. *rijklijk, over-
 vloedig, menigvuldig*.

Abonder, v. n. (en qc.) *iets in over-
 vloed hebben; toeyloosjen*.

fig. - en son sens, *eigenzinnig,
 waanwijs, laatsdunkend zijn*.

Abonné, f. m. *een die voor een ze-
 ker geld iets geniet*.

Abonné, a. *geschat, gewaardeerd*.

Abonnement, m. *verpachting of ver-
 drag wegens onzekere inkomsten;
 vooruitbetaling op het bezit of
 genot eener zaak*, f.

Abonner, v. a. *onzekere inkomsten
 op eene vaste somme stellen; ver-
 pachten enz*.

s², v. r. *avec q. met iemand een
 verdrag aangaan*.

Abonnir, v. a. *verbeteren, betop-
 doen worden*.

T. *het leem droogen om het op
 nieuw te malen*.

v. n. fa. et s² - v. r. *beter worden*.

Abord, m. *ingang, toegang*, m.; *aanloop,
 toeyloed van menschen of dingen*, m.

fig. *toegang*, m. *onthaal*, n. *vij-
 andclijke aanval*, m.

du premier-, in het eerst, in den
eersten opslag.

Abord, ad. ten eersten, verstand,
voort, op staanden voet.

Abord que, c. zoodra als.

Abordable, a. T. genaakbaar, waar
men landen kan.

Abordage, m. T. entering, aan boord
klamping, overzeiling, f.

Aborder, v. a. (qch. ou q.) naderen;
aan boord klampen, enteren; over-
zeilen; op eene vijandelijke wijze
aanvallen.

fig. - aanspreken, aandoen.

v. n. (à) aanlanden, aankomen.

Aborigènes, m. pl. eerste of oorspronkelijke bewoners van een
land, m. pl.

Abornement, m. afpaling, grens-
stelling, f.

Aborner, v. a. afpalen, grens-
paten stellen.

Abortif, ve, a. onzijdig, vroegtijdig,
onyotwasfen, misgewasfen.

Abouchement, m. mondgesprek, n.
T. zamenloop, vereeniging van
twee aderen, f.

Aboucher, v. a. in mondgesprek doen
betrekken, eene bemiddeling bewerken.

T. twee risten in één voegen.

Abouger, v. r. (avec qc.) over iets raad-
plegen, met iemand over eene
zaak spreken.

T. te zamenloopen als aderen enz.

About, m. T. het eind, het uiterst
gedeelte aan timmerhout, n.

Aboutir, v. n. à qc. tot aan iets gaan, zich
uitstrekken, grenzen, ergens tegen
aanliggen; op iets toelopen, uit-
gaan.

fig. op iets uitloopen, met iets aan-
digen; ergens toe strakken.

T. uitstapen, knoppen krijgen;
ester maken, opengaan, rijp wor-
den (van zweren of gezwollen.)

Aboutissants, m. pl. grenzen, f. pl.
fig. les tenans et les -, m. pl. alle
omstandigheden, f. pl.

Aboutissant, ante, a. belendend, uit-
komend, grenzend, aangrenzend.

Aboutissement, m. T. aangezet stuk,
n.; het doorbreken van een rijp
gezwel enz., n.

Aboyant, ante, a. blaffend.

Aboyer, v. n. à ou contre q. blaffen,
aanblaffen.

- après q. iemand vervolgen, uit-
jouwen, beschimpen, bespotten.

- après qch. begeerlijk naar iets
streven.

- à la lune, vergeessche moosie doen.

Aboyeur, m. een hond, die op het ja-
gen van een wild zwijn afgerigt is.

- fig. fa. iemand, die iets met on-
stuimigheid, op een' onbeschof-
ten toon, vordert.

fig. fa. kwaadspreker, scherp,
stekend mensch.

Abrégé, a. verkort, korter, beknopt-
ter gemaakt.

Abrégé, m. korte inhoud, begrip,
uittreksel, n.

en-, in 't kort, met weinig woorden.

Abrégement, m. p. u. verkorting, af-
korting, f.

Abréger, v. a. verkorten, afkorten,
korter maken, uittrekken, inkrampen.

Abréviateur, m. schrijver van een
kort uittreksel, m.

Abréviation, f. letterkorting, verkor-
ting in het schrijven (abréviatia), f.

Abreuver, v. a. drenken.
s' -, zich drenken; drinken.

fig. bevochtigen, nat maken, met
water aanvullen, (de aarde.)

- de ses larmes, zich in zijns tranen
baden.

Abreuvoir, m. wed. drinkplaats voor
de paarden, f.; zwamwater; n.

Abri, m. plaats, waar men in veil-
igheid is; schuilplaats, f.

fig. bescherming, soevlugt, f.
à l' (de qc.) ad. tegen iets gedekt,
beschut, beveiligd.

Abricot, m. abrikoos, m.

Abricotie ou Abricoté, m. gecanfijte
stukjes of pitten van abrikozen, pl.

Abricotier, m. abrikozen-boom, m.

Abricotin, m. vroege abrikozenboom, m.

Abrié ou Abrité, beveiligd, beschut,
gedekt.

Abriter, v. a. T. tegen wind en we-
der dekken, beschutten.

n. c. onder het dak brengen.

Abrogation, f. T. affchaffing, ophaf-
sing, vernietiging, f.

Abro-

Abroger, v. a. *afschaffen, ophaffen, vernietigen.*

s' -, v. r. *van zelfs vervallen; zich zelyen vernietigen.*

Abrouiti, ic. a. *wordt gezegd van jonge boomen, wier knoppen door het vee afgevreten zijn.*

Abrupto, (ex.) ad. *op eenmaal, plotselings.*

Abrupti, a. (par le vin) *verbeest.*

Abrutir, v. a. *dom maken, het verstand benemen, verbeesten.*

s' - dom, *verstandeloos worden.*

Abrutissement, m. *verreegaande domheid, verstandeloosheid, verbeesting, beestachtigheid, f.*

Absence, f. *afzijn, afwezen, n.; afwezendheid, afwezigheid, f.*

fig. *avoir des absences, verstrooid van gedachten zijn.*

Absent, ente, a. *afwezig; niet tegenwoordig.*

s'Absent, de qch. v. r. *zich verwijderen; weggaan.*

Absinthe, f. *alfem, m.*

Abolu, uc, a. *onbeperkt, onafhankelijk; meesterachtig, oppermachtig, volstrekt.*

T. *dat door niets geregeerd wordt. (in de taalkunde).*

Absolument, ad. *op eene onbepaalde wijze; volstrektelijk, te eenemaal.*

Absolument parlant, *over het algemeen gesproken.*

Absolution, f. *vergiftenis, vrijverklaring, f.*

Absolutoire, a. *vrijsprekend, vrijverklarend.*

Absorbant, ante, a. } *wat zuur en*

Absorbant, m. } *scherp verteert of opslorpt. (geneeskundige woorden).*

Absorbé, éc, p. et a. fig. *ergens in weggezonden; verdiept, verloren.*

Absorber, v. a. *opslokken, inslokken, inzwelgen, inzuigen, insorpen.*

fig. *doen verdwijnen; verteren.*

T. *het zuur door opslorpemde, inzuigende middelen tegengaan, temperen.*

s' - v. r. *zich verteren; vergaan. (dans qc.) zich ergens in verliezen, ergens in wegzinken.*

Absorption, f. *Inzuiging, opslorping, verteering, opslokking, inzwelging, f.*

* **Abfoudre**, v. a. *vrij spreken, voor onschuldig verklaren.*

Abfoute, f. *algemeene absolutie, of vergiftenis, op witten donderdag.*

Abfême, m. et f. *hij e zij, die zich van den wijn onthoudt.*

* s'Abfêmeir, v. r. (de qc.) *zich van iets onthouden.*

Abfension, f. T. *het afstaan van eene erfenis, n.*

Abftergent, ente, a. T. *reinigend, zuiverend.*

Abfterger, v. a. T. *eene wonde, of zweer, afvegen, reinigen.*

Abfterrif, ive, a. T. *het geen tot die reiniging dienstig is.*

Abfterfion, f. T. *het reinigen eener wonde, n.*

Abftinence, f. *matigheid, onthouding, f.*

Abftinent, ente, a. *matig (vooral in het eten en drinken).*

Abfttractif, ive, a. *afgetogen, afgezonderd, afgetrokken.*

Abfttraction, f. *afgetogenheid, afzondering, afrekking, fcheiding van eene hoedanigheid, eigenschap eener zaak van de zaak zelve, f.*

pl. *verftrooidheid van gedachten, f.*

Abfttractivement, ad. *op eene in gedachten afgezonderde wijze; bijen voor zich zelyen.*

* **Abfttraire**, v. a. *afrekken, fchedden; in gedachten afzonderen.*

Abftrait, aite, a. *afgezonderd, afgetrokken, diepzinnig, in mijmering verzonken.*

Abftraitement, ad. *op eene afgetrokken wijze enz.*

Abftirus, use, a. fig. *duister, diep verhorgen, zwaar om te doorgronden (van zaken).*

Abfturde, a. *ongerijmd, aanftootelijk.*

Abfturdement, ad. *op eene ongerijmd, aanftootelijke wijze.*

Abfturdité, f. *ongerijmdheid, f.*

Abus, m. *misbruik, n.; dwaling, f. mislag, m.; bedrog, n.; inbreuk op de regten, f.*

Abufer, v. a. (q.) *bedriegen, vertelden.*

v. n. (de q., de qc.) *misbruiken.*

s' -, v. r. *zich bedriegen; dwalen.*

Abufeur, m. fa. *bedrigger, verleidcr, m.*

Abusif, ive, a. *oneigenlijk, onbehoorlijk; dat tot misverftand aanftanding geven kan.*

Abusivement, ad. *oneigenlijk*; *bij misbruiking*.

Abuter, v. a. T. (*in het kegelspel*) *kavelen*, *om te weten wie het eerst spelen zal*.

Abyme, etc. v. *Abîme* etc.

Acabit, m. fa. *goeds of slechte eigenschap*; *soort*, *f. aard* (*bijzonder van vruchten*), *m.*

Acacia, m. *Acacia* (*zekere boom*), *m.*

Académiciens, m. *Akademicus*; *lid van een geleerd Genootschap*.

Académie, f. *akademie*, *universiteit*, *f.*; *hoogeschool*, *n.*; *genootschap van geleerden*, *m.*; *vergaderplaats van dezelve*, *f.*; *ridder-school*, *rijd-school*; *dobbelluis*, *n.*

Académique, a. *akademisch*.

Académiquement, ad p. u. *op eene akademische (stijve) wijze*.

Académiste, m. *akademist*; *leerling in een rijd-school*; *m.*

Acagnarder, v. a. et p. fa. *tot een lui en weelderig leven gewennen*.
s' luijeren, *leëg gaan*, *leëg loopen*.

Acajou, m. *naam van zekeren boom uit America*.

Acantacé, ée, a. (*acantacé*) *stekelig*, *distelvormig* (*van planten*).

Acanthe, f. *beerenklaauw* (*zeker kruid*); *versiering van loofwerk*, *f.*

Acariâtre, a. *twistziek*, *gemelijk*, *knorrig*, *eigenzinnig*.

Acarne, m. *naam van een zeevisch*, *m.* (*ook eene soort van distelen*).

Acatalepsie, f. *onmogelijkheid om eene zaak te weten*, *f.*

Accablant, ame. *drukkend*, *bezwaarlijk*, *moeijelijk*, *verdriestig*.
fig. lastig.

Accablement, m. *verdriet*, *n.* *overlading*, *vooral wat onheilen of tegenspoeden*, *f.*

Accablé, a. & p. *overstiept*, *bezwaard*, *overladen*.

Accabler, v. a. (q. de qc.) *iemand met een' al te zwaren last beladen*, *onder denzelve doen bezwijken*.
fig. overhoopen, *bezwaren*.

Accaparement, m. *opkoopning der eestwaren*, *f.*

Accaparer, v. a. *iets opkopen*, *om er mede te woekeren*.

Accapareur, m. n. c. *opkooper*; *korenjood*, *m.*

Accastillage, m. T. *voor-enfsuurpleche van een schip*, *f.*

Accastillé, ée, a. *van bak en schans voorzien*, *hoog opgebouwd*, *vertuind*.

Accéder, v. n. à qc. *tot eene zaak toetreden*.

Accélérateur, trice, a. *voortdrijver*, *voorsdrijfster*, *m. en f.*

Accélération, f. *verhaasting*, *voortzetting*, *bespoediging*, *f.*

Accélérer, v. a. *verhaasten*, *vlijtiglijk voortzetten*, *bespoedigen*.

Accent, m. *uitspraak*, *f.*; *tongval*, *toon van de stem*, *m.*; *toon- of klankteeken*, *n.*
pl. f. toonen, *klanken*, *pl.*

Accentuation, f. *plaatfing van het toon- of klankteeken*.

Accentuer, v. a. *een klankteeken gebruiken*.

Acceptable, a. *aannemelijk*, *redelijk*.

Acceptant, m. *ante*, *f. T. hij of zij die iets aanneemt*; *die eenen wissel accepteert of aanneemt te betalen*.

Acceptation, f. *aanneming*, *f.*

Accepter, v. a. *aannemen*.
- une lettre de change, *eenen wisselbrief accepteren*, *aannemen te betalen*.

Accepteur, m. T. *die eenen wisselbrief aanneemt te betalen* (*accepteert*), *m.*

Acception, f. T. *betekenis van een woord*.
faire - de personnes, *aanzien van persoon maken*.

Accès, m. *toegang*, *weg*, *m.*; *vermaning* (*van koorts*); *overvalling*, *bekruiping*, *f.*
fig. vlaag van milddadigheid enz.

Accessible, a. *genaakbaar*, *toegankelijk*.

Accession, f. *toetreding*, *f.*; *komst*, *m. T. geregtelijke beschouwing*, *f.*

Accessit, m. T. *accessit*; *tweede geschenk* (*bij het uitdeelen van Prijzen*), *n.*

Accessoire, m. *wat er bij komt*; *bijvoegfel*, *aanhangfel*, *n.*; *bijkomende zaak*, *f.*

Accessoire, a. *bijkomend*, *toeynlig*, *bijgevoegd*.

Accident, m. *toeval*; *ongeval*, *ongeluk*, *n.*; *toevallige eigenschap*, *f.*
T. (*in de schilderkunst*) *iets*, *dat van een mindere licht voortkomt*.

par accident, ad. *bij toeval, op eene ongelukkige wijze.*
 Accidentel, elle, a. *toevallig.*
 Accidentellement, ad. *toevalliglijk, op eene toevallige wijze.*
 Accise, f. *accijs of accijs, m.; belasting op wijn, bier enz., f.*
 Acclamant, ante, a. n. c. *toejuichend.*
 Acclamateur, m. n. c. *toejuicher, m.*
 Acclamation, f. *toejuicing, f. gejuich, vreugdegeroep, n.*
 Acclamer, v. a. n. c. *toejuichen.*
 Acclamer, v. a. T. *een' mast wangen, vastklampen, vastmaken.*
 Acclimaté, ée, a. n. c. *aan de luchtstreek gewoon.*
 Accointance, f. fa. p. u. *vertrouwelijke, gemeenzame omgang, m.*
 Accolade, f. fa. *omhelzing, f.; ridderslag, m.*
 T. *streep of trek, om verscheiden posten eener rekening tot één te brengen, m.*
 -de *lapereaux, een koppel jonge konijnen, die men te gelijk op tafel voordient.*
 Accolage, m. *het binden der ranken van eenen wijnstok aan de staken, n.*
 Accole, ée, a. T. *zamengevoegd, naast elkander geplaatst (van twee wapenschilden sprekende).*
 Accoler, v. a. sa. *omhelzen, T. den wijngaard aanbinden.*
 T. *posten eener rekening tot één brengen; n. c. te zamen voegen.*
 Accolure, f. *stroo- of teeneband om de druiven aan te binden, m.*
 Accommodable, a. *bij te leggen, te veroffenen.*
 Accommodage, m. *toebereiding, f.; het loon daarvoor, n. schikking der haren, eener paruk, f.*
 Accommodant, ante, a. *toegevend, inschikkelijk, gediensig.*
 Accommodation, f. *bemiddeling, bijlegging van een geschil.*
 Accommodé, ée, p. et a. *opgeschikt, gekleed.*
 peu ou mal — *weinig of slechts bemiddeld, onvermogend.*
 Accommodement, m. *inrigting, f.; vergelijk, verdrag, n.*
 Accommoder, *gemak verschaffen; in*

orde brengen, wél inrigten; Lu- dienen; kappen, opschikken, kleeden; dienstig, geschikt zijn; behagen; voegen, schicken; vereenigen, verzoenen; toebereiden (van spijze).
 qc. à qc. *iets ergens naar rigten; teizeren, deerlijk havenen.*
 q. de qc. *iemand ergens mede dienst doen.*
 s' -, v. r. *zich aankleeden; zich waten te schicken; zich met iemand verdragen.*
 de qc. *zich iets laten welgeval- len, daar mede te vreden zijn; zich iets aanmatigen.*
 à qc. *zich ergens naar voegen, in iets schicken.*
 Accompagnateur, m. *die de zangstem met eenig speeltuig ondersteunt.*
 Accompagnement, m. *vergezelling, f.; gevolg, n.*
 T. *bijwerk, n.; paring van de stem met een speeltuig, f.; ver- kerf sel aan een wapenschild, n.*
 Accompagner, v. a. *vergezellen, bege- leiden; zich wél tot iets schicken.*
 T. *de stem met speeltuigen pa- ren (accompagneren).*
 s' -, v. r. *de q. iemand medekomen.*
 T. *zich zelvoo accompagneren; zelf spelen terwijl men zingt.*
 Accompli, ie, p. et a. *volbragt, vol- maakt, volkomen.*
 Accomplir, v. a. *volbrengen, volvoe- ren, voltooien, afmaken.*
 s' -, v. r. *vervuld, volbragt worden.*
 Accomplissement, m. *volbranging, uit- voering, vervulling, f.*
 Accon, m. *eene soort van platgebodende schuit om op ondiepten te varen, f.*
 Accoquiner, v. Acoquiner.
 Accord, m. *toestemming f.; verdrag; vergelijk, n.; overeenstemming, f.*
 T. *être d' - het eens zijn.*
 demeurter ou tomber d' - *de qc. iets inwilligen, toestaan.*
 instrument -- *gestemd speeltuig.*
 d'Accord, ad. *goed! ik ben er mede te vreden.*
 Accordailles, f. pl. fa. *verloving, f.*
 Accordant, ante, a. *overeenstemmend; dat wel paart, wel luidt.*
 Accordé, ée, a. *toegestaun, ingewillig.*

Accordé, m. ée, f. *bruidegom, m.; bruid, f.*
Accorder, v. a. *overeenstemmen; (een speeltuig) stemmen; vereenigen; bewilligen, toegeven.*
 s' - het ééns zijn; wél met elkander overeenkomen; zich verdragen; met elkander eene vriendschappelijke schikking maken.
Accordoir, m. *stemhamer, m.*
Accorné, ée, a. T. (in de wapenkunde) van dieren, wier horens van eene andere kleur zijn dan de dieren zelyen.
Accort, orte, a. fa. *beleefd, hoffelijk, gediensfig.*
Accostable, a. fa. *genaakbaar, vriendelijk.*
Accoster, v. a. fa. q. *aanspreken.*
 s' -, de q. fa. *met iemand omgaan, verkeeren.*
Accotter, v. a. fa., *leunen, aanlennen.*
Accottoir, m. *leunplankje; leunbankje, n.*
Accouchée, f. *kraamvrouw, f.*
Accouchement, m. *kraam, verlossing, f.*
Accoucher, v. n. (d'un enfant) *in de kraam komen, bevallen.*
 fig. *ter wereld brengen.*
 - v. a. *eene zwangere vrouw helpen, bedienen.*
Accoucheur, m. *vroedmeester, m.*
Accoucheuse, f. *vroedyvrouw, f.*
Accouder, v. r. *met de ellebogen ergens op leunen.*
Accoudoir, m. *armleuning, f. kussen, leunkussen, m.*
Accouplement, m. *paring, koppeling (van dieren), f.*
Accoupler, v. a. *paren, zamenvoegen.*
 s' -, v. r. *zich paren, koppelen.*
Accourir, v. a. *korten, bekorten, korter maken, inkrimpen, enz.*
 s' -, v. a. *korter worden.*
Accourcissement, m. *verkorting, f.*
 * **Accourir**, v. n. *toeloopen, toezien.*
Accoutrement, m. p. u. *opschik, m. kleding, f.*
Accoutrer, v. a. fa. *opschikken, kleden.*
 fig. *mishandelen.*
Accoutumance, f. p. u. *gewoonte, f.; aanwensel, n.*
Accoutumé, ée, p. e. ta. *gewoon, gewend.*

avoir-de...être-à... *gewoon, gewend zijn.*
 à l'Accoutumée, ad. fa. *gewoonlijk, naar gewoonte.*
Accouminer, v. a. *gewinnen.*
 s' -, v. r. à qc. *zich aan iets gewinnen; iets aanwinnen.*
Accouvé, ée, a. fa. *hij of zij, die ledigin' t's hoekje van den haard zit.*
Accréditer, v. a. *in een' goeden naam brengen; aanzien doen verkrijgen.*
 s' -, v. r. *zich aanzien, crediet verwerven.*
Accroc, m. *scheur, winkelhaak, m.; de zaak zelve, waaraan men zich schurt, f.*
 fig. *hinderpaal, m.*
Accroche, f. fa. *beleefsel, n; hinderpaal, m., vertraging, f.*
Accrochement, m. p. u. *het aanhangen, n.*
 T. *enteren; stilstaan van een uurwerk, n.*
Accrocher, v. a. *aan een' haak of spijker hangen, ophangen.*
 T. *enteren.*
 fig. *uitstellen; verhinderen, ophouden; met list verrassen, naar zich toe halen.*
 s' -, à q. *zich hechten, vasthouden.*
 * **Accroire**, v. a. *faire-à q. qc. iemand iets wijs maken.*
 en *faire-à q. iemand bedriegen, hem iets op den mouw spelden.*
 s'en faire-, *zich te veel inbeelden.*
Accroissement, m. *aanwas, m.; toenameing, vermeerdering, f.*
 * **Accroître**, v. a. *vermeerderen, vergroeten.*
 - v. n. *toenemen.*
 s' -, v. r. *zich vergroeten; aanwasfen.*
s'Accroupir, v. r. *neêr gaan zitten, neêrhurken.*
Accroupissement, m. *neêrhurking, f.*
Accrue, f. T. *aanwas van land (tot een bosch bij een water), m.; aangebreid, aangevoegd stuk net, n.*
Accueil, m. *onthaal, n; bejegening, f.*
 * **Accueillir**, v. a. *verwelkomen, ontvangen.*
 fig. *être accueilli de qc, door iets overvallen worden.*

Accul, m. enge plaats zonder uitgang, f.

Acculs T. pl. palen, om een afgesneden kanon op te houden.

Acculé, ée, a. van twee stukken gesluit, die met het achterste gedeelte tegen elkander staan.

Acculement, m. T. het hoogronde maken van eenige stukken hout, tot de schepen gebruikt wordende, n.

Acculer, v. a. in 't naauw brengen. s², in eenen hoek gaan staan, zich den rug vrij maken.

Accumulation, f. ophooping, f.

Accumuler, v. a. ophoopen, opleggen. s², v. r. zich verzamelen, vermeerderen.

Accusable, a. p. n. aanklaagbaar, te beschuldigen.

Accusateur, m. triee, f. aanklager, beschuldiger, m. aanklaagster, beschuldigster f.

Accusatif, m. T. accusativus; lijdor, aanklager, vierde naamval, m.

Accusation, f. aanklaging, beschuldiging, f.

Accusé, m. ée, f. beschuldiger, beschuldigde, m.

Accuser, v. a. (q. de qc) aanklagen, beschuldigen.

-juste, faux, in de verklaring naauwkeurig of onnaauwkeurig zijn.

T. (in het spel) roemen, aangeven; (bij de kooplieden) melden, berichten; (in de schilderkunst) aanduiden.

s², v. r. zich zelve aanklagen; zijnen mislag bekennen; aangeven.

Acensément, m. verpachting, f.; siende-pacht, m.

Acenser, v. a. verpachten, op rente geven.

Acéphale, a. zonder hoofd.

Ac ce que, c. naar, ingevolge daarvan.

Acérain, a. n. c. staalachtig; van den aard van staal.

Acérbe, a. T. wrang, scherp.

Acéré, ée, p. et a. verstaald, met staal gemengd; scherp.

T. faveur acérée, scherpe smaak, m. fig. scherp, sterkend.

Acérer, v. a. T. verslalen, met staal voorzien.

Acéteux, a. zuurachtig; dat naar azijn smaakt.

Acétique, a. T. het welk azijn-zuur in zich bevat.

Acétite, m. T. azijn-zuur zout, n.

Achalandé, p. & a. die vele kalanten of goede nering heeft.

Achalander, v. a. nering aanbrengen. s², v. r. nering, kalanten krijgen of lokken.

Acharné, ée, p. et a. hegeerig, zeer genegen; verwoed, verbitterd.

Acharnement, m. gretige aanval op aas, m.; verwoedheid; woede om iets te verscheuren, f.

fig. verbittering; sterke begeerte, f.

Acharner, v. a. hongerig maken; verbitteren.

s², v. r. sterk op elkander gebeten zijn.

-contre q., fig. iemand op het bevigst vervolgen.

-à qc, ten sterksten naar iets begeerig zijn.

Achat, m. koop, inkoop, m.

Ache, f. T. Epps, eppenkruid, n.

Achée, f. regenworm om mede te hengelen, m.

Acheminé, ée, a. T. reeds een weinig offerigt, beraden (van een paard sprekende).

Acheminement, m. fig. weg, m.; middel om tot iets te geraken, n.; goede inleiding, f.

Acheminer, v. a. fig. aan den gang brengen, inleiden.

T. een weinig drosseren, offerigten.

-s², v. r. fig. aan den gang zijn, voorwaarts gaan.

Achéron, m. naam eener rivier aan den ingang van de Hel (der Ouden), fig. de Hel, f.

Acheter, v. a. (qc. de q), koopen, afkoopen.

fig. omkoopen; door moeite en arbeid verkrijgen.

Acheteur, m. euse, f. kooper, m.; koopster, f.

Achévé, ée, p. et a. gaëndigd, volk sooid, afgemaakt.

fig. volkomen, voortreffelijk, wismuntend.

T. offerigt, beraden.

Ache

Achevement, m. *volcinding, einding*, f.
 fig. *bereikte volkomenheid*, f.
T. - du terme, *verlooping van een' termijn*.
Achever, v. a. *eindigen, volkenden, afdoen*.
 de (diner) n. *afeten*.
 fig. - q. *den doodsteek geven; in 't verderf storten enz.*
 s², v. r. *eindigen, naar het einde loopen*.
 fig. *zich in 't verderf storten*.
Achillée, f. *duizendblad, geruwde (zekere plant)*, n.
Achoppement, m. fig. *pietre d', steen des aanstoets*, m.
Aciculaire, a. T. *naaldvormig*.
Acide, m. T. *zuur, n.; scherp, een oorspronkelijk en oploskund zout*, n.
Acide, a. *scherp, zuur*.
Acidité, f. *scherpheid, zuurigheid*, f.
Acidule, a. *zuurachtig*.
Acidules, f. pl. *zuurbronnen*, f. pl.
Aciduler; v. a. T. *zuur maken*.
Acier, m. *staal, n.*
Acierée, f. T. n. c. *staal-oven*, m.
Acierie, f. n. c. *bereiding van het staal; staal-fabriek*, f.
Acolyte, m. T. *Acolyt; die den priester bij het altaar helpt*, m.
Aconit, m. *aconyt, n.; wolfswortel, f. (eene vergiftige plant)*.
Acoquinant, ante, a. fa. *aantrekking, aanlokkend, aantrekkelijk (tot luiheid enz.)*
Acoquiner, v. a. fa. *verwennen; lui, losbandig maken*.
 s², v. r. à qc. *zich aan losbandigheid, slechtheid gewinnen of overgeven*.
Acore, m. (acorus), *kalmus*, n.
Acousmate, m. *vermoedelijk geluid van menschen-stemmen of speeltuigen in de lucht*, n.
Acoustique, f. T. *wetenschap van het gehoor en van de klanken*, f.
Acoustique, a. *klankversterkend (werktuig)*.
Acquéreur, m. *kooper van vaste goederen*, m.
Acquéris, v. a. *koopen, aankopen, winnen, verkrijgen*.
 s², v. r. *zich iets verweeren, verschaffen*.

Acquêt, m. T. *gekocht of verkregen goed; voordeel, n.; winst*, m.
Acquêter, v. a. T. *winst doen; vermogend worden*.
Acquiescement, m. *inwilliging, onderwerping, toeflemming*, f.
Acquiescer, v. n. à qc. *inwilligen, toestaan, zich iets laten welgevallen*.
Acquis, m. *een goed, door eigen vlijt verkregen, n.*
Acquis, ise, p. & a. *verkregen*.
Acquisition, f. *aanwinst, koop*, m. *verkrijging f. verkregen goed*, n.
Acquisiti, ive, a. *aangenomen, aangewend, door gewoonte verkregen*.
Acquit, m. *quitanctie; betaling, kwijting, afdoening eener schuld*, f.
 T. *uistoot, de eerste stoot op het billart*, m.
 Par manière d', *wolstaanshalve*.
 Jouer à l', *spelen wie alles betalen zal*.
Acquit-à-caution, m. *solbriefje; certificaat der tolbedienden op eenige koopwaren*, n.
Acquittement, m. n. c. *betaling, afdoening*, f.
Acquitter, v. a. *betalen, afdoen, te vreden stellen*.
 q. de qc. *de schulden voor iemand betalen*.
 fig. s², v. r. (de qc. envers q.) *zich van iets kwijten; betalen*.
 T. *eerst uistooten (op het billart)*.
Acre, m. *morgen lands*, m.
Acre, a. *scherp, wrang, bijtend*.
Acreté, f. *scherpheid, wrangheid*, f.
Acrimonie, f. T. *scherpheid, zuurigheid*, f.
 fig. *bitterheid*, f.
Acrimonieux, euse, a. *eene bijtende scherpheid in zich bevattend*.
Acrostiche, m. T. *naam-dicht, naamvers*, n.
Acrotères, m. pl. *kleine voetsukken*, n. pl.
Acte, m. *gewichtige daad*, f.; *werk; geregstelijk geschrift*, n.; *verhandeling*, f.; *bewijs-suk*, n.; *openbaare handeling*, f.; *acte*, f.; *bedrijf uit een tooneelsuk*, n.
Actes, pl. *protocollen; wettige berichten van openbare raadplegingen*.

gingen en besluiten, *n. pl.*; *acten*, handvosten, *f. pl.*
Actes des Apôtres, handelingen der Apostelen, *f. pl.*
Acteur, *m. trice*, *f.* tooneelspeler (*acteur*), *m.*; tooneelspeelster (*actrice*), *f.*
fig. sa. die eene zaak uitvoert, of daar aan deel neemt.
Actif, *ive*, *a.* werkzaam, *dadelijk*. *krachtig*, *snelwerkend*.
fig. opgeruimd, vlug, levendig.
 dette *active*, uitstaande schuld, *f.*
 verbe *actif*, *m.* bedrijvend werkwoord.
voix active, stem-regt, n.
Action, *f.* werking, daad; *f.*; *bedrijf*, *n.*
T. gevecht (actie), n.; fierlijkheid (van een' Redenaar), f.; voordragt, m.; uitdrukking, plaatsing (postuur), f.; geregtelijke eisch, m.; bevoegdheid daar toe, f.; hoofdbedrijf in een gedicht, n.; beweging, f.; ingelegd geld of aandeel, n. actie, f. fig. drift, levendigheid, f.; ijver, m. - de graces, dankzegging, f. T. - de bouche, speling van een paard met het gebit, f.
Actions, *pl.* roerende goederen, *n. pl.*
Actionnaire, *m.* die actiën heeft; *Actiën-handelaar*, *m.*
Actionner, *v. a.* dagvaarden, in regten betrekken.
Activement, *ad.* als een *dadelijk* werkwoord; *n. c.* op eene *dadelijke* wijze.
Activer, *v. a. n. c.* bezigheden verschaffen; *to* doen geven; *aan* den gang brengen.
Activité, *f.* werkzaamheid, *werkende* kracht, *naarstigheit*, *f.*; *vlijt*, *m.*
Actrice, *v.* Acteur.
Actuel, *elle*, *a.* werkelijk; *tegenwoordig*.
Actuellement, *ad.* *thans*, *tegenwoordig*; *p. u.* *werkelijk*.
Acut, *a. m. T.* met een *scherp* klankteeken.
Acutangle, **Acutangulaire**, *a.* *scherp* hoekig.
Adage, *m. p. u.* *spreekwoord*, *n.*
Adagio, *ad. & s. m. T.* *langzaam*; *Adagio*, *m.*
Adaptation, *f.* *toepassing*, *toeëigening*, *f.*

Adapter, *v. a.* (*qc. à qc.*) *toepassen*, *toeëigenen*, *doen passen*.
Addiction, *f. T.* *duidelijke overdracht* van een goed, *m.*
Addition, *f.* *bijvoeging*, *f.*; *aanhangsel*, *n.*; *T. Additie* of *optelling*.
Additionnel, *elle*, *a. n. c.* *aanhangend*, *bijgevoegd*.
Additionner, *v. a.* *odderen*; *bij één tellen*, *optellen*.
Ademption, *f. T.* *affschaffing*, *herroeping*, *ontmaking* van een legaat, *f.*
Adénologie, *f. T.* *gedeelte der ontleedkunde*, *het welk over de klieren handelt*.
Adent, *m. T.* *tandenwisfeling*, *f.*; *snijswerk met tanden* (*in de Bouwkunde*), *n.*
Adepte, *m.* *goudzoeker*, *m.*
Adéquat, *ate*, *a. T.* (*pron.* *adekwat*) *wel gepast*, *volkomen*.
Adhérence, *f.* *aanhechting*, *aankleving*, *f.*
fig. gehechtheid, toegenegenheid, f.
Adhérent, *m.* *aanhanger*, *voorstander*, *m.*
Adhérent, *ente*, *a.* *aan vast zittend*; *aangegroeid*.
Adhérer, *v. n.* (*à qc.*) *aanhangen*, *aangehecht* zijn, *aankleven*.
fig. toestemmen, goedkeuren.
Adhésion, *f.* *aankleving*, *verknochtheid*, *f.*
fig. gehechtheid, aankleving, f.
Adjacent, *ente*, *a.* *nabijliggend*, *aanliggend*, *aangrenzend*.
Adiante, *m.* *venus-haar* (*zokers plant*).
Adiaphore, *m. T.* *geest van wijfsteen*; *m.*
Adjectif, *m. T.* (*Adjectivum*) *bijvoegelijk* of *toevoegelijk* naamwoord, *f. bijvoegsel*, *n.*
Adjection, *f.* *bijvoegsel*, *n.*
Adjectivement, *ad.* *als bijvoegelijk* naamwoord.
Adieu, *i.* *vaarwel*.
Adieu, *m.* *afscheid*, *vaarwel* zeggen, *n.*
les adieux, *pl.* *afscheidsgroeten*, *f. pl.*
dire adieu, *vaarwel* zeggen; *afscheid nemen*.

fig.

- fig. afgedaan, verloren.*
 • **Adjoindre**, v. a. (q. à q) *toevoegen, tot ambtgenoot geven.*
Adjoine, m. *toegevoegd persoon, mede-aangefalde, (Adjunct) m.*
Adjonction, f. T. *bijvoeging, toeyoging eens ambtgenoots.*
Addition, f. - d'héredité, *£ aanvaarding van eene erfenis, f.*
Adjudant, m. *Adjutant, zeker officier, m.*
Adjudicataire, m. *de geen, aan wien iets geregteijk wordt toegewezen.*
Adjudicatif, ive, a. T. *toewijzend.*
Adjudication, f. *geregteijk toewijzing, f.*
Adjuger, v. a. *geregteijk toekennen, toewijzen.*
Adjuration, f. *bezwering, f.*
Adjurer, v. a. *eenen bozen geest bezweren; in Gods naam aanbevelen.*
 • **Admettre**, v. a. (q. à qc) *toelaten. (qc), aannemen; voor waarheid erkennen.*
Admicule, m. T. fa. *omstandigheid, welke tot bewijs strekt, f.; wat een geneesmiddel den weg baant, helpt, n.*
Administrateur, m. trice, f. *opziener, bezorger, regent, voorgd, m.; opziener, bezorger, regent, voorgdes, f.*
Administratif, ive, a. n. c. *het bestuur eener zaak betreffend.*
Administration, f. *bestuur, opzigt, n. - de la justice, regtspleging, f. T. roeping (der getuigen voor het geregt); bijbrenging (der bewijzen enz.), f.*
Administrés, m. pl. n. c. *onderhoortgen van een bestuur, m. pl.*
Administrer, v. a. *besturen, waarnemen. T. (getuigen) roepen; (bewijzen) bijbrengen. - un malade, eenen zieken het avondmaal reiken.*
Admirable, a. *wonderlijk, wonderbaar, bewonderens-waardig, voortreffelijk.*
Admirablement, ad. *voortreffelijk, wonder wel.*
Admirateur, m. trice, f. *bewonderaar, m.; bewonderaarster, f.*
Admiratif, ive, a. T. *eene verwondering aanduidend.*

- Admiration**, f. *bewondering, verwondering, verrukking, f.*
Admirer, v. a. *bewonderen, verbaasd staan.*
 s', v. n. *zich zelyen bewonderen.*
Admissibilité, f. n. c. *aannemelijkheid, f.*
Admissible, a. *aannemelijk.*
Admission, f. *aanneming, toelating, f.*
Admodier etc. v. amodier.
Admoneté, m. (admonesté) *heimelijke geregteijk bestraffing, f.*
Admonéter, v. a. T. (admonester) *ter vierschaar vermanen, bestraffen.*
Admoniteur, m. *een die waarschuwt, vermaant, herinnort, m.*
Admonition, f. *vermaning, waarschuwing, herinnering, f.*
Adolence, f. *jongelingschap, f.*
Adolescent, m. fa. *jongeling, m.*
Adonis, m. *een zeer schoon jongeling, m.*
Adoniser, v. a. fa. *netjes opschikken. s', v. r. zich opschikken.*
Adonné, ée, p. et a. (à qc) *aan iets overgegeven, tot iets genegen.*
Adonner, v. n. T. *gunstig worden (van den wind sprekende).*
 s'Adonner, v. r. (à qc., à q.) *zich overgeven, toewijden.*
Adopter, v. a. (q.) *tot kind aannemen. fig. qc. iets aannemen, als het zijne beschouwen; zich iets toeigenen.*
Adoptif, ive, a. *tot kind aangenomen.*
Adoption, f. *aanneming tot kind, f.*
Aðorable, a. *aanbiddeijk, aanbiddenswaardig.*
Adorateur, m. trice, f. *aanbidder, m.; aanbiddster, f.*
Adoration, f. *aanbidding, vereering, f.*
Adorer, v. a. *aanbidden. fig. eerbied betoonen, met eene slaafsche onderdanigheid eerbiedigen.*
Ados, n. T. *verhooging van aarde tegen eenen muur.*
Adosté, ée, a. T. *ruggelings tegen elkander staande (in 's wapenschild).*
Adoster, v. a. (contre qc.) *ergens tegen aan leunen.*
Adoucir, v. a. *zoet maken, de zuurigheid benemen. fig. matigen; zachter maken, verzachten, bevreedigen; verligten. T.*

T. gladder maken; verdrijven (de kleuren); polijsten (bij het hout vergulden); slijpen (het glas).
s' - , v. r. zoet worden; zachter van aard worden; bedaren.
Adoucissage, m. T. verzachting of versaaauwing der kleuren, f.
Adoucissant, ante, p. et a. verzachtend, pijnstillend.
Adoucissement, m. verzachting, leniging, f.
Adoucisseur, m. T. spiegel- of glaslijper, polijster, m.
Adragant v. Tragacante.
Adreste, f. adres, opschrift (van eenen brief); aanwijzing (om iemand af eene plaats te vinden); (in Engeland) schriftelijk voorstel, adres, aan den Koning; handigheid, behendigheid, fijnigheid, list, f.
tours d'goochelaars-kunsten; handgreep, gaauwigheid; f.
Adrester, v. a. (qc. à q.) aan iemand rigten, zenden, bestellen, opdragen.
v. n. (à qc.) treffen, raken.
s' - , v. r. à q. zich bij iemand gevoegen; zich tot iemand wenden of keeren.
Adroit, oire, a. (pron. Adroa) gaauw, behendig, bekwaam.
fig. listig, fijn, doortrapt.
Adroitemens, ad. behendigheid, op eene listige wijze.
Adventif, ive, a. T. 'er bij komend, toevalliglijk verkregen.
Advetbe, m. T. bijvoord, n.
Adverbial, ale, a. T. als bijwoord.
Adverbialement, ad. T. bijwoordelijk.
Adverbialité, f. bijwoordelijkheid, f.
Adverfaire, m. et f. tegenpartij, tegenstrever, m. en f. vijand, m., vijandin, f.
Adverfatif, ive, a. T. wat eene tegenstelling te kunnen geeft.
Adverse, a. partie, tegenpartij.
fortune, vijandig fortuin, m.
Adversité, f. tegenspoed, rampspoed, m. wederwaardigheid, f.
Adulater, m. vice, vletter, m. vletter, f. pluinbrijker, slijkloosier, m. pluinbrijster, slijkloosier, f.

Adulation, f. lasse vlotjertij, pluinbrijkenij, f.
Aduler, v. a. n. c. vleijen, slijkloosien.
Adulte, a. et m. volwassen, huwbaar.
Adultération, f. vervalsching, f.
Adultère, m. overspel, n. echtschending, f. echtbreuk, m.
Adultère, m. et f. echtbreker, m., echtbrekster, f. overspeelster, f.
Adultère, a. overspelend, echtbrekend. fig. vervalscht.
Adultéria, ine, a. onrecht, in overspel geteeld.
Aéré, ée, p. et n. luchtig, niet bedompt.
Aérer, v. a. lucht geven, verfrischen.
Aérien, enne, a. tot de lucht behorend; luchtstoffig; aan lucht geijken; wat in de lucht geschiedt.
Adrole, f. waterblaasje op de huid, n. kleine kruid, f.
Aérologie, f. T. leer van de lucht, f.
Aéromancie, f. T. waarzegging uit de lucht, f.
Aéromane, m. n. c. luchtshipper, luchtredziger, m.
Aérostat, m. n. c. luchtbol, m. luchtship, n.
Aérostateur, m. n. c. luchtshipper, m.
Aérostation, f. n. c. luchtvaart, lucht-reize, f.
Aérostatique, a. n. c. tot de luchtvaart behoorend.
T. kennis van het evenwigt der lucht, f.
Affabilité, f. vriendelijkheid, spraakzaamheid, f.
Affable, a. vriendelijk, spraakzaam.
Affablement, ad. p. u. vriendelijk, op een minzame wijze.
Affadir, v. a. flauw, smakeloos maken.
- le coeur, doen walgen.
Affadissement, m. walging, f.
- de coeur, kwalijkheid, flauwte, f.
Affaiblir, v. a. v. Affoiblir.
Affaiblissant, ante, a. v. Affoiblissant.
Affaiblissement, m. v. Affoiblissement.
Affaïre, f. bezigheid, aangelegenheid, zaak, f. regerhandel, m. geding, n. handel, m. gebeurtenis, f.
T. twist, f. gewacht, n.
avoir-de, behoeven, van nooden hebben.
avoir-à ou avec q. met iemand te doen hebben.

Affaires, pl. staats-zaken, *f.* pl. homme d'-, zaakbezorger, opzigtcr, *m.*
chargé d'-, zaakgelastigde, *m.*
Affaire, *éc.*, a. die vele zaken waar te nemen heeft.
Affaisé, *éc.* p. et a. ingezakt.
Affaisement, *m.* inzakking, instorting; verzwakking, *f.*
Affaisier, v. a. iets doen zakken, doen bukken, indrukken.
fig. verzwakken; ovrärladen.
s'., v. r. inzakken.
Affaler, v. a. laten vallen (een zeil of touwwerk).
Affamé, *éc.*, p. et a. langerig, uitgehongerd; mager, schraal.
fig. - de. ten uitersten naar iets begeerig zijn.
Affamer, v. a. verhungeren, uithongeren.
Affameur, *m.* n. c. uithongerdaar, *m.*
Affectation, *f.* bijzondere zin of trek, *m.*, zucht naar iets, gemaaktheid, gedwongenheid, *f.*
T. verpanding, hypotheek, *f.*; smartelijke toestand van een zieken, *m.*
Affecté, *éc.*, p. et a. opgesmukt, gezocht, gemaakt; gehecht, vast, eigen; verpand; benaauwd; aangegrepen, getroffen.
Affecter, v. a. (de) met iets pralen. - *qc.* iets ijverig zoeken, begeeren; iets op eené gemaakte wijze nabootsen.
T. verpanden, aangrijpen.
fig. treffen, aandoening verwekken.
s'., de *qc.* iets ter harte nemen.
Affectif, *ive*, a. bewegelijk, aandoenlijk, (in het godsdienstige).
Affection, *f.* genegenheid, liefde; hoedanigheid, verandering, toevalligheid, *f.*
T. ziekte, *f.*; sterke indruk, *m.*
Affectionné, *éc.*, p. et a. toegedaan, toegegen.
Affectionner, v. a. genogen zijn, bijzonder lief hebben.
qc. iets sterk behartigen, ergens grooten zin in hebben.
s'., v. r. (à *qc.*) iets bejijeren;

eene zaak met ijver en lust waarnemen.
Affectueux, *euse*, a. zeer vriendelijk, hartelijk.
Affermer, v. a. verpachten, verhuren.
Affermir, v. a. vast en hecht maken. *fig.* versterken, bevestigen.
s'., v. r. vaster, sterker, harder worden.
Affermissement, *m.* *fig.* bevestiging, verzekering, *f.*
Affété, *éc.*, a. opgesmukt, gezocht, gemaakt.
Afféterie, *f.* gemaaktheid (van vrouwen sprekende), *f.*
Affiche, *f.* aangeplakt briefje, *n.*; bekendmaking, *f.*
Afficher, v. a. openlijk aanplakken, aanslaan.
fig. ten toon stellen.
T. (leér) affnijden; (wijnstakken) inslaan.
s'., v. r. (pour) *fig.* zich uifgeven voor....
s'., v. r. zich te pronk, ten toon stellen.
Afficheur, *m.* aanplakker, *m.* die iets openlijk aanslaat.
Affidé, *m.* vertrouweling, *m.*
Affidé, *éc.*, a. vertrouwd, *m.* en *f.*
Affiler, v. a. wetten, aanzetten, slijpen.
T. tot eenen draad maken.
Affiliation, *f.* aanneming tot kind; toelating in eene orde of in een godsdienstig genootschap; verbinding, *f.*
Affilier, v. a. tot kind aannemen; in eene orde toelaten; verbinden.
Affinage, **Affinement**, *m.* fijnmaking, zuivering, loutering, *f.*
Affiner, v. a. fijn maken, zuiveren, louteren; afdrijven (van metalen sprekende).
v. n. *T.* ophelderen (van het weder op zee).
s'., v. r. fijn worden; zich zuiveren.
Affinerie, *f.* *T.* werkplaats, waar men ijzerdraad trekt of ijzer zuivert, fijn maakt, *f.*; opgerold ijzer om vermarkt te worden, *n.*

Affineur, m. werker in metaal, ijzerdraadtrekker, blikflager, m.
Affinité, f. zwagerschap; verwantschap, f.
Affinor, m. sijne hekel, m.
Affiquet, m. breihoutje, n.
Affiquets, pl. fa. kleinigheden, tot de opschik eener vrbaw behoorende, f. pl.
Affirmatif, ive, a. bevestigend.
Affirmation, f. bevestiging, f.
 T. geregtelijke uitspraak, bezedigde verklaring, f.
Affirmative, f. bevestigende stelling, f.
Affirmativement, ad. bevestigender wijze.
Affirmer, v. a. bevestigen, bekrachtigen.
 T. met eede verklaren.
Affleurer, v. a. T. twee lichamen evenwigtig naast elkander plaatsen.
 fig. zich van zeer nabij aanraken.
Afflictif, ive, a. T. lijfsstraf, pijn en schande aandoenle.
Affliction, f. droefheid, kwelling, f. verdriet, ongeluk, n.
Affligé, ée, a. bedroefd, bekommerd, verdrietig, met ziekte of ongemak bezocht.
Affligeant, ante, a. droevig, treurig.
Affliger, v. a. bedroeven, kwellen, verdriet aandoen.
 s², v. r. zich bedroeven, zich kwellen.
Affluence, f. toeloop, toevloed, zamenloop van water, m.
 fig. zamenloop; overvloed, m.
Affluent, ente, a. invloeiend, invallend (van eene rivier).
Affluer, v. n. toevloeijen, invloeijen.
 fig. in groote menigte bij één komen.
Affoiblir, v. a. verzwakken, zwak maken.
 fig. verminderen.
 s², vr. zwakker worden, afnemen.
Affoiblissant, ante, a. et p. verzwakkend.
Affoiblissement, m. verzwakking, f.
Affolé, ée, a. fa. de qc. ergens op verzet.
 T. aiguille affolée, miswijzend kompas, n.

Affoler; v. n. p. à. (affolir) gek, mal worden.
Affourche, f. T. Ancre d², vertuijanker, tweede anker, n.
Affourcher, v. a. T. vertuijen; het tuijanker laten vallen, om op twee ankers voor den storm veilig te liggen.
Affranchi, ic, p. et a. bevrijd; vrijgelaten, m. en f.
Affranchir, v. a. bevrijden, vrij maken, ontslaan; frankeren (eenen brief).
 T. -la pompe, de pomp lens pompen; al het water uit het schip pompen.
 s², v. r. fig. zich vrij maken.
Affranchissement, m. bevrijding, vrijmaking, f.
Affres, f. pl. de la mort, groote vrees, f. doods-angst, m.
Affrètement, m. huring of bevrachting van een schip, f.
Affréter, v. a. een schip huren, bevrachten.
Affréteur, m. bevrachter van een gehuurd schip, m.
Affreusement; ad. op eens schrikbarende wijze.
Affreux, euse, a. verschrikkelijk, afschuwelijk, ijselijk, ontzettend.
Affriander, v. a. fa. vertekkeren; aanlokken.
Affront; m. hoon, m. beleediging, schande, f.
Affronter, v. a. qc. het hoofd bieden, trotseren.
 (q.) honen, sterk beleedigen.
Affronterie, f. p. u. bedrog, n. bedriegerij, f.
Affronteur, m. euse, f. bedrieger, m. bedriegster, f.
Affublement, m. kleeding, welke het hoofd mede bedekt, vermomming, f.
Affublé, a. et p. u. van het hoofd tot de voeten bedekt, vermomd.
Affubler, v. a. fa. vermommen, inhullen, bedekken.
 s², v. r. de qc. zich ergens in winden.
 T. op iets verzet zijn.
 B 2

Affût, m. T. *affût*, m.; loop van een geweer, m.; laerpunt (op de jacht), n.

Affûtage, m. het stellen van het geschut, n.

Afhandwerks-gereedschap; schoonmaken van oude hoeden, m.; in elkander passende buizen der fustiman, f. pl.

pl. het inzetten van deze buizen, n.

Affûté, ée, a. van al het benodigde gereedschap wel voorzien.

Affûter, v. a. T. het geschut in staat brengen om gelost te kunnen worden; gereedschap in orde brengen.

Afin que, **Afin de**, c. om, ten einde, op dat.

Aga, m. een Turksch Bevelhebber, m.

Agaçant, ante, a. tergend, gaande makend, stickelig, aantrekkelijk.

Agacement, m. stompwording der tanden, f.

Agacer, v. a. door iets zuurs stomp maken (als tanden, messen, enz.)

fig. tergen, gaande maken, kwel-
len, lokken.

s², v. r. elkander tergen.

Agacrie, f. het verliesdoanlokken eener vrouw, m. terging, verbittering, f.

Agarie, m. larken-zwam, f.

Agate, f. agaat, agaatsteen, m.

Age, m. ouderdom, m. jaren, n. pl. *sijdeperk*, n.

hott d², paard, welks jaren men niet meer kennen kan.

d'or &c. gouden eeuw, enz.

Agé, ée, a. oud, bejaard.

Agence, f. Agentschap, zaakvoerdersambt, n.

Agencement, m. geschikte inrigting; verbinding der onderscheidene deelen eener schilderij, f.

Agencer, v. a. fa. netjes schikken, in orde brengen.

s², v. r. fa. zich opschikken, netjes kleeden.

Agenda, m. zakboekje, n. Schrijftafel, f.

Agenuouiller, v. a. faire-, doen knielen.

s², v. r. knielen, op zijne knieën gaan liggen.

Agent, eute, a. werkzaam, ijsyorig.

Agent, m. *Agents*, zaakvoerder, m.; werkende oorzaak, f. werkend wezen, n.

Agent de change ou de banque; m. makelaar in wissels, m.

Agglomération, f. T. n. c. zamenvoeging in klompjes enz., f.

s' **Agglomérer**, v. r. n. c. zich ophoopen.

Agglutinant, ante, a. T. aanklevend.

Agglutination, f. T. aankleving, f.

Agglutiner, v. a. T. aankleven.

Aggravant, ante, a. verzwarand.

Aggravé, ée, p. et a. zwaarder gemaakt, verzwaard.

Aggraver, v. a. zwaarder maken, verzwaren.

s², v. r. zwaarder worden.

Agile, a. vlug, behendig, gezwind.

Agilement, adv. behendiglijk; op eens vlugge, gezwinde wijze.

Agilité, f. vlugheid, behendigheid, gezwindheid, f.

Agio, m. (agiot) oppgeld, n. *agio*, m.

Agiotage, m. woeker met geld, wissels enz., m.

Agioter, v. n. et a. met gold of wissels woekeren.

Agiotcur, m. woekeraar met geld enz., m.

Agir, v. n. doen, handelen, werken,

- sur ... werken op ...

- pour ... eens zaak bezorgen, ten uitvoere brengen.

- contre ... handelen tegen ...

- en ... zich gedragen als.

- d'autorité, op gezag handelen.

Il s'agit, de zaak is, de vraag is, het is te weten, het komt er op aan.

Agissant, ante, a. vlijtig, werkzaam.

Agitateur, m. n. c. oproermaker, woelgeest, m.

Agitation, f. sterke beweging, onsteltentis, onrust, f.

Agiter, v. a. heen en weder bewegen, svingeren.

fig. ontristen, beroeren, in opstand brengen.

- une question, een vraagstuk opwerpen, onderzoeken.

s², zich sterk bewegen, woelen.

Agnat, m. T. (spreek uit akna, gelijk in de twee volgende woorden)

- den) naastbekaande, bloedvriend
van vaders zijde, m.
- Agnation, f. T. bloedverwantschap
(van vaders zijde), n.
- Agnatique, a. T. tot zoodanig bloed-
verwantschap behoorend.
- Agneau, m. lam, n.
fig. een zachtzinnig mensch, m.
- l'Agneau Paschal, het paaschlam, n.
-sans tache, fig. Jezus Christus.
- Agneler, v. n. lammeren, lamwoeren
werpen.
- Agneler, m. p. u. lammetje, zoog-
lam, n.
- Agneline, a. f. laine, lamswol, f.
- Agnelins, m. pl. bereide lamsvellen,
waarop de wol gelaten is, n. pl.
- Agnès, f. een jong en zeer onnozel
meisje, n.
- Agnus, m. agnus Dei van was; een
klein met borduursel versierd
beeldje, n.
- Agnus-castus, m. knuischboom, m.
(zekere heester).
- Agonie, f. doodsnoed, m. zieltoeging, f.
fig. doodsangst, m.
- Agonifant, ante, a. zieltoegend; met
den dood worstelend.
- Agoniser, v. n. zieltoegen, met den
dood worstelen.
- Agrafe, f. haakje, n. gesp, kram, m.
- Agrafeur, v. a. roehaken, vasthaken.
- Agraire, a. f. loi-, wet bij de oude
Romeinen opzigtelijk het vandoe-
len van veroverde landen, f.
- Agrandir, v. a. vergrooten.
s'-, v. r. grooter worden; zich
uitbreiden.
- Agrandissement, m. vergrooting, f.
fig. toeneming, vermeerdering, f.
- Agréable, a. aangenaam, behage-
lijk, vriendelijk.
faire l'agréable, fa. pogingen doen
om aardig te zijn, om te behagen.
avoir pour agréable, fa. goedvin-
den, genaegen-nemen in.
- Agréablement, ad. vermakelijk, op
eene aangename wijze.
- Agréer, v. a. goedkeuren; zich la-
sen welgevallen.
fig. in dank aannemen.
T. un vaisseau, een schip uitrusten.
V. n. behagen, bevalen.
- Agrécur, m. raketmeester, m.
- Agrégat, m. T. vereeniging, verzame-
ling, f. (van verschillende zaken).
- Agrégation, f. aanneming, zamen-
looping, f.
- Agrégé, m. T. vereeniging, f. doc-
tor der regten die collegie houdt;
aangenomen arts, m.
- Agréger, v. a. in een gezelschap of
genootschap aannemen.
- Agrément, m. bewilliging, goedkeur-
ring, bevalligheid, aangenaam-
heid, f. vergenoegen, n.
- Agrémens, T. pl. opschik in klee-
ding; f. moesje, n. manieren in
de musiek, f. pl.; musiek, dans
bij het vertoonen van een stuk op
den schouwburg, f.
- Agrès, pl. (agres) raketwerk, n.
- Agresfeur, m. aanrander, aanval-
ler, twistverwakker, m.
- Agresion, f. eerste aanval, m. aan-
randing, f.
- Agresif, ive, a. n. c. aanvallend,
aanrandend, aangrijpend.
- Agreste, a. boersch, ruw, noest,
onbeschaafd.
- Agricole, a. n. c. die zich op den
akkerbouw toelgt, m.
- Agriculteur, m. n. c. landman, boer, m.
- Agriculture, f. landbouw, akkerbouw, m.
- s'Agriker, v. r. zich met de klaau-
wen vast houden (van een dier
sprekende).
- Agministe, m. et f. n. c. verkooper
of maker van madawaren; m.
verkoopster of maakster enz. f.
- Agronome, m. n. e. die ervaren is in
den akkerbouw, m.; tot de ken-
nis van den akkerbouw behoorend.
- Agronome, a. (agronomique) tot den
akkerbouw behoorend.
- Agrouper, v. Grouper.
- Aguefir, v. a. tot den krijgsveld
gefabrikt maken.
fig. gewennen, oefenen; door
gewoonte verhard.
s'-, v. r. een goed soldaat worden.
fig. à qc. zich met ijver in iets
oefenen.
- Aguets, m. pl. hinderlaag, f. loer,
m. loerpunt, n.
- Ah! i. acht! 61

Aheurté, *n.* eigenzinnig, *bijsnoedig*.
 Aheurement, *m.* eigenzinnigheid, *bijsnoedigheid*, *f.*
 s'Aheurter, *v. r.* à *qc.* hardnekkig-
 lijk in iets volharden; van iets
 niet af te brengen zijn.
 Abi! i. ach! ai! ô wee!
 Ahuri, *ic.* a. fa. verbaasd, ontsteld,
 verstuurd.
 Ahurir, *v. a.* fa. verbaasd, ontsteld
 maken.
 Aidant, *Dicu.* ad. onder of met Gods hulp.
 Ai, *m.* luidier, luiaard, *m.* zeker
 viervoetig dier, *n.*
 Aide, *f.* hulp, *f.* bijstand, *m.* help-
 ster, *f.*; behulp, *n.* (van eene
 kerk sprekende).
 Aide, *m.* helper, *m.*
 - de Camp. Aide-de-Camp; Gene-
 raal-Adjudant, *m.*
 - Major, Regiments-Adjudant, *m.*
 à l'Aide, *ad.* met behulp, door
 middel van.
 i. help!
 Aideau, *m.* onderlaag, *f.* weeg-
 of heei-boom, *m.*
 Aider, *v. a.* helpen, bijstaan.
 - q. de *qc.* iemand met iets helpen
 of bijstaan.
 • à *qc.* iemand van iets helpen,
 ergens in behulpzaam zijn.
 s-, *v. r.* de *qc.* zich van iets be-
 dienen; zich ergens mede be-
 helpen.
 Aides, *f. pl.* gemeenlands-middelen,
 onderhand-gelden, *n. pl.*
 schattingen, *f. pl.*
 • *pl. T.* (op het rijdschool) soom,
 spoor, enz.
 Aïe! i. ô wee! ach!
 Aïeul, *m. plur.* Aïeuls, grootvader, *m.*
 Aïeule, *f.* grootmoeder, *f.*
 Aïeux, *m. pl.* voorvaders, voorou-
 ders, *m. pl.*
 Aigail, (Aiguail) *m.* morgen-dauw, *f.*
 Aigayer, *v. a.* waschen, zwemmen;
 spoelen.
 Aigle, *m.* arend, adelaar, *n.*; me-
 talen lesenaar in de kerk, *f.*
 fig. een mensch van groote hoed-
 danigheden, zielsvermogens, *m.*
 Aigle, *f. T.* eene van de noordelijke
 sterren, *f.*; vaan, veldsteeken van

een oud Romsinch Legioen; *w.*
 adelaar, *m.* (in het wapenschild).
 Aigledon, *v.* Edredon.
 Aiglon, *m.* jonge arend of adelaar, *m.*
 Aigre, *a.* zuur, scherp.
 fig. scherp, bits, bitter.
 voix-, scherpe, piepende stem.
 fer-, bros, splinterig ijzer.
 Aigre, *m.* zuur, *n.* zurigheid, *f.*
 Aigre-de-cèdre, *m.* eene soort van li-
 monade, *f.*
 Aigre-doux, ouce, *a.* zuurzoet; ge-
 mengde smaak van zuur en zoet,
m. (als in vruchten).
 Aigresin, *m.* eene soort van wijsting, *f.*
 fig. een doorstiepen knaap, een
 looze vos, bedrieger, *m.*
 Aigretet, ette, *a.* een weinig zuur,
 zurachtig.
 Aigrement, *ad.* fig. scherp, bits,
 bitter.
 Aigremoine, *f.* agrimonie, lever-
 kruid (zekere plant).
 Aigremore, *m.* koolstof, waarmede
 men het buskruit bereidt, en
 waarvan men zich ook bij het
 maken van vuurwerken bedient.
 Aigret, ette, *a.* aangenaam zuur,
 rinz.
 Aigrette, soort van kleinen veiger,
f.; reigers-bes of kuif van rei-
 gers-vederen, *f.* kuif op het hoofd
 van een paard enz. *f.*; zeker ste-
 eend der vrouwen, *n.*
 f. T. stralen-bondel, *m.*
 Aigreur, *f.* zurigheid, *f.* wrange
 smaak van vruchten, wijnen, *m.*
 fig. verbittering, bitterheid,
 bitsheid, *f.* verdriet, *n.*
 Aigreurs, *pl.* zuur in de maag, *n.*
 Aigrir, *v. a.* zuur maken, verzuren.
 T. bros maken (van metalen
 sprekend).
 fig. verbitteren, tergen, ergeren.
 s-, *v. T.* zuur worden.
 fig. verbitteren, gaande worden.
 Aigu, uë, *a.* scherp, spits, puntig.
 fig. doordringend, schel (van de
 stem sprekende); hevig, smart-
 telijk, (van ziekten).
 accent-, scherp accent of klank-
 teeken, *n.*
 aigle-, scherpe heek, *m.*

- Aiguade**, f. T. versch water voor schepen, n.; de plaats, waar men het versche water haalt, f.
- Aiguail**, v. Aigail.
- Aigue-marine**, f. zee-agaas of berilsteen, m. (zeker edelgesteente).
- Aiguïère**, f. lampetkan, f. watervat, n.
- Aiguïérée**, f. eau lampetkan vol.
- Aiguille**, f. (spreek uit Ekwilg, zoo als bij de volgende woorden) naald, f.; evenaar van een balans, m.; spits van een' kerkstortoren, piramide, gedenkzuil, kompas-naald, f.; aarwijzer, m.; sweper (zeevisch als de fleur), m.
- T. steenboor, m.
de fil en-, fa. vande eene reden tot de andere overgaand; allengs.
- Aiguillec**, f. yademdraad, draad garen of zijde, m.
- Aiguiller**, v. a. T. het oog ligten.
- Aiguillette**, f. nesstek, veter, f.
- T. vleesch, dat langwerpig gesneden of gehakt is.
- Aiguilleter**, v. a. p. ù. met nestelt of veter. toemaken of toebindén.
- Aiguilleterier**, m. beslager van veteren rijfsnoeren; nestelmaker, m.
- Aiguillier**, m. naalden-koker, f. naaldenmaker, m.
- Aiguillon**, m. prikkel, m.
fig. aansporing, f. aandrang, m.
- Aiguillonner**, v. a. met prikkelt voortdrijven.
fig. aansperen, aanprikkelén.
- Aiguissement**, m. p. u. het slijpen; scherp of spits maken, n.
- Aiguiser**, v. a. slijpen, wetten, scherp maken.
fig. scherpen, opwakken.
-l'appétit, fa. eelust geven, opwakkeren.
- Ail**, m. plur. aux. knoflook, n.
- Aile**, f. wick, f. vleugel, vlerk, m.
fig. bescherming, f.
T. vlegels of wicken (van vele andere dingen).
- Ailé**, éc, a. gevleugeld.
- Aileron**, m. niters lid van den vleugel, n.; vin van een visch, f.
- T. schepraad**, bord in het raak van een' watermolen, n.
- Ailette**, f. T. een smal stuk leter, waarmede een schoen van binnen gerand wordt, n.
- Allade**, f. knoflook-saus, f.
- Ailleurs**, ad. elders, op eene andere plaats.
d', ten anderen, aan een' anderen kant, daarenboven.
- Aimable**, a. bsminnelijk, bewinnenswaardig.
- Aimant**, a. nat, minzaam, beleefd, vriendelijk.
- Aimant**, m. magneet, zeilsteen, m.
- Aimanté**, a. met den zeilsteen bestreken.
- Aimanter**, v. a. met den zeilsteen bestrijken.
- Aimantin**, ine, a. zie Magnétique, dat de kracht van den zeilsteen heeft; magnetisch.
- Aimer**, v. a. beminnen, lief hebben, verliefd zijn; en liefhebben van iets zijn; gaarne zien.
v. d. willen, wenschen, begaeren, gaarne hebben.
-à, ergens gevoegen in vinden; iets gaarne doen.
-mieux, liever hebben, liever willen.
s', à...ou dans..., gaarne ergent zijn.
- Aine**, f. tasch af lies, f. stokje, dat men door de harjngkoppen steekt, n.
- Ainé**, éc, a. oudste, eerstgeboren (zoon of dochter).
- Ainèse**, f. eerstgeboorte, f.
- Ainsh**, ad. et c. dus, aldus, atzoo, op die manier.
-que, c. zoo als, gelijk mede.
- Ainsi** soit-il, i. amen! het zij zoo!
- Ajourné**, m. voor het regt geroepen, gedaagd, gedagvaard.
- Ajournement**, m. T. dagvaarding, f.
- Ajourner**, v. a. T. voor het regt roepen, dagvaarden.
n. c. uitstellen.
- Ajoutage**, m. T. btsvoeging (in het smelten).
- Ajoutée**, f. T. vertengde lijn, f.
- Ajouter**, v. a. toe-bij-aanvoegen.
-soi, geloof het lieve, getoeyen.

Ajoutoir, m. T. mondſtuk van een fontein, n.

Air, m. lucht, f.; wind, m.; uiterlijk aanzien, n. gebaarden, f. pl. zwier, m.; wijze, manier van doen, f. wezen, n.

T. lied of zangſtuk, n. aria, melodie, f.

le grand-, frische lucht, f.

l'air grand-, aanzienlijk wezen, n. prendre P-, eene frische lucht ſcheppen.

airs, plur. m. ſteigering, f. ſprong van een paard in de manege, m.

de grands airs, zwierrige manieren, f. pl.

prendre, redonner des airs, zich een aanzien geven.

Airain, m. ets-koper, plaatkoper, metaal, n.

d-, fig. wreed, ongevoelig, onmeêdoogend.

Aire, f. deel, dorschvloer, m.; nest van een roofvogel, n.; kring om de zon, maan, enz. m.

T. de inhoud, m. ruimte eener vlakke, f.

-de vent, kompas-freek, wind-freek, f.

Airée, f. een dorschvloer, met garven of ſchoven belagd, m.

Airéle, f. (Mirtille) heidelbezie, f. heidelbezie-boom, m.

Ais, m. deel, plank; toon- of hak-bank van een ſlager, f.

Aifance, f. losſigheid, ongedwongenheid, handigheid, f.

fig. welſtand, m. gemak, n.

Aifances, pl. ſecreest, gemak, n.

Aiſſe, f. blijſchap, vreugd, f. gemak, n. welſtand, m.

à P-, op zijn gemak, gemakkelijk. pl. gemak, n.

Aiſſe, a. blij, verblijd, verheugd.

Aiſſe, ée, a. los, geſchikt, gemakkelijk.

fig. vrij, ongedwongen; rijk, wel gegoed.

Aiſſement, ad. gemakkelijk, zonder moeite.

Aiſſade, f. T. de poupe, engte van

het achterſte gedeelte van een ſchip, f.

Aiſſeau, m. v. Aiſſette.

Aiſſelle, f. oxel, m.

Aiſſette, f. kleine bijl, f.

Aiſſieu, v. Eſtieu.

Ajuſtage, m. T. afvijlen der munten, om aan dezelve het juiste gewigt te geven, m.

Ajuſtement, m. het te regt maken, ſchikken, aanpaſſen, n.; opſchik, kleeding, f.; verdrag, n., bijlegging eener twist, f.

Ajuſter, te regt maken, ſchikken, regelen, naauwkeuriglijk op iets paſſen, effenen; opſchikken, netjes aankleeden; vereenigen; bijleggen, vereffenen (een geſchil); afregten (een paard); (eene ſchaal) in evenwigt ſtellen; (aan de munten) het juiste gewigt geven; gelijk zetten (een uurwerk). s-, v. r. zich ſchikken, zich gereed maken; zich ergens naar rigten; met elkander overekomen; zich opſchikken.

Ajuſteur, m. T. die aan de munten het juiste gewigt geeft, m.

Ajuſtoir, m. T. evenaar, m. muntſchaal, f.

Ajuſtage, m. T. v. Ajoutoir.

Alaire, a. T. vleugelvormig.

Alaïſe v. Alézé, f.

Alambic, m. diſtilleer-keſel, m.

Alambiqué, ée, fig. a. ver gezocht, uisgepluist, hoogdravend.

Alambiquer, v. a. ou s-, v. r. fig. kwellen, pijnigen, vermoëjen.

-l'esprit, zijn hoofd ergens mede breken; den geest vermoëjen.

Alan, m. engelsche dog, m.

Ahrguer, v. u. afhouden; het ruime ſop kiezen, in zee ſteken.

Alarme; alarm, a. optoep, m.

fig. ſchrik, angst, m. ongerustheid, ontſteltenis, vrees, f.

Alarmes, v. a. verſchrikken, in angst brengen, ongerustheid veroorzaken.

s-, v. r. ſchrikken, zich ongerust maken.

Alarm

Alarmiste, m. n. c. *stokebrand, twist-zoeker, oproermaker, m.*
 Albâtre, m. *albast, n. wit marmersteen, m.*
 Alberge, f. *vroegc perzik, f.*
 Albergeage, Albergement, m. *Huurcedul voor vele jaren, f.*
 T. *erfpacht, f.*
 Albergier, m. *vroegc perzikboom, m.*
 Albique, f. *soort van kruit, witte bolus, f.*
 Albran, m. *jonge wilde eend, f.*
 Albrené, ée, a. T. (Halbréné) *met gekorte wicken (van vogelen sprekende).*
 Albrener, v. n. *op jonge wilde eenden jagen.*
 Album, m. *schrijfboek ten gebuikc der reizigers; album, waarin vrienden hunne namen teekenen, n.*
 Alcade, m. *Spaansch Gerogts-petsoon, m.*
 Alcahest, m. T. *oploofend geneesmiddel, n.*
 Alkali, m. *loogzout, n.*
 Alcalin, iae, a. T. *alcalisch.*
 Alcalisation, f. T. *alcalisering, f.*
 Alcaliser, v. a. T. *alcalisch maken, alcaliseren, loogen.*
 Alcée, f. *soort van wodka, f.*
 Alchimie, f. *alchimie; goudmakery, f. het goud zoeken, n.*
 Alchimique, a. *alchimistisch; wat tot de alchimie behoort.*
 Alchimiste, m. *alchimist, goudmaker, goudzoeker, m.*
 Alcohol, m. T. (in de Scheikunde) *zeer fijne poeder, f. gelousterde, voor de tweede maal overgehaalde wijngeest, m. sinter, f. geest, m.*
 Alcoholisation, f. T. *alcoholisering, f.*
 Alcoholiser, v. a. T. *tot zeer fijne poeder maken; (den wijngeest) tot den hoogsten graad overhalen.*
 Alcoran, m. (Coran) *het Alcoran, het wetboek van Mahomet, n.*
 Alcove, f. *alkove, f. (afgeschoten plaats in eene kamer, geschikt voor een ledikant of bedstede).*
 Alcyon, f. *ijsvogel, m.*
 Alcyoniën, a. T. *les jous Alcyoniens, het stille weder op zee, wanneer de ijsvogel nestelt, n.; ijsvogels-*

dagen (zeven dagen vóór en zeven dagen na den winter-zonenstand), n. pl.
 Alderman, m. *schepen in Engeland, m.*
 Alestorienne, a. f. *piere-, zekersfeen, dien men in de maag der oude hanen vindt, m.*
 Alégre, a. fa. *luchtig, vrolijk, opgeruimd.*
 Alégrement, a. fa. *op eene luchtige, vrolijke wijze.*
 Alégresse, f. *vrolijkheid, luchtigheid, opgeruimdheid, f.*
 Alembic, v. Alambic.
 A l'encontre, prp. T. et fa. *tegen, tegengaand, iets verhinderend, fluitend.*
 Alénc, f. *priem, els, m. elze, f.*
 Alénier, m. *prelemmaker, elzensmit, m.*
 Alentir, v. Ralentir.
 Alentour ou à l'entour, ad. *rondom, in den omtrek.*
 d'alentour, *omliggend.*
 A l'envi, ad. v. Envi, om 't best, om 't zeerst, om strijd.
 Alerte, a. *vrolijk, waakzaam; iustig, levendig.*
 ad. ou i. T. *vlug! maak u gereed!*
 Alerte, f. *overwacht storm, n.*
 Aleu, v. Alieu.
 Alevin, m. *poot-visch, m. kleine vischjes om in riviers te zetten, m. pl.*
 Alevinage, m. *uitschot van visch, die weder in 't water geworpen wordt, n.*
 Aleviner, v. a. *met kleine vischen voorzien.*
 Alexandrin, a. vers-, vers van twaalf lettergrepen, n.
 Alexipharmaque, Alexikère, a. *het gif wederstaand; middel tegen het gif, n.*
 Alezan ou Alzan, ane, a. *ros van haar (van paarden sprekende).*
 Alezan, m. (alzan) *vas, m. (zeker paard).*
 Alèze, smt *laken om een' zieken toe te bakeren, n.*
 T. *switsruk, n.*
 Alfane, f. *werrie, f.*
 Alfange, f. *soort van latuw, f.*
 Alfénic of Alphénic, m. *gedraaide switker, m.*

Alganon, m. keten van de galeij-
flaven; f.
Algarade, f. fa. lompe belediging,
f. hoon, m.
Algazel, f. wilde geit, f.
Algèbre, f. algebrá, stelkunst, alge-
meene rekenkunst, f.
Algèbrique, a. tot de stelkunst be-
hoorend.
Algèbriker, v. n. fa. zich op de al-
gebra toeleggen; veel daarvan
spreken.
Algèbriste, m. die de algebra of stel-
kunst verstaat, stelkunstenaar, m.
Algorithmé, m. rekenkunst met ge-
talen, f.
Alguazil, m. Spaansch geregtidie-
naar, m.
Algue, f. zee-gras, bies, n.
Aliaire v. Aillaire.
Alibi, m. T. afwezigheid van de
plaats, waar eene misdaad ge-
pleegd is, f.
Alibiforain, m. fa. kale uitvlugt, f.
Aliboron, m. fa. maitre-, bedil-al,
bemoelij-al, die alles weten en ver-
staan wil, m.
Aliboufier, m. storaxboom, m.
Alica, m. soort van tarwe, wit, f.
Alichon, m. T. scheprad van een'
watermolen, n.
Aliénable, a. verryeemdbaar.
Aliénation, f. verryeemding, verkoo-
ping, f.
fig. d'esperit, verbijstering, be-
rooying van het verstand, f.
Aliéné, a. verryeemd; verbijsterd;
afkeerig.
Aliéner, v. a. verryeemden, verkoopen.
fig. afkeerig maken.
- l'esperit, de zinnen verbijsteren,
van het verstand berooven.
s', v. r. de q. zich van iemand
verwijderen, iemands omgang
vermijden.
Alignement, m. rigting van eene ben-
de krijgsvolk; afwessing naar het
rigtsnoer, f.
Aligner, v. a. naar het rigtsnoer
afmeten; op eene rij planten (van
boomen sprekende).
Alliguoir, m. T. werktuig, om leijen
uit den kuil te halen, n.

Aliment, m. voedsel, n. spijze, f.
Alimens, pl. onderhoud, n.
Alimentaire, a. dat tot onderhoud
diest.
Alimenter, v. a. voeden, spijzigen,
van onderhoud voorzien.
Alimenteux, euse, a. T. voedend,
voedzaam.
Alinéa, m. (à la ligne) begin van een'
nieuwen regel, n.
ad. of l. met een' nieuwen regel
beginnend.
Alingé, part. et a. van linnengoed
voorzien.
Alinger, v. a. van linnengoed voor-
zien.
Aliquante, (pron. Alikwant) a. f. T.
partie-, getal, het welk, verscheid-
den malen genomen, in een groo-
ter getal niet goed opgaat, n.
Aliquote, a. f. T. partie-, eeffen op-
gaand deel n. (getal, het welk,
verscheiden malen genomen, in
een grooter getal juist opgaat).
Alité, ée, a. bedlegerig
Aliter, v. a. bedlegerig maken.
s', v. r. bedlegerig worden.
Alivrer, v. a. T. pondsgewijze bij
één leggen.
Alize, f. lijsterbezie, f.
Alizés, a. m. pl. vents-, pasfaat-win-
den, heffendige winden op zekere
tijden op zee, m. pl.
Alizier, m. lijsterbezie-boom, m.
Alkermés, m. alkermes, conserf van
alkermes (hartversterkend mid-
del), n.
Allaiter, v. a. zogen, de borst geven.
Allant, m. gaande.
les allans et les venans, gaande en
komende man, m.
à tous allans et venans, voor ieder
een.
Allant, ante, a. die gaarne hier en
daar loopt, omdwaalt.
Alléchement, m. lokking, f. lok-aas, n.
Allécher, v. a. lokken, aanlokken.
Allée, f. gang, doorloop, m. laau,
dreef, (in een' hof) f.
Allées et venues, pl. f. heen en weder-
reizen, loopen, n.
Allégateur, m. aanhaler van eene
spreuk (uit eenen schrijver), m.

Allégation, f. *aanhaling van eene spreuk*, f.; *aangehaald, bijgebragt bewijs*, n.

Allége, f. T. een *ligger (zeker vaartuig)* m.; *dunst gedeelte van den muur, voor de opanizingen der vensters geschikt*, n.

Allégement, m. Allégeance, f. p. n. *verligting, leniging, verkwikking*, f.

Alléger, v. a. *verligten*.

T. *ligten (een schip)*.

fig. *verzachten, lenigen*.

Alléger, v. a. *kleiner maken, verminderen*.

Allégorie, a. *allegorie, bijspreek, verbloemde reden*, f.

Allégorique; f. *allegorisch, bijspreekig, verbloemd*.

Allégoriquement, ad. *bijspreekelijk, op eene verbloemde wijze*.

Allégoriser, v. a. *in een' verbloemden zin spreken of uitleggen*.

Allégoriseur, m. *die alles in een' verbloemden zin wil uitleggen*, m.

Allégoriste, m. *die het gezegde van eenen Schrijver op eene verbloemde wijze uitlegt of verklaart*.

Allégre, ad. T. *levendig, vlug, gaauw; allegro*, m. (in de *Musiek*).

Alléguer, v. a. (eene spreuk) *bijbrengen, aanhalen*.

Allemand, m. *Duitscher*, m.

querelle d', *gezachte, onverwachte twist*, f.

Allemand, ande, a. *Duitsch*.

Allemande, f. *naam van een' Duitschen dans en muziekstuk*, m.; *allemande*, f.

Aller, v. a. *gaan, voortgaan, reizen*.

- par terre, par eau, *over land, over water reizen*.

- à cheval, *te paard rijden*.

- en carrosse &c., *in eene koets rijden*.

- à tâtons, *op het gevoel afgaan, blind toetreden; in twiffel staan*.

- à volle, *varen, zeilen*.

- à q., *naar iemand toe gaan, zich tot iemand wenden*.

- à qc, *naar iets straven, op iets doelen*.

- aux opinions, *de stemmen opnemen*.

- faire qc, *iets willen doen, zich spoeden om iets te doen*.

se laister- (à qc.) *zich aan iets overgeven; iets niet wederstaan*.

se laister-sur... *nedervallen, nederzinken op*....

T. de qc. sur une carte, *iets op eene kaart zetten*.

il y va de qc, *het geldt, betreft eene zaak*.

s'en aller, v. r. *heen gaan, vertrekken; verdwijnen, vergaan, te niet loopen*.

T. d'une carte, *eene kaart op spelen*.

Aller, met eene onbep. wijze, als: *aller-manger, écrire, &c. gaan eten, schrijven, enz.*

le pis aller, v. Pis, *op zijn ergst op zijn kwaadst genomen, het minst voordeel*, n.

l'aller et le venir, *het gaan en komen, heen en weder loopen*.

Allieu, m. un franc-, *een vrij erfleer*, m.

Alliage, m. *vermenging door; smelting*, f.; *bijvoegsel*, n.

m. fig. *bij- ondermenging*, f.

f. T. règle d', *regel van vermenging*, m.

Alliaire, f. *look*, n. (zeker *kruid*).

Alliance, f. *verbindtenis (door het huwelijk), vermaagschapping*, f.; *verbond*, n.

T. ring waarin een goud en een zilverdraad is, m.

Allié, ée, p. et a. *verhonden, vermengd*.

argent- or Allié, *gemengd zilver of goud; vermaagschapt, aangegetrouwd*, m. en f.; *bondgenoot*, m.

Allier, v. a. *vermengen*.

T. *het aloij geven; verbinden, vereenigen (bijzonder door het huwelijk)*.

s-, v. r. *zich verbinden, een verbond met iemand sluiten*.

Allier, m. *soort van net om kwartels en patrijzen te vangen*, f.

Allobroge, m. (weleer een volk in Savoyen).

fig. et fa. *onkelschapsd., zuw, loep mensch*, m.

Digitized by Google

- Allocution**, f. T. een post, dien men in eene rekening laat doorgaan, voor goed houdt, m.
- Allocution**, f. aanspraak van een' Romeinschen Veldheer aan zijne soldaten vóór eenen slag; munt met het afbeeldsel van zoodanigen Veldheer, f.
- Allodial**, ale, a. T. onleenbaar; een goed, vrij van alle leenregten, n.
- Allodialité**, f. vrijheid van alle leenregten, f.
- Allouable**, a. T. wat gelden kan (in regten).
- Alloué**, m. gevolmagtigde, ambtenaar; ontslagen leerjongen, die bij zijnen meester als knooft werkt, m.
- Allouer**, v. a. inwilligen, gelden laten (bijzonder wanneer men van rekeningen spreekt).
- Alluchon**, m. T. tand aan een molenaar, m.
- Allumé**, p. et a. aangestoken, ontfoken, verwekt.
- Allumer**, v. a. aansteken.
fig. ontfeken, verwekken.
s², v. r. in brand geraken.
- Allumette**, f. zwavelstok, m.
- Allure**, f. gang, tred, m.
pl. spoor van het wild, n.
- Allures**, pl. fig. handelwijze, f., gedrag, n.
- Allusion**, f. zinspeling, f.
- Alluvion**, f. T. aanwas, aanspoeling, f. aangespoeld, opgeworpen land, n.
- Almanach**, m. Almanak, m.
- Almandine**, f. karbonkel (zeker gesteente), m.
- Alaroude** of **Almude**, f. zeker climaat in Portugal.
- Aloés** (pron. Aloës), m. Aloë, f. aloë, f.; aloë-sap, n.
- Aloi**, m. bepaalde, wezenlijke waarde van het goud of zilver, f.
fig. goede of slechte eigenschap, f.
- Alogne**, f. T. zie Bouée, baak, f.
- Alonge**, f. aangehecht stuk, om iets langer te maken, n.
T. buis of pijp, f. hanger, om het vleesch op te hangen (bij de ossewagters), m.
- Alongement**, m. verlenging, f.
- fig. vertraging, f.
- Alonger**, v. a. verlenen, uitbreiden. fig. vertragen.
- s², v. r. langer worden; zich mitzetten.
- Alors**, ad. als dan; dan, soem, in dien tijd.
- d'Alors, ad. toenmalig, van dien tijd.
- Alose**, f. elst, f. (zeker zeevisch).
- Alouchi**, m. welriekende gom, f.
- Alouette**, f. leeuwerik, leeuwrik, f.
- Alourdir**, v. a. fa. bedwelmen, dom maken.
- Aloyage**, m. T. het aloij geven aan de metalen, n.
- Aloyat**, m. T. harst, f.; ruggebak van een' os, n.
- Aloyer**, v. a. T. aan metalen de bepaalde waarde geven.
- Alpha**, m. eerste letter van het Grieksch alphabet, f. begin, beginsel, n.
- Alphabet**, m. alphabet; abéboek, n.
- Alphabétique**, a. alphabetisch, in eene alphabetische orde geschikt.
- Alpiste**, m. kanarie-zaad, voeder voor kanarie-vogels, n.
- Alpine**, f. vogel-muurkruid, n.
- Alte**, v. Halte.
- Altérable**, a. voor verandering vatbaar.
- Altérant**, ante, a. dorst verwekkend.
- Altérant**, m. T. geneesmiddel, het welk bedorvene sappen verbetert, m.
- Altératif**, ive, a. T. wat eene verandering kan te weeg brengen.
- Altération**, f. verandering van kwaade; vervalsching; ontroering; gemoedsbeweging; hevige dorst, f.
- Altercation**, f. woordenwissel, on-eenigheid, f.; geschil, n.
- Akéré**, ée, p. et a. veranderd, vervalscht; dorstig; ontroerd.
- Altérer**, v. a. een kwaad veranderen; vervalschen; dorst verwekken; ontroeren.
s², v. r. rechter worden, bedorven.
- Alternatif**, ive, a. afwisselend.
- Alternative**, f. keuze van twee dingen; af- en omwisseling, f.
- Alternativement**, adv. beurt om beurt, bij beurten, beurtelings, m.
- Alterne**, a. Angles, wisselhoeken, m. pl. hoeken, die tegen over elkaar staan.

Alternet, v. d. et n. c. afwisselen.
 Altesse, f. Doorluchtigheid, Hoogheid, f. (vorstelijke titel).
 Althée, f. witte malawe, f. (zekere plant).
 Altier, ére, a. (pron. Altier) hoogmoedig, trotsch.
 Alude, f. geverwd leder, n.
 Alvéolaire, a. tot de tandkas behoorend.
 Alvéole, m. tandkas, f.; honighuisje, n.; holligheid, schaal van een' eikel, f.
 Aluine, v. Absynthe.
 Alumineux, euse, a. aluinachtig, dat met aluin vermengd is.
 Alun, m. aluin, f.
 Alunage, m. T. het halen door aluinwater, n.
 Aluner, v. a. T. aluinen, in aluinwater doopen.
 Alunier, m. aluinkoker, m.
 Alunière, Alunière, f. aluinkokerij, f.
 Amabilité, f. vriendelijkheid, beminnelijkheid, f.
 Amadis, m. soort van manchet, kleine halve mouw voor de zindelijkheid, f.
 Amadou, m. zwam, rond, f. (zekere lichtbrandende stof).
 Amadouer, v. a. liefkozen, vleijen, freelen.
 Amaigrir, v. a. mager maken, uitseren; scherphoekig snoeijen.
 v. n. (maigrir.) mager worden.
 s-, v. r. T. indroogen, inkrimpen, sinken.
 Amagrifement, m. vermagering, uitteering, f.
 Amalgamation, f. T. menging van metaal met kwikzilver, f.
 Amalgame, f. T. deeg, gemaakt door vermenging van gesmolten metaal met kwikzilver, n.; amalgam, f.
 n. c. naauwkeurige zamenvoeging of vereeniging, f.
 Amalgamer, v. a. T. amalgameren; metaal met kwikzilver mengen.
 n. c. fig. naauw vereenigen, in één smelten.
 s-, v. r. T. door vermenging van metaal met kwikzilver tot een deeg worden.

Amandé, f. amandl, m. amandel-pit, f.
 Amandes listées, versuikerde amandelen, pl.
 à la praline, gezhande amandelen, pl.
 Amandé, m. amandel-melk, f.
 Amandier, m. amandel-boom, m.
 Amant, ante, m. f. minnaar, minnares, m. en f.
 Amaranthe, f. amarant, m. duin zemdschoon, n. (zekere bloem).
 Amaranthe, a. dat de kleur van een' amarant heeft.
 Amaranthine, f. soort van anemoon, zekere tuip, f.
 Amarelle, f. v. Guigné.
 Amariner, v. a. T. een genomen schip van hoetslieden voorzien.
 Amarque, f. T. drijfstan, m. boot op eene zandplaat, f.
 Amarrage, m. T. het ankeren; n. a. pl. groots ankertouwen, n. pl.; het zamenbinden derzelven, n.
 Amarre, f. T. scheepstaaw, kabel-touw, n.
 Amarras, pl. wind-as, n.; wind-boomen, m. pl.
 Amarrer, v. a. T. met een touw vast maken; aanleggen.
 Amas, m. hoop, m. menigte, f.
 Amasser, v. a. ophoopen, opnemen bij één brengen, verzamelen.
 s-, v. r. zich ophoopen, zich verzamelen.
 Amasfète, f. T. werktuig van de schilders, om de verwen, die zij wrijven, van den steen op te nemen.
 Amatoloter, v. a. T. de metrozen twee aan twee verdeelen, opdat zij elkander verpoezen.
 Amateur, m. trice of ook teur, liefhebber-hebber, m. en f.
 Amazone, f. amazoen; heldhaftige vrouw, heldin, f.
 Ambact, m. T. ambagt, n. juridictie, f. rechtsgebied, n.
 Ambages, f. pl. p. u. et fa. omwegen, m. pl. wijd uit één loopende redeneringen, f. pl.
 Ambassade, T. gezantschap, n.; gezantschaps-post, m.

m. fa. *boodſchap, verrigting, f.*
Ambaſfadeur, m. *gezant, afgevaardigde, m.*
 fa. *bode, m.*
Ambaſſadrice, f. *vrouw, gemalin van een' gezant, f.*
Ambiant, ante, a. T. *omgaand.*
Ambidextre, a. *die rechts en links is.*
Ambigu, ué, a. *swaazionig, dubbelzinnig.*
Ambigu, m. *waaltijd, waarin de voor- en nagereyten te gelijk worden voorgediend, m.*
 fig. *mengſel van tegengeſtelde dingen; n.*
Ambiguïté, f. *dubbelzinnigheid, verbloeming, f.*
Ambigument, ad. *dubbelzinniglijk; op eene dubbelzinnige wijze.*
Ambitieuſement, ad. *hoogmoediglijk, heerschezuchtiglijk.*
Ambitieux, euse, a. *heerschezuchtig, eergterig; een' eergierig man, m.*
 fig. *al te gewoicht.*
Ambidon, f. *vergiensigheid, verzucht, f.*
Ambitionner, v. a. *uit derzucht ergens naar ſtreven of dingen; vuu- riglijk wenschen.*
Ambie, m. *telgang, m. (van paarden ſprekende).*
Ambler, v. n. p. u. *den telgang houden.*
Amblygone, s. m. et a. T. *ſtomphoekig.*
Ambou, m. *galenij eener kerk, f. zangkoor. n.*
Amboutir, (einboutir) v. a. *een ſtuk metaal ſtampen, het waken.*
Ambraut, ante, a. n. c. *dat eene amber-geur heeft.*
Ambre, m. *amber, barnſteen, m.*
Ambreé, ée, a. *naar amber reikend.*
Ambreéde, f. T. *nagemaaakte amber, f.*
Ambreer, v. a. *met amber hurokent, eene amber-geur geven.*
Ambrette, f. *ſuerkſke korenbloem, f. poire d', amberpeer, f.*
Ambroſie du Ambroſie, *ambrozijn, godenſpijs, f.*
 fig. *ietz, dat lekker ſmaakt.*
Ambulance, f. n. c. *veldlazareth of ziekenhuis, n.*
Ambulant, ante, a. *omkervend, on- geſtaadig.*

Ambulatoire, a. T. *wat geene vaste plaats heeft; veranderlijk.*

Ame, f. *ziel, f.; hart, leven, n.; geest, mensch, m.; geweten, n. fig. hoofdzaak, f.; geest en leven.*
 T. *het inwendige van eenige dingen; ſtemhout; motto (van een zinnebeeld), u.; het hol (van het geſchut, n.); giet-vorm, m. model, n.*

- d'un ſagot, *het binnenst, dunsk hout van een takkebos, n.*

Amé, a. -et ſéal, (in den Cancellarij-ſtijl) *lieve, getronwe.*

Amélioration, f. *verbetering, f. beter aanbouw, m. (van landerijen).*

Améliorer, v. a. *verbeteren, in beteren ſtaat brengen (bijzonder van landerijen ſprekende).*

Amélioriſement, m. p. u. v. **Amé- lioration.**

Amen i, (pron. Amene) *amen! het zij zoo!*

Aménage, m. p. u. *soevoer, m. voer- loon, n.*

Aménagement, m. n. c. *het vervoeren van het hout uit de bosſchen, m.*

Aménager, v. a. n. c. -les bois, *het hout uit de bosſchen aanvoeren, vervoeren.*

Amendable, a. *ſtrafbaar; p. u. mag te verbeteren.*

Amende, f. *geldſtraf, geldboete, f. -honorable, openbare en ſchandelijke ſchuldbekeentenis, f.*

Amendement, m. *beterschap, verbetering; mesting, f.*

Amender, v. a. *bebasten, in de boe- se ſlaan.*

fig. *beteren, verbeteren, mesten.*

- v. n. *zich beter bevinden; goed kooper worden, afſlaan.*

ſ'-v.r. *zich beteren, beter worden.*

Amener, v. a. *medebrengen, aan- brengen, leiden, invoeren.*

fig. q. à qc. *iemand ergens toe overreden.*

T. -un vaisseau à bord, *boegſta- ren, op ſloepstouw nemen.*

-les voiles, *da zeilen ſtrijken, laten vallen.*

v. n. T. *ſtrijken en zich overgeven.*

Aménité, f. *aangenaamheid, beval- ligheid, f.*

Amé-

Aménuïſer, v. a. *aſſchaven, dunner maken.*
Amer, (pron. Amere) ère, a. *bitter.*
 fig. *bitter, ſmartelijk.*
Amer, m. *het bitter, n.; gal der viſchen, f.*
Amérement, a. fig. *bitterlijk.*
Amertume, f. *bitterheid, f.*
 pl. fig. *ſmart, kwelling, f. verdriet, n.*
Améthyste, f. *amathist, f. (zeker edelſteente).*
Ameublement, m. *ameublement, huisraad voor eene kamer, enz. n.*
Ameubir, v. a. T. *een land omſpitten, omkeeren; in roerende goederen veranderen.*
Ameubliſement, m. T. *verandering van een gedeelte des bruidſchats in roerende goederen, f.*
Ameuloner ou **Amuloner**, v. a. T. *koren naar den molen brengen.*
Ameutement, m. *koppeling der jagthonden, f.*
Ameuter, v. a. *koppelen (de jagthonden).*
 fig. *oproerig maken; opruijen.*
 s' -, v. r. *zamenrotten, zich verenigen.*
Amfigouri, m. fa. *verward gepraat, n.; hoogdravende manier van ſpreken, f.*
Amfigourique, a. fa. *zonder orde noch zin geſchreven.*
Ami, m. *vriend, liefhebber, m.*
Amie, f. *vriendin, f.*
 fig. *bewinde, minnares, f.*
Ami, ic, a. *genegen, toegedaan, gunſtig.*
A mi, ad. *ten halve.*
 à mi-camin, *half weg.*
Amiable, a. *vriendelijk, minzaam.*
 -compoſiteur, *die een geſchil in der minne bijlegt, n.*
 à l' -, *in der minne.*
Amiablement, ad. *op eene vriendelijke, minzame wijze.*
Amiane, m. *pluimalain, f.*
Amical, ale, a. *vriendſchappelijk.*
Amicalement, ad. *op eene vriendſchappelijke wijze.*
Amidon, m. *witte ſijffel, f. ſijfelmeel, n.*
Amidonier, m. *ſijffel-maker, -kooper.*

Amignarder, **Amignoter**, v. a. *fa. vleijen; liefkozen, ſtikflootjen.*
Amincir, v. a. *dunner maken.*
Amineur, m. *gezworen zoutmeter, m.*
Amiral, m. *Admiraal, vlootvoogd, bevelhebber eener Vloot, m.*
 vaisſeau-, *het Admiraalſchip.*
Amirale, f. *gemalin van den Admiraal; Admiraalſloop, f.*
Amirance, *zekere waardigheid in Spanje, f.*
Amirauté, f. *waardigheid van Admiraal; Admiraliteit, f.*
Amicitie, f. *vriendſchap, toegenegenheid, f.*
 fig. *cette étoffe n'a point d' -, deze ſtof is ruw op het gevoel.*
Amiſtie, f. *pl. veldſchheden, f. pl.; aanprijzing, aanhoving, f.*
Amman, m. *Opperhoofd in één der Zwitſerſche Cantons, Amman, m.*
Ammi, m. *ammi (zekere plant); f.; ammi-zaad, n. (een klein bruin zaad, groeiende op een kruid, dat naar fenkel zwemt).*
Ammon, m. (corne d' -), *ammonshoornſe, ſtekkenhuſ, n. dat alleenlijk verſteend gevonden wordt.*
Ammoniac, a. ſel, m. *ſal-ammoniak (zeker aard-zout), f.*
 gomme-, *t. ammoniak-gom, f. (zekere Africaanſche gom).*
Amniftie, f. *algemeene vergiffenis, vergeving en vergeting, f.*
Amniftier, v. a. n. c. *iemand vergeven, vergiffenis ſchenken.*
Amodiateur, m. *pachter; huurder (van een land), m.*
Amoſtiation, f. *pacht, huur, f.; het verpachten, n.*
Amodier, v. a. *verpachten; pachten.*
Amoindrir, v. a. *verminderen, verkleinen.*
 v. n. et s' -, v. r. *minder worden, afnemen.*
Amoindriſement, m. *vermindering, afneming, f.*
A moins de, **à moins que**, c. *ten zij, ten zij dan dat, ten ware, v.*
Amoïſes, f. *pl. T. gaſen in de ſpilen der ſchepen, waarin men de boomen af ſtalen ſteekt om te winden, n. pl.*
Amollir, v. a. *weeker maken.*

- fig. *verslappen, verwijfd maken*.
s^r, v. r. *week worden*.
fig. *laf, verwijfd worden*.
- Amollissement**, m. *weekmaking; verwijving; verslapping, f.*
- Amomi**, m. *nieuw kruid, n. Jamaïka-ijper, f.*
- Amonelement**, m. p. u. *ophooping, opstapeling, f.*
- Amonecler**, v. a. *ophoopen, opstapelen*.
- Amont**, ad. *opwaarts, tegoudenstroom*.
- Amontal**, abc, a. n. c. *oostelijk, oostwaarts*.
- Amerce**, f. *lokspijs, f. lok-aas, n.; laadkruit, n.; zwavelonten, f. pl.*
fig. *aanlokking, aantrekkelijkheid, f.*
- Amorcez**, v. a. *lok-aas gebruiken; de pauz van een schietgeweer met laadkruit vullen*.
fig. *lokken, aanlokken, verleiden*.
- Amorcoir**, m. *wagenmakers Spijsloer, groote fret, f.*
- Amortir**, v. a. *de kracht benemen, verzwakken, aflossen, smoren*.
fig. *uitbluschen, uitdoven*.
s^r, v. r. *van zijne kracht verliezen*.
- Amortissable**, a. T. *losbaar, het geen opgeheven of afgeschafst kan worden*.
- Amortissement**, m. *aflossing, vermindering, verligting; vergunning om zekere onroerende goederen te mogen bezitten, zonder tot derzelve vervreemding gedwongen te kunnen worden, f.*
T. *topsteraad van een gebouw, n.*
- Amovible**, f. a. T. *wat afgezet of veranderd worden kan (van ambten en ambtenaars sprekende)*.
- Amovibilité**, f. T. *eigenschap van afgezet te kunnen worden, f.*
- Amour**, m. *liefde, genegenheid, drift, f.; minnegod, m.*
fig. *minnehandel, m.; geliefde, f. faire l'-, vrijen*.
- *propre, eigenliefde, f.*
- Amours**, f. pl. *hartsogt der verliefden, f. verliefd gestel, geliefd voorwerp, n.*
fig. *les ris et les-, de bevalligheden, f. pl.*
- Amouraché**, a. fa. *verliefd*.
- Amouracher**, v. r. (de t) *smoortlijk verliefd worden; zich verslingeren*.
- Amourette**, f. *vrijerij, minnarij, f. minnehandel, m.*
- Amoureulement**, ad. *verliefdelijk, op eene verliefde wijze*.
- Amoureux**, euse, a. de q. *op iemand verliefd*.
- de qc. *met iets ingenomen*.
- Amoureux**, m. fa. *een verliefde, minnaar, m.*
- Amphibie**, a. *halfslachtig (van dieren sprekende, die zoo wel in het water als op het land kunnen leven), — laud- en water-dier, n.*
fig. *een man, die het met twee partijen te gelijk houdt, m.*
- Amphibologie**, f. *dubbelzinnigheid; dubbelzinnige manier van spreken, f.*
- Amphibologique**, a. *dubbelzinnig, duister*.
- Amphibologiquement**, ad. *dubbelzinniglijk, op eene dubbelzinnige wijze*.
- Amphictyons**, m. pl. *vertegenwoordigers van eene stad (bij de Grieken)*.
- Amphisbène**, m. *soort van slang, f.*
- Amphisciens**, m. pl. *bewoners van de verzengde luchtstreek, wier schaduw aan alle zijden valt, dan naar het Zuiden en dan wederom naar het Noorden, m. pl.*
- Amphithéâtre**, m. *amphitheater, n. rande zitplaats in den schouwburg, verhevene plaats tegen over het tooneel, f.*
- Amphore**, f. T. *maat van vloeibare dingen bij de Romeinen, groote aardens flesch of kruik, f.*
- Ample**, a. *wijd, ruim, breed, uitgestrekt*.
fig. *wijdloosig, rijkelijk*.
- Amplement**, v. a. *wijdloosiglijk*.
- Ampleur**, f. *wijde, f. (van kleederen enz. sprekende)*.
- Ampliatif**, ive, a. T. *verwijdend; zich verder uitbreidend*.
- Ampliation**, f. T. *verwijding, f.; duplicaär (van een geschrift, enz.); uitstel, n.; verlenging enz. van een vonnis, f.*
- Amplifier**, v. *uitstellen; aan een' gevangen meer vrijheid geven*.
- Amplificateur**, m. *dte verwijde, uitgebreid*.
- Amplification**, f. T. *verwijding, uitbreiding, vergrooting, overdrijving, f.*

Amplifier, v. a. etn. *verplijzen, uitrekken*
fig. *vergrooten*.

Amplisme, a. T. *zeer voortreffelijk* (een eertijtel).

Ampoule, f. *puist, blaas* op de huid, f. T. *la faince-, olieftesch te Rheims*, waaruit de Koningen van Frankrijk gezalfd werden, f.

Ampoulé, ée, a. fig. *winderig, hoogdravend* (van *fijl*).

Ampoulette, f. T. *zandlooper op fchepen*, m.; plaats, waar men eene bombe aansteekt, f.

Amputation, f. T. *afzetting van een lid*, f.

Amputer, v. a. T. *afzetten* (een lid).

Amulette, m. foort van middelen, waaraan bijgeloovige lieden de kracht toekennen van ziekten en ongemakken te kunnen genezen.

Amurer of **Amuler**, v. a. T. *het fchoeyen of groot-zeil toezetten*.

Amures, f. pl. T. *gaten*, waardoor de touwen van het fchooverzeil worden aangetrokken, n. pl.

Amusable, a. n. c. *gefchikt om door eenig tijdverdrif enz. bezig gehouden te worden*.

Amusant, ante, a. *tijdverdrifvend, vermakelijk, onderhoudend*.

Amusement, m. *tijdverdrif, vermaak*, n.

fig. *ophouding met tijdele beloften*, f.

Amuser, v. a. *zonder enig nut ophouden, den tijd doen verliezen; op eene aangename wijze onderhouden, den tijd verdrijven*.

q. de qc. *iemand met iets te laur fteffen*.

fig. *fa douleur &c., zijne fmars verzachten*.

s'; -à qch, -à faire qch *iets tot tijdverdrif doen; den tijd met iets onnuts doorbrennen*.

Amufette, f. fa. *gering tijdverdrif, fpeelgoed*, n.

Amuseur, m. fa. *bedrieger, die de menfchen wat op de mouw fpeeld*, m.

Amufoire, m. Amoufoir, f. fa. *kortswijl*, m.; *grappen*, f. pl.

An, m. jaar, n. n. le jour de l'-. *nieuwjaars-dag*, m. par-, *jaarlijks*.

An, m. *laafte lettergreep van eenige titels van boeken; een*

verzameling om afzonderlijke gedachten enz. van een geleerdan aan te duiden, f.

T. *gelijke quantiteit of hoeftelheid* (in *Reeppen*), f.

Anabaptisme, m. *leer der wederdoopers*, f.

Anabaptiste, m. *wederdooper, doopsgezinde*, m.

Anacarde, f. *anacarden of plifantfuis* (zeker buitenlandsche boomvrucht), f.

Anachorete, m. (pron. Anakorete) *kluizenaar*, m.

Anachronisme, m. *misflag in de tijdrekening*, m.

Anacrontique, a. *anacreontifch* (van *dichtmaat fprekende*).

Anagallis, m. v. Mouron, *guichheil* (zeker pijnftillend kruid).

Anagiris, m. *boomklaver*, f. (fin-kende *anagiris*).

Anagogique, a. *verbloemd, zinneloosheidig, geheimzinnig*.

Anagramme, f. *kunftige letterverzetting van een woord*, f.

Anagrammatifer, v. a. *letterverzetten*.

Anagrammatiste, m. *iemand, die in het letterverzetten geoefend is of zijn vermaak vindt*.

Analectes, m. pl. *uitgekozene fukken, uit eenen fchrijver bijeengezameld*, n. pl.

Analeptique, a. T. *verfterkend*.

Analeptique, m. *een verfterkend geneesmiddel*, n.

Analogie, f. *gelijkvormigheid, overeenkomst; vergelijking van grootte*, f.

Analogique, a. *gelijkvormig, overeenkomstig, evenredig*.

Analogiquement, ad. *gelijkvormiglijk, op eene overeenkomstige, evenredige wijze*.

Analogisme, m. *een op eene gelijkheid van betrekkingen gegrond beftuit*, n.

Analogue, a. *overeenftemmend, gelijk*.

Analyfe, f. *ontleding, oploffing eener zaak*, f.

T. *kunst van oploffing door de Algebra*, f.

Analyfer, v. a. *iets in dezelfs grondeelen oplofen, ontleden*.

Analyste, m. T. die iets oplost of ontleedt, m.
Analytique; a. oplosfend, ontledend.
Analytiquement, ad. oplosfender, ontledender wijze.
Anamorphose, f. T. eene schilderij, welke naar mate van onderscheidene affstanden onderscheidene voorwerpen laat zien, f.
Ananas, m. ananas (zeker Oost-Indische vrucht), f.
Anaphore, f. T. herhaling van het zelfde bij het begin eener nieuwe spreekwijze, f.
Anarchie, f. staat zonder opperhoofd, zonder overigheid, m.; regering-loosheid, f.
Anarchique, a, wat zonder opperhoofd is, regeringloos.
Anarchiste, m. n. c. een vijand van regering, m.
Anathématiser, v. T. in den ban doen. fig. vervloeken.
Anathématisme, m. T. kerkelijke ban, banbliksem, m.
Anathème, m. kerkelijke ban, m. fig. vervloeking, f.; banneling, m.
Anatife, a, conqué-, bernacles (soort van zemosfelen), f. pl.
Anatocisme, m. woeker, m.; intrest op intrest.
Anatomie, f. ontleedkunde, ontleding, f. (van lichaamen), fig. naauwkeurig onderzoek, v.
Anatomique, a. anatomisch, ontleedkundig.
Anatomiquement, ad. op eene ontleedkundige wijze.
Anatomiser, v. a. ontladen. fig. naauwkeuriglijk onderzoeken, uitpluizen.
Anatomiste, m. ontleder, m.
Anatron, m. (Natron), soort van zwart graauwachtig zout, n.
Ancêtres, m. pl. voorouders, voorvaders, m. pl.
Anche, f. mondstuk van een blaasinstrument; mondgat van een trompet; tongwerk der orgelpijpen enz., n.
Anchor, v. a. het mondstuk opzetten.
Anchois, m. aardijn, sprut, anjovis, f.

Ancien, enne, a. oud (van vroege tijden af); oudste in bediening, enz.; voormalig.
Ancien, m. oude schrijver (bijzonder van Grieken en Romeinen); oudste, ouder ambigenoot, ouderling, m.
Anciennement, ad. oudtijds.
Ancienneté, f. oudheid (eener zaak) lange duur, f.
Ancolie, f. akkelei, klokkbloem, f.
Ancrage, m. het ankeren, n.; ankergrond, m.
Ancre, f. anker, n. fig. toevlugt, f. T. ijzeren haak, f. la grande ou la maitresé-, het groote anker; plecht-anker, n. être à l-, voor anker liggen. mouiller l-, het anker laten vallen of werpen. lever l-, het anker ligten.
Ancré, ée, a. aan een anker of haak vast zijnde.
Ancrer, v. h. p. u. ankèren. s-, v. r. fa. (dans) zich vastmaken.
Ancrur, f. T. kleine vouw of ploot in laken enz., f.
Andaillois, m. pl. T. ijzeren ringen aan de mars-stengen, m. pl.
Andain, m. T. zwad, zwadde, het geen een muizer in eens afmaait, f.
Andante, a. en s, m. T. andante, f. niet te schielijk, noch te langzaam (in de muziek).
Andouille, f. vleesch-worst, of die met darmen gestopt is, f.
Andouiller, m. T. takje of eerste scheutje onder aan de hartsharen, n. pl.
Andouillerte, f. langworpig balletje van gehakt kalfsvleesch, n.
Andrienne, f. andrienne, f. (vrouwen kleed).
Androgyne, m. een tweeslachtig mensch, m.
Androïde, m. werksuigelijk zich zelve bewegend en sprekend baeld, u.
Ane, m. ezel, m. fig. domkop, dom-oor, m. T. schroefstok gebruik der schrijfwerkers om het hout te kloven enz. f.; stormram, muurbreker, m.; boekbinders bak of kist, f.

Anéanti, v. a. vernietigen, te niet doen.
s' -, v. r. te niet worden.

fig. zich verootmoedigen, zijne
nietigheid erkennen.

Anéantisement, m. vernietiging, f.
fig. diep verval, n.; diepste ver-
ootmoediging, f.

Anecdote, f. geheime geschiedenis,
anecdota, korte gebeurtenis, f.

Anecdotique, a. n. c. tot zoodanige
geschiedenis behaarend.

Anée, f. ezelsyragt, m.

Anémone, f. anemoon of klaproos, f.
(zekere lentebloem).

Anémoscopé, m. windwijzer, m.
weermanuette, n.

Anépigraphe, a. wat geen opschrift
heeft.

Anerie, f. ezelachtigheid, verre-
gaande lomphed of domheid, f.

Anesse, f. ezelin, f.

Anet, m. dille (zekere plant), f.

Anfractueux, euse, a. p. u. dat vol van
kromten en bogten is.

Anfractuosité, f. p. u. kromte, bog-
tigheid, f.

Angar, m. (Hangar) luisel, f.; koets-
huis, n.

Ange, m. engel, m.

fig. engel (in schoonheid, beval-
ligheid en deugd).

-gardien, extermineur, bescherm-
engel, verdelgende engel, m.

lit d' -, fransch bed' zonder zui-
len, n.

Ange, f. T. ketting-kogel, m.; en-
gel (soort van roch), f.

Angélique, a. engelachtig, voor-
treffelijk.

Angélique, f. soort van luis; en-
gelwortel, angelica, f.

Angelot, m. soort van kleine Nor-
mandische kaas, f.; angelot, oud
muntsuk daar een engel op afge-
beeld stond, v.

Angelus, (pron. Angelusse,) m. gebed
aan de heilige maagd, n.

Angine, f. keel-gezwel, n. ontfeking
in de keel, f.

Angle, m. hoek, m.

-obtus, stompe hoek.

-aigu, scherpe hoek.

-saillant, uitlopende hoek.

-retrant, strijkende hoek.

Anglex, sc, a. hoekig, noix-, noot,
waarvan de pit in de hoeken
blijft zitten en moeilijk uit te
halen is, f.

Anglican, anc, a. engelsch (van de
vrijheden der engelsche kerk
sprekende).

Anglicisme, m. eigenaardige engel-
sche uitdrukking, f.

Anglois, oise, a. (pron. anglais,) engelsch.

Anglois, m. l' -, de engelsche taal, f.

Anglomane, m. dwaze nabootser of
bewonderaar van al wat uit En-
geland komt.

Anglomanie, f. a. c. dwaze zucht
voor al wat engelsch is.

Angoïse, f. angst, m. benaauwdheid, f.
poire d' -, soort van wrange peren, f.
fig. zeker mondslot, n.

Angoïser, v. a. p. u. kwellen, be-
naauwen.

Anguichure, f. T. jagtrism, m.

Anguillade, f. zweep van eene aal-
huid, f. slagen daarmede, m. pl.

Anguille, f. aal, f.

Anguilles, f. of Anguillers, m. pl. T.
goten in het ruim van een schip
om het water naar de pomp te

leiden, f. pl.

Anguillière, f. aalvijver, m.

Angulaire, a. hoekig.

pierre-, hoeksteen, m.

Anguleux, euse, a. veelhoekig.

Angusté, ée, a. eng., smal (van
wegen sprekende).

Ahima, m. naam van een' waters
en roofvogel uit Brasilië, m.

Anicroche, f. sa. belemmering, zwa-
righeid, f. oponthoud, n.

Anier, m. iere, ezeldrijver, ezel-
wachter, m. -drijfster, enz. f.

Anil, m. Indigoplant, f.

Animadversion, f. regterlijke bestraf-
ting; aanmerking, aantekening, f.

Animal, m. dier, levend wezen, n.
fig. een dom en lomp mensch, m.

Animal, ale, a. dierlijk, zinnelijk.
régne-, dieren-rijk, n.

Animalcule, m. diertje, n.

Animaliser, v. a. aan een wezen dier-
lijke leden toeëigenen.

Animalité, f. staat van het dierlijke
wezen, m.

Animation, f. levendigwording (der vrucht in het lijf eener moeder), f.
Animé; ée, p. et a. bezielt; aangevuurd.

Animer, v. a. bezielen.

fig. opbeuren, aanmoedigen; tot gramschap verwekken, sergen; vlug, vrolijk, levendig maken. s., v. r. levendig, vrolijk, driftig worden.

Animosité, f. haat, m. gramschap, verbittering, f.

Anis; m. anijs, anijspiant, f.

Anis ou Anil, m. grijzachtig gladhout, n.

Aniser, v. a. met anijs kruiden of toebereiden.

Annal, ale, a. T. jarig, voor één jaar.

Annales, f. pl. jaarboeken, n. pl.

Annaliste, m. schrijver van jaarboeken, m.

Annate, f. regt, dat men aan den Paus betaalt voor de hullen der Bisdommen en Aartsbisdommen, bestaande in het inkomen van één jaar, n.

Anneau, m. ring, glatte vingerring, m.

Anneaux, pl. rond gekrulde haarlokken, f.

Année, f. jaar, n. jaarloop, m. jaarlijksche inkomsten, pl.

-d' exercice, ambtsjaar, n.

-bisextile, schrikkeljaar, n.

-lunaire, maandaar, n.

Annekt, m. ringetje, n.

Annelure, f. het krullen van het haar, n.

Annexe, f. dat tot iets behoort, aanhangsel, bijvoegsel, n.; dochterkerk, f.

Annexer, v. a. bijvoegen, aanhangen; inlijven.

Annihiler, v. a. p. n. vernietigen.

Anniversaire, a. dat jaarlijks opdenzelfden dag geschiedt.

Anniversaire, m. verjaring; f. jaarlijksche dienst voor een' overledenen.

Annoise, f. St. Janskruid, n.

Annonce, f. aankondiging, opgave, bekendmaking, f.

Annoncer, v. a. aankondigen, berigten; melden; afkondigen; verkondigen.

s., v. r. zich aanmelden, gandiënen.

Ammonceur, m. aankondiger of ammonceerder (bij de Tooneelspelers), m.
Annonclade, f. ridder-orde, nonnen-orde (beiden van Maria-Boodschap), f.

Ammonciatif, ive, a. n. c. aankondigend.

Annonciation, f. Maria-Boodschap, f.; feest, afbeeldsel daarvan, n.

Annotateur, m. die over een boek aantekeningen maakt, m.

Annotation, f. aantekening; verklaring, f.

T. geregtelijke opschrijving van goederen, f.

Annoter, v. a. T. geregtelijk opschrijven; aantekenen.

Annuaire, a. n. c. voor alle dagen van het jaar.

Annuel, elle, a. jaarlijksch.

Annuel, m. jaardienst, dagelijksche misdienst voor een' overledenen, m.; belasting, f.

Annuellement, ad. jaarlijks, alle jaren.

Annuité, f. jaarlijksche lijfrent; geldleening, waarvan het kapitaal benevens de rente jaarlijks van tijd tot tijd vormt afbetaald, f.

Annulaire, a. ringvormig; bij wijze van ring gemaakt.

doigt-, ringvinger, m.

éclipse-, ringzonnenduisternis, f.

Annulation, f. afschaffing, opheffing, f.

Annuler, v. a. T. afschaffen, vernietigen, opheffen.

Anobli, c. a. veradeld, tot den adelsstand verheven.

Anoblir, v. a. veradelen, tot den adelsstand verheffen.

Anoblissement, m. veradeling; verheffing tot den adelsstand, f.

Anodin, inc, a. T. zacht werkend, pijnstillend.

Anomal, ale, a. T. onregelmatig.

Anomalie, f. T. onregelmatigheid, f.; affaand eener planeet van de zon, m.

Anomalistique, a. T. amées-, tijd van eenen omloop der aarde, m.

Anomics, f. pl. verskeende schalpen of horens, waarvan men geene gelijksoortigen in leyen vindt.

Anomien, enne, a. n. c. die zonder wetten leeft, m.

Anon, m. ezeltje, ezelsveulen, m.

Anonnement, m. werping van een' ezel.
fa. gestamel, gestootter, n. stamelende of stotterende manier van lezen, f.

Anonner, v. n. jongen werpen (van eene ezelin).

fig. fa. stamelen, stotteren.

Anonyme, a. naamloos, ongenoemd.

Anordic, f. storm nit het noorden, m.

Anse, f. handvatfel, hengsel, oor, v. greep; kreek, kleine baai, bogt, f.

Anses, pl. T. twee stekkenvormige verferselen van sloten, n. pl.

voûte en anse-de-panier T. een plat gewelf, dat de volkomene bogt vier heeft, n.

l'anse du panier, fa. de marktgang, m. (winst, die de dienstboden zich toeëigenen, wanneer zij uitgezonden worden om iets te koopen).

Anséatique, a. (Anséatiquois, n. c.) IJazee-stad, f.

Ansette, f. hengseltje, n.

T. oog in een scheepstouw, n.

Anspect, m. T. hefboom op schepen, m.

Anspesade, m. ander-korporaal bij het voetvolk, landpessaat, m.

Antagoniste, m. tegenpartij, f. tegenstreyer, w.

Antale, m. naam van eene kleine plek, m.

Antan, m. p. u. erfa. het vorige jaar, n.

Antanacisic, f. T. herhaling van een woord in een' onderscheidenen zin, f.

Antarctique, a. T. zuidelijk.

pôle-, zuidpool.

Antécédemment, ad. zonder voorafgaande betrekking.

Antécédent, ente, a. voorgaand, voorafgaand.

Antécédent, m. T. eerste stelling, f. eerste lid, n.

Antécésfeur, m. voorzaat; hoogleeraar in de rechten, m.

Antechrist, m. antichrist, m.

Antédiluvien, éne, a. n. c. wat vóór den zondvloed was.

Antenne, f. spriet of dwarshout, daar het zeil aan hangt, f.

Antennes, f. pl. horontjes van de gekorvene diertjes, n. pl.

Antennules, f. pl. horenachtige deeltjes aan den mond der gekorvene diertjes, n. pl.

Antépénultième, a. de laatste of tweè na; derde lettergreep, van achteren af gerakend.

Antérieur, eure, a. voorgaand (van tijd, toefanden plaats sprekende).

Antérieurement, ad. T. vooraf, eerst, te voren.

Antériorité, f. de eerste graad van tijd, m. voorkeur, f.

Antcs, m. pl. hoekpijlaren, f. pl.

Antesciens, m. pl. tegenvoeters, m. pl.

Antestature, f. T. kleine verschanfing, f.

Anthelmentique, a. en m. Althelminique, wormverdrivend middel, n.

Anthemis, f. goudsbloem, f. camille-bloom.

Anthera, f. T. de bovenste kleine punten, die in de bloemen aan een klein vezeltje hangen, gelijk het geel in de rozen, liliën enz. f. pl.

Anthologie, f. v. Antologie.

Anthora, f. zoori van gele giftbloom.

Anthrax, m. pestbuis, f.

Anthrène, m. kever of tor, die men op de bloemen vindt, f.

Anthropologie, f. leer over het zedelijk verband des menschelijken lichaams, f.

Anthropomorphite, m. die aan God eene menschelijke gedaante toeschrijft, m.

Antropomorphofer, v. a. veranderen in eene menschelijke gedaante.

Anthropophage, m. menschen-eter, m.

Anti, tegen, strijdig.

Antiapoplectique, a. et m. middel tegen de beroerte, n.

Antiasthmaticque, a. et m. middel tegen de aamborstigheid, n.

Anticabinet, n. voorzaaltje, n.

Antichambre, f. voorkamer, f.

Antichrèse, f. T. verpanding van een goed, om het genot daarvan in plaats van de intresen te hebben, f.

- Antichrétien, eme, a. met het Christendom strijdig.
- Antichristianisme, m. *stelling of leering, tegen het Christendom strijdende, f.*
- Anticipation, f. *vervroeging, voorkoming, inbreuk, f.*
par-, vóór den tijd.
- Anticipé, ée, a. voorbarig, vroegtijdig.
- Anticiper, v. a. (qc.) vóór den tijd doen, voor af nemen; voorkomen.
-q, iemand voorkomen.
-sur qc., inbreuk op iets doen.
- Anticivique, a. n. c. niet burgerlijk.
- Anticoeur, m. *gozvel aan de borst der paarden, n.*
- Anticonstitutionnaire, a. et m. tegen de Constitutie Unigenitus.
- Anticonvulsionnaire, a. et s. m. die tegen de stuipen is, daaraan niet geloovende.
- Anticour, v. Avancour.
- Antidate, f. *vervroegde dagteekening, f.*
- Antidater, v. a. met eene valsche en vroeger dagteekening voorzien.
- Antidotaire, m. *mengsel van tegengiften en andere middelen, n.*
- Antidote, m. *tegengift, n.*
- Antidysentérique, a. et m. *middel tegen den buikloop, n.*
- Antienne, f. T. voor- en na-zang in den roomschen kerkdienst, m.
- Antiépileptique, a. et m. *middel tegen de vallende ziekte, n.*
- Antiérotique, a. et m. *middel tegen de tering, n.*
- Amisébrille, a. et m. *middel tegen de koorts, n.*
- Antihydropique, a. et m. *middel tegen de waterzucht, n.*
- Antihypocondriaque, a. et m. *middel tegen de miltziekte, n.*
- Antihystérique, a. et m. *middel tegen de moederkwaal, n.*
- Antilogie, f. *tegenstrijdigheid, f.*
- Antilope, f. *antelope (zekere wilde geit), f.*
- Antimoine, m. *spiesglas, n.; n. c. vijand der monniken, m.*
- Antimonarchique, a. *tegen de monarchale regeringsvorm.*
- Antimonial, ale, a. *tot het spiesglas behoorend.*
- Antinomie, f. T. *strijdigheid tuschen twee wetten, f.*
- Antipape, m. *tegenpauz; opgeworpen, onwettige paus, m.*
- Antiparalytique, a. et m. *middel tegen de verlamming, n.*
- Antipathie, f. *natuurlijke afkeer; tegenzin, weêrzin, m.*
- Antipathique, a. *van natuur afkeerig of een' afkeer hebbende (van dingen).*
- Antipéristase, f. T. *strijd tuschen tegengestelde dingen, m. tegenwerking, f.*
- Antipestilentiel, elle, a. *tegen de pest.*
- Antiphate, m. *soort van zwarte caralen, f.*
- Antiphonier of Antiphonaire, m. *koorboek, waarin de voor te zingende versen met nooten aangetoond zijn, n.*
- Antiphrase, f. T. *tegenzin, m. (spreekwijze, in een' strijdigen of verkeerden zin gebruikt).*
- Antipodal, a. *tot de tegenvoeters behoorend.*
- Antipodes, m. pl. *tegenvoeter, m. fig. het tegendeel.*
l' de la raison, *iemand; die tegen alle rede aan handelt, m.*
- Antiptose, f. T. *plaatsing van eenen naamval voor eenen anderen, f.*
- Antiquaille, f. *oude prullen of voddens, f. pl.*
- Antiquaire, m. *kennar en liefhebber van oudheden, m.*
- Antique, a. *aaloud, ouderwetsch, oudfrankisch, heel oud.*
- Antique, f. *oudheid, oude veriteit, f. à l', op zijn ouderwets.*
- Antiquer, v. a. T. *de snit van een boek met figuren beschilderen.*
- Antiquité, f. *oudheid, f.; overblijffel uit dezelve, n. fig. de ouden, m. pl. pl. overblijffel van oude gedanken, rukken, zallen, enz., n.*
- Anti-republicain, aine, a. a. n. c. *een vijand van den republikeinschen regeringsvorm, m.*
- Antifalle, f. *voorzaal, f.*
- Antisciens, v. Antesciens.
- Antiscorbutique, a. et m. *middel tegen de scheurbuik, n.*
- Antiséptique, a. et m. *middel tegen de kanker, n.*

Antifocial, *ale*, *a. n. c.* afkeerig van gezelschappen.

Antispasmodique, *a. et m.* middel tegen de krimp, *n.*

Antistrophe, *f. T.* tusfchengezang; *m.* omzetting eener spreekwijze, *f.*

Amithèse, *f.* tegenreden, tegenstelling in gedachten of woorden, *f.*

Antihétique, *a.* eene tegenstelling in zich bevattend.

Antitrinitaire, *m.* antitrinitaris; die de leer der driëéénheid loochent, *m.*

Anitype, *m.* tegenbeeld, *n.*

Antivénérien, *a. et m.* middel tegen de venerifche ziekte, *n.*

Antivérolique, *a. et m.* middel tegen de kinderziekte of kinderpokjes, *n.*

Antoifer, *v. a. T.* mest op hoopen leggen.

Antologie, *f.* eene uitgezochte verzameling van dichtfukken, *f.*

Anre, *m.* een onderaardsch hol, *n.*

Anuker, *nacht worden.*

s'Anuker, *v. r.* door den nacht overvallen worden; zich ophouden; in den nacht reizen.

Anus, *m. T.* (pr. Anusé,) de opening van den aarsdarm, *f.*

Anxiété, *f.* angst, *m.* benaauwdheid, *f.*

Aoriste, *m. T.* onbepaalde voorledene tijd der Griekfche werkwoorden (ook in de Fransche taal gebruikelijk), *m.*

Août, *m.* (pron. Ôûr), Augustus; Oogstmaand, *f.*

Aoûté, *cé*, *a.* (pron. Ôûter), rijp, volwasfen.

Aoûteron, *m.* (pron. Ôûteron) maaijer (van gras of koren), *m.*

Apagogie, *f. T.* bewijs eener felling uit de ongerijmdheid van het tegengeftelde, *n.*

Apaiser, *v. a.* bevradigen, tot bedaren brengen, stillen.

s-, *v. r.* zich gerust stillen, tot bedaren komen, toegeven.

Apnage, *m.* lijfzogt, *f.*; vruchtgebruik van goedexen, erfdeel der jongere broeders van Vorsten, *n.*

pl. fig. de gevolgen, *n.*

Apanagé, *cé*, *p. et a.* bedield.

Apanager, *v. a.* aan een' jongeren zoon een stuk lands of een jaarlijksch inkomen geven.

fig. beschenken, bedenken.

Apanagiste, **Apanagé**, *m.* een jongere zoon, die een stuk lands of jaarlijksch inkomen ontvangen heeft.

Apantropie, *f.* afkeerigheid van gezelschap, menfchen-fchuwheid, *f.*

A part, *ad. ter zijde*, aan eene zijde.

Apaté, *m.* alleenspraak (van een' rooncellpeter), *f.*

Apathie, *f.* gevoelloosheid, ongevoeligheid, *f.*

Apathique, *a.* gevoelloos, ongevoelig.

Apédeute, *m. T.* onwetende, wegniet, *m.*

Apédecutisme, *m. T.* onwetendheid wegens gebrek aan onderrigting, *f.*

Apepie, *f. T.* gebrek aan spijsvertering, *n.*

Aperception, *f. T. p. u.* aanweming, bekennung, goedkeuring, *f.*

Apercevable, *a.* zichtbaar, merkelyk.

Apercevoir, *v. a.* waarnemen, ontdekken.

fig. verftaan.

s-, *v. r.* (de *qc.*) gewaar worden, bespeuren, beginnen in te zien.

Aperçu, *m. n. c.* daarsfelling, *f.*; kort overzigt, *n.*

Apéritif, (*vc.* *a. T.* openend, afzettend, afdrivend (van geneesmiddelen sprekende).

Apétale, *a. T.* bladerloos, geent bladeren hebbende (van planten sprekende).

Apétissement, *m.* verkleining, *f.*

Apetisfer, *v. a.* kleiner, korter maken.

v. n. et s-, *v. r.* kleiner worden, inloopen.

A peu près, *ad.* bijna, omtrent, ten naasten bij.

Aphélie, *f. T.* zonnen-afstand, *m.*

Aphérète, *f. T.* wegwerping of weglating eener letter of lettergreep in 's begin van een woord, *f.*

Aphonic, *f. T.* onyermogen om te fpreken of te zingen, *n.*

Aphorisme, *m.* eene kortbondige fpreuk, *f.* een zatrezel, *m.*

Aphoristique, a. aphoristisch; wat uit kortbondige spreuken bestaat, of daarop betrekking heeft.

Aphrodite, f. zeerups, f.
-hërisfée, goudworm, m.

Api, m. pomme d'api, f. soort van franschen appel, f.

Apiquer, v. n. T. gespannen worden (van aukertouwen sprekende).

Aplauer (of Aplaigner), v. a. T. de wol ophalen op wollen dekens.

Aplaneur (of Aplaigneur), m. T. wolophaler, m.

Aplanir, v. a. effenen, gelijk maken. fig. uit den weg ruimen, gemakkelijker maken.
S-, v. r. gelijk en effen worden. fig. uit den weg geruimd worden.

Aplanisement, m. het effenen, gelijk maken, n.
fig. uit den weg ruiming, wegneming (eener zwaarigheid), f.

Aplanisseur, m. T. laken-bereider, m.

Aplati, ic, a. plat, vlak gemaakt.

Aplatir, v. a. plat maken, plat slaan of kloppen.
S-, plat worden.

Aplatisement, m. het plat maken of plat worden, n.

Aplatisfoires, f. pl. T. groote en zware hamers, waarmee men het ruwe ijzer tot slaven en stangen smeedt, m. pl.

Aplester, v. a. T. de zeilen ophalen, uitspannen.

Aplets, m. pl. zekere haring-netten, n.

Aplomb, m. d'aplomb, loodregte rigting, f.
-ad. loodregt.

Apocalypse, f. de openbaring van Johannes, f.
fig. duistere manier van spreken, f.

Apocaliptique, a. apokaliptisch; geheimzinnig.

Apocope, f. T. wegworping of weglating eener letter of lettergreep aan het einde van een woord, f.; het uitsnemen van een stukje been, n.

Apocryphe, a. verborgen, niet, door goddelijke ingeving geschreven; niet geloofwaardig.

Apode, m. muur-huis-zwaluw, f.

Apodes, pl. ou poisons, m. visfciën zonder buikvinnen; m. pl.

Apodictique, a. overtuigend, klaar.

Apogée, f. T. grootste afstand eener planeet van de aarde, m.
fig. hoogste toppunt, n.

Apographe, m. afschrift, n.

Apollon, m. fig. groote dichter; zeer korte nacht-rok of japon, m.

Apologétique, a. verdedigend, verantwoordend.

Apologie, f. verdedigings-reden, schriftelijke verantwoording, f.

Apologiste, m. verdediger, voor-spreker, m.

Apologue, m. leerzaam verdictsel, n.; zedelijke fabel, f.

Aponoget, m. zekere plant, f.

Apophthegme, m. zede-spreuk, goddenkspreuk, f.

Apophyse, f. T. een wen, peesknoop, m., knobbel-gezwel, n.

Apoplectique, a. wat eene beroerte betreft; middel tegen de beroerte, n.

Apoplexie, f. geraaktheid, beroerte, f.

Apore, m. T. een mathematisch voorstel, waarvan de oplossing zeer moeilijk is, n.

Aposiopése, f. T. het afbreken eener reden, n.

Apostasie, f. afval van het geloof, van de gedaane geestelijke geloften, m.

Apostasier, v. n. van het geloof afvallen, afvallig worden.

Apostat, m. ate; f. et a. afvallige; verzaker, verzaakster van het geloof, m. en f.

Apostème, m. eene zweer, f. gezwel, n.

Aposter, v. a. omkoopen, opruijen, tot bespieden verleiden; op de loer zetten.

Apostillateur, m. T. iemand die aanmerkingen op den kant van een geschrift maakt, m.

Apostille, f. kantteekening, aanmerking, f.; bijchrift, postscriptum, n.

Apostiller, v. a. kant-teekeningen maken.

Apostolat, m. apostel-ambt, apostel-schap, n.

Apostolique, a. apostolisch, pauselijk.

Apostoliquement, ad. naar de wijze, naar het voorbeeld der apostelen.

Apos-

Apostollifch, v. a. n. c. predikend.

Apostrophe, f. aanspraak, f.
fig. verwijft, n.

T. uitslatings-teeken, n.

Apostropher, v. a. zich in een gefprek tot iemand wenden; iemand hard aanspreken.

T. een woord van een uitslatings-teeken voorzien.

Apostume, v. Apostème.

Apostumer, v. n. zweren, otteren.

Apothéofe, f. vergoding, plaatfing onder het getal der goden, f.
fig. vergodding, overdroyene loftuiting, f.

Apothéofer, v. a. n. c. vergoden, onder het getal der goden stellen.

Apothicaire, m. apothecae, kruidmonger, m.

Apothicaierie, f. apotheek, artfanijskruid-menging, f.

Apothicairefch, f. krankbezorger; eene non, welke het opzigt heeft over de klooster-apotheken, f.

Apôtre, m. apostel, m.
fig. een die met ijver predikt.
fa. un bon-, een foort van huiselaar.

Apparat, m. pracht, groote voorbereiding, f.; toefel, m.; verzameling, f.

Appareux, m. pl. hos gezamenlijk fcheeps-gereedschap, n.

Appareil, m. toerusting, inrigting, f. toefel, m.
T. bijvoegfel tot de fpijzen; verband eener wond, n.; haogte on dikte van een' fteen, f.
-de pompe, de zuiger eener pompe, m.

Appareiller, v. a. paren, paarsgewijze plaatfen of uitzoeken.
T. opmaken, ftoffen.

V. n. zich zelfvaardig maken.

s-, v. r. zich paren (dis wordt alleen van vogelen gezegd).

Appareilleur, m. opperfcheenhouwer, die de ftaanen voor de weerklieden teekent; een ftoffenfcher; een zijde-bereider, m.

Appareilleufe, f. koppelaarfer, f.

Apparemmant, ad. vermoedelijk, naarfchijnelijk.

Apparence, f. fchijn, aanfchijn, m. uiterlijk aanzien, m.; waarfchijnelijkheid, f.

En apparence, ad. in fchijn.

Apparent, ente, a. oogfchijnelijk, zigfbaar, fchijnbaar; uitmuntend, aanzienlijk.

Apparenté, ee, a. verzwagerd, vermaagfchap.

s'Apparenter, v. r. fa. zich vermaagfchappen, verzwageren.

Apparesfer, v. a. ia. p. u. vraag of lui maken.

Appariement, m. paring, bijdenvoeging van gelijke dingen, f.

Apparier, v. a. paren, gelijk bijgelijk voegen, plaatfen of leggen, s-, v. r. paren (van vogelen fprekende).

Appariteur, m. geregtsdienaar aan geestelijke hoven; pedel, m.

Apparition, f. verfchijning, f.

* **Apparoir**, v. n. T. voor den dag kame; faire-, bewijzen, doen blijken.

ii **Appert**, het blijkt, het is duidelijk.

* **Apparoître**, v. imp. T. verfchijnen, zich laten zien.
T. faire- de fon pouvoir, zijne volmagt vertoonen.

ii m'apparoit que, het komt mij voor, ik vind, ik geloof, dat...

Appartement, m. afzonderlijk goedde toe van een groot-huis, n.; woning, f.; verdieping, f.

Appartenance, f. toebehooren, afhauzen, n.

Appartenances, f. pl. toebehoorend regt.

Appartenant, ante, a. toebehoorend.

* **Appartenir**, v. n. (à...) toebehooren, goedaakelijk behooren, aangaan.

ii **Appartient à q.** het voegt, het betaamt iemand; hij is daar toe bevoegd, het komt hem toe.

Appas, m. pl. aanlofsel, n. bevaligheid, bekoorlijkheid, f.

Appât, m. aas, lok-aas (ook fig.), n.; prop van deeg, waarmede men het gevogelte mest; f.

Appâter, (Appâtelier) p. u. v. a. azen, te ejen geven, lakken; voeren; met propfen van deeg mesten, foppen.

Appauvrir, v. a. arm maken.

s^o, v. r. arm worden, verarmen.
Appauvrissement, m. verarming, f.
 fig. verarming eener sale, f.
Appeau, m. sluitje, waarmede men
 de vogels lokt, n.; lok-vogel, m.
 T. zurwerks-klokje, n.
Appel, m. T. beroeping op hooger regt,
 f.; het oplezen, afroepen der namen,
 n.; uitdaging; bijeenroeping van
 soldaten door trommeslag enz, f.
 Interjeter ou relever son-, appel-
 loren (van een vonnis).
Appellant, m. ante, beroeper, beroepster
 op hooger regt; hij of zij die ap-
 pellaert, m. en f.
Appellant, m. lok-vogel, m.
Appelé, ée, part. p. et a. geroepen.
Appeler, v. a. noemen; roepen; lok-
 ken; oproepen; aflezen; iemand
 ontbieden; voor het gerigt dagen.
 fig. opeischen, uiteischen.
 -v. n. T. (d... à) appelleren
 (van... aan...).
 -comme d'abus, van een geesto-
 lijk aan een wereldlijk gerigt
 appelleren.
 fig. fa. 'jen appelle, ik ben daar
 mede niet te vreden, ik ver-
 klaar er mij tegen.
 s^o, v. r. heten, zich noemen.
Appellatif, a. T. nom-, gemeen naam-
 woord, in tegenstelling van een
 eigen naamwoord, n.
Appellation, f. T. beroeping op
 hooger regt, f.
 -des lettres, spelling, f.
Appendice, f. aanhangsel tot een werk, n.
Appendre, v. a. ophangen (tot een
 aandenken).
Appens (voyez guet-apens).
Appends, m. afdak, koetshuis, n.
Appesantir, v. a. zwaar, moeilijk
 maken.
 fig. traag, log maken.
 s^o, v. r. log, dof worden.
 fig. -sur un sujet, zich te lang bij
 een onderwerp ophouden.
Appesantisement, m. dofheid, traag-
 heid, logheid, f.
Appétence, f. T. ingeschapene ne-
 ging, f., instinct, n.
Appéter, v. a. T. uit eene aangebe-
 rene neiging zoeken, begeeren.

Appétissant, ante, a. aanminnig;
 smakelijk, dat eetlust verwekt.
Appétit, m. honger, eetlust, m.
 fig. fa. begeerte, f.
 à l-, fa. uit onzijdige spaar-
 zaamheid.
Appétitif, ive, a. T. begeerend.
Appétition, f. T. begeerte, f.
Appitoyement, m. n. c. medelijden, n.
Appitoyer, v. a. n. c. tot medelijden
 bewegen.
 s^o, v. r. tot medelijden gebragt-
 worden.
Appitoyeur, m. n. c. medelijdend,
 die ligtelijk aangedaan is.
Applaudr, v. n (à qc, à q.) v. a.
 (q. ou qc.) toejuichen, in de han-
 den klappen (tot een teeken van
 goedkeuring); over iets zijn ge-
 noegen betuigen, iets goedkeuren
 of prijzen.
 s^o, v. r. (de qc.) zich zelve
 prijzen, met zich zelve inge-
 nomen zijn.
Applaudissement, m. vrolijk hand-
 geklap, n.; toejuiching, goed-
 keuring, f.
Applicable, a. toepasselijk; tot iets
 geschikt of bekkend.
Application, f. het opleggen (van
 een pleister enz.), n.
 fig. toepassing, f.; aandacht, op-
 lettendheid, vlijst, f.
Applique, f. T. iets om ergens op te
 leggen of aan te zetten.
Appliqué, ée, p. et a. vlijstig, op-
 lettend, ijverig.
Appliquer, v. a. opleggen, leggen, zetten.
 -à la question, op de pisbank
 brengen.
 -un coup etc., eenen slag geven.
 fig. toepassen, aanvoeren, op
 iets hechten.
 T. (goud)opleggen om te vergulden.
 s^o, v. r. geacht, vast gemaakt,
 gelegd werden.
 fig. (à qc.) zich bevljstigen,
 zich op iets toelaggen.
 qc. zich iets toezigenen; iets op
 zich toepasselijk maken.
Appoint, m. klein geld (dienende
 om eene somme-vol te maken), m.
Appointé, ée, a. n. c. bezoldigd.

- Appointé**, m. een soldaat, die hogere betaling trekt dan de anderen, m.
- Appointment**, m. T. reglement, waardoor het verschil tusſchen partijen bepaald wordt; geregtelijk verſlag, n.
pl. jaarwedde, bezoldiging, f.; penſioen, n.
- Appointer**, v. a. T. (de partijen) beſcheiden; een matras aan de ouden te zamen hechten; (een ſtuk kanon) planten, ſtellen.
- Appointeur**, m. regter die (de partijen) beſcheidt, m.
- Apport**, m. marktplaats, f.; toeloop aldaar, m.
- Apportage**, m. draagloon, n.
- Apporter**, v. a. brengen, medebrengen, bijdragen, aanbrengen, toebrengen.
fig. veroorzaken; bijbrengen; aanwenden.
- Appofer**, v. a. opzetten, opdrukken; aankleven; bijvoegen, aanhangen, als eens handteekening, regel, enz.
- Appoſition**, f. het opzetten, opdrukken, n.
T. bijvoeging, aanzetting, f.
- Appréciabie**, a. wat zich laat waarderen.
- Appréciateur**, m. waarderder, die waardeert, m.
- Appréciatif**, a. m. T. aimer Dieu d'un amour, God boven alles lief hebben.
- Appréciation**, f. waardering, f.
- Apprécier**, v. a. ſchatten, waarden. fig. waarde aan iets hechten.
- Appréhender**, v. a. vreezen, duchten.
T. yatten, gevangen nemen.
- Appréhenſif**, ive, a. p. u. vreesuchtig.
- Appréhenſion**, vrees, bekommring, f.
T. vangenneming, f.; bevatting, f. begrip, n.
- Apprendre**, v. a. (q. de qc.) leeren, vernemen, bevindeu.
(qc. à q.) iets aan iemand leeren; berigten.
- Apprenti**, m. ie, f. leerling, loefjongen, knaap, m. leermeiſte, n.
- Apprentiſage**, m. leerbijd, m. leerjaren, n. pl.
fig. eerste proef, f.
- Apprêts**, m. pl. toebereidsfen (toe eens plegtigheid), w. pl.
- Apprêt**, m. voorbereiding, toebereiding, f.
T. nip f. of gemwater n. in ſtoffen of hoeden.
pl. toefſel, m. toebereidsfel, f.
- Apprêté**, ée, p. et a. gereed gemaakt, vervaardigd, bereid.
- Apprêter**, v. a. gereed maken, vervaardigen.
T. met gom ſtevig maken, gemmen.
-à rire à q. v. n. iemand door iets aan het laghen maken.
-à manger, v. n. ſpijzen toebereiden.
s', v. r. zich gereed, tot iets bekwaam maken.
- Apprêteur**, m. ein toebereider, m.
T. een glasſchilder, m.
- Appris**, iſe, p. et a. fa. geleerd, onderrigt, onderwezen.
fa. il est bien appris, hij is wél opgevoed.
fa. c'est un mal appris, 't is een onbeſchoft, lompe mensch.
- Appriſe**, f. T. een opperregterlijk voorſchrift, n.
- Apprivoilement**, m. p. u. temming, f.
- Apprivoiſer**, v. a. temmen, tam maken, bedwingen.
s', v. r. tam worden.
fig. (à...) aan iets gewonnen; gemeenzaam worden.
- Approbateur**, m. goedkeurder; die iets goedkeurt of billijkt, m.
- Approbatif**, ive, a. billijkend, goedkeurend.
- Approbatie**, f. billijking, goedkeuring; gunſtige meening of getuigenis, f.
- Approbatrice**, f. p. u. goedkeurſter, goedyvindſter, f.
- Approchant**, ante, (de) a. zwaemend, gellijkend, dat nabij komt.
- Approchant**, prp. (de) et ad. fa. omtrent, ten naasten bij.
- Approche**, f. aannadering, f.; toegang, m.
lunette d', verrekijker, m.
- Approches**, pl. T. loopgraven; n. pl.
- Approcher**, v. a. (qc. de qc.) nader brengen, nader zetten.
q. tot iemand toegang hebben.

v. n. *naderen*; *genaken*.
 - (de..) *naderen*, *nader* *ke-*
men; *wabij komen*, *gelijk zijn*.
 s²-, v. r. (de) *naderen*.
Approfondir, v. n. *verdiepen*, *die-*
per maken.
 fig. *grootdig onderzoeken*, *door-*
gronden.
Approfondissement, m. p. u. *verdie-*
ping, *dieper woking*, f.
 fig. *doorgronding*, f.
Appropriance, f. T. *bezitweming*,
toeïgening, f.
Appropriation, f. *toeïgening*, *aan-*
matiging, f.
 T. *scheikundige vereniging*, f.
Approprier, v. a. p. u. *opschikken*,
beheerlijk irrigeren.
 fig. *toepassen*.
 s²-, v. r. (qc.) *zich toeïgenen*,
zich aanmatigē.
Approvisionnement, m. *bezorging*
van voorraad, *proviandering*, f.
Approvisionner, v. a. *voorraad be-*
zorgen, *van voorraad voorzien*;
provianderen.
Approuver, v. a. *billijken*; *goed-*
keuren; *goedvinden*; *toestaan*;
prijken.
Approximatif, ive. a. n. c. *aannade-*
rend, *nader bij komend*.
Approximation, f. T. *nadering* (tot
 den wortel door gekoken), f.
Appui, m. *stut*, m.; *leaning*;
borst-wering aan een venster, f.;
steunpunt van een' heftboom; *hek*;
latwerk, n.
 fig. *ondersteuning*, f. *steun*, m.
Appui-main, m. T. *Schilders-stokje*,
leunstokje, n.
Appuyer, v. a. *stutten*; *op leggen*;
aanleunen; *zetten*.
 fig. *ondersteunen*, *begunstigen*.
 qc. *sur qc.* iets ergens op doen
 steunen, gronden, steven.
 T. - l'épauon, *de speren hard aan-*
zetten.
 - les chiens, *de honden door den*
jagt-horen aanwakkeren, *aan-*
moodigen.
 v. n. (sur..) *op iets rusten*, *zwaar*
opleggen.
 fig. *zich ergens op beroepen*.

s²-, v. r. *leunen*, *steunen*.
 fig. *zich ergens op gronden* &
verlaten.
Apré, a. *ruw*, *wrang*, *scherp*, *bijtend*.
 fig. (à qc.) *gretig naar iets*.
Après, prp. et ad. *na*, *daarna*,
voorts, *vervolgens*.
 d²-, *naar* (van een voorbeeld
 enz. *sprekende*).
 - cela, *hierop*, *daarop*.
 - coup, *te laat*.
 - tout, *na dat alles*, *met dat*
alles, *intusfchen*.
 - que, *na dat*.
 - quot, *waarop*.
 ci-après, T. *hier na*.
Après-demain, ad. *overmorgen*.
Après-dinée, f. *na den middag*.
Après-midi, f. *na middag*.
Après-soupe, f. (après souper ou
 après-soupe, m.) *na het avond-*
eten, *na den avond-maaltijd*.
Aprêté, *wrangheid*, *ruwheid*, *scherp-*
heid, f.
Apron, m. *zekere rivier-visch*, m.
Apte, a. p. u. *geschikt*, *bekwaam*.
Aptitude, f. à qc. *natuurlijke ge-*
schiktheid of *bekwaamheid* tot
 iets, f.
Apurement, m. T. *valkomens ver-*
effening eener rekening, f.
Aputer, v. a. *valkomen vereffenen*.
Apyre, a. *vuur-vast*, *wat tegen het*
vuur bestand is.
Aquile, a. (pr. Akwatile) *wat in*
het water groeit of leeft.
Aquatique, a. (pr. Akwatique) *wa-*
terachtig, *moerasfig*, *drabbig*;
 (wat in het water groeit of leeft).
Aqueduc, m. *waterleiding*, f.
Aqueux, euse, a. *waterachtig* &
vochtig.
Aquilin, a. *nez*-, *kromme neus*,
arends-neus, f.
Aquilon, m. *de noordewind*, m.
Aquilonaire, a. *noordelijk*.
Arabe, a. *arabisch*.
 m. fig. *onbarmhartig*, *gierig*.
Arabesque, a. *in een' arabischen*
smaak.
Arabesques, f. T. pl. *versierd lof-*
werk van takken, *bloemen*,
vruchten, enz. n.

Arabique, *a. arabisch.*
Arack, *m. arak (zekere drank), m.*
Aragnée, *f. spin, f.*
T. laatste plaat in een astrolabium, waarop de vaste sterren geteekend zijn, f.
*toile d' pl. ou Aragnées, spinne-
 web, f. spinrag, n.*
Aragnées, *T. kromme mijn-gangen,
 m. pl.; zekere katrollen of rollen
 op schepen, f. pl.*
fig. gespin, spinfel, n.
Aramber, *v. a. T. aanklampen, enteren.*
Aramer, *v. a. doek in ramen span-
 nen om het uit te rekken.*
Arafement, *m. T. bovenste lijnrogt
 laag steenen aan eenen muur;
 effening, gelijkmaking, f.*
Arafer, *v. a. T. gelijk, effen, wa-
 terpas maken.*
Arafes, *f. pl. T. kant- lijst-steenw,
 m. pl.*
Aratoire, *a. n. c. tot den akker-
 bouw behoorend.*
Arbalète, *f. hand- of voetboog, m.*
*T. graadboog (om de hoogte van
 de zon te schietw, te met-
 zen), m.*
Arbalétrier, *m. boog-schutter, boog-
 maker, m.*
Arbalétriers, *pl. T. dak-halken, m. pl.*
Arbitrage, *m. uitspraak van scheids-
 mannen, bemiddeling, f.*
*T. vergelijking van onderscheid-
 dene wisselcoursen, f.*
Arbitraire, *a. willekeurig, eigen-
 dunkelijk.*
Arbitral, *ale, a. door goede mannen
 uit te spreken.*
Arbitralement, *ad. door goede mannen.*
Arbitrateur, *m. scheidsman, m.*
Arbitration, *f. schatting, f.*
Arbitre, *m. scheidsman, wederzijds
 aangenomen regter; eigen heer,
 gebiedr, m.*
*le libre, } de vrije wil, m.
 le franc, } willekeur, f.*
Arbitrer, *v. a. eigendunkelijk besliss-
 sen; waardenen, schatten.*
Arbolade, *f. T. eene soort van ragout.*
Arborer, *v. a. planten, uitsieken
 (van vlaggen enz.)*
fig. zich openlijk verklaren voor,

Arboufe, *f. haag-appel; m. water-
 meloen, f.*
Arboufter, *m. haag-appelboom, m.*
Arbre, *m. boom, m.*
Arbriseau, *m. boomtje, n.; fruik, m.*
Arbrot, *m. fruik met lijmslangen, m.*
Arbuste, *m. fruik, m. heester-gewas, n.*
Arc, *m. (pron. ark) boog, m.; schief-
 of handboog, m.*
- de triomphe, vorepoort, f.
Arcade, *f. boogvormige opening, f.*
gewelf, n. overdekte wandelweg, m.
*T. boog aan een' bril, m.; boog-
 vormige ronding der hiel van
 een' schoen, f.*
Arcane, *m. geheim, n.*
Arcane, *(Arcanée), f. rood krijt, n.*
Arcanson, *m. gezuivde hars, f.*
Arcaste, *f. T. de spiegel of het ach-
 terst gedeelte van een schip, n.;
 katrol, f. blok, n.*
Arc-boutant, *m. T. zware pijlaar;
 die een gewelf ondersteunt, schraag-
 pijlaar, m.*
fig. hoofd-persoon, m.
Arc-boutans, *pl. T. ijzeren stangen
 aan eene keels; goiken, spieren
 (op een schip), pl.*
Arc-bouter, *v. a. T. statten, schragen.*
Arcan, *m. T. kromte (aan een ge-
 welf), f. boog, m.*
Arcenal, *v. Arfenal.*
Arc-en-ciel, *m. regen-boog, m.*
Archal, *m. fil d', koperdraad, m.*
Archange, *m. (pron. arkange) aarts-
 engel, m.*
Archangelique, *f. angelica-wortel, m.*
Arche, *f. boog eener brug, m. jok,
 jak, n.*
- de Noé, L ark van Noach, f.
- d'alliance, f. ark des verbonds, f.
Archelet, *m. kleine boog (aan de
 draaibank enz.), m.*
Archer, *m. boogschutter; gerechts-
 dienaar, m.*
Archer, *m. frakstok; boog of kap
 van eene wieg, beugel, m.; bad-
 stoof, f.*
*T. drillboog, m. (voor slotmakers,
 draaifers, Blyversmeden enz.)*
Archetype, *m. (pron. Arké) voorbeeld,
 eener; oorspronkelijk voorbeeld,
 n.; eerste exemplaar, m.*

- Archevêché**, m. *Aartsbisdom, aartsbischooppelijk paleis, n.*
Archevêque, m. *Aartsbischof, m.*
Archi, fa. *Archi-fou &c., zeer, aarts; aartsgok.*
Archiaire, m. *voornaamste Arts eener stad enz., m.*
Archihambellan, m. *Opper-kamerheer, m.*
Archidiaconat, m. *aarts-diakonij, waardigheid van aartsdiaken, f.*
Archidiaconé, m. *geestelijk gebied of huis van eenen aarts-diaken, n.*
Archidiacre, m. *aarts-diaken, m.*
Archiduc, m. *aartshertog, m.*
Archiduché, m. *aartshertogdom, n.*
Archiduchesse, f. *aartshertogin, f.*
Archidiabanfon, m. *aarts-opper-schenker, m.*
 - *tranchant, m. T. aarts-kenkenmeester, m.*
Archiepiscopal, ale, a. (pron. Arki) *aartsbischooppelijk.*
Archiepiscopat, m. (pron. Arki) *aartsbischooppelijke waardigheid, f.*
Archimandritat, m. *waardigheid van een' Griekschcn Abt, f.*
Archimandrite, m. *archimandriet (Griekschc Abt), m.*
Archimaréchal, m. *aartsmaarschalk, m.*
Archipel, m. (Archipelage, Archipelage) *Archipel (zekere uitgestrektheid van zee, met eilanden bezdaid), m.*
Archipompe, f. *T. voornaamste pomp (op schepen) f.; bak voor eens pomp, m.*
Archipresbyteral, ale, a. *aartspriesterlijk.*
Archipresbyterat, m. *aartspriesterschap, n.*
Archiprêtre, m. *aartspriester, m.*
Archiprêtre, m. *aartspriesterdom, aartspriesterlijk gebied, n.*
Architecte, m. *bouwmeester, bouwkunstenaar, m.*
Architectonographie, m. *die gebouwen beschrijft.*
Architectonographie, f. *beschrijving van een gebouw, f.*
Architecture, f. *bouwkunde, bouwkunst, f.*
 - *militaire, f. krijgshouwkunde, f.*
 - *navale, f. scheepshouwkunde.*
- Architrave**, f. (m.) *T. onderhoud, m. architrave, f.*
Architréfrier, m. *aarts-schatmeester, aarts-shefsaurier, m.*
Architriclin, m. *spijs-keukenmeester, m.*
Archives, f. pl. *oude papieren, handvesten, pl.*
Archiviste, m. *bewaarder van de handvesten, m.*
Archonte, m. (pron. arkon) *benaming der eerste magistraats-perfonen in Athenen, f.*
Archures, f. pl. *T. meelkuipen, f. pl.*
Arçon, m. *zadelboom, zadelknop, m.; zadel, m. boog, waar mede de hoedemaker de wol slaat en bereidt, m.*
Arçonner, v. a. *T. de wol met den boog slaan en bereiden.*
Arcot, m. *T. onzuiverheid in de metalen, f.*
Arctique, a. *T. noordelijk.*
 pôle-, *noord-pool, m.*
Ardastes, f. pl. *gnoeffe Perfsche zijde, f.*
Ardastine, a. et f. *paralzijde, (zeer fijne Perfsche zijde) f.*
Ardemmet, ad. fig. *variglijk, hevigiglijk, met grooten ijver.*
Ardent, ente, a. *vurig, gloeiend, brandend, heet.*
 fig (à qc.) *hevig, driftig; sterk begoorig (naar iets); vuurrood (van haar).*
 chappelle-, *verlichts praalgraf, n.*
 chambre-, *zekere regtbank in Frankrijk, om de giftmengerte bestraffen, f.*
 miroir-, *brandspiegel, m.*
 verre-, *brandglas, n.*
Ardent, m. *dovaallicht, n.*
Ardens, pl. *de door zekere wulsen in Frankrijk geheerscht hebbende pestziekte (het heilige vuur genaamd) aangetaste menschen, pl.*
Ardeur, f. *groots, brandende hitte, f. fig. drift, hitte, f.; ijver, m.*
Ardillon, m. *tongetje van een' gesp, n.*
Ardoise, f. *lei, leifteen, m.*
Ardoisè, ee, a. *leikleurig.*
Ardoisière, f. *kuil, waaruit de leifteen gehaald worden, m.*

Are, m. T. n. c. v. *Table des nouvelles mesures, &c. tafel der nieuwe maten enz.*, f.

Arec, m. *areca-noot*, f.

Arécium, m. *hayiks-kruid*, n.

Arène, f. p. u. *zand*, n.

fig. *worstelperk*, n.

Aréner, v. n. T. *zakken (van bouwen sprekende)*.

Aréneux, euse, n. p. u. *zandig, met zand bedekt*.

Aréole, f. *kleine roode kring rondom de tepels der vrouwen-borsten*, m. *kleine oppervlakte*, f.

Aréomètre, m. l. *water-vocht-meter*, m.

Aréopage, m. *opperst gerechtshof der Atheners*, n.

fig. *vergadering van eerwaardige mannen*, f.

Aréopagite, m. *raadsheer van Athenen, regter in den Aréopagus*, m.

Aréotique, m. T. *middel voor de uitwafeming enz.*, n.

Arer, v. n. T. *driftig zijn, op het anker rijden (van schepen sprekende, die voor anker liggen)*.

Arête, f. *graat, visch-graat*, f.

T. *rand, kant*, m.; *verhooging op de kling van een' degen*, f.; *paarde-staart met stoppels zonder haren*, m.; *haar op den rug van een' bever*, n.

Arêtes, pl. *zeker scharstachtig gewel aan de pezen van den achter-schenkel en in den knie-boog der paarden*, n.; *stoppels van een' afgesnedenen paarde-staart*, m. pl.

Arétier, m. T. *hoekbalken, graadbalken*, m. pl.

Arétières, f. pl. T. *gips of kalk die tuschen de hoekbalken van een pannodak gestreken wordt*, m.

Arganeau, m. T. *dikke ijzeren ring aan een schip*, m.

Argemone, f. *zilver-schoen, zilverkruid, n. wilde papaver*, f.

Argent, m. *zilver, n.; zilvermunt*, f.; *geld*, n.

T. *witte kleur (in 't wapenschild)*, f.

- *blanc, zilver geld*, n.

- *en bain, zilver, dat geheel gesmolten is*, n

- *comptant, gereed geld*, n.

- *de coupelle, het sijnste zilver*, n.

- *courant, gangbaar geld*, n.

- *fin, sijn zilver*, n.

- *de grenaille, zilver in korreltjes*, n.

- *mort, dood kapitaal (het welk renteloos ligt)*, n.

- *de permission, wissel-geld*, n.

- *trait, draadzilver*, n.

- *en pâte, zilverdeeg*, n.

Argenté, ée, p. et a. *verzilverd; zilverkleurig*.

Argenté, m. of *Argentine*, f. *zilvervisch*, m.

Argenté, v. a. *verzilveren; met zilver beleggen*.

Argenterie, f. *zilverwerk, zilvergoed*, n.

Argentéur, m. *iemand die verzilvert*.

Argentéux, euse, a. *fa. die veel geld heeft*.

Argentier, m. *kasier, penningmeester van een voornaam huis*, m.

Argentín, ine, a. *zilververvig; schelluidend, als zilver klinkend*.

Argentíne, f. *zilverkruid*, n.

Argenture, f. *verzilvering*, f.

Argile, f. *leem, n. klei*, f. *potaarde*, f.

Argileux, euse, a. *leemachtig, kleiachtig*.

Argot, m. *gaanwdiefs-taal, brabbeltaal*, f.

T. *waterfoot*, f. (van boomen).

Argoter, v. a. T. *van de waterloten zuiveren, het onnoedig hout van eenen tak afsnijden*.

Argoulet, m. (weleer) *een karabinier*, m.

fig. *fa. stokker, goede hals, weinig betekenend mensch*, m.

Argoufin, m. *wachter of onderprovoost op eene galei*, m.

Argue, f. T. *werktuig om het zilver door 't grofsaer-ijzer dunner te maken; goud-en zilverdraadtrekkerij; trekbank*, f.

Arguer, v. a. T. *zilver-grofdraad trekken*.

Arguer, v. a. T. *beschuldigen, bestraffen*.

n. c. verwijten.
Argument, m. kort verhoog, n. bewijstgrond; inhoud, m.
Argumentant; m. opponent, tegen-
 dinger in eene openbare twistre-
 den, m.
Argumentateur, m. twister, tegen-
 spreker, m.
Argumentation, f. redeneerwijze, ma-
 nier van redentwisten, f.; bewijs, n.
Argumenter, v. a. door suistredenen
 bewijzen, twistredenen.
 - contre qc. gronden tegen iets
 aanvoeren.
 (de qc.) gevolgen trekken.
Argus, m. Argus, m.
 fig. waakzaam, scherpziend, ja-
 loersch mensch, m.
 T. paauwfaizant; naam van
 een' ysch, adder en vogel, m.
Argutie, f. p. u. (pron. argucie) spits-
 yinnigheid, f.
Argucieux, euse, a. n. c. (pron. ar-
 gucieux) spitsyinnig.
Argyropée, f. kunst om onedele me-
 talen in zilver te veranderen, f.
Arianisme, m. arianismus, n. leer
 van Arius, f.
Aride, a. droog, dor, schraal.
 fig. onvruchtbaar, mager.
Aridité, f. droogheid, dorheid, f.
 fig. onvruchtbaarheid, droogheid, f.
Arien, m. Arian, aanhanger van
 de leer van Arius, m.
Ariette, f. ligt en kort zangstukje, n.
Arigot, m. soort van pijp, f.
Arille, m. T. bast of bolster, waar-
 in het zaad opgesloten is, m.
Aristarque, m. fig. strenge berispor
 of kunstregter, m.
Aristocrate, m. n. c. aristocraat, m.
Aristocratie, f. (pron. cracie) aristo-
 cratie, regering van de voornaam-
 sten des lands, f.
Aristocratique, a. aristocratisch.
Aristocratiquement, ad. op eene aristo-
 cratische wijze.
Aristocratiser, v. a. n. c. tot een' aristo-
 craat maken.
Aristodémocratie, f. vermengde re-
 gering van den adel en 't volk, f.
Aristodémocratique, a. aristodemocrati-
 sisch.

Aristoloché, f. bolwortel, baarwortel,
 m. (zekere plant).
Arithmancie, f. waarzeggerij door
 getalen, f.
Arithméticiens, m. rekenaar, reken-
 meester, m.
Arithmétique, f. rekenkunst, f.
Arithmétique, a. arithmetisch, reken-
 kundig.
Arithmétiquement, ad. rekenkunstiglijk
Arlequin, m. arlekijn, hansworst, m.
Arlequinade, f. kluchtspeel, n.
Arm dille, m. armadil dier, n.
Armadille, f. kleine Spaansche vloot, f.
Armateur, m. kaper, vrijbuiters;
 commissievaarder; reeder, m.;
 kaperschip, n.
Armature, f. T. ijzerbeslag, ijzerwerk, n.
Armatures, pl. wapensieraad, n.
Arme, f. geweer, n.
 - à feu, schietgeweer, n.
 - blanche, blank geweer (degen,
 bajonnet enz.), n.
Armes, f. pl. wapens, n. pl.; oor-
 logstoerusting, f. harnas; wa-
 pen, stuk van 't wapenschild, n.
 fig. krijgsveld, m. oorlogsda-
 den, f. pl.; wapenen (midde-
 len, aanlekkelijkheden).
 être sous les-, mooi uitgedoscht.
 passer par les-, een soldaat dood
 schieten.
 pl. T. slagzaken van een wild
 zwijn, m. pl.
 faire ou tuer des-, schermes;
 zieh in het schermes oefenen.
 maître d'-, schermmeester, m.
Armé, ée, a. gewapend.
Armée, f. leger, n.
 - navale, vloot, f.
 - volante, n. c. vliegend leger, n.
 (benaming van het revolution-
 naire leger in het binnenste
 van Frankrijk).
Armeline, f. hermelijn, m. (bont
 van zeker dier).
Armement, m. oorlogstoerusting;
 uitrusting; bemanning van een
 schip; de manschap zelve, f.
Arménienne, f. soort van edelge-
 steente, f.
Armer, v. a. wapenen, uitrusten.
 fig. aanleiding tot den oorlog

geven; aanhaken, aanvaren, in 't harnas jagen.

T. met iets voorzien, bekleden, beslaan.

-in vaisseau, een schip ten oorlog uitrusten.

-le canon, den kogel in het kanon doen.

-les avirons, de riemen uitzetten.

V. D. troepen aanwerven, zich ten oorlog uitrusten.

S-, v. r. zich wapenen, de wapens opvatten.

fig. zich wapenen, op zijne haede zijn tegen...

T. op den slang zetten of linnen (van paarden).

Armet, m. helm, stormhoed (van een' dwalenden ridder), m.

Armillaire, a. (sphère - T. hemelskloof, uit verscheidene ringen zamengesteld, om de schikking des hemels en de beweging der sterren te vertoonen, m.

Armistice, m. wapenstilstand, m.

Armogan, m. T. gunstig weder voor de scheepvaart, n.

Armoire, f. kas, kast, f.

Armoiries, f. pl. geslachtswapenen, v. pl.

Armoise, f. bijvoet, Sint Janskruid, n.

Armoisin, m. armozijn, soort van dunne taf, f.

Armon, m. voorst gedeelte van een' wagen, waaraan de distel of distelboom is, n.

Armorial, m. wapenboek, n.

Armorial, a. a. tot geslachtswapenen behoorend, daar over handelend.

Armurier, v. a. een wapen op iets schilderen of uithouwen.

Armorique, a. Celtisch en Bretagisch woord, n.

Armoriste, m. wapenschild-kenner, m.

Armure, f. wapenrusting, f. wapenstug, n.

fig. bescherming, beschutting, f.

T. ijzeren banden, m. pl.; beslag van den zeilsteen, n.

Armurier, m. wapensmit; koopman in geweren, v.

Aromate, m. kruiderdijon, f. pl.; welriekend reukwerk, n.

Aromatique, a. welriekend, gearig.

Aromatification, f. vermenging met welriekende kruiden, f.

Aromatifer, v. a. welriekende kruiden onder de geneesmiddelen mengen, om dezelyen voor den smaak en de reuk aangenamer te maken.

Arome, m. T. D. C. zeker kostbaar gesteente, het welk in Egypte en Arabie gevonden wordt, en naar myrthe reikt, n.

Aronde, f. p. u. zwaluw, f.

gueue d'-, zwaluw-snaar, m.; ijzeren haak of kram, waardoor men de balken aan elkander vast klampt, m.

Arondelet, m. p. u. jonge zwaluw, f.

Azondelle, f. benaming van een ligt schip, f.

Arpailleur, m. goudzoeker in de mijnen, in het zand, m.

Arpent, m. een morgen lands, m.

Arpentage, m. landmeting; landmeet-kunst, f.

Arpentier, v. a. een land meten.

fig. fa. met groote schreden voortgaan, wijde stappen doen.

Arpenteur, m. landmeter, m.

Arque, ée, a. krom, gebogen, boogswijze.

Arquebuse, f. schoot met een vuurroer, m.

eau d'-, wonde-water, n.

Arquebuse, f. vuurroer, n. handbus, f.

Arquebustr, v. a. dood schieten.

Arquebustier, f. roermakerskunst, n.

Arquebustier, m. roermaker, bus-schietster, m.

Arquer, v. v. T. zich buigen of krommen.

Arrachement, m. uittrekking, uittrekking, f.

T. begin van de boogswijze kromte of bogt van een gewelf, v.

d'Arrache-pied, ad. fa. onophoudelijk, zonder ophouden, zonder stilstaan.

Arracher, v. a. (qc. à q.) uittrekken, uittrekken, afstheuren, weg-rukken, losrukken.

- fig. (qe. de q.) met moeite verkrijgen, afpersen.
 - (q. de qc.) ontrukken, afbrengen.
 s-, v. r. à qe. zich van iets losrukken.
 - une épine du pied, zich een doorn uit den voet trekken.
Arracheur, m. die iets uitrust.
 - de deuts, de cors, tanden-likdoorn-trekker, m.
Arracheuse, f. T. wiefster, f.
Arrachis, m. T. het uittrekken van jonge boomen, n.
Arrangé, ée, p. et a. ingerigt, ordelijk.
Arrangement, m. voeging, schikking, orde, f.
Arrangemens, m. pl. maatregelen, m. pl.
Arranger, v. a. voegen, schikken, in orde brengen of zotten, inrigten.
 s-, v. r. zich inrigten.
 avec q. het met iemand omtrent eene zaak eens worden, met iemand eene schikking maken.
Arrentement, m. T. verpachting, verhuuring, f.
Arrenter, v. a. verpachten, pachten, verhuuren.
Arrérager, v. n. se laisfer-, de renten op laten loopen, ten achteren blijven.
Arrérages, m. pl. achterstallige renten, f. pl.
Arrestation, f. n. c. in hechtenis neming, f.
Arrêt, m. oordeel, vonnis, n. uitspraak, i.; raadsbesluit, n. besloten of vastgestelde zaak, f.
 fig. besluit, arrest, beslag, n. hechtenis, f. verblijf, n. stilhouding, f. stilstand, m.
 T. rust van een' snaphaan of pistool; slingerveer van een zakhorlogje, f. lis in het waaijen, m.
 fig. fans-, vlugtig, los, onbestendig.
Arrêts, pl. arrest, n.
Arrêté, m. besluit, n.
 - de compte, afrekening, f.
Arrêté, ée, p. et a. tegengehouden, staande gehouden, opgehouden, vast, zeker.

- desin-, zeer uitgewerkte teekening, f.
Arrête-boeuf, m. prangwortel, m. stalkruid, n.
Arrêter, v. a. ophouden, verhtouwen, sluiten; tegenhouden; vasthouden; in hechtenis of beslag nemen; bespreken, horen; bepalen, vast stellen, besluiten; de overtollige zakken van meloenen enz. afsnijden.
 - ses yeux, ses regards sur qch. zijne oogen op iets gevestigd houden.
 v. n. zich ophouden, blijven staan, stil staan, tot bedaren komen, zich inhouden.
 T. zich onderwegen ophouden.
 s-, v. r. staan van jagthonden.
 à qc., bij iets stil staan, zich daarmede bezig houden, zijne aandacht op iets vestigen, tot iets besluiten.
Arrêtiste, m. verzamelaar van rouwisen, m.
Arrher, v. a. geld op hand geven.
Arrhes, f. pl. handgeld, pand ter minne, n. verzekering, f.
 fig. onderpand, n.
Arrière, en arrière, ad. p. u. weg, ver van hier; te rug, achter na, achter uit, ruggewarts; achterstallig.
Arrière, m. achtersteven, f. achterst gedeelte van een schip, n.; n. c. achterstallige, openstaande schuld, f.
 faire vent-, voor den wind zeilen, den wind in't zeil hebben.
Arrière, ée, p. et a. achterstallig.
Arrière-ban, m. benaming van de leenmannen, die, in tijd van oorlog, tot bescherming van het koninkrijk werden opontboden, f.
Arrière- bec, m. scherpe hoek (van een' brugge-zuil), m.
Arrière-boutique, f. achterwinkel, m.
Arrière-change, m. intrest van intrest.
Arrière-corps, m. achtergebouw, n.
Arrière-cour, f. achterplaats, f.
Arrière-fermier, m. onderpachter, m.
Arrière-fief, m. achter-leen; leen, dat van een opper-leen geheven wordt, n.

Arrière-garant, m. een tweede borg, m.
 Arrière-garde, f. achterhoede van een
 leger, f. achter-togt, m.
 Arrière-main, m. et f. T. slag met
 het averegtsche of bovenste van
 de hand, m.
 Arrière-neveu, m. na-neef, achter-
 neef, zoon van neef of nicht, u.
 Arrière-neveux, pl. laatste nakomelin-
 gen, m. pl.
 Arrière-pensée, f. n. c. gedachte,
 welke men voor zich behoudt, f.
 Arrière-petite-fille, f. dochter van het
 kinds-kind, f.
 Arrière-petit-fils, m. zoon van het
 kinds-kind, m.
 Arrière-petit-neveu, neef van neef
 of nicht, m.
 Arrière-petite-nièce, f. nicht van neef
 of nicht, f.
 Arrière-point, m. stop, m. stopfel, n.
 Arrière-pointeuse, f. stopster, stik-
 ster, lapster, f.
 Arrière-ter, v. a. terug honden, uit-
 stellen (eene betaling).
 v. n. et s', v. r. terug blijven
 (voornamelijk met de betaling).
 Arrière-saison, najaar, n. natijd,
 uitgang van den herfst, m.
 fig. herfst der jaren, naderende
 ouderdom, m. nadagen, m. pl.
 Arrière-vasfal, m. achter-leenman, m.
 Arrière-vousure, f. T. boogronding
 achter eene deur of achter een
 venster, f.
 Arrimage, m. T. schikking, stape-
 ling, vlijing, stuwing, f.
 Arrimer, v. a. T. schikken, stape-
 len, vlijen, stuwen.
 Arrimeurs, m. pl. T. schikkers, die
 vlijen, stapelen enz., m. pl.
 Arriser, v. a. T. arriser, de stengen of
 dwarsmasten neerhalen, om die op
 den kant van 't schip vast te maken.
 Arrivage, m. T. aanlanding, aan-
 komst van goederen of koopman-
 schappen in eene haven, f.
 Arrivée, f. aankomst, f.
 Arriver, v. n. aanlanden, aankomen.
 fig. zich toedragen.
 à q. v. iemand wedervaren; ge-
 beuren, ontmoeten, overkomen.
 T. voor den wind afhouden;

zich drijven laten, onder den
 wind sturen.
 Arrobre, f. T. zeker gewigt, n. (30
 à 32 Spaansche ponden).
 Arrogamment, ad. trotschelijk, he-
 vaardiglijk.
 Arrogance, f. hoogmoed, trots, m.
 trotschheid, grootschheid, hovaar-
 digheid, laatzunkendheid, ver-
 metelheid, f.
 Arrogant, ante, a. hoogmoedig,
 trotsch, grootsch, hovaardig,
 laatzunkend, vermetel.
 s'Arroger, v. r. qc. verwaand of laatz-
 dunkend zijn; zich te veel ad-
 matigen of toeïgenen.
 Arrohoir, v. a. ronden, rond ma-
 ken, afronden.
 T. door licht en schaduw ron-
 ding geven.
 - un cheval, een paard afrigten,
 gewennen om kunstmatiglijk
 rond te loopen.
 - son champ &c. zijn land doof-
 aankoop enz. verwijden, ver-
 der uitbreiden, grooter maken.
 s', v. r. rond worden.
 Arrondissement, m. rond making,
 ronding, afronding; verwijding,
 uitbreiding, f.; omtrek, om-
 kring, m.
 Arrondissementeur, m. T. beitelvormigmes, n.
 fig. die alles nauwkeurig be-
 geert, in de beste orde wil hebben.
 Arrofrage, m. besproeiing, nat ma-
 king, f.
 Arrofement, m. besproeiing, begi-
 ting, bevochtiging, f.
 Arroser, v. a. bevochtigen, begi-
 sen, besproeien, nat maken,
 bespoelen.
 Arrosoir, m. gieter, om bloemen,
 planten enz. te begieten, m.
 Arsenal, m. v. arsenal, wapenhuis,
 tuighuis, n.
 Arsenic, m. rottikhuid (soort van
 bijstond en scharp vergift), n.
 Arsenical, ale, a. vergiftig als ro-
 tikhuid.
 Arsis, m. brandige lucht of reuk
 van den wijn, f.
 Art, m. kunst, wetenschap; ge-
 schiktheid, sjaakheid, f.

maître de l', *kunsskener, m.*
 les beaux arts, *de schoone kun-*
sten, f. pl.
 maître-ès-arts, *meester in de vrije*
kunsten, m.
 Artère, *f. pols-ader, slag-ader, f.*
 Artériel, elle, *a. tot de pols- of slag-*
aders behoorend.
 Arthritique, *a. tegen de jicht; jicht-*
achtig, jichtig.
 Artichaut, *m. artijsok, zeker eet-*
baar distelkruid, n.
 Article, *m. gewricht, lid; punt,*
artikel, deel, stuk, w.; beding;
w. voorwaarde, f.; tijd, m. uuz,
oogenblik, n.
T. geslachts- of lid-woord, n.
 à l' de la mort, *op den oever*
des doods, op het uiterste.
 Articulaire, *de leden en gewrichten*
betreffend.
 maladie-, *kwaal in de gewrich-*
ten, jicht, f.
 Articulation, *f. zamenvoeging van*
twee beebenten, die met derzel-
ver uitorste deelen aan elkander
raken; duidelijke uitspraak, f.
T. eisch door lid-verdeelingen
voorgedragen, m. geleeding, f.
 Articulé, ée, *p. et a. duidelijk; van*
lid tot lid voorgedragen.
 Articuler, *v. a. T. artikels-gewijze*
opstellen of voordragen; duidelijk
uitspreken.
s', v. r. zieh in één voegen.
 Artifice, *m. p. u. kunst, behendigheid,*
scherpzinnigheid, snedigheid,
schranderheid, f.
fig. arglistigheid, loosheid, kunst-
greep, list, f. bedrog, n.
feu d', vuurwerk, n.
 Artificios, *m. pl. kunstwerken, w. pl.*
 Artificiel, elle, *a. kunstig, dat door*
kunst gemaakt is.
 Artificiellement, *ad. kunstiglijk, op eene*
kunstige wijze, door kunst bewerkt.
 Artificier, *m. vuurwerker, maker*
van vuurwerken, m.
 Artificieusement, *ad. listiglijk, arg-*
listiglijk, op eene looze wij-
ze.
 Artificieux, euse, *a. listig, door-*
srafs, geslepen, loos.

Artillé, ée, *a. T. met geschut voer-*
zien (van schepen sprekende).
 Artiller of Artillier, *m. geschutgie-*
ter, konstapel, m.
 Artillerie, *f. kunst om geschut te*
maken, f.; grof geschut; Artil-
lerie-Corps, n.
 Artilleur, *m. artillerist; schoonma-*
ker van geweren, m.
 Artimon, *m. T. achterste mast, be-*
zaans-mast, m.
 Artisan, *m. handwerksman, ambagts-*
man, m.
fig. werkmeester, maker, stich-
ter, bewerker, m. oorzaak, f.
 Artissonné, ée, *a. wormstekig, ver-*
malmd.
 Artiste, *m. kunstenaar, schrander*
werkmeester, m.
fig. tooneelspeler, m.
 Artistement, *ad. kunstiglijk, met*
kunst, verstand of beleid.
 Aruspice, *m. T. wigchelaar, waar-*
zegger bij de oude Romeinen, die
uit de ingewanden der offerbees-
ten voorzeggingen deed, m.
 Arzel, *a. m. met een' witten achter-*
voet (van paarden sprekende).
 As, *m. (pron. as) aas (in 't kaars-*
spel), oog (op een' dobbelsteen), n.
 Asarum, *mansoor, hazelwortel (ze-*
kere plant).
 Asbeste, *m. asbest, zeker steenvlas,*
het welk door het vuur niet kan
verteerd worden, n.
 Ascaries, *m. pl. wormen in de in-*
gewanden der menschen; wormen
in planten, wortelen enz., w. pl.
 Ascendant, ante, *a. T. opstijgend;*
opgaand.
 Ascendant, *m. bloedvriend in eene*
opgaande linie, m.
T. geboorte-ster, f. geboorte-tee-
ken, n.
fig. gezag, vermogen, n. heer-
schappij, f.; inborst, natuur-
lijke naiging, f.
 Ascendre, *v. n. n. c. opstijgen, opklim-*
men; opvaren.
 Ascension, *f. T. het opkomen eener*
ster, n. opklimming eener vloeibare
stof in eene buis; hemelvaart van
Christus, f. a. hemelvaarts-dag, m.
 As-

Asciens, m. pl. *bewoners van de brandende luchtstreek, die geene schaduw op den middag hebben, m. pl.*

Ascite, f. *waterzucht in den buik, f.*

Asiatique, a. *asiatich, dat tot Asia behoort of uit Asia komt.*

fig. *hoogdravend, weelderig, verwijfd; prachtig.*

Afile, Azyle, m. *vrijplaats; schuilplaats, f.*

fig. *toevlugt, bescherming, f.*

Asine, a. T. *bêre-, ezel, m. ezelin, f.; sa. ezel, domkop, m.*

Aspect, aanblik, m. *gezig, n.; uiterlijk aanzien, n.*

T. *ligging, f. stand, m.; gezigts eener kust, n.*

Asperge, f. *aspèrgie, spèrgie, f.*

Asperger, v. a. *besprengen, besproeijen (bij eene godsdienstige plegtigheid).*

Aspèrité, f. *hardigheid, rawheid, ongelijkheid, hobbeligheid, f.*

fig. *onbuigzaamheid, f.*

Aspersjon, f. *besprenging, besproeijing (voornamelijk met wijwater) f.*

Asperfoir, m. *kwast om te besproeijen, m.*

Asphalte, m. *joden-lijm, jodenharst, f.*

Asphyxie, f. *schieltijke berooving van gevoel en beweging, f. stilstand van de pols, hoogste graad van onmagt, m.*

Aspic, m. *adder, f.*

fig. *een gevaarlijke lasteraar, kwaadspreker, m.*

Aspirant, ante, a. T. *pompe-, trekpomp, waarmede het water om hoog getrokken wordt, f.*

Aspirant, m. *die naar eenen post, een ambt of eene waardigheid staat of dingt, m.*

Aspiration, f. *ademhaling, f.*

T. *zuiging eener pomp; uitspraak met ademing uit de keel als bij de h., f.*

fig. p. u. *toeleg, m. poging, begeerte, f. verlangen, n.*

Aspirer, v. a. *ademhalen; naar zich toe trekken, zuigen.*

T. *met ademing uit de keel uitspreken.*

v. n. à qc. *, naar iets staan, dingen, trachten, haken, verlangen, iets begeeren enz.*

Aspre, m. *aspre, zekere turksche zilvermunt, ter waarde van ontrent een' stuiver, f.*

Asfa, m. *asfa (zekere plant), f.*

- *dulcis, benzoin, zekere welriekende gom, f.*

- *foetida, duivels-drek, zekere stinkende gom, f.*

Asfabler, beter **Entfabler**, v. a. *zanden, bezanden, met zand aanhoogen.*

s^t. *v. r. vol zand worden, met zand opgeflopt worden; op het zand blijven zitten.*

Asfaillaut, m. *aanvuller, aanrander, aantaster, bespringer, m.*

Asfaillans, pl. *stormlopende soldaten, m. pl.*

***Asfaillir**, v. a. *aangrijpen, aanvallen, aantasten, aanranden.*

fig. *overvallen, bestormen.*

Asfaiffonnement, m. *toebereiding van spijzen met specerijen, f.*

fig. *seraad, fraaijgheid, bevalligheit, f.*

Asfaiffonner, v. a. *met specerijen toebereiden of toemaken (van spijzen sprekende).*

fig. *aangenaam, smakelijk maken.*

Asfaiffonneur, m. *toebereider van spijzen; kok, m.*

Asfasin, m. *moordenaar, moorder, m.*

Asfasin, ine, a. fig. et fa. *moorddadig.*

Asfasinant, ante, a. fa. *hoogst moeilijk, vermoedend, verdrietig, lastig.*

Asfasinat, m. *moord, verraderlijke doodslag, m.*

Asfasiner, v. a. *op eene moorddadige wijze ombrengen of van 't leven berooven; moorden, vermoorden; verraderlijk doodslaan.*

fig. *hoogst moeilijk vallen.*

Asflaut, m. *aanyal, storm, m. bestorming, f.*

fig. *dringende aanhouding*, f.
strijd, m. *gevecht*, f.
 T. *gevecht van twee personen met schermdegens*, n. *faire*, eenen aanval doen.
 Assécur, m. *heffer der schattingen ten platten lande*, m.
 Assémlage, m. *zamenvoeging, verzameling, vereeniging*, f.
 T. *ingelegd werk*, n.; *opneming der afgedrukte bladen*, f.
 Assémlée, f. *gezelschap*, n. *zamenkomst*, m. *verzameling, vergadering*, f.
 - *administrative*, n. c. *vergadering van 't bewind*, f.
 - *électorale*, n. c. *kiesvergadering*, f.
 - *nationale*, n. c. *nationale vergadering*, f.
 - *primaire*, n. c. *grondvergadering*, f.
 Assémlément, m. p. u. *vergadering, f. daad van vergaderen*.
 Assémler, v. a. *verzamelen, vergaderen*.
 T. *zamenvoegen, zamenstellen, opnemen (de bladen van een boek)*.
 s^r-, v. r. *bijeenkomen, zamenkomen, vergaderen*.
 Asséner, v. a. à q. *un coup*, een' *geweligen slag of stoot toebrengen of geyen raken, treffen*.
 Assément, m. n. c. *toestemming, inwilliging*, f.
 * Asséoir, v. a. *nederzetten, zetten, stellen; aanzetten, vast stellen, invoeren (van schattingen sprekende)*.
 - *un camp*, een *legerplaats aanleggen*.
 - *un jugement*, een *oordeel vellen of vestigen*.
 - *une rente*, een *jaarlijksch inkomen aanwijzen of toeleggen*.
 s^r-, v. r. *zich nederzetten, gaan zitten*.
 Assermenter, v. a. n. c. *beëedigen, in den eed nemen*.
 Assertion, f. *bewering, f. voorstel, dat als waarachtig wordt voorgedragen*, n.

T. *getuigenis voor 't geregt*, f.
 Assertivement, ad. *bekrachtigender, bevestigender wijze*.
 Assérvir, v. a. *te onder brengen, onderwerpen, dienstbaar, onderdanig maken*.
 s^r-, v. r. *zich onderwerpen, onderdanig maken*.
 - à qc. *zich aan iets verbinden, verflaven*.
 Assérvissement, m. *onderwerping, te onderbrenging; dienstbaarheid*, f.
 Asséséur, m. *bijzitter, bijgevoegde regter*, m.
 Assétté, f. T. *hamer van de leidekers*, m.
 Asséz, ad. *genoeg, genoegzaam*.
 Assidu, ue, a. (à qc.) *naarstig, vlijtig, ijverig, werkzaam*.
 Assiduité, f. *naarstigheit, vlijtigheit, werkzaamheit, gedurige bezigheid*, f.
 pl. *vlijtige bezoeken*, n. pl. *gestadige opwachting*, f.
 Assidument, ad. *naarstiglijk, vlijtiglijk, met ijver, bij aanhoudendheit*.
 Assiégeant, ante, a. *belegerend*.
 Assiégeans, m. pl. *belegeraars eener plaats*.
 Assiéger, v. a. *belegeren (eene stad of plaats)*.
 fig. *omringen, omgeven*.
 q. *iemand geduriglijk bijzijn of bijblijven; altijd rondom iemand zwerven; iemand overal op de hielen volgen*.
 Assiégés, m. pl. *belegerden*, m. pl.
 Assiente, f. T. *spaansche handelsmaatschappij in America ter levering van slaven*, f.
 Assientiste, m. *die deel heeft of deelhebber aan den slavenhandel*, m.
 Assiette, f. *stand, toestand, staat*, m. *gesteldheit, f.; tafelbord*, n. fig. *stemming, gesteldheit*, f.
 T. *aangewezen, afgeperkte plaats in een bosch, alwaar het hout moet worden omgehakt; legerplaats*, f.; *grond op de sneek van een boek om het te vergulden*, m.; *eene met alle noodige ingredienten voorziene blaauwkuip*.

kuip; onderste vlakte van den vloer; laag van steenen; verdeeling of oplegging der schattingen enz., f.; een zeker kapitaal of fonds, waarop eene rente enz. is aangewezen, n.

Asfierte, f. fa. een bord vol.

Asfigurable, a. T. wat aangegeven kan worden.

Asfignat, m. T. aanwijzing van een jaarlijksch inkomen op onroerende goederen, f.

n. c. asfignaat, papiergeld, n.

Asfiguration, f. aanwijzing, tijdsbestemming, plaatsbestemming, vaststelling van een' dag of uur, f.

T. dagvaarding; order om aan toonder te betalen, asfignatie, f.

Asigner, v. a. aanwijzen, toelagen, geven; tijd en plaats bepalen.

T. dagvaarden, voor den regter roepen of dagen.

Asimilation, f. T. gelijkmaking, gelijkwording, f.

Asimiler, v. a. gelijk maken.

Asise, f. T. laag van steenen in eenen muur, f.

-de papin, schuinse laag, dwarslaag, f.

Asises, pl. ziddagen, regtdagen, m. pl.

buitengewone zitting van een' Opperregter in de vierstuur der onderhoorige of lage regters, f. grondgebied, n. jurisdictie, f.; bevelen, besluiten, keuren, pl.

Assistance, f. bijstand, onderstand, m. hulp, f.; bijeenkomst, m.

p. u. vergadering; bijwoning, tegenwoordigheid, verschijning, f.

Assistant, ante, a. aanwezig, tegenwoordig.

Aslistant, m. noodhulp, helper, m.

Aslistans, pl. aanwezenden, omstanders, toehoorders, aanschouwers, m. pl.

Assister, v. a. (q.) bijstaan, helpen, de hand bieden, te hulp komen.

v. n. (à qc.) ergens bij tegenwoordig zijn, iets bijwonen.

Asfociation, f. verbintenis, f.; gezelschap van kooplieden; verdrag waarmede tusschen aangegaan, n.

Asfocié, ée, a. in maatschappij getreden of aangenomen, medehandelend.

Asfocié, m. medehandelaar, medegenoot, medemakker; geasfocierde, m.

Asfocier, v. a. iemand in eene maatschappij of genootschap ontvangen of inlaten; iemand bij zich in den handel nemen.

s., v. r. avec q. met iemand eene verbintenis, een verdrag aangaan; zich met iemand verbinden of asfocieren; veel met iemand omgaan.

Asfommer, v. a. doodslaan (met een' bijl, knods, enz.); op eene wreed aardige wijze ombrengen, van 't leven berooven; deerlijk slaan.

fig. in den hoogsten graad lastig vallen of vervelen; in den grond helpen.

Asfommoir, m. spreng, rottenval, m.

Asfomption, f. Maria's Hemelvaart (feestdag bij de Roomsche gezinden), f.

T. de tweede of mindere stelling eener sluitreden, f.

Asfonance, f. onregelmatige gelijkkluidendheid of rijm in den uitgang van sommige woorden, f.

Asfonant, ante, a. onregelmatig gelijkkluidend.

Asforti, ie, a. goed geschikt, wel overeenkomend; wel voorzien van goederen.

Asfortiment, m. zamenschikking, zamenvoeging of vereeniging van zoodanige dingen, die wel bij elkander voegen; sortering, f.

Asfortiir, v. a. zamenschikken, dingen, die overeenkomst met elkander hebben, zamenvoegen; verzorgen, voorzien, allerhande goederen in eenen winkel schicken of sorteren; behoorlijk mengen (van kleuren).

-un chapeau, eenen hoed optoemen.

v. n. (à qc.) zich zamen schicken.

Asfortisant, ante, a. zich zamen schikkend, wel bij elkander voegend

gend of passend, met elkander overeenkomend.

Asfoté, ée, a. fa. de qc. ou de q. verzet op iets of op iemand.

Asfoupir, v. a. slaap verwekken, slaperig, sluimerig, loom maken. fig. stillen, tot stilstand brengen, bijleggen, bevredegen.

s², v. r. door den slaap bovangen of overvallen worden, vaak krijgen; insluimeren.

Asfoupissant, ante, a. slaap verwekkend, slaperig makend.

Asfoupissement, m. slaperigheid, loomigheid, f.

fig. ongevoeligheid, gevoelloosheid, zorgeloosheid, f.

Asfouplir, v. a. zacht, gedwee maken; tam maken, temmen (van paarden).

fig. iemand buigzaam, gedwee maken; tot een zachtsinniger en gezelliger wezen vormen.

Asfourdi, ie, a. doof gemaakt, verdoofd, bedwemd.

Asfourdir, v. a. verdooven, doof maken, bedwemen.

T. het licht in eene schilderij verzachten, verminderen, flauwer maken.

s², v. r. doover worden.

Asfouvir, v. a. verzadigen, voldoen, boeten, stillen, vergenoegen.

fig. zijnen lust boeten, zijne gramschap koelen, aan zijne driftten den rugel vieren.

Asfouvisement, m. fig. verzadiging, voldoening, vergenoeging, f.

Asfoujettir, v. a. onderwerpen, bedwingen, te onderbrengen, overwinnen, bemagtigen, veroveren.

T. iets vast stellen of maken, dat het niet bewegen kan.

fig. à qc. tot iets noodzaken.

s², v. r. (à qc.) zich aan iets onderwerpen.

Asfoujettissant, ante, a. onderdanig, onderwerpend, slaafsachtig.

Asfoujettissement, m. onderwerping, onderdanigheid, f. dwang, m.

Assurance, f. gewisheid; zekerheid; verzekering, f; borgtocht, m.; onderpand, pand ter minne; ver-

trouwen, n.; vrijmoedigheid, stoutheid, vrijpostigheid; assurantie (in den handel), f.

T. hengsel van eene korf of mande, n.

Assuré, ée, a. verzekerd; zeker, gewis; stout, stoutmoedig, onverschrokken; van wiens vrouw men zeker is.

Assuré, m. die eene assurantie heeft; die verzekerd of geassureerd is, m.

Assurément, ad. voerzeker, zekerlijk, ongetwijfeld, gewis.

Assurer, v. a. verzekeren, bevestigen, betuigen, bekrachtigen; zeker en veilig stellen, onderstellen.

fig. moed geven of inboezemen, aanmoedigen, gerust stellen enz.

T. borg blijven voor eene verzekerde of geassureerde zaak.

-une couleur, eene kleur vast en duurzaam maken.

-la bouche d'un cheval, den mond van een paard aan 't gebit geven.

s², v. r. (de qc.) zich ergens van verzekeren.

de q. zich op iemand verlaten; zich van iemand verzekeren, hem in hechtenis nemen.

Assureur, m. een verzekeraar of assureur, m.

Aster, m. aster (zekere bloem), f.

Astérisque, m. een sterretje, dat tot een teeken in de boeken wordt gezet, n.

Asthmatique, m. et f. et a. kortademig, aamborstig, engborstig.

Asthme, m. kortademigheid, aamborstigheid, engborstigheid, f.

Astie, m. T. groot, hol been van een paard of muilezel, het welk de schoenmakers gebruiken om de zolen glad te maken enz., n.

Astral, ale, a. dat tot het gesternte behoort, daarop betrekking heeft.

Astre, m. gesternte, n. ster, f.

fig. bij uitstek schoon of zeer verdienstelijk (van personen sprekende).

*Astreindre, v. a. (q. à qc.) noodzaken, dwingen, verplichten.

s², v. r. zich dwingen, verplichten.

T.

T. versloppen, zamentrekken.
s', v. r. à qc. zich ergens toe verbinden, zich ergens aan binden.

Astringent, ente, a. T. stoppend, zamentrekkend.

Astringent, m. stoppend, zamentrekkend middel, n.

Astroïte, f. sterrensteen, kattoog, m.

Astrolabe, m. T. astrolabium, n. (werktuig in de meetkunde gebruikelijk).

Astrologie, f. sterrenkijkkunde, sterrenvoorzegkunde, f.

Astrologique, a. sterrenvoorzegkundig, dat de sterrenkijkkunde betreft; astrologisch.

Astrologue, m. sterrenkijker, voorzegger uit de sterren; astrologist, m.

Astronome, m. sterrenloopkenner, hemelloopkundige; astronomist, m.

Astronomie, f. sterrenloopkunde, hemelloopkunde; astronomie, f.

Astronomique, a. sterrenkundig, dat de sterren- of hemelloopkunde aangaat; astronomisch.

Astronomiquement, ad. sterrenkundiglijk.

Astuce, f. loosheid, arglistigheid, list, f. bedrog, n.

Asucieux, euse, a. n. c. loos, arglistig, listig, bedriegelijk.

Asyle, v. Afie.

Ataraxie, f. zielerust, die bevrjdt van hartstogten en vooroordeelen, f.

Atelier, m. werkplaats, f. fig. de gezamenlijke arbeiders in dezelve, m. pl.

Attermoement, m. T. verlenging van termijn voor de betaling eener schuld, f.

Attermoyé, a. verlengd (van termen van betaling).

Attermoyer, v. a. uitsfel van betaling vergunnen, den daartoe bepaalden termijn verlenen.

6-, v. r. een verdrag met zijne schuldeischers maken om op zekere termijnen te betalen.

Athée, m. godverloochenaar, godverzaker, engodist, m.

Athéisme, m. godverloochening, godverzaking, f.

Athlète, m. worstelaar, kampvechter (bij de ouden), m. fig. een strijdbaar held; een sterk tot lichaams-oefeningen geschikt man, m.

Athlétique, f. worstelkunst, f.

Atinter, v. a. fa. op eene belagchelijke wijze kleeden, met overdrevenheid opschikken.

s', v. r. fa. zich buitengemeen opschikken.

Atlas, m. verzameling van landkaarten, f. atlas, m. kaartboek, n.; indische atlas, satijn; een der grootste en schoonste nacht-vlinders, m.

Atmosphère, f. dampkring, m.; laagste luchtstreek, waarin de dampen zich bevinden.

Atome, m. zonnen-stofje; klein ondeelbaar ligchaam, n.

Atonie, f. T. zwakheid of verzwaking der vaste deelen van het menschelijke ligchaam, f.

A tort et à travers, ad. onbedachtelijk, onbezonnen, in 't honderd, in 't wild.

Atours, m. fa. vrouwelijke opschik, f. rooifel, sieraad, n. dame d', adeltijke vrouw, die zorgt voor de opschik eener Vorstin, f.

Atourner, v. a. fa. opschikken.

A-tout, m. troef, troef-blad (in 't kaartspel), n.

Atrabilaire, a. galziek, galzuchtig. fig. zwartgallig, gemelijk, twistziek, boosaardig.

Atrabile, f. p. u. zwarte gal, f.

Atre, m. haard, f. haandstede, m.

Atroce, a. gruwelijk, afschuwelijk, ijsfelijk, schrikkelijk, versoeijelijk; wreed, barbaarsch, onmenschelijk.

Atrocement, ad. n. c. op eene gruwelijke, afschuwelijke wijze.

Atrocité, f. afschuwelijkheid, ijsfelijkheid, verschrikkelijkheid, versoeijelijkheid, wreedheid, f.

s'Attabler, v. r. fa. om eene taffel gaan zitten.

Atachant, ante, a. fig. aantrekkend, aantrekend, aantrekkelijk, inderhoudend, innemend.

Attache, f. ieder ding, waarmede

men iets aanbindt of vastmaakt,
n. band, m. snoer, n. riem,
m.

T. gewricht, lid, n.

fig. neiging, verkleefdheid; ver-
bindtenis, verpligting; vlij-
sigheid, naastigheid, f. ij-
ver, m.

chien d', kasting-hond, m.

de diamans, een haak van dia-
manten, m.

bas d', lange zijden kousen, die
men eertijds over de broek
vast maakte, f. pl.

Attaches, m. pl. T. ringen aan de
windijzers der vensters, m. pl.

Attaché, ée, a. vast gemaakt enz.
fig. gehecht, verkleefd, genegen,
gierig.

Attaché, m. n. c. (Domestique) be-
diende, m.

Attachement, m. gehechtheid, ver-
kleefdheid, genegenheid, neiging,
zucht, liefde, drift, f.

Attacher, v. a. vast maken, hech-
ten, aanbinden, aanhechten, aan-
hangen enz.

fig. à qc. binden, kluisteren
aan...

s', v. r. kleven, aankleven,
zich hechten.

fig. à q. iemand aanhangen, ie-
mand bijzonder toegewegen zijn,
zich aan iemand verbinden.

à qc. zich met ijver op iets toe-
leggen; zich aan iets vasthou-
den.

Attaquans, m. pl. aanvalker, aan-
rander, m.

Attaque, f. aanval, overval, m.
aanranding, aantasting, f.

fig. aanzoek, dringend verzoek,
n. poging om iets te verkrij-
gen; schimpreden, bitsje bejege-
ving, f. scheldwoord, n.

Attaquer, v. a. aanvallen, aantas-
ten, aangrijpen; zorgen, belee-
digen.

fig. q. sur qc. iemand ergens over
aanspreken, aanranden.

s', v. r. à q., iemand aan-
tasten, aangrijpen, aandoen
enz.

*Atteindre, v. a. bereiken, trefsen,
raken, achterhalen, inhalen.

fig. evenaren; iets even zoo goed
doen als een ander.

v. n. à qc. iets bereiken; ergens
bij komen.

fig. tot iets geraken; iets ver-
krijgen; zijne begeerte ver-
vuld zien.

Atteint, einte, p. et a. (de) aange-
tast, geraakt, getroffen, ge-
kwelt; achterhaald.

T. overtuigd.

Atteinte, f. ligte wonds; veronge-
lijking, belediging, f. ongelijk,
nadeel, n. overval (van zick-
te), m.

fig. aanval, aanslag, toeleg, m.
inbreuk, overtreding, f.

donner ou porter- à qc. iets aan-
grijpen, verbreken, overtre-
den; zoeken te verkorten (in-
regten enz.)

hors d', buiten 't bereik, be-
veiligd, schootsvrij.

Attel, m. v. Attelle.

Attelage, m. geusen; koppel paar-
den; wagen-tuig, n.

Attelle, f. spalk (waarmede een ge-
broken arm of been gespalkt-
wordt), m.

T. strijkbord der pottebakkers, n.

Atteler, v. a. spannen, aanspannen,
inspannen.

Attelles, pl. T. greelboom, m. (krom-
plankje boven op den kraag van
een kar-paard).

Atteloire, f. houten- of ijzeren pen,
die men in den disselboom eenet-
kar steekt, f.

Attenant, ante, a. naast gelegen,
aangrenzend.

Attenant, ad. et pr. digt aan,
nabij.

Attendre, v. a. (q. ou qc.) wach-
ten, verwachten.

après q. ou qc. met groot verlan-
gen op iets wachten.

fig. zich beloven, in verwach-
ting zijn, hopen.

s', v. r. ergens op rekening of
staat maken; iets vermoeden.

en attendant, ad. ondertusschen.

Attendrir, v. a. *zacht, week maken, verzachten.*

fig. *vermurwen, tot mededoogen verwekken, bewegen, deernis of medelijden inboezemen.*
s², v. r. *week, zacht, gedwee worden.*

fig. *bewogen, aangedaan worden; mededoogen hebben.*

Attendrisant, ante, a. fig. *beweeglijk, aandoenlijk, zielroerend.*

Attendrisement, m. *aandoening, deernis, f. medelijden, mededoogen, n.*

Attendu, pp. *aangezien, ten opzichte, met betrekking.*

A tendu que, c. *dewijl, vormits, maardien, nademaal, gemerkt, aangezien, overmits.*

Attentat, m. *aanslag, toeleg, m. voorraad, n. ewveldaad; inbreuk op regten enz. f.*

Attentatoire, a. T. *onwettig, vrijdig met het recht, aangematigd.*

Attente, f. *verwachting; hoop, f.*
T. *table d², ledig veld, om iets in te schilderen of te snijden.*

fig. *jongeling van groote verwachting, m.*

pierres d² pl. kantsteen, verbandsteen in de gebouwen, m. pl.

Attenser, v. a. *à ou contre ou sur qc, een boezen aanslag smeden; met slechts oogmerken op iets toeleggen, ergens naar trachten.*

à qc. *zich vastgrijpen aan...*

Attentif, ive, a. (à qc.) *aandachtig, opmerkzaam, oplettend.*

Attention, f. *aandacht, opmerkzaamheid, oplettendheid, f.*

faire-à qc. ergens op letten; zijne aandacht ergens op vestigen.

avoir-à qc. op iets acht geven.
pl. *achtig, dienstvaardigheid, zorg, f.*

Attentivement, ad. *aandachtiglijk, met opmerking.*

Atténuant, ante, a. T. *verdunnend (geneesmiddel).*

Atténuation, f. T. *verdunning; verzwakking, afneming, vermindering, van krachten, f.*

T. *verzachting der beschuldgingen, f.*

Attenué a. *verzwakt, gekrenkt, uitgeteerd.*

Atténuer, v. a. *verzwakken, verminderen, van krachten berooven.*
T. *verdunnen.*

Attérage, m. *plaats, waar een schip aanlanden kan, f.*

Attérir, v. a. *landen, aanlanden.*

Attérir, a. *ter aarde geworpen; neêrgeflagen, neêrgeploft.*

Atterrer, v. a. *ter, aarde of op den grond werpen, smijten; nederwerpen, neder smijten.*

fig. *in den grond helpen; neder slaan; overskelpen.*

Atterrissement, m. *landwording, f. aanwas van land door aanspoeling van slijk, zand enz., m.*

Attestation, f. *bewijs, getuigschrift, n. getuigenis, attestatie, f.*

Attester, v. a. *getuigen, getuigenis geven, betuigen.*

(q.) *tot getuigen roepen of nemen.*

Atticisme, m. *attische fijnheid, beschaafdheid in het spreken of schrijven, f.*

Attidair, v. a. *verkoelen, laauw maken.*

fig. *verkoelen, koel, onverschiklig doen worden.*

s², v. r. *verkoelen, koel worden, in genegenheid verstaauwen.*

Attidissement, m. fig. *verkoeling, verstaauwing, f.*

Attifé, a. *sa. opgeschikt; (van vrouwen).*

Attifer, v, a. *sa. opstrikken, optooijen, oppronken, opheven.*

Attifers, m. pl. p. u. *opstrik, f. toefel, hoofd-steraad (van vrouwen), n.*

Attinter, v. *Attinter.*

Attique, *attisch, atheensch.*

Att., *attisch zout, n. fijnheid & beschaafdheid, kieschheid in uitdrukkingen, f.*

T. *athoonsche zuilen, vierkante zuilen, m. pl.*

Attimil, m. *soebehooren, gered-schap, tuig & gevolg, n. sleep, tros, stoet, m.*

- Attrayant**, ante, a. fig. *aanlokkend, aantrekkend, aanhalig, bekoorlijk.*
- Attirer**, v. a. *aantrekken, naar zich toe trekken of halen.*
fig. *aanlokken, bekoren, verleiden, innemen, door list verkrijgen.*
-sur soi, *zich op den hals halen; zich zelyen berokkenen.*
s²-, v. r. qc. *iets weten te verkrijgen, bekomen, weten magtig te worden.*
- Attifer**, v. a. -le feu, *aansfoken, opfoken (het vuur).*
fig. *aansfoken, aanporren, aanhitsen, aanzetten, olie in 't vuur gieten.*
- Attifleur**, m. *opfoker, die het vuur opsoekt, m.*
- Attifonnoire**, m. T. *vuurfoker der gieters, m.*
- Attitré**, p. et ar fig. *omgekocht, omgezet, befeld.*
- Attitude**, f. *houding, gestalte, plaatsing des lichaams, f. stand, m.*
- Attronchement**, m. *gevoel, n.; aanraking, aanroering, berasting, bevoeling, f.*
- Attractif**, ive, a. *aantrekkend, dat een aantrekkend vermogen heeft.*
- Attraction**, f. T. *aantrekking, aanhaling; aantrekkende kracht, f.*
- Attraire**, v. a. p. u. *aantrekken, aantukken.*
- Attrait**, m. *bekoring, f. aanloksel, n. trek, m. veiging, f.*
- Attraitis**, pl. *bekoorlijkheden, bevaligheden, schoonheid, f.*
- Attrape**, f. fa. *strik, val, valstrik, m.*
T. *grootte tang, dien men in de smeltovens gebruikt; takel, waarmede een schip bij 't kielhalen of van stapel loopen gehouden wordt, m.*
- Attraper**, v. a. *vangen (in een' strik enz.)*
fa. *betrappen; achterhalen, inhalen, krijgen, vatten, trefsen.*
fig. *verschalken, door list verkrijgen; oplichten, opzetten, bedriegen.*
- Attrapoire**, f. *val, valstrik, m. fig. kunstgreep, f.*
- Attrayant**, ante; a. *aanlokkelijk, aantrekkelijk, bekoorlijk.*
- Attribuer**, v. a. *toeëigenen; toeschrijven, toekennen.*
s²-, v. r. *zich toeëigenen, toeschrijven, aanmatigen.*
- Attribut**, m. *eigenschap, hoedanigheid, f.*
T. *merksteeken, zinnebeeld, kenmerk; predicaat, n.*
- Attributif**, ive, a. T. *toeëigenend, toeschrijvend.*
- Attribution**, f. T. *verleening van zekere voorregten; f.; voorregt, m. privilege, n.*
lettres d²-, *gegevene volmagt aan een lager geregt om in eene zaak uitspraak te doen, f.*
- Attristant**, ante, a. *bedroevend, treurig.*
- Attrister**, v. a. *bedroeven, droevig of treurig maken.*
- Attrition**, f. T. *bedroefdheid (uit vrees voor straf); aanwrijving van twee lichamen, f.*
- Attroupement**, m. *ongesoorloofde oploop, zamenloop, m.*
- Attrouper**, v. a. *in groote menigte bijeenkomen, oploop verwekken.*
s²-, v. r. *vergaderen, zich in menigte verzamelen.*
- Au**, art. m. *aan den, de of het, in, naar, met enz.*
- s²Avachir**, v. r. *slap worden, naerhangen, als leër, boomtakken.*
fig. fa. *al te yot worden (van vrouwen).*
- Aval**, ad. *nederwaarts, naar beneden, met den stroom af.*
vent d²-, *westewind, m.*
alier à vau l'eau, *met den stroom naar beneden varen.*
fig. fa. *achter uit, den kreesfgang beginnen te gaan.*
- Aval**, m. T. *onderteekening van eenen wisselbrief, f.*
- Avalage**, m. fa. *het afvaren eener rivier; het loon daarvoor; het aflaten van wijnaven in den kelder, n.*
- Avalaison ou Avalasse**, f. *wateryal, door plasregens veroorzaakt, m. s*

vat door denzelfen medegesleept wordt.

Avalanche of **Avalange**, *f.* sneeuwval, *m.* (het vallen der sneeuw van de bergen in de dalen).

Avalant, *ante*, *a. T.* den stroom afvarend.

Avalé, *éc*, *a.* ingevallen (van wangen of van buik).

Avaler, *v. a.* slikken, instikken, inzwelgen, indrinken, verflinden. *fa.* wijnvaten in den kelder af laten.

fig. fa. afhakken; (eonen hoed) verduwen, opkroppen, met geduld lijden of verdragen.

v. n. den stroom afvaren.

-le *calice*, des *couleuvres*, zieh veel verdriet en ongemak moeten getroosten; door een' zuren appel moeten bijten.

s', *v. r.* iets met gretigheid eten; nederhangen (van den buik enz.); invallen (van wangen).

Avaleur, *m. fa.* een gulzig monsch, gulzigaard, vnat, slok-op, *m.*

Avalies, *f. pl.* val der velken van gestagte schapeu, *f.*

Avalotre, *f. fa.* groote mond, *m. keel*, *f.*

T. werktuig om iets af te laten, *n.*; staatriemen; Stamper der hoedemakers, *m.*

Avalure, *f. T.* sponsachtig horen aan den hoef der paarden, *m.*

Avance, *f.* gewonnen tijd; gedeeltelijk verrigte arbeid; voorafbetaling, *f.* verschot, uitschot, *n.*; uitspek, uitsprong, *m.* het overhangen van een dak over de muren, *n.*

Avances, *pl.* eerste stap tot eene bemiddeling, verzoening enz., *m.* aanhalen eener vrouw, *n.*

d'Avance, *par Avance*, *ad.* vooruit; op rekening, op de hand, in verschot.

Avancement, *m.* voortgang, *m.* vordering, *f.*; bevordering, vermeerdering of verhooging van staat, toeneming in geluk; vooruitbetaling, *f.*

Avancé, *a.* gevorderd, verhaast.

Avancer, *v. a.* aanbrengen, aangeven, nader bij brengen, uitspreken, uitspreken, voorzetten; bevorderen; voortheppen, voordeel of dienst doen; verhaasten; bespoedigen; vooruit betalen, verschietsen.

fig. uitspreken; voorstellen, voordragen, voorhouden, voorstaan.

v. n. voortgaan, voorwaarts gaan; te gauw loopen, voortgaan (van een uurwerk).

-dans *qc.* in iets toenemen, vorderingen maken.

s', *v. r.* naderen, genaken, naar bij komen.

fig. zich te ver inkaten.

Avanie, *f.* aersping, keuzelarij (der Turken); onwederwillige belediging, *f.*

Avant, *prp.* voor.

ad. ver in, diep in.

en, voorwaarts, vooruit.

mettre en, voorstellen, voordragen, voorstaan.

Avant, *m. T.* voorsteyen van een schip, *f.*

d'Avant, *prp.* voor, vroeger.

Avantage, *m.* voordeel, voorregt, voorrang, *m.* winst, gave, begaafdheid, meerdere bekwaamheid, *f.*

T. gedeelte eener erfenis, het welk men vooruit heeft; het voorgewen in het spel, *v.*

Avantager, *v. a.* (a) begunstigen, bevoordeelen; vooruit geven of maken (bij testament enz.)

Avantageux, *euse*, *a.* voordeelig, nuttig, dienstig, fraai, voortreffelijk.

fig. sagroetsprakend, windmakend.

Avantageusement, *ad.* voordeelig.

Avant-bec, *m. T.* uitspek van groote steenen, waarop de hoeg eener brug van weêrziiden rust, *n.*

Avant-bras, *m.* voorarm, *m.*

Avant-coeur, *m.* gezwel aan de borst der paarden tegen over 't hart, *n.*

Avant-corps, *m. T.* voorgebouw, *n.*

Avant-cour, *f.* voorhof, *m.* voorplaats, *f.* voorplein van een huis of slot, *n.*

Avant-coureur, m. *voorlooper*, m.
 fig. *voorbode*, m.
Avant-courrière, f. fig. *voorloopster*, f.
Avant-dernier, m. ère, f. et a. *de of het voorlaatste; die of dat vóór den laatsten gaat*.
Avant-duc, m. T. *paalwerk aan den kant van een water, om eene brug aan te leggen*, n.
Avant-fosfé, m. T. *voorgracht, aan den voet eener borstwering*, f.
Avant-garde, f. *voorhoede; eerste linie van een leger*, f.
Avant-goût, m. fig. *voorsmaak*, m.
Avant-hier, ad. *eergisteren, voorgisteren*.
Avant-jour, m. *tijd vóór den opgang der zon*, m.
Avant-main, f. *vlakke hand*, f. *binnenste van de hand*, n.
Avant-midi, m. *de voormiddag*, m.
Avant-mur, m. *voormuur, buitenwal*, m.
Avant-part, f. *vooruitgift (in eerste misfen enz.)*, f.
Avant-pêche, f. *vroege perzik*, f.
Avant-pied, m. *voorvoet*, m.
Avant-pieu, m. T. *paalhouder*, m.
Stuk hout dat boven op een' paal bevestigd wordt om denzelfven overeind te doen staan, paalijzer, soort van tang, n.
Avant-portail, m. *voorportaal*, n.
Avant-propos, m. *voorbericht, n. voorreden, inleiding*, f.
Avant-quart, m. *klokje in een horlogie, het wolk vóór het uur, half uur enz. slaat*, n. *voerslag*, m.
Avant que, Avant de ou Avant que de, c eer, eer als, alvorens.
Avant-scène, f. *voorspek (in den schouwburg)*, n.
Avant-toit, m. *voordak, uitstekend dak*, n.
Avant-train, m. *voorgeffel van een' wagen*, n.; *wagen, tot een' crantillerij-trein behoorend*, m.
Avant-veille; f. *de tweede dag te voren* + m.
Avare, a. *gierig, schraapzuchtig, vrekkelig*.

fig. *de ge. spaarzaam met iets*.
Avare, m. *gierigaard, vrek, schraapzuchtig mensch enz.*, m.
Avarement, ad. *gieriglijk*.
Avarice, f. *gierigheid, schraapzucht, vrektheid*, f.
Avaricieux, euse, a. *gierig, vrekkelig, karig*.
Avarie, f. T. *haverij of schade aan schip of lading*. f.; *buitengewond onkosten op de schepen*, pl.; *ankergeld, paalgeld, havenregt*, n.
Avarié, ée, a. *bedorven, beschadigd (van goederen op schepen)*.
Avastet T. (op schepen) *hou op! hou stil!*
Avau l'eau, v. *Aval*.
Aubade, f. *nachtmuzijk, f. uchtendgezang, wakgezang, morgenspel van eenen minnaar ter eere zijner minnares*, n.
 fig. *gerucht, geschreeuw, geraas, getier (in 't kliefen)*, n.
Aubain, m. T. *vreemdeling in een land*, m.
Aubaine, f. *droit d'-, regt om zich de goederen der vreemdelingen, die geen landregt bekomen hebben, na hun overlijden, toe te eigenen*, n.
 fig. *bonne-, onverwacht voordeel*, n. *yond*, m.
Aubans, v. *Haubans*.
Aube, f. *wit hemd, dat de Roomsche priesters aan hebben als zij de mis doen*, n.
 T. *tijd van het avondeten der matrozen tot aan de eerste wacht, platvoet*, m.
 - *du jour, het kriecken, aanbrenken, begin van den dag, morgenrood*, n. *dageraad*, m.
 - *de moulin, schepbord in het rad van een' watermolen*, n.
Aubépin, m. ou *Aubépine*, f. *haagdoorn, witte haagdoorn*, m.
Aubère, a. *van eene kleur als de bloesem der perziken, vaal*.
 cheval-, *paard, dat vaal van haar is*, n.
Auberge, f. *herberg, kroeg*, f. *lo-gement*, n.

Aubergiste, m. waard, herbergier, logementhouder, kastelijn, m.
Auberon, m. T. kram, daar de tong van het slot in schiet, f.
Auberonière, f. T. slaihengsel waarop de krammen omgeklonken zijn, m.
Aubier, m. witte hazelaar, m.; spint of week hout tusfchen den bast en het levendig hout, n.
Aubifoin, m. (Bluët) blaauwe korenbloem, f.
Aubin, m. T. gebroken gang van een paard tusfchen den tel en den galop, m.; wit van een ei, n.
Aubinet of **Saint**, m. T. voorvinknet, n. (verdek van touwen op koopvaardijfchepen).
Aucun, une, pr. ou a. ne-, niemand, niet een, geen, geene.
Aucuns, pl. T. p. u. eenige.
Aucunement, ad. p. u. ganschelijk niet, geënzins, in geenen deele.
Audace, f. stoutmoedigheid, stoutheid, kloekmoedigheid, onbeschaamdheid, vermetelheid, f.; lis of lus, daar men den rand van eenen hoed mede opzet, f.
Audacieusement, ad. stoutmoediglijk, kloekmoediglijk.
Audacieux, eufe, a. stoutmoedig, kloekmoedig, onbeschaamd, vermetel.
Au deçà, ad. et prp. aan deze zijde, aan dezen kant.
Au delà, ad. et prp. aan gene zijde, aan de andere zijde, aan de overzijde, aan den anderen kant, aan den overkant.
Au-dessous, prp. onder, beneden. - ad, onder, daar onder.
Au-dessus, prp. boven op. ad, boven, daar boven.
Au-devant, ad. et prp. te gemoet, tegen, in 't gemoet.
Audience, f. gehoor, verhoor, n.; vergadering van toehoorders; gehoor-audientie-zaal, geregtfkamer, vierfchaar, f.
Audancier, a. m. huisflier-, geregtfbediende, m. grand-, voornaam cancelarijbediende, die de brieven wa-

ziet, welke gezegd moeten worden, m.
Auditeur, m. toehoorder, hoorder; auditeur of regiments-regter; raad en bijzitter in onderscheiden geregten, m. - des comptes, rekenmeester, opzichter in de rekenkamer, m.
Auditif, ive, a. T. dat het gehoor betreft, daartoe dienstig is.
Audition, f. T. - des témoins, verhooring, hooring van getuigen, f. - de compte, T. aanhooring eener rekening, f.
Auditoire, m. gehoorzaal, leerzaal; vergadering, f. toehoorders, m. pl.: geregtfkamer, f.
Avé, of **Avé-Maria**, engelfche groete, .; het **Avé-Maria**, n.; rogeltjes aan de rozenkrans, n. pl. eerfte inleiding der predikatie (bij de Roomsche-Katholijken), f.
Avec, prp. (pron. Avec) met, mede, nevens, benevens.
***Aveindre**, v. a. fa. aithalen, aistrekken.
Aveine, v. Avoine.
Aveline, f. foort van groote hazelnoot, f.
Avelinier, m. hazelnoteboom, m.
Avenant, ante, a. aanvallig, aangenaam, smakelijk. T. te pas, ter fneê, dat te pas komt. le cas-que, gefeld, in gevalle dat; à l'... ad. fa. naar mate, naar evenredigheid.
Avènement, m. komst, aankomst; aanyaarding der regering, f.
***Avenir**, v. n. gebeuren, gefchieden, voorvallen.
Avenir, m. het toekomende of toekomstige, n. de toekomst, f. T. geregtelijke dagvarding, waarbij eenê der partijen geroepen wordt om bewiizen in tē brengen, f. à l'... ad. in 't vervolg, in 't toekomende.
Avent, m. de tijd vóór den geboortedag van Christus, m.; advent (gebruikelijk woord in de roomsche kerk).

Aventure, *f.* lotgeval, sooval, geval, voorval, wedervaren, geluk, *n.* geschiedenis, minnarij, *f.*

à l', bij geval, bij toeval, op goed geluk, op avontuur.

à la grosse-, iets dat men op een schip waagt, zonder het te laten verzekeren.

d', ou par-, ten eenigen tijde, welligt, mischien, mogelijk.

Aventuré, *a.* gewaagd.

Aventurer, *v.* a. wagen, in de waagschaal stellen.

s', *v.* r. zich wagen, zich bloot stellen, zich in gevaar stellen.

Aventurier, *m.* gelukzoeker; landlooper; waaghals; verliefde ridder, *m.*

vaisseau-, buitzoeker, vrijbuit, smokkelaar (van schepen sprekende), *m.*

Aventurière, *f.* zwerfster, gelukzoekster, landloopster enz., *f.*

Aventurine, *f.* goudsteen, *m.* (edel gesteente van eene geelachtige kleur, het welk in Bohemen en Silezie gevonden wordt).

Avenue, *f.* toegang; weg, langs welken men ergens aankomt, *m.*; laan, wandel-dreef, *f.*

T. ingang, *m.* opening of gemeenschap tuschen eene vesting en een bolwerk, *f.*

Avère, *a.* als waar bewezen; bewaarheid, waar gemaakt.

Avérer, *v.* a. als waar bewijzen, waar maken, op eene overtuigende wijze aantonen.

Averne, *m.* *Avernus*, *m.* fig. de hel bij de oude Heidensche dichters, *f.*

Averse, *f.* fa. stortregen, plasregen, *m.*

Averse, *ad.* fa. il pleut-, het regent dat het giet.

Aversion, *f.* afkeer, tegenzin, wederzin, *m.*

Averti, *ie*, *a.* gewaarschuwd, berigt, onderrigt.

Avertir, *v.* a. q. de qc. iemand ergens van onderrigten of kennis geven, iemand iets berigten; iemand ergens voor waarschuwen.

Avertisement, *m.* berigt, *n.* kennisgeving; waarschuwing; kleine voorreden; aankondiging, *f.*

Aveu, *m.* toeffening, bekentenis; bewilliging, inwilliging, *f.*

T. schuldbekentenis van eenen leenman, over alles wat hij van zijn' leenkeer ten leen heeft.

homme fans-, onbekend mensch, die omzwerft zonder eene vaste woonplaats te hebben; landlooper, *m.*

Aveugle, *a.* blind.

fig. blind, verblind, onbezonnen, die eene zaak niet wel inzielt.

-m. et f. een blinde man of vrouw, iemand die het gezigt verloren heeft, *m.* en *f.*

à P-, blindelijk, blindelings, onbedachtelijk, zonder nadenken.

Aveuglement, *m.* Blindheid (verlies of derving van 't gezigt), *f.*

fig. blindheid, verblindheid, onbedachtheid, onbezonnenheid, dwaling, *f.*

Aveuglement, *ad.* blindelijk, blindelings enz.

Aveugler, *v.* a. blind maken; het gezigt verduisteren of verdonkeren.

fig. verblinden, misleiden, bedriegen, doen dwalen.

s', *v.* r. zich verblinden.

fig.-sur qc. blind bij iets zijn; de oogen sluiten voor de gebreken, die men ergens in vindt.

à l'Aveuglette, *ad.* fa. blindelings, bij den tast, op 't gevoel.

Auge, *f.* trog, bak, (waaruit de beesten eten of drinken), *m.* krebbe (in een' paarden-stal), *f.*

T. kalkbak, koel- of leschbak der smeden, slosmakers enz.; bak, waaruit het water op het molen-rad valt om het te drijven, *m.*; groote houten kuip,

welke de papiermakers gebruiken; plaats in de kaatsbaan, waarin de ballen springen, *f.*

Augée, *f.* een bak of trog vol kalk enz.

Auger, m. vogelpotje, vogelglaasje, drinkglaasje of bakje (voor de vogelen).

T. end van den tremel of trechter, waardoor het koren tusschen de molensteenen valt; bekken eener dakgoot, n.

Augie, f. soort van bloekgroen edelgesteente, n.

Augment, -de dot. m. T. bijvoeging, f. bijvoegsel, n.; vermeerdering van bruidschat, f.

Augmentateur, m. vermeerderaar, m. (van een boek enz.)

Augmentatif, ive, a. T. vermeerderend.

Augmentation, f. vermeerdering, vergrooting, aangroeiing, toeneming, f.

Augmenter, v. a. vermeerderen, vergrooten, doen aangroeijen of toenemen.

v. n. et s'-. v. r. vermeerderen, groeijen, aangroeijen, toenemen, groot worden.

Augural, ale, a. wat tot de waarzeggerij uit de vlugt der vogelen behoorde.

Augure, m. waarzegging uit den zang of de vlugt der vogelen, f.; waarzegger, wigchelaar, m.; voorsteeken, n.

oiseau de mauvais-, fig. ongeluksvogel, ongeluksbode, m.

Augurer, v. a. voorzeggen, voorstellen.

Auguste, a. groot, verheven, eerwaardig, aanzienlijk, uitmuntend, voortreffelijk.

Augustin, m. fém. Augustine, Augustijner monnik o; non, m. en f.

Avitualement, m. T. bezorging of verschaffing van levensmiddelen aan schepen, proviandering, f.

Avituaillieur, m. bezorger van levensmiddelen, victualie-waester, m.

Avide, a. gretig, begeerig, hongerrig, graag.

fig. -de qch. gretig, begeerig.

Avidement, ad. gretiglijk, met eene groote begeerte.

Avidité, f. onverzadelijkheid, gretigheid, begeerlijkheid, drift, f.

Avilir, v. a. verachtelijk maken, vernederen, onteeren.

- v. n. fa. goedkoop worden.

s'-. v. r. zich verachtelijk maken, vernederen.

Avillissant, ante, a. vernederend.

Avillissement, m. verachtelijke staat, m. vernedering, f.

Aviné, ée, a. wijngroen, van wijn doortrokken.

fa. aan den drank overgegeven.

Aviner, v. a. met wijn door laten trekken, vrochtig maken.

Aujourd'hui, ad. heden, van duag. d'-. hedendaags.

Aviron, m. wrikriem voor kleine vaartuigen, f.

Aviron, pl. slagvedren (van een vogel); vinnen (van een visch), f. pl.

Avis, m. mening, gedachte, f. gevoelen, n. raad, m; berigt, n. tijding, f.

- de parens, raadploging van bloedvrienden over een minderjarigen.

- doctrinal, theologische zwaarigheid, f.

- au lecteur, berigt aan den lezer, n.

fig. waarfchouwing, f.

Avisé, ée, a. wijs, voorzigtig, wel belycht, wel beraden, behoedzaam.

Aviser, v. a. p. u. berigt geven; waarschouwen; raad geven.

fa. zien, aanschouwen, gewaard worden.

v. n. a qc. ergens op bedacht zijn, voor iets zorgen.

s'-. v. r. de qc. aan of op iets denken; op eenen inval geraken, in den zin krijgen.

Avitaillement, m. bezorging van levensmiddelen; proviandering, f.

Avitailleur, v. a. van levensmiddelen voorzeten; provianderen.

Avitailleur, m. bezorger van levensmiddelen; die eene plaats enz. proviandeert, m.

Aviver, v. a. T. levendig, helder, blinkend maken; pelijstons; schoon, zniwer afwrijven.

Arives, f. pl. klieren in de keel; klieren aan den gorgel van een paard, f. pl.
Arivoir, m. T. mesfen der vergulders, n. pl.
Aulique, f. T. het verdedigen van stellingen in de Hooge School van Parijs, n.
Aulique, a. cour., opperhofkamer, f. conseiller-, opperhofraad, m.
Au lof! T. fluur tegen den wind!
Aumône, f. aalmoes; geldboete ten voordele der armen, f.
Aumôner, v. a. als eene aalmoes geven, voornamelijk tot bête.
Aumônerie, f. aalmoezenierschap, n.
Aumônier, m. aalmoezenier, armenbezorger; veldprediker, m.
Aumônier, iere, a. goed arms, weldadig jegens de armen.
Aumônière, f. aalmoezenierster, f.; armzakje, n. kerkbuidel, m.
Aunusé, m. pl. (Aunuce) lange mantel van bont der Domheeren en Kanunniken, m.
Aunage, m. het meten met de el, n. ellenmaat, f.
Aune, m. els, elze, elzeboom, m.
Aune, f. el, elle, daar men mede meet, f.
Auner, v. a. met de elle meten.
Auneur, m. gezworen meter, m.
Avocasser, v. a. fa. het ambt van voorpraak waarnemen (in een vernederenden zin).
Avocasserie, f. fa. het ambt van voorpraak, n.
Avocat, m. zaakbezorger, advocaat, m.
 fig. voorpraak, f. voorstander, m.
Avocate, f. fig. vordedigster, voorstandster, f.
Avoine, f. (pron. Avoine) haver, m.
Avoir, v. a. et auxil.; hebben, bezitten, genieten, krijgen, verkrijgen.
Avoir à .. moeten.
 n°. qu'à faire &c., slechts te doen hebben, behooven.
 n°. que faire, niet noodig hebben.
il y a, v. i. er is, er zijn, men heeft.
Avoir, m. fa. goed, n. rijkdom, m.

T. actieve schulden der kooplieden, f. pl.
Avouinement, m. aannadering, bijkoming, f.
Avouiner, v. a. (qc.) aangrenzen, naast aan liggen.
Avorté, p. et a. fig. mislukt, verijdeld.
Avortement, m. misdraging, misdragt, f.; het ontijdig werpen van jongen (van dieren sprekende), n.; afdriving der vrucht, f.
Avorter, v. n. te vroeg baren of ter wereld brengen; jongen werpen voor den doer de natuur bestemde tijd (van dieren sprekende). fig. mislukken, verijdeld worden, te niet gaan.
Avorton, m. misdragt, misgeboorte, onvoldragene vrucht, f.
 fig. mismaakt mensch, m. dichtstuk of ander gefchrift, dat slecht bearbeid is, n.
Avouer, v. a. bekennen, belijden, toestaan, toestemmen.
 - qc. iets voor het zijne erkennen.
 - de qc. goedkeuren, goed vinden wat iemand doet.
 - la dette, zijne schuld bekennen, bekennen dat men ongelijk heeft.
 s°. v. r. zich verklaren voor...
 - de q. zich op iemand beroepen.
Avoyer, v. n. T. zich verheffen (van den wind op zee sprekende).
Avoyer, m. ambtman of ambtenaar bij sommige Zwitserfche Cantons, m.
Auparavant, ad. te voren, van te voren, eerder.
Au pis aller, ad. ten kwaadften of ten ergften genomen.
Auprès, ad. zeer dicht bij.
 - pp. bij, nabij, nevens naar; naar evenredigheid, in vergelijking van.
 fig. gezien.
Auréole, f. straalkrans, f.
Auriculaire, n. tot het oor behoorend, confession-, oorbiegt, f.
rémond, oorgetuige, m.
Avril, m. April, Gratwand, f.

poison d', makreel (soort van visch, die het meest in April gevangen wordt), f.
 fig. fa. koppelaar; april-gek, m.
 Aurone, f. averuut, averoena (zekere plant), f.
 Aurore, f. dageraad, m. morgenrood, n.
 fig. (in den dichterlijken stijl) het oosten, n.
 - boréale, noorderlicht, n.
 Aurore, a. auroorverwag, hoog geal.
 Aufpice, m. waarzegger uit de vlugt en den zang der vogelen, m.; waarzegging, voorspelling, f.; voortekenen, n.
 pl. fig. bescherming, begunstiging, aanvoering, f. beleid, n.
 Ausû, c. ook, dsgelijks, even zoo; nag.
 Ausû bien, ook, anderszins, toch.
 Ausû bien que, even zoo wel als, zoo goed als.
 Ausû peu que, even zoo weinig, even zoo min als.
 Ausûtot, ad. ten eersten, aanstonds, terstond.
 Ausûtot que, c. zoo haast, zoodra als.
 Austère, a. streng, hard; wrang; sferp.
 Austèremēt, ad. strengelijc.
 Austerité, f. strengheid, gestrengheid, hardigheid, f.
 Austral, ale, a. zuider, zuidelijk.
 Autan, m. zuidooste wind, m.
 Auant, ad. even zoo veel, zoo veel, zoo zeer.
 que, c. in zoo verre, in zoo verre als.
 d', fa. veel, sterk.
 d' plus, ad. te meer, des te meer, zoo veel te meer.
 d' mieux, ad. des te liever, des te beter.
 d' moins, ad. zoo veel te minder, des te minder.
 d' que, c. p. u. nademaal, vermits, aangezien, dewijl.
 Autel, m. altaar, buter, n.
 maître-, groot altaar of ouster, n.
 Auteur, m. et f. werker, stigter,

m. oorzaak, f.; vinden; vindinger; schrijver, of maker van een boek, m.; werksfer, schrijffter of maakster enz., f.
 Authenticité, f. deugdelijkheid, wetzigheid, geloofwaardigheid, f.
 Authentique, a. geloofwaardig, echt.
 Authentiquement, ad. geloofwaardiglijk, op eens echte wijze.
 Authentiquer, v. a. T. geloofwaardig maken, openlijk bekrachtigen, bevestigen.
 Auto-da-fé, m. rechtspleging van het geloofsonderzoek in Spanje, f.
 Autographe, a. eigenhandig geschreeven.
 - m. oorspronkelijk schrift, n.
 Automate, m. een zich zelf bewegend werktuig, dat menschen of dieren verheeldt, n.
 fig. domkop, m.
 Automnal, ale, a. herfstig, herfstachtig.
 Automne, m. et f. herfst, m.
 Autonome, a. van Grieksche steden, die naar hare eigene wetten geregeerd worden.
 Autonomie, f. T. vrijheid, om zich naar eigene wetten te besturen.
 Autorisation, f. T. goedkeuring; magtiging, gezaggeving, f.
 Autoriser, v. a. magtigen, gezag geven; billijken, goedkeuren.
 - à qc. tot iets wettigen, recht geven.
 s', v. r. zich in aanzien stellen, aanzien verkrijgen.
 Autorité, f. magt, f. gezag, vermogen; aanzien; gezag, (eene aangehaalde plaats uit eenen vermaarden schrijver), n.
 Autorités constituées, pl. n. c. staatsambtenaren, m. pl.
 d'Autorité, ad. met geweld.
 de son-privée, eigendunkelijk, willekeurigh.
 Autour, prp. om, rondom.
 Autour, ad. om heen.
 Autour, m. havik, m.
 Au travers (de), A travers (le, la, &c.) prp. midden door, dwars door, dwars over.
 Autre, pr. et a. ander.

Fun l'autre, *elkander.*

l'un et l'autre, *de een en de ander, alle beiden.*

Fun ou l'autre, *de een of de ander, een van beiden.*

Ni l'un ni l'autre, *noch de een noch de ander, geen van beiden.*

à d'autres! *fa. kom, kom! dat moet men mij niet wijs maken.*

Autrefois, *ad. eertijds, weleer, voor dezen, voermaal's.*

Autrement, *ad. anders, op eene andere wijze; anderszins, zoo niet.*

Autre-part, *ad. ergens anders, elders. d', aan den anderen kant, voor het overige.*

Autruche, *f. bruisvogel, m.*

Autruai, *m. iemand anders, een ander, andere lieden, de naaste, evenmensch, m.*

Auvent, *m. luifel, f.*

Auvernat, *m. soort van franschen wijn, die van eene hoog roode kleur en zeer hoofdig is, f.*

Auxiliaire, *a. hulpgevend, helpend, behulpzaam.*

armée-, *hulpbenden, f. pl. leger, het welk te hulp gezonden wordt, n.*

Axe, *m. T. regte lijn door het middelpunt van een ligchaam, as, spil, f.*

Axiome, *m. algemeene grondstelling, f. vaste grondregel, zetting, m. axioma.*

Axonge ou Axunge, *f. veuzel, f. vet, n.*

-de verre, *glaszout, n. glasgat, f.*

Azerole, *f. wilde mispel, m.*

Azerolier, *m. wilde mispelboom, m.*

Azimut, *m. topboog, topkring, m.*

Azoth, (AZOTE) *m. stikstof, stiklucht, eerste stoffe der metalen, f.*

Azotique, *a. T. doodelijk.*

Azur, *m. azuursteen, m.; azuur, hemelsblauw, n.*

T. *blauwe kleur in het wapenschild, f.*

Azure, *éc, a. hoogblauw, hemelsblauw.*

Azyle, *v. Azile.*

Azyme, *a. ongezuurd, ongerazen.*

fête des Azymes, *feest der ongezuurde broden.*

Azymite, *m. die zich van ongezuurd brood bedient; azimist, m.*

B.

B, *s. m. B, tweede letter van het alfabet, f.*

Babel, *m. la tour de-, Babel, de toren van Babel, m. fig. groote verwarring, f.*

Babeure ou Babeurre, *m. kernemelk, botermelk, f.*

Babiche, *f. kleine teef, f.*

Babil, *m. fa. gesnap, gebabbel, gekakel, geklap, gepraat, n.*

Babillard, *m. -arde, f. snapper, babelaar, klapper, m. snapper, babbelaarster, klapperster, f.*

Babiller, *v. a. fa. snappen, babbelen, kakelen, veel praat hebben.*

Babine, *f. pl. lippen van eenige borsten, m.*

Babiote, *f. Babiotes, pl. speeltuig, speelgoed, n.; beuzelingen, kleinigheden, f. pl.*

Bâbord, *m. T. bakboord, n. (linker zijde van een schip).*

Babouches, *f. pl. soort van turksche schoenen; over schoenen, m. pl. pantoffels, f. pl.*

Babouin, (Babou) *m. bayiaan, groote aap, m.*

Babouin, *m. ine, beuling, zosskap (van kinderen), m.*

Bac, *m. pent; brouwkuip, f.; kom f. of waterbak van eene bron, m.; soort van trog; smeertrug der lakenwevers, m.*

Bacaliau, *m. gedroogde stokvisch, m.; soort van vaartuig, f. schuitje, sloepje, n.*

Baccalauréat, *m. waardigheid van eenen Candidaat, die in de godgeleerdheid enz. een onderzoek heeft doorgestaan, f.*

Bacchanale, *f. (pr. Bakanale) afbeelding of schilderij van een Bacchusfeest, f. fig. luidruchtig gezelschap, n.*

Bacchanales, *f. pl. (pr. Bakanales) Bacchus-*

- ehus-feest, drinkfeest der heidenen, n.*
- Bacchante**, f. fig. (pr. Bakante) *boosaardig, razend of uitgelaten wijf; n. priesteres van Bacchus.*
- Bacha**, m. *Basfa, naam der Landvoogdan in Turkije, m.*
- Bache**, f. *kleed of dek van grof linnen over eenen wagen of over eene schuit, n.*
- Bachelard**, m. *verliefde knaap, m.*
- Bachelutte**, f. *verliefd meisje, n.*
- Bachelier**, m. *meester of doctor in de godgeleerdheid, wijsbegeerte enz.; (voormaals) jonge vrijer, edelman; overman van eenig gild, m.*
- Bacher**, v. a. *(eenen wagen) met grof linnen overdekken, een dek over eenen wagen spannen.*
- Bachique**, a. *tot Bacchus behoorend. chanson-, drinklied, n.*
- Bachot**, m. *zeker klein vaarttuig, n. schouw om over te varen, f.*
- Bachotage**, m. *het overzetten over eene rivier; veergeld, n.*
- Bachoteur**, m. *veerman, die de reizigers met een schuifje over de rivieren zet, m.*
- Bachoue**, f. *een zeker houten vat; hee welk van boven wijd en van onderen naauw is, n.*
- Bacile**, m. *zeovenkel, zeopeterfelle, f.*
- Baclage**, m. *het plaatsen der schepen in eene haven, ten einde gemakkelijk te kunnen losfen en laden; havengeld, n.; sluiting eener haven, f.*
- Baclé**, ée, p. et a. *gesloten enz. fig. fa. afgedaan, uitgemaukt. bepaald, vastgesteld, besloten.*
- Bacler**, v. a. *eene deur met eenen boom toefluiten; eene haven sluiten door ketens, enz.*
- T. -les bateaux**, *de schepen in eene haven zoodaniglijk plaatsen, dat het losfen en laden gemakkelijk geschieden kan.*
- Bacleur**, m. *havenfluiter, m.*
- Badaud**, m. *aude, f. fa. botmuil. zet, dom mensch, m. zottin enz. f.*
- Badaudage**, m. *zotternij, slecht-hoofdigheid, onnozelheid, f.*
- Badauder**, v. a. p. u. *aangapen, vergapen (zijnen tijd).*
- Badauderie**, f. *domheid, f.*
- Balaudisme**, m. *malligheid, onnozelheid, gekheid, f.*
- Badiane**, f. *steranijs, m.*
- Badigeon**, m. *geelachtige mortel van steengruis, m.*
- Badigeoner**, v. a. *met zoodanigen mortel overstrijken.*
- Badin**, ine, a. *boertig, kortswijlig, koddig, vrolijk, lustig, vermakelijk. fig. zet, mai, bespooselijk, belagchelijk.*
- Badin**, ine, m. et f. *spotvogel, grappenmaker, boertige snaak, m. spotter, grappenmaaker, beuzelaarster enz., f.*
- Badinage**, m. *scherts, boerterie, spotternij, kortswijl, f. kluchtige wijze van iets te zeggen of te spreken.*
- Badinant**, m. *handpaard, bijpaard, n.*
- Badine**, f. *klein wandelbekje of rottinge, n.*
- pl. vuurtangetje, n.**
- Badinement**, ad. p. u. *op eene boertige, kluchtige wijze.*
- Badiner**, v. a. *boerten, kortswijlen, schertsen, beuzelen, flooijen, iets kluchtigs of aardigs voor den dag brengen.*
- Badinerie**, f. *zottigheid, malligheid, gekheid, hinderachtigheid, beuzelarij; boertigheid, vrolijkheid enz., f.*
- Bafouer**, v. a. *befchimpen, uitjouwen, uitmaken, doorhalen; smadelijk, met verachting behandelen.*
- Bâfre**, f. fa. *rotte maaltijd, m. onnuttig eten, n. gulzigheid, f.*
- Bâfrer**, v. n. fa. *met gulzigheid eten.*
- Bâfreur**, m. fa. *gulzigaard, vraat, m.*
- Bagace**, **Bagasse**, f. *uitgeperst suikerriet, n.*
- Bagage**, m. *reisttuig, n.; pakkaasje, bagagie; f.*
- plier ou trousser**, *met zak en pak vertrekken, zich heimelijk wegpakken of wegmaken.*
- Bagarre**, f. fa. *geraas, getier, geweld, geschreeuw, n.*
- Bagasse**, f. *straathoer, f.*
- Bagatelle**, f. *beuzeling, beuzelarij, kleinigheid, zaak van weinig aangelang, f. F 3 s'amu-*

- s'amuser à la-, *benzelen*, zich met benzelingen ophouden.
- i. gekheid! ik ben er niet bang voor!
- Bagne, m. *slavenkerker bij de Turken*, m.; plaats, waar men de galeislaven opsluit, f.
- Bagnolet, m. *Bagnolette*, f. *sluizer die slechts het halve gezicht bedekt*, m.
- Bague, f. *ring, vingerring met edele gesteenten; metalen ring, naar welken men reus of flecht*, m.
- Bagnes et bijoux, pl. T. *kleinooden, verstersels van goud of zilver, juweelen enz.*, n. pl. of derzelver waarde die een vrouw erft.
- fauves, *gulkkiglijk, zonder schade*.
- Baguettaude, f. *schapeboom, linzeboom*, f.
- Baguenauder, v. n. fa *snappen, kinderachtigheden bogaan; groot spreken, zwetsen*.
- Baguenodier, m. *linzebooneboom*, m.
- Baguenaudier, m. *potsemaker; benzelaar; zwetser*, m.
- Baguer, v. a. *ploijen in een kleed rijgen of hechten*.
- Baguette, f. *den stokje, n. spitsroede, f.; landstok, stromelstok*, m. T. *stafje aan een kroonlijst (in de Bouwkunde)*, n. -devinatoire, *wigchelroede, f. wigchelstokje*, n.
- Baguetter, v. a. T. *met een roede of een stokje slaan*.
- Baguettes, f. pl. *pasfer par les, door de spitsroeden loopen*.
- Baguier, m. *juweelkistje*, n.
- Bahut, m. fa. *zeer groote met leer overtrokken koffer, reiskoffer*, m.
- Behutier, m. *koffer- of kistenmaker en verkooper*, m.
- Bai, aie, a. *bruinrood, kastanje-bruin (van paarden sprekende)*.
- Baie, f. (Baye) *baai, f. zeeboezem of inham van de zee in 't land*, m.; *bezie (van zekere boomen)*, f. fig. fa. *ijdsle hoop, f. bedrog (uit hertswijl)*, n. T. *gat, n. opening in eenen muur voor vensters enz.*, f.
- Baïette, f. *soort van stoffe*, f.
- Baignade, f. n. c. *indooeping, indompeping*, f.

- fig. *het verdrinken, versmoren in 't water*, m.
- Baigner, v. a. *baden; digt voorbij vloeijen, bespoelen, bespreijens bevochtigen, nat maken*.
- se-, v. t. *baden, in 't bad gaan*. v. n. *in iets vochtigs leggen, waken*.
- Baigneur, m. *euse, f. hij of zij die zich baadt*, m. en f.; *badmeester, m. opzigtster in de baden*, f.
- Baignoir, m. fa. *geschikte plaats in een rivier om zich te baden of te zweemen*, f.
- Baignoire, f. *bad, n. badknip, f. waschvat*, n.
- Bail, m. pl. *baux, pacht, m. verpachting, f.; pachtbrief, m.; huurcedel, huurcedel, f.*
- Baille, f. T. *balie, tobbe op schepen, om gezouten vleesch en stokvisch te waken*, f.
- Baillement, m. *geuwing, gaping, f. gegeuw, n.* T. *vereniging van twee klinkletters*, f.
- Bâiller, v. n. *geuwen, gapen*. faire- q. *iemand vervelen, den tijd lang doen vallen*.
- Bailler, v. a. p. u. et T. *geven, overgeven*. la- belle, fa. *met iemand den gek scheren; iemand tets wijs maken, op de mouw spelden*.
- Bailleresse, f. T. *verpachster, verhuurster, f.*
- Baillet, a. m. *bleekrood, vaal (van paarden sprekende)*.
- Bailleul, m. *die verrekte of gebroekene leden zat of wederom aan één hecht*, m.
- Bailleur, m. *die dikwijls gaapt of geuwt*, m.
- Bailleur, m. T. *verpachter, verhuurder*, m.
- Bailli, m. *drosfaard, dross; landvoogd; scheut; bailliuw*, m.
- Bailliege, m. *drosfaardschap; landvoogdijfchap, bailliuwschap*, n.
- Baillive, f. *drossin; schousin; vrouw van een' drosfaard of bailliuw*, f.
- Bâillon, m. *over 't geheel dat gene, wat men een' mensch of beest in den mond steekt, om het schreeuwen of bijten te beletten*.

Bâil-

Bailonner, v. a. iets in den mond steken; muilbanden.
Bailloque, f. bonte veder, f.
Baillotte, f. schep- of water-ammer (op schepen), m.
Bain, m. bad; badhuis, n; badstoof; badkuip, f.; elke vloeibare stoffe, waarin men zich baadt of wascht, n.
 T. verwerskuip, f.
 -marie, waterstoof, f. vat, daar men in overhaalt, n.
Bains, pl. badstoven, van nature warme baden, pl.; stoving, f. het koken van eenige geneeskruiden voor gezwollen, enz. n.
Bajonnette, f. bajonnet, f.
Bajoue, f. kinnebaks-hammetje, n.
Bajoues, pl. T. zijftukken van eens glazemakers loodtrekker, n. pl.
Baïsemains, m. pl. pligtpleging, verzekering van dienst, groetenis, f.; compliment, n.
 à belles-fa. met blijdschap, zeer gaarne, met genoegen, geredelijk.
Baïsement, m. voetkus (bij den Paus), f.
Baiser, v. a. kussen, zoenen.
 -les mains à q. iemands handen kussen.
 fig. iemand groeten, van zijne diensvaardigheid verzekeren; bij iemand een compliment afleggen.
 se-, v. r. malkander kussen, zoenen.
 fig. elkander raken zonder dat er iets tuschen beiden is.
Baiser, m. kus, zoen, m.
Baïseur, m. baïseuse, f. hij of zij die gaarne kust, veel van kussen houdt, m. en f.
Baïfotter, v. a. fa. dikwijls kussen, telkens zoenen.
Baïse, f. verval, n. buiging, neêrlating; daling, vermindering (van prijs), f.
Baïse, éc, p. et a. neêrgelaten, gebogen, gebukt.
 fig. tête baïse, blindelings, zonder overleg; oververschrokken.

Baiser, v. a. neêrlaten, buigen, bukken, neêrslaan.
 -les voiles, de zeilen strijken, laten vallen.
 -les yeux, de oogen neêrslaan.
 -la voix, de ton, de stem, den toon verzachten; op een' zachteren toon beginnen te spreken.
 v. n. vallen, afzakken, lager worden; dalen, verminderen, verslappen, verstaauwen, vervallen.
 se-, v. r. zich nederbukken, nederbuigen.
Baïsure, f. kruimige zijde van een brood, f.
Bal, m. bal, dansgezelschap, n.
Baladin, m. Baladine, f. potsenmaker of -maakster; tooneeldanser of danser, m. en f.
Balafre, f. een groote schram of snede in 't aangezicht, f.; likteekenen, n.
Balafirer, v. a. q. iemand een schram of snede in het aangezicht geven, het aangezicht opsnijden.
Balai, m. bezem, m.
 -du ciel, noordweste wind, m.
Balais, a. m. rubis, eene bleke robbijn, f.
Balance, f. weegschaal, schaal, waag, f. evenaar, m.
 fig. evenwigt, n. gelijkheid, gelijkmatigheid, eenzijdigheid, f.; onzekerheid, twijfelachtigheid, besluiteloosheid, f.
 T. balans, f. staat, dien een koopman maakt van ontyangst en uitgave, van gelden die hij in te vorderen of te betalen heeft, m.
Balancé, m. T. soort van dans, m.
Balancement, m. zweving, slinger, houding van 't evenwigt, f.
Balancer, v. a. (qc.) in evenwigt houden.
 fig. wikkelen, wegen, overwegen, bedenken, overdenken, in bedenking nemen.
 v. n. heen en weder slingeren.
 fig. wankelen, onzeker, twijfelachtig, besluiteloos zijn.
 F 4

T.-les groupes, *de groepen wél verdeelen.*
 fe-, v. l. op eenen schopstoel schoppen of slingeran; in de lucht zweyen (van vogelen sprekende).
Balancier, m. balansmaker, schalenmaker, schalenverkooper, m.
 T. enrust of slinger aan een uurwerk, m.; schroef om geld enz. te schroeyen, f.; zwengel eener pomp, m.; schaar aan de weegschaal, waardoor de evenaar staat, f.
Balançoire, f. schopstoel, m. slingerkoord, n.
Balandran, Balandras, m. p. u. reis-mantel, grove mantel, m.
Balandre, f. T. soort van schip, n.
Balant, m. de loze van een touwwerk, f.
Balaste, f. stroozak, beddezak, m.
Balast, m. T. v. Lest.
Balayer, v. a. vegen, met eenen bezem schoon maken.
 fig. steen (van een' langen rok of staart sprekende); waaijen (van een' sterken wind).
Balayeur, m. euse, f. veger, schoonmaker, m. veegster, schoonmaaker, f.
Balayures, f. pl. uitveegsel, uit-yaagfel, n. drek, m. vuiligheid, f.
Balbutiement, m. (pron. Balbutie-ment) stameling, stottering, f.
Balbutier, v. n. (pron. Balbutier) stamelen, stotteren.
 fig. verward spreken.
Bal'con, m. uitstek, bordes of uitsteeksel, aan den voorgevel van een huis; hek, latwerk, n. leuning, f.; opene gang aan 't achterst gedeelte der schepen, m.
Baldaquin, m. hemel, m. verhemelde, n. (om, bij bijzondere plegtigheden, over het heilig Sacrament of boven den Paus gedragen te worden).
Baleine, f. walvisch, m.; walvisch-been, balijn, n.
 huile de-, walvisch-traan, f.
 blans de-, sperma ceti, n.
Baleineau, Baleimon, m. jonge walvisch, m.

Balèvro, f. onderste lip, f.
 T. uitstekende steen, die gelijk moet gemaakt worden, m.
Balin, m. T. linnen tot het wannen van koren, n.
Baline, f. grof pak-linnen, n.
Balise, f. T. baak, boei, f. ton, m. of ander teeken in zee.
Baliser, m. boeijen, tonnen of andere teekens op onveilige plaatsen in zee stellen.
Baliseur, m. brandyvoogd, brandmeester, m.
Baliste, f. oorlogstuig, waarvan de ouden zich bedienden om steenen enz. te werpen, n.
Balivage, m. T. opteckening der jonge telgen in 't afskappen der bosshen, f.
Balivage, m. T. scheut of jonge telg, welke men laat staan als men een bosch afskapt, f.
Baliverne, f. fa. klucht, boerterij, grap, f. onnut geklap, n. belagchelijke redenen, f. pl. praaties, sprookjes, n. pl.
Baliverner, v. a. fa. zotternijen vertellen, grappen maken, enz.
Ballade, f. soort van gedicht, bestaands uit drie verzen, die op dezelfde wijze eindigen, n.
Balladère, f. D. C. danszaal, dansplaats, f.
Balle, f. bal, speelbal, m.; baal (met koopmanschappen of waren), f.; kogel, m.
 T. drukballen, drukkers werkballen, m. pl.; bast, m. schil, f. (van 't koren), kaf, n.; kramersmars, f.
 fig. slechte waar, f.
 -ramée, kestingkogel, f.
Ball'er, v. a. p. u. dansen.
 il va les bras ballans, fa. hij slingeret met de armen.
Ballet, m. ballet, n.; zekers opera met dans, f.
Ballon, m. windbol, bol, m.; soort van roefschuit in 't Koninkrijk van Siam, f.
 T. ronds bol op den top eener zuil, m.; soort van kogel of bombe.

- aérostatique, *luchtsbol*, *m.*
 Ballonier, *m.* *bollenmaker*, *m.*
 Ballot, *m.* *baal*, *f.* *een groot pluk goederen*, *n.*
 Ballottage, *m.* *verkiezing, stemming met keurballetjes*, *f.*; *ballotage, ballotering*, *f.*
 Ballothe, *f.* *keurballetje, stemballetje, totballetje*, *n.* (*bij verkiezingen of lotingen gebruikelijk*).
 Ballotter, *v. n.* *met keurballetjes zijne stem geven (bij verkiezingen)*; *totballettes trekken (bij lotingen)*; *balloteren*.
 T. *kaatsen*; *in de kaatsbaan om de ballen spelen*.
 -à qc. *ists overleggen*.
 -q. *met iemand schorsen, iemand foppen, voor den gek houden*.
 Balméable, *a. eau*, *water*, *het welk gefchikt is om zich daarin te baden*, *n.*
 Balloires, *f. pl. T.* *scheergangen, zettingen, scheerflokken (van scheeren sprekende)*, *m. pl.*
 Balotade, *f. T.* *zekere sprong van een paard tuschen twee stijlen*, *m.*
 Balourd, *m.* *-de f. fa. domoor, domkop, botterik*, *m.*
 Balourdise, *f. fa.* *domheid, lompeheid, onbeschaaftheid, onbeschoftheid*, *f.*
 Balsamine, *f.* *balsamine (zekere bloem)*, *f.*
 Balsamique, *a.* *balsamachtig*.
 Balustrade, *f.* *hek vóór een huis*, *n.*; *leuning*, *f.*
 Balustre, *m.* *scheefstok van een hek voor een huis*, *m.*; *beslag aan een slot*; *deksel op een sleutelgat*; *ieder werk, het welk heksgewijze gemaakt is*, *n.*
 Balustré, *ée*, *a.* *met een hek omsloten*.
 Balzan, *a. m.* *cheval*, *zwart of bruin paard, met witte vlekken (spatten) aan de beenen*, *n.*
 Balzane, *f.* *witte vlek (spat) aan de beenen van een paard*, *f.*
 Bambin, *m. fa.* *zuigeling*, *m.* *en f. kindje*, *n.*
 Bambochade, *f. T.* *landgezicht met koddige beelden en vertooningen*, *n.*

- Bamboche, *f.* *grootte pap*, *m.*
 fig. *kort dik mensch*; *leedjerotting*, *m.*
 Bambou, *m.* *bamboes*, *f.* (*dik en lang riet, het welk in Indië groeit*).
 Ban, *m.* *openbare afkondiging van een bevel*; *huwelijksvoorstelling*, *f.* *uitroep van een huwelijk*, *m.*; *ban*, *m.* *ballingschap, uithanning*, *f.*; *regtsban*, *m.* *regtsgebied*, *n.* *moulin à-*, *dwangmolen, heerenmolen*, *m.*
 -et arrière-ban, *opontbod van edelen en onedelen, die een leen bezitten, met beding, dat zij den Koning, des noods, op eigen kosten zullen dienen*, *n.* *mettre au-de l'empire*, *iemand in den rijksban doen*.
 Banal, *ale*, *a.* *aan het dwangregt onderworpen*.
 n. *c.* *bevelend, heerschend, meesterachtig*.
 fig. *altijd geroed, steeds vaardig tot getuigen enz.*
 coeur-, galant-, *die aan alle menschen schijnt verkleefd te zijn en niemand bemint*.
 Banalité, *f.* *regtsban*, *m.* *gebied*, *n.* *uitstrekking van het regtsgebied*, *f.*
 Banane, *f.* *banane (zekere vrucht)*, *f.*
 Bananier, *m.* *bananboom*, *m.*
 Banc, *m.* *bank, zitbank*; *wisfelbank*; *zandbank*; *rosibank*; *bank van zoden*, *f.*
 T. *rei*, *laag van steenen*, *f.*
 Bancalle, *f. fa.* *krombeenig vrouwenbeeld*, *n.*
 Bancelle, *f.* *kleine lange smalle bank*, *f.* *zitbankje*, *n.*
 Banche, *f. T.* *gladde en zachte steengrond in de zee*, *m.*
 Bancroche, *m. fa.* *krombeenig manspersoon*, *m.*
 Bandage, *m.* *het verbinden*; *verband (eener wonde)*, *n.* *zwachtels*, *windsels*, *daartoe dienstig*, *n. pl.*; *breekband*, *m.*; *ijzeren banden om de raden van een rijtuig*, *m. pl.*; *het ophalen of opspannen van een reer*, *n.*

Bandagiste, m. *gen die breukbanden maakt, breukmaester, m.*

Bande, f. *zwachtel, windsel, n. band, m. smalle strook van linnen, ijzer enz., f.*

T. *bende, troep, f. hoop volks, m. oorlogsbende, krijgsbende, legerbende, heerbende, f.; gezelschap, v. rand, m. lijst, f.*

T. *band aan 't billard, w.; plat dekstuk of opwerk, n.; boord (van een schip), m.; lat (lang en smal stuk hout), f.; riem aan den draagband van een' degen, m.*

Bandé, éc, p. et a. *verbonden; gespannen, uitgerakt.*

Bandeau, m. *band, m. windsel, n. (daar men het voorhoofd of hoofd gede bewindt).*

T. *onderbalk, m. lijstwerk, n.*

Bandéje, m. *soort van thee- of koffsi-blad, v.*

Bandellette, f. *kleine band; m. zwachteltje, windseltje, n.*

T. *kleine lijst, f.*

Bander, v. a. *binden, verbinden; spannen, uitrekken.*

- *son esprit, zijnen geest spannen; iets met groote oplettendheid verrigten.*

fig.-q. *contre q, den eenen tegen den anderen aanhitsen, oprakken.*

- *des tourtes, taarten met smalle deegstrookjes ruitsgewijze beleggen, den rand daaraan maken.*

v. n. *gespannen, uitgerakt zijn, stijf staan.*

se-, v. r. *contre q, te zamen rotten, zamenspannen, tegen iemand opstaan.*

Bandereau, m. *trompet-lint of snoer, n.*

Banderole; f. *wimpel aan den mast van een schip, f. vaantje aan eene trompet, n.; tafel, waarop de prijzen van het brandhout en van de kolen aange teekend staan, f.*

Bandins, n. pl. T. *traliwerk achter aan een schip, n.*

Bandit, m. *bandiet, landlooper, roover, m.*

Bandoir, m. T. *spanrad van een weefgetouw, n.*

Bandoulier, m. *deugeniet, landlooper, vrijbuiters, strijkroovers, strooper, m.*

Bandoulière, m. *bandelier; ledren band of riem, waaraan de patroons der soldaten hangt, m.*

Banlieue, f. *landsgeregt, gebied eener stad, n.; burgervrede, f.*

Banne, f. *grof linnen of zeildoek, n.; wagenkleed, zeil over een' wagen, n.; geijkte kolenkar, kelenvragt, f.*

Banner, v. a. *met grof linnen of zeildoek dekken.*

Bannerec; a. *Seigneur-, baanderheer, groot edelman, m.*

Banneton, m. *visch-kast, f.; bak-schotel, m.*

Bannette, f. *warenkorf (voor lastdieren), f.*

Banni, m. *een balling, iemand die gebannen is, m.*

Bannière, f. *banier, f. vaandel, v. standaard, m.; vlag, f.*

fig. *partij, f.*

Bannir, v. a. *bannen, uitbannen, verbannen.*

fig. *uitsluiten, uitzetten, weg-jagen, verdrijven, verwijderen.*

se-, v. r. *zich verwijderen.*

- *du monde, de wereld verzaaken, zich van de wereld af-zonderen.*

Bannissable, a. fa. *bannenswaardig.*

Bannissement, m. *verbanning, uitbanning, ballingschap, f.*

Banque, f. *bank (wisselbank; speelbank), f.; wisselhandel, m.; openbare kas, f.*

T. *banco.*

billet de-, banknoot, f.

Banqué, a. m. *navire-, een toedden stokvisch-yangst op de groote bank van Terre-neuve uitgerust schip, n.*

Banqueroute, f. *bankbreuk, f. bankeroet, n.*

fa. *faire-à q, de belofte, welke men aan iemand gegeven heeft, niet houden.*

- à l'honneur, *den weg der eer verlaten, tegen de eer, overloos, handelen.*
- Banqueroutier, m. lère, f. bankbroker, bankeroetier, m. bankeroetierster, f.
- Banquet, m. groot gastmaal of feest, n.
T. riemen aan de sängen van den toom onder het oog, m. opening aan het gebit, waarin het mondstuk hangt, f.
- Banquetier, v. n. kn. brassen, stempen, vele gasterijen houden.
- Banquette, f. zitplaats zonder leuning, f.
T. aangehoogd voetpad langs eenen weg of eene brug, n.; trap achter eene borstwering, m.
- Banquetier, m. bankier, wisfelaar, m.
- Banque, f. groote vierkante warenkorf, f.
- Baptême, m. doop, m.; pillegift, f.
- Baptiser, v. a. doopen, den doop bedienen.
- Baptismal, ale, a. van den doop, tot den doop behoorend.
- Baptiste, m. dopper, m.
- Baptistère, m. doopkapel, f.; plaats der doopfont, f.
- Baptistère, a. registre-, doopboek, doopregister, n.
extract-, doopbrief, m. doopceel, f. doopbewijs, n.
- Baquet, m. kuipje of robbetje, n.
T. nitgeholve steen, waarin de boekdrukkers hunne vormen afwatschen, m.
- Baquetier, v. a. aithozen, uitscheppen.
- Baquetiers, f. pl. stors- of lek-wijn, m.
- Baragouin ou Baragouinago, m. wanspraak, wantaal, brabbeltaal, ontal, f.
- Baragouiner, v. a. et n. eene wantaal of brabbeltaal spreken.
- Baragouineur, m. eufe, f. hij of zij, die eene wantaal of brabbeltaal spreekt, m. en f.
- Baraque, f. veldhut, soldaten-hut, barak, f.; alle klein en slecht gebouwd huis, n.
- fe baraquier, v. r. hutten of baraken bouwen; opstaan.
- Barac, m. Baruterie, f. T. smakkelij-rij, slakting; ontrouw, schelmerij van den schipper, f.
- Baratte, f. botervat, n.
- Baratter, v. a. boter karnen of koken, boter maken.
- Barbacane, f. roggat, luchtgat in eenen muur, n. waterlozing, f.; schietgat, n.
- Barbare, a. onmenscheijk, wreed, barbaarsch.
- Barbare, m. et f. wreedard, onmensch, barbaar, m. wreedardige vrouw enz. f.
n. pl. wilde volken, die, door geene wetten bestuurd, op eene woeste wijze voortleven, n. pl. barbaren, m. pl.
- Barbarement, ad. wreedelijk, onbarmhartiglijk, op eene onmenscheijk wijze.
- Barbarie, f. wreedheid, onmenscheijkheid; woestheid, verregaande onwetendheid, f. gebrek aan beschaaftheid, n.
- Barbariser, v. n. fa. eenen mislag tegen de zuiverheid der taal begaan.
v. a. n. c. wreedardig; onmenscheijk maken.
- Barbarisme, m. wanspraak, f. mislag tegen de zuiverheid der taal, m.
- Barbe, f. baard (van menschen, dieren en andere dingen), n. afslag van schimmel; ruige rand aan papieren enz., m.
- Barbes, pl. aangals der koren-oren, m. pl.; veertjes van de schachten der pennon, n. pl.; weerdhaken aan een vischhoek; punten of haken aan een pijp, m. pl.; draadjes of pluistjes aan een kleed, n. pl.; stroken van kamardok, kant enz. aan een vruwenkapsel, die van boven nederhangen, f. pl.
T. puisten (op de tong der paarden); f. pl.
sainte-, konstaels-kamer, f.
- Barbe, m. paard uit Barbarije, n.
- Barbeau, m. barbeel (zeker rivier- visch), m.; blauwe ketenbloem, f.

- Barbier, v. n. T. wapperen, *singen* (van zeilen sprekende).
- Barbels, ée, a. met wehraken, van wehraken voorzien.
- Barberie, f. p. u. barbiers-kunst, kunst van baardscheren, f; plaats voor het scheren in de kloosters, f.
- Barbet, m. eue, f. waterhond, m. en f.
- Barbette, f. halsdoek der Nonnen, m. T. oppervlakte der borstwering zonder schietgaten, f.
- Barbichou, m. waterhondje, leeuwte, n.
- Barbier, m. baardscherder, barbier, m.
- Barbillon, m. kleine barbeel (rivier-visch), f; baard der vischen, m. T. puist op de tong der paarden, f.
- Barbon, m. fa. een man met een' grooten of langen baard, graauwbaard, man op jaren, m.
- Barbennage, m. kuorrig, gemelijk uitzigt of voorkomen, n.
- Barbote, f. puit-aal, f.
- Barboter, v. n. in modderig water slo: beren (als de eenden).
fig. in het water plasfen.
fa. mompelen, binneus monds spreken of prevelen.
- Barboteur, m. samme eend of eendvogel, m.
- Barbotine, f. wormkruid, n.
- Barbouillage, m. kladschilders-stuk, n. slechte schilderij, f. slecht schrift, n.
fig. onverschandig gepraat of gebabbel, zot geklap of gesnap, n.
- Barbouillé, ée, p. et a. bemorst, beklad, besmeerd.
- Barbouiller, v. a. bemorsen, bekladden, besmeren; kladden, slecht schilderen.
- du papier, papier bekladden, slecht schrijven.
- un récit, een onverschaanbaar, verward verhaal doen.
v. n. T. al te zwart van letter, onduidelijk zijn (in de druk-kunst).
fé, v. r. zich bemorsen, morsig maken.
- fig. fa. zijnen goeden naam bezwalken.
- Barbouilleur, m. kladschilder, grofschilder, slechte schilder; papierbekladder, slecht schrijver, m.
- Barboutte, f. lompen (zakere suiker, iets slechter dan de melis-suiker), f.
- Barbu, ue, a. gebaard, die veel baards heeft.
- Barbu, f. heilbot (zeevisch), m.; plant, welke men met den wortel uittrekt om te verzetten, zetplant, f.
- Barbuquet, m. p. u. rozijnenbaard, m. (ongomak aan de lippen).
- Barcellonette, f. n. c. kleine draagkorf, m.
- Bard, m. draagbaar, groote burrie, waarop steenen enz. gedragen worden, f.
- Bardane, f. klisfenblad, zeker gewas, dat klisfen voortsbrengt, n.
- Barde, f. borstwapen voor een paard, n.; lang zadel zonder ijzer, houten boom, m.; reep dun gesneden spek, welke men bij 't braden van gevogelte gebruikt, f.
- Barde, m. Barde, m. (dichter bij de oude Duitschers, Celten enz.)
- Bardeau, m. dakbordje, dakplankje, n.
- Bardelle, f. T. rijkusfen, n. slechte boerenzadel, m.
- Bardenoche, f. soort van stoffe.
- Barder, v. a. het paard een borstwapen aandoen; op eene burrie dragen; bespekken (het gevogelte, wanneer men het braden wil).
- Bardeur, m. burrie-dragers, daglooner, m.
- Bardis, m. T. zetsang, m. looze stelling, f. (op scheeps).
- Bardit, m. barden-gezang, n.
- Bardot, m. jonge muilezel, m.
fig. pakezel, m.
T. gebrekkig (defect) afdrukfel (exemplaar) van een boek enz., n.
- Barême, m. een klein door eenen Barême uitgevonden boekje, waarin men allegrhande uitrekeningen vindt,

vindt, die in 't gemeene leven te passe komen; rekenreucht, m.

Bargache, m. soort van vlieg of mug, f.

Barge, f. soort van snip of smep, f.; boot, schuit, f.; hooiberg; m. houtmijt, f.

Barguignage, m. fa. getalm, n.

Barguigner, v. n. fa. besluiteloos zijn, talmen, knibbelen (bij het koopen van iets) enz.

Barguigneur, m. euse, f. fa. talmer, knibbelaar, naauwe dinger, m. talmster, knibbelaarster, naauwe dinger, f.

Barigel, m. hoofdman der Sbirren (in Rome); soort van diavenleider, m.

Baril, (pron. Bari) m. tonnetje, vaatje, n.

Barillage, m. het tappen van den wijn in fleschen of klein vaatwerk, n.; invoer van den wijn in fleschen enz., m.

Barillet, m. vaatje, tonnetje, n.

T. bus van eene waterpomp, f.; trom, waarin de veer van een uurwerk is, f.; rol van een draai-orgel, f.

Bariloge, m. fa. kakelbonte schilderij, verzameling van verscheiden kleuren, die verwardelijk gemengd zijn, f.

Barioler, v. a. fa. kakelbont verwen, verwardelijk spikkelen.

Bariquant, m. klein vat, n.

Barique, v. Barriquer.

Bariton, m. basviool, f.

Barlong, ongue, a. langwerpig, ongelijk.

Barnabite, m. pl. soort van roomsehe monnik; barnabiet, m.

Barnache, f. soort van wilde gans, f.

Barometre, m. luchtglas, weerglas, n.

Baron, m. omme, f. baanderheer, vrijheer, baron, m. baanderik, vrijvrouw, baronesse, f.

Baronnet, m. baronnet, m. (adlmen te Engeland tusschen den rang van baron en ridder).

Baronnie, f. vrijheerlijkheid, f. (kanden en heerlijkheid van een baanderheer).

Baroque, a. hoekig; bulzig; ongelijk, schief (van poreis).

fig. onregelmatig, zonderbaar, zeldzaam, belagchelijk.

Barque, f. bark, schuit, f. klein vaartuig, n.

fig. zaak, onderneming, f.

Barquerolle, f. klein schip of schuitje zonder masten, n.

Barquette, f. klein bark, f.; zeker pasteigebak, n.

Barrage, m. bruggageld, straatgeld, passagiegeld, n.

Barrager, m. iemand, die dat geld ontvangt of inverdert, m.

Barre, f. stang, staak, m. staaf, f.; houten of ijzeren boom, grendebom, m. dwarshout, n.; grensel, f.; riem, m.; stal-sluimboom; slagboom, m.; streep, waarmee men iets aantekent of doorhaalt, m.

T. zandbank of rei van klippen vóór eene haven; f. staketsel of balie in 't gerechtshof, n.

Barres, pl. gedeelte van de kaak eens paards, waarop het gebit ligt of stont, n.; diefjes-spel (van kinderen), n.

Barreau, m. ijzeren spijl vóór een venster, m. diefijzer, n. grensel, f.

T. persboom, m.; ijzeren hout, f. boom van eene drukkers-pers, m.; pleitzaal, vierschaar, f.; ligchaam der rechtsgeerden, n.; bodiening derzelven, f.

style du-, gerechts-stijl, m.

Barre, v. a. sluiten, met ijzeren bouten of handboomen sluiten.

fig. onderhalen, onderstrepen, doorhalen (een geschrift).

- le chemin, dwarshoemen, in den weg staan.

- les veines d'un cheval, de aderen van een paard sechenden.

Barrette, f. klapmutsje, n.; kardinaalshoed, m.; Rifsje in de trom van een uurwerk, n.

Barreur, m. et a. m. een hond, op de jacht der reebekken asgerigt; oppasser op de jacht, om het wild te sluiten, n.

- Barricade**, *f.* oeffening, grondeling, *f.*; valpoort, *f.* schotbalk, *m.*; slagboom, *m.*
- Barricader**, *v. n.* sluiten, grondelen. *te.*; *v. r.* zich verschansen, tegen eenen vijandelijken aanval beveiligen.
- fig.* zich in zijne kamer opsluiten.
- Barrier**, *m.* muntwerker, die den boom van de schroef omdraait, *m.*
- Barrière**, *f.* alles, in 't algemeen, wat eenen toegang sluit, hek, *n.* kruispoort, *f.*; slagboom, draai-boom, valboom, *m.*; verhakking, *f.*; grensvesting, schans, *f.* bolwerk, *n.*; palen, grenzen, *f. pl.* *fig.* verhindering, hinderpaal, *f.* tegenstand, *m.* beletsel, *n.*
- Barrique**, *f.* groot vat, oxhoofd, *n.*
- Barroir**, *m.* T. zwikboor, *f.*
- Barres**, *f. pl.* sinnen doozen, waarin de Chineseſche thee vervoerd wordt, *f. pl.*
- Basavelle**, *f.* veldhoen met roode pooten, *n.*
- Bas**, *Basfe*, *n.* laag, niet hoog, dat onder of beneden is.
- fig.* ſil, zoot, zacht; gering, van weinig waarde.
- fig.* ſlecht, gering, laag, verachtelijk.
- à *basfe* note, met eene zachte ſtem.
- vue *basfe*, bijziende, ſikziende.
- Bas**, *ad.* laag, beneden.
- fig.* zachtjes, zootjes, ſilletjes.
- à *bas*, ter neder, ter aarde.
- en *bas*, par *bas*, beneden.
- d'en *bas*, van beneden af.
- là *bas*, daar, ginds.
- ici *bas*, hier onder; hier beneden, in de beneden wereld.
- crater de haut on *bas*, met verachting behandelen.
- Bas**, *m.* het onderſte, het benedenſte, *n.* het laagſte, de voet van eenig ding, *m.*
- Bas**, *m.* kous, *f.*
- Baſalte**, *m.* ſoort van zwart marmer, *n.*
- Baſane**, *f.* bruin ſchaapsleder, *n.*
- Baſané**, *de.* *n.* yerbrand, zwartschijg van de zon, denkerbrain.

- Bascule**, *f.* wip of boom, daar men water mede put; wip eener ophaal- of val-brag, *m.*; wipplank, *f.* klap of klop, *m.*
- T. vang van een' windmolen, *m.*
- Bafe**, *f.* grondſlag, grond, voet, bodem, *m.* ſtuunſel, *n.*
- T. *baſis*, grondlinie; grondvlak-*te*, *f.*
- fig.* grond, grondregel, *m.* be-*ginſel*, *n.*
- Baſement**, *m. n. c.* grond, grond-*ſlag*, *m.* fundament, *n.*
- Baſer**, *v. n. n. c.* gronden.
- Bas-fond**, *m.* ondiepte in zee, *f.*
- Baſilic**, *m.* baſilikum (zekere plaats), *f.*; draak, baziliskus, *m.*
- Baſilicon**, *m.* baſlikom (zekere zalf), *f.*
- Baſilique**, *f.* benaming van zekere hoofdkerken, *f.*; groot raadſhof, *n.* ruime zaal van wederzijden met twee reijen pijlaren, panden en vleugels, *f.*
- T. lever-*ader*, *f.*
- Baſiliques**, *f. pl.* verzameling van Romeinſche wetten, *f.*
- Basin**, *m.* fijne en ſterke bomba-*zijn*, ſtreopjes goed, *n.*
- Basque**, *f.* ſchootsje van een wam-*bas*, *n.*
- T. ſtak blik of lood, waarmede men de pannen aan den nok van 't dak vast maakt, *n.*
- Basque**, *m.* tambour de-, *boom*, *f.* (zekere trommel met rinkel).
- Bas-relief**, *m.* vlak verheven beeld-*werk* op metaal, marmer, enz.
- Basſe**, *f.* grondſtem, laagſte ſtem, eene van de vier ſtemmen in de zangkunſt, *bas*, *f.*; zanger van de grondſtem, *baſſit*, *m.*; knie-*vedel*, *baryedel*, *bas*, *f.*
- continue, algemeene *bas*, door-*gaande bas*, *f.*
- Basſe-contre**, *f.* toegrondſtem, die-*pe bas*, *f.*
- Basſe-cour**, *f.* voorplaats van een-*huis*, daar't gevoegde op loopt, *f.*
- Basſe-liſſe**, *f.* tapijs van wol en van zijde, *n.*
- Basſe-liſſier**, *m.* wever van zulke *tapijten*, *m.*

Basement, ad. fig. op eene slechte, lage, verachtelijke wijze.

Basfes, f. pl. *barning*, f. hooge zanden, n. pl. *hooge steenachtige gronden*, m. pl. *ondiepten*, f. pl.

Basfesse, f. fig. *goringheid*, f. *lage staat*, *armoedige toestand*, m.; *diepe vernedering*, *laagheid*, *verlaging*, f.

Basfes-voiles, f. pl. T. *schooverzeit*, n.

Basfet, m. *brak of spion* (zokers jagthond), m.

fig. *in. stu. krin. of zurr. van gefalte is*, m.

Basfe-taille, f. *stem nabij de bar komende*, *diepe Tenor*, f.; *zanger van zoodanige stem*, m.

Basfette, f. *zoker kaartspel*, uit Venetio afkomstig en *Basfette* genaamd, n.

Basin, m. *bekken*, n. *schaal*, f. *grootte schotel*, m.; *weegschaal*, f.; *regendak*, *waterbak*, m. *ken van eene fontein*, f.

T. *koperen of ijzeren plaat*, *daar men de hoeden op maakt*, f.; *kalkbak*, m.; *ken*, f. *dok*, n. (*binnenste gedeelte ener haven*); *holte in het onderlijf of den buik*, f.

fig. *eene met bergen omringde schoone vjakte*, f.

-de *chambre ou de garderobe*, *bekken in eenen nachtfootel of koffertje*, n.

aller au-foelgang hebben.

Basine, f. T. *groot bekken der apothecars*, n. *diepe pan van rood koper om confituren te maken*, m.; *vat*, waarin de drukkers het papier bevochtigen, n.

Basinier, v. a. *met eenen bedpan warmen*.

T. *steyen*, *zuiveren*, *botten*, (eene wonde).

Basinet, m. *blaker van eenen kandelaar op eene kerkkroon*, f.; *loodpan van een pistool*, *snaphaan*, enz. m.

T. *plaats daar de nieren liggen*, f.; *boserbloem*, f.

Basinoire, f. *bedpan*, m. *flesch*, waarin men warm water doet,

an welke in het bed tot verwarming der voeten dient, f.

Basfon, m. *basfon*, *blaaspeeltuig*, dat een grof geluid geeft, n.

Bastant, ante, a. fa. *genoegzaam*, *toereikend*.

Bastie, i. *het is genoeg! genoeg daarvants houd op!* *zwijg stil!*

Baste, f. *draagkorf voor lastdieren*, m.

Bastide, f. *naam der Hoffeden van Provence*, m.

Bastingue, f. T. *schauskleed*, *schausdek* (op schepen), n.

Bastinguer, v. r. T. *het schauskleed spannen*.

Bastion, f. *vuurtack*, n.

Bastionné, ée, a. *klein bolwerk*.

Basir, v. a. T. *aan eenen hoed de eerste vorm geven*, *vielen*.

Bastisfage, m. T. *het vielen van eenen hoed*, n.

Bastonnade, f. *stokslagen*, m. pl.

Bastude, f. *zeker vischnet*, waarmede men in de zoute meren vischt; n.

Bas-ventre, m. *onderlijf*, n. *buik*, m.

Bat, m. *sjaart van een visch*, m.

Bât, m. *zadel*, dien men op den rug van een lastdier legt, *honten zadel*, m.

Bâtage, m. *schatting op de lastdieren*, f.

Bataille, f. *strijd*, *veldslag*, m. *gevecht*, n.

fig. *woeite*, *poging*, f.

champ de-gevecht, *plaats van 't gevecht*, f. *slagveld*, n.

cheval de-strijd, *strijdpaard*, n.

fig. *iets waarop men het meest reekent*.

-*rangée*, *geregelde veldslag*, m.

-*navale*, *zeegevecht*, n.

Batallier, v. n. fig. *strijden*, in 't rond slaan, *groeten twist ergens over hebben*.

Bataillon, m. *hoop krijgsvolk*, m. *batallion*, n.

Bâtard, m. *arde*, *onecht kind*, n.; *bastard*, m.

Bâtard, a. fig. *onecht*, *valsch*, *onwaarachtig*; *van twee soorten afstammend* (van dieren, planten enz.)

bonne bâtardie, *huidloos of poors van eeno middelmattige grootte, f.*
 lettre ou écriture, *f. bastward-schryf, n.*
 pièce, *achtponder, m.*
 Bâtiment, *m. T. dwars, m. plankstel, in 't water, n. kistdam, m. T. beer (zekere dam), m.*
 Bâtardière, *f. jonge boogwaard, m. enterij, f. kweekerij van boommen, die gegriffeld zijn en dicht bij mekander staan, f.*
 Bâtardise, *m. onwetstige of onechte geboorte, onechtheid, f.*
 Batare, Patate, *f. wadduppel, m.*
 Batare, *m. grootte. Schnitt of boot, marktschuit, f.; houtwerk aan den bak eener koois, n.*
 Batelage, *m. potsenmakerij, gochelaarij, bedriegetij, f.; schippersloon, n.*
 Batelle, *f. lading, vracht van eeno marktschuit, f.*
fig. et sa. zwerm van menschen, f.
 Bâtement, *m. T. pannen eener dakgebr., m. pl.*
 Batelet, *m. schuitje, bootje, n.*
 Bateleur, *m. eule, f. potsenmaker of maakster, gochelaar, gochelaarster, kluchtspeler of spoolster bij de kwakzalvers, m. en f.*
 Batelier, *m. ière, f. schipper, schippervrouw, m. en f.*
 Bâteme &c., *v. Baptême &c.*
 Bâter, *v. a. (een lastdier) zadelen.*
 Bâtières, *m. T. denadijzerstager, m.*
 Bâti, *m. T. rijgdraad (der kleermakers), m.; samenvoeging der voornaamste stukken (van den arbeid eens timmermans of schrijnwerkers sprakende), f.*
 Bâtier, *m. draagzadelmaker (voor lastdieren), m.*
 Batifoler, *v. n. fa. floeijen, mallen.*
 Bâtiment, *m. bouwving, f. gebouwschip, n.*
 Bâir, *v. a. bouwen, sichten, timmeren.*
fig. sur qc. op iets bouwen; zijne hoop op iets bouwen, vestigen, stellen.

T. rijgen, met groote of looze steklen maaijen.
 Bâtisse, *f. bouwving, f.; onderneeming daartoe, f.*
 Bâtisseur, *m. fa. iemand die veel van bouwen houdt, die een liefhebber van timmeren is, timmerzichte, m.*
 Bâtissoir, *m. T. groote schroef of spijl, f.*
 Bâtiste, *f. basist, n.*
 Bâton, *m. stok, staf, wandelstok; ronde knuppel, m., stomp, punt, m.*
- de ciré d'Espagne &c., pijp lak, f.
- à deux bouts, stok, die aan de beide enden gepunt of beslagen is, m.
- de vicillesse, fig. stok of stomp des ouderdoms, m.
à bâtons rompus, bij horizon en steeten, niet achter een iet doen, enz.
tours du bâton, buitenwinst, f. buitenkansjes, n. pl.
 Bâtonnée, *f. T. -d'eau, steek, pompsteek, m. (hoeveelheid van water, welke de pomp bij elken slag opgeeft).*
 Bâtonner, *v. a. stokslagen geven, met eenen stok slaan, afstresen.*
- des serviettes, servietten in kleine ruiten plooijen.
 T. - un article, *een artikel afschrappen.*
 - un gant, *eenen handschoen met kleine stokjes wijd maken.*
 Bâtonnet, *m. el, f. wipstokje, m. (zeker kinderspel).*
 Bâtonnier, *m. bewaarder van een' gildestaf; oudste, opperste der advokaten, m.*
 Battage, *m. het dorschen; dorschloon, n.*
T. het vlakken van de wol; het stampen van het buskruid, n.
 Battant, *m. klepel eener klok, klopper aan eene deur, f.; de helft eener slag- of scheiduur, f.*
 T. klink (eener deur), *f.; weversaanslag, m.*
 Battant, *ante, a. métier battant, weversstoel, waarop men bezig is met werken, m.*

porte battante, *deur, die van zelve wederom toegaat of toevalt, f.*

tout battant neuf, *fa. spikspelder-nieuw, splinternieuw, nagel-nieuw.*

Batte, *f. stamper, straatstamper, m. alle werktuig, waarmede men iets gelijk slaat, n.; linnenbeaker of klopper, m.; viervoetige waschbank, daar men het linnen op nisklopt en wast, f.; plak, f. fok, m. (van een' arlekijn).*

T. *stamper der stratemakers, m.; klopper, deurhamer, m.*

Battement, *m. slag, m. het slaan, het kloppen, n. klopping, beweging, f.*

T. *dubbele trammelant of tromblant in het zingen, f.; lijst, welke de plaats bedekt, waar de slag- of scheideuren toegaan, f.; zekere beweging met eenen voet in het dansen, f.; het sterk aanslaan der klingen (in het schermen), n.*

Batterie, *f. gevecht, n. vechterij, f.*

T. *stormkat, schietschans, batterij, f.; trommelslag, m.; het aanroeren van verscheiden snaren te gelijk op de cithor, n.; dekfel op de laadpan, n.; bodem van een' fijnen zeef, m.; voling der hoeden, f.; werkplaats daartoe, f.*

fig. *lissige aanslag, looze vond (om iemand te bedriegen), m.*

-de *cuisine, keukengeredschap, keukengoed, n.*

Batteur, *m. fa. slager, iemand die slaat, vechter, m.*

-de *blé, en grange, dorscher, koren-dorscher, m.*

-d'or, *goudslager, m.*

-de *soute, stamper in de apotheek, m.*

-d'estrade, *frooper, vrijbuisser, m.*

-de *pavé, fig. straatslijper, ledganger, ledglooper, luijaard, dagdief, m.*

Battier, *v. Bâtier.*

Battoir, *m. stamper; linnenklopper, m.; palet (om te kaatsen), f.*

Battologie, *f. onnutte, noodeloze herhaling in eene reden, f.; ijdel geklap, n.*

Battre, *v. a. slaan, afrosen, afkloppen, mishandelen; stampen, sloeten.*

-du *blé ou en grange, dorschen, koren dorschen.*

-le *fer, ijzer smeden; zich in 's schermen oefenen.*

-en *brèche, bres schieten.*

-des *oeufs, eijeren roeren.*

-du *beurre, boter karnen of kernen.*

-monnoie, *munten, geld slaan.*

-le *tambour, la caisse, trommelen, den trommel roeren.*

-la *campagne, zwerven, omzwerven, het land doorkruisen, doorzwerven.*

fig. *in 't wild praten, verwardelijk spreken.*

-la *mesure, de maat slaan in 't zingen of spelen.*

v. *n. kloppen, slaan; klepperen (van hoefijzers).*

-de *raie, met de wieken klappen.*

-froid, *zich met onverschilligheid ergens in gedragen, koel bejegenen.*

-des *main, in de handen klappen; juichen, toejuichen.*

fer, *v. r. vechten, strijden.*

-en *retraite, al wijkende vechten.*

-faire, *zich laten mishandelen.*

Battu, *ue, p. et a. gestlagen, geteisterd, mishandeld.*

du *fer, blik, m. chemin, gebaande weg, m. avoir les yeux battus, halve of ingezonken oogen hebben.*

Battu, *m. T. gouddraad, m.*

Battue, *f. T. het jagen van het wild uit de struiken, n.*

Batture, *f. T. zekere manier van vergulden, f.*

Battures, *f. pl. hooge steenachtige gronden, m. pl. gevaarlijke plaatsen in zee, f. pl.*

Bau, *m. T. verdeksbalk (op een schip), m.*

Bavard, m. arde, f. et a. fa. *babbelaar*, m. *babbelaarstot*, f. (hij of zij, die alles onbezuisdelijk uit den mond laat vallen, in 't wild praat).

Bavarder, v. n. fa. *babbelen*, *klappen*, *onbezuisdelijk spreken*, in 't wild praten.

Bavarderie, f. fa. *ijdel geklap*, n.

Bavardise, f. fa. *gezwets*, *gepraat*, n.

Bavaroise; f. soort van drank van thee en stroop van *kapillaire*, m.

Baudet, m. *ezel*, m.
fig. *weetniet*, *domoor*, *ezel*, m.

Baudets, pl. T. *simmermans-schraag* f.

Baudrier, m. *draagband*, m.

Baudruche, m. T. *zijn pergament van runder darmen*, *goudvlies*, n.

Bave, f. *zever*, *kwijl*; *schuim der dieren*, *slijm der flekken*, n.

Baver, v. n. *zeveren*, *kwijlen*.

Bavette, f. *slabbe of slabbedoek*, *kwijldoek (voor hinderen)*, m.
T. *looden plaat of band*, f. en m.

Baveux, euse, a. *zeverend*, *kwijkend*.

Bauge, f. *leger van een wild zwijn*, n.; *plaats, waar het zich wenselt*, f. *modderkuil*, m. *moeras*, n.
T. *soort van leem of klei, waarmee de wanden van armoedige hoerhatten gemaakt worden*, f.

Baume, m. *balsam*; m.; *zalf om wonden te genezen*, f.
fig. *troost*, f.

Baumier, m. *balsamboom*, m.

Bavoche, a. T. *slecht of onzuiver afgetekend of afgedrukt*.

Bavoche, v. n. *slechts afteekenen of afdrukken*.

Bavochure, f. T. *slechte teekening of plaat*, f.; *blad, het welk slecht, onzuiver, afgedrukt is*, n.

Bavolet, m. *linnen kapsel van de boereisjes in Frankrijk*, n.

Bavure, f. T. *klein spoor der zamensyeging eener vorm*, n.

Bayer, v. n. à qc. fa. *iets aangapen*.
fig. *après qc. fa. met groote begeerte naar iets trachten*.
-aux *corneilles*, fa. *ledig staan, staan kijken of gapen*.

Bayeur, m. euse, f. fa. *gaper*, m.

gaapster, f.; *hij of zij die iets met groote begeerte beschoonwt*, m. en f.

Bazar, m. T. (in het Oosten) *markt-plaats*, f.; *plaats, waar de slaven bewaard worden*, f.

Bdellium, m. *soort van gomachtig-harst tegen den hoest*, f.

Béant, ante, a. *gapend*, *geuwend*, *met een' open mond*.

Béat, m. ate, f. *aandachtig mensch*; *schijnheilige*, m. *zijn zusje*, *kloppje*, n.

Béat, m. *die in eens partij van gelag of van het spel bevrijd is*, m.

Béatification, f. *gelukzaliging*, *inwijding onder het getal der heiligen*, f.

Béatifier, v. a. *onder het getal der heiligen stellen*.

Béatifique, a. *vision-*, *gelukzalig makend*; *aangename verrukking of mijmerij*, f.

Béatilles, f. pl. *alterhande lekkernijen, die men in pasteijsen doet*, f. pl.; *kleine handwerkjes, door Nonnen vervaardigd*, n. pl.

Béatitude, f. *gelukzaligheid*, f.; *gezig van God*, n.

Beau, bel, a. m. *belle*, f. *schoon*, *mooi*.
fig. *goed*; *voortreffelijk*, *uis-munzend*.
avoir les armes belles, *beheldig met de kling omgaan*; *eens bevallige houding in het schermmen hebben*.

Péchapper, la *manquer belle*, fa. *een dreigend gevaar nog gelukkiglijk ontkomen*.

la *donner belle*, fa. *eenen schrik op het lijf jagen*; *beliegen*.

de *plus belle*, fa. *van voren af aan*, *op nieuw*, *nog sterker dan voorheen*.

un *beau matin*, fa. *stillestjes onverwagts*.

Beau, m. *het schoone*, n. *de schoonheid*, f.
il *fait beau*, *het is schoon*, *aangenaam weder*.
il *fait beau marcher*, *se promener*, *het is goed om te gaan, om te wandelen*.

il fait beau voir, *het is fraai om te zien.*
 Beau, *adv. schoon, alhoewel.*
 il a beau faire, *hij tracht vergeefs; hij doet vruchteloze moeite.*
 on a beau lui défendre, *men moge hem verbieden, hoe men hem ook verbiede.*
 bien et beau, bel et beau, *geheel, volkomen, ongedwongen.*
 Beau, tout! i. *zacht wat! zoetjes aan!*
 Beaucoup, *ad. veel.*
 Beau-fils, *m. schaamzoon, behuwd zoon, m.*
 Beau-frère, *m. schoonbroeder of zwager, m.*
 Beau-père, *m. schoonvader, m.*
 Beau-pré, *m. T. beegsprat, f.*
 Beauté, *f. schoonheid, bevalligheid, f.*
fig. eens schoonheid, schoone vrouw, f. bevallig voorwerp, n.
 pour la beauté du fait, *fa. uit nieuwgierigheid, omdat het zeldzaam is.*
 Bec, *m. bek van een' vogel enz., m.*
fig. mond, m.
 T. snuit, *m. punt, n.; tuit, f.; pijp, f.; kleine tong lands tusschen twee stroomen, f.; kant der pijlaars eener brug, m.*
 -jume, *fa. (pron. béjone) lasbek, vlasbaard, onervaren knaap, m.*
 coup de-, *scheldwoord, n. smaad- of schimpreden, f.*
 -à- *fa. onder vier oogen.*
 affilé, *fa. goed mondwerk, n. die zijn woord wel weet te doen, geen antwoord schuldig blijft.*
 avoir bon-, *fa. wel gebekt zijn, niet op den mond gevallen zijn.*
 -bec et ongles, *fa. hair op zijne tanden hebben, zich wel weten te verweren.*
 mener par le-, *fa. om den tuin leiden; waar welgevallen befluren.*
 tenir le- dans l'eau, *fa. met ijde-*

te beloften of hoop ophouden.
 Bécarre, *m. T. quadrat (in de muziek), n.*
 Bécasse, *f. snip of snep, f.*
 la- est bridée, *fa. de vogel is gevangen (men heeft hem, door list, zoo ver gebracht, dat hij alles doet wat men begeert).*
 Bécasseau, *m. jonge snip; water-snip, f.*
 Bécassine, *f. water- of pael-snip, f.*
 Beccard, *m. het wijffe van een' zalm, n.*
 Bec-de-corbin, *m. kromme hellebaarden, die audrijds door honderdt edellieden bij gelegenheid eener groote plegtigheid gedragen werden, m.*
 T. kromme trekker af nijper, *m.; naadhaakje (op schopen gebruikelijk), n.*
 Bec-de-lièvre, *m. hazenmond, m. n. hij of zij, die een' hazenmond heeft, m. en f.*
 Bec-figue, *m. zeker vogeltje, dat zich met vijgen voedt, n.*
 Bèche, *f. spaad of spade, f.; kleine tor met eene groenachtige huid, f.*
 Bécher, *v. a. spitten, omspitten, delven, graven.*
 Béchique, *m. et a. T. dat goed voor de borst is.*
 Becquée, *f. het eten, dat men eenen vogel in den bak steekt, n.*
 Becqueter, *v. a. met den bek pikken.*
 se-, *v. r. trekkebekken, elkander liafkozen (van vogelen sprekende).*
 Bedaine, *f. fa. dikbuik, dikzak, m.*
 Bedeau, *m. pedel, daarwaarder eener Hooge School; iemand, die in de Roomsche kerk den Priester oppast en dient, m.*
 Bédégar, *v. Eglantier.*
 Bedou, *m. fa. soort van trommel, f.; dikbuik, m.*
 Bée, *a. f. à guante-, wijd open.*
 Bessroi, *m. wachstoren met een' klok, m.; brand-storm-klok; bid-poort-klok, f.*
 T. houtwerk, *daar de klakkereens torens op rusten, n.*

Bégalement, m. *flameling, floter-
ring, f.*

Bégayer, v. n. et a. *flamelen, floter-
eren. T. den kop op- en nederwerpen
(van paarden sprekende).*

Bégu, uē, a. *paard, dat van het
vijfde jaar af, alle jaren tee-
kent, n.*

Béguer, m. et f. et a. *flamelend, flot-
terend.*

Béguëule, f. fa. *malloot, zottin, f.*

Béguin, m. *kindermussje, n.*

Béguinage, n. *klooster der bagij-
nen, n.*

Béguine, f. *bagijn (zekere geeste-
lijkhe dochter), f.*

fig. fa. *fin, vroom zusje, n.*

Béjaune, m. *zekere vogel met een'
gelen bek, m.*

fig. fa. *onwetendheid, ezelach-
tigheid, domheid, f.*

Beige, f. *Stoffe van ongeverwde
schapewol, f.*

Beignet, m. *pannekoek, m. olie-
koekje, n.*

Bel, v. Beau.

Belandre, f. *damlooper, binnenlan-
der (soort van kleine vrachtsche-
pen), m.*

Bèlement, m. *geblaas, het blaten
der schapen, m.*

Bélemnite, f. *dondersteen, m.*

Béler, v. n. *blaten.*

Bel-esprit, m. a., beaux-esprits, pl. *schon of witspekend verstand, n.
schrandere geesten, m. pl.*

Belotte, f. *wozeltje, n.*

Bélier, m. *ram (mannetje van een
schap), m.*

T. *stormram, m.*

Bélière, f. *ring, daar de klopel
eener klok aan hangt; ring van
eene hanglamp, m.*

Béhraille, f. p. u. *troep van bedel-
laars, f.*

Béltre, m. fa. *bedelaar, deugenias,
schurk, m.*

Béltrerie, f. p. u. *bedelarij, gui-
terij.*

Bella-dona, Belle-dame, f. *nachts-
schaduw (zekere plant), f.*

Bellâtre, a. et m. *gekunsteld, schoon-
achtig.*

Belle, f. fa. *schoone dochter of
vrouw, f.; fix geliefde, f.*

T. *hals van een schip, m.*

Belle-de-jour, f. *zekere lelie, f.*

Belle-de-nuit, f. *nachtschoon (zekere
bloem, welke des nachts opengaat
en bloeit, en bij dag gesloten
is), f.*

Belle-fille, f. *schoondochter, behuw-
de dochter, f.*

Bellement, ad. fa. *zachtjes, zoetsjes!*

Belle-mère, f. *schoonmoeder, f.*

Belle-foeur, f. *schoonvester, f.*

Belligérant, ante, a. *oorlogvoerend.*

Belliqueux, euse, a. *strijdbaar, oor-
logzuchtig.*

Bellisime, a. fa. *allerschoonst; soort
van peer; soort van tulp, f.*

Bellot, otte, a. ta. *aardig, fraai.*

Belvédér, m. *plaats, van welke men
een schoon uitzigt heeft, f.*

Bémol, m. *B mol (in de Muzijk).*

Bénarde, f. T. *slot, dat van binnen
en van buiten sluit, n.*

Bénédicté, m. *gebed vóór het eten, n.*

Bénédicté, m. *soort van weeke slik-
artseij, f.*

Bénédictin, m. ine, f. *benediktijn,
m. monnik of non van de bene-
diktijner orde, m. en f.*

Bénédiction, f. *zegen, m.; inzeg-
ming, f.; zegenwensch, geluk-
wensch, m.*

pays, maison de-, fa. *waar alles
in overvloed is.*

Bénédictionnaire, m. *kerkboek, waar-
in de formulieren der inzegening
vervat zijn, n.*

Bénéfice, m. *gerechtelijke weldaad,
vrijheid, begunstiging, f.; ge-
win, nut, voordeel; kerkelijk
ambt, n.*

T.-d'inventaire, *vrijheid, om
eene erfenis te aanyvaarden,
zonder dat men de schulden des
boedels behoeft te betalen (be-
néficio van Inyontaris), f.*

par-, fa. *iets dat men zonder be-
wijzen geloofd.*

-de nature, *natuurlijks stoel-
gang, m. wanneer de natuur
haar zelve helpt.*

Bénéficcence, f. p. u. *weldadigheid, f.*

- Bénéficiaire**, a. *heriuer-, erfgenaam*, die het *bénéfice* van inventaris verkregen heeft, m.
- Bénéficial**, ale, a. *het geen tot kerkelijke of geestelijke amtsen behoort*.
- Bénéficiair**, m. *iemand die een kerkelijk amt heeft*, m.
- Bénéficiair**, v. a. T. *meerdere of mindere moete hebben om het mazaal van de mijnssof te scheiden*. - sur qc. *aan iets winnen; ergens voordeel uit trekken*.
- Bénéit**, a. *dom, onnozél; zoffkap, gek*, m.
- Bénévole**, a. fa. *lecteur, auditeur, goedgeftig. gemogen (lezer, toehoorder)*.
- Béni**, a. v. *Bénit*.
- Bénignement**, ad. *gunftiglijk, goedaardiglijk*.
- Bénignité**, f. *goedaardigheid, zachzinnigheid*, f.
- Béniin**, *Béniigne*, a. *goedaardig, liefderijk; zachzinnig*.
- Bénir**, v. a. *inwijden; inzegenen; zegenen; loven; prijzen; gelukkig maken*.
- Bénit**, ite, a. *gewijd, gezogend*.
eau *bénite*, *wijwater*, n.
- Bénitier**, m. *wijwatersvat*, n.
- Benjoin**, m. *benfoin-fruik, m. foort van welriekend gom of hout*.
- Benne** ou *Bane*, f. *draagkorf der lastdieren*, m.
- Benoite**, f. *nagelkruid*, n.
- Bequette**, f. T. *trekfang, m. trekijzer*, n.
- Béquillard**, m. fa. (*schertsend woord*) *kruksman*, m.
- Béquille**, f. *kruk*, f.
- Béquiller**, v. a. T. *het land een weinig of ligt omfpitten*.
v. n. fa. *met krukken gaan*.
- Bercail**, m. fig. *schapeftal, m.; fchaaaps-kooi (eener kerk)*, f.
- Berce**, m. *duitsche beeren-klaauw, m. (zeker plant)*.
- Berceau**, m. *wieg*, f.
fig. *eerfte kindsheid, f.; begin eener zaak, n. plaats waar iets ontstaan is, f.*
T. *hoog van een gewelf, m.*
- overdekt pad in eenen hof, peiceel, n.*
- Bercelles**, f. pl. *sangotjes, om het emalleerfel mede aan te tasten, n. pl.*
- Berçer**, v. a. (*een kind*) *wiegen, fig. misleiden, ophouden, in slaap wiegen*.
- Berçer**, f. *klein fuk kanon (op fchepen), v. draagbas, f.*
- Bergame**, f. *fecht fapifstwerk, dat uit Bergamo in Italic komt*, n.
- Bergamote**, f. *bergamot-peer, f.*
- Berge**, f. *hooge of steile oever, m. z fchuit, f.*
- Berger**, m. *ere, f. herder, m. herderzin, f.*
fig. *l'heure du, gunftig tijdstip voor de minnaars, n.*
- Bergère**, f. *zeker vrouwenkapsel, m. gemakkelijke leuningstoel, m.*
- Bergerette**, f. fa. *jonge herderin, f.; drank, van wijn en honig gemaakt, m.*
- Bergerie**, f. *schapeftal, n.; fchapekooi, f.*
- Bergeries**, pl. *herdersdichzen, n. pl.*
- Bergeronneue**, f. *kwikfwaart (zeker vogel), m.; jonge herderin, f.*
- Béril** ou *Bérylle*, m. *berilsteen, m.*
- Berline**, f. *zeker gemakkelijke reiskoort, f.*
- Berlingot**, *Brellingot*, m. *halve chais, f.*
- Berlue**, f. fa. *duifterheid der oogen, f.; verblindung van 't gezicht, f.*
fig. fa. *verblindheid, onachtzaamheid, f.*
- Berme**, f. T. *bedekte weg onder aanden wal, tusfchen den wal en de gracht, m.; gistkuip, f.*
- Bernier**, m. *ière, f. bron-knecht of meid, m. en f.*
- Bernable**, a. *die verdient in een deken op en neer gewipt te worden*.
fig. *atlagchens- befpottenswaardig*.
- Bernacle**, f. *foort van fchelp, f.*
- Bernardin**, m. *ine, f. bernardijner monnik, m. bernardijner non, f.*
- Berne**, f. *deken of kleed, waarin men iemand op en neder wipt, n.*

n. ; opwippling in zoodanig kled, f.
 T. mettre le pavillon en-, de vlag
 opheffen.

Bernement, m. het opwippen in een'
 deken of kled, n.

Berner, v. n. in een' deken of kled
 opwippen.
 fig. q. iemand belagchelijk ma-
 ken, bespotten.

Berneur, m. die iemand in een' de-
 ken of kled op en weder wipt.
 fig. onbeschofte spottcr, m.

Bérubleau, m. bergblaauw.

Béruse, f. soort van zijde stoffe, f.

Bérytion, m. middel tegen de roode
 loop, en voor de oogen, n.

Besace, f. knapzak, bedelzak, m.
 fig. bedelstaf, m.

Besacier, m. fa. die den bedelzak
 draagt; bedelaar, m.

Besaigne, a. zurachtig wordend
 (van wijzen).

Besaigné, f. steekbijn, f. glazenma-
 kers hamer, m.

Besicles, f. pl. fa. soort van brillen
 met banden, m. pl.; masker met
 glazen oogen, n.

Besogne, f. werk, n. arbeid, m.
 bezigheid, bestemming, f. om-
 slag, m.
 fig. lastig werk.

Besoin, m. behoefte, f.; nood, m.
 noodwendigheid; nooddrift, f.
 avoir-de qc. iets noodig hebben,
 behoeven.

Besière, v. Baisière.

Beslon, m. T. bogt van eenen balk
 (op schepen), m.

Bestial, ale, n. beestsachtig; beestig.

Bestialement, ad. op eene beestach-
 tige wijze.

Bestialité, f. beestsachtigheid, f. beest-
 achtig gedrag, n.

Bestiaux, m. pl. meervoudig van bétail.

Bestiole, f. beestje, diertje, n.
 fig. fa. ddm schepseltje, n.

Bétail, m. voo, n. (als ossen, koei-
 jen, geiten en schapen).

Bête, m. beest, redeloos dier, n.
 fig. domkop, zot, m.
 -à laine, wollig voo (als scha-
 pen), n.
 de somme ou de charge, last-
 dier, lastbeest, n.

-de voiture, trekvee, n.
 -fauve, rood-wild, n.
 -noire, zwart wild, n.
 a. zeer dam, belagchelijk.

Bête, la-, f. T. beest, n. (inzet van
 den verliezenden in zeker kaart-
 spel).

Bétel, m. betel (zekere Oost-Indi-
 sche plant), f.

Bétement, ad. op eene domme wijze.

Bétulle, f. soort van weteldoek, n.;
 beugaalsch katoen, n.

Bétise, f. domheid, f. onverstand, n.

Bétoine, f. betonje (zekere plaats), f.

Béton, m. kalk, dien men gebruikt
 om in den grond te meselen.

Bette, f. beet (zeker kruid), f.

Betterave, f. beetwortel, m.

Bétufes, f. pl. visch-yat, n.

Beuglement, m. gèloot, gebulk (van
 ossen, koeijen enz.), n.

Beugler, v. n. looijen, balken.

Beurre, m. boter, f.
 -fort, oude of sterke boter.
 -noir, bruine boter.
 lait de-, kernemelk, f.

Beurré, m. boterpeer, f.

Beurrée, f. boterbrood, n. boter-
 ham, f.

Beurrer, v. a. met boter besmeren;
 in gesmoltene boter dotpen.

Beurrier, m. ière, f. hij of zij, die
 boter koopt en verkoopt, m. en f.

Beuvante, f. drinkgeld voor den
 schipper, wanneer hij zijn vaar-
 tuig verhuurt, n.

Beveau, Biveau, m. winkelhaak, m.
 schuinte, scheefheid, f.

Bévuc, f. feil, voorziening, f. mis-
 slag, m.

Bey, m. beij, sandvoogd op de zee-
 kusten, m. (in Turkijein).

Bezestan, Bezestın, m. bedekte
 marktplaats in Turkische steden, f.

Bézoard, m. bezoarsteen, n.

Biais, m. scheefheid, schuinheid;
 dwarsheld, f.
 fig. wijze, f. middel, n.
 T. stompe, scherpe, spitse hoek, m.

Biais, de-, ad. schuin, scheef, over
 dwars.

Biaissement, m. p. u. kromte, f.
 fig. nitvlugt, f. voorwendfel, n.

Blaifer, v. n. *schep* zijn, *schuin* gaam fig. niet opregtelijk handelen, omwegen nemen; verstandige uitwegen of uitvlugten kiezen.

Blaſe, f. *ruwe Levantsche zijde*, f.

Biberon, m. *zuipert*, *dronkaard*, m.; *pijpkán*, f.

Bible, f. *bijbel*, m.

Bibliographe, m. *kenner van handſchriften of van boeken*, *uitgaven*, m.

Bibliographie, f. *kennis van handſchriften of boeken*, f.

Bibliomane, m. *groot liefhebber van boeken*, m.

Bibliomanie, f. *grootte lust om een aantal boeken bij één te zamen*, m.

Bibliophile, m. *beminnaar van boeken*, m.

Bibliothécaire, m. *opzigter eener boekerij*, *bibliothekaris*, m.

Bibliothèque, f. *boekerij*, *bibliotheek*, f.; *boekvertrek*, n. *boekzaal*, f. -*volante*, *verzameling van kleine geſchriften*, f.

Bibus, de-, fa. *nietswaardig*, *ellendig*.

Biceps, m. T. *tweehoofdige ſpier*, f.

Biche, f. *hinde* (*wijſje van een hert*), f.

Bichet, m. *zekere korenmaat*, f. *ſchepel*, n.

Bichetage, **Bichenage**, m. *belasting op ieder ſchepel koren*, *het welk op de markt verkecht wordt*, f.; *marktgeld*, n.

Bicho, **Bicios**, m. *huidwormtje*, n.

Bichon, m. *onne*, f. *ſoort van klein hondje met lange haren en eene korte vus*, n.

Bicoque, f. *kleine en niet wel verſterkte plaats*, f. *nest*; *huisje*, n.

Bidauct, m. T. *zwartſel om te bruinoren*, n.

Bidet, m. *klein paard*, n.; *ſoort van leuningſtoel*, m.; *zakpiſtoel*, n.; *zekere wasch- of haandkuip voor vrouwen*, f.

Bidon, m. T. *drinkvat voor zeven perſonen op ſchepen*, m.; *langwerpige kogel*, m.

Bien, m. *goed*, 's *beste*; *welzijn*; *vermogen*, n. *rijkdom*, m.; *ge-*

luk, n.; *rechtſchapekheid*, f. *homme*, *fempe de-*, *man* of *vrouw*, *die eerlijk en braaf is*. *dire du-*, *met lof ſpreken*, *veel goods zeggen*.

faire du-, *goed doen*; *voordeel aanbrengen*, *nuttig*, *dienſtig zijn*.

vouloir du- à q. *iemands welzijn bedoelen*, *iemand gelukkig willen maken*.

dire mille biens, fa. *alles goods zeggen*.

bien vous faſſe, *wel bekomt het u!* *pl. roerende en onroerende goederen*, n. pl.

Bien, ad. *goed*, *wel*; *zeer*, *veel*; *inderdaad*; *gaarne* enz.

en bien, *ten goede*.

bien vous en prend, *het is uw geluk*.

faire-, *paſſend*, *wel geplaatst*.

venir, *aller à bien*, *gelukken*, *ſlagen*.

Bien-aimé, m. *éé*, f. *geliefde*; *de lieveling*, m. en f.

Bien-aïſe, a. *te vreden*, *vergenoegd*.

Bien-dire, m. fa. *welſprekendheid*, f.

Bien-difant, ante, a. *welſprekend*; *hij of zij*, *die gaarne goed van iemand ſpreekt*.

Bien-être, m. *welſtand*, m. *rijkelijk beſtaan*, n.

Bien-faire, v. a. *zienen pligt doen*, *goed*; *wel doen*; *geluk hebben*.

Bien-faiſſance, f. *weldadigheid*, f.

Bien-faiſſant, ante, a. *weldadig*.

Bien-fait, m. *weldaad*, *gunſt*, f.

Bien-fait, ante, a. *wel gemaakt*; *goed voorbereid* of *uitgevoerd*, *voortreffelijk*.

Bien-faïteur, m. *trice*, f. *weldoender*, m. *weldoenderſter*, f.

Bienheureux, eufe, a. *zeer gelukkig*, *gelukzalig*.

m. pl. *de gelukzaligen in den hemel*, m. pl.

Bien loin, c. *wel verre van*, *verre van daar dat* enz.

Biennial, ale, a. *twee jaren daurend*.

Bien que, c. *offchoon*, *hoewel*, *alhoewel*.

Bienfance, f. welvoegelijkheid, betamelijkheid, f.
 Bienfaisant, ante, a. dat iemand voordeelig, voor iemand dienstig is.
 Bien-tenant, m. ante, f. goedbezitter, m. goedbezitter, l.
 Bienôt, ad. binnen kort, weldra.
 Bienveillance, f. toegenegenheid, goedwilligheid, gunst, f.
 Bienveillant, ante, a. toegenegen.
 Bienvenu, ue, a. welkom.
 Bienvenue, f. introde, welkomst, f.
 Bienvoulu, ue, a. geacht, gallejd.
 Bière, f. doordrkt; lijkbaar, f. bier, n.
 Bièvre, m. bever, m. (zeker land- en waderdier).
 Biez, m. T. (pron. Bié) waterleiding (waardoor het water op eene hoogte, eenen molen enz. gebragt wordt), f.
 Biffer, v. a. een geschrift doorhalen, doorschrappen, uitwischen.
 Bifurcation, f. T. tweetandige verdeeling, f.
 Bigaille, f. verzameling van allerhande kleine vliegen en mugen, f.
 Bigame, a. die in een' dubbelu echt leeft.
 - m. et f. man, die twee vrouwen, of vrouw welke twee mannen te gelijk heeft, m. en f.
 - T. hij of zij die in een' tweeden echt leeft, m. en f.
 Bigamie, f. dubbele echt, m.
 T. tweede echt, m.
 Bigarade, f. groote zure oranjeappel, m.
 Bigarreau, m. bunte Spaansche kers, f.
 Bigarrer, v. a. veelvuldig maken.
 Bigarrure, f. mengeling van verscheiden verwen, f.
 fig. verscheidenheid, f.
 Bigle, m. et a. scheel.
 Bigler, v. n. scheel zien.
 Bigorne, f. T. aanbeeld met twee punten, n. speerhaak, m. ; soort van slapper, m.
 Bigorneau, m. T. kleine speerhaak, m.
 Bigorner, v. a. T. of den speerhaak rond slaan of omkloppen.

Bigot, oco, a. schijnheilig, huichelaar.
 - m. et f. schijnheilige, huichelaar, huichelaarster, m. en f.
 Bigoterie, f. schijnheiligheid, huichelkrif, f.
 Bigotisme, m. blijgeloof, n. valsche godsdienstigheid, geyensdheid; f.
 Biguer, v. a. T. ruilen, verruilen (van kaarten sprekende).
 Bigues, f. pl. T. stutten, die bij het kielen van een schip gebruikt worden, m. pl.
 Bijon, m. soort van sijne terpentijn, f.
 Bijou, u, m. kleinaad, versterfel, juweel, n. kostbaarheid, f. zeer opgeschikt huisje of vertrek, m.
 Bijouterie, f. handel in juweelen, m.
 Bijoutier, m. koopman in juweelen, of kostbaarheden; liefhebber of verzamelaar van juweelen, m.
 Bil ou Bill, m. bil, f. (voordragt eener wet in het Engelsche Parlement).
 Bilan, m. balans, f. (bezaking van het geu men in te vorderen en te betalen heeft).
 Bilboquet, m. el, daar de jongens mede spelen, f. ; pop, dien de goechelaars gebruiken, daikelaar, m.
 T. stokje, daur een lappje staft aan is, waarmede de vergulders het goud opleggen, n.
 Bile, f. gal, f.
 fig. roorn, m. grauwfchap, f.
 Billaire, a. T. gal aantrengend.
 Billeux, eufe, a. galachtig.
 fig. ophloepend, zwoemig.
 Billard, m. billardspel, n. billardsafel, f. ; billardstok, m.
 Bille, f. billard-bal, m.
 T. rolhout, dat de pastetbakkers gebruiken om het deeg te rollen, n. ; pakstok, m. ; blok, n. ; uisproefstiel voor een plantfien, n. ; end van een dam voor met een knoop en ring, n. ; dwaardhout, n.
 - d'acier, vierkant stuk staal, n.
 Billebarrer, v. a. fa. veelvuldig, kakkeltouf maken (van een kleed).

Billebaude, f. fa. *verwarring*, f. à la-, ad. fa. *zonder eenige orde*, het *eerste* baven.

Biller, v. a. T. *pakken*, met eenen *pakfok* *stijf* *toehalen*.

Biller, m. *briefje*, *lettertje*; *plakfchrift*, *handschrift*; *loterij* *briefje*; *entré-billet*, n.; *schuldbekentenis*, f.; *paspoort*, n.

Billeté, ée, a. *genommerd*, met een *briefje* *van buiten* *getekend*.

Billeter, v. a. een *teeken* of *nommer* aan *goederen* *doen*.

Billette, f. T. *zilveren vierkant blokje* (in 't *wapenschild*); *teeken* aan een *tolhuis*, *waar-door* de *voerlieden* *gewaar* *schouwd* worden om den *tol* te *betalen*, n.; *spel* der *droogscheerders*; *zware plank* of *koolmijnen*, f.

Billeveskes, f. pl. fa. *dom geklap*, n. *gekheid*, f. *zotte inbeeldingen*, f. pl.

Billion, m. *billioen* (1000 *millioen*), f.

Billon, m. *klein geld*, n; *flechte*, *afgezette munt*; *plaats*, *waar men dezelve* *verwistelt*, f.; *wijngaard-flammetje*, *dat men bij 't snoeijen* *heeft* *laten* *staan*, n.

Billonnage, m. *het opwisselen* en *uitgeven* van *verboden geld*, n. *besnoeiing* van *muntstukken*, f.

Billonnement, m. *het besnoeijen* van *geld*, n.

Billonner, v. n. *verboden geld opwisselen* en *uitgeven*; *gangbaar geld* *besnoeijen*.

Billonneur, m. *besnoeijer* van *gangbaar geld*, m.

Billot, m. *blok* (*kort* en *dik stuk hout*); *hout*, *dat men aan den hals* van een' *hond* *hangt*, n.; *muiszevel* met *ronde gaten* en *stroppen* van *ijzerdraad*, m. T. *het zuiverst deel* van de *metalen*, *dat onder* in den *smeltkroes* *gevonden* *wordt*, n.

Bimauve, f. *witte maluwe* (*kaasjeskruid*), f.

Bimbelot, m. *speelgoed* (*voor kinderen*), n.

Bimbelotarie, f. *handel* in *poppengood*, m.

Bimbelotier, m. *maker* van *speel- of poppengood*, m.

Binage, m. *het ten tweeden male omspitten* eens *wijngaards*, n.

Binaire, a. T. *tweeledig*, *wit* *twee* *heden* *bestaande*.

Binard, m. *blokwagen*, m.

Binement, m. *tweede omspitting* eens *wijngaards*, f.

Biner, v. a. T. eenen *wijngaard* *ten tweeden male* *omspitten*.

Binet, m. *eindenbrander*, m. *proffijte*, n.

Binette, f. *soort* van *werktraig* om de *oppervlakte* der *aarde* om te *spitten*.

Binocle, m. *verrekijker* met *twee pijpen* voor de *beide oogen* te *ge-lijk*, m.

Binoculaire, a. voor de *beide oogen* te *gebruiken*.

Binome, m. T. *tweevoudige grootte* (in de *stekunst*), f.

Biographie, f. *levensbeschrijving*, m.

Biographie, f. *levensbeschrijving*, f.

Bipédal, ale, a. *dat twee voet* *lang* is.

Bipède, a. *tweevoetig*.

Bique, f. p. u. *geit*, f.

Biquet, m. p. u. *geitje*, n. *jonge geit*; *soort* van *goudschaal*, f.

Biqueter, v. n. p. u. *jongen* *werpen* (van *eene geit*).
- v. a. *goud* of *zilver* *afwogen*.

Bire, f. *vischkaar*, f.

Biribi, m. *biribi-spel*, n.

Birloir, m. *scheurtje*, om het *deksel* van *eene kist* of van *eenen lesfe- naar* op te *houden*, n.

Bis, ad. T. (pron. *Bisfe*) *twee maal* (in de *Muziek*).

Bis, ke, a. *zwartachtig*, *donkerbruin* (*voornamelijk* van *brood*).

Bifage, m. T. *ververwing*, f.

Bifaïeul, m. *overgrootvader*, m.

Bifaïeule, f. *overgrootmoeder*, f.

Bifannuel, a. *tweejarig* (van *planten* die *twee jaren* *leven*).

Bis-blanc, a. *halfwit* (*dit wordt afteekelijk* van *brood* *gezegd*).

Biscaïen, m. *soort* van *snaphaan* die *verre draagt*, m.

Biscapit, m. T. *wisflag van iets tweemaal in rekening te brengen*, m.

Bisché, a. m. *ouef-, aangezet of*, n.

Biscornu, ue, a. fa. *lecht gemaakt, wanfstaltig*.

fig. *zeldzaam, wonderlijk*.

Biscorin, m. *soort van gebak met suiker*, n.

Biscuit, m. *suikerbrood, n.; beschuit, f. scheepsbrood, n.*

T. *soort van valsch zwart (bij 't verwen van zijde, wol enz.), ruw aardewerk, n.*

Bise, f. *noordoostewind; zekere zeevisch, naar de thenijn zweemende*, m.

Biseau, m. T. *schuins aflopende of afgeslepen vlakke aan den rug van een schaermes enz., f.; afgeslepen rand van spiegelglazen, m.; krummige zijde van een brood; lip eener orgelpijp, f.; draai-ijzer van de draaijers, n.*

Biseigle, m. *likhout, n.*

Bifer, v. n. *grauw, bruin worden (van koren sprekende)*, - v. a. *ververwen*.

Biset, m. *houdsuis, steendsuis, f.* - m. et a. *zwartachtige kei-steen*, m.

Bisette, f. *gemeens smalle kant, f.*

Bisettiére, f. *eene vrouw, die zoodanige kant maakt, f.*

Bismuth, m. *blinkend tin, n.*

Bison, m. *soort van wilden os in Amerika, m.*

Bisquain, m. T. *bereid schaapsvel, waar de wol nog op is, n.*

Bisque, f. *krachtig nat, n.*

T. *(in de kaatsbaan) vijftien voor uit*.

Bisfac, m. *knapzak, bedelzak, m.*

Bisfexte, m. *schrikkelag, n.*

Bisfextil, ll., a. an *bisfextil, année bisfextile, schrikkel, schrikkeljaar, n.*

Bistorte, f. *hertstong (zekere plant), f.*

Bistortier, m. T. *roelstok (zoo als de Apothekers gebruiken), m.*

Bistouri, m. T. *mes, waarmede men insnijdingen doet, lucifse-mes, n.*

Bistre, gekookte roet, met water gemengd, n. *(zekere verwe)*.

Bitord, m. T. *schiemans-garen (op schepen), n.*

Bittes, f. pl. T. *beting, waaraan men het ankertouw vast maakt, f.*

Bitter, v. a. T. *le cable, het anker- of kabeltouw op de beting smijten en vast maken*.

Bitton, m. *kruisbeting, f.*

Bitume, m. *jodenlijm, lijmachtig pek, n.*

Bitumineux, euse, a. *jodenlijmachtig*.

Bivac, m. v. *Bivouac*.

Bivatte, f. *schelpvisch, m.*

- a. T. *dat met twee klapdeuren is*.

Biveau, m. v. *Beveau*.

Bivlaire, a. *daar twee wegen zich scheiden*.

Bivoile, f. *wegscheiding, f.*

Bivouac, m. T. *buitengewone nachtwacht in een leger, f.*

Bivouaquer, v. n. n. c. *den gantschen nacht onder het geweer staan*.

Bizarre, a. *vreemd, wonderlijk, eigenzinnig*.

Bizarrement, ad. *wonderlijk, eigenzinniglijk*.

Bizarrerie, f. *vreemd, wonderlijk gedrag, n. eigenzinnigheid, f.*

Blafard, arde, a. *bleek, verschetom, verbleekt*.

Blaireau, m. *bunzing, f.*

Blâmable, a. *berispelijk*.

Blâme, m. *berisping, laking, f. vervijft, n.*

Blâmer, v. a. (q. de qc.) *berispen, laken, afkeuren, kwalijk nemen. T. opomlijk bestraffen*.

Blanc, blanche, a. *wit; blank; rein, niet morfig*.

fig. *rein, onschuldig*.

fer-, *blik, n.*

linge-, *schoon Mnnen, n.*

argent-, *zilvergeld, n.*

billet-, *niet in de loterij, w.*

carte blanche, *kaart in de hand zonder beeld, f.*

fig. *volmagt om in eene zaak naar goedvindente te handelen, f.*

magie blanche, *natuurlijke tooverij, f.*

vers blancs, *rijmlooze verzen, n. pl.*

armes blanches, *blank gewaas* (geen schietgeweer), *n.*
 Blanc, *m.* een *blanke, m.*; het *wit, n.* witte *verwe, f.* soort van blanketsel, *n.*; wit, daar men naar schiet, *n.*
 -T. zetlijn, *f.*; wit stof op de planten, *n.*; vel of half vel wit papier, waarop, onder aan, iemands naam geteekend staat (onbepaalde volmagt); oud stuk gelds, omtrent 5 penningen waard, *v.*
 -de balcine, sperma ceti (soort van vette stoffe, welke uit het brein der walvischen getrokken wordt), *f.*
 urer au-, naar het wit schieten.
 en Blanc, *ad.* ongebonden (van boeken); raauw; onbeschreven; ongeverwd.
 Blanc-bec, *m.* fa. jonge lastbek, vlasbaard, *m.*
 Blanchaille, *f.* allerhande kleine wityisch, *m.*
 Blanchâtre, *a.* witachtig.
 Blanche, *f.* T. witte zangnoot; kaart zonder beeld, *f.*
 Blanchement, *ad.* wityis, schoon.
 Blancher, *m.* leerbereider, leerlooier, *m.*
 Blancherie, Blanchiserie, *f.* blekerij, *f.*; blikslagors-hamer, *m.*
 Blanchet, *m.* wit hoeren-kamizool, *n.*
 T. witte wollen doek tuschen den timpaan en 't fisket, aan eene drukpers, *m.*
 Blancheur, *f.* wityheid, witte verwe, *f.*
 Blanchiment, *m.* het bleeken, wit maken; wit koken (van munstukken); vertinnen, *n.*; plaats, waar men de munstukken wit kookt, *f.*; witysteenwater der goudsmeden om het zilverwerk wit te koken, *n.*
 Blanchir, *v.* a. witten, pleisteren; bleeken; reinigen; waschen.
 T. wit branden; wit kaken; vertinnen; schoon vijlen; zuyver affchaven, glad schaven.
 fig. q. iemands onschuld aantouwen.

-V. D. wit worden; grijze haren krijgen.
 fig. ne faire que-, vruchteloos en arbeid daen, niets uitrigten.
 Blanchisfage, *m.* bleeking, wasching, *f.*; bleekloon, waschloon, *n.*
 Blanchisserie, *v.* Blancherie.
 Blanchisseur, *m.* -euse, *f.* wascher, bleeker, *m.* waschvrouw, bleekster, *f.*; wityter, pleisteraar, *m.*
 Blanchisfure, *f.* het wit worden, *n.*
 Blanc-manger, *m.* T. soort van gelei, *f.*
 Blanc-scelle, *m.* papier, waarop niets dan het zegel van een grooten Heer staat, en dat gemeenlijk tot eens volmagt dient, *n.*
 Blanc-tigne, blanc-tinge, *m.* papier, waarop, onder aan, iemands naam geteekend staat, *v.*
 Blanquette, *f.* soort van zomerpeer, *f.*; gemeene witte wijn in Lamguedoc, *m.*; gestoofd kalfr- of lamsvleesch, *n.*
 Blaser, *v.* a. verderven, te gronde doo gaan (van de werking van sterke dranken en losbandigheden sprekende).
 se-, *v.* r. zijne gezondheid verwoosten, uitputten.
 fig. être blasé sur qc. door het misbruik geenem smaak maer in iets hebben.
 Blason, *m.* wapenschild, *n.*; wapenkunde, *f.*
 Blasonner, *v.* a. wapenschilderen; iemands wapen uitleggen.
 fig. q. iemand in een sacht daglicht stellen, lasteren.
 Blasonneur, *m.* p. u. schrijver of uitslogger van 't wapenschild of blazoen, *m.*
 Blasphémateur, *m.* -trice, *f.* godslasteraar, *m.* godslasteraarster, *f.*
 Blasphématoire, *a.* godslasterlijk.
 Blasphème, *m.* godslastering, *f.*
 Blasphémer, *v.* a. godlasteren.
 -V. D. vleecken.
 Bliatier, *m.* korenhandelaar, *m.*
 Bled, *f.* boeren-kiel, *f.*
 Bled, Bled, *m.* koren, graan, zaad, *n.*; tarwe, *f.*
 noir ou sacrala, loekwijn, *f.*

- de Turquie, *turksche tarwe*, f.
 -de vache, *koe-tarwe*, f.
 Blêche, a. f. *teeder*, *verwijfd*.
 Bleime, f. *zeker gewel aan de kniebogen van een paard*, n.
 Blême, a. *bleek*, *verstorven*.
 Blémir, v. n. *verbleeken*, *betteren*.
 Bléreau, v. Blaireau.
 Blesfé, m. *gekweste*, m.
 Blesfer, v. a. *verwonden*, *kwetsen*, *befchadigen*, *zeer doen*, *drukken*.
 fig. *beleedigen*, *te kort doen*, *nadeelig zijn*, *verongelijken*.
 fe-, v. r. *zich kwetsen*; *zich bezeeren*; *vóór den tijd be-wallen*.
 Blesfure, f. *wonde*, *kwetsing*, *be-zeeving*, f.
 fig. *beleediging*, *verongelijking*, f.
 Blet, ette, a. *week*, *al'te rijp*.
 Blette, f. *meijer* (*soort van kruid*), f.
 Bleu, cue, a. *blauw*.
 parti-, *moeskoppers*, m. pl.
 contes bleus, *sprookjes*, *oude wijven-prantjes*, n. pl.
 Bleu, m. *blauw*, n. *blauwe kleur of verwe*, f.
 -céleste, *hemelblauw*.
 -turquin, *donker blauw*, *hoog blauw*.
 -mourast, *bleek blauw*.
 Bleuâtre, a. *blauwachtig*.
 Bleuir, v. a. *blauw maken*.
 - v. n. *blauw worden*.
 Blindage, m. T. *dekking met tui-ken of blinden*, f.
 Blindet, v. a. fe Blindet, v. r. T. *met luiken of blinden dekken*.
 Blindes, f. pl. T. *blinden*, *luiken*, pl. *blindwerk*, *dekwerk*, m.
 Bloc, m. *blok* (*dik stuk hout*), n. 3 *kapel* (*voornamelijk van wa-ren*), m.
 en-, in 't algemeen, *bij den hoop*, *voetstoots*.
 Blocage, m. T. *het inzetten van éene omgekeerde letter tot aan-vulling*, n.
 Blocage, m. *val- of stop-steenen*, m. pl.
 Blocaille, f. v. Blocage.

- Blocus, m. T. *omfingeling*, *inftui-ting eener stad*, *blokering*, f.
 Blond, onde, a. *blond*, *bleek geel* (*van haren sprekende*).
 Blond, m. *blonde kleur*, f.; *mans-perfoon*, *die blond van hant is*, m.
 -ardent, *rosachtig*.
 -dorté, *geelblond*, *goudgeel*, *geelachtig*.
 Blonde, f. *blonde* (*zijden kant*), f.
 Blondin, m. *me*, f. *man of vrouw die blond van haar is*, m. en f.
 fig. fa. *pronker*, *faletpop*, m. *pronkster enz.*, f.
 Blondir, v. n. *geel of rijp worden* (*van koren sprekende*).
 Blondissant, ante, a. fig. *poët. geel wordend*.
 Bloquer, v. a. *une place*, *eene stad omfingelen*, *inftuiten of blokeren*.
 T. *met stukken van steenen*, *mortel enz. aanvullen of stop-pen*.
 - une lettre, *eene letter omkeeren*.
 Blot, m. T. *wegmeter van een fchip*, m. *dwarshout van een balk*, n.
 fe Blottir, v. r. *digt bij den schui-ten*, *ruisten* (*als de parviizen*).
 Bloufe, f. *hoekzak aan het bil-lard*, m.
 Bloufer, v. a. T. *eenen bal op het billard maken*, *in een' der zak-ken floeten*.
 fe-, v. r. *verloopen* (*op het bil-lard*).
 fig. fa. *zich bedriegen*, *zich vergiften*.
 Blouffe, f. *kortharige wolle*, f.
 Bluet, m. v. Barbeau.
 Bluette, f. *een vonkje*, n.
 fig. *bluettes d'esprit*, *schraandra of geestige trekken*, f. pl.
 Blateau, Blutoir, m. *meelbuidel*, m. *meelzof*, n.
 Bluter, v. a. *meel buiten*.
 Bluterie, f. *plaats*, *daar de bakkers het meel buffen*.
 Blutoir, m. v. Bluteau.
 Bobèche, f. *pijp van eenen kande-laar*, f.
 Bobine, f. *garenklos*, m.

Bobiner, spoelen, garen op klossen winden.

Bobinette, f. kleine garenklos, m.

Bobineuse, f. garenspoelster, f.

Bocage, m. poët. boschje (in den dichterlijken stijl), n.

Bocager, ere, a. poët. in beschen wonend.

Bocal, m. groote drinkbeker, pekaal, m.; met water aangevulde glazen bol, f.

T. mondstuk aan blaasinstrumenten, n.

Bocard, m. T. stampmolen, m.

Bocarder, v. a. T. metaal stampen.

Bodine, f. schepskiel, f.

Bodinerie, v. Botmerie.

Bodinaire, f. T. omwindsel van touwen aan den ankerking; dit touw zelf, n.

Bodrice, v. Baudriche.

Boëste, f. T. krasborstel, m.

Boëster, v. a. T. met den krasborstel schoon maken.

Boëte, v. Bôte.

Boëuf, m. os, m.; rundvleesch, n; fig. lomp, dom menich, m.

- à la mode, geschoofd rundvleesch, n.
ocil de, rond glaasje of dakvenster, n.

Bohème of **Bohémien**, ne, m. et f. heiden, landlooper, m. heidin, landloopster, f.

Bojar, m. Bojar, m. bojar, m. (zeker edelman in Rusland).

Boie, voeringbaai, f.

Boire, v. a. et n. drinken; zuipen; zwelgen; inzuigen (van spongie enz. sprekende); doorslaan, vloetsen (van papier).

- la ou à la santé de q. op iemands gezondheid drinken.

- dans qc. ergens uit drinken.

- donner pour-, drinkgeld geven.

- un affront, fig. eenen hoorn verduwen, opkroppen.

faire les peaux, T. de haiden in de week leggen, laten webben.

Bois, m. hout; woud, bosch, n.

T. schacht ener lans of speer, f.; korren van een hars, m. pl.;

ruimte tusschen de kolommen van gedrukt papier, f.; kegel,

m.; schiff (op het dambord), f.
- mort, hout, dat op den kam verdord is, n.

- mort-, gemeen hout, hakhout, n.

- aboutri, hout, dat, in plaats van naar de hoogte te schieten, krom en kort blijft, n.

- de corde, vaamhout, n.

- flotté, vlothout, n.

- de lit, &c. ledekant, n.

garde-, houtwachter, buichbewaarder, m.

Bois-gentil, m. vijfvingerkruid, n.

Bohège, v. Bokerie.

Boisé, ée, a. met houtwerk beschooten.

Boiser, v. a. de muren eener kamer met houtwerk beschieten.

Boiserie, f. besches van houtwerk om de muren eener kamer te bekleeden, n.

Boisieux, euse, a. houtachtig.

Boisfeu, m. schepel, n.

T. knoopenmakers vlechtkasten, n.; pijp of buis van een se-kreet, f.

Boisfée, f. een schepel vol.

Boisfelier, m. iere, f. man of vrouw die korenmaten of andere maten maakt of verkoopt, m. en f.

Boiston, f. drank, w.

Boke, f. doos, bus, f.; koker, m. schede, f.; kas (van een zakhorologie), f. soort van mortier,

m.; lenigt van een wagenas, n. het gewicht der boorden, n.

Boite, f. de tijd, wanneer jonges wijn drinkbaar is, m.

Boiter, v. n. hinken, kreupel gaan.

Boiteux, euse, a. hinkend, kreupel; hij of zij, die hinkt of kreupel gaat, m. en f.

Bol ou **Bolus**, T. brok; geneesmiddel dat met een ouwel ingenomen wordt, m.

Bol, m. graauw of roode bolus, f.

Bolatre, a. terre-, soort van zeer sijne potaarde.

Bombance, f. n. goede ster, m. stemperij, brasferij, f.

Bombarde, f. p. u. donderbus, f.

T. opening van een tiggel of steen-von, f.; een zeer veel

gedruis makend register van
een orgel, n.

Bombardement, m. bombardering, f.
bombardement, n.

Bombarder, v. a. met bomben be-
schieten, bombarderen.

Bombardier, m. konstapel, bombar-
dier, m.

Bombafin, m. bomhazijn, bombe-
zijn, f.

Bombe, f. bomba, f. vuurkogel, m.

Bombement, m. T. kromte, uitho-
ling, die boogswijze gemaakt
is, f.

Bomber, v. a. T. krom maken, uit-
helen,

v. n. boogswijze verhoogd zijn.

Bomerie, f. T. bodomarrij, f. (zeker
verdrag bij den zeehandel, vol-
gens het welk iemand op goed ge-
luk geld voorschijs).

Bon, Bonne, a. goed; voortreff-
lijk; kloek, sterk; goedaardig,
zachtzinnig; eenvoudig, onne-
zel, zwak van geest,

-à oc. voor iets nuttig, dienstig,
bekwaam.

-matin, vroeg, tijdig.

à la bonne heure, goed! wel
aan! het zij zoo!

bon homme, bonne femme, een
man, m. een vrouw, f. (van
weinig verstand).

bon marché, goed koop.

-mot, aardig, geestig gezeg-
de, n.

tenir, tegenstaan, withouden.

bonne fortune, geluk bij vrou-
wen, n.

la donner bonne, iets op de
mouw spelden of wijs maken.

Bon, m. het goede, n.

T. voordeel, n. winst; goed-
keuring, f.

Bon, ad. et i. goed! rogt zoo!
tout de bon, in allen ernst,
werkelijk.

Bonace, f. fa. stilte op zee, f.
fig. rust en vrede, f.

Bonaste, a. fa. eenvoudig, al te
goed.

Bonbon, m. lekkernijen, f. pl. sui-
tergoed, n.

Bon-chretien, m. soort van peer, f.
Bond, m. terugsluiting; huppeling,
f. sprong, m.

faux-, mischap, m.

Bonde, f. T. duiker aan een' vij-
ver, m. sluisdeurtje; spondgas
aan een' orhoofd enz., n.; spond, m.

Bonder, v. n. opspringen, terug
sluiten; huppelen.

fig. walgen (van de maagsprekende).

Bondisfant, anw, a. huppelend.

Bondisfement, m. huppeling. (van
geiten enz.), f.

fig. walging, f.

Bondon, m. spond, m.

Bondonner, v. a. met een' spond of
bow toefoppen.

Bonheur, m. geluk, n.

Bonhomie, f. fa. goedhartigheid, f.

Bonifier, v. a. verbeteren, mesten
(van een' akker sprekende); ver-
goeden.

Bonjour, m. et i. goeden dag!

Bonke, f. zeker gevlangelde zee-
visch, m.

Bonne, f. fa. opzigtster over kin-
deren; gouvernante, f.

Bonne aventure, f. goed geluk, we-
deryaren, n.

une bonne fois, ad. eens voorak

bonne fortune, f. buitenkans, f.
geluk bij vrouwen, n.

bonne grace, v. gracie

Bonneau, m. T. basi of ankerteeken
in zee, f.

Bonnement, ad. fa. opragt, zedelijk &
eigenlijk.

Bonnet, m. muss, m. kuif, f. kap, m.
T. leeraars muss of kap, doc-
torale hoed, m.

prendre le-, den doctoralen hoed
ontvangen; gepromoveerd wor-
den.

opiner du-, fa. zich, stilzwij-
gend, verklaren van eenz an-
ders gevoelen te zijn, zonder
het zijne te uiten.

avoir la tête près du-, fa. drift-
tig, kort van stof zijn.

-vert, afstand van zijn goed aan
de schuldeischers, m.

-à prêtre, soort van buitenwerk,
n. zwalwstaart, m.

Bonnetade, f. fa. ontdekking van 's
hoofd; diepe buiging, f.
Bonnetier, v. a. fa. q. den hoed afne-
men, eene diepe buiging maken.
Bonneterie, f. mutsenmakers-kunst
of gild, f.
Bonneteur, m. fa. hoffelijke bedrie-
ger, m.
Bonnetier, m. mutsenmaker, mut-
senverkooper, m. die mutsen,
kousen en andere wollen waren
maakt en verkoopt.
Bonnette, f. T. kind buitenwerk
aan vestingen, half maantje, n.
pl. T. lijzeilen, n. pl.
Bonsoir, m. et i. goeden avond
Bonté, f. goedheid; hoffelijkheid;
goedhartigheid, f.
Borax, m. borax, f.
Borborigme, Borborisme, m. gewom-
mel van winden in de darmen, n.
Bord, m. kant, rand; oever; boord,
m.; schip, n.; zoom, m. lijst, f.
boordsel, n.
rouge, fa. boordvulletje, glas-
vol wijn, n.
pl. randen van eenen hoed of
schotel, m. pl.
Bord à bord, ad. tot aan den rand,
met den rand gelijk.
Bordage, m. T. buitenplanken van
een schip, f. pl. buitenhuid, f.
Bordayer, v. n. T. layeren (van
schepon).
Bordé, m. zoom, m. boordsel, n.
Berdé, ée, p. et a. geboord, ge-
zoomd, met een boordsel belegd.
Bordée, f. T. gang van een schip,
wanneer men layert of tegen den
wind zeilt, m.; laag (het te ge-
lijk losfen van alle stukken op
eene zijde van 't schip), f.
fig. eene menigte van scheldwoor-
den of schimpredenen, f.
Bordev, v. a. boorden, zoomen, met
een boordsel beleggen.
-un vaisseau, een schip boeijen,
opboeijen; langs iets. heen
zeilen.
Bordereau, m. briefje, waarop men
hekanderschaiden geld eener somme
zet, n.; uittrekfel uit eene re-
kening; rekeningsboek, n.

Bordier, a. m. T. vaisseau-schip, het
welk aan de eene zijde sterker
is als aan de andere, n.
Bordigue, f. rietpark op het strand
om visch te vangen, n.
Bordure, f. lijst, f.; rand, raam, m.
Boréal, ale, a. T. noordelijk.
Borée, m. fig. noordewind, boreas, m.
Borgne, a. éénoogig, m.; hij die
éénoogig is.
fig. duister, verdacht.
cabaret-, slechte herberg, daar
weinig nering is, f.
conte-, sprookje, praetje, n.
beuzeling, f.
Borghese, f. fa. leelijk, hoosaardig
vrouwenspeel, f.
Bornage, m. T. het zetten der grens-
palen, n.
Borne, f. grenspaal, f.; hoeksteen,
m. grens, f.
pl. grenzen, palen, f. pl.
Borné, a. afgepaald, bepaald; eng,
bekrompen.
Borner, v. a. begrenzen, afpalen.
fig. matigen.
se-, à qc. zich tot iets bepalen,
zich ergent mede vergenoegen.
Bosan, m. drank der Turken, van
gierst en melk gekookt, m.
Bosel, m. T. ring om den voet van
eenen pilaar, m.
Bosphore, m. engte van Thracie, f.
Bosquet, m. boschje, n.
Bosfage, m. T. vooruitstekende steen
aan eenen muur, m.; rondheid
van een gebogen timmerhout, fig.
uittrekfel end van eenen balk, n.
Bosie, f. hult, boghel, m.; buil, f.
T. vlak verheven beeldwerk, n.;
knöbbel of hoorn die eerst uit-
komt aan de hersen, m.; knip-
stot, n.; glasklomp (in glasbla-
zerijen), m.; knobbelig uit-
was aan boomen, n.; verhevene
plaats aan den muur van de
kaatsbaan, f.
pl. (op schepon), vuurflischen, f.
pl.; stoppers (enden touw van
eene middelmatige lengte), m. pl.
Bosfelage, m. gedreven werk op zil-
ver, n.
Bosfelér, v. a. gedreven werk maken.

- Bosfelure, *f.* natuurlijke bolheid aan bloemen of bladeren. *f.*
 Bosfeman, *m.* hoog-bootsman, *m.*
 Bosfel, *v.* a. Pancre, opzesten, aan den kraanbalk hijsen.
 Bosfeuer, *m.* geelgieter; glasblazer, *m.*
 Bosfette, *f.* knopje, waarmede het gebit van een paard aan weers kanten versierd wordt, *n.*
 Bosfeurs, Bosloirs, *m.* pl. T. kraanbalken, *m.* pl.
 Bostu, *uc*, *a.* gebogcheld, gebuld. *m.* et *f.* hij of zij, die gebogcheld is, *m.* en *f.*
 Bosué, *ée*, *a.* vol bulten (van koper of tinwerk).
 Bosfuer, *v.* a. bulten in koper- of tin-werk slaan.
 Bot, *a.* picd-, mismaakte voet; horlevoet, *m.* iemand die eenen zoodanigen voet heeft.
 Bot, *m.* boot (zeker vaartwig), *m.*
 Botanique, *f.* kruidkun's, *f.*
 Botaniste, *m.* kruidkundige, kruidkennet, *m.*
 Botte, *f.* bos, *n.* bondel, *m.*; hoop, *m.*; soort van wijvat, *n.*; laars, *m.* stovel, *f.*; steek, stoot (in 't scherpen), *m.*; portier aan eene koets, *n.*; trede om in eene koets te klimmen, *f.*; leidzeel voor honden, *m.*
 fig. schampere uitdrukking, *f.*
f. pl. klompen modder of sneeuw, die aan de schoenen blijven hangen, *m.* pl.
 Bottelaer, *m.* het binden van 't hooi aan bondels, *n.*; loon der hooibinders, *n.*
 Botteler, *v.* a. in eenen bondel bij den binden.
 Botteleur, *m.* hooibinder, *m.*
 Botter, *v.* a. laarzen maken; iemand de laarzen aantrekken;
 se-, *v.* r. zijne laarzen aandoen; modder of sneeuw aan schoenen of laarzen krijgen.
 Bottier, *m.* laarzenmaker, *m.*
 Bottine, *f.* halve laars, *m.*
 Bouc, *m.* bek, *m.*; lederen zak, *m.*
 Boucan, *m.* rookhus der wilden, *f.*;

- rooster, waarop zij het vleesch berooken, *m.*
 Boucaner, *v.* a. vleesch berooken of roosteren, zoo als de wilden doen; naar de wijze der wilden leder bereiden.
 - *v.* n. wilde osfen jagen.
 Boucanier, *m.* die op wilde dieren jaagt, Amerikaansche vrijbuitter, *m.*
 Boucasfin, *m.* grove stoffe tot voorring, *f.*
 Boucasfiné, *ée*, *a.* ruig of grof (van linnen).
 Boucaut, *m.* pakvat, *n.*
 Bouche, *f.* mond; bek (van zekere dieren), *m.*; gat, *n.* mond van een' oven, *m.*; opening, *f.* mond (eener rivier enz.), *m.*
 la bonne-, aangenaamafmaak, *m.*
 faire la petite-, zich gestoten houden, ergens niet voor willen wiskomen.
 - eoufue ou clofe, *i.* den mond toe, spreek niet.
 avoir-à cour, den vrijen kosthebben. *de-*, *ad.* mondelling.
 pl. monden, menschen, personen, *m.* pl.
 pl. tuyaux à bouche, sluitwerk in een orgel, *n.*
 Bouches à feu, vuurmonden, kanonnen, mortieren, *pl.*
 Rouché, *a.* gestopt, verstopt.
 esprit-, fig. zonder begrip of be-
 yattelijkheid.
 Bouchée, *f.* mond vol, *m.* bese, *f.*
 Bouchement, *m.* T. verstopping, *f.*
 Boucher, *v.* a. verstoppen, toestoppen; sluiten, toesluiten.
 fig. se- les yeux, les oreilles, niet willen zien noch hooren.
 Boucher, *m.* slagter, slager, vloeschhouwer, *m.*
 fig. bloedgierig mensch; onkundige wondheeler, *m.*
 Bouchère, *f.* slagters- of slagersvrouw, *f.*
 Boucherie, *f.* slagthuis, *n.* vleeschhal, *f.*
 fig. groote slagting, *f.* bloedbad, *n.*
 Bouchet, *m.* drank van water, suiker en kaneel, *m.* (soort van hippocras).

Boucheture, *f.* hoening, *f.* hek, *n.* tuin, *m.*
Bouchoir, *m.* oyendeur, *f.*
Bouchon, *m.* stop, *prop.*, *m.*; wijn-
 of bier-teenen, *n.*
fig. herberg; stroowisch; soort
 van Engelsche wolle, *f.*
Bouchonner, *v. a. fa.* in eenen klomp
 te zamen drukken, kreukelen,
 frommelen.
 - un cheval, een paard met eene
 stroowisch wrijven.
 - un enfant, *fa.* een kind liefke-
 zen.
Bouchot, *m. T.* teenpark, *n.* (soort
 van vischyang).
Bouclé, *f.* ring, *m.*; gesp; haer-
 lok, *f.*
 - de porte, ring van eene deur, *m.*
 - de rideaux, gordijnen-ring, *m.*
 - d'oreille, oorring, *m.*
 - de cheveux, ronde haarkrul, *f.*
Bouclier, *v. a.* toegespen; haren
 krullen.
 - un port, eene haven sluiten.
Bouclette, *f.* klein ringetje, waar-
 door een draad van de schering
 loopt, *n.*
Bouclier, *m.* schild, *n.*
fig. bescherming, hoede, *f.*
Boucon, *m.* *fa.* vergiftige drank, *m.*
Bouder, *v. n.* et *a. fa.* pruilen, knor-
 ren, grommen.
Bouderie, *f.* *fa.* pralling, *f.* geknor-
 gegrom, *n.*
Boudeur, *m.* euse, *a. fa.* pruitor, *m.*
 pruilster, *f.* enz.
Boudin, *m.* bloedworst, bloedben-
 ding, *m.*
T. worst in de wijnen, met
 werk en brandstoffen gevuld,
m.
Boudine, *f.* knopje in 't midden
 eener glaschiif of glasplaat, *n.*
Boudiniere, *f.* worsthorren, worst-
 trechter, *m.*
Boudinure, *f. T.* woelzel van den
 ankerling, *n.* ankerroering, *f.*
Boudoir, *m.* pruillook, *m.*; klein
 eenzaam vertrek, *n.*
Boue, *f.* slijk, *n.* modder, drek,
m.; etter uit eene zweer, *f.*
 uit de-, *fa.* zeer laag ziel, *f.*

Bouée, *f. T.* boot, *f.* (of eenig an-
 der teeken in zee).
Bouer, *v. a. T.* muntstukken gelijk
 slaan.
Boueur, *m.* vuilnisman, die de stra-
 ten schoon maakt; die het opzigt
 daarover heeft, *m.*
Boueux, *euse*, *a.* slijkerig, modderig.
Bouffant, *ante*, *a.* opgezwollen, op-
 geblazen.
Bouffée, *f.* snelle rukwind, *m.*; *s.*
 damp, *m.* bui, vlaag, *f.*
fig. aanval van koorts enz., *m.*
 oprisping, *f.*
 par bouffées, bij of met rukken
Bouffer, *v. n.* zwellen, bol staan
 (van stoffen).
 - de colère, *fa.* van gramschap
 rijzen; opzwellen.
 - *v. a.* opblazen (het geslagt vee).
Bouffette, *f.* kleine kwas, strik
 van lint, *m.*
T. derde zeil van den grooten
 mast eener galei, *n.*
Bouffi, *ie*, *p.* et *a.* opgezwollen, op-
 gezet.
fig. opgeblazen, hoogdravend.
 style-, hoogdravende, onverstaan-
 bare stijl, *m.*
Bouffir, *v. a.* et *n.* opblazen, opzwe-
 len.
Bouffisfure, *f.* zwelling, volheid, *f.*
fig. opgeblazenheid van slijk, *f.*
Bouffoir, *m.* kopers pijp om een
 gestagt dier op te blazen, *f.*
Bouffon, *m.* -onne, *f.* potsenmaker,
 kofnar, kluchtspeler, *m.* potsen-
 maakster enz., *f.*
 - *a.* aardig, kluchtig, grappig.
Bouffonner, *v. n.* potsen maken,
 hoerten.
Bouffonnerie, *f.* potsen, kluchten,
f. pl.
Bouge, *m.* vertrekje naast eene
 groote kamer, kamertje, *n.*
T. kromte van een hout, *f.*;
 onderste rand van een tinnen
 tafelbord, *m.*; buik van een
 vat, *m.*
Bougeoir, *m.* kleine handblaker,
m.; waslicht-kandelkaartje, *n.*
Bouger, *v. n.* van zijne plaats
 wijken.

Bougette, f. kleine maal, f. reiz-
zak, m.
Bougie, f. waslicht, n. waskaars, f.
T. kasheter (van was).
Bougier, v. a. T. den rand van eenige
stoffe waslichten.
Bougran, m. regtdraad, m. grof
linnen, n.
Bougrande, a. toile-, stijf, als grof
gegomd linnen.
Bouillant, ante, a. ziedend, kokend.
fig. driftig, opvliegend.
Bouillar, m. T. wolk, die wind of
sneeuw medebrengt, f.
Bouille, f. T. pois, kloet (van de
vischers); lakenstempel, m.;
geld voor het stempelen of plom-
beren der lakens enz., n.
Bouiller, v. a. T. polsen; laken
stempelen, plombieren.
Bouilli, m. gekookt vleesch, n.
Bouillie, f. pap, meelpap, f.
*Bouillir, v. n. et a. zieden, koken.
faire-, koken, laten koken.
fig. gisten, bruisen, ophorrelen.
Bouilloir, m. T. koperen vat, waar-
in men de gouden en zilveren
plaatjes kookt, eer dezelve ge-
munt worden, n.
Bouilloire, f. sheekstetel, m.
Bouillon, m. vloed, m. gebruik van
kokend vocht; vleeschnat, n.
fig. ooplopendheid, onstuimigheid;
drift der jeugd, f.; boord-
sel aan kleederen, n.; water-
klaat, f.
T. zamengerold zilver- of goud-
draad, m.; ven of uitwas (on-
gemak der paarden), n.
Bouillonnant, ante, a. ophorrelend;
opvliegend, oplopend.
Bouillonnement, m. koking, borre-
ling; gisting, f.
Bouillonneur, v. a. et n. hard of sterk
koken; opwellen, ophorrelen (van
bronnen); met een hoordsel be-
leggen.
-un makade, een' zieken vleesch-
nat of bouillon voorschrijven.
Bouis, m. v. Buis.
Boulaie, f. berkenboschje, n.
Boulanger, m. v. a. f. bakker, m.
bakkerin, f.

Boulanger, v. a. deeg kneden en
brood bakken.
Boulangerie, f. bakkerij, f. bakkerij
handwerk; bakhuis, n.
Boule, f. kloot, bal, m.
tenir pied à la-, onvermoed aan
den arbeid blijven.
à-vue, ad. ombezonnen, in 't
wild.
Bouleau, m. berkenboom, m.
Bouler, v. n. den krop opblazen (van
duiven sprekende); aan den wor-
tel uitwassen of uitgroeiën (van
planten).
Boulet, m. kogel, kowonskogel, m.
-rouge, gloeiende kogel, m.
-à deux têtes, staafkogel, m.
T. gewricht boven de knieschij-
ve der paarden, n.
Boulette, f. balletje van vleesch, n.
Boulevard, Boulevert, m. balwerk,
n. wal, m.
fig. balwerk, n.
Bouleversment, m. omkeering, ver-
woesting, vernieling, f.
Bouleverser, v. a. omkeeren, ver-
woesten, vernielen.
Bouleux, m. kort en dik paard,
karrepaard, n.
Boulin, m. duivennest, n.; aarden
-pot als een duivannest, m.
pl. steigerpalen, f. pl.
trous de-, steigergaten, n. pl.
Boulinage, m. T. het zeilen met
halven wind.
Bouline, f. T. boelijn, f.; zijstouw
zijzeil, n.
-vent de- halve wind, zijwind, m.
Bouliner, v. n. bij den wind, met
halven wind zeilen.
-v. a. f. in 't leges stelen, roo-
ven, vrijbuiten.
Boulineur, m. vrijkruiter, leger-
dief, m.
Boulingrin, m. perk van zoden (gra-
plaats in eenen hof), n.
Boulingue, f. T. topzeil, n.
Bouloir, m. T. kalkkloet der mets-
laars, m. (werktuig, waarmede
men den kalk roert).
Boulon, m. T. groote ijzeren bout
m.; tentijzer, v.; anster, boe-
ren-balans, f.

- Bouque, f. *enge pas, naauwe doorvaart, f.*
 Bouquer, v. n. et a. *gedwongen kussen (van open).*
 fig. fa. *zich genoodzaakt zien om iets te doen, iets tegen wil en dank doen.*
 Bouquet, m. *ruiker, m. zamengebonden bosje bloemen, n.*
 fig. *gedicht op een' verjaardag, n.; verzameling van aardige geschiedenissen enz., f.*
 T. *bloemenstempel der boekbinders en leervergulders, m. het bloemverversel zelf, n.*
 -de bois, *klein tot vermaak aangelegd boschje, n.*
 Bouquetier, m. *bloempot, m.*
 Bouquetière, f. *vrouw, welke ruikers maakt en verkoopt, f.*
 Bouquetin, m. *wilde bok, m.*
 Bouquin, m. *oude bok; rammeljaar (mannefs van een' haas of konijn); sater, m.; oud slecht boek, n. oud blaauwboekje, n.*
 Bouquiner, v. n. fa. *oude slechte boeken opzoeken en lezen; rammeles (van hazen en konijnen).*
 Bouquineur, m. *die gaarne oude boeken opzoekt en leest, m.*
 Bouquiniste, m. *die in oude slechte boeken handel drijft, m.*
 Boura, f. *soort van zijden en wollen stoffe, f. grof laken, n.*
 Bouracau, m. *barkan, zekere wollen stoffe, f.*
 Bouracantier, m. *die zoodanige stoffe maakt of fabricceert, m.*
 Bourbe, f. *modder, drek, m. slijk, n.*
 Bourbeux, euse, a. *modderig, slijkerig.*
 Bourbier, m. *modderkuil, modderpoel, slijkhoop, m.*
 fig. *gevaar, n. nood, m. groote zwaarigheid, f.*
 Bourcer, v. a. T. *het zeil half ophalen.*
 Bourcet, m. T. *de bezaan, f. (het onderste zeil aan den bezaansmast).*
 Bourdaine, f. *vuil-sporkenboom, m.*
 Bourdalou, Bourdaloue, m. *soort van langwerpigen kametpot, m.*

- Bourdaloue, f. Bourdalou, m. *soort van gemeene stoffe (voor kleedren), f.; hoedband, die met een gesp wardt vastgemaakt, m.*
 Bourde, f. fa. *grove leugen, f.*
 T. *bijzeil, n.*
 Bourder, v. n. fa. *liegen.*
 Bourdeur, m. euse, f. fa. *leugenaar, m. leugenaarster, f.*
 Bourdillon, m. *eikenhout voor duigen (van een vat), n.*
 Bourdon, m. *hommelbije, f.; brommer (zener zakpijp), m. orgelregister, waarin de grootste pijpen zijn, n.; pelgrimsstok, m. faux-, T. eentoonig muzik, waarin de stemmen elkander niet afwisselen, n.; uitlating van één of meer woorden (bij de bokdrackers), f.*
 Bourdonnement, m. *het gonzen, gebrom (van de hommels); gemompel, gemor, n.*
 -d'oreille, *suizing, tuiting, f. geruisch, n. (der ooren).*
 Bourdonner, v. n. *razen, gonzen, ruifchen; mompelen, gonzen (van vliegen).*
 Bourdonnet, m. T. *wiek om het bloeden eener wonde te stillen of om eene wonde open te houden, f.*
 Bourg, m. (pr. Bourk) *vlek, groot dorp, n.*
 Bourgade, f. *klein vlek, n.*
 Bourgeois, m. *burger, inwoner eener stad; bij de ambagtslieden de goen, voor wien zij werken, m.*
 Bourgeoisse, f. *burgeres; burgersvrouw; soort van tulp, f.*
 Bourgeois, oise, a. *burgerlijk.*
 Bourgeoisement, ad. *burgerlijk, als een burger.*
 Bourgeoisie, f. *burgerij; burgerschap, f.*
 drott de-, *burgerregt, n.*
 Bourgeon, m. *knop, m. spruit, f. uitfpruitfel, n.*
 fig. *puist in 't aangezigt, f.*
 -pl. *zekere sijne wolle, f.*
 Bourgeonné, ée, a. *puistig (aangezigt), dat vol puisten is.*
 Bourgeonner, v. n. *knoppen, uit-*

spruiten, uitloopen; plassen in het aangezicht krijgen.

Bourgmeestre, Bourguemestre, m. *burgemeester, m.*

Bourgogne, m. fa. *bourgondie-wijn, m.*

Bourguignotte, f. *soort van stormhoed, m.*

Bourlet, m. *wrong, waarmede de vrouwen zich kappen, f.; valhoed (voor kinderen), m.; ring, vol openingen, onder aan de takjes, die voor eenige jaren geënt zijn; ring om den mond van een stuk kanon, m.; zamenvlechting van touwen om de masten in een zeegevecht; greel der trekpaarden; valsche plooi in doek, f.; gezwel om de lenden van waterzuchtigen, n.*

Bourrache, bernaasje, boraasje (zeker kruid), f.

Bourrade, f. T. *het ramen (van een' windhond op een' haas), n.; harde stoot of slag met een' snaphaan, m.*

fig. beleediging (door woorden), bisje bejegening enz., f.

Bourras, m. v. Bure.

Bourrasque, f. *plotselinge stormwind, rukwind, m. onweersbul, f.*

fig. nieuwe hevige aanval; storm, m.; onstuimige drift, oplopendheid, f.

Pourre, f. *haar, dat men gebruikt om kussens, zadels, enz. op te vullen, n.; prop (in een schietgeweer), m.*

T. zekere verdieping van karmozijnrood (in schilderijen), f.; beginsel van een bloemknop, n.; oude run, die in de loopputten reeds gebruikt is, f. fig. fa. omme geschrijf (in boeken), n.

-lanice, wollen watten, f. pl.

-rontice, scheerwol, f.

-de fote, zijden watten, f. pl.

Bourreau, m. *beul, scherpregger, m. fig. beul; wreed, boosaardig mensch, m.*

Bourrée, f. *sakkebos, m.; zekere lustige dans, f.*

Bourreler, v. a. *martelen, kwelven, pijnigen (bijzonder van 't geweten sprekende).*

Bourrelerie, f. p. u. *kwelling, pijniging, marteling, f.*

Bourrelet, v. *Bourlet.*

Bourrelier, m. *een, die zadels en ander tuig voor koets- en karpaarden maakt, m.*

Bourrelle, f. *beulin, beulsvrouw, f. fig. fa. wreed, boosaardig wijf, n.*

Bourrer, v. a. *met haar opymmen. fig. harde stooten of slagen geven; sterk uitmaken of doorhalen, ruw bejagenen, harde en spijtige woorden geven.*

T. eenen prop op een schietgeweer doen; ramen (van jagthonden).

Bourriche, f. *soort van korf zonder handvat of oor, m.*

Bourriers, m. pl. *kaf (van koren), n.*

Bourrique, f. *ezel, m. ezelin, f.; slecht paard, m.*

T. verschietbank (der leidakers), f.

Bourriquet, m. *ezeltje, n.*

Bourru, ue, a. *hoofdig, eigenzinnig, wonderlijk.*

T. ruig, wollig; onklaar (van wijnen).

Bourse, f. *geldbeurs, beurs; beurs der kooplieden (zeker gebouw); beurs bij de Turken (eene somme van 500 Rijksdaalders), f.; haarzakje, n.; beurs (zeker fonds, waaruit jonge lieden studeren); wedde, jaarlijksche inkomst, vrije tafel, f.; net, waarmede men konijnen vangt; blaasje, waarin de gal besloten is, n.; schel, f. of bast, m. van vruchten of zaad.*

Bourfes, f. *zadeltasch, m.*

Bourseau, m. T. *verfseringslijst aan gebroekens leidaken, f. -rond, klopper (van een' loodgieter), m.*

Bourseue, f. T. *leder aan de windbus van een orgel; tasje-kruid n.*

Bourfier, m. *beurzenmaker of verkoper; arme student, die*

uis

uit eene beurs studeert; spijsmeester (in kloosters); schatmeester (in Zwitserland), m.

Boursière, f. beurzenmaakster of verkoopster, f.; taskreeft, m.

Bourfiller, v. n. geld bij een leggen, toelaggen.

Bourfin, v. Boufin.

Bourfon, m. broekzak, horologiezak, m.

Bourfouffé, ée, a. opgezwollen, opgezet, bol.
fig. opgeblazen, hoogdravend.

Bourfouffier, v. a. opblazen, doen opzwellen (van wangen enz.)

Boufe, Bouze, f. koemest, oefmest, m.

Boufillage, m. het bouwen van boeren huizen met aarde en slijk; kladdewerk, broddelwerk, n.

Boufiller, v. a. T. den muur van een huis met leem en koedrek bestrijken; broddelen, knocijen.

Boufilleur, m. boerenmetfelaar, die met leem en koedrek bouwt; kladder, broddelaar, m.

Boufin, bourfin, m. weeke korst aarde aan de hardsteenen, f.

Bousquier, v. n. T. (op zee) buit maken.

Bousfoir, m. T. ankerhout, n.

Bousfole, f. zeekompas, n.; magneetnaald van hetzelfde, f.
fig. wegwijzer, geleidsman, m.

Boustrophédon, m. herschrijven van de regeer-naar de linker-zijde, en wederom terug, n.

Bout, m. einde; punt, n. strook, f.; hoek, kant, rand, m.; stukje, overschot, endje, n.; tepel, f.; beslag aan het uiterste einde van een ding; plaatje aan den gesp van een draagband, n.
-d'or, d'argent, staaf van goud of zilver, daar men draad van trekt, f.

le haut, het, hooger eind, n. de hoogerhand, eerste plaats, f.

un-d'homme, f. fa. een mannosje (klein van gestalte), n.

sur le-du doigt, fa. op den duim, zeer goed (kennen).

au-de la plume, in de pen gebleven (als men vergeten heeft iets te schrijven).

aller-au vent, T. tegen den wind zeilen.

avoir vent de-, T. den wind tegen hebben.

-à-, ad. twee enden tegen elkander.

à-, ad. tot het uiterste, in 't naauw.

venir à-de qc., iets te boven komen of volbrengen.

pousfer q. à-, iemand tot het uiterste brengen.

tirer à- portant, van zeer nabij, met de tromp op de borst schieten.

au-du compte, ad. fa. eindelijk, alles wel overwogen.

d'un-à l'autre; de-en-, ad. van het eene einde tot het andere.

à tout-de champ, ad. fa. alle oogenblikken.

Boutade, f. snelle, wonderlijke inval, vreemde kuur of gril, eingeninnigheid, f.
par boutades, zoo als het invalt; bij sprongen.

Boutant, a. v. Arc-boutant.

Boutargue, f. gezouten en in azijn ingelegde visch-kuit, f.

Boute, f. balie, tobbe (op schepen), f.

Bouteau, m. schepnet, n.

Boutée, f. T. schoor, stuk, m.

Boute-en-train, m. (Tarin) zangvogel, die anderen tot zingen opwekt, m.
fig. aanlegger, aanspoorder tot vermaak, tot arbeid enz., m.

Boute-feu, m. fig. stokebrand, twistmaker, oproermaker, belhamel, m.
T. lowfok; konfabel (op schepen), m.

Boute-hors, m. soort van spel (voor kinderen), n.
fig. fa. vaardigheid, vluheid in 't spreken, f.
T. gijk, spier, spaak, f.

Boutelle, f. flesch; flesch vol; waterblaas, f.

- T. pl. galerij (op een schip), f.
 boucilles, pl. fa. feilen of mis-
 slagen (bijzonder in het schrij-
 ven of spreken), pl.
- Bouteillier, v. Boutillier.
- Bouter, v. a. p. u. zetten, leggen,
 plaatsen.
- T. -un cuir, eene uit den looiput
 gekomene huid van de nog ove-
 rige vleeschige deelen zuiveren.
 -de lof, aan den wind komen,
 bij den wind steken.
- Bouterolle, f. T. oorband aan de
 schede van een' degen, m.; kerf
 aan den kam van een' sleutel, f.;
 rond graveerijzer der steensnij-
 ders, enz. n.
- Boute-felle, m. T. seeken met de trom-
 pes, om de ruiters te waarschou-
 wen dat zij moeten opzitten, n.
- Boutillier, m. grand-, Opper-schen-
 ker, m.
- Boutique, f. winkel, m. kraam;
 werkplaats; vischkaar in een
 vaartuig, f. alle de goederen in
 eenen winkel of de werktuigen van
 eene werkplaats, n. pl.
 garde-, winkelwachter, legger,
 slofjergaarder, m.
- Boutiquier, m. winkelier, kramer, m.
- Boutisfe, f. T. steen in eenen muur,
 welks smalle zijde buiten uit-
 steekt, m.
- Boutoir, m. T. veegmes; mes, waar-
 mede de looijers de huiden schoon
 maken, n.; snijt van een wild
 zwijn, m.
- Bouton, m. knop (van bloemen);
 knoop (aan kleederen), m.; puist
 in 't aangezicht enz., f.
 T. mikknoop (op een stuk kanon),
 m.; kleine goud- of zilver-kor-
 rels, die men, na het smelten,
 onder in den smeltkroes vindt, pl.
 -de feu, brandijzer der wond-
 heelers, n.
 serfer le, iemand eegens op hard
 aandrigen.
- Boutonné, ée, p. et a. toegeknoopt.
 fig. puistig, vol puisten; geheim-
 zinnig, achterhoudend.
- Boutonner, v. n. knoppen, uitspruiten.
 v. a. knopen, toeknoopen.

- se-, v. r. zijnen rok toeknoopen.
- Boutonnerie, f. koopmanschap in
 knopen, knoopmakerij, f.
- Boutonnier, m. knoopmaker, m.
- Boutonnière, f. knoopsgat, n.
- Bouts-rimés, m. pl. voorgestelde
 rijmwoorden, om met eenen goe-
 den zin ingevuld te worden, n. pl.
- Bout-faigneux, m. halsstuk van een
 geslagt schaap of kalf, n.
- Bouture, f. takje van een' boom,
 dat geplant wordt, uitspruitsel,
 n. spruit, f.
 T. loog, waarin men het zilver
 wit kookt, n.
- Bouvement, m. T. holle schaaf,
 kernischaaf, f.
- Bouverie, f. osfenstal op eene vee-
 markt, m.
- Bouvet, m. T. ploegschaaf, f. voor-
 ploeg, m.
- Bouvier, m. -ière; f. ossendrijver,
 ossenhoeder, m. ossendrijfter, os-
 senhoedster, f.; vlieg-eeter (ze-
 kere kleine vogel), m.
 fig. lomp, onbeschoft mensch, m.
 en f.
- Bouvillon, m. jonge os, m.
- Bouvreuil, m. roodborstige vink,
 bloedvink, m.
- Boyau, m. darm, m.
 fig. lange en smalle plaats, f.
 T. regt voorlopend gedeelte der
 loopgraven, n.
 corde à-, snaar (van een speek-
 tuig), f.
- Boyaudier, m. snaren-maker of ver-
 kooper, m.
- Boyer, m. boeijer (zeker vaar-
 tuig), m.
- Bracelet ou Braslet, m. armband,
 armband, m.
 T. armlider der vergulders, n.
- Bracher, v. a. T. brasen, de brasen
 aanhalen.
- Brachial, ale, (pron. Brakial) a. T.
 tot den arm behoorend.
- Brachygraphie, f. kunst om door ver-
 kortingen, of verkortingssteek-
 enen, gaauw te schrijven, f.
- Bracmane, Bramine, Bramin, m. bra-
 min (Indiensch Wijsgaer of Pries-
 ter), m.

Braconner, v. n. zonder verlof op eens anders gebied jagen; stroopen.

Braconnier, m. die op eens anders gebied jaagt, wildstrooper; die veel wilds zonder onderscheid wegschiet, m.

Braguer, v. n. fa. vrolijk, lustig leven; zwetsen, grootspreken.

Bragues, f. pl. fa. verlustiging in de liefde, of in 't leven, f.

Brai, m. scheepsteer, f.

Braie, f. luijer, stopdoek, m.

Braie, f. T. geteerd leder of gepekt zeildoek aan het onderste gedeelte van een mast; stuk pergament, hetwelk op de timpan der drukkers gelijmd wordt, wanneer dezelve gescheurd is, n.

Braillard, arde, Brailleur, ense, a. fa. schreeuwend; schreeuwer, m. schreeuwster, f.

Brailler, v. n. luid schreeuwen, huilen.

- v. a. haring zouten en met schoppen roeren.

***Braire**, v. n. balken (als een ezel).

Braïse, f. gloed, m. gloeiende kolen, f. pl.

Braïsier, n. koelbak (der bakkers), m.

Braïsière, f. smoorketel of doofpot (in eene bakkerij), m.

Bramer, v. n. schreeuwen (van een hert sprekende).

Bramine, v. Bracmane.

Bran, m. Bren, (gemeen woord) menschendrek, m.

Brancard, m. draagbaar, f. draagstoel; boom, lang stuk hout aan eene koets, m.; steenkar, f.

Brancardier, m. roebaardrager, m.

Branchage, m. kleine takken aan eenen boom, m. pl.

Branché, f. tak, m. telg, f.

T. arm aan een hangbaker, m.; dat gedeelte van een boevenbalans of wuster, waarop de graden of teekens staan, die de zwaarte van een ligchaam aanwijzen, n.; zijgang in eene mijn; bengel van 't gevest van eenen degen, m.; handvatfel eener trompet, n.

fig. zijlinie eens kambaoms, f. tak eener ader, m.

- de commercé, tak van koophandel, m.

branches, pl. stangen van eenen toom; m. pl.; bladen eener knipschaar, n. pl.; draagboomen, m. pl.; spoorradersjes, n. pl.

Brancher, v. a. fa. aan eenen tak van eenen boom hangen.

- v. n. op eenen tak zitten (van vogelen sprekende).

Branchette, f. klein, dan takje, n.

Branchettes, pl. eens slachte soort van koralen, f.

Branchier, a. m. oiseau-, jonge roofvogel, m.

Branchies, f. pl. vischkieuwen, f. pl.

Branchu, ue, a. gesakt.

Brandé, f. klein boschje van heestergewas op de heide, n.

brandes, pl. deze heide zelve, f.

Brandebourg, f. soort van reisrok of overrok, m.

Brandebourg, m. pl. soort van versierde knoopsgaten, n. pl.

Branderie, f. branderij; plaats, alwaar men sterke dranken stookt, f.

Brandevin, m. fa. brandewijn, m.

Brandevinier, m. ière, f. brandewijn-stoker of stookster; verkooper (bij de legers), verkoopster, m. en f.

Brandi, a. schielijk, eensklaps.

Brandillement, m. het schoppen op eenen schopstoel, n.

Brandiller, v. a. schoppen, op een schopstoel heen en weder slingeren. se-, v. r. zich schoppen of slingeren.

Brandilloire, f. schopstoel, m. slingerkoord, f.

Brandon, m. stroofakkel, f.

n. c. vuur, n. brand, m.

T. stroowisch, welke geplaatst wordt op iets dat te koop staat, f.

- pl. brandende of gloeiende houten, die in eenen brand opvliegen, n. pl.

Brandonner, v. a. T. eene stroowisch plaatsen (op iets dat te koop staat).

Branlant, *amc*, a. *waggelend*, *bouwvallig*.

Branle, *m*. *waggeling*, *schudding*, *vingering*, *f*. *ronde dans*, *m*.
fig. *être en-*, in onzekerheid, in twijfeling zijn.
donner le-, aan den gang helpen.
T. *hangmat voor de matrozen of soldaten op schepen, f*.

Branlement, *m*. *waggeling*, *schudding*, *vingering*, *f*.

Branc-queue, *v*. *Hoche-queue*.

Branler, *v*. a. *schudden*, *vingeren*; *doen waggelen*.
- *v*. n. *waggelen*, *wankelen*; *niet vast zijn*; *afwijken*.
fig. in twijfeling zijn.
- dans le ou au manche, *fa* op het punt staen van een amit te verliezen, te verstrekken.

Branleur, -euse, *m*. & *f*. *hij of zij die waggelt*, *m*. en *f*.

Branloire, *f*. *wip*, *wiplank*, *f*.
T. *trekketentje van een' smitsvloospaal*, *n*.

Braque, *m*. et *f*. *brak* (*zekere jagthond*), *m*.

Braquemart, *m*. *kort en breed zwaard* (*in vroegere tijden gebruikt*), *n*.

Braquement, *m*. *het planten*, *wenden* (*van geschut*), *n*.

Braquer, *v*. a. *planten*, *wenden*, *richten* (*van geschut*).

Bras, *m*. *arm*; *arm van eenen lenningstoel*, *kandelaar enz.*; *kandelaar met armen*; *arm eener rivier*, *m*.; *de voorste pooten* (*scharren*) *van eenen kreeft*; *vinnen van een' walvisch*, *f*. *pl*.
fig. *aanzien*, *n*. *magt*, *dapperheid*, *f*.
- *pl*. *ranken van eenige planten*; *brassen* (*zekere scheepstouwen*), *f*. *pl*.

avoir qc. sur les-, iets op den hals hebben, ergens mede beladen of belast zijn.

demeurer les-croifés, *de handen in den schoot leggen*; *tediggaan*.

à-, *ad*. *met de armen*, *met de handen*.

à tour de-, *ad*. *uit al zijne magt*.

à pleins-, *ad*. *bij de vadem of vadm*.

-desfus, -desfous, *ad*. *bovenarms*, *onderarms*.

Braser, *v*. a. T. *ijzer aan elkander smeden*, *folderen*.

Brasier, *m*. *gloed*, *kolengloed*, *m*.; *komfoer*, *n*. *vuurwagen*, *m*.

fig. *liefde- of minne-gloed*, *m*.

Brasier, *v*. a. *faire-*, *over kolembreden of roosten*.

Brasque; *f*. T. *zeker smeer van kleien koleen*, *n*.

Brasard, *m*. *armwapen*, *armstuk*, *n*. *armplaat*, *f*.

Brasle, *f*. *vadem*; *Italiaansche ellemaat*, *f*.

pain de-, *groot brood*, *van 20 à 30 pond*, *n*.

Brasée, *f*. *omarming*, *omvademing*, *f*.; *armvol*, *m*.

Brasier, *v*. a. *sterk omroeren*, *onder elkander mengen* (*van vloeibare dingen sprekende*); *bier brouwen*.

T. *de brassen aanhalen*, *brassen*, *aanbrassen*; *bij het vischen het water roeren*.

fig. *p*. u. *brouwen* (*eenig kwaad*), *smeden* (*een' boozen aanslag*).

Braslerie, *f*. *bierbrouwerij*, *f*. *brouwhuis*, *n*.

Brasleur, *m*. -euse, *f*. *bierbrouwer*; *m*. *brouwster*, *brouwersvrouw*, *f*.

Brasnières, *f*. *pl*. *nacht- of slaapborstrok* (*van vrouwen of kinderen*), *m*.

Braslin, *m*. *brouwkuip*, *f*. *brouwketel*, *m*.; *brouwsel*, *n*.

Bravache, *m*. *grootspreker*, *pogcher*, *zwerfer*, *m*.

Bravade, *f*. *trotschheid*, *opgeblazenheid*, *pogcherij enz.*, *f*.

Brave, a. *moedig*, *dapper*; *wakker*, *braaf*, *rechtschapen*.

fa. *wel opgeschikt*, *wel uitgedost*, *mooi gekleed*.

Brave, *m*. *moedig*, *dapper man*; *voorvechter*, *negentrekker*, *waaghals*, *m*.

un faux-, *zwerfer*, *pogcher*, *m*.

Bravement, *ad*. *moediglijk*, *dapperlijk*; *op een brave, deftige, geschikte wijze*,

fa.

- fa. heel wel, treffelijk.
- Braver, v. a. tarten, trotseren, trofchelijk bejegenen.
- gc. fig. iets verachten.
- Braverie, f. fa. kleederpracht, praal, uiterlijke vertooning, f.
- Bravoure, f. moed, m. dapperheid, f. -pl. fa. heldendaden, f. pl.
- Brayer, v. a. T. een fchip met teer of pek befmeren, teren.
- Brayer, (pron. Bra-ier), m. T. broekband, m.; as van een' unster, f.; lederen riem van den klepel eener klok; gordel, waarin het onderst gedeelte van een vaandel of van eenen flandaard is vast gemaakt, m.
- Brayette, Braïette, f. spleet van de broek, f.
- Bréant, m. groene vlasvink, m.
- Brebis, f. fchaap, n. faire un repas de-, een' muizenmaaltijd doen, eten zonder drinken.
- Brèche, f. stormgat, n. stormbreuk, opening in eenen muur gefchoten, bres, f. fig. fchade, afbreuk, verongelijking, f. T. fchnaar aan een mes, enz. breccia (foort van marmor).
- Brèche-dent, a. breukftandig, die een' of meer van de voorfte tanden verloren heeft.
- Bredindin, m. T. kleine takel op een fchip om kleine lasten te hiffen, m.
- Bredoulement, m. flameling, flottering, f.
- Bredouiller, v. n. et a. flamelen, flotteren, halve woorden fpreken.
- Bredouilleur, m. -eufe, f. hij of zij, die flamelt of flottert, m. en f.
- Bref, m. T. Breve. Pauzfelijke brief, om de genen, die met geestelijke ombten begunftigd zijn, in dezelfen te bevestigen, m.; kort begrip van den Roomfchen kerkdienft, n.; pas, zeebrief, m.
- Bref, brève, a. kort.
- Bref, ad. fa. eindelijk, kortom, met één woord.
- en-, fa. in 't kort.
- Bréhaigne, a. onvruchtbaar, geene jongen voortbrengend (van dieren fprekende).
- Brelan, m. zeker kaartfpiel met drie kaarten; dobbelhuis, n.
- Brelander, v. n. altijd met de kaart fpielen, gedurig in fpeel- of dobbel-huizen verkeeren.
- Brelandier, m. -ière, f. fpieler, dobbelaar, m. fpeelfter, dobbelaarfter, f.
- Brelandiner, m. -ière, f. hij of zij, die op den hoek eener ftraat eens kleins kraam heeft, m. en f.
- Brelle, f. T. klein vlot van timmerhout, n.
- Breloque, f. aardige, fterlijke kleefnigheid, zeldzaamheid van geringe waarde, f.
- Breluche, f. foort van broget, half wollen ftoffe, f.
- Brème, f. brafem (zekere vifch), m.
- Breneux, eufe, a. (gemeen woord) met menfchendrek bemerft, bevuild.
- Brefil, m. brazilie-hout; rood hout, n.
- Brefaler, v. a. verkruielen, verbriffelen; met brazilie-hout verwen.
- Bresin, m. T. takel, m. hiffstouw, n.; ijzeren haak, m.
- Breste, f. lijmbode, f. lijmflang, m. (waarmede men vogelen vangt).
- Brétaillex, v. n. dikwijfs vechten; om elke kleinigheid van leër trekken.
- Brétailleur, m. die gaarne vecht, een voorvichter, m.
- Bretader, v. a. (een paard) kortooren; (het haar) kort affnijden; (laken) ongelijk fcheren.
- Bretelle, f. draagband, fngel, m.
- Bretelles, pl. galg, waaraan men de broek haakt, f. borftkuffen van de lint- of pafement-werkers, n.
- Breton, m. witte fchelp voor groswerk, f.
- Bretonner, v. n. flotteren.
- Brette, f. fa. lange degen, houwer, m.
- Brette, ée, a. getand, getakt (van werktuigen fprekende).

Bretter, Bretteler, v. a. T. *beploëstren*; met een' getanden hamer of ander werktuig bearbeiden.

Bretteur, m. *vooryechter, twistmaker*, m.

Bretture, f. *takken of tanden aan allerhande werktuigen*, m. pl.

Brève, f. T. *korte zangnoot*; korte lettergroep; eene menigte van schrootplaten, ronde stukken om te munten, f.

Brevet, m. *gunstbrief, m. patente, n. bulle van een' geneesheer of heelmeester, f. diploma, n.*; vrachtbrief van eenen schipper, m.
- d'apprentisfage, *leerbrief, m.*; leercontract, n.

Brevetaire, m. *benoemde of aangefelde door eenen gunstbrief, m.*

Breveter, v. a. *eenen gunstbrief tot een ambt enz. verleenen.*

Brévière, m. *Roomsch kerckboek of getijboek, n.*; kerkdienst, dienst in de Roomsche kerk, m.

Breuil, m. T. *omheind bosch, n.*
- pl. *slaglijnen aan zeilen, f. pl. gijstouwen, v. pl.*

Breuilier, v. a. T. *de zeilen opgijen, gijen.*

Breuvage, m. *drank; geneesdrank voor ziek vee, m.*

Bribe, f. fa. *groot stuk broods, n.*
- pl. fa. *brokken, m. pl. overgeschotena spijs, f.*

Bricole, f. T. *springriem (aan het tuig der paarden)*; draai of bogt van eenen bal, als dezelve terug fluit (op het billard of in de kaatsbaan), m.
fig. *donner uwe- à q., iemand luggens op de mouw spelden.*
pat-, fa. *door omwegen.*
- pl. *lèzen draagriemen, m. pl.*; jagnetten, als beurzen gemaakt, n. pl.

Bricoler, v. n. *terug fluiten, terug springen, schuins of scheef lopen.*
T. *par bricol spelen (op het billard).*
fig. *kale uityugten zaaken.*

Bricoteaux, m. pl. T. *sred van een neefgetouw, f.*

Bride, f. *toom, teugel, m.*

T. *de trenzen der knoopgaten, enz., f. pl.*; koelband, m.

à touce-, à-abattue, ad. met dem toom op den nek, met losfen toom.

la main de la-, de linkerhand van den rijder, f.

tenir en-, fig. in toom houden, onder den duim houden.

- en main, ad. fig. *met omzigtigheid.*

lâcher la-, fig. den toom, dem vrijen teugel veran.

tourner-, fa. van besluit veranderen; zijn paard omkeeren.

Bridé, a. oifon-, fa. *een gek, m. gekkin, f.*
juge-, fa. *onwetend, onkundig rijder, m.*

Brider, v. a. *toomen, optoomen; vast toebinden.*
fig. *bedwingen, beletten, intoomen, verhinderen.*

- une pierre, *de koord van de windas om den steen slaan, om denzelfen uit de steengroeve toewinden.*

- l'ancre, *het anker bekleden.*

Bridoir, m. *kindeek, kinband, m.*

Bridon, m. *ligte toom voor jonge paarden, m.*; snaffel, f.; kindeek aan den sluijer der Nounen, m.

Brief, ève, a. T. *kort.*

Brièvement, ad. *kortelijk.*

Brièvement, f. *kortheid, f.*

Briseur, m. -euse, f. fa. *gulzigwaard, m. gulzig vrouwspersoon, f.*

Brigade, f. T. *brigade, f.* (oow Corps van eenige Bataillons of ook een gedeelte eener Compagnie).
fig. fa. *veerscheidena personen te zamen.*

Brigadier, m. T. *brigadier, Generaal-Majoor; kwartiermeester bij de ruitery, m.*

Brigand, m. *bruikroover, m.*
fig. *geldafferfer, roover, m.*

Brigandage, m. *bruikrooverij, f.*
fig. *elke aerspeling of plundering, f.*

Brigandau, m. fa. *kleine bruikroover, m.*

Brigander, v. n. *rooven, plunderen.*

Brigandine, f. *soort van barnas, n.*

Brigantin, m. *brigantijn*, m. (*ligt kaperschip*).

Briguolet, f. *brignolespruim*, f.

Brigue, f. *ijverig aanhouden*, *nagen*, n. *kusperij* (*om iets te verkrijgen*); *kabaal*, *partij*, f.

Briguer, v. a. *kuipen*, *ijverig werken om iets te verkrijgen*.

Brillamment, ad. n. c. *op eene schitterende wijze*.

Brillant, ante, a. *schitterend*, *glinsterend*, *flonkerend*.

fig. *levendig*, *vlug*; *vrolijk*, *opgeruimd*, *blijmoedig*.

Brillant, m. *glans*, *luister*, m.; *brillant* (*zekere diamant*), m.

fig. *levendigheid*, *vlugheid*, f.

Brillanté, ée, p. & a. *glinslerend*, *schitterend*.

fig. *vol valschen glans*.

Brillanter, v. a. *brillanteren*.

fig. *glans geven*.

Briller, v. n. *glinsteren*, *flikkeren*, *schitteren*, *flonkeren*, *blinken*.

fig. *levendig*, *vlug van geest zijn*.

Brimbale, f. *gekstok der pomp*, m.

Brimbaler, v. a. fa. *geluid*, *gerammel maken met iets dat klinkt*.

Brimborions, m. pl. fa. *kleinigheden*, *vodderijen*, f. pl.

Brin, m. *halm*, *steel*, m.; *stukje grasje*, *spruitje*, *boetje*, *korreltje*, *splindertje*, *vezeltje*, *draadje*, *pluisje*, n.; *groei*, *stam*, m.

bois de-, *hout dat niet doorgenzaagd is*.

Brin-à-brin, ad. *stuksgewijze*.

Brin d'estoc, m. *sprongstok*, m.

Brinde, f. p. u. *gezondheid*, *welke met boordvolletjes wordt omgebracht*, f.

Brioche, f. *subband*, *zeker koekgebak van meel*, *eijeren*, *melk en boter*, n.

Brioine, v. *Couleurvée*.

Brion, m. *mos aan boomen* (*bijzonder aan eiken*), n.

Briquaillons, m. pl. *puin van tighelsteenen*, n.

Brique, f. *tighelsteen*, *baksteen*, *mopsteen*, *klinkert*, m.

- *de favon*, *stuk van gemarmerde zeep*, n.

Briquet, m. *vuurstaal*, *n. vuurslag*, m.

Briquetage, m. *hoop van tighelsteenen*, m.

nen, m.; *baksteenswijze pleisterwerk aan eenen muur*, n.; *nagebootste tighelsteenen*, m. pl.

Briqueter, v. a. *den pleisterkalk van eenen muur baksteenswijze aanstrijken*.

Briqueterie, f. *steenbakkerij*, f. *tigheloven*, m.

Briquetier, m. *steenbakker*, *tighellaar*, m.

Bris, m. T. (*pron. Brisfe*) *het met geweld openbreken*, *n. braak*, f.; *wrak* (*van een verongelukt schip*), m.

Brisant, m. *branding of barning der zee*, f.; *het geklots der golven tegen de rotsen of tegen het strand*, n.

- pl. *blinde*, *verborgene klippen onder 't water*, f. pl.

Brisfe, f. T. *zekere coele en geregde wind op zee*, m.; *wipbalk op eenen dikken balk*, m.

Brisfe-cou, m. fa. *stechte*, *donkere trap*, m.; *kwade trede*, *daar men gevaar loopt om den hals te breken*, f.

Brisfées, f. pl. T. *afgebrokene takken*, *die de jagers in de boschen werpen om het rechte pad weder te vinden*, m. pl.

fig. *spoor*, *n. voetstappen*, m. pl. *aller für les-* de q. *iemand in den weg zijn*; *benadeelen of ergens in verhinderen*.

Brisfe-glace, m. *ijsbreker*, m.

Brisfement, m. *het aanklofsen en breken der golven*, n.

fig. *de coeur*, *verbreking of verbrijzeling des harten*, f.

Brisfer, v. a. *breken*, *verbrijzelen*, *vernietelen*.

fig. *gheel afmatten*.

T. *het spoor van 't wild door gebrokene saken ontdekken*; (*ylas enz.*) *breken*; (*wol*) *haarden enz.*

- v. n. *strandem*, *verongelukken* (*van een schip sprekende*), *zich breken* (*van de golven*).

fig. *avec q.* *alle gemeenschap met iemand afbreken*.

brifons là-dessus, *laat ons daarvan afbreken*.

se-, v. r. *breken*, *in stukken*

gaan of springen; uit elkander geschroefd worden (van werktuigen); teeftaan (van deuren, vensters enz.)

Brife-vent, m. windscherm, f.

Brifeur, m. -d'images, beeldenformer, m.

-de fel, zoutfammer, die het zout in de zoutkeeten breekt, m.

Brifoir, m. eene braak van vlas of hennip, f.

Brisfus, m. foort van zee-eikel (zeeappel) van een eivormige gedaante, f.

Brifure, f. T. balk of keep in een wapen, m.

-de la couraine, korte linie van 4 of 5 yademen tot aan de gordijn en borstwering.

Broc, m. (pron. Broc) (aan het einde eens volzins) een bus of groote wijnkan, f.

Brocancer, v. n. met allerhande, bijzonder met kunststukken, beelden enz. handel drijven.

Brocantageur, m. kunsthandelaar, m.

Brocard, m. fa. bitterscherts, f. bijzend schimpwoord, n.

Brocarder, v. n. fa. beschimpen, door bittere scherts beleedigen.

Brocardeur, m. -eufe, f. fa. beschimpen, bespotter, m. beschimpster, bespotter, f.

Brocare, m. zijden goud- of zilverstoffe, brocade, f.

Brocattelle, f. brocatel, stoffe van garen en wolle, waarvan men behangfels enz. maakt, f.; geel, paars of roodachtig Italiaansch marmer, n.

Brochant, a. fig. fa. -sur le tont, van eenen mensch, die in gezelschap boyen alle anderen ten goede of ten kwade uitmunt.

Broche, f. braadspit; fokje, daar de kaarsmakers de kaarsen aan hangen, n.; nagel in de schietfchiff, m.; tapje of zwikje in een vat, n.

T. spil in 't klawwier van een spinnewiel; rons (bij de Drukkers); spil; breinaald; schoonmakers bros, f.; priem, m.; bizoren stift in 't binnenste van

een slot, f.; zeker werktuig, dat de geweermakers gebruiken om een reeds geboord gat na te boren, n.

-pl. T. slagstanden van een wild zwijn, m. pl.

Brochée, f. een spit vol (gebraad).

Brocher, v. a. breijen; brocheren, zijde, goud enz. door eene stoffe halen.

T. eenen nagel in den hoef van een paard slaan; pannen op een dak leggen; de pollevijzen der schoenen vast pinnen; een boek innaaijen.

fig. vlugtig ontwerpen, in haast doen, broddelen.

Brochet, m. snoek, m.

Brocheton, m. snoekje, n.

Brochette, f. vleeschpin, f.; speetje, klein braadspit, n.; daaraan gebradene schijffjes van Zwezerikken, stukjes lever enz., n. pl.; houtje, waarmede men songe vogels voedt, n.

T. knoopriem, m.; klokkengiezers maatfokje, n.

Brochetter, v. a. vastpinnen.

T. floeren (de ribben en buitenplanken van een schip meten).

Brocheur, m. -eufe, f. hij of zij die boeken inbaait of kousen breit, m. en f.

Brochoir, m. T. hoefhamer, m.

Brochure, f. klein gefchrift, blaauw boekje, n.

Brocoli, m. foort van Italiaansch kool, f.; spruitje van eene oude kool na den winter, n.

Brodequin, m. halve laars, m.; oud schooisel der tooneelspelers, n.

-pl. scheem-ijzers, voet-ijzers, waarin men de gevangenen fuit, n. pl.

Broder, v. a. stikken, borduren; den rand van eenen hoed omboorden.

fig. een verhaal opschikken, verhalen, eenige verdichte omstandigheden bij hetzelfde voegen.

Broderie, f. flikwerk, borduurwerk, n.

T. woemperken van palm gemaakt, n. pl.

fig. fa. verdichte aardigheden (die men bij een verhaal voegt), f. pl.

- Brodcur**, m. euse, f. *hij of zij, die sik- of borduur-werk maakt, m. en f.*
Brodoir, m. klos, *daar de zijde om is, waarmede de hoeden omgeboord werden, f.*
Broie, v. Broye.
Broiement, m. v. Broyement.
Bronchade, f. *struikeling, f. valsche flap (van paarden), m.*
Broncher, v. n. *eenen valschen flap doen, struikelen.*
fig. feilen, dwalen, struikelen; haperen in de reden.
Bronches, f. pl. T. *takken van den strot, m. pl.*
Bronchial, ale, a. T. *tot de zakken van den strot behoorend.*
Bronze, m. metaal, n.; *klókspijs (gemengd metaal), f.; oud afbeeldsel, n. of munt, f. (van metaal).*
Bronzé, a. *koper of metaalverwig.*
Bronzer, v. a. *verkoperen, koperverwig of als metaal maken.*
T. zwart verwen.
Broquette, f. *nageltje, waarmede men behangfelsenz. vast maakt, n.*
Brosfaïlles, v. Brousaïlles.
Brosse, f. *borstel, schuifier, m.*
T. kwast, daar de kladschilders mede verwen, m.
Brosfer, v. a. *borstelen, afborstelen, schoon maken.*
-v. n. door heggen en struiken loopen; de boschen doorkruisen.
Brosfier, m. *borstelmaker, m.*
Brosfure, f. T. *kleur, welke alleen met den borstel aan het leder gegeven wordt, f.*
Brou ou Brout, m. *schil van groene noten, f.*
Brouailles, f. pl. *ingewand van visch en gevogelte, n.*
Brouée, f. *nevel, bestregen, m.*
Brouet, m. p. u. *vleeschnat, n.; kandeel (voor kraamyrouwen, enz.) f.*
Brouette, f. *kruilwagen; handwagen met twee wielen, m.*
Brouetter, v. a. *kruisen.*
Brouetteur, m. *die iemand in een handwagen rijdt, m.*
Brouettier, m. *kruiser, m.*
Brouhaha, m. fa. *luidruchtige toejuiching der aanschouwers (in den schouwburg), f.*
Brouillamini, m. fa. *verwarring, f. mengelmoes, n.*
T. soort van boluspleister voor de paarden, m.
Brouillard, m. *mist, nevel, m.*
-a. papier-, vlespapier, n.
Brouillement, m. p. u. *verwarring, mengeling, f.*
Brouiller, v. a. *vermengen, onder elkander mengen of roeren; doorschudden.*
fig. verwarren; oneinig maken, onlust verwekken.
-v. n. alles onder elkander verpen of mengen.
fe-, v. r. in verwarring geraken, zich vergiften; groefjen (van het weder), betrekken (van de lucht).
fig. de vriendschap met iemand breken.
Brouillerie, f. *verwarring, oneigheid, f. strijd, twist, m.*
Brouillon, onne, a. *onlust wekkend.*
Brouillon, m. -onne, f. *wargeest, twistfoker, m. twistfookster enz., f.*
Brouillon, m. *eerste ontwerp, concept; koopmans kladboek, n.*
Brouir, v. a. *(van de zon sprekende) verbranden, verzengen.*
Brouisfure, f. *schade, welke door den rijp of honigdauw aan het gewas wordt toegebracht, f.*
Brousaïlles, f. pl. *struiken, m. pl., krenpelbosch, n.*
Brousin d'érable, m. *zwam van eenen mastboom, f.*
Broust, m. *lootjes of spruitjes, die in het voorjaar uit de boomen spruiten, n. pl.*
Broustant, ante, a. *bêtes broutantes, T. wild, het welk de toppen der gewassen gaarne af eet, n.*
Brouter, v. a. et n. *afweiden, afeten, grazen.*
T. de toppen der kleine takken afbreken of afsnijden.
Brouilles, f. pl. *afgehouden takkehout, n.*

- fig. *fa. voderijen, f. pl.*
Broye, *f. braak (van hennip of vlas), f.*
Broyement, *f. maling of wrijving van kleuren enz., f.*
Broyer, *v. a. malen, klein wrijven, stampen.*
Broyeur, *m. wrijver (van kleuren), m.*
Broyon, *m. T. wrijfsteen, looper (van schilders en drukkers), m.*
Bru, *f. schoondochter, zoonsvrouw, f.*
Brugnon, *m. Brignon, soort van roodverwigen perzik, die aan den steen vast zit, m.*
Bruine, *f. koude stofregen, m.*
Eurfné, *ée, a. door eenen kouden stofregen beschadigd.*
Bruiner, *v. i. stofregenen, motregenen.*
Bruir, *v. a. -une étoffe, den wasem van heet water in stoffe laten trekken.*
Bruire, *v. n. tieren, razen, bruisen, gonzen.*
Bruisement, *m. het bruisen (van de golyen der zee), n.*
Bruit, *m. geraas, gedruis, gestier, geweld, gemompel, gemor, gebrul, gekraak, gefuis, gebruis, gerammel, gegoni, n. slag, m. s. vermaardheid, f. roem, naam, m.; gerucht, n. s. strijd, twist, oploop; roep, m. tijding, f.*
Brûlant, *ante, a. brandend, heet, driftig.*
Brûlé, *ée, a. verbrand, verzengd. vin-, warme wijn met specerijen, enz. m.*
Brûlé, *m. iets, dat aangebrand is; brandige reuk of smaak, m.*
Brûlement, *m. p. u. brandfichsing, f.*
Brûler, *v. a. verbranden, in brand steken; branden.*
fig. sterk verhitten; ontsteken, ontvonken.
-la cervelle à q., iemand eenen kogel door den kop jagen.
-v. n. branden, verbrand worden, zeer heet zijn.
fig. branden (van begeerte) enz.
sc-, v. r. zich branden, zich verbranden.

- Brûleur**, *m. -de maisons, de granges, brandfichter, m.*
Brûlot, *m. brander, m. brandschip, n.; werptoorts (bij de Ouden), f. fig. stuk, dat te sterk gezouten of gepeperd is.*
fa. heeshoofd, dolleman, m.
Brûlure, *f. brand, m. gebrandheid, branding, f.; brandmerk, n.*
Brumaire, *m. n. c. nevelmaand (van den 22sten October tot aan den 20sten November), f.*
Brumal, *ale, a. wat tot den winter-tijd behoort.*
Brume, *f. dikke mist, zware nevel (op zee), m.*
Brun, *m. man, die bruin van kleur is of bruine haren heeft, m.*
brune, f. vrouw, die bruin van kleur is of bruin haar heeft; bruinet, f.
fa. sur la-, in de ayondschemering.
Brun, *une, a. bruin.*
Brunelle, *f. beeren-oor, senegroen, soort van wonderkruid, n.*
Brunet, *m. -ette, f. hij of zij, die bruin van kleur of van haar is, m. en f.*
Brunette, *f. soort van klein teeder liedje, n.; soort van flak of flek, f.*
Brumir, *v. a. bruin maken; bruinen, glad maken.*
-v. n. bruin worden.
Brunisage, *m. bruineerwerk, n. bruining, f.*
Brunisfeur, *m. bruineerder (van zilverwerk), m.*
Brunisfoir, *m. bruineerstaal, ijzer, waarmede men iets glad maakt, n.*
Brunisfure, *f. T. soort van verdoukering der kleur aan stoffen, die men verwet, f.; het gladde aan de horens van herten of van ander wild, n.*
Brusque, *a. oplopend, driftig, barsch, norsch, onheusch.*
Brusquement, *ad. op eene barsche, norsche wijze enz.*
Brusquer, *v. a. q. iemand onheusch bejegenen, op eene onbeschofte wijze tegen iemand uitvaren.*
-une

- une affaire, te driftig handelen, eene zaak sterk doorzetten.
- une place, eene plaats met hevigheid aantasten, stormenderhand bemagtigen.
- Brusquerie, f. barschheid, norschheid, onheufche bejegening, f.
- Brut, (pron. Brute), ute, a. ruw, onbewerkt.
fig. redeloos, beestachtig.
- Brutal, m. een onbeschoft, lomp mensch, m.
- Brutal, ale, a. beestachtig, onbeschoft en dom; yermetel, onbezonnen.
- Brutalement, ad. op eene onbeschoftige, beestachtige wijze.
- Brutalifer, v. a. fa. onbeschoftelijk bejegenen, mishandelen.
- Brutalité, f. beestachtige drift; onbeschofte bejegening; verregaande lomphheid, f.
- Brute, f. redeloos dier, vee, n.
fig. zeer dom mensch, m.
- Bruyamment, ad. n. c. met groot gedruis.
- Bruyant, ante, a. bruisend, razend, gonzend; sterk, hard, krachtig (van de stem sprekende).
- Bruyère, f. hei, heide, f.
- Buanderie, f. waschhuis, n.
- Buandier, m. -ière, f. hij of zij, die nog ongebruikt linnen wast en bleekt, m. en f.
- Bubale, m. soort van buffel, m.
- Bube, f. puistje of blaarsje op het vel, n.
- Buberon, v. Biberon.
- Bubon, m. lies-ontsteking, f. gezwel aan de liesklieren, n.
- Buccin, m. horenslek, f.
- Bucentraure, m. groot, prachtig schip in Venetië, waarop de Doge voer, wanneer hij met de zee ging trouwen.
- Bucéphale, m. naam van het paard van Alexander den Grooten, n.; (in een boertenden zin) jakhals, schanslooper, m.
- Bûche, f. blok, dik stuk brandhout, n.
fig. dom, onverstandig mensch, m.
T. buis, haringbuis, f.
- Bûcher, m. houtkapel, f. houtmijt, m. houtloos, f.
- Bûcheron, m. houfhakker, m.
- Bûchette, f. klein hout, afgevallen hout in de boschen, n. spaanders, pl.
- Bucolique, a. poësie-, herderlijk, dat het herdersleven beschrijft.
- Bucoliques, f. pl. herderszangen, m. pl.
fa. verzameling van allerhande onkostbare kleinigheden, f.
- Buffet, m. kas, zilverkas; schenktafel, aanregttafel, f.
T. orgelkas, f.
-d'orgues, m. huisorgel, n.
- Buffer, v. a. wijnyaten opsteken (van voerlieden sprekende).
- Buffeteur, m. voorman, die de wijnyaten, welke hij vervoert, opsteekt om er uit te drinken, m.
- Buffetin, v. Buffetin.
- Buffle, m. buffel, wilde os, m.; buffelleër, n. kolder van buffelleër, m.
fig. buffel, domkop, m.
- Buffetin, m. buffet-kalf; vel van hetzelfde, n.
- Bugle, f. Buglose, Bugrane, Bugronde, ossetong (zeker kruid), f.
- Buhots, m. pl. T. goverwde vedren, die voor de winkels worden te toon gehangen, f. pl.
- Buire, f. groote schenkkas, f.
- Buis, m. buxboom, palmboom, m.
T. likhout der schoenmakers, n.
- Buifard, m. Buifard, havik (soons van roofoegel), m.
- Buisserie, f. soort van yathout voor de kuipers, n.
- Buisson, m. doornbosch, n. struiken, m. pl.; dwergboom, m.; doornachtig heestergewas, n.
- Buissonnet, m. klein doornbosch, m.
- Buissonnier, ère, a. lapins buissonniers, pl. bosch-konijnen, m. pl., faire l'école buissonnière, fa. loopen spelen, in plaats van op school te komen, stukjes draaijen.
- Buissonnier, m. T. opziender over de binnenlandsche vaart, m.
- Bulbe, f. bleembelle, f. bolwintel, m.

Bulbeux, euse, a. T. bolachtig; als eene bolle groeiend.

Bullaire, m. verzameling van Pauselijke Bullen, f.

Bulle, f. Pauselijke bul, f. bevel, n.; gouden bul (van Keizer Karel IV), f.; kleine bal, dien men in Rome aan den hals der kinderen hing, m.

T. waterblaas, luchtblaas, f.
-pl. opene brief tot het verleen van eengeestelijk ambt, m.

Bulle, ec, a. in eene behoorlijke vorm, van de noodige zegelsvoorzien.

Bullerin, m. kiesbrieven (voornamelijk bij het verkiezen van eenen Paus); berigt, dat dagelijks wordt uitgegeven, n. Orde der Overheid tot het huisvesten van krijgslieden; gezondheids-pas, f.; vrijbrief enz., m.; geschreven nieuwspapier, n.

Bulleau, m. T. rond gesnoeide boom, m.

Bunette, f. soort van mosch, m.

Bupreste, f. gevleugeld gekroven diertje, n.

Burail, m. soort van sargie of baai, f.

Buraliste, m. schrijver op een kantoor van 't land, m.

Burat, m. grof laken, pijlaken, n.

Buratine, f. soort van halfzijdigen stoffe, f.

Bure, f. duffel, soort van grove wollen stoffe, f.

T. put in de mijnen, m.

Bureau, m. pij, soort van grove dikke stoffe; toombank; schrijftafel, f. schrijftesenaar, m.; schrijftrek, kantoor; post-kantoor, enz., n.; vergaderzaal van aangestelde regters, f.

Bureau, n. kanselarij, f.

-d'adresse, plaats, waar men de berigten kan krijgen of brengen van al wat er omgaat, f.

-de la guerre, krijgskanselarij, f.

-des finances, rentekamer, f.

fig. -d'esprit, de literaire, ver-

zameling van schrander geesten, f. letterkundig gezelschap, n.

Bureaucratie, f. n. c. kanselarijgeest, m.

Burcete, f. kleine kruik, f. kannesje, waarvan men zich bij de Misje bedient, n.

Burgandine, f. soort van best parelmoer, n.

Burgau, m. soort van stek, f.

Burgrave, m. burggraaf, m.

Burgraviat, m. burggraaffschap, n.

Burin, m. graveer-ijzer, steekijzer, m.

Buriner, v. a. met het graveer-ijzer arbeiden, snijden, graveren; de tanden schoon maken.

Burlesque, m. boertachtige schrijfwijze, f.

Burlesque a. aardig, koddig, boertig, kluchtig.

Burlesquement, ad. aardiglijk, koddiglijk.

Bursal, a. m. edit-, geldplakaat, w.

Busc, m. planchet van hout enz., dat voor de rijglijven gebruikt wordt, n.

Buse, f. havik (soort van valk), m. fig. zot, domkop, m.

T. houten of looden buis, om tuschen de groeven eener mijn gemeenschap te houden, f.

Busquer, v. a. een planchet in een rijglijf steken.

fa. zoeken, ergens naar trachten, ergens op uit zijn.

-fortune, fa. zijn fortuin zoeken te maken.

Busquiere, f. scheidt in een rijglijf voor het planchet; borst om het voorste van een rijglijf te dekken, f.; gordelhaak, m.

Busard, m. breede maar korte touw voor wijn of brandewijn, m.

Buste, m. borstbeeld, n.

Bustrophe, f. het schrijven van de rogtter naar de linker-zijde om terug, n.

But, m. wit, deelwit, n.

fig. oogmerk, doel, voornemen, n.
de - en blanc, ad. fig. onbedachtelijk, zonder overleg.

- but à but, gelijk op, zonder voordeel van den eenen of anderen kant.
- Bute, f. T. *veegmes der smeden*, n.
- Buté, ée, a. à qc. *vastelijk van voornemen om iets te doen*.
- Buter, v. n. *het doel treffen (bij het billard- en kaats-spel)*.
fig. à qc. *op iets mikken of doelen; ergens naar trachten*.
- T. *ligtelijk strukelen (van paarden sprekende)*.
- fe-, v. r. à qc. *vastelijk ergens toe besluiten; elkander tegenwerken, vijandig zijn*.
- Butin, m. *buit, roef*, m.
- Butiner, v. n. *op roef uitgaan, buit maken*.
- Butireux, euse, a. *boterachtig*.
- Butor, m. *roerdomp (zekere vogel)*, f.
fig. *dom, lui of onbeschoft mensch*, m.
- butorde, f. fig. *malloot, zotsin*, f.
- Butte, f. *hoogte, f. heuyeltje*, m.; *verhooging van aarde of muurwerk achter het wit, daar men naar schiet, f.; stand der buschietters*, m.
- poudre de-, *kruit der buschietters*, n.
- fig. être en - à qc. *aan iets onaangenaams blootgesteld zijn*.
- Buttée, f. T. *laatste boog eener brug*, m.
- Butter, v. a. T. *Butten (eenen muur, een gewelf); met aardklutten beleggen*.
- Buttière, f. *bus (om naar het wit te schieten)*, f.
- Buture, f. T. *gezwel aan de pooten der jagthonden*, n.
chien buté, *hond, die zoodanig gezwel heeft*, m.
- Buvable, a. *drinkbaar*.
- Buveau, v. Biveau.
- Buveier, m. *waard van de drinkplaats der Raadsheeren van 't Parlement*, m.
- Buvette, f. *drinkkamertje*, n.; *drinkplaats voor de Raadsheeren van 't Parlement*, f.

- buvettes, pl. fa. *gastmaal onder goede vrienden, kransje*, n.
- Buveur, m. *drinker, zuiper, zwelger*, m.
buveur, -euse d'eau, *waterdrinker of -drinkster*, m. en f.
- Buvoter, v. n. fa. *weinig maar dikwijls drinken, slurpen*.
- By, m. *groote sloot aan eenen vischvijver*, f.
- Bysse, m. *soort van kostbaar lijnwaad bij de ouden*, n.

C.

- C, m. *de derde Letter van het Alphabet*, f.
- ça, ad. *hier, herwaarts*.
-et là, *hier en daar, ginds en herwaarts*.
qui ça, qui là, fa. *de een hier, de ander daar*.
- ça, i. nu, *welaan!*
oh-, *sal lustig! kom aan!*
or-, *nu! kom!*
- Caablé, *door den wind omgevallen (van boomen sprekende)*.
- Cabal, ou Caban, m. T. *goederen, die men voor de helft van de winst overneemt om te verkopen*, n. pl.
- Cabale, f. *geheimkunde, verborgene kunst (der Joden); verborgene uitlegging van de woorden der Heilige Schrift door eene zekere oprekening en verzetting der letteren; zamenspanning van eenige lieden, om eenen aanslag ten uitvoer te brengen*, kabaal, f.
- Cabaler, v. n. *zamenspannen, een heimelijk ontwerp smeden; een kabaal maken*.
- Cabaleur, m. *zamenrotter, zamenspanner*.
- Cabaliste, m. *geheimkundige (Jood), die in de verborgene kunst van de uitlegging der Heilige Schrift ervaren is; kabalist*, m.
- Cabalistique, a. *geheimkundig, tot de verborgene uitlegging der Heilige Schrift behoorend; kabalistisch*.
- Cabanage, m. *legerplaats der Wilden*. f.

- Cabane**, f. *hut; vogelweckerij; kooi (op schepen); kajuit op kleine vaartuigen; plaats op eene schuit, boven welke grof zeildoek gespannen is, f.*
- se Cabaner**, v. r. *hutten opstaan.*
- Cabanon**, m. *kleine hut, f.*
- Cabaret**, m. *herberg, kroeg, f. wijnhuis; koffij- of thee-blad, n.; mansoor, hazelwortel; soort van kleinen vlasvink, m.*
- borgne**, *kleine, rechte herberg, f.*
- Cabaretier**, m. *-ière, f. waard, herbergier, tapper, m. waardin, herbergierster, tapperster, f.*
- Cabariétique**, a. fa. *herbergachtig, kroegachtig.*
- Cabas**, m. *ronde biesen vijgenkorfje, n.*
- Cabestan**, m. T. *dikke houten spil, daar het kabeltouw omloopt, om de ankers of andere lasten te ligten, f.*
- Cabillaud**, m. *Cabélieu, kabeljaauw (soort van stokvisch, dien men verscht eet), m.*
- Cabillots**, m. pl. T. *juffers, rondhouten, kuvijnagels enz. (op schepen), pl.*
- Cabinet**, m. *geheim vertrek, kantoor, n. studeerkamer, f.; kunstvertrek, n. kunstkamer, waarin men eene verzameling van kostbaarheden en zeldzaamheden heeft, f.*
- fig. zoodanige verzameling zelve; kas met verscheiden schuifladen, f. kabinet; tuinhuisje, prieel (in eenen hof), n.*
- fig. geheime Staatsraad, m.; geheime Staatszaken, f. pl.*
- d'orgue**, *orgelkas, f.*
- Cable**, m. *kabeltouw, ankertouw, n.*
- Cableau**, m. *klein kabeltouw, n. tros, m.*
- Cabler**, v. a. *touw dransjen.*
- Cablière**, f. T. *steentje aan het snoer eener hengelroede, n.*
- Cabocharde**, arde, a. fa. *dikhoofdig; dikkop, m.*
- Caboche**, f. *schoenspijker met een breed kop; oude hoespijker, m.*
- fig. fa. hoofd, n. kop, m.*

- Cabochoon**, m. *ongeslepen robijn- of granaatsteen; kleine schoenspijker, m.*
- Cabot**, m. *harder (zekere zeevisch), m.*
- Cabotage**, m. *vaart langs de kusten, f.*
- Caboter**, v. n. *langs de kust van de eene haven naar de andere zeilen.*
- Cabotier**, **Caboteur**, m. **Cabotière**, f. *kustvaarder (zeker klein vaartuig), m.*
- Cabre**, f. T. *kraan, hefkrans, f.*
- Cabrer**, v. n. *faire- un cheval, een paard doen steigen.*
- se-, v. r. steigen.*
- fig. opvliegen, opstuiven, boos worden.*
- Cabri**, m. *jonge geit, f.*
- Cabriole**, f. *luchtige sprong (van een paard of van eenen danser), m.; kabriool.*
- Cabrioler**, v. n. *luchtige sprongen doen, kabriolen maken.*
- Cabriolet**, m. *kabriolet, f. (soort van kleinen wagen met twee wielen).*
- T. soort van schoenmakersleest, m.*
- Cabrioleur**, m. *luchtspringer, m.*
- Cabrians**, m. pl. *klampen achter de affuisen (van een stuk kanon), pl.*
- Cabron**, m. *geiteleër, n.*
- Cabus**, a. m. *chou-, kabuiskool, sluischool, f.*
- Caca**, m. fa. *kinderdrek, m.*
- Cacaber**, v. n. *als een veldhoen schreeuwen.*
- Cacao**, m. *kakaoboorn, f.*
- Cacaoyer**, **Cacaotier**, m. *kakaoboorn, m.*
- Cacaoyère**, f. *plantsoen van kakaoboornen, n.*
- Cachalot**, m. *kasjelot (zekere groote zeevisch), m.*
- Cache**, f. fa. *schuilhoek, m. (heimelijke plaats om iets te verbergen).*
- Caché**, a. *verborgen, geheim; vermoed, geynsd.*
- Cachectique**, a. (pron. Kakektique), *die, wegens bedorvens vochten, een ziekelijk ligchaam omdraagt.*
- Cachement**, m. p. u. *verberging, f.*

Cacher, v. a. *verftekcn, verbergen; vermommen, bedekken.*
 fig. *verbergen, ontveinzen.*
 se-, v. r. *zich verfteken of verbergen.*
 - à q. *voor iemand weg fchuilcn.*
 fig. de q. *zijne daden en oogmerken voor iemand geheim houden, achterhoudend zijn.*
 Cachet, m. *zegelring, m.; zegel, n. - volant, open zegel, n.*
 lettre de-, *gezegelde lastbrief des Konings (om iemand in hechtenis te nemen), m.*
 porteur le- du génie, &c. *het kenmerk van vernuft enz. dragen.*
 Cacheter, v. a. *verzegelen, toezegelen.*
 Cachette, f. fa. *fchuilhoekje, n.*
 - en-, ad. *heimelijk, in 't verbergen.*
 Cachexie, f. (pron. Kakeksie) *verdorvene lichaamsgefteldheid, uit kwade vochten ontftaande, f.*
 Cachot, m. *duistere gevangenis, f. kerker, m. donker gat of hol, hok, waarin men de gekken opfluit, n.*
 Cachoterie, f. fa. fig. *geheimzinnig gedrag in kleinigheden, n.*
 Cachou, m. *kachou (zekere gom), f.*
 Cacique, m. *titel van Mexicaanfche Vorsten, m. Opperhoofd van een' ftam van Amerikaanfche Wilden, n.*
 Cacus, Casis, m. *foort van beziënboom, m.*
 Cacoehylie, f. T. *bedorvene verftoerkraft, f.*
 Cacoehyme, a. *ongezond, vol van bedorvene vochten.*
 fig. *wonderlijk, grillig.*
 Cacoehymie, f. *bedorven ftaat der vochten in het menfchelijke lichaam, m.*
 Cacodémon, m. *booze geest, m.*
 Cacophonie, f. *kwalijkluidendheid, f.*
 Cadastre, m. *erfregister, fchatting-register, n.*
 Cadavéreux, eufe, a. *lijkkleurig, doodfch.*
 Cadavre, m. *dood lichaam, lijk, n.*
 Cade, m. n. c. v. *table des nouvel-*

les mefures, &c. tafel der nieuwe maten en gewigten (in Frankrijk), f.
 Cadeau, m. *konstige trek met de pen, f.*
 fig. fa. *eene meer aangename dan nuttige zaak, f. 5' gastmaal (voornamelijk ter eere van vrouwen); gefchenk, n.*
 Cadedis! i. *gemeen vloekwoord der Gasconjers, n.*
 Cadenas, m. *hangfлот; gouden of zilvervorguld kistje, waarin men het mes, den lepel en den vork fлот, die den Koning enz. werden voorgezet, n.*
 Cadenasser, v. a. *met een hangfлот toefluiten.*
 Cadence, f. T. *maat, zangmaat; welluiding, nette overeenkomst van de deelen eener reden; ftuuvalling (in de Muzijk); dansmaat (in het dansen); kunstmatige beweging, f. gelijke ftap (van een paard), m.*
 Cadencer, v. n. *wel afpassen, fchikken, vloeijend maken.*
 - v. a. *fes périodes, de volzinnen behoorlijk fchikken, aangenaam voor het gehoor maken.*
 Cadène, f. *putting (ketting of keten aan het wand van eenem mast); flavenketen op de galeijen, f.; foort van tapijt uit de Levant, n.*
 Cadenette, f. *lange haarftrengel of vlecht, m.*
 Cadet, m. ette, f. et a. *hij of zij, die de jongfte van twee broeders of zusters is, m. en f.*
 - m. *kadet (jonge Edelman, die de krijgskunst leert, kweekeling op een krijgfschool), m.*
 Cadette, f. T. *vierkant gehouwen vloersteen, m.*
 Caderter, v. a. T. *met zulke fteenen belaggen.*
 Cadi, m. *kadi (Turkfche regter), m.*
 Cadis, m. *foort van fergie, f.*
 Cadifé, m. *foort van droget, f.*
 Cadmie, f. *kalamijnsteen, waarmede men het koper geel maakt, m.*
 Cadole, f. T. *klink eener deur, f.*

Cadran, m. zonnewijzer, m.; cijferblad, n.

T. schroeffstek der diamantslijpers, m.

Cadrature, f. T. verzameling der stukken die de wijzers enz. doen loopen.

Cadre, m. lijst (eener schilderij), f.

Cadrer, v. a. vierkant maken.

- v. n. avec qc. passen, voegen, overeenkomen.

Caduc, uque, a. vervallen, oud en zwak; bouwvallig.

fig. broos, vergankelijk.

mal-, vallende ziekte, f.

legs caduc, succession caduque, vervallene erfgift, f. legaat, n.

voix caduque, krachtelooze stem, f.

Caducée, m. staf van Mercurius; staf der vredesgezanten, f.

porter le-, fig. vrede aanbren-

gen.

Caducité, f. zwakheid; bouwvalligheid, f.

T. het vervallen van eens erfenis of van een legaat, n.

Cafard, arde, a. geveinsd, schijnheilig.

- m. et f. huichelaar, m. huichelaarster, f.

damas-, half zijden damast, f.

Cafarderie, f. p. u. geveinsdheid, huichelarij, f.

Café, m. koffijboom, koffij, f.; koffijhuis, n.

Caféiforme, a. n. c. naar koffij gelijkend.

Cafetière, Caféyère, f. koffijplantaadje, f.

Cafetan, m. zeker eergewaad bij de Turken, n.

Cafetier, m. koffijfchenker, m.

Cafetière, f. koffijpot, m. koffijkan, f.

Cafier, m. koffijboom, m.

Cage, f. vogelkooi, kevie, f.

fig. gevangenis, f.; eng vertrek of huis, n.

T. de vier buitenmuren van een gebouw, m. pl.; kas, waarin de raderen van een uurwerk besloten zijn, f.; klokkenhuis, n.; romp van een windmolen, m. muurwerk, dat eenen trap ontsluit, n.; mars (plat om den

bovenmast); vliegengat; tralie (aan een venster), f.

Cagée, f. kooivol, f.

Cagnard, arde, a. fa. losbandig, ongebonden; leéglooper, dagdief, m.

Cagnarder, v. n. fa. ledg loopen, luijeren.

Cagnardité, f. fa. luiheid, vadzigheid, f.

Cagneux, euse, a. met binnenwaarts gebogene knieën of beenen, krombeenig.

Cagos, otte, a. geveinsd, schijnheilig.

Cagoterie, f. schijnheiligheid, f.

Cagotisme, m. geveinsdheid, huichelarij, f.

Cagou, m. fa. vrek, aartsgierigaard, die afgezonderd leeft, m.

Cagouille, f. T. kral, f. knop van 't galjoen (op een schip), m.

Cague, m. kaag (soort van vaarttuig), f.

Cahier, m. boekje papier of perkament; geschreven boekje, waaruit een Hoogleeraar zijne lessen voorleest, n.

T. geschreven besluit der landsteden, n.; schriftelijke instructie aan dorzelver afgevaardigden, f.

Cahieu, v. Caïeu.

Cahin-caha, ad. fa. verkeerdelijk, met moeite.

Cahot, m. stoot of schok van eenen wagen, m.

Cahotage, m. het veelyuldig schudden of schokken van eenen wagen of van eene kar, n.

Cahoter, v. a. schokken, schudden (van eenen wagen sprekende).

Cahute, f. hutje, stulpje, armoedig huisje, n.

Caïc, Caïque, m. sloop eener galei; rots, klip in zee in Amerika, f.

Caïeu, m. kleine bolletjes, die aan grootere bloembollen groeijen, n. pl.; bloem uit eene jonge bol, f.

Caille, f. kwartel, wagtel, m.

Caillé, m. geronnen melk, f. stremfel, n.

Caillebotte, f. stuk geronnen melk, n.

Caïl-

- Caillebotis, m. soort van traliswerk op het verdek der schepen, n.
- Caille-lait, m. kruid, dat de melk doet stremmen, n.
- Caillement, m. stremming van de melk, van het bloed, f.
- Cailler, v. a. doen stremmen of stollen.
- se-, v. r. stremmen, stollen, dik worden.
- Cailletage, m. fa. zot geklap of gepraat, n.
- Cailleteau, m. jonge kwartel of wagtel, m.
- Caillette, f. onderste maag van herkauwende dieren, f.; praatachtig mensch, babbelaar, m.
- Cailletot, m. soort van kleins bot, die zeer goed smaakt, f.
- Caillor, m. stuk geronnen bloed, n.
- Caillotis, m. T. soort van souden naar keisteenen gelijkende, f.
- Caillou, m. keisteen, kei, m.
- Cailloutage, m. hoop keisteenen, m.; keiwerk, n.
- Caïman, m. soort van krokodil, m.
- Caïmander, v. n. fa. uit luiheid heden.
- v. a. fig. fa. door bedelen verkrijgen.
- Cajoler, v. a. liefkozen, vleijen, door vleijerij zoeken te verkrijgen.
- T. le vaisseau, met behulp van den stroom tegen den wind opvaren.
- Cajolerie, f. liefkozing, vleijerij, f.
- Cajoleur, m. euse, f. vleijer, pluimschrijker, m.
- Caïque, v. Caïc.
- Caisse, f. kist, f. koffer, m.; kas, geldkas, f.
- fig. geld, n.
- T. trom, trommel; halfronde holte in 't midden der oortrommel, f.
- battre la caisse, de trom roeren.
- Caissetin, m. rozijnenkistje van denenhout; kasje der goudraadtrekkers enz., n.
- Caissette, f. kistje, n.
- Caisnier, m. kasier, m.
- Caisson, m. T. legerkist, f. proviantwagen, kruitwagen, m.; kisse onder den bok (eener koets), n. -de bombes, eene met bomben gevulde kuip, welke onder de aarde begraven wordt, en dient om den vijand in de lucht te doen springen, f.
- Cajutes, f. pl. T. kooi, slaappleats in de schepen, f.
- Cal, m. eelt, n. vereelding, f.
- T. beenaardige verharding, f.
- Calaison, f. T. diepte van een schip van het eerste verdek tot aan het ruim, f.
- Calament, m. Calamente, f. wildy polei, f. kattenkruid, n.
- Calaminaire, m. kalamijnachtig.
- Calamine, f. kalamijnsteen, waarmede het koper geel gemaakt wordt, m.
- Calamistrer, v. a. fa. haar krullen.
- Calamite, f. zeilsteen, m. magneetnaald, f.
- Calamité, f. algemeens ellende, f. ongeluk, n. nood, rampspoed, m.
- Calamiteux, euse, a. ellendig, ongelukkig, rampspoedig.
- Calandre, f. soort van grooten leuwerik; korenworm, m.; mangel, f.
- Calandrer, v. a. mangelen, glanzig maken.
- Calandreur, m. die mangelt, m.
- Calandrine, f. T. liksteen, m.
- Calcaire, a. kalkachtig.
- Calcédoine, f. kalcedonijsteen, m.
- Calcédoineux, -euse, a. gevlekt als een kalcedonijsteen.
- Calcinabilité, f. T. oplosbaarheid tot kalk, f.
- Calcinable, a. T. wat zich tot kalk laat oplossen.
- Calcination, f. T. verkalking, f.
- Calciner, v. a. tot kalk maken, verkalken.
- Calcite, m. Chalcite, natuurlijk verkalkt vitriool, n.
- Calcographe, Chalcographe, m. plaatsnijder, m.
- Calcul, m. rekening, uitrekening, f.
- T. het gevoel, n. de steen, n. de-fait, welgesteld, welberkend.
- Calculable, a. wat zich laat berekenen.

- Calculateur, m. *rekenaar*, m.
 Calculer, v. a. *uitrekenen*, *berekenen*, *overrekenen*.
 Calculeux, euse, a. T. *steenachtig*, *gruisachtig*.
 Cale, f. *soort van platten muts*, m.
 T. *het onderste van een schip*, *ruim*, n.; *bogt*, m. *sluiphayan*, f.; *afhellende oever aan de zee*, m.; *lood aan het snoer van eenen hengel*, n.; *kielhalving* (*zekere straf op de schepen*), f.; *spaanje*, *dat onder den voet van eenig schrijnwerk gestoken wordt*, n.
 Calebas, m. T. *raaketaalie* (*zeker touwwerk op schepen*), f.
 Calebasfe, f. *kalebas* (*soort van pompoen*), m.; *kalebasflesch*; *afgevallene onrijpe pruim*, f.
 Calebasier, m. *kalebasfen-boom*, m.
 Calebotin, m. T. *korfje*, *garenkorfje aer schoenmakers*, n.
 Calèche, f. *ligte opene koets*, *kales*, f.; *soort van zonhoed van taf*, m.
 Caleçons, m. pl. *onderbroek*, m.
 Caleçonner, m. *die onderbroeken maakt*, m.
 Caléfaction, f. T. *warmmaking*, *verwarming*, f.
 Calémare, f. v. Calmar.
 Calembourg, Calémhour, m. n. c. *soort van woerdspeel*, n.
 Calencar, Calencas, m. *geschilderd lijnwaad uit Indie*, n.
 Calender, m. *Kalender*, m. (*Turksche of Perzische Monnik*).
 Calendes, f. pl. *eerste dag van elke maand bij de oude Romeinen*, m.; *vergadering der Landgeestelijken van een kerkspel bij Dunnen Bischof*, f.
 100 voyer aux grecques, *eenentijd aanwijzen*, *die niet komen zal*.
 Calendrier, m. *maand- of dag-wijzer*, *almanak*, m.
 Calenture, f. *heete koorts onder de zeelieden*, f.
 Calépin, m. fa. *oud vermaard woordenboek in elf talen*, n.; *verzameling van woorden*, *aanteekening*, m.; *uitreksels*, enz.

Caler, v. a. T. *-la voile*, *het zeil neêrlaten*, *strijken*.

fig. *toegeven*, *zich onderwerpen*; *een spaantje onder eenig schrijnwerk steken*.

Calfat, m. *werk*, *dat men in de scheuren van een schip slaat*, *om het dicht te maken*; *het breeuwen*, n.

Calfatage, m. T. *het in de scheuren van een schip gestopt werk*, n.

Calfater, v. a. T. *een schip dichtmaken*, *breeuwen*, *kalfaten*.

Calfateur, m. T. *scheeps-lapper*, *scheeps-kalfater*, m.

Calfatin, m. T. *knecht van eenen scheepskalfater enz.*, m.

Calfeutrage, m. *kalfasing*, f. (*het stoppen of lappen van schepen*); *werk*, *daartoe benodigd*, n.

Calfeutrer, v. a. *scheuren of retsen aan vensters enz.* *stoppen of toeplassen*.

Calibre, m. T. *de vorm of wijde van een stuk geschut*; *dikte of grootte van eenen kogel*, f.; *omvang van eenen zuil*, m.; *ruimte tuschen de beide bodems van een zakkhorologie*; *schets van een schip*, f. *model*, n.; *mal*, f.

fig. fa. *slag*, m. *soort*, f. en n.

Calibrer, v. a. T. *op de vorm of wijde maken* (*van een stuk geschut sprekende*); *de tanden der raden enz. van een uurwerk afmeten*.

Calice, m. *kelk*, *drinkbeker*; *bloemwankel*, m.

boire, avaler le-, *den kelk ledigen*, *uitdrinken*.

Califat, m. *waardigheid eens Kalifs*, f.

Calife, m. *Kalif* (*Mahumedaansch geestelijk Vorst*), m.

Califourchon, ad. *schrijlings*.

Calin, m. T. *soort van metaal uit tin en lood zamengefeld* (*in China*), n.

Calin, m. fa. *traag*, *eenvoudig mensch*, m.

fe Caliner, v. r. fa. *werkeloos blijven*, *zijn gemak nemen*.

Caliorne, f. T. *toproep*, f.

- Callomér, v. a. T. zware lasten ophijfen.
- Calleux, euse, a. eeltig.
- Calligraphie, m. uitschrijver, naschrijver, m.
- Calligraphie, f. uitschrijving, naschrijving, f.
- Callosité, f. T. eeltachtigheid, f.; wild vleesch, n.
- Callots, Calots, m. pl. T. schaliesteen, zoo als dezelve uit de groeve komt, m.
- Calmande, f. kalleminck, f.
- Calmant, m. pijnstillend middel, n.
- Calmar ou Cornet, m. blakvisch, m.
- Calme, a. stil, rustig.
-m. stilte, kalmte, f. stil weer, n. fig. rust, f.
- Calmer, v. a. stillen, bevredigen, gerust stellen.
- Calme, v. r. bedaren, stil worden.
- Calomniateur, m. -trice, f. lasteraar, m. lasteraarster, f.
- Calomnie, f. laster, m. kwaadsprekendheid f.
- Calomnier, v. a. lasteren.
- Calomnieux, eule, a. lasterlijk, valsch.
- Calomnieusement, ad. op eene lasterlijke, valsche wijze.
- Calonière, v. Canonnière.
- Calorique, m. T. warmtestof, f.
- Calot, figure à-, T. drollige, belachelijke gedaante, f.
- Calotte, f. leeren muts onder den hoed, f. kapje (bijzonder van de Kardinalen enz), n.
fig. waardigheid eens Kardinaals, f.; zotskap, m.
-à oreilles, kap, die de ooren bedekt, m.
T. deksel over den slinger van een uurwerk, n.
- Calottier, m. die leeren mutsen of kalotten maakt, m.
- Calotin, m. dwaas mensch, die voor eenen gek bekend is, m.
- Calottine, f. soort van boertig schimpfschrift, m.
- Caloyer, m. soort van Griekschon Monnik, m.
- Calque, m. T. afdruk van eene doorgetrokkene of door geëlijg papier nagemaakte teekening, f.
- Calquer, v. a. sur qc. T. eene teekening doortrekken, naatekenen. fig. nabootsen.
- Calvaire, m. schedelplaats, f.; kleine heuvel met een kruis, m.
- Calvanier, m. schovenylijer, die de schoven in de schuren bij één vlijt, m.
- Culville, m. rappelöppel, m.; kinderbel, f.
- Calvinisme, m. leer van Kalvijn, f.
- Calviniste, m. Calvinist, die de gevoelens van Kalvijn volgt, m.
- Calumet, m. groote met afbeeldfels versierde tabakspijp der Indianen in Amerika; vredespijp derzelven, f.
- Calus, m. (pr. Calus) eelt op de breek van een been, n.
fig. verharding des herten door eene lange gewoonte, f.
- Camaïeu, m. gesneden steen van twee kleuren; steen, daar iets natuurlijks op afgebeeld wordt, m.; schilderwerk, dat slechts met eenerleie verwe geschilderd is, n.
- Camail, m. bischopsmanseltje, n.
- Camarade, m. et f. makker, medgezel, spitsbroeder, m. gezellin, f.
- Camaraderie, f. n. c. ia. makkerschap, n.
- Camard, arde, a. stompneuzig.
-m. et f. stompeus, m.
- Cambage, m. bier-accijns; plaats waar het bier gebrouwen wordt, f.
- Cambiste, m. wisselaar, die in wissels handelt, m.
- Cambouis, m. wagensmeer, n.
- Cambrer, v. a. boogvormig uitwerken, krommen.
- Cambrure, f. boogvormige kromming, kromte, bogt, f.
- Came, f. soort van moisel, kammosfel, m.
- Camée, m. gesneden edelgesteente, n.
- Caméade, f. bergpeper, f.
- Camelée, f. kemelshaks, aardleeuw (zekere struik), m.
- Caméléon, m. kameleon, m.
fig. onbestendig mensch, m.
- Caméléopard, m. zeker viervoetig dier, dat den hals en kop van

- een' kameel heeft, en als een lui-
paard gespikkeld is, n.
- Cameline, f. soort van olieachtige
plant, f.
- Camelot, m. kamelot (zekere stoffe), n.
- Cameloté, ée, a. als kamelot gewe-
ven of gewaterd.
- Camelotier, m. soort van slechts pa-
pier, n.
- Camelotine, f. dunne stoffe als ka-
melot, f.
- Camérier, m. Opperkamerheer van
den Paus, m.
- Camerière, f. Spaansche kamer-
juffer, f.
- Cameriste, f. kamerjuffer eener Prin-
ses (aan zekere hoven), f.
- Camerlingat, m. waardigheid eens
Pauselijken Kamerheers, f.
- Camerlingue, m. kardinaal-kamer-
ling, m.
- Camion, m. T. korte en sijne spel-
de, f.; kleine trekwagen, m.
* m. pl. de kleinste knoppen van
kaarden-distelen, m. pl.
- Camifade, f. schielijke oeveryal der
vijanden in den nacht, m.
- Camifole, f. hemdrek, borstrok, m.
- Camoiard, m. soort van stoffe van
wilde geiten-haar, f.
- Camomille, f. kamille (zekere plant), f.
- Camouflet, m. toegerold papier, het
welk aan het eene einde wordt
aangestoken, en waarvan men door
het andere den rook in iemands
neus blaast, n.
fig. beschimping, f. bitter ver-
wijt, n.
- Camp, m. legerplaats, f. veldle-
ger, n.; gelegerde armée, f.
- volant, vliegende leger (klein
heen en weder trekkend heer), n.
- Campagnard, m. arde, f. et a. lande-
lijk; hij of zij die op het land
woont, m. en f.; boer, m. boe-
rin, f.
- a, boersch, onbeschaafd.
- Campagne, f. veld, land, n. vlak-
te, f.; veldtocht, m.
en rale-, en pleine-, op het vlakke
veld.
- maison de-, landhuis, n. hofste-
de, f.
- pièce de-, veldstuk, n.
- aller à la-, naar buiten gaan.
aller en-, te velde trekken.
battre la-, het veld afloopen, heen
en weder trekken.
fig. uitsporig zijn (in geschrif-
ten of gesprekken).
mettre q. en-, uitzenden, in be-
weging brengen.
se mettre en-, fig. fa. dristig wor-
den, opvliegen.
- Campagnol, m. kleine veldrot, m.
- Campane, f. kwast, m. versersel als
franje, n.
T. klokkenyormig sieraad aan
Korinthische kapitelen, n.
- Campanelle, f. klokje, n. klok-
bloem, f.
- Campanette, f. boschklokje (zekere
bloem), f.
- Campanille, f. klokketoren, m.
- Campanule ou Gantelée, f. klok-
bloem, f.
- Campêche, m. zeker yerwhout, n.
- Campement, m. legering, f.; veld-
leger, n.
- Camper, v. a. legeren; iets vast
zetten.
fig. q. iemand laten zitten.
- un coup, un soufflet, fa. eenen slag
of klap geven.
- v. n. gelegerd zijn.
se-, v. r. zich legeren; zich wel
in stand zetten, zich op zijne
hoede stellen.
T. bij het schermen eene goede
houding aannemen.
- Campbre, m. kamfer (zekere gom), f.
- Campbré, ée, a. met kamfer ge-
maakt.
- Campbrée, f. kamferplant, f.
- Camprier, m. kamferboom, m.
- Camphorique, a. T. acide-, kamfer-
zuur, n.
- Campine, f. soort van gemest jong
hoentsje, n.
- Campos, m. schoolverlof, n.
fa. rust, vacantie, m. en f.
- Camus, m. use, f. et a. platneuzig;
platneus, m. en f.
fig. fa. hij of zij, die eene neus
krijgt of beschaamd staat, m. en f.
- Canaille, f. het graauw, gemeensfe
volk, jan hagel, a.

Canal, m. kanaal, n. waterleiding, gracht, f.
 T. kil, f. grond eener rivier, m.; naauw, n.; buit, goot; holligheid, holte, f.
 fig. weg, m. middel, n.

Canapé, m. ruststoel, m. rustbed, n.

Canapfa, m. fa. knapzak, ranfel, m.

Canard, m. eend, f.; waterhond, m.

Canarder, v. a. van verre of uit eens hinderlaag nederschietsen.

Canardière, f. eendenkooi, f.; eendenvijver, m.; schietgat in eenen muur, n.

Canari, m. v. Serin.

Canasfe ou Canastre, m. kanaster-tabak, m. (eigenlijk de korf, waarin die tabak verzonden wordt).

Cancanias, m. Oost-indische Atlas (soort van zijden stof), f.

Cancel, m. eens door traliewerk afgeschutte plaats in het koor eener kerk bij het hoog altaar; zegelkamer in de kanselarij, f.

Cancelation, f. T. toestemming tot de geregtelijke vernietiging eener akte, f.

Cancelle, m. soort van kleine krabbe, naar eens spin gelijkende, f.

Cancelier, v. a. T. geregtelijk vernietigen (eens akte).

Cancer, m. T. kanker, f.; kreeft, m.

Cancre, m. krabbe, f.
 fig. fa. verachtelijke gierigaard, vrek, m.

Candelabre, m. groote kroonkandelaar met armen, m.
 T. soort van zeer hooge vaas in de bouwkunde, f.

Candlette, f. T. boegstouw, n.

Candeur, f. ongeveinsdheid, oprechtheid, f.

Candi, ie, a. hard gemaakt, verrijfd.
 sucre candi, kandijfsuiker, f.

Candidat, m. die naar eenigen post of waardigheid staat; kandidaat, m.

Candide, a. openhartig, oprecht.

Candidelement, ad. openhartiglijk.

Candir, v. n. se-, v. r. verslijven, hard of stijf worden (van suiker).

Cane, f. eend, wiffje van een' eendvogel, f.
 fig. fa. faire la-, wegduiken, vreesachtig zijn.

Canepetière, f. kleine trapgans, f.

Canepin, m. dun en zacht schapeleër, n.

Canequin, m. wit Indiaansch katoen, n.

Caneter, v. n. fa. waggelen als eens eend.

Cancuille, Cannetille, f. liskoord, n.

Caneton, m. jonge eendvogel, m.

Canette, Cannette, f. jonge of kleine eend, f.; weyers spoeltje, rietje voor den inslag; kannetje, n.

Canevas, m. kanefas, zeildoek; stijf ongebleekt linnen, n.
 fig. eerste ontwerp, n. schets, f.

Cangrène, Gangrène, f. (pron. Cangrènc) vuur, koud vuur, n.
 se gangrèner, het koud vuur krijgen.

Cangrèneux, euse, a. koudvuurachtig.

Caniche, f. teeffje van een schoothondje, n.

Caniculaire, a. tot de hondster behoorend.
 jours caniculaires, hondsdagen, m. pl.

Canicule, f. de hondsdagen, m. pl. hondster, f.

Canif, m. pennemes, n.

Canine, a. f. faim-, razende honger, geenwhonger, m.
 dent-, hondstand, oogtand, m.

Caniveaux, m. pl. T. rei van groote steenen midden door eens straat, f.

Cannage, m. het uitmeten naar de elle, n.

Canne, f. zekere ellemaat, f.; riet; Spaansch riet, n. roesting, m.
 T. zeker ijzeren werktuig, waarmede men het gesmolten metaal omroert, n.
 - à sucre, suikerriet, n.

Canneberge, f. soort van bezie, f.

Cannelade. f. T. spijs van suiker, kaneel en reigermerg, welke men aan de valken geeft, om dexelen op de vogeljagt verhit te maken.

Cannelas, m. *overfuijkerde kaneel*, f.
 Canneler, v. a. T. *uitholen, met groeyen maken.*
 Cannelle, f. *kaneel; kraan aan een vat, f.*
 T. *helte of goot aan de beide zijden van het hoofd eener naald, f.*
 Cannelé, ée, a. *dat de kleur van kaneel heeft, dat gootgewijze groeyen heeft (van zuilen enz. sprekende).*
 Cannellier, m. *kaneelboom, m.*
 Cannelure, f. T. *groeye in pijlaren of zuilen, f.*
 Canner, v. a. *met de el uitmeten.*
 Cannelille, f. T. *snoertje van gedraaid zilver- of gouddraad, n.*
 Canneliller, v. a. T. *met een zoodanig snoertje opfieren of vast binden.*
 Cannette, v. Canette.
 Cannibale, m. *menscheneter, kannibaal, m.*
 Canon, m. *kanon; zwaar geschut, n.; loop van een' snaphaan of pistool, m.; pijp (in een slot, sleutel enz.); pijp van het been van een paard, f.; langwerpige zalfpot bij de Apothekers, m.; lange weversspool, f.; hol mondstuk aan het gebit van een paard, m.; kous zonder voet, f.; knieband, m.*
 T. *regt, n. wet, f. regel, m. voorschrift, n.*
 le droit-, *het kerkelijk regt, n. kennis van de instellingen der kerk, f.*
 -des écritures, *regelmatige boeken der schrijftuur, n. pl.*
 gros-, petit-, *kanonletter (bij de Drukkers), f.*
 -emphytéotique, *erf- of grondrente, f.*
 Canonial, ale, a. *wat eenen Domheer aangaat, tot denzelven behoort.*
 maison canoniale, *huis van eenen Domheer, n.*
 heures canoniales, *bepaalde uren, waarin, zoo wel bij dag als bij nacht, in de Roomsche kerk gezongen wordt, n. pl.*

Canonicat, m. *Domheerschap, Domheersambt, n.*
 Canonicité, f. *regelmatigheid, wettelijkheid, f.*
 Canonique, a. *dat met de regels der kerk overeenstemt.*
 Canonisation, f. *heiliging, f.*
 Canoniser, v. a. *onder het getal der heiligen stellen.*
 fig. *in den hoogsten graad prijzen.*
 Canoniste, m. *onderwijzer of leeraar in het geestelike regt, m.*
 Canonnade, f. *het schieten met grof geschut, kanonnenvuur, n.*
 Canonnage, m. n. c. *kennis van het kerkelijk regt, f.*
 Canonner, v. a. *met grof geschut schieten, beschieten.*
 Canonnier, m. *kanonnier, konstaabel, m.*
 Canonnière, f. *soldatentent, welke aan de beide zijden open is; konstabeltent, f.; schietgat, n.; klappus (soort van kinderspeelgoed), f. kanonnesboot, m.*
 Canot, m. *kleine Indiaansche boot, m.*
 Cantanettes, f. pl. T. *roergaten, n. pl.*
 Cantate, f. T. *kantate (zeker op kantate muziek gesteld dichtstuk), f.*
 Cantatille, f. *kleine kantate, f.*
 Cantatrice, f. *zangster, zangeres, f.*
 Cantharide, f. *Spaansche vlieg, f.*
 Cantibai, m. T. *gespleten, onbruikbaar timmerhout, n.*
 Cantine, f. *reiskelder, m.; bier- of wijnhuis in vestingen, n.*
 Cantinier, m. *waard in zoodanig bier- of wijnhuis, m.*
 Cantique, m. *geestelijk lied, n. lofzang ter eere van God, m.*
 -des cantiques, *het hooglied Salomons, n.*
 Canton, m. *landstreek, f. kanton.*
 Cantonade; f. *de beide zijden van het toneel, f. pl.*
 Cantonnement, m. *het plaatsen van krijgsvolk in dorpen, n.*
 Canonner, v. a. et n. *krijgsvolk in dorpen leggen.*
 se-, v. r. *in een plaats bijeen trekken en zich verschanzen.*

Can-

- Cantonnière, f. *smalle gordijn aan den voet van een ledekant, f.*
- Canule, f. T. *suit eener spuit; pijp, om in eene wonde te zetten, f.*
- Cap, m. *hoek in zee, m. kaap, f.*
T. *hoeg van een schip, m.*
p. u. *hoofd, n.*
de pied en-, *van 't hoofd tot de voeten.*
caps de mouton, pl. T. *soort van houten schijven of rollen (suffers) op schepen, pl.*
- Capable, a. de qc. *tot iets bekwaam, geschikt, vatbaar voor iets; ruim, wijd.*
-de tenir, *contenir, genoegzame ruimte hebbende om te bevatten of in te houden.*
- Capacité, f. *bekwaamheid, vatbaarheid, geschiktheid; wijdte, ruimte, f.*
- Capade, f. T. *gestagene en tot vilt gemaakte wolte, f.*
- Caparaçon, m. *dekkleed (voor paarden), n.*
- Caparaçonner, v. a. *een dekkleed op een paard leggen.*
- Cape, f. *soort van regenmantel; sluifer (voor vrouwen), m.*
T. *schooverzeil, n.*
fig. *rire sous-, onder den hoed, in zijne nuist lagchen.*
la-et l'épée, *kap en degen, zonder bezitting; weinig van waarde.*
- Capéer, v. n. T. *met één zeil bijhouden.*
- Capeler, v. a. T. *-les haubans, het wand om den mast leggen.*
- Capelet, m. *kniegezwel (aan paarden), n.*
- Capeline, f. *soort van strootheid of zonhoed, m.*
T. *soort van wondhealers verband, n.; gevleugelde hoed van Mercurius, m.*
- Capendu, m. *pomme de-, soort van winterappel, m.*
- Capillaire, m. *vrouwenhaar (zekere plant), n.*
- Capillaire, a. *zoo dan als haar.*
cuyau-, *haarhuisje, n.*
- Capillament, m. *Capillature, f. vezelachtigheid der wortelen of bladeren eener plant, f.*
- Capitolade, f. *opstooffel van reeds gekookt en klein gesneden vleesch, n.*
fig. *mettre en-, fa. voor den gek houden, bespotten; hekelen, doorsnijken.*
- Capitaine, m. *hoofdman, kapitein, m.*
- Capitainerie, f. *hoofdmanschap; ambt van eenen rotvoogd, opperjagermeester enz.; deszelfs gebied of huis, n.*
- Capitainesse, v. *Capitane.*
- Capital, ale, a. *voornaamst, gewichtigst.*
lettre capitale, *voorst, hoofdletter, f.*
crime capital, *halsstraffelijke misdaad, f.*
ennemi-, *doodvijand, m.*
peine capitale, *lijfstraffe, f.*
- Capital, m. *hoofdplomme, f. kapitaal, n.; hoofdzaak, f. hoofdwerk, n.*
- Capitale, f. *hoofdstad; groote letter, f.*
- Capitaliste, m. n. c. *die van zijne renten leeft, kapitalist, m.*
- Capitan, m. *grootspreker, zwetser, m.*
- Capitane, f. *hoofdgalei, f.*
- Capitation, f. *hoofdgeld, n.*
- Capiteux, euse, a. *naar het hoofd stijgend, bedwelmend, koppig.*
- Capitole, m. *kapitool (vesting en tempel in oud Rome); oude benaming der stadhuizen, n.*
- Capiton, m. *grove vlokzijde, f.*
- Capitoul, m. *(welcer) schepen of geregtshoofd in eenige steden in Frankrijk, m.*
- Capitoulat, m. *ambt van schepen of geregtshoofd, n.*
- Capitulaire, m. *verzameling van wetten der voormalige Fransche Koningen, f.*
- Capitulatre, a. *tot een stift of kapittel behoorend.*
- Capitulairement, ad. *kapittelsgewijze.*
- Capitulant, a. et m. T. *die eene stroom in 't kapittel heeft, m.*

Capitulation, *f.* verdrag wegens de overgave eener stad, *n.* kapitulatie, *f.*; kiesverdrag (bij de verkiezing der Duitsche Keizers), *n.*
fig. fa. alle soort van verdrag, n.
 Capitule, *m.* T. klein kapittel in 't getijboek, *m.*
 Capituler, *v. n.* een verdrag aangaan (voornamelijk wegens de overgave eener stad), kapituleren.
fig. fa. in vergelijk treden.
 Caplan ou Capelan, *m.* soort van kleinen visch, *m.*
 Capon, *m.* *fa. listige, bedriegelijke speler, m.*
T. ankerhaak, m.
 Caponner, *v. n. fa. in 't spel bedriegen.*
T. -l'ancre, het anker met den haak vangen.
 Capounière, *f.* T. bedekte gang in de loopgraven, *m.*
 Caporal, *m.* korporaal, *m.*
 Capot, *m.* regenmantel met een kap, *m.*; kleding der Ridders, die in de orde van den Heiligen Geest worden aangenomen, *f.*
T. kapot (in 't piket spel).
fig. fa. être ou demurer-, beschaamd, verlegen staan.
 Capote, *f.* vrouwen-regenmantel, *m.* kapot.
 Capre, *f.* kappers, *pl.* (vrucht van 't kappergewas).
 Capre, *m.* kaper, kruiser, vrijbuitter, *m.*; kaperschip, *n.*
 Caprice, *m.* eigenzinnigheid, hoofdigheid, *f.*; vrolijke, lustige inval, *m.*
 Capricieux, *euse, a.* eigenzinnig.
 Capricieusement, *ad.* op eene eigenzinnige wijze.
 Capricorne, *m.* de steenbok (een der 12 hemelteekenen), *m.*
 Caprier, *m.* kapperboom, *m.*
 Capron, *m.* T. dikke aardbezie, *f.*
 Capsulaire, *a. T.* vliësachtig.
 Capsule, *f.* zekere aarden pot tot gebruik der metaalscheideren, *m.* beursje, zakje, *n.*
T. klokhuisje, n.; zeker vliës

dat de gewrichten of kleine vaten omringt, n.
 Captateur, *m.* T. die door list in eene erfenis weet te sluipen, *m.*
 Captation, *f.* T. instuiping in eene erfenis door list of bedrog, *f.*
 Captatoire, *a. T.* door list verkregen.
 Capter, *v. a.* door list verkrijgen of winnen.
 Captieusement, *ad.* op eene listige, bedriegelijke wijze.
 Captieux, *euse, a.* listig, bedriegelijk.
 Captif, *m.* gevangene in den oorlog (van de oude tijden sprekende), *m.*
 Captif, *ive, a.* gevangen.
 Captiver, *v. a.* *fig.* dienstbaar maken, bedwingen, onderwerpen.
se-, v. r. fig. zich geweld aandoen, zich matigen.
 Captiverie, *f.* T. plaats waar men de neger-slaven bewaart, *f.*
 Captivite, *f.* gevangenschap, *f.*
fig. groote dwang, m.
 Capture, *f.* vangst, *f.* buit, *m.*; wegneming van verbodene waren, *f.*; het in hechtenis nemen van eenen schuldenaar of misdadiger, *m.* gevangenis, *f.*
 Capturer, *v. a. n. c.* vangen, vrijbuiten.
 Captureur, *m. n. c.* kaper, *m.*
 Capuce, *m.* kap, monnikskap, *f.*
 Capuchon, *m.* regenkap; spoor aan zekere bloemen, *f.*
 Capucin, *m.* kapucijner monnik, *m.*
 Capucinade, *f.* slechte redenvoering, *f.*
fig. domme streek, f.
 Capucine, *f.* kapucijner non, *f.*; klokje (soort van plant), *n.* oost-indische korst, *f.*
T. soort van saus- of boterpannetje, n.
 Caquage, *m.* het kaken van den haring, *n.*
 Caque, *f.* haring- of kruit-ton, *f.*
 Caquer, *v. a.* haring kaken (inzouten en in tonnen doen).
 Caquerolle, *v.* Casferolle.
 Caquet, *m.* gepraat, geklap, *n.*
rabatre le-, den mond stoppen, de trotschheid vernederen.

Caqueter, v. n. praten, snappen.
 Caqueterie, f. gebabbel, gepraat, n.
 Caqueteur, m. eufe, f. babbelaar,
 snapper, m. babbelaarster enz., f.
 Caquetoire, f. kleine lage teuning-
 stoel, m.
 T. dwarshout tusfchen de ploeg-
 faarten, n.
 Caqueur, m. kaker (van haring), m.
 Car, c. want, dewijl, omdat, door-
 dien, vermits, nademaal.
 Carabé, m. bernsteen, m.
 Carabin, m. p. u. karabinier (rui-
 ter), m.
 fig. die in het spel eene kleinig-
 heid waagt, of die in gezels-
 chap iets aardigs zegt en dan
 heen gaat.
 Carabinade, f. fa. aardig gezegde,
 n. aardigheid, f.
 Carabine, f. karabijn, m.
 Carabiné, a. getrokken (van fchiet-
 geweren).
 Carabiner, v. a. eene bus enz. van
 binnen met goten voorzien.
 -v. n. alseen karabinier fchieten.
 fig. iets wagen en dun terfcond
 heen gaau.
 Carabinier, m. karabinier-ruiter, m.
 Caracol, m. T. escalier en-, m.
 wenteltrap, m.
 Caracole, f. T. omrijding van een
 paard in een' geheelen of halven
 kring; snelle wending of zwen-
 king der ruiters, f.
 Caracoler, v. n. snelle wendingen
 met het paard maken, te paard
 omrijden.
 Caracouler, v. n. kirren (als de
 vortelduiyen).
 Caractère, m. teeken, merkteeken,
 n.; drijfletter, f.; fchrift; hand-
 fchrift, n. hand, f.; toovertee-
 ken, n.; aard, m. eigenschap,
 f.; ambt, n. bediening, f. fit-
 tel, m.
 Caractériser, v. a. affchilderen, koo-
 fchetfen.
 fe-, v. r. zich kenbaar maken.
 Caractérisme, m. T. overfenkomst
 van zekere planten met eenige
 deelen van het menfchelijke lig-
 chaam, f.

Caractéristique, a. eigenaardig, koo-
 fchetfend.
 figne-, kenteeken, n.
 lettre-, merkletter, f.
 Carafe, f. foort van flesch, karaf, f.
 Carafon, m. keelemmer, m. koel-
 vat, n.
 Caragne, f. foort van welriekendegom, f.
 Carambole, f. T. met drie ballen
 spelen (in 's billardfpiel)
 Caramboler, v. n. T. twee ballen te
 gelijk raken (in 's billardfpiel).
 Caramel, m. T. gedraaide fuiker, f.
 Caramousail, Caramousat, m. T.
 Turksch Koopvaardijfchip mee
 eene hooge achterfteven, n.
 Caranguer, v. n. de handen aan 's
 werk slaan (fcheepswoord).
 Caranguer, m. die de handen aan
 't werk ftaat, m.
 Carapace, f. bovenfte fchelp der
 fchildpadden, f.
 Caraque, f. karaak (Portugeefch
 fchip), m.
 Carat, m. T. karaat (zeker ge-
 wigt), n.; graad van fijnheit in hee
 goud, m. keur, f.
 -pl. kleine diamanten, die men
 naar 't gewigt verkoopt, m. pl.
 Caravane, f. karavaan, f. (groot
 gezelfchap van reizende koopliu-
 den, Pelgrimmen enz. in de Oos-
 terfche landen; verzameling van
 koopvaardijfchepen, f.; kruistogt
 der Ridderf van Maltha op zee, m.
 Caravaneur, m. foort van fchip in
 de Levant, n.; de geen die zich
 op die fchepen bevindt, m.
 Caravanier, m. kameelvoerder bij
 eene karavaan, m.
 Caravanferail, Caravanferai, m. groo-
 te openbare herberg voor de ka-
 ravanen enz. in het Oosten, f.
 karavanfera.
 Caravelle, f. karyoel (klein Portu-
 geefch fchip), m.
 Carbatine, f. vel, n. huid, f. (van
 een beest, dat verfch geflagt is).
 Carbonate, m. T. koolzure ftoffe, f.
 koolzuur, n.
 Carboncle, m. foort van pefthuil, f.;
 karbonkelfteen, m.
 Carbonique, a. T. acide-, koolzuur, n.
 Car-

Carbonnade, *f.* gebraden of geroosterd vleesch, dat dun gesneden is, *n.* karbonaad.
 Carbonnage, *m.* zeker recht op de koolen, *n.*
 Carcailler, *v. n.* slaan (als een vagsel).
 Carcan, *m.* ijzeren halsband (voor misdadigers), *m.*; halsketen, *f.*
 Carcasfe, *f.* geraamte, *n.*
 fig. *fa.* zeer mager mensch, *m.*
 T. groote, langwerpige bombe vel handgranaten, welke uit een' mortier geschoten wordt, *f.*; een met zijde omwonden ijzerdraad, *m.* karkas.
 -de vaisseau, romp van een schip, *m.*
 -de poulet, de pigeon, romp van een hoen, duif of ander gevegte, *m.*
 Carcinomateux, *cuse*, *a.* kankerachtig.
 Carcinome, *m.* T. kanker, *f.*
 Cardamine, *f.* waterkers, *f.*
 Cardamome, *m.* paradijs-koren, *n.* kardamom, *f.*
 Cardasfe, *f.* T. soort van kaarde, om werk van zijde te kaarden, *f.*; Indiaansche vijgeboom, *m.*
 Carde, *f.* eethare steel van de beest of van artisjokken, *m.*
 T. kaarde, wolkaarde, *f.*
 Cardée, *f.* kaardsel, *n.*
 Carder, *v. a.* wol kaarden.
 Cardeur, *m.* -cuse, *f.* wol kaarder of kaardster, *m.* en *f.*
 Cardialgie, *f.* hartklopping, *f.*
 Cardiaque, *a.* hartsterkend.
 T. tot het hart behoorend.
 Cardiaque, *f.* hartkruid (zekere plant), *n.*
 Cardier, *m.* die wolkaarden maakt en verkoopt, *m.*
 Cardinal, *alc.* *a.* hoofdzakelijk, voornaamst.
 vents cardinaux, de vier hoofdwinden, *m.* *pl.*
 nombres-, de hoofd- of grondgetallen, *n.* *pl.*
 points-, de vier hoofdpunten van een' hemelkloot.
 vertus cardinales, hoofddeugden, *f.* *pl.*

Cardinal, *m.* kardinaal, *m.*; soort van vogeltje als eene kleine papegaai, *n.*
 Cardinalat, *m.* waardigheid van Kardinaal, *f.*
 Cardinale, *f.* soort van bloem, *f.*
 Cardiogme, *m.* T. ongefeldheid van de maag, *f.*
 Cardon, *m.* spaansche artisjok, *f.*
 Carême, *m.* de vasten, *pl.* vastentijd, *m.*; vastenpreek, *f.*
 face de-*fa.* bleek, mager gezicht, *n.*
 -prenant, *m.* de vasten-avond, *m.*
 fig. vasten-avondsekk, *m.*
 Carénage, *m.* scheepstimmerwerf; kalfating, *f.*
 Carène, *f.* kiel van een schip, *f.* het ruim, *n.*
 Caréner, *v. a.* een schip op zijde halen om het te kalfaten.
 Carefant, *ante*, *a.* liefkozend, vleijend, streelend.
 Careffe, *f.* liefkozing, *f.*
 Careffer, *v. a.* liefkozen, streelen.
 Caret, *m.* soort van schildpad, *f.*; schildpad, dat men bewerkt, *n.*
 Cargaifon, *f.* lading van een schip, *f.*
 Cargue, *f.* T. gijttouw, *n.* raaband, *m.*; gording, *f.* het werk dat hierbij verricht wordt, *n.*
 Carguer, *v. a.* T. optuijen, zeil minderen.
 -*v. n.* op eene zijde hellen (van schepen sprekende).
 Cargueur, *m.* T. bramzeilsvalblok, *n.*
 Cariatide, *f.* T. vrouwenbeeld van steen tot ondersteuning van uitstekende balken enz. aan gebouwen, *n.*
 Caribou, *m.* rendier, dat men in Canada vindt, *n.*
 Caricature, *f.* T. overdrevene afbeelding, *f.* karikatuur.
 Carie, *f.* T. beenvrotting, *f.*; wormsteek, *m.*; bederving van het koren, *f.*
 Carier, *v. a.* ineten, verrotten, bederven.
 se-, *v. r.* verrotten.
 Carillon, *m.* &c. *v.* Carrillon, &c.
 Carifel, *m.* grof doek als kanefas, om 'er tapijt op te werken, *n.*
 Car-

Carlet, v. Carrelet.
 Carline, Caroline, f. *eyerwortel*, m.
 Carlingue, f. T. *kolfwijn*, m. *tegenkiel*, f. (*blok op schepen*).
 Carmagnol, m. *eertijds de benaming der kleine Savoyarden in Parijs, die voor lakeijen dienden*.
 n.c. *zekere benaming der burgers, die, na de omwenteling in Frankrijk, de wapens opvatteden om voor de vrijheid te strijden*.
 Carmagnole, f. n. c. *zekere patriotische dans, f. vaderlandsch lied*, n. *carmagnole*.
 Carme, m. *karmoliter-monnik*, m.
 T. *acier de*, *staal in dunne vierhoekige slaven*, n.
 Carmeline, a. *lainc-*, *de tweede soort van Vigogne wol*, f.
 Carmélite, f. *kermoliter-non*, f.
 Carmin, m. *zekere fijne roode verve*, f. *karmijn*.
 Carminatif, ive, a. T. *windbrekend*.
 Carnage, m. *bloedbad*, n.; *slagting van wild*, f.; *vleesch van geslagte dieren*, n.
 Carnassier, ière, a. *vleeschetend, verblindend*.
 Carnassière, f. *jagers wijtas*, f.
 Carnation, f. T. *vleeschkleur op eenschilderij*, f.
 Carnaval, m. *vleesch- of stemptijd*, m.; *vasten-avondsvermaak*, n.
 Carne, f. *spitsse hoek (van een' been, tafel enz.)*, n.
 Earné, ée, a. *vleeschkleurig (van bloemen)*.
 Carnèle, f. *gekerfde rand der muntspiciën*, m.
 Carneler, v. a. *eenen gekerfden rand aan de muntspiciën maken*.
 Earner, v. n. T. *vleeschkleurig worden (van bloemen sprekende)*.
 Carnet, m. T. *handboek der kooplieden, waarop aangeteekend staat het geen men schuldig is of in te vorderen heeft; schrijfboek op reis*, n.
 Carnification, f. T. *vleeschwording*, f.
 le Carnifier, v. r. T. *vleesch worden*.
 Carnivore, a. *vleeschetend*.
 Carnosité, f. T. *uitwasfing van vleesch (voornamelijk in de pisbuis)*, f.

Carogne, f. *fa. roecht, ontuchtig vrouwspersoon*, n.
 Caron, m. T. *stuk spek, daar het mager afgesneden is*, n.
 Caroncules, f. pl. T. *kleine klieren*, f. pl. *klierachtig vleesch*, n.
 Carotique, a. *slaapzuchtig*.
 Carotte, f. *gele wortel*, m. *gelepeen*, f.; *tabakssteel*, m.
 Carotter, v. n. *karig in het spel zijn*.
 Carottier, m. -ière, f. *vreesachtige speler of speelster*, m. en f.
 Caroube, Carouge, m. *St. Jansbrood*, n.
 Caroubier, m. *St. Jansbroodboom*, m.
 Carpe, f. *karper*, f. (*zekere visch*).
 Carpe, m. T. *de voorhand*, f.
 Carpeau, m. *kleine karper*, f.
 Carpettes, f. pl. *grof gestreept pakdoek*, n.
 Carpier, m. *kleine vijver voor karpers*, m.
 Carpière, f. *vischkaar (voornamelijk voor karpers)*, f.
 Carpillon, m. *zeer kleine karper*, f.
 Carquèse, m. T. *calcineer-oven*, m.
 Carquois, m. *pijkoker*, m.
 Carrare, m. *soort van fraai Genueesch marmor*, n.
 Carre, f. *het bovenste (van den bol van eenen hoed, van het kleed over de schouders)*, n.; *stompe neus (aan schoenen)*, f.
 Carré, ée, a. *vierhoekig*.
 T. *nombre-*, &c. *vierkant getal*, n.
 partie carrée, fa. *gezelschap van vier personen, twee mannen en twee vrouwen*, n.
 racine-*quaadraatwortel*, m.
 Carré, m. *vierhoek*, m. *quaadraat*, n.
 T. *vierkant perk (voor bloemen enz.)*, n.; *muntstempel*, m.; *veld op het dambord enz.*, n.; *vierkante kapdoos*, f.
 -de mouton, *het voorste vierde deel van een schaap*, n.
 Carreau, m. *vierkant*, n. *ruit*, f.; *weg, die bestraat is; vloer, grond*, m.; *glasruit*, f.; *kusfen; pers-ijzer (van de kleermakers)*, n.; *dondersteen*, m.
 T. *ruit op een kaartblad*, f.;
 l 2 groot

groote vierkante vijl, m.; ver-
fopping, maagpijn, f.
valet de-, fig. fa. zeer ver-
achtelijk mensch, m.
-de pierre, vierkante steen, m.
jeteur sur le-, met eenen slag ter
aarde slaan.
denaieur sur le-, op de plaats
dwa blijven.

Carreaux, pl. T. berkhouten van een
schip, n. pl.

Carrefour, m. kruisweg, m. kruis-
braat, f.

Carrieger, v. n. T. kruisen, laveren.

Carrelage, m. het leggen van eenen
vloer, n.; de vloer zelf, m.;
het loon daarvoor, n.

Carreler, v. a. met vierkante steenen
beyloeren; oude laarzen of schoe-
men verzolen.

Carrelet, m. schol, schar (zekere
visch); soort van wollen stoffe;
kleine zeej, f.

T. groote naald, welke aan de
punt heekig is, f.; zinknet, n.

Carreletes, f. pl. T. zootvijlen, zeer
fijne vijlen, m. pl.

Carreleur, m. vloerlegger, playoi-
jer, m.

Carrelure, f. verzoling van laarzen
of schoenen, f.

Carrément, ad. in vieren, vierhoek-
tig.

Carrer, v. a. vierhoekig maken.

T. het vierkant van eene oude-
re gedaante vinden.

se-, v. r. fa. eene troesche hon-
ding aannemen.

Carrier, m. steenhouwer; die in
steen handel drijft, m.

Carrière, f. steengroove; renbaan,
loopbaan, f.

fig. levensbaan, f. levensloop; tijd,
gedurende welke men eenen
post bekleedt, m.

fig. donner-à qc. aan eene zaak
den vrijen loop laten.

se donner-, zijnen lust boeten,
een los on gebonden leven
leiden.

Carrillon, m. klokken spel, klokken-
geluid, n.

fig. geraas, geschreeuw, n.

à double-, triple-, ad. te deeg.

Carrillonner; v. n. op de klokken
spelen; een schoon geluid maken.

Carrillonneur, m. klokken speler,
klokkenluider, m.

Carriole, f. soort van ligte post-
kar, f.

Carrosse, m. koets, f.

cheval de-, fa. lompe, onbeschofte
kaerel, m.

Carrossee, f. een koets vol.

Carrossier, m. koetsenmaker, m.;
koetspaard, n.

Carroufel, m. plegtig ridderspel,
het steken naar den ring, n.; de
plaats, waar zoodanig ridderspel
gehouden wordt, f.

Carrure, f. breedte der schouderen, f.

Cartaux, m. pl. zoekarten, f. pl.

Cartayer, v. n. T. half spoor rijden;
overhouden.

Carte, f. bordpapier, n.; kaart,
speelkaart, f. kaartenblad, n.;
rekening van eenen waard, f.

-blanche, kaart zonder beeld;
volmagt, f.

-du diner, keukencéd, f.

-de géographie ou géographique,
landkaart, f.

-marine, zeekaart, f.

-hydrographique, &c. paskaart, f.

-de sûreté, n. a. pas, vrijbrief, m.

faveur la-, fa. de kaart kennen;
naauwkeuriglijk van iets om-
derrigt zijn.

Cartes, pl. kaarten spel; kaartou-
geld, n.

château de-, kaartenhuisje, n.

desfous de-, figh het fijne eener
zaak, n.

Cartel, m. uitdagingsbrief, m.; ver-
drag wegens het uitwisselen van
krijgsgevangenen enz.; handels-
verdrag (voornamelijk ter zee in
oorlogstijden), n.

Cartelet, m. soort van wollen stof-
fe, f.

Cartelle, f. dikke plank, daar de
molensteenen op rusten, f.; hout,
dat tot inleggen gebruikt wordt, n.

Cartero, m. brieven tas, f.

Carteron, v. Quarteron.

Carthame, m. wilde saffraan, f.

- Cartier, m. kaartenmaker, m.; kaartpapier, n.
- Cartilage, m. kraakbeen, knarsbeen, n.
- Cartilagineux, euse, a. kraakbeenig.
- Cartifine, f. gesponnen zijde, f. goud- of zilver-draad, m.
- Carton, m. bordpapier, n.
T. proefsteekening op stijf papier, f.; blad, dat herdrukt is, n.
- Cartonner, v. a. een boek in bordpapier binden; een herdrukt blad bij een boek voegen.
- Cartonnier, m. bordpapier-maker of verkooper, m.
- Cartonières, f. pl. soort van Amerikaanse wespen, f.
- Cartouche, m. T. loofwerk of bijferaad van beeld- of schilderwerk, n.
- Cartouche, f. kardoes (voor kanon of ander schietgeweer), patroon, f.; gedrukt verlof- of afscheidsbriefje, n.
- Cartouchier, m. patroontas, f.
- Cartulaire, m. verzameling van charters in eene kerk of in een klooster, f.
- Carvi, m. karwei of kerwei (zekere plant), f.
- Carus, m. T. groote slaapzucht, f.
- Cas, m. geval, toeval, n.; daad, f. bedrijf, n.; stoelgang, m.
T. naamyal, m.
-de conficience, geval des gewetens, n. gewetens-zaak, f.
fig. faire- de qc. veel werks van iets maken.
en, au- que, c. zoo, indien, in gevalle dat.
en tout-, in allen gevalle, hoe het ook zij.
- Casé, a. voix-, gebrokene, doffe stem, f.
- Casaniër, m. -ière, f. kluizenaar, m. kluizenaarster, f. hij of zij, die bijna altijd in huis zit.
-a. mener une vie casanière, être d'humeur casanière, bijna altijd in huis zitten, zelden uitgaan.
- Casaque, f. reisrok, rijrok, m.

- fig. tourner-, van de eene partij tot de andere overgaan.
- Casaquin, m. korte overrok, m.
- Cascade, f. waterval, m.
fig. sprong in de reden, m.
- Cascanes, f. pl. wolkelder, bedekte gang onder den grond, m.
- Cascarille, f. bast van zekeren boom in Peru, m. cascarille, f.
- Casé, f. vierkantjes op een dam- of schaakbord, n. pl.; band op het tiktakbord, m. (twee schijven op dezelfde vlam); negerhut, f.
T. smeltkroes in eene gieserij, m. patron de la-, fa. huisheer, m.
- Casemate, f. T. gewelf onder den wal, waarin schietgaten zijn, n.
- Casematé, a. T. bastion-, bolwerk met zoodanig gewelf, n.
- Caserette, f. houten kaasvorm, m.
- Casérne, f. barak, woning voor soldaten, f.
- Caserner, v. a. in barakken plaatsen of leggen.
-v. n. in barakken wonen.
- Caséux, euse, a. kazig, van kaas, n.
- Casilleux, euse, a. T. broot, dat ligtelijk in stukken breekt (van glas sprekende).
- Casque, m. stormhoed, helm, m.; sleg, f.
- Casque, ée, a. T. van eenen helm, voorzien.
- Casfide, f. fa. bedrog, n. list, loosheid, leugen om zich uit den nood te redden, f.
- Casfaille, f. T. eerste omploeging van nieuw land, f.
- Casfant, ante, a. broos, het geen ligtelijk breekt.
- Casfation, f. T. vernietiging, afschaffing, f.
- Casfave, f. brood van maniokswortel gebakken, n.
- Casfe, f. kasfia (zeker geneesmiddel), f.
T. vierkante ruimte tuschen de steunsels der kornisfen, f.; bovenste balk van een scheepsroer, m.; letterkas (op de drukkerij), f.; smeltkroes ddr goudsmeden, m.; pennelaadje in een schrijfbakje, n.; het afdan-

- ken, kaseren, van eenen officier of ambtenaar, n.
- Casé, ée, p. et a. gebroken, verbroken.
- fig. gebroken (van de stem sprekende); oud, zwak.
- Caséau, m. T. helft van de letterkas, f.
- Casé-cou, m. slechte, donkere trap, m. gevaarlijke plaats, f.
- Casé-museau, m. fa. slag in het aangezicht of aan het hoofd; sneeuwbal (soort van gebak), m.
- Casé-noisette ou-noix, m. notenkraaker; blaauwspecht (zekere vogel), m.
- Casé-nole, f. T. galnoos, f.
- Caster, v. a. breken, aan stukken slaan, verhrijzelen.
- fig. afdanken, kaseren (eenen officier of ambtenaar); vernietigen, afschaffen; verzwakken, van kracht berooven.
- te-, v. r. breken.
- fig. oud en zwak worden.
- Casterolle, f. soort van schoofspan zonder voet, f.; lapel om het glas te schuimen, m.
- Casé-tête, m. knods der wilden, m. fa. hoofdrekende arbeid; wijn, die naar het hoofd vliegt, m.
- Casé-tin, m. T. bakje in de letterkas, n.
- Casé-tette, f. koffertje, kistje, m.
- Caséur, m. grand- de raquettes, fig. fa. frisch sterk mansperfoon, m.
- Casier, m. kasfaboom, m.
- Casin, m. T. raam boven een weefgetouw, n.; soort van emmer, die de zijdeverwers gebruiken, m.
- Casine, f. p. u. klein landhuis, n.; Casine (soort van gewas), f.
- Casius, m. v. Cacus.
- Casé-lette, f. reukvat, wirookvat, n.; aangename geur of reuk, f.
- Casé-nade, f. grove poeijer-suiker, f.
- Casé-ure, f. breuk, f. (plaats, waar iets gebroken is).
- Casé-gnette, f. soort van stoffe, f. pl. klaphuisjes, duimkleppers, pl.
- Casé-gneux, m. kleine duiker of duikelaar (zekere vogel), m.
- Caste, f. Stam, waarin de volkeren in Indie yerdeld zijn, m. n. c. menschen-klasse, burger-klasse, f.
- Castelane, f. soort van groenepruim, f.
- Castelogne, f. soort van gewerkte deken van zeer fijne wol, f.
- Castille, f. fa. twist, m. gekijf over beuzelingen, n.
- Castine, f. steenaarde om ijzer te doen smelten, f.
- Castor, m. bever (zeker halfslachtig dier); hoed van bevershaar, kastoor, m.
- Castor et Pollux, m. zeelicht, n.
- Castoréum, m. beverzeil, f.
- Castramétation, f. T. legerkunde der ouden, f.
- Castrat, m. ontmande zanger, castrat, m.
- Castration, f. lubbing, ontmanning, f.
- Casualité, f. T. toevalligheid, toevallige zaak of gebeurtenis, f.
- Casuel, elle, a. toevallig, dat bij toeval geschiedt.
- Casuel, m. toevallig inkomen, n.; Casuaris (de grootste vogel na den struisvogel), m.
- Casuellement, ad. toevalliglijk, bij toeval.
- Casaliste, m. leeraar, die de bezwarenissen des gemoeds oplost, m.
- Catachrèse, f. T. oneigen gebruik; woord, dat in een' verkeerdem zin gebruikt wordt, n.
- Catacombes, f. pl. onderaardsche begraafplaatsen der ouden of der martelaars te Rome, f. pl.
- Catadoupe, Catadupe, f. p. u. watterval, m.
- Catafalque, m. ferlijke stellaadje voor de lijksaatsie van eenem Vorst, f.
- Catalecte, Catalectique, a. vers-, vers-, aan welks einde eene lettergroep ontbreekt, n.
- Catalectes, m. pl. uitstrefels nit een onvolkomen werk der ouden, n. pl.
- Cataleptie, f. T. beroerte in het hoofd, f.
- Cataleptique, a. die eene beroerte in het hoofd heeft.
- Catalogue, m. naamlijst, f.

Cataplasme, m. verzachtende pap, die men op een gezwel legt, f.
Cataplexie, f. T. plotselinge verstijving, f.
Catapulte, f. T. zeker oorlogstuig der ouden, waarmede zij groote pijlen, werpschichten enz. schooten.
Cataracte, f. oogvlies, n; groote waterval, m.; soort van meeuw, f. - pl. wolkbreek, f.
Cataracté, ée, a. die een vlies op het oog heeft.
Cataracter, v. r. een vlies op het oog krijgen.
Catarrhe, m. zinking, f.
Catarreux, Catéreux, euse, a. met zinking en gekweld, zinkingachtig.
Catastrophe, f. voornaamste geschiedenis van een treurspel, f. fig. treurig einde, droevig geval, n.
Catéchèse, f. geloofs-onderrichting, f.
Catéchiser, v. a. in de geloofs-artikelen onderrichten.
 fig. goed onderrichten, voorprediken.
Catéchisme, m. onderricht in de geloofs-artikelen, n. het boek dat dezelve inhoudt, n. catechismus, m.
Catéchiste, m. geloofs-onderrichter, m.
Catéchistique, a. met de geloofs-artikelen overeenstemmend.
Catéchuménar, m. (pron. Catécuménar) tijd, gedurende welken men in 't Christen geloof onderwezen wordt, m.
Catéchumène, m. f. (pron. Catécumène) hij of zij, die in 't Christen geloof onderwezen wordt, m. en f.
Catégorie, f. T. schikking, orde van verscheiden hoofddeelen, f. fig. soort, slag, n.
Catégorique, a. betamelijk, gevoelig, wel geschikt, onderscheidelijk.
Catégoriquement, ad. op eene betamelijke, duidelijke wijze.
Catéreux, v. Catarreux.
Cateroles, f. pl. konijnshalen, n. pl.
Cathartique, a. T. zuiverend, afscheidend.

Cathédrale, f. eglise-, domkerk, hoofdkerk, f.
Cathédrant, m. hoogleeraar, die in den leerstoel onderricht; de voornaamste in eene openlijke vergadering, m.
Cathérétique, a. T. bijtend (middel);
Cathéter, m. T. blaaspeiler, m. (kromme buis, waarmede men de waterlozing bewerkt).
Cathéterisme, m. T. wateraftapping, f.
Catholicisme, m. T. Roomsch-Katholijk geloof, n.
Catholicité, f. Katholijke kerk; regsgeloovigheid, regtzinnigheid der leer, f.
Catholicon, m. algemeen geneesmiddel; algemeen woordenboek, n.
Catholicus, m. algemeen; Katholijk.
Carholique, a. hij of zij, die het Roomsch-Katholijk geloof belijdt, m. en f.
fourneau, algemeene oven, m.
cadran, algemeene zonnwijzer, m.
roi, zijne Katholijke Majesteit (Koning van Spanje).
Catholicement, ad. volgens de leer der Roomsche kerk.
Cati, m. toebereiding van wollen stoffen, f. glans van het persen, m.
Catin, f. ka loopster, ligtekooi (ligtvaardig vrouwspersoon), f. - m. T. soort van pan in de gisterijen, f.
Catir, v. a. T. lak en of andere stoffen persen of glanzen.
Catisteur, m. T. perser of glanzer, m.
Catoptrique, f. T. spiegelkunde, f.
Cavagnole, m. soort van kansspel, n.
Cavalcade, f. prachtige uittocht te paard, m. wandeling te paard van verscheiden personen te gelijk, f.
Cavalcadour, a. m. écuyer, hofstalmeester, m.
Cavale, f. merrie, f.
Cavalerie, f. ruiserij, f. paardenvolk, n.
Cavalet, m. T. dekfel van eenen smeltoven, m.
Cavalier, m. ruitser; edelman, m.

T. *kat op een bolwerk, m.*
 Cavalier, iere, a. vrij, ongedwongen, aardig; een weinig trotsch, hovaardig.
 à la cavalière, ridderlijk, op eene vrije, losse wijze.
 Cavalièrement, ad. losfelijk, vrijelijk; trotscholijk; fierlijk, hoffelijk.
 Cavalet m. jong paard; soort van ijzeren stuk kanon, n.
 Cavalquet, m. wijze van blazen op de trompet bij de aannadering eener stad, f.
 Cauchemar, m. nachtmèrrie, drinking der ingewanden, f.
 Cauchois, a. m. pigeon-, soort van groote duif (uit Caux in Frankrijk), n.
 Caudaire, m. steopdrager, m.
 Caudebec, m. wollen hoed, m.
 Cave, f. kelder, m. gewelf, hol, n.
 Cave, a. T. veine-, de holle ader, leverader, f.
 lune-, maanmaand van 29 dagen, f.
 Caveau, m. kleine kelder; grafkelder, m.
 Cavée, f. holweg (in eenen berg), m.
 Caver, v. a. uitholen; hol maken; uitgraven.
 v. n. T. geld vóór zich leggen (in het spel); den kling zijner tegenpartij in het schermers buitenwaarts afhouden.
 -au plus fort, fig. het hoogste zessen (in 's spel).
 fig. fa. het uiterste wagen.
 Caverne, f. hol, n. spelonk, m.
 Cavernoux, eufe, a. vol van holen en gaten.
 Cavernosité, f. ledige ruimte van een hol ligchaam, holligheid, f.
 Caveson, m. neusnijper (voor paarden), m.
 Cavet, m. T. gootsgewijze verdieping, f.
 Caviar, m. Cavial, gezouten kuit van den steur, f.
 Cavin, m. holle weg (oorlogs-benaming), m.
 Cavité, f. holligheid, holte, f.
 Cauris, Coris, m. kleine schelp,

waaryan men zich in Afrika in plaats van geld bedient.
 Causalité, f. wijze. op welke eene oorzaak werkt, f.
 Causant, ante, a. fa. hij of zij die gaarne praat, praatachtig, m. en f.
 Causative, a. f. T. particule-, woordleedje, dat eene oorzaak aanduidt, n.
 Cause, zaak, f. beweeggrond, m.; zaak, partij; regtszaak, f. pleitgeding, n.
 être-, als partij in een regts-geding begrepen zijn.
 -commune, gemeen, zaak, f. donner gain de-, gewonnen geven.
 à-de, prp. om, uit hoofde van, wegen.
 à-que, c. omdat, nademaal, dewijl.
 pour-, ad. fa. uit zekere oorzaak, om reden.
 Causer, v. a. veroorzaken, te weeg brengen.
 -v. n. praten, klappen.
 Causerie, f. fa. gepraat, geklap, n.
 Causeur, m. -eufe, f. prater, klapper, m. praatfer, klappfer, f.
 -a. praatachtig.
 Causiticité, f. T. scherpe, bijtende kracht, f.
 fig. kwaadaardige bedilzucht, f.
 Causifique, a. brandend, bijtend.
 fig. bijtend, spotachtig, scherp.
 Cautèle, f. T. voorzigtigheid, behoedzaamheid, f.
 Cauteleux, eufe, a. loos, listig, doortrapt (dit en 't volgende woord in eenen kwaden zin).
 Cauteleusement, ad. loos, listiglijk.
 Cautére, m. bijst- o; brandmiddel, n. fontanel.
 Cautéretique, a. bijtend, brandend.
 Cautérisation, f. V. het toebrennen met een gloeiend ijzer, het zetten van een fontanel, n.
 Cautériser, v. a. T. met een gloeiend ijzer toebrennen, een fontanel zetten; wegbijten, wegeten.
 Caution, f. borgtocht, m. verzeke- ring, f. borg, m.

être;

être, se rendre-, borg zijn of blijven.
 fujer à-, a. iemand, op wien men niet veel vertrouwen kan, m.
 Cautionnement, m. borgstelling, f.
 Cautionner, v. a. q. voor iemand borg blijven.
 Ce, cet, cette, ces, pr. deze, die, dat, dien, dezen.
 Ce que, ce qui, pr. het geen, wat.
 Céans, ad. hier in dit huis, hier binnen.
 Ceci, pr. dit, deze zaken.
 Cécité, f. blindheid, f.
 Cédant, ante, a. T. hij of zij, die een recht aan een ander afstaat, m. en f.
 Céder, v. a. afstaan, overlaten.
 v. n. voor iemand wijken of zwerven.
 le- à q. en qc. in zekere zaken mindere bekwaamheid of verdiensten bezitten dan aan ander; ergens in voor iemand onder doen.
 Cédille, f. T. haakje onder de letter ç (cedil), n.
 Cédon, m. huiskruid, n.
 Cédrat, m. welriekende otstroem; de boom zelf, m.
 Cèdre, m. cedarboom, m.
 Cédrie, f. cedarharis, f.
 Cédule, f. klein briefje; handschrift, n.
 Ceindre, v. a. omgorden; omgeven.
 Ceintes, f. pl. T. berg- of borkhouten, n. pl. (uistekende ombalken, die rondom een schip loopen).
 Ceintrage, m. T. touwwerk (op schepen), n.
 Ceinture, f. gordel; band aan een broek of vrouwenrok, m.
 fig. de lenden, f. pl.
 T. lijst, krans, f.; lijstje boven en onder aan een' zuil, n.
 Ceinturette, f. kleine leeren riem om eenen jagthoren, m.
 Ceinturier, m. gordelmaker of verkooper, m.
 Ceinturon, m. draagband (daar de degen aan hangt), m.
 Cela, pr. dat of die zaak.
 Céladon, m. zeegroen, n.

fig. een man, die op eenze hoffelijke wijze met de vrouwom weet om te gaan, m.
 Célébrant, m. priester, die eenigen kerkdienst doet, m.
 Célébration, f. viering; bediening; plechtigheid, f.
 Célèbre, a. vermaard, beroemd.
 Célébrer, v. a. vieren, plechtiglijk verrigten; roemen, prijzen.
 - un mariage, een huwelijk verrukken.
 - la messe, de Missen lezen of bedienen.
 Célébrité, f. plechtigheid, f.; roem, m.
 Céler, v. a. verbergen; verzwijgen, helen, geheim houden.
 se faire-, zeggen dat men niet te huis is.
 Célère, a. n. c. haastig, gezwind.
 Céleri, Seeleri, m. selri, groote eppo, f.
 Célérité, f. snelheid, gezwindheid, f.
 Céleste, a. hemelsch.
 bleu-, hemelsblauw.
 Célestin, m. Celestijner-Monnik, m.
 Céliaque, f. et a. flux-, spijsloop- graauwe loop, m.
 Célibat, m. ongehuwde staat, m.
 Célibataire, m. die ongehuwd leeft.
 Celle, v. Celui.
 Cellerage, m. accijs op kelderwijn, m.
 Cellererie, f. keldermeesterschap (in kloosters), n.
 Cellier, m. -ière, f. keldermeester (in een klooster), m. kloostermoeder, f.
 Cellier, m. spijskelder, m.
 Cellulaire, a. T. celachtig.
 Cellule, f. cel, m. kloosterkamerje; bijencellets, vakje, n.
 Celui, celle, ceux, celles, celui-ci, celle-ci, ceux-ci, celles-ci, pr. hij, zij, de gene, die, die gene.
 Cement, m. T. cement, n.
 Cémentation, f. T. loutering of zuivering der metalen met cementstof, cementering, f.
 Cémenter, v. a. T. goud zuiveren of louteren.
 Cémentériel, a. tot het kerkhof behoorende.

- Cenchrite**, *f.* soort van verffoening.
- Cendré**, *f.* asch, *f.*
 -de plomb, hagel, *m.* (waarmede men klein gevogelte schiet).
 -verte, berggroen, *n.*
 -gravelée, vijfnsteenach, *f.*
fig. prendre la-, boete doen.
 -pl. *T.* gewijde asch (in de Katholijke kerk), *f.*
fig. zielen of overblijffels der afgestorvenen, *pl.*; gedachtenis, *f.*
- Cendré**, *ée*, *a.* aschverwig.
- Cendrée**, *f.* hoedschuim; hagellood, *n.*
- Cendreux**, *euse*, *a.* aschig, met asch bebrooid of heftoven.
- Cendrier**, *m.* aschbak, aschkuil, *m.*
- Cei drille**, *f.* aschgrauwe leeuwerik, *m.*
- Cendrules**, *f.* *pl.* *T.* aschkleurige vlekken op gepolijst ijzer; aderen in het staal, *pl.*
- Cène**, *f.* *T.* nachtsmaal, avondmaal, *n.*
- Cénelle**, *f.* hulfsterbezie, *f.*
- Cénobite**, *m.* kloosterbroeder, *m.*
- Cénobitique**, *a.* tot het kloosterleven behoorend.
- Cénotaphe**, *m.* praalgraf (bij de ouden), *n.*
- Cens**, *m.* (pron. Sanse) jaarlijksche rente of hulde, welke men aan eenen leenheer betaalt, *f.* cyns.
- Censal**, *m.* makelaar, *m.*
- Cense**, *f.* *p.* *u.* pagthoeve, landhoeve, *f.*
- Censé**, *ée*, *a.* geacht, geschat, gehouden.
- Censerie**, *f.* makelarij, *f.*; makelaars-loon, *n.*
- Censeur**, *m.* Zedenmeester (bij de oude Romeinen), censfor; rigter, berisper, beoordeelaar, kunstrogter, *m.*
- Censier**, *a.* *ra.* seigneur, grondheer, *m.*
- Censier**, *m.* -ière, *f.* hoefstager of pagtster, *m.* en *f.*
- Censitaire**, *m.* bezitter van een cjinshaar goed, *m.*
- Censive**, *f.* grondregt, *n.*; uitgestrektheid van een burger landgoed, *f.*
- Censuel**, *elle*, *a.* tot het grondregt behoorend; leenplijsig.
- Censurable**, *a.* berispelijk.
- Censure**, *f.* ambt eens Zedenmeesters of censfors, *n.*; beoordeeling; berisping, *f.*
T. kerksucht, *f.* kerkelijke ban, *m.*
- Censurer**, *v.* *a.* berispen; beoordeelen, afkeuren.
- Cent**, *a.* honderd.
 -*m.* het honderd, *n.*
- Centaine**, *f.* getal van honderd, *n.*
T. end garen of zijde, *n.*
- Centaur**, *m.* paardmensch, *m.* (fablachtig, *ezzen*).
- Centaurée**, *f.* santorie (zeker kruid), *f.*
- Centenaire**, *a.* honderdjarig.
 nombre-, honderdtal, *n.*
- Centenier**, *v.* Centurion.
- Centibar**, Centimètre, &c. Centime, *v.* Table des nouvelles Mesures &c.
- Centième**, *a.* *de*, het honderdste.
- Centinode**, *f.* verkenngras (zeker kruid), *n.*
- Centon**, *m.* gedicht, waarvan de yerzen uit onderscheidene beroemde dichters genomen zijn, *n.*
- Centraire**, *a.* *n.* *c.* dat zich in het middelpunt bevindt.
 écoles centraires, middelscholen, *f.* *pl.*
- Central**, *ale*, *a.* middelpuntig, dat op het middelpunt uitloopt.
- Centralisation**, *f.* *n.* *c.* vereeniging in een middelpunt, *f.*
- Centraliser**, *v.* *a.* *n.* *c.* in een middelpunt vereenigen.
- Centralité**, *f.* *n.* *c.* middelpunt, *n.*; vereeniging in hetzelfde, *f.*
- Centre**, *m.* middelpunt, *n.*
fig. verzamelplaats, hoofdplaats, *f.*
 -de gravité, zwaarte-punt, *n.*
- Centrer**, *v.* *a.* *T.* (een glas) centren; hetzelfde zoodaniglijk slijpen, dat de grootste dikte juist in het midden is.
- Centrifuge**, *a.* *T.* van het middelpunt afwijkend.
- Centripète**, *a.* tot het middelpunt hellend
- Centumvir**, *m.* een van de honderd regters (bij de oude Romeinen), *m.*
- Centumviral**, *a.* tot die honderd regters behoorend.
- Centumvirat**, *m.* vergadering of waardigheid van dezelve, *f.*

Centuple, *a. honderdvoudig.*
 Centupler, *v. a. honderdvoudig vermeerderen.*
 Centurie, *f. honderdtal van Romeinsche burgers, n.*
 Centurion, *m. hoofdman over eene bende van 100 krijgslieden (bij de Romeinen), m.*
 Cep, *m. wijnsfok, m.*
 Ceps, *pl. (in vroegere tijden) kluisers aan handen en voeten, m. pl.*
 Cépeau, *m. T. munt-stempel, m.*
 Cépée, *f. scheutelingen van eenen afgehouden boom, pl.*
 Cependant, *ad. ondertusfchen, terwijl, gedurende dezen tijd; echter, evenwel, nogtans.*
 Cephalée, *f. langdurige hoofdpijn, f.*
 Céphalique, *a. T. tot het hoofd behoorend.*
 Cérase, *m. horenflang (in Afrika), f.*
 Cérat, *m. waszelve, f.*
 Cération, *f. T. het smeltbaar maken van een metaal, n.*
 Cèrèere, *m. helhond (bij de dichters), m.*
fig. fa. flugge, onvriendelijke poortier of wagter, m.
 T. *salpeter, f.*
 Cerce, *v. Cherche.*
 Cerceau, *m. hoepel (voor vaten); hoepel, dien men bij 't waterdragen gebruikt; vogelfrik, m.; hoepnet, waarmede men vogelen op den kant van't water vangt, n.*
 Cerceaux, *pl. buitenfte vederen eens roofvogels, pl.*
 Cercelle, Cercerelle, *f. taling (zeker eendvogel), m.*
 Cercle, *m. kring; kreits; ring, hoepel, m.*
fig. kring, m. gezelschap, n.
 Cercleer, *v. a. hoepels of banden omleggen.*
 Cerclier, *m. hoepelmaker, m.*
 Cercueil, *m. doodkist, f.*
 Cérébral, *ale, a. T. tot de hersens behoorend.*
 Cérémonial, *m. kerk-gewoonteboek, ceremonie-boek voor de kerk, n. de plegtigheid, welke aan iemand bewezen wordt, f. het ceremonieel, n.*

Cérémonial, *ale, a. plegtig, ceremonieel.*
 Cérémonie, *f. plegtigheid, uiterlijke godsdienst-oefening, ceremonie; praal; hoffelijkheid, beleefdheid, f.*
fans-, zonder complimenten.
en-, plegtiglijk, met plegtigheid.
 Cérémonieux, *euse, a. al te hoffelijk; die te veel complimenten maakt.*
 Cerf, *m. (pr. Cer) hert, n.*
-dix-cors, zevenjarig hert, n.
bois de-, korens van een hert, pl.
 Cerfeuil, *m. kervel (zekere plant), f.*
 Cerf-volant, *m. schalebijter (zeker kever); vlieger (speeltuig voor kinderen), m.*
 Cerifaie, *f. kerfen-boomgaard, m.*
 Cerife, *f. kers, f.*
 Cerifler, *m. kerseboom, m.*
 Cerne, *m. kring op den grond of in het zand; tooverkring; blaauwe kring onder de oogen of rondom eene wonde, m.*
 Cerné, *ée, a. van iemand die blaauwe kringen onder de oogen heeft.*
 Cerneau, *m. pit of kern, welke men uit eene gebolsterde noot haalt, f.*
vin de cerneaux, foort van roze-rooden wijn, die in den tijd als de walnoten rijp warden het best te drinken is, m.
 Cernement, *m. n. c. influiting, f.*
 Cerner, *v. a. eenen kring om iets maken; rond of kringsgewijze snijden; (noten) opdoen, er de pit uithalen.*
n. c. van alle kanten influiten, omfingelen.
 Céromance, Céromancie, *f. T. waarzeggerij door was, f.*
 Ceron ou Suron, *m. ceroen, n. foort van baal met een' osenhuid bedekt, f.*
 Céropisfe, *f. pleisler of plaaster van pek en was, f.*
 Cerquemanage, *m. T. p. u. bezigheid der beëdigde grensfcheiders, f.*
 Cerquemanement, *m. T. het zetten of bezigtigen der grenspalen of fteenen, n.*
 Cerquemaner, *v. a. T. grenspalen*

- zotten of bezigtigen; geschillen daarover bijleggen.
- Cerquemancur, m. beëdigde grens-scheider, m.
- Cerre, m. soort van eikenboom, m.
- Certain, aine, a. zeker, voorzeker, gewis, vast.
-pr. een zeker, m. eene zekere, f.
- Certainment, ad. zekerlijk, gewislijk.
- Certes, ad. voorzeker, in waarheid, voorwaar.
- Certificat, m. schriftelijke getuigenis, verklaring f. certificat, n.
- Certificateur, m. T. bekrachtiger eener borgstelling, m. die iets geregteijk getuigt of verklaart.
- Certification, f. schriftelijke verzekering of verklaring, f.
- Certifier, v. a. verzekeren, voor waarheid verklaren.
-une caution, T. eene borgstelling bekrachtigen.
- Certitude, f. zekerheid; vastigheid, f.
- Cervaison, f. T. hertentijd (wanneer een hert met en goed om te eten is), m.
- Cerveau, m. brein, n. hersenen, pl. fig. verstand, n.
- Cervelas, m. korte sterk gekruide vleeschworst, f.
- Cervelet, m. achterbrein (achterst minder gedeelte van het brein), m.
- Cervelle, f. hersenen, pl. brein, n. fig. verstand, oordeel, n.
- Cervical, ale, a. T. tot den nek behoorend.
- Cérumen, m. T. oorsmeer, n.
- Cérumineux, euse, a. T. van den aard van was.
- Cervoise, f. p. u. soort van bier (een drank der ouden), n.
- Céruse, f. sijn loodwit, n.
- Cesant, ante, a. ophoudend.
- Cesation, f. afstating, ophouding, f. stilstand, m.
- Ceste, f. n'avoir point de-, fa. niet ophouden.
fans-, onophoudelijk, gedurig.
- Cesler, v. a. qc. et v. n. ophouden, afstaten, stilstaan, walsten, flaken.

- Cesible, a. T. dat overgegeven of afgegaan kan worden.
- Cession, f. T. afstand, m. afstreding, overgeving, f.
- Cessionnaire, m. T. iemand, aan wien een recht afgegaan geworden is; die zijne goederen geregteijk afstaat of afstreedt, m.
- C'est, v. i. het is, dat is.
c'est fait, c'en est fait, het is gedaan, besloten.
c'est fait de lui, het is met hem gedaan, hij is verloren.
c'est pourquoi, e. deswege, daarom.
c'est que, c. omwille, dat maakt, de oorzaak daarvan is, dat.
ce n'est pas que, c. niet dat, niet als of.
si ce n'est, c. het zij dan, uitgenomen.
si ce n'est que, c. indien niet, zoo niet, ware 't niet.
- Ceste, m. de gordel van Venus; strijdhandshoën, m.
- Céture, f. T. rustpunt, n. (in 's midden van een vers).
- Cet, cette, v. Ce, die, dat, deze, dit.
- Cétacée, a. m. et f. tot het geslacht van de groote zeevischen, voornamelijk van de walvischen, behoorend.
-m. groote zeevisch, naar den walvisch zweemende, m.
- Cétérach, m. mildkruid, n.
- Cevadille ou Sibadille, f. soort van luiskruid, het welk in Nieuw Spanje groeit en veel naar garst gelijkt, n.
- Chablage, m. T. hijfsng, ophijfsng, f.
- Chableau, m. T. hijstouw (op schepen), n.
- Chabier, v. a. T. een touw om eenen zwaren last slaan, om denzelyen op te hysen.
- Chableur, m. soort van loots voor schepen, die de rivieren bevaaren: hijffer, ophijffer, m.
- Chablis, m. omgewaaid hout (in bessen), n.
- Chabot, m. post, m. (zekere visch).
- Chabots, m. pl. T. touwen, waarmede de matselaars hunne steigermasten vastbinden, n. pl.

Chacelas, v. Chasfelas.
 Chaconne, f. T. soort van muziek-
 stuk, n.; dans naar hetzelfde;
 zijden boord aan den kraag van
 een hemd, m.
 Chacun, me, pr. elk, een ieder,
 een iegelijk, ieder een.
 Chafée, f. T. tarwezemelen, (bij de
 slijffelmakers), f. pl.
 Chafouin, me, a. et m. f. fa. klein
 van gestalte, mager, onaanzienlijk.
 Chagrin, m. kommer, m. hartseer,
 verdriet, ongenoegen, n. droef-
 heid, f.
 T. segrijnleër, n.; vischhuid;
 soort van ligte zijden stoffe, f.
 Chagrin, ine, a. verdrietig, be-
 droefd, te onyreden, gemelijk,
 lusteloos.
 Chagrinant, ante, a. verdrietig.
 Chagriner, v. a. moeilijk, verdrie-
 sig of gemelijk maken, ergeren.
 se-, v. r. moeilijk, verdrietig
 of gemelijk worden, zich ergeren.
 Chaine, f. ketting, keten; galei-
 straf, f.; hoop galeislaven, m.
 fig. gevangenschap. Slavernij, f.;
 onafgebrokene schakel, m. aau-
 eenschakeling, f.
 T. kctting, schering (op het
 weefstouw), f.; kettingdans, m.
 -de pierres, op één gemetselde
 steenen, daar de balken op rus-
 ten, m. pl.
 -de montagnes, keten van ber-
 gen, f.
 -pl. fig. kluisters, m. pl.
 -T. verscheidene soorten van
 maten, f. pl.
 Chainette, f. kleine keten; kinket-
 ting (voor paarden); horologie-
 ketting, f.
 Chatnetier, m. kettingmaker of ver-
 kooper, m.
 Chafnon, m. schakel van eene ke-
 ten, m.
 Chair, f. vleesch, n.
 fig. menschelijke natuur, f. dier-
 lijk mensch, m. vleeschelijke
 lusten, m. pl.; vleeschkleur, f.
 -blanche, hoendervleesch, n.
 -noire, hazen- snippen-vleesch
 enz, n.

Chaire, f. bischoppelijke, pauselij-
 ke stoel; preekstoel; leerstoel,
 spreekstoel voor eenen redenaar, m.
 fig. hoogleeraars-ambt, n.
 Chaife, f. stoel, zetel; draagstoel,
 m.; zeker ligt rijtuig met twee
 wielen, n. chais.
 -percée, nacht- of kamer-stoel, m.
 -T. molenstander, m.
 -roulante, stoel op rollen, m.
 -de roue, stok aan het slijprad
 der mesmakers, m.
 porteur de-, stoeldrager, m.
 Chaland, m. -ande, f. hij of zij die
 gewoon is bij iemand te koop en,
 kaland, m. en f.
 Chaland, Chaland, m. soort van lan-
 ge schuit, welke men in Frank-
 rijk op de rivieren gebruikt, f.
 Chaland, a. m. pain-, soort van hard
 gebakken wit brood, n.
 Chalandise, f. nering, kalandise, f.
 Chalcite, v. Calcite.
 Chalcographie, v. Calcographie.
 Châle, m. n. c. soort van doek, tot de
 kleeding der vrouwen behoer-
 end, m.
 Châlet, m. kaashut (in het Zwit-
 zersch gebergte), f.
 Chaleur, f. warmte, hitte, f.;
 speeltijd der dieren, m.
 fig. ijver, m. vurigheid, groote
 drift, f.
 Chaleureux, euse, a. p. u. heet, van
 een' heeten aard (voornamelijk
 van menschen sprekende).
 Chalibé, ée, a. van arsenijen,
 waartoe staal gebruikt wordt.
 Châliti, m. p. u. bedstede, f. led-
 kant, f. en n.
 Chalon, m. zeker groot vischwet,
 n.; soort van wollen stoffe, f.
 Chaloupe, f. slaap (zeker roei-vaar-
 tuig), f.
 Chalumeau, m. pijpje, suitje, n.
 halm, m. herderssuitje, n.; suit
 van eene zakpijp, f.
 T. blaaspijpje der goud- en zil-
 ver-smeden, soudeerpijpje, n.
 Chamade, f. T. tromslag, m. trom-
 petgeluid, n. (waarmede de over-
 gave eener stad wordt aangeduid)
 chamade.

- Chamailler, v. n. et se-, v. r. fa. yechten, in 't honderd slaan.
fig. met elkanderen twisten of strijden.
- Chamaillis, m. fa. gevecht in 't honderd, n.
- Chamarrer, v. a. beleggen, bezetten (met gouden of zilveren passementen).
- Chamarrure, f. boordfel (met gouden of zilveren passementen), n.
- Chambellan, m. kamerheer, m.; maarschalks-tafel, f.
- Chambertin, m. goede soort van bourgonje-wijn, m.
- Chambourin, m. soort van kristal, n.
- Chambranle, m. T. houten snijwerk aan deuren, vensters, enz., n.
- Chambre, f. kamer; 's Konings kamer, f.; tot den kamerdiens behoorende hovelingen, m. pl.; naam van verscheidene regtsbanken enz., m.
- haute ou des Pairs, hoogerhuis, n.
- basse ou des Communes, lagerhuis, huis der gemeenten (in het Engelsche Parlement), n.
- T. ruimte tussehen twee sanden van een' weverskam; holigheid in 't lood, waarin het glas gezet wordt, f.
- d'un Canou, kruiskamer van 't geschut, f.
- garnie, van 't noodige huisraad voorzien, gefstoffeerde kamer, f.
- Chambree, f. soldaten, die in dezelfde kamer of tent te zamen wonen en leven; gezamenlijke aanschouwers in den schouwburg, m. pl.; het geld dat de toneelspelers voor het vertoonen van een stuk ontvangen, n.
- Chambrelan, m. fa. beunhaas; bewoner van eene kamer, m.
- Chambrelant, ante, a. presfes Chambrelantes, winkelpersen, winkel-drukkerijen, f. pl.
- Chambrier, v. n. te zamen wonen en leven (van soldaten).
- v. a. q. iemand in eene kamer opgesloten houden; met iemand in een afzonderlijk ver-

trek gaan om met hem te spreken enz.

-une selle, eenen zadel hol maken ter plaatse, waar het paard gedrukt wordt.

Chambrie, f. uitmaanderschap van de inkomsten eener Abdij ten platten lande, n.

Chambrette, f. fa. kleine kamer, f. kamerijs, n.

Chambrière, f. kamonier, f.

T. lange zweep, welke men in de rijfcholen gebruikt, f.; lintje aan de linkerzijde van de borst om den spinstok te ondersteunen, n.

Chambriste, m. n. c. bewoner eener kamer, commensaal, m.

Chame, v. Came.

Chameau, m. kameel, kemel, m.; kemelhaar, n.

T. kameel (om schepen over te brengen), m.

Chamelier, m. kemelhoeder of drijver, m.

Chamois, m. wilde geit, f.; bereid geitenleer, n.; soort van izabelkleur, f.

Chamoiserie, f. looijerij van zeemleer, f.; zeemleer, n.

Chamoiseur, m. looijer of bereider van zeemleer, m.

Champ, m. akker, m. land, veld, n. fig. onderwerp, n.; gelegenheid, kans, f.

T. achtergrond eener schilderij; grond waarop men schildert of graveert, m.

laisfer le-libre, uit het veld wijken.

-clos, besloten tournooi-veld, n. prendre du-, de ruimte nemen.

sur le-, ad. terstond, op staanden voet.

-de Mars, fig. oorlogsveld, n.

mettre, pofet de-, op zijnen kant leggen (eewen balk).

roue de-, T. kroonrad (in een uurwerk), n.

à travers-, dwars door het veld.

Champs, pl. het platte land, vrije veld, n.

battre aux-, den veldmarsch slaan. fig.

fig. mettre q. aux-, iemand tergen, boos of toornig maken.
 maison des-, landhuis, n.
 donner la clef des-, de vrijheid geven, f.
 courir les-, hier en daar omzwerfen.
 fig. dwaasheden begaan, zotte dingen doen.
 Champagne, m. Champagne wijn, m.
 Champart, m. T. korentiende (zeker rogt), f.
 Champartage, m. T. tweede korentiende, f.
 Champarter, v. a. T. de korentiende ligten.
 Champarteresse, f. schuur, daar men de korentiende in opsluit, f.
 Champarteur, m. die de korentiende invordert, m.
 Champeaux, m. pl. weiden, weilanden, pl.
 Champêtre, a. dat tot het land behoort, landelijk.
 - m. het veld, land, n.
 Champi, m. soort van papier voor vensterramen, n.
 Champignon, m. kampernoelie, f. paddestoel, m. duivelsbrood; zeker gezwel, voornamelijk aan de knie, n.
 - de lampe, kop aan 't katoen eener brandende lamp, m.
 Champignonnière, f. mestbed, waarop men paddestoelen kweekt, n.
 Champion, m. kampvechter; krijgsman, moedig strijder, held, m.
 Chance, f. zeker spel met twee of drie dobbelsteenen, n.; de oogen, die men daarin werpt, n. pl.; de worp zelf, m.
 fig. kans, f. geluk, n.
 T. versin-kruik der naaldemakers, f.
 Chancelant, ante, a. wankelend, struikelend.
 fig. wankelbaar, besluiteloos.
 Chanceler, v. n. wankelen, struikelen.
 fig. wankelbaar, besluiteloos zijn.
 Chancelier, m. kanselier, m.
 Chancelière, f. kanseliers-vrouw, f.; korfje ter verwarming der voeten, n.
 Chancellement, m. p. u. waggeling, wankeling, f.

Chancellerie, f. kanselarij, f.
 Chanceux, euse, a. fa. gelukkig; ongelukkig.
 Chancir, v. n. et fe-, v. r. schimmelen, verschimmelen.
 Chancisfure, f. schimmeling, f. uitslag, m.
 Chancre, m. T. kanker, m. kankerachtig gezwel, n.; puistjes, die door de warmte aan tong of lippen komen, n. pl.; vuiligheid aan de tanden, f.; kanker aan boomen, m.
 Chancreux, euse, a. kankerachtig.
 Chandeleur, f. Vrouwendag, m; Maria lichtmis, f.
 Chandelier, m. kandelaar, kaarsenmaker, m.
 T. hoop van takkebosfen of dikke stukken houts om de arbeiders of graveurs te dekken, m. blinde, f.
 Chandeliers, pl. T. bosseklampen; mikken, om bootsmast, geip en riemen in te zetten (op schepen) pl.
 Chandelle, f. kaars, f.
 - de veille, nachtkars, f.
 Chairein, m. T. bles voor den kop van een paard, f.; vederbos op den kop van een paard, zwarte lap op het voorhoofd der rouwpaarden; afgehakte kant van een' balk of steen, m.
 *Chaufreindre, v. a. T. een spits toe loopend gat met eene zinkhoor maken.
 Chaufreiner, v. a. T. den kant eener plank schuin afschaven.
 Change, m. ruiling, verwisseling, f.; wissel, m.; wisselbank, f.; wisselhandel, m; wisselwinst, f.; wisselkoers, m.
 T. afdwaling van 't spoor (van jagthonden zijprekende), f.; dwarsloop of zijdloop van een' haas, om de honden te ontwijken, m.
 fig. prendre le-, zich vergiften; het eene voor het andere nemen.
 rendre le-, iemand met gelijke munt betalen.
 donner le- à. q. iemand door
 M. 2 list

- list van iets afbrengen, misleiden.*
 courtier, agent de-, makelaar in wissels, m.
- Changeant, ante, a. veranderlijk; wäerfchijnend (van kleuren spreken).
- Changement, m. verandering, f.
- Changer, v. a. wisselen, ruilen.
 pour, contre qc. het eene voor het andere geven; (geld) wisselen, verwisselen; veranderen, herschepjen, hervormen.
 -v. n. (de qc.) veranderen, omwisselen.
 -de note, van toon veranderen.
 se-, v. r. zich veranderen.
- Changeur, m. geldwisselaar, m.
- Chanlatte, f. T. waterborden, dekstukken, n. pl.
- Charoïne, m. domheer, stiftheer, kanonik, m.
- Charoinesse, f. geestelijke dochter, welke eene prebende bezit, kanonikes, f.
- Charonnie, f. v. Caronicat.
- Charson, f. lied, deuntje, n.
 fig. lasse praat, m.; beuzelingen, wisselwasjes, f. pl.
- Charsonner, v. a. liedjes op iemand maken.
- Chanfonnette, f. liedje of deuntje, n.
- Charfonnier, m. -ière, f. fa. liedjesmaker, liedjesdichter, m.
- Chant, m. zang, m. gezang, n.; zangwijze, f.
 -du coq, gekraai van eenen haan, n.
 -de la cigale, enz. gepiep van eenen krekkel, n.
- Chantant, ante, a. gemakkelijk om te zingen, zingbaar.
- Chanteau, m. dikke snede broods, f.; stukje gezegend brood; afgesneden stuk laken of andere stoffe, n.; stuk, die onder aan eenen martel gelast zijn, n. pl.
 T. maanstuk van den bodem eens oxhoofds, n.
- Chantepleure, f. T. wijnverlaters trechter met eene lange pijp, m.; waterlozing in eenen muur, f.
- Chanter, v. a. et n. zingen; kraaijen; piepen.
 fig. openlijk loven, prijzen.
 fa. iets verhalen, vertellen.
 -pouille, fa. scheiden, braaf uitmaken.
 -fa gamme, fa. scherpe verwijzingen doen.
 -la palinodie, herroepen het geen men eerst staande gehouden heeft.
 pain à chanter, ouwel, m. misbroed, n.
- Chanterelle, f. eerste of vijfste snaar van een speeltuig, f. quint; lokvogel, m.
 T. wervel aan eenen hoedemakers bong, m.
- Chanteur, m. -euse, f. zinger of zanger, m. zangeresse, f.; zangvogeltje, n.
- Chantier, m. houttuin, m.; loots, werkplaats der timmerlieden; werf, timmerwerf; helling, f. stapel, m.; stelling in eenen kelder, f.; wagenhuis, n.
- Chantignole, f. T. klamp, waarop de dakhalken rusten, m.
- Chantourné, m. sieraad van beeldhouw- of tapijtwerk aan het hoofd van een ledekant, n.
- Chantourner, v. a. T. naar een model uitsnijden, uitwerken, uitholen.
- Chantre, m. voorzanger in eene kerk; zanger, m.
 fig. dichter, m.
- Chantre, f. voorzangster, non, die in den koorzang voorzingt, f.
- Chantrerie, f. voorzangerschap in eene kerk, n.
- Chanvre, m. hennep, m.
- Chanvriër, m. hekelaar, die den hennep bereidt, m.
- Chaos, m (pr. Kaos) mengelklomp, verwarde klomp, m.
 fig. verwarring, f. mengelmoes, n.
- Chape, f. lange en wijde mantel, m.; koorkleed, n.; kardinaalsrok, m.; kap, f. overtreksel, n.
 T. de kop (het bovenste) van eenen vuuroven, m.; deksel over de orgelpijpen enz.; plaatje

- van eenen gesp daar het knopje aan is, n.; gesphaak, m.; beflag rondom het bovenste gedeelte eener degenfcheede; bekleedfel van eenen vorm, n.; soort van ring of ijzeren band, m.; onderst gedeelte van eenen smeltoyen, n.
- chûte, fa. iets onaangenaams.
- Chapeau, m. hoed, m.
fig. waardigheid eens Kardinaals, f.
fa. manspersoon, m.
T. deksel, n.; kap van een dakvenster, f.; kaplaken, n.
-de fleurs, bloemekrans, m.
-d'escalier, leuning boven aan eenen trap, f.
- Chapelain, m. kapelaan, aalmoezenier, m.
- Chapelier, v. a. -du pain, de bovenste korst van het brood afraspen.
- Chapelet, m. rozekrans, m. paternoster; stijgriemen, m. pl.
T. scheprad van een' watermolen; paternosterkoord, n.; pakkegige puise aan het voorhoofd, f.
-de macarons, snoer van gebradene kastanjes, n.
- Chapelier, m. -ière, f. hoedenmaker, m. hoedenmaakster, f.
- Chapelle, f. kapel, f. zilvergoed van dezelve, n.
T. huisje of kasje van eene lier; gewelt van eenem bak-oven, n.
-andente, verlichse kapel, waar in het lijk eens overledenen wordt ten toon gesteld, f.
- Chapellenie, f. proeve van eenen kapelaan, f.
- Chapelure, f. korst van geraspt brood, f.
- Chaperon, m. hoofddeksel, n. kap, f.; borduursel op de mantels der Prelaten enz., n.
T. kap van eenen roofvogel; kap van eenen muur of van eene galg; kap van eenen pistoolhoes; kroon der drukpers, f.; bovenst gedeelte van eene kruk; soort van paardegobit, n.
- Chaperonner, v. a. T. eenen roofvogel kappen; eenen muur met eene kap dekken.
- Chaperonnier, m. gekapte roofvogel, m.
- Chapier, m. priester, die gedurende den dienst een' wijden tabbaard of een koorhemd aan heeft, m.; kast, waarin het koorhemd bewaard wordt, f.
- Chapiteau, m. T. hoofdstuk der zuilen, kapiteel, n.; houtsen kap op het laadgat van een stuk gefchut, f.; helm van een distilleerglas, m.
- Chapitre, m. hoofdstuk, hoofddeel, kapittel, n.; vergaderplaats of vergadering der Domheeren, f.
fig. onderwerp, n. zaak, f.
- Chapitrer, v. a. fa. bestraffen, berispen, bekijken; kapittelen.
- Chapon, m. kapoen, m.; stuk broods in vleeschmat geweekt, n.
- Chaponneau, m. jonge kapoen, m.
- Chaponner, v. a. jonge hanen kapuwen of snijden.
- Chaponnière, f. soort van schotel, waarin men kapoenen stooft, f.
- Chaque, pr. ieder, elk, ieder een, elk een, een iegelijk.
- Char, m. wagen met twee wielen, dien de ouden in hunne wedspelen, in de gevechten, als mede bij eenen zegopralenden optogt, gebruikten, m. (in een' dichtserlijken stijl) prachtige wagen, m.
- Charade, f. woordenraadsel, n.
- Charançon, Charançon, m. korenwurm, m.
- Charbon, m. kool, houtskool, f.
T. pestbuil; bloedzweer, f.; baderf in het koren, n.
-de terre, steenkolen, f. pl.
-de faule, teekenkool, f.
- Charbonnée, f. stuk mager vleesch, dat men op den rooster braadt, n. kleine harst, m.; osserib, f.
- Charbonner, v. a. met houtskool zwart maken; met houtskool tekenen.
- Charbonneux, euse, a. T. pestbuilachtig.
- Charbonnier, m. kolenbrander; kolen-

lendraget; kolenverkooper, m.;
 kcalok, n.
 loi du-, blind, onberedencerd
 geloof, n.
 Charbonnière, f. vrouw van een' kol-
 lenbrander enz.; kolenbrande-
 rij, f.
 Charbouiller, v. a. T. verbranden,
 bederven (van koren sprekende).
 Charbule, f. brand, m. bederf in
 h. s. koren, n.
 Charcuter, v. a. (voormaals) vleesch
 klein hakken.
 fig. onzindelijk voorfuijden;
 zillen.
 Charcuterie, f. onzindelijke voorfuij-
 ding; gaarkuken, f.; handel
 in spek en worst, m.
 Charcutier, m. idre, f. kok in eene
 gaarkuken; spekkoojer, m. spek-
 koojer, f.
 Charlon, m. distel, m.
 T. ijzeren spits op eenen muur
 enz., f.
 -benit, gezegende distel, kar-
 debenedikt, f.
 -à foulon, kaardendistel, f.
 Charlonner, v. a. T. de wol van
 eene steffe ofkaarden.
 Charlonneret, m. distelvink, m.
 Charge, f. last, m. vracht, lading,
 f.; voeder, n.
 fig. last, m. moeilijkheid, zorg,
 f.; bevel, gebod, n.; belas-
 ting, f. impost, m.; ambt, be-
 roep, n. bediening, f.
 T. lading van grof geschut, f.;
 aanval op den vijand, m.;
 pap, van verscheiden kruiden
 gekookt, om op de wonden van
 een paard te leggen; laag kalk-
 steenen, f.; bloet mdragende
 knop aan eenen vruchtboom,
 m.; het overdreven in eene
 schilderij enz., n.
 être à-, tot last zijn.
 à- d' mes, fig. drukkende belas-
 ting op een ambt, f.
 charger-, eenen last of eens
 femmistie opdragen.
 femme de-, hutchoudter, f.
 donner a-, het sein geven tot den
 aanval (op den vijand).

retourner à a-, op nieuw aanvallen.
 pl. bezwaren en bewijzen tegen
 een' beschuldigen, n. pl.
 à la- de ou que, c. onder beding,
 onder voorwaarde, dat.
 à la- d' autant, ad. tot wederver-
 gelding.
 Chargé, ce, p. et a. belast, beladen.
 fig. beladen, overladen.
 temps-, dikke, betrockene lucht,
 f. donker weder, n.
 couleur chargée, zeer zware
 kleur, f.
 Chargé d'affaires, m. zaakgelastigde, m.
 Changement, m. scheepsloading, f.;
 vrachtbrief, m.
 Chargeoir, m. T. lader, laadtepel
 van grof geschut, m.
 Charger, v. a. beladen, bevrachten;
 belasten, bezwaren; laden (een
 schietgeweer enz.)
 fig. overladen; overdrijven; den
 vijand aantasten.
 (q. de qc.) iemand ergens mede-
 belasten.
 T. een' beschuldigen bezwaren.
 se-, v. r. de qc. zich met iets
 belasten; zich tot iets verbind-
 den of verpligten.
 fig. iets overnemen.
 Chargeur, m. lader; reeder, be-
 vrachter; geslutftamper; kon-
 stabel; spapelmeester, houkeun-
 der, m.
 Chariage, m. vracht; kar, f.; vracht-
 loon, n.
 Chârier, v. Charrier.
 Chârier, v. a. met een' wagen of
 kar rijden of voeren; medevoeren.
 -v. n. kruisen (van het ijs spre-
 kende).
 -droit, fig. fa. zich wel godragen.
 Chariot, m. wagen, boerewagen;
 kinderwagen, m.
 T. lijndraaijers-stede, f.; de
 wagen of groote en kleine beer
 (zeker gestarnte), m.; parijs-
 sche maat der gehouvene stee-
 nen, f.
 Charitable, a. weldadig, liefderijk,
 medelijdend, mild; goedaardig,
 verdroegzaam.
 Charitablement, ad. weldadiglijk,
 op

op eene liefderijk wijze enz.
Charité, f. christelijke liefde; liefdegift, aalmoes, f.; ziekgasthuis, hospitaal, n.
 demander la-, om eene aalmoes vragen, bedelen.
 faire la-, des charités, eene aalmoes geven, veel goeds aan behoeftigen doen.
Charivari, m. verward geraas met ketels, pannen enz. vóór het huis eener oude weduwe enz. die hertrouwt, n.
 fig. vreesfelijk getier, n. grootetwist, m.; ellendige muziek, f.
Charlatan, m. kwakzalver, m.
 fig. zwetsfer, windbui, m.
Charlataner, v. a. fa. bepraten, door listige vlooijerij zoeken te verkrijgen.
Charlatanerie, f. kwakzalverij, f.; gezwets; geylei om iets te verkrijgen, n.
Charlatanisme, m. kwakzalversberoep, n.
Charmant, ante, a. bekoorlijk, bevallig, aanlokkend, betooverend.
Charme, m. betoovering, tooverij, f. tooverwerk; toovermiddel, n.; witte beukeboom, m.
 fig. aantekking, bekoring, aantrekkelijkheid, bekoorlijkheid, f.
Charmer, v. a. tooveren, betooveren, bezweren.
 fig. innemen, bekoren, behagelijk zijn; stillen, verdrijven, neêrzetten.
 être charmé de qc., sterk met iets ingenomen zijn, ergens over verrukt of zeer verblijd zijn.
Charmeur, m. toovenaar, betooveraar, m.
Charmeuse, f. fa. tooveres, (eene vrouw, die iemand door allerhande listen tot liefde verleidt), f.
Charmille, f. kleine jokboomen, die men kweekt om galerijen en lanen te versieren, m. pl.
Charmoie, f. plaats, met booghouten-boomen beplant, f.
Charnage, m. T. vleeschtijd (bij de Roomsche-Katholijken), m.

Charnel, elle, a. vleeschelijk, zinnelijk, wellustig.
Charnellement, ad. vleeschelijk, naar den vleesche.
Charneux, euse, a. T. vleeschachtig.
Charnier, m. beenhuis, knekelhuis, n.; vleeschkuip, vleeschton, f.; galerij om eene parochiekerk, alwaar het avondmaal uitgedeeld wordt, f.; bos wijngaardstaken, m.
Charnière, f. gewind, lid, scharnier, n.
 T. soort van steekbeitel der graveerders, m. ✓
Charnu, uc, a. vleeschig, lijvig.
Charnure, f. vleesch-deelen, n. pl.; vleesch, n.
Charogne, f. kreng, dood aas, n.
Charoyeur, m. karreman, voerman, m.
Charpente, f. timmerwerk, n.
 fig. zamenvoeging der beenderen van het menschelijke ligchaam, f. bois de-, timmerhout, bouwhout, n.
Charpenter, v. a. timmeren.
 fig. fa. stordig, onzindelijk voornijden; villen, kerven.
Charpenterie, f. timmerkunst, f. timmermans handwerk, n.
Charpentier, m. timmerman, m.
Charpie, f. plukfel, n. wiek van geplukt doek, f.
Chartée, f. loogasch; watervlieg, f.
Charrette, f. volle vracht eener kar, f.
Charretier, m. karreman, voerman, m.
Charretière, f. vrouw, die met eene kar rijdt, f.
Charrette, f. kar, karre, f.
Charrier, loogdoek, m.
Charroi, m. wagenvracht, f. voer; vrachtloon, n.
Charron, m. wagen- of karrenmaker, m.
Charronnage, m. wagenmakers-werk, n.
Charrue, f. ploeg, m. zeker stuk lands, n.
Charte ou Chartre, f. oude handvesten, bewijs-schriften, gemeene brieven en registers van een land, pl.
 -partie, vrachtbrief van een schip,

*schip, m. vrags-kontrakt tus-
schen eener schipper en reeder,
n. certe partij, f.*
Charail, m. *werk of gestel, daar de
wagenbak op rust, n.; lange kar,
waarmede men de koren-schoven
van 't veld haalt, f.; wagen-
huis, n.*
Chartre ou Charre, f. p. u. *gevangenis,
f. kerker, m.*
*T. sering, kwijnende ziekte, f.
(onder kinderen).*
Chartreuse, f. *karthuizer klooster,
n.; karthuizer non, f.*
Chartreux, m. *karthuizer monnik, m.*
Chartrier, m. *plaats, daar de hand-
vesten eener kerk, abdij enz. be-
waard worden, f.; bewaarder
van zoodanige handvesten, m.*
Chas, m. *gat of oog eener naald,
n.; zekere pap, die de wevers
gebruiken, f.; metselaars pas-
lood, n.*
Chasé, f. *jagt, f.; gezelschap van ja-
gers; geschoten wild, n.*
fig. vervolging, najaging; vlugt, f.
*T. speling, slingering, ruimte
om zich te bewegen; kaats (in
het kaats-spel), f.; drijfhamer
der wagenmakers; wevers aan-
slag, m. enz.*
*donner la-, ou donner-, jagt ma-
ken (op een schip), den vijand
vervolgen of najagen.*
preudre-, *vlugten, de wijk wo-
men.*
pièces de-, *stukken kanon aan
den voorsleven van een schip,
n. pl.*
Chasé, m. *T. zekere pas in het dan-
sen, m. chaste.*
Châsè, f. *T. kas, waarin de over-
blijffels eens heiligen bewaard
worden, reliquiën-kas, f.; hecht
van een scheermes, n.; scheer
eener weegschaal, f.; bekleedsel
van eenen bril, n.; doos, f.;
plaatje van eenen gesp, n.*
Chasé-avant, m. *meesterknecht, op-
zichter over 't werkvolk, m.*
Chasé-bosse, f. *weegbree (zekere
plant), f.*
Chasé-coquin, m. *een, die de bede-*

*laars verjagt en van de straat
helpt, m.*
Chasé-clou, m. *T. zeker puntig
ijzeren werktuig, waarmede men
gaten in ander ijzer slaat, n.*
Chasé-couffin, m. *fa. slechte wijn;
schermdegen die niet buigt, m.*
Chasé fleurée, f. *T. schuimplankje
der verwers, n.*
Chasélas, m. *pieterseliëwijn, m.*
Chasé-marée, m. *vischvoerder of
ventjager, m.*
Chasé-morte, f. *T. gemiste schoot, m.
lig. eene begonnen zaak, welke
men niet ten uitvoer brengt,
verloren meêste, f.*
Chasé-mouches, m. *vliegenot, n.;
vliegeklap, m.*
Chasé-mulet, m. *ezeldrijver in
eenen molen, m.*
Chasé-partie, f. *T. vergelijk onder
de zeeroovers wegens het deelen
van eenen buit, n.*
Chasé-poignée, ou *pommeau*, f. *T.
drijfhouw om het gevest van eenen
degen vast te maken, n.*
Chasé-pointe, f. *hamertje, om er-
gens kleine nagelsjes in te slaan, n.*
Chasür, v. a. *jagen, verjagen, ver-
drijven, wegjagen; najagen,
vervolgen; inslaan (eenen spij-
ker enz.)*
-v. n. jagen, op de jagt gaan.
*T. uitloopen, plaats wegnomen
(van gedrukte schriften).*
*-sur les ancras, op het anker rij-
den, driftig raken, doorgaan.*
Chasferet, v. *Cafèrette.*
Chaséur, m. *cuse, f. jager, m. ja-
gerin, f. liefhebber of liefheb-
ster van de jagt, m. en f.*
Chisferesse, f. *(poët), jagtgodin
(Diana), f.*
Chasé, f. *het dragen der oogen, n.
leespoogigheid, f.*
Chasieux, *cuse, a. leespoogig.*
Châsis, m. *raam, f. en n.*
*T. raam eener schilderij, n.; voet
eener tafel, m.; glasraam opbroei-
bakken; drukkers-raam; bor-
duurraam, n.*
double-, *winter- of voorvens-
ter, n.*

- de papier, *papieren-venster*, *n.*
 -d'osier, *teenen matje*, *dat men voor de glazen zet*, *n.*
 -dormant, *raam*, *dat vast gemaakt is en niet open gaat*, *m.*
 -pliant, *voet eener vouwtafel*, *m.*
 -de paravent, *scherm*, *n.*
- Chasfoir, *m. T. drijfhout der kuispers*, *n.*
 Chaste, *a. kuisch*, *eerbaar*, *rein*; *zuiver*, *net*, *naauwkeurig*, *volkomen*.
 Chastement, *ad. op eene kuische*, *eerbare wijze*.
 Chasteté, *f. kuischheid*, *eerbaarheid*, *f.*
 Châuble, *f. gewaad van den priester*, *als hij de misse bedient*, *n.*
 Châublier, *m. die miskleederen maakt en verkoopt*; *m.*
 Chat, *m. Chatte*, *f. kater*, *m. kat*, *f. T. vijsteer-ijzer*, *n.* (waarmede men onderzoekt of een stuk gescht goed geboord is); *schraoper*, *m.*; *katschip*, *n.*
 -*pl. wilde bloesem van den noteboom en hazelaar*, *m.*
- Châtaigne, *f. kastanje*, *f.*
 -d'eau, *waternoot*, *f.*
 Châtaigneraie, *f. bosch van kastanjeboomen*, *n.*
 Châtaignier, *m. kastanjeboom*, *m.*
 Châtain, *a. m. kastanjebruin (van haar sprekende)*.
 Château, *m. slot*, *kasteel*, *n. burg*, *m.*
 -d'eau, *waterstot*, *n.*
 -de poupe ou d'arrière, *de proue* ou d'avant, *schans* of *stuurplecht*, *voorplecht* van een *schip*, *f.*
 faire des châteaux en Espagne, *kasteelen in de lucht bouwen*; *zich met hersenschimmen bezig houden*.
 Châtelain, *m. landvoogd*, *bruggvoogd*, *m.*
 seigneur-, *heer van een slot*, *m.*
 juge-, *door denzelyen aangestelde regser*, *m.*
- Châtelot, *m. p. u. klein kasteel*, *n.*; *welcer zekere regtbank te Parijs*, *f.*
 Châtelonie, *f. burgyoogdij* of *landvoogdij*, *f.*
- Chat-huant, *m. nachtsuit*, *m. steenuiltje*, *n.*
 Châtier, *v. a. kastijden*, *straffen*.
fig. beschaven (een werk).
 Châtière, *f. kattengat*, *m.*
 Châtiment, *m. kastijding*, *straf*, *f.*
 Chaton, *m. jong katijs*, *n.*; *kas van eenen ring*, *waarin de steen zit*; *buitenste schil eener noot*, *f.*
 Chatons, *pl. v. Chats*.
 Chatouillement, *m. kitteling*, *f.*
 Chatouiller, *v. a. kittelen*.
fig. de zinnen op eene aangename wijze streelen.
 -les oreilles de-, *iemand's ooren streelen*; *iemand iets zeggen dat hij gaarne hoort*.
 Chatouilleux, *eufc*, *a. kittelig*.
fig. korzelig, *netelig*; *zorgelijk*, *gevaarlijk*.
 Chatoyante, *f. T. katten-oog (zeker edelgesteente)*, *n.*
 Chatoyer, *v. n. T. blinken*, *glinstoren* als een *katten-oog*.
 Chat-pard, *m. tijgerkat*, *f.*
 Châtrer, *v. a. lubben*, *snijsden*.
fig. verminderen, *ergens van afnemen*; *vervalschen (een werk of boek)*.
 -des ruches, *een gedeelte honig en was uit eanen bijenkorf nemen*.
 Châtreur, *m. fig. die een werk of boek verminkt of vervalscht*.
 Chatte, *f. v. Chat*.
 Chattée, *f. de gezamenlijke jongen eener kat*, *m. pl.*
 Chattermite, *f. fa. faire la-*, *den heiligen spelen*, *huichelen*.
 Chatter, *v. n. jongt katten werpen*.
 Chaud, *aude*, *a. warm*, *heet*.
fig. heet, *driftig*, *ijverig*.
 avoir-, *warm zijn*.
 être-, *heet*, *ritsig zijn*.
 Chaud, *ad. warm*, *heet*.
 tout-, *op staanden voet*, *terstond*.
 Chaud, *m. warmte*, *hitte*, *f.*
 il fait-, *het is warm*.
 Chaude, *f. T. sterk vuur*, *n. gloei*, *m.* (bij de *goudsmeden*); *zoa veel glas als te gelijk in de glasblazerijen gesmolten wordt*.
 à la-, *ad. fa. in de eerste drift*.
 Chau-

Chaudéau, m. *kandeel*, f.
Chaudement, ad. *warm*.
 fig. *met ijver of drift; schielijk, op heeter daad*.
Chaudière, f. *grootte ketel*, m.
Chaudron, m. *ketel*, m.
Chaudronnée, f. *ketel vol*.
Chaudronnerie, f. *allerhande koperwerk*, n.
Chaudronnier, m. *koperslager*, m.
Chaulage, m. *brand*, m.
 bois de-, *brandhout*, n.
 droit de-, *regt, om een' zekeren voorraad van brandhout in de bosfchen te hakken*, n.
Chauffe, f. T. *stookgat (in eenen smeltoven)*, n.
Chauffe-chemise, m. *vuurmand*, f.
Chauffe-cire, m. *verzegelaar der koninglijke brieven*, f.
Chauffe-lit, m. *bedpan*, f.
Chauffe-panse, m. *lage schoorsteenmantel*, m.
Chauffe-pied, v. *Chaufferette*.
Chauffer, v. a. *warmen, verwarmen, heet maken*.
 - v. n. *warm worden, warm zijn*.
 se-, v. r. *zich warmen*.
Chaufferette, f. *komfoortje, om de spijzen warm te houden*, n.; *stook, ter verwarming der voeten*, f.
Chaufferie, f. T. *smidswinkel*, m.
Chauffeur, m. *blazer in eenen smidswinkel*, m.
Chaufoir, m. *stookplaats (in een klooster)*, f.; *warme doek, waarmede men het zweet der zieken afdroogt*, m. *warm, uitgewasemd linnen (voor zieken, kraamvrouwen, kinderen enz.)*, n.
Chauffure, f. T. *afval van ijzer of koper, wanneer het te veel vuurs gehad heeft (hameslag)*, m.
Chaufour, m. T. *kalkoven*, m.
Chauouanier, m. *kalkbrander*, m.
Chavirer, (l'évirer,) v. a. T. *touwwerk omwenden, omkeeren (op de schepen)*.
 v. n. *omslaan (van een fchip)*.
Chauler, v. a. T. *het koren inkalken, met kalk en water mengen*.
Chaume, m. *stroot*, n. *korenstoppel*, f.; *dekstroot, dekriet*, n.

Chaumer, v. a. et n. *de stoppels uittrekken of afsnijden*.
Chaumette, f. *zeis, waarmede men de stoppels afmaait*, f.
Chaumière, f. *stroothutje*, n. *boorenstulp*, f.
Chaumine, f. (poët.) *hutje, stulpje*, n.
Chausant, ante, a. fa. *dat zich gemakkelijk laat aantrekken (van kousen)*.
Chausse, f. -de *docteur*, p. u. *zijden lap op den linker fchouder der Doktoren bij plegtige gelegenheden*, m.
 -d'hypocras, *filterer-zak*, m.
 -d'aiffance, *pijp of buis van een heimelijk gemak*, f.
Chausfage, m. *weggeld*, n.
Chausfé, ée, a. *geschoeid*.
Chausfée, f. *dijk of hooge weg*, m. *kaai*, f.
 -de pavé, *pad in 's midden eenet gevloerde straat*, n.
 rez de-, m. *vlakke, welke gelijk met den grond, gelijk vloers, is*, f.
Chausfé-pied, m. *aantrekker, schoeijer*, m. (*leëren riem om de fchoenen aan te trekken*).
 fig. *middel om eenz zaak gemakkelijker te maken of te befpoedigen*.
Chausier, v. a. *fchoenen of kousen aantrekken; fchoenen maken*.
 -une *opinion*, *zich fterk aan een denkbeeld hechten*.
 -le *cothurne*, fig. *treurspelen fchrijven; een' hoogdravend fchrijfftilj aannemen*.
 -v. n. *goed paffen (van fchoenen enz. fprekende)*.
 -à tant de *points*, *fchoenen dragen, die zoo veel fteken lang zijn*.
 -au même *point*, fig. *met iemand eenen zin hebben*.
 se-, v. r. *zijne kousen en fchoenen aantrekken*.
Chausfes, f. pl. *broek*, f.
 quitter les-, fig. *de kinderfchoenen uittrekken*.
 tirer les-, fa. f. *zijns biezen pakken, fchielijk de vlugt nemen*.

- porter les-, fa. de broek aan hebben, de baas zijn.
- Chaussetier, m. kousenmaker, koopman in kousen, m.
- Chausse-trape, f. voetangel, m.; ijzer, daar men volven of vosfen in vangt, n.; zekere distel, m.
- Chaussette, f. onderkous, f.
- Chausson, m. sok, f.; ligte schoen zonder hielen (voor het dansen en schermeren), m.
- Chausure, f. schoeisel, n. (bekleedsel der voeten).
- Chauve, a. kaal.
- Chauve-souris, f. vledermuis, f.
- Chauveté, Calvitie, f. kaalheid, f.
- Chauvir, v. a. -des oreilles, de ooren opsteken, (van ezels, paarden, enz.)
- Chaux, f. kalk, m.
- vive, ongebluschte kalk, m.
- éticinte, gebluschte kalk, m.
- Chéant, ante, a. T. vervallend, ten einde loopend.
- Chebek, m. soort van vaarttuig, dat men in de Middellandsche zee gebruikt, n.
- Chef, m. hoofd, n. kop, m.
- fig. opperhoofd, n. de voornaamste, m.; legerhoofd, n. veldheer, generaal, m.
- de file, vleugelman, m.
- de cuisine, keukenmeester, m.
- général en-, opperbevelhebber, m.
- gouverneur en-, stadhouder, m.
- T. hoofdpunt, hoofdstuk; hoofd of bovenste van een wapenschild; eerste end van een stuk linnen of andere stoffe; n.; hoofdband bij het aderen op het voorhoofd, m.
- de fon-, adv. uit eigen beweging, op zijn eigen houtje.
- Chef-cens, m. T. hoofdverponding, f.
- Chef-d'oeuvre, m. (pr. Ché) plur.
- Chefs-d'oeuvre, proeffstuk, meesterstuk, n.
- Chéfecier, v. Chévecier.
- Chef-lieu, m. (pr. Chef) hoofdplaats, f. voornaamst verblijf van eenen leenheer, n.
- Chélidone, f. schelkruid, n. goudwortel, m. stinkende gouwe, f.
- seChémer, v. r. mager worden, afnemen.

- Chemin, m. weg, m.
- fig. middel, n. weg, m.
- fourchu, weg, die op drie wegen uitloopt (driesprong), m.
- couvert, bedekte weg (conover vesting), m.
- de Pécole, fa. schoolweg, langste weg, m.
- faire voir du-, fa. in 't naauw brengen.
- grand-, groote of gemeene weg, m.
- battu, gebaande weg, m.
- faissant, ad. fig. op weg, in 't voorbij gaan.
- Cheminée, f. schoorsteen, m.
- Cheminer, v. n. gaan, reizen, trekken. fig. voortkomen, voorwaarts gaan; vloeiend zijn (van den sijn spreken).
- Chemise, f. hemd, n.
- T. muurmantel, m.
- Chemisette, f. half hemd, n.; borsdrek, hemdrek, m.
- Chêneie, f. eikenbosch, n.
- Chenal, m. T. kil, f. vaarwater, n.
- Chenaler, v. n. T. het vaarwater zoeken.
- Chenapan, m. fa. struikroover, strooper, m.
- Chêne, m. eik, eikenboom, m.
- Chêneau, m. jonge eik, m.
- Chêneau, m. loden goot langs het dak, f.
- Chenet, m. haardijzer, m.
- Chêne-vert, (Yeuse,) m. eik, die altijd groen is, steeneik, m.
- Chênetau, m. jonge eik, m. boomje, dat bij 't omkappen gespaard wordt, n.
- Chenevière, f. hennip-akker, m.
- épouventail à ou de-, fig. vogelverschrikker, m.
- fig. leelijk, afzigtelijk mensch, m.
- Chenevis, m. hennepzaad, n.
- Chenevotte, f. hennepstok, hennepsplinter, m.
- Chenevotter, v. n. T. dan hout maken (van boomen sprekende, die schraal van hout zijn).
- Chenil, m. (pr. Cheni) hondenhek, hondennest, n.
- fig. morsige woning, f.

Chenille, *f.* rups, *f.*; als sluweel of felp gewerkte zijden boordsels of koorden aan kleederen, *n. pl.*; soort van wikke, *f.*; soort van overrok, *m.*

Chenu, *uc*, *a.* grijs (van ouderdom). *fig.* sneeuwwit.

Cheptel, **Chepteil**, *m. T.* het verpachten of pachten van een zeker aantal vee voor de helft van 's gebruik, *n.*

Cher, *ère*, *a.* lief, waard, dierbaar; kostbaar; duur.

Cher, *ad.* veel, duur.
coûter-, *hoog*, duur te staan komen.

Cherche, **Cerche**, **Cerce**, *m. T.* booghoepel, *m.*

Cherche, *f. p. u.* moeite om iets te zoeken en te vinden, onderzoeking, nasporing, *f.*

Chercher, *v. a.* zoeken, opsporen; navorchen, onderzoeken.

Chercheur, *m.* -euse, *f.* hij of zij die iets zoekt, *m. en f.*

Chère, *f.* maaltijd, *m.* goede tafel, *f.*

bonne-, goed onthaal, *n.*

maigre, **petite**-, mager, karig onthaal, *n.*

-entière, prachtig gastmaal, *n.*

Chérement, *ad.* teederlijk, hartelijk; duur.

Chéri, *ie*, *p. et a.* teederlijk beminnd, hartelijk geliefd.

Chérif, *m. T.* afstammeling van Mahomet, **Cherif**, *m.*

Chérir, *v. a.* hartelijk liefhebben, in groote waarde houden.

Chérissable, *a. p. u.* beminnewaardig.

Chersonèse, *f.* (pr. Kerkonèse) schier-eiland, *n.*

Cherté, *f.* duurte, *f.*

Chérubin, *m.* hemelsche geest, engel, cherub, cherubyn, *m.*

T. hoofd eens engels met vleugelen, *n.*

Chervis, *m.* suikerwortel, *m.*

Chétel, *v.* Cheptel.

Chétif, *ive*, *a. sa.* gering, slecht, armzalig, ellendig.

Chétolier, *m.* die eenig vee voor het half gebruik pacht, *m.*

Chevage, *m.* (in vroegere tijden) zekere schatting op vreemdelingen, *f.*

Cheval, *m.* paard, ros, *n.*
bon homme de-, goede rijder of ruiter, *m.*

être à-sur ..., rijden op ...

tirer à quatre chevaux, vierendeelen, met vier paarden van één laten trekken.

fig. -de carrosse, lomper, dom mensch, *m.*

monter sur ses grands chevaux, opvliegen, op een' hoogen toon spreken, in 't harnas geraken.

-de siife, friesche ruiter, *m.*

-de bois, houten paard, *n.*

-fendu, boksta vast! (kinder spel).

Chevaux, *pl.* paarden; marschappenen te paard, *pl.* ruiterij, *f.*

Cheval-legers, ligte ruiterij, *f.*
un Cheval-léger, een lichtgewapend ruiter, *m.*

Chevalement, *m. T.* stut, *f.* uitstekende balk, *m.*

Chevaler, *v. n.* (oud woord) dikwijls heen en weder rijden of loopen; met de voorste schenkels kruiswijze gaan (van paarden sprekende).

T. een gebouw ondersteunen of onderschragen; op eene stelling werken.

Chevaleresque, *a. n. c.* ridderlijk. *fig.* gevallig, toevallig.

Chevalerie, *f. p. u.* ridderschap, *f.*
ordre de-, ridder-orde, *f.*

Chevalet, *m.* (weleer) pijnbank, *f.*
T. kam, daar de snaren op rusten (van speeltuigen sprekende); stut, schraag, stelling, *f.*; schilders-ezel, *m.*

tableau de-, eene welbearbeide schilderij van middelmatige grootte, *f.*

Chevalier, *m.* ridder, *m.*

T. paard (in het schaakspel), *n.*; strandlooper (zekere watervogel), *m.*

-du guet, kapitein van de nachtwacht, *m.*

-de l'arquebuse, gildebroer van de handbus, *m.*

-d'in-

- d'industrie, iemand die door het spel en andere listige kunstgropen aan den kost zoekt te komen, gelukzoeker, m.
- Chevaline, f. T. bête-, merrie-paard, n.
- Chevance, f. p. u. alles wat iemand bezit.
- Chevauchée, f. T. skouw of bezigting der landen te paard, f.
- Chevaucher, v. n. -court ou long, met korte of lange beugels rijden. T. kruiswijze op malkander liggen (van leijen op daken).
- à Chevauchons, ad. fa. schrijlings, met de beenen van elkander.
- Chevecier, m. kerkbewaarder, m.
- Chevelé, de, a. T. van wortelen voorzien.
- Chevelu, ue, a. langharig.
racines chevelues, harige, vezelachtige wortelen, m. pl.
comète chevelue, haarkomeet, f. (ster, welke van stralen, even als haar, omringd is).
- Chevélu, m. vezels aan de wortelen, m. pl.
- Chevelure, f. hoofdhaar, n.
fig. stralen eener komeet; vezels aan de wortelen; m. pl.; loof der boomen, n.
- Chever, v. a. T. een edelgesteente van onder uitholen.
- Chevet, m. hoofdkusfen; alles wat men, om te rusten, onder het hoofd legt; hoofdeind van het bed, n.
T. blok daar de staart of broek van het geschut op rust, n.; kap van het koor, f.
- épée de-, fig. tets, dat men altijd bij zich draagt, n.; trouwe makker, op wien men staat kan maken, m.
- Cheveteau, m. T. kamrad van eenen molen, n.
- Chevêtre, m. halser, m.
T. steekdalk; ijzeren draagband, m. hangijzer, n. (waarop de balken rusten); zeker verband, dat de wondhealers bij het breken of verrekken van de onderkaak gebruiken, n.
- Cheveu, m. hoofdhaar, n.
- Chevillage, m. toepinning, f.
- Cheville, f. pin, f. houten nagel, bout, m.; schroeven van de snaarspeeltuigen, f. pl.
fig. stopwoord, n.
-ouvrière, ijzeren bout aan het voorstuk van een rijtuig, m.
-du pied, enkel van den voet, m.-pl. T. takjes der horens van een hert, n. pl.
- Chevillé, ée, p. et a. vastgepind, met bouten vastgemaakt.
- Cheviller, v. a. met houten of ijzeren nagels vast maken.
- Chevillette, f. T. haakje aan de hechtlade der boekbinders, n.
- Chevillon, m. T. gedraaid stokje aan den rug van eenen stoel, n.
- Chevillons, Chevillots, m. pl. T. karveel-nagels, kayijnnagels, m. pl.
- Chevillure, f. de horens van een hert, m. pl.
- Chevisfance, f. T. vergelijk, n.
- Chevir, v. n. fa. de q., iemand te bedwang, in den band houden.
T. de qc., met elkander verzoenen; een geschil in der minne bijleggen.
- Chèvre, f. geit, f.
T. kraan, f. bok, m. (vaarmede men zware lasten opheft).
- Chevreau, m. jong eener geit, n.
- Chèvre-feuille, m. kamperfoolie, f. geitenblad, n.
- Chevrette, f. wilde reegeit; garnaal (soort van kleinen zee kreeft), f.; klein stook-ijzer, n.
T. strooppot (bij de Apothekers), m.
- Chevreuil, m. reebok, m.
- Chevrier, m. geitenhoeder of herder, m.
- Chevillard, m. jong eener ree-geit, n.
- Chevron, m. balk, m. of rib, f. (waarop het dak van een huis rust).
T. keper in het wapenschield, f.
- Chevrotage, m. geitengeld, n. (zekere belasting).
- Chevrotier, v. n. jongen werpen (van geiten sprekende).

- fig. *fa. huppelen als eene geit; ongeduldig worden; met eene bevende stem zingen.*
- Chevrotin**, m. *getanleër, n.*
- Chevrotine**, f. *hagel om reebokken te schieten, m.*
- Chez**, prp. *tot, bij, onder.*
-foi, lui, &c. *ten zijnen huize.*
- Chinoux**, m. *turksche deurwaarder of gerechtsdienaar, m.*
- Chiasse**, f. *metaalschuim, n; mugger- vliegen- wormen-drek, m.*
- Chicabaut**, **Chicambault**, m. T. *steyen van een klein schip, m.*
- Chicane**, f. *verdraaijing van het recht, listige doorslepenheid in pleitzaken, f; haarkloverij, kibbeling; looze streken, bedriegerijen, m. en f. pl.*
- Chicaner**, v. n. *looze streken, bedriegelijke listen in 't werk stellen.*
fig. *zonder gegronde reden in 't recht trekken; haarkloven, vitzen, kibbelen.*
v. a. *verdrietic maken, verdriet aandoen, moeilijkheden op den hals halen.*
fig. *met regtsgedingen plagen.*
- Chicanerie**, f. *looze en bedriegelijke streken in pleitzaken, m. pl. haarkloverij, kibbeling, f.*
- Chicaneur**, m. -euse, f. *hij of zij, die gaarne pleit, die om de minste beuzeling twist en kibbelt, m. en f.*
- Chicanier**, m. -ière, f. *fa. die over kleinigheden twist zoekt en een geding aanvangt.*
-a. *fa. ergerlijk.*
- Chiche**, a. *gierig, vrekking, karig.*
fig. *fa. -de qc. niet gaarne iets doen.*
pois chiches, soort van peulvrucht, f. (sicers).
- Chichement**, ad. *op eene vrekkinge, karige wijze.*
- Chicon**, m. *gekrulde andijvie, f.*
- Chicoracée**, a. *van den hard van suikerei.*
- Chicorée**, f. *suikerei, f.*
- Chicot**, m. *wortelstuk (van eenen boom), n; knoest (aan den stam van eenen boom); houtspil-*
- ter; wortel van eenen tand, m.*
- Chicoter**, v. n. *fa. over beuzelingen twisten of kibbelen.*
- Chicotin**, m. *wondenkruid, n; koklokwint, m; sap van bittere kruiden, dat de vrouwen aan de tepels smeren, om de kinderen van de borst af te wennen, n.*
- Chien**, m. *hond, m.*
fig. *hond, deugentet, schobbejak, schurk, m.*
-courant, *brak, m.*
-couchant, *leghond, m.*
fig. *lage vleijer of slijkflooijer, m.*
T. *haan aan het slot van een schietgeweer; bandhaak, m.*
entre-et loup, fa. tuschen licht en donker, in de schemering.
- Chienne**, f. *teef, f.*
- Chiendent**, m. *graswortel, m. hondsgas, n.*
- Chienner**, v. n. *jongen werpen (van honden sprekende).*
- Chien-marin**, m. *zeekond, haai, m.*
- Chier**, v. n. *fa. kukken, zijn gevoeg doen.*
- Chieur**, m. -euse, f. *fa. hij of zij, die zijn of haar gevoeg doet, m. en f.*
- Chiffé**, f. *fa. dunne slechte stoffe, f. (van laken, linnen enz. sprekende).*
- Chiffon**, m. *yodde, f. oude lap, m.*
- Chiffon**, onne, a. T. *onnutte (boomtakken).*
- Chiffonner**, v. a. *kreuken, frommelen.*
fig. *ontrusten; kwallen; (eene vrouw) op eene onbetamelijke wijze aantasten.*
- Chiffonnier**, m. -ière, f. *opkooper, m. opkoopster, f. (van oude yodden).*
fig. *die zich met allerhande praatsjes ophoudt; kibbelaar, m. kibbelaarster, m. en f.*
- Chiffre**, m. *cijfer, teeken, dat een getal uitdrukt, n; geheime manier van schrijven, f.*
fig. *geheime taal; zamenvlechting van letters, eenen naam verbeeldende, f.*
- Chiffrier**, v. a. *cijferen, cijfergetallen*

len stellen; met geheime teekens schrijven.

v. u. met de pen rekenen.

Chiffreur, m. cijferaar, rekenaar, m.

Chignon, m. nek, m.; haar der vrouwen, dat van achteren opgeslagen is, n.

Chiliade, f. T. (pron. Kilsade) verzameling van duizenden, f.

Chiliogone, m. duizendhoek, m.

Chimère, f. verbeeld wonderdier, n. fig. hersenschim, gril, f.

Chimérique, a. ingebeeld, grillig.

Chimériquement, ad. op eene zotte, grillige wijze.

Chimie, f. scheikunde, f.

Chimique, a. scheikundig.

Chimiste, m. scheikundige, m.

Chinfrencau, m. fa. harde slag in 't aangezicht of aan het hoofd, m.

Chinquer, v. n. fa. zuipen, zwelgen, sterk drinken.

Chiourme, f. T. galeislaaven, galeiboeyen, m. pl. roeibank (eener galei), f.

Chipage, m. het bereiden van kleine veilen; n.

Chipoter, v. n. fa. salmen, tomen, dralen; peuzelen, knabbelen (van eten sprekende); kibbelen, om elke beuzeling twisten.

Chipotier, m. -ière, f. fa. hij of zij die talmt of teent; kibbelaar, kibbelaarster, m. en f.

Chique, f. soort van kleinen worm (op de Antillische eilanden), m.; zeer klein koffijkopje, n.; knikker (daar de kinderen mede spelen), m.

Chiquenaude, f. knip met den vinger, m.

Chiquet, m. fa. een beetje, n.

Chiquet à chiquet, fa. met beetjes, in kleine sommen.

Chiqueter, v. a. T. de wol schouren; den rand eener pastei versieren.

Chiquette, f. klein stukje of snipperje (bijzonder van leer), n.

Chirage, f. p. u. (pron. Kiragre) handjicht, f.

-m. p. u. die met de handjicht gekweld is.

Chirac, f. zekere steen, die de ge-

daante eener menschenhand heeft, m.

Chirographaire, a. créancier-, (pron. Kirographaire) schuldeischer, wient regt op een enkel handschrift van den schuldenaar geground is, m.

Chirologie, f. (pron. Kirologie) kunst, om door gebaarden zijne gedachten uit te drukken, f.

Chiromancie, f. (pron. Kiromancie) waarzeggerij uit de handen, f.

Chiromancien, m. -enne, f. (pron. Kiromancien) hij of zij die uit de handen waarzegt, m. en f.

Chirurgical, alc, a. heilkundig.

Chirurgie, f. heekunde, f.

Chirurgien, m. wondheeler, heelmeester, m.

Chirurgique, a. heilkunstig.

Chidre, f. vliegafscheet, vloofscheet, m.

Chlorose, f. T. bluekzucht, f.

Choc, m. stoot, schok; aanval; strijd, slag, m. gevecht, n. fig. verlies, ongeluk, n.

T. zekere stamper der hoedemakers, m.

Chocolat, m. chokolade, f. (zekere drank).

Chocolatier, m. chokolademaker, verkooper of schenker, m.

Chocolatière, f. chokoladekan, f.

Chocur, m. (pron. Keur) koor (van eens kerk), n. rei; bende van zangers, f.

enfant de-, koorkind, n.

*Choir, v. n. fa. vallen.

Choisi, ie, p. et a. gekozen; uitgezocht, uitgelezen.

Choisir, v. a. et n. kiezen, verkiezen; uitzoeken, uitlozen.

Choix, m. keuze, verkiezing, f.

faire-de q., iemand kiezen, verkiezen.

Chômable, a. dat te vieren is (van feestdagen sprekende).

Chômage, m. viering, f.

Chômer, v. n. vieren, ledig zitten, maandag houden; braak liggen (van land sprekende).

-v. a. (een feest) vieren.

Chondrille, f. (pr. Koadrille) Spaansche suikeret, f.

- Clondrologie, f. T. (pr. Kondrologie)
de knokkelleer, f.
- Chopine, f. pint, f.
- Chopiner, v. n. fa. met pintjes drin-
ken, veel en dikwijls drinken.
- Chopinette, f. pintje, n.
T. pomp-summerste, n.
- Choppement, m. p. u. fruikeling, f.
- Chopper, v. n. p. u. fruikelen,
fronkelen.
- Choquant, ante, a. aanstetelijk, be-
leedigend.
- Choquer, v. a. stoten, aanstoten.
fig. beledigen; mishagen; tegen
de borst stoten.
se-, handgemeen worden, op
malkander aanvallen (van twee
legers sprekende).
- Chorégraphie, f. T. (pr. Korégraphie)
dansteekening, f.
- Chorévêque, m. (pr. Korévêque)
koorbisfchop, m.
- Choriste, m. (pr. Koriste) koorzan-
ger, m.
- Chorographie, f. T. (pr. Korographie)
beschrijving van een land, ge-
west, enz. f.
- Chorographique, a. (pr. Korographique)
tot de landbeschrijving behoorend.
- Chorus, m. faire-, fa. (pr. Korus) een
koor aanheffen, te zamen zingen.
- Chose, f. ding, n. zaak, f.
fa. zaak, f. persoon, dien men
niet noemen kan of wil, m.
-publique, openbare zaak, f.
staat, m.
ce n'est pas grand-, het beteekent
weinig.
quelque-, m. iets.
p. u. de-, weinig.
- Chou, m. kool, f. mōes, n.
-fleur, bloemkool, f.
-cabus, v. Cabus.
- Chou! Chou-là! T. zoek! zoek!
(aan eenen hond).
- Choupille! T. vat aan! (het geen
men de honden op de jagt toe-
roepst).
- Chouan, m. n. c. aanhanger der
Koningsgezinde partij in de Ven-
dée bij de omwenteling, Chou-
an, m.
- Choucas, m. soort van kraai, f.
- Chen de Chien, m. hondskool, f.
- Chouette, f. steenuil, kerkuil, m.
- Chou-navet, m. raapkool, f.
- Chou de Siam, m. raap-
kool, f.
- Chouquet, m. T. ezelshoofd, scheeps-
blok, n.
- Choyer, v. a. fa. zeer bezorgd zijn
voor iets, iets zorgvuldig in
acht nemen.
se-, v. r. zich koesteren, zij
gemak houden.
- Chrême, m. T. gewijde of heilige
olie (in de Roomsche kerk), f.
- Chrêmeau, m. doopmutsje, n.
- Chrétien, m. -enne, f. Christen, m.
Christin, f.
-a. christelijk.
- Chrétienté, f. Christenheid, f. Chris-
tendom, n.
- Chrie, f. T. korte spreuk, die een
scholier uitbreiden moct, f.
- Chrismal, m. fleschje, waarin de
heilige olie is, n.
- Chrismation, f. T. zalving met die
olie (bij den doop en het vorm-
sel), f.
- Christ, m. Christus, m.; schilderij
of plaat, waarop de Heiland
aan het kruis is afgebeeld, f.
- Christe-marine, f. zee-venkel, f.
- Christianisme, m. Christendom, n.
- Chromatique, a. T. genre-, chroma-
tisch (in de Muzijk, door ver-
scheiden halve toonen loopend).
- Chromatique, f. T. een menging of
tempering, f. koloryt, n.
- Chronique, f. jaarboek, tijdschrift,
kronyk, n.
-scandaleuse, slechte geruchten,
uitstroofels, n. pl.
- Chronique, a. T. langdurig (van
ziekten sprekende).
- Chroniqueur, m. p. u. kronyk-schrij-
ver; (in een' boertenden zin) die
oude geschiedenissen verhaalt, m.
- Chronogramme, Chronographie, m. T.
tijdrekenaar, m.
- Chronographie, f. T. tijdbeschrij-
ving, f.
- Chronologie, f. tijdrekening, f.
- Chronologique, a. tot de tijdreke-
ning behoorend, tijdrekenkundig.

- Chronologiste, Chronologue, m. *tijdsrekenkundige*, m.
- Chronomètre, m. T. *tijdmeter*, m.
- Chrysalide, f. *popje eener rapse*, n.
- Chrysanthème, Chrysanthémum, m. *roomsche kamille*, f.
- Chrysolite, f. *berggroen*; *goudlijm*, n.
- Chrysome, f. *goudhaar*, n.
- Chrysolite, f. *Chrysolites* (*zeker edelgesteente*), m.
- Chrysope, f. T. *goudmakerij*, f.
- Chrysopraxe, f. *Chrysopraxe*, m. *zeker groen edelgesteente*, n.
- Chrysoprasin, m. *groenachtig edelgesteente*, n.
- Chrysulée, f. *sterk water om goud te ontbinden*, n.
- Chucheter, v. n. *als eene musch piepen of sjiropen*.
- Chuchoter, v. n. *fluisteren*, in 't oor luisteren.
- Chuchoterie, f. *fluistering*, f.
- Chuchoteur, m. -euse, f. *hij of zij, die altijd fluistert*, m. en f.
- Chut! i. fa. *stil!* f. *houd u stil!*
- Chute, f. *val*, m. *het vallen*, n. fig. *ongeluk, verval*, n. T. *sloot van een vers*, n. *eindval eener reden*, m.
- Chyle, m. T. *gijl in 's menschen ligchaam*, *maagsap*, n.
- Chylification, f. *gijlmaking, verandering der spijsen in gijl*, f.
- Ci, ad. *Celui-ci*, &c. *hier*. -après, -devant, &c. v. *après, devant*.
- Ciboire, m. *kasje, waarin de hostie in de Roomsche kerk bewaard wordt*, n.
- Ciboule, f. *kleine uije*, m.
- Ciboulette, f. *zeer ffne uije*, m.
- Cicatrice, f. *likteeken eener genezene wonde*, n. fig. *schandvlek*, n.
- Cicatrisant, Cicatrisatif, m. *genezend, heeland*.
- Cicatriser, v. a. (*eene wonde*) *met een likteeken genezen of heelen*. - , v. n. *zich fluiten, heelen (van eene wonde sprekende)*.
- Cicero, m. T. *Cicero-letter*, f. (*bij de drukkers*).
- Cicerole, f. *soort van erweten, sissers*, pl.
- Cicérone, m. *geleidsman van vreemdelingen (in Italië)*, m.
- Ciclamen, m. *varkensbrood (zeker plant)*, n.
- Cicle, m. *jaarkring, tijdkring*, m. -solaire, *zonnekring*, m. -lunaire, *maankring*, m.
- Ciclique, Cyclique, a. *gelegenheidsdichter*, m. en *gedicht*, n.
- Cicloïde, Cycloïde, f. *radlijst*, f.
- Cicutaire, f. *dulle waterkervel*, f.
- Ci-devant, ad. *voor dezen, voormaals, weleer*. a. n. c. *voormalig*. m. *gewezen edelman*, m.
- Cidre, m. *appeldrank, cyder*, m.
- Ciel, m. (pl. *cieux*) *hemel*, m.; *lichtstreek, f. land, gewest*, n.; *licht*, f. *ghehemelte van een ledekant*, n. T. (pl. *ciels*) *bovenste korst onder de aarde, die men graaft; lucht in een schilderij*, f.
- Cierge, m. *waskaars*, *die men in kerken gebruikt*, f. -du Pérou, m. *soort van distel*, f.
- Ciergier, m. p. u. *maker of verkoper van waskaarsen*, m.
- Cigale, f. *krekkel*, m.
- Cigare, m. *soort van tabak in rolletjes, dien men gewoonlijk zonder pijp rookt*, m. *figaar*.
- Cigne, m. *zwaan*, f.
- Cigogne, f. *ooijselaar*, m.
- Cigogneau, m. *jonge ooijselaar*, m.
- Ciguë, f. *scheerling, dulle kervel*, f.; *drank, die daarvan gemaakt is*, m.
- Cils, m. pl. *wenkbrauwen*, f. pl.
- Cilice, m. *hemd van garen en paardehaar gemaakt, boeskleed*, n.
- Cillindre, Cylindre, m. *ronde en langwerpige gedaante als eene zuil, rol*, f. *outer*, n. *rolsteen*, m. *cylinder*.
- Cilindrique, a. *Cylindrique*, *zuilvormig*.
- Cillemént, m. *gedurige wenking of blikking der oogen*.
- Ciller, v. a. *met de oogen wanken of blikken, knip-oogen*.

v. n. T. eenen valk blinden; graauw boven de oogen worden (van paarden sprekende).
 Cimaïse, Cymaïse, f. kroonlijst aan een gebouw, f.
 Cimbale, Cymbale, f. cijmbaal, f. (zeker speeltuig).
 Cime, f. top, m. kruin, spits, f. (van eenen berg, boom enz.)
 Ciment, m. mengsel van rooden ge bakken steen, hars en was, n. cement.
 Cimeter, v. a. met cement metsoelen.
 lig. bevestigen, bekrachtigen.
 Cimentier, m. cement maker, m.
 Cimeterre, m. sabel, groote houwer (zoo als de Turken gebruiken), m.
 Cimetière, m. kerkhof, n. begraafplaats, f.
 Cimeterre, f. uitspruitsel aan eenen koolstruik, n.
 Cimier, m. lendesluk (van eenen os enz.), n.; soort van lijster, m. T. helmsteraad, n. (in 't wapenschild).
 Cimolie, f. T. volaarde, f.
 a. matière-, slijpsel, n. (dat in den bak van den slijpsteen valt).
 Cizabre, m. vermiljoen, bergrood, n. cinaber.
 Cincenèle, f. T. middelmatig scheepstouw, n.
 Cinéraire, a. urne-, f. lijkeus, f.
 Cineration, f. Cinéfaction, f. T. verbranding tot asch, f.
 Cinglage, m. T. weg, dien een schip in 24 uren aflegt of afleggen kan, m.; loon der scheepslieden, n.
 Cingleau, m. T. schietlood, n.
 Cingler, v. n. alle zeilen bijzetten, met volle zeilen varen.
 v. a. met eene zweep eenen slag in 't aangezicht geven; door het aangezicht snijden (van den wind sprekende).
 Cinique, Cynique, a. cynisch; vaal, ontuchtig, onbeschaamd.
 Cinisme, cynisme, cynisch, onbeschaamd gedrag, n.
 Cinnamome, m. knevel, n.
 Cinq, a. vijf.

m. een vijf, m.
 Cinquain, m. soort van slagorde van vijf bataillons, f.
 Cinquantaine, f. vijftigtal, n.
 Cinquante, a. vijftig.
 Cinquantenier, m. die over vijftig man het bevel voert, m.
 Cinquantième, a. vijftigste.
 Cinquenelle, f. T. geschuttreep, m.
 Cinquième, a. vijfde.
 m. een vijfde, vijfde gedeelte, n.
 f. vijfde school, vijfde klas op eene school, f.
 Cinquièment, ad. ten vijfde, in de vijfde plaats.
 Cinquille, f. omberspel met 5 personen, n.
 Cintrage, m. touwen om te binden of om te gorden, sortouwen, n. pl.
 Cintre, m. T. boog, m. gewelf, n.
 Cintrer, v. n. T. een gewelf of eenen boog maken, overvelen.
 Cioutat, m. pieterfeliedruif, f.
 Cipollini, m. groen Italiaansch marmer, n.
 Ciprès, Cyprès, m. Cypress-boom, m.
 Cippe, m. T. halve zuil zonder kroonlijst, gedenkzuil; soort van pijnbank (bij de ouden), f.
 Cirage, m. schoensmeer, n.
 Circée, f. alruin (zeker kruid), f.
 *Circoncise, v. a. besnijden.
 Circoncision, f. besnijding, besnijdenis, f.
 Circonférence, f. omtrek, omvang, m.
 Circonflexe, a. accent-, omgebogen toon- of klank-teeken, n.
 Circonlocution, f. omschrijving met woorden, f.
 Circonscription, f. omgrenzing, bepaling, f.
 *Circonscrire, v. a. omgrenzen, bepulan.
 T. omschrijving, f.
 Circonspect, ecte, a. omzigtig, voorzigtig, behoedzaam.
 Circonspection, f. behoedzaamheid, voorzigtigheid, bedachtzaamheid, f.
 Circonstance, f. omstandigheid, f.
 Circonstanciel, a. m. T. omstandiglijk beschrijvend.

Circonfancier, v. a. *omftandiglijk verhalen of befchrijven.*
 Circonvallation, f. T. *buitenfte omfchansing, omwalling, f.*
 *Circonvenir, v. a. T. *bedriegen, misleiden.*
 Circonvention, f. T. *bedrog, n. misleiding, f.*
 Circonvouün, ine, a. *naburig, omliiggend.*
 Circonvolution, f. T. *krulyormige draaijing om een middenpunt, f.*
 Circuit, m. *ontrek, omkring, m. fig. -de paroles, omfpraak van woorden, f.*
 Circulaire, a. *cirkel rond, kringvormig, rondachtig. lettre-, rondgaande brief, m.*
 Circulairement, ad. *in 't rond, rondom gaande.*
 Circulant, ante, a. *wat in omloop is.*
 Circulation, f. *omloop, m. doorftraling, f. T. eene dikwijls hervatte overhaling, f. (fcheikundig woord).*
 Circuler, v. n. *omloopen, in omloop zijn, zich in eenen kring bewegen.*
 -v. a. T. *dikwijls overhalen.*
 Circumcelfion, f. T. *het beftaan der 3 goddelijke personen, van den eenen in den anderen, n.*
 Che, f. *was; waslicht; kanselarijzegel; oorfmcer, n. -d'Espagne, lak, zegel-lak, m.*
 Cirer, v. a. *met was beftrijken.*
 Cirier, m. *wasmaker of verkoper, m.*
 Ciroëne, m. T. *waspleifter of plaaster, f.*
 Ciron, m. *mijt, f. wormtje, dat tusfchen vel en vleesch komt en jeukte veroorzaakt, n. fig. klein punt, n.*
 Cirque, m. *rendaan, renplaats, f. (zekere groote met galerijen en zitbanken omringde plaats bij de Romeinen) circus.*
 Cirure, f. *smearsel, was, waarmede men iets befmeert of beftrijkt, v.*
 Cifaille, f. T. *afknipfel van de muustukken, n.*

Cifailles, f. pl. *munstwerkers of koperflagers fchaar, waarmede het metaal gefneden wordt, f.*
 Cifailier, v. a. T. *met zoodanige fchaar fneiden.*
 Cifeau, m. *beitel, m. pl. fchaar, f.*
 Cifelé, a. *uitgehouwen, uitgesneden.*
 Cifeler, v. a. T. *met den beitel bewerken, uithouwen, uisteken; fneiden (van fluweel fprekende).*
 Cifelet, m. *driifijzertje, n. beitel, m. (der goudsmeden)*
 Cifeleur, m. *die gedreven of gefneden werk maakt, m.*
 Cifelure, f. *gedreven of gefneden werk, n.*
 Cifoir, m. T. *fchaar, waar mede de goud- en zilver-smeden het metaal fneiden, f.*
 Cifoire, f. T. *foort van beitel, die bij het ftempelen der munstfukken gebruikt wordt, m.*
 Cislite, f. *foort van agaatsteen, m.*
 Ciste, m. *zekere roos, f.*
 Cistre, Sistre, m. *citer, f.*
 Citadelle, f. *kasteel, n. kleine vefting in of bij eene stad, f.*
 Citadin, m. -ine, f. *burger, m. burgers, f. (van zekere fteden in Italië).*
 Citateur, m. *fchrijver, die plaatsen uit andere gefchriften aanhaalt, m.*
 Citation, f. *aanhaling (van eene plaats uit eenig gefchrift); dagvaarding (voor een geestelijk gerigt), f.*
 Citatoire, a. T. *dagvaardend.*
 Cité, f. p. u. *stad, oude stad, f.*
 Citer, v. a. *aanhalen, bijbrengen (plaatsen uit eenen fchrijver); dagvaarden, voor 't regt roepen.*
 Citérieur, eure, a. *aan deze zijde liiggend.*
 Citerne, f. *regenbak, m.*
 Citerneau, m. *kleine regenbak, m.*
 Citife, m. *geitenblad (zekere plant), n.*
 Citole, m. *foort van citer bij de ouden, f.*
 Citoyen, m. -enne, f. *burger, vrijf staatsburger, m. burgers, f.*

- actif, n. c. *stemgeroetigd burger*, m.
- Citragon, m. *citroenkruid*, n. melisse.
- Citrate, Citronite, m. T. *met citroenzuur vermengd zout*, m.
- Citrin. inc, a. *citroenkleurig*.
- Citriquette, f. *citroenvink*, m.
- Citrique, a. T. *acide*, *citroenzuur*, n.
- Citron, m. *citroen*, m.
-a. *citroenkleurig*.
- Citronien, ennc, a. T. *met citroenzuur vermengd*.
- Citronnat, m. *ingemaakte onrijpe citroenschillen*, f. pl.
- Citronné, éc, a. *citroenachtig*, dat de reuk en den smaak van een' citroen heeft.
- Citronnelle, f. *melisfekruid*, n.; *citroenbrandewijn*, m.
- Citronnier, m. *citroenboom*, m.
- Citrouille, f. *kauwoerde*, f. *pompoen*, m.
- Civade, f. *soort van vink*, m.
- Civadière, f. T. *onderblinde*, f. *boogsprietzeil*, n.
- Cive, f. *bieslook*, n.
- Civet, m. *hazenpeper*, f.
- Civette, f. *klein bieslook*, n.; *civetkas*, f.; *civet*, n.
- Civière, f. *draagbaar*, f.
- Civil, ile, a. *burgerlijk*; *beleefd*, *hoffelijk*.
- Civilisation, f. T. *vonnis*, het welk eene halszaak in eene goldzaak verandert, n.
n. c. *beschaving*, *verbetering der zeden*, f.
- Civiliser, v. a. *beschaven*, *beleefd of welgemanierd maken*, T. *eene halszaak in eene goldzaak veranderen*.
- Civilité, f. *hoffelijkheid*, *beleefdheid*, f.
-pl. *groetmissie*, f. *komplimenten*, n. pl.
- Civique, a. n. c. *burgerlijk*, het geen den burger toekomt.
couronne, *burger-kroon*, f.
- Civisme, m. n. c. *burgerdeugd*, f. *gevoel van burger*, n.
- Clabaud, m. *brak met lange hangende ooren*, m.

- fig. *domoor*, *lompe vlegel*; *hard met een' neêrhangenden rand*, m.
- Clabaudage, m. *geblasf der honden*, n.
fig. *geweld*, *geraas over kleinigheden*, n.
- Clabauder, v. n. *herhaald blaffen*.
fig. *zonder reden razen en sieren*.
- Clabauderie, f. *lastig en onnut geschrauw of gestier*, n.
- Clabaudcur, m. -eufe, f. *hij of zij die veel gewelds en geraas maakt*, m. en f.
- Claië, f. *seenev hordo*; *steds*, f.
- Clair, aire, a. *klaar*, *helder*; *gepolijst*; *schitterend*; *dun*.
fig. *klaar*, *duidelijk*, *verstaanbaar*, *ontegensprekelijk*.
- Clair, m. *schijnfel*, *licht*, n.
-pl. T. *licht in eene schildering*, n.
- Clair, ad. *klaar*, *duidelijk*.
à-, *klaar*, *helder*.
au-, fig. *in't licht*, *in den schijn*.
- Clairéc, f. T. *klaar gekookte suiker*, f.
- Clairément, ad. *op eene klare, duidelijke wijze*.
- Claire, cte, a. vin-, *bleekroode wijn*, *bleeker*, m.
eau clairette, *soort van rooden brandewijn*, *kersebrandewijn*, m.
- Clairer, m. *soort van zoeten kruidewijn*, m.; *edelgeeste*, het welk bleek van kleur is, n.
- Clairvoie, f. T. *opening in den muur van eenen hof om een uitzicht in 't vrije veld te hebben*; *al te groote ruimte tuschen de balken van een gebouw*, f.
- à Claire-voie, ad. *dun gezaaid*; *doorfchijnend gevlochten* "(van traliëwerk sprekende).
- Clairière, f. T. *plaats in een bosch*, welke onbeplant is, f.
- Clair-obscur, m. T. *dag-schaduw* (in eene schildering), n.
- Clairon, m. T. *klaroen*, f. (zeker blaaspeeltuig); *kornet-register van een orgel*; *rood in den hemel bij nacht*, n.
- Clair-semé, éc, a. *dun gezaaid*.

- Clairures, f. pl. *dunne afgastene plaatsen in laken, f. pl.*
- Clair voyance, f. p. u. *scherpzinnigheid, f.*
- Clair-voyant, ante, a. *scherpzinnig, doordringend van verstand.*
- Clamefi, m. *gemeen Limofjisch taal, n.*
- Clameur, f. *groot oproerig geschreeuw, n.*
-publique, *opstand tegen eenen bekenden misdadiger.*
- Clamuse, a. f. *chasse-, jagt, met groot geraas, f.*
- Clamp, m. *schijf van het bombergat (aan den mast van een schip), f. ijzeren band, m.*
- Clamponier, Claponier, m. et a. m. *cheval-, paard-, welks kluieters te lang en te dun zijn, n.*
- Clan, m. *horde, welke haar eigen opperhoofd heeft (in Schotland), f.*
- Clandestin, ine, a. *verborgen, geheim, volgens de wetten verboden.*
- Clandestine, f. *clandestina (zekere plant), f.*
- Clandestinement, ad. in 's *geheim, heimelijk, in 's verborgen.*
- Clandestinité, f. *heimelijke, verbodene handelwijze, f.*
- Clans, m. pl. T. *houten aan de eerste zijplanken van een schip, bergschotten, n. pl.*
- Clapet, m. *klepje in eene pomp, n.*
- Clapier, m. *konijnenhok, konijnenhol; tam konijn, n.*
- Clapir, v. n. *pijpen als een konijn. se-, v. r. zich verbergen, weg schuilen (voornamelijk van konijnen sprekende).*
- Claque, f. *soort van bovenleër, n.*
-fa. *klap, m.*
-m. *soort van lijstertje, n.*
- Claquebois, m. *veldriet, n. ruischpijp, f.*
- Claquedent, m. fa. *bedelaar, schooi-
jer; babbelaar, m.*
- Claquement, m. *het klappertanden; handgeklap, n.*
- Claquemurer, v. a. fa. *opfuiten, vast zetten.*
se-, fa. *zich beperken of verkleinen.*
- Claque-oreille, m. fa. *neerhangende
hoofd, m.*
- Claquet, v. n. *klappen (in de han-
den enz.); klappertanden.*
- Clauquet, Cliquet, m. *klapper, on-
rust in eenen molen, m.*
- Clarification, f. *loutering, klaarma-
king, f.*
- Clarifier, v. a. *louteren, klaar ma-
ken.*
- Clarine, f. *schelletje, dat men aan
den hals eener koe hangt, n.*
- Clarinet, f. *klarinet (zeker blaas-
speeltuig), f.*
- Clarté, f. *licht, schijnsel, n. glans,
m.; doorschijnendheid, f.*
fig. *duidelijkheid, f.*
- Clas, Glas, m. *gelui eener doorklok, n.*
- Classe, f. *orde, verdeling van per-
sonen of zaken; school; klas-
se, f.*
- Clasfer, v. a. n. c. *afdeelen, reg-
ten.*
- Classification, f. n. c. *afdeeling in
klassen, f.*
- Classique, a. auteur-, *klasfisch, afge-
meen goedgekeurd schrijver, n.*
- Classification, f. *hinking, f.*
- Claveau, m. *schaappokken, f. pl.*
-pl. T. *smitsteen boyen aan
eenen boog enz., m.*
- Clavecín, m. *klavecimbaal, f.*
- Clavecíniste, m. n. c. *die op de
klavecimbaal speelt of anderen
leert spelen, m.*
- Clavelé, éc, a. *pokkig (van scha-
pen sprekende),*
- Clavelée, v. Claveau.
- Clavette, f. T. *stuk ijzer, dat
door eenen ijzeren bout gestoken
wordt, n.*
- Clavicule, f. T. *stuelbeen, n.;
weleer, kleine stuel, m.*
- Clavier, m. *stuelring, m.; klavier
aan een orgel, n. klavecimbaal
enz., f.*
- Clause, f. *beding, n. bepaling, be-
paalde voorwaarde, f.*
- Claufoir, m. T. *smitsteen van eenen
muur, m.*
- Claustral, ale, a. *kloosterlijk.*
- Claye, v. Claic.
- Clayer, m. *grote horde, f.*

Clayon, m. gevlochten korf, waarep men iets draagt; kaaskorf, m.
 Clayontage, m. tenwerk op de wijze van eene hord, n.
 Clef, f. (pron. Clé) sleutel, m. fig. grensvesting, f.
 T. pin, spil, f.; sleutel van een roer, sluitsteen, m.
 pl. allerhande nøgels of spijkers, pl.
 fausse-, machtsleutel, dievesleutel, m.
 à, ad. met den sleutel.
 sous la-, ad. weggesloten, opgesloten.
 Clémaute, f. meelbloem, f.
 Clémence, f. zachtmoedigheid, goedertierenheid, f.
 Clément, ente, a. zachtmoedig, goedertieren.
 Clenche, v. Clinche.
 Clepsydre, f. wateruurglas, n.
 Clerc, m. (pr. Cler) geestelijke; schrijfknecht, klerk; (voormaals) geleerde, m.
 pas de-, misslag, m. feil, f.
 Clergé, m. geestelijkheid, f.
 Clerical, a, a. geestelijk.
 Cléricature, f. geestelijke staat, m.
 Client, m. -ente, f. pleiter, cliënt, m. pleitster, f.
 Clientélaire, a. de cliënten betreffend.
 Clientèle, f. de gezamentlijke cliënten van een' Patroon, m. pl. fig. bescherming, f.
 Cliffoire, f. spuit van vlierhous, f.
 Clignement, m. blikking met de oogen, f.
 Cligne-musfette, f. schuilhoekje, schuilewink, schuilewinkeltje (zeker kinderspel), n.
 Cligner, v. a. knipoogen, met de oogen blikken.
 Clignotement, m. bestendige blikking met de oogen, f.
 Clignoter, v. n. dikwijls knipoogen.
 Climat, m. luchtsfreek, f. landschap, gewest, klimaat, n.
 Climaterique, a. an-, année-, het zeyende jaar, klimmende jaar, woordjaar, n.

Clin. m. -d'oeil, oogwenk, m. oogemblik, n.
 Clincaille, Clincaillerie, &c. v. Quincaille, &c.
 Clincart, m. T. soort van platgedemd schip, n. (in 't Noorden)
 Clinche, f. knipje aan den klink eener deur, n.
 Clinique, a. bedlegerig.
 T. médecine-, geneeskundige behandeling van bedlegerige zieken, f.
 Clinquant, m. gouddraad, m.; klattergoud, n.
 fig. valsche glans; ijdele pronk, m.
 Clinquanter, v. a. p. u. met klattergoud bezetten of beleggen.
 Cliquant, m. soort van vul- of stopsteen, m.
 Clique, f. fa. bende, f. rot, pak, n.
 Cliquet, f. v. Claquet.
 Cliquetter, v. n. klappen, klakken.
 Clquetis, m. gerinkel, geraat, gerammel (der wapenen), n.
 Clquette, f. klap, klep, m.
 -pl. steenen aan een sleepnet, m. pl.
 Clisfe, f. kaashorde; scheen of spalk (bij de wondhealers), f.
 Clisfé, ée, p. et a. omylochten; gespalkt.
 Clistère, Clystère, m. spuiting, f. spuitgeneesmiddel, n. klisteer.
 Cliver, v. a. T. kloven (van diamanten sprekende).
 Cloaque, f. riool, verlaat, n. vuilniszif, f.
 Cloaque, m. stinkkolk, m. moddergoos, mestput, f.
 fig. vuile, morsige plaats, f. vuil, stinkend mensch, m.
 Cloche, f. klok, glazen klok, f.; blaartje op de bovenhuid, n.
 Cloché, ée, a. T. met glazen klokken bedekt.
 Clochement, m. het hinken, n.
 Cloche-pied, m. soort van driedraad-sche zijde of stoffe, f.
 à, ad. op één been.
 Clocher, m. klokketoren, m. fig. kerspel, n.
 Clocher, v. u. hinken, mank gaan. fig.

- fig. niet recht door zee gaan, onopregtelijk handelen.
- v. a. T. met eene glazen klok bedekken.
- Clocheton, m. kleine klok, f.
- Clochette, f. klokje, n. schiel, bol, f.; klokje (zekere bloem), n.
- Cloison, f. schutting, f. beschoot, affchutsel, n. scheidmuur, m.
- Cloisonnage, m. allerhande schotwerk, n.
- Cloïonné, ée, a. afgeschoten, met planken, eene schutting of ander schotwerk omheind.
- Cloïsonner, v. a. affschieten, met eene schutting enz. omheinen.
- Cloître, m. klooster, n.
- Cloïtrer, v. a. in een klooster steken.
- Cloïtrier, m. kloostermounnik, m.
- Clopin-clopant, ad. fa. al hinkende.
- Clopiac, v. n. fa. een weinig hinken, mank gaan.
- Cloporte, m. dwizendbeen, pisfebed, n.
- Clopoteux, Clapoteux, euse, a. T. stormachtig, onstuimig (van de zee sprekende).
- *Clarre, v. a. toefluiten; insluiten, omgeven, omheinen; sluiten, afdoen.
- v. n. sluiten, toegaan.
- Clos, ose, p. et a. toegesloten, ingesloten, besloten.
- et coi, fa. zonder beweging.
- à & à couvert, fa. bedekt, in zekerheid.
- Clos, m. ingesloten stuk lands, n. beslotene plaats, plaats, welke omheind of omringeld is, f.
- Closeau, m. besloten boomgaard, m.; kleine hoeve, f. boeren hofje, n.
- Closerie, f. T. geslagen teenwerk, n.
- Clofement, m. het klokken (eener hen), n.
- Clofer, v. n. klokken (als eene hen).
- Cloïtoir, m. T. sluitijzer (der wandmakers), n.
- Cloïture, f. muur, m. heining, omsuining, gracht, iralie, f. hek, n. omtrek van een klooster, m.
- fig. gelofte, om een klooster niet te verlaten, f.
- T. slot (van eene rekening of zitting); einde, slot, n.
- Cloïturer, v. a. T. affluiten.
- n. c. met eene muur omringen; insluiten, omsuinen.
- Cloïturier, m. mandemaker, die niet dan geslagen teenwerk maakt, m.
- Clou, m. spijker, nagel, m.
- chasser un-, eene spijker of nagel uitdrijven.
- fig. bloedzweer, bloedvijn, f.
- de giroffe, kruidnagel, m.
- Cloucoure, f. bleekroode korenbloem, f.
- Clouer, v. a. spijkeren, vastspijkeren.
- Clouter, v. a. met nagels beslaan, met stijfes voorzien.
- Clouterie, f. nagelsmederij; koopmanschap in spijkers, f.
- Cloutier, m. nagelsmid, m.
- Cloutier-épinglier, m. naaldemaker, m.
- Cloutière, Clouvière, f. T. mal (stuk ijzer, waarmede de nagelsmeden de hoofden aan de spijkers maken), m.
- Club, m. n. c. soort van gezelschap, n.; club.
- Clubiste, m. n. c. lid van zoodanig gezelschap, n. clubist, m.
- Clymène, f. wilde sisser (soort van erweten), m.
- Clyse, f. clysus, m. (soort van geestfloekten geest of spiritus).
- Clystère, v. Clistère.
- Co-accusé, f. mede-betigte of beschuldigde, m.
- Coactif, ive, a. dwingend.
- Coaction, f. T. n. c. dwang, m.
- Coadjuteur, m. medehelper of opvolger van eenen bisschop enz., m.; coadjutor.
- Coadjutorerie, f. waardigheid van eenen coadjutor, f.
- Coagulation, f. stremming, stolling, verdikking, f.
- Coaguler, v. a. doen stremmen.
- se-, v. l. stremmen, stollen, verdikken.
- Coalifé, ée, p. et a. n. c. verbonden.
- se Coalifer, v. r. n. c. zich verbinden, zich bijeen voegen.

Cobaltion, f. f. n. c. verbond, n. ver-
 eeniging, f. coalitie.
 Coasement, n. gekwaak der kikyor-
 schen, n.
 Coasfer, v. n. kwaken (als de kik-
 vorfchen).
 Cobalt, Cobolt, m. T. zeker half
 metaal, n. kobalt.
 Cobe, f. T. leeuwers oog in het
 lijk, zeker touwtje aan de zeil-
 en, daar men anderen door-
 haalt, n.
 Cocagne, f. T. koek van weede, m.
 fig. pays de-, fa. luiskkerland, n.
 Cocarde, f. strik aan den hoed, m.
 kokarde.
 Cocasse, a. fa. grappig, boertig.
 Coccinelle, f. lieven heers haantje,
 zeker rood kevertje, n.
 Coccix, m. T. stuisbeen, n.
 Coccus, m. scharlakenbezie-struik, m.
 Coche, m. koetswagen, overdekte
 reiswagen, m.
 -d'eau, marktschip, n. groote
 tentschuit, f.
 Coche, f. keep, inkoop, f.
 T. klopper der hoedemakers, m.
 Cochemar, v. Cauchemar.
 Cochenillage, m. T. het verwen met
 cochenille, n.
 Cochenille, f. cochenille, f. purper-
 worm, m.; scharlakenbezie, f.
 Cocheniller, v. a. T. met cochenille
 verwen.
 Cochenillier, m. cochenille-boom, m.
 Cocher, m. koetsier, voerman, m.
 T. voerman (zeker gesternt), m.
 Cocher, v. a. treden, dekken (van
 hant en ander gevogelte spre-
 kende).
 Cochère, a. f. porte-, koetspoort,
 stalpoort, f.
 Cochet, m. jonge haan, m.
 Cochevis, m. gekuisde leeuwerik, m.
 Cochlearia, m. lepelblad, n. lepel-
 wortel, m.
 Cochon, m. varken; zwijn, n.
 -do lait, speenvarken, n.
 -d'engrais, mestvarken, n.
 -d'inde, klein varkentje (af-
 komstig uit Indië), n.
 T. mengfel van metaal en ande-
 re vulgheid, het welk som-

tijds den smeltoven verstop, n.
 Cochonnée, f. worp biggen of jonge
 varken, m.
 Cochonner, v. n. biggen werpen.
 Cochonnerie, f. fa. morsigheid, vuil-
 heid, onreinheid, f.
 Cochonnet, m. rwaalfkantig tollet-
 je, waarmede men op eene tafel
 speelt, n.
 Coco, m. kokosnoot, f.
 Cocon, m. poppetje of tonnetje van
 eenen zijworm, n.
 Cocotier, m. kokosboom, m.
 Coction, f. koking; vertering, toe-
 bereiding, f.
 Coccu, m. fa. horndrager, m.
 Cocuage, m. fa. horndragerfchap, n.
 Code, m. wetboek, n.
 Codébiteur, m. T. medeschulde-
 naar, m.
 Codécimateur, m. deelnemer aan de
 tienden, m.
 Codéteur, m. T. medebezitter
 (van een erfgoed), m.
 Codicillaire, a. T. in een codicil
 begrepen; daartoe behoorend.
 Codicille, m. T. nabesprek, aan-
 hangfel op een' nitersten wil of
 testament, n. codicil.
 Codille, m. T. (in 't omberspel)
 kodille.
 Codonataire, m. T. medebegiftig-
 de, m.
 Cœcum, m. T. (pr. Cecum) slop-
 darm, m.
 Coëffe, v. Coiffe.
 Coëfficient, m. T. coëfficient, n. be-
 kend getal (in de Stelkunst of
 Algebra).
 Coëgal, ale, a. T. in alles gelijk
 (inzonderheid van de goddelijke
 personen).
 Coëgalité, f. T. volkomene gelijk-
 heid tusfchen de goddelijke per-
 sonen, f.
 Coemption, f. T. medekoop, m.
 Coercitif, ive, a. T. bedwingend.
 Coercition, f. T. bedwingende magt, f.
 Coëssentiel, elle, a. T. gelijk wezen
 (van de drieënhed), n.
 Co-état, m. mede-ftand; n. c. mede-
 verbonden staat, m.
 Coëternel, elle, a. T. medeëuwig.

Coëvêque, m. *medebischof*, m.
 Coeur, m. *hart*, n.; *inag.*, f.
 mal de-, *walging van 't hart*,
misfelijkheid, f.
 mal au-, *leed*, *verdriet*, n.
 fig. *moed*, m. *kloekmoedigheid*,
 f.; *hart*, *midden*, *het inwen-*
dige eener zaak, n.; *kern*, f.
 hart van 's hout, n.
 T. *soort van mofel*, f.; *hart*
of rood (in de kaart), n.
 de bon- ou de grand-, ad. *van*
harten gaarne, met het grootst
 genoegen.
 -r-, ad. *vrijmoediglijk*.
 à contre-, ad. *ongaarne*, met
 tegenzin.
 prendre à-, *ter harte nemen*.
 avoir à-, *zich laten gelegen*
liggen.
 à- ouvert, ad. *openhartiglijk*,
 rond uit.
 par-, ad. *van buiten*.
 Coëuret, m. *Spaansche kreek*, f.
 Coexistence, f. T. *medeaanwezig-*
heid, *medebestaanbaarheid*, f.
 Coexister, v. n. *mede aanwezig zijn*,
met iets anders te gelijk bestaan.
 Cofine, a. *ardoife*, *buitenwaarts*
geborene lofsteenen, m. pl.
 le Cofiner, v. r. *omkruller (van*
bloembladeren sprekende); *krom-*
trekken (van planken).
 Coffre, m. *koffer*, m. *kist*, f.
 T. *kiss of kas van eene vedel of*
viool enz.; *holligheid van een*
ligchaam onder de ribben; *kar-*
eener drukpers, f.; *soort van*
mijngang, m.
 -fort, *geldkist*, f.
 Coffrer, v. a. fa. *gevangen zetten*,
opsluiten.
 Coffret, m. *kistje*, *koffertje*, n.
 Coffretier, m. *koffermaker*, m.
 Cogitation, f. n. c. *gedachte*, f.
 Cognasfe, f. *wilde kwee*, f.
 Cognaslier, m. *wilde kweepar-*
boom, m.
 Cognat, m. (pr. Coenat) *vermaag-*
schapte, *inzonderheid van moe-*
ders zijde, m.
 Cognation, f. (pr. Cocnation) *ver-*
waantschap tusfchen de mannelij-

ke en vrouwelijke nakomelingen
van denzelfden vader, f. en n.
 Cognatique, a. T. *succession-*, *vrou-*
welijke troonopvolging, f.
 Cognée, f. *bijt of axe*, f.
 Cogne-fêtu, m. fa. *die met veel om-*
slag niets uitvoert, m.
 Cogner, v. a. *inkloppen*, *inftaan*.
 -v. n. fa. *flaan*, *stooten kloppen*.
 fe-, v. T. *zich (ergens tegen)*
stooten.
 Cognet, m. T. *kegelvormige tabaks-*
rol, f.
 Cognitoir, m. T. *drijfhouw der boek-*
drukkers, n.
 Cohabitation, f. T. *echtelijke za-*
menwoning, f.
 Cohabiter, v. n. T. *echteltjk samen-*
wonen.
 Cohérence, f. T. *zamenhang*, m.
overeenkomst, f.
 Cohéritier, m. ière, f. *medeërfg-*
naam of erfgenaam, m. en f.
 Cohéfion, f. T. *zamenhang der lig-*
chamen, m.
 Cohier, m. *eikeboom met korte e-*
kels, m.
 Cohobation, f. T. *wederverhaling*
of distillering, f.
 Cohober, v. a. T. *wederverhalen*
of distilleren.
 Cohorte, f. *Romeinsche krijgsbe-*
de, f.
 fig. *hoop volks*, m. *bende*, f.
 Cohue, f. T. *plaats*, waar de kleine
 geregten gehouden worden, f.
 fig. *geschreeuw van vele men-*
fchen te gelijk; *gewoel*, n.
 Col, -ie, a. *te tenir*, *demeurer*-, *ftil*,
rustig blijven.
 Coiffe, f. *muss*, *kap*, f.
 -de chapeau, *kap van eenen*
hoed, f.
 T. *net of darmylies in een*
baik, n.; *helm*, waarmede
 sommige menschen geboren wor-
 den, m.
 Coiffe, de, p. et a. *gekapt*.
 fig. (de) *ingenomen (mor)*.
 être né-, fig. *goduk hebben*; met
 eenen helm geboren zijn.
 Colfer, v. a. *het hoofd bedekken*,
verfieren; *het haar opmaken* of
 kap-

kappen; eenen hoed of eenen pa-
ruik geven die wél past.
-une bouteille, eenen flesch digt
toemaken.
-une liqueur, eenen vocht vormen-
gen.
fig. q. iemand iets in het hoofd
brengen; herens opzetten; ie-
mand drinken maken.
T. den mond een'er bom enz.
bewinden.
-v. n. wél passen, goed staan
(van paruiken enz. sprekende).
se-, v. r. zich kappen of hullen;
de kap of muss opzetten.
fig. (de) ou être coiffé de, inge-
nomen zijn (met); verliefd
worden (op).
Coiffeur, m. -euse, f. kapper, m.
kapsler, f.
Coiffure, f. kapsel, hulsel, hoofd-
sieraad, n.
Coignée, v. Cognée.
Coin, m. hoek, m. end, n.; stem-
pel, m. slag, n. wijze, f.; munt-
stempel, m.; betsel, m.; wig,
klink (eener kous), f.; hoekkas-
je, v.
T. sieraad aan banden van boe-
ken, n.; hoekstempel, m.
marqué au- de, fig. gestempeld.
-de beurre, kluis (boter), f.
-pl. T. hoektanden (van een
paard), m. pl.; zijvelron aan
den staart van een' valk; val-
sche zijlokken, f. pl.
Coin, m. (Coing) m. kwee, kwee-
peer, f.
Coincidence, f. T. medehelling, me-
denoiging, valling op het zelfde
punt, f.
Coincident, ente, a. T. op het zelf-
de punt vallend (van lichtstralen
sprekende).
Coincider, v. n. medenigen, op het
zelfde punt vallen.
Coindicans, a. m. pl. T. signes-, me-
deaanwijzingen, medotoeken, f.
en n. pl.
Coindication, f. T. medotoeken, n.
Coïntéressé, ée, a. n. c. deelheb-
bend, deelnemend; deelnemer,
m. deelnemster, f.

Coïon, m. fa. bloedaard, lasthartig
mensch, m.
Coïonner, v. a. fa. beschimpen, ter-
gen, voor den gek houden.
Coïonnerie, f. fa. lasthartigheid,
lompheid, spottornij, f.
Cojusticier, m. medegeregtsheer, m.
Cöl, m. das (om den hals), f.;
kraag; naauwe doortogt, m.
Colachon, m. soort van luit, f.
Colaphiser, v. a. n. c. fa. oorvijgen
geven.
Collation, Collation, f. ligte maal-
tijd, m.
Collationner, Collationner, v. n. eenen
ligten maaltijd houden.
Colature, f. T. afstrefsel, n. schei-
ding van eenig vacht uit eenen on-
zuivere stoffe, f.
Colchique, m. zijloos (zekere bloem), f.
Colgataire, m. die, nevens een' an-
der, een legaat ontyngen
heeft, m.
Colera-morbus, m. T. galziekte, f.
Colère, f. toorn, m. gramschap,
oplopendheid, f.
-a. toornig, gram.
Coleret, m. soort van vischuet, n.
Colérique, a. T. haastig, toornig,
oplopend; cholericisch.
Coliart, m. steekelrog (zekere visch),
m.
Colibri, m. kolibri (vogeltje in Ame-
rika),
fig. klein wispelturig mensch, m.
Colifichet, m. sieraad van geringe
waarde, n.
pl. T. voden, beuzelingen, f.
pl. prulle kraam, f.
Colin-maillard, m. blindemannetje
(zeker kinderspel), n.
Colin-tampon, m. Zwitserfche marsch
of trouwslag, m.
fig. nietswaardige zaak, f.
Colique, f. darmpijn, darmjicht, f.
kolyk, n.; soort van schulpje,
dat, zoo men meent, de darm-
pijn geneest, n.
Collée, m. T. schouwburg, m.
schouwplaats, f. (bij de Romei-
nen).
Collaborateur, m. -trice, f. n. c. m.
dewerker, m. medewerkster, f.

Collatéral, m. zijdelingſche erfge-
naam, m.

Collatéral, ale, a. tot de zijdeling-
ſche linie behoorend.

Collateur, m. die enig geestelijk
ambt te begeven heeft, m.

Collatif, ive, a. dat begeven kan
worden (van eenig geestelijk ambt
ſprekende)

Collation, f. T. begeving van eenig
geestelijk ambt, f.; het regt
daar toe; n.; naziening, verge-
lijking van twee ſchriften, f.

Collation, f. v. Colation.

Collationner, v. a. T. een affchrift
met het oorspronkelijke ſchrift
vergelijken, kollationeren; nazien
of de bladen van een boek wél op
elkander volgen.

-v. n. v. Colationner.

Colle, f. lijm, f. en n. ſtijsfel, n.

Collecte, f. inzameling der belas-
ſingen of ſchattingen; geldza-
meling voor de armen, f. collecte.
T. algemeen gebed der Room-
ſche kerk voor alle de geloovi-
gen, n.

Collecteur, m. inzamelaar, in vor-
deraar (der ſchattingen), m.

Collectif, ive, a. T. wat in het en-
kelvoudig getal eene menigte uit-
drukt.

Collection, f. verzameling, f.

Collectivement, ad. in eenen zin van
menigvuldigheid.

Collégataire, v. Colégataire.

Collège, m. vergadering, bijeen-
komst, f. gezelschap, collegie, n.;
openbare leerschool, f.; ſchoolge-
bouw, n.

Collégial, ale, a. fa. wat tot de
school behoort.

églife collégiale, ſiftkerk, f.

Collègue, m. ambtgenoot, kollega, m.

Coller, v. a. lijmt, plakken; met
lijm of ſtijsfel aan een hechten.

T. une bille, eenen bal op het
billard onder den band ſpelen.

-du viſt, wiſt met viſchlijm
ſchoon maken.

ſe-, v. r. kleven, aankleven.

fig. fa. ergens pal tegen aan
ſtaan.

Collerette, f. ſoort van halsdeek der
boerinnen, m.

Collet, m. beſ, f.; kraag (van
eenen mantel); halsboord (van
een kerd), m.

T. hals, m. halsſtuk dan ver-
ſcheidene dingen, n.; ſrik,
waarin men dieren vangt, m.
préter le-, (iemand) het hoofd
bieden.

-de buffie, wambuis van buffel-
leer, n.

Colleter, v. a. bij den kraag vas-
ten, aanpakken.

-v. n. ſrikken spannen (om wild
te vangen).

ſe-, v. r. malkander aanpakken,
met malkander worstelen.

Colleteur, m. T. ſrikkenmaker, m.

Colletier, m. wambuismaker, m.

Colletijn, m. wambuis zonder mo-
wen; leeren manteltje der Pel-
grinimen, n.

Colleur, m. T. plakker, lijmer (in
papiermolens), m.

Collier, m. halsſnoer, n. halsband, m.;
haam of greel (voor de paarden),
f.; natuurlijke ring om den hals
van wonige dieren, m.

T. ſnoer aan 't einde van een
hoepnet, n.; ordensketen der
Ridders, f.; halsſtuk van een' or-
ſchaap of kalf, n.

Colline, f. heuvel, m.

Colliquatif, ive, a. T. ſmelzend (van
de vochtigheden in 't ligchaam).

Colliquation, f. ſmelting, zamen-
ſmelting, f.

Collifion, f. harde wrijving of ſtoe-
ting, botſing, f.

Collocation, f. T. orde, naar welke
de ſchuldeifchers betaald wor-
den, f.

Colloque, m. redenwiſſeling, za-
menſpraak, f. geſprek, n.

Colloquer, v. a. T. de ſchuldeifchers
in verſcheidene klaſſen verdel-
len.

Colluder, v. n. T. eene heimelijke
verſtandhouding hebben.

Colluſion, f. T. heimelijke verſtand-
houding, f.

Colluſoire, a. T. bedriegelijk, wás
deur

- door eene heimelijke verstandhouding geschiedt.
- Collutoirement, ad. T. op eene bedrieglijke wijze.
- Collyre, m. witswendige oogartseni, f.
- Colombare, m. T. rij van regtopstaande balken in een gebouw, f.
- Colombe, f. duif, f. (wijfje van eener doffer).
- T. zuil van een houten wand; knipers schaaftank (daar men de duigen op strijkt), f.
- Colombier, m. duivenhuis, duivenhok, n.
- pl. T. te veel wit tusfchen de woorden, n.; lange houten, waarmede men een fchif in 's water laat, n. pl.
- Colombin, m. loodwijn, f.
- Colombin, ine, a. loodverwig, van de kleur eener duif.
- Colombine, f. duivedrek, m.; akelci (zekere plant), f.
- Colon, m. bezitter eener landhoeve; planter, colonist, m.
- T. kronkeldarm, aarsdarm, m.
- Colonel, m. overfte, kolonel, m.
- Colonel, elle, a. tot den overfte behoorend.
- la (compagnie) Colonelle, de lijfcompagnie, f.
- Lieutenant-, Luitenant-Kolonel, m.
- Colonial, ale, a. n. c. tot eene volkplanting of colonie behoorend.
- Colonie, f. volkplanting, colonie, f.; plantors, m. pl.
- Colonifer, v. a. n. c. eene volkplanting of colonie oprigten.
- Colonnade, f. zuilenfteiling, f. rond gebouw, op zuilen rustend, n.
- Colonne, f. zuil, f. pilaar, m.
- fig. ftut of ftun, befchermer, voorftander, m.
- T. lange rij van krijgsvolk, m. colonne, f.
- Colophane, f. gezuiverde hars, vioolhars, f.
- Coloquinte, f. wilde kauwoordappel, bittere appel, kolokwint, m.
- Colorant, ante, a. die of dat de kleur geeft.
- Colorer, v. a. verwen, kleuren.
- fig. verfchoonen, onfchuldigen. fe-, v. r. kleur krijgen.
- Colorier, v. a. T. de natuurlijke kleuren geven, een goed koloriet maken.
- Coloris, m. verweging, f. koloriet, n.
- fig. natuurlijke, frifche, fchoone kleur, f.
- Colorisation, f. T. menigvuldige verandering der kleuren, f.
- Coloriste, m. fchilder, die een goed koloriet maakt, m.
- Colosfal, ale, a. van eene onmatige grootte, kolosfaal.
- Colofte, m. becid van eene onmatige grootte, kolofteus-beeld, n.
- fig. reus, m.
- Colofte, m. T. eerste melk in de borsten der vrouwen na de bevaling, biest, f.
- Colportage, m. marskramerij, f.
- Colporter, v. a. met eene marskraam omgaan.
- Colporteur, m. marskramer; uitroeper en verkooper van nieuwtijdingen, geregelijke bevelen enz.; kramer in oude boeken, m.
- Coli, Colic, m. T. zeker befchos op de fchepen, n.
- Colure, m. T. kruifkring, groote kring van den hemelkloof, m.
- Colzat, m. rapzaad, n.
- Coma, m. T. aanleiding tot flaapzucht, f.
- Comateux, eufe, a. flaapzuchtig, flaapverwekkend.
- Combat, m. flag, ftrijd, kamp, m. gevecht, n.
- fig. ftrijd, ramp, tegenfpoed; redentwift, m.
- Combattant, m. ftrijder, gewapend krijgsman, m.
- Combaure, v. a. et n. ftrijden, vechten, ftaan, kampen.
- fig. beftrijden, wederftaan, te-gengaan.
- Combien, ad. hoe veel, hoe zeer, hoe.
- Combinaifon, f. zamenyoeiging; koppeling, paring, f.
- T. verbinding, f.
- Combinatoire, f. T. kunst van zamenyoeiging, f.

- Combiné**, m. T. *zamenyoging, verbinding, vermenging*; f.
- Combiner**, v. a. *amenyoeogen, zamenyehin*; veelmalen veranderen of verplaatsen.
v. verbinden, vermengen.
- Comble**, m. *overmaat, f.*; *dakwerk, dak.*
fig. *hoogste graad, m. toppunt, n. pour*, tot overmaat of vergroting.
de *fond-en*, het onderste boven, in den grond, geheel, zonder herfsel.
- Comblé**, a. *overvol, opgehoopt.*
- Comblé**, a. fa. n. c. *betooverd, verrukt.*
- Combleau**, **Comblan**, m. T. *zwaar touw, waarmede men het gescht voorttrekt, n.*
- Combler**, v. a. *ophoopen, opgehoopt vol maken*; *vullen, vol gieten.*
fig. q. de qc. *iemand met iets overladen.*
- Combougeois**, m. T. *medereeder of eigenaar van een schip, m.*
- Combrière**, f. *groot vischnet, n.*
- Combuger**, v. a. *vaten inwateren.*
- Combustibilité**, f. *brandbaarheid, f.*
- Combustible**, a. *brandbaar, dat vuur vatten kan.*
- Combustion**, f. T. *verbranding, f.*
fig. *oproer, n. groote verwar- ring, f.*
- Comédie**, f. *blijfspel, schouwspel, n.*; *alle tooneelvertooning, f.*; *Schouw- burg, m.*
fig. *aardige potsen, koddigheden, snakerijen, f. pl.*
- Comédiens**, m. -ienne, f. *tooneelspeler of -speelfter, m. en f.*
fig. *veinzer, huichelaar, m.*
- Comestible**, a. *eesbaar.*
-pl. *eerwaren, f. pl.*
- Comète**, f. *staartster, komeet, f.*
- Comices**, m. pl. *staatsvergadering der oude Romeinen, f.*
- Comique**, a. *tot het blijfspel behoor- end, komisch.*
fig. *aardig, kluchtig, geestig, koddig.*
-m. *kluchtige, snaaksche rol, f.*; *kluchtspeler, m.*
- Comiquement**, ad. *op eens aardige, kluchtige, geestige, koddige wijze.*
- Comite**, m. *bevelhebber over de ga- leibeoven, m.*
- Comité**, m. *vergadering van perso- nen, die uitgekozen zijn om iets in overweging te nemen; commis- sie van onderzoek, f.*
- Comma**, m. T. *zinsnede, f. komma;* *kleine tussthenpoozing (in de mu- zijk); zekere Afrikaansche vo- gel, m.*
- Commandant**, m. *bevelhebber in eene vesting, commandant, m.*
- Commandante**, f. *vrouw van eenen commandant, f.*
- Commande**, f. T. *volmagt, f. last om iets te koop en of te doen, m. de- , besteld, aanbesteed.*
maladie, larmes, &c. de- , fig. fa. gemaakte ziekte, f. tramen, enz. m. pl.
- Commandement**, m. *bevel; gebod; commando, n.*
T. *opperbevel, n. magt om oven een leger te gebieden, f.*
bâton de- , opperbevelhebers- staf, m.
- Commander**, v. a. *bevelen, gebie- den; belasten; bestellen; aan- voeren, commanderen.*
T. *van eens hoogte kunnen be- schieten of bestrijken.*
v. n. (à) *heerschen, beheerschen.*
- Commanderie**, f. *kommandeurschap, n. ridderlijke inkomst, f.*
- Commandeur**, m. *ridder, die een kommandeurschap heeft, m.*
- Commanditaire**, m. *onbekend deel- nemer in eens maatschappij van kooplieden, m.*
- Commandite**, f. T. *maatschappij van kooplieden, waaryan eenigen het geld schieten en anderen den handel drijven, f.*
- Comme**, ad. *gelijk, gelijk als, als, zoo als, even als.*
-c. ad. *dewijl, daar.*
- Commemoraifon**, f. *gedachtenis-feest eens heiligen, n.*
- Commemoraif**, f. *ive rend.*
- Commemoration**, f.

- aandenken aan verstorvenen (in-
zonderheid in 't gebed).
ia. herinnering, f.
- Commencant, m. -ante, f. beginner,
leerling, m. beginster, anz. f.
- Commencement, m. begin, n. aan-
vang, m.
au-, aanvankelijk, in 't begin.
- Commenceur, v. a. et n. beginnen,
aanvangen; iemand in de eerste
beginfelen van iets onderwijzen.
- Commencataire, m. die de inkom-
sten van een geestelijk goed ge-
niet, m.
- Commende, f. T. geestelijk goed,
door eenen leek genoten.
- Commender, v. a. een geestelijk
goed verleenen.
- Commensal, m. Commensaux, pl.
discipelen, kostganger, m.
- Commensurabilité, f. T. samenmeet-
baarheid, gelijkmatigheid, f.
- Commensurable, a. T. samenmeet-
baar, gelijkmatig.
- Comment, ad. hoe? waarom?
- Commentaire, m. uitlegging, ver-
klaring, aantekening, f.
-pl. geschiedenis, f.
- Commentateur, m. uitlegger, m.
- Commenter, v. a. uitleggen, ver-
klaren, door aanmerkingen op-
helderen.
-v. n. kwalijk uitleggen, bijvoe-
gen.
- Commer, v. n. fa. eens verkeerde
vergelijking maken.
- Commerage, m. onmatig gebab-
bel, n. (onder vrouwen).
- Commerçable, a. dienstig, geschiks
tot koophandel.
- Commerçant, m. handelaar, koop-
man, die in 't groot handel
drijft, n.
- Commerçant, ante, a. handeldrij-
vend.
- Commerce, m. handel, koophandel,
verkeering, f.
fig. omgang, m. verkeering, f.
de omgang, briefwisseling, f.
lettres, handel drijven,
a. n. c. tot den

- Commère, f. gemoeder, poetmoei, f.
fa. babuwaarster, f.
- Committant, m. die iemand eenen
last opdraagt, Committent, m.
- *Commettre, v. a. begaan (eenen
misflag, eene misdood); lenoe-
men tot iets; aanvertrouwen;
blootstellen; in de waagschaal
stellen.
- deux personnes l'une avec l'autre,
twee personen oneenig maken.
- se-, v. r. zich aan eenig onge-
val, moeilijkheid of gevaar
bloot stellen.
- avec q. met iemand twist zoeken.
- Commination, f. p. u. bedreiging, f.
- Comminatoire, a. T. dreigend, be-
dreigend.
- Commis, m. koopmans bediende,
factoor; schrijver, secretaris, m.
- Commissie, f. verbeurtylling van
een leen, f.
- Commissation, f. ontferming, f. me-
delijden, mededoogen, n.
- Commissaire, m. gevolmagsigde, be-
zorger, opzicer, commissaris, m.
- Commissariat, m. commissariaat, n.
- Commissie, f. recht, n. last, m. order,
magt, commissie, boodschap, f.;
ambt, n. bediening, f.
- Commissionné, ée, a. n. c. die ver-
lof bekomen heeft om op vijande-
lijke schepen te kruisen, commis-
sionnaire, m.
- Commissionnaire, m. factoor, zaakbe-
zorger, commissiennair, m.
- Commissioire, a. T. clause-, beding-,
het welk, zoo het niet vervuld
wordt, het geheele verdrag ver-
nietigt, n.
- Commodat, m. T. geleende zaak, f.
geleend goed, n.
- Commode, a. bekwaam, gemakke-
lijk; al te zacht.
- Commode, f. kas met schuifladen,
commode, f.
- Commodément, ad. gemakkelijk
met gemak.
- Commodité, f. gemak, n. gemakke-
lijkheid; goede gelegenheid, f.
-pl. kinsigheden, noodzakelijk in
eene huishouding, f. pl.; gemak,
huisje, secreet, n.

- Commotion**, f. T. geweldige beweging, f. schok, m. (door vallen, slaan, enz.)
- Commuable**, a. T. veranderlijk.
- Commuer**, v. a. T. une peine, eene straf veranderen of verzagten.
- Commun**, une, a. gemeen; algemeen; gemeenschappelijk; gewoonlijk, slecht.
- Commun**, m. gemeenschap, f.; het gemeen; het grootst gedeelte; het gemeene volk, n. de gemeene man, m.; huisgezin, n. sens, gezond verstand, n. en-, ad. in gemeenschap, gemeenschappelijk.
- lieux communs, gemeene plaatsen of aanmerkingen, f. pl.
- Communal**, ale, a. tot eene gemeente behoorend.
- Communauté**, f. gemeente, f. gezelschap, gild, n.; gemeenschap, f.
- Communaux**, m. pl. T. gemeene weilanden, n. pl.
- Commune**, f. gemeente van eene stad of van een dorp, f. -pl. gemeene weiden, f. pl.; lagerhuis van het parlement in Engeland, n.
- Communément**, ad. gemeenlijk; over 't geheel, in 't gemeen.
- Communiant**, m. ante, f. hij of zij, die lidmaat der kerk is en ten avondmaal gaat, m. en f.
- Communicable**, a. mededeelbaar; bestabaar met iets.
- Communicabilité**, f. mededeelbaarheid, f.
- Communicatif**, ive, a. dat zich ligtelijk en gaarne mededeelt.
- Communication**, f. kennis, mededeeling; gemeenschap, f.; omgang, m. betrouwelijkheid, f.; vereniging, zamenvoeging van twee dingen, f.
- Commuer**, v. n. ten avondmaal gaan. -v. a. het avondmaal bedienen of uitdeelen.
- Communion**, f. gemeenschap in 't geloof, f.; avondmaal, nachtmaal, n.
- Communiquant**, ante, a. T. mededeel-
- Communiquer**, v. a. mededeelen; ontdekken, openbaren. -v. n. de qc. avec ou à qc. met iemand wegens eene zaak spreken of in onderhandeling zijn. -avec q. met iemand omgaan, in zekere betrekking staan. -à, naast elkander zijn, in één loopen (van kamers sprekende). se-, v. r. zich mededeelen; gemeenzaam zijn; zich aan iemand openbaren; naast elkander zijn, in één loopen (van kamers).
- Commutatif**, ive, a. dat te veranderen is.
- Commution**, f. T. verandering, verwiseling (van straf sprekende), f.
- Compacité**, f. T. digtheid, f.
- Compact**, m. T. verdrag, n. ovetankomst, f. conventie.
- Compacte**, a. dicht, vast, in één gedrongen.
- Compagne**, f. gezellin; speelgenootte; echtgenootte, gade, f.
- Compagnie**, f. gezelschap, n.; vergadering; maatschappij van kooplieden; beide krijgslieden; f. compagnie. de-, te zamen, gemeenschappelijk.
- Compagnon**, m. makker, medegezel; deelgenoot; ambachtsgezel, m. fig. vrolijke baas; slimme gast; arme schelm, m.; duizend schoon (zekere bloem), f.
- Compagnonnage**, m. leerjaren, n. pl.; bijeenkomst der ambachtsgezellen, f.
- Comparable**, a. te vergelijken.
- Comparaison**, f. vergelijking, gelijkenis, f. en- de, in vergelijking van. par-, bij vergelijking. faire -de, vergelijken bij of met.
- Comparant**, ante, a. T. hij of zij, die vóór den rechter verschijnt, m. en f.
- Comparatif**, ive, a. T. vergelijkend
- Comparatif**, m. T. tweede trap van vergelijking, m. comparatief

Comparativement, ad. *vergelijkender wijze.*

Comparer, v. a. *vergelijken, eene vergelijking maken.*

Comparoir, v. n. T. } *vóór den register*
 *Comparoitre, v. n. T. } *verschijnen.*

Compartiment, m. *fierraad, sierlijk ingelegd kabinetwerk, n. verdeling van iets, afdeling, f. ; bloemperk in eenen hof, n.*

Compartiteur, m. T. *register, die in eene zaak van een ander gevoelen is dan de verslagdoender, m.*

Comparation, f. T. *verschijning vóór het regt, f.*

Compas, m. *pasfer, m. ; schoenmakers maat, f. ; kompas, n.*

Compasfé, a. *ten uitersten naauwkeurig.*

Compasfement, m. T. *afpassing, f.*

Compasfer, v. a. *afmeten, afpassen. fig. inrigten ; naauwkeuriglijk overleggen.*

Compassion, f. *medelijden, mededooen, n.*

Compaternité, f. T. *gevaderschap, geestelijk verwantschap, n.*

Compatibilité, f. *overeenkomst van twee dingen, gelijkvormigheid, f.*

Compatible, a. *overeenkomstig, gelijkvormig.*

Compatir, v. n. (à) *medelijden hebben ; met iemands zwakheden geduld hebben.*

(avec) *overeenkomen met . . .*

Compatisant, ante, a. *medelijdend.*

Compatriote, m. et f. *landsman, m. landsvrouw, f.*

Compendium, m. *kort begrip, uitsreksel, n.*

Compensation, f. *vereffening, vergoeding, schadeloosstelling, f.*

-de dépens, T. *gelijkstelling, eyschatting van kosten, f.*

Compenser, v. a. *vergoeden ; tegen mekander opwegen of vergelijken.*

Compérage, m. *gevaderschap, n.*

Compère, m. *gevader, peet, m. fig. doortrapte knaap, vrolijke gast, m.*

par- et par commère, fa. *naar gunst.*

Comperfonniers, m. T. pl. *gemeenschappelijke landeigenaars, m. pl.*

Compétence, f. T. *bevoegdheid van eenen regter om eene zaak te beoordeelen, f. competentie.*

fig. *vatbaarheid om te oordeelen, f.*

Compétent, ente, a. T. *behoorlijk, wettig, competent.*

Compéter, v. n. T. *wettiglijk toehooren, toekomen, competeren.*

Compéteur, m. *mededinger, m.*

Compilateur, m. *uitschrijver, verzamelaar van stukken uit onderscheidene schrijvers, m.*

Compilation, f. *verzameling van stukken uit onderscheidene geschriften, f.*

Compiler, v. a. *uit onderscheidene schrijvers stukken bijeenzamelen.*

Complainant, ante, a. T. *hij of zij, die in regten klaagt, m. en f. ; aanklager, m. aanklaagster, f.*

Complainte, f. T. *beklag in regten, n. aanklachts, f.*

-pl. p. u. *klagte, f.*

*Complaire, v. n. *zich inschikkelijk betooven, toegevend, gediensstig zijn.*

se-, v. r. *met zich zelyen ingenomen zijn.*

Complaisance, f. *toegevendheid, gediensstigheid, f.*

Complaisant, ante, a. *gediensstig, inschikkelijk, toegevend, dienstvaardig.*

-m. *oogendienaar, m. oogdienster, f.*

Complant, m. T. *een met wijngaarden of boomen beplante akker, m. ; jaarlijksche tienden daarvan aan den leenkeer, pl.*

Complanter, v. a. T. *met wijngaarden of boomen beplanten.*

Complanterie, f. T. *de tiende, welke voor eenen met wijngaarden en boomen beplanten akker betaald wordt., f.*

Complément, m. *vervulling, voltooiing, f.*

T. *opvulling van eenen hoek of boog (in de Landmeetkunst), f.*

Complémentaire, a. n. c. *vervullend.*

Complet, ète, a. geheel, volkomen, voltooid.

Complet, m. T. volkomenheid, vol-tailigheid, f.

Complètement, ad.⁺ gantschelijk, volkomenlijk.

Complètement, m. n. c. vervulling, f.

Compléter, v. a. vervullen, voltalig, volkomen maken.

Complétif, ive, a. T. dat, volkomen maakt.

Complexe, a. zamengevoegd, ver-scheidens dingen in zich bevat-tend.

Complexion, f. ligchaamsgefeldheid, f.; aard, m. natuur, f.

Complexité, f. n. c. eigenschap van zamenvoeging, f.

Complication, f. T. zamenloop van verscheidens dingen van verschil-lenden aard, m.

Complice, m. et f. medepligtige, medeschuldige, m. en f.

Complicité, f. deelneming aan eens misdad, medepligtigheid, f.

Complices, f. pl. T. een van de ze-ven kanonikale uran, psalmen en leszangen, die, in de Roomsche kerk, na den avonddienst gezon-gen worden, pl.

Compliment, m. beleefdheid, dienst-biading, pligtpleging, begroeting, f. compliment, m.

Complimentaire, m. T. lid eener maatschappij van kooplieden, op welks naam de handel gevoerd wordt, n.

Complimenter, v. a. beleefdheid be-wijzen, hoffelijk aarzangen, be-groeten.

Complimenteur, m. -euse, f. hij of zij, die overtollige beleefdheden bewijst, altijd complimenten maakt, m. en f.

Complicqué, ée, a. ingewikkeld, ver-ward.

Complicqué, v. 2. p. u. inwikkelen, er-gens mede vermengen.

Complot, m. booze en heimelijke aanslag, m. komplot, n.

Comploter, v. a. et n. zamen-

Componcion, f. verbrijzeling des harten, f. berouw, n.

Comportement, m. p. u. gedrag, n. levenswijze, f.

Comporter, v. a. et n. verdragen, toelaten, vergunnen.

se-, v. r. zich gedragen, zich kwijten.

Composé, m. dat zamengemengd, zamengefeld of zamengezet is.

Composer, v. a. zamenstellen, za-men zetten, zamenmengen; ver-vaardigen, uitwerken.

T. (in de Muziek) opstellen, componeren; zetten (bij de boekdrukkers).

-v. n. avec q., oysereenkomen, verdragen, een verdrag ma-ken.

se-, v. r. een gelaat, eens hou-ding enz. aannemen, naar ma-tie de omstandigheden zulks ver-deren.

Compositeur, m. een socht schrij-ver, m.

Composite, m. T. de gemengde of zamengevoegde orde (eens der vijf orden van de bouwkunst), f.

Compositeur, m. maker van muziek- of zangstukken, componist; lee-terzetter, m.

amiabile-, die een geschil in der wiens bijlegt, m.

Composition, f. zamenstelling, ver-menging; uitwerking; opstelling van muzijkstukken enz.; letter-zetting.

fig. verdrag, minzaam verge-lijk, n.

T. verdrag wogens voorwaarden van overgave, n. capitulatie, f.

Composoir, m. T. zetplank, f.

Compost, m. v. Comput.

Composteur, m. T. zetershaak; winkelhaak der lettergieters, m.

Compote, f. met suiker ingemaakt of gestoofd voest, n.; jonge dui-met eens hooge sans, pl.

ven sensible, a. begrijpelijk, v.

Compre-
staatuur.

*Comprendre, v. a. bevatten, begrijpen; inhouden.

fig. verstaan, vasten, begrijpen.

Compresse, f. vouwdoekje of compres op eene wonde, n.

Compressibilité, f. hoedanigheid van een ligchaam, waardoor het geperst of ingedrongen kan worden, f.

Compressible, a. dat geperst of zamengedrukt kan worden.

Compression, f. zamendrukking, samenpersing, f.

Comprimer, v. a. samenpersen, zamendrukken.

fig. beklemmen, angstig maken (het hart).

*Compromettre, v. n. het met elkander eens worden om de beslissing van een geschil aan scheidsmannen over te laten.

-v. a. (q. ou qc.) iemand aan eenig gevaar of verdriet bloot stellen.

se-, v. r. zich in de waagschaal stellen.

-avec q., zich met iemand in eenen onbetamelijken twist inlaten.

Compromis, m. wederzijdse verbinding: om de beslissing eener zaak aan scheidsmannen over te laten, f.

mettre q. en-, fig. iemands gezag, aanzien of waardigheid in de waagschaal stellen.

Compromissaire, a. p. u. scheidsrusterlijk.

Comprotecteur, m. medebeschermer; m.

Comptabilité, f. T. mogelijkheid der berekening eener zaak; rekenschap die men doen moet, f.

Comptable, a. hij of zij, die gehouden is rekenschap te geven.

Comptant, a. argent-, baar, gered geld.

-ad. gered, baar, comptant.

-m. gered, baar geld

reede penningen, f. pl. n. ge-

ing, berekening, telling, f.; worp u geld), m.; voor-

rendre-, rekening doen, rekenschap geven.

à bon-, ter goeder rekening.

mettre en ligne de-, in rekening brengen.

faire son- de ou que, denken, hopen.

-sur... rekenen op...

-de qc. veel van iets houden.

-bon compte de, goedkoop verkoopen.

n'en tenir-, niet achten, niet rekenen.

à-, op afrekening.

à bon-, goed koop.

être de bon-, fa. nauwkeurig en eerlijk in zijne rekening zijn.

au bout du-, eindelijk, alles wel ingezien of overwogen.

Compte-pas, m. T. wegmeter, m.

Compter, v. a. tellen; rekenen; schatten, achten, waarden; betalen.

-v. n. rekenen, afrekening houden.

sur..., rekening maken op...

zich verlaten op...; voornemens zijn, denken.

Compteur, m. gidssteller, rekenaar, m.

Comptoir, m. toonbank, wisselbank, f.; schrijfkamertje; pakhuis; kantoor, n.

Compulser, v. a. T. zich eene acté enz. geregteijk doen vertoonen.

Comptable, m. T. geregteijk bevel om deze of gene papieren te vertoonen, n.

Comput, m. T. uitrekening van de tot den kerk-almanak behoorende dingen, f.

Computiste, m. die zoodanige dingen uitrekent, m.

Comtal, ale, a. grafelijk.

Comte, m. graaf, m.

Comté, m. graafschap, n.

Comtesse, f. gravin, f.

Concasation, f. T. verbrijzeling, kneuzing, f.

Concaser, v. a. kneuzen, half verbrijzelen.

Concave, a. hol, rond uitgehoud.

Concavité, f. ronde holte, rond uitgehoute vlakke, f.

Concéder, v. a. inwilligen, toestaan, verleenen.

Concélébrer, v. a. medevieren.

Concentration, f. T. drijving tot het middelpunt; naauwkeurige vermenging en vereeniging, f.

Concentrer, v. a. naar binnen drijven; op één punt zamentrekken. fig. terughouden (eene drift).

se-, ou être concentré en soi-même, droefgeestig zijn, peinzend.

Concentrique, a. T. evenmiddelpuntig.

Concept, m. T. p. u. denkbeeld, begrip, n.

Conception, f. ontvangenis, f. fig. bevassing, bezeffing van 't verstand, f. vermogen om iets te begrijpen, n.

T. begrip, n.

Concernant, prp. rakende, betreffende, belangende.

Concerner, v. a. raken, betreffen, aangaan.

Concert, m. welluiding van stemmen en van speelsuigen, f. concert, n.

fig. overeenstemming, overeenkomst, f.

de-, ad. compariglijk, eensstemmiglijk.

Concertant, ante, a. hij of zij die op een concert speelt of zingt, f.

Concerté, ée, a. voorbedacht, overwogen.

fig. gedwongen, gemaakt.

Concertier, v. a. zich met elkander in het zingen en spelen oefenen.

fig. beramen, overleggen.

-v. n. een concert houden.

Concerto, m. T. concert, n.

Concession, f. bewilliging, verleeniging, toelating, f.; afgegaan stuk lands in eene colonie, n.

T. inruiming, f.

Concessionnaire, m. et f. hij of zij, aan wien, of aan wie, iets bewilligd of verleend is, m. en f.

Concetti, m. invallen, die, oppervlakkig beschouwd, geestig voorkomen, m. pl.

Concevable, a. begrijpelijk, bevatelijk.

Concevoir, v. a. et n. ontvangen, zwanger worden.

fig. begrijpen, bevatten; verzinzen, bedenken.

Conche, f. tweede verlaatbaak in zoutvijvers, f.

Conchile, a. f. T. ligne-, gebogene lijn, f.

Conchites, f. pl. (pr. Conkites) slocksteen, schelpsteen, m.

Conchoïde, f. T. (pr. Conkoïde) halve-maanslijn, f.

Conchyle, m. purperslek, f.

Conchyliologie, f. T. (pr. Conkiliologie) schelpkunde, f.

Concierge, m. et f. bewaarder of bewaardster van een slot of kasteel; opziener of opzienster over een voornaam huis; huisbewaarder, huisbewaardster; deurwaarder of deurwaardster van eenen schouwburg; gevangen-hoeder of -hoedster, cipier enz., m. en f.

Conciergerie, f. burgvoogdijfchap, n.; gevangenis; cipierswoning, f.

Concile, m. kerkelijke vergadering, f.; derzelve besluiten, n. pl.

Concilliable, a. n. c. bestaanbaar met iets.

Conciliabule, m. onwettige kerkvergadering, f.

fig. verdrachte bijeenkomst, f.

Conciliant, ante, a. vereenigend.

Conciliateur, m. -trice, f. bemiddelaar, m. bemiddelaarster, f.; hij of zij, die personen, schrijvers enz. vereenigt of overeenbrengt, m. en f.

Conciliation, f. bemiddeling; vereeniging, overeenbrenging, f.

Conciliatoire, a. n. c. verzoenlijk.

Concilier, v. a. bemiddelen, vereenigen, overeenbrengen; verzoenen, bevredigen; verschaffen. se-, v. r. zich verwerven, winnen (de achtig enz.)

Concis, ite, a. kort, beknopt.

Concision, f. beknoptheid in 't spreken of schrijven, f.

Concitoyen, m. -enne, f. medeburger, m. medebur-

Conclave, m. plaag

- dinalen vergadoren, om eenen Paus te verkiezen; die vergadering zelve, f.
- Conclaviste, m. bediende van eenen Kardinaal in zoodanige vergadering, m.
- Concluant, ante, a. bewijzend, bondig.
- *Conciure, v. a. et n. sluiten, eindigen; (ergens uit) een gevolg trekken; vast stellen, besluten; stemmen, wijzen.
- T. -à vonnissen op...
- Conclusive, a. T. conjunction-, besluitend voegwoord, n.
- Conclusion, f. slot, einde; besluit, n. voltraking, f.
- pl. verzoek in een smeekschrift, n.
- Concoction, v. Coction.
- Concombre, m. komkommer, m.
- Concomitance, f. T. p. u. par-, bij verzeiling, inhangend.
- Concomitant, ante, a. T. bijblijvend, medewerkend (van de genade Gods sprekende).
- Concordance, f. overeenkomst (inzonderheid van de gewijde schrijvers,) f.; woordenboek van den bijbel, n.
- T. goede woordschikking, f.
- Concordanciel, elle, a. overeenkomstig.
- Concordant, m. T. middelstem tuschen den hoogen en lagen Tenor, f.
- Concordant, ante, a. T. overeenstemmend.
- Concordat, m. T. verdrag, n. (voornamelijk in kerkelijke zaken).
- Concorde, f. éénheid, eendragt, f.
- Concorder, v. a. n. c. doen overeenstemmen.
- *Concourir, v. n. (à qc.) (tot iets) medewerken, bijdragen.
- T. in één punt samenloopen.
- Concours, m. samenloop, m.; medewerking; medestreeving, f.
- Concret, etc, a. T. wat de eigenschap met het onderwerp vereenigt; benoemd getal, waardoor de zaak in 't bijzonder verdikt, ge-

- Concrétion, f. T. samenstelling van verscheidene dingen, f.
- Concubinage, m. bijzitschap, n. onachtelijke samenwoning, f.
- Concubinaire, m. die eene bijzit houdt, f.
- Concubine, f. bijzit, f. bijwif, n.
- Concupiscence, f. zondige begeerte, f.
- Concurremment, ad. gemeenschappelijk, met mededinging.
- Concurrence, f. mededinging, f.; medeverzoek (tot verkrijging van iets), n.
- T. gelijkheid der regten enz., f.; samenloop, m.
- jusqu'à, jusqu'à la-de..., tot op de somme van...
- Concurrent, m. -ente, f. mededinger, m. mededingster, f.
- Concusson, f. geldasperfing, knevelarij, f.
- Concussionnaire, m. T. knevelaar, die het volk onbehoorlijke schattingen asperst, m.
- Condannable, a. berispelijk; strafbaar, verwerpelijk.
- Condammation, f. veroordeeling, f.; vonnis, n.
- passer-, zijn vonnis onderteekenen, bekentenis van schuld doen.
- subir-, zich aan een vonnis onderwerpen, waarvan men zich op hooger vierfchaar zou kunnen beroepen.
- fig. bekennning van ongelijk, f.
- Condanner, v. a. vonnissen, doen, veroordeelen; verwerpen.
- fig. toemetselen, digt spijkeren (een venster enz.)
- se-, v. r. fig. zich zelve veroordeelen, schuld bekennen.
- Condensabilité, f. eigenschap van een ligchaam, dat zich laat verdikken, f.
- Condensateur, m. T. werktuig om de lucht te verdikken, n.
- Condensation, f. verdikking, f.
- Condenser, v. a. verdikken.
- Condescendance, f. inwilliging, toegevendheid, f.
- Condescendant, ante, a. inwilligend, toegevend.

Condescendre, v. n. (a) *toegeven, zich laten welgevalen, inwilligen; toegevendheid hebben.*
 Condictio, f. T. *klagte, waarbij iemand terug eischt het geen hem toebehoort, f.*
 Condigne, a. T. *evenredig.*
 Condignité, f. T. *naauwe overeenkomst, evenredigheid, f.*
 Condisciple, m. *medeleerling, medescholier, m.*
 Conditio, m. T. *dat ingemaakt is.*
 Conditio, f. *toestand, m. eigenschap; gesteldheid, f. aard, staat; stand, m. afkomst, f.; dienst, m. bediening; voorwaarde, f. à-que... onder beding, onder voorwaarde, dat...*
 Conditionné, ée, p. et a. *geschapen, gesteld.*
 Conditionnel, elle, a. *voorwaardelijk.*
 Conditionnellement, ad. *onder beding of voorwaarde.*
 Conditionner, v. a. p. u. *eenen koop van de behoorlijke eigenschappen voorzien.*
 T. *bedingen.*
 Condolérance, f. *rouwbeklag, n.*
 Condor, m. *condor (zekere zeer groote vogel), m.*
 se Condouloir, v. r. p. u. *aan iemand over eenig ongeval zijn leed betuigen.*
 Conducteur, m. trice, f. *leidsman, opzieder, m. leidsvrouw, opzieder, f.*
 T. *conductor; afleider (van den bliksem), m.*
 *Conduire, v. a. *leiden, geleiden; begeleiden; opzigt hebben, aanvoeren, regeren.*
 se-, v. r. *zich bestieren, zich gedragen.*
 Conduit, m. T. *goot, buis, pijp, f. verlaat, rioel, n.*
 Conduite, f. *leiding, f. bestuur, n.; begeleiding; aanvoering, f.; gedrag, n.*
 T. *waterleiding, f.*
 Condyle, m. T. *gewricht, n. knokkel, m. (der vingers).*
 Condylome, m. T. *aanbeijen, f. pl. (vleeschig uitwas aan den aars).*

Cône, m. T. *kegel, m. kegelvormige spits, f.*
 Confabulateur, m. fa. *die zich vertrouwelijk onderhoudt, m.*
 Confabulation, f. fa. *vertrouwelijk gesprek, n.*
 Confabuler, v. n. fa. *vertrouwelijk met elkanderen praten.*
 Confession, f. T. *slikartsenij; vervaardiging, toebereiding van verscheidene geneesmiddelen, f.*
 Confectionner, v. a. n. c. *vervaardigen, toebereiden.*
 Confédéral, ale, a. n. c. *tot een bondgenootschap behoorend.*
 Confédératif, ive, a. *bondgenootschappelijk.*
 Confédération, f. *bondgenootschap, verbond, n.*
 Confédéré, ée, a. *verbonden, zamen vereenigd.*
 m. pl. *verbondenen, m.*
 se Confédérer, v. r. *een verbond aangaan, zich verbinden.*
 Conférence, f. *vergelijking, tegenoverstelling; bijeenkomst om iets in overweging te nemen; onderhandeling, conferentie, f.*
 Conférencier, m. *voorzitter in eene zoodanige bijeenkomst, m.*
 Conférer, v. a. *vergelijken, tegenoverstellen; verleenen, opdragen.*
 v. n. *een gesprek met iemand hebben; in onderhandeling zijn.*
 Conferve, Conferva, m. T. *grasleder, n.*
 Confesse, f. *biecht, f.*
 Confesfer, v. a. *bekennen, belijden; biechten, de biecht ontfangen.*
 se-, v. r. *biechten.*
 Confesfeur, m. *belijder van't Christen geloof; biechtvader, m.*
 Confession, f. *bekentenis, belijdenis; biecht, f.*
 -de foi, *geloofsbelijdenis, f.*
 Confessionnal, m. *biechtstoel, m.*
 Confessionniste, m. *die der Augsburgsche geloofsbelijdenis is toegedaan, m.*
 Confiance, f. *vertrouwen, n. toeverlaat, m.; betrouwen; vrijheid, f.; zelfvertrouwen; inbeelding, f.*

Confiant, ante, a. ingebeeld; ver-
 trouwend; ligtgeloovig.
 Confidenment, ad. in vertrouwen.
 Confidence, f. *vertrouwelijheid*,
aanvertrouwing van een geheim,
f.; bezit van een kerkelijk ambt
in naam van een ander, die
daarvan slechts den titel heeft, n.
 Confident, m. *oute, f. vertrouw-*
ling, vertrouwd, m. en f.
 Confidentiellement, ad. n. c. *vertrou-*
welijk, met vertrouwen.
 Confidentiaire, m. *die onder eens*
anders naam een kerkelijk ambt
bezit, m.
 Confier, v. a. (qc. à q.) *iemand iets*
vertrouwen, toebetrouwen.
 fe-, v. r. en q. ou a. qc. *op iemand*
betrouwen, zijn vertrouwen op
iemand stellen, zich op iemand
of op iets verlaten.
 Configuration, f. *uiterlijke gedaante.*
 T. *stand (aspect) der dwaalster-*
ren (planeten), m.
 Confiner, v. n. *aangrenzen, nabij*
gelegen zijn.
 v. a. *naar eene zekere plaats*
verbannen.
 fe-, v. r. *zich in eene eenzame*
plaats begoyen, zich afzonde-
ren.
 Confins, m. pl. *grenzen, f. pl.*
 Confire, v. a. *inleggen, inmaken.*
 T. *vellen of huiden bereiden.*
 Confirmatif, ive, a. *bevestigend, be-*
krachtigend.
 Confirmation, f. *bevestiging, be-*
krachtiging.
 T. *vormfel, n.*
 Confirmer, v. a. *versterken, vaster*
maken; bevestigen; bekrachtig-
gen.
 T. *het sakrament van 't Vormfel*
goyen.
 fe-, v. r. *vaster, duurzamer*
worden; zich bevestigen.
 Confiscable, a. *het geen aangeslagen*
of aangetast kan worden.
 Confiscant, m. T. *die in 't geval*
komen kan, dat zijne goederen
aangetast of verbeurd verklaard
den, m.
 Confiteur, f. *verbeurdverklaring*

van goederen; aanhaling van
 verbodene waren, f.; gecontis-
 keerde dingen, n. pl.
 Confiteur, m. *suikerbaker, m.*
 Confisqué, a. fa. *homme-, iemand wiens*
gezondheid en goed bedorven is.
 Confisquer, v. a. *verbeurd verklar-*
ren, aanhalen, aantasten.
 Confit, ite, p. et a. *ingemaakt; in-*
gelegd.
 fig. -en *dévotion &c. fa. geheel vol*
van godvruchtige aandacht.
 Confit, m. T. *runkuil, waarin men*
de haren van vellen of huiden
door den run doet afsnijten, m.
 Confitéor, m. *gebed vóór de biecht, n.*
 Confiture, f. *suikerwerk, n. inge-*
maakte vruchten enz. f. pl. kon-
fituren.
 Confiturier, m. *ière, f. hij of zij,*
die suikerwerk of konfituren
maakt, m. en f.
 Confit, m. p. u. *strijd, stoot, aan-*
val, twist, m.
 Confluent, m. *plaats, waar twee*
rivieren zamenvloesjen, f.
 Confondre, v. a. *vermengen, verwis-*
selen, onder malkander werpen;
verward, verlegen, beschaamd
maken.
 Conformation, f. *gedaante, inrig-*
ting der deelen van een lig-
chaam, f.
 Conforme, a. *gelijkvormig, over-*
eenkomstig.
 Conformé, ce, p. et a. *bierf ou mal-*
wel of slecht gemaakt.
 Conformément, ad. *overeenkomstig,*
naar, volgens.
 Conformer, v. a. (qc. à q.) *gelijk-*
vormig maken, inrigten (naar
iess).
 fe-, v. r. à qc. *zich naar iess*
schikken of voegen.
 Conformiste, m. T. *die den heer-*
schenden godsdienst in Engeland
is toegedaan, m.
 Conformité, f. *gelijkvormigheid;*
overeenstemming, f.
 en-, ad. *ingevolga, achtervol-*
gens.
 Confortatif, ive, a. T. *versterkend.*
 m. *versterkend geneesmiddel, n.*
 Con-

- Confortation, *f.* versterking (van de zenuwen, van de maag), *f.*
 Conforter, *v. a.* versterken.
p. u. opbauen, vertroosten.
 Confraterniser, *v. a. n. c.* verbroederen.
se-, v. r. zich verbroederen.
 Confraternité, *f.* verbroedering, *f.*
 Confrère, *m.* medebroeder; gildebroeder, *m.*
 Confrérie, *f.* broederschap, *f.*; gild, *n.*
 Confrontation, *f. T.* het stellen der getuigen tegen een' beschuldigen; het tegen elkanderen hooren der getuigen en der beschuldigen, *n.*
fig. vergelijking, tegenoverstelling, *f.*
 Confronter, *v. a. T.* de getuigen tegen een' beschuldigen stellen of hooren.
fig. (qc. à qc.) vergelijken, tegen elkander overzien.
 Confus, *use, a.* onder malkander vermengd, ongeregeld, verward.
fig. duister; verward; beschaamd; ontfeld, verlegen.
 Confusément, *ad.* onordelijk, verwardelijk.
 Confusion, *f.* wanorde, verwarring; ontfeltenis; beschaming, *f.*; groote overvloed, *m.* menigte, *f.*
en-, ad. verwardelijk, zonder orde, in 't honderd; in groote menigte.
 Confutation, *v.* Refutation.
 Confuter, *v.* Refuter.
 Congé, *m.* verlof; afscheid, *n.*; opzegging der huur, *enz.*
T. zeebrief, *pas*; afsloop, uitsprong boven eenen pilaar, *m.*
 jour de-, speeldag, vrije dag, *m.*
 -d'encavement, verlof om wijn in den kelder te mogen inslaan.
 Congéable, *a. T.* domaine, goed, dat door den eigenaar weer terug kan genomen worden.
 Congédier, *v. a.* verlof of afscheid geven; verlof geven om te mogen vertrekken, afdanken, ontslaan.
 Congélation, *f.* stremming, stelling, bevroezing, *f.*
 Congeler, *v. a.* doen stremmen, stollen of bevroezen.
se-, v. r. bevroezen; stremmen, stollen.
 Congénère, *a. T.* gelijkaardig, eenflachtig.
 Congestion, *f. T.* vergadering van vochten in een gedeelte des lichaams, *f.*
 Conglobation, *f. T.* verzameling van bewijsgronden, *f.*
 Conglobé, *éc., Congloméré, ée, a. T.* in eenen klomp bij een liggende (van klieren sprekende).
 Conglutination, *f. T.* verdikking, verlijming; zamenlijming, *f.*
 Conglutiner, *v. a. T.* slijmerig maken, verdikken; zamenlijmen.
 Congratulation, *f.* begroeting, gelukwensching, *f.*
 Congrauler, *v. a.* geluk wenschen.
 Congre, *m.* zee-aal, *m.*
 Congrégation, *f. T.* godsdienstige broederschap; vergadering, *f.* gezelschap, *n.* van geestelijken; pauselijk hoog geregt, *n.*
 Congrès, *m.* bijeenkomst van gezanten om eenen vrede te sluiten, *f.* congres, *n.*
 Congru, *ue, a.* regelmatig, naar de regels der spraakkunst; schikkelijk, behoorlijk; toereikend, genoegzaam.
 Congruent, *ente, a. T.* behoorlijk (bijzonder van de spijsvertering sprekende).
 Congruité, *f. T.* overeenkomst der goddelijke genade met den wil des menschen, *f.*
 Congrûment, *ad.* naauwkeuriglijk, zuiverlijk.
 Conjectural, *ale, a.* vermoedelijk.
 Conjecturalement, *ad.* bij vermoeding.
 Conjecture, *f.* gissing, vermoeding, *f.*
 Conjecturer, *v. a.* gissen, vermoeden.
 Conjectureur, *m. p. u.* gisfer, iemand die gist, *m.*
 Conifère, *a. T.* arbre-, kegelyormig (van boomen).
 Coniglobe, *m. T.* starrenkegel, *m.*

- ***Conjoindre**, v. a. *zamenvoegen, vereenigen, met elkander verbinden.*
- Conjoints**, m. pl. T. *getrouwde lieden, pl.*
- Conjointement**, ad. *gezamenlijk, te zamen.*
- Conjunctif**, ive, a. T. *verbindend, koppeland.*
m. T. *samvoegende wijze (in de werkwoorden), f.*
- Conjunction**, f. *zamenvoeging, verbinding, vereeniging, f.*
T. *koppel- of voegwoord, n.; zamenkomst of ontmoeting van twee planeten onder denzelfden graad des Teekenkrings, f.*
- Conjoncture**, f. *omstandigheid, gelegenheid, f. staat, toestand, m.*
- Conjouisfance**, f. p. u. *gelukwensching, f.*
- Conique**, a. T. *kegelyormig, konisch.*
- Conife**, Conyze, f. *vloo- of donderkruid, n.*
- Conjugation**, f. T. *vervoeging van de tijden der werkwoorden, conjugatie; zamenvoeging van twee zenuwen, f.*
- Conjugal**, ale, a. *echtelyk.*
- Conjuguér**, v. a. T. *de tijden van werkwoorden vervoegen, conjugeren.*
se-, v. r. *vervoegd worden.*
- Conjurateur**, m. *zamenzweerder; toovenaar, die geesten bezweert, m.*
- Conjuration**, f. *zamenzweering; bezweering van geesten enz.; dringende, ootmoedige bede, f.*
- Conjurer**, v. a. *zamenzweren, zamen spannen; bezweren, ootmoediglijk verzoeken; geesten, onz. bezweren, bannen.*
- Conjurés**, m. pl. *zaamgezworenen, m. pl.*
- Connétable**, m. *(in vroegere tijden) opper-veldoverste, die, na den Koning, het opperhoofd van 't leger was, en het thans in Frankrijk na den Keizer is; connestabel, m. f. gemalin van zoodanigen veldoverste, f.*
- Connétable**, f. *maarschalks-gerogts-hof, n.*

- Connexe**, a. T. *verbonden, gehecht, overeenkomstig.*
- Connexion**, f. *zamenhang, m. verband, m. overeenstemming, f.*
- Connexité**, f. T. *overeenkomst, betrekking, f.*
- Connivence**, f. *oogluiking, toelating, f.*
- Conniver**, v. n. *toelaten, laten doorgaan, gedoogen.*
fa. *door de vingeren zien.*
- Connaisfable**, a. *kenbaar, kennelijk, merkelyk, merkbaar.*
- Connaisfance**, f. *kennis, wetenschap, erkenning, f. z. bewustzijn, n.; kennis, f.*
pays de-, fa. *plaats, f. of gezelschap, n. waar men de lieden wel kent.*
- Connaisfement**, m. *schriftelyke bekentenis eens schippers van de goederen die hij geladen heeft, connosfement, n.*
- Connaisseur**, kenner, m.
- ***Connoître**, v. a. *kennen, erkennen.*
v. n. *kennis van eene zaak hebben, regter over eene zaak zijn.*
se-, v. r. *zich kennen; ergens in geoesend of bedreven zijn.*
- Connotation**, f. *tweede (onzekere) beteekenis, f.*
- Connu**, ue, p. et a. *gekend; erkend; bekend.*
- Conoidal**, ale, a. T. *achterkegelachtig.*
- Conoïde**, m. T. *achterkegel, m. ligchaam, dat naar eenen kegel gelijkt, n.*
- Conque**, f. *grootte zeeschelp of schulp, f.*
- Conquérant**, m. *veroveraar, overwinnaar, m.*
- ***Conquérir**, v. a. *veroveren, overwinnen.*
- Conquét**, m. T. *aangewonnen good bij 't leyen van man en vrouw, staande het huwelyk, n.*
- Conquête**, f. *verovering, f.*
- Conquettes**, f. T. *soort van nagelbloemen, f. pl.*
- Consacrant**, a. et m. *bisfchop, die een' anderen bisfchop inwijdt, m.*
- Consacré**, a. *terme-, woord, dat slechts op zekere plaatsen en bij zekere gelegenheden gebruikt wordt, n.*

Confacrer, v. a. wijden, inwijden, inzegenen; toewijden.

fig. heilig, oerwaardig enz. maken.

se-, v. r. à qc. zich toewijden.

Confanguin, ine, a. bloedyerwant, m. bloedyerwante, f. (van vaders zijde).

Confanguinité, f. bloedyrienschap, bloedyerwantschap, f.

Conscience, f. geweten, bewustzijn, n.

en-, ad. op mijn gemoed, waarachtig.

Conscienceusement, ad. op eene naauwgezette, gemoedelijke wijze.

Consciencieux, euse, a. naauwgezet, gemoedelijk.

Conscrit, m. een opgeroepene tot den krijgdiens in Frankrijk.

pl. les pères, de oude Romeinsche Raadsheden, m. pl.

Conscription, f. n. c. opschrijving der burgers tot den krijgdiens; conscriptie, f.

Confécrateur, m. v. Confacrant.

Confécration, f. inwijding, inzegening, f.

Confécutoif, ive, a. achtereenvolgend.

Confécution, f. T. tijdyerloop tuschen de ontmoeting of tegenkomst der maan met de zon, n.

Confécitivement, ad. onmiddelijk na elkanderen.

Conseil, m. raad, m. overweging, f.; raad, m. raadsvergadering, f.; besluit; raadsbesluit, n.; raadgever, raadsman, m.

Conseiller, v. a. raden, raad geven.

Conseiller, m. ère, f. raad, raadsheer; raadsman, m. raadvrouw, f.

Consens, m. T. schriftelijke bewilliging uit de Pauselijke kanselbrij, f.

Consentant, ante, a. T. inwilligend.

Consentement, m. inwilliging, f.

Consentir, v. n. (à qc.) inwilligen, toestaan.

-v. a. T. qc. zijne toestemming tot iets geven.

Conséquemment, ad. op eene besluitende wijze, gevolgelijk.

Conséquence, f. gevolgtrekking, f. besluit; gevolg, n.; aangelegenheid, f.

en-, ad. diensvolgens.

fans-, ad. zonder gevolg.

Conséquent, m. T. gevolg, n. laatste stelling eener bewijsreden, f.

Conséquent, ente, a. aanzienlijk, aanmerkelijk; hij of zij, die volgens aangenomene grondbeginselen spreekt of handelt, m. en f. par **Conséquent**, c. bij gevolg, derhalve, daarom, zoo, dus.

Conservateur, m. trice, f. behoeder, bewaarder, m. behoedster, bewaardster, f.; opziener, m.

Conservation, f. behoeding, bewaaring, f. behoud, n.

Conservatoire, a. T. tot het behouden en de handhaving van vrijheden en voorregten behoorend.

Conservatoire, m. verbeterhuis voor vrouwen, n.

n. c. nationaal Museum in Parijs, n.

-de Musique, n. c. inrigting voor alles, wat op de Muziek betrekking heeft, f.

Conserve, f. suikerdeeg van vruchten, bloemen enz., n.; confers.

T. gelcischip, n.; waterbak, m. pl. bril tot bewaring van 't gezigt, m.

Conserver, v. a. behoeden, bewaren; behouden, handhaven.

se-, v. r. zich zelyen bewaren, frisch en gezond blijven.

Confidence, f. T. p. u. zetting, zinnik, f. (van deelen, die doerhet schudden der vochten bovengekomen zijn).

Considérable, a. aanmerkelijk, aanzienlijk; gewichtig.

Considérablement, ad. aanmerkelijk; zeer, veel.

Considérant, ante, a. fa. omzigtig, naauwlettend.

Considération, f. overdenking, aanmerking, bespiegeling; behoedzaamheid; reden, f. inzicht, n. bewegegrond, m.; heugachting,

- f.; belang, gewigt; aanzien, n.; betrekking, f.
- Confidéré, ée, p. et a. aangezien, aangemerkt enz.
- tout bien, ad. alles wel overwogen.
- Confidérer, v. a. overdenken, beschouwen, met aandacht overwegen; bezinnen, inzien; hoog achten, waarden.
- Consignataire, m. T. bewaarder van eenig verzekerd of verzegeld geld, m.
- Consignation, f. T. overhandiging van eene onder recht te leggen somme of zaak aan de daar toe bevoegde personen, f. iets dat men iemand toevertrouwt, n.
- Consigne, f. T. order der schildwachten, f.; poortschrijver in vestingen, m.
- Consigner, v. a. onder recht leggen, verzekeren; opteekenen.
- v. n. T. aan eenen schildwacht de behoorlijke orders geven.
- q. à la porte, verbieden iemand te laten binnen komen.
- Consistance, f. vastigheid, lijdigheid; bestendigheid, f. toestand, m.
- Consistant, ante, a. bestaande.
- Consister, v. n. (en ou dans qc.) bestaan (in of uit iets).
- Consistoire, m. kerkenraad, m.; consistorie.
- Consistorial, ale, a. kerkelijk, tot den kerkenraad behoorend.
- Consistorialement, ad. in den kerkenraad, naar de wijze des kerkenraads.
- Consolable, a. p. u. vertroostelijk.
- Consolant, ante, a. troostelijk, vertroostend, troostrijk.
- Consolateur, m. trice, f. trooster, m. troostster, f.
- Consolation, f. troost, m. vertroosting, f.
- Consoler, f. T. balksteutel, m. lijst; waarop de gevel van een huis rust, f.; spiegeltafeltje, n.
- Consoler, v. a. troosten, vertroosten.
- se-, v. r. zich troosten.
- Consolida, Confoude, f. waalwortel, lineerwortel, m.
- Consolidaant, m. T. zamentrekkend geneesmiddel, n.
- Consolidation, f. heeling eener wonde; bekrachtiging; vereeniging, f.
- Consolider, v. a. heelen.
- fig. vereenigen; bekrachtigen.
- Conformateur, m. verteeder, m.
- T. voleindiger, vervuller (van Christus sprekende), m.
- Conformation, f. voleindiging, vervulling; vertering, slijting, consumtie, f.
- Consummé, ée, a. volbragt, vervuld, voleind; volkomen.
- Consummé, m. krachtig vleeschnat (tot versterking voor zieken), m.
- Consummer, v. a. voleinden; voltrekken; slijten, verteren.
- Consumptif, ive, a. T. verterend.
- Consumption, f. volkomene vertering; slijting; uittering (zekere ziekte), f.
- Consonance, f. T. overeenstemming van twee klanken; gelijkkluidendheid in het rijm, f.
- Consonnant, a. m. zamen-overeenstemmend.
- Consonne, a. f. medeklinkend.
- f. medeklinker, m.
- Conforts, m. pl. T. medegenooten, m. pl.
- Confoude, v. Consolida.
- Conspirant, ante, a. T. n. c. te gelijk en naar eene en dezelfde rigting werkend.
- Conspirateur, m. zamenzweerder, m.
- Conspiration, f. zamenzweering, f.
- Conspirer, v. n. tot het eene of andere oogmerk met elkanderen verbonden zijn; zamenzweren, zamen spannen.
- fig. à qc. zich tot iets vereenigen, medewerken.
- v. a. la ruine de q., iemands ondergang zoeken te bewerken.
- Confuer, v. a. fig. fa. verachten, bespotten, witsjouwen.
- Constatment, ad. standvastiglijk, bestendiglijk; gewis, zekerlijk.
- Constance, f. standvastigheid, bestendigheid, f.
- Constant, ante, a. standvastig, bestendig; zeker, gewis.

- Constater, v. a. bewijzen, bekrachtigen, buiten allen twijfel stellen.
- Constellation, f. gesternte, hemelseken, n.
- Constellé, ée, a. T. onder een zeker gesternte gemaakt of ontstaan.
- Constier, v. i. T. zeker zijn, blijken.
- Confarnation, f. ontsteltenis, verslagenheid, neêrslagtigheid, f.
- Confortner, v. a. ontstellen, ontroeren, neêrslagtig maken.
- Constipation, f. verstopping, hardlijvigheid, f.
- Constipé, ée, p. et a. verstopt, hardlijvig.
- Confstiper, v. a. verstoppen, hardlijvig maken.
- Constituant, ante, . a. magtgevend, lastgevend, overdragend.
n. c. eene staatsregeling of constitutie vestigend.
- Constitué, ée, p. et a. bestaand, enz. bien ou mal, van een goed of slecht ligchaamsgeestel.
- Constituer, v. a. (een geheel) uitmaken; stellen, doen bestaan (in...); inzetten, bestellen, belasten.
-prisonnier, gevangen zessen.
-en fraix, en dépense, op kosten jagen.
-une rente, &c. geld beleggen.
se-, v. r. zich stellen; zich inrigten.
- Constitutif, ive, a. T. wat eene zaak wezenlijk uitmaakt.
- Constitution, f. zamenstelling; jaarlijkse inkomst, f.; gebod, n.; wet, staatsregeling, constitutie; ligchaamsgeesteldheid; inrigting, f.
- Constitutionnaire, m. et f. hij of zij, die instelt, aanstelt of oprigt, m. en f.
- Constitutionnel, elle, a. n. c. overeenkomstig met de staatsregeling; constitutioneel.
- Constitutionnellement, ad. n. c. op eene met de staatsregeling overeenkomstige wijze.
- Constriction, f. T. zamentrekking, f.
- Constringent, ente, a. T. zamentrekend.
- Construction, f. bouwing; schikking, f.; bouw, bouwaard, m.
T. woordvoeging, f.
- * Construire, v. a. bouwen, vervaardigen;
fig. schikken.
T. de woorden behoorlijk zamenvoegen.
- Confubstantialité, f. T. gelijkstandigheid van het wezen der drieënheid, f.
- Confubstantiel, elle, a. T. van 's zelve wezen.
- Consul, m. burgemeester; regter of agent in alle zaken, den handel betreffende, consul, m.
- Consulaire, a. tot de waardigheid, tot het ambt van eenen burgemeester behoorend, burgemeesterlijk.
- Consulairément, ad. overeenkomstig het regt van den handel.
- Consulat, m. waardigheid van een Romeinschen burgemeester of consul, f.; consulaat, n.
- Consulcant, f. et m. hij of zij, die om raad vraagt of raad geeft, m. en f.
- Consultation, f. beraad, n.; raadgeving (der regtsgeleerden), f.; oordeel of gevoelen (van eenen geneesheer), n.
- Consultative, a. f. avoir voix, eene raadgevende stem hebben; het regt hebben om in een collegie zijne meening te zeggen.
- Consulter, v. a. om raad vragen, raad plegen.
q. qc. met iemand of iets raadplegen.
v. n. raadslaan, te zamen overleggen.
se-, v. r. met zich zelve raadplegen.
- Consulteur, m. T. raadgever, kapucijner Monnik, die den Generaal met zijnen raad dient, m.
- Consumant, ante, a. verterend.
- Consumer, v. a. verteren, doorbrengen, verkuisen.

- se-, v. r. zich zelyen verteren; vergaan, verteren.
 Contact, m. T. aanraking, aanroering, f.
 Contadin, m. landman, m.
 Contagieux, euse, a. aanstekend, besmettelijk.
 Contagion, f. aanstekende, besmettelijke ziekte, pest, f.
 Contailles, a. f. pl. foies-, vlokzijde, f.
 Contamination, f. p. u. beverlekking, verontreiniging, f.
 Contaminer, v. a. p. u. beverleken, verontreinigen.
 Contaut, m. T. scheepslijst, f.
 Conte, m. vertelling, f.; sproukje, n.
 -à dormir debout, de peau d'âne, borgne, bleu, fa. praatsje voor de vaak, oude wijvespraatsje, n.
 -gras, vuil vertelsel, n.
 Contemplateur, m. trice, f. hij of zij, die iets met aandacht beschouwt en overdenkt, m. en f.
 Contemplatif, ive, a. diep nadenkend, beschouwend, bespiegeld.
 Contemplation, f. ernstige beschouwing of bespiegeling, f.
 en-, ad. aangezien.
 Contempler, v. a. met aandacht beschouwen.
 v. n. nadenken, overpeinzen.
 Contemporain, aine, a. gelijktijdig.
 m. et f. tijdgenoot, m. tijdgenoot, f.
 Contempteur, m. p. u. versmader, verachter, m.
 Contenance, f. inhoud; stand, m. gestalte, houding, f. gelaat, wezen, n.
 Contenant, ante, a. inhoudend, bevattend.
 Contenant, m. het houdende of inhoudende, n.
 Contendant, ante, a. strijdend, twistend.
 m. pl. fa. strijdende partijen, f. pl.
 Contenir, v. a. inhouden, bevatten. fig. terug houden, intomen.
 se-, v. r. zich bedwingen, zich matigen; zich inhouden.
- Content, ente, a. (de...) vergenoegd, te vreden (over of met).
 Contentement, m. tevredenheid, f. vergenoegen; vermaak, n.
 Contemter, v. a. te vreden stellen, voldoen, genoegen geven.
 se-, v. r. de qc., zich met iets vergenoegen, met iets te vreden zijn.
 Contentieuxment, ad. twistgieriglijk.
 Contentieux, euse, a. twistig, twistgierig, netelig.
 Contention, f. twist, m. krakeel, n.; hevigheid; inspanning van geest, f.
 Contenu, m. inhoud, m.
 Conter, v. a. vertellen, verhalen.
 en-à q., fa. iemand iets wijs maken.
 en-à une femme, fa. aan eene vrouw door vleijende aardigheden trachten te behagen.
 Conterie, f. T. valsch parelsnoer, n.
 Contestable, a. betwistelijk, betwistbaar.
 Contestant, ante, a. voor de vier-schaar twistend; twistende partij, f.
 Contestation, f. strijd, twist, m. betwisting, f.
 Contester, v. a. twisten, betwisten.
 Conteur, m. -euse, f. verteller, m. vertelster, f.; snapper, klapper, m. snapper, klapper, f.
 Contexture, f. zamenvoeging, f. zamenweeffel, n.
 fig. zamenvoeging eener reden, f.
 Contigu, uë, a. aanrakend, aangliggend, aangrenzend.
 Contiguïté, f. aanraking, aangrenzing, f.
 Contenance, f. matigheid, ingetogenheid, f.
 Continent, m. vast land, n.
 Continental, ale, a. n. c. tot het vaste land behoorend.
 Contingence, f. toevalligheid, f.
 Contingent, ente, a. toevallig.
 Contingent, m. bijdrage, f. aandeel; contingent, n.

- Continu, ue, a. *aan malkander hangend; voortdurend, gefadig.*
- Continu, m. *een geheel, n.*
- à la Continue, ad. *bij aanhouding, met den tijd.*
- Continuateur, m. *vervolger (van eenen fchrijver), m.*
- Continuation, f. *vervolg, n. volharding, aanhouding, f.*
- Continuel, elle, a. *gedurig, bestendig, onophoudelijk.*
- Continuellement, ad. *geduriglijk, zonder ophouden.*
- Continuement, ad. *onafgebroken, zonder ophouden.*
- Continuer, v. a. *vervolgen, voorzetten; verlengen; bijblijven.*
v. n. *voortduren, aanhouden.*
fe-, v. r. *voortgezet worden, voortgaan.*
- Continuité, f. *zamenhang, m. gedurigheid; bestendige aanhouding, f.*
- Contorsion, f. *verdraaijing, omwringing, f.*
- Contour, m. *omtrek, f.; omvang, omkring, m.*
- Contourné, ée, p. et a. *taille contournée, mismaakte gefalte, f.*
- Contourner, v. a. *eene omsrek maken.*
fig. q. *iemand zoeken uit te keeren.*
- Contractant, ante, a. *hij of zij, die een verdrag met iemand maakt, m. en f.*
- Contractans, m. pl. *overeenkomende partijen, f. pl.*
- Contracter, v. a. et n. *een verdrag enz. maken of fluisen.*
-des dettes, *schulden maken.*
-une maladie, *zich eene ziekte op den hals halen.*
-une obligation, *eene verpligting aangaan.*
-une habitude, *eene gewoonte aannemen.*
fe-, v. r. *zich zamentrekken, inkrimpen.*
- Contraction, f. T. *zamentrekking, inkrimping, f.*
- Contractuel, elle, a. *wat tot een verdrag behoort.*
- Contradictieur, m. *tegenspreker, m. tegenpartij, f.*
- Contradiction, f. *tegenspraak, tegenfrijdigheid, f.*
- Contradictoire, a. *tegenfrijdig.*
T. *uitspraak van den regter in 't bijwezen van twee partijen, f.*
- Contradictoirement, ad. *op eene tegenfrijdige wijze.*
- Contraignable, a. *aan een' geregte-lijken dwang onderworpen.*
- *Contraindre, v. a. *dwingen, noodzaken.*
fig. *kwellen, drukken.*
fe-, v. r. *zich bedwingen.*
- Contraint, ainte, a. *gedwongen, ge- noodzaak.*
fig. *gedwongen, onnatuurlijk, stijf, verlegen.*
- Contrainte, f. *dwang, m.; terug- houding, f.*
fig. *verdriet, n. moeljelikhed, f.; geregtelijk dwangmiddel, n.*
-par corps, *vonnis om iemand gevangen te nemen, n.*
- Contraire, a. *tegengesteld, frijdig; fchadelijk.*
- Contraire, m. *tegendeel, n.*
au-, ad. *in tegendeel.*
- Contrariant, ante, a. *tegensprekend, twistgerig.*
- Contrarier, v. a. et n. *tegenspreken; hinderen.*
fe-, v. r. *tegengesteld zijn; zich tegenspreken.*
- Contrariété, f. *frijdigheid; hinder- nis, f.*
- Contraste, m. *hoogfte trap van ver- fcheidenheid in de gefeldheid der voorwerpen, m. contrast, n.*
- Contraster, v. a. et n. *tegen elkan- der afstellen; contrasteren.*
- Contrat, m. *verdrag, n. overeen- komst, f. contract, w.*
- Contravention, f. *verbreking, over- treding, f.*
- Contre, prp. et ad. *tegen, tegens; in weêrwil; bij, nevens, na- bij.*
m. *het geen met eene zaak frijdig is of tegen dezelve kan worden aangevoerd.*
- Contre-allée, f. *bijlaan, zijlaan, f.*

- Contre-amiral, m. *schoot-bij-nacht*, m.; *deszelfs schip*, n.
- Contre-appel, m. T. *tegenvint* (in 't *schermen*), f.
- Contre-approches, f. pl. T. *tegenloopgraven*, n. pl.
- Contre-balancer, v. a. fig. *opwegen* (*tegen*), *evenaren*.
- Contrebande, f. *verbodene goederen*, n. pl. *sluiking*, *smokkelarij*, f. fig. *ongeoorloofde handelwijze*, f.
- Contre-andier, m. *iere*, f. *hij of zij*, *die met verbodene goederen handel drijft*, m. en f.
- Contre-bas, ad. T. *van boven naar beneden*.
- Contre-basse, f. *grootte basviool*, f. *contrebas*.
- Contre-batterie, f. T. *tegenbatterij*, f. fig. *tegenwerking*, f.
- à Contre-biais, ad. T. *verkeerd*, *averegts*.
- Contre-bites, f. pl. T. *betingsknien of stuinders aan schepen*, pl.
- Contre-bouter, v. a. T. *van tegenstutten voorzien*.
- Contre-brodé, m. T. *soort van zwarte en witte valsche parels*, f. pl.
- Contre-calquer, v. a. *een' tegenafdruk maken*.
- Contre-carène, f. T. *tegenkiel*, f.
- Contrecarrer, v. a. *tegenwerken*, *tegen zijn*.
- Contr' échange, m. *tegenwisseling of railing*, f.
- Contre-charme, m. *tegenverlokking*, f.
- Contre-châssis, m. *tegenvenster*, *wintervenster*, n.
- Contre-clef, f. T. *tegen-sluitsteen*, m.
- Contre-coeur, m. T. *haardplaat in eenen schoorsteen*, f. à-, ad. *met tegenzin*.
- Contre-coup, m. *tegenstuit*, *wedersluit*, m. fig. *gevolg*, n. *werking*, f. *invloed*, m. (*der gebeurtenissen*).
- Contre-danse, f. *engelsche dans*, *concertans*, m.
- Contre-dégager, v. a. T. *tegen afwijken* (*van de kling bij het schermen*).
- *Contredire, v. a. q. *iemand tegenspreken*. T. qc. *iets wederleggen*. fe-, v. r. *zich zelve tegenspreken*.
- Contredisant, ante, a. *hij of zij*, *die gaarne tegenspreekt*, m. en f.
- Contredit, m. *tegenspraak*, *betwisting*, f. pl. *wederlegging van stukken*, *die door de tegenpartij worden ingeleverd*, f.
- Contrée, f. *landschap*, *gewest*, *oord*, n.
- Contr' écaille, f. *onderst gedeelte eener schelp*, f.
- Contr' effort, m. *tegenpoging*, f.
- Contr' enquête, f. T. *tegenonderzoek*, n.
- Contre-facon, f. *bedriegelijk namaaksel*, n.; *nadruk*, m.
- Contre-facteur, m. *nadrukker*, m.
- Contre-faction, f. *nadruk*, m.
- *Contrefaire, v. a. *nadoen*, *namaken*; *mismaken*, *vervalschen*; *nadrukken*. fe-, v. r. *zich geveinsd aanstellen*, *veinzen*.
- Contrefaiseur, m. *nabootser*, *namaker*, m.
- Contrefait, aite, a. *mismaakt*, *wanstaaltig*, *leelijk*.
- Contrefanons, m. pl. T. *nek gordingen*, f. pl.
- Contre-fenêtre, f. *dubbel venster*, n.
- Contre-fente, f. *tegenspleet*, f.
- Contre-feu, m. *vuurscherm*, n.
- Contre-fiche, f. T. *kruisband*, m.
- Contre-finesse, f. *tegenlist*, f.
- Contre-fisfure, f. T. *tegenspleet*, f.
- Contre-fort, m. T. *tegenmuur*, *steunmuur*, m.
- Contre-fruit, m. T. *vermindering van eenen muur van boven naar beneden*, f.
- Contre-gage, m. T. *tegenpand*, n.
- Contre-gager, v. a. T. *een tegenpand geven*.
- Contre-garde, m. *boekhouder der muntstoffen*, *die men in de munt brengt om gesmolten te worden*, m.
- Contre-garde, f. T. *driehoekige borstwering tot dekking van een bolwerk*, f.

Contre-hacher, v. n. T. kruis-strepen maken (bij plaatsnijders).
 Contre-hachure, f. T. kruisstrepen op eene koperen plaat, f. pl.
 Contre-haut, ad. T. van beneden naar boven, opwaarts.
 Contre-heurtoir, m. T. tegenklopper aan eene deur, m.
 Contre-jauger, v. a. T. de balken tegen elkanderen afpassen.
 Contre-indication, f. valsche teekens bij ziekten, n. pl.
 Contre-jour, m. à-, tegen het licht; in een valsch licht.
 Contre-jumelles, f. pl. steenen wangen in een rioel, f. pl.
 Contre-latte, f. T. tegenlat, f.
 Contre-latter, v. a. van tegenlatten voorzien.
 Contre-lettre, f. tegenbrief, m. herroeping van een' voorgaanden brief, f.
 Contre-mailler, v. a. dubbele steken maken.
 Contre-maitre, m. T. hoogbootsman, onderstuurman, m.
 Contremandement, m. tegenbevel, n.
 Contremander, v. a. tegenbevel geven; afzeggen, weder inroepen.
 Contre-marche, f. tegentogt, m.
 Contre-marcé, f. tegenstroom, m.
 Contre-marque, f. tegenteekens, bij teekens, n.; tweede brief, waar in herroepen wordt het geen te voren geschreven is, m.
 T. valsch teeken (aan een paard), n.
 Contre-marquer, v. a. van een bij teekens voorzien.
 Contre-mine, f. T. tegenmijn, f. fig. tegenlist, f.
 Contre-miner, v. a. T. tegenmijnen maken.
 Contre-mineur, m. T. tegenmijner, m.
 Contre-mont, ad. opwaarts.
 à-, tegen den stroom.
 Contre-mur, m. tegenmuur, m.
 Contre-murer, v. a. eenen tegenmuur maken.
 Contre-ordre, m. tegenbevel, n.
 Contre-ouverture, f. T. tegenopening,

tweede opening (bij eene wonde), f.
 Contre-panner, v. a. T. een tegenpand geven.
 Contre-partie, f. T. bevensstem, f.; contra-boek, n.
 Contre-pente, f. T. plaats in eene waterleiding, goot enz., waar het water niet afloopt, f.
 Contre-percer, v. a. tegenberen.
 Contre-pefer, v. Contrebalancer.
 Contre-pied, m. T. tegenspoor, n. fig. het tegendeel, n.
 Contre-pilastre, m. T. tegenpilaar, m.
 Contre-pleige, m. T. tweede borg, m.
 Contre-pleiger, v. n. T. de tweede borg zijn.
 Contre-poids, m. tegenwigt; tegenwigt van een uurwerk, n.; balancer-slok (van de koordedammers), m.
 fig. verkleining, krenking, f.
 Contre-poil, m. verkeerde rigting van 's haar, f.
 à-, tegen 't haar aan.
 prendre à- fig. verkeerdelijk opvatten.
 Contre-point, m. T. tegenzang (in de Muziek), m.
 Contre-pointer, v. a. stikken, door-naaijen.
 T. eene batterij tegen eene andere opwerpen.
 fig. iemand tegenspreken.
 Contre-poison, m. tegengift, n.
 fig. tegengiddel, n.
 Contre-porte, f. dubbele deur of poort, f.
 Contre-porter, v. a. des marchandises, koopmanschap op de straat of aan de huizen te koop veilen.
 Contre-porteur, m. die bij de straat met koopmanschap omloopt, m.
 Contre-pofer, v. a. eenen post verkeerd overdragen (bij de kooplieden).
 Contre-position, f. verkeerde overdraging van eenen post (op een koopmans boek).
 Contrepreuve, f. T. tegenafdrukfel, n. overdruk (eener prent), m.
 Contrepreuver, v. a. T. een tegenafdruk.

- drakfel of overdruk van eene prent maken.*
- Contre-queue d'aronde, f. T. dubbele zwaluwstaars, f. (van eene sterkte).
- Contre-quille, f. T. dubbele kiel, f.
- Contre-retable, m. T. grond van een altaar waar tegen eene schilderij enz. staat, m.
- Contre-révolution, f. n. c. tegenomwenteling, contrarevolutie, f.
- Contre-révolutionnaire, m. n. c. die tegen eene omwenteling is, m.
- Contre-ronde, f. T. tegenronde, f.
- Contre-rufe, f. tegenlist, f.
- Contre-sabords, m. pl. T. schietpoorten (aan een schip), f. pl.
- Contre-salut, m. T. tegengroet (met het gesicht op zee), f.
- Contre-sanglon, in. kleine riem aan den zadelboom, om den buikriem vast te gorden, m.
- Contre-scarpe, f. T. buitenkant van de stads gracht, m.
- Contre-scarper, v. à. T. een binnenbolwerk maken.
- Contre-seel, m. tegenzegel, tegen-seeken, n.
- Contre-seeller, v. à. een tegenzegel opdrukken.
- Contre-seing, m. tweede onderteekening, f.
- Contre-sens, m. verkeerde zin; m.; verkeerde zijde, f.
- à-, ad. averegts, verkeerdt.
- Contre-signer, v. a. mevens of mede teekenen.
- Contre-signal, m. antwoord op een gegeven sein, n.
- Contre-sommation, f. T. oproeping van een' tweeden berg tot borgstelling, f.
- Contre-sommer, v. a. eenen tweeden berg oproepen om aan de borgstelling te voldoen.
- Contre-tambord, m. achter-stemp-hout, n.
- Contre-temps, m. onverwacht onaangenaam toeval, n.
- T. trede of pas tegen de maat (in het dansen), m. en f.
- tomber dans un-, iets ontsijdelijk verrigten.

- à-, ad. ontsijdelijk.
- Contre-terrasie, f. aanhooging boven een terras, f.
- Contre-tirer, v. a. afstrekken, nateekenen, naschilderen.
- Contre-tranchée, f. T. loopgraven der belegerden tegen de belegeraars, pl.
- Contr'étrave, f. voor-stemphout, n.
- Contrevalation, f. tegenborstwe-ring, f.
- Contrevenant, m. ante, f. hij of zij, die eene wet of instelling overtreedt, m. en f.
- *Contrevenir, v. n. (à qc.) overtreden, het tegendeel doen van het geen bevolen is.
- Contrevent, m. luik voor de vensters, n.
- T windstut, m.
- Contreventer, v. a. T. tegen den wind beveiligen.
- Contre-vertité, f. iets dat in den tegenovergestelden zin verstaan moet worden.
- Contre-visite, f. T. tweede onderzoek; tegenbezoek, n.
- Contribuable, a. aan schatting onderhevig.
- Contribuer, v. n. et a. (à qc.) bijdragen, toebrengen; schatting betalen; brandschatting geven.
- Contributif, ive, a. n. c. aan lasten en schattingen onderworpen of daartoe behoorend.
- Contribution, f. bijdrage, belasting; brandschatting, f. contributie.
- Contrister, v. a. bedroeven, droefheid en zorg veroorzaken.
- Contrit, ite, a. bedroefd, rouwig, bedrukt.
- fa. bedroefd.
- Contrition, f. diepe droefheid, f. berouw, n.
- Contrôle, m. dubbel register, tegenboek, n. tegenrekening, f.; post van eenen tegenboekhouder, m.; het houden van een tegenboek, n.
- T. dagboek van een' Majoor over de officieren bij het regiment, n.; stempel op goud- en zilverwerk, m.

- Contrôler, v. a. T. tegenboek houden; goud- en zilverwerk stempelen.
fig. berispen, bedillen, doorstrijken.
- Contrôleur, m. tegenboekhouder; opziener, m.
m. -euse, f. fig. fa. bedilal, m. en f.
- Controverse, f. strijd, twist, m.; verschil of geschil over de geloofsstukken, n.; wederleggende godgeleerdheid, f.
- Controversé, ée, a. betwist, daar geschil over valt.
- Controversiste, m. zintwister over de geloofsgechillen, m.
- Controuver, v. a. verdichten, verzinnen (eene onwaarheid).
- Contumace, f. T. verzuim om vóór den regter te verschijnen, n. ongehoorzaamheid, f.
- Contumacer, v. a. T. wegens verzuim om vóór den regter te verschijnen vonnissen.
- Contumace, Contumax, m. T. gedaagde, die weigert vóór den regter te verschijnen, m.
- Contus, use, a. T. gekneusd.
- Contusion, f. kneuzing, f.
- Convaincant, ante, a. overtuigend, overredend.
- *Convaincre, v. a. (q. de qc.) overtuigen, overreden.
- Convalescence, f. genezing, f.
- Convalescent, ente, a. hij of zij, die aan de betorhand is, m. en f.
- Convenable, a. behoorlijk, betamelijk; evenredig; dienstig, raadzaam.
- Convenablement, ad. op eene behoorlijke, betamelijke wijze.
- Convenance, f. overeenkomst, gelijkheid, evenredigheid; welvoegelijkheid, f. welstand, m.
pl. T. welgepastheid in den stijl eens redenaars.
- Convenant, m. overeenstemming der deelen om een goed geheel te vormen.
- *Convenir, v. n. (de qc.) overeenkomen, het eens worden, spreken; inwilligen, toegeven.
- (à q. ou à qc.) te pas komen, geschikt zijn.
v. i. raadzaam zijn, voegen.
- Convention, m. heimelijke bijeenkomst, f.
- Convention, f. overeenkomst, f. verdrag, vergelijk, n. conventie, f.
T. vergadering, f.
-nationale, n. c. nationale vergadering, f.
- Conventionnel, elle, a. op een verdrag steunend; tot eene landsvergadering behoorend, conventioneel.
- Conventionnels, m. pl. leden der nationale of landsvergadering, n. pl.
- Conventionnellement, ad. door middel van een verdrag.
- Convivialité, f. kloosterbroederschap, f.; kloosterleven, n.
- Convuel, elle, a. kloosterlijk.
- Convuel, m. kloostermoonnik, m.
- Convuellement, ad. in gemeenschap, naar de regelen en 't gebruik van een klooster.
- Convergence, f. T. samenlooping van twee lijnen in één punt, f.
- Convergent, ente, a. T. in één punt samenlopend.
- Converger, v. n. in één punt samenloopen.
- Convers, erse, a. T. omgekeerd.
frère Convers, leekebroed, m.
soeur Converse, leekezuster, f.
- Conversation, f. gesprek, n.; omgang, m.
- Converseau, m. T. molenplank, f.
- Converser, v. n. (avec q.) met iemand een gesprek houden; omgang hebben, verkeerden.
- Conversion, f. verwiseling, verandering; bekeering; verandering van geloof; draaijing; zwenking (der benden), f.
T. de proposition, omkeering van het voorstel eener bewijsreden, f.
- Converso, m. T. dek tuschen den grooten en fokkemast, n.
- Converti, ie, p. et a. verwiseld, veranderd; bekeerd.

- Convertible, a. T. *veranderbaar, dat veranderd kan worden.*
- Convertir, v. a. *veranderen; versmelten, hermuntsem.* —
fig. *bekeeren.*
te-, v. r. *zich bekeeren.*
- Convertissement, m. *verandering; versmelting; bekeering, f.*
- Convertisseur, m. fa. *bekeerder, m.*
- Convexe, a. *bol, uitwendig rond.*
- Convexité, f. *bolheid, uitwendige rondheid, f.*
- Conviction, f. *overtuiging, overreding, f.*
- Convie, m. *genoodigde, gast, m.*
- Convier, v. a. *noodigen.*
fig. *aawzetten, aanporren.*
- Convive, m. *genoodigde op een gastmaal, gast, m.*
- Convocation, f. *bijeenroeping, f.*
- Convoi, m. *lijktatie, f.; geleidschip, n.; koopvaardijvloot, onder bescherming van een geleidschip varende, f. konvooi, n.; toevoer van levensmiddelen enz. onder bedekking van eenige krijgsvlieden, m.*
- Convoiter, v. a. *sterk verlangen, begeeren.*
- Convoiteux, euse, a. p. u. *verlangend, begeerig.*
- Convoitise, f. *sterk verlangen, n. begeerlijkheid, f.*
- Convoler, v. n. (en secondes nocés) *een tweede huwelijk aangaan.*
- Convoquer, v. a. *bijeen roepen.*
- Convoyer, v. a. *begeleiden, vergezellen; konvoieren (van schepen sprekende).*
- Convulsé, éc, a. n. c. *met stuipen gekweld.*
- Convulsif, ive, a. *opkrimpend, zamentrekkend; met stuiptrekkingen vergezeld; wat stuiptrekkingen veroorzaakt.*
- Convulsion, f. *zamentrekking, opkrimping der zenuwen, stuip, f.*
- Convulsionnaire, m. *hij of zij, die met stuipen gekweld is, m. en f. T. zekere dweeper, die voorgeeft of waant bezeten te zijn.*
- Conyse, v. Conise.
- Coobligé, m. *medeverpligte, m.*
- Coopérateur, m. trice, f. *medewerker, m. medewerkster, f.*
- Coopération, f. T. *medewerking, f.*
- Coopérer, v. n. (à qc.) *medewerken, toebrengen (tot eene zaak).*
- Cooptation, f. *verkiezing, aanneming (tot lid van eenig gezelschap), f.*
- Coopter, v. a. *verkiezen, aannemen (tot lid enz.)*
- Coordonner, v. a. n. c. *zamenstellen, verbinden.*
- Copal, m. *zekere gom, f.*
- Copartageant, ante, a. *deelhebbend. m. f. deelgenoot, m. deelgenoot, f.*
- Copartageur, m. n. c. *deelgever, m.*
- Copeau, m. *schaaffspaander, m. krul, f. vin de-, wijn, die met schaaftspaaners klaar gemaakt is, m.*
- Copec, m. *kopec (zekere Russische munt), m.*
- Copermutant, m. T. *die met eenen anderen iets ruilt (van geestelijke ambten sprekende).*
- Copie, f. *nabootzing, namaking, f. affchrift, n.; kopy. T. oorspronkelijk schrift voor den zetter, n. -figurde, eene aan het oorspronkelijke volkomen gelijke kopy, f. -mauwafse, fig. iemand die zeer slecht een ander namaakt.*
- Copier, v. a. *affschrijven; namaken; nateekenen; nabootsen; kopiëren.*
- Copieusement, ad. *overvloediglijk, rijkelijk.*
- Copieux, euse, a. *ruim, overvloedig, rijkelijk.*
- Copiste, m. *affschrijver, nabootser, m.*
- Copreneur, m. *medepachter, medehuurder, m.*
- Copropriétaire, m. *mede-eigenaar, n.*
- Copte ou Cophte, m. *benaming van zekere christelijke gezindheid in de Levant, f.*
- Copter, v. a. *kleppen, de klok klop-
pen.*
- Copulatif, ive, a. T. *zamenvoegend, koppelend.*

Copulation, f. T. vleeschelijke vermenging, f.

Copulative, f. T. koppelwoordje, n.

Copule, f. T. gedeelte der rede, die den noemer met het prædicat verbindt.

Coq, m. haan; weërhaan, m.

T. kloof van een zak-uurwerk, f.

-de paroisfe, fa. baas of voor-naamste van de buurt, m.

-à-l'âne, m. buitensporige redenen, f.; van den os op den ezol.

Coquard, m. saletjonker, m.

Coquatre, m. half kapuin of kapoen, n.

Coque, f. schaal, f. of dop, m. (van eijeren, amandelen, nosen); popje of tonnetje van eenen zijworm, n.

T. kink, draai of kreuk in scheepstouwen; veër van een slot, f.

pl. T. ijzers, die den schoot van een slot besturen.

Coquelicot, m. klaproos, kollenbloem, f.

Coquelinier, v. n. fa. kraaijen (als een haan).

Coquelourde, f. windkruid, n.

Coqueluche, f. p. u. monniks-kap, f. fig. fa. iemand, die overal wel gezien is, m.

T. kinkhoest, m.

Coqueluchon, m. soort van kap, zoo als de geestelijken dragen, f.

Coquemar, m. aarden of metalen kan, waarin men water of andere dingen kookt; tinnen schroefflesch (van de barbiers), f.

Coquereau, m. klein scheepje, n.

Coqueret, m. bobberelle, kreek over zee, f.; bobberelleboom, m.

Coquerico, m. het gekraai of kraaijen eens haans, n.

Coqueriquer, v. n. kraaijen.

Coqueron, m. vooronder (op kleine vaartuigen), n.

Coquesigruë, f. vogel, welks aanwezigheids slechts in de verbeelding der ouden bestaat, m.

pl. fa. praatjes voor de vaak, n. pl. hersenschimmen, f. pl.

Coquet, m. soort van kleine schuit, f.

Coquet, ette, a. behaagziek, lichtvaardig.

Coquet, m. ette, f. pronker, m. pronkster, f.; hij of zij, die door dartelheid of lichtvaardigen opschik tracht te behagen, m. en f.

Coqueter, v. n. zoeken te behagen.

Coquetier, m. eijer-hoender-kooper in 't groot, m.; zilveren of tinnen schaalte om een ei in den dop in te zetten, n.

Coquetterie, f. zucht om te behagen, f.

Coquillage, m. hoop schelpen, m. schelpwerk, n.

Coquillart, m. T. laag steenen vol schelpen, f.

Coquille, f. schelp, mosfelschelp, f.; lekkenhuis, n.; gebroekene eijerschaal, f. of notedop, m.

T. pan van een schietsgeweer, f.; lichtertje aan de klink eener deur, n.; koetsiers voetbank; verkeerde letter op een afgedrukt blad, f.

pl. T. schelpwerk, n.

fa. waren, f. pl.

Coquillier, m. verzameling van schelpen, f.

Coquillière, a. f. pierre-, schelpsteen, m.

Coquillon, m. T. roerhaak, m. (in de maas).

Coquin, ine, a. fa. schelmachtig, ondeugend, nietswaardig.

Coquin, m. schelm, deugeniet, slecht mensch, m.

Coquine, f. slecht, ondeugend vrouwerpersoon, n.

Coquinaille, bende guiten, f.

Coquiner, v. n. p. u. een liederlijk leven leiden.

Coquinerie, f. fa. schelmerij, f. guisensbuk, n.

Cor, m. horen, jagthoren; likdoorn, m.

à et à cri, ad. met blazen en schreeuwen (op de jagt).

fig. met groot geweld of getier.

Coraïl, m. koraal, n.

-de jardin, guineesche peper, f. Corailler, v. Croasser.

- Corailleur, m. *koraalyfcher, m.*
 Corail, ée, a. T. *van arifenijen, waartoe koraal gebruikt wordt.*
 Corailine, f. T. *koraalgewas, n.*
 Coralloïde, a. *koraalachtig. f. zoodanig gewas, n.*
 Corbeau, m. *raaf, m. T. krolsteen, m. pl. T. lieden, die in tijd van pest de dooden begraven; pestmannen, m. pl.*
 Corbeille, f. *korf, m. korfje, n.; opfchik eener bruid, m. T. in fteen of marmer uitgehouwen bloemen of vruchtmandje, n. pl. met aarde gevulde fchankorven, m. pl.*
 Corbeille, f. *een korf- of mand-vol.*
 Corbillard, m. *grootte lijkkoest, f.; grootte korfwagen, m.*
 Corbillat, m. *jonge raaf, m.*
 Corbillon, m. *korfje zonder hengel; zeker fpiel, n.*
 Cordage, m. *alle foort van touwwerk; touw; het meten van brandhout met een touw, n.*
 Cordoger, v. n. *touw draaijen of maken.*
 Corde, f. *touw, n. koord, lijn; pees van eenen boog enz., f.; fnoer (om te vifchen), n. fig. galg, f. T. fpanning eener fpiet enz.; ketting van ftoffe of laken, f. -de bois, vaam (zekere maat van brandhout), f. -de boyau, fnaar (voor fpeeltuigen), f. -de métal, ijzer- of koperdraad, m. gens de fac & de-, fchelmen, fielten, m. pl.*
 Cordeau, m. *fnoer, meefnoer, n.*
 Cordé, ée, p. et a. *geffponnen, gedraaid; gemeten, geflapeld (van hout fprekende); hard, ftoekig (van radijs).*
 Cordeler, v. a. *vlechten.*
 Cordelette, f. *touwtje, fnoertje, n.*
 Cordeller, m. *Francifkaner Monnik, m.*
 Cordelière, f. *Francifkaner Non, f.; foort van zwarten haliband bij jonge meisjes, m. T. feraad in de gedaante van een touw op de fchachten eener zuil enz., n.*
 Cordelle, f. *lijntje, fnoertje, n. fig. aanhang, m.*
 Corder, v. a. *touw draaijen; tabak fpiennen; hout meten, flapelen; pakken, ombinden. fe-, v. r. hard, ftoekig worden (van radijs enz. fprekende).*
 Corderie, f. *lijnbaan, f.*
 Cordial, ale, a. *hartfkerkend. fig. opregt, hartelijk.*
 Cordial, m. *hartfkerking, f.*
 Cordialement, ad. *opregtelijk, hartelijk.*
 Cordialité, f. *opregtheid, hartelijkheid, f.*
 Cordier, m. *lijndraaijer, m.*
 Cordille, m. *gonge touw (zekere zeevifch), m.*
 Cordon, m. *fnoer, n.; hoedband, m. bandje, fnoertje, n. T. rand der muntfukken; band van eenen muur, m.; kordon (van troepen), n. -bleu, ordeband der gewezene Ridder van den Heiligen Geest; zoodanig een Ridder zelf, m.*
 Cordonner, v. a. *draaijen, vlechten. T. den rand om een muntfuk maken.*
 Cordonnerie, f. *fchoenmakers ambacht, n.; fchoenmarkt, f.*
 Cordonnet, m. *rijgfnoer, n. rijgveter, m.*
 Cordonnier, m. *fchoenmaker, m.*
 Cordouan, m. *fpaansch leér, n.*
 Cordouanier, m. *bereider van zoodanig leér, m.*
 Coriace, a. *saai, hard. fig. gierig, vrekking.*
 Coriandre, f. *korianderzaad, n.*
 Coris, f. *naam van verfcheidene planten, m.*
 Corlieu, v. Courlis.
 Corme, m. *forben, f.*
 Cormier, m. *forbenboom, m.*
 Cormière, Cornière, f. T. *hekftut, f.*

Cormoran, m. *zeeraaf*, m.
fig. *lang mager mensch*, m.

Cornachine, f. *zeker purgeerpoeder of kruid*, n.

Cornailler, v. n. T. *niet regt in een gat passen*.

Cornaline, f. *kornalijn*, m. (*zeker edelgesteente*).

Cornard, m. fa. *horendrager*, m.

Corne, f. *horen aan het hoofd of aan de voeten*; *hoef*, m. *suit*, f.
pl. T. *hoeken van een outer*, m. pl.; *suiten van zeker gebak van de wasfende maan*, f. pl. *oufrage à*, T. *hoornwerk*, n.

Corné, ée, a. *van hoorn*, *hoornachtig*.

Cornée, f. T. *hoornachtig vlies van 't oog*, n.; *hoornsteen*, m.

Corneille, f. *kraai*, f.; *jodenkruid*, n.

Cornemuse, f. *zakpijp*, f.

Corner, v. n. *op eenen hoorn blazen*; *in 't oor schreeuwen*, met eenen hoorn in iemands oor spreken.
fig. *suiten (van de ooren sprekende)*; *muf ruiken*.
v. a. fig. fa. *uitbazuin*, *onbedachtzaam uit den mond laten vallen*.

Cornet, m. *kleine hoorn*, *jagthoorn*; *spreekhoorn*; *inktkoker*, m. *inktpotje*, n.; *hoornstijl*, waaruit men de dobbelsteen werpt; *peperhuisje*, n.; *toegerolde dunne wafel*, obli, f.; *kop van tin of glas*; *kruihoorn*, m.; *kornet (in 't orzelspel)*, *toot (zeker zeehoorn)*, f.
-à *bouquin*, *kromme fluit*, f.

Cornetier, m. *hoornbereider*, m.

Cornette, f. *vrouwenmuts*, *kornet*, f.; *witte vlag*; *ridderspoor (zeker bloem)*, *ruitervaan*, f.

Cornette, m. *standaarddrager*, *kornet*, m.

Corniche, f. T. *lijstwerk*, n. *kroonlijst*, f. *kornis*.

Cornichon, m. *klein hoornstijl*, n.; *ingemaakte kleine groene kamkommers*, m. pl. *agurrikjes*, pl.

Cornier, ière, a. T. *wat aan eenen heek staat*.

m. pl. *hoekstijlen van een koets*, m. pl.

Cornière, f. *looden dakgoot, die 't water ontvangt*, f.
pl. *heksfusten*, *voeringen (op schepen)*, f. pl.

Cornillas, m. *jonge kraai*, f.

Cornouille, f. *kornel*, f.

Cornouiller, m. *kornelleboom*, m.

Cornu, ue, a. *gehoord*.
fig. *het geen vele hoeken en punten heeft*.

Cornue, f. T. *distilleerglas met een krommen hals*, n. *kromme kolf*, f.

Cornuet, m. *soort van gebak in de gedaante van twee hoornstijlen*, n.

Corolitique, a. T. *met loofwerk versierd (van zuilen sprekende)*.

Corollaire, m. T. *aanhangsel*, *bifvoegsel*; *gevoeg eener voorstelling*, n.

Coronoïde, a. T. *kroonvormig (in de Ontleedkunde)*.

Corporal, m. T. *altaardoek in de Roomsche kerk*, m.

Corporation, f. v. c. *gild*, n. *gemeente*, f. *ligchaam der inwoners eener kleine stad*, enz. n.

Corporeïté, f. T. *ligchamelijkheid*, f.

Corporel, elle, a. *ligchamelijk*.

Corporellement, ad. *aan 't ligchaam*, *aan den lijve*; *wezenlijk*, *ligchamelijk*.

Corporification, **Corporisation**, f. T. *beligchaming*, f.

Corporitier, v. a. *beligchamen*.
ie, v. r. *avec qc. zich in een zaak inlijven*.

Corps, m. *ligchaam*, *lijf*; *lijk*; *gezelschap*, *gild*, n. *gemeente*; *bande krijgslieden*, f. *krijgshoer*, *corps*, n.; *verzameling van geschriften*, f.
fig. *kracht*, *stevigheid*, f.
-de *garde*, *wacht*, f.; *wat thuss*, m. *wachtkamer*, f.
-de *jupe*, *de robe*, *de baleine*, *lijf van een kleed*, *rijglijf*, *keurslijf*, n.
-pour-, *man voor man*.
-de *logis*, *deel van een huis*, n.
-à-, ad. *man tegen man*.

- à-perdu, *blindelings*, zonder vries voor gevaar.
- à son-détendant, *lig. uit noodzakelijkheid*, met tegenzin, onnaarne.
- Corpulence, *f. lijvigheid*, dikte of gezetheid des lighaams, *f.*
- Corpusculaire, *a. T. dat in kleine lichamen bestaat.*
- Corpuscule, *m. T. klein ligchaam. natuurkundig deeltje, n.*
- Corradoux, Couradoux, *m. ruimte tuschen twee dekken (op schepen), f.*
- Correct, ecte, *a. nauwkeurig, zuiver, zonder feilen (in het schrijven en spreken).*
- Correcteur, *m. verbeteraar; kastijder (in scholen), m. -d'imprimerie, proeflezer op eene drukkerij, corrector, m.*
- Correctif, *m. verzachting, f. middel om te temperen, n.*
- Correction, *f. verbetering; berisping; bestraffing, kastijding, straffe; regtmatigheid, f. T. naziening, correctie der proefbladen, f. maison de-, tuchthuis, verbeterhuis, n. lauf, fous-, ad. onder verbetering, behoudens de eer van...*
- Correctionnel, *elle, a. verbeterend. police correctionnelle, n. c. verbeterings-policie, f.*
- Correctrice, *f. verbeteraarster, kastijderster; kloostervoogdesse, f.*
- Corrègence, *f. mederegering, f.*
- Corrégent, *m. moderagent, m.*
- Corréidor, *m. regter of opperschout (in Spanje), m.*
- Corrélaif, *ive, a. T. opzigtelijk, betrekkelijk.*
- Corrélation, *f. T. betrekkelijkheid van eene zaak op eene andere, f.*
- Corrépondance, *f. overeenstemming; vereeniging; zamenhandeling; briefwisseling, correspondencie, f.*
- Corrépondant, *ante, a. overeenkomstig, in verband staande.*
- Corrépondant, *m. medehandelaar, correspondent, m.*
- Corrépondre, *v. n. (à qc.) beantwoorden, erkennen; overeenkomen.*
- se-, *v. r. regt over elkanderen staan, met elkanderen gemeenschap hebben, op elkanderen uitloopen; met elkanderen verbonden zijn.*
- Corridor, *m. galerij rondom een huis, f. bedekte weg, m.*
- Corrigcailler, *v. a. n. c. a. fa. slecht verbeteren.*
- Corriger, *v. a. verbeteren; berispen, straffen. T. verzachten, matigen. se-, v. l. zich beteren, beter worden.*
- Corrigible, *a. verbeterlijk.*
- Corroboratif, *ive, a. versterkend. m. versterkend geneesmiddel, n.*
- Corroborer, *v. a. versterken.*
- Corrodant, *ante, a. bijtend, scherp, invretend.*
- Corroder, *v. a. bijten, wegbijten.*
- Corroi, *m. T. leerbereiding; doorknede klei, f.*
- Corrompre, *v. a. bederven; erger maken; vervalschen. fig. omkopen, verleiden. se-, v. r. bederven, slachter warden; verrotten.*
- Corrosif, *ive, a. bijtend, invretend.*
- Corrosion, *f. bijting, invreting van al wat bijtend of scherp is.*
- Corroyer, *v. a. T. leër bereiden; klei kneden; twee stukken ijzer of staal aan malkander smeden; hout in den haak schaven.*
- Corroyeur, *m. leërbereider, m.*
- Corrude, *f. wilde asperge, f.*
- Corrupteur, *m. trice, f. hij of zij, die bederft, vervalscht, verleidt of omkoopt, m. en f.*
- Corruptibilité, *f. bederfelijkheid, vergankelijkheid, f.*
- Corruptible, *a. bederfelijk, vergankelijk. fig. omkoopbaar.*
- Corruption, *f. bederf, n. verrotting, f. fig. bederving der zeden, verdorvenheid; omkooping, verleiding, f.*

Cors, m. pl. T. takken aan de horens van een hert of reebok, m. pl.

Corlage, m. gestalte van 's ligchaam, f. lijf, n.

Corfaire, m. kaper, zeergoyer, m.; roeffchip, n.

fig. onmedelijgend, onmedoogend mensch, m.

Corfelet, m. borstharnas, borstwapen, n.

Corié, a. m. T. drap-, sterk, dicht laken, n.

Corfet, m. lijfje, corfet, n.

Cortège, m. staatsgevoel, n. stoet, m.

Cortical, ale, a. bastig, schorfig.

Corveable, a. aan leenheerendienst onderworpen.

m. die heerendiensten moet verrichten, m.

Corvee, f. leenheerendienst, m.

Corvette, f. jacht, dat op kondschap nitzeilt, n. korvet.

Coruscation, f. T. schijnfel, n. sikkering, f.

Corymbe, m. T. bloemtrosje, n.

Coryphée, m. fig. voornaamste, m. opperhoofd, n.

Coryfe, m. l. lozing van scherpe vuchten door de neusgaten, verkoudheid in 's hoofd, f.

Co-seigneur, m. medeleenheer, m.

Cosmétique, a. et m. wat de huid of het vel glad en schoon maakt; middel daartoe, n.

Cosmique, a. m. het op- en ondergaan eener ster bij dag, n.

Cosmogonie, f. T. beschrijving van de wijze, waarop het heelal geschapen is, f.

Cosmographie, m. wereldbeschrijving, m.

Cosmographie, f. wereldbeschrijving, f.

Cosmographique, a. T. tot de wereldbeschrijving behoorend.

Cosmolabe, m. T. werktuig om hemel en aarde te meten, n.

Cosmologie, f. leer van de wereld, f.

Cosmologique, a. tot die leer behoorend.

Cosmopolite, m. f. ou **Cosmopolitain**, m. aine, f. wereldburger- of-burgere, m. en f.

Cosfe, f. schil, f. bast, m. (van pèulgewassen).

T. ijzeren ring aan de schepsouwen, m.

Cosfer, v. n. fe-, v. r. met de horens footen, malkander footen.

Cosfon, m. korenworm; knop aan een' wijnstok, m.

Cosfu, uc, a. dik van schil of bast. fig. welgesteld, welbemiddeld.

Costal, ale, a. T. tot de ribben behoorend.

Coston, m. stuk hout ter versterking eener mast (op schepen), n.

Costume, m. gewoonte, f. medegebruik, n.; wijze van kleeden, f. costuum.

Costumier, m. n. c. klebrmaker, snijder, m.

Cote, f. T. letter of cijfer, waarmee de rechtegeleerden hunne stukken teekenen, f.

-) art, f. deel, aandeel, n.

Côte, f. rib; zee kust, f. oever; heuvel, m. hoogte, f.; steel (van bladaren), m.

fig. afkomst, f.

-rouge et blanche, kaas met roode en witte korsten, f.

-rôtie, soort van rooden franschen wijn, m.

-à-, ad. naast elkanderen.

à mi-, ad. op het midden der hoogte.

Côté, m. zijde, f.

à-, prp. aan de zijde, ter zijde, nevens.

ad. ter zijde, aan eene zijde.

de-, ad. van ter zijde, dwars, bezijden.

Côteau, m. heuveltje, n. hoogte, f.

Côtelette, f. ribbetje, het welk gemeenlijk op den rooster gebraden wordt, n. kotelet.

Coter, v. a. T. met cijfers of letters teekenen; een hoofdstuk enz. van een boek naar het getal aanhalen.

Coterie, f. besloten gezelschap, kranjsje, n.

Cothurne, m. soort van schoeisel der soonsefpolers (bij de euden), n.

fig. hoogdravende stijl, m.

Côtier, m. stuurman, die wel met de kust bekend is, loots, m.

Côtière, f. rij van kusten aan zee, f.; langwerpige perk of bed langs den muur (in eenen hof), n.

Cotierement, ad. T. op eene gemeenschappelijke wijze.

Cotigniac, m. soort van konfituur van kweeperen, n.

Cotillon, m. vrouwen-onderrok; soort van frauschen contredans, m.

Cotir, v. a. befhadigen, kneuzen (van ooft sprekende).

Cotisation, f. schatting, belasting, f.

Cotiser, v. a. eene algemeene belasting opleggen, berekenen wat iedereen daarin betalen moet.

se-, v. r. zijn aandeel bijdragen; zich tot het opbrengen eener zekere somme gouds verbinden.

Cotisure, f. sa. kneuzing aan vruchten, door het vallen veroorzaakt, f.

Coton, m. boomwol, f. katoen; wollig pluus aan de vruchten of bladeren van zekere boomen, n. fig. vlasbaard, m.

Cotonné, ée, a. wollig, gekruid.

Cotonnée, f. half katoenen stoffe, f. se **Cotonner**, v. r. wollig, ruig, pluizig worden.

Cotonneux, euse, a. week, slap, voos (van vruchten enz. sprekende).

Cotonnier, m. katoenboom, m.

Cotonniere, f. soort van grof katoen tot zeildoek, n.

Cotoyer, v. a. ergens langs heen gaan of varen; ter zijde gaan.

Cotret, m. rijs- of takkehoestje, n. huile de-, fig. sa. stokslagen, m. pl. rottingolie, f.

Cotte, f. gemeene vrouwenrok, m.

-d'armes, T. wapenrok, m.

-de mailles, P. pantsjer, n. mailienkolder, m.

-morte, T. nalatenfchap van eenen monnik, welke aan het klooster vervalt, f.

Cotteron, m. kort vrouwenrokje, m.

Cotuteur, m. medevoogd, m.

Cotylédon, m. navelkruid, n.

Cou, m. hals, m.

Couchage, m. T. bereiding van doek met volderskaarde, f.

Couchant, m. ondergang der zon, avond, m. het westen, n.

-a. m. ondergaand.

chien-, staande hond, m.

fig. laaghartige vleijsjer, m.

Couche, f. bed, n. bedstede, f.; huwelijksbed; kraambed, n.; kraam, verlossing; luijer of luur (voor kinderen), laag, rij, bedding, f.

T. zaai- of broetbed (in eenen hof); loggerhout, n. balk, m.; doek daar de bakkers het brood op doen; grond eener schilderij enz.; zet of inzet (in 't spel), m.; kolf van een schietgeweer, f.

Couchée, f. herberg, waarin de reizigers vernachten, f.

Coucher, v. a. leggen, nederleggen; te bed brengen; neder werpen; inzetten (in 't spel).

T. verwen aanleggen.

-en joue, op iets of iemand aanleggen of mikken (met eenig schietgeweer); ergens naar staan, iets in 't oog hebben.

-sur le papier, in geschrift stellen, opschrijven.

v. n. liggen; slapen; overnachten.

se-, v. r. zich nederleggen; te bed gaan; ondergaan (van de zon en het gesternte sprekende).

Coucher, m. slapentijd, m.; slaapgeld; bedkleed, n.; ondergang van de zon en 't gesternte, m.

Couchette, f. krib of kreb, rustbank, f.

Coucheur, m. -euse, f. bon ou mauvais-, gemakkelijke of lastige bij-slap, m. en f.

Couchis, m. T. eerste laag van zand enz., f.

Couchoir, m. T. werktuig, het welk men gebruikt om te vergulden, n.

Couchure, f. T. het opleggen en overfeken op het borduurraam, n.
 Coucou, m. koekoek, m.; zekere aardbezieplant, f.
 Coude, m. elleboog, m.; kromte, bogt, f.
 Coudé, ce, a. T. gebogen, hoeks- of boogs-wijze uitspekende.
 Coudée, f. elleboogslengte; maat van zoodanige lengte, f.
 Coude-pied, m. voetsbuiging, f.
 Couder, v. a. knievormig ombuigen; den elleboog aan een kleed snijden of naaijen.
 Coudoyer, v. a. met den elleboog slooten.
 Coudraie, f. hazelaars-bosch, n.
 Coudran, m. &c. v. Goudron, &c.
 *Coudre, v. a. naaijen, aanhechten.
 fig. plaatsen uit eenig gefchrift aan wakkanderen lappen.
 Coudre, Coudrier, m. hazelaar, hazelnoteboom, n.
 Coudrer, v. a. T. runnen (het leër).
 Coudrement, m. T. het runnen (van leër), n.; run, f.
 Co-vendeur, m. medoverkooper, m.
 Couenne, f. (pron. Couanc) zwijns-huid, f. zwaard van 't spek, n.
 Couenneux, euse, a. dik van huid; slijmig, kleyerig.
 Couet, m. T. hals, snijs, m. (zeker touw op schepen).
 Couette, f. p. u. beddetijk, f.
 Couillard, m. T. zeker touw aan het groote zeil, n.
 Couladoux, m. pl. T. dunne lijnen aan de galcifen, f. pl.
 Coulage, m. T. lekkig, lekkagie, f.
 Coulamment, ad. fig. op eene vloei-jende wijze, gemakkelijk.
 Coulant, ante, a. vloeiend, loopend. fig. vloeiend.
 noued-, m. strikknoop, m.
 Coulant, m. verborfel van edels ge-steenten, het welk de vrouwen om den hals dragen, n.
 Coule, f. monniks koorkleed met wijde mouwen, n.
 Coulé, m. T. het even aanroeren der noten (in de Muzijk), n.;

een stpende pas (in het dansen), m.
 Coulée, f. rondheid of scherphheid van een schip, f. soort van fransch loopend en puntig schrift, n.
 Coulement, ad. vlieting, vloeijing, f.
 T. het strijken der kling langs die der tegenpartij (in het schermen), n.
 Couler, v. n. vloeijen; loopen, lekken; verlopen; alsloopen (eener kaars); sluipen; uitglijden; onrijp afvallen (van vruchten).
 -bas, -à fond, zinken, naar den grond gaan.
 v. a. sijntjes onder iets mengen, moffelen; zijgen, door eens zeef laten loopen.
 fig. ongemerkt, behendig inbrengen, insteken, inschuiven enz.
 T. in de vorm gieten (van metaal enz.); eene noot even aanreeren (in de Muzijk); voortglijden (in het dansen).
 -à fond, in den grond boren, doen zinken.
 fe-, v. r. onbemerkt insluipen.
 Couleur, f. verwe, kleur, f.
 gens de-, n. c. kleurlingen, m. pl.
 fig. schijn, m. voorwendfel, n. f. pl. fig. liverai, f.
 Couleuvre, f. adder (soort van slang), f.
 Couleuvreé, f. soort van wilden wijngaard, m.
 Couleuvreau, m. jonge adder, f.
 Couleuvreine, f. T. slangstuk, n.
 Coulis, m. door een' doek of zeef gezegen sap van vleesch, n.
 T. dunne gips, n. of kalk, m.
 Coullis, a. m. vent-, togt, m.
 Couliste, f. vouw, schuif, f.; naad, m.; schuifvenster, n.; schuiflade, f.; scherm, n.
 T. -de galée, zethoutje (bij de hoekdrakkers), n.
 Couloir, m. zeef, f.; zijgdoek, n.; lezkak; teems, m.
 T. smalle gang tusfchen kamers, m.
 in. uitvlugt, verschoning, f.

Couloire, f. zijgdoek, soort van trechter, m.

Coulure, f. T. vloeijing van gesmolten metaal, f.; het metaal zelve; het afvallen van den bloesem des wijngaards, v.

Coup, m. slag, stoot, houw, steek, m. snede; stroek, f.; worp; schoot; schot; drank, m. teug, reis, f. keer, m.

-d'oeil, blik, wenk, m. uitzigt, n.

-de théâtre, toneelvertooning, f. nitwerksel daarvan, n.

-de grâce, genade slag, m.

-de feu, schoot, schot, m.

• d'esfai, proeffstuk, n.

-de bec, -de dent, -de langue, steek, m. beschimping, f.

un &c.-, le premier &c.-, een enz. maal, de eerste enz. maal.

tout à-, ad. eensklaps, in een oogenblik, plotseljk.

tout d'un-, ad. ten zelfden tijde, te gelijk.

à-sûr, ad. zekerlijk, gewis, ongetwijfeld.

-sur-, slag op slag, aan een, na malkanderen.

après-, ad. ontijdig, te laat, achter 't net.

encore un-, voor de laatste maal.

pour le-, à ce-, ad. dit maal, voor dit maal.

à tous coups, alle oogenblikken.

Coupable, a. schuldig, strafbaar.

Coupant, ante, a. snijdend.

Coupe, f. wijze van houwen en snijden; snede, doorsnede; afneming, afsligting van de kaart, f. T. afhouwing van een bosch, f.; tijd daartoe; slag; drinkbeker, kelk, m. schaal, f.

Coupé, m. T. zekere pas in 't dansen, waarbij de knie gebogen wordt, m.

Coupé, ée, p. et a. gesneden, gehouwen, enz.

fig. kortbondig, beknopt; met grachten, rivieren enz. doorsneden.

Coupe-gorge, m. moordhol, n.

fig. elke plaats, waar men bevelen, bedrogen enz. words.

T. in eenige spelen de ongelukkigste steek, m.

Coupe-jarret, m. struikroover, moordenaar, m.

Coupellation, f. T. uitsmelting van zilvererts met lood, f.

Coupelle, f. T. smeltkroeg, waarin men het goud en zilver loutert, m.

Coupeller, v. a. T. met den smeltkroes louteren.

Coupe-pâte, m. deegmes, n.

Couper, v. a. snijden; besnijden; affnijden; doorsnijden; houwen, hakken, afhouwen.

fig. (in het kaartenspel) afnemen, afligten.

-q. iemand den weg affnijden, den toegang benemen.

-du vin, verscheidene soorten van wijnen met elkanderen vermengen.

-du lait, melk met water vermengen.

v. n. snijden, scherp zijn.

T. (in 't dansen) de knie buigen; ramen (naar eenig loopend wild).

-court, fig. fa. kort afbreken.

se-, v. r. zich snijden; elkanderen doorsnijden.

fig. zich zelve tegenspreken.

Couperet, m. hakmes, n.

Couperose, f. koperrood, n.

Couperosé, ée, a. puistig, vol roode puisten.

Coupe-tête, m. bok sta vast, hameje over (zeker kinderspel).

Coupeur, m. euse, f. hij of zij, die iets affnijdt, m. en f.; wijnlezer enz.

-de bourfe, beurzesnijder, gaauw-dief, m.

Couple, f. paar, n. koppel; koppelband of riam, m.

Couple, m. paar, n. (minnaar en minnares of man en vrouw).

une couple d'oeufs &c. een eif enz. of twee.

-pl. T. vullingen (op schepen), f. pl.

Coupler, v. a. koppelen, paren.

fig. twee personen te zamen in een kwartier leggen.

Cou-

Couplet, m. *vers*; zeker getal regels in een gedicht, n.

T. soort van hengsel, n.

Coupleter, v. a. *fa. iemand in verzen wakker doorhalen.*

Coupoir, m. *muntschaar*; groots ijzeren knipschaar, f.

Couple, f. T. *koepel*, m. *helmdak*, n.

Coupon, m. *lap van laken enz.*, m. T. *gedeelte van de uitdeeling eener actie*, n. coupon.

Coupure, f. *snede, insnede*, f.

T. *affnijding*, soort van verschanfing, f.

Cour, f. *hof*, n.; *hofhouding*, f. *hoffstaat*, m.; *gerechtshof*, n.

fig. *faire la- fa- à q.*, zijn hof bij iemand maken.

Courable, a. T. *jaagbaar*, goed te jagen.

Courage, m. *dapperheid*, f. *moed*, m. -i. *lustig! wakker! hou moed!*

Courageux, euse, a. *moedig*, dapper.

Couramment, ad. *te loop*, *gezwind*, *haastig*, *ijlings*.

Courant, antic, a. *lopend*, *vloeiend*, *stroomend*.

fig. *gangbaar*.

tout-, ad. *vaardig*, *vlug*, *zonder moeite*, *gezwind*.

Courant, m. *vloed*, *stroom*, *loop*, m. fig. *-du marché*, *marktprijs*, m.

T. *lopende termijn* (van zenten), m.

-du comble, *lengte van een dak*, f.

Courante, f. T. *soort van dans*, m. *muzijk daartoe*, f.

Courantín, m. T. *soort van vuurpijl*, m.

Courbatón, m. T. *knie* (aan schepen), f.

Courbatu, ue, a. *stijf*, *kortademig*.

Courbature, f. *stijfheid*, *aamborsigheid*, f.

Courbe, a. *krom*, *gebogen*.

Courbe, f. T. *kromme lijn*, f.; *kromhout*; *gezwel achter de knieschijven der paarden*, n.; *twee zamengekoppelde paarden, welke dienen om een schip voort te trekken*, n. pl.

Courbé, ée, p. et a. *gekromd*, *gebogen*; *gebukt*.

Courbeinent, m. p. u. *kromming*, *buiging*, f.

Courber, v. a. *krommen*, *buigen*.

-v. n. *se-*, v. r. *zich krommen*, *hukken*, *buigen*.

Courbet, m. T. *bogt aan een' pak- of draag-zadel*, f.

Courbette, f. T. *ligte sprong* (van een paard), m.

Courbetter, v. n. T. *met ligte sprongen rijden*.

Courbure, f. *kromheid*, *kromte*, *bogt*, f.

Couwrier, m. T. v. Courfie.

Courcive, f. *gangboorden op openo vaartuigen*, m. pl.

Courée, f. Couret, m. T. *pap*, f. of *harpuis*, n. (waarmede men de schepen bestrijkt).

Courette, f. n. c. *klein hof*, n. (in een' spottenden zin).

Coureur, m. *looper*; *harddrayer* (van paarden sprekende), m.

Coureuse, f. *nachtloopster*, *straatheer*, f.

Courge, f. *kauwoerde* (zeker pompoengewas), f.

Courgée, f. *lang opgetrokken takje van eenen wijnstok*, n.

Courier, v. Courrier.

*Courir, v. n. *loopen*, *draven*; *jagen*; *heen en weder-omloopen*; *gangbaar zijn*; *reizen*; *stroomen*, *ylieten*; *voortloopen*.

fig. *ijlen*.

v. a. *in den loop vervolgen of jagen*; *doorreizen*, *doorkruisen*.

-la poste, *te post reizen*.

-sus, *sterk vervolgen*.

Courlis, Courlieu, m. *wulp of welp* (zeker watervogel), m.

Couronne, f. *kraan*, m.; *kroon*, f. fig. *staat*, m. *koningrijk*, n.; *geschoren kruin van eenen priester of monnik*, f.; *kleine rozekraan*, m.; *papier*, daar een kroon in staat, n.

T. *kroonlijst*, f.; *bovenst gedeelte van den hoof* (van een paard), n.; *ring in de zon of maan*.

maan; ring eener groote lamp;
baard van eenem valk, m.

Couronné, ée, p. et a. gekroondenz.
cheval, paard, dat door menig-
vuldig vallen aan de knieën
eene kale plek heeft, n.

T. ouvrage-, kroonwerk, n.

Couronnement, m. krooning, f.
fig. voltooiing, volmaking, f.

T. spiegelboog (op schepen), m.

Couronner, v. a. kroonen, bekroonen.
fig. beloonen, vergelden; omringen.
se-, v. r. oud worden (van boomen).

Couromure, f. T. kroon der herst-
hoornen, f.

Courre, v. a. v. Courir.

Courrier, m. postbode, postrijder,
koerier, m.

Courrière, f. loopster (van de maan
sprekende), f.; dageraad (beiden
in een' dichterlijken stijl), m.

Courtoie, f. leeren riem, m.

Courroucer, v. a. toornig of ver-
gramd maken.
se-, v. r. toornig of vergramd
worden; onstuimig worden (van
de zee sprekende).

Courroux, m. hevige toorn of gram-
schap, m.
fig. verbolgenheid, onstuimigheid
(der zee), f.

Cours, m. loop, gang, m.; wandel-
plaats, f.
fig. verloop; voortgang, m.;
gangbaarheid; breedte, f.

T. tijd tot het leeren eener
wetenschap, m. verhandeling
daarover, f. cursus.

avoir-, in zwang zijn.

-de ventre, buikloop, buik-
vloed, m.

-du marché, marktprijs, m.

-du change, wisselkoers, m.

Course, f. loop; wedloop, m.; rei-
ze, f. weg, m.; strooperij, ka-
perij, f.; loon van eenem koer-
rier, n.
fig. loopbaan, f.

Courtie, f. Courtier, m. T. doorgang
tusshen de roeibancken eener ga-
lei, m.

Courtier, m. harddrayer, m. oor-
logsruard, n.

T. stuk geschut, dat over de
voorpiecht eener galei schiet, n.

Courrière, f. T. koebrug (welke men
in zeegevechten gebruikt), f.

Courton, m. T. afgesnedene loot
eener wijngaardrank, f.; bijtak
van eenen boom, m.

Court, courie, a. kort, klein.

Court, ad. kort.

demeurer- rester-, blijven steken
(in eene reden).

couper-, kort afbreken.

tenir de-, in toom, in bedwang
houden.

Courtage, m. makelarij, f.; make-
laarsloon, n. courtagie, f.

Courtaud, aude, a. kort afgesneden,
gekort.
m. et f. hij of zij, die kort en
in een gedrongen is, m. en f.

Courtaud, m. paard met afgesne-
dene ooren en staart, n.; bas
eener zakpijp, f.
sa. winkelknecht, m.

Courtauder, v. a. aan paarden of
honden den staart of de ooren
afsnijden.

Court-bâton, m. v. Courbâton.

Court bouillon, m. sop, waarmede
men visch stooft of opkookt, n.

Court-bouton, m. houten pin, waar-
mede men de osfen aan den dis-
sel vast maakt, f.

Courte-boule, f. korte bolbaan (ze-
ker spel), f.

Courte-halcine, f. aamborstigheid, f.

Courte-paille, f. zeker spel, waar-
in strootjes (het langste of het
kortste) getrokken worden, n.

Courte-pointe, f. spreij of pronkde-
ken, f.

Courte-pointier, m. die zulke de-
kens maakt, m.

Courtier, m. makelaar, m.

Courtillère, f. zeker wormtje, dat
uit paardemest voorkomt, n.

Courtine, f. gordijn eener bedsteds
of ledekans, f.
T. gordijn tusshen twee bol-
werken, f.

Court-jointé, ée, a. T. paard met
korte kniebuigingen, n.

Courtisan, m. hoveling, m.

- Courtisane, f. *ontuchtig vrouwsper-
soon, n.*
- Courtoisier, v. a. fa. *uit winzucht
vleijen; aan eene vrouw zijn hof
maken.*
- Courtois, oïfè, a. p. u. *hoffelijk,
vriendelijk.*
- Courtoisie, f. fa. *hoffelijkheid, f.*
- Courton, m. *korte hennep, m.*
- Courru, ue, p. et a. *gejaagd, ver-
volgd, enz.*
fig. être fort-, *sterk gezocht wor-
den, veel toeloop hebben.*
- Cous, Coyer, m. *slipsteen, m.*
- Cousin, m. *neef, m.; kleine mug,
f.; soort van gebak, n.*
- Cousinage, m. fa. *neeffchap, f.*
- Coufine, f. *nicht, f.*
- Cousiner, v. a. fa. *neef heeten.*
v. n. fa. *zijne nabestaanden en
vrienden rond reizen om den
vrijen kost te hebben.*
- Coufinière, f. *behangfel van gaas of
andere dunne stoffe voor eene
bedstede, om de muggen af te
weren, n.*
- Coufoir, m. T. *boekbinders naai-
bank, f.*
- Cousin, m. *kusfen, n.*
- Cousinet, m. *kusfentje, n.*
- Coufû, ue, p. et a. *genaaid enz.*
fig. *zeer mager; geheel vol.*
être -avec q. fa. *iemand niet ver-
laten.*
être -d'argent, fa. *veel geld hebben.*
bouche coufue, fa. *mondje too!*
- Coût, m. T. p. u. *prijs, m. waarde, f.*
- Coûtant, a. m. *prijs-, inkoops-prijs, m.*
- Coûtarde, f. *soort van gebak, n.*
- Couteau, m. *mes; kort zijdgeweer, n.*
-de chasc, *hertsvanger, jacht-
houwer, m.*
-de tripière, *mes, dat aan weers-
kanten snijdt, n.*
jouer des couteaux, *vechten.*
- Coutclas, m. *korte en breede fabel, f.*
T. *lijzeil, n.*
- Coutelier, m. *mesmaker, m.*
T. *soort van schelp, welke de
gedaante eener mesfenscheede
heeft, f.*
- Coutelière, f. p. u. *mesfenkoker, m.*
- Coutellerie, f. *mesfensmakerij, f.;*
- mesfensmakerswinkel, m.; mesfens-
makerswerk, n.*
- Coutelure, f. T. *snede (in perka-
ment enz), f.*
- Coûter, v. a. et n. *kosten.*
- Coûteux, euse, a. *kostbaar.*
- Coutier, m. *tijkenwever, m.*
- Coutil, Coutis, m. *tijk, f.*
- Coûtre, m. *ploegijzer, n.*
- Coûtime, f. *gewoonte, f.; gebruik;*
lands- stads-regt, n.
avoir-, *gewoon zijn, plegen.*
- Coutumier, ière, a. fa. *gewoon, tot
een oud gebruik behoorend.*
- Coutumier, m. *lands- stads-regt, n.*
- Couture, f. *naad, m.; naaisel, het
naaijen; likteeken, n.; (in som-
mige kloosters) naaikamer; kleër-
makerij, f.*
T. *naden of voegen van een
schip, m. en f. pl.*
battu, défait, à plate-, *gantsch,
geheel en al geslagen.*
- Couturier, m. *die goed naait; bce-
re kleermaker, m.*
T. *schenkelspier, snijderader, f.*
- Couurière, f. *naaister, f.*
- Couvée, f. *broeifsel of broedsel,
nest vol eijeren, n.*
fig. fa. *gebroed, gebroedsel, n.*
- Couvent, m. *klooster, n.*
- Couver, v. a. et n. *broeden, ait-
broeden.*
fig. *heimelijk beleggen of smeden.*
se-, v. r. fig. *il se couve, en
broeit of smcult.*
- Couvercle, m. *deksel, n.*
- Couvert, erte, p. et a. *bedekt; ge-
kleed, bekleed.*
fig. *geveinsd, heimelijk, arglistig.*
vin-, *donkerroode wijn, m.*
pays-, *land vol boomen, n.*
temps-, *betrokken weder, n.*
mot, terme-, *bedekt woord, n.*
- Couvert, m. *huisvesting, herberg;*
*bélonnerde plaats, f.; omfag
van eenen brief, m.; tafelgoed;*
*deksel, dekkleed, n. mes, vork,
servet, enz. voor iemand aan tafel.*
à-, ad. *bevrijd, bevoeligd.*
- Couverte, f. *verglafel van 's perso-
lein; dek (op zekere fchepen in
de Leyant), n.*

- Couvertement, ad. *bedektelijk, heimelijk.*
- Couverture, f. *deksel, n.; beddedek-n, f.; dak van een huis, n.*
fig. *voorwendsel, n. dekmantel, m.*
- Couverturier, m. *dekenmaker of verkooper, m.*
- Couvet, m. *vuurtost met een hengel, f.*
- Couveuse, f. *broeihen, f.*
- Couvi, a. m. *oef-, vuil, bedorven ei, n.*
- Couvre-chef, m. *soort van sluizer der boerevrouwen; hoofddoek, m.*
T. *wondhealers hoofd-windfel, n.*
- Couvre-feu, m. *vuurdeksel; braadscherm, n.; taptoe, f.*
- Couvre-pied, m. *dekkleed voor de voeten, n.*
- Couvreur, m. *leidekker, m.*
- Couvreuse, f. *leidekkers vrouw; stoelematster, f.*
- *Couvrir, v. a. *dekken, bedekken, toedekken; overstrekken; kleeden.*
fig. *verbergen; dekken, bespringen (van paarden enz. sprekende).*
-une carte, (geld) *op eene kaart zetten.*
-une enchère, *in eene openbare verkooping hooger bieden dan een ander.*
fe-, v. r. *zich dekken; den hoed opzetten; betrekken enz. (van de lucht sprekende).*
- Cover, v. *Cous.*
- Crabe, m. *krabbe, f. soort van kreeft, m.*
- Crac, m. fa. *gekraak, n.*
A. *plotselijk, op eenmaal.*
- Crachat, m. *speeksel, n.*
- Crachement, m. *spuwing, f.*
- Cracher, v. a. et n. *spuwen, uitspuwen.*
fig. fa. *-du latin, te onpas lastijnfighe woorden in een gesprek mengen.*
-au basfin, *iets met tegenzin bevalen.*
- Cracheur, m. euse, f. *hij of zij die spuwt, m. en f.*
- Crachoir, m. *spuwbakje, spuwpotje, n. kwispedor, f.*

- Crachotement, m. *het manigvuldig spuwen, n.*
- Crachoter, v. n. *dikwijls en weinig te gelijk spuwen.*
- Craie, f. *krijt, n.*
- *Craindre, v. a. *vreezen; zorgen, beducht zijn; schuwen; eerbied of onzag betoonen of t'edragen.*
- Crainte, f. *vrees; bezorgdheid, f.*
de-, de -que, c. *uit vrees enz.*
- Craintif, ive, a. *vreesachtig, beschromd.*
- Cramoisi, m. *karmozijnrood, n.*
- Cramoisi, ic, a. *karmozijnrood.*
- Crampe, f. *kramp, f.*
goutte-, *vliegende jicht, f.*
- Crampon, m. *kram, f. anker, n.*
T. *houvast, n. zadelkram of lis voor de pistoolholsters, f.*
- Cramponner, v. a. *met krammen vast maken; scherp en ten ijs beslaan (van paarden sprekende).*
fe-, v. r. *zich vast klemmen.*
- Cramponnet, m. *krammetje, n.*
T. *kleine kram (in een slof), f.*
- Cran, m. *kerf, f. of tand, m. (in ijzers enz.)*
T. *teeken aan gegotene letters ter aanwijzing der rechte zijde van dezelyen, n.*
- Crâne, m. *bekkeneel, n. hersenpan, f.*
- Crapaud, m. *padde, f.*
- Crapaudaille, v. *Crépaudaille.*
- Crapaudière, f. *paddenest, n.*
fig. fa. *morfige, onreine plaats, f.*
- Crapaudine, f. T. *paddesteen, m.; ijzeren of koperen plaat, daar de spil of bout van eene koetspoort enz. in draait, f.; duizendblad, n.; kloof aan de voeten der paarden door het aanslaan der hoefijzers, f.; stukblik met gaten vóór eene waterbuis, n.*
pigeons à la-, *gekloofde duiven, die men op den rooster braadt, f. pl.*
- Crapoulin, m. ine, f. fa. *klein, mismaakt mensch, m.*
- Crapule, f. fa. *vuile overdaad in drank, f.*
- Crapuleux, euse, a. *zich op eene vuile wijze te buiten gaande in drank.*

Craquelin, m. *krakeling*, m.
Craquelot, m. *versche of nieuwe bokking*, m.
Craquement, m. *geknars, gekraak*, n.
Craquer, v. n. *kraken, knakken, knarsen*.
 fig. fa. *liegen, zwetsen*.
Craquerie, f. fa. *zwetsorij, windmakerij*, f.
Craquètement, m. *knarsing der tanden*, f.
Craquêter, v. n. *kraken, knarsen, klateren*.
Craqueur, m. euse, f. prp. *zwetsfer, windmaker, m. zwetsfer*, f.
Crase ou *synérèse*, f. *inèénsmelting van twee lettergrepen*, f.
Crasse, a. dik, *grof, onbeschoft*.
 fig. *ignorance-, grove onwetendheid*, f.
Crasse, f. *vuiligheid, smerigheid; onzuiverheid; vuiligheid, welke van de metalen komt bij het smelten*, f.
Crasfes, f. pl. T. *schilfers van ijzer of ander metaal, die bij het smeden affpringen*, f. pl.
Cristeux, euse, a. *vuil, smerig, onzuiver*.
 fig. *vrek, gierigaard*, n.
Cratère, m. *drinkschaal bij de oude Romeinen*, f.; *mond (krater) van eenen vuurbrakenden berg*, m.
Craticuler, v. a. T. *eens schilderij of plaat met vierkante ruiten bedekken, om dezelve naauwkeuriglijk na te teekenen*.
Cravan, m. *boomgans, schotsche gans; soort van zeemosel*, f.
Cravate, m. p. u. *paard uit Croasie*, n.
Cravate, f. *das om den hals*, f. *halsdoek*, m.
Crayon, m. *teekenkrijt, rood krijt, potlood, v. s; teekening, welke daarmede gemaakt wordt*, f.
 fig. *schets, f. eerste ontwerp*, n.
Crayonner, v. a. *met krijt teekenen; schetsen, een schets maken*.
Crayonneur, m. *teekenaar*, m.
Crayonneux, euse, a. *potloodachtig*.

Créance, f. *geheime last, m. instructie voor eenen Minister; som die men schuldig is; deugdelijke schuldbekentenis*, f.
 lettre de-, *geloofsbrief*, m.
Créancier, m. *ière, f. schuldeischer, m. schuldeischer*, f.
Créateur, a. *Scheppend*.
 m. *schepper, formeerder*, m.
 fig. *oorzaak*, f.
Création, f. *Schepping*, f.
 fig. *aanstelling, verkiezing*, f.
Créature, f. *schepsel, n. gunsteling*, m.
Crécelle, f. *ratel, m. schel, bel*, f.
Crécerelle, f. *ratel*, m.
Crèche, f. *krib of kreb (slaapplaats voor kinderen enz.)*, f.
Crédence, f. *tafeltje ter zijde van het altaar*, n.
Crédibilité, f. T. *geloofwaardigheid*, f.
Crédit, m. *trouw, f. en geloof*, n. *crediet; aanzien*, n.
 faire ou donner à-, *op crediet doen of geven*.
 lettre de-, *geloofs- of credietbrief*, m.
 à-, *te borg*.
 fig. *te vergeeft, zonder grond*.
Créditer, v. a. T. *borgen, crediteren*.
Créditeur, m. T. *schuldeischer, m.*
Crédo, m. *geloofsbelijdenis der Apostelen, f. het credo*, n.
Crédule, a. *ligtgeloovig*.
Crédulité, f. *ligtgeloovigheid*, f.
Créer, v. a. *scheppen*.
 fig. *instellen, oprigten, sichten; aanleggen*.
Crémaillère, f. *haal, heugel*, f.
Crémaillon, m. *haaltje of heugeltje*, n.
Crème, f. *room, m.*
 fig. *het beste van iets*, n.
 -de tarte, *gezuiverde wijnsteen*, m.
 -fouetée, *geklesde room*, m.
 fig. *schoone woorden zonder iets zakelijks*, n. pl.
Crèmeau, v. *Chrèmeau*.
Crémer, v. n. *room worden*.
Crémère, f. *roomverkoopster*, f.

Créneau, m. *opening boven in eenen muur*. f. *schietgat*, n.
 Crénelage, m. T. *rand om de muntstukken*, m.
 Crénele, ée, p. et a. *gekerfd, geraud*.
 Créneler, v. a. *kerven; de muren met schiet- of kijk-gaten voorzien*.
 Crénelure, f. *het maken van schietgaten in de muren, torens; het vanden der muntstukken*, n.
 Créole, m. et f. *hij of zij, die van Europeesche ouden in Amerika gebooren is*, m. en f.
 Crépage, m. *het kronkelen van floers*, n.
 Crépe, m. *floers*, n.
 Crépe, m. *soort van kassiel*, n.
 Créper, v. a. *in mekaar kwallen*. ic-, v. r. *krullen, kroezn*.
 Crépi, m. *pleisterkalk*, m.
 Crépin, m. *saint*, fig. ta. *alles wat men bezit; handwerkszak der rondreizende schoenmakers*, m.
 Crépine, f. *soort van franje*, f.
 T. *net of darmlyes van een lam of kalf*, n.
 Crépir, v. a. *met kalk bestrijken (eene muur); den erf op het leër maken*.
 Crépisure, f. *pleistering, bestrijking met kalk*, f.; *pleisterkalk*, m.
 Crépitation, f. T. *het kraken enz. van vuur*.
 Crépon, m. *gekrunkeld floers, krip*, m.
 Crépu, ue, a. *gekruld, kroes (van haar sprekende)*.
 Crépuscule, m. *schemerlicht, morgen- of avond-schemerinn*, f.
 Créquier, m. *soort van witten pruimeboom*, m.
 Créteau, m. *soort van grof doek, om er tapijt op te werken*, n.
 Créston, m. *kers of kors, waterkers*, f.
 Cresfontière, f. *plaats, waar veel kers of kors groeit*, f.
 Crétaçée, a. *krijtsachtig*.
 Créue, f. *kam (van hanen enz.)*, *kuif (van zekere vogelen)*; *kroon (der slangen)*; *rij graten aan*

den ruggegraat van eenige vischen; *opgeworpene aarde naast eenre gracht*, f.
 -marine, *steenbreke, bevernel. (zekere plant)*, f.
 Crété, ée, T. *met een kam of kuif voorzien*.
 Crételer, v. n. *kakelen (als de hennen)*.
 Crétonne, f. *soort van wit lijnwaad*, n.
 Crevaillé, f. *fa. vretterij, f. vreesmaaltijd*, m.
 Crevasse, f. *veet, spleet, scheur*, f.
 Crevasser, v. a. *reten enz. maken*. v. n. et fe-, v. r. *splijten, opbarsten*.
 Crévé, ée, p. et a. *geborsten, gespletten enz.* fig. *un gros-, une grosse-, fa. stok op, vraat, gulzig mensch*, m. en f.
 Crève-cœur, m. *groot hartzeer, verdriet*, n.
 Crever, v. a. *doen barsten, doen springen*. -les yeux, fig. *fa. voor de oogen staan*. -le cœur, *door 't hart gaan*. -un cheval, *een paard te barsten rijden*. v. n. *barsten, aan stukken springen*. fa. *sterven*. fe-, v. r. *barsten, breken*.
 Crevette, f. *garnaal (kleine zee-kreeft)*, f.
 Creusement, m. p. u. *uitholing*, f.
 Creuser, v. a. et n. *graven, delven, uitholen*. fig. *doorgronden*.
 Creuset, m. *smeltkroes*, m.
 Creux, euse, a. *hol, diep*. fig. *verward, ijdel, hersenschimmig*. ad. *songer-, over hersenschimmen nadenken*.
 Creux, m. *holligheid, diepte*, f. - *kuil; lage toon, bastoon*, m. T. *vorm, waarin men iets afgiet*, m.
 Cri, m. *schreeuw*, m.; *geschreeuw, geroep; krijgsgeties*, n.; *openbare uitroeping*, f.

cher-

- chercher à cor & à-, op alle wegen en plaatsen zoeken.
- Criailleur**, v. n. fa. gedurig schreeuwen, razen of tiereu.
- Criailleurie**, f. fa. herhaald geschreeuw of getier, n.
- Criailleur**, m. euse, f. fa. schreeuwer, kijver, m. schreeuwster, kiffster, f.
- Criant**, ante, a. schreeuwend, wraakroepend.
- Criard**, arde, a. schreeuwend. oiseau-, schreeuwvogel, m. dettes criardes, krijtende schulden, kladschulden, f. pl. m. schreeuwer, m.
- Criarde**, f. sterk gegomd grof lijnwaad, n. schreeuwster, f.
- Crible**, m. zeef, korenzeef, f.
- Criblement**, m. zifping, f.
- Cribler**, v. a. ziften, met de zeef zuiveren.
fig. criblé de coups, vol wonden.
- Cribleur**, m. zifter, m.
- Criblure**, f. uitziftel, n.
- Cric**, m. dommekracht, f.
- Cric**, f. geregtelijke uitroep, m. of afkondiging, f.
- Crier**, v. n. schreeuwen, uitroepen.
fig. overluid klagen; kijken, razen.
T. aduflaan (van jagthonden sprekende).
v. a. openlijk omroepen of afkondigen.
- Cricrie**, f. geschreeuw, n.
- Crieur**, m. euse, f. schreeuwer; omroeper, m. schreeuwster enz., f.
- Crime**, m. misdaad, euvelaard, f. schelmstuk, n.
- Criminaliser**, v. a. T. eene geldzaak in eene halszaak veranderen.
- Criminaliste**, m. regter of rechtsgeleerde, in het lijfsstraffelijke eraren; die over het lijfsstraffelijke geschreven heeft, m.
- Criminel**, m. elle, f. misdadiger, misdadige, m. en f.
a. strafbaar, schuldig; lijfzaking; zondig.
- Criminellement**, ad. op eene strafbare of zondige wijze.
- Crin**, m. lang haar der paarden en andere dieren, n.
- Crins**, pl. manen (der paarden enz.), f. pl.
fa. slecht haar, n. slechte paaruik, f.
- Crinier**, m. bereider van paardenhaar, m.
- Crinière**, f. manen (van een paard of ander dier), f. pl.; halsdek (van een paard), n.
- Crinon**, m. danworm, m.
- Crique**, f. kreek (kleine zeehaven); diepe gracht buiten eene vesting, f.
- Criquer**, v. n. ruifchen, kraken.
- Criquet**, m. jakhals (slecht paard), m.
- Crise**, f. T. bestisfings-punt, n. verandering in eene ziekte (ten goede of ten kwade); krisis, f.
- Crispation**, f. krulling, kronkeling, f. T. zamenkrimping, f.
- Crisfer**, v. a. met de tanden knarfen of knerfen.
- Cristal**, m. kristal, bergglas, n. T. glas als kristal, n.
-de montre, kristalijnen glas op een zakuurwerk, n.
- Cristallin**, m. T. kristalijne vocht (in 't oog), n.; heldere hemel; m.
- Cristallin**, iae, a. kristallijn, klaar en doorschijnend als kristal.
- Cristallisation**, f. T. verandering in kristal, f.
- Cristalliser**, v. a. et n. als kristal stollen of maken; helder maken als kristal.
fe-, v. r. helder worden als kristal.
- Critiquable**, a. berispelijk, aan berisping onderworpen.
- Critique**, a. hagchelijk; hokelzuchtig, bedilziek; ophelderend.
fig. gevaarlijk.
- Critique**, m. kunsregter, beoordeelaar (van boeken enz.); hokelaar, bediller, m.
f. geleerde beoordeeling, oordeelkunde, berisping, bestrafping, f.
- Critiquer**, v. a. naauwkeuriglijk beoordeelen; hokelen, bedillen.

Crossement, m. gekras (der raven), n.
 Coaster, v. n. krasfen (als de raven).
 Croc. m. haak; brandhaak, loots-haak, m.
 fig. fa. sijne speler, bedrieger, m.
 -en janbe, m. het dwars zetten van den voet tusschen iemands beenen, om hem te doen vallen, n.
 fig. fa. list om iemand te bena-zeelen, f.
 pl. laktanden (van een paard), oogtinden (van een' hond); groote knoels, m. pl.
 Croche, a krom.
 1. T. haakloot (in de muziek), f.
 Crochet, m. haak, m. haakje; krom ijzer, waarmede men de sloten open steekt, n.; weeghaak, m.
 pl. kleine haarlokken op het voorhoofd, f. pl.
 -de porte-faix, rughouten der pakdragers, n. pl.
 Crocheter, v. a. opensteken (een slot).
 Crocheteur, m. euse, f. pakkendra-ger of draagster, lastdrager of draagster, m. en f.
 -de portes, opensteker (van sloten), m.
 Crochetier, m. gordelmaker, m.
 Crochetons, m. pl. haakjes aan de rughouten der pakdragers, n. pl.
 Crochu, ue, a. krom, gebogen; als een haak omgebogen.
 Crocodile, m. krokodil, m.
 Crocus, m. saffraanbloem, krokus-bloem, f.
 *Croire, v. a. (qc., q.) gelooven, meenen, voor waar houden; ver-trouwen.
 -à q. ou à qc. aan iemand of aan iets gelooven.
 v. n. gelooven, geloof hebben.
 Croisade, f. kruistogt, m. kruis-vaart, f.
 T. zuiderkruis (zeker gestern-te), n.
 Croisé, ée, p. et a. gekruist.
 T. met een kruis voorzien; ge-keperd (van lakken enz.)

Croisé, m. kruisvaarder, m.
 Croisée, f. kruisraam; kruis (van een anker), n.; inslag van een weeffel, m.
 1. kruiswijze over elkander ge-legde houtjes (boven in eenen bijenkorf), n. pl.
 Croisement, m. T. het kruisen der degen (in het scherm), n.
 Croisser, v. a. kruiswijze leggen of plaatsen; dwars over iets gaan; met kruisjes doorhalen, uitsrij-ken.
 fig. q., iemand in den weg tre-den.
 T. met een kruis teekenen.
 v. n. kruisen (op zee); over el-kanderen gaan (van kleederen).
 se-, v. r. zich tot eenen kruis-togt gereed maken; kruiswijze loopen.
 Croisette, f. T. kruiswortel, m.
 T. slothout van den vlagge-slok, n.
 Croiseur, m. kruiser, kapitein van een schip dat kruist, m.
 Croisière, f. plaats, waar schepen kruisen; f.
 Croisille, f. T. met haken bezetten wervel aan het spinrad der touw-slagers, m.
 Croisillon, m. dwarshout van een kruis, n.
 Croissance, f. wasdom, m.
 Croissant, m. wasfende maan, f.
 fig. halve maan, f.; krom ijzer in schoorsteenen, waaraan men een aschschop enz. hangt, n.
 T. sikkel, f. rond snijmes (der hovenieren), n.; resp. eener ve-del of viool, m.
 Croisière, f. keper (van zekere stof-fe, f.
 Croit, m. aanwas (van ve), m. vermenigvuldiging, f.
 *Crotre, v. n. wasfen; groeijen, toenemen; vermeederen.
 Croix, f. kruis, n.
 fig. kruis, lijden, n. ellende, f.
 -en-, ad. kruiswijze.
 -de par Dieu, f. A, B, C boek-je, n.
 -ou pile, kruis of munt.

- n'avoir ni-, ni pile, *fa. kruis noch munt hebben, geheel van geld ontbloot zijn.*
 jetter à- ou pile *kruis of munt spelen.*
 fig. *begin (eener zaak), n.*
Cromorne, m. T. *kromhoorn, m. (een der registers van 't orgel).*
Cron, m. *schelpzand, n.*
Crone, m. T. *kraan (tot opheffing van zware lasten); begroside plaats op den grond van 't water, f.*
Croquant, m. *fa. strooper, slecht of gering mensch, schoft, m.*
Croquant, ante, a. *knappende (tusschen de tanden).*
Croquante, f. *knapkoek, m.*
Croque, f. *manger qc. à la- au sel, iets enkel met zout eten.*
Croquer, v. n. *tusschen de tanden knappen of knarsen.*
 v. a. *spoedig opeten of opknappen; verslinden.*
 fig. *verschalcken.*
 T. et fig. *ontwerpen, in het ruw afteekenen.*
Croquet, m. *dunne en harde peperkoek, m.*
Croqueur, m. p. u. *schalk, listige bedrieger, m.*
Croquignole, f. *knokslag, knip (voor den neus), m.*
Croquis, m. *eerste gedachte, f. ontwerp, n. (eens schilders).*
Crosse, f. *bischoffelijke staf, m; kolf (waarmede men speelt), f.*
 -de fusil, *kolf (van een schietgeweer), f.*
 -d'aiguère, *oor aan een lamp, n.*
Crosé, ée, a. *die rege heeft eenen Bischoffs-staf te voeren.*
Crosier, v. n. T. *kolven.*
 fig. *fa. C'est un homme à-, het is een verachtelijk mensch.*
Croslette, f. T. *afgesnedenjarige wijngaardrank, f.*
Crosleur, m. *kolver, die met de kolf speelt, m.*
Croue, f. *slijk of slijk, n. vuiligheid der straten, f.; drek (van zekere dieren), m.*
- Crotté**, ée, p. et a. *beslijkt, bevuild.*
Crotter, v. a. *bekladden; vuil maken.*
 se-, v. r. *zich in het gaan beslijken.*
Cro-tin, m. *drooge mest of mist, m.*
Croulant, are, a. *bouwvallig.*
Crouement, m. *instorting, f.*
Crouler, v. n. *instorten, onvallen.*
 v. a. T. *wiegen (een schip), om het van stapel te deen loopen.*
Croulier, ère, a. *wat onder de voeten wegglijdt.*
Crouitière, f. *onvaste grond, m.*
Croupade, f. T. *vietsprong (zekere sprong van een paard), m.*
Croupe, f. *kruis of achterste van een paard of eenig ander lastdier, n.; top m of kruin f van eenen herg; aandeel aan een gelzzaak, n.*
 en-, *achter op.*
 à **Crouperons**, ad. *op het achterste.*
Croupiader, v. n. T. *een schip van achteren vertuijen.*
Croupiat, m. T. *kabelknoop, spring, m.*
Croupier, m. *medestander in het spel; deelhebber aan de winst eener onderneming, waartoe hij ook geld schiet, m.*
Croupière, f. *staatriem, m.*
 T. *achterdwarsstouw (op schepen), n.*
Croupion, m. *stuit (deel van 't lichaam), f.; aars, gat, n.*
Croupir, v. n. *stil staan (van water).*
 fig. *dans qc., in iets blijven steken, verderven.*
Croupissant, ante, a. *stilstaande en aan bederf onderhevig.*
Croupon, m. T. *gelooid koe- of ossehuid, zonder kop en buik, f.*
Croustille, f. *korstje broods; soera van hoofdsraad, n.*
Croustiller, v. a. *fa. een korstje broods bij het drinken eten.*
Croustilleux, euse, a. *fa. koddig, kortswijlig; een weinig vuil.*
Croutte, f. *korst, f.; gebakken deeg aan eene pastei; groot stuk broods met veel korst, in vleeschnat gedoopt, n.*

T. slechte schilderij, f.
Croûtelette, f. broodkorsje, n.
Croûtier, m. opkooper van oude schild. rijen, m.
Croûton, m. korsje, n.
Croyable, a. gelooflijk, geloofwaardig.
Croyance, f. geloof, n. meening; geloofs-leer, f.
Croyant, m. ante, f. geloovige, m. en f.
Cru, m. grond, waarop iets groeit, m; gewas, n.
Cru, ue, a. raauw, ongecoekt; onbewerkt; onverteerbaar.
tout-, bien-, fig. ruw, onbescheiden.
à Cru, ad. op de bloote huid.
Cruauté, f. wreedheid, f.
Cruche, f. aarden- of andere kruik, f. fig. dom mensch, domkop, m.
Cruchée, f. kruikvol.
Cruchon, m. kruikje, n.
Crucial, ale, a. T. kruisvormig.
Crucifère, a. kruisdragend.
Crucifiement, m. kruisging, f.
Crucifier, v. a. kruisgen.
Crucifix, m. kruisbeeld, n. crucifix.
Crudité, f. raauwheid, moeilijkheid om te verteren, f.
Crue, f. wasdom, m. het wasfen, soemenen, n. vermeerdering, f. T. het betaalde boven den prijs bij openbare verkooping, n.
Cruel, elle, a. wreed, onmeddoogend.
Cruellement, ad. op eene wreede, onmenschliende wijze.
Crument, ad. ruwelijk, onbeschofselijk.
Crustacée, a. T. (animaux) crustacées, schelpdieren, n. pl.
Crufade, Cruzade, f. krusfada (soort van Portugeesche munt), f.
Crypte, f. T. onderaardsche begraafplaats in eene kerk, f.
Cryptographie, f. kunst van met cijfers te schrijven, f.
Cryptographique, a. het geen tot deze kunst behoort.
Cubature, f. T. het meten van den lichamelijken inhoud eens taarlings of teerlings, n.

Cube, m. T. teerling, m. kubik-getal, n. a. in 't vierkant, kubisch.
Cubébe, f. staartpeper, f. (van het eiland Java komende).
Cubique, a. T. vierkant, kubisch.
Cubital, m. elleboogspier, f.
Cublanç, m. soort van snip, f.
Caceron, m. soort van klein gekorven diertje, n.
Cucurbitacée, a. T. van den aard der pompoenen.
Cucurbitain, Cucurbitaire, m. worm, die de gedaante heeft van een meloenzaadje, m.
Cucurbite, f. T. overhaalglas met een' langen hals, n. kolf, f.
Cueille, f. T. baan van een zeil, f.
Cueillette, f. inzameling van geld voor de armen, collecte, f.; (eerstijds) oogst, m.
Cueilleur, m. euse, f. hij of zij, die de vruchten plukt en inzamelt, m. en f. T. leerjongen (in eene glasblazerij), m.
Cueillie, f. T. eerste pleistering van eenen muur, f.
***Cueillir, v. a. inzamelen, lezen, plukken, aftrekken (van vruchten, bloemen enz. sprekende).**
Cueilleir, m. ooft- of bloemen-korfje, n.
Cuider, m. lange korf, daar men ooft in plukt, m.
Cuiller, f. (pron. Cuillère) lepe; schuimspaan, m.; pompboor, f.
Cuillerée, f. lepelvol; lepelkruid, n.
Cuilleron, m. blad van eenen lepel, n.
Cuillier, m. lepelaar (zekere vogel), m.
Cuine, f. T. distilleerkruik, f.
Cuir, m. huid, f.; vel, leer, n.
Cuirasse, f. borstwapen, harnas, n.
Cuirasé, ée, a. met een harnas gewapend.
Cuirasser, v. a. met een harnas wapen.
Cuirassier, m. ruster, met een harnas gewapend, kurassier, m.
***Cuire, v. a. et n. koken, zieden; bakken; braden; gaar maken; verteren; smarten.**

uisfant, ante, a. brandend, zeer smartelijk.
 uifine, f. keuken; kookkunst, f.; ros de keuken behoorende bedienden, m. pl.; kruiddoos, f.
 uifiner, v. n. fa. de spijzen toebrachten.
 uifiaier, m. iere, f. kok, m. keukenmeid, f.
 uisfart, m. dijfuk van een harnas, n.
 uisfe, f. dij of dije, f.; boutje (van gevogelte), n.
 uisfon, f. het koken, zieden; branden; bakken, n.; brandende pijn, f.
 uisfot, m. beut (van wildbraad), m.
 Cuistre, m. schoolyos, zotskap, pedant, m.
 Cuit, ite, p. et a. gekookt, gebakken enz.
 Cuite, f. bakfel (van steenen enz.), n.
 Cuivre, m. koper, n.
 Cuivrette, f. koperen mondftuk aan blaaspeeltuigen, n.
 Cuivreux, eufe, a. koper inhoudend; koperachtig.
 Cul, m. (pron. Cu) achterfte, n. aars, m.
 fig. achtergedeelte; oog (eener naald), n.; bol (van eenen hoed); bodem (eener flesch enz.), m.
 être à-, fa. tot het uiterfte gebragt zijn.
 -de basfe fosfe, onderaardsche kerker, m.
 -de jatte, mensch zonder beenen, die genoodzaakt is zich in eenen bak voort te sopen, m.
 -de lampe, T. sieraad in 't midden eener zoldering; sieraad (vignet), waarmede een boek, of een hoofdftuk van hetzelfde, gefloten wordt, n.
 -de fac, blinde straat, straat zonder uitgang, f.
 Culaste, f. kamer (van 't gefchut); ftaatschroef aan de loop van een fchietgeweer, f.
 Culbutte, f. ombuiteling, f. val over 's hoofd, m.

Culbuter, v. a. et n. tuimelen, buigelen, over 't hoofd vallen.
 fig. doen vallen, in 't verderf ftooten.
 Culée, f. T. bruggenmuur aan den oever, m.; het ftooten (van een fchip); gedeelte eener huid; waaraan de ftaart vast is, n.
 -d'arc-boutant, pilaar of pijler; die een gewelf ondersteunt, m. pl. T. ftooten van een fchip op eene zandbank, n.
 Culer, v. a. T. achteruit zeilen of drijven (van fchepen), n.
 Culeron, m. T. beuling aan den ftaartriem (eens paarás), m.
 Culière, f. druifsteen onder eene goot, m.
 Culot, m. het laafte jong in een nest, n.
 fig. fa. laafstgeboren, jongfte kind, n.; laafst aangenomen in eene gezelfchap, m.
 T. klomp (van metaal), m.; gesmolten ftuk goud of zilver in den smeltkroes; onderst vond deel aan allerhande dingen, n.
 Culote, f. broek, f.
 T. metalen kap eener piffool, f.-de pigeon, ftuit (eener duif), f.
 Culotté, ée, a. n. c. die eens broek aan heeft.
 fig. fa. welgefteld, gegoed.
 Culottin, m. foort van nauwe broek, f.
 fa. kind, dat pas in de broek gekomen is, n. brockeman, m.
 Culte, m. eerdienst, m. godsdienstige eerbewijzing, f.
 Cultivateur, m. akkerman, landbouwer, boer, m.
 Cultivation, f. bebouwing van landerijen, f.
 Cultiver, v. a. bebouwen, beplanten; aankweeken, aansokken.
 fig. beoefenen, bearbeiten, vormen, befchaven; in eere houden.
 Culture, f. landbouw, akkerbouw, m.
 fig. aankweeking, beoefening, befchaving, f.
 Cumín, m. komijn, m.
 Cumulatief, ive, a. T. nog bij komend.

- Cumulativement, ad. T. *nog daarenboven, te zamen.*
- Cumulier, v. n. *ophopen, op een stapelen.*
- Cunette, Cuvette, f. T. *float in eens drooge gracht, f.*
- Cupide, a. n. c. *begeerig, gretig (naar iets).*
- Cupidité, f. *begeerlijkheid, gretigheid, f.*
- Cupidon, m. *minwegod, kupido, m.*
- Curage, m. *reiniging, zuivering, f.*
T. *waterpeper, f.*
- Curatelle, f. *voogdijfchap, voogdij, f.*
- Curateur, m. *voogd, m.*
- Curatif, ive, a. *genezend.*
- Curatif, m. n. c. T. *artsnij, f. geneesmiddel, n.*
- Curation, f. T. *genezing (eener ziekte), f.*
- Cuatrice, f. *voogdes, f.*
- Curcuma, m. *kurkuma, geelzucht-wortel, m.*
- Cure, f. *genezing, heeling, f.; priesterfchap; pastoors- of priesterfhuif; foort van geneesmiddel voor vogelen, n.*
- Curé, m. *priester, pastoor, m.*
- Cure-dent, m. *tandefoker, m.*
- Curée, f. T. *het geen men aan de honden of jagtvogels van het gevangene wild geeft, n.*
mette en-, fig. *aanvuren tot winst.*
- Cure-oreille, m. *oorlepel, n.*
- Cure-pied, m. T. *fchraapijzer (voor de hoeven der paarden), n.*
- Curer, v. a. *fchoon maken, uitvegen.*
se- les dents, les oreilles, *zijne tanden flogen, zijne oren ruimen.*
- Cureur, m. -de puits, *putruimer, m.*
- Curial, ale. a. *tot het priesterfchap behoorend.*
- Curieufement, ad. *nieuwsgieriglijk; naauwkeuriglijk; zorgvuldiglijk.*
- Curieux, eufe, a. *nieuwsgierig; weetgierig; nieuw, zeldzaam, voorsreffelijk.*
m. et f. *hij of zij, die nieuwsgierig of weetgierig is, m. en f. liefhebber, verzamelaar van zeldzaamheden, enz. m.*
- Curiofité, f. *nieuwsgierigheid; weefgierigheid; rariteit- of poppenkaf, f.*
pl. *zeldzaamheden, f.*
- Curroir, Curon, m. *flok, waarmede men den ploeg fchoon maakt, m.*
- Curfeur, m. T. *kruis van eenem graadboog, n.*
- Curfive, f. et a. f. *écriture-, kurfyf-fchrift, n.*
- Curures, f. pl. *modder, m. of vuilnis, f. (dat op den grond van gedroogde vijvers gevonden wordt).*
- Curviligne, a. T. *kromlijnig.*
- Curvité, f. p. u. *kromte, bogt, f.*
- Cuscute, f. *wrangkruid, m.*
- Custoné, ée. a. *wormftekig.*
- Custode, m. *opperfte of prioor van zekere geestelijke orden, m.*
f. *ouwelkaf (in de Roomsche kerk); kap van de holfers der piftofen; matras in eens koets, f.; voorhangfel eens altaars, n.*
- Custodial, ale, a. *wat eenen opperfte of prioor eener geestelijke orde toekomt*
- Cutambules, a. pl. *zekere huidwormen, m. zekere fcorbutique pijnen, f.*
- Cutanée, a. *tot de huid behoorend, in de huid.*
- Cutter, m. *kotter (zeker Engelsch vaartuig), m.*
- Cuve, f. *kuip, f.*
- Cuveau, m. *kleine kuip, f.*
- Cuvée, f. *kuipvol, f.*
- Cuvelage, m. T. *bekleeding van de mijngroeven met balken en planken, f.*
- Cuveler, v. a. *de mijngroeven met balken enz. bekleeden, om het infforten der aarde te beletten.*
- Cuver, v. n. *in de kuip leggen (de afgefnevene druiventrosfen, wanneer dezelve nog aan de ranken zijn).*
-fon vin, *zijnen roos uitflapen.*
- Cuvette, f. *waschvat; foort van wateryat, n.*
T. v. *Cunette.*
- Cuvier, m. *tobbe, waschtobbe, f.*
- Cycle, m. *jaarkring, tijdkring, m.*
- Cyclope, m. *een der cijklopfen, m.*

- Cygne, m. v. Cigne.
 Cylindre, m. v. Cilindre.
 Cylindrique, a. v. Cilindrique.
 Cymaïse, f. T. v. Cimaïse.
 Cymbale, f. v. Cimbale.
 Cynique, a. v. Cinique.
 Cynisme, m. v. Cinisme.
 Cyprès, m. v. Ciprès.
 Cyriſe, v. Citife.
 Czar, m. Czaar, eernaam, dien men aan de Rusſiſche Keizers geeft, m.
 Czarine, f. Czarin, Rusſiſche Keizerin, f.
 Czarowitz, m. Grootvorst, zoon van den Czaar, m.

D.

- D, m. D, vierde letter van het Alphabet, f.
 D, vijf honderd (D).
 Da, i. oui. da. fa. ja toch, ja voorwaar, ja zeker.
 nenni. da. fa. neen toch niet, neen zeker niet.
 D'abord, v. Abord.
 Dactyle, m. Drieling (zekere voetmaat van de Griekſche en Latijnsche Dichtkunst), Dactylus, m.
 Dactylique, a. T. dactylisch.
 Dactylogalie, Dactylogie, f. vingerspraak, f.
 Dactylonomie, f. tel- of rekenkunst op de vingeren, f.
 Dada, m. fa. woord, waarmede de kleine kinderen een paard aanwijzen, ſtokpaardje, n.
 Dadais, m. fa. domkop, onnozele bloed, m.
 Dagonne, f. koe, aan welke men eenen horen heeft afgebroken, f. fa. oud knorrig wijs, n.
 Dague, f. foort van dolk, m.
 -de prévôt, end touws, waarmede het volk op de ſchepen geſlagen wordt, n.
 Dagues, f. pl. T. eerſte horens van een tweejarig hert, m. pl.
 Daguet, m. tweejarig hert, n.
 Daigner, v. a. verwaardigen, de goedheid hebben van enz.
 D'ailleurs, v. Ailleurs.

- Daillots, m. pl. ringen om het zeil aan te slaan, m. pl.
 Daim, m. das (zeker dier), m.
 Daine, f. het wijsja van eenen das, n.
 Dais, m. troonhemel; altaarhemel; draughemel, m.
 Dalle, f. vloerſteen; gootſteen; wosſteen (der maaijers), m.; mood (van viſch), f.
 -de poiſon, v. Darne.
 -de pompe, daal eener pomp, m.
 Dalmatique, f. foort van miſgewaad, n.
 Dalots, m. pl. T. ſpiegaten (n. pl.)
 Dam, m. à ſon- &c., ſchade, f. nadeel, n.
 peine du-, ſtraffe der verdoemden, f.
 Damas, m. damast (zekere ſtoffe), n.; pruim van Damascüs, f.; ſcherp-regters zwaard, n.
 Damasquine, v. Damasquinure.
 Damasquiner, v. a. ijzer of ſtaal doorvlammen en met gouden of zilveren draden beleggen.
 Damasquineur, m. die het ijzer of ſtaal met gouden of zilveren draden belegt, m.
 Damasquinure, f. werk van ijzer of ſtaal, met gouden of zilveren draden belegt, n.
 Damasfé, ée, pi' et a. (lijnwaad) van bloemen- of beeldwerk voorzien.
 Damasfer, v. a. damast maken.
 Damasfure, f. damastwerk, n.
 Dame, f. vrouw, mevrouw, dame; damſchijf; koningin of vrouw in het ſchaak en kaarsenſpel, f.; eerſte worp in de kaatsbaan, m. pl. damſpel, n.; dijken of landengten met groene. zoden bedekt.
 Dame ! i. fa. waarlijk, voorwaar, zeker.
 -dame, m. foort van kaas in Frankrijk, f.
 -damée, f. ſchijf, die dam geweest is, f. dam, m.; zeer voornaame vrouw, f.
 Damer, v. a. eenen dam opzetten,

- le pion, fig. (iemand) eenig
voordiel afzien, het gras voor
de voeten wegv. aijen.
- Dameret, m. p. u. sal tjonker, m.
- Damne, m. dambord, n.
- Damnable, a. doemwaardig; af-
schuwelijk, schandelijk.
- Damnablement, ad. op eene doem-
waardige wijze.
- Damnation, f. verdoemenis, f.
- Damnè, èe, p. et a. verdoemd.
- ane damnade, fig. fa die zich
- met ligchaam en ziel aan den
dienst van een' aanzienlijken
- man heeft overgegeven, m.
- Damnè, m. verdoemde, m.
- Damner, v. a. verdoemen.
- te-, v. r. zich in de verdoemenis
- storten.
- Damoiseau, Damoisel, m. (in onde-
- tijden) jong edelman, eer hij
- ridder werd, m.
- fa. faletjonker, m.
- Damoiselle, f. T. adellijke vrouw (in
- den regterlijken stijl), f.
- Dandin, m. fa. weetniet, eenvoudig
- mensch enz., m.
- Dandinement, m. slingering, f.
- Dandiner, v. n. et te-, v. r. langs
- den weg slingeren; drentelen.
- Danger, m. gevaar, n.
- Dangereux, euse, a. gevaarlijk.
- Dangereusement, ad. op eene gevaar-
- lijke wijze.
- Dans, pr. in, binnen, onder, gedu-
- rende.
- Danse, f. dans, m.
- Danser, v. n. et a. dansen.
- Danseur, m. euse, f. danser, m.
- danseuses, f.
- de corde, hoordedanser, m.
- D'après, v. Après.
- Bard, m. werpschicht, werppijl, m.
- m. pl. T. zwaarsjes (eener bloem),
- n. pl.
- fig. booze daden, f. pl. slechte trek-
- ken tot iemands nadeel, m. pl.
- Darder, v. a. eenen werpschicht
- werpen; met eenen werppijl door-
- baren.
- fig. stralen schieten (van de zon
- sprekende).
- Dardeur, m. pijlwerper of -schieter, m.
- Dardille, f. T. steel of stengel (eener
- bloem), m.
- Dardiller, v. n. T. in stelen of sten-
- gels sc.ieten.
- Dariole, f. kleine roomtaart, f.
- Darne, f. mout van een visch, f.
- Darlè, Darline, f. T. inwendig ge-
- deeste eener zeehaven, dok, n.
- Dartie, f. vurigheid op de huid,
- soort van sc.urftheid, f.
- Dartreux, eule, a. met schurftheid
- gekweld.
- Date, f. dagteekening, f. datum, m.
- Dater, v. a. dagteekenen.
- Datif, m. T. derde naamval, gever,
- ontvanger, dativus, m.
- Daon, t. T. vrijwillig geschenk,
- zonder eenige verplichting, n.
- Datisme, m. l. langwijlige manier
- van spreken door herhalingen, m.
- Dative, a. f. T. tutelle. eene door
- de Overheid aangestelde voogdij-
- schap, f.
- Datte, i. dadel, m.
- Dacier, m. dadelboom, m.
- Dature, f. zekere welriekende bloem,
- die in Oogstuaand (Augustus)
- bloeit, f.
- Davantage, ad. meer, nog meer;
- daarenboven.
- Daube, f. het stoven der spijzen;
- gestoofd vleesch, n.
- Dauber, v. a. vleesch stoven.
- fa. met vuisten slaan; steken on-
- der water geven.
- Daubeur, m. fa. schertsor, spot-
- ter, m.
- Davier, m. T. pellikaan, m. (werk-
- tuig, waarmede men de tanden
- trekt); kuipers hoep tang, f.
- Dauphin, m. dolfin (zekere visch);
- titel der gewezen Fransche Kroon-
- prinsen, m.
- Dauphine, f. titel der Gemalinnen
- van de gewezen Fransche Kroon-
- prinsen, m.
- D'autant, v. Autant.
- Be, aft. et prp. van, bij, uit, met,
- door, te.
- Dé, m. dobbelsteen; vingerhoed,
- m.
- T. vierkant middenstuk van den
- voet eener zuil, n.

- de fer, vierkant stuk ijzer, waarmede men zeker geschut laadt, n.
- Débâcle, Débâclement, m. ijsbreuk, f. ijsgang, m.; ruiming of ontlasting der havens, f.
- Débâcler, v. n. los gaan, los breken (van het ijs sprekende). v. a. openbreken, opruimen. T. (eene haven) ruimen of ontlasten.
- Débâcleur, m. T. havenmeester, m.
- Déballer, v. a. uitpakken, onpakken.
- Débandade, f. wanorde, f. à la-, ad. onordelijk, in 't wild, ongebondenlijk, in de grootste wanorde. fig. zorgeloos, onbekommerd (vanneer men alles laat varen).
- Débandement, m. het met gebroke- ne gelederen loopen der solda- ten, n.
- Débander, v. a. ontspannen; los ma- ken, een end afnemen. se-, v. r. los gaan of springen; zachter worden (van de lucht); nit één loopen (van soldaten).
- Débanquer, v. a. den bankhouder alles afwinnen.
- Débarbouiller, v. a. afwaschen, rei- nigen (van gezicht en handen). se-, zich waschen, zich reinigen.
- Débarcadour, m. bestemde losplaats van een schip, f.
- Débardage, m. ontlading van heut uit een vaartuig, f.
- Débarder, v. a. hout (of andere gœ- deren) uit een vaartuig losfen en aan land brengen; zich van eenen last ontdoen.
- Débardeur, m. losfer of ontlander der vaartuigen, m.
- Débarqué, m. nouveau, fa. nieuweling, die nog niet veel met de men- schen verkeerd heeft, m.
- Débarquement, m. landing, ontsche- ping, f.
- Débarquer, v. a. ontschepen. v. n. landen, voet aan land zetten.
- Débarasser, v. a. ontwikkelen, ont-
- lasten, verlossen; uit de ongele- gerheid helpen; opruimen, vrij maken. se-, v. r. de q. ou de qc., zich van iets, of van iemand, los maken of ontslaan.
- Débarrier, v. a. den slagboom enz. wegnemen, ontsluiten, open doen.
- Débat, m. geschil, n. woorden- strijd, m.
- Débâter, v. a. ontzadelen, den za- del afnemen.
- Débatte, v. a. bestrijden, betwis- ten, zintwisten. se-, v. r. zich bewegen, woelen. fig. zich kwellen, zich bekomme- ren.
- Débauche, f. stemperij; ongebonden- heid, losbandigheid; vrolijkheid, f. vrolijke maaltijd, m.
- Débauché, m. lichtmis, losbandig mensch; m. agréable, fa. aangename dischge- noot, m.
- Débauchement, m. n. c. verleiding tot losbandigheid of 't wegloopen der soldaten, f.
- Débaucher, v. a. verleiden; ontron- selen; een' werkman van zijn werk afrekken. se-, v. r. in losbandigheid vervallen.
- Débet, m. schuld, f. debet.
- Débiter, v. a. fa. bederven, onstellen.
- Débile, a. zwak, magteloos.
- Débilement, ad. zwakkelijk.
- Débilitation, f. verzwakking, f.
- Débilité, f. zwakheid, magteloos- heid, f.
- Débliter, v. a. verzwakken.
- Débillardement, m. T. schuinsche doorzaging of doorhakking van een stuk houts, f.
- Débillarder, v. a. T. schuins door- zagen of doorhakken.
- Débiller, v. a. T. de trekpaarden van een schip affpannen.
- Débit, m. verkoop, afstek, m. ver- tier, n. lig. vaardigheid, vlugheid in 't spreken, f.
- Débitant, m. ante, f. bij of zij, die in 't klein verkoopt, m. en f. slijter, m. slijster, f.

- Débitur.** v. a. verkoopen, slijzen, vertieren.
fig. met vlugheid en vaardigheid spreken; vertellen.
T. in 't schuldboek schrijven; hout, steen bewerken, op de maat afteekenen, kappen of houwen.
- Débiteur,** m. euse, f. fig. hij of zij, die iets uistroot of verspreidt, m. en f.
- Débitur,** m. trice, f. schuldenaar, m. schuldenaarster, f.
- Débitus,** m. T. volmagt wegens eene schuldyordering, f.
- Déblai,** m. wegruiming van uitgegravene aarde, f.
fig. sa. bevrijding, ontlasting, f.
- Déblayer,** v. a. puin wegbrengen, wegruimen, opruimen.
fig. sa. lucht maken; bevrijden.
- Débloquement,** m. n. c. het opheffen eener blokade, n.
- Débloquer,** v. a. T. de omgekeerde letters wederom uit den vorm nemen.
n. c. eene blokade opheffen.
- Déboive,** m. kwade nasmaak, m.
fig. ongenoegen, verdriet, n.
- Déboitement,** m. verrekking, verstuiking (van een lid), f.
- Débotter,** v. a. verrekken, verstuiken (een lid).
- Débondement,** m. het openen van het val- of schotdeurtje eens vijvers, n.
- Débonder,** v. a. het val- of schotdeurtje eens vijvers openen.
v. n. et se-, v. r. overstromen, overvloeijen.
- Débondonner,** v. a. de bom of stop van een vat opligten, uit een vat trekken.
- Débonnaire,** a. zachtmoedig, goedwardig.
- Débonnairement,** ad. zachtmoediglich, goedaardiglich.
- Débonnaireté,** f. p. u. goedaardigheid, zachtmoedigheid, f.
- Débord,** m. T. ontlasting van eenige vochten, f.; wat buiten den rand van een muntstuk uitsteekt.
- Débordé,** éc, a. ongebonden, losbandig.
- Débordement,** m. ontlasting (van vochten); overstroming, overlooping, f.
fig. inval van vreemde krijgsvonden in een land, m.; ongebondenheid, f. ongeregeld leven, m.
- Déborder,** v. a. den rand of het boordfel afnemen of astornen.
T. omtrekken (van een leger sprekende).
v. n. et se-, v. r. overstromen, overloopen (van rivieren); overhangen, uitsteken; zich los maken (van een schip dat men geënterd heeft).
T. den rand van lood affchaven, om het gelijk en effen te maken.
- Débordoir,** m. T. zekere schaaaf, welke de loodgieters en kuipers gebruiken om de randen af te schaven, f.
- Débossé,** v. a. T. de stoppers van ankertouwen of kabels los maken.
- Débotter,** v. a. q. iemand de laarzen uittrekken.
se-, v. r. zijne laarzen uittrekken.
- Débouché,** Débouchement, m. uitgang, m. uitwatering, f.
fig. middel tot slijting of vertier der waren, enz. n.
- Déboucher,** v. a. iets, dat verstopt is, openen.
v. n. uit of door eene engte geraken.
- Déboucler,** v. a. de gespen losmaken; de ringen van eene merrie afdoen; (de haarlokken) uitkammen.
- Débouilli,** m. T. het verwen van staaltjes, tot eene proeve, n.
- *Débouillir,** v. a. T. staaltjes verwen.
- Débouquement,** ra. uitzeiling uit zeeëngten enz., f.
- Débouquer,** v. n. eene zeeëngte enz. uitzeilen.
- Débourber,** v. a. uit den modder halen, daarvan zuiveren; modderen, baggeren.

- Débourgeoiser**, v. a. p. u. *welgema-nierdheid leeren, voor den om-gang met fatsoenlijke lieden ge-schikt maken.*
- Débourrer**, v. a. *de scheerwolle uit-srekken of wegnemen.*
fig. fa. *beschaven, eenen goeden omgang met menschen leeren.*
fe-, v. r. *beschaafd worden, voor den omgang met menschen geschikt beginnen te zijn.*
- Débours**, m. être en-, *in verscot zijn.*
- Débourfé**, m. *uitgeschoten geld, verscot, n. uitgave, f.*
- Débourfement**, m. *uitbetaling, f.; verscot, n.*
- Débourfer**, v. a. *uitbetalen, geld uit den zak halen; verschieten.*
- Débout**, ad. *overeind, staande, op pasfer-, vrij doorgaan, zonder iets te betalen.*
vent-, avoir vent-, être- au vent, T. *tegenwind; tegen den wind opzeilen; vlak in den wind zellen.*
être-, *op zitten, op zijn.*
-i. *op! sta op!*
- Débouter**, v. a. T. *afwijzen, uit-sluiten.*
- Déboutonnement**, m. *ontknooping, f.*
- Déboutonner**, v. a. *ontknoopen, de knoopen los maken.*
fe-, v. r. *zijne knoopen los ma-ken.*
fig. *zijn hart uitstorsen.*
rire, manger à ventre débouton-né, *zich te barsten lagchen, of eten.*
- fe **Débrailler**, v. r. fa. *zich den hals en de borst ontblooten.*
- Débrider**, v. a. *onttoomen, den toom afdoen.*
fig. fa. *met overhaasting verrigten.*
fans-, fig. fa. *zonder ophouden of stil staan.*
- Débris**, m. *puinhoop, m.; wrak, n.*
fig. *overscot, n.*
- Débrouillement**, m. *ontwarring, ontwikkeling, f.*
- Débrouiller**, v. a. *in orde brengen.*
fig. *ontwarren, ontwikkelen, op-helderen.*
- Débrutir**, **Débroutir**, v. a. *polijsten, aflijpen.*
- Débusquement**, m. *verdrijving, ver-jaging, f.*
- Débusquer**, v. a. *verdrijven, verja-gen.*
fig. q. *iemand den voet ligten.*
- Début**, m. *eerste worp, slag enz. (in 't spel), m.*
fig. *begin, n. aanvang, m. in-leiding, f. (van een werk, ambr, eene reden enz.)*
- Débuter**, v. n. *beginnen (in zekere spelen).*
lig. *eenen aanvang maken.*
v. a. *den kloot of bol van het doel afdrijven (in de bol- of malie-baan).*
- Déçà**, pp. *van deze zijde, van hier.*
-et delà, *heen en weder, over en weder.*
au-, en-, par-, *aan deze zijde.*
- Décacheter**, v. a. *ontzegelen, openen.*
- Décadaire**, a. n. c. *alle 10 dagen, wekelijks.*
- Décade**, f. *tiental, n.*
n. c. *week van 10 dagen, deca-de, f.*
- Décadence**, f. *verval, n. afne-ming, f.*
- Décadi**, m. n. c. *tiende dag eener decade (zondag), m.*
- Décagone**, m. T. *tienhoek, m.*
- Décaiser**, v. a. *uitpakken; uit de kisten halen.*
- Décalogue**, m. *de tien geboden des Heeren, n. pl.*
- Décalquer**, v. a. T. *eene koperen plaat afdrakken.*
- Décameron**, m. *tiendaagsch ver-haal, n.*
- Décampement**, m. *het opbreken van een leger, n.*
- Décamper**, v. n. *uit eene legerplaats opbreken.*
fig. fa. *de vlugt nemen, zich wegpakken.*
- Décanal**, ale, a. *tot het dekenschap behoorend.*
- Décanat**, m. *dekensambt, deken-schap, n.*
- Décanifer**, v. n. T. *de plaats van eenen deken waarnemen.*

Décantation, f. T. langzame afglo-
ting van eenig vocht, f.
Décarter, v. a. 1 langzaam afgis-
ten (eenig vocht).
Décapter, v. a. onthoofden.
Décarrèler, v. a. de vloersteen en op-
wegremen.
Décasyllabe, a. vers-, vers van tien
lettergrepen, n.
Décédé, ée, a. overleden, dood.
Décéder, v. n. overlijden, sterven.
Décèlement, m. p. u. ontdekking, f.
Décèler, v. a. ontdekken, verrad-
den.
Décembre, m. wintermaand, f. de-
cember.
Décemment, ad. betamelijk, gevoe-
lijk.
Décemvirs, m. pl. tienmannen (10
Magistraatspersonen bij de Ro-
meinen), m. pl.
Décemviral, a'le, a. wat de tienman-
nen aangaat.
Décemvrat, m. tienmanschap, n.
waardigheid van eenen tienman,
f.; tijd van deszelfs regering, m.
Décence, f. betamelijkheid, welvoe-
gelijkheid, f.
Décennal, ale, a. tienjarig.
Décènt, ente, a. betamelijk, wel-
voeglijk.
Décèption, f. T. nadeel, ongelijk,
bedrog, n.
De ce que, c. dewijl, omdat, ver-
mits, doordien.
Décèrèler, v. a. de hoopel afdoen.
Décèrner, v. a. erkennen; gerepte-
lijk besluiten; toewijzen; opdra-
gen.
Décès, m. het overlijden of ster-
ven, n.
Décèvant, ante, a. bedrieglijk, ver-
leidend.
Dècèvoir, v. a. bedriegen, misleiden.
Dèchènement, m. fig. vervoering,
verbittering, hevige opstuiving
(tegen iemand), f.
Dèchèner, v. a. ontketenen, ont-
binden.
fig. aanhissen, opstoken.
Dè-, v. r. fig. contre q., geweldig
tegen iemand uitvaren of op-
stuiven.

Dèchèlander, v. Dèchèalander.
Dèchèanter, v. n. fa. op eenen minder
hoogen toon spreken, de snaren
minder hoog spannen; veel van
zijne vorderingen, van zijne
hoop, laten varen; minder hoog-
moed betoonen enz.
Dèchèarge, f. ontlading, eflading,
lofing; losbranding van verschei-
dene stukken geschut of geweren
te gelijk; vrijspreekking; verlig-
ting; kwijting; kamer, waarin
men allerhande rommelarij bergt,
f.; vuilnishoop; drop, m. (plaats,
waar het water zich ontlast, dat
van de daken druift).
T. gemetselde boog; uitstekende
balk, m.
Dèchèarge-nent, m. ontlading, lofing
van goederen uit een schip, f.
Dèchèargeoir, m. T. weversboom
(daar het linnen om gerold
wordt), m.
Dèchèarger, v. a. ontladen, losfen
(van goederen uit een schip enz.);
ontlasten, verlichten; afschieten,
losbranden; de lading afdoen
(van 't geschut); vrijspreeken;
zijnen naam teekenen, dat men
voldaan is.
Dè-, v. r. zich verligten, zich
ontlasten; zich uitsforten in...
(van rivieren); verschietsen
(van kleuren).
Dèchèargeur, m. ontlader, losfer (der
schepen), m.
Dèchèarné, ée, p. et a. zeer mager,
uitgetoerd.
Dèchèarner, v. a. het vleesch van 't
gebeente afhalen; vermageren,
uitteren.
Dèchèasser, v. a. eenen spijker uit-
sleaan of uitdrijven.
Dèchèamer, v. a. T. omploegen,
vruchtbaar maken (eenen ak-
ker).
Dèchèausfé, ée, p. et a. blootsvoets,
barrevoets.
Dèchèausfement, m. het los graven
van de aarde rondom eenen boom,
om den wortel lucht te geven, n.
Dèchèausfer, v. a. schoonen en kou-
sen uittrekken.

- T. -des arbres, *de aarde rondom de boomen los graven.*
 -une dent, *het tandyleesch rondom eenen tand los maken.*
- Déchausfoir, m. T. werktuig, waarmede men het tandyleesch los maakt, n.
- Déchausfores, f. pl. T. wolfsleger, n.
- Déchéance, f. T. verlies, n. vervalling (van een regt), f.
- Déchet, m. afvalling, afneming, vermindering in waarde, f. verlies, n.
- Décheveler, v. a. de haren uittrekken, de kap afstrekken.
- Déchevêtrer, v. a. den halster of halster afdoen.
- Déchiffable, a. dat ontcijferd kan worden.
- Déchiffrement, m. ontcijfering, f.
- Déchiffreer, v. a. ontcijferen, verklaren. fig. ophelderen, ontdekken.
 -q., iemand affchilderen.
- Déchiffreur, m. ontcijfferaar van geheim schrift, m.
- Déchiqûeter, v. a. aan vele en kleine stukken snijden, doorkerven; doorslaan (van stoffen sprekende).
- Déchiqûature, f. affsnijdsel, n.
- Déchirage, m. bois de-, brandhout van oude schepen, n.
- Déchirant, ante, a. n. c. hartverscheurend.
- Déchirement, m. verscheuring, oprijting, f.
 fig. -d'entrailles, pijn in 't lijf, f.
 -de coeur, hartenleed, hevig verdriet, n.
- Déchirer, v. a. verscheuren; oprijten. fig. schenden, lasteren.
 -le coeur, het hart verscheuren; heviglijk aangrijpen.
 se-, v. r. zich van één scheiden (van water sprekende).
- Déchirure, f. scheur, f. gat, n.
- *Déchoir, v. n. vervallen, in verval geraken; afnemen.
 T. afvallen, met het schip vanden weg afgeraken.
- Déchouer, v. a. T. wederom vlot maken (een schip).
- Décidé, a. homme-, man van eene vaste onwrikbare denkwijze.
- Décidément, ad. vastelijk besloten, uitdrukkelijk.
- Décider, v. a. (qc.) over iets beslissen.
 q., iemand tot iets bepalen, tot een besluit brengen.
 v. n. de qc., zijn oordeel ergens over vellen.
 se-, v. r. besluiten (tot iets).
- Déciller, v. Desfiller.
- Décimable, a. aan de tienden onderworpen.
- Décimal, ale, a. tot de tienden behoorend.
 T. decimaal, tientallig (van breuken).
- Décimateur, m. een heffer van de tienden, m.
- Décimation, f. loting, om den tienden soldaat te straffen voor de misdaad, waaraan de geheele bende zich heeft schuldig gemaakt, f.
- Décime, f. heffing der tienden van de inkomsten der geestelijken in bijzondere gewichtige gevallen, f.
- Décimer, v. a. van tien schuldige soldaten eenen, bij loting, straffen.
- Décintreer, v. a. T. het houten boogwerk, waarop men een gewelf gemetseld heeft, weghemen.
- Décintreir, m. T. braathamer, m.
- Décirer, v. a. het, was afdoen.
- Décisif, ive, a. beslissend.
- Décision, f. beslissing, uitspraak, f.
- Décisivement, ad. op eene beslissende wijze.
- Décisoire, a. m. T. ferment-, eed, waardoor een geschil beslist wordt, m.
- Déclamateur, m. redenaar of voorlezer, die zich in 't openbaar doortoon en gebaarden wel weet uit te drukken; zwetser, snoever; een die overdrijft, die geen grondende redenen voortbrengt, m.
- Déclamation, f. redevoering, voordragt (die in 't openbaar uitgesproken of gedaan wordt), f.
 fig. plegtigheden, f. pl.; hevige uitvaring tegen iemand met scheldwoorden enz., f.; gebruik.

- van hoogdravende woorden ten
auregten tijde.
- Déclamatoire, v. wat tot eene open-
bare redevoering enz. behoort.
Oyle-, hoogdravende stijl, m.
- Déclamer, v. a. et n. uitspreken
met luide stem in den toon eens
redenaars.
fig. contre q., heviglijk tegen
iemand uiswaren.
- Déclaratif, ive, a. T. verklarend.
- Déclaration, f. verklaring, bekend-
making; verordening; daarstel-
ling, f.
T. lijst of opschrijving van goo-
deren, f.
- Déclaratoire, a. T. verklarend, ge-
suigend.
- Déclaré, a. verklaard, openbaar.
- Déclarer, v. a. verklaren; aankon-
digen, bekend maken; ontdekken;
benoemen (tot eenen post).
se-, v. r. zich verklaren; zich
openbaren, uitbreken (van ziek-
ten).
- Déctic, m. T. zeer zwaar heiblok, m.
- Déclin, m. afneming, zakking, f.
oudeigang, m.
T. nip in een geweerslot, m.
- Déclinable, a. T. wat zich laat ver-
buigen, buigbaar.
- Déclination, f. T. naamhuiging, de-
clinatie; afwijking, f.
- Déclinatoire, a. T. waardoor meneene
regtbank niet erkent; afwijkend.
- Décliner, v. n. afnemen, verzwak-
ken; afwijken.
v. a. T. (een naamwoord enz.)
luigen, declineren; van zich
afweren; eene regtbank niet
erkennen.
-son nom, zijnen naam zeggen
of opgeven.
- Déclouer, v. a. n. c. -une focur,
eene non de kloostermanieren af-
leeren.
- Déclorre, v. a. de heining van
eenen hof afbreken.
- Déelos, ofe, p. et a. open, niet
meer omneind.
- Déclouer, v. a. de spijkers los ma-
ken, ergens uittrekken.
- Décocher, v. a. eenen pijl affchieten.

- fig. uitschudden (zijne gram-
schap enz.)
- Décoction, f. afkookfel van eenige
kruiden, n.
- Décoignoir, v. Cognoir.
- Décoütre, v. a. de kap afzetten of
aftrekken; het haar in de war
maken; eene met eene blaas en pik
toezemaakte flesch open maken.
- Décoülation, f. onthoofding, f.
- Décollement, m. het los gaan of los
maken van het lijn, n.
- Décoller, v. a. onthoofden; het ge-
lijmdé los maken; den bal van
den band affspelen (op het bil-
lard).
se-, v. r. los gaan (van dingen,
die gelijmd zijn).
T. los gaan (van takjes om te
erten).
- Décolléter, v. a. den hals of de borst
ontblooten.
- Décoloré, ée, p. et a. bleek, ver-
schoten.
- Décolorer, v. a. de kleur bensmen,
bleek maken.
se-, v. r. de kleur verliezen.
- Décombrer, v. a. het puin wegrui-
men.
- Décombrés, m. pl. puin, n.; afval
van hout, als spaanders enz., m.
- Décompléter, v. a. n. c. onvoltallig
maken.
- Décomposer, v. a. oplossen; scheiden.
- Décomposition, f. oplossing; schei-
ding, f.
- Décompte, m. afrekening, korting,
f. afstrek, m.; achterstallige
schuld, f.
- Decompter, v. a. afrekenen, af-
trekken, korten.
v. n. fig. misrekenen.
- Deconcerter, v. a. een muziek ont-
stellen of verstoren.
fig. verwarren; van 't stuk af-
brengen, verlegen maken.
se-, v. r. verlegen worden.
- Déconfire, v. a. p. u. in de pan
hakken.
fig. sa. geheel van 't stuk afbren-
gen.
- Déconfiture, f. p. u. volkomene ne-
derlaag, f.

fig. fa. volkome ne ondergang, m.
Déconforter, v. a. den moed bene-
men.

fe-, v. r. den moed verliezen.

Déconféiller, v. a. afraden.

Décontenancer, v. a. verlegen ma-
ken.

Déconvenue, f. fa. wederwaardig-
heid, f. ongeval, n.

Décorateur, m. T. opschikker van
eenen schouwburg, m.

Décoration, f. tooneelverfiering, f.;
eereteeken, n.

Décorer, v. a. onttraaijen (een
rouw).

Décorer, v. a. verfieren, opschik-
ken.

Décorum, m. fa. garder le-, zijn
fatsoen houden.

Découcher, v. n. buiten's huis sla-
pen.

v. a. (iemand) zijn bed doen
ruimen.

*Découdre, v. a. tornen, los snijden.
en-, v. n. fig. fa. iets wagen, op
iemand los gaan.

fe-, v. r. los gaan (van eenen
naad sprekende).

fig. erger worden (van omstan-
digheden); verkoelen, verflaau-
wen (van vriendschap).

Découlement, m. afvloeiing, af-
druiping, f.

Découler, v. n. afvloeijen, afdrai-
pen.

Découpé, m. T. bloemperk, n.

Découper, v. a. in stukken snij-
den; uitsnijden.

Découpeur, m. euse, f. hij of zij,
die taken of andere stoffe door-
laat of pikeert, m. en f.

Découplé, a. fa. bien-, kloek van
lijf en leden.

Découpler, v. a. et n. ontkoppelen,
fig. afzenden (op iemand).

m. het los maken der honden, n.

Découpure, f. gepikeerde of door-
gestagene stoffe, f.

Décourageant, eanke, a. ontmoedi-
gend.

Découragement, m. moedeloosheid,
verflagenheid, f.

Décourager, v. r. moedeloos, wedr-

slagtig maken; afschrikken, den
lust benemen.

Décours, m. het afnemen van de
maan, van een ziekte, n.

Découfu, ue, p. et a. los getornd
enz.

fig. ongefeld, ongerechted; zon-
der verband.

Découfure, f. losgetornde naad, m.

Découvert, erte, p. et a. ontdekt,
open, bloot.

a-, ad. openlijk, in 't openbaar.
fig. rond uit, zonder omwegen.

Découverte, f. ontdekking, f.

*Découvrir, v. a. het dekfel of dak
afnemen; ontblooten.

fig. ontdekken; verraden.

fe-, v. r. zich ontdekken, zich
ontblooten; den hoed afnemen.

T. zich bloot geven (in het
schermen).

fig. zich openbaren, zijn gevoe-
len bekend maken.

Décrasser, v. a. zuiveren, reinigen-
du linge, linnen waschen.

fig. manieren leeren, beschaven.

fe-, v. r. fig. zich in den om-
gang met fatsoenlijke lieden
beschaven.

Décréditement, m. verlies van aan-
zien en krediet, n.

Décréditer, v. a. van krediet be-
rooven.

fig. a. iemands aanzien benemen.

fe-, v. r. zijn aanzien en kre-
diet weg werpen.

Décrépit, ite, a. afgeteefd, stokoud.

Décrépitation, f. T. ontploffing; het
droogen en uitbranden van ge-
meen zout, n.

Décrépiter, v. a. T. ontploffen; ge-
meen zout droogen en uitbranden.

Décrépitude, f. hooge en ziekelijke
ouderdom, m.

Décret, m. instelling, f. gebod, be-
vel, besluit, decreet, n.

Décrétales, f. pl. pauselijk wet-
boek, geestelijk regt, n.

Décréter, v. a. et n. bevelen, gerag-
telijk besluiten, decreteren.

Décreuser, v. Decrufer.

Décri, m. afzetting (van geld), f. i
verbod (van goederen), n.

- fig. *flechte naam, m.*
 Décrier, v. a. *openlijk verbieden* (munten enz.)
 fig. *iemand eenen flechten naam geven.*
 *Décrire, v. a. *beschrijven.*
 Décrochement, m. p. u. *loshaking, f.*
 Décrocher, v. a. *loshaken.*
 Décroisfement, m. *afneming, vermindering, f.*
 *Décroître, v. n. *afnemen, verminderen.*
 Décrotter, v. a. *afyegen, schoon maken.*
 Décrotteur, m. *schoonepoetser, m.*
 Décrottoire, f. *schoonborstel, f.*
 Décroûter, v. a. T. *den kop van boomen schuren (van herten sprekende).*
 Décruer, v. a. T. *het garen met loogwater waschen.*
 Décrument, Décruage, m. T. *het waschen van garen met loogwater, n.*
 Décrusement, m. T. *het afkoken der zijde, n.*
 Décruser, v. a. T. *zijde afkoken.*
 Décuire, v. a. *verdunnen, weder dun worden (van siropen of siropen sprekende).*
 se-, v. r. *ontlaten.*
 Décupeler, v. a. T. v. Décanter.
 Décuple, m. *tien maal zoo veel.*
 a. *tien maal grooter.*
 Décupler, v. a. *tien maal vergrooten.*
 Décurion, m. *aanvoerder van tien ruiters (bij de Romeinen), m.*
 Dédaigner, v. a. et n. *verachten, versmaden.*
 Dédaigneusement, ad. *op eene verachtende, versmadende wijze.*
 Dédaigneux, euse, a. *verachtend, versmadend.*
 Dédain, m. *minachting, versmading, f.*
 Dédale, m. *doolhof, m.*
 fig. *verwarring, f.*
 Dédamer, v. n. T. *(in het damspel) den dam verschuiven.*
 Dedans, ad. *binnen, in, inwendig.*
 par-, *van binnen, inwendig, door.*
 au-de-, prp. *van binnen in.*

- m. *het binnenste, het inwendige, n.; galerij eener kaatsbaan, f.*
 Dédicace, f. *inwijding, kerkmisfe; toeëigening, opdracht (van een geschrift), f.*
 Dédicatoire, a. f. *épître-, opdragtsbrief, m.*
 Dédier, v. a. *inwijden; toewijden; opdragen (een boek).*
 se-, à qc., *zich aan eene zaak toewijden.*
 *Dédire, v. a. q., *iemands woord intrekken, niet gestand doen.*
 se-, v. r. *zijn woord niet houden; terug treden.*
 Dédit, m. *herroeping van zijn woord, f.*
 T. *rouwkoop, m.*
 Dédommagement, m. *schadeloosstelling, schadelooshouding, f.*
 Dédoinnager, v. a. q. de qc., *iemand wegens iets schadeloos stellen of houden.*
 Dédorer, v. a. *het verguldsel afdoen.*
 se-, v. r. *het verguldsel verliezen.*
 Dédoubler, v. a. *de voering uitdoen.*
 n. c. -un régiment, *een regiment tot op de helft verminderen.*
 Déduction, f. *afstrekking of afkorting van eene somme, f. afslag, m.; uitvoerig berigt of verhaal, n.*
 *Déduire, v. a. *afstrekken, afkorten; verhalen, voordragen.*
 p. u. *afsideen.*
 Déduit, m. p. u. *vermaak, n. tijdkorting, f.*
 Déesse, f. *godin, f.*
 se Défâcher, v. r. fa. *wederom goed worden (als men kwaad geweest is).*
 Défaillance, f. *zwakheid; onmagt, f.*
 T. *vermelting van een ligchaam door de vochtigheid der lucht, afdruipling, f.*
 Défaillant, ante, a. *flauw, magteloos.*
 T. *hij of zij die, gedaagd zijnde, nalatig is in 't verschijnen, m. en f.*

***Désaillir**, v. n. in krachten afnemen, zwak worden.

***Désaire**, v. a. losmaken, ontknoopen, open maken, ontbinden, verbreken, vernietigen; ombrengen; volkomen slaan (een leger).
fig. iemand overtreffen, beschaamd maken; uitteren.

q. de qc., iemand van iets bevrijden.

se-, v. r. zich zelyen van het leyen herooven; verschalen (van wijn sprekende).
fig. verlegen worden.

de qc., zich van iets ontdoen, iets afschaffen, verryeemden, verkoopen.

Désait, aite, p. et a. losgemaakt enz.; mager, uitgetoerd.

Désaite, f. nederlaag; vertiering van waren, f.
fig. uitylgt, f.

Désalcation, f. afrekking, afkorting (van eene somme).

Désalquer, v. a. afrekken, afkorten (van eene somme).

Désaveur, f. ongenade, f. wantrouwen, miskrediet, n.

Désavorable, a. ongunstig.

Désaut; m. gebrek, n. seil, ondeugd, f.
T. nalatigheid in 't verschijnen vóór het regt, f.
-des côtes, plaats, daar de ribben eindigen, f.
au- de..., ad. bij gebrek aan..., in plaats.

Désécation, f. T. zuivering, reiniging, f.

Déséctif, ive, a. T. onvolmaakt (van werkwoorden); gebrekkig.

Déséction, f. weerspannigheid, f. opstand, afval der krijgsbonden, m.; verlaten van eene partij, n.

Déséctueusement, ad. op eene gebrekkelijke wijze.

Déséctueux, euse, a. gebrekkelijk.

Déséctuosité, f. gebrekkelijkheid, onvolkomenheid, f.

Désécteur, m. deresse, f. T. hij of zij, die gedaagd is, m. en f.

Déséctre, v. a. verdedigen, verbieden.

se-, v. r. zich verdedigen of verweren.

de qc., iets van zich afweren, iets niet gaarne doen; dingen (wegens den prijs van het geen men koopt); zich van eene zaak onthouden; zich tegen iets beveiligen.

Désends, m. T. être en-, verboden zijn ergens zijn voordeel mede te doen (van boschen sprekende, waarin geen hout gehakt, of van water, waarin niet gevischt mag worden).

Désénfable, a. n. c. wat verboden worden kan; verdedigbaar.

Désénse, f. verdediging; regtvaardiging, f.; verbod, n.

T. alles wat het ftooten van een schip bolet, n.; lijn der leiddekkers, f.; kruiselings over elkander gespijkerde lat, welke men, ter waarschuwing der voorbijgangers, van een huishangt, alwaar gebouwd worde, f.

Désénse, pl. T. schriftelijke verdediging van gedaagden, f.; wrijfhousten, berghousten, n. pl.; de slagstanden van een wild zwijn, m. pl.

Désénseur, m. verdediger, beschiemer, m.

Désénif, ive, a. tot verdediging dienende.

Désénif, m. T. behoedmiddel (tegen onzekerheid enz.), n.

Désénive, f. tegenweer, f.

Désérent, ente, a. toegevend.

Désérence, f. toegevendheid uit ontzag en achtting, f.

Désérent, m. T. teeken der muntplaats op munten, n.

Désérier, v. n. (à) uit achtting toegeven, goedkeuren, zich aan iemands oordeel onderwerpen.

v. a. toestaan, bewilligen, opdragen; aanklagen.

T. -le ferment, den eed (van iemand) vorderen.

Désérier, v. a. T. de zeilen ontvouwen, of laten vallen, om ze te gebruiken.

Désérier, v. a. de hoefijzers afdoen; het ijzerwerk afstaan.

- fig. (q.) iemand van zijn stuk afbrengen of verlegen maken.
 fe-, v. r. het ijzer verliezen.
 fig. verlegen worden.
- Défets, m. pl. T. afgezonderde en overvullige bladen van een boek, n. pl.
- Défi, m. uitdaging, f.
- Défiance, f. mistrouwen, n. argwaan, m.
- Défiant, ante, a. mistrouwend, kwaad vermoedend.
- Déficit, m. het ontbrekende (voornamelijk in eene rekening of kas), déficit, n.
- Défier, v. a. uitdagen, uitschelden; tarten, trotseren.
- fe Défier, v. r. de q. ou de qc., iemand mistrouwen, geen vertrouwen op iemand of op iets stellen; vermoeden, voorzien.
- Défigurer, v. a. mismaken, verminken, de gedaante van iets bederven.
- Défilé, m. enge weg, pas, m.
- Défiler, v. a. afrijgen; den draad ergens uittrekken.
 v. n. achter mekaar in eene rij gaan, defileren (van krijgsvolk sprekende).
 fe-, v. r. los gaan, los breken, afvallen (van een snoer enz.)
- Défini, m. het bepaalde, n.; eene beschrevene zaak, f.
- Défini, ie, p. et a. verklaard, beschreven; bepaald.
- Définir, v. a. uitleggen, naauwkeuriglijk beschrijven, verklaren; bepalen, vast stellen.
- Définiteur, m. T. raadgever van het opperhoofd der geestelijken, m.
- Définitif, ive, a. T. beslissend.
 jugement, arrêt-, eindelijk vonnis of besluit, n.
- en Définitive, ad. door een beslissend vonnis; eindelijk.
- Définition, f. bepaling, nette beschrijving of verklaring; beslissing, f.
- Définitivement, ad. volkomen, geheel, ganschelijk, geheel en al.
- Déflagration, f. T. uitbranding, zuivering van iets door branden.
- Déflagration, f. T. zuivering van slijm, f.
- Déflagmer, v. a. T. van slijm zuiveren.
- Défleurer, v. n. den bloesem veriezen.
 v. a. den bloesem doen afvallen; het blaauwe van de pruimen enz. afvegen.
- Déflexion, f. T. afwijking, f.
- Défloration, f. ontmaagding, ont-eering, f.
- Déflorer, v. a. ontmaagden, ont-eeren.
- Défoncement, m. het inslaan van den bodem van een vat, n.
- Défoncer, v. a. den bodem van een vat inslaan, instooten.
 T. -un cuir, eene huid treden.
 fe-, v. r. invallen, instorten, inzakken.
- Déformer, v. a. mismaken, verminken.
- Défourter, v. a. T. de koord, waarmede een boek gekordeerd is, los maken.
- Défournier, v. a. T. uit den oyen nemen, uitschuiven.
- Détrai, m. vrijhouding, f.
- Détrayer, v. a. voor iemand betalen, iemand vrij houden.
 fig. fa. -la compagnie, een gezelschap op eene aangename wijze onderhouden; de spot van eenig gezelschap zijn.
- Défrichement, m. wieding, omploeging (van een stuk lands), f.
- Défricher, v. a. omploegen, wieden (een stuk lands).
 fig. (eene zaak) ontwarren, ophelderen.
- Défricheur, m. wieder of omploeger (van een land), m.
- Détriser, v. a. de krul uitdoen (van haar sprekende).
 -une perruque, eene ontknoopte pruik uitkammen.
- Défroncer, v. a. de plooiën ergens uitdoen, uitstrijken.
 fig. -les fourcils, een vrolijk ge-laat aannemen.
- Défroque, f. nalatenschap van eenen Abt, Monnik enz., f.

- fa. *nagelatene goederen*, n. pl.
 Défroquer, v. a. *de monnikskap doen afleggen*.
 fig. *uitplunderen, uitkleeden*.
 fe-, v. r. *den monniks-stand verlaten*.
 Défructu, m. *aandeel, dat ieder soectugt van de genen, die te zamen huishouden, n.*
 Défuner, v. a. T. *de masten afstakelen, kaal maken*.
 Défunt, unte, a. *overleden, gestorven, wijlen*.
 Dégage, ée, p. et a. *vrij, los; ongedwongen; openhartig, vrijmoedig*.
 Dégageement, m. *inlofsing, losmaking; ontlasting; volbrenging of intrekking (eener belofte), f.*
 fig. *ongedwongenheid, f.*
 T. *sluiptrap (in eene kamer), m.*
 Dégager, v. a. *inlofsen, ontlofsen, los maken; ontslaan, vrij maken*.
 -fa parole, *zijn woord intrekken of aan hetzelfde voldoen*.
 T. *un appartement, eenen sluis-trap in eene kamer maken*.
 fe-, v. r. *zich van iets los maken, zich ergens van bevrijden, ergens uit redden*.
 Dégafter, v. a. *uit de scheede trekken*.
 v. n. *van leer trekken*.
 Dégafterneur, m. p. u. *voorychter, zwetsfer, m.*
 Dégantier, v. a. et fe-, v. r. *de of zijne handschoenen uittrekken*.
 Dégarnir, v. a. *het boordfel afdoen, het huisraad wegnemen; (eene vesting) ontblooten, een gedeelte der bezetting uit dezelve liggenu*.
 T. *(een schip) ontstakelew*.
 fe-, v. r. *zich lichter dan naar gewoonte kleeden*.
 Dégat, m. *verwoesting; onnoodige vertering, f.*
 Dégauchir, v. a. T. *gelijk maken, bereiden (van hout, steen enz. sprekende)*.
 Dégauchissement, m. T. *gelijkmaking, bereiding, f.*
 Dégel, m. *ontdoosing, f. dooi, m.*

- Dégeler, v. a. v. n. et i. fe-, v. r. *ontdooijen, dooijen*.
 Dégénération, f. *verbastering, ont-aarding, f.*
 Dégénérer, v. n. *verbasteren, ont-aarden*.
 fig. *veranderen in... , overslaan tot...*
 Dégingandé, ée, a. fa. *ongeschikt in de kleding, haveloos, stordig*.
 Dégluer, v. a. *het goon met vogelijm vast is los maken*.
 fe-, v. r. *los raken*.
 fe- les yeux, *den slaap uit de oogen wrijven*.
 Déglutition, f. T. *neerstokking, f.*
 Dégobiller, v. a. fa. *spuwen, braken*.
 Dégoïser, v. a. fa. *klappen, snappen, babbelen*.
 Dégommer, v. a. T. *de gom van de zijde afkoken*.
 Dégorgement, m. *uitstorting, losbreking; reiniging, doorsteking van iets dat verstopt is, f.*
 Dégorgeoir, m. T. *ruimnaald, f.; priem, waarmede men iets, dat verstopt is, doorsteekt, m.*
 Dégorger, v. a. et n. *reinigen, open maken, opruimen; afspoelen (wol enz.)*
 faire- le poisson, *visch in versch water doen*.
 fe-, v. r. *zich ontlasten; zich reinigen (van visch)*.
 Dégoter, v. a. fa. *van zijnen post verdrijven*.
 Dégourdi, m. *listige knaap, schrandere kop, m.*
 Dégourdir, v. a. *de verdooying (van een lid) verdrijven*.
 faire- de l'eau, *aan water de kou- de benemen*.
 fig. q., *iemand het stijve en gedwongens in zijne manieren en omgang afwennen*.
 fe-, v. r. *wederom warm en le- nig worden, ontdooijen*.
 fig. *hoeffelijker worden, betere manieren aannemen*.
 Dégourdissement, m. *het verdrijven der verdooying uit eenig lid, m.*
 Dégoût, m. *afkeer, m. afgrijzen, n.*

- fig. tegenzin, m.; verdriet, n.
 Dégoutant, ante, a. onsmakelijk, walgelijk; onaangenaam, onbe-
 hazelijk.
 Dégouter, v. a. walgen.
 fig. onsmakelijk, onaangenaam
 maken, eenen weêrzin ergens
 in geven.
 se-, v. r. de qc., eenen tegenzin
 ergens in krijgen, verdrietig
 worden.
 Dégoutant, ante, a. druipend, drop-
 pelend.
 Dégouter, v. n. druipen, afdrui-
 pen, lekken.
 Dégradation, f. ontzetting of beroo-
 ying van eene waardigheid of
 van een eorambt; vermindering,
 schade in een landgoed, bosch,
 enz., f.
 T. vermindering of verzwakking
 der kleuren of van 't licht (in
 eens schilderij), f.
 Dégrader, v. a. (iemand) van eene
 waardigheid of van een ambt
 ontzetten: schenden, ontcoeren;
 vernielen, bederven (van gebou-
 wen, boschen enz. sprekende).
 T. het licht of de kleuren eener
 schilderij alleens verminderen
 of verzwakken.
 Dégraffer, v. a. los haken, los ma-
 ken.
 Dégraisement, Dégraisage, m. T.
 het uitdoen van smeervlekken (uit
 lakken enz.), n.
 Dégraisfer, v. a. het vet afschoppen;
 de smeervlekken uitmaken; van
 smeer zuiveren.
 fig. fa. q., iemand een gedeelte
 van zijne bezitting ontnemen,
 iemand plukken.
 Dégraisfeur, m. uitmaker van vlek-
 ken, m.
 Dégraisfoir, m. T. waschbank der
 wolkanmers, f.
 Dégrappier, v. a. T. de droggen
 los maken (van een schip).
 Dégras, m. f. vischtraan, waarmede
 zeewolfr hereid is, f.
 Dégravolement, m. het afhabelen van
 zand en aarde aan den voet van
 eenen muur enz. door het water, n.

- Dégravoyer, v. a. het zand, de aar-
 de van onderen wegspoelen en
 daardoor beschadigen.
 Dégré, m. trap, m. trede, f.;
 graad, m.
 fig. trap, m. middel, n.
 Dégréer, délagréer, v. a. T. (een
 schip) afsakelen.
 Déringoler, v. a. fa. schielijk af-
 loopen, afvliegen.
 Dégrossage, m. T. het trekken van
 goud- of zilverdraad, n.
 Dégrosser, v. a. T. goud- of zilver-
 draad trekken, dunner maken.
 Dégrossi, m. T. pletmolen (in de
 munt), m.
 Dégrossir, v. a. in 't rawe uithou-
 wen (van marmer, hout enz.)
 T. een proefblad voor de eerste
 maal nazien.
 fig. ophelderen, beginnen in or-
 de te brengen.
 Déguaille, ée, a. gescheurd, stor-
 dig; haveloos.
 Déguerpir, v. a. et n. T. van eenen
 boedel of van eene erfenis af-
 zien, den sleutel op de kist leg-
 gen.
 fig. fa. uit vrees eene plaats ver-
 laten, zich wegpakken.
 Déguerpisement, m. T. overlating
 van eene erfenis aan de schuld-
 eischers, f.
 Dégueuler, v. n. fa. braken, spu-
 wen.
 Déguider, v. a. n. c. op doolwegen
 brengen.
 Déguignonneur, v. a. fa. het ongeluk
 wegtooveren.
 Déguisement, m. verkleeding, ver-
 momming, f.
 fig. ontveinzing, f. dekmantel,
 schijn, m.
 Déguiser, v. a. verkleeden, ver-
 mommen.
 fig. verbloemen; verbergen, ont-
 veinzen.
 se-, v. r. zich vermommen.
 fig. veinzen.
 Dégustation, f. T. het proeyen van
 den wijn of andere dranken, n.
 Déhâler, v. a. et n. het branden der
 zom verdrijven.

fe-, v. r. wederom blank worden.
 Déhanché, ée, a. *slap in de lendenen.*
 Déharnachement, m. *het uitspannen of ontzuigen (van paarden), n.*
 Déharnacher, v. a. *uitspannen, het zuig afdoen.*
 Dehors, ad. *buiten, van buiten; uitwendig.*
 par-, *van buiten.*
 en-, *uitwendig, buitenwaarts.*
 de-, *van buiten naar binnen.*
 m. *uitwendig deel buitenste, n.*
 au-, *uitwendig, uiterlijk.*
 Dehors, pk. *huitenwerken eener vesting, n. pl.*
 fig. *uiterlijke schijn, m. uiterlijkheid, f.*
 Déjà, ad. *reeds.*
 Décide, m. *godsmoord (aan den Heiland); die denzelven gepleegd heeft, m.*
 Déjection, f. T. *steelgang, m.*
 Décieter, v. r. *opkrimpen, krom worden (van hout).*
 Déjeuné, Déjeuner, m. *ontbijt, n.*
 -diner, *ontbijt, dat voor een middagmaal kan doorgaan, n.*
 -dinaire, f. fa. *een groot ontbijt, n.*
 Déjeuner, v. n. *ontbijten.*
 Dédication, f. *vergoding, f.*
 Déifier, v. a. *vergoden, onder het getal der Goden stellen; (iemand) als eenen God eeren.*
 *Déjoindre, v. a. *ontbinden, los maken.*
 fe-, v. r. *uit een gaan, los gaan.*
 Déjouer v. n. T. *wapperen, uitwaaijen (van vlaggen spreken-de).*
 v. a. n. c. *verijdelen.*
 Déisme, m. *godistendom, n. Déismu.*
 Déiste, m. et f. Déist, *die alleen gelooft dat er een God is, m.*
 Déné, f. *Godheid, goddelijkheid, f.*
 Déjucher, v. a. et n. *(hoenders enz.) van het rek jagen; van het rek springen of vliegen.*
 fig. *ergens affjagen.*
 Delà, ad. *van daar, daar uit,*
 prp. *aan gene zijde.*

au- ad. et prp. *over, naar de andere zijde.*
 par-, ad. et prp. *aan de overzijde.*
 Délabré, ée, p, et a. *gescheurd, haveloos; in een' slechten staat.*
 Délabrement, m. *reddelooszetooftand m. verval, n.*
 Délabrer, v. a. *verscheuren.*
 fig. *bederven, vernielen.*
 Délacer, v. a. *los rijgen.*
 Délai, m. *uitstel, n. opschorting eener zaak, f.*
 T. *bestemde tijd, m.*
 Délaisement, m. *hulpeloosheid, f.*
 T. *verlating, a. treding, f.*
 Délaisfer, v. a. *verlaten.*
 T. *overlaten, aftreden.*
 Délardement, m. T. *het affchaven van den kant eener plank, n.*
 Délarder, v. a. T. *den kant eener plank schuins affchaven.*
 Délasement, m. *uitrusting, verademing, f.*
 Délasfer, v. a. *de vermoedheid hennemen uitspanning, verademing geven, verkwikken.*
 fe- *voor uitrusten, zich verkwikken.*
 Délateur, f. *trice, f. hij of zij die iets aanbrengt of verklikt, m. en f.*
 Délation, f. *aanklaging, verklikking, f.*
 Délatter, v. a. *de latten los maken, afbreken.*
 Délavé, ée, a. *Pierre-, bleek van kleur; bleekblauwe steen, m.*
 Délaver, v. a. *bleek maken (van kleuren)*
 Délayant, m. *verdunnend geneesmiddel, n.*
 a. *verdunnend.*
 Délayment, m. *verdanning, week making, menging, f.*
 Délayer, v. a. *mengen; verdunnen.*
 -la chaux, *kalk bluschen.*
 Déteatur, m. T. *uitlating, reekken van een woord of van een letter, n. (bij drukkers).*
 Délectable, a. *aangenaam, vermakelijk.*

- Délectation, f. fa. *verlustiging, f. vermaak, n.*
- Délecter, v. a. *verheugen, vermaaken, verlustigen.*
se-, v. r. fa à qc. *ergens genoegen in vinden of scheppen.*
- Délégation, f. *last, m.; volmagt (aan eenen Regter gegeven), f.*
T. *aanwijzing, f.*
- Déligué, m. *afgezant, afgevaardigde, m.*
- Déliguer, v. a. *last geven, magtigen.*
T. *aanwijzen.*
- Délestage, m. T. *het uitladen van den ballast, n.*
- Délester, v. a. T. *den ballast uitladen of uitschieten.*
- Déliaison, f. T. *ontbinding, f.; het van elkanderen vallen van kalk of steen; geschrikt zonder zamenhang, n.*
- Délibérant, ante, a. *overlegend, besluiteloos.*
- Délibératif, ive, a. T. *overwegend, beradend.*
voix *délibérative, beraadende stem, f.*
- Délibération, f. *overweging, berading, f. genomen besluit, n.*
- Délibéré, m. T. *geregtelijk besluit, n.*
- Délibéré, ée, p. et a. *overwogen, beraden; stout, onbeschoornd.*
de propos *délibéré, ad. met voorzicht, opzettelijk.*
- Délibérement, ad. *stoutelijk, onbeschoornd; met voorbedachten raad.*
- Délibérer, v. n. *sur qc., iets overwegen, overleggen, in beraad nemen.*
- Délicat, ate, a. *heerlijk, lekker van smaak; teeder, fijn, aardig, fraaij, net; zwak, tener.*
fig. *haastig, opvliegend; gemakkelijk, die veel van zijn gemak houdt; schrandere, geestig; kiesch; hagchelijk, moeilijk.*
- Délicatement, ad. *lekker; sierlijk, op eene kunstige, geestige wijze; zoesjes, zachtjes.*
- Délicieux, v. a. *koesteren, in weelde en dartselheid opvoeden.*

- se-, v. r. *zich koesteren, zijn gemak houden.*
- Délicatesse, f. *lekkernij; teederheid, kieschheid; zwakheid, weekelijkheid, f.*
fig. *scherpziinnigheid, schrandereheid, f.; teeder gevoel, n.*
- Délicatesse, pl. *-de la langue, het zijne eener taal, n.*
-de la table, kostbare, lekkere spijzen, f. pl.
- Délice, m. p. u. *aangenaamheid, f. vermaak, n.*
-f. pl. wellust, genuegte, f.; lekkernijen, f. pl.
- Délicieusement, ad. *op eene lekkere wijze, wellustiglijk.*
- Délicieux, euse, a. *lekker, smakelijk; zeer aangenaam, wellustig.*
- se Délicoter, v. r. *den halster of halster afdoen.*
- Délié, ée, p. et a. *los gebonden enz.; dun, teer, fijn.*
fig. *snedig, schrandere.*
- Délié, v. a. *ontbinden, los binden.*
fig. *vrijspreken, vergeyen; los maken (de tong) enz.*
- Délinéation, f. *teekening, afschetsing, f.*
- Délinquant, m. *misdadiger, delinquent, m.*
- Délinquer, v. n. T. *misdoen, overtreden.*
- Délicant, ante, a. n. c. *raaskallend, zinneloos.*
- Délire, m. *raaskalling, zinneloosheid, f.*
- Délistre, v. a. T. *lompn, yodden uitzoeken.*
- Délit, m. T. *misdaad, f.*
arbres *de-, boomen, die heime-lijk omgehakt zijn, m. pl.; (in het bouwen) zijde van eenen steen, welke de tegengefelde is van die, waarop dezelve in de steengroeve lag, f.*
en flagrant, op hoeter daad.
- Déliter, v. a. T. *eenen steen in het bouwen anders leggen dan dezelve in de steengroeve lag.*
se-, v. r. *splijten (van steenen sprekende).*
- Délivrance, f. *bevrijding, verlossing,*

ing, redding; verlossing eener zwangere vrouw; levering, uitlevering, f.

Délivré, m. fa. nageboorte (voornamelijk van hoornvee), f.

Délivrer, v. a. bevrijden, reddén, verlossen; uitleveren, leveren; in barensnood bijstaan.

se-, v. r. zich bevrijden.

Délivreur, m. p. u. leveraar, bezorger, m.

fa. redder, verlosser, m.

Délogement, m. verhuizing, f.; aftogt van krijgsvolk, m.

Déloger, v. n. verhuizen; opbreken, afstrekken (van krijgsvolk sprekende).

v. a. verdrijven, verjagen.

-sans trompette, fa. zich stillietjes wegpakken, met eene stille trom verhuizen.

Délot, m. kous, f. (zekere ijzeren ring op schepen).

Déloyal, ale, a. trouweloos, bedriegelijk.

Délovalement, ad. opeens trouweloos, bedriegelijks wijze.

Déloyauté, f. trouweloosheid, f.

Déluge, m. zondloed, m.

fig. vloed (van tranen enz.), m.

Délurer, v. a. T. het leem van een sopscheiders-werktuig afdoen.

Démagogie, f. n. c. regering der Demagogen, f.

Démagogique, a. n. c. demagogisch.

Démagogisme, m. n. c. stelsel der Demagogen, n.

Démagogue, m. Demagoog (opperste eener volks-partij), m.

Démaigrir, v. a. T. scherpen, spits maken (van hout of steen sprekende).

Démaigrissement, m. T. spitsgemaakte zijde (van hout of steen), f.

Démaillotter, v. a. (een kind) uit de windelen of doeken doen, ontzachtelen.

Demain, ad. morgen.

-matin, -au matin, -au soir, morgen vroeg, morgen avond.
après-, overmorgen.

Démancher, v. a. het hecht of den steel afdoen.

se-, v. r. van het hecht of den steel los gaan.

fig. haperen.

Demande, f. verzoek, n. begeerte, vraag, f.

T. klage, f. eisch (in regten), m.

Demandier, v. a. et n. verzoeken, vragen, eischen; vereischen, vorderen.

Demandeur, m. euse, f. hij of zij, die veel en ten ontijde vraagt, m. en f.

Demandeur, m. eresfe, f. T. hij of zij die voor't regt roept, m. en f. eischer, m.

Démangeaison, f. jeukste, jeuking, f. fig. lust, trek, m. begeerte, f.

Démanger, v. n. jeuken.

fig. fa. eene brandende begeerte hebben om iets te doen.

Démantèlement, m. slecting of afbreking van de muren eener vesting, f.

Démanteler, v. a. de muren eener vesting slecten of afbreken.

Démantibuler, v. a. fig. fa. van makender scheuren.

Démarcation, f. T. ligne de-, grens-linie, demarcatie-linie, f.

Démarche, f. gang, m.

fig. stap, m. gedraging, f. bedrijf, n.

Démarrer, v. a. echtscheiden, onttrouwen, het huwelijk breken.

se-, v. r. zich laten scheiden.

Démarqueur, v. a. het merk of teeken uitwisschen.

v. n. T. niet meer teekenen (van paarden sprekende).

Démarquiser, v. a. fa. den titel van Marquis afnemen.

Démarrage, m. T. het losrukken van een schip van zijne kabels, n.

Démarrer, v. a. los en vrijtig raken (van een schip).

fig. fa. van de plaats brengen.

v. n. afzeilen.

fig. fa. van de plaats wijken.

Démasquer, v. a. ontmaskeren.

se-, v. r. het masker of momaan gezigt afnemen.

Démastiquer, v. a. het cement van iets afdoen.

- Démâter, v. a. ontmasten.
v. n. masteloos raken.
- Démêlé, m. strijd, twist, m. gesfil, n.
- Démêler, v. a. ontwarren, van één scheiden
sic herkennen; onderscheiden, ontwikkelen.
se-, v. r. zich ergens van ontslaan, zich ergens uit redden.
- Démembrement, m. fig. verscheuring, verdeling, f.; afgescheiden stuk, n.
- Démembreur, v. a. de leden van een lichaam van één scheiden, afscheuren.
fig. verdeelen, van één scheiden (een land enz.)
- Déménagement, m. verhuizing, f.
- Déménager, v. a. opruimen.
v. n. verhuizen.
- Démence, f. dwaasheid, krankzinnigheid, f.
- se Démener, v. r. zich sterk heen en weêr bewegen, zich afwerken, woelen.
fig. woelen.
- Démenti, m. logenstraffing, f.
donner un- à q., heeten liegen.
avoir un-, van logen gestraft worden.
fig. smaad wegens eene mislukte onderneming, m.
- *Démentir, v. a. q., logenstraffen, heeten liegen.
fig. wederleggen, te recht helpen.
-sa naissance, &c. zijne geboorte of afkomst enz. verzaken, dingen doen, die zijner geboorte enz. onwaardig zijn.
se-, v. r. zich zelve tegen spreken.
fig. zich minder goed gedragen dan te voren enz.; slecht worden, beginnen te vervallen (van huisraad, gebouwen enz. sprekende).
- Démérite, m. wangedrag, het strafbare in eene daad, n.
- Démériter, v. n. iets strafwaardigs doen.
- Démésuré, ée, a. onmatig, beyawatig.

- Déménagement, ad. onmatiglijk.
- *Démètre, v. a. afzetten, van een ambt ortzetten.
T. verstuiken (van een lid des ligchuaams sprekende)
se-, v. r. d'une charge, een ambt, eenen erepost nederleggen.
T. zich verrekenen.
- Démembrement, m. afneming van huisraad, f.
- Déméubler, v. a. huisraad afnemen, uit het huis brengen.
- Démourant, ante, a. woonachtig, gehuisvest.
- au Démourant. ad. fa. overigens, voor het overige.
- Démourer, f. woning, f. verblijf, n.; duur, m.
T. achterlijkheid (in betaling), f.
- Démourer, v. n. wonen; blijven; zich ophouden, vertoeven; overig blijven.
en là, het daarbij laten berusten.
- Demi, ie, a. half.
ad. half.
à-, ad. ten halve.
- Demie, f. half uur, n.
- Demi-lune, f. T. halve maan (soort van buitenwerk), f.
- Demi-setier, m. halve pint, f.
- Démision, f. afdanking, nederlegging van een ambt, f.
- Démisionnaire, m. de geen, ten wiens voordeele men iets afstaat, m.
- Démocrate, m. n. c. die der volksregering is toegedaan, demokraat, m.
- Démocratie, f. volksregering, demokratie, f.
- Démocratique, a. van het volk, demokratsch.
- Démocratiquement, op eene met de volksregering overeenkomstige wijze.
- Démocratifer, v. a. n. c. tot eenen demokraat maken.
- Demoiselle, f. juffer, jonge dochter, f.; schoenlapper (zekere vlinder), m.
T. soort van beddepan; zekere soort van papier, f.

- ook Hie, heiblok, *n.* *flamper, m.*
- Démolir, *v. a.* *nederwerpen, afbreken, flechten, sloopen.*
- Démolition, *f.* *nederwerping, afbreking enz., f.*
- Démon, *m.* *beschermgod, geleigeest; booze geest, duivel, m.*
fig. boos mensch, duivel, m.
- Démonétifer, *v. a. n. c.* *afzetten, buiten omloop brengen (van geld sprekende).*
- Démonnoyage, *m. n. c.* *afzetting (van geld).*
- Démoniaque, *a. et m. f.* *van den duivel bezeten.*
fig. razend, dol.
- Démonographe, *m.* *een die over de werkingen der duivelen geschreven heeft, m.*
- Démonomanie, *f.* *kennis der natuur van de duivelen, f.*
- Démonstrateur, *m.* *betooger, bewijzer, m.*
- Démonstratif, *ive, a.* *betoogend; bondig, overtuigend.*
T. aanwijzend.
- Démonstration, *f.* *bewijs, n.; betuiging, f.*
T. voorlezing, f.
- Démonstrativement, *ad.* *betoogelijk, op eene overtuigende wijze.*
- Démonter, *v. a.* *enen ruiter zijn paard enz. ontnemen; uit makander nemen of doen.*
T. een stuk geschut van zijn raampaard nemen, hetzelfde onbruikbaar maken, demonteren.
fig. iemand van zijn stuk, in de war brengen.
- Démontrable, *a.* *dat betoogelijk of bewijslijk is.*
- Démontrer, *v. a.* *betoogen, bewijzen.*
T. voor oogen leggen, ontsleden.
- Démordre, *v. n.* *loslaten (het geen men met de tanden gevat heeft).*
fig. de qc. ergens van afzien.
- Démouler, *v. a.* *uit den vorm nemen.*
- *Démouvoir, *v. n. T. q. de qc.* *iemand van iets afkeerig maken.*
- Démunir, *v. a.* *eene plaats van krijgstuig, vestingwerken enz. ontblooten.*
- Démurer, *v. a.* *eene toegemetselde deur of een venster wederom open maken.*
- Dénaire, *a.* *was eene betrekking op het getal van tien heeft.*
- Dénatter, *v. a.* *de mat afdoen, ontmaten; ontstrengelen (als haaren enz.)*
- Dénaturé, *ée, a.* *onnatuurlijk, onmenschenlijk.*
- Dénaturer, *v. a. T.* *-fon bien, zijne vaste goederen tot geld maken om daarvoor anderen te koopen enz.*
- Dendrite, *f. T.* *boomsteen, m. (zekere steen, waarop de natuur boomen, boschen, kruiden enz. heeft afgebeeld).*
- Dendroïde, *f. T.* *soort van plant, f.*
- Dendroïtes, Dendrolites, *pl. T.* *verschende planten, f. pl.*
- Dénégation, *f.* *ontkenning voor de verschaftaar, f.*
- Déni, *m.* *weigering, ontzegging, weigering van recht, f.*
- Dénialif, *m.* *listig, doortrap mensch, m.*
- Dénialifement, *m.* *het doortrap maken, n.*
- Dénialifler, *v. a. q. fa.* *snediger, doortrapper maken; verschalken, listiglijk bedriegen.*
- Dénialifur, *m. p. u.* *behoudige bedrieger, m.*
- Dénicher, *v. a.* *uit het nest nemen, fig. verjagen.*
v. n. uitvliegen.
fig. eene plaats ruimen, zieh weg pakken.
- Dénicheur, *m.* *fig. -de merles, de fauvenes, gelukzoeker; wellusteling, m.*
- Dénier, *v. a.* *loshenen, ontkennen; weigeren.*
- Denier, *m.* *penning, m.; renten, f. pl. interesten.*
pl. somme gouds, f.
à Dieu, godspenning, m. gold op de hand, n.
de fin ou de loi, waarde eener zilvermunt enz., f.

au-vingt, vingt cinq, &c. vijf, vier enz. ten honderd.
 à douze deniers, van zestien lood.
 -de monnoyage, gemunt stuk geld, n.
 -de boite, proefmunt, f.
 Dénigrement, m. zwartmaking, lastering; verachting, f.
 Dénigrer, v. a. zwart maken; in minachting brengen.
 Dénombrément, m. telling, f.
 T. staat, w. register, n. (van gederen).
 Dénominateur, m. T. teller, opteller, m.
 Dénommatif, ive, a. T. afkomstig van een naamwoord.
 Dénomination, f. benaming, f.
 Dénommer, v. a. T. noemen, benoemen.
 Dénorcer, v. a. verkondigen, bekend maken; geregteijk aanklagen.
 Dénoncateur, m. aanklager, verklikker, m.
 Dénunciation, f. verkondiging, afkondiging; aanklagte, f.
 Dénotation, f. p. u. aanwijzing, f. (door zekere teekenen).
 Dénoter, v. a. p. u. betekenen, te kennen geeven, aanwijzen.
 Dénouement, m. ontwikkeling, ont-knooping, f.
 Dénouer, v. a. eenen knoop los maken.
 fig. oplossen, ontwikkelen.
 se-, v. r. zich oplossen.
 fig. vlugger, buigzamer worden; zich ontwikkelen.
 Dénrée, f. eetwaar, f.
 pl. levensmiddelen, n. pl.
 Dense, a. T. dicht, vast.
 Densité, f. digtheid, gedrongenheid, f.
 Dent, f. tand, w.
 fig. tand, m. schaar, f.
 -de chien, hondgras, w. graswortel, w.
 -de lion, papenkruid, w. paardelbloem, f. enz.
 Dentaire, a. T. tot de tanden behoorend.
 T. tandkruid, w.

Dentale, a. f. lettre-, tandletter (welke men met de tong tegen de tanden uitspreekt), f.
 Dentale, f. tandlek of slak, f.
 Denté, ée, a. getand, tandig.
 Dentée, f. T. kwetsing der slagtan-den van een wild zwijn, f.
 Dentelé, ée, a. sandswijze gemaakt, getand.
 Denteler, v. a. uitstonden, scherpen.
 Dentelle, f. kant, naaldewerk, f.
 Dentelure, f. T. werk, dat sandswijze gemaakt is, n.
 Denticule, Dentelet, m. T. snijwerk met tanden (aan zuilen), n.
 Dentier, m. p. u. de twee rijen tan-den, f. pl. het gebit, n.
 Denifrice, m. tandmiddel, tandpoeder, n.
 Dentiste, m. tandmeester, w.
 Dentition, f. het krijgen der eerste tanden, w.
 Denture, f. gebit, w.
 T. tandwerk, n.
 Dénué, ée, p. et a. ontbloot, zonder.
 Dénuement, m. ontblooting.
 Dénuer, v. a. ontblooten, berooven.
 Dépaqueter, v. a. uitpakken, outpakken.
 De par, prp. T. van wegen, op bevel, in naam.
 Déparager, v. a. een meisje beneden haren staat uithuwelijken.
 Dépareiller, v. a. ontparen, de pa-ren van elkanderen doen.
 Déparer, v. a. het sieraad van iets wegnemen; ontseren.
 Déparier, v. a. ontparen.
 Déparler, v. n. fa. fans-, ne pas ces-ser de-, niet ophouden met spreken.
 Départ, m. vertrek, w. afreize, f.
 T. scheiding (van goud en zil-zer door sterk water), f.
 Département, v. a. T. de gelijkheid der stemmen opheffen.
 Département, m. verdeeling, uitdeeling; afdeeling, f. département, w. fig. vak, ambt, n.
 Départemental, Départementaire, a. n. c. wat de Departementen be-treft, departementaal.

Départir, v. a. uisdeelen, verdeelen.

T. scheiden (het goud van 's zilver met sterk water).

se-, v. r. van iets afstaan, iets laten yaren.

Dépasser, v. a. weder uittrekken.

T. voorbij zeilen.

fig. overschreden.

Dépaver, v. a. den vloer opnemen.

Dépayser, v. a. d. q., iemand naar vreemde landen zenden.

fig. iemand betere manieren leeren; iemand van eene plaats afstrekken; iemand valsche begrippen over iets inboezemen, iemand bedriegen, bedotten.

Dépêcement, m. aan stukken hakking of snijding, f.

Dépêcer, v. a. in stukken houwen, slaan, snijden enz.

Dépêche, f. brief over staatszaken, m. dépêche.

pl. gewigtige papieren, n. pl.

Dépêcher, v. a. bespoedigen, met spoed gereed maken.

q., iemand afzenden, afvaardigen.

fig. van kont helpen, naar de andere wereld zenden.

se-, v. r. zich haasten of spoeden, ijlen.

*Dépeindre, v. a. afschilderen, afmalen, beschrijven (met woorden).

Dépenailé, ée, a. fa. slechts gekleed.

Dépendamment, ad. met afhankelijkheid, afhankelijk.

Dépendance, f. afhankelijkheid, f. pl. aanhangsel, toebehooren, n.

Dépendant, aute, a. afhangend, afhankelijk.

Dépendre, v. a. iets dat opgehangen is afnemen.

v. n. (de...) afhangen, afhankelijk zijn; ergens uit volgen.

Dépens, m. pl. kosten, onkosten, m. pl.

Dépenfer, f. uitgave, verstering, f.

Dépenfer, v. a. geld uitgeven, versteren.

-en qc., ergens aan bescdyen.

Dépenfer, ière, a. hij of zij, die veel gelds verspilt, verkwistend.

m. et f. verkwister, m. verkwistster, f.; die de uitgaaf op een schip of in een klooster heeft.

Déperdition, f. T. verlies, n. afgang, m.

Dépérir, v. n. zwakker, slochter worden, bederven, in verval geraken, bouwvallig worden.

Dépérissement, m. verval, n. afneming, bederving, f.

Dépêtrer, v. a. ontwikkelen, los maken (van de yosten, die vast zitten, sprekende).

se-, v. r. fig. fa. de q., zich van iemand ontslaan.

Dépeuplement, m. ontvolking; ontblooting (van een bosch), f.

Dépeupler, v. a. ontvolken; ontblooten (een bosch); berooven (een vijver van visch of een land van wild).

Déphlegmation, f. T. reiniging van slijm, f.

Déphlegmer, v. a. T. van slijm reinigen.

Dépié, m. T. ontleding van een leengoed, f.

Dépiécer, v. a. ontleden, aan stukken snijden.

Dépilatif, a. dat het haar doet uitvallen.

Dépilation, f. het uittrekken of uitvallen van 's haar, n.

Dépiler, v. a. het haar doen uitvallen.

Dépiquer, v. a. fa. het verdriet beknemen, wederom goed maken.

Dépit, m. verdriet, hartzeer, n. spijt, f.

en- de q., ten spijt, in weêrvik van iemand.

Dépiter, v. a. kwaad, moeilijk maken.

v. r. kwaad of moeilijk worden, zich ergren.

Dépîteux, euse, a. p. u. spijtig, gemelijk.

Déplacement, m. verplaatsing, verandering, f.

Déplacé, *éc.*, p. et a. *verplaatst*; *omgeplaatst*, *kwalijk aangebragt*.

Déplacé, v. a. *verplaatsen*, *verzetten*, *verschuiven*.

q. *iemands plaats innemen*.

*Déplaire, v. n. *mishagen*, *niet bevallen*; *verdrietig maken*.

éc., v. r. *misnoegd*, *te onvreden zijn*; *niet goed op eene plaats voorikomen* (van planten en dieren sprekende).

Déplaisance, f. *omgenoegen*, *verdriet*, n.

Déplaisant, ante, a. *onaangenaam*, *verrietig*.

Déplaisir, m. *verdriet*, *misnoegen*, n. *kommer*, m.

Déplanter, v. a. *verplanten*.

Déplantoir, m. T. *boor* (welke tot het verplanten gebruikt wordt). f.

Déplier, v. a. *los maken*, *uit de vouwen doen*.

Déplisfer, v. a. *de plooijen uit doen*. *éc.*, *uit de plooi gaan*.

Déplorable, a. *beklagelijk*, *erbarmelijk*.

Déplorablement, ad. *op eene beklagelijke*, *jammertelijke wijze*.

Déplorer, v. a. *bewenen*, *bejammereen*, *betreuren*.

Déployer, v. a. *ontvouwen*, *uitbreiden*.

fig. *uitkramen*, *vertoonen*.

rire à gorge déployée, *luidkeels lagchen*.

entfeignes déployées, *vliegende vaandels*, n. pl.

se Dépluier, v. r. *de vreten verliezen*.

De plus, v. Plus.

Dépointer, v. a. T. *een stuk lijn-waad enz. opsnijden*.

Dépolir, v. a. *den glans hememen*.

Dépopulation, f. *ontvolking*. f.

Dépoit, m. T. *regt van den leen-jaar om van iets gebruik te maken*; *regt van eenen Bischoep enz. om de inkomsten eener openstaands kerk een jaar lang te genieten*, n.

sans, T. *zonder uitstel*.

Dépo-trion, f. *ballingschap*, *verbanning*, f.

Déportement, m. pl. *gedrag*, n. *leefwijze*; f. (gewoonlijk van eene slechte zijde beschouwd).

Déporter, v. a. n. c. q., *iemand verbanuen*, *eene afgelegene woonplaats, tot straf, aanwijzen*.

éc., v. r. de qc., *van iets afstaan*, *iets laten varen*.

Dépolant, ante, a. et m. f. *lijf of zij*, *die voor het regt eene getuigenis aflegt*, f. *vertoonster*, *vertoonster*, m. en f.

T. *verhoorde*, *ondervraagde getuige*.

Déposer, v. a. *afzetten*, *nederleggen*; *in bewaring leggen*, *deponeren*; *overdragen*, *aanvertrouwen*. - *un corps*, *een lijk bijzetten*.

v. n. *gezegtelijk getuigen*.

Dépositaire, m. *bewaarder* (van eenig goed), m.

Déposition, f. *afzetting* (van een ambt); *getuigenis*, f.

Déposéder, v. a. q. de qc., *iemand uit het bezit van iets zetten*.

Dépossession, f. *ontzetting uit het bezit*, f.

Déposter, v. a. q., *iemand van zijnen post verdrijven*.

Dépot, m. *aanvertrouwd*, *in bewaring gelegd goed*, n.; *bewaarp- plaats*, *kist*, *waarin de handvesten van een klooster-bewaard worden*, f.; *pakhuis*, *magazijn*, n.; *verzameling van kwaade rochten in een gedeelte des menschelijken lichaams*, f.; *droessem*, m. *grondtop*, n.

Dépoter, v. a. (planten) *uit de potten doen*.

Dépoudrer, v. a. *het poeder uit de haren doen*.

Dépouille, f. *afgeschroopt*, *uitgeschud vel*, n. *huid*, f.; *afgelegde kleed- deren*, n. pl.; *oogst*; *ruit*, m.; *nalatonfchap eens geestelijken aanhuisraad*, f.

fig. *kerfelijk*, *stoffelijk deel*, (van den mensch), n.

Dépouillemem, m. *vrijwillige berooving van 't genot eener zaak*, f.; *uittrekfel uit eene rekening*, *een Protocol enz.*, n.

Dépouiller, v. a. *uitkleeden*, van de kleederen berooven: het vel uitschudden (van eene slangenz.); onthlooten; ontbladeren.

fig. *berooven*; *afleggen*; *inoogsten*: een uittreksel uit eene rekening-enz. maken.

se-, v. r. *zijne kleederen uittrekken*: het vel of de huid uitschudden, de bladeren verliezen.

***Dépouvoir**, v. a. *onthlooten*.

Dépouvu, ue, a. *onthloot*, *berooft*. au, ad. *onverhoeds*, *onvoorziens*.

Dépravation, f. *bederf*, *n. verdorvenheid*, f.

Dépraver, v. a. *bederven*.

Déprécative, a f. T. *forme*, *zekere wijze van de sacramenten*, door woorden, te geven.

Déprécation, f. *afsmeeeking*, f.

T. *wensch van eenen redenaar*, m.

Dépréciation, f. *vermindering der waarde*, f.

Déprécier, v. a. *te gering schatten*, *vernederen*, *verlagen*.

Déprédateur, m. *roover*, *verwoester*, m.

Déprédation, f. *beroving*, *plundering*; *verwoesting*, f.; *diefstal*, m.

Dépréder, v. a. *rooven*, *plunderen*, *verwoesten*.

***Déprendre**, v. a. *los maken*.

se-, v. r. *zich ontdoen of los maken*.

De près, v. Près.

Dépresfer, v. a. T. *uit de pers doen*; *den glans van 't laken enz. afnemen*.

Dépression, f. *druk*, m.

fig. *onderdrukking*, f.

***Déprévenir**, v. a. *een vooroordeel benemen*.

se-, v. r. *zich van zijne vooroordeelen ontdoen*.

Dépri, m. T. *aangeving der uitgaande waren*; *aangeving eener erfenis aan eenen leenheer*, f.

Déprier, v. a. *afzeggen aan iemand dien men verzocht heeft*.

T. *uitgaande waren aangeven*; *eene erfenis aangeven*, om het leen daarvan te voldoen; *den leenheer om een uitsfel verzoeken*.

Déprimer, v. a. *verlagen*; *verachtelijk behandelen*.

Dépriser, v. a. *minachten*, *misprizzen*.

Depuis, prp. *sedert*, van... aan.

ad. *sedert*, *daarna*.

-que, c. *sedert dat*.

Dépuration, f. T. *reiniging*, *loutering*, f.

Dépuratoire, a. T. *reinigend*.

Dépurer, v. a. T. *reinigen*, *louteren*.

Députation, f. *bezending*, *deputatie*, f.; *afgezondenen*, m. pl.

Député, m. *afgevaardigde*, *afgezant*, m. *gedepureerde*.

Députer, v. a. *afzenden*, *afvaardigen*, *deputeren*.

De quoi, v. *Quoi*.

Déracinement, m. *ontworteling*, *uitroosiging*, f.

Déraciner, v. a. *ontwortelen*, *met den wortel uittrekken*.

fig. *uitroeijen*.

Déraison, f. *onverstand*, *n. onredelijkheid*, f.

Déraisonnable, a. *onverstandig*, *onredelijk*.

Déraisonnablement, ad. *op eene onverstandige*, *onredelijke wijze*.

Déraisonner, v. n. *onverstandiglijk spreken*, *raaskallen*.

Dérangé, ée, p. et a. *in wanorde gebracht*; *ongeregeld*; *verward*.

Dérangement, m. *wanorde*, f.

fig. *verwarring*, f.

Déranger, v. a. *van zijne plaats nemen*, *in wanorde brengen*; *storen*, *verwarren*.

Dérapé, ée, a. T. *ancre*, *uit den grond gesprongen*, *geslipt* (van een anker sprekende).

Dératé, m. ée, f. *listig*, *doorslepen*.

Dérater, v. a. p. u. *de milt uitsnijden*.

Dérayure, f. T. *de laatste vore*, *welke men bij 's omploegen van een land maakt*, f.

Derechef, ad. p. u. *nogmaals, op nieuw.*
 Déréglé, ée, a. *ongeregeld, ongebonden.*
 Déréglement, m. *wanorde, ongeregeltheid; verwarring, f.*
 fig. *ongebondenheid, f.*
 Déréglément, ad. *op eene ongeregelde wijze.*
 Déréglér, v. a. *in wanorde brengen, verderyen.*
 fe-, v. r. *in wanorde geraken; ongebonden van loven worden.*
 Dérider, v. a. *ontrimpelen; de vrouwen uitdoen.*
 fe-, v. r. *fig. vrolijker worden.*
 Dérision, f. *mislagching, bejosting, f.*
 Dérivatif, ive, a. T. *afkomstig, afgeleid.*
 Dérivation, f. *afkomst, afleiding (van een woord), f.*
 Dérive, f. T. *afzeiling, wegdrijving in 's zeilen, f.; zwaard aan kleine schepen; n.*
 Dérivé, m. *afgeleid woord, n.*
 Dériver, v. n. *afkomstig zijn, afstammen.*
 T. *afdrijven, van den regten koers afwijken.*
 v. a. *eene bron of wel afleiden.*
 T. *het omgeklonkene weder regt maken.*
 Dernier, ère, a. *laatste, vorige; geringste, minste; uiterste, hoogste.*
 m. *ne veutoir jamais avoir le, altijd het laatste woord willen hebben.*
 en- lieu, ad. *ten laatste, eindelijk.*
 Dernièrement, ad. *laatst, onlangs, kortalings.*
 Dérobé, ée, p. et a. *gestolen; heimelijk, verborgten.*
 escalier-, *verborgten trap, m.*
 heures dérobées, *snipperuurtjes, n. pl.*
 à la dérobée, ad. *heimelijk, steelswijze.*
 Dérobement, m. T. *de in 's rawe wiskouwing der steenen tot een gewelf enz., f.*
 Dérober, v. a. *stelen, ontyreemden; verbergen, onttrekken, geheim houden.*

fe-, v. r. *zich onttrekken.*
 à qc., *zich aan eene zaak onttrekken.*
 -d'une compagnie, *(uit een gezelschap) ongemerkt wegluipen.*
 Dérogation, f. T. *afschaffing, vernietiging, krenking, afbreuk, f.*
 Dérogatoire, a. T. *dat afbreuk doet, allengs vernietigt.*
 Dérogeance, f. T. *krenking (van waardigheid, stand enz.), f.*
 Dérogeant, cante, a. *nadeelig.*
 Déroger, v. a. (à qc.) *te kort doen, krenken, afbreuk doen, weder opheffen, tegenwerken.*
 -à noblesse, *of déroger, iets doen, dat zijner geboorte enz. onwaardig is.*
 Déroidir, v. a. *slap maken.*
 Dérougir, v. a. *de roode kleur benemen.*
 v. n. ou fe-, v. r. *de roode kleur verliezen, bleeker worden.*
 Dérouiller, v. a. *den roest afdoen, afschuren.*
 fig. *beschaven, wellevender maken.*
 fe-, v. r. *fig. beschaafd worden.*
 Dérouler, v. a. *ontrollen.*
 Déroute, f. *nederlaag (van een leger), f.*
 fig. *wanorde, verwarring, f.; verval, n.*
 Déronter, v. a. *van den regten weg afbrengen.*
 fig. *in de war brengen, verleggen maken; iemands ontwerp verijdelen.*
 Derrière, prp. *achter.*
 ad. *achter, achter aan.*
 m. *achterdeel, achterste, n.*
 Derviche, f. *soort van dans, m.*
 Dervis, Derviche, m. *turksche monnik, m.*
 Des, art. *van de, der; esnige.*
 Dès, prp. *sedert, van ... aan, af, met.*
 -que, c. *zoodra als.*
 Désabusement, m. *te regt helping; aflegging eener dwaling, f.*
 Désabuser, v. a. (q. de qc.) *te regt helpen, beter onderrigten.*
 Désaccord, v. Discorde.

Désaccorder, v. a. *ontstellen (een speeltuig).*
 Désaccoupler, v. a. *ontkoppelen, los maken het geen zamen gebonden of gevaard is.*
 Désaccoutumer, v. a. q. de qc. *iemand iets afwennen.*
 se-, v. r. de qc., *zich iets afwennen.*
 Désachalander, v. a. *de kalanten benemen.*
 Désaffectionné, ée, a. n. c. *afgunstig, ongenegen.*
 Désafourcher, v. n. T. *het tui-anker opligten.*
 Désagencer, v. a. *overhoop werpen het geen geschikt was.*
 Désagréable, a. *onaangenaam, verdrietig.*
 Désagréer, v. n. *mishagen.*
 v a. T. *(een schip) onttakelen.*
 Désagrément, m. *onaangenaamheid, onbehagelijkheid, f. verdriet, n.*
 Désajuster, v. a. *in wanorde brengen, ontferen, over hoop smijten.*
 fig. *van den gang helpen.*
 se Désallier, v. r. n. c. *een huwelijk aangaan, dat beneden zijnen staat is.*
 Désaltérer, v. a. *den dorst stillen, leschen.*
 Désancrer, v. n. T. *het anker ligten*
 Désappareiller, v. Dépareiller.
 Désappliquer, v. a. *afstrekken (van eenige bezigheid).*
 Désappointer, v. a. p. u. *den naam van eenen officier of soldaat op de rol doorhalen; de inkomsten ontnemen of intrekken.*
 *Désapprendre, v. a. *verleeren, afleeren.*
 Désapprobateur, m. n. c. *afkeurder, m.*
 a. *afkeurend, misprijzend.*
 Désappropriation, f. *verzaking van eigendom, f.*
 T. *verlochening, f.*
 se Désapproprier, v. r. (de qc.) *van een eigendom afstaan.*
 T. *verlochenen, ontzeggen.*
 Désapprouver, v. a. *afkeuren, misprijzen.*

Désapprovftiommer, v. a. n. c. *van levensmiddelen ontblooten.*
 Désarçonner, v. a. *uit den zadet ligen of werpen.*
 fig. *fa. in eenen woordentwist tot zwijgen brengen, den mond snoeren.*
 Désargenter, v. a. *het zilver afdoen van iets dat verzilverd is.*
 fig. *fa. q. iemand zijn geld ontnemen, het geld uit den zak kloppen.*
 Désarmement, m. *ontwapening; af-danking van krijgsvolk; onttakeling (van een schip), f.*
 Désarmer, v. a. et n. *ontwapenen; krijgsvolk afdanken; onttakelen (een schip).*
 fig. *bevredigen, stillen, tot bedaren brengen.*
 Désarrimer, v. a. T. *de lading van een schip anders stuwen.*
 Defarroi, m. *wanorde, verwarring (in zaken enz.), f.*
 Désassembler, v. a. *scheiden, uit malkander doen.*
 Désasfocier, v. a. *uit een gezelschap of eene gemeenschap scheiden.*
 se-, v. r. *van een gezelschap afgaan.*
 Désasfortir, v. a. *dingen, die bij elkanderen voegen, van één scheiden.*
 Désastre, m. *ongeluk, onheil, ongeval, n.*
 Désastreux, euse, a. *ongelukkig.*
 Désattrister, v. a. *de droefheid benemen.*
 Désavantage, m. *schade, f. nadeel, verlies, n.*
 Désavantageur, v. a. p. n. *het voordeel benemen, nadeel toebrengen.*
 Désavantageux, euse, a. *nadelig; ongunstig.*
 Désavantageusement, ad. *op eene nadelige wijze, met schade.*
 Désaveu, m. *lochening, herroeping; ontkenning, f.*
 Désaveugler, v. a. *fig. de oogen openen.*
 Désavouer, v. a. *lochenen, herroepen; ontkennen; afkeuren.*
 Desceller, v. a. *iets dat met cement*

ment enz. vast gemaakt te los maken; ontzegen.

Descendance, *f.* afkomst, afstammig, *f.*

Desendant, *ante*, *a.* afdalend, afklimmend; afkonstig.

Descendants, *m. pl.* nikomelingen, afstammelingen, *m. pl.*

Descendre, *v. n.* et *a.* afstijgen, afklimmen, afkomen, dalen, van boven naar beneden gaan; afnagen, naar beneden hangen; nederlaten, afstieten. afnemen, afhangen enz.; lager stellen (van snaren); sene landing doen. voet aan land zetten; eenen inval te land doen.

T. zich. op een geregteek hevel, naar eene aangewezen plaats begeven, of als regter naar eene plaats gaan, om iets te bezigtigen.

fig. afslammen, afkonstig zijn; dalen, tot een' lageren staat komen: zich inschikkelijk bezoonen; zich verlagen.

-la garde, van de wacht aftrekken.

Descente, *f.* afdaling, nederdaling, afdaling, nedervalling, zakkig enz.; afhelling, *f.* afhangen, *n.*; landing, *f.*

T. pijp langs de muren der huizen, door welke het water uit de goot naar beneden loopt; breuk, darmbreuk; geregteek bezigtiging of beschouwing, *f.*

Descriptif, *ive*, *a. T.* beschrijvend, schriftelijk daarstellend.

Description, *f.* beschrijving, aanduiding of uitbeelding door woorden of geschrift, *f.*

Désemballage, *m.* ontpakking, *f.*

Désemballer, *v. a.* ontpakken, uitpakken.

Désembarquement, *m.* weder ontschepping, *f.*

Désembarquer, *v. a.* wederontscheiden.

Désembarrasfer, *v.* Débarrasfer.

Dése bou her, *v. a.* uit den slijk of slijk helpen.

Désemparement, *m.* ruiming, ver-

lating eener plaats; wederafstranding, *f.*

Désemparer, *v. a.* et *n.* ergens van daar trekken, (eene plaats) ruimen, verlaten.

T. (een schip) reddeloos schieten).

Désempeser, *v. a.* het stijffel uit het linnen waschen.

Désempir, *v. a.* uitgieten, gedeeltelijk ledig of ledig maken. *v. n.* ledig worden.

se, *v. r.* lediger worden, niet meer zoo vol zijn

Désempriçonner, *v. a.* op vrije voeten stellen

Désechainner, *v. a.* p. u. ontketenen, ontkluisteren, uit de gevangenis verlossen

Désechantement, *m.* ontsoovering, *f.*

Désechanter, *v. a.* sig. van eenen levigen hartstogt verlossen.

Déseclouer, *v. a.* eenen nagel of spijker uittrekken.

Désend rmi, *ie*, *a.* ontwaakt.

Désefler, *v. a.* iets dat gezwollen is doen sinken.

v. n. et *se*, *v. r.* sinken, dunner worden.

Déseflure, *f.* sinking, verdunning (van iets dat gezwollen is), *f.*

Désenger, *v. a.* van ongedierte zuiveren.

Désengrener, *v. a.* maken dat een deel van 's ligchaam het andere niet meer aansteekt.

Désenivrer, *v. a.* (pr. Dézanivrer) nuchter of nuchteren maken.

v. n. nuchter worden.

Déseplacement, *m.* losmaking uit eenen strik, ontvlechting, *f.*

Déseplacer, *v. a.* uit eenen strik los maken, ontvlechten.

Désempuver, *v. a.* de voryeling verdriiven, lustig of oppermind maken.

se, *v. r.* zich een aangenaam tijdverdrijf verschaffen, zich verlustigen.

Désenrayer, *v. a.* et *n.* den ketting, waarmede men een rijtuig, bij het afrijden eener schuins gspannen heeft, van het rad doen;

- de spijlen of spaken uit een rad doen.
- Désenbrumer, v. a. de verkoudheid verdrijven.
- se-, v. r. zich van de verkoudheid genezen.
- Désenrôlement, m. vrijmaking van den krijgsdienst, f.
- Désenrôler, v. a. (eenen soldaat) van den dienst vrij maken, zijnen naam op de rol uit doen.
- se-, v. r. zijn afscheid of paspoort nemen (van soldaten sprekende).
- Désenrouer, v. a. de heescheid verdrijven.
- se-, v. r. zich van de heescheid genezen.
- Désensevelir, v. a. opgraven; de doeken van een lijk afdoen.
- Désenforceler, v. a. onttooveren.
- fig. van eenen geweldigen hartstogt bevrijden.
- Désenforcellement, m. onttoovering, f.
- Désentêter, v. a. uit het hoofd praten, uit den zin brengen.
- se-, v. r. zich van een vooroordeel enz. ontdoen, uit den zin zetten.
- Désentortiller, v. a. ontwinden, los draaijen.
- Désentraver, v. a. de voetstrikken of ijzeren voetbanden van een paard los maken.
- Désenvenimer, v. a. het venijn wegnemen, van venijn zuiveren.
- Déséquipper, v. a. (een schip) ontakelen.
- Désert, erte, a. woest, onbewoond.
- m. woestijn, woestenis, wildernis, f.
- Désertter, v. a. verlaten; verwoesten, tot eene woestenis maken.
- v. n. wegloopen, van 't vaandel loopen, deserteren.
- Déserteur, m. die zijn vaandel verlaat, weglooper, deserteur, m.
- fig. afvallige, m.
- Désertion, f. wegloopping (van soldaten), desertie, f.
- fig. afvalling, f.
- à la Désespérade, ad. fa. als een razend, wanhopig mensch.
- Désespérant, ante, a. vertwijfelend.
- Désespéré, ée, a. wanhopig, hopeeloos; hij of zij, die in een wanhopigen toestand is, m. en f.
- m. razend, woedend mensch, m.
- Désespérement, ad. hopeeloos, zonder hoop.
- Désespérer, v. n. de qc., aan iets wanhopen.
- v. a. iemand tot vertwijfeling brengen, alle hoop benemen.
- se-, v. r. in wanhoop vervallen, alle hoop verliezen.
- Désespoir, m. wanhoop, vertwijfeling, f.
- être au-, wanhopig zijn.
- fig. zeer verdrietig zijn, in den hoogsten graad betreuren.
- Déshabillé, m. nachtgewaad; huiskleed, n.
- Déshabiller, v. a. ontkleeden.
- se-, v. r. zich ontkleeden; het priesterlijk plegtgewaad afleggen.
- Déshabité, ée, a. onbewoond.
- Déshabitué, v. a. afwennen.
- se-, v. r. de qc., zich iets afwennen.
- Déshérence, f. T. erfregt sans leenheers omsrent iemand, die zonder wettige erfgenamen sterft, v.
- Déshéritier, v. a. onterven.
- Déshonnéte, a. oneerlijk, onfatsoenlijk; schandelijk.
- Déshonêtement, ad. op eene oneerlijke, onfatsoenlijke wijze.
- Déshonneur, m. onoor, schande, f.
- Déshonorable, Déshonorant, ante, a. oontearend, smadelijk.
- Déshonorer, v. a. ontseren, schandendoen, schenden.
- Déshumaniser, v. a. onmenscheijk maken.
- Désignatif, ive, a. aanwijzend, aanduidend.
- Désignation, f. aanwijzing; benoeming, f.
- Désigner, v. a. aanwijzen, te kennen geven; aantoonen; bepalen; benoemen.
- Désincorporer, v. a. van één scheiden.
- Désinence, f. T. eindiging; uitgang van een woord, m.

Désinfecter, v. a. *de besmetting wegnemen.*
 Désinfection, f. *wegneming van besmetting, f.*
 Désintéressé, ée, a. *belangeloos, onpartijdig.*
 Désintéressement, m. *belangeloosheid, onpartijdigheid, f.*
 Désintéresser, v. a. T. q. *iemand schadeloos houden, voor zijn aandeel te vreden stellen.*
 Désir, m. *Desir, verlangen, n. wensch, m. begeerte, f. lust, m.*
 Désirable, a. *wenschelijk.*
 Désirer, v. a. *verlangen, wenschen, begeeren, lust hebben; ontbreken, berispen.*
 Désireux, euse, a. *begeerig, verlangend.*
 Désistement, m. *afstand (van een recht enz), m.*
 se Désister, v. r. de qc., *van iets afstaan, iets laten varen.*
 Dès-lors, ad. *sedert, van dien tijd af.*
 Désobéir, v. n. (à q.) *ongehoorzaam zijn, niet gehoorzamen.*
 Désobésiance, f. *ongehoorzaamheid, f.*
 Désobésiant, ante, a. *ongehoorzaam.*
 Désobligeamment, ad. *op eene onheusche wijze.*
 Désobligeant, ante, a. *onbeleefd, onheusch.*
 Désobliger, v. a. q. *iemand ondiensst doen, eenen trek spelen, voor het hoofd stooten, beleedigen.*
 Désobstructif, m. *middel tegen de verstopping, n.*
 Désoccupation, f. *ledigheid, afsteking van bezigheid, f.*
 Désoccupé, ée, p. et a. *zonder bezigheid, ledig.*
 se Désoccuper, v. r. *zich van bezigheid ontslaan.*
 Désœuvré, ée, a. *werkeloos, ledig.*
 Désœuvrement, m. *werkeloosheid, ledigheid, f.*
 Désolant, ante, a. *bedroevend, treurig; ondragelijk.*
 Désolateur, m. *verwoester, m.*
 Désolation, f. *verwoesting; groote droefheid, f.*

Désolé, ée, p. et a. *verwoest; zeer bedroefd, troosteloos, mismoe-dig.*
 Désoler, v. a. *verwoesten; in diepe droefheid storten; gevoelig aandoen.*
 Désopilatif, ive, a. T. *openend, de verstopping wegnemend.*
 Désopilation, f. T. *opening eener verstopping, f.*
 Désopiler, v. a. *de verstopping wegnemen, openen.*
 Désordonné, ée, a. *ongeschied; buitensporig; onmatig.*
 Désordonnement, ad. *op eene ongeschikte, onmatige wijze.*
 Désordre, m. *wanorde, verwarring; buitensporigheid; oneenigheid, f.*
 Désorganisateur, m. trice, f. n. c. *hij of zij, die onlusten sticht, m. en f.*
 Désorganisation, f. n. c. *wanorde, beroerte, tweedragt, f.*
 Désorganiser, v. a. n. c. *in wanorde brengen, beroeren, tweedragt zaaijen.*
 Désorienter, v. a. q. *iemand de kennis van de windstreken benemen. fig. iemand van zijn stuk brengen, yerlegen maken.*
 Désormais, ad. *in het toekomstige; voortaan.*
 Désosfer, v. a. *het been uit het vleesch doen; de graten uit een visch ligten.*
 Desponsation, f. p. u. *trouwbelofte, f.*
 Despotat, m. p. u. *land, dat door eenen Despoot geregeerd wordt, n.*
 Despote, m. *willekeurige beheerscher, Despot, m.*
 Despotique, a. *oppermagtig, willekeurig, despotisch.*
 Despotiquement, ad. *oppermagtiglijk, willekeuriglijk.*
 Despotiser, v. a. n. c. *oppermagtiglijk beheerschen.*
 Despotisme, m. *onbepaalde magt, f. despotismus, n.*
 Despumatation, f. T. *afschuiming, f.*
 Despumer, v. a. T. *afschuimen.*
 Desquamation, f. T. *afschraping, f.*

Desfaigner, v. a. T. (huiden) te week leggen, om dezelve van bloed te zuiveren.

Desfaïtir, v. a. uit het bezit zettèn. fe-, v. r. de qc., iets afftaan, uit zijne handen geven.

Desfaïssement, m. afstand, m.; overgeving, loslating, f.

Desfaïsonner, v. a. T. buiten tijds ploegen of zaaijen.

Desfalé, m. listige, doorstepene knaap, m.

Desfaler, v. a. weeken; de zoutigheid wegnemen, het zout doen uittrekken.

Desfangler, v. a. ontgorden, de gerdels (van een paard) los maken.

Desfaouler, v. a. (pron. Desfouler) nuchter maken.

v. n. nuchter worden.

Desfêchant, ante, a. uitdroogend.

Desfêchement, m. uitdrooging, f.

Desfêcher, v. a. uitdroogen.

Desfein, m. voornemen, oogmerk, n. toeleg, m.; ontwerp, n.

à -, ad. voorbedachtelijk, met opzet.

Desfeller, v. a. den zadel afnemen, ontzadelen.

Desferre, f. fa. être dur à la-, gierig, vasthoudend zijn, niet gaarne geven.

Desferter, v. a. los laten, los maken, ontsluiten.

fa. -un soufflet &c. à q. fa., iemand eene oorvijs of oorveeg geven.

Desfert, m. nageregt, desiert, n.

Desferte, f. afgenomene spijzen, f. pl.

T. waarneming van eenen kerkendienst, f.

Desfervant, m. die op eene andere plaats den kerkendienst verrigt, m.

*Desfervir, v. a. de spijzen afnemen; iemand een' kwaaden trek脾en, benadcelen.

T. eenen kerkendienst in iemand's plaats waarnemen.

Desficatif, ive, a. T. uitdroogend.

Desfication, f. T. uitdrooging, f.

Desfiller, v. a. (pron. Desflier) de oogen openen.

Desfin, m. teekening, schets, f. ontwerp, n.; teekenkunst, f.

Desfinateur, m. teekenaar; teekenaar, m.

Desfiner, v. a. teekenen, schetsen, ontwerpen.

Desfoler, v. a. T. den hoof van den voet van een paard trekken; eenen akker niet op den gewonen tijd beploegen of bezaaijen.

Desfonder, v. a. het soudeersel los maken.

fe-, v. r. los gaan (van gesouderde dingen sprekende).

Desfous, ad. et prp. beneden, onder. avoir du-, nadeel hebben, onder liggen, te kort schieten.

-des cartes, het sijne van de zaak, n.

Desfus, m. bovenst gedeelte; opschrift, n.

fig. overhand, f.

-du vent, boven den wind.

T. bovenstem, f. discant; die de bovenstem zingt, m.

Desfus, au Desfus, ad. & prp. op, boven, boven op, over.

par-, daar boven, over.

là-, daarover, hierover, daarop, hierop.

Destin, m. noodlot, lot, n.

Destination, f. bestemming, f.

Destinée, f. noodlot, n. voorbeschikking, f.

Destiner, v. n. besluiten, voornemen. v. a. bestemmen.

Desituable, a. die van een ambt enz. afgezet kan worden.

Destitué, ée, a. afgezet; beroofd, ontbloot.

Destituer, v. a. afzetten, ontzetten; berooven, ontblooten.

Destitution, f. afzetting, ontzetting (van een ambt enz.); berooving, ontblooting, f.

Destructeur, trice, a. vernielend, verwoestend, te gronde rigtend.

m. et f. hij of zij, die iets verwoest of vernielt, m. en f.

Destructibilité, f. verderfelijheid, vergankelijkheid, f.

Destructif, ive, a. verwoestend, vernielend.

Destruction, *f.* verwoesting, vernieling, *f.*

fig. ondergang, *m.*

Défectude, *f.* T. het in onbruik of ongewoonte raken van eens wet enz., *n.*

Défunion, *f.* oneenigheid; scheiding, *f.*

Défuir, *v. a.* scheiden; oneenig maken.

se., *v. r.* los gaan; oneenig worden.

Détachement, *m.* afstrekking van eens driest, meening enz., *f.*

T. afgezondene bende krijgsvolk, *f.* detachment, *n.*

Détacher, *v. a.* ontsbinden, los maken, los rukken enz.

T. eenige benden krijgsvolk afzenden, detacheren; daen voorwio komen (de beelden op eene schilderij); vlekken uitdoen.

se., *v. r.* zich los maken, zich afzonderen, zich ontslaan.

Détacheur, *m.* v. Dégraisseur.

Détail, *m.* verkoop bij 's stuk, *m.*; omstandig verhaal, *n.*; bijzondere omstandigheden van hetzelfde, *f. pl.*

en., *in* 's klein, *bij* 's stuk, *bij* de kleine maat.

Détailler, *v. a.* *in* 's klein, *bij* de al, *bij* de kleine maat of *bij* 's stuk verkoopen; omstandiglijk verhalen.

Détailleur, *m.* (Détailliste, *n. c.*) handelaar, verkooper *in* 's klein enz., *m.*

Détalage, *m.* het innemen van afgestalde goederen, *n.* opraving, *f.*

Détaler, *v. a.* et *n.* inpakken, innemen, instellen (van winkelgoederen sprekende).

fig. fa. zich wegpakken, opruimen.

Détalinguer, *v. a.* T. den kabel ontsikken, los maken.

Détaper, *v. a.* iets, dat toegesloopt is, open maken; de slop van 's gescht doen.

***Détéindre**, *v. a.* de verwe doen veranderen, uitdoen.

se., *v. r.* verschieten (van kleuren sprekende).

Dételer, *v. a.* uitspannen (de paarden).

Détendre, *v. a.* ontspannen, los maken en afnemen; uit malkander nemen.

se., *v. r.* los gaan.

***Détenir**, *v. a.* onthouden, terughouden; gevangen houden.

Détente, *f.* trekker aan een schietgeweer, *m.*; het los trekken, *n.*

Détenteur, *m.* trice, *f. T.* hij of zij, die iets onregmatiglijk bezit, *m. ou f.*

Détention, *f.* gevangenhouding, gevangenis; onthouding, terughouding, *f.*; onregmatig bezit van eenig goed, *n.*

Détenu, *ue, p. et a.* onthouden, teruggehouden; gevangen; bedlegerig.

Détéger, *v. a.* T. reinigen.

Détérioration, *f. T.* bederving, verslimming, *f.*

Détériorer, *v. a.* bederven, verslimmen.

Déterminant, *ante, a.* onwettigbaar; bepalend.

Déterminatif, *ive, a. T.* nader bepalend.

Détermination, *f.* besluit, *n.*

T. bepaling, *f.*

Déterminé, *ee, p. et a.* beslist, besloten, bepaald; dapper; stoutmoedig, onverschrokken enz.

Déterminé, *m.* boos, verwoed mensch, dulle man, waaghals, *m.*

Déterminément, *ad. op* eene stellige wijze; stoutmoediglijk, met onverschrokkenheid.

Déterminer, *v. a.* beslissen, vast stellen; besluiten; bepalen.

v. n. besluiten.

se., *v. r.* à qc., tot iets besluiten.

Déterrer, *v. a.* uitgraven, opdelfen. *fig.* ontdekken, uitvinden.

Déterfif, *ive, a. T.* reinigend; afleidend, afdrijvend.

Détestable, *a.* afschuwelijk, verfoeijelijk.

Détestation, *f.* gruwel, *m.* afschuwelijkheid; verfoeijing, *f.*

Détester, *v. a.* verfoeijen; verwenschen.

Dé.

Détirer, v. a. rekken, uitrekken.
 Détiser, v. a. (vuur) inrekenen, dekken, uitdooven.
 Détonation, f. het valsch zingen, n. T. ontploffing, f. (geluid der bergstoffen, die in den smeltkroes gezuiverd worden).
 Détoner, v. n. valsch zingen. fig. niet op denzelfden toon, in denzelfden smaak geschreven zijn (van eenig werk sprekende).
 T. ontploffen.
 Détordre, v. a. ontwringen, los draaijen. se- le pied, le bras, zich den voet, den arm verstuiken of verrekken.
 Détorquer, v. a. ombuigen, verdraaijen.
 Détorse, v. Entorse.
 Détortiller, v. a. uit malkander draaijen, ontvlechten.
 Détouper, v. a. iets, dat met werk tosgestopt is, open maken.
 Détour, m. kromte, f.; omweg, m. fig. omweg, m.; uitvlugt, f.
 Détourné, ée; p. et a. afgewend enz.; afgelegen.
 Détourner, v. a. afwenden, afbrengen; verbergen, terug houden. fig. -le sens d'une loi, eene wet anders uitleggen, verdraaijen. v. n. omdraaijen, ter zijde gaan. se-, v. r. eenen omweg nemen.
 Détracter, v. n. lasteren, kwaad spreken.
 Détracteur, m. lasteraar, kwaad-spreker, m.
 Détraction, f. lastering, eerschending, f.
 Détraquer, v. a. bederven, ontfstellen. fig. verleiden. se-, v. r. ontfeld, bedorven worden (van de maag sprekende).
 Détrempé, f. waterverve, f.; iets, dat met waterverve geschilderd is, n.
 Détrempier, v. a. wecken; (het staal) wek maken.

Détresse, f. angst, benaauwdheid, f. (van den geest).
 Détriment, m. schade, f. nadeel, n.
 Détroit, m. zeeëngte, f.; enge weg (tuschen de gebergten), m.; uitstrekking van rechtsgebied, f.
 Détromper, v. a. uit de doling brengen, te regt brengen. se-, v. r. zijne dwaling erkennen.
 Détronner, v. r. ontstroonen.
 Détronisation, f. ontstrooning, f.
 Détrousser, v. a. iets dat opgespeld of opgemaakt is laten vallen. fig. fa. berooven, uitplunderen.
 *Détruire, v. a. vernielen, verwoesten, vorderen. fig. in den grond helpen; zware maken, valschelijk beschuldigen. se-, v. r. vergaan, invallen.
 Dette, f. schuld, f. -véreuse, eene schuld, waarvan de betaling zeer onzeker is. -passive, het geen wij schuldig zijn. -active, wat men ons schuldig is. pl. -criardes, kladschulden, f. pl.
 Dévaliser, v. a. berooven, uitschinden.
 Dévancer, v. a. voorkomen, vooruit gaan, vooraf gaan. fig. overtreffen.
 Devancier, m. iere, f. voorganger, voorzaat, m. m. pl. voorouders, m. pl.
 Devant, pp. voor, tegen over. au-, te gemoet. ad. voor, vooruit. par-, van voren. ci-, te voren, voorheen. m. het voorste, voorste deel, m.
 Devantière, f. rijkleed van vrouwen, n.
 Devanture, f. T. voorzijde, f. voorste gedeelte, n.
 Dévastateur, m. -trice, f. n. c. hij of zij die verwoest, m. en f. n. verwoestend.
 Dévastation, f. verwoesting, f.
 Dévaster, v. a. verwoesten, verdelven.
 Développement, m. ontwikkeling, f.

Développeur, v. a. *ontwinden, ontzwacntelen.*

fig. *ontwikkelen, verklaren.*

te-, v. r. *zich los maken.*

fig. *zich ontwikkelen.*

T. *zich misbreiden.*

Devenir, v. n. *worden.*

Déventer, v. a. T. *te loeyert aanbressen.*

Dévergondé, ée, a. fa. *ontleschaamd, schaamteloos.*

Déverrouillier, v. a. *ontgrendelen.*

Levers, prp. *naar, tot.*

par-, *bij zich, onder zich.*

Devers, erste, a. T. *niet loodrogt, scheef.*

Déversier, v. n. *scheef staan, overhellen.*

te Dévétir, v. r. *zich ontkleeden.*

Dévétisfement, m. T. *afstand van een land of ambts enz., m.*

Déviation, f. T. *afwijking, f.*

fig. n. c. *afwijking (van eenige zaak), f.*

Dévider, v. a. *ontwinden, haspelen.*

Dévideur, m. euse, f. *haspelaar, m. haspelaarster, f.; garenwinder, m. garenwindster, f.*

Dévidoir, m. *haspel, m.*

Dévier, v. n. n. c. *van den weg afkomen.*

fig. *afwijken.*

v. a. *van den regten weg afbrengen.*

Deuil, m. *rouw, m. dreesheid, f.; rouwkleed, rouwgewaad, n.; lijkstaatse, f.*

Devin, Devineur, m. *waarzegger, m.*

Deviner, v. a. *waarzeggen; raden, gissen.*

Devinesse, f. *waarzegster, f.*

Devineur, m. fa. *waarzegger, m.*

Devis, m. *bespek of ontwerp (van een gebouw), n.; (voormaals) overweging, samenspraak, f.*

Dévilager, v. a. *het aangezicht openkrabben.*

Devise, f. *zinnebeeld, n. zinspreuk, f.*

Dévister, v. a. *afschroeyen, open schroeyen.*

Dévolement, m. *bukloop, buk-vloed, m.*

Dévolement, m. fig. *ontdekking, f.*

Dévoiler, v. a. *ontfuijeren.*

fig. *ontdekken.*

Devoir, v. a. *schuldig zijn; te danken hebben; zullen, moeten.*

T. *opstel of thema dat aan eenem scholier opgegeven is.*

rendre les devoirs, *zijnem schuldigen pligt bewijzen*

Dévolu, ue, a. T. *vervallen, te heurt gevallen.*

Dévolu, Dévolut, m. *brief van den Paus, waarbij iemand in een geestelijk ambt gesteld wordt,*

waartoe een ander, die het bezit, onbekwaam is, m.

Dévolutive, m. *een, die door den Paus in eens anders plaats tot een geestelijk ambt benoemd is, m.*

Dévolutif, a. m. *appel-, beroeping, waardoor een geding voor een*

hoogere regtbank gebracht wordt, f.

Dévolution, f. T. *vervalling (van een geestelijk ambt), f.*

Dévorant, ante, a. *verflindend, verierend.*

Dévorateur, Dévoreur, m. fig. *fa. vraat, verflinder, m.*

Dévorer, v. a. *verflinden, opslokken, verzwelgen; vreten; slijten, vorteren; opkrappen; zeer gretig zijn (naar iets).*

Dévot, ote, a. *aandachtig, vroom.*

m. et f. *hij of zij, die godvruchtig en vroom is, m. en f.; schijnheilige, m. sijn zusje, n.*

Dévotement, ad. *aandachtiglijk, godvruchtiglijk.*

Dévotion, f. *aandacht, vroomheid, f.*

fig. *grootte, eerbiedige liefde, volkomene onderwerping, f.*

pl. *ten avondmaal gaan.*

Dévouement, m. *volkomene overgeving, eerbiedige gehochtheid, f.*

Dévouer, v. a. *wijden, toewijden.*

se-, v. r. *zich toewijden; zich opofferen.*

Dévoyer, v. a. T. *de maag bederven; eenen bukloop veroorzaken.*

Deutéronome, m. *het vijfde boek van Mozes, n.*

Deux, a. *twee.*

-à-, twee aan twee, paar aan paar.
 piquer des-, (aan een paard) de beide sporen tegelijk geven
 m. de twee, f. (cijfer, welke het getal van twee aanduidt).
 Deuxième, a. tweede.
 Deuxièmement, ad. ten tweede.
 Dextérité, f. behendigheid, vaardigheid, handigheid, f.
 Dextremement, ad. kunstiglijk, handiglijk, geestiglijk.
 Dia! i. haar! (uitroep der voerlieden aan hunne paarden, wanneer dezelyen regts moeten gaan).
 Diable, m. duivel, m.
 en-, ad. duivels (om een' hoogen of sterken graad te kennen te geven).
 Diablement, ad. fa. duivels, drommels, zeer
 Diablerie, f. duivelarij, tooverij, f.
 Diabliese, f. duivelin, f. (boos, kwaadaardig wijf).
 Diablotin, m. duiveltje, n. kleine duivel, m.; klein moedwillig kind, n.
 pl. oetsuikerde chokolade-koekjes, n. pl.
 Diabolique, a. duivelsch.
 Diaboliquement, ad. op eene duivelsche wijze, als een duivel.
 Diaconat, m. diakenschap, diakensambt, n.
 Diaconesse, f. diakones, f.
 Diaconie, f. diakonij, f.
 Diaconstique, f. T. leer of wetenschap der weergalmende geluiden, f.
 Diacre, m. armbazorger, diaken, m.
 Diadème, m. koninglijke hoofdband, m. koningskroon, f. diadeem, m.
 Diaagnostique, m. et a. signe-, kensteeken eener ziekte, n.
 Diagonal, ale, a. dwars doorlopend, diagonaal.
 Diagonale, f. hoeklijn, diagonaal-lijn, f.
 Diagonalement, ad. T. dwars door.
 Dialecte, m. tongval, wijze van uitspraak, f. dialect, n.
 Dialecticiens, m. T. redenkunstzoor, m.

Dialectique, f. T. redenkunst, redeneerkunst, f.
 Dialectiquement, ad. naar de regelen der redeneerkunst.
 Dialogisme, m. kunst om zamen spraken op te stellen, f.
 Dialogue, m. zamen spraak, f.
 Dialoguer, v. a. verscheidene personen sprekende invoeren.
 Diamant, m. diamant (kostbaar gesteente), m.
 Diamantaire, m. diamantslijper, juwelier, m.
 Diamétral, ale, a. middellijng, diametraal.
 Dianétralement, ad. lijnragt tegenwakkander, den kring of cirkel midden doorsnijdend.
 fig. volkomen tegen gesteld.
 Diamètre, m. middellijn, f. diameter, m.
 Diane, f. de godin der jagt, Diana, f.; reveille, soort van tronslag, die des morgens vroeg geschiedt, f.
 Diantre, m. fa. duivel, drommel, m.
 Diapalme, m. T. weckmakende plaatster of pleister, f. diapalma.
 Diapasine, m. welrickend poeder of poeijer, n.
 Diapason, m. T. middeltoon, halve toon, m.; werktuig, waarmede men de orgelpijpen, de gaafjes der fluiten enz. afpast, n.
 Diaphane, a. doorzigtig, doorschijnend.
 Diaphanéité, f. doorzigtigheid, doorschijnendheid, f.
 Diaphorétique, a. T. zweetwekkend.
 Diaphragmatique, a. T. tot het middelrijf behoorend.
 Diaphragme, m. middelrijf, middelschat (van 's menschen ligchaam), n.
 Diapré, ée, a. veelverrig, bont.
 Diarrhée, f. buikloop, buikvoerd, m.
 Diafostique, f. T. voorbehoedende geneeskunde, f.
 Diastole, f. natuurlijke beweging van het hart. wanneer het zich opent om het bloed te ontfangen, f.
 Diasyrme, m. T. belagchelike opvijveling van iets, f.
 Diatribe, f. v. Disfertation.

Dictame, m. wilde pols of polsje, f. (zeker kruid).
 Dictamen, m. T. ingeving van 's geweten, f.
 Dictateur, m. opperbevelhebber bij de oude Romeinen; Dictator, m.
 Dictatorial, ale, a. n. c. tot het Dictator-schap behoorend, dictatoriaal.
 Dictatoriat, m. n. c. waardigheid eens Dictators, f. (in een' boertenden zin).
 Dictature, f. ambt, n. waardigheid eens Dictators (bij de oude Romeinen), f.
 Dictée, f. het voorzeggen der lessen, die een meester aan zijne leerlingen opgeeft, n.; de lessen zelyen, f. pl.
 Dictor, v. a. voorzeggen, dicteren; ingeven.
 Diction, f. voordragt, schrijfwijze; uitspraak, bewoording, f.
 Dictionnaire, m. woordenboek, n.
 Diction, m. spreekwoord, n.; spreuk, f.; kwinkslag, m.
 Dicum, m. T. geregtelijke uitspraak, f.
 Didactique, a. onderwijzend, leerzaam.
 f. leerkunst, f.
 Diedeau, m. groot vischnet, n.
 Dièrèe, f. T. verdeeling van eenen tweeklank in twee lettergrepen; kunstige verdeeling van in één gegroeide leden van 'smenschen ligchaam, f.
 Dièse, Dièsis, m. T. kruisje vóór eene noot (in de Muziek). n.
 Dièser, v. a. T. (eene noot) met een kruisje teekenen.
 Diète, f. leefwijze, f. eetregel, m. diet.
 T. rijksdag, landdag, m.
 Diététique, a. tot den leefregel behoorend.
 f. leefregelkunde, f.
 Dieu, m. God, m.
 Diffamant, ante, a. eerrooyend, ontceerend.
 Diffamateur, m. lasteraar, eerroover, m.
 Diffamation, f. lastering, eerrooving, f.

Diffamatoire, a. ontceerend, eerrooyend.
 Diffamer, v. a. schenden, beschimpen, lasteren, ontceeren.
 Différemment, ad. verscheidenlijk, anders.
 Différence, f. onderscheid, n. verscheidenheid, f.
 T. bepalende eigenschap, f.
 Différencier, v. a. onderscheiden.
 T. -une quantité, het oneindig klein gedeelte eener grootheid zoeken.
 Différent, ente, a. onderscheiden, verscheiden.
 Différend, Différent, m. strijd, twist, m. geschil, n. oneenigheid, f.
 Différentiel, elle, a. T. quantité différentielle, oneindig kleine grootheid, f.
 calcul différentiel, wijze, om door berekening eene oneindig kleine grootheid te vinden, welke, oneindig maal genomen, aan eene gegevene grootheid gelijk is, f.
 Différer, v. a. uitsleulen, verschuiven. v. n. verschillen, ongetijkt zijn.
 Difficile, a. zwaar, moeilijk.
 fig. eigenzinnig, wonderlijk.
 Difficilement, ad. op eene moeilijke wijze, met moeite.
 Difficulté, f. zwaarigheid; tegenwerping, bedenkelijkheid; moeilijkheid, f.; klein geschil, n.
 Difficuler, v. a. n. c. verzwaren, moeilijk maken.
 Difficultueux, euse, a. hij of zij, die vele zwaarigheden maakt, m. en f.
 Difforme, a. mismaakt, misvormig, wanstaltig, leelijk.
 Difformer, v. a. T. mismaken, leelijk maken.
 Difformité, f. mismaaktheid, leelijkheid; hatelijkheid, f.
 Diffraction, f. T. breking der lichtstralen, f.
 Diffus, use, a. wijdoopig, wijd uitgebreid.
 Diffusément, ad. op eene wijdoopige, uitgebreide wijze.

Diffusion, f. *wijdloopigheid, f.*
 T. *uitspreiding (van licht), f.*
 Digame, v. Bigame.
 Digérer, v. a. *verduwen, versteren.*
 lig. *overwegen, overdenken; met*
lijdzzaamheid verdragen.
 v. n. T. *(kruiden) door eene ma-*
tige warmte uithalen.
 Digeste, m. *de vijftig boeken,*
waarin de antwoorden der oude
rechtsgeleerden vervat zijn, n.pl.
 Pandekten.
 Digesteur, Digestoire, m. T. *werk-*
tuig, waarin men de kruiden
laat uittrekken, v.
 Digestif, ivo, a. *de spijsvertering*
bevorderend.
 Digestion, f. *spijsvertering, f.*
 T. *uittrekking (van kruiden)*
door eene matige warmte, f.
 Digitale, f. *vingerhoedkruid, n.*
 Digité, ée, a. T. *vingervormig uit-*
gesneden (van bladeren).
 Digne, a. *waard, waardig; eer-*
lijk, braaf.
 Dignement, ad. *waardiglijk, naar*
verdiensfen; behoorlijk, naar be-
hooren.
 Dignitaire, m. *bezitter van een*
geestelijk ambt, m.
 Dignité, f. *waardigheid, f.; aan-*
zien, n.
 Digression, f. *buitenreden, afwij-*
king van de hoofdzak, f.
 Digue, f. *dijk, dam, m.*
 fig. *hinderpaal, f. beletsel, n.*
 Digueur, v. a. T. *aan een paard de*
sporen geven.
 Diguon, m. T. *wimpelfok, m.*
 Dilacération, f. *verscheuring, f.*
 Dilacérer, v. a. *verscheuren.*
 Diliapidation, f. *verkwisting, ver-*
spilling, f.
 Dilapider, v. a. *verspillen, verkwis-*
ten, onnoodige kosten doen.
 Dilatabilité, f. T. *uittrekings kracht, f.*
 Dilatable, a. T. *uittrekkelijk.*
 Dilateur, m. T. *verwijdende spier, f.*
 Dilatation, f. *uitspanning, uitzet-*
ting, f.
 T. *verwijding, f.*
 Dilatoire, m. T. *verwijdende*
tang, f.
 Dilater, v. a. *verwijden, uitspannen.*

se., v. r. *zich uitspannen, wij-*
der worden.
 Dilatoire, a. T. *nietstellig, verschuivend.*
 Dilayer, v. a. T. *nietstellen, ver-*
schuiven.
 Dilection, f. T. *liefde, f.*
 Dilemme, m. T. *tweeledige bewijs-*
reden, f. dilemma.
 Diligemment, ad. *naarstiglijk, vlij-*
tiglijk, vaardiglijk, met spoed.
 Diligence, f. *naarstigheid, vaardig-*
heid, gezwindheid, vlijt, f.; ze-
kere postwagen, m. diligence, f.
 Diligent, ente, a. *vaardig, ge-*
zwind; naarstig, vlijtig.
 Diligent, v. a. fa. *voortzetten, be-*
spoedigen.
 v. n. se-, v. r. fa. *zich benaar-*
stigen; zich spoeden.
 Diluvien, ienne, a. n. c. *tot den*
zondvloed behoorend.
 Dimanche, m. *zondag, m.*
 Dixme, Dixme, f. *tiende (zekere be-*
lasting), f.
 Dimension, f. *afmeting, f.*
 Dixmer, v. a. *tienden heffen.*
 Dixmerie, f. *zekere landstreek, waar*
men recht heeft de tienden te hef-
fen, f.
 Dixmeur, m. *heffer of ontvanger van*
tienden, m.
 Dixmier, m. *dagwerker die de tien-*
den telt en ontvangt, m.
 Diminuer, v. a. *verminderen, ver-*
kleinen.
 v. n. *afnemen, verminderen.*
 Diminutif, ivo, a. *verminderend,*
verkleinend.
 Diminutif, m. T. *verkleinwoord, n.*
 Diminution, f. *vermindering, f.;*
afslag, m.
 Dimissoire, m. *bischoffelijke brief,*
waarbij hij eenen anderen vel-
magt verleent, om eenen onder zijn
gebied behoorende geestelijken te
bevestigen; vrijbrief om zich
zonder aankondiging, of door een'
anderen geestelijken, te laten
vrouwen, n.
 Dinanderie, f. *allerhande geel ko-*
perwerk, n.
 Dinatoire, a. *houre-, uur van den*
middagmaaltijd, n.

déjeuner-, *fa. groot ontbijt, n.*
 Dinde, *f. kalkoensche hen, f.*
 Dindon, *m. kalkoensche haan, m.*
 Dindonneau, *m. jonge kalkoensche haan, m.*
 Dindonnière, *f. vrouw, die de jonge kalkoenen oppast, f.*
fig. fa. dorpmoisje, n. boerin, f.
 Diné, Diner, *m. middagmaal, middageten, n.*
 Dinée, *f. plaats, waar men 's middags eet, als men op reis is, f.*
 Diner, *v. n. het middagmaal houden.*
 Dineur, *m. fa. sterke eter, m.*
 Diocésain, *aine, n. onder het zelfde kerkspel behoorend.*
 Diocèse, *m. bisdom, kerkspel, n.*
 Dioprique, *f. T. verrekijskunde, f.*
a. tot de verrekijskunde behoorend.
 Diphthongue; *f. T. tweeklank, m.*
 Diplomate, *m. n. c. openbare Agent aan een vreemd Hof, m.*
 Diplomatie, *f. n. c. kunst om over staatszaken te handelen, diplomatie, f.*
fig. list, f.
 Diplomatique, *f. kennis van de oude handvesten, staatskunst, f.*
a. wat tot deze kennis behoort, diplomatisch.
 corps-, *ligchaam van staatsmannen aan een hof, n.; gezamenlijke gezanten aan een hof, m. pl.*
 Diplomatiquement, *ad. n. c. diplomatisch.*
 Diplome, *m. magtbrief, m. handvest, f.; bewijs van lidmaatschap, n. diploma.*
 Dipsas, *m. Dipsade, f. zekere slang, f.*
 Diptère, *m. met twee rijen zuilen omringde tempel, m.*
 Diptère, *a. T. dat twee vleugels heeft.*
 *Dire, *v. a. zeggen; opzeggen; heeten, bevelen; beduiden, betoekenen.*
trouver à-, te zeggen vinden, missen, iets te berispen hebben.
m. T. zeggen, gesprek, n. reden, f.

Direct, *ecte, a. regelregt; lijmregt.*
 Directe, *f. T. onmiddelijk leon, n.*
 Directement, *ad. regelregt, in eene regte lijn.*
fig. regt uit.
 Directeur, *m. trice, f. hij of zij, die iets bestuurt, ergens over het opzigt of het bewind heeft, m. en f. bestuurder, bestuurderes.*
 Direction, *f. bestuur, bewind, opzigt, n. directie; rigting, f.*
 Directoire, *m. voorschrift, naar het welk men zich rigten moet, n.; plaats, waar een kollegie vergadert, f.; bewind directorium, n.*
 Directrice, *v. Directeur.*
 Diriger, *v. a. besturen, beschikken, leiden, voorstaan, dirigeren; rigten.*
 Dirimant, *a. m. T. empêchement, verhinderig, welke een huwelijk onwettig maakt, f.*
 Disant, *a. fa. bien-, welsprekend.*
foi-, T. zoogenoemd, gewaand.
 Discale, *m. T. verlies aan het gewicht eener waar, n.*
 Disceputation, *f. zintwisting, twistreden, f.*
 Discernement, *m. onderscheiding, f. oordeel, n.*
fig. onderscheidingskracht, f.
 Discerner, *v. a. onderscheiden.*
 Disciple, *m. leerling, scholier, discipel, m.*
 Disciplinable, *a. leerzaam, buigzaam.*
 Discipline, *f. tucht, leering; geeselsweep, f.*
 Discipliné, *ée, p. et a. geoefend, afgerigt.*
 Discipliner, *v. a. in tucht en orde houden, leeren, onderrigten, oefenen; geeselen.*
 Discontinuation, *f. afbreking, ophouding, f.*
 Discontinuer, *v. a. et n. ophouden, niet voortzetten, uitscheiden, liggen laten.*
 Disconvenance, *f. ongelijkheid, ongelijkvormigheid, f. verschil, n.*
 *Disconvenir, *v. n. (de...) ongelijk zijn, niet overeenstemmen.*

Discordant, ante, a. kwalijk luidend, valsch.
fig. niet overeenstemmend.

Discorde, f. oneenigheid, tweedragt, f.

Discordance, f. n. c. wanklank, m. kwalijkkluidendheid, f.
fig. oneenigheid, f.

Discorder, v. n. niet stemmen; oneens zijn.

Discourcur, m. euse, f. prater, babbelaar, m. praatster, babbelaarster, f.

***Discourir**, v. n. spreken, redeneren.

Discours, m. reden, f. gesprek, n. verhandeling, f.

Discrédit, m. kleinachting, f. verval, mis-krediet, n.

Discrédité, ée, a. décrédité, in kleinachting of verval geraakt.

Discréditer, v. a. n. c. in verval of mis-krediet brengen.

Discret, éte, a. bescheiden, wijs, voorzichtig; gesloten (die een geheim bewaren kan).
T. voorpraak van eenig klooster, f.

Discrètement, ad. op eene bescheidenne, voorzigtige wijze.

Discrétion, f. bescheidenheid, voorzichtigheid; geheimhouding, f.; believen, goeddunken, n. willekeur, f.
vivre à-, naar welgevallen leven (van krijgsvolk sprekende).
se rendre à-, zich op genade en ongenade, op discretie overgeven
se mettre à la-, zich geheel naar iemands wil gedragen.
gager, jouer une-, op bescheidenheid wedden of spelen.

Disculper, v. a. regtvaardigen, vrij spreken.
se-, v. r. zijne onschuld bewijzen.

Discustif, ive, a. T. verdrijvend, verdeelend (van een geneesmiddel sprekende).

Discussion, f. naauwkeurig onderzoek, n.; woordwisseling, discussie, f.

T. onderzoek naar somands goed, n.

Discuter, v. a. naauwkeuriglyk onderzoeken, aandachtiglyk overwegen.

Disfert, erte, a. welsprekend, sierlijk.

Disferement, ad. op eene welsprekende, sierlijke wijze.

Disfette, f. gebrek, n. armoede, nooddrust, f.

Diseur, m. euse, f. verteller, spreker, m. vertelster, spreekster, f.
-ou-diseuse de bonne aventure, waarzegger, m. waarzegster, f.

Disgrace, f. ongenade, f.; ongeluk, ongeval, n.

Disgracié, ée, p. et a. in ongenade vervallen.
fig. leelijk, mismaakt; onaardig, onbevallig.

Disgracier, v. a. in ongenade brengen.

Disgracieusement, ad. op eene onaangename, onaardige wijze.

Disgracieux, euse, a. onaangenaam, onbevallig.

***Disjoindre**, v. a. van elkanderen scheiden, verdeelen.

Disjonctif, ive, a. T. scheidend.

Disjonction, f. T. scheiding, verdeeling, f.

Dislocation, f. verstuiking, verzetting uit het lid, f.

Disloquer, v. a. verstuiken.
se-, v. r. zich een lid verstuiken.

Disparade, f. p. u. schielijke verdwijning, f.

Disparate, f. ongeschiktheid, ongerijmdheid; zeldzame ongelijkheid van karakter.
a. ongerijmd, ongeschikt.

Disparité, f. ongelijkheid, f. verschil, n.

Disparition, f. verdwijning, f.

***Disparoitre**, v. n. verdwijnen.

Dispaste, **Dispâte**, f. T. werktuig met twee katrollen, n.

Dispensieux, euse, a. kostbaar, verkwistend.

Dispensateur, m. trice, f. hij of zij, die uisdeelt of bedeeft, m. en f.

- Dispensation**, *f.* uitsdeeling, uitbrei-
king, *f.*
- Dispente**, *f.* ontslag, *m.* vrijgeving,
bevrijding, *f.*
- Dispenser**, *v. a.* uitdeelen; ontstaan,
vrij stellen, bevrijden.
- Disperser**, *v. a.* verspreiden, ver-
strooijen; uitdeelen; verdeelen.
- Dispersion**, *f.* verstrooiing, ver-
spreiding, *f.*
- Disponible**, *a. T.* daar men vrij
over beschikken kan.
- Dispos**, *a.* vaardig, behendig, vlag.
- Disposé**, *éc.* (pour *q*) geneigd, ge-
zind.
- Disposer**, *v. a.* schicken, in orde
brengen of stellen.
q. a. qc. iemand tot iets voor-
bereiden, aansporen, bewegen.
pour qc. inrigten, gereedheid
maken, bezorgen.
v. n. de q., over iemand beschik-
ken.
se-, *v. r.* (à *qc.*) tot iets toefsel
maken; zich op iets voorberei-
den.
- Dispositif**, *m. T.* vonnis, *n.* uit-
spraak des regters, *f.*
- Dispositif**, *ive.* *a. T.* voorbereidend
(geneesmiddel).
- Disposition**, *f.* inrigting, ordening;
schikking, dispositie, *f.* toefsel,
m.; vermogen, *n.* magt, *f.*; aan-
leg, *m.* natuurlijke bokwaam-
heid; neiging; gezindheid, *f.*;
toestand, *m.*; voorzemen, *n.*
être en bonne ou mauvaise-, in
eene goede of kwade gesteldheid
zijn.
- Disproportion**, *f.* ongelijkheid, on-
evenredigheid, *f.*
- Disproportionné**, *éc.*, *a.* ongelijk,
onevenredig.
- Disputable**, *a.* betwistelijk, twijfel-
achtig.
- Dispute**, *f.* redensfrijd, twist, *m.*
zinswisting, *f.* geschil, *n.*
- Disputer**, *v. n.* twisten.
T. zinswisten. *disputeren.*
v. a. qc. iets betwisten.
se-, *v. r.* twisten, geschil heb-
ben.
qc. mekander iets betwisten.
- Disputeur**, *m.* die gaarne twist en
tegenf. reekt, *m.*
- Disque**, *m.* 1. schijf; vlakke, *f.*
- Dissecteur**, *v.* Disf' queur
- Dissection**, *f.* openrijding, ontle-
ding (van een ligchaam), *f.*
- Dissemblable**, *a.* ongelijk, niet over-
eenkomend.
- Dissemblance**, *f.* ongelijkheid, ver-
scheidenheid, *f.*
- Distillation**, *f. n. c.* uitstrooiing, *f.*
- Distilliner**, *v. a. n. c.* verstrooijen;
uitstrooijen.
- Dissemba**, *f.* oneensigheid, *f.* mis-
verstand, *n.*
- Distintiment**, *m. n. c.* ongelijke mee-
ning, *f.*
- Dissequer**, *v. a.* opsnijden, ontleden
(een ligchaam).
- Dissequer**, *m.* ontleder, *m.*
- Disfertateur**, *m.* opsteller eener ver-
handeling, *m.*
- Disfertation**, *f.* gelaerde verhande-
ling, *f.*
- Distercer**, *v. n.* verhandelen, eene
verhandeling maken.
- Distidence**, *f. n. c.* scheiding, twee-
spalt, *f.*
- Disident**, *m.* disident (benaming
der Lutheranen, Gereformeerden
en Gricken in Polen).
- Disimilaire**, *a. T.* ongelijkaardig.
- Disimilitude**, *f. T.* ongelijkheid,
verscheidenheid, *f.*
- Disimulation**, *f.* geveinsdheid, ont-
veinzing, bewimpeling, *f.*
- Disimulé**, *éc.*, *a.* geveinsd, loes,
doortrupt.
- Disimuler**, *v. a.* verbergen, ont-
veinzen, bewimpelen.
- Disipateur**, *m.* trice, *f.* verkwister,
doorbrenger, *m.* verkwistster,
doorbrengster, *f.*
- Disipation**, *f.* verkwisting; ver-
strooiing of afrekking van ge-
dachten, *f.*
- Disiper**, *v. a.* verkwisten, door-
brongen; verdrijven, verstrooi-
jen.
- Disfolu**, *ue.*, *a.* dartel, losbandig;
schandelijk.
- Disolvant**, *ant.*, *a. T.* oplosend,
ontbindend.

- Bisclosable**, *a.* het geen opgelost of ontbonden kan worden.
- Disfölement**, *ad.* op eene ongeschikte of losbandige wijze.
- Distolurif**, *ive*, *a.* T. oplosfend, ontbindend.
- Disolution**, *f.* oplossing, scheiding, ontbinding; losbandigheid, onregelde leefwijze, *f.*
- Dissonance**, *f.* T. wanklank, valsche toon, *m.*
- Dissonant**, *ante*, *a.* kwalijk laiderd.
- *Disoudre**, *v.* *a.* oplossen; ontbinden, smelten.
se-, *v.* *r.* zich oplossen, smelten.
- Disuader**, *v.* *a.* (q. de qc.) iemand ergens van afrekken of afwenden; iemand iets afraden.
- Disuasion**, *f.* afrekking, afwendig; afrading, *f.*
- Disyllabe**, *a.* tweelettergrepig.
- Distance**, *f.* afstand, *m.* wijde, ruimte, *f.*
fig. onderscheid, *n.* afstand, *m.*
- Distant**, *ante*, *a.* verwijderd, afgelegen.
- Distendre**, *v.* *a.* T. sterk uitrekken, spannen.
- Distenfion**, *f.* T. spanning, uitrekking, *f.*
- Distillateur**, *m.* brander, floker (van wateren), distillateur, *m.*
- Distillation**, *f.* het stoken of overhalen, *n.*
- Distiller**, *v.* *a.* stoken, overhalen, distilleren.
fig. -fa rage &c. zijne gramschap of woede uitstorten.
- Distinct**, *incre*, *a.* onderscheiden; duidelijk, klaar.
- Distinctement**, *ad.* op eene duidelijke wijze.
- Distinctif**, *ive*, *a.* onderscheidend.
- Distinction**, *f.* onderscheiding; afdeeling, *f.*; onderscheid, *n.*; voorkeur, *aching*, *f.*; voornaamstaat, *m.* distinctie, *f.*
T. nadere verklaring, naauwkeurige bepaling, *f.*
- Distingué**, *ée*, *p.* et *a.* onderscheiden; uitmunten, aanzienlijk, voornaam.

- Distinguer**, *v.* *a.* (qc. d'avec qc.) onderscheiden; uitmunten.
se-, *v.* *r.* zich onderscheiden, uitmunten.
- Distique**, *m.* T. tweeregelig gedicht, koppeldicht, *n.*
- Distorsion**, *f.* T. verdraaijing, verwringing, *f.*
- Distraction**, *f.* versstrooijing van gedachten; affcheuring, affscheidung, *f.*
- *Distraire**, *v.* *a.* versstrooijen, storen; afbreken, affcheiden; afzonderen.
se-, *v.* *r.* zich laten afrekken; zich versstrooijen.
- Distrait**, *ante*, *a.* onaanachtig, versstrooid van gedachten.
- Distribuer**, *v.* *a.* uitdeelen, verdelen; afdeelen.
T. -un procès, een regtsgeeding aan eenen der regters overgeven, opdat hij daarover berigt doe.
la lettre, *de*, letters, die een drukker gebruikt heeft, weder in de letterbakjes schikken.
- Distributeur**, *m.* trice, *f.* uitdeeler, *m.* uitdeelfter, *f.*
- Distributif**, *ive*, *a.* uitdeelend, verdelend.
- Distribution**, *f.* uitdeeling, verdeling.
T. het weder in de bakjes leggen der letters (bij drukkers).
- Distributivement**, *ad.* uitdeelender wijze; afzonderlijk.
- District**, *m.* regtsgebied, *n.* omtrek, *m.* distrikt, *n.*
- Dit**, *m.* fa. het gezegde, gesprek, *n.*; gedenkpreuk, *f.* zinrijk woord, *n.*
- Dit**, *ite*, *p.* et *a.* gezegd, gemeld, genoemd.
- Dithyrambe**, *m.* drinklied, *n.*
- Divagation**, *f.* *n.* c. afwijking van de hoofdzak (in woorden enz.) *f.*
- Divaguer**, *v.* *n.* *n.* c. afwijken van de hoofdzak (in woorden en geschrift).
- Divan**, *m.* geheime Raad van den Tarschen Keizer, Divan, *m.*
- Divergence**, *f.* T. het uiteenloopen van twee lijnen, *n.* verspreiding der stralen, *f.*

Divergent, e. t. a. T. mit een loo-
pend, zich van elkanderen ver-
wijderend.

n. c. van elkanderen afwijkend.

Divers, erste, a. verscheiden, moni-
gerlet.

Diversément, ad. verscheidenlijk, op
onderscheidene wijzen.

Diversifiable, a. p. u. veranderlijk.

Diversifier, v. a. op menigerlei wij-
ze veranderen, maken of voor-
dragen; afwisselen.

Diversion, f. afwending (van een
voorwerp), f.

T. diversie, afwending eener
krijgsmagt, f.

Diversité, f. verscheidenheid, f. on-
derscheid, verschil, n.

Diverter, v. a. verlustigen, verhou-
gen; geld ontyreemden of zoek
maken; afleiden, afrekken, af-
brengen, afwenden.

se-, v. r. zich vermaken, zich
verlustigen.

de q., iemand voor den gek
handen.

Diversifant, ante, a. vermakelijk,
genoegelijk, aangenaam, koddig,
kluchtig.

Diversifement, m. vrolijkheid, ver-
lustiging, f. vermaak, n.; besse-
ding van geld tot een verkeerd
gebruik, f.

Dividende, m. T. getal, dat ver-
deeld moet worden, dividend;
aandeel, n.

Divin, ine, a. goddelijk.

fig. uitmuntend, voortreffelijk,
schoon.

Divination, f. waarzegkunde; waar-
zeggerij, f.

Divinatoire, a. baguette-, wigchel-
stok, m. wigchelroede, f.

Divinement, ad. op eene goddelijke
en heilige wijze.

Diviniser, v. a. vergoden, goddelijk
voereen.

Divinité, f. godheid, f.

Divis, ad. T. verdeeld.

Divisément, ad. n. c. afzonderlijk.

Diviser, v. n. deelen, verdeelen,
divideren; afdeelen; onconig ma-
ken.

se-, v. r. zich verdeelen, ver-
deeld worden; onconig worden.

Diviseur, m. deeler, m. deelend ge-
tal.

T. deeler, m. (zeker wiskun-
stig werktuig).

Divisibilité, f. deelbaarheid, f.

Divisible, a. deelbaar.

Division, f. deeling, verdeeling,
divisie; afdeeling; uitdeeling, f.
fig. verdeeldheid, onconigheid, f.
T. deelings-tekken, n.

Divorce, m. echtscheiding; onconig-
heid, f.

Divorcé, ée, a. n. t. gescheiden.

Diurétique, a. T. afzettend, pisdrij-
vend.

Diurnal, m. T. dagelijksch gebode-
boek (in de Roomsche kerk), m.

Diurne, a. T. dagelijksch.

Divulgateion, f. verbreiding, rucht-
baarmaking, f.

Divulguer, v. a. verbreiden, rucht-
baar maken.

Dix, a. tien.

m. de tien, m.

Dixième, a. tiende.

Dixièmeement, ad. ten tienden.

Dixme, &c. v. Dime, &c.

Dizain, m. tienregelig gedicht, n.;
rozenkrans van 10 korallen, m.

Dizaine, f. tiental, n.

Dizeau, m. hoop van tien sche-
ven, m.

Dizenier, m. die over een tiental
aangesteld is, m.

Docile, a. leerzaam, vatbaar;
buigzaam, gehoorzaam.

Docilité, f. leerzaamheid, vatbaar-
heid; buigzaamheid, gehoorzaam-
heid, f.

Docte, a. geleerd.

Doctement, ad. op eene geleerds
wijze.

Docteur, m. leeraar of onderwij-
zer, m.

Doctoral, alc, a. tot het leerwars-
ambt behoorend.

Doctorat, m. leeraarsambt, n.

Doctrinal, ale, a. geleerd; v. Avis.

Doctrine, f. geleerdheid, weten-
schap; loore, f.

Document, m. bewijsstuk, document, n.

Dodécabédre, m. ligchaam, welks oppervlakte in twaalf vijfhoeken verdeeld is, v.

Dodécagone, m. twaalfhoek, m.

Dodiner, v. n. heen en weér bewegen. fe-, v. r. fa. veel werks van zich zelyen maken, veel met zich zelyen op hebben.

Dodo, fa. zuija (waarmede men een kind in slaap wiegt). faire-, fa. slapen.

Dodu, ue, a. fa. dik en vet, vleeschig, poezelig.

Dogat, m. waardigheid van eenen Doge of Hertog (in Venetie of Genua), f.; tijd zijner regering, m.

Doge, m. Doge of Hertog, m.

Dogesse, f. gemalin van den Doge, f.

Dogmatique, a. onderwijzend, leerend, leerfellig, dogmatisch.

Dogmatiquement, ad. op eene leerfellige wijze.

Dogmatifer, u. n. eene valsche of gevaarlijke godsdienstleer aanvoeren; fellig, op een' bestisfonden toon spreken.

Dogmatiseur, m. valsche leeraar, m.; die alles beter wil weten.

Dogmatiste, m. die aan zekere leerstellingen gehecht blijft, van dezelyen niet afwijkt, m.

Dogme, m. leerfuk, n. geloofsleer, f.

Dogre, m. doggerboort, f. (waarmede de Hollanders de haring vangen).

Dogue, m. dog (foort van grooten hand), m.

pl. T. halsklampen, m. pl.

te Doguer, v. r. zich met de hoofden flooten (als de rammen enz.)

Doguin, m. ine, f. kleine dog, m. en f. mopje, m.

Doigt, m. vinger; teen of toon; klaauw of pees (van condon); vingerhoed vol, m.

sur le bout du-, op zijnen duim, in den grond.

au bout du-, kunstig.

Doigter, v. n. T. met de vingers op een muzikinstrument op en neér grijpen.

Doigter, m. vingerling, duimling, m.

Doite, f. T. dikte (van goren), f.

Doitéc, f. T. proefgaren, n.

Dol, m. p. u. angstigheid, f. bedrog, n.

Doléances, f. pl. fā. klagten, f. pl. Dolent, ente, a. fa. treurig, bedroefd.

Doler, v. a. schaven.

Doliman, m. feort van turksch too-neekleed, n.

Doloire, f. T. schaaf, f. snijmes; stopmes, n.

Dom, Don, m. Heer (voortitsh in Spanje), m. Don.

Domaine, m. goed, erfgoed; vorzselijk goed; nationaal goed, v. domein.

Domanial, ale, a. tot de domeinen behoorend.

Dôme, m. kom, f. koepel, m. (rond dak); domkerk, f.

Domesticité, f. T. huisgewootfchap, n.; dienstbare staat, m.

Domestique, a. huisfelijk; inlandfch; tam.

m. bediende, m.; gezamenlijk bedienden, m. pl. 3 huiswazen, n.

Domestiquement, ad. huisfelijk, op eene gemeenzame wijze.

Domicile, m. woonplaats, woning, f. domicillium, n.

Domicilié, ée, a. gehuisd, die eene vaste woonplaats heeft.

fe Domicilier, v. r. zich ergens ter woon nederzetten.

Dominant, ante, a. heerschend.

Dominante, f. T. groote kwint (in de Muzijk), f.

Dominateur, m. beheerscher, m.

Domination, f. heerschappij, f.

Dominer, v. n. heerschen, gebieden, de overhand hebben.

v. a. beheerschen.

T. overzien; befcrijven.

Dominicain, m. aine, f. dominikaner Monnik, m. Non van de St.

Dominikus orde, f.

Dominical, m. (in vroegere tijden) fculfor der vrouwen, wanneer zij naar 's ayondmaal gingen, m.

Dominicale, a. f. oraison-, *het gebed onzes Heeren, n.*
 lettre-, *zondagsletter, f.*
 Domino, m. *kleet voor eene maskerade, n. domino; het domino-spel, n.*
 Dominoterie, f. T. *het maken of verkopen van gemarmerd of ander gekleurd papier, n.*
 Dominotier, m. T. *die gemarmerd of gekleurd papier maakt of verkoopt; prente- of printe kramer, m.*
 Donmage, m. *schade, f. nadeel, jammer, n.*
 Donmageable, a. *schadelijk, nadeelig.*
 Dompable, a. *die of dat leedwongen of getemd kan worden.*
 Don per, v. a. *bedwingen, beteugelen; temmen, gehoorzaam maken.*
 Dompieur, m. fig. *temmer; veroveraar, bedwinger, m.*
 Don, m. *geschenk, n.; gift; gave, bekwaamheid, f.*
 Donatide, m. T. *begiftigde, m.*
 Donateur, m. trice, f. T. *die iets schenkt of vereert, m.*
 Donation, f. *gift, gave; erfmaking, erf-gave, f.*
 Donc, c. *dus, derhalve, bij gevolg; dan, als dan.*
 Dondon, f. fa. *kort, dik, yet vrouwsperfoon, n.*
 Donjon, m. *sistoren, m.; torentje met eene kamer op het dak, n.*
 Donnant, ante, a. *milddadig.*
 Domic, f. T. *het geven van de kaart, n.; inzet, m.*
 Donner, v. a. *geven, schenken, weggeven, vereeren; afgeven; veroorzaken, verschaffen; toefchrijven.*
 v. n. *stooten of slaan (aan, op, tegen iets); gaan in, op.... (van kamers enz.)*
 se-, v. r. *zich geven enz.*
 -des airs, fa. *zich veel laten voorstaan, ergens hovaardig op zijn.*
 Donneur, m. euse, f. *gever, m. gessier, f.*

Dont, prp. et pr. *waar van, van wien van wie, wier, wiens, welkers, van welken, van welke, van de welken.*
 Donzelle, f. fa. *juffertje (verdachte vrouwsperfoon), n.*
 Dorale, f. *goudvisch, m.*
 Doradille, f. *milkruid, n.*
 Dorage, m. T. *het overtrekken van vilt met sijne haren; verguldsel op gebak, n.*
 Doré, de, a. *verguld; goudgeel.*
 Dorée, f. (in de kindersaal) *beterham, f.*
 Dorénavant, ad. *voortaan, van nu af aan.*
 Dorer, v. a. *vergulden.*
 -la pillule, fa. *eene onaangename zaak, tijding enz. van de gunstige zijde voordragen.*
 Doreur, m. euse, f. *vergulder, m. verguldsier, f.*
 Dorique, a. T. *ordre-, Dorische orde (in de bouwkunst), f.*
 Dorloter, v. a. fa. *liefskozen, troetelen, vleijen, koesteren.*
 Dormant, ante, a. *slapend; stil, onbewegelijk.*
 verre, *châssis-, venster, dat niet opengaat, n.*
 pont-, *vaste brug (welke niet wordt opgehaald), f.*
 Dormeur, m. *slaper, lange slaper, m.*
 Dormeuse, f. *lange slaapsier; soort van nachtmuis, dormeuse, f.*
 *Dormir, v. n. *slapen.*
 -la grasse matinée, f. *een gas in den dag slapen.*
 m. *de slaap, m.*
 Dormitif, a. et m. *slaapverwekkend; slaapmiddel, n.*
 Doroir, m. T. *borsteltje, waarmede men 't gebak bestrijkt, n.*
 Dorfal, alc, a. T. *tot den rug behoorend.*
 Dortoir, m. *slaapvertrek in een klooster, n.*
 Dorure, f. *verguldsel; zeker beslag, waarmede men het gebak bestrijkt, n.*
 Dos, m. *rug, m.*
 -à-, ad. *rug tegen rug.*
 -d'âne, m. T. *ezelsrug (Rachters-*

- ters-bank); boog boyen de
 fuurplecht, m.
- Dose, f. T. arfenij-maat f. of ge-
 wigt, n. dosis.
- Doser, v. n. T. de behoorlijke dosis
 nemen of voorschrijven.
- Dosse, f. T. schus- of schoor-plank
 (in de mijnen en andere graaf-
 werken), f.
- Dosferet, m. T. kleine pilaar of
 pijler, die een weinig buiten den
 muur uitsteekt, m.
- Dosier, m. achterleaning van eenen
 stoel, f.; hoofdeind van een
 ledekaas, n.; lijst der stukken,
 die tot een geding behooren, f.
- Dosière, f. draagriem (aan het
 tuig der karparden), m.
- Dot, f. (pron. Dotte) huwelijksgoed,
 uitzet, n.
- Dotal, ad; a. tot het huwelijksgoed
 behoorend.
- Dotation, f. begiftiging eener kerk
 enz. met inkomsten, f.
- Doter, v. a. ten huwelijk geyen;
 (eene kerk) begiftigen of beschen-
 ken.
- D'ou, ad. van waar, uit welke
 plaats.
- Douaire, m. weduwgift, f. lijf-
 togt, m.
- Douairier, m. die van 't vaderlij-
 ke erfgoed afftaat, zich onkel-
 met den lijftogt tenor moeder te
 vreden stelt, m.
- Douairière, f. aanzienlijke vrouw,
 welke een deel van haars mans
 goederen in vruchtgebruik heeft,
 douairiere, f.
- Douane, f. tol, m.; tolhuis, w.
- Douaner, v. a. v. Plomber.
- Douanier, m. tollenaar, ontvanger
 van den tol, m.
- Doublage, m. T. dubbeling, tweede
 buitenhuid van een schip, f.;
 dubbele leenpligt, m.
- Double, a. dubbel, tweevoudig.
 fig. dubbelhartig, valsch.
 à-tour, op het nachtsloot.
 ad. dubbel.
- m. het dubbele; duplicaat, w.;
 dat, w.
- an-, ad. dubbel.
- Double, f. eerste maag van her-
 kaauwende dieren, f.
- Doubleau, v. Arc-doubleau.
- Doubleaux, m. pl. T. sterke dwars-
 balken, m. pl.
- Double-feuille, f. tweeblad (soort
 van kruid), n.
- Doublement, ad. dubbel, eens zoo-
 veel.
- m. T. verdubbeling, f.
- Doubler, v. a. verdubbelen; voeren.
 T. omzeilen; overzeilen; een-
 schip verdubbelen.
- un cap, eenen uithoek voorbij-
 zeilen.
- Doubiet, m. valsche steen, m.;
 twee dobbelsteenen met even veel
 oogen, m. pl. dubbelet.
- Doublette, f. register aan een or-
 gel, dat een octaaf hooger is
 dan het principaal, n.
- Doubleur, m. T. verdubbelaar, m.
- Doublon, m. Spaansche pistool (ze-
 kere munt), f.
- T. dubbel gezet woord, w. dub-
 belering, f.
- Doublure, f. voering, f.
- Douçain, m. soort van appel-
 boom, m.
- Douceâtre, a. zoetsachtig.
- Doucement, ad. zoetsjes, zachtjes;
 stilletjes, gemakkelijk, langzaam.
- tout-, zoo zoo, tamelijk, rede-
 lijk.
- i. zacht! stil!
- Doucerette, f. ka. zacht, bescheidens-
 meisje, n.
- Doucereux, euse, a. zoetsachtig;
 laf, smakeloos.
- Doucet, a. die onder een vroom en
 zedig gelaat een verliëfd gestel
 verbergt.
- Doucette, f. meisje, dat in schijn
 deugdzaam is, n.; veld-salade, f.
- f. Rousfete, soort van zeehond,
 m. suiker kroep, f.
- Douceur, f. zoetigheid; liefelijk-
 heid, vriendelijkheid, aang-
 naamheid, zachtsmoedigheid; er-
 kennelijkheid, kleine vergelding, f.
- pl. vleiende woorden aan vrou-
 wen; n. pl.
- Douche, f. T. gietbad, w.

- Doucher, v. a. T. een giftbad geven.
 Pourcin, m. *brak water*, n.
 Doucine, f. T. *golvende lijst* (in de bouwkunde), f.
 Doucigne, f. ou Duëgne, opzigtster van eene eåle jonge dochter in Spanje, f.
 Douille, f. T. inwendige rondte van een' slotsteen; duig voor een vat, f.
 Douer, v. a. begaven, begifigen.
 T. aan eene vrouw het vruchtgebruik van eenig goed maken.
 Doulage, m. *lecht maakfel* van stoffe, n.
 Douille, f. ijzer onder aan eene pijk; ijzer aan het einde der slampers van een roer, n.; koker van het kruishout, m.
 Douillet, ette, a. *teer*, week, zacht.
 Douillement, ad. fa. zachtelijk.
 Douilleux, euse, a. T. van ongelijke breedte (van stoffen sprekende)
 Deuleur, f. *smart*, pijn; droefheid, f. verdriet, n.
 Douleurcufement, ad. *smurtelijk*, verarietelijk.
 Douloureux, euse, a. *smartelijk*, pijnlijk; verdriestig, treurig.
 Doute, m. *twijfel*, schroom, m. *bekommering*, f.
 fans-, ad. *zonder twijfel*, zeer zeker.
 Douter, v. n. (de qc.) *twijfelen* (aan iets).
 te-, v. r. de qc. *icts vermoeden*; gissen, denken.
 Douteusement, ad. *op eene twijfelachtige wijze*.
 Douteux, euse, a. *twijfelachtig*.
 Douvain, m. *vathout*, wagenschot, n.
 Douve, f. *duig van een vat*; *gracht van een kasteel*, f. *hantvoet* (zaker kruid), m.
 Doux, douce, a. *zot*; *goedaardig*, *zachtzinnig*; *minzaam*, *vriendelijk*, *beleefd*.
 taille douce, f. *koperen plaat*, *print*, f.
 Doux, ad. *zachtjes*, *zachtjes aan*.
 Douzain, m. *gedicht van twaalf verzen*, n.
 Douzaine, f. *twaalfstal*, dozyn, n.

- à la-, *bij het dozyn*.
 fig. *van weinig waards*.
 Douze, a. *twaalf*.
 Douzième, a. *twaalfde*.
 Douzièmement, ad. *ten twaalfde*.
 Doxologie, f. *zekere lofzang* (in de Roomsche kerk), m.
 Doyen, m. *deken*, oudste van een gild enz., m.
 Doyenne, f. *vrouw van een' deken*, f.
 Doyenné, m. *dekenshuis*; *dekenfchap*, *dekensambt*, n.
 Drachme, f. T. *vierde gedeelte van een lood*, dragma, n.; dragma (zekere Griekfche munt), f.
 Dracuncule, m. *huidvorm*, m.
 Dragan, m. T. *spiegel eener galei*, m.
 Dragee, f. *suikererwt*, f. pl. *klein suikergord*, n.; *hagel* (waarmede men fciëet), m.; *gemengd koren*, n.
 Drageoir, m. *zekere breede en platte fchaal voor suikergebak*, f.
 Drageoire, f. *keep of holle fircap waar een horologieglas of een deksel van een vat in past*, f.
 Drageon, m. *uitspruitfel bij den wortel der boomen enz.*, n.
 Drageonner, v. n. *bij den wortel uitspruiten*.
 Dragon, m. *draak*; *dragonder*, m.; *vlak of vlek aan den oogappel*, f.
 Dragonne, f. *dragondermursch*, m.; *degenkwast*, m. dragon.
 Dragonneau, v. Dracuncule.
 Drague, f. T. *baggerspade*; *bron- of putdoor*, f.; *fleepnet*; *hijstouw*, n.; *dras*, m.
 Draguer, v. a. T. *uitbaggeren* (eene gracht); *(het anker) vifchen*.
 Dramatique, a. *tot het toneel behoorend*, dramatisch, m. *dramatisch vak*, n.
 Dramaturge, m. *lecht fchrijver van tooneelftukken*, m.
 Draine, m. *tooneelftuk*, n.
 Drap, m. *laken*; *beddelaken*, n. -d'or, d'argent, de foie, *goudzilverzijden ftoffe*, f. -mortuaire, *doodkleed*, n.
 Drapeau, m. *lopen*, *vadden*, f. pl.; *vaandel*, n.

se ranger sous les drapeaux de q.
fig. *iemands partij kiezen.*

Drape, ée, p. et a. met zwart be-
haugen; wellig (van bladeren
sprekende).

bas drapés, gevulde wollen kou-
sen, f. pl.

Draper, v. a. met zwart laken be-
haugen; de kleederen der beelden
schilderen.

fig. fa. hekelen, doorhalen, be-
schimpen.

Draperie, f. lakenweverij, f.; la-
kenhandel, m.; lakenwerk, n.

T. kleeding der beelden (in
schilderijen), f.; val, m.

Drapiër, m. lakenwaver; lakenkoper, m.

Drapière, f. lakennaald, f.

Drastique, a. T. *frict* werkend.

Drave, Draba, f. peperkruid, n.

Drayer, v. a. T. eens gelooide huid
afschaven.

Drayoire, f. T. schaaftmes (van de
ledrlooijers), n.

Drayure, f. afschaaffel van leer, w.

Drèche, Drège, f. mout, n.

Drège, f. T. vlasbraak, f.; sloepnet, n.

Dréger, v. a. vlas braken.

Drelin, m. rinkkink (geluid eenerschel)

Dresse, f. T. tusfchenftueksel in de
schoenen, n.

Dresser, v. a. regt buigen, opzet-
ten, ophouren, optillen; gelijk

of plat kloppen (een'hoek); slach-
ten; bereiden; (spijzen) aanreg-
ten; onderrigten, afrigten.

v.n. rijzen (van hazen sprekende).

Dresseur, m. ijzorenpijp om de kaar-
den optozetten, f.; bereider enz. w.

Dressoir, m. aanregtstafel, f.

T. zeker werktuig bij de spie-
gelmakers, n.

Drille, m. fa. knaap, snaak, licht-
mis, losbol, m.

Drille, f. lompen (om papier van
te maken), f. pl.

T. drillboor, f.

Driller, v. n. fa. ras of snel loopen.

Drillier, m. voddkoopster.

Drilleux, a. met voden bedekt.

Drilleuse, f. T. hijstouw, m.

Drogman, m. tolk in de Levant, m.

Drogue, f. specerij-verw-*apothe*
kerwaren, f. pl. droogerij, f.
fig. slechte waar, f.

Droguer, v. a. fa. geneesmiddelen
voerschrijven of ingeven.

Droguerie, f. specerijwaren, f. pl.

Droguet, m. droget, n.

Droguier, m. kas met laadjes, waar-
in men de droogerijen of de natu-
raliën bewaart, f.

Drogulste, Drogueur, m. koopman in
droogerijen, droogist, m.

Droit, oite, 2. regt, dat niet krom
nach gebogen is.

fig. eerlijk, opregt, zedelijk,
regtvaardig, vroom, billijk,
regtschapen; verstandig; juist;
schrand, scherpzinnig.

côte-, regter zijde.

esprit, sens-, gezond verstand.

ad. regt uit, regt op aan.

fig. eerlijk, opregtelijk, regt-
matiglijk, redborstiglijk.

marcher-, regt op gaan.

le tenir, zich regt houden.

fig. aller-, opregtelijk, redborstig-
lijk, voor den vuist, handelen.

m. regt, n. aanspraak, f.; regtge-
leerdheid; bevoegdheid, f.; leges,

f. pl.; regt, n. tobelasting, f.

appointer en-, geragtelijk dag-
vaarden.

être en-, het regt hebben, be-
voegd zijn.

mettre en-, in handen van den
regter stellen.

à bon-, met regt, behoorlijk, met
reden.

à tort ou à-, regt of onregt.

droits d'entrée et de sortie, inko-
mende en uitgaande regten, n. pl.

-des gens, d'aubaine enz. zie gens,
aubaine &c.

Droite, f. regter zijde, regterhand,
f.; regter vleugel, m.

a-, donner ou prendre à-, regts
om, regts af gaan, de regter-
hand omslaan.

Droitement, adv. opregtelijk, regt-
vaardiglijk, eerlijk, ter goeder
trouw; rond uit, zonder omwa-
gen; met verstand, rigtig.

Droïder, ière, a. hij of zij die regt
is, die gemeenlijk de regterhand
gebruikt.

Droiture, f. billijkheid, redelijke-
heid, opregtheid, f.

en-, ad. regt toe, regtswege.

Droiturier, ère, a. billijk, regtvaardig.

Drôle, a. fa. koddig, aardig,
snaaklich, geestig.

m. *fa. fichte vent; geestige vent, aardige snack, m.*

de corps, *fa. vrolijke knaap, m.*

Crôlement, *ad. fa. op eene aardige, koddige wijze.*

Crôlerie, *f. fa. aardigheid, geestigheid, f.*

Crôles'e, *f. fa. aardig, snaaksch (ook slechts, schaamseloos) vrouws-perfoon, n.*

Dromedaire, *m. dromedaris, m.*

Dronce, *m. soort van struisvegel, m.*

Dropax, *m. T. pik- of pek-pleister, f.*

Drosiart, *m. drost, m.*

Drost, *f. T. salie tot het geslacht (op schepen), f.*

Drouine, *f. ketellappers-zak, m.*

Drouineur, *m. ketellapper, m.*

Drouster, *v. a. T. de wol insmeren en bewerken.*

Drouettes, *f. pl. wolkaarden, f. pl.*

Drousteur, *m. wolkaarder, m.*

Dru, *ue, a. vlag; vrolijk, lustig, opgeruimd; digt.*

ad. dik, algt, menigvuldig, sterk.

Druide, *m. priester der oude Gaulen, m.*

Dryade, *f. boschnimf, f.*

Du, *art. van den, des; van, door, met, uit, aangaande enz.*

Dû, *m. schuld, vordering, f.; plicht, m.*

Dubitation, *f. T. aangenomene twijfeling, f.*

Dubitative, *a. f. T. conjonction, voegwoord, dat eens twijfeling te kennen geeft, n.*

Duc, *m. hertog; kasul, m.*

Ducal, *alc. a. hertoglijk.*

Ducat, *m. dukaat, m.*

Ducaton, *m. dukaten, m. (zekere zilveren munt).*

Duché, *m. hertogdom, n.*

Duchesse, *f. hertogin, f.*

Ductile, *a. buigzaam, smedig.*

Ductilité, *f. T. buigzaamheid, smedigheid (van metalen sprekende), f.*

Duel, *m. tweegechts, n. duël.*

T. tweevondig.

Duelliste, *m. twistzoeker, duëllist, m.*

Dulciner, *v. a. T. zout maken.*

Dulle, *f. T. vereering der heiligen, f.*

Dûment, *ad. zoo als het behoort, botanelijk.*

Dune, *f. duin, n. (zandberg aan de zee-kusten).*

Dunette, *f. T. hat of hutto (op schepen), f.*

v. a. T. duo, m. duo.

Duodi, *m. n. c. tweede dag eener Decade, m.*

Dupe, *f. bedrogen, m. en f. gek, m. hij of zij, die zich ligtelijk laat bedriegen, m. en f.; zeker kaartsenspel, n.*

Duper, *v. a. bedriegen, misleiden.*

Duperie, *f. bedriegerij, f.*

Dupcur, *m. p. u. bedrieger, m.*

Duplica. *m. T. het dubbel van een geschrift, duplicaat, n.*

Duplication, *f. T. verdubbeling, f.*

Duplicature, *f. T. verdubbeling, f.*

Duplicité, *f. tweevondigheid, f.*

fig. dubbelhartigheid, valsheid, f.

Duplique, *f. T. wederantwoord van den gedaagden, n. dupliek.*

Dupliquer, *v. n. T. een wederantwoord geven of bijbrengen.*

Dur, *dure, a. hard; wreed, streng; ongevoelig; zwaar.*

-à la desferre, fa. gierig, vasthoudend.

ad. hard, zwaar.

Durable, *a. duurzaam.*

Durant, *pp. gedurende.*

Durcir, *v. a. harden, hard maken.*

v. n. et se-, v. r. hard worden.

Durcisement, *m. n. c. hardigheid, f.*

Dure, *f. bloote vloer of grond, m.*

Durée, *f. duurzaamheid, doring, f.*

Durc-mère, *f. T. bovenste breinvlies, m.*

Durement, *ad. hard, met hardigheid.*

Durer, *v. n. duren, inwezen blijven.*

Duret, *ette, a. hardachtig.*

Bureté, *f. hardigheid; verharding, f.*

fig. ongevoeligheid, f.

Durillon, *m. sels, n.*

Durillonner, *v. n. hard worden, vercelen.*

Duriuscule, *a. T. hardachtig.*

Dusif, Dufif, *m. houten zwik aan een vat, m.*

Dute, *f. duts, m.*

Duves, *m. dons, n.; vlasbaard, m.; het wollige aan vruchten, m.*

Duverteux, euse, *a. met donsyceren bezet; wollig (van vruchten sprekende).*

Duumvir, *m. tweeman, m. (zekere magistrantsperfoon bij de Romeinen).*

Duumviras, *m. tweemanschap, n.*

Dynamique, *f. T. Dinamique, kennis van de bewegende krachten, f.*

Dynaste, *m. Dinaste, beheerscher van eenen kleinen staat, m.*

Dy-

Dynastie, f. Dinastie, heerschappij
 vieler Koningen van een geslacht,
 die na malkander geheerscht heb-
 ben, f.

Dyscoie, a. gemelijk, zonderling
 mensch, m.

Dysenterie, f. roode loop, m.

Dysentérique, a. tot den rooden
 loop behoorende; van denzelfden
 aard als de roode loop.

Dysurie, f. moeilijke waterlozing,
 heude pis, f.

E

E, m. vijfde letter van het Alphabet, f.
 Eau, f. water, n.; regen; glans
 van edelgesteenten enz., m.

par-, te water.

tout en-, heel mat bezweet.

faire-, lekken.

faire dell-, zich van versch water
 voorzien; wateren.

-de vie, brandwijn; sterke
 drank, m.

-bénite, wijwater, n.

baure l-, fig. fa. vrachtsloozen
 of vergeeffchen arbeid doen.

à van l-, fa. in rook.

nager en grande-, fa. alles vol op
 hebben.

mettre de l-, dans fou vin, fa.
 bedaren, tot bedaren komen.

tenir le bec dans l-, fig. fa. op het
 fleceptouw houden, met schoone
 woorden ophouden of misleiden.

revenir sur l-, zijne zaken her-
 stellen.

Eaux et Forêts, f. pl. het hof of
 hoog geregt over de wateren,
 boschen enz., n.

s'Ebahir, v. r. fa. zich verwonderen.

Ebarber, v. a. afbaarden, afnoei-
 jen, de ruwigheid of den baard
 van iets wegnemen.

Ebarboir, m. l. werktuig om af te
 baarden, n.

Ebarroui, a. m. T. lek, bekaaid (van
 schepen sprekende).

Ebats, m. pl. genoegen, tijdverdrijf, n.

Ebattement, p. u. m. fa. vreugd, f.
 vermaak, tijdverdrijf, n.

s'Ebattre, v. r. p. u. zich verlusti-
 gen, zijn vermaak nemen.

Ebaubi, ie. a. fa. verwonderd, op-
 getogen, verbaasd.

Ebauche, f. ruw ontwerp, n. schets, f.
 Ebaucher, v. a. vlychtig ontwerpen;

uit den ruwev maken; den hen-
 nep hekelen, door den groffen
 hekel halen.

Ebauchoir, m. T. fleckheitel, m.;
 snoeimes, n.; grove hekel, m.

Ebe, f. T. ebbe, f. (vallend water).

Ebene, f. ebbenhout, n.

Ebèner, v. a. de kleur van ebben-
 hout geven.

Ebenier, m. ebbenboom, m.

Ebeniste, m. die in ebbenhout werkt, m.

Ebertauder, v. a. T. wollenstoffen voor
 de eerste maal scheren.

Eblouir, v. a. verblinden.

fig. bedriegen, verleiden.

Eblouissant, ante, a. schitterend,
 verblindend.

Eblouissement, m. verblinding, f.

fig. verblinding van 't verstand,
 misleiding, f.

Eborgner, v. a. van één oog bereyven.

fig. fa. het licht benemen.

Ebouillir, v. n. verkoken.

Eboulement, m. invalling, inffer-
 ting, inzakking, f.

Ebouler, v. n. et s-, v. r. inval-
 len, instorten, inzakken.

Eboulis, m. puin, gruis, n.

Ebouqueuse, f. T. die de knoopen enz.
 van geweeftde stoffen uitplukt, f.

Ebourgeonnement, m. het afsnijden
 van onnutte ranken of knoppen, n.

Ebourgeonner, v. a. de onnutte ran-
 ken van de boomen of wijngaar-
 den afsnijden.

Ebourgeonneurs, m. pl. vogels die
 de knoppen vreten, m. pl.

Ebouriffé, ée, a. door den wind ge-
 havend, verstrooid.

Ehourrer, v. a. T. verharren.

Ebouziner, v. a. T. het ruwe van
 de steenen hakken.

Ebranchement, m. het snoeijen of
 dunnen (van eenen boom), n.

Ebrancher, v. a. (eenen boom) snoei-
 jen of dunnen.

Ebranlement, m. schudding, schok-
 king; ontroering, ontfelstanis, f.

Ebranler, v. a. schudden, schokken;
 sterk bewegen.

fig. dorn wankelen; ontroeren.

s-, v. r. schudden.

fig. verschrikken, ontfeld wor-
 den.

T. zich in beweging stellen, zich
 bewegen.

Ebrasement, m. T. verwijzing der binnenste opening van eens deur enz., f.

Ebrafer, v. a. T. van binnen verwijderen (eens deur enz.)

Ebrécher, v. a. f. haarden, een klein stuk orgens van afbreken.

Ebreuer, v. a. fa. een kind, dat zich bevuild heeft, reinigen.

Ebrillade, f. T. ruk met den soom, m.

Ebrouer, v. a. T. doek enz.) in water uitspoelen.

s-, v. r. sprossen, snuiyen (als de paarden).

Ebruker, v. a. uisbazuinen, ruchtbaar maken.

s-, v. r. ruchtbaar worden.

Ebuard, m. houten beitel, waarmede men hout doet splijten, m.

Ebullition, f. T. overkoking, f.; uitflag op de huid, m.

Ecaché, ée, a. plas, breed.

Ecachement, m. verplettering, f.

Ecacher, v. a. verpletteren, plas drukken of slaan.

Ecacheur d'or, m. goudslager, m.

Ecaïlle, f. schub of schubbe (van een' visch); schelp (van eens oester enz.), f.

Ecaïllé, ée, p. et a. gefchubd, schubbig; schelpswijze gewerkt.

Ecaïller, v. a. de schubben afdoen, schoon maken (van visch sprekende).

s-, v. r. schilferen.

Ecaïller, m. ière, f. hij of zij, die oesters verkoopt, m. en f.

Ecaïlleur, m. die de oesters open doet, m.

Ecaïlleux, euse; a. schubbig, schilferig.

Ecaillon, m. T. groote baktand van een paard, m.

Ecale, f. schel of schil, schaal, f. dop, bolster, m.

Ecaler, v. a. bolsteren, doppen.

s-, v. r. uit den dop of bolster gaan.

Ecarbouiller, v. a. fa. verpletteren, de kersenen inslaan.

Ecarlate, f. scharlaken, n.

Ecarlain, m. soort van appelwijn, m.

Ecarlatine, a. f. T. fièvre-, scharlakenkoors, f.

Ecarner, v. Ebanccrer.

Ecarquillement, m. spreiding der beenen, f.

Ecarquiller, v. a. de beenen van mekander spreiden.

Ecart, m. afwijking, ontwijking, f.; zijfprong, n.; afdwaling van de hoofdzaak (in eere reden), f. fig. buitenfporigheid, f.

T. weggeworpen kaart, f.

à l-, ad. ter zijde.

Ecarté, ée, p. et a. verftrooid, verjaagd enz.; afgelegen.

Ecarteler, v. a. vierendeelen.

Ecartement, m. afzondering; ontwijking, f.

Ecarter, v. a. verwijderen, afzonderen, verftrooijen; afwenden.

T. eenige kaarten wegwerpen (in het spel).

s-, v. r. zich verwijderen, afdivalen, afwijken.

Ecclésiaste, m. de prediker (Salomo), m.

Ecclésiastique, a. geestelijk.

m. geestelijk, kerkelijk persoon, m.; boek der wijsheid, n.

Ecclésiastiquement, ad. op eens geestelijke of kerkelijke wijze.

Ecervelé, ée, a. hersenloos, onverschandig, onbazoonde.

Echafaud, m. stollaadje, f. feiger o m.; schavot, bloedtoosel, n.

Echafaudage, m. het maken van een' feiger of stollaadje, n.

fig. openfkapeling van gedachten enz., f.

Echafauder, v. n. eenen feiger maken; op een schavot ten toon stellen; uitkrijten, leelijk affchilderen.

Echallas, m. wijngaardftaak, m.

Echallasement, m. het onderftutten der wijngaarden met staken, m.

Echallaser, v. a. wijngaarden met staken of ftokken onderftutten.

Echaller, m. heining van palen of takkeboiften, f.

Echalotte, f. fchalonsje, f. fanslook, n.

T. blik op de orgelpipen, n.

Echampeau, m. einde van eenen hengel, waar aan men den heek vast maakt, n.

Echampir, v. a. T. een beeld enz. door licht en fchaduw doen uitkomen.

Echancrer, v. a. rond uitsnijden, brogswijze fneiden.

Echancrure, f. rond uitsnijfel, n.

Echandole, f. dakplank, f.

Echange, m. ruiling; uitwifeling, f.

- en-, ad. *daarentegen, een van
andere kant.*
- Echangeable, a. n. c. *wat geruild
worden kan.*
- Echanger, v. a. *verruilen; uitwis-
selen.*
- Echangiste, m. n. c. *ruiler, m.*
- Echanfon, m. *schenker des Ko-
nings, m.*
- Echanfonnerie, f. *ambt van schen-
ker, n.; schenkkamer, f.*
- Echantillon, m. *proef, f.; monster,
staaltje, n.*
- Echantillonner, v. a. *(de maten)
ijken.*
- Echanvrer, v. a. *kennep of vlas
braken.*
- Echanvroir, m. *kennep- of vlas-
braak, f.*
- Echappade, f. T. *misfuede, f.*
- Echappatoire, f. fa. *uitvlugt, f.*
- Echappé, m. *tweeflachtig paard, v.
bastaard, m.*
- T. *zeker sprong in 't dansen.*
- Echappée, f. *onbezonnenheid, f.*
- T. *-de vue, heel ver verschiet
(in eens schilderij), m.*
- Echappement, m. T. *gang (in mur-
werken), m.*
- Echapper, v. a. *ontgaan, ontvlug-
ten.*
- l'. *belle, ergens goed afkomen.*
- v. n. (de...) *ontsnappen, ont-
loopen, ontkomen, ontvlieden,
ontspringen.*
- (à...) *ontsnappen; zich aan
het oog onttrekken; ontvallen;
ontgaan; ontglippen.*
- s'. *v. r. ontvlugten, ontsnappen.*
- fig. *zich vergeten; zich over-
haasten; zich los rukken; te
veel in 't hout schieten.*
- Echarbot, m. *waternoot, f.*
- Echarde, f. *doorn; splinter, m.*
- Echardonner, v. a. *distelen uittrek-
ken.*
- Echardonnoir, m. *wiedmes, wied-
ijzer, n.*
- Echarner, v. a. T. *het vleesch van
eene huid afsnijden.*
- Echarnoir, m. T. *schaafmes, m.*
- Echarnure, f. T. *vleesch, dat van
huiden afgesneden is, n.*

- Echarpe, f. *sjaarp, f.; sjaaf, m.*
- T. *stukje hout aan de vier
hoeken van de lijst eener schil-
derij; lengtouw, n.*
- en-, ad. *schoef, zijdelings-
schuins; den arm in eenen doek.*
- Echarper, v. a. *eenen slag van ter
zijde geven.*
- T. *eenen last met touwen om-
winden, om de lingen daarna
vast te maken.*
- Echars, a. m. pl. T. *vents-, schru-
le, ongestadige winden, m. pl.*
- Echarfeté, f. *geringe waarde eenen
munt, f.*
- Echasse, f. T. *maatstok der steen-
houwers enz., m.*
- T. *dunne massen, welke men over-
eind in den grond zet, om eenen
steiger te maken; stelsel, f. pl.*
- Echauboulé, ée, a. *vol van varige
puisten.*
- Echauboulure, f. *varige puist, f.*
- Echaudé, m. *soort van gebak, n.*
- Echauder, v. a. *broeijen, met heet
water zengen.*
- s'. *v. r. fig. fa. zijne handen
branden, ergens in bedrogen
worden.*
- Echaudoir, m. *broeiketel, m; broei-
kuip; slagplaats (van bees-
ten), f.*
- Echauffaison, f. *verhitting (ziek-
te), f.*
- Echauffé, f. T. *het zweeten (der
huiden), n.*
- Echauffé, m. *fentir l'-, brandig rie-
ken.*
- Echauffement, m. *verwarming; ver-
hitting, f.*
- Echauffer, v. a. *verwarmen; ver-
hitten.*
- Ja bile, fa. *kwaad of boos ma-
ken, vertoornen.*
- s'. *v. r. warm worden; zich
verhitten.*
- fig. *toornig worden, opvliegen,
opspuizen.*
- Echauffourcé, f. fa. *onbezonnene on-
derweming; soevallige ontmoet-
ing, f. gevecht tuschen twee
partijen, n.*
- Echauffure, f. *varige puist, f.*

- Echaugrette, f. *wachtstoren*, m.
 Echauler, v. *Chauler*.
 Echéance, f. *verval*, n. *verval-*
tijd, m.
 Echec, m. *schaak*, f.
 fig. *verlies*, n. *schade*, f.
 fig. *tenir en*, in *bedwang hou-*
den.
 Être- et mat. *schaak en mat zijn*.
 pl. *schaakspel*, n.; *steenen of*
stukken, daartoe behoorende, pl.
 Echelote, f. *kleine ladder*, f.
 Echelier, m. *kraanladder*, f.
 Echelle, f. *ladder*, f.
 T. *maatstok*, *scutel der zang-*
kunst, m.
 -du Levant, *handel- of stapelstad*
in de Levant, f.
 Echelon, m. *sport*, f.
 fig. *trap*, m.
 Echenal, Echenau, Echenet, m.
housen geut of goot, f.
 Echenilier, v. a. *de raffen uit de*
boomen doen.
 Echeveau, m. *breng garven*, f.
 Echeveld, ée, a. *met loshangende*
haren.
 Echevin, m. *schepen*, m.
 Echevinage, m. *schepenschap*, *sche-*
pensambt, n.
 Echiffre, m. *trapmuur*, *schuinsche*
muur voor eenen trap, m.
 Echillon, m. T. *waterhoos*, f.
 Echine, f. *ruggegraat*, f.
 Echincé, f. T. *ruggestuk van een*
yarken, n.
 Echiner, v. a. *de ruggegraat bre-*
ken.
 fig. *sa. krom en lam slaan*.
 Echiqueté, ée, a. T. *ruitswijze*.
 Echiquier, m. *schaakbord*; *vierkant*
vischnes, n.; (in vroegeren tij-
den) vergadering van hooge Reg-
ters in Normandie; *schatkamer*
in Engeland, f. *exchequer*.
 Echo, m. (pron. Eco) *weérklank*,
 m. *écho*.
 *Echuir, v. n. *toevallen*; *vervallen*;
uitvallen, *gebeuren*.
 Echomes, Scaines ou Tolets, m. pl.
scapinnen, f. pl.
 Echoppe, f. *kleine winkel tegen*
een huis aan, m. *pothuis*, n.

- T. *etsnaald*, f.
 Echopper, v. a. T. *met de etsnaald*
werken.
 Echouement, m. *strand*, f.
 Echouer, v. n. *stranden*.
 fig. *mislukken*, *slecht uitvallen*.
 v. a. *op strand zetten*.
 Ecimer, v. a. (eenen boom) *afstop-*
pen.
 Eclaboufer, v. a. *bemodderen*, *met*
modder en slijk bespatten.
 Eclaboufure, f. *bemoddering*, *be-*
spatting (met modder), f.
 Eclair, m. *weérlicht*, n.
 T. *blik*, m.
 Eclairage, m. *gewone verlichting*
eener stad, f.
 Eclairci, m. *opene plaats in een*
bosch, f.
 Eclaircie, f. *heldere plaats aan den*
hemel bij mistig weder op zee, f.
 Eclaircir, v. a. *ophelderen*, *opkla-*
ren, *helder maken*; *klaar*, *zui-*
ver maken; *dunnen (de planten)*.
 fig. *verklaren*, *ophelderen*; *uit-*
sluisel geven; (eenen twijfel)
wegnemen.
 Eclaircissement, m. *ophaldering*, *op-*
lossing; *verklaring*, f.
 Eclairé, f. *schelkruis*, n.
 Eclairé, ée, p. et a. *verlicht*, *helder*.
 fig. *opgehelderd*.
 Eclairer, v. i. *weérlichten*.
 v. a. *verlichten*.
 fig. *ophelderen*; *betor onderrig-*
ten; *acht geven*, *gadeslaan*.
 v. n. *schijnen*.
 à q., *icmand lichten*; *fonkolen*.
 Eclaireurs d'armée, m. pl. n. c. *voor-*
hoede, f.
 Eclaté, a. m. *verminkt*, *lam (van*
vogelen sprekende).
 Eclanche, f. *achterbout van een*
schans, m.
 Eclat, m. *spaan*, *splinter*; *glans*,
 m.; *sterk geluid*, n.; *slag*, m.
 fig. *gerucht*; *opzien*, n.; *luis-*
ter, m.
 Eclatant, ante, a. *schitterend*.
 fig. *uitslokkend*; *gerucht makend*.
 Eclater, v. n. *sichuren*, *barsten*,
splijten; *afspinteren*; *knappen*,
kraken; *schitteren*.

fig. uitbarsten, ruchtbaar worden.
 s' -, v. r. scheuren, splijten, aan stukken springen.
 Eclectique, a. tot geene bijzondere sekte of school van wijsgeeren behoorend.
 Eclipse, f. verduistering (van de planeten), f. eclips.
 Eclipsé, v. a. verduisteren, verdonkeren.
 s' -, v. r. verduisterd worden. fig. zich verwijderen, verdwijnen.
 Ecliptique, f. T. zonnweg, m. a. T. dat tot de verduistering behoort, ecliptisch.
 Ecliste, f. spalk; teen of tien, waaryan men korven vlecht, f.; kaasyorm, m.
 Eclisier, v. a. spalcken.
 Ecloppé, éc, a. fa. lijkend, krachteloos.
 *Eclore, v. n. uit den dop komen (van kiekens enz. sprekende); ontluiken (van bloemen). fig. uitslekken, aandedag komen.
 Eclouir, f. het komen uit den dop, n.; ontluiking, f.
 Ecluse, f. sluis; sluisdeur, f.
 Eclufée, f. zoo veel waters als eene sluis doorlaat of bevatten kan.
 Eclufier, m. sluismeester, m.
 Ecubans, v. Ecubiens.
 Ecofrai, m. T. snijbord (van de schoenmakers), n.
 Ecolâtre, m. kanonnik die een kerk-goed bezit, om zonder loon te onderwijzen, m.
 Ecole, f. school, f. faire uae-, fa. vergeten aan te zoeken het geen men wint. faire P- buisfontnière, fa. de school verzuimen, loopen spelen; stukjes draaijen. dire les secrets de P-, fa. uit de school klappen. -primaire, n. c. kinderschool, f.
 Ecolété, éc, a. T. halvemaanswijze uitgehold.
 Ecolier, m. ière, f. scholier, m. scholierster, f. nieuweling, m.
 *Econduire, v. a. afwijzen.
 Economat, m. Economat, bewind van eenen huishouder, n.

Econome, a. spaarzaam, zuinig, oeconomisch.
 m. f. huishouder, huisbezorger, m. kuishouderster, f. oeconomist.
 Economie, f. huishouding, huisbezorging; spaarzaamheid, zuinigheid, oeconomie, f. fig. overeenkomst van de deelen des ligchaams, f.
 Economique, a. huishoudend, huisfelijk.
 m. T. het tot de huishouding, of oeconomie behoorend deel der wijsbegeerte, n.
 Economiquement, ad. op eene spaarzame, oeconomische wijze.
 Economiser, v. a. met spaarzaamheid huishouden of besturen; oeconomiseren.
 Economiste, m. n. c. die het huishoudelijke verstaat, oeconomist, m.
 Ecope, f. scheepshoosvat, n.
 Ecouperche, f. T. hefboom, m.
 Ecorce, f. bast, m. schors of schorse (van boomen); schel of schil (van vruchten enz.), f.
 Ecorcer, v. a. den bast of de schors afdoen, schillen.
 à Ecorche-cu, ad. fa. op het achterste kruipend.
 fig. fa. met tegenzin, ongenoo-gen of verdriet.
 Ecorchée, f. soort van zeeslak of flek, f.
 Ecorcher, v. a. het vel afstroopen; villen; beschadigen.
 fig. villen, stroopen, scheeren. -la gorge, le palais, scherp in de keel, op de tong zijn; een' wrangen onaangenaamen smaak hebben. -les oreilles, de ooren kwetsen, in de ooren krassen.
 fig. -une langue, eene taal slechts spreken, radbraken.
 s' -, v. r. zich het vel open ha-len, zich kwetsen.
 Ecorcherie, f. villerij, vilplaats, f.
 Ecorcheur, m. viller, m.
 Ecorchure, f. ophaling van 's vel, schram of schramp; blikaars, m. blikgat, n. (van het te paard rijden).
 Y

Ecornier, v. a. de hoornen, de hoeken afbreken; beschadigen.

fig. afbreuk doen, nadeel toebrengen; verminderen (de inkomsten).

Ecornifler, v. a. fa. op schuim loopen.

Ecorniflorie, f. panlikkerij, f.

Ecornifleur, m. eufe, f. fa. tafelschuimer, m. tafelschuimfler, f.

Ecornure, f. afgeftooten stuk van den hoek van eenen ftien, n.

Ecosfer, v. a. (peulvruchten enz.) uitdoppen, uitpellen.

Ecosfeur, m. eufe, f. dopper, m. dopfler, f.

Ecot, m. gelag; befloten gezelschap in eene herberg, n.

T. boomftam met knoesten, m.

Ecotard, m. T. rassen (opfchepen), pl.

Ecotane, f. T. ftovijl, f.

Ecotaper, v. n. T. afraspen, afvrijten (de munten).

Ecouer, v. a. den haars affnijden.

Ecouet, m. T. halzen, snijten (opfchepen), pl.

Ecoufle, m. kiekendief (zekere roofvogel), m.

Ecoulement, m. afwatering; uitwatering, f.

Ecouler, v. n. faire-, laten, een of laten afloopen.

s-, v. r. afvlizzen, afloopen.

fig. voorbij gaan, verloopen (van den tijd fprekende); wegflijgen, zachtjes verdwijnen.

Ecouter, v. a. korten, affnijden.

Ecoutant, ante, a. luisterend, toehoorend.

Ecoute, f. T. touw, waarmede men de zeilen gefpannen houdt, n.

wa-til pleut, fa. die met geduld op goed geluk wacht, zonder het te zoeken, n.

fig. fa. être aux-, op den loer ftaan.

Ecouter, v. a. hooren, toehooren; luisteren, beluisteren; aushooren.

s-, v. r. al te bang voor zijne gezondheid zijn.

Ecouteur, m. p. n. fa. luisteraar, m.

Ecouteux, a. T. fchichtig (van een paard fprekende).

Ecouille, f. T. luik (van een fchip), n.

Ecouillon, m. T. kleine opening in het luik, f.

Ecouvillon, m. oovndweil, f.; wifcher, waarmede men het gefchus fchoon maakt, m.

Ecouvillonneur, v. a. met den wifcher fchoon maken.

Ecran, m. vuurfcher, n.

Ecrancher, v. a. vouwen uitftrijken.

Ecrasé, ée, p. et a. verpletterd; plat, ingevallen.

Ecraser, v. a. verpletteren, vermorzelen, verbrijzelen, vertreden, verdrukken.

fig. in den grond heipen of boren.

Ecrémer, v. a. den room affcheppen. fa. het beste van iets nemen.

Ecrémoire, f. T. foort van lepel, waarmede men aan ftukken geflootene dingen opneemt, m.

Ecrénge, m. T. het afchrappen of affreijen der randen van gegotene letters, n.

Ecréner, v. a. T. de randen van gegotene letters affchrappen of affruijen.

Ecrénoir, m. T. fnoemes der lettergieters, n.

Ecréter, v. a. T. het hovenfte gedeelte van iets affchieten.

Ecrivife, f. kreeft, m.

s'Écrire, v. r. uitschreeuwen, uitroepen.

Ecrille, f. rooster in venci vijfver, m.

Écrin, m. juweelkiftje, n.

Écrire, v. a. et n. fchrijven.

Ecritte, f. T. diamantpoeder of poeijer, n.

Ecrit, m. gefchrift; handschrift, n. par-, ad. fchrijfelijk.

Ecritteau, m. opfchrift; aangeplakt briefje; bord vóór een huis, n.

Ecritoire, f. fchrijfkoker, m.

Ecriture, f. fchrift; handschrift, n. hand, f. de bijbel, m.

Ecrivain, v. n. n. c. veel en flecht fchrijven, krabbelen.

Ecrivainleur, Ecrivainier, m. krabbelaar, m.

Ecrivain, m. fchrijver; fchrijfmeeftor; maker van boeken, m.

Écrou, m. het gat, de moer, eener fchroef, n.; naamlijft der gevangen, f.

Ecrouelles, f. pl. *klier- of keel-gewel, n.*
 Ecrouelleux, euse, a. *kliergezwellachtig.*
 Ecrouer, v. a. *op de gevangenrol zessen.*
 Ecrouir, v. a. *koud smeden (van metalen sprekende).*
 Ecrouissement, m. *het koud smeden (van metalen), n.*
 Ecroulement, m. *inzakking, instorting, f.*
 s'Ecrouler, v. r. *inzakken, invellen, instorten.*
 Ecrouter, v. a. *de korsten rondom het brood afsnijden.*
 Ecu, ue, a. *ruw, onbekerkt (van zijde enz. sprekende).*
 Ecués de bois, f. pl. *nieuw gewasfen hout, n.*
 Ecsarcome, m. T. *wirras van vleesch, n.*
 Ecu, m. *schild, n.; kroon (stuk geld), f. daalder, m.*
 Ecuier, m. T. *kluisgat; kluishout (op schepen), n.*
 Ecuil, m. *klip, f.*
 Ecuille, f. *nap, m. diepe schaal of kom, f.*
 Ecuille, f. *een nap of kom vol.*
 Ecuissier, v. a. *eenen boom in het omhakken splijten.*
 Ecuyer, v. a. *schoenen of laarzen wederhakken.*
 s. v. r. *zwikken.*
 Ecumant, ante, a. *schuimend.*
 Ecuine, f. *schuim, n.*
 Ecumer, v. n. et a. *het schuim afdoen, schuimen; schuim opwerpen, schuimen.*
 fig. *-les mers, les côtes, zeeooverij plegen.*
-les nouvelles, fa. in alle herbergen en kroegen loopen om iets nieuws te hooren.
-les marnites, fa. gaan schuimen.
 Ecuineur, m. *-de marmite, tafelschuimer, panlikker, m.*
-de mer, zeeschuimer, zeeooverer, m.
 Ecuineux, euse, a. *schuimend, schuimachtig.*
 Ecuinier, f. *schuimspeen, m.*

Ecurer, v. a. *schuren, reinigen, vegen.*
 Ecurcuil, m. *eek- of eikhooftje, n.*
 Ecurieur, m. *pustruimer, nachtwerker, m.*
 Ecuireule, f. *schuurster, schoonmaakster, f.*
 Ecurie, f. *stal, paardestal, m.*
 Ecuson, m. *wapenschild, n.*
 T. *plantje op het stuwelgas eener deur, n.*
 enter en-, v. *Ecusonner.*
 Ecusonner, v. a. *(boopen) inenzen door oculatie, oculieren.*
 Ecusonnoir, v. a. *oculermes, n.*
 Ecuyer, m. *(in vroegere tijden) wapendrager, schildknaap; eer-naam van adeldom; stalmeester; berijder (van paarden); baatjonker van een aanzienlijke vrouw, m.*
 T. *paal, dien men naast een jongen boom zet, m.; valsche wijngaardloot, f.*
-tranchant, voorrijder, m.
-de cuisine, keukenmeester, m.
 Eden, m. *paradijs, Eden, n.*
 Edenté, ce, a. *tandeloos.*
 Edenter, v. a. *de tanden nitbreken.*
 Edifiant, ante, a. *sichtelijk.*
 Edificateur, m. *bouwer, stichter, m.*
 Edification, f. *bouwing, stichting, f.*
 Edifice, m. *gebouw, gezicht, n.*
 Edifier, v. a. *bouwen.*
 fig. *sichten, door goede voorbeelden leeren; te vreden stellen.*
 Edile, m. *bouwmeester (magistraatspersoon bij de oude Romeinen), m.*
 Edilité, f. *bouwmeesterschap, n.*
 Edit, m. *openbaar bevel, edict, n.*
 Editeur, m. *uitgever (van eenig boek), m.*
 Edition, f. *uitgave, oplage (van een boek), editie, f.*
 Edredon, m. *dons, n.*
 Education, f. *opvoeding, educatie, f.*
 Edulcoration, f. T. *verzoesing, f.*
 Edulcorer, v. a. T. *verzoesen.*
 Eflauffer, v. a. *uitrafelen.*
 Efficable, a. p. u. *uitwisschaar.*
 Effacer, v. a. *uitschrappen, uitwisschen, uitvegen.*

- fig. overtreffen, vordonkeren; uitwischen, verdelen, vernielen.
- T. le corps, les épaules, het hoofd, de schouders een weinig intrekken.
- Efficace, f. uitwisching, doorhaling, f.
- Effacer, v. a. T. afbladeren, de bladeren afdoen.
- Effaré, ée, a. verwilderd, geheel buiten zich zelyen.
- Effarer, v. a. verschrikt maken, ontroeren.
- s', v. r. verschrikt worden, ontstellen.
- Effaroucher, v. a. schuw maken, verwilderen.
- fig. afschrikken.
- Effectif, ive, a. wezenlijk, waarlijk.
- Effectif, m. n. c. voorraad, m.
- Effectivement, ad. werkelijk, inderdaad.
- Effectuer, v. a. in 's werk stellen, bewerken, te weeg brengen, vervullen, effectueren.
- Efféminé, ée, a. verwijfd.
- m. verwijfd mensch, wellusteling, m.
- Efféminer, v. a. verwijfd maken.
- s', v. r. verwijfd worden.
- Effervescence, f. opkoking, opbruising, gissing, f.
- Effet, m. uitwerking; daad; uitvoering, f.; oogmerk, n.
- à, à l', met het oogmerk.
- pour cet-, à cet-, tot dat einde, met dat oogmerk.
- à l'-de..., ten einde.
- pl. roerende goederen, effecten, n. pl., vermogen, n.
- en-, ad. in der daad.
- Effeuiller, v. a. afbladeren, ontbladeren.
- s', v. r. het loof, de bladeren verliezen; los gaan (van geplakt papier, als kaarten enz., sprekende).
- Effiance, a. krachtig, werkzaam.
- Effiacité, f. kracht, werking, f.
- Efficace, a. f. T. cause-, werkende oorzaak, f.

- Effigie, f. beeld, n. beeldtenis, f. en-, in beeldtenis.
- Effigier, v. a. in beeldtenis straffen.
- Effilé, m. franje, f.; rouwklaken met franjes, n.
- Effilé, ée, p. et a. uitgerafeld; dun, schraal, mager.
- Effiler, v. a. de draden eener stoffe los trekken.
- s', v. r. uitrafelen.
- Effilure, f. uitrafeling, f.
- Effioler, v. Effaner.
- Efflanqué, ée, p. et a. uitgeteerd; mager; zonder kracht.
- Efflanquer, v. a. een paard den bek afrijden, mager rijden.
- Effleurage, m. T. afschraping (van huiden), f.
- Effleurer, v. a. ligtelijk bezeeren; het vel ophalen, schrammen.
- fig. slechts even aanroeren, ligtelijk over een zaak heen loopen.
- T. (huiden) afschrapen.
- Effleurir, v. n. T. aanzetten als bloemen (bij mijnsstoffen).
- Effleuroir, m. T. zeker lamsvet, waarmede men het pergament afwischet, n.
- Efflorescence, f. T. het aanzetten als bloemen (van schimmel), n.
- Effondrement, m. diepe omgraving, f.
- Effondrer, v. a. diep omgraven; inslooten, inslaan; het ingewand uit gevogelte enz. halen.
- Effondrilles, f. pl. grondsoep of sap; kielwater, n.
- s'Efforcer, v. r. zich bevlifigen, pogen, trachten enz.
- Effort, m. poging, f. geweld, n. moeite, f.
- Effraction, f. verbreking, opbreking, f.
- Effrayant, ante, a. vervaarlijk, verschrikkelijk, ijsfelijk.
- Effrayer, v. a. verschrikken, schrik aanjagen.
- s', v. r. schrikken, verschrikt worden.
- (de qc.) over iets.
- Effréné, ée, a. fig. losbandig, toemeloos, wild, onbeschoft.
- Effriter, v. a. T. uismergelen (eenen akker).

Effroi, m. *schrik*, w. *vervaardheid*, f.
 Effronté, ée, a. *onbeschaamd, onbeschoft*; *schaamtelooz*.
 Effrontément, ad. *onbeschaamdelyk*.
 Effronterie, f. *onbeschaamdheid, onbeschoftheid, schaamteloozheid*, f.
 Effroyable, a. *verschrikkelijk, ontzettend, vreesfelijk*.
 Effroyablement, ad. *op een ver- schrikkelijke, ontzettende wijze*.
 Effumer, v. a. T. *de kleuren verdrijven, zachter maken (in de schilderkunst)*.
 Effusion, f. *uitgieting; vergietering; uitstorting*, f.
 Esourceau, m. *zekere kar met twee wielen, dienende om zware lasten te vervoeren*, f.
 Egagropile, f. T. *balletje of kogeltje, dat in de maag van herkauwende dieren gevonden wordt*, n.
 Egal, ale, a. *gelijk, even of effen*.
 à l'—de, *even zoo zeer, zoo als*.
 m. *zijns gelijken*.
 Egalement, m. T. *gelijkmaking*, f.
 Egalement, ad. *op gelijke wijze; even zoo*.
 Egalé, v. a. *gelijk of effen maken*.
 (q. à q.) *vergelijken*.
 q. *iemand eynaren*.
 s'—, v. r. à q. *zich met iemand gelijk stellen*.
 Egalisation, f. T. *vereffening, gelijkmaking*, f.
 Egaliser, v. a. T. *gelijk maken, in gelijke deelen verdeelen*.
 Egaliste, m. n. c. *gelijkmaker*, m.
 Egalité, f. *gelijkheid*, f.
 Egard, m. *achting; betrekking*, f.
 à l'—de, *ten aanzien, wat betreft, in vergelyking met*.
 eu-à..., pp. *in aanmerking genomen, dat...*
 à cet—, adv. *ten dien opzichte*.
 Egarement, m. *dwaling*, f.
 fig. *buitensporigheid; dwaling, f. slechts gedrag*, n.
 Egarer, v. a. *aan het dwalen, op den dwaalweg brengen*.
 fig. *in de nar brengen; verleggen*.

s'—, v. r. *verdwalen, van den weg geraken*.
 Egaroté, ée, a. T. *aan de schoft, bezeerd (van paarden sprekende)*.
 Egayer, v. a. *verblijden; vervoelijken; aangenamer maken*.
 T. *un arbre, eenen boom door het snoeijen lucht geven*.
 Egide, f. T. *schild van Minerva*, n.
 Eglantier, m. *wilde rozelaar*, m.
 Eglantine, f. *wilde roos*, f.
 Eglise, f. *kerk; gemeente*, f.
 Egloue, f. *herderszang*, m.
 Egoïfer, v. n. *te veel van zich zelve spreken, zijn eigenbelang zoeken*.
 Egoïsme, m. *eigenbelang*, egoïsmus, n.
 Egoïste, m. *eigenbelangzoeker*, egoïst, m.
 Egorgé, v. a. *de keel afsnijden, slagen, dooden; verwurgen, ombrengen*.
 fig. *in den grond helpen, ten val brengen*.
 Egorgé, m. n. c. *moordenaar, doodslager*, m.
 s'Egoïstier, v. r. *zich overschreeuwen*.
 Egout, m. *afloop van het water, drop, m.; goot; vulniszipp, f. riool of rioel*, n.
 T. *wonde, welke open gehouden wordt*, f.
 fig. *verzamelplaats van slechts volk*, f.
 Egoutier, v. n. faire—, *laisser—, laten uitdruipen*.
 s'—, v. r. *uitdruipen*.
 Egoutoir, m. *soort van kooi, waarop men het vaatwerk te droogen zet; lezzak*, m.
 Egrapper, v. a. *druiven afsnijden*.
 Egratigner, v. a. *krabben, opsuijten*.
 T. *zijde stoffe met een puntig lizer krabben*.
 Egratigneur, euse, *krabber*, n. *krabster*, f.
 Egratignure, f. *krap of schram*, f.
 Egra

Egrener, v. a. *de korrels uitdoen of uithalen.*

s², v. r. *uitvallen; afvallen, kruimelen.*

Egrenoise, f. *kleine kooi, f.*

Egrillard, arde, a. fa. *levendig, vrolijk, lustig.*

Egrilloir, m. *tralie f. of rooster m. (in eenen vijver).*

Egrifer, v. a. T. *het ruwste van een' diamantsteen afslippen.*

Egrifoir, m. T. *doos, waarin men het poeder of poeijer bewaart, dat van de diamanten afvalt, f.*

Egrugeoir, m. *smalle of spitse vijzel, waarin men het zout vergruist, m.; rasp, f.*

Egruger, v. a. *klein slooten, stampen, rasp.*

Egrugeure, f. *het geen aan stukken gestooten, vergruisd is.*

Egueleur, v. a. *den hals eener flesch enz. breken.*

s², v. r. fa. *zich overschreeuwen.*

Egyptien, m. e. me, f. *heiden, landlooper, goedgelukzegger, handkijker, m. heidin, landloopster enz., f.*

Eh, i. *ach! och!*

Ehanché, v. *Déhanché.*

Eherber, v. *Sarcler.*

Ehonté, ée, a. p. u. *schaamteloos.*

Ehouper, v. a. *boomen toppen.*

Ejaculation, f. T. *geweldige uitschieting van eenig vocht; kort en vurig gebed tot God, n.*

Ejaculatoire, a. T. *uitschietend. priere-, schietgebed, n.*

Elaboration, f. T. *uitwerking, f.*

Elaborer, v. a. T. *uitwerken.*

s², *zich uitwerken (van het bloed sprekende).*

Elabouré, ée, a. fa. *uitgewerkt.*

Elaguer, v. a. *eenen boom wat affnocijen. lig. afkorten.*

Elan, m. *eiland (zeker dier); sprong, schok, steek, m.*

lig pl. *zucht, f. trek (of beweging) des harten, m.*

Elanéé, ée, a. *dun van lijf, lang en schraal.*

Elancement, m. *stekende pijn in*

Elancer, v. n. *steken (van pijn sprekende).*

s², v. r. *toeschieten, aanvallen, bespringen; zich opheffen, snel opspringen; spoedig te voor-schijn komen.*

Elargir, v. a. *verwijden, wijder, breeder maken; op vrije voeten stellen.*

v. n. et s², v. r. *wijder, breeder worden.*

Elargissement, m. *verwijding; loslating, f. ontslag, m.*

Elargisure, f. *aangezet stuk om iets wijder te maken, n.*

Elasticité, f. *uitzetting, veërkracht, f.*

Elastique, a. *veërkrachtig, elastiek.*

Elatine, f. v. *Velvete.*

Electeur, m. *keurvorst; kiesheer, m.*

Electif, ive, a. *verkiebaar, dat verkozen wordt.*

Election, f. *keus of keuze, verkiezing, f.*

Electoral, ale, a. *keurvorstelijk.*

Electorat, m. *waardigheid van eenen keurvorst, f.; keurvorstendom, n.*

Electrice, f. *keurvorstin, f.*

Electricité, f. *aantrekkingskracht, electriciteit, f.*

Electrique, a. *dat eene aantrekkende kracht heeft, electrick.*

Electrification, f. *werking door de aantrekkende kracht, electrifering, f.*

Electrifer, v. a. *door de aantrekkende kracht werken, electriferen.*

fig. *in vuur en ylam brengen (van drift sprekende); eene genoegeelijke aandoening geven.*

Electromètre, m. T. *electriciteit-meter, electrometer, m.*

Electrophore, m. T. *electriciteit-draager, electrophoor, m.*

Electuaire, m. *sikartsenij, f.*

Elégamment, ad. *op eene fraaije, sierlijke wijze.*

Elégance, f. *fraaiheid, sierlijkheid, f.*

Elégant, ante, a. *sierlijk, schoon, aardig; zuiver, net.*

Elégiaque, a. T. *treurig, droevig.*

Elégie, f. *treurzang, m. treurdicht, n.*

Elément, m. *hoofdstof, f. element, n.*
 pl. *beginfelen, grondregelen, pl.*
 Élémentaire, a. *hoofdstoffelijk.*
 Élémî, m. *hars van olijffboomen, f.*
 Eléphant, m. *olifant, m.*
 Éléphantiâs, f. *foort van uitflag of*
schurft, f.
 Elévation, f. *verhooging, verhef-*
ting; hoogte, f.
 -du pôle, *pools-hoogte, verhef-*
ting van het aspunt, f.
 T. *ontwerp, n. schets, f.*
 fig. *verheffing; verhevenheid, f.*
 Elévatoire, m. T. *ophaler (wondhee-*
lers werktuig), m.
 Elève, m. et f. *opvoedeling, leer-*
ling, kweekeling, m.
 Elever, v. a. *verhoogen; optimme-*
ren, oprigten, fichten; optrek-
ken.
 fig. *verheffen; opvoeden.*
 s², v. r. *zich verheffen, oprijzen.*
 fig. *trotsch, ovaardig worden.*
 -contre q., *zich tegen iemand*
verzetten.
 Elevure, f. *puist of blaar, f.*
 Elider, v. a. T. *eene letter uitslaten*
of wegnemen.
 Eligibilité, f. *bekwaamheid om ver-*
kozen te worden, f.
 Eligible, a. *verkiezbaar.*
 s'Elimer, v. r. *slijten.*
 Elingue, m. T. *srik; soort van*
slinger, m.
 Elinguet, m. T. *pal (zeker hout op*
schepen), m.
 *Elire, v. a. *kiezen, verkiezen.*
 Elision, f. T. *uitslating of wegne-*
ming eener letter, f.
 Elîe, f. *het uitgelezene, het puik,*
n. de kern, de bloem, f.
 Elixir, m. T. *het beste uittreksel*
van eenig vocht, elixir, n.
 Elle, pr. zij, *haar.*
 Ellébore, m. *nieskruid, n.*
 Elléborine, f. *wijde nieswortel, m.*
 Ellipse, f. T. *veroorloofde uitslating*
van één of meer woorden, f.;
langwerpig rond, n. ellipsis.
 Elliptique, a. T. *langwerpig rond,*
elliptisch.
 Elme, seu Saint-, *vredevuur, St.*
Helmus vuur, n.

Elocher, v. a. p. u. *heen en weer*
schudden.
 Elocution, f. T. *bevoording, uit-*
spraak, f.; gedeelte der rede-
kanst, het wolk over de keuze en
de rangfchikking der woorden
handelt, n.
 Eloge, m. *lof, m. lofspraak, f. lof-*
dicht, n.; lofreden, f.
 Eloignement, m. *verwijdering, ver-*
te, f. afftând, m. afwezigheid,
f.; afkeer, tegenzin, m.
 Eloigner, v. a. *verwijderen; uit-*
stellen, vertragen; afkeerig ma-
ken.
 s², v. r. *zich verwijderen; zich*
ongenegen betoonen.
 Elonger, v. a. T. *uitbreiden (van*
eene vloot sprekende).
 Elope, m. *foort van vifch, m.*
 Eloquence, f. *welſprekendheid, f.*
 Eloquent, ente, a. *welſprekend.*
 Elu, m. *uitverkorene; gekozen*
Koninglyke regter over tollén
enz., m.
 Elucidation, f. p. u. *verklaring, op-*
heldering, elucidatie, f.
 Elucubration, m. *nachtwerk, werk*
dat in vele ſlapelooze nachten
vervaardigd is, n.
 Eluder, v. a. *verijdelén, vruchten*
loos maken; listiglijk ontwijken.
 Elusif, ive, a. n. c. *verijdelend;*
ontwijkend.
 Elyſée, m. Elyſium, n.
 champs élyſées, élyſiens, *de eli-*
ſeeſche velden, n. pl.
 Email, m. *brandverwe, f. brand-*
fchilderwerk, blaauwſel, n.
 fig. *ſchakeorſel, n.*
 Emaux, pl. T. *(in het wapenſchild)*
de kleuren der metalen, f. pl.
 Emailleur, v. a. *brandſchilderen,*
emailteren.
 fig. *opſeren.*
 Emailleur, m. *brandſchilder, m.*
 Emailure, f. *brandſchilderwerk, n.;*
brandſchilderkunſt, f.
 Emanation, f. *uitlegging, f.*
 Emancipation, f. *vrijſtelling van d.*
vaderlijks ~~zagt of voogdij,~~ f.
 Emanciper, v. a. *wondig verklaren,*
van de voogdij ontfiaan.

- s^o, v. r. fig. *zich vermeten, zich te buiten gaan.*
- Emancer, v. n. *wijloojen, voortkomen.*
- Emargement, m. *het teekenen op den rand, m.*
- Emarger, v. a. *op den rand teekenen.*
- Emasculer, v. a. *outmannen.*
- Embabouiner, v. a. fa. *met zoots woorden bedriegen, om den tuin leiden.*
- Emballage, m. *het pakken; paklijnen; pakgeld, n.*
- Emballer, v. a. *pakken, inpakken.*
- Emballeur, m. *pakker, m.*
fa. *zwoeser, windhull, m.*
- Embarcadère, Embarquade, m. *phants, waar men zich inscheept, f.*
- s^oEmbardeur, v. r. T. *van de kust wijken, afhouden; op de eene of andere zijde varen.*
- Embargo, m. T. *beslag op schepen, embargo, n.*
- Embarillé, ée, a. *in vaten geknipt.*
- Embarquement, m. *inscheping, f.*
- Embarquer, v. a. *inschepen.*
fig. *in eene zaak wikkelen.*
s^o, v. r. *zich inschepen.*
fig. *dans, zich inslaren.*
- Embarras, m. *verhinderend, tegenkantsing, f.*
fig. *onrust, verwarring; verlegenheid; zwaarigheid, hinderenis, f.*
T. *begin eener verstopping, n.*
- Embarrassant, ante, a. *moosijlijk; in verlegenheid brengend.*
- Embarrasser, v. a. *toesluiten; belemmeren, verhinderen; inwikkelen, verwarren; in verlegenheid brengen.*
s^o, v. r. *zich in verlegenheid storten, zich onrusten; zich inslaren.*
- s^oEmbarrer, v. r. T. *over den stalboom springen (van paarden sprekende).*
- Embarrure, f. T. *soort van breuk in de herfsenpen, f.*
- Embalement, m. *grondmuur, m.*
- Embatage, m. *ijzoren beslag der raden, n.*
- Embâter, v. a. *zadelen.*
fig. *fa. belasten, bezwaren.*
- Embattre, v. a. *de raderen met ijzoren banden beslaan.*
- Embattes, m. pl. *pasfaatwinden, m. pl.*
- Embauchage, m. *herstelling of besteding van eenen knecht op eenen winkel, f. vrolijke maaltijd bij die gologenieid, m.*
- Embaucher, v. a. *eenen knecht op eenen winkel bestellen of besteden.*
fa. *door list werven.*
- Embaucheur, m. *gildeknecht, die de ambachtsgezellen bij de bazen besteedt, m.*
fa. *listige werver, m.*
- Embaument, m. *balzeming, f.*
- Embaumer, v. a. *balzemen, zalven; welriekend maken, eene liefelijke geur geven.*
- Embéguiner, v. a. *een kind een hul opzetten.*
fig. *fa. q. de qc. ets^o, v. r., iemand (zich) iets in het hoofd brengen.*
- Embelle, f. T. *overloop van een schip, m.*
- Embellir, v. a. *verfraaijen, versieren.*
v. n. *et: s^o, v. r. schooner worden.*
- Embellissement, m. *verfraaijing, versiering, f.*
- Emberife, f. *waduwaal, m.*
- s^oEmberlucoquer, v. r. fa. *met iets ingenomen zijn.*
- Embefogné, ée, a. *(in een^o spottenden zin) met bezigheden overladden.*
- Emblaver, v. a. T. *eenen akker met koren bezaaijen.*
- Emblavure, f. T. *bezaaijing, f. i. bezaaide akker, m.*
- d^oEmblée, ad. *te gelijk, met eenen slag, stormenderhand.*
- Emblématique, a. *zinnebeeldelijk.*
- Emblème, m. *zinnebeeld, n.*
- Embler, v. a. p. u. *met geweld nemen.*
- s^oEmboire, v. r. T. *inzuigen, zijnen glans verliezen (van kleuren sprekende).*
- Emboiser, v. a. fa. *tot iets overredend.*

Emboifeur, m. eufe, f. *hij of zij, die iemand tot iets overreedt, m. en f.*

Emboisement, m. T. *fluiting der beenderen, f.*

Emboïter, v. a. *inzetten, invoegen, inschieten.*

s², v. r. *in malkaander fluiten of paffen.*

Emboiture, f. *fluiting, zamenvoeging (van eenige leden), f.*

Embolismique, a. T. *ingelacht.*

Embonpoint, m. *gezetheid van lichaam, poezeligheid, f.*

Embordurer, v. a. *in eene lijst doen.*

Embosfer, v. Amarrer.

Embosfure, f. T. *sprink of sprinkel, m. (knoop, die twee touwen zamenvoegt).*

Embouchement, m. *gebit; mondstuk (van blaas-speeltuigen), n.*

Emboucher, v. a. *(een paard) het gebit in den mond leggen; een blaas-speeltuig aan den mond zetten.*

fig. q., *iemand de woorden in den mond geven.*

s², v. r. *zich uitstorten (van rivieren sprekende).*

Embouchoir, m. *laarzeleest, f.*

Embouchure, f. *mond, m.; tromp van geschut, f.; mondstuk, n.; opening yan eenen oven, f.; mondstuk (van een blaas-speeltuig), n.*

Embouquer, v. n. T. *eene zee-engte inzeilen.*

Embourber, v. a. *in den modder of het slijk werpen.*

fig. fa. *in eene slechte zaak wikkelen.*

s², v. r. *in den modder blijven steken.*

fig. fa. *zich in eene gevaarlijke zaak inlaten.*

Embourrer, v. Rembourrer.

Embourfer, v. a. *in de beurs of in den zak steken.*

Embousfure, v. Embosfure.

Emboutir, v. a. T. *gedreven werk maken (van goud, zilver enz.); opdiepen.*

Emboutissoir, m. T. *werktuig om te vullen, n.*

Embranchement, m. *doorylechting met takken, f.*

T. *het aan elkanderen vast maken van balken en lasten, n.*

Embranchier, v. a. *met takken doorylechten.*

T. *balken en lasten aan elkanderen vast maken.*

s², v. r. n. c. *zich door elkanderen stringelen; zich inwinden.*

Embraquer, v. a. *een scheepstouw met geweld naar zich toe trekken.*

Embrasement, m. *brand, m. fig. oproer, n.*

Embraser, v. a. *aansteken, in brand steken.*

s², v. r. *in brand raken, vuur vatten.*

Embrasade, f. fa. *omarming, omhelzing, f.*

Embrasement, m. *omarming, omvatting, f.*

Embrasser, v. a. *omarmen; omvadem.*

fig. *omvangen, omvatten; bevat- ten; aangrijpen, zich verkla- ren voor...*

Embrasure, f. *schietgat, n.*

T. *schuinheid in eenen muur of een raam, om aan eens deur of een venster meer licht te geven of wijder te kunnen openen, f.; het bovengat van eenen stookoven, daar men den hals eener kolf in zet, n.*

Embrèvement, m. *invoeging, insponding, f. (van een stuk hout).*

Embréver, v. a. *een stuk hout in een ander inschieten, insponden.*

Embrigadement, m. n. c. *verdeling in brigades, f.*

Embrigader, v. a. n. c. *in brigades verdeelen.*

Embrocation, f. T. *dropbad, n. in- wrijving eener artsenij, f.*

Embrocher, v. a. *aan het spit steken.*

Embroûlement, m. *verwarring, f.*

Embroûiller, v. a. *verwarren.*
s², v. r. *zich verwarren; zich belenmeren; zich ergens in wikkelen.*

Embruiné, ée, a. door den rijp be-
doryen.

Embruné, ée, a. mistig, nevelig.

Embruncher, v. a. T. lasten of bal-
ken aan elksanderen vast maken.

Embrunir, v. a. T. bruin en donker
schilderen.

Embryou, m. vrucht in het lig-
chaam eener moeder, f. embryou.

Embûche, f. listige verschikking,
heimmelijke laag, f. valstrik, n.

s'Embûcher, v. r. T. zich in het
bosch verbergen (van wild spre-
kende).

Embuscade, f. hinderlaag, f.

s'Embusquer, v. r. zich in eene hin-
derlaag verbergen.

Emender, v. a. T. verbeteren, ver-
anderen.

Emeraude, f. smaragd, m.

Emergent, a. m. T. van een zeker
punt uitgaande, uitschietend.

Emeri, m. amaril (zeker steen), m.

Emerillon, m. krem (zekere kleine
roofvogel), m.

T. zeker werktuig met een ij-
zeren haak, dat de touwaraai-
zers gebruiken; (in vroegere
tijden) zeker stuk geschut, n.

Emerilloné, ée, a. fa. vrolijk, le-
vendig, lustig.

Emerite, a. m. die zijn ambt niet
meer waarnemen kan, emeritus, m.

Emersion, f. T. verschijning eener
verduisterde ster of ster, f.

Emerveiller, v. a. verwondering ba-
ren.

s', v. r. (de qc.) zich verwon-
deren.

Emétique, m. braakmiddel, n.

***Emette, v. a.** uiten; uitgeven, in
omloop brengen; doen uitsaardi-
gen.

T. (un appel) zich op eenen hoo-
geren regter beroepen, appel-
leren.

Emeue, f. opstand, oploop, m.

Emier, Emietter, v. a. brokkelen,
kruimelen.

Emigrant, m. ante, f. n. c. hij of
zij, die uitwijkt of zijn land
verlaat; emigrant, m. emigran-
te, f.

Emigration, f. n. c. uitwijking, emi-
gratie, f.

Emigré, m. ée, f. uitgewekene, m.
en f.

Emigrer, v. n. n. c. uitwijken, emi-
greren.

Emincée, f. sneedje vleesch, n.

Emincer, v. a. vleesch in dunne stuk-
jes snijden.

Eminentment, ad. op eene uitstekende,
verhevene wijze.

Eminence, f. kleine hoogte; eminen-
tie (zekere titel), f.

Eminent, ente, a. verheven, hoog.
tig, voorreffelijk, uitmuntend;
uitstekend.

Emineatissime, a. m. hoogwaardigste
(titel der Kardinalen), m.

Emir, m. afkomeling van Mahomet,
Emir, m.

Emisfaire, m. zendeling, verspie-
der, m.

Emision, f. T. uitdrijving; uit-
vloeiing, f.

n. c. uiting, f.; het uitgeven
(van papieren-geld enz.), n.

Emmagasiner, v. a. in een magazijn
opslaan.

Emmagasineur, m. n. c. die vele goe-
deren of levensmiddelen opkoopt
en in slaat, m.

Emmaigrir, v. Amaigrir.

Emmailleter, v. a. bakeren, in de
luisers of luren doen.

Emmanchement, m. T. het voegen
der leden aan den romp van een
beeld, n.

Emmancher, v. a. een hecht of eenen
steel ergens aan maken.

Emmancheur, m. maker van hech-
ten of stelen; m.

Emmanequiner, v. a. T. jonge boom-
stjes in manden of bakken zetten.

Emmantée, a. f. corneille-, bonte
kraai, f.

Emmariné, ée, a. bemand; bevaren
(van zeelieden sprekende).

Emmariner, v. a. een schip beman-
nen.

s'Emmarquiser, v. r. fa. Markies
worden; voor Markies spelen.

Emménagement, m. inrigting tot
het huishouden, f.

s'Em-

- s'Emménager, v. r. zich van het noodige huisraad voorzien, zich in het huishouden zetten.
- Emménagogues, m. pl. bloedrijvend middel, n.
- Emmener, v. a. wegbrengen, wegvoeren, medenemen.
- Emmenotter, v. a. handboosjen of paternosters aandoen.
- Emmieller, v. a. met honig bestrijken of aanmengen.
- Emmiellure, f. T. honigpap (voor paarden, die zich bezeerd hebben), f.
- Emmitouffier, v. a. fa. warmtoedekken.
- Emmitrer, v. a. den bisschopmijster opzétten (oud woord).
- Emmortaiser, v. a. T. een stuk hoats invoegen.
- Emmotté, ée, a. T. met aarde omringd (van wortels van boomen sprekende).
- Emmüseler, v. a. maillbanden.
- Emöller, v. a. het merg zittomen of uitdoen.
- Emollient, ente, a. T. verzachtend.
- Emolument, m. winst, f. voordeel, emolument, n.
pl. toevallige winsten in een ambt, f. pl.
- Emolumentier, v. n. zijn eigen voordeel zoeken, zijne beurs maken.
- Emonde, f. T. roofvogeldrek, m.
- Emonder, v. a. eenen boom opsnoeien.
- Emondes, f. pl. rijs van gesnoeide boomen; n.
- Emotion, f. buitengewone lichaams- of ziels-aandoening, f.
fig. oproer, n. muiterij, f.
- Emotter, v. a. de aarékluiten aan slakken slaan.
- Emoucher, v. a. de vliegen verjagen.
- Emouchet, m. T. mannetje van eenen sporwer, n.
- Emouchette, f. vliegekled (voor de paarden), n.
- Emouchoir, m. waaijer, waarmede men de vliagen afkeert, m.
- Emoudre, v. a. slijpen.
- Emouleur, m. slijper (van mesen, scharen enz.), m.
- Emoulu, ue, p. et a. geslopen; scherp.
- Emousser, v. a. stomp maken.
fig. verzwakken, verstoppen; van mos zuiveren.
s'-. v. r. stomp worden.
- Emouvoir, v. a. bewegen, opwekken; aandoen; ontstellen.
s'-. v. r. zich laten bewegen; bewegen, aangedaan worden; oproerig worden, aan 't muiten staan.
- Empailler, v. a. met stroo dekken of omwinden, in stroo winden of pakken; stoelen matten.
- Empaillieur, m. euse, f. hij of zij, die met stroo dekt enz., m. en f.
- Empalement, m. spitsing (straf bij de Turken), f.
- Empaler, v. a. spitsen.
- Empan, m. span, f.
- Empanacher, v. a. met eenen vederbos versieren.
- Emparter, v. a. T. eenen bijlegger maken.
- Empanon, m. T. karbeel, staander, uitstekende balk, m.
- Empaqueter, v. a. inpakken.
s'-. v. r. zich inwinden, inweten.
- Emparement, m. n. c. bemagtiging, verovering, f.
- s'Emparer, v. r. (de qc.) zich van iets meester maken, iets bemagtigen.
- Empasme, m. T. welriekend poeder of poosjer, n.
- Empasteler, v. a. de stoffen blaauwen.
- Empatement, m. T. voet of grondslag van een gebouw, m.
- Empatement, m. kleverige pap, f.
T. het overschrijven eener schilderij met verwen, n.
- Empäter, v. a. pappig, kleverig maken; met pap stoppen.
T. eenen schilderij meermalen met verwe overschrijven.
- Empater, v. a. verscherpen.
- Empaumer; v. a. den bal met de vlakke hand of met het raket opvangen en wegslaan.
fig. goed aangrijpen of aanvaaten; eene zaak behoorlijk beginnen of aanvangen; zich meester maken.

- Empaumure, f. *binneſt gedeelte van eenen handſchoen, n.*
 T. *het gewigt of de horens van een oud hert, m. pl.*
- Empéau, m. T. *griffel in de ſchors, f.; entrijs, n.*
- Empêché, éc, p. et a. *verhinderd, belet; met bezigheden overladen.*
- Empêchement, m. *beletſel, n. hinderenis, verhindering, f.*
- Empêcher, v. a. *beletten, hinderen, verhinderen.*
 s², v. r. *de qc. zich van iets onthouden.*
- Empéigne, f. *overleêr (van ſchoenen), n.*
- Empellement, m. T. *ſluisdeurtje, n.*
- Empennelle, f. T. *kat, f. (bij-anker).*
- Empenneller, v. a. T. *het anker verſterken.*
- Empennes, f. pl. *veêren aan eenen pijl, f. pl.*
- Empenner, v. a. *eenem pijl van veêren voorzien.*
- Empereur, m. *Keizer, m.*
- Empesage, m. *het ſlijven van linnen, n.*
- Empesé, éc, p. et a. *geſteven, fig. ſtiif, gedwongen.*
- Empeser, v. a. *linnen ſlijven.*
 T. *de zeilen nat maken of begieten.*
- Empeseur, m. *euse, f. linnenſlijver, m. linnenſlijfer, f.*
- Empester, v. a. *beſmetten, vergiftigen, verpesten.*
- Empêtrer, v. a. *de voeten binden (van een beest, dat men in de weide doet).*
 fig. q. *dans qc. iemand ergens in wikkelen.*
 s², v. r. *zich verwarren, zich inwikkelen.*
- Empêtaf, f. *overdrevene kracht, f. nadruk, m. (in het ſpreken).*
- Empéatique, a. *krachtig, nadrukke-lijk.*
- Empéactique, a. *verſtoppend.*
- Empéisme, m. T. *windgezwel, n.*
- Empétyoſe, f. T. *erſteens-verdrag; erſteen, n. erfpacht, f.*
- Empétyote, m. et f. T. *die een erf-*
- leên of eens erfpacht onder zich heeft.*
- Empétyotique, a. *erfpachteijk.*
- Empétié, a. *overweldigd, onrechtvaardiglijk bemagtigd.*
- Empétiement, m. n. c. *onrecht, geweld, n.*
- Empétiér, v. a. et n. *zich iets toe-eigenen.*
 -ſur qc. *iets overweldigend, op eene onrechtvaardige wijze naar zich toehalen.*
 T. *eenen voet aan eene zuil maken.*
- Empétiér, v. a. *fa. met eten vol ſtoppen, vet meſten.*
 s², v. r. *zich vet meſten; dik en vet worden.*
- Empélement, m. T. *opſtapeling van kogels, f.*
- Empéiler, v. a. *op hoopen leggen, ſtapelen.*
 T. *(kogels) opſtapelen.*
- Empéirance, m. *vervalsching van geld; beſchadiging van waren, f.*
- Empéire, m. *magt, heerſchappij, regering, f.; rijk, keizerrijk, n.*
- Empéirer, v. a. *verergeren, verſlimmeren.*
 v. n. *erger, ſlechter worden.*
- Empéirique, m. *arts, die de zieken volgens eigene ondervinding en niet naar de kunst behandelt; kwakzalver, m.*
 a. *empéirisch.*
- Empéirisme, m. *kwakzalverij, f.*
- Empélacement, m. *bouwgrond, m. erf; het brengen van zout op de zoutzolders, n.*
- Empélacer, v. a. *het zout op de zoutzolders brengen.*
- Empélastique, v. Empéactique.
- Empélastration, f. *bepleistering, f.*
 T. *enting, f.*
- Empélatre, m. *pleister, f.*
- Empélatrier, m. *pleisterkast, f.*
- Empélette, f. *inkoop (van goederen), m.*
- Empéllir, v. a. *vullen, opvullen, aanvullen.*
 s², v. r. *zich aanvullen, vol worden.*

Emploi, m. gebruik, n. besteding, f. aanleg, m.; bediening, f. ambt, n. dienst, m.

Employé, m. die eene bediening heeft, geëmployeerde, m.

Employer, v. a. aanwenden, gebruiken, besteden; aanstellen. s²-, v. r. à qc., zich met iets ophouden, zich tot iets laten gebruiken.

pour q., voor iemand moeite doen, zich voor iemand in de bres stellen.

Emplumer, v. a. de tagenten eener klavecimbaal bepenen.

Empocher, v. a. fa. in den zak steken, zakken.

Empoigner, v. a. met de hand of vuist aangrijpen, aantasten.

Empois, m. stijffel, n.

Empoisonnement, m. vergiftiging. f.

Empoisonner, v. a. vergeven, vergifigen.

Empoisonneur, m. euse, f. gifmenger, m. gifmengster, f. fig. slechte kok; verleider, zedebederver, m.

Empoiser, v. a. teren, bepijken of bepeken.

Empoisonnement, m. posing van visch in eenen vijver, f.

Empoisonner, v. a. visch in eenen vijver potten.

Emporté, ée, a. driftig, oplopend, opvliegend, toornig.

Emportement, m. hevige drift, opvliendheid, oplopendheid, woede, gramschap; buitensporigheid, overijling, f.

Emporte-pièce, m. T. krom mes (van de schoonmakers), n. fig. een spotachtig, stekend mensch, n.

Emporter, v. a. wegnemen, weghalen, wegdragen, wegslepen, wegvoeren, medenemen. fig. medeslepen; naar zich toe trekken; verkrijgen; verwerpen.

l²-, sur q. ou qc., de voorkeur boven iets hebben, iets overtreffen, overwinnen.

s²-, v. r. in eene hevige drift

geraken, toornig worden, opvliegen, opsluiven.

Empoter, v. a. in potten zetten.

Empourrer, v. a. bestuiven, poeijeren.

Empouille, f. T. koren, dat nog op het veld staat, n.

Empoulette, v. Ampoulette.

Empourprer, v. a. p. u. purperrood verwen (in een' dichterslijken stijl).

***Empreindre**, v. a. opdrukken. fig. inprenten.

Empreinte, f. afdrukfel, n. stempel, m. pl. T. steenen waarop men het afdrukfel van planten, dieren, enz. vindt, m.

Empresté, ée, a. haastig, driftig, zeer bezig.

Emprestement, m. ijver, m. vlijt, f.

s²Emprestér, v. r. zich haasten, zich bevlijtigen.

Empriisonnement, m. gevangenhouding, gevangenis, f.

Empriisonner, v. a. in hechtenis nemen, gevangen zetten.

Emprunt, m. ontleening; geldleening, f. beauté d²-, ontleende schoonheid (van kleederen, opschik enz.), f. vertu d²-, schijndecugd, f.

Emprunté, a. ontleend.

Emprunter, v. a. (qc. de q.) leenen, ontleenen.

Emprunteur, m. euse, f. hij of zij, die iets leent.

Empuantir, v. a. met stank vervullen. s²-, v. r. stinkend worden.

Empuantissement, m. het stinkend worden, n.

Empyrée, m. ou ciel-, T. opperste hemel, derde of hoogste hemel, m.

Empyreumatique, a. T. brandig riekend.

Empyreume, m. T. brandigs reuk, m.

Emulateur, m. trice, f. Emule, m. et f. naijveraer, medestreever, m. naijveraerster, medestreefster, f.

Emulation, f. naijver, m. naijvering, f.

Emule, m. tegenstover, medestover, m.
 Enultgen, ente, a. T. uitzwiegend.
 Emulsion, f. T. amandelmelk, f. koeldrank, m.
 Emulsionner, v. a. eenen koeldrank maken.
 En, prp. in, naar, bij, op, binnen, met, tot, onder, over, voor, al, enz.
 pr. rel. daarvan, or van, daarom, daarmede, daarvoor, daaruit, daarover, deswegen, deszelfs, wient, derzelve, wier of welker.
 Enallage, f. T. omkeering der deelen eener reden, f.
 Enarrhement, m. het geven van handgeld, n.
 Enarrher, v. Arrher.
 Enas ou Anas, m. soort van wilde duif, f.
 Encablure, f. T. maat van 120 vademmen op zee, f.
 Encadrement, m. het zetten in eene lijst, n.
 Encadrer, v. a. in eene lijst zetten.
 Encager, v. a. in eene kooi zetten. fig. fa. gevangen zetten.
 Encaisement, m. het pakken in kisten; het zetten van eenen kleinen boom in een' houten bak enz., n.; nauwe doorgang van eenen stroom tusfchen het gebergte, m.; het effen maken van eenen landweg met keizand, n.
 Encaisfer, v. a. in kisten pakken; geld in eenen kist fluiten; kleine boomen in een' houten bak enz. zetten.
 Encan, m. openbare voorkeeping, f. erfhuis, n.
 s'Encanailler, v. r. met flechte lieden met schuim van volk omgaan.
 Encapelé, ée, a. T. aangehouden (op zee).
 Encappé, a. T. tusfchen twee voor-gebergten.
 s'Encapuchonner, v. r. fa. zich vermommen.
 Encaqucr, v. a. tonnen, in tonnen of vaten doen.

fig. fa. gepakt, ineengedrongen.
 Encarter, v. a. in papier inpakken.
 Encasteld, ée, a. T. volvoetig (van paarden sprekende).
 s'Encasteler, v. r. T. volvoetig worden.
 Encastelure, f. T. volvoetigheid, f.
 Encastillage, m. T. het voor- en achter-kasteel van een schip, n.
 Encastillement, Encastrement, m. invoeging, f.
 Encastiller, Encastrer, v. a. involgen, invatten.
 Encavement, m. het inslaan van eenigen drank in den kelder, n.
 Encaver, v. a. in den kelder leggen of inslaan (van drank sprekende).
 Encaveur, m. wijn- of bierdrager, m.
 Encaume, m. blaar, puist, f.
 Encastique, f. peinture-, wasfchilderwerk, n.
 *Enceindre, v. a. omgeven, insluiten.
 Enceuke, a. f. zwanger.
 Enceinte, f. omkring, omvang, m.; insluiting, f.
 Encens, m. wierook, n.
 fig. lof, m.
 Encensement, m. bewierooking in de kerk, f.
 Encenser, v. a. wierooken, bewierooken.
 fig. groeten lof toezwanigen, vleijen, hoog opvijzelen.
 Encenseur, m. fig. vleijer, pluimfrijker, m.
 Encensoir, m. rookvat, wierookvat, n.
 Encéphale, a. vers encéphales hoofdwormen, m. pl.
 Enchainement, m. het vastmaken, borijen.
 fig. saamschakeling, zamenbinding, f. zamenhang, m.
 Enchaîner, v. a. ketenen, kinstieren, aan eens keten fluiten.
 fig. boosjen, kinstieren.
 Enchaîture, f. T. zamenketening, zamenfchakeling, f.
 Enchanté, ée, p. et a. betooverd.
 fig. betooverend, aantlokkend.
 Enchanteler, v. a. vaten op stalligen leggen; hout op stapels zetten.

- Enchantement**, m. *betovering, tooverij, f.*
- Enchanter**, v. a. *betoveren.*
fig. *bekoren, verrukken.*
- Enchanterie**, f. *tooverij, f.*
- Enchanteur**, m. *eresfe, f. toovenaar, m. toovenaarster, f.*
- Enchaper**, v. a. *-un baril, een vaatje in een ander zetten.*
- Enchaperonner**, v. a. *eene kap opzetten.*
- Enchâsser**, v. a. *inzetten, insluiten.*
fig. *invooegen, inlâsschen.*
- Enchâssure**, f. *het zetten (van een' diamant of ander edelgesteente), n.*
- Enchauffer**, v. a. T. *met stroo, mest of mist dekken.*
- Enchère**, f. *opbod, v. het hooger bieden bij openbare verkooping- en, n.*
folle-, rouwkoop, m.
payer la folle-, fig. voor eene onvoorzigtigheid enz. gestraft worden.
- Enchérir**, v. a. *hooger bieden, opstaan; duurder maken.*
fur q., *tegen iemand opbieden.*
fig. *overtreffen.*
v. n. *duurder worden, opslaan.*
fig. fur q., *iemand te boven gaan, boven iemand uitmunten.*
- Enchérissement**, m. *verhoging van prijs, f. opslag, m.*
- Enchérisseur**, m. *verhooger van prijs, meestbiedende, m.*
- Enchevauchure**, f. T. *overmalkanschieting, f.*
- Enchevêtrer**, v. a. *(een lastdier) den halfter aandoen.*
T. *met eenen steekbalk vastmaken.*
s². v. r. *met den achtersten voet in den toom vast raken.*
fig. *verwarren.*
- Enchevêtrure**, f. T. *bezeering of kwetsing door het vastraken in de halfterlijn; opening in de balken voor eenen schoorsteen, f.*
- Enchiffrement**, m. *fa. verkoudheid in het hoofd, f.*
- Enchiffrener**, v. a. *verkonden, verkoudheid in 't hoofd veroorzaken.*

- Enclave**, f. *ontrek, m. rechtgebied; ingesloten stuk lands, n.*
- Enclavement**, m. *insluiting, f. het liggen binnen eenen ontrek, n.*
- Enclaver**, v. a. *insluiten (in eenen ontrek); inzetten, invooegen.*
- Enclia**, ine, a. à qc. *geneigd, geneegen tot iets.*
- Enclôtrer**, v. a. *in een klooster sluiten.*
- Enclorre**, v. a. *insluiten, omringen.*
- Enclos**, m. *ontrek eener besloten plaats, m. omgemuurd stuk lands, n.*
- s'Enclotir**, v. r. *zich in een hol verborgen.*
- Enclôture**, f. *boordfel, n.*
- Enclouer**, v. a. *vernagelen (van paarden en geschut sprekende).*
- Enclouure**, f. *het vernagelen (van een paard), n.; bezeering daardoor, f.*
fig. *hindernis, zwaarigheid, f.*
- Enclume**, f. *aanbaeld, n.*
- Enclumeau**, m. *klein aanbaeld, n.*
- Encochement**, m. *het leggen van den pijl op de pees van eenen boog, n.*
- Encocher**, v. a. *den pijl op de pees van den boog leggen; eene keep op den merkstok maken.*
- Encochure**, f. *plaats aan het end van eenen spriet, waaraan het zeil gebonden wordt, f.*
- Encoffrer**, v. a. *in eene kist of eenen koffer sluiten.*
fig. *fa. opsluiten, achter de tralieu zetten.*
- Encoignure**, f. *hoek, m.; hoekkast, f.*
- Encolure**, f. *hals van een paard, n.*
fig. *fa. gelaat, uitwendig aanzien, n.*
- Encombrant**, ante, a. n. c. *moeijelijk te vervoeren, hinderlijk.*
- Encombre**, m. p. u. *ongelukkig teeval, n.*
- Encombrement**, m. *het bezetten of belemmeren van eenen weg enz. door puin, n.; stremming, daardoor veroorzaakt; hindernis, f.*
- Encombrer**, v. a. *met puin aanvullen en daardoor eenen weg afdoortogt belemmeren.*
- Encontre**, f. p. u. *ontmoeting, f.*

- fig. aller à l'— de qc. fa. *zich tegen iets verzetten, iets tegenwerken.*
- Erco bellement, m. T. *voorsteking van iets aan een' muur, f.*
- Encore, Encor, ad. *nog, doorenhoven; nog eens, nogmaals; verder; ten minste.*
—que, c. *hoewel, ofschoon, niet-tegenstaande.*
- Encornail, m. T. *houbergat, tuingat (op schepen), n.*
- Encorné, ée, p. et a. *gehorend.*
- Encorner, v. a. *met hoorns bezetten.*
- Encorneter, v. a. *in een peperhuisje doen.*
s'—, v. r. *eene vrouwen muts opzetten.*
- Encouragement, m. *aanmoediging, f.*
- Encourager, v. a. *aanmoedigen, ergens toe aansporen.*
- *Encourir, v. a. qc., *zich iets op den hals halen, in iets vervallen.*
- Encourtiner, v. a. *met gordijnen behangen.*
- Encrasier, v. a. *bevuilen, morsig maken.*
s'—, v. r. *vuil, morsig worden; zich bevuilen.*
fig. *zich verachtelijk maken.*
- Encre, f. *inkt; drukkers inkt, m. —de la Chine, Oost-Indische inkt, m.*
- Encrier, m. *inktkoker, inktpot; inktbak (der hockdrukkers), m.*
- Encroué, a. m. T. *abbe-, boom, die, in het vallen, in eenen anderen is blijven hangen, m.*
- s'Encuirasfer, v. r. *van vuiligheid en smeer geheel slijf worden.*
- Enculastier, v. a. T. *de staartschroef aan een geweer zetten.*
- Encuvement, m. *het leggen in eene knip, n.*
- Encuver, v. a. *in eene knip doen, daarin te wecken leggen.*
- Encyclopédie, f. *verzameling van alle of van verscheidene wetenschappen van denzelfden aard, encyclopédie, f.*
- Endémique, a. T. *in een land gemeen (van ziekten enz. sprekende).*
- Endente, f. T. *zamenvoeging van twee planken, f.*
- Endenter, v. a. *standen aan maken of vijlen.*
- Endépartementier, v. a. n. c. *inlijven.*
- Endetté, ée, p. et a. *met schulden beladen.*
- Endetter, v. n. *met schulden beladen, in schulden steken.*
s'—, v. r. *zich in schulden steken, schulden maken.*
- Endévig, ée, a. fa. *spijszig, verdrietig.*
- Endéver, v. n. fa. *kwaad worden, razen.*
- Endiable, ée, a. fa. *duivelsch, verduiveld, razend, dol.*
- s'Endimancher, v. r. fa. *zijne zondagskleederen aantrekken.*
- Endive, f. *andijvie, f.*
- Endoctriner, v. a. *onderwijzen, leeren.*
- Endolori, a. n. c. *die pijn, smart gevoelt.*
- Endommager, v. a. *beschadigen.*
- Endormeur, m. fa. *leugenverteller, bedrieger, m.*
- *Endormir, v. a. *in den slaap wieden.*
s'—, v. r. *inslapen.*
- Endosse, f. fa. *last, m. mooi-lijkhed, f.*
- Endossement, m. T. *ruggeteekening, f. endossement (achteropschrijving op wissels enz.).*
- Endosser, v. a. *op den rug nemen, aandoen.*
fig. fa. *met iets bezwaren.*
T. *eenen wisselbrief overdragen met eene op den rug geschrevene order, om denzelfden aan Toonder te betalen, endosseren.*
- Endosseur, m. T. *een die achter op eenen wisselbrief eene order schrijft om te betalen, m.*
- Endosure, f. T. v. Endossement.
- Endroit, m. *oord, gewest, n. sreek, plaats; rechte zijde van eenige stoffe, f.*
- *Enduire, v. a. *bepfeisteren, beskrijken.*

Enduit, m. pleisterkalk, m. witsel, n.
Endurant, ante, a. geduldig, verdraagzaam.
Endurcir, v. a. harden, harder maken.
 fig. hard maken, verharden.
 s', v. r. hard worden.
 fig. à qc, zich tegen iets verharden; zich aan iets moeilijks gewennen.
Endurcissement, m. fig. verharding, hardigheid des harten, f.
Endurer, v. a. lijden, uitstaan, dulden, verdragen.
Energie, f. nadruk, m. kracht, f.
Energique, a. nadrukkelijk, krachtig.
Energiquement, ad. met nadruk, op eene nadrukkelijke wijze.
Energumène, m. et f. hij of zij, die bezeten is, m. en f.
Enerver, v. a. ontzenuwen, krachtsloos maken, verzwakken.
Enfanteau, m. vorst, nokpan, f.
Enfatement, m. T. zekking met lood, f.
Enfater, v. a. T. de vorsten met lood dekken.
Enfance, f. kindsheid, f.
Enfant, m. et f. kind, n.
Enfantement, m. kraam, baring, f.
Enfantier, v. a. kranen, baren.
Enfantillage, m. kinderpraat, kinderachtigheid, f.
Enfantin, ine, a. kinderlijk, kinderachtig.
Enfariner, v. a. met meel bestrooijen.
 s', v. r. zijn haar poeijeren.
Enfer, m. hel, f.
 pl. de duivels, m. pl.
 fig. groot gedruis, n.; plaats, waar men geen genoeg vindt, f.
Enfermé, ée, p. et a. opgesloten, ingesloten, enz.
 sentir l', muf rieken.
Enfermer, v. a. opsluiten, wegsluiten, onsluiten.
 s', v. r. zich opsluiten.
Enfermer, v. a. doorsteken, doorbooren.
 s', v. r. in zijns vijands degen loopen of ruiten.

fig. zich zelve tegen spreken, in zijne woorden verwarren.
Enficeler, v. a. T. (eene hood) met een. sluitkoordje toebinden.
Enfilade, f. rij van kamers, f.
Enfiler, v. a. yademen, aanrijgen.
 fig. (eene weg) inslaan; (een langwielig gesprek) beginnen; doorbooren.
T. regtdraads beschieten; (in het tiktakspel), de toegangen bezet houden om zijne tegenpartij het overkomen te beletten.
 s', v. r. in zijns vijands degen loopen; zich vastzetten (in het tiktakspel).
Enfin, ad. eindelijk, ten laatste; kort om, met één woord.
Enflammer, v. a. ontsteken, aansteken, in vuur en vlam zetten.
 fig. aanhitsen, aanzetten.
 s', v. r. in den brand geraken.
 fig. ontsteken (van gramschap enz.)
Enfléchures, f. pl. wevelingen, weeflijnen, f. pl.
Enfler, v. a. opblazen; opzwellen.
 fig. versterken; verhoovardigen.
 v. n. et s', v. r. opzwellen.
Enflure, f. zwelling, f.
 fig. -du style, opgeblazenheid van stijl.
 -du coeur, trotschheid, hovardij, f.
Enfonçage, m. het inzetten der bodens en het toeslaan (van vaten), n.
Enfoncement, m. het inslaan, instooten, inbreken, n.; diepts; afhelling, f.; yerschief, n.
Enfoncer, v. a. inslaan, instooten, indriijven; inbreken; verdiepen.
 v. n. zinken, verzinken.
 s', v. r. ergens diep ingaan enz., zich ergens diep insteken.
Enfonceur, m. fig. fa. -de portes omvertes, groot spreker, m.
Enfonçure, f. bodem, m. bodensrukken (van vaatwerk), n. pl. groeve, diepte, verdieping, f.
Enforcer, v. a. versterken, sterker maken.
 v. n. et s', v. r. sterker worden.

- Enformer, v. a. op den vorm trekken of in den vorm zetten (van kousen, hoeden, enz. sprekenae).
- Enfourir, v. a. begraven, bedelven.
- Enfourchement, m. T. (in de bouwkunde) plaats, waar de bogen beginnen uit één te gaan; wijze van enten, f.
- Enfourcher, v. a. fa. -un cheval, schietelings te paard rijden.
- Enfourchure, f. T. vorks- of guffelswijze gedaante, f.
- Enfourner, v. a. in den oven schieten (van brand sji rekende).
fig. fa. een begin maken.
- Enfreindre, v. a. overtreden, breken.
- Enfroquer, v. a. fa. q. iemand de monniks'ap aantrekken, iemand in 't klooster steken.
- Enfuir, v. r. ontvlugten, wegloupen.
fig. lekken; overloopen.
- Enfumer, v. a. rooken, berooken, rookerig maken.
- Enfumiller, v. a. in vaten pakken.
- Engageant, ante, a. aanlokkend, innemend.
- Engagement, m. verpanding, f.; pavid, n.; verbindtenis, verbinding, verfligting; aanweming (van soldaten en matrozen); capitulatie. f.; handgeld, n.; slag, m. gevecht, n.
- Engager, v. a. verpanden, verzetten; aannemen (soldaten enz.); tot iets aansporen, noodzaken, verplichten.
s², v. r. à qc., zich tot iets verbinden; zich verhuren; zich laten aannemen.
dans qc., zich ergens in wikkelen.
fig. zich in eene zaak wikkelen, zich ergens mede inlaten.
- Engagiste, m. T. bezitter van eenig goed door verpanding, m.
- Engager, v. a. in de schiede steken.
- Engage, m. T. galnotekleur, f.
- Engaller, v. a. met galnoten verwen.
- Engance, f. gebroed, gebroedsel, n.
fig. gebroed, n.
- Engelure, f. koude in de handen, voeten enz., f.
- Engendrer, v. a. telen, baren.
fig. veroorzaken, verwekken.
s², v. r. ontslaan, voorkomen.
- Engerber, v. a. in schoyen binden; op malkander leggen.
- Engin, m. T. windaas, katrol, n.
- Englober, v. a. verscheidene dingen onder elkanderen mengen.
- Englouir, v. a. inslokken, verzwelgen, verflinden.
- Engluer, v. a. met vogellijm bestrijken.
s², v. r. aan de lijms Beng blijven hangen.
- Engorgé. ée, a. te vol, verstopt.
- Engorgement, m. verstopping (van eene pijp), f.
- Engorger, v. a. verflijnen, -verstoppingen.
s², v. r. verstopt worden.
- Engouement, m. fa. verkropping, f.
fig. hardnekkig vooroordeel, n.
- Engouer, v. a. fa. de keel of den strot verstopping, verflikken.
s², v. r. fig. sterk ergens mede ingenomen zijn.
- s'Engouffrer, v. r. zich vangen, in eenen afrond wegzinken (van winden of rivieren sprekende).
- Engourdir, v. a. verdooven, verflijven, verkouden.
s², v. r. verflijven.
fig. verflappen.
- Engourdisement, m. verflijving, strammigheid (der leden), f.
- Engrais, m. mesting, f.; mest, mist, m.
- Engraisement, m. mesting, f.
T. vaste inléenyoeging (van timmerwerk), f.
- Engraisier, v. a. mesten, vet maken; met vet besmeren, bevuilen.
v. n. vet worden.
s², v. r. dik en vet worden; zich mesten; bevuilen; smerig worden.
- Engrauger, v. a. in de schuur brengen.
- Engraver, v. a. met het schip op het zand vast raken.

- Engrêler**, v. a. T. een achterwerkje van kant aanzetten.
Engrêlure, f. achterwerkje van kant, n.
Engrenage, m. T. veder- of raderwerk, n.
Engrener, v. a. et n. het koren in den trochter van den molen doen; (de paarden) met goed koren voeren.
 -la pompe, de pomp lens pompen.
 fig. fa.-bien ou mal, goed of slecht beginnen.
 v. n. et s^t-, v. r. in malkander sluiten of grijpen (van raderwerk).
Engrenure, f. T. intanding, f.
Engrosfer, v. a. fa. bezwaagen.
s'Engrumeler, v. r. klonteren (van melk enz. sprekende).
Engucillê; éc, a. fa. met voden bedekt.
Enhardir, v. a. aanmoedigen, stout maken.
 s^t-, v. r. zich verftouten.
Enharnachement, m. het zadelen en roomen (van paarden), n.
Enharnacher, v. a. het tuig opleggen, zadelen.
Enjabler, v. a. de bodems der yaten in gergels sluiten.
Enjambée, f. schrede, f.
Enjambement, m. T. overschreding in een vers, f.
Enjamber, v. n. et a. overschreden, groote stappen doen.
 fig. over iets heen springen (in de bouwkunde).
 (sur qc.) op iets inbreuk doen.
 qc zich iets aanmatigen.
Enjaveler, v. a. koren op hoopen leggen.
Enjauler, Enjaller, v. a. T. het anker stoken.
Enjeu, m. inleg (in het spel), m.
Enigmatique, a. raadselachtig, duister.
Enlmatiquement, ad. op eene raadselachtige; duistere wijze.
Enigme, f. raadsel, n.
Enjoindre, v. a. inscherpen, sterk aanbevelen.
Enjôler, v. a. door vleijende woorden verlokken, misleiden.
- Enjôleur**, m. euse, f. listige bedrieger, m. bedriegster, f.
Enjolivement, m. sieraad, n.; versiering, f.
Enjoliver, v. a. versieren, opschikken enz.
Enjoleur, m. die kleine sieraad maakt, m.
Enjolivre, f. kleine sieraad, n.
Enjoué, éc, a. lustig, levendig van aard, opgeruimd, vrolijk, kortswijlig.
Enjouement, m. vrolijkheid, levendigheid, opgeruimdheid, f.
Enivrant, aute, a. (pron. Anivrant) dronken makend.
Enivrement, m. (pron. Anivrement) dronkerschap.
 fig. bedwelming, f.
Enivrer, v. a. (pr. Anivrer) dronken maken.
 fig. bedwelmen; verblinden.
 s^t-, v. r. zich dronken drinken.
Enlacement, m. het strikken of vlechten, n., strengeling, f.
Enlacer, v. a. vlechten, in één strengelen; aan eikanderen hechten.
 fig. verstrikken, verschalken.
Enlature, f. T. sluitgat, n. (in de bouwkunde).
Enlaidir, v. a. leelijk maken.
 v. n. leelijk worden.
Enlarme, m. groote schakel of strik aan het einde van een vogelnet, m.
Enlarnier, v. a. groote schakels of strikken aan het einde van een net maken.
Enlèvement, m. ontvoering, schaking, wegvoering, f.
Enlever, v. a. opheffen, optillen; wegrukken, voortrukken; ontvoeren, wegvoeren; wegragen; wegnemen, wegslepen; weg- of opkopen; rooven, ontrooven; schaken.
 fig. wegslepen, verrukken, bekoren.
 s^t-, v. r. opzwellen (van de huid sprekende).
Enlevure, f. T. verheven snijwerk, n.
Enlier, v. a. T. zamenbinden, verbinden (stecnen of houtwerk).

Enligner, v. a. naar de lijn rigten of trekken.
 Enluminer, v. a. verlichten, afzetten (met kleuren).
 fig. fa. het gezicht vuurrood maken.
 Enlumineur, m. euse, f. hij of zij, die iets verlicht of afzet (met kleuren).
 Enluminure, f. afzettingskunst; afzetting (met kleuren), f.
 pl. afgezette platen of prenten, f. pl.
 Ennemi, m. ie, f. vijand, m. vijandin, f.
 a. vijandelijk, vijandig.
 Ennobler, v. a. veradelen.
 Ennuï, m. verveling, f.; verdriet, hartseer enz., n.
 Ennuyant, ante, Ennuyeux, euse, a. vervelend, lastig, verdrietig.
 Ennuyer, v. a. vervelen; kwellen, lastig vallen.
 s², v. r. zich vervelen; verdriet krijgen.
 Enoncé, m. T. uitspraak, verklaring, f.
 Enoncer, v. a. uitspreken, verklaren.
 s², v. r. zich uitdrukken, zich verklaren.
 Enonciatif, ive, a. T. uitdrakkend, verklarend.
 Enonciation, f. uitdrukking; voordragt, f.
 Enouëillir, v. a. verhovaardigen, trotsch maken.
 s², v. r. trotsch, hoogmoedig worden, zich verhovaardigen.
 Enorme, a. onmatig, uitermate groot.
 fig. afschuwelijk, ongehoord.
 Enormément, ad. onmatiglijk, boven mate veel.
 Enormité, f. onmatige grootte, f.
 fig. afschuwelijkheid, f.
 Enouer, v. a. T. doek uitpluizen.
 Enquérant, ante, a. fa. benieuwd, nieuwsgierig.
 s'Enquérir, v. r. (à q. de qc.) bij iemand naar iets vernemen of onderzoek doen.
 Enquête, f. T. geregteijk onderzoek, n.

s'Enquêter, v. r. (de qc.) naar iets onderzoek doen of vernemen.
 Enquêteur, m. T. geregteijk persoon, die aangesteld is om naar iets onderzoek te doen, m.
 Enraciner, v. n. et s², v. r. inwurzelen.
 Enragé, ée, p. et a. razend, dol, verwoed.
 Enragé, m. dol, uitzinnig mensch, m.
 Enrageant, ante, a. fa. dol makend.
 Enrager, v. n. razend, dol worden.
 Enrayer, v. a. spijlen in een rad maken; de raderen of wielen van een rijtuig vastmaken om den afloop op eene steilte te vertragen.
 T. de eerste yore in 't land maken, als men begint te ploegen.
 Enrayoir, m. T. ketting die men in een rad spant, m.
 Enrayure, f. ketting, waardoor het wiel van een rijtuig wordt tegen gehouden, m.; eerste yore als men 't land ploegt; spleet in eenen balk, f.
 Enrégimenter, v. a. T. tot een Regiment maken.
 Enrégistrement, m. opschrijving, inschrijving, registrering, f.
 Enrégistrer, Enrégitrer, v. a. inschrijven, opschrijven, op de lijst stellen, registreren.
 Enréner, v. a. de teugels aandoen.
 Enrhumer, v. a. verkoudheid aubringen.
 s², v. r. verkouden, eene koude vatten.
 Enrichir, v. a. verrijken.
 fig. versterken.
 s², v. r. zich verrijken, rijk worden.
 Enrichissement, m. verrijking; versterking, f.
 Enrôlement, m. werving; werflijst; inschrijving op dezelve, f.
 Enrôler, v. a. (krijgsvolk) werven, aannemen.
 s², v. r. dienst nemen, soldaat worden.
 Enrôleur, m. werver, m.
 Enrouement, m. heeschheid, scherheid, f.

Enrouer, v. a. heesch of schor maken.

s², v. r. heesch of schor worden.

Enrouiller, v. a. roestig maken.

fig. traag; vadzig maken.

s², v. r. roestig worden, verroesten.

Enroulement, m. T. invaeging, inrolling, f.

Enrouler, v. a. zamen rollen.

Enrubané, ée, a. n. c. fa. met linten bezet, versierd.

Enrue, f. T. breede en diepe vore (op eenen akker), f.

Enfablement, m. zandhoop, m.

Enfabler, v. a. op het ezand doen loopen (van vaartsuigen spreken-de).

Enfacher, v. a. in zakken doen.

Enfaîner, v. a. T. in't bezit stellen.

Enfanglanter, v. a. bloedig maken, met bloed bezoedelen.

fig. door bloed kenteekenen.

Enfeigne, f. merkteeken, kenteeken; withangbord; vaandel of vandel, n.

à telles enseignes que... tot een bewijs daarvan.

à bonnes enseignes, met regt.

Enfeigne, m. vaandrager, vaandrig, m.

Enseignement, m. onderwijs, n. leer, f.

pl. T. bewijstukken, n. pl.

Enseigner, v. a. leeren, onderrigten, onderwijzen; wijzen.

Enfelle, ée, a. cheval-, paard met eenen ingebogenen rug, n.

vaisseau-, schip, dat in het midden laag, en voor en achter hoog is, n.

Ensemble, ad. te gelijk, met elkanderen, te zamen.

m. het geheel, n.

Ensemencement, m. bezaaijing, f.

Ensemencer, v. a. bezaaijen.

Ensevelir, v. a. begraven, ter aarde bestellen.

fig. in eene eenzame plaats opsluiten.

Ensevelissement, m. begraving, f.

Ensimage, m. T. besmering van het laken met vet, om het beter te kunnen schoren, f.

Ensimier, v. a. T. (het laken) met vet besmeren.

Enforceler, v. a. betooveren.

Enforcellement, m. betoovering; too-verij, f.

Enforceleur, m. toovenaar, betoove-raar, m.

Enfoufrer, v. a. zwavelen, bezwa-yelen.

Enfoufroi, m. plaats waar men zwavelt; zwavelkast, f.

Enfouple, Enfuple, f. T. wevert-boom, m.

Enfouer, v. a. T. -le fil, de borstels aan den pekdraad slaan.

Ensuite, ad. hierop, daarna, vervolgens.

-de, prp. daarna, vervolgens.

Ensuivant, a. T. volgende.

*s'Ensuivre, v. r. volgen.

de qc. uit iets volgen.

Entablement, m. T. het boyenst van eenen muur, waarop het timmer-werk van een dak rust, n.

Entaché, bezoedeld, beviakt.

fig. fa. bedorven.

Entaille, Entallure, f. inkerving, insnede, f.

Entaîler, v. a. inkerven, insnijden.

Entamer, v. a. opsnijden; aanra-ken, aantasten; benadeelen, ba-leedigen.

fig. aanvangen, beginnen.

se laisfer-, zijn gezag niet doen gelden, zich tot iets laten weg-slepen.

Entamure, f. eerste snede (van een brood); schram of schramp, f.

En tant que, c. voor zoo veel, voor zoo ver als.

Entasé, ée, p. et a. opgehoeft.

fa. homme-, kort, ingedrongen mensch, m.

Entasement, m. ophooping, f.

Entasfer, v. a. ophoopen, opstapelen.

Ente, f. ente, griffel, f.; goënte boom; soort van pilaar, m.

Entement, m. p. u. ensing, f.

Entendement, m. verstand, vernuft, n.

Entendeur, m. p. u. die iets hoort en verstaat, m.

Entendre, v. a. hooren, vernemen; verstaan, begrijpen; meenen.

v. n. willen, verstaan.

- à qc. iets inwilligen.
 -à demi-mot, fa. met een half woord verstaan.
 -finesse, malice, fa. erg denken.
 donner à-, te verstaan geven.
 s²-, v. r. mekaar hooren of verstaan.
 -à ou en qc. zich ergens op verstaan, ergens kennis van hebben.
 -avec q., met iemand overeenstemmen.
- Entendu, ue, p. et a. gehoord, verstaan enz.; ervaren, geschikt; ingerigt, geregeld.
 bien-, ad. volstrekt.
 bien- que, c. wel verstaande, mits, op of onder voorwaarden, dat.
- Entente, f. zin, m. beteekenis (van een woord), f.
 T. schikking (van een gebouw enz.), f.
- Enter, v. a. enten, griffelen.
 -sur, door huwelijk in eens familie komen.
- Entérinement, m. T. geregtelijke waarmaking, f.
- Entériner, v. a. T. geregtelijk waarmaken, bekrachtigen.
- Enterré, ée, p. et a. begraven; laag liggend.
- Enterrement, m. begrafenis, begraving, f.
- Enterrer, v. a. begraven, ter aarde bestellen; bedelven.
- Entes, f. pl. opgevulde vogelen, waarmede men andere vogelen vangt, m. pl.
- Entété, ée, a. (de qc.) eigenzinnig, met iets ingenomen.
- Entérement, m. eigenzinnigheid, hoofdigheid, koppigheid, f.
- Entêter, v. a. naar het hoofd stijgen, het hoofd hedwelman.
 fig. trotsch maken.
 s²-, v. r. de qc. zich iets in het hoofd halen, ergens sterk mede ingenomen zijn.
- Entêteur, m. T. stamper, m.
- Enthousiasme, m. geestdrift, verrukting; vervoering van zinnen, f.
- Enthousiasmer, v. a. verrukken, in geestdrift brengen.

- Enthoufiaste, m. et f. hij of zij, die verrukt of opgetogen is, m. en f.
- Enthymème, m. T. fluitreden met twee voorstellingen, f.
- Entiché, ée, a. aangestoken (van vruchten sprekende).
 fig. (de qc.) met iets besmet; sterk ingenomen met.
- Entier, ière, a. gansch; geheel; volkomen; halstarrig.
 en fon-, en leur-, geheel, ongeschonden.
- Entièrement, ad. ganschelijk, volkomen.
- Entité, f. T. het zijn of aanwezen ener zaak, n.
- Entoilage, m. fiju doek, waaraan men kant vast naait, n.; gewerkte kant, f.
- Entoilier, v. a. doek enz. aan kant vast naaijen; (prenten of printen enz.) op doek plakken.
- Entoir, m. entmesje, n.
- Entoiser, v. a. bij de roede koop en verkoopen.
- Entomologie, f. leer der gekorven diertjes, f.
- Entonnement, m. het storten in tonnen of vaten, n.
- Entonner, v. a. in tonnen of vaten storten; aanheffen (eenen toon).
 s²-, v. r. zich vangen (van den wind sprekende).
- Entonnoir, m. trechter, m.
- Entorse, f. verdraaijing, verrekking, f.
 fig. overtreding, f.
- Entortillé, ée, a. fig. ingewikkeld, verward.
- Entortillement, m. omwinding, kromming, f.
- Entortiller, v. a. omwinden, omvlechten, omsingeren.
 fig. verwarren.
 s²-, v. r. zich inwikkelen; zich omwinden.
- Entourage, m. n. c. wat een lichaam omringt, n.
- Entourer, v. a. omgeven, omringen, omsingelen.
- Entourure, f. ronding der kleedren enz., f.
- Entours, m. pl. omliggende landschreef, f.

s'Entr'acquer, v. r. malkander beschuldigen of aanklagen.
 Entr'acte, m. tuschenbedrijf, tuschen spel, n.
 Entrage, m. T. handgeld, n.
 s'Entr'aider, v. r. malkander helpen of bijstaan.
 Entrailles, f. pl. ingewand, n. fig. medetijden, n. liefde, f.
 s'Entr'aider, v. r. malkander beminnen of liefhebben.
 Entraineant, ante, a. fig. n. c. wegsleepend.
 Entrainer, v. a. wegslepen, medestepen.
 fig. wegslepen, naar zich toe trekken.
 -avec soi, medestepen.
 Entrait, m. hoofd- of bindbalk, m.
 Entrant, ante, a. p. u. innemend, vrijmoedig.
 s'Entr'appeler, v. r. malkander toeroepen.
 Entraver, v. a. T. (een paard) kluiseren.
 fig. n. c. hinderen, kluisteren.
 s'Entr'averir, v. r. malkander waarschouwen.
 Entraves, f. pl. kluisers (voor paarden), f. pl.; spanketen, f.
 fig. Entrave, verhindering, f.
 Entre, prp. tuschen; onder; in.
 d', uit, van.
 Entre-bâillé, ée, a. half open.
 s'Entre-baiser, v. r. malkander kussen.
 Entrebandes ou Entrebates, f. pl. T. het begin en het einde van een stuk wolle stof, n.
 Entrebas, m. ongelijk weeffel, n.
 Entrechât, m. lichtsprong, m.
 s'Entre-choquer, v. r. tegen malkander stoten.
 fig. malkander tegenwerken.
 Entre-colonnes, f. pl. Entre-colonnement, m. T. ruimte tuschen de zuilen, f.
 Entrecouper, v. a. doorsnijden.
 fig. afbreken.
 Entrecuistes, f. pl. ruimte tuschen de dijbeenen, f.
 Entre-deux, m. tuschenruimte, f. middelstuk, n. scheidmuur, w.

s'Entre-donner, v. r. over en weder geven.
 Entrée, f. ingang, m. invaart, intrede, f.; intogt; toegang, m.; begin; eerste geroeg (op eenen maaltijd), n.; belasting op inkomende goederen, f.
 - donner entrée à, den toegang vergunnen tot.
 d., ad. dadelijk, terstond, in 't begin.
 Entrefaites, f. pl. dans ces-, sur ces-, middelerwijl, ondertuschen.
 s'Entre-frapper, v. r. malkander slaan.
 Entregent, m. fa. aardigheid, bevalligheid, geschiktheid (tot den omgang met menschen), f.
 s'Entr'égorgor, v. r. malkander vermoorden.
 Entre-hiverner, v. a. gedurende den winter ploegen.
 Entrelacement, m. doorylechting; zamenylechting, f.
 Entrelacers, v. a. doorylechten, zamenylechten.
 Entrelacs, m. doorylochten werk; lofwerk (in de glazen vensters), n.
 Entrelardé, ée, a. doorspekt.
 Entrelarder, v. a. doorspekken.
 Entre-ligne, f. ruimte tuschen twee lijnen, f.; tuschenregel, m.
 s'Entre-manger, v. r. malkander verflinden.
 Entre-mêler, v. a. vermengen, onder een mengen.
 s', v. r. fa. de qc., zich ergens in mengen, zich ergens mede bemoeijen.
 Entremets, m. tuschengeroeg (op eenen maaltijd), n.
 Entremetteur, m. bemiddelaar, m.
 Entremetteuse, f. bemiddelaarster; koppelaarster, f.
 *s'Entremettre, v. r. zich inmengen, zich bemoeijen.
 de qc. voor iets in de bogt springen, zich ergens mede inlaten.
 Entremise, f. bemiddeling, tuschenkomst, f.
 *s'Entre-nuire, v. r. malkander benadeelen.
 Entrepas, m. pasgang (van een paard), m.

- s'Entre-percer, v. r. *malkander doorsloeken.*
- Entre-pont, m. T. *tusfchen dek (op fchepen), n.*
- Entrepofier, v. a. *in eene stapelplaats leggen.*
- Entrepofeur, m. *opziener eener stapelplaats; kommissie bij het generale pachtwezen, die den tabak aan de tabakshandelaren verkoopt, m.*
- Entrepôt, m. *stapelplaats, f.*
- Entrepreneur, ante, a. *ondernemend, stout; vermetel.*
- *Entreprendre, v. a. *ondernemen; overnemen.*
q., *iemand befpothen, kwellen.*
fur qc., *zich iets aanmatigen; zich aan iets vergrijpen.*
- Entrepreneur, m. *eufe, f. ondernemer, m. onderneemster, f.*
- Entrepris, ife, p. et a. *ondernomen enz.; ingenomen; lam.*
- Entreprise, f. *onderwinding, onderneming, f.; aanslag, m.*
- s'Entre-quereller, v. r. *te zamen twisten.*
- Entrer, v. n. *ingaan, binnen komen, intreden, invaren, inrijden, inloopen enz.*
-à table, *aan tafel gaan.*
-en religion, *in eene geestelijke orde treden.*
-en condition, au service de q., *in iemands dienst treden.*
-en charge, *een ambt aanyaarden.*
-en exercice, *zijnen post. beginnen te bekleeden.*
v. i. *onder komen, behooren tot.*
- s'Entre-répondre, v. r. *malkander antwoorden.*
- Entre-fabords, m. pl. T. *fchutvullingen (op fchepen), f. pl.*
- *s'Entre-fecourir, v. i. *malkander helpen of bijftaan.*
- Entrefol, m. T. *hangkamer, f.*
- Entre-fourcil, m. *ruimte tusfchen de wenkbraauwen, f.*
- Entre-taille, f. T. *het zotten van den eenen voet in de plaats van den anderen, n. fijnere strepen tusfchen anderen, die grover zijn (in eene plaats), f. pl.*
- s'Entre-tailler, v. r. T. *in het loopen de pooten tegen malkander strijken (van paarden fprekende).*
- Entretailleur, f. *kwetsuur, welke een paard met strijken krijgts, f.*
- Entretemps, m. *tusfchentijd, m.*
- Entretènement, m. T. p. u. *onderhoud, n.*
- *Entretenir, v. a. *te zamen houden; onderhouden, bewaren; ophouden.*
s', v. r. *zich onderhouden; zich bewaren.*
- Entretien, m. *onderhoud, n.; bewaring, onderhouding; zamenfpraak, f. gefprek, n.*
- Entretoile, f. T. *binnenweeffel, n.*
- Entretoife, f. T. *dwarshout, karvielblok, n.*
- *Entrevoir, v. a. *ten halve zien.*
fig. *van verre befpeuren.*
s', v. r. *malkander bezoeken.*
- Entrevous, m. T. *ruimte tusfchen twee balken, f.*
- Entrevue, f. *zamenkomst, f.*
- *Entr'ouïr, v. a. *ten halve, onduidelijk hooren.*
- Entr'ouvert, erte, a. *half open.*
- *Entr'ouvrir, v. a. *half of een weinig openen.*
- Enture, f. T. *enting, f.*
pl. *dwarshouten aan de ladders in fteengroeven, n. pl.*
- Envahir, v. a. *overweldigden, bemagtigen, invallen, zich met geweld meester maken.*
- Envahissement, m. *gewelddadige inval, m. bemagtiging, f.*
- Envaler, v. a. T. *de vifchkaar open houden.*
- Envelope, f. *omslag, m. dekfel, n.*
T. *foort van buitenwerk, n.*
- Enveloppement, m. *omwinding, f.*
- Enveloppeur, v. a. *inrollen, omwinden, eenen omslag om iets doen.*
fig. *bewimpelen, verbergen.*
T. *omringen.*
- Envenimer, v. a. *vergiffigen.*
fig. *verergeren; verbitteren.*
- Enverger, v. a. T. *met teenroeden voorzien.*
- Euverguer, v. a. T. *de zeilen aanslaan.*
- Euvergure, f. T. *zeilwerk met deszelfs*

- zelfs stangen, n.; wijde der uitgebreide vleugels van eenen vogel, f.
- Enverser, prp. jegens, tegen, omtrent. m. omgekeerde zijde (eener stof), f.
à l-, ad. averegts, verkeerd.
- Enverzer, v. a. de pluizen, knopen enz. aan de linker zijde van het doek met oude kaarden wegnemen.
- Envi, m. à l-, ad. om strijd, om het best.
- Envic, f. nijd, m.; wangunst, f.; lust, m. begeerte, f. verlangen, n.; belustheid (eener zwangere vrouw), f.; nijdnagel, m.
- Envieilli, ie, a. fig. oud, ingeworfeld.
- Envier, v. a. benijden, misgunnen; sterk verlangen.
- Enviéux, euse, a. nijdig, wangunstig.
- Envilasse, f. soort van ebbenhout, n.
- Enviné, ée, a. naar wijn tiëkend.
- Environ, ad. et prp. omtrent, ongeveer.
- Environnant, ante, a. n. c. omliggend.
- Environner, v. a. omgeven, omringen.
- Environns, m. pl. omliggende plaatsen, f. pl.
- Envisager, v. a. in 't gezicht zien. fig. beschouwen, overdenken.
- Énumération, f. opstelling, f.
- Énumérer, v. a. n. c. stukwijze opstellen.
- Envol, m. verzending, zending, f.
- s'Envoiler, v. r. T. krom worden.
- Envoisiné, ée, a. fa. die bureu heeft.
- s'Envoler, v. r. wegvliegen, vervliegen.
- Envoûtemert, m. betoovering met een wasfen beeldje, f.
- Envoûter, v. a. met een wasfen beeldje betooveren.
- Envoyé, m. afgezant, m.
- Envoyée, f. gemalin eens afgezants, f.
- Envoyer, v. a. zenden, afzenden.
- Épacte, f. T. onderscheid of verschil tusschen het zonne- en maanjaar, n.
- Épagnéol, m. eule, f. patrijsbond; m.
- Épais, aisé, a. dik, digt.
- Épais, ad. dik.
- Épaisseur, f. dikte; digtheid, f.
- Épaisir, v. a. verdikken.
v. n. et s-, v. r. dik of lijvig worden.
- Épaillement, m. verdikking; f.
- Épamprement, m. het afbladen van den wijftek, n.
- Épamprer, v. a. den wijftek afbladen.
- Épanchement, m. overvloeiing, uitgiëting, f.
fig. uitstorting (van 't harte).
- Épancher, v. a. uitgiëten, verspreid. n.
fig. son coeur, zijn hart uitstorten.
- Épanchoir, m. T. stortgat van eenen waterloop, n.
- Épandre, v. a. uitbreiden, uitstrooijen.
s-, v. r. zich uitstorten.
- Épanouir, v. a. fig. -la rate, zich vrolijk maken.
s-, v. r. ontluiken, opengaan.
fig. opgaan (van blijdschap).
- Épanouisement, m. ontluiking, f.
fig. uitstorting, uitschudding, f.
- Éparcet, m. spaansche klaver, f.
- s'Éparer, v. r. T. in 't springen achteruit slaan (van paarden sprekende).
- Épargnant, ante, a. spaarzaam, huishoudelijk.
- Épargne, f. spaarzaamheid, f.; het gespaarde, n.
- Épargner, v. a. sparen, besparen.
fig. verschoonen.
s-, v. r. zich zelven sparen.
- Éparpiller, v. a. verstrooijen, verspreiden.
- Épars, arse, a. verstrooid.
- Épars, m. T. vlaggestok, m.; spoor eener wagenladder, f.
- Éparvin, Epervin, m. T. spat, f. (zeker ongemak der paarden).
- Épaté, ée, a. nez-, dikke en platte neus, m.
verre-, glas met een' afgebrokenen zees
- Épave, a.
of heeg

droit d', *strandregt, n.*
 Epaufrure, f. T. afgesprongen stuk van een' gehouwen steen, n.
 Epaulard, m. zekere zeevisch, m.
 Epauite, f. schouder, m.; bogt, kromte; breede bijl; zijde van een bolwerk; draaijing van een schip, f.
 Epaulée, f. soort met den schouder, m.
 Epaulement, m. T. soort van borstvering, f.
 Epauler, v. a. den schouder uit het lld brengen.
 fig. bijstaan, ondersteunen.
 T. verschanzen, met eene borstvering dekken.
 Epaulette, f. schouderstuk, n.; schouderhand; schoudernaad, m.
 Epaulière, f. T. schouderstuk (van een lijfwapen), n.
 Epeautre, m. T. spelt. (soort van koor), f.
 Epée, f. degen, m.
 fig. soldatenstand, m.
 de mer, zwaardvisch, zaagvisch, m.
 Epeler, v. a. spellen.
 Eperdu, ue, a. ontfeld, ontzet, geheel buiten zich zelve.
 Eperdument, ad. heviglijk, swoorlijk, ten eenemaal.
 Eperlan, m. spiering, m.
 Eperon, m. spoor, f.; rimpel in den hoek van 's oog, m.
 T. galjoen, n. snuit van een schip; uithoek voor eenen brugpilaar, m.; soort van bolwerk, n.
 Eperonné, ée, a. gespoord; wat sporen (rimpels) heeft.
 Eperonnier, m. sporenmaker, m.
 Epervier, m. sperwer, m.
 T. verpnet, n.; knijper op den neus, m.
 Ephèbe, m. jong huwbaar mensch, m.
 Ephèdre, m. paardestaart (zekere plant), m.
 Ephélides, f. pl. zomervlekken of vlakken, sproeten, f. pl.
 Ephémère, a. dat slechts éenen dag

Ephémérides, f. pl. dagboek, n.
 Ephialtes, m. v. Cauchemar.
 Ephod, m. lijfrok der joodsche priesters, m. ephod.
 Ephores, m. pl. overheden in Sparta, f. pl.
 Epi, m. korenaar, f.
 T. ijzeren punt of spits op muren enz. (om het overklimmen te beletten), f.; soort van balk; kol (voor het hoofd van een paard), f.
 -d'eau, fontein-zwem-zwamkruid, n.
 Epicarpe, m. T. polspleister of plaaster (voor de koorts), f.
 Epice, f. specerij, f. kruid, n.
 pl. fig. specerijen (om de spijsen toe te bereiden), f. pl.
 Epicea, Epicia, m. dennenboom, m.
 Epicène, a. T. van beiderlei geslacht.
 Epicer, v. a. met specerijen of kruiden te maken.
 Epicerie, f. specerijwaar, f.; handel in specerijen, m.
 Epicier, m. idre, f. kruidenier, m. kruidenierster, f.
 Epicurien, m. navolger van Epikurus, epikurist; wellustig mensch, die alleen op zijn genoegen denkt, m.
 Epicurisme, m. leer van Epikurus, f. epikurismus, wellustig leven, n.
 Epicycle, m. T. bijkring, m.
 Epidémie, f. aanstekende, besmettelijke ziekte, epidemie, f.
 Epidémique, a. aanstekend, besmettelijk.
 Epiderme, m. T. opperhuid, f.
 Epier, v. n. tot aren of halmen schieten.
 Epier, v. a. bespieden, in acht nemen, gadeslaan.
 Epierer, v. a. van steenen zuiveren.
 Epieu, m. zwijnspret, m.
 Epigastre, m. T. oppersmeerbuik, m.
 Epigeonner, v. a. T. het gips of kalk dik en zacht opsmeren.
 Epiglote, f. T. strotlap, m.

Epigramme, f. *punrdicht*, n.
 Epigraphie, f. *opfschrift aan een openlijk gebouw*, n.; *fpreek of motto aan het hoofd van een boek enz.*
 Epileptie, f. *vallende ziekte*, f.
 Epileptique, a. *met de vallende ziekte gekweld; tot de vallende ziekte behoorend.*
 Epiler, v. *Dépiler.*
 Epilogue, m. T. *fluitreden*, f. *beftuit*, n.
 Epiloguer, v. n. et a. fa. *bedillen, gispn, aanmerkingen op iets maken.*
 Epilogueur, m. fa. *bediller, bedilal*, m.
 Epinars, m. pl. *Spinazie*, f.
 Epincceler, v. *Epoutier.*
 Epincoir, m. T. *kamer, waarmede de keijen of ftraatfteenen gchouwen worden*, m.
 Epine, f. *doren*, m.
 -du dos, *ruggegraat*, f.
 -vinette, *barbarisfe*, f. *barbarisfeboom*, m.
 être fur les., fa. *tufchen hoop en vrees, beftuiteloos zijn.*
 Epinette, f. *foort van klavecimbaal of klavecimbel*, f.
 Epineux, eufe, a. *doornig, ftekelig. fig. bedenkelijk, netelig, gevaarlijk.*
 Epingle, f. *felde*, f.
 pl. *drinkgeld, feldegeld; floufelgeld*, n.
 tirer fon-du jeu, fa. *zich behendiglijk ergens uitredde.*
 tiré à quatre épingles, fa. *zeer net of netjes opgefchikt.*
 Epinglette, f. T. *zekere priem, waarmede men het laadgat van gefchut opent*, m.
 Epinglier, m. ière, f. *speldemaker, m. speldemaakfer*, f.
 Epinglier, m. T. *haakje aan de spoel van een fpinnewiel*, n.
 Epinière, a. f. *moëlle, ruggemerg*, n.
 Epiniers, m. pl. *dorenbosch*, n.
 Epinoche, f. *ftelbaarsje*, n.
 m. *beste foort van koffij*, f.
 Epiphonie, f. *feest van drie koningen*, n.
 Epiploon, m. T. *darmnat*, n.

Epique, a. *tot het heldendicht behoorend.*
 Episcopal, ale, a. *bifchoppelijk.*
 Episcopat, m. *bifchoppelijke waardigheid*, f.
 Episcopaux, m. pl. *de bifchoppelijken in Ergeland*, n. pl.
 Episcopitant, m. fa. *die naar een bifdom ftaat of dingt.*
 Episcopifer, v. n. fa. *naar een bifdom ftaan.*
 Epifode, m. T. *bijverdichtfel (in een heldendichs of roman)*, n. *epifode.*
 Epifodier, v. a. T. *door epifoden offeren of verlenen.*
 Epifodique, a. *epifodifch.*
 Epifer, v. a. T. *splitfen (de enden van twee touwen aan elkanderen vast maken).*
 Epifsoir, m. T. *splitshout, splitsijzer*, n.
 Epifsure, f. T. *splitfing*, f. *(het van elkanderen vast maken van twee touwen).*
 Epistolaire, a. *tot eenen brief behoorend.*
 Epistolaires, m. pl. *fchrijvers van werken in brieven*, m. pl.
 Epistyle, f. v. *Architrave.*
 Epitaphie, f. *graffchrift*, n.
 Epitafe, f. *ontwikkeling of ontknooping van een rooneelfpel*, f.
 Epite, f. T. *wig of wigge*, f.
 Epithalame, m. *bruiloftdicht*, n. *bruiloftzang*, m.
 Epithème, m. T. *maagplaaster of pleifter*, f.
 Epithète, f. *bijwoord of bijvoegelijk naamwoord*, n.; *bij-naam*, m.
 Epithyme, m. *foort van tijm*, m. *(medecinale bloem, oorspronkelijk uit Candia en Venetie).*
 Epitié, m. T. *kogelbak (op fchepen)*, m.
 Epitoge, f. *voorzitterskap*, f.
 Epitoir, m. T. *deutel-ijzer (op fchepen)*, n.
 Epitome, m. *kort begrip, uittreksel*, n.
 Epître, f. *brief, zendbrief*, m. *-dédicatoire, opdragsbrief*, m.
 Ephaigner, v. a. T. *de wei van tåken opkratsen.*

Epaigneur, m. T. lakenbereider, m.
 Eplore, ée, a. in tranen smelten d.
 Eployé, ée, a. alles, met uitgebroids vlagels.
 Epitchement, m. snoeiing (van het doede hout), f.; het afplukken (der kleinste gespoends vruchten); het uitpluizen (van overtollige draden enz.), n.
 Eplucher, v. a. snoeijen, afpiukken, verlezzen, zuiveren, reinigen; uitpluizen.
 fig. naauwkeuriglijk onderzoeken.
 Eplucheur, m. euse, f. hij of zij, die iets zuivert enz., w. en f.
 fig. vister, haarklover, m.
 Epluchoir, m. T. mandemakers mesje, n.
 Epluchures, f. pl. vuiligheid, welke men in 't verlezzen (van groenten enz.) wegdoet, f.
 Epointer, v. a. de punt afbreken.
 Eponge, f. spons of spongie, f.
 T. einde van het hoefijzer, n.
 Eponger, v. a. met eene spons of spongie afwischen.
 Epopée, f. heldendicht, n.
 Epoque, f. tijdmerk, tijdbestek, tijdstip, n.
 Epoudrer, v. a. afftoffen, uitstoffen, afvegen.
 Epouiller, v. a. de luizen vangen.
 Epouille, f. T. garen enz. op de weverspoel, n.
 Epouilleur, m. arbeider die de spoelen vult, m.
 Epouillin, Epolet, m. T. weverspoel, f.
 Epoumonner, v. a. buiten adem brengen.
 s², v. r. zich uit den adem loopen, schreeuwen enz.
 Epoufaïlles, f. pl. voltrekking van 't huwelijk in de kerk, trouwing, f.
 Epouife, f. echtgenoot, gemalin, huisvrouw, f.
 Epoufée, f. bruid, f.
 Epoufer, v. a. trouwen, ten huwelijk nemen.
 fig. aannemen, toetreden, zich iniaten in...
 s², v. r. met elkanders trouwen.

Epoufeur, m. fa. die naar meisjes viijft, met oogmerk om met dezelyen te trouwen, m.
 Epouseter, v. a. uitstoffen, uitvegen.
 fig. fa. afkloppen.
 Epoutier, v. a. T. laken zuiveren, uitpluizen.
 Epoutieuse, f. lakenzuiverster, f.
 Epouvable, a. verschrikkelijk, vreesfelijk, ontzettend.
 Epouvablement, ad. op eene verschrikkelijk, vreesfelijke wijze.
 Epouvantail, m. schrikbeeld, n.
 de chenevière, fa. tuinspook, n. vogelyerschrikker, m.
 Epouvante, f. schrik, m. vrees, angst, f.
 Epouvanter, v. a. verschrikken, vrees aanjagen.
 s², v. r. schrikken, verschrikt worden.
 Epoux, m. man, echtgenoot, gemaal, m.
 pl. echte lieden, f. pl.
 *Epreindre, v. a. uitdrukken, uitsperfen (spaf).
 Epreinte, f. T. dwang tot stoelgang, m. persing, f.; drck der vischotters, w.
 Epreuve, f. proef of proeve, f.
 T. proefblad, n.; proefdruck eener plaat, m.
 Epris, ife, a. (de) ingenomen met...; verliefd op...
 Eprouver, v. a. beproeven, toetsen, proberen; ondervinden, gevoelen.
 Eprouvette, f. T. tenteerijzer, n.; kruitproef, f.; proefspjel der tinnegieters, m.
 Epucer, v. a. de vloojfen vangen.
 Epuiffement, m. uitputting, verspillling van krachten, f.
 Epuifer, v. a. uitputten, droeg maken.
 fig. uitputten, verspillen.
 Epuiffette, f. soort van klein vogelnet, n.
 Epulotique, a. et m. zamentrekkend (geneesmiddel).
 Epure, f. T. schets in 't groot, grondteekening (van een gebouw), f.

- Epurement, m. n. c. zuivering, reiniging, f.
- Epurer, v. a. zuiveren, louteren. s², v. r. zich zuiveren, zuiverder worden. fig. zich veradelen.
- Epurge, f. springkruid, purgeerkruid, n.
- Equarrir, v. a. in den haak schaven of houwen.
- Equarristage, m. T. het vierkant of in den haak schaven; het loon daarvoor, n.
- Equarrissement, m. T. vierkantschaving, f.
- Equarrissoir, m. T. vierkant ijzer, waarmede men de gaten in 't metaal groter maakt, n.
- Equateur, m. T. (in dit woord en alle de genen, welke met een † geteekend zijn, wordt de qu als kw uitgesproken) middellijn, linie, f.
- † Equation, f. T. gelijkmaking; vergelijking, eyening, f.
- Equerre, f. T. wijkelhaak, m.
- † Equestre, a. ridderlijk; te paard (van standbeelden sprekende).
- † Equiangle, a. T. gelijkhoekig.
- † Equidistant, ante, a. even ver afgelegen.
- † Equilatéral, ale, a. T. gelijkzijdig.
- † Equilatère, a. T. figure, gelijkzijdige figuur, f.
- Equilboquet, m. T. ritshout of linaal (dat de timmerlieden gebruiken om iets af te passen), n.
- Equilibre, m. evenwigt, n.
- Equinoxe, m. T. dag- en nachteyening, f.
- Equinoxial, ale, a. tot de dag- en nacht-eyening behorend.
- Equipage, m. reisgoed gereedschap, n. koets en paarden, pl. equipage; toerusting, kleeding, f.; scheepsvolk, n.
- Equipée, f. onbezonnenheid, dwaze onderneming, f.
- Equipement, m. uitrusting (van een schip), f.
- Equiper, v. a. uitrusten (van schepen sprekende). s², v. r. zich uitrusten, kleeden.
- Equipollence, f. T. gelijkheid van waarde, f.
- Equipollent, ente, a. (à qc.) eene gelijke waarde hebbende, gelijk. à l², ad. naar mate, naar evenredigheid.
- Equipoller, v. a. (qc.) et v. n. (à qc.) eene gelijke waarde hebben, opwegen in waarde.
- Equitable, a. billijk, betamelijk, regtvaardig.
- Equitablement, ad. op eene billijke, betamelijke wijze.
- † Equitation, f. T. rijkunst, f.
- Equité, f. billijkheid, betamelijkheid, f.
- Equivalement, ad. evenwaardiglijk.
- Equivalence, f. p. u. evenwaardigheid, gelijke waarde, f.
- Equivalent, ente, a. evenwaardig, gelijk in waarde.
- Equivalent, m. evenwaardigheid, f. equivalent, n.
- *Equivair, v. n. p. u. (à qc.) eene gelijke waarde hebben.
- Equivoque, a. dubbelzinnig. f. dubbelzinnigheid, f.
- Equivouer, v. n. dubbelzinniglijk spreken of schrijven. s², v. r. sa. mistasten, zich verspreken.
- Erable m. ahorn, masthoutboom, m.
- Eradicacion, f. het uittrekken met den wortel, n.
- Erafler, v. a. oprijten, opkrabben.
- Eraflure, f. oprijting, schram of schramp, f.
- Erallé, ée, p. et a. verschoven; opgesperd (van oogen sprekende).
- Erallier, v. a. loshalen, verdraaijen, splijten.
- Erailure, f. het geschiifte (eener stoffe).
- Erater, v. a. van de milt snijden. sig. opbeuren, vrolijk maken.
- Ere, f. begin eener berekening, n. die tijdsrekening zelve, f.
- Erecteur, a. T. muscle, spier, die zekere deelen des lichaams verheft, f.
- Erection, f. oprigting, ophessing; opstelling, f.

Erceinter, v. a. *de lencenen breken.*
Erémitique, a. *dat tot eenen kluisenaar behoort.*
Érésiopèle, v. Erysiopèle.
Ergo, c. *derhalve, bij gevolg, maar.* m. fa. *slot, besluit*, n.
Ergot, m. T. *spoor (van zeker gevogelte)*, f.; *weeke horen of hoorn over den hoof en achter over de klauwen*, m.
 T. *zekere ziekte (onder de paarden); punt van eenen verdorren tak*, f.; *bedorven koren of koorn*, n.
Ergoté, ée, a. *van sporen voorzien.* *stijle*, rogge, *die bedorven is*, f.
Ergoter, v. n. *over alle beuzelingen twisten.*
 T. *de verdornde punten van de boomtakken afsnijden.*
Ergoterie, f. *twist over kleinigheden*, w.
Ergoteur, m. fa. *yitter, twistzuchtig mensch*, m.
Eriger, v. a. *oprigten, aanleggen; verheffen.*
 s., v. r. (en) *zich tot iets opwerpen.*
Erosion, f. T. *invreting, wegbijting*, f.
Erotique, a. *verliefd, wellustig.*
Errant, ante a. *dwalend, dolend.*
Errata, m. T. *lijst van drukfouten achter een boek*, f. *errata*, pl.
Erratique, a. T. *dwalend, engelijk.*
Erre, f. p. u. *gang*, m.
 pl. *spoor dat een hert maakt*, n. *hg. voetstappen*, m. pl.
Erremens, m. pl. T. *spoor, n. weg*, m.; *laatste stukken van een geding*, m. pl.
Erreur, v. n. *dwalen, dolen, omzwerfen.*
Erreur, f. *dwaling; mistasting, misgreep*, f.
 pl. *dwalingen (in 't gedrag)*, f. pl.
Erroné, ée, a. *dwalend, valsch.*
Ers, m. *kleine wikkelen*, f. pl. (*soort van groente*).
Eredit, a. *geleerd.*

Erudition, f. *geleerdheid; geleerde aanmerking*, f.
Erugineux, euse, a. *groenroestig (als koper).*
Eruption, f. *uitbarsting, uitbreking*, f.
Erysiopélateux, euse, a. *van den aard van roode loop.*
Erysiopèle, Eresiopèle, f. T. *roode loop, roos*, f.
Es, p. u. *voor dans les, in de...*
Escabeau, m. Escabelle, f. *voetbankje*, n.
Escabellon, m. Escablon, m. *voet van een borstbeeld*, m.
Escache, m. *langwerpig rond gebit of mondstuk van een paard*, n.
Escadre, f. *smaldeel, eskader*, n.
Escadron, m. *ruiserbende*, f. *eskadron*, n.
Escadronner, v. n. *zich in slagorde, eskadrons-gewijze, scharen.*
Escalade, f. *beklimming met stormladders*; f.
Escalader, v. a. *met stormladders beklimmen.*
Escale, f. T. *faire- dans un port, in eene haven loopen.*
Escalier, m. *trap, wenteltrap*, m.
Escalin, m. *schelling*, m. (*zekere Hollandsche munt*).
Escamote, f. *bolletje van kurk, waarmede de goochelaars spelen*, m.
Escamoter, v. a. *goochelen.*
 fa. *wegmoffelen, heimelijk wegnemen.*
Escamoteur, m. *goochelaar*, m.
 fa. *listige, behendige dief*, m.
Escamper, v. n. fa. *ontsnappen, zijne biezen pakken.*
Escampette, f. fa. *prendre de la poudre d'*, *het hazepad kiezen.*
Escapade, f. T. *valsche sprong (van een paard)*, m.
 hg. fa. *uitspatting, f. moedwilige streek, dwarsprong*, m.
Escape, f. T. *afronding eener zuil*, f.
Escarbillard, arde, a. fa. *Escarbillat*, atc, *lustig, vrolijk, opgeruimd.*
Escarbit, m. *kalfsaatbakje, waterbakje*, n.
Escarbot, m. *kever*, m. (*soort van gekorven diertje*).

Escarboucle, f. *karbonkel* (soort van edel gesteente).
 Escarcelle, f. *ouderwetse beurs, f. fa. geldbeurs, f. broekzak, m.*
 Escargot, m. *slak of flek in eene schelp, f.*
 Escarmouche, f. *schermutseling, f.*
 Escarmoucher, v. n. *schermutselen. s'-, v. r. fa. elkanderen hekelen.*
 Escarnoucheur, m. *veorvechter, die op schermutselingen uitgaat, m.*
 Escarpe, f. T. *voet van eenen wal, m.*
 Escarpé, ée, a. *steil, ontoegankelijk.*
 Escarpement, m. T. *steile helling, steilte, f.*
 Escarper, v. a. *steil, ontoegankelijk maken.*
 Escarpin, m. *ligte schoen, dansschoen, m.*
 pl. *soort van schoenen, bij de pijnbank gebruikelijk, m. pl.*
 Escarpolette, f. *schupstoel, m. slingerkoord, n.*
 Escarre, f. *korst, roef of rove (op eene wonde); opening, f. gat, n.*
 Escaveslade, f. T. *ruk met den room, m.*
 Escient, m. p. u. à son, *opzettelijk, met voorbedachten raad. à bon-, p. u. voorbedachtelijk, in goeden ernst.*
 Esclandre, m. fa. *verdrietig, onaangenaam geval, onheil, n. ramp, m.*
 Esclavage, m. *slavernij, dienstbaarheid, f.*
 Esclave, m. et f. *slaaf, m. slavin, f. a. slaafsch.*
 Escoffion, m. fa. *kapsel eener gemeene vrouw, n.*
 Escogriffe, m. fa. *onbeschaamde karrel, grijpvoegel, m.*
 Escompte, m. T. *korting, afrekening, f. disconto.*
 Escompter, v. a. T. *korten, afrekenen, disconteren.*
 Escoperche, f. *steigermast, f.; hefboom, m.*
 Escopette, f. fa. *zinkroer, n.*
 Escopetterie, f. p. u. *de slag of schoot van vele roeren te gelijk, m.*

Escorte, f. *geleide, bedekking, escorte, f.*
 Escortér, v. a. *geleiden, begeleiden, dekken, escorteren.*
 Escouade, f. *rot, derde deel eener bende of compagnie voetvolks, n. -brifée, bende voetvolks, uit verscheide regimenten verzameld.*
 Escoup, m. T. *scheeps hoosvat, n.*
 Escoupe, f. T. *schop der mijnwerkers, f.*
 Escourgée, f. *Escourgée, leeren zweep, f.*
 Escourgeon, m. *soort van vroege gerst of garst, f.; leerenriem, m.*
 Escouffe, f. fa. *aanloop (om te springen), f.*
 Escrime, f. *schermkunst, f.*
 Escrimer, v. n. *schermen. s'-, v. r. fa. de qc. met iets weten om te gaan.*
 Escrimeur, m. *schermmeester, m.*
 Escroc, m. *gaauwdief, bedrieger, m.*
 Escroquer, v. a. *op eene listige wijze afroggelen, bedriegen.*
 Escroquerie, f. *schelmerij, bedriegerij, f.*
 Escroqueur, m. *cuffe, f. listige bedrieger, m. bedriegster, f.*
 Espace, m. *ruimte, wijdte; during van tijd, f.*
 pl. T. *spatiën, f. pl.*
 Espacement, m. *tuschenruimte, f.*
 Espacer, v. a. *eene behoorlijke ruimte tuschen iets laten.*
 Espade, Espadon, m. T. *slaghout, soort van houten mes, waarmede het vlas en de hennep geslagen wordt, n.*
 Espadour, m. *die het vlas en den hennep slaat, m.*
 Espadon, m. *houwdegen, houwer; zwaardvisch, m.*
 Espadonner, v. a. *met eenen houwdegen vechten.*
 Espagnolette, f. *soort van sijne baai, f.*
 T. *ijzeren vuusterroede, f.*

Espalier, m. *latwerk, n.*
 T. *roefier op de eerste bank bij de stuurplecht, m.*

Espalmer, v. a. T. een schip breeuwen, van onderen met smeer of vet bestrijken.

Esparcette, f. soort van klaver, f.

Espatule, f. spatel, m.

Espèce, f. soort, f.
pl. muntsoorten, geldspecien; dingen van geldswaarde, f. pl. T. gedaante. beeldtenis, f.

Espérance, f. hoop; verwachting, f.

Espérer, v. a. hopen; verwachten.

Espègle, a. et m. f. fa. slim, loos; aardig, geestig, moedwillig; die allerhande kleine guitenstukken nitvoert, m. en f.

Espièglerie, f. fa. moedwilligheid, f. guitenstuk, n.

Espingale, f. soort van kort en wijd schietgeweer, n.

Espion, m. onne, f. verspieder, spion, m. verspiedster, f.

Espionner, v. a. verspieden, bespieden, spionneren.

Esplanade, f. vlakte, f. pleiz, n.

Espoir, m. hoop, f.

Esponçon, m. halve piek, f. sponçon.

Esprit, m. geest, m.; verstand, n.; zin, m.; vernuft, inzicht, n. schranderheid, f.; gemod; spook, n.
T. geest, m. (het vlugtigst deel van een ligchaam).
pl. levensgeesten, m. pl. célestes, hemelsche geesten, m. pl.

Esquif, m. boot, sloep, f.

Esquille, f. splinter van een gebroken been, m.

Esquiman, m. bootsmans-maat, m.

Esquinancie, f. T. keelziekte, f.

Esquine, f. T. ruggegraat van een paard, f.

Esquisse, f. schets, f. eerst ontwerp, n.

Esquisser, v. a. schetsen, ontwerpen.

Esquiver, v. a. et n. behendiglijk ontwijken; vermijden.
s^r, v. r. stillerjes ontsnappen.

Esfai, m. proef of proeve, f.
coup d', proeffstuk, n.

Esfaim, m. hiezwerm of zwarm, m.
fig. zwerm, m.

Esfalmer, v. n. zwermen (van bijen streeke):

Esfanger, v. a. linnegoed in de week zetten.

Esfarter, v. a. eenen akker van doornstruiken enz. zuiveren, en daardoor vruchtbaarder maken.

Esfayer, v. a. et n. beproeven, proberen.
s^r, v. r. zijne krachten beproeven, pogen, trachten.

Esfaverie, f. plaats in de munt, waar men het geld probeert, f.

Esfayeur, m. geldbeproefer, esfayeur, m.

Esfic, f. luns of lens in de as van eenen wagen, f.
T. krom ijzer, waarmede men steenen opheft, n.; kromgebogen ijzerdraad aan eene weegschaal, m.

Esfiau, m. houten tichel, waarmede men de daken dekt, m.; kleine kromme bijl, f.

Esfence, f. wezen, n.; welriekende geest (uit eene plant of bloem getrokken), m.

Esfentiel, elle, a. wezenlijk.

Esfentiel, m. het wezenlijke, n. de hoofdzak, f.

Esfentiellement, adv. wezenlijk.

Esfieu, m. af van een wiel, f.

Esfior, m. vlugt (van eenen vogel), f.
prendre l', uityliegen.
fig. zich van den dwang ontslaan.
donner l' à, fig. den vrijen teugel vieren.

Esforer, v. a. in de lucht droegen.
s^r, v. r. ver weglyegen.

Esforriller, v. a. de ooren affnijden.
fa. het haar kort affnijden.

Esfoucher, v. a. ontwortelen, uitrooijen.

Esfouler, v. a. buiten adem brengen.

Esfui, m. droogplaats, f.

Esfui-main, m. handdoek, m.

Esfuie-pierre, m. doekje, waarmede men de vuursteen afveegt, n.

Esfuyer, v. a. afdroogen, afvegen; uitstaan, uithouden, lijden, verdragen.

Est, m. het oosten, n.

Estacade, f. T. paalwerk, tot stuiting van den ingangeener haven, n.

- Estaffette, *f. bijzondere postrijder of koerier, estafette, m.*
- Estaffier, *m. bediende, lakei; staf-fier (in een ridderspel), m.*
- Estafilade, *f. veeg, m. sned, f.*
- Estafilader, *v. a. eenen veeg in 't gezigt geven.*
- Estame, *f. breiwool, f. saaijet, n.*
- Estaminet, *m. bierkroeg, f.; gezelschap van tabaksrookers, n.*
- Estampe, *f. pront of print, houten of koteren plaat, f.*
- Estamper, *v. a. plaat drukken; af-drukken, afstrekken; stempelen.*
- Estampille, *f. stempel met letters, eenen naam uitdrukkende, m.*
- Estampiller, *v. a. stempelen.*
- Estance, *a. T. dicht, dat geen lek heeft (van schepen sprekende).*
- Estance, *f. T. dekschoor (op schepen), m.*
- Estateur, *m. T. die zijne goederen aan de schuldeischers overgeeft, m.*
- Ester, *v. n. (voor de regtbank) staan.*
- Estère, *f. biezenmat, f.*
- Esterlin, *m. T. goudsmidsgewigt van 28½ azen, n.*
- Estimable, *a. prijsfelijk, achtingswaardig.*
- Estimateur, *m. schatter, waardeerder, m.*
- Estimation, *f. schatting, waardeering, f.*
- Estime, *f. achting, hoogachting, f. T. gisfing van eenen stuurman over zijne vaart op éenen dag enz., f.*
- Estimer, *v. a. schatten, waardeerren; achten, hoogachten; meenen, oordeelen.*
- Estive, *f. ballast, m. (evenwigt voor de schepen).*
- Estoc, *m. (in vroegere tijden) soort van langen degen, m. fig. fa. flamboom, m. T. faire l'-, de volte met de kaart slaan. brin d'-, springstok, m.*
- Estocade, *f. zekere stoot met den degen, m. fig. fa. lastig aanzoek om geld, n. bedelarij, f.*
- Estocader, *v. n. met eenen stootdegen vechten. fig. fa. op eene onbeschaamde wijze vragen of verzoeken.*
- Estomac, *m. maag, f.*
- s'Estomaquer, *v. r. fa. de qc., zich over iets belgen, ergeren, kwaad maken.*
- Estomper, *v. n. T. met stofverw of verwen teekenen.*
- Estoquieu, *T. m. ring van het ijzeren stijfje aan de veer van een slot, m.*
- Estrade, *f. verhevene plaats in eene kamer, optrede, f.; (eertijds) weg, m. battre l'-, op kondschap uitgaan.*
- Estragon, *m. T. dragon (zeker kruid), m.*
- Estramaçon, *m. coup d'-, houw met een zwaard, m.*
- Estrapade, *f. het wippen, n.; wipgalg, f.*
- Estrapader, *v. a. wippen.*
- Estrapasfer, *v. a. (een paard) sterk afmatten.*
- Estrapontin ou Strapontin, *m. zitbankje in eene koets, n.; hangmat, f.*
- Estrasse, *f. Strasse, vlokzijde, f.*
- Estropié, *de, p. et a. verminkt, verlamd.*
- Estropier, *v. a. verminken, verlammen. -in pasfage, une pensée, aan eene plaats uit eenig geschrift of aan eene gedachte een' verkeerden zin geven, dezelve verminken.*
- Esturgeon, *m. fleur, f. (zekere visch).*
- Efule, *f. duivelsmelk, f. (zekere plant).*
- Et, *c. en.*
- Et cætera, *ad. en zoo voorts.*
- Etablage, *m. stalling, f. stalgeld, n.*
- Etable, *f. stal; kielbalk (op schepen), m.*
- Etablier, *v. a. stallen, op stal zetten.*
- Etableries, *f. pl. stallingen, f. pl.*
- Etabli, *m. werktafel, f.*
- Etablir, *v. a. vast stellen; verzorgen; bestellen, instellen; invoeren;*

ren; sichten, oprigten, aanleggen, enz.
 -un fait, bewijzen dat eene zaak geschied is.
 -un droit, een regt aantoonen of bewijzen.
 s', v. r. zich met er woon neêr-zetten; beginnen (eene kostwinning); opkomen.
 Etablisement, m. vestiging, oprigting; slichting; inrigting; aanstelling; verzorging; neêrzetting, (met er woon enz.) f.
 Etadou, m. T. zeker werktuig, waarmede men de tanden der kammen maakt, n.
 Etage, m. zoldering of verdieping (van een gebouw), f.
 fig. staat, trap, m.
 Etager, v. a. -les cheveux, het haar trapswijze snijden.
 Etague, f. T. reep, m. (zeker touwwerk op schepen).
 Etai, m. T. staag of stag, m. (zeker hoofdtouw op schepen).
 Etale, f. stut, f.
 Etaiement, m. het stutten, n.; ondersteuning, f. steunsel, n.
 Etain, m. gekaarde wol, f.
 Etain, m. tin, n.
 pl. T. rantsoenhouten (op schepen), n. pl.
 Etal, m. pl. étaux, vleeschbank, f.
 Etalage, m. het uitstellen of voorleggen (van winkelwaren); standgeld, n.
 fig. sa. opschik, m.
 Etale, a. la mer est-, T. de zee rijst noch daalt.
 Etaler, v. a. uitstellen, uitkramen, voorleggen (van winkelwaren sprekende).
 -la marée, T. tij stoppen, overtijen.
 Etaleur, m. die met eene kraam op bruggen of stutten staat, m.
 Etalier, m. T. vleeschhouwer, die met eene vleeschkraam staat, m.
 Etalon, m. hengst, m.
 T. ijkmaat, f.
 Etalonnement, m. ijking, f. het ijken, n.
 Etalonneur, v. a. ijken (maten en gewigten).

Etalonneur, m. ijker, ijkmeester, m.
 Etamage, m. vertinning, f.
 Etambord, Etambot, m. T. achtersteven (van een schip), m.
 Etambraie, m. spoorgat (op schepen), n.
 Etamer, v. a. vertinnen.
 Etameur, m. vertinner, m.
 Etamine, f. zeefdock, n.; soort van ligte stoffe, onder den naam van ettemyn bekend, f.
 -le crin, zeef van paardehaar, f.
 passer par l', fig. sa. een scherp onderzoek doorstaan.
 pl. T. vezelijes (aan bloemen), n. pl.
 Etamper, v. a. T. gaten in de hoefijzers slaan.
 Etamure, f. vertinsel, n.
 Etanchement, m. stelping, stilling (van bloed); lesching (van dorst), f.
 Etancher, v. a. stillen, stelpen; leschen.
 fig. (zijne tranen) droogen.
 Etançon, m. stut, f. steunsel, n.
 Etançonner, v. a. ondersfuten, onderschragen.
 Etang, m. vijver, m.
 Etangue, f. T. groote tang (in de munt gebruikt wordende), f.
 Etant, m. T. en-, dat nog niet gehakt is (van hout sprekende).
 Etape, f. T. stapel, m. bewaarplaats voor waren, f.; dagelijksch onderhoud voor doortrekkende krijgslieden; n.; magazijnen daartoe, n. pl.
 brûler l', de plaats, waar de krijgslieden onderhoud ontvangen, of daar de reizigers pleisteren, doortrekken zonder zich optehouden.
 Etapier, m. proviant-meester, m.
 Etat, m. staat, toestand, m.; lijst, opgave, f.; overslag; staat, m.; land, n.
 T. staf, m.
 -major, de generale staf, m. (de hooge officieren van een regiment).
 fig. faire-(de)achten, hoogschatten.
 mettre en-, in staat stellen.

- pl. *staten, stenden, pl.*
-généraux, *de algemeene Staten,*
Staten-Generaal, m. pl.
- Etau, m. *schroef; vleeschbank, f.*
- Etayement, v. *Etaiement.*
- Etayer, v. *a. onderstragen, van*
stussen voorzien.
- Été, m. *zomer, m.*
- Eteignoir, m. *dompertje (waarmede*
men eens kaars enz. uitdoet), n.
- *Eteindre, v. *a. blusfchen, uitdoo-*
ven; dempen, stillen, smoren.
fig. *bedwingen, beteugelen, ver-*
dooven (van driften spreken-
de); afdoen (eene schuld).
s², v. r. *uitgebluscht worden,*
uitgaan.
fig. *sterven; vernietigd worden.*
- Eteint, einte, p. *et a. uitgebluscht,*
uitgedoofd enz.; vernietigd, af-
gedaan.
- Etemper, v. *a. T. v. Stamper.*
- Etendage, m. *T. lijn, aan welke*
men afgedrukte bladen hangt, m.
- Etendard, m. *standaard, m. ruiter-*
vaan; vlag eener galei, f.
pl. fig. *partij, zijde, f.*
- Etendoir, m. *T. kruishout, waar-*
mede de drukkers de natte afge-
drukte bladen ophangen, n.
- Etendre, v. *a. uitbreiden; uitrek-*
ken, uitspannen, verlengen; strij-
ken; strekken, uitstrokken, ver-
wijden, vergrooten.
-le parchemin, fa. *wijd uit één*
schrijven, om méér bladen te
vullen.
s², v. r. *zich uitbreiden; zich*
uitstrekken.
- Etendue, f. *uitgebreidheid, uitge-*
strektheid, wijdde, grootste, strek,
f.; omvang, m.; tijdperk, n.
fig. *uitgestrektheid, vatbaar-*
heid, f.
- Eternel, elle, a. *eeuwig.*
- Eternelle, f. *eeuwigdurende bloem, f.*
- Eternellement, ad. *eeuwiglijk.*
- Eterniter, v. *a. vereeuwigen.*
- Eternité, f. *eeuwigheid, f.*
- Eternue, f. *soort van plant, f.*
- Eternuer, v. *a. wieszen.*
- Eternument, m. *nieting, f.*
- Eterfillon, m. *stut, f. schoor, m.*
- Étéfies, m. pl. *zachte winden, m. pl.*
vents étéfiens, geregelde winden,
m. pl.
- Étêtement, m. *het afhouden der*
kruinen of toppen van boomen, n.
- Étère, v. *a. toppen (eenen boom),*
de kruin of den top afhouden.
- Eteuf, m. *kleine kuatsbal, m.*
- Eteule, f. *stoppels, f. pl.*
- Ether, m. *hemellucht, f. ether, m.*
T. *soort van zeer geestig vogt, n.*
- Ethéré, ée, a. *zijn, etherisch.*
- Ethique, f. *T. zedeleer, f.*
- Ethmoïde, m. *T. neusbeen, n.*
- Ethnarchie, f. *(in vroegere tijden)*
land, waarin een ethnarch of
stadhouder regeerde, n.
- Ethnarque, m. *stadhouder, opper-*
hoofd van een volk, ethnarch, m.
- Ethnique, a. *T. heidensch, afgod-*
disch.
- Ethologie, f. *T. verhandeling over*
de zeden en gebruiken, f.
- Ethopie, f. *beschrijving der zeden*
en hartstogten van eenen per-
soon, f.
- Étier, m. *gracht, die zich in de*
zee uitstort; waterleiding tot de
zoutpannen, f.
- Étincelant, ante, a. *schitterend,*
glinsterend, fonkerend.
- Étinceler, v. *n. schitteren, glinsto-*
ren, fonkelen.
- Étincelette, f. *fonkje, n.*
- Étincelle, f. *fonk, f.*
- Étincellement, m. *fonkeling, f.*
- Étiolé, ée, a. *et p. dun of rank opge-*
schoten (van planten enz. spre-
kende).
- Etiologie, f. *T. leer van de oorza-*
ken der ziekten, f.
- Étique, a. *teringachtig; mager,*
uitgeteerd.
fièvre, uisterende koorts, f.
- Étiqueter, v. *a. een teeken of op-*
schrift op iets doen.
- Étiquette, f. *teeken of briefje aan*
of op iets; opschrift, n.; wetten
en plegtigheden aan het hof, f. pl.
sur P², fig. ligtzinniglijk, zonder
vooral gegaan grondig onderzoek.
- Étire, f. *T. schaafmes, n.*
- Étirer, v. *a. T. uitrekken, uitsmeden.*

Etoffe, f. *stoffe*, f. (van wol, zijde enz.)

fig. *afkomst*, f. *slag*, *soort*, n.

Etolier, v. a. *de behoorlijke stoffe tot iets nemen*, *stofferen*; van al les wel voorzien

fig. *goed uitwerken*.

Etoile, f. *ster of ster*, f.

T. *sterreschan*, f.

à la belle, *onder den blaauwen hemel*.

Etoilé, ée, a. *gesternd*, vol van *sterren*.

Etoile, m. T. *hoofdwachtel*, m.

Etoilée, f. *harst of berst*, m.

s'Etoiler, v. r. T. *barsten*, *scheuren* (van manen sprekende).

Etoile, f. *kruisband*, dien de *Priester vóór de borst bindt*, als hij de *Misfe doet*, m. *stool*, f.

Etonnement, ad. fa. *verbazend*, op eene *verbazende wijze*.

Etonnant, a. *wonderlijk*, *wonderbaar*, *verbaasd*.

Etonnement, m. *verbaasdheid*, *verwondering*; *bewondering*, f.

Etonner, v. a. *verbazen*, *verwonderen*.

fig. *ontstellen* (de hersenen).

s^t, v. r. (de qc.) *zich over iets verwonderen*; *verschrikken*.

Etoi, m. *slagbank*, *slagtafel*, f.

Etrouille, f. T. *soort van saus of toebereiding*, f.

Etrouffant, aute, a. *smorend*, *verstikkend*.

Etrouffement, *smoring*, *verstikking*; *beklemdeid op de borst*, f.

Etrouffer, v. a. et n. *smoren*, *verstikken*.

fig. *smoren*, *bedwingen*; *verbergen*.

✶ Etrouffoir, m. *doospot*, m.

Etoffe, f. *werk* (van vlas of hennep), n.

Etoupper, v. a. *met werk toefstoppen*.

T. *de dunne plaatsen van eenen hoed sterker maken*.

Etouperie, f. *werk van linnen gemaakt*, n.

Etoupières, f. pl. *vrouwen die het werk maken*, f.

Etonpille, f. T. *soort van lont*, dat *spoedig brandt*, n.

Etopiller, v. a. T. *zoodanig lont (aan een vuurwerk) vast maken*.

Etopia, m. T. *kluwen footgaren*, dat op het *kruis in 's g. schut wordt aangestampt*, n.

Etourderie, f. *onbezonnenheid*, f.

Etourai, ie, a. *los*, *onbezonnen*.

à Pétourdie, *étourdiment*, ad. op eene *onbezonnene wijze*.

Etourdir, v. a. *baloorig*, *duizelig maken*.

fig. *ontroeren*, *ontstellen*.

s^t, v. r. fur qc., *zich iets uit den zin zetten*.

de qc., *zich iets in het hoofd brengen*.

Etourdisant, ante, a. *dat baloorig of duizelig maakt*.

Etourdisement, m. *baloorigheid*, *duizeligheid*, f.

fig. *ontroering*, *ontsteltentis*, f.

Etourneau, m. *spreeuw*, m.

Etrange, a. *ongewoon*, *zeldzaam*, *wonderlijk*, *vreemd*.

Etrangement, ad. *op eene zeldzame*, *wonderlijke wijze*.

Etranger, ère, a. *vreemd*, *uitlandsch*.

m. f. *vreemdeling*, m. en f.

Etranger, v. a. *verjagen*, *verdrijven*.

s^t, v. r. *van eene plaats afvrennen*.

Etranglé, ée, p. et a. *gewurgd*, *verwurgd*.

fig. *te naauw*.

Etrangement, m. T. *zamentrekking* (van 's *gedarmte* enz.), f.

Etrangler, v. a. *wurgen*, *verwurgen*, *verstikken*.

fig. *te naauw maken of zijn*.

Etrangleillon, m. *soort van keelziekte der paarden*, welke men *wurg of worg* noemt, f.

Etrape, f. *stoppelsikkel*, f.

Etraper, v. a. *de stoppels affnijden*.

Etraque, f. T. *de breedte van de boeiplanken (op schepen)*, f.

Etrasse, f. *zijvlokken*, f. pl.

Etrave, f. T. *stevon* (van een schip), m.

*Etre, v. n. et aux., *zijn of wezen*; *bestaan*; *staan*; *toebehooren*.

m. *wezen; het geen bestaat, n. pl. vertrekken in een huis, n. pl.*
 Etrécir, v. a. *enger of naauwer maken, inleggen.*
 s', v. r. *enger of naauwer worden.*
 Etrécissement, m. Etrécisure, f. *het enger of naauwer maken, n. inlegging, f.*
 Etreignoirs, m. pl. T. *klemhaken als men iets lijmt, m. pl.*
 *Etreindre, v. a. *vast zamendrukken of trekken.*
 Etreinte, f. *zamendrukking, f.*
 Etreinne, f. *nieuwjaarsgeschenk; handgeld, n.*
 fig. *eerste gebruik van eene zaak, n.*
 Etreonner, v. a. *een nieuwjaarsgeschenk geven; handgift geven; iets voor de eerste maal gebruiken. v. n. handgift ontvangen.*
 Etréfillon, m. T. *stut, f. schoor, m.*
 Etréfillonner, v. a. *van stutten voorzien.*
 Etrier, m. *rijgbeugel, m.*
 T. *band bij het aderlaten op den voet, m.*
 courir à franc, *met postpaarden rijden, als koerier rijden.*
 pied de l', *linker voet van een paard, m.*
 vin de l', *afscheidsglasje, n.*
 bas à-, *slopkousen, f. pl.*
 Etrière, f. *rijgbeugelriem, m.*
 Etrille, f. *roskam, f.*
 Etriller, v. a. *roskammen.*
 fig. *fa. afkloppen, afrosfen.*
 Etripper, v. a. *de darmen of het ingewand van een dier nithalen.*
 Etrivière, f. *rijgbeugelriem, m.*
 pl. *fa. roeddeslagen, m. pl.*
 Etroit, oite, a. *naauw, eng; smal.*
 fig. *naauw, streng.*
 à l'étroit, ad. *in 't naauw, bekrompen.*
 fig. *naauw, in een' flechten staat.*
 Etroitement, ad. *op eene bekrompene wijze; strengelijk, scherpolijk.*
 Etron, m. *fa. een hoop dreks, m.*
 Etronçonner, v. a. *enen boom ontkruien.*
 Etrope ou herfe de poulie, f. T. *strop-souw om een blok (op schepen), n.*

Etrule, f. T. *leeroefening, studie; wetenschap, geleerdheid; kamer, in welke de praktijfijnen hunne schriften bewaren; bijzondere teekeningen van groote schilders, f. pl. T. studiën, f. pl.*
 Etrudiant, m. *leerling, student, m.*
 Etudie, ee, p. et a. *kunstelijk nitgeyonden, wel beërbeid, bestaanderd; gedwongen, verdicht.*
 Etudier, v. a. et n. *studeren; overdenken; van buiten leeren.*
 s', v. r. (à qc.) *zich bevljstigen (om iets te doen).*
 Etudiale, f. *lesenaar op eene schrijftafel, m.*
 Etui, m. *koker, m. kas, f.*
 Etuve, f. *zweetstroof, badstroof, f.; zweetbad, n.*
 Etuvée, f. *het stoven der spijzen, n.; gestoofde spijsze, f.*
 Etuvement, m. *het stoven of betten (eener wonde), n.*
 Etuver, v. a. *stoven, verwarmen.*
 Etuviste, m. *die badstoven houwt, m.*
 Etymologie, f. *kennis van de ware afkomst en beteekenis van een woord, etymologie, f.*
 Etymologique, a. T. *wat den oorsprong der woorden aanwijst, etymologisch.*
 Etymologiste, m. *taalkundige, die den oorsprong der woorden eener tale beschrijft, m.*
 Evacuant, Evacuatif, ive, a. T. *ontlastend.*
 Evacuation, f. T. *ontlasting; ont-ruiming, f.*
 Evacuer, v. a. T. *ontlasten, afdrijven; ontruimen.*
 s'Evader, v. t. *ontylugten, zich wegpakken.*
 Evaluation, f. *schatting, waardeering, f.*
 Evaluator, v. a. *schatten, waardeeren, begroeten, berokenen.*
 Evangélique, a. *euangelisch.*
 Evangéliquement, ad. *op eene euangelische wijze.*
 E ingélifer, v. a. et n. *het euangelie prediken of verkondigen.*
 Evangéliste, m. *euangelist, m.*
 Evangile, m. *euangelie; euangelieboek, n.*
 s'Eva-

- s'Evanouir, v. r. bezwijmen, in onmagt of slaauwte vallen.
fig. verdwijnen, vergaan.
- Evanouisement, m. onmagt, slaauwte, f.
- Evaporation, f. uitwaseming, f.
T. opdamping, f.; vlugtig wozen, n.
- Evaporé, ée, p. et a. uitgewasemd.
fig. ligszinnig, luchtig.
- Evaporer, v. a. fig. verlichten, verdrijven, lucht geven.
s', v. r. uisdampen, in damp vervliegen.
- Evafer, v. a. eene opening wijder maken.
- Evâff, ive, a. n. c. op uitylugten gegrond.
- Evâffion, f. ontwijking, ontylugting, ontsnapping, f.
- Eucharistie, f. (pron. Eukaristie) het heilige Avondmaal, n.
- Eucharistique, a. de gedaante van brood en wijn in't heilige Avondmaal, f.
- Eurologie, m. kerkgebedboek (der Grieken), n.
- Evêché, m. bisdom, n.; bischoppelijke waardigheid, f.; zetel van eenen bisschop; m. dezelfs paleis, n.
- Eveil, m. fa. berigt, n. waarschouwing, f.
- Eveillé, ée, a. vrolijk, lustig, opgeruimd, levendig; ijverig, oplettend.
- Eviller, v. a. wekken, opwekken.
fig. vrolijk maken.
s', v. r. ontwakken.
- Evénement, m. uitslag eener zaak, m.; gebeurtenis, f.
- Event, m. slechte reuk of smaak, m.; frische lucht, f.
T. ruimte tot het spelen van den kogel in den mond van een stuk geschut, f.; gat aan den loop van een schietgeweer; luchtgat, n.
pl. luchtgaten, n. pl.; kieuwen (van den visch), f. pl.
- Eventail, m. waaijer, m.
- Eventailliste, m. waaijermaker, m.
- Eventaire, m. vruchtmandje of kerfje, n.

- Eventé, ée, a. verschaald, verslagen.
fig. lichtzinnig.
- Eventer, v. a. waaijen, lucht maken, luchten, uitsluchten.
-un secret, la mine, eene geheime zaak ontdekken en dezelve verijdelen.
T. de lucht van 's wild in den neus krijgen (van honden sprekende); de zeilen bijhalen en uitzetten.
- s', v. r. wind (met eenen waaijer enz.) maken om zich te verkoelen; verslaan, verschalen; in de opene lucht bederven.
- Eventoir, m. vuurwaaijer, m.
- Eventrer, v. a. het ingewand uithalen, ontwaaijen.
s', v. r. fa. zich eene breuk schreeuwen.
- Eventuel, elle, a. T. toevallig, onzeker, eventueel.
- Eventuellement, ad. op eene toevallige, onzekere wijze.
- Evêque, m. bisschop, m.
-in partibus, bisschop, aan wien de Paus een bisdom gegeven heeft in een land, dat nog in de magt van ongeloofigen is, n.
- Everduner, v. a. T. het sap uit groene kruiden persen.
- Everrer, v. a. (eenen hond) van den worm snijden.
- Everfion, f. omkeering, verwoesting, f.
- s'Eventuer, v. r. zijn best doen, zich bevlifigen.
- Eveux, a. T. terrain-, grond die het water behoudt en als slijk wordt.
- Evidence, f. oogfchijnlijkheid, openbare zekerheid, f.
- Evident, este, a. oogfchijnlijk, klaar, openbaar.
- Evider, v. a. T. rond uitsnijden, uitholen; het stijffel uitwrijven.
- Evier, m. gootsteen, watersteen, m.
- Evincer, v. a. T. gerogtelijk uit het bezit van een goed ftooten.
- Evitée, f. T. wijdte van de vaart eener rivier; ruimte tusfchen de

geünkerde ſchepen om te kunnen wenden.

Eviter, v. a. mijden, vermijden, ontwijken.

s², v. r. malkander vermijden, ontwijken.

Eunuque, m. gefnedene, m.

Evocable, a. T. dat voor hooger regt kan getrokken worden.

Evocation, f. bezwering der geesten, f.

T. het trekken eener zaak voor hooger regt, n.

Evocatoire, a. T. dat de krachts heeft, om eene zaak voor hooger regt te trekken.

Evolution, f. T. wapenhandeling, evolutie, f.

Evoquer, v. a. geesten bezweren of oproepen.

T. eene zaak voor hooger regt trekken.

Eupatoire, f. agrimonie (zekere plans), f.

Euphonie, f. welluidendheid, f.

Euphonique, a. welluidend.

Rux, pr. m. pl. zij, hen.

Ex, prp. (met een ander woord vereenigd) gewezen, voormalig.

Exact, acte, a. ſtipt, naauwkeurig.

Exactement, ad. ſtiptelijk, naauwkeuriglijk.

Exacteur, m. invorderaar van de gemeene middelen; knechtlaar, m.

Exaction, f. afperſing, afkneveling, f.

Exactitude, f. naauwkeurigheid, vlijtigheid, f.

Exagérateur, m. die eene zaak ver-groot of overdrijft, m.

Exagératif, ive, a. overdroven.

Exagération, f. overdrijving, vergrooting, f.

Exagérer, v. a. overdrijven, vergrooten.

Exaltation, f. verhooging, verheffing, f.

fig. overmaat, f.

T. zuivering der metalen, f.

Exalté, p. et v. a. verheven, verheerlijkt; overdroven.

Exalter, v. a. verheffen, roemen, prijzen, verheerlijken.

T. zuiveren (de metalen).

Examen, m. beproeving, f. onderzoek, examen, n.

Examineur, m. onderzoeker, ondervrager, m. examiner.

Examiner, v. a. onderzoeken, onderfragen, examineren; aandachtiglijk beſchouwen, rijpelijk overwegen.

Exanthème, m. uitſlag op de huid, m.

Exarchat, m. (pron. Exarka) voormalige waardigheid, f. gebiedregt van eenen Stedehouder in Italië, n.

Exarque, m. (in vroegere tijden) Stedehouder in Italië, m.

Exaspération, f. n. c. verbittering, f.

Exaspérer, v. n. erger maken; verbitteren.

Exaucement, m. p. u. verhooring (van een gebed enz.), f.

Exaucer, v. a. verhooren (een gebed enz.)

Excavation, f. uitholing, uitgraving, f.

Excédant, ante, a. wat boven eene hoeveelheid is.

m. overſchof, n.

Excéder, v. a. overſchreden, te buiten gaan.

ſa. q. te veel van iemand vergen.

s², v. r. de qc., zich ergens in te buiten gaan.

Excellément, ad. op eene uitmuntende, voortreffelijke wijze.

Excellence, f. uitmuntendheid, voortreffelijkheid; excellentie (zekere titel), f.

par-, ad. bij voorkeur.

Excellent, ente, a. uitmuntend, voortreffelijk.

Excellentissime, a. ſa. allervoortreffelijkst, opperbest.

Exceller, v. n. (en, dans qc.) ergens in uitmunten of uitſteken.

Excentricité, f. T. afwijking van het eerste middelpunt, excentriciteit, f.

Excentrique, a. T. buiten het middelpunt.

Excepté, a. uitgenomen, uitgezonderd.

prp. uitgenomen, uitgezonderd, behalve.

- Excipere, v. a. *uitnemen, uitsluiten, uitzonderen.*
- Exception, f. *uitneming, uitsluiting, uitzondering, f. exceptie.*
T. *uitvlugt om zijnen onderhorigen regter te ontwijken, f. verzet van uitsfel, n.*
à P- de, *uitgenomen, uitgezonderd.*
- Exceptionnel, elle, a. n. c. *was eene uitzondering maakt.*
- Excès, m. *overmaat, overdaad; buitensporigheid; weerbarstigheid, moedwilligheid, f.*
à P-, jusqu'à P-, *onmatiglijk, su den hoogsten graad.*
- Excesif, ive, a. *overdadig, onmatig; overdreven.*
- Excèsivement, ad. *overdadiglijk, op eene onmatige wijze.*
- Exciper, v. n. T. de qc., *uitvlugten aan de hand geven.*
- Excitateur, m. trice, f. *hij of zij die wekt (in kloosters), m. en f.*
- Excitafif, ive, a. *aanhitsend, aanstekend.*
- Excitation, f. p. u. *beweging, aansporing, opwekking, f.*
- Exciter, v. a. *bewegen, verwekken; aanmoedigen, aanhitsen, aansteken, opruijen.*
- Exclamatif, ive, a. T. *eene uitroeping inhoudend.*
- Exclamation, f. *uitroeping, f.*
- Exclure, v. a. *uitsluiten.*
- Exclufif, ive, a. *uitsluitend.*
- Exclusion, f. *uitsluiting, f.*
- Exclufivement, ad. *op eene uitsluitende wijze.*
- Excommunication, f. *kerkban, m. uitsluiting van de kerk, f.*
- Excommunié, m. f. *hij of zij, die uit de kerk of gemeente gebannen is, m. en f.*
vilage d'-, *fa. leelijk ongedaan gezigt, n.*
- Excommunier, v. a. *in den kerkban doen.*
- Excoriation, f. T. *onthuiding of ontveling, f.*
- Excorier, v. a. T. *het uit- of inwendig vel afhalen.*
- Excrément, m. *drek, m. vuiligheid, f.*
- Excrémenteux, eufe, a. *tot de natuurlijke vuiligheid behoorend.*
- Excroissance, Excrescence, f. *uitwas van vleesch, n.*
- Excrétion, f. T. *uitwerping der natuurlijke vuiligheid, f.*
- Excru, a. *arbre-, boom die buiten het bosch gegroeid is, m.*
- Excursion, f. *stroop, m. strooperij (op 's vijands bodem), f.*
- Excusable, a. *verschoonlijk, te verontschuldigen.*
- Excusation, f. T. *verontschuldiging vóór het regt, f.*
- Excuse, f. *verontschuldiging, f.*
- Excuser, v. a. *verontschuldigen; verschoonen.*
s', v. r. de qc., *zich wegens iets verontschuldigen.*
de faire qc., *iets niet gaarne doen.*
- Excusat, m. *oorlof om uit de school te mogen gaan, m.*
- Exécration, a. *afschuwelijk.*
- Exécrablement, ad. *op eene afschuwelijke wijze.*
- Exécration, f. *afgrijzen, n. verfoejing; vervloeking, f.*
- Exécutoire, a. *verfoeijenswaardig, vervloekt.*
- Exécuter, v. a. *volbrengen, uitvoeren, verrigten, bewerksstelligen; vertoonen (op het tooneel); tagten, excuseren.*
T. *panden, uitwinnen.*
s', v. r. *geschieden.*
- Exécuteur, m. trice, f. *uitvoerder, m. uitvoerdster, f.*
de la haute justice, *scherprester, m.*
- Exécutfif, ive, a. n. c. *volbrengend, uitvoerend.*
- Exécution, f. *volvoering, volbrenging, uitvoering; vertooning (op het tooneel); straffe door beu's handen, executie; invordering met geweld, f.*
T. *regterlijke hulp, panding, f. militaire, militaire executie, f.*
homme d'-, *man, die iets durft ondernemen, m.*
- Exécutoire, a. T. *dat naar regten uitgevoerd kan worden.*

- m. *volmagt der regtērs om ten
zijnen koste het goed te mogen
panden, f.*
- Exégète, f. T. *verklaring, f.*
- Exégète, m. T. *uitlegger, m.*
- Exégétique, a. T. *uitleggend, ver-
klarend, exegetisch.*
f. *kunst om de wortels eener
vergelijking te vinden, f.*
- Exemplaire, a. *voorbeeldig, exem-
plair.*
m. *voorbeeld; afdrukfel, exem-
plaar, n.*
- Exemplairement, ad. *voorbeeldelijk.*
- Exemple, m. *voorbeeld, exempel, n.*
par-, ad. *bij voorbeeld.*
- Exemple, f. *voorschrift; het geen
daar naar geschreven wordt, n.*
- Exempt, empte, a. (de qc) *bevrijd,
vrij, ontslagen (van iets).*
- Exempt, m. *vrijeling van de wacht;
soort van onderofficier, m.*
- Exempter, v. a. q. de qc., *bevrij-
den, vrij maken, vrij houden,
ontlasten enz.*
- Exemption, f. *bevrijding, vrij stel-
ling, ontlasting enz., f.*
- Exercer, v. a. (q. à qc.) *oefenen;
drijven (koopmanschap enz.); be-
dienen, bekleeden, waarnemen.*
s²-, v. r. (à) *zich ergens in oef-
nen.*
- Exercice, m. *oefening; wapenhan-
deling; uitoefening; lichaams-
beweging; bekleeding (van eeni-
gen post enz.), f.*
faire l', *zich in den wapenhan-
del oefenen, exerceren.*
pl. *ridderlijke, akademische oef-
eningen, f. pl.*
- Exergue, m. T. *ruimte voor het
jaargetal enz. op eene munt, f.*
- Exfoliatif, ive, a. T. *afschilferend.*
- Exfoliation, f. T. *schilfering (van
een been), f.*
- s²Exfolier, v. r. T. *schilferen.*
- Exhalaison, f. *uitwaseming, f.*
damp, m.
- Exhalation, f. T. *uitdamping, f.*
- Exhaler, v. a. *uitwasemen, uitdam-
pen.*
fig. *sa colère, sa douleur, aan
zijne gramschap den teugel*

*vieren, zijne smart of smert
uitboezemen.*

s²-, v. r. *in damp vervliegen.*

Exhaussement, m. T. *verhooging, f.*

Exhausser, v. a. T. *hooger maken;*

Exhérédation, f. *onterving, f.*

Exhéréder, v. a. *onterven.*

Exhiber, v. a. T. *vertoonen, voor-
den dag brengen, te berde bren-
gen, exhiberen.*

Exhibition, f. T. *aanwijzing, ver-
tooning, exhibitie, f.*

Exhortation, f. *vermaning, aanma-
ning, f.*

Exhorter, v. a. (à qc.) *vermanen.*

Exhumation, f. *opgraving van een-
lijk, f.*

Exhumer, v. a. *een lijk weder op-
graven.*

Exigeant, eante, a. *veel begeerend
of vorderend.*

Exigence, f. *vereisch, n. exigentie, f.*

Exiger, v. a. *vorderen, begeeren;
invorderen, inmanen; eischen.*

Exigible, a. *dat met regt kan ge-
vorderd worden.*

Exigu, ue, a. *fa. gering, klein.*

Exil, m. *verbanning naar eene zo-
kere plaats, ballingschap; de
plaats, werwaarts men verban-
nen wordt; ellende, f.*

Exilé, m. *balling, m.*

Exiler, v. a. *bannen, in balling-
schap zenden.*

s²-, v. r. *zich vrijwilliglijk van
eene plaats verwijderen.*

Existant, ante, a. *in gezien zijnde.*

Existence, f. *bestaan, aanwezig, n.*
existence, f.

Exister, v. n. *bestaan, aanwezig-
zijn, existeren.*

Exode, m. *tweede boek van Mozes,
n. uittocht (uit Egypte), m. exo-
dus.*

Exoine, f. T. *bewijs, waarom men
niet heeft kunnen verschijnen (in
regten), n.*

Exorbitamment, ad. *uitsporiglijk,
onmatiglijk.*

Exorbitant, ante, a. *uitsporig, or-
matig.*

Exorciser, v. a. *bezweren, uitdrij-
ven (den duivel).*

- Exorcisme, m. bezwering, duivelbanning, f.
- Exorciste, m. duivelbanner, bezweerder, m.
- Exorde, m. inleiding eener reden, voorreden, f.
- Exotose, f. T. overbeen, n.
- Exotérique, a. uiterlijk, openbaar; algemeen.
- Exotique, a. vreemd, uitheemsch.
- Expensible, a. T. dat zich laat uitdrijven.
- Expansif, ive, a. T. dat esne uitdrijvende kracht heeft.
- Expansion, f. T. uitdrijving, f.
- Expatrier, v. a. uit het vaderland verdrijven.
s², v. r. zijn vaderland verlaten.
- Expectant, m. die iets verwacht of eigens op hooft.
- Expectatif, ive, a. het geen regt heeft om op iets te wachten.
- Expectative, f. verwachting, hoop op iets, f.
- Expectorant, ante, a. borstzuiverend.
- Expectoration, f. opgeving, uitwerping van slijm van de borst, f.
- Expectorer, v. a. het slijm van de borst opgeven, uitwerpen.
- Expédient, m. middel, n. uitweg, m. a. raadzaam, dienstig, betamelijk.
- Expédier, v. a. bevorderen; spoedig afdoen of verrigten; afvaardigen, afzenden; uitvaardigen; afmaken, in korten tijd dooden.
- Expéditeur, m. verzender van goederen, spéditeur, m.
- Expéditif, ive, a. vaardig, gaauw, gezwind.
- Expédktion, f. bevordering; afvaardiging; uitvaardiging; verzending; krijgsverrigting, expeditie, f.
T. afschrift van allerhande soort van gedingstukken, n.
- Expéditionnaire, a. et m. opsteller van brieven en akten aan het Pauselijke hof, n.
- Expérience, f. ondervinding, ervaaring, f.
- Expérimental, ale. a. op de ondervinding gegrond.
- Expérimenté, ée, p. et a. beproefd; ervaren.
- Expérimenteur, v. a. beproeven.
v. n. ondervinden.
- Expert, erte, a. ervaren, geschikt, geoefend.
- Expert, m. die in kunsten en wetenschappen ervaren is, m.
- Expiation, f. boeting, verzoening, f.
- Expiatoire, a. verzoenend.
- Expier, v. a. boeten, straf voor eene misdaad lijden.
- Expilation, f. T. herooving van eene onaanvaarde erfenis, f.
- Expiration, f. afstoop, m. s. uitblazing van den adem, f.
T. uitwaseming, f.
- Expirer, v. n. den geest geven, ster-
v. n.
fig. verschijnen, vervallen, eindigen.
v. a. uitblazen (den adem).
- Explétif, ive, a. T. aanvullend, volmakend.
- Explicable, a. dat verklaard of uitgelegd kan worden.
- Explicatif, ive, a. dat verklaring of uitlegging noodig heeft.
- Explication, f. verklaring; uitlegging, f.
- Explicite, a. duidelijk, klaar.
- Expliciteement, ad. met klare en duidelijke woorden.
- Expliciter, v. a. verklaren, uitleggen; te kennen geven.
s², v. r. zich verklaren.
- Exploit, m. krijgsverrigting, heldendaad, f.
T. indaging of dagvaarding door eenen geregtshode, f.
- Exploitable, a. T. dat geregtelijk in beslag kan genomen worden; bruikbaar, hakbaar.
- Exploitatif, ive, a. n. c. dat nut en voordeel kan aanbrengen.
- Exploitation, f. uitroeiing van een bosch; geregtelijk beslag en verkoop van goederen, m.
- Exploiter, v. n. geregtelijk aanslaan.
v. a. van een landgoed of bosch een winstgevend gebruik maken; (eene mijn) bewerken.

Explorateur, m. onderzoeker, m.
 Explorateur, m. trice, a. n. c. on-
 derzoekend.
 Exploſion, f. uitzetting of uitdrij-
 ving der zamengeperste lucht, f.;
 ſlag daardoor veroorzaakt, m.;
 uitharſting van eenen vuurberg, f.
 Exportation, f. uitvoer, m. vervoer-
 ring, f.
 Exporter, v. a. n. c. uitvoeren, ver-
 voeren (naar buiten 's lands).
 Expofant, m. ante, f. T. hij of zij,
 die een ſmeekſchrift, eene klagte
 enz. inlevert, die iets verzoekt,
 m. en f.
 Expofant, m. T. vertooner, m. ver-
 toonſter, f.
 Expofé, m. T. vertoog, n. voorſtel-
 ling, f.
 Expofier, v. a. vertoonen, ten toon-
 ſtellen, uitgeyen (valsche munt);
 wenden, keeren; uitleggen, voor-
 ſtellen, verklaren, te kennen ge-
 yen; uitvoerlijk verhalen; in ge-
 vaar brengen; blootſtellen.
 -un enfant, een kind te vondeling
 leggen.
 s-, v. r. zich in gevaar bege-
 yen.
 Exposition, f. vertooning, ten toon-
 ſtelling; uitlegging, verklaring;
 wending naar zekeren kant, f.
 ſtand, m.; uitvoerig verhaal, n.
 Exprès, m. bijzondere bode, expres-
 ſe, m.
 ad. met voordacht, met voorbe-
 dachten raad.
 Exprès, eſſe, a. uitdrukkelijk, dui-
 delijk.
 Exprefément, ad. uitdrukkelijk.
 Exprefif, ive, a. nadrukkelijk;
 krachtig.
 Exprefion, f. uitperſing; natuur-
 lijke verbeelding; uitdrukking, f.
 Exprimable, a. dat met woorden kan
 worden uitgedrukt.
 Exprimer, v. a. uitperſen; uitdruk-
 ken, door woorden te kennen geven.
 Ex-profefo, ad. met alle vlijt, ei-
 gen, bijzonder.
 Expulſer, v. a. uitdrijven, uitſtoot-
 ten, verjagen; verdrijven (kwa-
 de yochten).

Expulſif, ive, a. T. uitdrijvend,
 afzettend.
 Expulſion, f. verdrijving, verja-
 ging; uitdrijving, afdrijving, f.
 Expultrice, a. f. T. dat eene uitdrijf-
 vende kracht heeft.
 Exquis, ité, a. uitgelezen, uitmun-
 tend, voortreffelijk.
 Exquifement, ad. op eene uitmun-
 tende wijze.
 Exſiccation, f. T. uitdrooging, f.
 Exſudation, f. T. uitzweeting, f.
 Exſuder, v. n. T. uitzweeten.
 Extant, ante, a. T. in wezen, nog
 voorhanden zijnde, extierend.
 Extafé, f. verrukking, vervoering, f.
 Extafié, ée, a. verrukt, opgetogen.
 s'Extafier, v. r. verrukt zijn of
 worden.
 Extatique, a. verrukkend.
 Extenſeur, a. et m. T. uitſpannende
 ſpier, f.
 Extenſibilité, f. uittrekkende, uit-
 ſpannende eigenschap, f.
 Extenſible, a. dat uitgerakt kan
 worden.
 Extenſif, ive, a. n. c. uittrekkend,
 uitſpannend.
 Extension, f. uitrekking, uitſpan-
 ning, uitbreiding, f.
 Extrénuation, f. verzwakking, afſo-
 ming, f.
 T. verkleining, f.
 Extrénué, ée, a. krachteloos, uitge-
 teerd.
 Extrénuer, v. a. verzwakken, doem
 uitteren.
 T. verkleinen.
 Extérieur, eure, a. uiterlijk.
 Extérieur, m. het uiterlijke, uiter-
 lijk aanzien, gelaat, n.
 Extérieurement, ad. uiterlijk, naar
 den uitwendigen ſchijn.
 Exterminateur, m. uitroeiſer, ver-
 delger, m.
 ange-, ſtaande, verdervende en-
 gel, m.
 Extermination, f. uitroeiſing, ver-
 delging, f.
 Exterminer, v. a. uitroeijen, ver-
 delgen.
 Externe, a. uiterlijk, uitwendig.
 m. buitenſterling, m.

Extinction, *f.* uitblusching, uitdooving, *f.*

fig. vernietiging, afschaffing; aflossing, afdoening (eener schuld of rente), *f.*

Extirpateur, *m.* uitroosijer, verdelger, *m.*

Extirpation, *f.* uitroosiging, verdeling, *f.*

Extirper, *v. a.* uitrooijen, verdelen, *gen.*

Extorquer, *v. a.* afpersen, afdwingen, *gen.*

Extorsion, *f.* afpersing, *f.*

Extrac, *a. m. T.* cheval-, mager paard, *n.*

Extraction, *f.* uittrekking; geboorte, afkomst, *f.*

T. uithaling (van eenen steen uit de blaas); worteltrekking, *f.*

Extraire, *v. a.* uittrekken; een uittreksel maken.

T. den vierkanten wortel uit een getal trekken.

Extrais, *m.* uittreksel, kort begrip, extract, *n.*

T. uittreksel, extract, *n.* (in de Scheikunde).

Extrajudiciaire, *a.* wat tegen den gewonen loop der wettengeschiedt.

Extrajudiciairement, *ad.* op eene niet met den gewonen loop der wetten overeenkomstige wijze.

Extraordinaire, *a.* buitengewoon, ongemeen.

m. het buitengewone, bijzonder geval, *n.*; buitengewone uitgaven, *f. pl.*; na-courant, bijlage tot een nieuwspapier, *f.*

Extraordinairement, *ad.* op eene zeldzame, vreemde wijze, ongewoonlijk.

Extrapasé, *é*, *a. T.* onnatuurlijk.

Extravagance, *f.* buitensporigheid, ongerijmdheid, *f.*

Extravagant, *ante. a.* dwaas, buitensporig, ongerijmd.

Extravaguer, *v. a.* op eene ongerijmde wijze spreken of handelen, uit het spoor slaan, uitsporig zijn.

Extravasion, *f. T.* overloop van bloed, gal, enz. *m.*

Extravafer, *s'*, *v. n. et r. T.* overloopen (van bloed, gal, enz. sprekende).

Extrême, *a.* uiterst; uitnemend; overdreven.

m. pl. uitersten, elkanderen te-gengefelde dingen, *n. pl.*

Extrêmement, *ad.* boven mate, zeer veel.

Extrême-onction, *f.* laatste oliezel, *n.*

Extrémité, *f.* uiterste; uiteinde; laatste oogenblik, *n.*; uiterste nood, *m.*

Extrinsèque, *a.* uiterlijk.

Exubérance, *f.* onnoodige overvloed, *n.*

Exubérant, *ante. a. n. c.* overtollig, onnoodig.

Exulcératif, *ive, a. T.* wat aan 't zweren helpt.

Exulcération, *f. T.* verzwering, *f.*

Exulcérer, *v. a. T.* aan 't zweren helpen, zwering veroorzaken.

Ex-voto, *m.* door eene gelofte gedane stichting, enz. *f.*

F.

F, *f.* zesde letter van het Alphabet, *f.*

Fa, *m. T. F, fa* (een der zeven zangnoten), *f.*

Fable, *f.* fabel; fabelleer, *f.*; verdichtsel, sprookje, *n.*

être la- de... tot spot verstreken van...

Fabliau, *m.* (voorheen) eene vertelling in versen, *f.*

Fabricant, *m.* stoffenbewerker, fabrikant, *m.*

Fabricateur, *m.* vervaardiger, verzinner, werkmeester, *m.*

de fausse monnoye, valsche munter, m.

Fabrication, *f.* vervaardiging, *f.* het maken van stoffe; het munten of slaan (van valsche geld), *n.*

Fabrique, *f.* het maken of maaksel, *n.* de arbeid, dien men daartoe aanwendt. *m.* fabriek, *f.*; het bouwen eener kerk, *n.*; inkomsten derzelve, *pl.*; munt, *f.*

pl. T. gebouwen, ruinen in schildereien, *pl.*

Fabriquen, v. a. *maken, bereiden, bouwen, fabriceren.*
 Fabuleusement, ad. *op eens leugenachtige wijze.*
 Fabuleux, euse, a. *verdicht, verferd.*
 Fabuliste, m. *fabeldichter, m.*
 Façade, f. *voorgevel van een groot gebouw, m.*
 Face, f. *aangezigt, n.; zijde, oppervlakte, f.; het voorst gedeelte, n. de voorzijde, f.*
 fig. *aanzien, n. staat, m.*
 T. *opslag eener kaart (in het Basissetspel), m.*
 faire-à, *het hoofd bieden aan.*
 faire volte-, *zich eensklaps omkeeren.*
 en-, *ad. van voren; in tegenwoordigheid; tegen over; vlak in 't gezicht, onder de oogen.*
 -à, *ad. van aangezigt tot aangezigt.*
 Facer, v. a. T. *de kaart, waarop een speler gezet heeft, opslaan.*
 Facétie, f. (pron. Facesie) *korsswijn, boerterie, f.*
 Facétieusement, ad. *op eens aardige of kluchtige wijze.*
 Facétieux, euse, a. *boertig, koddig, kluchtig.*
 Facette, f. *kleine zijde of vlakke (van een edelgesteente enz.), f.*
 Facetter, v. a. *met ruiten en hoeken slijpen (een edelgesteente).*
 Fâcher, v. a. *boos of moeilijk maken, vertoornen; ergeren; loed doen.*
 se-, v. r. *zich ergeren, boos of moeilijk worden.*
 Fâcherie, f. p. u. *verdriet, n. moeilijkheid, kwelling, f.*
 Fâcheux, m. *lastig mensch, m.*
 Fâcheux, euse, a. *ergerlijk, verdrietig.*
 Facile, a. *ligt, gemakkelijk; gediensstig; al te toegevend.*
 Facilement, ad. *ligtelijk, gemakkelijk.*
 Facilité, f. *ligtheid, gemakkelijkheid; al te groote gediensstigheid of toegevendheid, f.*
 Faciliter, v. a. *ligt of gemakkelijk*

maken, den arbeid verligten, bevorderen.
 Façon, f. *wijze, manier, f. vorm, m. maaksel, fatsoen; gelaat, aanzien; maakloon, n.; beërbinding, f.*
 faire des façons, *al te beleefd of hoffelijk zijn.*
 de-que, ad. *zoodat, zoodaniglijk dat.*
 Façonner, v. a. *opmaken, opsmukken, een goed fatsoen geven; beërbiden.*
 fig. *beleefd, hoffelijk maken, met de wereld leeren omgaan.*
 à qc., *aan iets gewonnen.*
 v. n. *fa. vele pligtplegingen maken, al te hoffelijk zijn.*
 Façonnerie, f. *wijze van de stoffen op te maken, f.*
 Façonnier, ière, a. *die al te beleefd of hoffelijk is.*
 Facteur, m. *zaakvoerder, gemagtigde, factor; briefdrager, m.*
 -d'orgues, *de clavecin, orgelklavecimbaal-maker, m.*
 Factie, a. *nagemaakt, g'unsteld.*
 Factieux, euse, à. *oproerig, m. oproermaker, m.*
 Faction, f. *het staan op schildwacht, n.; partij, factie, f.*
 Factionnaire, m. *soldaat, die op schildwacht staat, m.*
 Factorerie, f. *koopmans kantoor, daar de gemagtigden voor hunne rekening handel drijven, n. factory, f.*
 Factoton, Factotum, m. *hemoeial, die zich met alles in een huis bemoeit, m.*
 Factum, m. T. *voorstelling eener zaak vóór den regter, daadzaak, f.*
 Facture, f. T. *lijst van koopmans waren, factuur, f.; factuurboek, n.*
 n. c. *handwerksel, n. rederij, f.*
 Facturier, m. *arbeider in een werkplaats, m.*
 Facultatif, ive, a. T. *regt en magt gevend.*
 Faculté, f. *natuurlijke kracht; gave; eigenschap, f.; regt, n.; faculteit, f.*

pl. goederen of middelen, *n. pl.*
Fadaïso, *f. beuzelarij, beuzeling, ongerijmdheid, f.*
Fade, *a. smakeloos.*
fig. laf, beuzelachtig.
Fadreur, *f. smakeloosheid, f.*
fig. lafheid, beuzelachtigheid, f.
Fagot, *m. rijs- of takkebos, n.*
fa. bondel of bundel, m.
pl. fig. fa. domme, zotte praatjes, n. pl.
Fagotage, *m. het maken van takkebosfen; loon daarvoor, n.*
Fagotaille, *f. het maken van eenen dam met rijs- of takkebosfen, n.*
Fagoter, *v. a. rijs- of takkebosfen maken.*
fig. fa. onder malkander werpen of gooijen; op eene belagchelijke wijze kleeden of opschikken.
Fagoteur, *m. takkebosfenmaker, m.*
Fagotin, *m. gekleede aap; hansworst, bediende eens kwakzellers, m.*
fig. poifemaker, m.
Faience, *f. T. onecht porselein, n.*
Faïencerie, *f. bakkerij of fabriek van zoodanig porselein, f.*
Faïencier, *m. ière, f. hij of zij, die in onecht porselein handel drijft, m. en f.*
Failli, *m. bankerotier, m.*
Faillibilité, *f. feilbaarheid, mogelijkheid tot dwaling, f.*
Faillible, *a. feilbaar, die dwalen kan.*
***Faillir**, *v. n. misfen, feilen, dwalen; zich vergiften; zich bedriegen; ten einde gaan; zwak worden.*
-à, op het punt zijn; bankerot spelen, failleren.
Faillite, *f. bankbreuk, f. bankerot, faillissement, n.*
Faillotte, *f. T. plaats, daar de zon ondergaat, f.*
Faim, *f. honger, m.*
-canine, onverzadelijke, razende honger, m.
Faine, *f. eikel van den beukeboom, m.*
Faincant, *ante, a. ledig gaande, lui, ongenegen tot werken.*

Faincant, *v. n. fa. ledig gaan, fraas slijpen.*
Faincance, *f. lediggang, m. luiheid, fraatslijping, f.*
***Faire**, *v. a. maken, doen; veroorzaken; verschaffen; op prijs zetten of bieden; laten.*
-faire, laten maken.
-q. à qc., iemand aan iets gewennen.
un- le faut, eene noodzakelijkheid, f.
avoir à- de, van nooden hebben.
homme à tout-, man, die tot al het mogelijke kwaad doen bekwaam is, m.
n'avoir que- de, niet van nooden hebben, niet behoeven.
ne- que..., niet doen als...
ne- que de..., zoo even verstuets gedaan hebben.
n'y favorir que-, niet weten wat er aan te doen is.
T. de kaart geven (in het spel).
il fait, v. i. het is.
se-, v. r. et i. geschieden, worden; gemaakt worden; zich beschaven; zich aanstellen.
-à qc., zich aan iets gewennen.
Faisable, *a. doenlijk, raadzaam.*
Faisan, *m. faisant, m.*
Faisances, *f. pl. T. wat een pachter boven de gewone pacht belooft te geven.*
Faisandeau, *m. jonge faisant, m.*
Faisander, *v. n. et se-, v. r. het vleesch laten besterven om het mals te doen worden; besterven, mals worden.*
Faisanderie, *f. hok' voor faisanten, n. faisanterij, f.*
Faisandier, *m. die faisanten jaagt, kweekt, opvoedt en verkoopt, m.*
Faisceau, *m. bondel of bundel, m.*
Faiseur, **Fescur**, *m. euse, f. hij of zij, die iets bewerkt of maakt, m. en f.*
Faiselle, **Feselle**, *f. kaasyorm, m.*
Faiserie, **Feserie**, *f. open mandemakerswerk, n.*
Faisier, **Fesier**, *m. mandemaker, m.*
Fait, *aite, p. et a. gedaan, gemaakt, geschied; beschaafd; volwasfen.*
hom-

homme-, *volwassen man, m.*
 bien-, -à plaisir, -à peindre, *welgemaakt; voor liefhebberij gemaakt; gemaakt als of het geschilderd was.*
 Fait, m. *daad, f. bedrijf, n.; zaak, f.*
 voie de-, *krachtdadig, geweldig midden, n.*
 prendre- et cause, *eene zaak voerstaan of verdedigen.*
 mettre, poser en-, *vast stellen.*
 sûr de son-, *zeker van zijne zaak.*
 dire son- à q., *iemand de waarheid zeggen; zeggen daar het op staat.*
 être au - de..., *regte kennis hebben van...*
 de-, *ad. in der daad.*
 en- de-, *ad. in 't stuk.*
 tout à-, *ad. geheel, volkomen.*
 si-, *ad. fa. ja wel, ó ja.*
 Faîtage, m. *dak (van een huis); lood, dat boven op een dak gelegd wordt, w.*
 Faîte, m. *top, m. nok, f. toppunt (van een gebouw), n.*
 Faïtière, f. *nokpan, f.*
 Faïx, m. *last, m. zwaarte, f.*
 Falaise, f. T. *steile kust, f.*
 Falaiser, v. n. T. *tegen eenen steilen oever aanslaan of aanspoelen.*
 Falbala, m. *falbala, f.*
 Falcade, f. T. *sterke buiging der beenen van een paard, als men het in 't loopen stil houdt, f.*
 *Falloir, v. i. *moeten; van nooden hebben.*
 il faut, *men moet.*
 s'en-, *schelen, ontbraken.*
 il s'en faut beaucoup, *peu que, het scheelt veel of weinig dat.*
 Falot, m. *grootse lansaren, stoklansaren; pik- of pekpan, f.*
 Falot, ore, a. fa. *zot, belagchelijk.*
 Falotier, m. *opzigter over de lansaren van het Koninklijke paleis, m.*
 Falourde, f. *bos dik brandhout, n.*
 Falquer, v. n. T. *(een paard) eene buiging met de beenen doen maken, als men het stil houdt.*

Falques, m. pl. T. *kleine schafplancken of paneelen, waarmede men den boord eens schips verhoogt, pl.*
 Falsificateur, m. *vervalscher, m.*
 Falsification, f. *vervalsching, f.*
 Falsifier, v. a. *vervalschen; namaken.*
 Faltrank, m. *valdrank, m.*
 Falun, m. *schelpzand, n.*
 Fâme, f. T. *beruchtheid, f. roem, m.*
 Fâmé; ée, a. *bien ou mal, in een goeden of slechten naam staande.*
 Famélique, a. *hongerig, nooit verzadigd.*
 Fameux, euse, a. *beroemd; beruchte.*
 se Familiariser, v. r. *vertrouwelijk worden; zich gemeenzaam maken.*
 Familiarité, f. *vertrouwelijkheid, gemeenzaamheid, familiariteit, f.*
 Familier, lère, a. *vertrouwelijk, gemeenzaam, familiaar; bekend, gemeen.*
 Familièremment, ad. *op eene vertrouwelijke, gemeenzame wijze.*
 Famille, f. *huisgezin, n. familie, f.; bloedverwantschap; geslacht, n.*
 Famine, f. *hongersnood, honger, m.*
 Fanage, m. *het te droogen leggen van gemaaid gras, n.*
 Fanaïson, v. Fenaïson.
 Fanal, m. T. *scheepslantaren, f.; licht- of vuurtoren, m.*
 Fanatique, m. *geestdrijver, zweeper, m.*
 a. *uitzinnig, buitensporig.*
 Fanatifer, v. a. n. c. *dweeppachtig maken.*
 Fanatisme, m. *dweeperij, geestdrijverij, f.*
 Fane, f. *blad eener plant, n.*
 Faner, v. a. *hooïsen; het gras op het veld te droogen leggen.*
 fe-, v. r. *verwelken.*
 Faneur, m. *euse, f. hooïer, m. hooïster, f.*
 Fanfan, m. f. *fa. kind, n.*
 Fanfare, f. *trompetgeschal, n.*
 Fanfaron, m. *snoever, zwetsfer, pogchier, praler, m.*
 Fanfaronnade, Fanfaronnerie, f. *pogcherij, grootpraak, f.*

Fanfreluche, f. T. *frikken en kwikken, tot sieraad dienende, pl.*
 Fange, f. *modder, m. slijk of slik, n.*
 Fangeux, euse, a. *modderig, slijkerig.*
 Fanion, m. *bagage-standaard, m.*
 Fanon, m. T. *kossem, m. halskwabbe van het rundvee, f.; walvischbaard, m.; uitlok aan den voet van een paard; breede band aan den linker arm van den priester, die de Mis bedient, m. pl. twee banden of snoeren aan de muss eens bischops, pl.*
 T. *verband voor eens beenbreuk, n.*
 Fantaisie, f. *inbeeldingskracht, f.; zin, inval, m.; eigenzinnigheid, f.*
 Fantasque, a. *hoofdig, eigenzinnig, gek, wonderlijk.*
 Fantassiment, ad. *op eens vreemde of wonderlijke wijze.*
 Fantasim, m. *voetknecht (soldaat), m.*
 Fantastique, a. *ingebeeld.*
 Fantôme, m. *spook, n.*
 fig. *kersenschim, dwaze inbeelding, f.*
 Faon, (pron. Fan) m. *jongeenner hinde, n.*
 Faonner, (pron. Fanner), v. n. *jongen werpen (van hinden of wilde geiten sprekende).*
 Faquin, m. *guit, schurk, deugniet; houten man, naar welchen men eertijds met de speer stak, m.*
 Faquinerie, f. fa. *schurkerij, schelmerij, f.*
 Farailon, m. *kleine zandplaat, f.*
 Farais, m. *net voor de koraalyvischerij, n.*
 Faraison, f. T. *eerste gedaante, welke het glas in het blazen verkrijgt, f.*
 Farce, f. *vulsel, mengsel van moeskruiden, n.; pots, swakerij, f.; kluchtspel, n.*
 Farceur, m. *tooneelzot, potsmaker, m.*
 Farcin, m. *worm, m. (ziekté onder de paarden).*
 Farcineux, euse, a. *met den worm gekweld.*
 Farcir, v. a. *vullen.*

fig. *aanvullen.*
 fe-, *zich vol stoppen.*
 Farcisfure, f. *vulling, stopping, f.*
 Fard, m. *blanketsel, n.*
 fig. *pronk, m.; veinzerij, valscheheid, f.*
 Fardage, m. T. *bos hout in 't ruim van een schip, n.*
 Fardeau, m. *last, m. pak, n.*
 Farder, v. a. *blanketten.*
 fig. *opsmukken (eene reden enz.)*
 Farfadet, m. *kwelduiveltje, n.*
 fig. fa. *ligtzinnig mensch, m.*
 Farfouiller, v. n. *omwoelen.*
 v. a. *betasten, doorzoeken.*
 Fargues, f. pl. T. *zatgangen, zetborden (op schepen), pl.*
 Faribole, f. fa. *sprookje, praatje voor den vaak, n.*
 Farine, f. *meel, n.*
 Fariner, v. a. *met meel bestrooijen.*
 Farinet, m. *dobbelsteen, die slechts aan eens zijde oogen heeft, m.*
 Farineux, euse, a. *meelachtig, meelig, met meel bedekt.*
 Farinier, m. *meelkooper, m.*
 Farinière, f. *meelkist, meelton, f.*
 Farlouze, f. *boschlaeuwerik, m.*
 Farouche, a. *wild, woest; menschenschuw.*
 Fascicule, m. T. *arm vol, m.*
 Fascie, ee, a. T. *gestreept (van schelpen enz. sprekende).*
 Fascies, f. pl. *strepen op schelpen enz., f. pl.*
 Fascinage, m. *het maken van legertakkebossen, n.*
 Fascination, f. *verblindings, betoovering, f.*
 Fascine, f. *legertakkebos, n.*
 Fasciner, v. a. *verblinden, betooveren.*
 Faséole, f. *soort van gespikkeld boontje, n.*
 Fasier, v. n. T. *wapperen, svingeren (van zeilen sprekende).*
 Faste, m. *hovaardij, pracht, troesche toerusting, f.*
 fig. *opgeblazenheid, f.*
 Pastes, m. pl. *tijdwijzer der oude Romeinen, m.; jaarboeken, n. pl.*
 Fastidieusement, ad. *verdrietelijk.*

Fasidieux, euse, a. langwilig, verdrietig.
 Fastueusement, ad. prachtiglijk, ho-
 vaardiglijk.
 Fastueux, euse, a. hovaardig, opge-
 blazen; hoogdravend.
 Fat, m. (pron. Fatte) lastbek, inge-
 beelde gek, m.
 a. gek, onbeschoft, ongerijmd.
 Fatal, ale, a. ongelukkig; noodlot-
 tig, onvermijdelijk.
 Fataliment, ad. op eene ongelukkige
 of noodlottige wijze.
 Fatalisme, m. T. leer van het onver-
 mijdelijke noodlot, f. fatalismus, n.
 Fataliste, m. T. voorstander van de-
 ze leer, fatalist, m.
 Fatalité, f. lot, onvermijdelijk noodlot;
 ongelukkig toeval, n. fataliteit, f.
 Fatidique, a. T. het toekomstige ver-
 kondigend.
 Fatigant, ante, a. vermoeijend, moei-
 jelijk.
 Fatigue, f. vermoeidheid, groote
 moeite, f.
 Fatigué, ée, p. et a. vermoeid, af-
 gemat.
 ouvrage-, werkstuk, dat met te
 veel moeite bearbeid is, n.
 sculpture fatigué, beeldwerk,
 dat door al te veel werk ge-
 dwongen is, n.
 couleurs fatiguées, kleuren, die ha-
 re levendigheid verloren hebben.
 Fatiguer, v. a. vermoeijen, afmatten.
 fig. moeilijk vallen.
 v. n. et se-, v. r. zich vermoei-
 jen, zich afmatten.
 Fatras, m. onnutte dingen, n. lastige
 beuzelingen, f.
 fig. -de paroles, menigte van on-
 nutte woorden, f.
 Faculté, f. lastheid, zothed, onge-
 rijmdheid (die uit verwaandheid
 voortvloeit), f.
 Fatum, m. noodlot, n.
 Faubert, m. T. zwabber (op sche-
 pen), m.
 Faubertier, v. a. T. met eenen zwab-
 ber schoon maken.
 Faubourg, m. voorstad, f.
 Fauchage, m. het maaijen, maai-
 loon, n.

Fauchaison, f. maaitijd, hooftijd, m.
 Fauchard, m. kleine sikkel met eenen
 langen stok, f.
 Fauche, f. het maaijen, n.
 Fauchée, f. dagwerk, het geen een
 maaijer in eenen dag maaijes
 kan, n.
 Faucher, v. a. maaijen.
 v. n. hinken, den voorsten voos
 nasspen (van paarden spreken-
 de).
 Faucher, m. hark, f.
 Faucheur, m. maaijer, m.
 Faucheur ou Faucheuse, m. hooiwagen
 (soort van langbeenige spin), m.
 Fauchille, f. sikkel, f.
 Faucillon, m. kap- of hakmes, n.
 Faucon, m. valk, m.
 Fauconneau, m. jonge valk, m.
 T. falkonet, klein veldstuk-
 je; kruisbalk van eene soort
 van kraan, met een katrol aan
 ieder eind, m.
 Fauconnerie, f. kunst van valken
 af te richten; valkerij, f.
 Fauconnier, m. valkenier, m.
 Fauconnière, f. valkenierstasch, f.
 Faudage, f. het vouwen van een stuk
 laken of andere stoffe; teeken
 daar aan, n.
 Fauder, v. a. vouwen (een stuk la-
 ken of andere stoffe), een teeken
 daar aan maken.
 Faudet, m. T. voetbankje van een
 drongscheerder, n.
 Faveur, f. gunst; genegenheid, be-
 leefdheid, f.; aanzien, krediet.
 pl. gunstbetuigingen, f. pl.
 soort van zeer smallen band, m.
 en-de..., opzigtelijk, ten beste.
 à la-de..., onder begunstiging,
 met hulpe van...
 Faufler, v. a. rijgen, met wijde ste-
 ken naaijen.
 se-, v. r. fig. fa. zich met ie-
 mand naauw verbinden.
 Faune, m. boschgod, m.
 Fau-perdrieu, m. patrijze-valk, m.
 Favorable, a. gunstig, genegen.
 Favorablement, ad. gunstiglijk, goed-
 gunstiglijk.
 Favori, m. ite, f. gunsteling, lie-
 veling, m. gunsteling, f.

- a. boven alles lief en aange-
naam.
- Favorifér, v. a. begunstigen, gun-
stig zijn.
- Fausfaire, m. valschaard, bedrie-
ger; meenedige, m.
- Fausse-alarne, f. looze of valsche
wapenkreet, m.
- Fausse-braie, f. T. walgang, onder-
wal, m.
- Fausse-clef, f. valsche sleutel, m.
- Fausse-corde, f. valsche snaar, f.
- Fausse-couche, f. v. Couche.
- Fausse-conpe, f. valsche steensnede, f.
- Fausse-enfeignes, f. pl. valsch voor-
wendfel, n.
- Fausse-équerré, f. schuine winkel-
haak, m
- Fausse-étrave, f. slaper, binnenste-
ven (op schepen), m.
- Fausse-fleur, f. bloesem, daar geene
vrucht van komt, m.
- Fausse-lances, f. pl. houten stukken,
n. pl. (op schepen).
- Fausse-page, f. T. eerste bladzijde
eens boeks, waarop de titel ver-
kort staat, f.
- Faussement, ad. valschelijk, te on-
regte.
- Fausse-porte, f. looze deur, achter-
deur, f.
- Fausseur, v. a. verdraaijen, krom
buigen.
-une serrure, een slot verdraai-
jen.
fig. verbroeken, schenden.
- une compagnie, fig. fa. heimelijk
uit een gezelschap wegsluipen.
- Fausset, m. piepende stem, f.; zwik-
je, n.
- Fausseté, f. onwaarheid; valsche-
heid, f.
- Fausfure, f. T. verwijding of bogt
eener klok, f.
- Faute, f. misslag, m. feil, f.; ge-
brek, n.
-de..., bij gebrek aan.
fans-, zonder fout, ongetwij-
feld, voorzeker.
- Fauteuil, m. leuningstoel, arm-
stoel, m.
-de porte ou trémousoir, m. ze-
ker werktuig, waarmede men

- zich in eene kamer beweging
geeft, n.
- Fauteur, m. trice, f. begunstiger,
m. begunstigter, f.
- Fautif, ive, a. gebrekkig, die mis-
slagen begaat.
- Fauve, a. vaalrood, rosachtig.
- Fauvette, f. bastaard-nachtegaal, m.
- Faux, f. zeisen (om te maaijen), f.
m. het valsche, onwàre, n.
- Faux, fausse, a. valsch; nagemaakt,
vervalscht.
- Faux, ad. valschelijk.
a-, ad. te onregte.
- Faux-accord, faux ton, valsche toon, m.
- Faux-bois, m. ou Fausse-branche, f.
waterloot, f. (onvruchtbare tak).
- Faux-bord, m. verkeerde stuit (van
eenen bal, die geslagen wordt), m.
bankrot, n.
- Faux-brillant, m. valsch edel gestee-
te, n.
fig. bedriegelijke schijn, m. kla-
tergoud, n.
- Faux-coup ou coup-faux, m. slag of
stoot die niet geraakt heeft, m.
- Faux-étai, m. looze slag (op sche-
pen), m.
- Faux-étambord, m. looze achterste-
ven (op schepen), m.
- Faux-feu, m. het afbranden van het
kruit op de pan van een schietge-
weer, n.
pl. T. blikvuren, n. pl.
- Faux-frais, m. pl. kleine onkosten, m. pl.
- Faux-fuyant, m. uitvlugt, f. valsch
voorwendfel, n.
- Faux-germe, m. onzijdige vrucht,
wanvrucht, f.
- Faux-jour, m. valsch licht, val-
licht, n.
- Faux-monnoyeur, m. valsche mun-
ter, m.
- Faux-pas, m. misflap, misslag, m.
- Faux-pli, m. valsche plooi, f.
fig. kwade gewoonte, f.
- Faux-saunage, m. heimelijke invoer
van verboden zout, m.
- Faux-saunier, m. die heimelijk ver-
boden zout invoert, zoutsluiker, m.
- Faux-semblant, m. valsche schijn, m.
- Fayance, v. Faïence.
- Féage, m. T. erfgoed, n.

Féal, ale, a. T. *getrouw*.
 Fébricitant, ante, a. *met de koorts gekweld*.
 Fébrifuge, m. *koorts verdrijvend middel, n.*
 Fébrile, a. *koortfig*.
 Fécale, a. f. *matière-, menschen-dreck, m.*
 Fécer, v. n. *zakken, droesem maken*.
 Féces, f. pl. *ncérzakfel, n. droesem, m.*
 Fécond, onde, a. *vruchtbaar*.
 Fécondation, f. *vruchtbaar making, f.*
 Féconder, v. a. *vruchtbaar maken*.
 Fécondité, f. *vruchtbaarheid, f.*
 Fécule, f. *meelig en smakeloos gedeelte van eenen wortel, n.; droesem, m.*
 Féculence, f. T. *aanzetsel (van pis), n.*
 Féculent, enté, a. *dik, drabbig, onklaar*.
 Fédéraliser, v. a. n. c. *het stelsel van federalismus invoeren*.
 Fédéralisme, m. n. c. *stelsel van verbinding of federalismus, n.*
 Fédéraliste, m. n. c. *aanhanger van het federalismus, federalist, m.*
 Fédératif, ive, a. n. c. *verbonden*.
 Fédération, f. n. c. *verbinding, f. verbond, n.*
 Fédéré, m. (n. c.) *verbundene, m.*
 Fée, f. *toovergodin, f.*
 Féerie, f. *tooverkunst, betoovering, f.*
 *Feindre, v. a. *veinzen, voorgeven; verdichten, verzinnen*.
 v. n. *aarzelen, schuwen*.
 fa. *een weinig hinken*.
 Feint, einte, a. *geveinsd, verdacht; valsch*.
 Feinte, f. *veinzing; list, f. looze streek, m.*
 T. *verleiding (in het schermant), f.; streek (in de redenrijkunst); halve toon (in de muziek), m.*
 Félatier, m. *glasblazer, m.*
 Fêle, f. *blaaspip der glasblazers, f.*
 Félé, p. et a. avoir la tête félé, le timbre félé, fig. fa. *een ontsfeld*

brein hebben, niet wel bij 't hoofd zijn.
 Féler, v. a. *doen barsten of scheuren*.
 fe-, v. r. *barsten, splijten*.
 Félicitation, f. *gelukwensching, f.*
 Félicité, f. *gelukzaligheid, f.*
 Féliciter, v. a. *gelukwenschen*.
 fe-, v. r. *malkander geluk wenschen; zich verblijden*.
 Félon, onne, a. *trouwloos, meinee-dig*.
 Félonie, f. T. *ontrouw van eenen leenman jegens zijnen leenheer, f.*
 Felouque, f. *klein roeischip (in de Middellandsche zee gebruikelijk), n.*
 Félure, f. *reet, scheur, f.*
 Femelle, a. *vrouwelijk*.
 f. *wijfie, n.*
 Féminin, ine, a. *vrouwelijk*.
 m. *vrouwelijk geslacht (in de taalkunde)*.
 Féminiser, v. a. *een woord van het vrouwelijke geslacht maken*.
 Femme, f. *wijf, n. vrouw, f.*
 -bonne-, *goede vrouw, f. besje*.
 -de chambre-, *kamenier, f.*
 -de charge-, *huishoudster, f.*
 Femmelette, f. *onnozel wijfie, n.*
 Fémur, m. T. *dijbeen, n.*
 Fenaifon, f. *hoofstijd, m.*
 Fendant, m. faire le-, fa. *zwaafsen, groot spraken*.
 Fenderie, f. T. *het kloven van 's ijs tot flaven, n. stafnamer, m.*
 Fendeur, m. *klover (van hout enz.), m.*
 Fendoir, m. T. *werktuig, waarmede men iets klooft, n.*
 Fendre, v. a. *splijten, kloven; doorsnijden; oprijten*.
 v. n. fig. *aan stukken springen, barsten*.
 -la tête-, *het hoofd kloven*.
 -le coeur-, *door 's hart snijden*.
 fe-, v. r. *splijten, open barsten*.
 Fenêtrage, m. *vensterwerk, n.*
 Fenêtre, f. *venster, n.*
 fauste, *loos venster, n.*
 Fenil, m. *hooiberg, m. hooischuur, f.*
 Fenin, m. *penning, m.*
 Fenouil, m. *venkel, f.*
 Fenouillette, f. *venkelwater, n. soort van winteraardel, m.*

Fente, f. *spleet, reet, scheur, f.*
 pl. *kloven (in rotsen enz.)*, f. pl.
 Fenton, m. T. *soort van klamp, m.*;
strik ijzer voor sleutels; hout voor
palen, n.
 Féodal, ale, a. *leenbaar, tot een*
leengoed behoorend, leenroerig.
 Féodalement, ad. *leenregtelijk.*
 Féodalité, f. *leenbaarheid, f.*;
*leens-
 tligt, m.*
 Fer, m. *ijzer, n.*
 à cheval, *halve maan (vesting-
 werk), f.*
 -de die al, *hoefijzer, n.*
 -à repasser, *strijkijzer, n.*
 fig. *deuk, degen, m.*
 pl. *kluisters, boeijen, pl.*;
*haar-
 ijzer, wafelijzer, n.*
 employer le- et le feu, prov. *alle*
mogelijke middelen in 't werk
stellen.
 a- et à clou, fa. *stevig, zeer*
vast.
 les quatre fers en l'air, fa. *met de*
beenen in de lucht of om 'hoog.
 Fer-blanc, m. *blik, n.*
 Fer-blancier, m. *bliklager, m.*
 Fer-chaud, m. *ongesteldheid van de*
maag, f.
 Ferct, m. T. *zeker werktuig der*
glasblazers, waarmede zij het
glas bewerken, n.
 pl. T. *stokjes waaraan de wasch-*
kaarten geregen zijn, n. pl.
 Férial, ale, a. T. *tot de vier- of*
feestdagen behoorend.
 Férie, f. T. *feestdag behalve zatur-*
dag en zondag (in de Roomsche
kerk), n.
 pl. *vacantiën, f. pl.*
 Féris, v. a. fans coup-, *zonder iets*
te wagen, zonder slag of stoot.
 Ferler, v. a. T. *de zeilen inhalen.*
 Ferler, m. T. *kruis, waaraan men*
nat papier ophangt, n.
 Ferlin, Félin, m. *zekere munt, f.*
 Fermege, m. *pachtgeld, n.*
 Fermaillé, ée, a. T. *met haken voor-*
zien.
 Fermaillé, m. *ijzeren tralie, f.*
 Fermege, ée, a. à jour-, *met het*
zinde van een dag.
 à nuit fermée, *tegen den nacht.*

à portes fermées, *met poort*
sluiten.
 Ferme, f. *landhoeve, f. pachtgoed,*
n. pacht, f.
 T. *dakbaik, m. decoratie achter*
op het tconcel, f.
 Ferme, a. *vast; onbewegelijk; sterk.*
 fig. *standvastig, ferm.*
 ad. *vast, sterk.*
 i. *houd moed!*
 Fermeement, ad. *vastelijk, kloekmoe-*
diglijk, standvastiglijk.
 Ferment, m. *middel om te doen rij-*
zen of gisten, n.
 Fermentatif, ive, a. *dat eens gesten-*
de of gistende kracht heeft.
 Fermentation, f. *rijzing, gesting, f.*
 Fermenter, v. n. *rijzen, gisten.*
 Fermer, v. a. *toedoen, toesluiten;*
sluiten; toestoppen, dicht maken;
omgeven, omringen, insluiten.
 v. n. et se-, *sluiten, toegaan;*
gesloten worden.
 Fermé, f. *vastigheid, onbevege-*
lijkheid, f.
 fig. *standvastigheid, fermeiteit, f.*
 Fermeture, f. *sluiting, f. slot, n.*
 Fermier, m. *ière, f. pachter, m.*
pachtster, f.
 Fermoir, m. *haak m. of slot, n.*
(aan een boek); scherpe beitel, m.
 Fernambouc, m. *braziliehout, n.*
 Féroce, a. *wild, woest, wreed.*
 Férocité, f. *wildheid, woestheid,*
wreedheid, f.
 Ferrage, m. *stempelgeld der stoffen,*
stempelsnijders loon van de munt, n.
 Ferraille, f. *oud ijzerwerk, n.*
 Ferrailleur, v. n. *onhandig of slecht*
schermen.
 fig. *spoedig van leër trekken.*
 Ferrailleur, m. *voorvechter, m.*
 Ferrandine, f. *soort van half zijden*
stof, f.
 Ferrandinier, m. *wever, die zooda-*
nige stoffe vervaardigt, m.
 Ferrant, a. m. *maréchal-, hoofsinid, m.*
 Ferré, ée, a. *beslagen.*
 chemin-, *harde, vaste weg, m.*
 style-, *harde, stootende stijl, m.*
 -à glace, *ten ijs beslagen.*
 fig. *(in eens zaak) wel bedre-*
ven.

Ferrement, m. *breektuig; ijzeren werktuig, ijzerwerk, n.*
 Ferremente, f. T. *gezamenlijk ijzerwerk aan en op een schip, n.*
 Ferrer, v. a. *beslaan (met ijzer, zilver enz.)*
 -la mule, fig. *duurder aanrekenen dan men iets gekocht heeft.*
 Ferrer, m. *nestelbeslag, n.*
 T. *harde vlek of vlak in eenen steen, f.*
 Ferrerier, m. *hoefhamer, m.*
 Ferreur, m. *die met ijzer bestaat, m.*
 Ferrière, f. T. *leëren zak voor het gereedschap, dat men tot het beslaan der paarden op reis noodig heeft, m.*
 Ferron, m. *koopman in staafijzer, m.*
 Ferronnerie, f. *ijzersmederij, f.*
 Ferronier, m. *ière, f. hij of zij, die in ijzer handel drijft, m. en f.*
 Ferrugineux, euse, a. *ijzerachtig.*
 Ferrure, f. *beslag, ijzerwerk, n.*
 Fertile, a. *vruchtbaar.*
 Fertilement, ad. *vruchtbaarlijk.*
 Fertiliser, v. a. *vruchtbaar maken.*
 Fertilité, f. *vruchtbaarheid, f.*
 Fervement, ad. *met ijver, vuriglijk.*
 Fervent, ente, a. *ijverig, vurig.*
 Ferveur, f. *ijver, m. drift, f.*
 Férule, f. *plak, f.; berkwortel, m.*
 Ferze, f. T. *breedte van het zeildoek, f.*
 Fesfe, f. *bil, f.*
 Fesfe-cahier, m. fa. *afschrijver (om loon), m.*
 Fesfe-mathieu, m. fa. *vrek, woekeraar, m.*
 Fesfee, f. fa. *bilragen, m. pl.*
 Fesfer, v. a. fa. *op de billen slaan of geven.*
 Fesfeur, euse, m. et f. fa. *hij of zij, die de kinderen gaarne op de billen geeft, m. en f.*
 Fesfier, m. fa. *billen, f. pl. aars, m.*
 Fesfu, ue, a. fa. *die dikke billen heeft.*
 Festin, m. *gastmaal, feest, n.*
 Festiner, v. a. fa. *te gast houden, wel onthalen.*
 Festivité, f. *feestelijkheid, festiviteit, f.*

Feston, m. T. *loof- of lof-werk van bloemen, feston; snoer van vruchten, n.*
 Festonner, v. a. T. *met bloemen of lofwerk versieren, festonneren.*
 Festoyer, Fétoyer, v. a. fa. *heerlijk, treffelijk onthalen.*
 Fête, f. *feest, n.; vierdag; geboortedag, m.*
 faire-à q. fa. *iemand feestelijk ontvangen.*
 payer fa-, *zijn geboortedag vieren.*
 se faire de la-, *zich veel voorstellen van..., zich sterk vleijen met...*
 Fêté, a. *bien-, wel onthaald.*
 Fêter, vieren, *eenen vierdag houden; feestelijk onthalen.*
 Fétide, a. *slinkend.*
 Fétu, m. *stroomhalm, splinter, m.*
 Fétus, m. T. *vrucht in het lichaam der moeder, f.*
 Feu, m. *vuur; licht, n.; glans, m.*
 fig. *drift, levendigheid, f.*
 pl. *haardsteden, ovens, schoorsteenen, pl.*
 metre à- et à lang, *te vuur en te zwaard verwoesten.*
 n'avoir ni- ni lieu, *geene blijvende plaats hebben, nergens te huis zijn.*
 brûler à petit-, *allengs verteren; langzaam martelen.*
 jeter- et flamme, *vuur en vlam spuwen (van hevige gramschap sprekende).*
 être tout de-, *geheel vuur zijn.*
 mettre les fers au-, *prov. de handen aan het werk slaan.*
 Feu, feue, a. *onlangs overleden, wijlen, zaliger.*
 Feudataire, m. et f. *leenman, m. leonvrouw, f.*
 Feudiste, m. *die over het leenregt geschreven heeft, m.*
 Fève, f. *boon, f.*
 Fêverole, f. *kleine boon, witte boon, f.*
 Feuillage, m. *loof of lof, n.*
 T. *loof- of lofwerk, n.*
 Feuillans, m. pl. *soort van monnik.*

- len, die den regel des heiligen Bernardus volgden, m. pl. Feuillantencn.
- n. c. aanhangers der gematigde partij (bij de omwending in Frankrijk), die in het klooster der gewezen Feuillanten bij een kwamen, m. pl.
- Feuillantine, f. zeker gebak, n.
- Feuille, f. blad (van een boom); blad papier, n.; folio.
- vin de deux, trois feuilles, tweedriejarige wijn, m.
- Feuillée, f. loof of lof (van eenen boom), n.
- Feuille-morte, a. donkergeel. m. donkergele kleur, f.
- Feuille, v. n. T. lofwerk maken. m. T. het lof der boomen (in eene schilderij), n.
- Feuilleter, m. T. breede boorschaaf, f.
- Feuillet, m. twee geschreyene of gedrukte zijden, f. pl.
- Feuilletage, m. zekere pasteikorst van boterdeeg, f.
- Feuilléter, v. a. bladeren, doorbladeren; omslaan (een blad); gebak van boterdeeg maken.
- Feuilleten, m. T. dun liniaaltje bij de boekdruckers; n.
- Feuillette, f. wijnav (van omtrent 120 kannen), n.
- Feuille, a. bladrijk, vol bladen.
- Feuillere, f. groeve, sponving (aan deuren en venster-ramen), f.
- Février, m. Februarij, Sprokkelmaand, f.
- Feurre, m. stroohalm, m. voederstroo, n.
- Feurs, m. pl. T. onkosten voor het vesten der landerijen, pl.
- Feutrage, m. het beleggen met vilt, n.
- Feutre, m. vilt, n.
- Feutrer, v. a. met vilt beleggen; met wol, haar enz. vullen.
- Feutrier, m. viltmaker, m.
- Feutrière, f. T. zijlap, m.
- Fi, i. faci!
- m. soert van uitslag der osfen, m.
- Fiacre, m. huurkoets, f.; huurkoetsier, m.
- Fiançailles, f. pl. ondertrouw, f.
- Fiancé, m. ée, f. ondertrouwde, verloofde, m. en f.
- Fiancer, v. a. une personne, ondertrouwen; zich-verloven.
- Fiat, ad. het zij zoo!
- Fibre, f. vezel, f.
- Fibreux, euse, a. vezelachtig.
- Fibrille, f. dun, fijn vezelige, n.
- Fic, m. uitwasfing van vleesch, f.
- Ficeler, v. a. met bindgaren binden.
- Ficelle, f. bindgaren, n.
- Ficellier, m. rol, waarop het bindgaren gewonden is, f.
- Fichant, ante, a. T. feu-, strijkvaar, n.
- Fiche, f. T. kram, f.; houvast; voegijzer; profje van tabaksbladen; speelteeken, n. fiche.
- Fiché, a. avoir les yeux fichés, de oogen sterk gevestigd hebben.
- Ficher, v. a. inslaan, indrukken, inheijfen.
- Ficheron, m. T. luns of lens, f.
- Fichet, m. T. papiersnippertje tot het verzegelen van eenen brief; ivoren penneetje, waarmede men zijne winst in het tiktak-fpel teekent, n.
- Ficheur, m. die de voegen der steenen met kalk vult, n.
- Fichoir, m. klein houtje, voorhangflokje, n.
- Fichu, uc, a. fa. belagchelijk, bespottelijk, gering.
- Fichu, m. vrouwen halsdoek, m. fichu.
- Fichure, f. T. elger, steek-elger, m.
- Ficoides, a. plantes-, Afrikaansche vijf en planten, f.
- Fictif, ive, a. bedacht, verzonnen.
- Fiction, f. verduchtfel, n.
- de droit, T. onderstelling van een geval (in rechten), f.
- Fictionnaire, a. droit, T. dat een geval onderstelt.
- Fidécimmis, m. T. erfbetrouwing, erfmaking met last van overgifte, f.
- Fidécommisfaire, m. T. erfgenaam met last van overgifte, m.
- Fidécusieur, m. T. borg, m.
- Fidécussion, f. T. borgrogt, m.
- Fidèle, Fidelle, a. trouw, getrouw.

- les fidèles, *de geloovigen, m. pl.*
 Fidélité, *f. trouw, getrouwheid, f.*
 Fidèlement, *ad. getrouwelijk; naauwkeuriglijk.*
 Fiduciaire, *m. T. erfgenaam, die iets slechts voor een' zekeren tijd bezit, m.*
 Fief, *m. leen, n.*
 -dominant, *hoofdleen, grondleen, n.*
 -servant, *onderleen, n.*
 franc-, *vrijleen, n.*
 Fiefstal, *a. dat tot een leen behoort.*
 Fiefstant, *m. die eenig land in leen geeft, leenheer, m.*
 Fiefstaire, *m. leenman, die eenig land in leen neemt, m.*
 Fiefsté, *éc, p. et a. beleend; van een leen afhankelijk.*
 fig. *fa. in den hoogsten graad, volslagen, aarts.*
 Fieffe, *v. a. te leen geven.*
 Fiel, *m. gal, f.*
 fig. *haat, toorn, m.*
 Fiente, *f. mest of mist van yee, m.*
 Fienter, *v. n. mesten.*
 Fier, *v. a. (qc. à q.) aanbetrouwen.*
 fe-, *v. r. à q., en q. op iemand vertrouwen, in iemand vertrouwen stellen.*
 fur *qc., op iets vertrouwen, zich op iets verlaten.*
 Fier, *cre, a. fa. trotsch, fier; moedig, vermetel.*
 Fier-à-bras, *m. fa. zwetser, windbuil, m.*
 Fièremet, *ad. op eene trotsche, stoute, fiere wijze.*
 Fierté, *f. trotschheid, fierheid; moedigheid (der paarden), f.*
 Fièvre, *f. koorts, f.*
 tomber de- en chaud mal, *prov. van den wal in de stoot vallen.*
 Fiévreaux, *euse, a. koortsig, koorts verwekkend.*
 Fiévrotte, *f. kleine koorts, f.*
 Fièvre, *m. klein dwarssluitsje, n.; pijper, m.*
 Figale, *f. zeker indiaansch vaartuig, n.*
 Figement, *m. stremming, f.*
 Figer, *v. a. doen stremmen of dik worden.*
- fe-, *v. r. stremmen, stollen, dik worden.*
 Fignoler, *v. n. fa. willen uitsteken door taal of manieren.*
 Figue, *f. vijg, f.*
 moitié- moitié raisin, *prov. half willens, half onwillens.*
 faire la-, *met iemand spotten.*
 Figuèrie, *f. vijgboomgaard, m.*
 Figuier, *m. vijgboom, m.*
 Figurant, *m. ante, f. soort van danser (in een ballet), figurant, m.*
 Figuratif, *ive, a. verbeeldend.*
 Figurativement, *ad. op eene verbeeldende wijze.*
 Figure, *f. verbeelding, f. beeld, afbeeldsel, figur, n. gestalte, houding, f.*
 Figuré, *éc, p. et a. verbeeldend, afgebeeld, figurlijk.*
 Figurément, *ad. on eigenlijk, figurlijk.*
 Figurer, *v. a. afbeelden; verbeelden, voorstellen.*
 v. n. *op een' goeden of kwaden voet wet elkanderen swan; veel vertooning maken, figureren.*
 fe-, *v. r. zich verbeelden of voorstellen.*
 Figuriste, *m. die alle gebeurtenissen van het oude Testament voor zinnebeelden op het nieuwe houdt, figurist, m.*
 Figurisme, *stelsel der figuristen, figurismus, n.*
 Fil, *m. draad, m. garen; snoer, n; vloed of stroom (van 't water), m.; scherpte of snée (van een mes), f.; vervolg (eener reden), n.*
 donner du- à retordre, *fa. veel ts doen geven, verdriet veroorzaken.*
 de- en aiguille, *van 't begin tot het einde.*
 Filage, *m. het spinnen, spinloos, n.*
 Filament, *m. vezelijs, draadje, n.*
 Filamenteux, *euse, a. vezelachtig.*
 Filandière, *f. spinster, f.*
 Filandres, *f. pl. herfst- of zomer- draadjes, n. pl.; draden in 't vleesch, m. pl.; witte striemen in de wonden der paarden, f. pl.*

- wier of zeegras, n.; valkewormen, m. pl.
- Filandreux, euse, a. dradig.
- Filardeau, m. bakvisch; jonge hoogboom, m.
- Filaste, f. gehakeld vlas, n. gehakelde hennep, m.
- Filasier, m. ière, f. hij of zij, die vlas of hennep bereidt, daar in handel drijft, m. en f.
- Filature, f. T. zijdespinnerij, f.
- File, f. gelid, n. rij, f.
à la-, in eene rij.
- Filé, m. goud- zilverdraad, m.
- Filer, v. a. spinnen; (draad, waslicht) door het trekijzer halen.
-la corde, zijnen strop draaijen.
-le cable, den kabel laten slippen.
T. -les cartes, zijne kaarten één voor één en langzaam ontdekken, fileren.
-la carte, eene kaart wegmoffelen, ondersteken.
v. n. zèch als een draad uitrekken; in ééne rij achter elkaander gaan.
faire- les troupes &c. het krijgsvolk in ééne rij doen afrekken.
-doux, fa. gedwee zijn, zoete broodjes bakken.
- Filerie, f. hennepspinnerij, f.
- Filet, m. kleine, dunne draad, m. draadje; vezeltje, pluistje, n.; tongriem, m.; nierstuk (van eenen os); net, n.; goud- of zilverdraad met zijde gewijnd, m.
-de vinaigre, scheutje azijn, n.
-d'huile, scheutje olie, n.
pl. strikken, m. pl.
T. vergulde lijn op den rug van een boek, f.; smal lijstje, n.; rand aan de muntstukken, m.
- Fileur, m. euse, f. spinner, m. spinner, f.
- Fil-gros, m. pek- of pik-draad, m.
- Filial, ale, a. kinderlijk.
- Filialement, ad. op eene kinderlijke wijze.
- Filiation, f. afkomst van vader tot kind of van vader tot zoon, f.
T. afhankelijkheid (der kinderen), f.
fig. n. c. verbinding, f.

- Fillère, f. T. trekijzer; trekijzer van eenen waswerker, n.; spleet in de steengroeven, f.
- Filigrane, m. fijn draadwerk, m.
- Filipendule, f. roode steenbreker, f. (zekere plant).
- Fille, f. dochter; vrijster, f. meisje, n.
petite-, kleindochter, f.
belle-, schoondochter, f.
pl. -de mémoire, zanggodinnen, f. pl.
- Fillette, f. fa. jong of klein meisje, n.
- Filleul, m. eule, f. doopkind, n. doopzoon, m. doopdochter, f.
- Filoché, f. T. groot molentouw; soort van weeffel, n.
- Filon, m. bergstof-ader in de bergwerken, f.
- Filoselle, f. grove zijde, floretzijde, f.
- Filotier, m. garenskoper de markten, m.
- Filotières, f. pl. sterlijk uitgewerkte randen van een paneel, m. pl.
- Filou, m. gaauwdief, beurzesnijder, m.
- Filouter, v. a. listiglijk stelen of bedriegen.
- Filouterie, f. bedriegerij, gaauwdieverij, f.
- Fils, m. zoon, m.
- Filtration, f. het zijgen door graauw papier, filtrering, f.
- Filtre, m. stuk doek of graauw papier, waardoor men de vochten zijgt of filtreert, n.
- Filtre, v. Filtré.
- Filtrer, v. a. door een' doek of graauw papier zijgen, filtreren.
fig. n. c. inbezemen.
se-, v. r. door den kleinsdoek loopen.
- Filure, f. spinsel, n. draad, m.
- Fin, f. einde, n.
fig. dael, oogmerk, n.
à la-, ad. eindelijk.
à ces fins, tot dat einde.
- Fin, m. hoofdpunt, het gewigtigste, n.
- Fin, fine, a. fijn, dun; teer.
fig. fijn, listig, loos, doorstrapt.

- Finage, m. T. *landstreek van eenig regtsgebied, f.*
- Final, ale, a. *eindelijk.*
lettre finale, sluitletter, f.
la finale, eindlettergreep, f.
- Finablement, ad. *eindelijk, ten laatste.*
- Finance, f. *gereed geld; belasting, schasting enz., f.*
pl. gemeenelands inkomsten, f.
pl. financiën; kennis van het financie-wezen, f.
- Financier, v. a. et n. *geld opbrengen.*
- Financier, ehe, Financier, ière, a. n. c. *tot het financie-wezen behoorend.*
- Financier, m. *rentmeester, ontvanger; pachter; financier, m.*
- Financière, a. f. *écriture-, groot schrift met ronde letters, v.*
- Finistre, f. *steekste soort van zijde, f.*
- Finaud, aude, a. fa. *listig in alle bezouelingen.*
- Finement, ad. *listiglijk, behendiglijk.*
- Finesse, f. *fijnheid, dunheid; list; loosheid, f.*
- Finet, ette, n. *loos, bedriegelijk.*
- Finiment, m. T. *volmaking van eenig schilderstuk, f.*
- Finir, v. a. *eindigen, besluiten, voleinden; volmaken.*
v. n. eindigen, ten einde gaan, een einde nemen.
- Finito, m. T. *het sluiten eener rekening, n.*
- Fiote, f. *glazen fleschje, n.*
- Firmament, m. *sterrenhemel, m. nitspansel, firmament, n.*
- Fisc, m. *beete, inkomst van verbeurtenverklaringen van den heer van 't land, f.; beambten van deze inkomsten, m. pl.*
- Fiscal, ale, a. *dat tot het fiscaalsambt behoort.*
m. invorderaar van 's lands regt, fiscaal, m.
- Fisipède, a. T. *(dier) dat gesplete ne klauwen heeft.*
- Fisfure, f. T. *spleet, f.*
- Fistule, f. *naauwe lange en diepe etterwonde, listel, f.*
- Fistuleux, euse, a. *dat van den aard eener listel is.*
- Fixation, f. T. *vastmaking, stremming, f.; gezette prijs voor ambten en bedieningen, m.*
- Fixe, a. *vast, onbewegelijk; zeker, bepaald.*
T. vast, onvlugtig.
m. pl. de vaste starren, f. pl.
- Fixement, ad. *stijf en sterk, stoutelijk.*
- Fixer, v. a. *vast stellen, bepalen; vestigen (de oogen op...)*
-les regards de q. het eenigste voorwerp van iemands aandacht worden.
T. vast maken (een vlugtig lichaam).
se-, v. r. à qc. tot iets besluiten, ergens hij blijven.
- Fixité, f. T. *vastheid, onvlugtigheid, f.*
- Flache, f. *kuilt, m. holte in eene straat; wanzijde, ruwe zijde van een sink hout, f.*
- Flacheux, euse, a. *oreffen, wanzijdig.*
- Fiacon, m. *schroefflesch, f.*
- Flagellans, m. pl. *geeselsbroeders, m. pl.*
- Flagellation, f. *-de Jesus Christ, geseling (van Jezus Christus), f.*
- Flageller, v. a. *geeselen.*
- Flageolet, m. *soort van klein fluitje, n.*
- Flageoleur, m. *die op zoodantg fluitje speelt of blaast, m.*
- Flagorner, v. n. fa. *overdragen, aanbrengen, oogdien.*
- Flagornerie, f. fa. *overdraging, aanbrenging, oogdiening, f.*
- Flagorneur, m. euse, f. fa. *hij of zij, die iets valsch aanbrengt, m. en f. oozendievaar, m. oogendienst, f.*
- Flagrant, a. m. en-délit, *op heeterdaad.*
- Flaine, f. *soort van trielje, f.*
- Flairer, v. a. *ruiken.*
T. snuffelen, ergens de lucht van hebben (van honden sprekende).
- Flaireur, m. fa. *-de cuifine, tafel. schuimer, panlicker, m.*

Flamant, Phénicoptère, m. zekere wattervogel (in Afrika), m.
 Flambant, ante, a. vlamvend, gloeiend.
 Flamhart, m. kool, die nog niet geheel doorgebrand is, f.; dwaallicht, dat zich aan de mast van een schip hecht, n.
 Flambe, f. lischbloem, f.
 Flambeau, m. fakkel, f.; groot waslicht enz., n.; hooge kandelaar, m.
 Flambé, ée, a. fig. bedorven, verlore.
 Flamber, v. n. vlammen, branden.
 v. a. boven de ylam houden, door de vlam halen; zengen; met gesmolten spek bedruipen.
 Flamberge, f. p. u. zware degen, m.
 Flamboyant, ante, a. vlamvend, flinkerend.
 Flamboyante, f. T. soort van vuurwerk, n.; zekere tulp, f.
 Flamboyer, v. n. vlammen, flikkeren.
 Flamme, f. vlam, f.
 T. wimpel, m.; smids laatijzer, n.
 Flammèche, f. vlammetje, vonkje, n.
 Flammette, f. T. laatvlijm, f.
 Flan, m. vlade of vla, f.
 T. gouden of zilveren stuk, dat rond gesneden is om gemunt te worden, n.
 Flanc, m. weeke zijde, f. het dunne of weeke (van den buik), n. zijde (van een schip), enz., f.
 T. strijkhoeck, m. (gedeelte van een boiwerk tusshen de voorzijde en de gordijn).
 pl. fig. boezem (eener zwangere vrouw), m.
 Flanchet, m. ribbestuk van eenen os, n.
 Flancnade, f. T. steek in de zijde (in het scherm), m. flanknade, f.
 Flandrin, m. fa. lang en mager mensch, m.
 Flanelle, f. flanel of fenel (ligte engelsche baai), f.
 Flanquer, v. a. T. van ter zijde bestrijken of dekken (van een bol-

werk sprekende); ter zijde stellen.
 -un coup, &c. fa. eenen slag enz. geven.
 fe-, v. r. fa. zich op eene onbeleeftde wijze ergens neêrzetten.
 Flaque, f. pool, plas, m.
 Flaquée, f. fa. watergoot, f.
 Flaquer, v. a. fa. bestorten, bespaten.
 Flasque, a. flap, mat, krachteloos.
 Flasque, f. kruitdoos, f. kruithoren, m.
 Flasque, m. T. kruitkist, f.
 Flâtrer, v. a. eenen door een' dollen hond gebetenen hond met een gloeiend ijzer vóór het hoofd branden.
 Flatture, f. T. schuilhoek van eenen haas of wolf, m.
 Flatter, v. a. vleijen, liefkozen.
 fe-, v. r. zich vleijen; een al te gunstig denkbeeld van zich zelyen hebben.
 Flatterie, f. vleijertij, pluimstrijkerij, f.
 Flatteur, euse, a. vleijend; liefkozend
 m. f. vleijer, m. vleister, f.
 Flatteusement, ad. op eene vleijende wijze.
 Flatteux, euse, a. winderig, dat winden veroorzaakt.
 Flatuosité, f. winderigheid, f.
 Fléau, m. dorschylegel; ijzeren handboom, waarmede de staipooten van binnen gesloten worden, m.; balans eener weegschaal, f.
 fig. plaag, bezoeking, roede, f.
 Flèche, f. pijl, m.; spits van eenen toren, f.; disselboom eener koets, m.; wip eener ophaalbrug; soort van kleine schans, f.; boom van eene koets, m.
 -de lard, zij of zijde spek, f.
 Fléchir, v. a. buigen, krommen.
 fig. bewegen, verbidden.
 v. n. zich buigen.
 fig. bewegen worden, toegeven.
 Fléchissement, m. buiging (der knie), f.
 Fléchisseur, m. T. buigspier, f.
 Flegmagogue, a. slijm afdrijvend.

Flegmatique, a. *koudvochtig*, flegmatisch; *gematigd*, *verdraagzaam*.
 Flegme, m. T. *flegma*; *slijm*, n.
 fig. *koelbloedigheid*, f.
 Flétrir, v. a. *verwelken*, *doen bederven*.
 fig. *schenden*, *ontoeren*.
 -le cœur à q., *bedreeven*; *moedeloos* maken.
 fe., v. r. *verwelken*.
 Flétrissure, f. *verwelking*, f.
 fig. *schandvlek*, f.; *brandmerk*, n.
 Fleur, f. *bloem*, f.; *bloesem*; *dauw* (van onbehandelde vruchten enz.), m.
 fig. *de bloem*, *de kern*, f. *het beste*, *het puik*, n.; *glans*, m.
 à-de..., ad. *evenwigtig*, *Horizontaal*.
 pl. T. *maandstonden der vrouwen*, pl.
 Fleuraison, f. *bloei*; *bloemetijd*, m.
 Fleurdeliser, v. a. *met leliën beschilderen*; *brandmerken*.
 Fleurir, v. n. *wel rieken of ruiken*, *eene aangename geur uitwasemen*.
 Fleurer, m. *schermdegen*, m. *fleurret*; *foretzijde*, f.; *foretband*; *zekere pas* (in het dansen), m.
 Fleurette, f. *bloemtje* (in herdersdichten), n.
 fig. pl. *vleijende woorden*, *minneredenen*, f.
 Fleuri, ie, a. *bloeiend*.
 fig. *opgepronkte (reden)*, f.; *blozend (gelaat)*, n.
 Fleurisme, m. *liefhebberij van bloemen*, f.
 Fleurir, v. n. *bloeien*.
 fig. *in een' bloeienden staat zijn*.
 Fleurissant, ante, a. *bloeiend*.
 Fleuriste, m. *liefhebber van bloemen*; *bloemist*, m.
 peintre-, *bloemenschilder*, m.
 Fleuron, m. *bloemwerk*, *bloemfeeraad*, n.
 Fleuve, m. *vloed*, m. *grote rivier*, f.
 Flexibilité, f. *buigzaamheid*, f.
 Flexible, a. *buigzaam*.
 fig. *handelbaar*, *gedwee*.
 Flexion, f. *buiging*, f.
 Flibot, m. *klein schip van niet meer dan 100 tonnen*, n.

Flibustier, m. *vrijbuiters in de Amerikaanse wateren*, m.
 Flin, m. *dondersteen*, m.
 Flion, m. *soort van kleine zeemossel*, f.
 Flipot, m. T. *houten lasch om een gebrek te dekken*, f.
 Flou, m. m. *vlok*, f.
 Floraison, f. *het schieten van bloemen*, n.
 Floraux, a. m. pl. *jeux-*, *spelen ter eere van Flora*, n. pl.; *het te Toulouse in den jare 1322 opgericht geleerd gezelschap*, n.
 Floréal, m. n. c. *bloemaand* (van den 20sten April tot den 10den Mei), f.
 Florée, f. *soort van indigo*, m.
 Florence, m. *florentijnsch taf.*, n.
 Florer, v. a. T. *breeuwen* (een schip).
 Florès, fa. *faire-*, *grooten zwier maken*, *verkwisten*.
 Florin, m. *gulden*, m.
 Florissant, ante, a. fig. *bloeiend*.
 Flot, m. *golf*, *baar*, f.; *vloed*, m. T. *houtvlot*, n.
 à-, *vlot*.
 pl. fig. *vloeden* (van tranen), *stroomen* (van bloed), pl.
 Flottable, a. *vlotbaar*.
 Flottage, m. *het afvaren van een houtvlot*, n.
 Flottation, f. T. *gedeelte van een schip, dat aan de oppervlakte van 't water roert*, n. *uitwatering*, f.
 Flottant, ante, a. *drijvend*, *vlot*; *zwevend*.
 fig. *onzeker*, *weifelend*, *in twijfel staande*.
 Flottation, f. *drijving*, f.
 Floute, f. *vloot*, f.
 Flotté, a. m. *bois-*, *vlothout*, n.
 Flottement, m. T. *golvenvormige beweging* (onder het krijgsvolk), f.
 Flotter, v. n. *drijven*; *vliegen*, *zweven*.
 fig. *onzeker zijn*, *weifelen*, *in twijfel staan*.
 Flottille, f. *kleine vloot*, *stotille*, f.
 Flou, ad. T. *peindre-*, *op eene zachte wijze schilderen*.

Flouette, f. T. *weërhaan, weërwijzer, m.*
 Fluant, a. m. papier-, vloeipapier, n.
 Fluante, m. T. n. c. *verbinding der zuren met loozouten en aarde, f.*
 Fluctuation, f. T. *golvende beweging der vochten, f.*
 fig. n. c. *wankelmoedigheid, f.*
 Fluctuer, v. n. n. c. *in gedurige beweging zijn; weifelen.*
 Fluctueux, euse, a. p. u. *in eene hevige beweging zijnde.*
 Fluër, v. n. *vlieten, vloeijen.*
 Fluët, ette, a. *teër, zwak van aard.*
 Fluide, a. *vloeibaar.*
 Fluidité, f. *vloeibaarheid, f.*
 Flûte, f. *fluit, f.; transportschip van niet meer dan 40 stukken, n.*
 -douce, *zachte fluit, f.*
 -allemande, *traversière, dwarsfluit, f.*
 Flûte, ée, a. *voix flûteé, zwakke stem, f.*
 Flûter, v. n. *fluiten, op de fluitspelen.*
 fa. *zuipen.*
 Flûteur, m. *euse, fa. flüter, fluitspeler, fluitspeelster, m. en f.*
 Fluviale, a. *wat tot rivieren behoort, in rivieren groeit.*
 Flux, m. *vloed, m.*
 -de ventre, *buikloop, f.*
 -de bouche, *kwijling, f.*
 fig. *vloed van woorden, m.*
 avoir un- de bourse, *fa. geen geld in den zak kunnen houden.*
 Fluxion, f. *vloed, m. zinking, f.*
 Fluxionnaire, a. *die met zinkingen gekweld is.*
 Facile, m. *arm-beenpijp, f.*
 Foène, f. *elger, steek-elger (waarmede men vischt), m.*
 Foerre, Foarre, m. *stroohalm, m.*
 Fœtus, v. Fœtus.
 Foi, f. *geloof, n.; trouw, toezegging, f. woord, n.; bevestiging, f.*
 faire- de, *getuigen, bevestigen.*
 aigne de-, *geloofwaardig.*
 n'avoir ni- m loi, *zich noch aan gedsdienst noch aan wetten kreunen.*

en bonn-, *ad. ter goeder trouw.*
 de bonne-, *ad. opregtelijk, in waarheid, ter goeder trouw.*
 ma-, i. *waarachtig.*
 par ma-, i. *op mijne eer.*
 en- de quoi, *tot bevestiging van, ten oorkonde van.*
 Foible, a. *zwak, krachteloos.*
 m. *zwak, n. zwakheid, zwakke zijde, f.*
 Foiblement, *ad. zwakkelijk, met weinig kracht.*
 Foiblesté, f. *zwakheid; onmagt, flauwte, f.*
 Foibir, v. n. *zwak worden, verzwakken.*
 Foie, m. *lever, f.*
 Foin, m. *hooi, n.*
 i. *fa. foei!*
 Foire, f. *jaarmarkt, kermis, f.*
 fa. *buikloop, f.*
 Fois, f. *maal, reis, f.*
 à- de corps, *midden om 't lijf.*
 à la-, *ad. te gelijk, op eenmaal.*
 de- à autre, *ad. somtijds, altemets.*
 Foisson, f. *overvloed, m.*
 à, *ad. fa. in overvloed.*
 Foissonner, v. n. *overvloed hebben; zich sterk vermeerderen.*
 Fol, v. Fou.
 Fôlâtre, a. *kortswijlig, vrolijk, kluchtig.*
 Fôlâtement, *ad. op eene kortswijlige, boertende wijze.*
 Fôlâtrer, v. n. *kortswijlen, boerten.*
 Fôlâtrerie, f. p. u. *klucht, snake-rij, f.*
 Fôlichon, onne, a. *fa. koddig, vrolijk.*
 Fôlic, f. *zinneloosheid; dwaasheid, zotheid, f.*
 à la-, *ad. smoorlijk, tot gek wordens toe.*
 Fôlié, ée, a. T. *van bladzijde tot bladzijde geteekend, gefolicéerd.*
 Fôlio, m. *bladsgroote, f. folio.*
 un in-, *een boek in folio, een foliant, m.*
 Fôlioles, f. pl. T. *blaadjes, n. pl.*
 Fôllement, *ad. op eene zotte, dwaaze wijze.*
 Fôllet, ette, a. *kortswijlig, kinderachtig.*
 poil-, *vlasbaard, m.*

feu-, dwaallicht, n.
 esprit-, nachgeest, m.
 Folliculaire, m. n. c. soort van
 schimpnaam, dien men aan dag-
 blad-schrijvers geeft, m.
 Follicule, f. T. vliesje, waarin het
 zaad (der bloemen) beïstoten is, n.
 Follicule, m. T. galblaasje, n.
 Fomentation, f. T. pap, stoving, f.
 Fomenter, v. a. stoven.
 fig. onderhouden, aanstoken, aan-
 blazen.
 Fonçailles, f. pl. onderlagen eener
 bedfede, f. pl.
 Foncé, ée, a. schatrijk; zeer be-
 kwaam in eene kunst of weten-
 schap; donker (van kleuren spre-
 kende).
 Foncée, f. T. leigroeve, f.
 Foncer, v. a. eenen bodem inzetten.
 -une couleur, eeno kleur donker
 maken.
 -à l'appointement, geld schieten.
 Foncier, ière, a. tot den grond of
 eigendom behoorend; grondig.
 rente foncière, grondrente, f.
 Foncièrement, ad. grondig; in den
 grond.
 Fonction, f. bediening (van een
 amt), bezigheid, functie, f.
 pl. natuurlijke werkingen, f. pl.
 Fonctionnaire, m. n. c. ambtenaar, m.
 Fond, m. grond, bodem, m.
 à- de cale, in het ruim (van een
 schip).
 à-, ad. grondig, in den grond.
 de- en comble, van boven tot
 beneden, geheel en al.
 au-, als men het wel inziert.
 Fondamental, ale, a. grondstellig,
 dat tot eenen grond verstrekt,
 fondamenteel.
 Fondamentelement, ad. grondiglijk.
 Fondant, ante, a. smeltend, sappig
 (van ooft sprekende).
 T. oplosfend (de verdikte sappen).
 Fondant, m. T. middel om te doen
 smelten, n.
 Fondateur, m. trico, f. grondleg-
 ger, stichter, m. grondlegger,
 stichter, f.
 Fondation, f. grondlegging, stich-
 ting, f.

Fondement, m. grondslag, m. fon-
 dament.
 fig. grond; aart, m. het achter-
 ste, n.
 Fonder, v. a. gronden, stichten.
 se-, v. r. fur qc. zich ergens op
 gronden.
 Fonderie, f. gieterij; gietkunst,
 f.; smelthuis; wasmelterij, f.
 Fondeur, m. gieter, smelter, m.
 Fondis, m. inzakking (van een ge-
 bouw sprekende), f.
 Fonder, m. plaats, daar het vet
 der beesten gesmolten wordt, f.
 Fondre, v. a. et n. smelten; giet-
 ten; vergaan, afnemen; inzak-
 ken, instorten.
 -sous les pieds, onder de voeten
 wegzinken.
 fur... met geweld aanvallen op...
 fig. -en larmes, in tranen weg-
 smelten.
 se-, v. r. smelten.
 Fondrière, f. slijkgreb, f.; diepe mede-
 derpoel, m.
 Fondrilles, f. pl. grondsoep, n.
 Fonds, m. grond, m. land, vast
 goed, n.; somme geldr, f.; kapi-
 taal, fonds; pakhuis, n. voor-
 raad, m.
 -de boutique, alle de goederen in
 eenen winkel, n.
 biens-, vaste goederen, n. pl.
 à- perdu, op lijfrente.
 Fonger, v. n. doorstaan (van pa-
 pier).
 Fongible, a. T. wat bij 't getal of
 gewigt verkocht wordt.
 Fongite, f. T. soort van steen, naae
 eener paddestoel gelijkende, m.
 Fongueux, euse, a. sponsachtig.
 Fongus, m. T. sponsachtig uitwas, n.
 Fontaine, f. bron, wel; springbron,
 fontein; waterkunst, f; water-
 vas, waterbakje, n.; kraan, f.
 Fontange, f. strik, m. lint, n. (op
 een vrouwen kapsel).
 Fonte, f. smelting; gieting, f.;
 gegoten metaal, n.
 Fontenier, m. bron- fontein- maa-
 ter, m.
 Fonticule, m. T. zijpgat, n. fon-
 tanel.

Fonts, m. pl. -de baptême ou baptis-
 maux, doopvont of vente, f.
 tenir un enfant sur les-, een kind
 ten doop houden.
 For, m. T. registerstoel, m. geregt, n.
 Forain, aine, a. vreemd, uitlandsch.
 traite foraine, tol voor den in- en
 uitvoer der goederen, m.
 Forban, m. zeeroover, vrijbui-
 ter, m.
 Forçage, m. overwigt eener munt, n.
 Forçat, m. roei slaaf, galeiboef, m.
 Force, f. kracht, sterkte; magt,
 f.; geweld, n.
 ad. fa. veel.
 maison de-, verbeterhuis, n.
 de-, par-, ad. met geweld.
 de vive-, geweldigerhand.
 à- de, door, met veel of sterk.
 à toute-, met alle geweld.
 pl. magt; krijgsmagt, f.
 T. droogscheeters-schaar enz., f.
 Forcé, ée, p. et a. gedwongen enz.
 fig. onnatuurlijk.
 Forcement, ad. uit dwang.
 Forcené, ée, a. razend, dol.
 Forceps, m. T. verlossang, f.
 Forcer, v. a. dwingen, noodzaken;
 stormenderhand inrekenen; open
 breken; verdraaijen; geweld
 aandoen, verkrachten.
 -un cheval, een paard te sterk
 afsmatten.
 -un passage, eenen doortogt be-
 magtigen.
 v. n. -de voiles, de rames, alle ze-
 len bijzetten, sterk voortroei-
 jen.
 se-, v. r. zich dwingen; zich
 verrekken.
 Forcettes, f. pl. kleine droogscheer-
 ders-schaar, f.
 *Forclorre, v. a. T. uitsluiten, bui-
 ten houden.
 Forclusion, f. T. uitsluiting, f.
 Forer, v. a. boren.
 Forestier, m. houthvester, m.
 Forestier, ière, a. tot een bosch of
 woud behoorend.
 Forer, m. drillboor, f.
 Forêt, f. bosch, woud, n.
 *Forfaire, v. n. misdoen, misdrij-
 ven,

-à son honneur, zijne eer verge-
 ten.
 Forfait, m. misdrijf, schelmstuk, n.
 misdaad, euveldaad; aanbested-
 ding van een werk, f.
 Forfaiture, f. pligtverzuim, n.; mis-
 daad eens houthvesters, f.
 Forfante, m. fa. zwetser, schelm,
 bedrieger, deugeniet, m.
 Forfanterie, f. fa. zwetserij, schel-
 merij, bedriegerij, f.
 Forge, f. smederij, f.; smidshamer,
 m.; al het werk dat aan ijzer
 verrigt wordt, n.
 Forgeable, a. smeedbaar.
 Forger, v. a. smeden.
 fig. verdenken.
 se-, zich in het hoofd halen.
 Forgeron, m. smid, m.
 Forget, Forjet, m. Forgeture, For-
 jeture, f. T. uitsteking, n.
 Forgeter, Forjeter, v. n. T. uitste-
 ken, uitspringen.
 Forgeur, m. die iets smeeds, m.
 fig. uitvinder, verdenker, m.
 Forhuer, v. n. T. de honden door
 een teeken met den valdhoren
 enz. terug roepen.
 Forhus, m. T. het teeken tot terug-
 roeping (der honden), n.
 Forlane, f. soort van boeredans, m.
 Forlonger, v. n. T. (de honden) ver-
 vooruit loopen (van herten spre-
 korde).
 se Formaliser, v. n. de qc., iets
 kwalijk opvatten; zich over iets
 beklagen.
 Formaliste, m. die zich stiptelijk
 aan de voorschriften der beleefd-
 heid hecht, m.
 fa. pligtpleger, m.
 Formalité, f. wijze van rechtsple-
 ging, formaliteit; naauwkeurige
 waarneming van alles wat de be-
 leefdheid vordert, f.
 Formaat, m. formaat van een boek, n.
 Formation, f. vorming, gedaante-
 geving; vorming, afleiding, f.
 Formatrice, a. f. T. vertu-, vormen-
 de kracht, f.
 Forme, f. vorm, m. gedaante, ge-
 stalte; leest, f.; bol (van eenen
 hood); kousvorm; boekdrukkers
 vorm,

- verm*, m.; laag zand, waarop men den vloer legt, n.; wijze van leggen van eenen haas in zijn leger, f.; zeker gezwel achter aan den voet van een paard, n. en-, in behoortlike orde.
 en-de, ad. in de gedaante van.
 par-de, ad. bij wijze van.
 pour la-, welshaanshalve, pro forma.
- Formel**, elc, a. vormelijk; eigenlijk, duidelijk, nadrukkelijk, formeel.
- Formellement**, ad. uitdrukkelijk, duidelijk, eigentlijk.
- Former**, v. a. vormen-, gedaante geven, afbeelden, maken.
 se-, gevormd worden; zich beschaven.
- Formeret**, m. T. boog van een Got-hisch gewelf, m.
- Formicant**, a. m. pouls-, rasfe maar zwakke pols, m.
- Formidable**, a. vreesfelijk, verschrikkelijk.
- Formier**, m. leestemaker, m.
- Formulaire**, m. voorschrift, formulier, n.
- Formule**, f. wijze van regtshandel, f.; recept, n.
- Formuler**, v. n. recepten schrijven.
- Formuliste**, v. Formaliste.
- Fornicateur**, m. trice, f. hij of zij, die zich aan hoererij of ontucht overgeeft, m. en f.
- Fornication**, f. hoererij, f.
- *Forpaitre**, Forpaiser, v. n. T. ver af weiden of grazen.
- Forfenant**, a. T. verhit op het wild (van honden sprekende).
- Fort**, Forte, a. sterk; vast; dik, digt; zwaar; hevig; groot, magtig; kloekmoedig; ervaren.
 esprit-, vrijgeest, m.
 se faire-, de qci., ergens goed voor zijn; zich voor iets sterk maken.
- Fort**, m. sterkte, kracht, f. sterkste graad, m.; vesting, schans, f. fort; het digtste van een bosch, n.
 ad. sterk; zeer.
 -et ferme, ad. fa. hardnekkiglijk.
- Fortement**, ad. sterk, op eene krachtige, nadrukkelijke wijze.
- Forteresse**, f. sterkte, vesting, fort, f.
- Fortifiant**, ante, a. versterkend.
- Fortificateur**, m. krijgswaarkunde-, m.
- Fortification**, f. vestingbouw, m.; krijgswaarkunde, f.; vestingwerk, n. fortificatie, f.
- Fortifier**, v. a. vesten; versterken; sterk maken.
 -les teintes, les ombres, T. krachtiger van verwe maken, de kleuren of schaduw sterker doen uitkomen.
 se-, v. r. zijne krachten weder bekomen; zich sterk maken.
- Fortin**, m. kleine schans, f.
- Fortrait**, aite, a. te veel afgemat (van paarden sprekende).
- Fortraiture**, f. te sterke afmatting (der paarden), f.
- Fortuit**, ite, a. gevallen, toevallig.
- Fortuitement**, ad. bij geval, bij toeval.
- Fortunal**, m. rukwind; m.
- Fortune**, f. geluksgodin, fortuna, f.; geluk; geval, toeval; weder-yaren, n. ontmoeting, f.; vermogen, n.
 bonne-, uiterste gunstbewijs (eener vrouw), n.
- Fortuné**, ée, a. gelukkig, voorspoedig.
- Fortvêtu**, Forvêtu, m. man, die blyven zijnen staat gekleed is, m.
- Forure**, f. boorgat; sleutelgat, n.
- Fosse**, f. kuil, m. hol, n. groeve, f.; groote ketel, waarin het sin gesmolten wordt, m.; leertouwers-kuip, f.; graf, n.
 basse-, onderaardsche gevangenis, f.
- Fosé**, m. gracht, sloot, f.
- Fosfette**, f. kuiltje, n.
- Fosfile**, a. T. uit de aarde gegraven. m. delfstof, f.
- Fosfoyer**, v. a. met grachten omringen; omgraven.
- Fosfoyeur**, m. doodgraver, m.
- Fou**, Fol, Folle, a. gek, zot, dwaas.
 être fou de-, verzos zijn op...

- fou rire, *hèt lagchen zonder reden.*
- la folle farine, *stofmeel, n.*
m. et f. *zet, m. zottig, f. enz.*
- Fouace, *f. aschbrood, n.*
- Fouage, *m. schoorsteengeld, n.*
- Fouailler, *v. a. fa gedurig met de zweep slaan.*
- Foudre, *f. bliksem, m. bliksemstraal, f. bliksemvuur, n.*
m. -de guerre, *d'eloquence, geduchte krijgsheld; krachtige redenaar, m.*
pl. -de Pégliſe, *du vatican, banbliksem, m.*
m. T. *voedervat, n.*
- Foudroiement, *m. het slaan met den bliksem, n*
- Foudroyant, *ante, a. bliksemend.*
fig. *verschrikkelijk, vervaarlijk.*
- Foudroyante, *f. soort van vuurwerk, n.*
- Foudroyer, *v. a. met den bliksem slaan, verpletteren.*
fig. *heviglijk beschieten.*
v. n. *heviglijk schelden en razen.*
- Fouée, *f. T. fakkeljagt, f.*
- Fouène, *v. Foène.*
- Fouet, *m. zweep, roede, f.; klap-touw (eener zweep), n.; stofbezem, m.*
faire claquer son-, *prov. zich ergens veel op laten voorſtaan, veel gerucht maken.*
- Fouetté, *ée, p. of a. gegeesfeld; geſtrept (van vruchten ſprekende).*
- Fouetter, *v. a. zweepen, geeselen; tot ſchuim slaan (van room ſprekende); een boek met touwjes binden om den rugband te maken.*
v. n. fig. *met hevigheid ergens tegen aan slaan, doorſtrijken.*
- Fouetteur, *m. die gaarne zweept, geeselt, m.*
- Fougade, Fougasse, *f. T. kleine mijn, f.*
- Fouge, *f. T. hol, n. of kuil, m. (door een wild zwijn gewroot).*
- Fouger, *v. n. T. wroeten (van wilde zwijnen ſprekende).*

- Fougeraie, *f. plaats, waar veel varenkruid groeit, f.*
- Fougère, *f. varenkruid, n.*
- Fougon, *m. T. ſcheepskombuis, f.*
- Fougue, *f. oplopendheid, gramſchap; vurige drift der jeugd; woede, f.*
fig. *dichterlijke geestdrift, f.*
mât, *vergue, perroquet de-, bezaans-mast, begin-ree, kruisſeng, f.*
pl. *soort van zwervers of voetzoekers, pl.*
- Fougueux, *euse, a. oplopend, driftig, toornig; wild.*
- Fouie, *m. T. ſumak (zekere plant), f.*
- Fouille, *f. opdelving, opgraving, f.*
- Fouille-au-pot, *m. fa. koksjongen, m.*
- Fouille-merde, *m. soort van keyer, die op den drek aast, m.*
- Fouiller, *v. a. opgraven, opdelfen.*
v. n. *in de aarde wroeten of graven.*
fig. *zoeken, doorzoeken.*
T. *verdiepen.*
- Fouine, *f. ſteen- of huismarter, m.*
- Fouir, *v. a. graven; uitgraven.*
- Foulage, *m. het inslaan des harings in tonnen, n.*
- Foulante, *a. f. pompe-, pomp met een drukwerk, f.*
- Foule, *f. hoop, m. groote menigte, f. gedrang, n.; onderdrukking, f.*
T. *het vollen van lakens, hōden enz., n.*
en-, *in menigte.*
- Foullées, *f. pl. T. sporen of voetſtappen van een hert, pl.*
- Fouler, *v. a. vertreden, vertrappen.*
fig. *kwellen, onderdrukken; door aſperſingen geweld aandoen.*
T. *betreden (de klei); (wijn-druiven in eens kuip) treden; (laken) vollen; (eenen hoed) beärbeiden of walken.*
-aux pieds, *met voeten treden, verachten.*
- Foulerie, *f. T. vol- of vul-molen, m.*
- Fouleur, *m. druivetreders; laken-voller, m.*
- Fouloire, *f. volkuip; werk- of walktafel (der hoedemakers), f.*
- Foulon, *m. lakenvoller, m.*

terre à-, *volaarde, f.*
 moulin à-, *volmolen, m.*
 Foulque, *f. waterhoen, f.*
 Foulure, *f. kneuzing, drukking, f.*
 pl. T. *sporen van een hert, pl.*
 Foupir, *v. a. fommelen, kreuken.*
 Four, *m. bakoven; stookoven, m.;*
bakhuis, n.
 fig. *donkere plaats, f.*
 Fourbe, *a. bedriegelijk, schelmachtig;*
valsch.
m. schelm, guit, bedrieger, m.
f. bedriegerij, f.
 Fourber, *v. a. bedriegen.*
 Fourberie, *f. bedriegerij, f.*
 Fourbir, *v. a. schoon, glad maken*
(wapens enz.)
 Fourbisteur, *m. zwaardveger, m.*
 Fourbisture, *f. het zwaardvegen, n.*
 Fourbu, *uc, a. bevangen (van paarden*
sprekende).
 Fourbure, *f. T. bevanging (van een*
paard), f.
 Fourche, *f. groote vork of gaffel, f.*
 à la-, *ad. lomp, plomp.*
 fourches patibulaires, *galg, f.*
 Fourché, *a. gespleten.*
 Fourcher, *v. n. zich als een vork*
van één splijzen.
 Fourchet, *m. T. zweer tusſchen de*
vingers, f.
 Fourchettè, *f. vork; tafelvork;*
vleeschvork, f.
 Fourchon, *m. tand eener vork, m.*
 Fourchu, *ue, a. vorkswijze gemaakt,*
gespleten.
 Fourchure, *f. verdeling, afscheiding, f.*
 Fourgon, *m. soort van rijtuig,*
fourgon; bakkers gloetijzer, n.
 Fourgonner, *v. n. de kolen in eenen*
oven met het gloetijzer aanhalen
en omroeren.
 fig. *fa. het vuur opstoken.*
 Fourmi, *f. mier, f.*
 Fourmilière, *f. miereneest, n.*
 fig. *fa. hoop, zwerf, m.*
 Fourmillant, *a. pous, T. ongelijke*
en zwakke pols, m.
 Fourmilion, Fourmica-leo, *m. mier-*
rener, m.
 Fourmillement, *m. joukte, f.*
 Fourmillèr, *m. miereneester, m.*

Fourmillier, *v. n. krietenz; jauken.*
 Fournage, *m. ovengeld, n.; bak-*
oven, m.
 Fournaitè, *f. smeltoven, stookoven, m.*
 Fournèau, *m. oven, m.*
 T. *mijnkamer, f.; fornuis (in*
eene keuken), n.
 Fournèe, *f. oven vol, gebak, n.*
 Fournette, *f. T. kleine oven, m.*
 Fourni, *je, p. et a. voorzien, var-*
zorgd, geleverd; wel bezet.
 Fournier, *m. ière, f. hij of zij, die*
zonen oven van een regtsgebied
in pacht heeft, m. en f.
 T. *die op de troktafel van vo-*
ren door de poort schiet, m. en f.
 Fournil, *m. bakhuis, n. ovenplaats, f.*
 Fourniment, *m. kruittflesch, f. kruis-*
horen, m.
 Fournir, *v. a. (q. de qc.) verzor-*
gen, voorzien; leveren, opleveren,
verschaffen; bijdragen, fourneren-
sa carrière, zijne loophuan ver-
eindigen.
 v. n. -à, *goedmaken, genoeg zijn.*
 Fournisfement, *m. geschoten kapi-*
taal, fournisfement, n.
 Fournisfeur, *m. verzorger van le-*
vensmiddelen, leverancier, m.
 Fourniture, *f. voorraad, m.; levo-*
ring; bijdrage, f.; spekruid van
salade, n.
 Fourque, *f. T. gaffelstuk, n.*
 Fourrage, *m. voeder (voor vee), n.*
 fouraie; *het voeder halen, fou-*
rageren; het krijgsvolk, tot dek-
king van hetzelfde dienende, n.
 Fourrager, *v. n. voeder halen, fou-*
rageren.
 v. a. *rooven, plunderen, ver-*
nielen.
 Fourrageur, *m. die uitgaat om voe-*
der te halen, m.
 Fourré, *ée, p. et a. ingestoken;*
gevoerd; dicht bewaſen.
 pays-, *boschachtig land, n.*
 bois-, *bosch, daar veel houts in*
staat, n.
 coup-, *ſteek, dien men malkan-*
der te gelijk geeft, m.
 fig. *verraderlijke ſteek of trek,*
m.
 paix fourrée, *ſchijnvrede, m.*

- langues fourrées, overtrekkene
rongen, f. pl.
fourré de malice, vol van boos-
aardigheid.
- Fourreau, m. overtrekfel, n. koker,
m.; schede, f. bolster, m.; loof,
dat het koren gestoten houdt, n.
faux-, m. overschede, f.
- Fourrée. f. spaansche loogasch, f.
- Fourrelier, v. Garnier.
- Fourrer, v. a. steken, insteken enz.;
soefsteken; met bont voëren.
fig. inlaschen; ingieten.
se-, v. r. zich steken, zich ver-
bergen, zich indringen, zich
mengen in; warme kleederen
aantrekken.
- Fourreur, m. bontwerker, m.
- Fourrier, m. huishefster (bij
Vorsten enz.); fourier, foort
van onderofficier bij het voet-
volk, m.
- Fourrière, f. houtzolder in eens
Koning's hof, m.
mettre en-, panden (een stuk vee).
- Fourrure, f. pelsterij, f.
pl. fig. plaatsen van eene vreem-
de hand, die heimelijk in eenen
tekst gelaast zijn, f. pl.
- Fourvoisement, m. p. u. doling, f.
- Fourvoyer, v. a. doen dolen.
se-, v. r. verdwalen, verdolen.
- Fouteau, m. v. Hêtre.
- Foutelaie, f. beukenbosch, n.
- Foyer, m. haard, m.; schookkamer
op het tooneel, f.
T. brandpunt, n.; plaats, waar
eene ziekte, enz. huisvest, f.
pl. haardstede, f.
- Fracas, m. vermorseling, f. geweld,
geraas, gekraak, n.
- Fracasfer, v. a. verbrijzelen, ver-
morselen.
- Fraction, f. p. u. breking, f.
T. breuk, in de getallen, f.
- Fractionnaire, a. T. eene break in
zich bevattend.
- Fracture, f. braak; breuk, been-
brauk, f.
- Fracturé, ée, a. T. verbrijzeld; ge-
broken.
- Fragile, a. breeikbaar, broos.
fig. gebrekkelijk; vergankelijk.

- Fragilité, f. breeikbaarheid, broos-
heid, f.
fig. vergankelijkheid, bouwval-
ligheid, f.
- Fragment, m. afgebroken stuk, n.
fig. overblijffel, fragment, n.
- Frai, m. zaad, n. kuit, f. (van
visch); het rijden der vischen,
n.; rijdtijd, m.; broedsel van
jonge vischen, n.; sijting der
munten, f.
- Fraichement, ad. vorsch, onlangs,
heel nieuw; koeltjes, in de koelte.
- Fraicheur, f. koolte, koelheid; fris-
sche; levendige kleur, f.
-du teint, des couleurs, des fleurs,
blos, m. frischheid van 't ge-
laas, van de kleuren, van de
bloemen, f.
- Fraichie, f. T. koelte op zee, f.
- Fraichir, v. n. T. opwakkeren, ster-
ker worden (van den wind spre-
kende).
- Frairie, Frèrie, f. fa. gezelschap
waarin men zwiert, n.; vrolijke
partij, f.
- Frais, Fraiche, a. frisch, vorsch,
koel.
vent-, wakkere, stevige koelte, f.
fig. nieuw; gezond, levendig,
vrolijk.
ad. kortelings, onlangs.
- Frais, m. koelte, frische lucht, f.
- Frais, m. pl. kosten, onkosten, pl.
constituer en-, op kosten jagen.
sur nouveaux-, op nieuw.
- Fraïse, f. aardbezie; omloop van
een kalf, f.; halskraag, m.;
wrat in de gedaante eener aard-
bezie; ronde vijf der horlogie-
makers; zinkboor, f.
pl. T. stormpalen, f. pl.
- Fraïsement, m. T. palen om de pi-
laars eener brug, f. pl.
- Fraïser, v. a. krullen, plooijen.
T. met stormpalen voorzien;
(eene schroef) indraaijen; (boon-
nen) pellen; (deeg) kneden;
de schutters eener beide voet-
volk met geveldde picken dek-
ken.
- Fraïsette, f. kleine kraag, m.
- Fraïsier, m. aardbezieplant, f.

- Fraissil, m. T. uitgebrande smids kolen, f. pl.
- Fraisfoir, m. T. soort van hoor, f.
- Framboise, f. framboos, f.
- Framboisier, v. a. met frambozenas innaken.
- Framboisier, m. frambozeboom, m.
- Franc, m. zekere fransche munt, franc, f.
- Franc, irauhe, a. vrij, los; redelijk, opregt; openhartig, vrijmoedig; waar; gansch; tam (van boomen sprekende).
- cheval-du collier, paard, dat men niet behoeft voort te drijven, n.
- homme-du collier, man, die altijd gereed is goed en bloed voor zijne vrienden op te offeren, m.
- ad. regt uit, onbewimpeld.
- Français, François, a. fransch.
- Français, m. franschman, m.
- parler-, fig. onbewimpeld zijne meuing zeggen.
- en bon-, regt voor de vuist, ronduit.
- Franc-alleu, m. landgoed, dat van alle lasten vrij is, n.
- Franc-arbitre, m. vrije wil, m.
- Franc-archer, m. vrijfchutter, m.
- Franc-tief, m. vrijleen, n.
- Frauchir, v. a. overspringen, overklimmen, overkruisen.
- fig. overwinnen.
- Franchise, f. vrijheid, bevrijding; vrijmoedigheid, f.
- Franciscain, m. franciskaner monnik, m.
- Francier, v. a. een woord uit eene vreemde taal ontleenen om het in de Fransche taal te gebruiken.
- se-, v. r. fa. zich naar de fransche zeden schikken of regelen.
- Franc-maçon, m. vrijmetselaar, m.
- François, v. Français.
- Francolin, m. hazel-korhoen, f.
- Frangé, f. beordsel, n. franje, f.
- Franger, v. a. met franje bezetten.
- Franger, Frangier, m. franjemaker, m.
- Frangipane, f. soort van gebak, n.; aangename reuk of geur, f.
- Frangule, f. sporkenboom, m.
- Franque, a. langue- frankische, in de Levant gebruikelijke taal, f.
- Franquette, fa. à la-, vrijmoediglijk, rond uit.
- Frappant, aute, a. treffend, in 's oog loopend, frappant.
- Frappart, m. likkebroër, ruige monnik, m.
- Frappe, f. T. muntslag, m.
- Frappement, m. p. u. geklap (mat de handen enz.), n.
- Frapper, v. a. et n. slaan, slooten, kloppen.
- fig. treffen, in 's oog loopen, frapperen.
- m. T. bij het maatslaan de handen vallen.
- Frappeur, m. euse, f. fa. klopper, m. klopper, f.
- Frasque, f. fa. looze streek of trek, m.
- Frater, m. fa. barbiersknecht, m.
- Fraternel, elle, a. broederlijk.
- Fraternellement, ad. op eene broederlijke wijze.
- Fraternisation, f. n. c. verbroedering, f.
- Fraterniser, v. n. broederlijk levens-, v. r. n. c. zich verbroederen.
- Fraternité, f. broederschap; verbroedering, f.
- Fratricide, m. broeder- of zuster-moorder; broeder of zuster-moord, m.
- Fratrifée, ou Fraternellec, a. rime-, rijm, dat van het voorgaande vers in het volgende vers herhaald wordt, n.
- Fraude, f. bedrog, n.
- en-, ad. bedriegelijk.
- Frauder, v. a. bedriegen.
- Fraudeur, m. euse, f. bedrieger, m. bedriegster, f.
- Frauduleusement, ad. op eene bedriegelijke wijze.
- Frauduleux, euse, a. bedriegelijk.
- Fraxinelle, f. eschenkruid, n.
- Fraye, v. a. banen; eventjes raken.
- fig. fa. zich verdragen, het wel met elkanderen kunnen schikken.
- v. n. Brijken; kuit of hom schieden.

sen (van vischen sprekende); door wrijving slijten.

Fraveur, f. vrees, angst, f. schrik, m.

Fravoir, m. T. schuur, of wrijfpaal der herten, f.

Frayure, f. T. schuring of wrijving van een hert aan eenen boom enz., f.

Fredaine, f. moedwillige streek, m. guiterij, f.

Fredon, m. T. slooping (in het zingen), f.; drie of vier gelijke kaarten (in zeker kaartspel), f. pl.

Fredonner, v. n. sopen (in het zingen).

Frégate, f. fregat, (zeker ligt schip) n.

Frein, m. gebit, n.
T. band, m.
fig. toom, m.
ronger son-, zich heimelijk ergeren, zijn leed verkroppen.

Frelater, v. a. (wijn) vervalschen.

Frêle, a. brsos, breekbaar.
fig. teeder, zwak.

Frêle, f. p. u. juffer, ongehuwde adellijke dochter, f.

Frelon, m. horzel, f.

Freluche, f. pluís, f. zijden kwastje, n.

Freluquet, m. fa. saletjonker, jonge springer, m.

Frémir, v. n. beven, sidderen; suizen, razen (van water spreken- de, dat aan de kook is).

Frémissement, m. beving, vrees, f. schrik, m.; sidderende beweging, f.

Frêne, m. esch, eschenboom, m.

Frénésie, f. krankzinnigheid, hersenwoede, f.
fig. uitsporige drift, razernij, f.

Frénétique, a. krankzinnig, uitzinnig.

Fréquentment, ad. dikwijls, menigmaal.

Fréquence, f. menigvuldige herhaling, menigte, f.

Fréquent, cnc., a. menigvuldig, gemeen.

Fréquatif, a. m. T. verbe-, werkwoord, het welk aantoont, dat eene zaak dikwijls geschiedt, n.

Fréquentation, f. omgang, m. verkeerling, f.

Fréquenter, v. a. dikwijls bezoeken. v. n. omgaan, verkeeren (met iemand).

Frère, m. broeder, m.
-de lait, medezuigeling, m.
frères jumeaux, tweelingen, m. pl.
-utérins, broeders van moeders kant, halve broeders, m. pl.
-confanguins, broeders van vaders kant alleen; m. pl.
-germains, volle broeders, m. pl.
faux-, valsche broeder, verrader van zijn gezelschap, m.
bon-, goede, vrolijke broeder, m.

Frérot, Frérotin, m. broedertje, n.

Fresaic, f. kerk-uil, steen-uil, m.

Fresque, f. T. schilderij op natten kalk, f.

Fresure, f. afval van een dier, m.

Fret, m. T. verhuring van een schip; scheepsvracht, f.

Fréter, v. a. een schip verhuren of huren.

Fréteur, m. verhuurder (van een schip), m.

Frétillant, ante, a. brooddronken, dartel, uitgelaten, altijd huppelend en springend.

Frétillement, m. gedurige beweging, f. het huppelen en springen, n.

Fretiller, v. n. in eene gedurige beweging zijn, huppelen en springen.

Fretin, m. broedsel van visch, n.
fig. fa. uitshot, n.

Frette, f. T. ijzeren ring of band, m.

Freux, m. soort van kraai, f.

Friabilité, f. broosheid, breekbaarheid, f.

Friable, a. broos.

Friand, ande, a. lekker; snoepachtig. m. lekkerbek, m.

Friander, v. n. gaarne snoepen.

Friandise, f. lekkerheid, snoepachtigheid, f.
pl. snoeperijen, f. pl.

Fricandeau, m. gestoofde dunne schijfjes kalfsvleesch, n.

Fricandelles, f. pl. soort van botergebak uit kalfsvleesch enz., n.

Fricassee, f. soort van vleeschgerecht, n. fricassee.

Fricasfer, v. a. fruiten, opstoven.
fig. fa. op eene liederlijke wijze doorbrengen.

Fricasfeur, m. gaarkok, m.

Friche, f. onbebouwd land, m.
en-, ad. braak.

Friction, f. T. wrijving, f.

Frigéfier, v. Refroidir.

Frigidité, f. T. onvermogen van eenen man tot voorttelling, n.

Frigorifique, a. T. verkoelend.

Frigotter, v. n. geluid maken als een ynk.

Frileux, euse, a. huidverig.

Frimaire, m. n. c. rijpmaand, f.
(van den 21sten November tot den 20sten December).

Frimas, m. rijp of rijm, witte nevel, m.

Fringant, ante, a. fa. lustig, vrolijk, zeer levendig.
faire le-, zeer moedwillig zijn, zich veel veroorloven.

Friole, m. soort van peer, f.

Friou, m. T. v. Coutre.

Friou, m. dooryaart, f. kanaal, n.

Friper, v. a. fa. fommelen, kreuken; bederven, afflijten.

fig. fa. verdoen; afftellen; verzuimen.

Friperie, f. oude kleeremarkt; oude kleerekraam, f.

Fripe-sauce, m. fa. lichtmis, doorbrenger, m.

Fripier, m. ière, f. uitdrager, oude kleerekooper, m. uitdraagster, oude kleerekoopster, f.

Fripon, m. onne, f. gult, schelm, deugeniet, m. slecht, ondeugend vrouwspersoon, n.

a. schelmachtig, doortraps.

Friponneau, m. fa. kleine schelm, m.

Friponner, v. a. ontstelen, bedriegen.

v. n. schelmerij plegen.

Friponnerie, f. schelmerij, f. schelmstreek, m.

Friquet, m. boommuschje, n.; kleine schuimspaan, m.

*Friré, v. a. in de pan bakken.

Frise, f. baai, f.

T. hakkebord, n.; poortlakens, zuigers, pl.; fries, platte faas aan eenen pilaar, f.

Frifer, v. a. krullen.

-la corde, eenen bal snijden (in het kaatspel).

fig. even aanraken.

v. n. zich het haar krullen.

T. dubbel te voorschijn komen (van letters sprekende, die, niet vast in den vorm staande, een slecht afsraksel maken).

Frifoir, m. T. graveerijzer; nopijzer, n.

Frison, m. korte onderrok (van vrouwen), baaije rok, m.; slapkan of pul (op schepen), f.

Frifotter, v. a. fijne krullen; kunstiglijk vouwen.

Frisque, a. aardig, sterlijk.

Frisque, f. T. frisket (een r drukpers), f.

Frison, m. koude, huierving, rilling, f.

Frisonnement, m. rilling, f.

Frisonner, v. n. beven, rillen, grillen.

Frisure, f. krulling, f.; kapsel, n.

Fricillaire, f. Kievits-ei (zekere bloem), n.

Fritte, f. T. schuim van gesmolten glas, n.

Fritter, v. a. schuim van gesmolten glas bereiden.

Friture, f. het bakken in de pan, n.; gesmolten boter of olie, om iets in te bakken, f.; gebakken visch, m.

Frivole, a. gering, slecht, ijdel, beuzelachtig, nietig.

Frivolité, f. ijdelheid, beuzelachtigheid, enz. f.

Froc, m. monnikskap, f. monnikkleed, n.

Frocard, m. monnik, m.

Froid, m. koude, vorst, f.

Froid, oide, a. koud.

de sang, in koelen bloede.

fig. koelbloedig, onverschillig.

a-, ad. koud, zonder vuur.

battre-, met koudheid aanhooren, ontvangen.

- souffler le chaud et le-, prov. de huig naar den wind hangen.
- Froidement, ad. koeltjes.
- Froideur, f. koude; koelheid, onverschilligheid, f.
- Froidir, v. n. et fe-, v. r. koud worden.
- Froidure, f. koude der lucht, f. fig. winter, m.
- Froidureux, euse, a. fa. koud, hui-verig.
- Froissement, m. verbrijzeling, kneuzing, f.
- Froisser, v. a. breken, kneuzen, verbrijzelen; kreuken.
- Froisure, f. kneuzing, f.
- Frolement, m. ligte wrijving, van iets dat in 't voorbijgaan wordt aangeraakt, f.
- Froler, v. a. wrijven, in 't voorbij gaan ligt aanraken.
- Fromage, m. kaas, f.
- Fromager, m. ière, f. hij of zij, die kaas maakt en verkoopt, m. en f.
- Fromager, m. soort van kaasyvorm; kaasboom, m.
- Fromagerie, f. plaats, waar de kaas gemaakt wordt, kaaskamer, f.
- Fromageux, euse, a. kaasachtig.
- Froment, m. tarwe, f.
- Fromentacée, a. f. van den aard van tarwe.
- Fromental, m. havergras, n.
- Fromentée, f. tarwemeel, n.
- Fromenteux, euse, a. n. c. koren-rijk.
- Froncement, m. rimpeling (van het voorhoofd), f.
- Froncer, v. a. rimpelen, plooijen.
- le fourcil, de wenkbrauwen fronsen.
- Froncis, m. Fronçure, f. plooi of vouw van een kled, f.
- Froncle, v. Furoncle.
- Fronde, f. slinger, m.
- Fronder, v. a. slingeren, werpen. fig. beschimpen, belagchen, hekelen. v. n. fa. op de regering schimpen.
- Frondeur, m. slingeraar; die altijd op de regering schimpt, m.
- Front, m. voorhoofd; voorste gedeelte (van een gebouw), n. voorgevel, m. T. voorste gelid, front, n. fig. onbeschaamdheid, f.
- de bandière, linie van een leger onder de wapenen, met vliegende vaandels enz., f.
- de-, ad. van voren; naast elkanderen.
- Frontal, m. hoofdband, hoofddaek; hoofdpranger (zeker touw met knopen), m.
- Frontal, ale, a. tot het voorhoofd behoorend.
- Fronteau, Frontail, m. hoofdband (der jodem); hoofdband (der rouwpaarden); riem aan den kop van een paard, m. T. -de mire, verzigt-top (aan een stuk geschut), m.
- Frontière, f. grens, frontier, f. a. aan de grenzen liggend.
- Frontispice, m. voorgevel van een gebouw, m.; titelplaat, f.
- Fronton, m. geveldak, n. T. spiegel (aan schepen), m.
- Frottage, m. het wrijven, schuren of boenen.
- Frottement, m. wrijving van twee lichamen tegen elkanderen, f.
- Frotter, v. a. wrijven, schuren, boenen; bestrijken. fig. fa. afrosen. fe-, v. r. zich wrijven. fig. à q. iemand aanhalen, met iemand te doen hebben.
- Frotteur, m. hij die boent, schuurt of schoon maakt, m.
- Frottoir, m. schuurlap; wrijfdoek, m.; wrijfborstel, f. T. rolvat (der naaldemakers), n.
- Frotton, m. T. strijkbal der kaartemakers, m.
- Frouer, v. n. T. vogels lokken.
- Fruïdior, m. n. c. vruchtmaand (van den 18den Augustus tot den 16den September), f.
- Fructifère, a. vruchtdragend.
- Fructification, f. T. ontwikkeling van den bloesem en van de vrucht, f.

Fructifier, v. n. vrucht aanbrengeu.
fig. voordeel geven.

Fructuſement, ad. met vrucht of voordeel.

Fructueux, eufe, a. vruchtbaar, voordelig.

Frugal, ale, a. matig, ſpaarzaam, gemeegzaam.

Frugalement, ad. op eene matige, ſpaarzame wijze.

Frugalité, f. ſpaarzaamheid, matigheid (in eten en drinken), f.

Frugivore, a. vrucht-kruid-etend.

Fruit, m. vrucht, f.; ooft, n.
fig. vrucht, f. voordeel, nut, n.
T. vermindering der dikte van eenen muur naar boven toe, f.
pl. inkomsten van een goed, ambt enz., f. pl.

Fruitage, m. fa. boomvuchten, f. pl., allerhande ooft, n.

Fruiterie, f. ooftkelder, m.

Fruitier, m. ière, f. ooft- of vrucht-verkoopſter, m. -verkoopſter, f.

Fruitier, a. ooft- of vrucht-dragend. m. ooft-tuin, m.; verhandeling over de vruchten, f.

Fruste, a. verſteten (van oude munten ſprekende).

Frustatoire, a. T. ongegrond.
m. met ſuiker en wuskaat aangemaakte wijn, m.

Frustrer, v. a. hedriegen, misleiden, te leur ſtellen.
-q. de qc., iemand van iets berooven.

Fucus, m. zeewiet, n.

Fugitif, m. vlugſeling, m.

Fugitif, ive, a. vlugtig, voortvlugtig.

Fugue, f. T. loopje in de zangkunſt, n.

Fuie, f. kleine duiveſlag, m.

*Fuir, v. n. et a. vlyngten, ontvlugten; mijden.
ſc. fol-mème, v. r. zich zelyen ontvlugten.

Fuite, f. vlugt, f.
fig. uitvlugt, f.

Fulguration, f. T. blikſem in een' ſmeltkroes, m.

Fuligineux, eufe, a. roetachtig, donker.

Fuliginofité, f. T. roetachtige zelfſtandigheid of ſubſtantie, f.

Fulminant, ante, a. vreesſelijk razend.
T. ſlag of knap veroorzakend.

Fulmination, f. T. uitvoering of plegtige aankondiging van den kerkelijken ban, m.; knap van het klatergoud, f.

Fulminer, v. a. T. den kerkelijken ban verkondigen.
v. n. vreesſelijk razen, bulderen, tieren.
T. knappen.

Fumage, m. haardſtedgeld, n.
T. het berooken van het geſponnen zilver, n.

Fumant, ante, a. rookend.

Fumée, f. rook, damp, m.

Fumer, v. n. rooken, dampen.
v. a. rooken, in den rook hangen.

Fumeron, m. rookende kool, f.

Fumet, m. aangename reuk van zekere wijnen en ſpijzen, m.

Fumeterre, f. duivekervel, f.

Fumetraux, m. pl. uitgebreide miſt of meſthoopen, m. pl.

Fumeur, m. tabaksrooker, m.

Fumeux, eufe, a. bedwelmend, dronken makend, koppig.

Fumier, m. meſt of miſt, m.

Fumigation, f. berooking, f.
T. bijting door rook, f.

Fumiger, v. a. T. dampen door iets laten gaan; door dampen doorbijten.

Fumiste, m. rookverdrijver, m.

Funèbre, a. tot een lijk of eene begrafenis behoorend.
fig. treurig, ſomber.
oifeau-, ongeluks-vogel, m.

Funer, v. a. T. (de maſten van een ſchip) met touw- en takelwerk voorzien.

Funérailles, f. pl. begrafenis, uitvaart, lijk-ſtaafte, f.

Funéraire, a. dat tot eene lijk-ſtaafte behoort.

Funeste, a. treurig, ongelukkig; rampzalig.

Funestement, ad. op eene ongelukkige, rampzalige wijze.

- Funeur, m. T. *takelmeester*, m.
 Funiculaire, a. T. *machine-, windas met touwen*, n.
 problème-, *kettingvoorstel in de landmeeskunst of geometrie*, n.
 Funtin, m. T. *lopende want (op schepen)*, n.
 Furet, m. *fret (zeker dier)*, n.
 fig. *snuffelaar*, -m.
 Fureter, v. a. *met een fret jagen*.
 fig. *naauwkeuriglijk doorzoeken, alles omhalen; doorsnuffelen*.
 Fureteur, m. *die met een fret jaagt*, m.
 fig. *snuffelaar, nieuwsgierig mensch*, m.
 Fureur, f. *woede, razernij; sterke zucht of begeerte*, f.
 Furibond, onde, a. *woedend, razend*.
 Furie, f. *woede, razernij*, f.
 T. *helsche furie, f. zeer kwaadaardig wijf*, n.
 Furieuxement, ad. fig. *geweldig, zeer veel*.
 Furieux, euse, a. *razend, woedend, dol; hevig*.
 fig. *zeer groot, onmatig*.
 Furin, m. T. *volle, opene zee*, f.
 Farolles, f. pl. *vurige dampen (op zee)*, m. pl.
 Furoncle, m. *bloedvin*, f.
 Furtif, ive, a. *verborgen, heimelijk*.
 Furtivement, ad. *steelswijze, in 't verborgen*.
 Fusain, m. *papenhout (zeker gewas)*, n.
 Fusarolle, f. T. *verferde ring of band om eene zuil*, m.
 Fuscau, m. *klos, m. spil, f.; zeker werktuig van de kantwerkers*, n.
 jambes, *bras de-, spillebeenen, dunne, magere armen*, pl.
 Fusée, f. *klos of spilyol; vuurpijl*, m.
 T. *kruitloop eener bom enz. f.; snek van een uurwerk*, m.; *spil van een braadspit*, f.; *overbeene aan den voet van een paard*, n.
 Fusée, a. f. *de la chaux-, kalk die van zelve en zonder water getoecht is*, m.
- Fuselé, ée, a. T. *naar eene spil geijkend*.
 Fuser, v n. T. *uit één vloeijen en zich uitbreiden; leschen*.
 Fusierole, f. T. *spil aan een weefgetouw*, f.
 Fusibilité, f. *smeltbaarheid (van metalen)*, f.
 Fusible, a. *smelbaar (van metalen sprekende)*.
 Fusil, m. *vuurstaal; vuurtuig; wetstaal, n.; scaphaan, m. roer; deksel op de pan van een schietgeweer*, n.
 Fusilier, m. *snaphaandrager, fusilier*, m.
 Fusillade, f. n. c. *het schieten met snaphanen*, n. *fusillade*, f.
 Fusiller, v. a. *met eenen snaphaan schieten of doodschieten*, fusilleren.
 Fusion, f. *smelting (der metalen)*, f.
 Fuste, f. *soort van klein roeischip*, n.
 Fuster, m. T. *soort van boom, geelhout*, n.
 Fustigation, f. *geeseling (met roeden)*, f.
 Fustiger, v. a. *geeselen, met roeden slaan*.
 Fustoc, m. *geelhout*, n.
 Fût, m. *schaft of schacht*, f.; *stijl van eene zuil, m.; houtwerk aan een vat enz.*, n.
 Futaie, f. *bosch met hoogstammige boomen*, n.
 de haute-, *hoogstammig*.
 Futaille, f. *ton, f. vat; vaatwerk, n. -montée, opgemaakt, gekuipt vat (dat met banden, hoepels enz. voorzien is)*, n.
 -en botte, *vat, waarvan de stukken nog uit elkanderom liggen, dat ongekuipt is*, n.
 Futaine, f. *bombazijn (zekere stof)*, n.
 Futanier, m. *bombazijn-wever*, m.
 Futé, ée, a. fa. *listig, doorslepen*.
 Futée, f. *ruisel, waarmede men de gaten en retsen van het hond sloot*, n.
 Futile, a. *beuzelachtig, gering, onbeduidend*.
 Futilité, f. *beuzelachtigheid, geringheid; niets beduidende zaak*, f.

Futur, ure, a. *toekomende, toekomstig.*
 m. f. *bruidegom, m. bruid, f.*
 Futur, m. T. *toekomende tijd (in de Spraakkunst), m.*
 Futurition, f. *het toekomstige, n.*
 Fuyant, ante, a. T. *zich verwijderend.*
 échelle fuyante, f. *duimstok, m.*
 faux-, m. *kale uitvlugt, f. voorwendfel, n.*
 Fuyard, arde, a. *vlugtend; vlugtig.*
 Fuyard, m. *vlugteling, m.*
 Fuye, v. *Fuie.*

G.

G, G, *zevende letter van het Alphabet, f.*
 Gabare, f. *soort van platte en breed schuit, f. gabaar.*
 Gabari, Gabarit, m. T. *modél (van een schip), n.*
 Gabarier, m. *schipper eener gabaar, m.*
 Gabatine, f. *donner de la-à, fig. fa. iemand door schoone woorden misleiden.*
 Gabelage, m. *de tijd dat het zout op zolder ligt, m.*
 Gabeler, v. a. *het zout op de zolders te droogen leggen.*
 Gabeleur, m. *zoutwachter, m.*
 Gabelle, f. *zoutpacht; plaats waar het zout bij groote maten, in 's gros, verkocht wordt, f.*
 Gabie, m. *mars van de mast op een schip, f.*
 Gabier, m. *uiskijker, wachthouder (op schepen), m.*
 Gabion, m. *schanskorf, m.*
 Gabionnade, f. *verschansing met schanskorven, f.*
 Gabionner, v. a. *met schanskorven dekken.*
 Gabords, m. pl. T. *kielgangen (op schepen), m. pl.*
 Gaburon, m. *wang of klamp, die eene mast vast houdt, m.*
 Gâche, f. T. *suithaak of kram, daar het slot in schiet, f.; roerflok, m.; kalkschop, f.*
 Gâcher, v. a. *kaik enz. roeren of beslaan; spoelen (het linnen); roeijen.*

fig. *zijne waren voor een' veel te geringen prijs verkoopen, half weggeven.*
 Gâchette, f. T. *kleine suithaak, m.*
 Gâcheur, m. *die kalk roert of beslaat, m.*
 fig. *die zijne waren onder de markt verkoopt, half voor niet geeft, m.*
 Gâcheux, euse, a. *slijkerig.*
 Gâchis, m. *kalkwater; water, dat op den vloer eener kamer gestort wordt, n.*
 Gadèle, f. *aalbezie, f.*
 Gadelier, m. *aalbezie-boom, m.*
 Gadouard, m. *sekreetruimer, nachtwerker, m.*
 Gadoue, f. *drek, m. vuiligheid, f.*
 Gaffe, f. T. *bootshaak, m.*
 Gaffer, v. a. *met den bootshaak vatten en vast houden.*
 Gagate, f. *git, n.*
 Gage, m. *pand, onderpand; geld, dat men in een wedspel aan een' derden in bewaring geeft, n.*
 fig. *verzekering, f.*
 touché, *pandspel, n.*
 pl. *loon, n. bezolding, f.*
 Gager, v. a. et n. qc. *avec ou contre q., met iemand om iets wedden; loon geven, bezoldigen.*
 Gagerie, f. T. *geregtelijke verpanding, f.*
 Gageur, m. -euse, f. *wedder, m. wedster, f.*
 Gageure, f. *wedding, wedding-schap, f.*
 Gagiste, m. *loontrekkend dienaar, m.*
 Gagnable, a. *terre, onbebouwde akker, die vruchtbaar gemaakt wordt, m.*
 Gagnage, m. *weide of wei voor vee, f.*
 T. *plaats, daar het wild gaat grazen, f.*
 pl. *korenlanden, n. pl. het op het veld staande koren, n.*
 Gagnant, m. *winner, m.*
 Gagné-denier, m. *daglooner, kruijer, m.*
 Gagne-pain, m. *broodwinning, f.*
 Gagne-petit, m. *scharenslipper, m.*
 Gagner, v. a. et n. *winnen, ver-*

dienen, verwerven; verkrijgen; bereiken; zich (van iets) meester maken; omkoopen.

-sur q. op iemand een voordeel behalen.

-sur soi, zich zelyen geweld aandoen.

-le desfus, de overhand krijgen of behouden.

-le vent, T. boven den wind komen.

-chemia, pays, in korten tijd een goed eind weegs afleggen.

-au pied, vlugten, gaan loopen.

Gai, aie, a. vrolijk, blygeestig, lustig.

Gai, ad. lustig op.

Gaiac, m. pokhout, n.

Gaiement, ad. op eene vrolijke, blygeestige wijze; gaarne, met blijdschap.

Gaieté, f. vrolijkheid, blijdschap, f.; moedwil, m.

de. de coeur, ad. opzettelijk, voorbedachtelijk.

Gaillard, arde, a. lustig, vrolijk, opgeruimd; stout, onbeschoft, vrijpostig; een weinig onbezonnen; half dronken.

vent, frische koolte, f.

Gaillard, m. de, f. lustige broeder, snaak, m. vrolijk, dertel vrouwspersoon, n.

T. plecht (van een schip), f.

Gaillarde, f. vrolijke, dartelevrouw, f.

T. soort van ouden dans, m.; soort van drukletter, f. gailljaard.

Gaillardelettes, f. pl. Galens, m. pl. T. vlaggen van de fokke- en bezaansmast, f. pl.

Gaillardement, ad. op eene losse of dartelevrouw wijze.

Gaillardet, m. T. splitsvleugel (op schepen), m.

Gaillardise, f. vrolijkheid, snake-rij, f.

Gain, m. winst, f. voordeel, n.

-de cause, het winnen van een rechtsgeding enz., n.

Galne, f. mesfenscheede, f.; band van eenen wimpel, m.

Galnier, m. scheedemaker; judasboom, m.

Gala, Gale, m. gala, staatsfe, f.

Galactit, m. soort van poisaarde, f.

Galamment, ad. aardiglijk, op eene fijne of kloeke wijze.

Galanga, m. soort van oost-indischen wortel, m.

Galant, ante, a. aardig, hoffelijk, beleefd, geestig, bevallig; regtschappen, f.; van een vrolijk levensgedrag; verliefd, galant.

-homme, regtschappen fatsoenlijk man, m.

homme-, verliefd man, m.

Galant, m. verliefde, vrijer, minnaar, galant, m.

fa. geestige snaak, m.

Galanterie, f. heuschheid, beleefdheid, hoffelijkheid, aardigheid, f.; minnehandel, m. galanterie, f.; klein geschenk, n.

fa. venerische ziekte, f.

Galantin, m. belagchelijke minnaar, m.

Galantifer, v. a. den minnaar spelen, galantiferen.

Galbanum, m. soort van zeer bittere gom, f.

donner du-, fa. veel beloven en weinig geven.

Galbule, f. cipresenoet, f.

Gale, f. schurft, f.

Galcace, f. groote galei, galeas, f.

Galée, f. T. galei (der letterzetters), f.

Galefretier, m. fa. guit, schobbejak, sielt, m.

Galéga, m. zekere plant, galega, f.

Galène, f. loodmijn, f.

se Galer, v. r. fa. zich krabben.

Galeran, m. roerdomp (zekere vogel), m.

Galère, f. galei; straf der galeislaven, f.

fig. ellendige toestand, m.

vogue la-, fa. het ga zoo 't wilt!

Galerie, f. galerij, f. lange sterlijke of bedekte gang, m. lange kamer, f.

Galérien, m. galeislaaf, m.

Galerie, f. noordwestewind, m.

Galet, m. strandkoi, f. strand, dat met

met zulke keijen bedekt is, n.;
Schuiftafel, f.
 Galetas, m. *vliering (van een huis),
 kamet onder 't dak, f.*
fig. armoedige of slechte wooning, f.
 Galette, f. *dunne wittekoek, m.;
 Scheepsbeschuit, f.*
 Galeux, euse, a. *schurftachtig.*
 Galia, f. *soort van geneesmiddel, n.*
 Galimafree, f. *opgeftoofd, gehakt of
 gesneden vleesch, n.*
 Galimatias, m. *onverstaanbare ver-
 warde reden, wartaal, f.*
*-simple, wartaal, die evenwel
 de schrijver verstaat, f.*
*-double, wartaal, die noch door
 den schrijver, noch door ande-
 ren verstaan wordt.*
 Galion, m. *galjoen, n. (zeker groot
 schip).*
 Gallote, f. *galjoot, n. (zeker ligt
 vaartuig).*
-à bombes, bombardiergaljoot, n.
 Galipot, m. *witte wierook, m.*
 Galle, f. *soort van uitwas aan de
 stammen of bladeren der boomen, n.*
noix de-, f. galnoot, f.
 Gallican, a. *wat de kerk van
 Frankrijk aangaat, gallikaansch.*
 Gallicisme, m. *eigenaardige Fran-
 sche spreekwijze, f. gallicismus, n.*
 Gallinacées, f. pl. *hoendersoorten,
 n. pl.*
 Gallinaste, f. *mexikaansche raaf of
 rave, f.*
 Gallique, a. T. n. c. *acide-, galnote-
 zuur, n.*
 Galloche, f. *overschoen, klomp, m.*
*T. plat blok, n.; klamp van
 het kruishout, m.; gat in een
 luik om den kabel door te schlie-
 ten, n.*
 Gallophile, m. n. c. *vriend der Fran-
 schen, m.*
 Galon, m. *lint, beordfel, koord,
 galon, n.*
 Galonner, v. a. *met galon bezetten
 of beleggen.*
 Galop, m. *snelle loop van een
 paard, f. galop.*
grand-, volle ren of run, m.
 Galopade, f. *het rennen of galoperen
 (van een paard), n.; weg, dien*

men in 's galoperen aflegt, m.
 Galoper, v. n. *rennen, galoperen.*
fig. fa. omloopen.
v. a. laten galoperen.
*fig. fa. q. iemand vervolgen,
 overal opzoeken.*
 Galopin, m. *bijlooper; kenkenjon-
 gen, m.*
 Galvanique, a. T. n. c. *wat het gal-
 vanismus aangaat.*
 Galvanisme, m. *galvanismus, n. soort
 van dierlijke electriciteit, f.*
 Galvauder, v. a. *fa. met woorden
 kwalijk bejegenen, doorhalen.*
 Gambade, f. *luchtige, kromme
 sprong, m.*
 Gambader, v. r. *huppelen, kromme
 sprongen maken.*
 Gambage, m. *belasting op het bier, f.*
 Gambiller, v. n. *met de beenen slijn-
 geren.*
 Gamelle, f. *houten bak, waaraan
 de matrozen of soldaten enz.
 eten, m.*
 Gamme, f. T. *tafel der zangkunst
 in b mol en b duur, f.; sleutel
 der Muzijk, m.*
*chanter fa- à q. fa. iemand de les
 lezen, wakker doorhalen.*
*changer de-, fa. van toon veran-
 deren, op eene andere wijze
 beginnen.*
*hors de-, fa. verlegen, bedrem-
 meld.*
 Gamologie, f. *redevoering over het
 hawelijk, f.*
 Ganache, f. *onderste kaksbeen van
 een paard, n.*
*fig. fa. mensch, met een' grooten
 mond, breede kin, hangende
 wangen, enz. m.*
 Gance, f. v. *Ganse.*
 Ganche, f. *soort van wipgalg in
 Turkije, f.*
 Gauer, v. n. T. *een' flesk in 's
 spel laten loopen.*
 Ganglion, m. T. *overbeen, n.; pees-
 knoop, m.*
 Gangrène, f. *koud vuur (zekere
 ziekte), n.*
 se Gangrèner, v. r. *het koud vuur
 krijgen.*
 Gangrèueux, euse, a. *koudvuurachtig.*
 E e n Gan.

Gangue, f. T. gangsteen; mijn-gang, m.
 Ganivet, m. klein mesje der wond-heelers, n.
 Ganse, f. lis of lus, f.; band daar-van gemaakt, m.
 Gant, m. handschoen, m.
 avoir les gants de qc. fig. sn. de eerste vruchten, eerstelingen van iets krijgen.
 n'en avoir pas les-, fig. de eerste rijdend van iets niet brengen; de eerste niet zijn die iets uit-vindt.
 Gante, m. houten deksel op den brouwketel, n.
 Gantelee, f. halskruid, n. (zekere bloem).
 Gantelet, m. ijzeren handschoen, m.; handleër; handwindsel der wondhealers, n.
 Ganter, v. a. handschoenen aantrek-ken. |
 v. n. (handschoenen) passen.
 se-, v. r. zijne handschoenen aantrekken.
 Ganterie, f. koopmanschap van hand-schoenen, handschoenekraam, f. het handschoenmaken, n.
 Gantier, m. -ière, f. hij of zij, die handschoenen maakt en verkoopt, m. en f.
 Garamantite, f. soort van granaat-steen, m.
 Garantage, m. het verwen met meekrap.
 Garance, f. meekrap, f.
 Garancer, v. a. met meekrap ver-wen.
 Garant, m. ante, f. hij of zij, die ergens borg voor is, m. en f.
 Garantie, f. waarborg, vrijwaring, borgschap, garantie, f.
 Garantir, v. a. (qc. à q.) waarbor-gen, vrijwaren, voor iets in-slaan, ergens goed voor zijn, ergens voor garanderen.
 q. de qc. iemand van iets be-vrijden, ergens tegen beschut-sen of behoeden.
 se-, v. r. zich hoeden, zich wachten.
 Garbin, m. T. zuidwestewind, m.

Garce, f. hoer, ligtekooi, f.
 Garcettes, f. pl. T. seisfingen, be-slaglijnen (op schepen), f. pl.
 Garçon, m. jongen, knaap; jong-man, vrij gezelschap; handwerksge-zel; winkelknecht; oppasser, m. faire le mauvais-, fa. zich boos en toornig aanstellen.
 se faire beau-, fa. slecht huishou-den, zich dronken drinken.
 Garçonnière, f. fa. wild, vrijpostig meisje, n. haneveer, f.
 Garde, f. wacht; lijfswacht, garde; oppasser (der zieken); baker, f.; opzigt, n. bewaring, bescher-ming, f.; het acht geven of toe-zien, n.
 de bonne-, die iets lang bewaart, se mettre, se tenir, être en-, T. zich (bij het scherm) in pos-tuur stellen of houden.
 fig. op zijne hoede zijn, wel toe-zien.
 hors de-, T. niet gedekt (bij het scherm).
 fig. verlegen (in moeilijke om-standigheden).
 être de-, spaarzaam met zijn goed zijn, iets zuinig bewaren.
 à la-de Dieu, aan Gods bescher-ming.
 -nationale, nationale garde, f.
 monter la-, de wacht betrekken.
 prendre-, opletten, oppassen, toezien, acht geven.
 être, se tenir sur ses gardes, op zijne hoede zijn.
 se donner de-, zich voorzien.
 n'avoir de-, in 't geheel niet willens zijn.
 grand-, hoofdwacht, f.
 -avancée, m. voorwacht, f. voor-post, m.
 corps-de-, m. wachtkamer, f. wachthuis, n.
 pl. veeren van een slot, f. pl.
 Garde, m. soldaat van de lijfswacht, garde, m.
 Garde-bois, m. houtwachter, m.
 Garde-bourgeoise, f. regt van burger-lijke ouderen. om het goed hunner onmondige kinderen te bewaren, zonder daarvan rekening te doen, n.
 Gar-

Garde-boutique, m. iets dat lang in een' winkel ligt, zonder verkocht te worden, winkelbewaarder.
 Garde-chasse, m. opzichter van de jacht, koddebeijer, m.
 Garde-côte, m. kustbewaarder, m.
 Garde-feu, m. ijzeren hekjs om den haard, n. vuurscherm, m.
 Garde-fou, m. leuning (aan eene brug enz.), f.
 Garde-magasin, m. magazijnbewaarder, m.
 Garde-manche, m. overmouw, f.
 Garde-manger, m. stenskas, spijskamer, f.
 Garde-meuble, m. plaats, waarin men het afgenomen huisraad opsluit en bewaart, f.
 Garde-nappe, m. tafelring, m. zilveren of tinnen schenkbakje, n.
 Garder, v. a. behoeden; behouden; onderhouden; bewaren; bewaken; beschutten; in acht nemen, oppassen, hoeden, gade slaan; hoeden.
 en donner à à q. iemand iets wijs maken.
 -les maritcaux, staan wachten, terwyl anderen zich vrolijk maken.
 la-bonne, in gedachten houden om het betaald te zetten.
 fe-, v. r. (de qc.) zich hoeden, zich in acht nemen, zich wach- ten van...; goed blijven (van vruchten sprekende).
 Garde-robe, f. kleedkas, kleedka- mer, garde-robe, f.; gezamenlij- ke kleederen en linnen, n. pl.; heimelijk gemak of sekreet, n.
 Garderobe, m. p. a. voorschoot, n. boezelaar, m.
 Garde vaisselle, m. bewaarder van het gouden en zilveren vaatwerk bij Koningen en Vorsten, m.
 Gardeur, m. -eufe, f. hoeder, m. hoedster, f.
 -de cochons, &c. varkens- enz. hoeder, -hoedster.
 Gardien, m. enne, f. bewaarder, m. bewaardster, f.; gardiaan (op- perste van een klooster), m.
 Gardiennat, m. bediening van eenen gardiaan, f.

Gardiennerie, f. konstabelskamer (op schepen), f.
 Gardon, m. voren of voorn, m. (ze- kere visch).
 frais comme un-, fa. gezond als een visch.
 Gare, i. voor u, maak plaats, ruim baan!
 Gare, f. baai, bogt, f.
 Garenne, f. konijnwoud, n.; visch- vijver, m.
 Garennier, m. opzichter over een konijnwoud, m.
 Garer, v. a. aanbinden (een vaar- tuig).
 fe-, v. r. fa. plaats maken.
 se Gargariser, v. r. gorgelen, den mond van binnen spoelen.
 Gargarisme, m. het gorgelen; gor- gelwater, n. gergeldrank, m.
 Gargotage, m. slechte maaltijd, m.
 Gargote, f. gaarkeuken, f.
 Gargoter, v. n. in eene gaarkeuken spijzen; slecht eten en drinken.
 Gargotier, m. -ière, f. hij of zij, die eene gaarkeuken houdt, m. en f.
 Gargouillade, f. T. soort van pas in het dansen op 't tooneel, m.
 Gargouille, f. steenen goot voor de daken der groote gebouwen, plaats daar het water sener goot door- loopt, f.
 T. ring aan het bit of gebit, m.
 Gargouillement, m. T. geraas van 's gorgelen; gerommel in 't lijf, n.
 Gargouiller, v. n. in het water slobben of morsen.
 Gargouillis, m. geruisch van het water in 't neêrvallen, n.
 Gargoulette, f. waterkroes, m. wa- terflesch, f.
 Gargousse, f. kardoes (voor 't ge- schut), f.
 Gargoussière, f. patroontasch, f.
 Garnement, m. fa. deugeniet, slecht, ongebonden mensch, m.
 Garni, ie, p. et a. voorzien, bezet. chambre garnie, gestoffeerde ka- mer, f.
 Garnir, v. a. (qc. de qc.) voorzien; bezetten; versieren; overtrek- ken; uitrusten.

fc-, v. r. de qc., *zich van eene zaak meester maken.*
 -contie qc., *zich tegen iets behoeden.*
 Garnifen, f. *bezetting (van krijgsvolk)*, f. *garnizoen*, n.
 Garnisseur, m. *stoffeerder (van hoeden)*, m.
 Garniture, f. *stoffering*; f. *garnituur*, n.; *versiering*, f.; *stelsel (van porselein enz.)*; *behangsel (van een ledekant)*; *beslag*, n.
 Garon, m. *klein boompje, dat altijd groen is*, n.
 Garou, v. Loup.
 Garouage, m. *être ou aller en-*, fa. *bij nacht te kisten en kroegen loopen.*
 Gariot, m. *schoft (van een paard)*, f.; *knevel*; *knepel of knuppel*; *pakfok*; *zadelboog*, m.
 Garrotter, v. a. *sterk binden, kneyelen.*
 fig. fa. q., *iemand de handen binden.*
 Garum, m. *pekkel*, f.
 Gascon, m. -onne, f. *hij of zij, die uit Gaskonje is*, m. en f.
 fig. *zwtser, groot spreker*, m.
 Gasconisme, m. *gaskonjesche spreekwijze*, f.
 Gasconnade, f. *snorkerij*, f. *gezwtz*, n.
 Gasconner, v. n. fa. *zwtzen, groot spreken.*
 Gaspillage, m. *verkwisting*, f.
 Gaspiller, v. a. *verkwisten, verdoen, onnuttiglijk verteren enz. fa. door de billen lappen.*
 Gaspilleur, m. -euse, f. *verkwister, opmaker*, m. *verkwistster, opmaakster*, f.
 Gastadour, m. *schansgraver, die de wegen verbetert*, m.
 Gaster, m. T. *onderlijf*, n. *maag*, f.
 Gastiloque, m. et f. *buik spreker, m. buik sprekerster*, f.
 Gastrique, a. T. *tot de maag behoorend.*
 Gastrolâtre, m. *buikdienaar*, m.
 Gastromanie, f. *zorg om den buik te vullen*, f.
 Gastrographie, f. T. *buiknaad*, m.

Gastrotomie, f. T. *buiksnijding, keizersnede*, f.
 Gâteau, m. *koek*, m.
 avoir part au-, partager le-, fa. *de buit of de winst deelen.*
 -pl. T. *beeldhouwers leem of zand, waarin men iets afdrukt om het naderhand te gieten*, n.
 Gâte-métier, m. fa. *kladder, die er gens de klad in brengt*, m.
 Gâte-papier, gâte pâte, m. *smeerder, kladder*, m.
 Gâter, v. a. *bederven; vernielen; bekladden.*
 fig. *bederven, schenden; verlieden, erger maken.*
 se-, v. r. *bederven, bedorven worden; erger worden.*
 Gayache, m. *deugoniet, slecht mensch*, m.
 Gauche, a. *linker.*
 fig. *krom, ongeschikt, lomp, verkeerd.*
 à-, ad. *links.*
 fig. *verkeerd.*
 f. *linkerhand*, f.
 Gauchement, ad. *op eene lompe, ongeschikte wijze.*
 Gaucher, ère, a. *die linksch is, alles met de linkerhand doet.*
 Gaucherie, f. *lompheid, ongeschiktheid*, f. *domme streek*, m.
 Gauchir, v. n. *zich een weinig ter zijde wenden, uitwijken.*
 fig. *niet opregtelijk handelen.*
 Gauchissement, m. *uitwijking*, f.
 Gaude, f. *wouw (zekere plant, welke men gebruikt om geel te verwen)*, f.
 Gauder, v. a. *met wouw verwen.*
 Gavelles, f. pl. *zeker zilver of verguld werk*, n.
 Gaultre, f. *honingraat; wafel*, f.
 Gautrer, v. a. *eene stoffe wateren, iets met heete ijzers indrukken.*
 Gaultreur, m. *die de stoffen wattert*, m.
 Gaultrier, m. *wafelijzer*, n.
 Gaultrure, f. *het wateren van stoffen*, n.
 Gaule, f. *lange stok*, m.; *roode; teen, garde*, f.

- Gauler, v. a. vruchten, noten met stokken van de boomen afslaan.
- Gaulette, f. kleine garde, f.
- Gaulis, m. uitspruitsel, n.; tak, dien de jagers in de boschen knakken om een teeken te hebben, m.
- Gaulois, oife, a. gallisch, gallier. m. fig. braaf man, m.; verouderd fransch, n.
- Gavon, m. kamertje in de kajuit van een schip, n.
- Gavotte, f. zekere luchtige dans, m.
- Gaube, f. fa. slordig, morfig wijf, n.
- se Gausfer, v. r. fa. de q., met iemand den spot drijven.
- Gausferie, f. fa. spotternij, beschimping, f.
- Gauskeur, m. euse, f. spotter, m. spotster, f.
- Gayac, v. Gaïac.
- Gaz, Gas, m. T. het gas (onzichtbare vlugtige deelen, die van zelve uit zekere lichamen uitdampen, en die men in 't geheel niet, of met zeer veel moeite, opvangen en verzamelen kan), n. -méphitique, stikstof, n. stik-kende lucht, f. -oxigène, zuivere levenslucht, f. zuurstof (grondbeginfel der zuivere lucht), n.
- Gaze, f. gaas, n.
- Gazelle, f. zeker klein hertje uit Azia, n.
- Gazer, v. a. met gaas overtrekken. fig. met eenen sluier bedekken.
- Gazetier, m. schrijver of drukker van nieuwsijdingen, courantier; courant-looper, m.
- Gazetin, m. klein geschreven nieuws-papier, n.
- Gazette, f. dagblad, gedrukt nieuws-papier, n. courant, f.
- Gazoux, euse, a. T. luchtzuur.
- Gazier, m. gaaswever, m.
- Gazon, m. groene zode, f. pl. zoden, f. pl.
- Gazonnement, m. belegging met zoden, f.
- Gazonner, v. a. met zoden beleggen.
- Gazouillement, m. gekweel der vogelen; gersisch eener beek, n.
- Gazouiller, v. a. kwelen; zachtelijk ruischen. fig. flamen (van kinderen spre-kende).
- Geai, m. meerkol, f.
- Geant, m. -ante, f. reus, m. reu-zin, f.
- Geindre, m. bakkers meesterknecht, m.
- *Geindre, v. n. ia. klagen, kermen.
- Gélatineux, euse, a. geleijachtig.
- Gelee, f. vorst (selle koude); gelei, f. -blanche, rijp of rijm, m.
- Geler, v. a. doen vriezen; door de vorst beschadigen, bederven; koude veroorzaken. v. n. et i. vriezen, bevroezen. se.; v. t. bevroezen, tot ijs worden.
- Gélinotte, f. jong, vet hoen, n. -de bois, korhoen, n.
- Gélivure, f. scheur in 't ijs, f.
- Gêmeaux, m. pl. T. tweelingen, m. pl. (teeken van den zodiak).
- Gémelle, jumelle, f. T. klamp aan eene mast, m.
- Géminé, ée, a. T. verhaald, verdubbeld.
- Gémir, v. n. (de, fur qc.) zuchten, kermen, klagen, treuren; kirren (ais de tortelduiven).
- Gémissant, ante, a. zuchtend, kermend, klagend.
- Gémissement, m. zuchting, f. gekerm, geween, n.
- Gemme, a. sel-, roos- of bergzout, n.
- Génaï, a. T. tot de wangen behoorend.
- Génant, ante, a. moeilijk, lastig.
- Gencive, f. tandyleesch, n.
- Gendarme, m. zwaar gewapende ruitser, gendarmerie, m. pl. spreukels of sprankels (kleine venken), f. pl.; gruis in edele gesteenten, n.; kleine vliesses in 't oog, n. pl.
- se Gendarmerie, v. r. fa. opstuyven (van kwaadheid), moeilijk worden.
- Gendarmerie, f. bende zwaar gewapende ruiters, gendarmerie, f.
- Gendre, m. schoonzoon, m.
- Gêne, f. pijnbank, pijniging, f. fig.

- fig. marteling, kwellung, f.; dwang, m.
- Généalogie, f. geslachtregister, n. genealogie, f.
- Généalogique, a. tot een geslacht register behoorend, genealogisch.
- Généalogiste, m. geslachtsrekenaar, genealogist, m.
- Gèner, v. a. drukken, prangen, spannen, lastig zijn; dwingen, geweld aandoen, beperken.
- Général, ale, a. algemeen.
en-, ad. in 't algemeen; over 't geheel; in 't gemeen.
- Général, m. legerhoofd, n. veldheer, veldoverste, generaal, m.; het algemeen, het grootst gedeelte, n.
- Généralat, m. waardigheid eens veldheers, f.
- Générale, f. algemeene marschslag van de trommel, m. generale; gemalin van eenen veldheer, f.
- Généralement, ad. algemeen, over 't geheel.
- Généraliser, v. a. algemeen maken; aanwenden, op het geheel overdragen.
- Généralissime, m. opperste bevelhebber van een leger, generalissimus, m.
- Généralité, f. algemeenheid; generaliteit, landsreek daar de ontvanger der gemeene lands middelen den ontvang heeft, f.
pl. algemeene bewoordingen, f. pl.
- Générateur, trice, fa. T. point-, m. voortbrengingspunt; n.
ligne-, f. voortbrengende lijn, f.
- Génératif, ive, a. voortstellend, voortbrengend.
- Génération, f. teling, voortbrenging, f.; geslacht, n. nakomelingschap; opvolging van een geslacht; aanteling, f. groei, m.
- Généreusement, ad. op eens edelmoedige wijze.
- Généreux, euse, a. grootmoedig, edelmoedig; vrijmoedig; milddadig; moedig (van sommige dieren sprekende).
- Générique, a. T. tot het geslacht behoorend.
- Générosité, f. grootmoedigheid, edelmoedigheid; milddadigheid, f.
- Genèse, f. T. eerste boek van Mozes, n. genesis.
- Genestrals, f. zeker sterk purgerende plant, f.
- Genestrole, f. soort van kruid, dat de verwers gebruiken, n.
- Genêt, m. hrem, f.
- Genet, m. spaansch paardje, n.
- Genetin, m. soort van witten wijn, m.
- Genette, f. soort van bunfng of boufng, m; turksch gebit van een paard, n.
aller à cheval à la-, met korte stijgbougels rijden.
- Genèvre, v. Genièvre.
- Genevriër, m. jeneverboom, m.
- Genie, m. beschermgeest, geleigeest, genius, m.; natuurlijke begaafdheid, geneigdhed, eigenschap, f. verstand, oordeel, vernuft, n. genie, f.
T. krijgshouwkunst, genie, f.
pl. T. kinderbeeldjes, n. pl. geniën, f. pl.
- Géniste, f. jonge koe, vaars, f.
- Génital, a. T. tot de voorstelling behoorend.
- Génitif, m. T. tweede naamval, genitivus, teler, eigenaar, m.
- Génitoyres, m. pl. teelteden, n. pl.
- Géniture, f. p. u. kind, n. kinderen, n. pl.
- Genou, m. knie, f.
à genoux, ad. neêrgekniel, op de knieën.
- Genouiller, m. stuk stoffe op den schouder der Bisshoppen enz. bij het vieren der hooge Misfe, n.
- Genouillère, f. kniewapen; kniestuk aan eene laars; knieleër, n.; knieriem, m.
- Genouillet, m. Salomons-zegel (zeker kruid), n.
- Genouilleux, euse, a. T. knobbelig, kwoestig.
- Genre, m. geslacht, n. soort, f.
-humain, m. menschelijk geslacht, n.
- Genz, m. et 't pl. lieden, menschen, personen, pl. volk, n.
-de biën, brave, eerlijke lieden, pl.

droit des-, *regt der volkeren, n.*
 -de lettres, *geleerde, letterkundige lieden, geleerden, pl.*
 -d'épée, *de robe, de finance, krijgslieden, lieden van den sabbard, rechtsgeleerden, financiers, pl.*
 Gent, *f. p. u. volk, geslacht, n. natie, f.*
 Gent, *ente, a. p. u. aardig, hupsch.*
 Gentiane, *f. gentiaan (soort van plant), f.*
 Gentil, *ile, a. heidensch.*
 Gentil, *ille, a. aardig, mooi, geestig, hupsch.*
 Gentile, *f. soort van marmer, m.*
 Gentilhomme, *m. edelman, m.*
 Gentilhommeerie, *f. adelsfand, m.*
 Gentilhommeière, *f. landhuis eens edelmans, n.*
 Gentilite, *f. heidendom, n.; religie der heidenen, f.*
 Gentillâtre, *m. slecht edelman, wiens afkomst twiifelachtig is, m.*
 Gentillesse, *f. aardigheid, geestigheid, f.*
 -*pl. allerhande aardige kleinigheden; grappen, geestige invallen, m. en f. pl.*
 Gentiment, *ad. fa. aardiglijk, geestiglijk.*
 Génuflexion, *f. kniebuiging, f.*
 Géode, *f. arendssteen, m.*
 Géodésie, *f. landmeeskunde, f.*
 Géodésique, *a. tot de landmeeskunde behoorend.*
 Géographe, *m. aardrijksbeschrijver, m.*
 Géographie, *f. aardrijkskunde; aardrijksbeschrijving, géographie, f.*
 Géographique, *a. dat de aardrijksbeschrijving aangaat, geografisch.*
 Géologe, *m. suitgeld, n. (dat een gevangene aan eenen Cipier betaalt).*
 Geole, *f. gevangenhuis, n. kerker, m.*
 Geolier, *m. -ière, f. hij of zij, die de gevangenen bewaart, m. en f. cipier, m. deszelfs vrouw, f.*
 Géomance, *Géomancie, f. stiprekunst, stipwaarzeggerij, f.*
 Géomancien, *m. enne, f. stiprekenaar, stipwaarzegger, m. stiprekenaarster enz., f.*

Géomantique, *a. stiprekenskundig.*
 Géométral, *a. m. plan-, meeskundig, géométrisch ontwerp, n.*
 Géomètre, *m. meeskundige, m.*
 Géométrie, *f. meeskunde, géométrie, f.*
 Géométrique, *a. meeskundig, géométrisch.*
 Géométriquement, *ad. meeskundiglijk.*
 Géoponique, *a. tot den akkerbouw behoorend.*
 Géorgiques, *f. pl. landgedichten, n. pl.*
 Géoscopie, *f. kennis van de aarde, f.*
 Gérance, *f. kraan, waarmede men goederen uit de schepen hijst, f.*
 Gérant, *m. zaakbezorger, m.*
 Gerbe, *f. schoof, garf of garve (van koren), f.*
 -*de feu, zeker kunstvuur, n.*
 Gerbée, *f. bos stroo, daar nog wat koren in zit, n.*
 Gerber, *v. a. in garven binden; (vaten) over elkanderen leggen.*
 Gerce, *f. boekworm, m.*
 Gercer, *v. a. doen splijten of barsen, kloven.*
 v. *n. et se-, v. r. splijten, barsen.*
 Gerçure, *f. kloof, spleet, f.*
 Gérer, *v. a. T. het opzigt of bewind hebben (over iets).*
 Gerfaut, *m. giervalk, m.*
 Gerille, *f. peperkruid, m.*
 Germain, *a. lijfelijk.*
 coufin-, *coufine-, volle neef, m. volle nicht, f.*
 isfu de-, *uit twee volle neefs. of nichts kinderen gesproten.*
 frères germains, *T. volle broeders, m. pl.*
 Germandrée, *f. manderkruid, n.*
 Germanique, *a. duitsch.*
 Germanisme, *m. duitsche spreekwijze, f. Germanismus, m.*
 Germe, *m. kecn, kiem, f.*
 fig. *oorsprong, m. bron, f.*
 Germer, *v. n. uitspruiten, voortkomen.*
 Germinal, *m. n. c. spruitmaand (van den 21sten Maart tot den 19den April), f.*

Ger-

Germination, *f.* uitspruiting, uitschietsing, *f.*
 Gerموir, *m.* mouterij, *f.* moutzolder, *m.*
 Gérondif, *m.* T. gerundium, (deel der tijdvoeging, het welk denzelfden naamval regeert als het werkwoord, zonder tijd of personen te bepalen), *n.*
 Gêréc, *f.* soort van water, uit duitfche gember vervaardigd, *n.*
 Gerzeau, *m.* frop (op fchepen), *m.*
 Gêfir, *m.* maag van 't gevogelte, *f.*
 Gêfine, *f.* p. u. kraambed, *n.* (oud woord).
 *Gêfir, *v.* n. v. Git.
 Gêfe, *f.* soort van platte erwten, *f.* pl.
 Gestation, *f.* tijd van de dragt eener vrouw, *m.*; soort van lichaamsbeweging bij de Romsinen, *f.*
 Gestatoire, *a.* chauffe-, *fa.* draagfoel, *m.*
 Geste, *m.* gebaar, *n.* beweging met handen en gelaat, wanneer men iets voordraagt, *f.*
 pl. p. u. daden, *f.* pl.
 Gesticulateur, *m.* die te veel gebaar en beweging maakt, *m.*
 Gesticulation, *f.* overdrevene beweging bij eene voordragt, *f.*
 Gesticuler, *v.* n. te veel gebaar maken.
 Gestion, *f.* bewind, beftuur of beftuur, *n.*
 Gêze, *m.* dakpan, *f.*
 Gibbeux, *eufe.* a. T. buchtig, verheven.
 Gibbon, *m.* langarmige aap, *m.*
 Gibbofité, *f.* buchtige gefalte, *f.*
 Gibeciére, *f.* weitasch; goochel-tasch; hageltasch, *f.*
 Gibeler, *m.* drillboor, *f.*
 Gibelot, *m.* T. knietje aan 't galjoen (van een fchip), *n.*
 Gibelotte, *f.* affhooffel van jonge hoenders, *n.*
 Giberne, *f.* patroontasch, *f.*
 Gibet, *m.* galg, *f.*
 Gibier, *m.* wildbraad, wild, *n.*
 -de potence, de grève, à prévot, *fa.* galgenaas, *n.*
 Giboulée, *f.* flagregen, *m.*

Giboyer, *v.* n. T. met eenen fnap-haan ftil jagen.
 Giboyeux, *eufe.* a. rijk aan wild.
 Gigante, *f.* reuzenbeeld aan den achterfteven eener galei, *n.*
 Gigantesque, *a.* reuzachtig.
 Gigantine, Farnéfienne, *f.* zekere gele bloem, *f.*
 Gigantomachie, *f.* ftrijd der reuzen met de Goden, *m.*
 Gigot, *m.* hout (van fchapyneleesch enz.), *m.*
 pl. achterschenkel van een paard, *m.*
 Gigotté, *ée.* a. wel gebeend, fterk gebeend.
 Gigger, *v.* n. met de beenen fpartelen.
 Gigue, *f.* soort van engelfchen dans, *m.* lustig muzikfuk, *n.* giga.
 Giquer, *v.* n. fa. huppelen en dansen.
 Gilet, *m.* borftrok, *m.* kamizool, *vefe.* zonder panden, *n.*
 Gille, *m.* soort van vischnet, *n.*
 Gimblette, *f.* ringgebak, *n.*
 Gingembre, *m.* gember, *f.*
 Gingeole, *f.* T. Borftbezie, *f.*
 Ginguer, *ette.* a. fa. zwak, flecht.
 esprit-, ftyle-, *fa.* bekrompen verftand, *n.* flichte ftijl, *m.*
 Ginguet, *m.* flichte, zwakke wijn, *m.*
 Ginfeng, Genfeng, *m.* zekere verfterkende wortel in China, *m.*
 Gipe, *f.* groys linnen kiel, *m.*
 Gipon, *m.* T. borftel, waarmede de fchoenmakers het leer wasfchen, *f.*
 Girafe, *f.* kameloparder, (zeker groot dier in Afrika), *m.*
 Girande, *f.* soort van kunstig fontein- of vuurwerk, *n.*
 Girandole, *f.* kandelaar met verfcheidene armen, *m.*; fieraad van diamantenz., *n.*; vuurkrans, *m.*
 Girafol, *m.* opaalfteen, zonnefteen, *m.*
 Girel, *m.* T. v. Cabestan.
 Giroffe, Géroffe, *m.* clou, de-, nagelboom; kruidnagel, *m.*
 Giroffée, *f.* violier, nagelbloem, *f.*
 -jaune, muurbloem, *f.*
 Giroffier, *m.* kruidnagelboom, *m.*; violierplant, *f.*

Gi-

Giron, m. schoot, m.
 T. breedte der traden van eenen trap, f.; schild met geeren bezet, van acht stukken, n.
 fig. schoot, m. gemeenschap, f. (der kerk).

Giroudin, m. n. c. aanhanger eener zekere partij in de Fransche omwenteling, m.

Gironner, v. a. T. ronden, rond maken (bij goudsmeden).

Girouette, f. weerhaan; vleugel, topstaander (op schepen), m.

Gisant, ante, a. liggend.

Gisement, m. T. ligging der zeekusten, f.

Git, ligt.
 ci-, hier ligt.

Gîte, m. herberg, daar men op reis slaapt, f.; leger van eenen haas, n.
 T. grondsteen (in eenen korenmolen), m.; onderst gedeelte van het achter viorendeel van eenen os, n.

Gîter, v. n. fa. overnachten.

Givre, m. ijzel, rijp of rijm, m.

Glabre, a. T. plante-, glad, glanzig (van planten sprekende).

Glace, f. ijs; spiegelglas; glas eener koets, n.
 ferrer à-, scherpen, scherp be- slaan (van paarden sprekende).
 avoir un cœur de-, fig. ongevoelig, zoo koud als ijs zijn.
 être ferré à-, fig. zijne dingen wèl verstaan, beslagen ten ijs komen.
 pl. kleine viekken of vlakken in diamanten, f. pl.

Glacé, ée, p. et a. bevrozen; blinkend, glimmend (van taf spre- kende).
 fig. ijskoud, ongevoelig.

Glacier, v. a. doen bevrozen; ver- stijven, ijskoud maken.
 T. met glanzig was bestrijken; oversuikeren; glad aannaaijen.
 fig. afschrikken door een kool gedrag; doen ijsen.
 v. n. et se-, v. r. bevrozen, ijs worden.

Glacerie, f. kunst om spiegelglas te maken, f.

Glacéux, euse, a. onklaar, onzui- ver van edele gesteenten spre- kende).

Glacial, ale, a. bestendig bevrozen; ijskoud.

Glacière, f. ijskelder, m.
 fig. zeer koude kamer, f.

Glaciers, m. pl. ijsbergen, m. pl.

Glacis, m. schuinte, f.
 T. veldhorstwering; ligte, door- schijnende kleur; welke de schilders somtijds over andere heldere kleuren leggen, om meer glans aan eene schilderij te geven, f.; naad, waarmede de voering van een kleed met de stoffe wordt vast genaaid, m.

Glaçon, m. ijschots, f.

Gladiateur, m. zwaardvechter (bij de Ouden); voorvechter, m.

Glafeul, m. welriekend lisch (zeker kruid), n. lischbloem, f.

Glaire, f. slijm; eiwit, n.

Glairer, v. a. met eiwit bestrijken.

Glaireux, euse, a. slijmig, drabbig.

Glais ou Glas, m. klokkegelui over eenen overledenen Priester, n.

Glaïse, f. klei, potaards, f.

Glaïser, v. a. met klei beleggen.

Glaïseux, euse, a. kleijachtig.

Glaïsière, f. leemkuil, m.

Glaive, m. fig. zwaard, n.

Glama, Lhama, m. peruviaansche kameel, lama, m.

Glanage, m. het nalezen (der koren- aren), n.

Gland, m. eikel, m.
 -de mer, zee-eikel, m.
 -de terre, aardeikel of aker, m.

Glande, f. klier, f.

Glandé, ée, a. (paard), dat gezwol- lene klieren heeft.
 T. met eikels bezet.

Glandée, f. eikelooft, m.; mesting met eikels, f.

Glandule, f. kleine klier, f.

Glanduleux, euse, a. klierachtig.

Glane, f. handvol korenaren; hoop kleine peren, die aan eenen tak dicht bij een zitten, m.; riss uijen, f.

Glaner, v. a. et n. korenaren nale- zen.

Glaneur, m. euse, f. *hij of zij die de korenaren naleest*, m. en f.
 Glanure, f. *nalezing (der korenaren)*, f.
 Glapir, v. n. *schreeuwen, een scherp geluid maken (van vossen en jonge honden sprekende)*.
 Glapissant, ante, a. *met eene scherpe stem schreeuwend*.
 Glapissement, m. *geschreeuw met eene scherpe stem*, n.
 Glas, m. v. Glais.
 Glaucome, m. *zeker ongemak op de ogen, het welk de groene staar genoemd wordt*, n.
 Glaux, m. *melkkruid*, n.
 Glebe, f. *klomp minerale aarde*, m. T. *land, n. grond*, m.
 Glette, v. Litharge.
 Glisfide, f. *uitglipping, uitgliding*, f.
 Glisfant, ante, a. *glibberig, glad*.
 Glisfé, m. T. *zekere pas in het dansen*, m.
 Glissement, m. T. *het glijden van glatte lichamen over elkanderen*.
 Glisfer, v. n. *glijden, uitglijden; ontsnappen, ontgaan*.
 fig. *sur qc.*, *ergens over heen stappen*.
 v. a. *heimelijk indoen of insteken*.
 fig. *struikelen*.
 se-, v. r. *heimelijk insluipen*.
 Glisfoire, f. *glijbaan, sullebaan*, f.
 Globe, m. *kloot, bol*, m.
 -céleste, *hemelbol*, m.
 -terrestre-, *aardbol*, m.
 Globulaire, f. *hemelsblaauwe made-lief*, f. *globularia*.
 Globule, m. *bolletje, klootje*, n.
 Globuleux, euse, a. *bolvormig, klootvormig*.
 Gloire, f. *roem, m. eer; heerlijkheid, glorie*, f.
 T. *open hemel*, m. (*op schilderstukken en op het tooneel*).
 Glorieusement, ad. *roemwaardiglijk, heerlijk*.
 Glorieux, euse, a. *beroemd, heerlijk; roemvol; roemwaardig; ho-vaardig, trotsch*.

Glorification, f. *verheerlijking*, f.
 Glorifier, v. a. *prijzen, roemen, verheerlijken*.
 se-, v. r. *de qc. zich ergens op beroemen*.
 Gloriole, f. n. c. fa. *verkeerde roem*, m.
 Glose, f. *woordelijke uitlegging, verklaring, opheldering*, f.
 Glofer, v. a. et n. *uitleggen, verklaren*.
 fig. *berispen, bestraffen*.
 Glofeur, m. euse, f. *berispen, m. berispster*, f.
 Glosfaire, m. *woordenboek, waarin duistere en vreemde woorden verklaard worden*, n.
 Glosfateur, m. *uitlegger, verklaarder*, m.
 Glosfocome, m. T. *winde*, f.
 Glosfopètre, m. *serpentsteen*, m.
 Glotte, f. T. *kleine opening in den nergel, waardoor men adem haalt*.
 Glouglou, m. fa. *geluid, dat de wijn maakt, wanneer men denzelve uit eene flesch giet*, n. *klokt-klokt*.
 Glouglouter, Glouglotter, v. n. *borrelen*.
 Gloussément, m. *het kloppen van eene hen*, n.
 Glousser, v. n. *kloppen als eene hen*.
 Glouteron, m. v. Bardane.
 Glouton, onne, a. *gulzig, vratisch*.
 Gloutonnement, ad. *op eene gulzige wijze*.
 Gloutonnerie, f. *gulzigheid*, f.
 Glu, Glue, f. *vogellijm*, n.
 Gluant, ante, a. *lijmachtig, kleverig*.
 Glauu, m. *lijmstang*, f.
 Gluer, v. a. *met vogellijm bestrijken; kleverig maken*.
 Glui, m. *grof rogge stroo*, n.
 Gluten, m. T. *zekere lijm, waarmee de vaste lichamen aan elkanderen gehecht zijn*, f. en n.
 Glutinant, m. T. *hechtend middel*, m.
 Glutinatif, m. et a. *remède-, zamenheeland geneesmiddel*, n.
 Glutineux, euse, a. T. *lijmachtig, kleverig*.
 Glyphe, m. T. *strop, kerf in het hout enz.*, f.

Onaphadium, m. (pron. Guena) *leeuwen-voet*, m. (zeker *kruid*).

Gnome, m. Gnomide, (pron. Gueno, ook bij de drie volgende) f. *aardmannetje*, *aardwifje*, n.

Gnomique, a. *vol spreuken*.

Gnomon, m. T. *wijzer van eenen zonnwijzer*; *astronomifche wijzer*, m. pl. T. *rekenkundige reekfen*, f. pl.

Gnomonique, f. *zonnwijzerkunde*, f.

Go, ad. tout de-, fa. *geheel vrij*, zonder veel omftandigheden.

Gobbe, f. *veggiftige beet*, dien de jagers uitleggen om eenig fchadelijk gedier te doodden, m.

Gobelet, m. *beker*, m.; (in vroegere tijden) *fchenkers-ambt enz.*, m. *bedienden*, tot hetzelfde behoorende, m. pl.
jouer des gobelets, *met de bekere goochelen*.
fig. *listiglijk bedriegen*.

Gobelins, m. pl. *beroemde fabriek te Parijs*, waar men fraaie tapijten maakt en fchoon fcharaken verwt, f.

Gobelotter, v. n. fa. *zuipen*, *zwellen*.

Gobe-mouche, m. *foort van kleine hagedis*, welke zich met vliegen voedt, f.

Gober, v. a. *gulzig inflokken*, *inzwellen*; (een ei) *uitfcurpen*.
fig. *lightgeloovig zijn*; *fnel bij den kop vatten*.

fe Goberger, v. r. fa. de q. *met iemand den spot drijven*.

Goberge, m. *zeer groote en breede kabeljaauw*, m.
f. pl. *onderlagen (eener bedftede)*, f. pl.
T. *klemhaak*, als men iets lijmt, m.

Gobes, m. fa. *brokje*, n.

Gobeter, v. a. *toeftoppen*; *de voegen van eenen muur met kalk beftrijken*.

Gobin, m. fa. *mannetje*, dat eenen bogchel heeft, klein bogcheltje, n.

Goblin, m. *kwelduiveltje*, n.

Godailier, v. n. fa. *braaf zuipen*.

Gode, m. *zaemoeuw*, f.

Godelureau, m. fa. *pronker*, *faletjonker*, *hefpop*, m.

Godenot, m. *goochelaars poppe*, n. fig. fa. *klein mismakaat mensch*, m.

Goder, v. n. *valsche ploofjen hebben (van een kleed fprekende)*.

Godet, m. *aarden kommetje*, n.
T. *put- of fchep emmer*, m.; *voege in eenen muur*, f.; *looden pijpje aan eenen goot (om 's water uit te werpen, als het overloopt)*; *potje*, daar de fchilders olie, gom enz. in hebben, n.; *kelk eener bloem*, m.

Godiveau, m. T. *foort van pastek van gehakt kalfsyleesch enz.*, f.

Godron, m. *youw of plooi in eenen linnen mouw*, f.
T. *lijst aan een gebouw, als een ei uitlopende*, f.

Godronner, v. a. *youwen of ploofjen in eenen linnen mouw ftrijken*.
T. *lijsten aan een gebouw maken, die als eijeren uitloopen*.

Goëlette, f. *klein Engelsch vaarttuig van 50 tot 100 tonnen*, n. goëlet.

Goëmon, m. *foort van wier of zee-gras*, n.

Goet, Gouet, m. *foort van groote, doch ftechte druif*, f.

Gogaille, f. fa. *gelag*, vrolijk of lustig leven, n.

Gogo, ad. fa. *vivre à-*, vrolijk en lustig leven.

Goguenard, arde, a. *op eenen lompe wijze spottend of fchimpend*.

Goguenarder, v. n. *op eenen lompe wijze spotten of fchimpen*.

Goguenarderie, f. *lage spotternij*, f.

Goguettes, f. pl. fa. *vrolijkheid*, f. *kwinkflagen*, *grappen*, pl.
chanter-à q. fa. *iemand door bitfe fchimpwoorden mishandelen*.

Goïnfrade, f. fa. *maaltijd van eenem vraat*, m.

Goïnfre, m. fa. *vraat*, *flokop*, *flemper*, *fampamper*, m.

Goïnfrer, v. n. fa. *flempen*, *fampampen*, veel eten, vreten.

Goïnfrerie, f. fa. *gulzigheid zonder fmaak*, *flemperij*, *fnullerij*, f.

Goltre, m. *krepgezwel*, n.

Goltreux, eufe, a. *die een-krepgezwel heeft*.

Golfe, m. zeeboezem, inham, m. golf, zeeboeg, f.
 Golgas, m. soort van flanel, f.
 Golis, m. twintigjarige boom, m.; hout daarvan, n.
 Gomène, f. T. ankertouw der galeijen, n.
 Gomme, gom, f.
 -gurte, gitte gom, f.
 -résine, gom-hars, f.
 Gommer, v. a. gommen, met gom befrijken.
 Gommeux, euse, a. gomdragend; gomachtig.
 Gommier, m. gomboom, m.
 Gomphose, f. T. invoeging of inschieting van het eene been in het andere, f. gomphoma of gomphosis.
 Gonagre, f. T. knie-zicht, f. gonagra.
 Gond, m. ijzeren duin, waarop de hengfels eener deur enz. draaijen. m.
 Gondole, f. gondel, f. (zeker vaarttuig); langwerpige drinkschaaltje, m.
 Gondolier, m. gondelroeijer, m.
 Gontalon, Gontanon, m. T. kerkbanier, f.
 Gontalonier, m. T. die de banier der kerk draagt, m.; zeker opperhoofd der Italiaansche Gemeenschappen, n.
 Gontement, m. opzwellig, f.
 Goufier, v. a. opvullen, opblazen.
 v. n. et se-, v. r. zwellen, opzwellen.
 fig. eene trotsche houding aannemen
 Gonichou, m. T. kop op den suikerhoed, f.
 Goni-, a. m. fa. matre-, looze vos, doortropte vent, m.
 Goniometrie, f. hoekmeeskunde, f. goniometrie.
 Gonne, f. ton voor bier enz. (op schepen), f.
 Gonorrhée, f. zaadloop, f. draipert, m. gonorrhoea.
 Gord, m. T. fuik, f. (soort van vischvat).
 Gord, m. meesterknecht in eenen schoenmakers winkel; schrob-

ber (zeker bezem op schepen), m.
 Goreter, v. a. met den schrobber schoon maken.
 Gorge, f. keel, f. gorgel; hals, m.; borst, f. boezem; krop (van 't gevogelte); naauwe in- of doorgang, m.
 T. keel (van een bolwerk); holigheid, f.; stok, waaraan men eene landkaart of print ophangt, m.
 se couper la- avec q. met iemand vechten.
 rire à- déployée, luidkeels lagchen.
 avoir un noeud à la-, fig. gedwongen lagchen.
 rendre-, braken, overgeven.
 fig. een goed, dat men onrechtvaardiglijk verkregen heeft, op last van 't gerogt wedergeven.
 Gorge-chaude, f. T. stuk vleesch, dat men aan eenen yalk geeft van het wildbrad, dat hijgejaagd heeft, wanneer het nog warm is, n.
 faire- de qc. fig. zich ergens over verhoogen.
 Gorge-de pigeon, f. weerschijs in zekere zijden stoffen, m.
 Gorgée, f. mondvool, m.
 Gorgier, v. a. met spijzen vol stoppen, overladen.
 fig. overhoopen.
 se-, v. r. zich met spijzen overladen.
 Gorgères, f. pl. T. onderknie (soort van kromhouten op schepen), pl.
 Gorgeres, m. T. wegwijzer, m. (zeker instrument, dat de Wondhealers bij het Steenrijden gebruiken).
 Gorgette, f. soort van halsdoek, dien de vrouwen eertijds droegen, m.
 Gorgerin, m. halsstuk van een lijfwapen, n.
 T. krans eener zeil, m.
 Gorgier, m. T. holle schaaf, f.
 Goufier, m. keel, f. gorgel, m.
 Gothique, a. gothisch.
 fig. ouderwetsch.

Gouache, f. *het teekenen of schilderen met dekverwe, n.*
 Goudron, m. *teer, n.*
 Goudronner, v. a. *terew.*
 Gouffre, m. *afgrond, m.; draaikolk, f.*
 Gouge, f. T. *gnds (soort van beitel), f.*
 Gouine, f. fa. *ligtekooi, heer, f.*
 Goujat, m. *trosdrager, legerjongen; opperman, m.*
 Goujon, m. *grondeling, m. pos of post (zekere visch); droyel; ijzeren bont, m. spijlerje, n.*
 Goujonner, v. a. *met bouten of pinnen vast maken.*
 Goujure, f. T. *keep, kerf of groef in een scheepsblok, f.*
 Goulée, f. fa. *grote leet of brok, m.*
 Goulet, m. *naauwe ingang eener zehaven, m.*
 Goulette, f. T. *kleine goot bij fontein-werk, f.*
 Gouliatre, a. fa. *gierig, gulzig.*
 Goulot, m. *naauwe hals, pijp of sult eener flesch enz., m.*
 Goulotte, f. T. *kleine goot voor het afloopen van het water, f.*
 Goulu, ue, a. *gulzig, vragtig. m. vraat, stokop, gulzigaard; veelyraat (zeker dier uit Lapland), m.*
 Goulument, ad. *op eene gulzige wijze.*
 Goupille, f. *kleine spie of schaar, f.; gedraaid leër of iets anders aan het eind der luns of lens, om dezelye vast in het gat te houden, n.; roerspie, f.*
 Goupiller, v. a. *eene bout of spie ergens voor steken.*
 Goupillon, m. *sprenge- of wijkkwast, m. kanneborstel, f.*
 Goupillonner, v. a. *eene kan met eene borstel schoon maken.*
 Gour, m. *holte door het vallen van water veroorzaakt, holte vol water, f.*
 Gourde, ourde, a. *stijf van keude, verstijfd.*
 Gourde, f. *zeker kanvoerde- of pompen-gewas, n.*

T. *dubbele waterbrenk, f.*
 Gourdin, m. fa. *kluppel, m.*
 T. *het zijdwaarts houden van een zeil op eene galeit, n.*
 Gourdiner, v. a. fa. *braaf afkloppen.*
 Goure, f. *vervalschte droogerijen, f. pl.*
 Goureau, m. *grote soort van vise, f.*
 Goureur, m. *vervalscher van droogerijen, n.*
 Gourgandine, f. *lijffe of korsetje, n. fa. straathoer, f.*
 Gourgane, f. *stikkerhoontje, n.*
 Gourmade, f. *vuistslag, m.*
 Gourmand, ande, a. *gulzig, vragtig. branche, waterloot aan eenen boom, f.*
 Gourmander, v. a. *witschelden, kwalijk beïegenen. fig. -ses passions, zijne driften intoomen.*
 Gourmandine, f. *grote soort van peer, f.*
 Gourmandise, f. *gulzigheid, vragtigheid, f.*
 Gourme, f. *droes, m. (ziekte onder de paarden). jeter fa., fig. uitrazen, hollen (van jonge lieden sprekende, die, nog geene genoegzame ondervinding in de wereld hebbende, allerhande dwaasheden begaan).*
 Gourmer, v. a. *met vuisten slaan; een paard den kinketting aandoen.*
 Gourmet, m. *kenner of proeyer van wijn, m.*
 Gourmette, f. *kinketting; scheepsjongen; waker op eene schuit, m.*
 Gournable, m. T. *houten nagel aan de buitenhuid van een schip, m.*
 Gournabler, v. a. *-un vaisseau, zoodanige nagels inslaan.*
 Gousfant, Gousfant, m. T. *paard, dat kort van lendenen, en dik van hals en schouderen is, n.*
 Gousse, f. *bast, m. schel of schil, f. (van pulvruchten). -d'aïl, m. lookbol, m.*
 Gousset, m. *holligheid onder de okse-*

- selen*, f.; *okselstank*, m.; *okselstuk*, n.; *kleine dijszak*, m.
 T. draagband, m.
- Goit**, m. smaak, m.; geur der spijzen, f.
- Goûter**, m. kleine maaltijd tusſchen het middag- en avond eten, m.
- Goûter**, v. a. ſmaken; proeven.
 fig. beproeven; goedkeuren, smaak ergens in vinden.
 v. n. vesperbrood eten.
- Goutte**, f. druppel of druppel, m.; jicht, f. podagra, n.
 -crampe, krampjicht, f.
 -sciatique, heupjicht, f.
 ne...-, ad. ſa. in't geheel niets.
 -à ad. bij droppels.
- Gouttelette**, f. p. u. droppeltje, n.
- Goueux**, eufe, a. jichtig.
- Goutière**, f. dakgoot, f; rabat aan eene koets, n.; holle ſnede van een boek, f.
 T. groef in 's gewigt van een hert; uitwaaſing, f. watergang, m.
- Gouvernail**, m. roer (van een ſchip), n.
 fig. roer van den ſtaat, bewind, n.
- Gouvernance**, f. regering van eenige Nederlaandsche ſteden, f.
- Gouvernante**, f. ſtadsvoogdesſe; opzigtſter over kinderen, gouvernante; huishoudſter, f.
- Gouvernemens**, m. ſtads landvoogdiſſchap, n.; woning eens Stadhouder, regering, f. bewind, n.; regeringsvorm, m. gouvernement, n.
- Gouverner**, v. a. regeren; het opzigt, het bewind ergens over hebben; ſturen (een ſchip).
 ſa. q. iemand leiden, beſtieren.
 ſe-, v. r. zich gedragen, zich aanſtellen.
- Gouverneur**, m. ſtadhouder, landvoogd; opzigtſter over kinderen, gouverneur; voogd, m.
- Goyavier**, m. guayava-boom (uit Indië afkomstig), m.
- Grabar**, m. ſlecht, armoedig bed, n.
- Grabataire**, a. bedlegerig.
- Grabcau**, m. T. klein ſtukje, dat van ſpecerijen aſfalt, n.
- Grabuge**, m. ſa. kleine oneenigheid, f. gekijf, n.
- Grace**, f. genade, gunst, genegenheid, f.; behagen, n.; verloening van genade; bevalligheid, gracie; aangenaamheid, aardigheid, f.
 de-, ad. eilieve! ik bid u.
 pl. dankzegging, f.
 bonne-, f. klein gordijntje, n.
 pl. goedwilligheid, gunst, f.
- Graciable**, a. T. vergeefflijk, verſchoonlijk.
- Gracieusement**, ad. beleefdelijk, vriendelijk, genadiglijk.
- Gracieuſer**, v. a. ſa. vriendelijk bejegenen.
- Gracieuſeté**, f. ſa. vriendelijkheid, beleefdheid, f.; klein geſchenk, n.
- Gracieux**, eufe, a. aanvallig, bekoorlijk; liefderijk, genadig, vriendelijk.
- Gracilité**, f. holderheid der ſtem, f.
- Gradation**, f. trapswijze opklimming, gradatie, f.
 T. trapſpreuk, opklimming in eene reden; ſtauwwe vermindering des lichts en der ſchaduw; verhooging en verbetering der metalen, f.
- Grade**, m. eertrap, m.
- Gradeau**, m. koningsviſch, m.
- Grader**, v. a. n. c. tot eene waar- digheid verheffen.
- Gradin**, m. rigchel op een altaar; trede, f.; trapswijze verhoogde banken, f. pl.
- Gradine**, f. getande ſchaar van eenen beeldhouwer, f.
- Graduation**, f. T. afdeeling in graden, f. groot gebouw in zoutke- ten, waardoor het water naar beneden druipt, n.
- Gradué**, m. gepromoverde in eene Hooge School, m.
- Graduel**, m. T. trapzang, m.
- Graduel**, elle, a. trapswijze.
- Graduellement**, ad. n. c. trapswijze.
- Graduer**, v. a. in graden afdeelen.
 T. eene akademiſche waardig- heid verleenen; promoveren.

Graillement, m. *geluid van den jagthoren*, m.
 Grailleur, m. T. *op den jagthoren blazen*.
 Graillon, m. *overblijffel van eenen maaltijd*, n.; *brokken*, *dis van het marmer afvallen*, m. pl.
 Gracie, fa. *totebel*, *morfig vrouwsperfoon*, f.
 Grain, m. *koren*; *graan*, n. *korrel*; *bezie*, f.
 pl. -de petite vérole, *pokdalen*, pl.
 T. *grein*; *erf op het leër*, n.; *schielijke draaiwind*, m. *vlaag*, *bui*, f.
 catholique à gros, fig. *ruige Katholijk*, m.
 Graine, f. *zaadkorrel*, f. *zaad*, n.; *kern*, f.
 Grainer, v. Grener.
 Grairie, f. *gedeelte van een bosch*, *dat in 's gemeen bezeten wordt*, n.; *zekere schatting*, *welke van boschen betaald wordt*, f.
 Graiss, v. Grès.
 Graisse, f. *vet*, *smeer*, *smout*, n.; *vetigheid*, f.
 Graisser, v. a. *met vet besmeren*.
 -ses bottes, fa. *zich reitsvaardig maken*.
 -la patte, fa. *de handen vullen*, *met geschenken winnen*.
 -le marteau, fa. *den poortier eenig drinkgeld geven*, *om toegang in een huis te verkrijgen*.
 -la peau à q. fa. *iemand de huid smeren*, *afkloppen*.
 Graister, m. *groene landkivvoers*, m.
 Graisieux, euse, a. *smorig*, *vettig*.
 Graissoir, m. T. *smeerbak*, m.
 Gramen, m. *gras*, *hondegras*, n. *hondstond*, m.
 Graminées, a. f. pl. *wat den aard on de eigenschap van het hondgras heeft*.
 Grammaire, f. T. *spraakkunst*, *spraakleer*, grammatica, f.
 Grammatien, m. *spraakkunstenaar*, *taalkundige*, m.
 Grammatical, ale. a. *spraakkundig*, *taalkundig*, grammaticaal.
 Grammaticalement, ad. *spraakkun-*

diglijk, *waar de regelen der spraakkunde*.
 Grammatiste, m. *die in de spraakkunde onderwijs geeft*, m.
 Grandisse, f. v. Grenadille.
 Grand, ande, a. *groot*, *lang*, *hoog*.
 fig. *aanzienlijk*, *voornaam*; *gewichtig*; *sterk*; *edel*.
 en grand, ad. *in 't groot*, *levensgroot*.
 à la grande, ad. *groot*, *voornaam*.
 Grand, m. *het groote*, *het verhovene*, n.
 pl. *de grooten*, m. pl.
 Grandalet, ette, a. fa. *samelijk*; *mooi groot*.
 Grandement, ad. fa. *grootelijks*, *zeer veel*.
 Grandesse, f. *grandeschap*, n. (*waardigheid der Grooten of Grandes van Spanje*).
 Grandeur, f. *grootheid*, *hoogheid*; *heerlijkheid*; *gewichtigheid*, f.
 Grandir, v. n. *groot worden*, *groeijen*.
 Grandissime, a. fa. *zeer groot*, *zeer aanzienlijk*.
 Grand' mère, f. *grootmoeder*, f.
 Grand' messe, f. *groot mis*, f.
 Grand-oeuvre, m. *goudmakerij*, f.
 Grange, f. *schuur*, f.
 Granit, m. *graniet* (*zekere steen*), m.
 Granitelle, a. *dat den aard en de eigenschap van graniet heeft*.
 Granulation, f. T. *korreling* (*der metalen*), f.
 Granuler, v. a. T. *in korrels veranderen* (*van metaal sprekende*).
 Graphie, f. *beschrijving*, f.
 Graphique, a. *zinnebeeldig*.
 Graphiquement, ad. *op eene zinnebeeldige wijze*.
 Graphomètre, m. T. *hoekmeter*, m.
 Grappe, f. *tros*, *druivetrost*, m.; *riis aalbeziën*, f.
 T. *zeker of zekere schurft aan de voeten der paarden*, f. en n.
 mordre à la-, *zich iets lorch wijs maken*; *eenen voorslag gretiglijk aannemen*.
 Grappillage, m. *nalezing in de wijbergen*, f.

Grappiller, v. n. et a. *in de wijnbergen nalezen.*

v. a. fig. fa. *eene kleine winst bij iets hebben.*

Grappilleur, m. euse, f. *hij of zij, die in de wijnbergen naleest, m. en f.*

fig. fa. *die met alles eenige winst zoekt te doen.*

Grappillon, m. *trosje druiven, n.*

Grappin, m. T. *dreg of dregge (soort van anker), f.; sloopshoak, m.*

Grappiner, v. a. T. *de dreggen werpen en vast hechten.*

Gras, grasfe, a. *vet, dik; vettig, smerig, garstig; vet, olieachtig; zwaar, dik, taai.*

jours-, sloopdagen, m. pl. dormir la grasfe matinée, fa. een gas in den dag slapen.

avoir la langue grasfe, fa. brouwen, lispfen.

m. *het vet, n.*

-de la jambe, kuit van het been, f.

Gras, ad. *vet, zwaar.*

faire-, vleesch in de vasten eten. parler-, brouwen, lispfen.

peindre-, te veel verwe gebruiken (in het schilderen).

Gras-double, m. *peus (der dieren), m.*

Gras-fondure, f. (Gras-fondu, m.) *smelting van 't vet in het lijf der paarden, die al te verhit zijn, f.*

Grasfement, ad. *vivre-, kostelijk, wellussiglijk leven.*

payer-, rijkelijk betalen.

Grasfet, ette, a. fa. *vorchtig, dik-achtig.*

Grasfette, f. *beersoor (zeker kruid), n.*

Grasfeyement, m. *brouwing, lispfen, f.*

Grasfeyer, v. n. *brouwen, lispfen, met moeite sprekfen.*

Grasfeyeur, m. euse, f. *hij of zij die brouwt of lispft, m. en f.*

Grasfouillet, et e, a. *poezelig, wel in 't vleesch.*

Gras, Gra, m. *vlaakte daar de hoenders met krabben den kost zoeken, f.*

Grateau, m. T. *bruineersaal, n.*

Grateron, m. *kliis, f.*

Graticuler, v. a. T. *eene schilderij in kleine vierkanten verdeelen, om dezelve in 't klein te brengen.*

Gratification, f. *gunstbewijs, n. genadegift, gratificatie, f.*

Gratifier, v. a. *begunstigen, dienst doen.*

Gratin, m. *affchraapsel van eenen pot of eene pan, n.*

Gratiolle, f. *gods genade, gratiola, f. (zeker gewas).*

Gratis, ad. *om niet, zonder onkosten, gratis.*

dire-, niet bewijzen het geen men zegt.

m. *vrijstelling van onkosten, f.*

Gratitude, f. *dankbaarheid, erken-tenis, erkentelijkheid, f.*

Gratte-cu, m. *egelantierbezie, f.*

Gratteleux, euse, a. *die de of het drooge schurft heeft.*

Grattelle, f. *kleine of drooge schurft, f. en n.*

Gratter, v. a. *krabben, kraauwen; uit-opkrabben, schrappen.*

Gratteron, v. **Grateron.**

Grattoir, m. T. *bilijzer der metzelaars; schrabijzer (op schepen); snijmes, n.*

Gratuis, ite, a. *vrijwillig, genadig.*

Gratuite, f. *vrijwilligheid, onverdiende genade, f.*

Gratuitement, ad. *om niet; zonder grond.*

Gravatier, m. *karreman, die het puin wegbrengt, m.*

Grave, a. *zwaar; ernstig, deftig; gewichtig.*

accent-, zwaar klankteeken (').

fon-, diep, brommend geluid, n.

Gravelée, a. f. T. *endre-, loog of potasch, welke de verwers en bleekers gebruiken, f.*

Graveleux, euse, a. *steenachtig, gruisachtig; gravaelachtig.*

fig. fa. *onbetamelijk, vuil (in uitdrukkingen).*

Gravelle, f. *graveel, n. lendenkwaal, f.*

Gravelure, f. fa. *onbetamelijke, velle reden, f.*

Gravement, ad. *deftiglijk, met ernst.*
 Graver, v. a. *snijden, etsen, uit-
 fteken, graveren.*

Graveur, m. *plaatfeter, plaatsnij-
 der, fignetsnijder enz. graveur, m.*

Gravier, m. *grof, keijachtig zand,
 gronzand; gruis en zand, dat
 men in 't wateren kwijt wordt, m.*

Gravir, v. n. *klauteren, met moei-
 ze klimmen.*

Gravitation, f. T. *zwaarte, natuúr-
 lijke helling naar eenig punt, f.*

Gravité, f. *zwaarte, f.; ernsthaf-
 tigheid, deftigheid; gewichtig-
 heid; diepte van 't geluid, f.*

Graviter, v. n. *door zwaarte naar
 een zeker punt hellen.*

Gravoir, m. *werksuig, waarmede
 men den rand van brillen, gla-
 zen enz. maakt, n.*

Gravois, m. *puin van kalk, n. kei-
 zel, m.*

Gravure, f. *snij-graveer-kunst;
 kunst om in koper te etsen, f.;
 graveerfel, gefneden of geëtst
 werk op platen, n.*

T. *kleine groef langs den rand
 eener schoenzool, waarin de
 fteken komen, f.*

Grê, m. *vrije wil, m. believeu,
 welgevallen, n.; dank, m.*

au- des flots, du vent, op de ge-
 nade van wind en golyen.

prendre qc. en-, zich iets laten
 welgevallen.

faveur bon- ou mauvais-, à qc.,
 iemand veel of flechten dank
 weten.

de plein-, met volkomene toe-
 stemming.

de- à-, in der minne.

bon-, mat-, willens of onwillens,
 tegen wil of dank.

Grêbe, m. *zekere watervogel, m.*

Grec, Grecque, a. *grieksch.*
 être- en qc. *zeer gefchikt en er-
 yaren in eene zaak zijn.*

Grécisme, m. T. *griekfche fpreek-
 wijze, f.*

Grèque, f. T. v. Grêque.

Grécquer, v. a. T. v. Grêquer.

Gredin, dine, a. *flordig, flecht, ver-
 achtelijk.*

m. f. *bedelaar, landlooper, m.
 bedelaarfter, landloopfter, f.*

Gredins, m. pl. *foort van korthart-
 ge honden, m. pl.*

Gredinerie, f. *bedelarij, armoe-
 de, f.*

Grêe, v. n. T. *manfiaan, bijzet-
 ten (zeilen en touwwerk).*

Grêffe, m. *kanselarij; ftds-geregts-
 fchrijfkamer, f.; amts van eenen
 geregts- of ftds-fchrijver, n.;
 inkomsten van hetzelfde, f. pl.*

Grêffe, f. *ent of ente, griffel, f.;
 het enten of griffelen, n.*

Grêffer, v. a. *enten, griffelen.*

Grêffier, m. *hofschrijver, geregts-
 fchrijver, griffier, m.*

Grêffoir, m. *entmesje, n.*

Grêge, f. *foic-, ruwe zijde, f.*

T. *vlafhekel, m.*

Grêgeois, a. m. feu-, *grieksch (om-
 uitblusfbaar) vuur, n.*

Grêgorien, enne, a. *chant-, grego-
 riaanfche zang, m.*

année grêgorienne, *gregoriaanfch
 jaar, n.*

Grêgues, f. fa. *broek, m.*

tirer fes-, *zijne biezen pakken.*

laisfer fes- quelque part, *ergens
 sneuvelen, het leven verliezen.*

Grêle, a. *dun, klein, fijn.*

voix-, *fijne ftam, f.*

ton-, *fijne toon, m.*

f. *hagel, hagelfteen, m.*

-de coups, *hagelbui van fta-
 gen, f.*

T. *zeker werktuig dat de kam-
 menmakers gebruiken, n.*

Grêlé, ée, a. *van den hagel gefla-
 gen.*

fa. *van de kinderpokken gefchou-
 den; bedorven, verarmd.*

Grêler, v. i. *hagelen.*

v. a. *verhagelen, behagelen.*

T. -la cire, *het was in kor-
 reitjes maken.*

Grelet, Gurlet, m. *fraathamer, m.*

Grelin, m. T. *greling (het kleinftu
 kabeltouw), m.*

Grêloir, ou Grelon, m. Grêloire, f.
 T. *werktuig, waarmede men hee
 was korreit, n.*

Grêlon, m. *groote hagelfteen, m.*

Grelot, m. schelletsje of belletsje, n.
 Grelotter, v. n. fa. van koude trillen en beven.
 Grelou, m. v. Gréloir.
 Grelouage, m. T. het korrelen van het was, om het te zuiveren en wit te maken.
 Grelouer, v. a. T. het was korrelen.
 Greluchon, m. fa. heimelijk begunstigde minnaar eener vrouw, m.
 Grément, Grément, m. T. uitrusting van een schip, f.
 Grémial, m. linnen voorschoot, het welk de Bisschop gebruikt als hij dienst doet, n.
 Grémil, m. pazel- of paarlkruid, n.
 Grenade, f. granaat-appel, m.; granaat (zeker oorlogstuig), f.
 Grenadier, m. granaatboom; grenadier, m.
 Grenadière, f. granaattasch, f.
 Grenadille, f. pasfie bloem, f.
 Grenage, m. korreling van het buskruid, f.
 Grenaille, f. korrel van eenige bergstof, f.; hagel (om te schieten), m.
 Grenailleur, v. a. metaal korrelen.
 Grenat, m. granaatsteen, m.
 Greneler, v. a. korrelen maken (bijzonder op leer).
 Grenaut, m. zekere visch met een' dikken kop, m.
 Grené, éc, a. gekorrelt.
 Grener, v. n. in zaad opschieten, zaad dragen.
 v. a. korrelen.
 Grenetier, Grenier, ière, m. zaadverkoopster, grutter, koopman in zaad, m. zaadverkoopster, f.
 Grenetier, m. regter in Frankrijk, die het opzigt over het zout heeft, m.
 Grenetterie, f. zaadkoopmanschap, f. handel in zaad, m.
 Grenettes, f. pl. zekere geeste verwe, f.
 Grenier, m. zolder, koornzolder, m.
 fig. korenkamer, f.
 -à sel, zoutmagazijn; gereg over de zoutzaken, n. zoutkamer, f.

Grenoir, m. soort van zeef om het buskraut te korrelen, f.
 Grenouille, f. kikvorsich, m.
 T. ijzeren of koperen plaat, daar de bout eener keets- of stalpoort in draait, f.; gewel onder de tong, n.
 Grenouiller, v. n. fa. zuipen, zwelgen.
 Grenouillère, f. sloot, daar vele kikvorschen in zijn, f.
 fig. fa. vochtige, ongezonde plaats, f.
 Grenouillet, m. salomonszegel (zeker kruid), n.
 Grenouillette, f. wilde ranonkel (zekere bloem), f.
 Grenu, ue, a. vol granen of korrels.
 Greque ou Grecque, f. T. boekbinders zaagje, om den rug van een boek in te zagen, ten einde er de koorden in te sluiten, n.
 relié à la-, band met een' glad den rug, m.
 potage à la-, fa. sop, dat smakeloos is, n.
 Gréquer, v. a. den rug van een boek inzagen.
 Grès, m. biksteen, m.
 T. slagstanden van een wild zwijn, m. pl.
 Grésil, m. kleine hagel, stofhagel, m.; sijn gestoten glas, n.
 Grésillement, m. het stofhagelen, n.
 Grésiller, v. i. stofhagelen.
 v. a. doen rimpelen, in elkanderen krimpen.
 se-, v. r. brokkelen; in elkanderen krimpen.
 Grésillonner, v. n. piepen als een krekkel.
 Grésioir, m. T. gruis-ijzertje (der glazemakers), n.
 Gresferie, f. biksteen, m.; keulsch aardewerk, n.
 Grève, f. vlakke, zandige oever, m.
 T. gerechtsplaats in Parijs, f.
 Grever, v. a. T. bezwaren, ontregt aandoen.
 Gribanne, f. soort van bark met masten en zeilen, f.

Griblette, f. T. *op den rooster gebraden varkensvleesch, n.*
 Gribouillage, m. fa. *morfigheid, f.*
 Gribouillette, f. jeter qc. à la-, fa. *iets te grabbelem gooijen.*
 Gribouri, m. *soort van kever, m.*
 Grièche, a. *ortie-, bonte netel, f. pie-, bonte ekster, m.*
 fig. fa. *kijfsachtig wijf, n.*
 Grief, m. fig. *bezwaarnis, verongelijking, f.*
 Grief, iève, a. *hard, zwaar.*
 Grièvement, ad. *op eene zware, harde, gestrengte wijze.*
 Grièveté, f. *grootheid of zwaarwichtigheid eener misdaad, f.*
 Griffade, f. *krab, f.*
 Griffie, f. *klaauw, m.*
 -de renoncule, *bol van een' ranonkel, m.*
 fig. *magt, roofzucht, f. geweld, n.*
 Griffon, m. *grijpvoegel; griffoen, m.*
 Griffonage, m. *gekrabbel, slocht, onleesbaar schrift, n.*
 Griffonner, v. a. et n. *flechts schrijven, krabbelen; slechts in het ruwe schetsen of teekenen.*
 Grignard, m. *soort van leksteen, m.*
 Grignon, m. *randje of korstje broods, n.*
 Grignoter, v. a. *knagen, knabbelen.*
 fig. fa. *eene kleine winst doen.*
 Grigo, m. fa. *vrek, gierigaard, m.*
 Gril, m. *rooster, m.*
 Grillade, f. *vleesch, dat op den rooster gebraden is, n.*
 Grillage, m. T. *roosterwerk, n.*
 Grille, f. *tralie, f.; rooster, m.*
 Griller, v. a. et n. *op den rooster braden; zegen; met traliën voorzien.*
 fig. fa. *branden (van ongeduld of van verlangen); (eene jonge dochter) in het klooster steken.*
 Grillon, m. *krekel, m.; duimschroef, f.; koord, waarmede men de misdadigers aan de vingers pijnigt, n.*
 Grimace, f. *vreemd gebaar, n. grijzing, f.; klein kistje met een speldekusfen, m.; kwade plooi, f.*

fig. *gemaaktheid, geveinsdheid, f. faire la- à q. iemand zuur aanzien, een ontevreden gelaat toonen.*
 Grimacer, v. n. *grijnzen, leelijke gezigten trekken; met scheeve plooijen hangen (van een kloed sprekende).*
 Grimacier, m. *ière, f. hij of zij, die niets doet als grijnzen.*
 fig. *huichelaar, m. huichelaarster, f.*
 Grimaud, m. *weestniet, schoolys, m.*
 Grime, m. fa. *schooljongen, m.*
 Grimelin, m. fa. *kleine jongen; karige speler, m.*
 Grimelinage, m. fa. *karigheid in 't spel, f. karig spel, n.; kleine winst, f.*
 Grimeliner, v. n. fa. *karig in het spel zijn, om eene kleinigheid spelen; eene kleine winst of noring doen.*
 Grimoire, m. *tooverboek, n.*
 fig. *onverstaanbaar geschrift, m. favori, entendre le-, den handel verstaan; in eene zaak, waarvoor men zich uitgeeft, erraren zijn.*
 Grimper, v. n. *klausteren, opklausteren.*
 Grimpereau, m. *pimpelmees, f.*
 Grincement, m. *knarsing of knersing op de tanden, f.*
 Grincer, v. a. *les dents, op de tanden knarsen of knersfen.*
 Gringotter, v. n. *neurien, kwinkeleren (van vogelen sprekende).*
 Gringuenaude, f. *vuiligheid, f. slijm in het ligchaam, n.*
 Gringuenoter, v. n. *kwinkeleren.*
 Griotte, f. *morel of moerel, f. & marmer met roode en bruine vlakken, n.*
 Griottier, m. *morelleboom, m.*
 se Grippeler, v. r. T. *met plooijen opkrimpen.*
 Grippe, f. fa. *dwaasheid, vreemde neiging tot iets, f.*
 prendre en-, se prendre de- *contre, zonder grond een ongunstig wooordeel tegen iemand*

- opvatten; iemand haten zonder te weten waarom.
- Gripper**, v. a. heimelijk en met gaauwigheid wegstelen, grijpen, naar zich toe halen.
fig. pakken.
se-, v. r. met plooijen opkrimpen.
fig. fa. zich zottigheden in het hoofd haten.
- Grippe-sou**, m. fa. die renten en interessen voor eene geringe beloning invordert, m.
- Gris**, ise, a. grijs, graauw.
fig. f. half dronken.
temps-, betrokkene lucht, f.
vin-, bleek roede wijn, m.
vert de-, spaansch groen, n.
- Gris**, m. grijze, graauwe kleur, f.
de lin, appelbloesem, m.
de perle, parelkleur, f.
petit-, grijs bontwerk, n.
- Grisaille**, f. T. graauwtje (in de schilderkunst), n.; vermenging van graauw en wit haar voor pruiken, f.
- Grisailier**, v. a. graauw schilderen.
- Grisâtre**, a. grijsachtig, graauwachtig.
- Griser**, v. a. half dronken maken.
- Grifet**, m. jonge distelvink, m.
- Griffette**, f. grifet (soort van stoffe); gemeen vrouwspersoon, n.; zekere vogel, m.
- Grifoller**, v. n. zingen (van leeuweriken sprekende).
- Grifon**, onne, a. grijs van haar.
- Grifon**, m. grijsaard, n.; knecht of lakei zonder liverie; graauwe harde steen, m.
fa. ezal, m. graauwtje, n.
- Grifonner**, v. n. grijs (van haar) worden.
- Grive**, f. lijst, f.
- Grivelé**, ée, a. wit en graauw gespikkeld.
- Grivelée**, f. ongeoorloofde winst, f.
- Griveler**, v. a. et n. fa. ongeoorloofde winst doen, schagcheren.
- Grivelerie**, Grivelée, f. het doen van ongeoorloofde winst op eene heimelijke wijze, n.
- Griveleur**, m. fa. die ongeoorloofde winsten trekt, m.
- Grivoise**, f. hoor, f.
- Grivois**, oise, a. vrolijk, lustig.
- Grognard**, m. knorrepot, m.
- Grogne**, f. fa. verdriet, n. gemeelijkheid, f.
- Grognement**, m. geknor (der varkens), n.
- Grogner**, v. n. knorren (als de varkens).
fig. fa. knorren, morren, grimmen.
- Grogneur**, euse, a. knorrig, verdrietig.
- Groin**, m. muil, smool (van een varken), m.
- Groisou**, m. soort van krijt, dat de parkementmakers gebruiken.
- Grolle**, f. v. Freux.
- Grommeler**, v. n. fa. knorren, brommen.
- Grondate**, a. bekijvenswaardig.
- Gronnement**, m. gerommel, dof geluid, n.
- Gronder**, v. n. knorren, brommen.
fig. rommelen, klateren.
v. a. uitschelden, bekijven.
- Gronderie**, f. bekijving, f. gekijf, n.
- Grondeur**, euse, a. knorrig, gemeelijk.
- Gros**, Grosse, a. dik; zwanger; grof; lomp; groot; wigtig, aanzienlijk; zwaar; onstuimig enz. femme grosse, zwangere vrouw, f. grosse femme, dikke, zwaarlijvige vrouw, f.
gros temps, onstuimig, zwaar weêr, onweder, n.
toucher la grosse corde, het hoofdpunt eener zaak aanroeren.
faire le gros dos, fa. eene trotsche houding aannemen.
être gros de faveur, de faire, qc. fa. sterk verlangen om iets te weten, te doen enz.
avoir le cocur gros, veel verdriets hebben, zeer verdrietig zijn.
gros lourdaut, grosse bête, fa. dom mensch, lompe vlegel, m.
- Gros**, m. het dikste, sterkste, grootste

- ste gedeelte, het hoofdzakelijkste, voornaamste, zwaarste; vierde deel loods (zeker gewigt); grootje, grosje (zekere munt), n.*
Gros, ad. veel.
 en-, ad. in 't groot, in 't gros, in 't gemeen, over 's geheel.
 tout en-, alles te zamen gerekend of genomen.
Groselle, f. aalbezie, f.
 -verte, kruisbezie, f.
Grosfeillier, m. aalbezieboom, m.
Grosfil, m. stukken of gebroeknglas, n.
Grosfe, f. T. gros (12 dozijnen), n.; uitvaardiging, f. affchrift, n. (eener akte).
 pl. -de fonte, pl. groote letteren, voor de titels der plakaten, enz. f. pl.
Grosferie, f. grove ijzer-vaar, f.; handel in 't groot, m.
Grosfesse, f. zwangerheid, f.
Grosfeur, f. dikte, zwaarlijvigheid, grootte, f.; gezwel, m.
Grosfier, ière, a. gros, ruw; lompe, onbeschaafd.
 marchand grosfier, koopman in 't groot, grosfier, m.
 idée grosfière, gemeen denkbeeld, n.
Grosfièremant, ad. op eene lompe, onbeschaafde wijze; grosf.
Grosfièreté, f. lomphoid, onbeschaaftheid, f.
Grosfir, v. a. dik maken, versterken, vergrooten, opzwellen.
 v. n. dik of dikker, sterker, grooter worden, zwellen, aangrosfijen.
 fe-, v. r. zich vergrooten.
Grosfissement, m. vergrooting, f.
Grosfoyer, v. a. T. eene akte enz. nitvaardigem, affchrijven.
Grotisque, a. T. grotesk.
 fig. wonderlijk, belagchelijk, vreemd.
 pl. T. swaaksche printen of schilderijen, f. pl.
Grotisquement, ad. op eene vreemde, belagchelyke, koedige wijze.
Grotte, f. grot, f. hol, n.
Grouetteux, eufe, a. T. gruisachtig, steenachtig.
- Grouillant, ante, a. fa. wemelend.**
Grouiller, v. n. fa. wemelen, krielen, se-, v. r. zich bewegen, zich verroeren.
Groupe, m. T. groep, verzameling van verscheidene beelden in eenen hoop, f.
Groupier, v. a. T. verscheidene beelden in éenen hoop verzamelen.
 v. n. eene groep uitmaken.
Gruage, m. houvesterschap, boschaarderschap, n.
Gruau, m. gont; havergont, f.; jonge kraanvogel, m.
Grue, f. kraanvogel, m.
 fig. fa. domkop, m.
 T. kraan, f. windaas, n.
 faire le pied de-, fa. lang staan wachten.
Gruerie, ou Grairie, f. T. houvesterschap, n.
Gruger, v. a. opknappen, knabbelen, in kleine stukken bijten.
Grume, f. T. bois en-, ruig, onbeslagen hout, n.
Grumeau, m. klompje, n. klont, f.
Grumel, m. haver bloessem, (om te vollen), m.
se Grumeler, v. r. klonteren, tot klonters worden.
Grumeleux, eufe, a. vol klonters; ruw, ruig; melig; steenachtig.
Gruon, m. jonge kraanvogel, m.
Gruyer, ère, a. faucon-, kraanvalk, m.
 seigneur-, heer, die van de boschen zijner onderhoorigen zekere belasting heffen kan, m.
Gruyer, m. houvester, boschbevaarder, m.
Gruyère, m. soort van Zwitserfsche kaas, f.
Gryphite, f. gryphiet, (soort van schelp), f.
Gué, m. waadbare plaats, ondiepte in eene rivier, f.
 sonder le-, fa. onder de hand iets zoeken te vernemen.
Guéable, a. waadbaar, ondiep.
Guède, f. weede of weed, f. (zeker kruid).
Guéder, v. a. met weede vorwen.

Guëer, v. a. spoelen, afwaschen; doorwaden.
 Guenille, f. lomp, vod of vodde, f. oud versten kleeid, n.
 Guenillon, m. oude lap, m.
 Guenipe, f. fa. morsebel, stet, vodde, heer, f.
 Guénon, f. meerkat (wijffe van eenen aap), f.
 fig. fa. leelijk of liederlijk vrouwsperfoon, n.
 Guenuche, f. meerkatje, n.
 fig. fa. leelijk en opgeschikt vrouwsperfoon, n.
 Guépe, f. wesp, f.
 Guépier, m. wespenest, n.; bijenwolf, m.
 Guère ou Guères, ad. weinig, niet zeer, niet dikwijls, niet gemakkelijck.
 Guéret, m. braakland, braakveld, n.
 Guéridon, m. knaap, waarop men licht zet, m. geridon.
 T. hoosvat, n.
 Guérir, v. a. genezen, heelen.
 v. n. genezen, gezond maken.
 fe-, v. r. genezen worden.
 fig. zich genezen of genezen worden (van iets).
 Guérison, f. genezing; heeling, f.
 Guérissable, a. geneesbaar.
 Guérisseur, m. fa. kwakzalver, m.
 Guérite, f. schildershuisje, n; kleine wandelgang boven op een dak, waar men van alle kanten een vrij uitzigt heeft, m.
 Guerlande, f. T. banden in den boog (van een schip), m. pl.
 Guerlin, v. Grelin.
 Guernon, m. knevelbaard, m.
 Guerre, f. krijg, oorlog, strijd, m.
 fig. twist, m. tweespalt, f.
 -civile ou intestine, burgeroorlog, m. binnenlandsche onlusten, m. pl.
 de bonne-, goede prijs.
 faire la -à l'oeil, oog in 't zeil houden.
 foudre de-, m. beroemde krijgsheld, oorlogsbliksem, m.
 Guerrier, ière, a. strijdbaar, oorloggezind, heldhaftig.

Guerrier, m. ière, f. krijgsman, krijgsheld, m. krijgsheldin, f.
 Guet, m. wacht, nachtwacht, f.
 faire le-, ou avoir l'oeil ou l'oreille au-, goede wacht, een oog in 't zeil houden.
 mot du-, wachtwoord, n.
 -apens, voorbedacht, overlegd schelmsluk, n.
 de -apens, ad. met voordacht, met opzet.
 Guêtre, f. linnen overkous, reiskous, f.
 Guétrer, v. a. linnen overkousen aantrekken.
 Guette, f. T. schoorbalk, m.
 Guetter, v. a. beoeren, bespieden.
 Guetteur, m. bespieder, verspieder, m.
 Gueule, f. muil, bek, smool, m.
 -fraiche, fa. die altijd goeden eetlust heeft, slokop, m.
 mots de-, fa. ongeschikte woorden, n. pl.
 Gueulée, f. fa. mond- of bekvol, m.
 pl. fig. fa. vuile, ongeschikte woorden, n. pl.
 Gueuler, v. n. fa. hard spreken; met scheldwoorden (tegen iemand) uitvaren.
 v. a. T. pakken (van jagthonden sprekende).
 Gueules, m. T. roode verwe in de wapenschilden, f.
 Gueufaille, f. fa. bedelpak, gespuis, m.
 Gueufailleur, v. n. bedelen, schooijen.
 Gueufant, ante, a. bedelend, schooijend.
 Gueuse, f. T. groot stuk ijzer, waarvan men, indien het gesmolten is, de ijzeren staven smeedt, n.
 Gueuser, v. n. bedelen, schooijen.
 Gueuserie, f. bedelarij, schooijerij, f.
 fig. fa. armoede, behoeftheid, f.
 Gueuser, m. T. klein stuk ijzer, dat tot staven gesmeed wordt, n.
 Gueufette, f. T. aardenspotje, waarin de schoenmakers hunne verwa hebben, n.
 Gueux, euse, a. arm, behoeftig, tot den bedelzak gebragt.

- . m. f. schoosjer, bedelaar, m. bedelaarster, f.
- Gui, m. mistelboomtje (zeker bijgewas), n.
T. gijp, f.
- Guiche, f. T. band aan het bloed der kloosterlingen om het toe te maken, m.
- Guichet, m. poortje, m. keep, kerf, f.; deurtje of venstertje in een grotere deur of venster, n.; traliedeurkje; luik, n.
- Guichetier, m. deurwachter eener gevangenis, cipiers knecht, m.
- Guide, m. leidsman, gids, wegwijzer, m.
- Guide, f. wegwijster, zaak, die iemand iets aanwijst, f.
-pl. leiroepen, m. pl.
- Guideau, m. soort van vischnet, n.
- Guide-âne, m. zeker werktuig waarmede men een drillboor vast maakt.
- Guider, v. a. den weg wijzen.
fig. voeren, geleiden.
- Guidon, m. standaard (bij de ruitserij); standaarddrager, kornet, m.
T. aanwijzing in de muziek, f.; mikijzer op een schietgeweer, n.
-de renvoi, aanwijzings-teeken, n.
- Guignard, m. soort van kiovit, m.
- Guigne, f. Spaansche kers, f.
- Guigneaux, m. pl. T. steekbalken tusschen de daksparren, m. pl.
- Guigner, v. a. et n. lonken, een weinig van ter zijde zien.
- Guignier, m. Spaansche kersboom, m.
- Guignole, m. T. stokje waaraan men de kleine weegschalen hangt, n.
- Guignon, m. fa. ongeluk (voornamelijk in het spel), n.
- Guillée, Guillée, f. regenbui, f. stort-plas-regen, m.
- Guillage, m. gisting van het versche bier in vaten, f.
- Guillaume, m. T. boor- of sponningschaaf, f.
- Guilledin, m. engelsche ruin, m.
- Guilledou, m. fa. courir le-, bij wach in kisten en kroegen loopen.
- Guillemets, m. pl. T. ganze-oogen, n. pl. aanhalings-teeken, n.
- Guiller, v. n. gest of gist van boven uitwerpen (van bier in vaten sprekende).
- Guilleres, ette, a. opgeruwd, vrolijk, lastig.
- Guillieri, m. getijp der muschen, n.
- Guillocher, v. a. T. met regthoekig in elkander loopende eyenwijdige lijnen enz. versieren.
- Guillochis, m. zoodanig kunstig serraad, n.
- Guillotinate, f. n. c. het ter dood brengen met de guillotine, n.
- Guillotine, f. n. c. werktuig, in Frankrijk gebruikelijk, waarmede men iemand onthoof, n. guillotine, f.
- Guillotiner, v. a. n. c. door middel van zoodanig werktuig onthoofden, guillotineren.
- Guimauve, f. wits malwe, f.
- Guimaux, m. pl. weiden, die tweemaal in 't jaar gemaaid worden, f. pl.
- Guimbarde, f. soort van vrachtwagen, m.; zeker kaartspel, n.; zekere onderwetsche dans, m.
- Guimpe, f. halsdoek der nonnen, m.
- te Guimper, v. r. fa. eens wem worden.
- Guindage, m. het opwinden, ophijfschen; touwwerk daartoe; loom daarvoor, n.
- Guindal, ou Guindas, m. windaas, n. schijf f. of katrol, n. (waarmede men iets ophijst), n.
- Guindant, m. T. breedte eener vlag; Jongte van het zeil, f.
- Guinde, f. soort van kleine pers in een laken-fabriek, f.
- Guinde ou Guindeau, m. v. Cabestan.
- Guindé, ée, p. et a. discours, style-, opgewonden; hoogdravend gesprek, n. hoogdravende stijl, m.
- Guinder, v. a. opwinden, ophijfschen. -se-, v. r. fig. te hoog vliegen, -zich te trossch aanstellen.
- Guinderesse, f. T. hijsch-touw, n.
- Guindoule, f. kraam, f. windaas, n.
- Guindre, m. bospel voor zijde, n.

Guinée, *f.* guinie, *f.* (soort van Engelsche gouden munt).
 Guingois, *m.* het geen ongelijk, scheef of verschoven is, verkeertheit, *f.*
 de-, *ad.* fam. scheef.
 Guinguan, *m.* gingang (zekere stof), *m.*
 Guinguette, *f.* kleine kroeg buiten de stad, *f.*
 fig. *fa.* klein lathuisje, *n.*
 Guiper, *v. a. T.* overspinnen.
 Guipoir, *m.* haak der passmentwerkers, *m.*
 Guipure, *f.* met gedraaide zijde overspinnene kanten, *f. pl.*
 Guirlande, *f.* bloemenkrans, *f.* guirlande.
 Guisarme, *f.* dubbels bijl, *f.*
 Guise, *f.* soort, wijze, manier, *f.* en-
 de, op de wijze, *als.*
 Guispon, *m.* smeerkwast, *m.*
 Guitare, *f.* citer, *f.* (zeker speel-
 tuig).
 Guitrán, *m.* pek of pik, soor, *n.*
 Gumène, Gume, *f. T.* (in 't wagenschild) ankertouw; groot
 touw, *n.*
 Guttural, *ale,* *a.* tot de keel behoorend; dat uit de keel komt.
 Gymnase, *m.* oefenplaats der kunsten en wetenschappen, *f.* gymnasium, *n.*; plaats, waar de ouden zich in lichaams-oefeningen vermaakten, *f.*
 Gymnastiarque, *m.* opziener der gymnastische spelen, *m.*
 Gymnaste, *m.* gymnast (opvoeder der worstelaars), *m.*
 Gymnastique, Gymnique, *f. T.* wetenschap der lichaams-oefeningen, *f.*
 Gymnique, *a. T.* tot de lichaams-oefeningen behoorend.
 Gymnosophistes, *m. pl.* gymnosophisten (soort van Indiaansche wijsgeeren), *m. pl.*
 Gynécée, *f. T.* afgezonderd vertrek voor de vrouwen, *n.*; kleedkamer voor den Keizer, *f.*; (welker in Frankrijk) spinhuis, *n.*
 Gynéciaire, *m. et f.* hij of zij, die in het spinhuis arbeide, *m. en f.*

Gynécocratie, *f.* staat, waar vrouwen regeren, *m.*
 Gynécocratique, *a.* tot de vrouwenregering behoorend.
 Gypse, *m.* gips, *n.*
 Gypseux, euse, *a.* van den aard van gips.
 Gyromantie, *f.* waarzeggerij door het rondom gaan in eenen kring, *f.*

H.

H, H, zeyende letter van 't Alphabet, *f.* (deze letter, wanneer dezelve met den adem uitgesproken wordt, staat met een * geteekend).
 *Ha! i. ach! eij! ha!
 Habile, *a.* geschikt, bekwaam.
 T. bekwaam (om te erven enz.)
 Habilement, *ad.* behendiglijk; met verstand of oordeel.
 Habileté, *f.* bekwaamheid, geschiktheid, *f.*
 Habillisme, *a. fa.* zeer ervaren of bedreven, voor alles geschikt.
 Habilitation, *f. T.* bevoegdmaking, wettiging, *f.*
 Habilité, *f. T.* bevoegdheid, wettigheid, *f.*
 Habilliter, *v. a. T.* iemand geregtelijk tot iets bevoegd maken.
 Habillage, *m.* toemaking of toebereiding van gevogelte of wildbraad, *f.*
 T. het villen (van een kalf enz.), *n.*
 Habillement, *m.* kleeding, *f.*
 Habiller, *v. a.* kleeden; aankleeden; kleeren maken.
 T. villen (een kalf); (vischen) uithalen, toebereiden; inwinden; (hennep) haklen.
 une peau, (eens huid) bereiden.
 fig. bekleeden; bewimpelen.
 s-, *v. r.* zich aankleeden; zich kleeden.
 Habilleur, *m. T.* bereider van huiden; viller (van beesten), *m.*
 Habit, *m.* kleed, *n.*
 Habitable, *a.* bewoonbaar.
 Habitable, *m. T.* hut, woning, *f.*; komphuisje *n.*

- Habitant, ante, a. *wonend, woonachtig.*
m. et f. *ingezeten, m. ingezetene, f.*
- Habitation, f. *woning; plantaadjs; woonplaats, f.*
- Habiter, v. a. *bewonen.*
v. n. *wonen.*
T. -avec une femme, *vleeschelijk gemeenschap met eene vrouw hebben.*
- Habituacion, f. *ledigstaand kerspel, dat oudertuschen door iemand bediend wordt, n.*
- Habitude, f. *gewoonte; gemeenzaame verkeerling, f.*
-du corps, *lichamelijke houding, f.*
T. *ligchaams-geffeldheid, f.*
- Habitué, m. *priester, die, zonder kerkelijke waardigheid, een kerspel bedient, m.*
- Habitué, ée, p. et a. à qc. *aan iets gewoon.*
- Habitue, elle, a. *tot eene gewoonte geworden, ingeworteld.*
- Habituellement, ad. *uit gewoonte.*
- Habituer, v. a. q. à qc. *iemand aan iets gewennen.*
s' -, v. r. à qc. *zich aan iets gewennen; zich iets aanwennen.*
-dans un lieu, *zich ergens neerzetten, ergens eene woonplaats verkiezen.*
- *Habier, v. r. *opsnijden, snoeyen, zwetsen.*
- *Habierie, f. *snoeverij, zwetserij, f.*
- *Habieur, m. *euse, f. hij of zij, die snoeft of zwetst, m. en f.*
- *Hache, f. *bijl, f.*
-d'armes, *heerbijl, oorlogsbijl, f.*
-royale, *goudworstel, m.*
- *Hacher, v. a. *hakken, klein hakken; kort en klein slaan.*
T. *de trekken met de naald of het ijzer kruisfelings over mal-kander leggen; afskappen of afbikken (eene muur).*
- *Hachereau, m. *bijstje, hakmes, n.*
- *Hachette, f. *hakbijl, f.*
T. *houwhamer, m.*
- *Hachis, m. *gehakt vleesch, n.*
- *Hachoir, m. *hakbord; hakblok, n.*
- *Hachure, f. T. *kruisstrepen, arce-ringen, f. pl.; insnijdsel, n.*

- *Hagard, arde, a. *wild, woest; stuursch, barsch.*
- *Haha, m. *opening in den muur van een' tuin, om een vrij gezicht in het veld te hebben, f.*
- *Haie, f. *tuin, m. hek, w.*
T. *rij, straat, f.*
en-, *op ééne rij.*
- *Hailon, m. *oude verftene voden, lompen, pl.*
- *Haine, f. *haat; w. afgans, f.*
en -de, *uit onwil, uit wraak.*
- *Haineux, euse, a. *vijandelijk.*
- *Haïr, v. a. *haten.*
- *Haire, f. *haren kleed, dat de Nonniken dragen, n.*
- *Haisfable, a. *hatelijk.*
- *Halage, m. *veerstrkking van eene schuit, f.; loon daaryvoor, n.*
- *Halbran, jonge *wilde zand, f.*
- *Halbrené, a. *vederloot.*
fig. fa. *haveloos.*
- *Hâle, m. *werking der lucht op de gezigiskleur, die dezelve rood of bruin maakt, of op de planten, die daardoor verwelken, f.*
-à bord, T. *lang touw, waarmede men de sloep aan het schip haalt, n.*
-bas, T. *nothaler (zeker touw op schepen), w.*
- *Hâlé, p. et a. *verbrand of bruin geworden door de lucht of de zon.*
- Haleine, f. *adem, w.*
fig. *luchtje, koeltje, n.*
tenir en-, *iemand oefenen, aan het werk houden.*
fig. *met hoop voeden.*
à perte d' -, *veel te lang.*
de longue-, *langwijlig.*
tout d'une-, ad. *met eenen adem, zonder ophouden.*
- *Halement, m. T. *long, waaraan men iets ophijscht, f.*
- *Haléné, f. *stinkende uitademing, f.*
- *Halener, v. a. fa. *ergens de lucht van hebben.*
T. *de lucht van het wild of gevogelte hebben.*
fig. fa. *uitsyrgen, uithooren.*
- *Hâler, v. a. *verbranden, zwart maken; heenep droogen.*

- fe-, v. r. zijn aangezigt in de
zeu of in de lucht verbranden.
- T. halen, naarzich toehalen (een
schip); aanhissen (de honden);
een stuk hout aan een dik
touw vast maken.
- *Haletant, ante, a. naar zijnen adem
hijgend, snuivend.
- *Haletement, m. het hijgen naar
zijnen adem, n.
- *Haleter, v. n. naar zijnen adem
lijgen, snuiven.
- *Haleur, m. die eens schuit met
eene lijn voorttrekt, m.
- *Hallage, m. standgeld van eene
kraam onder eene hal, n.
- *Halle, f. hal, f.
langage des-, gemeene of visch-
soeyen taal, f.
dames des-, pl. visch- of groen-
vrouwen, f. pl. (te Parijs).
- *Hallebarde, f. hellebaard, m.
- *Hallebardier, m. hellebaardier, m.
- Hallebreda, m. et f. lang mismaakt
mensch, m.
- *Hallier, m. halbewaarder; kra-
mer, m.; bosch vol struiken, v.
- Halo, m. kring om de zey of de
maan, m.
- *Haloir, m. plaats, waar men de
hennep droogt, f.
- *Halot, konijnshol in een gesloten
bosch, n.
- *Halotechnie ou Halurgie, f. T. deel
der scheikunde van zouten, n.
- *Halte, f. halte, f. stilstand der
opstreckende krijgsvenden; maal-
tijd gedurende denzelven, m.
i. hou still niet verder! halt!
- *Halter, v. a. halte maken.
- *Hamac, m. hangmat, f.
- Hamadryade, f. boschgodin, f.
- Mamanthus ou Hamagogue, m. bloed
bloem, f. (zekere plant, welke
in het Pijneasche gebergte
groeit).
- *Hameau, m. gehucht, klein dorp, n.
- Hameçon, m. vischangel, visch-
hoek, m.
- Hamee, f. schaft of schacht van
een' vischer, f.
- *Hampe, f. steel, m. schaft of
schacht, f.
- T. borststuk van een hert, n.;
kossem, m.
- *Han, m. groote herberg in de Oos-
tersehe landen, f.
- *Hanap, groote wijfkan, f.
- *Hanche, f. heup, f.
- *Hangar, m. wagenhuis, n.
- Hannebane, v. Jusquame.
- *Hanneton, m. kever, m.
- Hanouards, m. pl. gezworene zout-
dragere (in Parijs), m. pl.
- *Hanscrit, m. geleerde taal der In-
dianen, f.
- *Hanse, f. -teutonique, maatschap-
pij der hanzeesteden, f.
- Hanseatique, v. Anseatique.
- *Hansière, f. T. paardolijn, f.
- *Hanter, v. a. et n. omgaan, ver-
keeren, kennis houden.
- *Happe, f. et m. T. ijzere halve
ring aan het einde van eene
wagenas, m.
- *Happelourde, f. valsche steen, m.
fig. welgemaakt mensch zonder
verstand, m.
- *Happer, v. a. toehappen, opsnap-
pen.
- *Haquenée, f. selpaard, n. hak-
kenei, f.
- *Haquet, m. kleins kar, f.
- *Haquetier, m. die zoodanige kar
voert, karreman, m.
- *Harangue, f. openbare redevee-
ring, plegtige aanspraak, f.
- *Haranguer, v. a. et n. eene openba-
re redevoering doen, plegtiglijk
aanspreken.
fig. altijd het hooge woord voo-
ren.
- *Harangueur, m. redenaar, m.
fig. babbelaar, m.
- *Haras, m. paardekweekerij, floo-
serij, f.
- *Haraster, v. a. vermeijden, afwat-
ten.
- *Harcèlement, m. kwelling, ter-
ging, f.
- *Harceler, v. a. kwellen, tergen;
telkens aangrijpen.
- *Hard, f. T. gedraaide ijzere
ring (der handschaemakers), m.
- *Hardc, f. hoop of troep horten;
koppelriem, m.

- *Harder, v. a. koppelen.
T. (een vel) gedwée maken.
- *Harden, f. pl. kleedingstukken, n.
pl. zaken, f. pl. goed, n.
- *Hardi, ie, a. stout, vrijpostig,
onverschrokken; vermetel, laat-
dunkend, verwaand.
- *Hardiesse, f. stoutmoedigheid, vrij-
postigheid, onverschrokkenheid;
laatlunkendheid, vermetelheid,
verwaandheid, f.
- *Hardiment, ad. stoutelijk, vrij-
moediglijk, onbeschroomdelijk.
- *Haring, m. haring, m.
- *Harengaison, f. haringvangst, f.
haringtijd, m.
- *Harengère, f. haringwif, visch-
wif, f.
- *Hargneux, euse, a. kiffachtig,
twistgierig, twistzuchtig.
- *Haricot, m. klimboon, witte boon,
f. hutspot van schapevleesch met
knollen, m.
- *Haridelle, f. stecht afgeredenpaard,
n. doodeter, m.
- *Harlequin, v. Arlequin.
- Harmale, f. wilde wijnruite, f.
- Harmonie, f. zamenstemming, wel-
luidendheid, harmonie, f. over-
eenstemming, eenstemmigheid, f.
- Harmonicusement, ad. op eene lie-
felijke, zoetluidende wijze.
- Harmonieux, euse, a. zamen- of
overeenstemmend, welluidend, har-
monisch.
- Harmonique, a. overeenstemmend,
harmonie voortbrengend.
m. harmonica (zeker speelsuig).
- Harmoniser, v. a. n. c. in overeen-
stemming brengen.
- Harmoniste, m. iemand die goed
muziek componeert, m.
- *Harnachement, m. het optuigen
(van een paard); paardentuig, n.
- *Harnacher, v. a. optuigen (een
paard).
- *Harnois, m. harnas; tuig, paar-
dentuig, n.
- cheval de-, trekpaard, n.
- *Haro, m. T. geroep, geschreeuw
om hulp, n.
- *Harpe, f. harp, f.
T. hot insatijden van eenen muur, n.

- *Harpeau, m. T. onderdreg of dreg-
ge, f.
- *Harper, v. a. sterk aangrijpen.
v. n. T. hinken, kreupel gaan
(van paarden sprekende).
- *Harpie, f. T. harpij, f.
fig. gierig mensch, m.; knorrig;
kiffachtig wif, n.
- *Harpin, m. T. bootshaak, m.
- *Harpon, m. harpoen, m.
T. houvast, n.
- *Harponner, v. a. de harpoenen wert-
pen.
- *Harponneur, m. harpoenier, m.
- *Hart, f. band van een takkebos, m.
T. strop, m. koord, f.
- *Hazard, m. geval, soeval, geluk.
pl. gevarn (des oortogs), n. pl.
fig. bloeiende bloemen, die in
het vorige jaar niet gebloeid
hebben, f. pl.
- jeux de-, kansspelen, n. pl.
- de-, toevallig goedkoop.
- au-, à tout, onbedachtzaam,
zonder overleg; in alle geval,
het moege gaan zoo 't wile
par-, ad. bij toeval.
- *Hazarder, v. a. wagen.
se-, v. r. zich zelven wagen,
zich in gevaar begeven.
- *Hazardusement, ad. op eene hag-
chelijke of gevaarlijke wijze.
- *Hazardeux, euse, a. hagchelijk, ge-
vallig; gewaagd, gevaarlijk.
- *Hase, f. wijffe van eenen haas of
konijn, n.
- *Hâte, f. haast, m. gezwind-
heid, f.
avec-, en-, ad. met, in haast,
met gezwindheid.
à la-, ad. met spoed, in haast.
- *Hâter, v. a. bespoedigen, voort-
zetten, doen voortgaan.
se-, v. r. zich haasten of spoeden.
- *Hâteur, m. opzigter over het ge-
braad des Konings, m.
- *Hâtier, m. brandijzer, waarop het
spit gelegd wordt, m.
- *Hâtif, ive, a. vroegtijdig.
- *Hâtiveau, m. vroegtijdige oof-, n.
vroegge peer, f.
- *Hâtivement, ad. op eene vroeg-
schielijke wijze.

- *Hâiveté, f. vroegstijdigheid, f.
 *Hauban, m. T. touw, waarmede de meselaars hijschen. n.
 pl. kabel om den mast vast te houden, m.
 *Haubaner, v. a. T. het touw aan de kraan vastmaken.
 *Haubergeon, m. kleine wapenrok, m.
 *Haubert, m. wapenrok, m.
 *Hâve, a. bloek; mager; ongedaan, mismaakt.
 *Haveneau, m. klein vischnet, m.
 *Haveron, m. windhaver, f.
 *Havr, v. a. verbranden, verzen-gen (door te sterk braden).
 v. n. et se, v. r. al te sterk door groote hitte uitdroogen.
 *Havre, m. zeehaven, f.
 -d'entrée, diepe haven, f.
 -de barre, drooge haven, zijha-ven vloedhaven, f.
 *Havre-fac, m. ransel, knapzak, m.
 *Hausse, f. vermeerdering, verhooging, rijzing, f.; stukjes hout onder de bedstijlen, n. pl.
 T. sloefje in den strijkstok van eene viool; tuschensteeksel, n.; legger op de timpaan, m.
 *Hausse-col, m. ringkraag, m.
 *Haussement, m. verhooging, f.
 -d'épanles, optrekking, ophaling der schouders, f.
 *Hausser, v. a. verhoogen, verhef-fen; vermeerderen, ophooven.
 -les épaules, fig. de schouders ophalen of optrekken.
 v. n. hooger worden, wasssen, rijzen.
 fig. le coeur, le courage, hart in het liif spreken, moed geven.
 se. v. r. zich hooger maken, zich oprengen.
 *Haut, Haute, a. hoog, groot; op-ger; helder, luid; verheven, aanzienlijk; trotsch, hoogmoedig.
 -Rhin, Haute-Saxe, &c. de Boyen-Rkijn, Opper-Saxon.
 le très, de Allerhoogste, m.
 *Haut, m. hoogte, f. opperste of verhevings deel, n.
 tomber de son-, fa. zeer verwon-derd zijn.
 ad. hoog; boven; overluid; vrij uit.
 en-, boven op.

- en-, par-, ad. boven, opwaarts, in de hoogte.
 de-en bas, van boven naar beneden.
 -et bas, T. hoog en laag.
 *Haut-a-bas, m. marskramer, marsdrager, m.
 *Hautain, aine, a. hoogmoedig, trotsch.
 *Hautainement, ad. trotschelijk, ho-vaardiglijk.
 *Haut-Allemand, m. zuiverst Hoog-duitsch, n.
 *Haut-ban, m. hoog regtsgebied, w.
 *Hautbois, m. hobo; hobo-speler, m.
 *Haut-bord, m. T. vaisseau de-, oor-logfchip, m.
 *Haut-bout, m. cereplaats, f.
 *Haut-de-chaussés, m. broek, m.
 *Haut-desfus, m. T. eerste bovenstem, f.
 *Haute-contre, f. T. tweede boven-stem, alt, f.; altist, m.
 *Haute-futaie, v. Futaie.
 *Haute-justice, f. hoogste gerecht, n.
 *Haute-lice, f. soort van gewerkte tapijten van zijde en wol, n. pl.
 *Haute-liceur, ou-licier, m. wever van zoodanige tapijten, m.
 *Haute-lutte, f. fig. de-, met geweld.
 *Hautement, ad. fig. moediglijk, vrij uit; trotschelijk; openlijk.
 Haute mer, f. openbare, volle zee, f.
 Haute-payé, f. verhoogde soldij, f.; die dezelve ontvangt, m.
 Hautes-oeuvres, f. pl. matre des-, scherprester, beul, m.
 *Hautesse, f. hoogheid (zekere titel van den Turkschen Keizer).
 *Haute-taille, f. T. hooger Tenor, m.
 *Hauteur, f. hoogte, f. houvel, m.
 diepte, f. (van een bataillon); standvastigheid; trotschheid; fier-heid, f.
 fig. hoogmoed; mood, m.
 Haut-fond, m. T. ondiepte, zand-plaat, f.
 Haut-gout, m. viandes de-, sterk gekruide spijzen, f.
 *Hautin, m. zilversvisch, m.
 *Haut-justicier, m. opper-gerechts-keer, m.
 *Haut-le-pied, m. T. overtollige provians-officier, m.
 *Haut-mal, m. vallende ziekte, f.
 Hauturier, m. T. bovenstaarman, w.

- Hauturière, a. navigation-, *lange reize op groote zeeën, f.*
 *Hé, i. *hei! hei! daar! eil*
 *Heaume, m. *helm, m.*
 T. *helmsfok, m. (aan een roer).*
 Heaumerie, f. *helmmakerij, f.*
 Heaumier, m. *helmmaker, m.*
 Hebdomadaire, a. *wekelijksch.*
 Hebdomadier, m. *ière, f. hij of zij, die in zijne of hare week van bediening is, m. en f.*
 Héberge, f. T. *hoogte van een gebouw, f.*
 Héberger, v. a. fa. *herbergen, huisvesten.*
 Hébéte, ée, a. *dom.*
 Hébéter, v. a. *dom maken.*
 Hébichet, m. *zeef van riet gemaakt, f.*
 Hébraïque, a. *hebreewsch.*
 Hébraïfant, m. *hebreër, m. (geleerde).*
 Hébraïsme, m. *eigenaardige hebreewfche fpreekwijze, f.*
 Hébreu, a. *hebreewsch.*
 m. *hebreewfche taal, f.; hebreër, m.*
 fig. *onverftaanbaar.*
 Hécatombe, f. *offerande van honderd beesten, f.*
 Hectique, v. *Etique.*
 Hédérée, f. *klimophars, f.*
 Hédysarum, m. *zoete klaver, f.*
 Hégire, f. T. *tijdrekening der Mahometanen, f.*
 Heïduque, m. *Hongaarfche voetknecht, Heïduk, m.*
 Hélas, i. *ach! helaas!*
 *Héler, v. a. *Haller, T. een fchip praaijen.*
 *Hélianthème, m. *foort van genezende plant, f.*
 Héïiaque, a. T. *fchijnbaar (van den op- en ondergang der fterren).*
 Hélice, f. T. *gefvingerde ftreop of lijn om eens-ronde zuil, f.*
 Hélicoïde, a. T. *dat de gedaante heeft van zoodanige ftreop of lijn.*
 Hélicofophie, f. T. *kunft van fteklijnen te maken, f.*
 Hélingue, f. T. *end dik teuw aan het handvat, m. (bij de lijndraaijers).*
- Héliomètre, m. T. *zonnemeter, m.*
 Hélioscope, m. f. *zonneglas, n.*
 Héliotrope, m. *zonnebloem, f.; foort van welriekende bloem, héliotrope, f.*
 f. *zeker groenachtig edel geftents met roode ftipjes, n.*
 Héïlenisme, v. *Grécisme.*
 Héïminthique, a. et m. pl. T. *middel tegen de wormen, n.*
 Héïlofe, f. T. *zekere oogziekte, f.*
 *Hem, i. *hem! hei! hei! daar!*
 Héïmagogue, a. et m. *bloeddrijvend middel, n.*
 Héïmatie, f. *bloedfteen, m.*
 Héïmatocèle, f. T. *bloedbreuk, f.*
 Héïmicycle, m. *halve cirkel, m.*
 Héïmiplégie, Héïmiplexie, f. *beroerte, verlamming aan ééne zijde, f.*
 Héïmptère, a. T. *met halve vlegeldekfels.*
 Héïmifphère, m. *halfrond, n.; helft van den aardkloot, f.*
 Héïmifphéroïde, a. *half sirkelvormig.*
 f. *zoodanige figuur, f.*
 Héïmiriche, m. *half vers, n.*
 Héïmorrhagie, f. *bloedloozing, bloedlozing, f.*
 Héïmorrhoïdal, aë, a. T. *fpeenaderlijk.*
 Héïmorrhoïdale, f. *klier-fpeenkruid, n.*
 Héïmorrhoïdes, f. pl. T. *aanbeijen, f. pl.*
 Héïmoftafie, f. *ftilftand in 's bloed, m.*
 Héïmoftatiques, m. f. et a. pl. *bloedftillende middelen, n. pl.*
 Héïndécagone, m. *elfhoek, m.*
 -a. *elfhoekig.*
 Héïndécasyllabe, a. *van elf lettergrepen.*
 *Héïnnir, v. a. *briefchen, ranniken, grinniken (als de paarden).*
 *Héïnnifement, m. *het gebrlesch, gerunnik (van een paard), n.*
 Héïpar, m. T. *zwavellever, f.*
 Héïpatique, a. *tot de lever behoorend.*
 f. *leverkruid, n.*
 Héïpate, f. *leverfteen, m.*
 T. *ontfoking in de lever, f.*

Heptagone, Eptagone, a. zevenhoekig.

m. zevenhoekige vesting, f.

Héraldique, a. tot de wapenkunde behoorend.

*Héraut, m. heraut, m.

Herbacée, a. T. van den aard van kruid.

Herbage, m. allerlei eetbaar kruid, meeskruid; gras, n.; weide, f.; weiregt; weiloon, n.

Herbe, f. gras; kruid, n.

Herber, v. a. op het gras uitbreiden en bleeken.

Herberie, f. waschbleekplaats, f.

Herbete, f. kort en dan gras, n.

Herbeux, cuse, a. grazig, grasrijk.

Herbier, m. kruidboek, waarin men gedroogde kruiden bewaart, n.; eerste maag van herkaauwende dieren, f.

Herbière, f. groenvrouw, f.

Herborisation, f. kruidlezing, f.

Herborifer, v. n. kruidlezen.

Herboriste, m. et f. kruidkenner, m. kruidkenster, f.; kruidverkooper, m. -verkoopster, f.

Herbu, ue, a. met gras begroeid, grazig.

*Hère, m. pauvre-, arm, ellendig mensch, m.

Héréditaire, a. erfelijk.

Héréditairement, ad. uit hoofde van erfregt.

Hérédité, f. erfgoed; erfregt, n.

Hérétiarque, m. stichter eener kettersche gezindheid, m.

Hérésie, f. ketterij, f.

Hérésilogue, m. die over de ketterijen geschreven heeft, m.

Héréucité, f. ketterachtigheid, f.

Hérétique, a. kettorsch.

m. et f. ketter, m. ketterin, f.

*Hérissé, ée, a. borstelig, haarig.

fig. stuursch; geheel bedekt.

*Hérissier, v. n. et se-, v. r. oprijzen, te berge rijzen.

-ou hérissonner, v. a. met kalk of gips bepleisteren.

Hérison, m. egel, m.

T. kroonraaf, n.; spaansche of vriesche ruitser, m.

Héritage, m. erfdeel; erfgoed, w. erve, f.

Héritier, v. a. (de qc., de q.) ervon.

Héritier, m. ière, f. erfgenaam, m. erfgenaam, f.

m. T. soort van puntig werk (bij de leidekkers).

Hermaphrodite, m. tweeslachtig mensch, hermaphrodiet, m.

Hermes, Hernes, f. pl. woeste, verlatene, onbebouwde landen, n. pl.

Hermétique, a. T. schoikundig, hermetisch.

Hermétiquement, ad. door verglazing toegesloten.

Hermin, m. tweeblad, n. (zekere plant).

Hermine, f. hermelijn, m.; vel daarvan, n.

Hermitage, kluis, kluisenaars-hut, f.

Hermite, m. kluisenaar, heremiet, m.

*Herniaire, a. T. tot eene breuk behoorend.

chirurgien-, breukmeester, m.

*Hernie, f. T. breuk, darmbreuk, f.

*Hernieux, euse, a. die gebroken is of eene breuk heeft.

Herniole, Herniaire, f. zeker kruid, dat goed is om de navelbreuk te genezen, n.

Héroï-comique, a. boertig en verheven te gelijk.

Héroïde, f. heldendicht, n.

Héroïne, f. heldin, f.

Héroïque, a. heldhaftig, dapper; verheven, grootsch.

Héroïquement, ad. op eene heldhaftige wijze.

Héroïsme, m. heldenmoed, m.

*Héron, m. reiger, m.

*Héronneau, m. kleins reiger, m.

*Héronner, v. n. op de reigerjagt gaan.

*Héronnier, ière, a. op de reigerjagt afgeregt.

fig. fa. lang, mager, hoog van heupen.

*Héronnière, f. plaats, waar de reigers gaan liggen; reigershut, f.

*Héros, m. held, m.

Hérpes, f. pl. -marines, uitwerpsels der zee, zee driften, pl. (mits koraal, umber, enz.)

*Herfage, m. het eggen, w.
 *Herfe, f. egge; valpoort, f.; hou-
 ten kandelaar, m.
 T. Stormegge, f.; raam, daar
 men het pergament op spant
 om het te fchrapen; frop, w.
 *Herfer, v. a. eggen, met de egge
 gelijk maken.
 *Herfeur, m: egger, die het land
 egt, w.
 *Herfillons, m. pl. T. Stormplanken,
 f. pl.
 Héfitation, f. haporing, twijfeling,
 ftameling, f.
 Héfiter, v. n. haperen, blijven fta-
 ken; onzeker, befniteloos zijn,
 ftilftaan.
 Hétéroclite, a. onregelmatig.
 fig. zeldzaam.
 Hétérodoxe, a. onregtzinnig, frij-
 dig tegen de gezonde leer, hété-
 rodox.
 Hétérodoxie, f. onregtzinnigheid,
 hétérodoxie, f.
 Hétérogène, a. T. dat van een' an-
 deren aard of eene anders na-
 tuur is.
 Hétérogénéité, f. T. ongelijkheid
 van aard, f.
 Hétérosciens, m. pl. T. tegenzijd-
 fchaduwigen, inwoners der ge-
 matigde luchtfreken, m. pl.
 *Hêtre, m. beukeboom, w.
 Heu, i. hei!
 Heu, m. T. plat vaartuig van 300
 tonnen, n.
 Heur, m. p. u. geluk, n.
 Heure, f. oogenblik; uur, n.; tijd, m.
 pl. gebedeboek, n.
 tout à l', ad. terftond, aanftonds.
 à cette-, ad. tegenwoordig, thans.
 à l'-qu'il est, pour l', ad. nu, te-
 genwoordig.
 d'-à autre, van uur tot uur,
 van tijd tot tijd, allengs.
 d'-en-, alle uren, van oogenblik
 tot oogenblik.
 de bonne-, vroeg, bij tijds.
 à la bonne-, zeer wel, 't is goed,
 zoo veel te beter.
 à l', bij het uur.
 heures de loifur, uren van uit-
 fpanning, n. pl.

heures dérobées, pl. geftelene
 uren, fnipperuurtjes, n. pl.
 Heurenfement, ad. gelukkiglijk, bij
 geluk.
 Heureux, eufe, a. gelukkig, gelukzalig.
 *Heurt, (pron. Heurte) m. fchok, ftoot, w.
 *Heurtequin, m. zwaar ijzer beflag
 op de as van een affuit, n.
 *Heurter, v. a. et n. ftoeten, aan-
 ftoeten; aankloppen.
 fig. -la raifon, met het gezond
 verftand ftrijden.
 -q. de front, iemand regtftreeks
 tegensproken.
 *Heurtoir, m. klopper aan eene
 deur, w.
 Heufe, f. pompzuiger, w.
 Hexacorde, m. zesfnarig speel-
 tuig, n.
 Hexaèdre, m. T. figuur met zes ge-
 lijke zijden, f. taarling of taer-
 ling, m.
 Hexagone, m. zeshoek, w.
 a. zeshoekig.
 Hexamètre, a. et m. T. zesvoetig
 vers, n.
 Hiatus, m. onaangenomen klank door
 bijéngvoegde klinkletters, w.
 *Hibou, m. uil, w.
 *Hic, m. fa. kneep, w. hoofdzwa-
 righeid, f.
 *Hideufement, ad. afgrijselijk, af-
 fchuwelijk.
 *Hideux, eufe, a. loelijk, mis-
 maakt, affchuwelijk.
 *Hie, f. T. heiblok, n.; ftraat-
 ftamper, w.
 Hièble, f. wilde vlier, f.
 *Hiement, m. inheijing der palm
 en ftraatftenen, f.; gekraak
 van een werktuig bij het ophij-
 fchen eener groote zwaarte, n.
 Hiène, f. v. Hyène, hifena (zeker
 dior), m.
 *Hier, v. a. T. met het heiblok inftaan,
 inheijen.
 Hier, ad. gisteren.
 Hiérachie, f. T. havikfteen, w.
 *Hiérarchie, f. onderscheiding van
 eertruppen in het engien-koor,
 hierarchie; kerkregering, f.
 *Hiérarchique, a. van de kerkelijke
 eertruppen, hierarchisch.

*Hic-

*Hiérarchiquement, ad. volgens de kerkelijke eestrappen.
 *Hiérarques, m. pl. gezamenlijke geestelijkheid, f.
 Hjeroglyphe, m. beeldschrift, n. beeldspraak, f.
 Hiéroglyphique, a. beeldsprakig, hieroglyphisch.
 Hiérophante, m. T. opperpriester (bij de geheimenissen), m.
 Hippiatrice, f. geneeskunde (van paarden), f.
 Hippocentaure, m. menschaard, n.
 Hippocras, m. hippokras, f. (soort van wijn).
 Hippocrène, f. T. bron dor zanggodinnen, f.
 Hippodrome, m. renbaan voor de paarden, f.
 Hippogriffe, m. T. gevleugeld paard (in de fabelleer), n.
 Hippolite, f. paardsteen, m.
 Hippopheste, m. hippophaes, m. (zekeere vreemde kleine struik met zeer harde stelen).
 Hippopotame, m. rivier-ofnijlpaard, n.
 Hirondelle, f. zwaluw, f.
 pierre d'-, zwaluwsteen, m.
 *Hisser, v. a. T. hisschen, ophij-schen.
 Histiodromie, f. T. zeemanskunst (ten opzigt van de zeilen), f.
 Histoire, f. geschiedenis, f. gedenkschrift, n.; beschrijving, f.
 Historial, ale, a. tot de geschiedenis behoorend, historieel.
 Historien, m. geschiedschrijver, n.
 Historier, v. a. met historic-beeldjes versieren.
 Historiette, f. aardige en vermakelijke vertelling, f.
 Historiographe, m. die de geschiedenis van eenen vorst schrijft, m.
 Historique, a. tot de geschiedenis behoorend, historisch.
 Historiquement, ad. op eene historische wijze.
 Histriou, m. potsenmaker, tooneel-zot, m.
 Hiver, m. winter, m.
 Hivernal, ale, a. tot den winter behoorend.
 Hiverner, v. n. overwinteren.

s', v. r. zich aan de koud blootstellen.
 Ho, i. ho! ha! hei daar!
 Hobereau, m. havik, m.
 fig. fa. kale jonker, m.
 *Hoc, m. zeker kaartspel, m.
 *Hoche, f. kerf, f.
 *Hocheiment, m. schudding (van 's hoofd), f.
 *Hochepot, m. hutspot met knollen, m.
 *Hochequeue, m. kwikstaart, m.
 *Hocher, v. a. schudden, sterk bewegen.
 -la tête sur qc. iets afkeuren, het hoofd ergens over schudden.
 -le mors, la bride à q. iemand tot iets zoeken aan te moedigen.
 *Hoches, m. kinderbel, f.
 Hogner, v. n. fa. kijven, knorren.
 Hoir, m. T. erfgenaam, m.
 Hoirie, f. T. erfenis, f.
 *Holà, i. hola! stil, stil! houd op, zachtjes!
 mettre le-, den twist beslissen, bevredigen.
 Hollandée, a. f. batiste-, soort van batist, die zeer sterk is, f.
 Hollander, v. a. pennen bereiden.
 Holocauste, m. brandoffer, n.
 Holographe, a. T. geheel met eigene hand geschreven.
 Holothurics, f. pl. ongevormde lichamen in zee, die onder de Zoophyta of diergewassen en planten geteld worden, n. pl.
 Holothurion, m. soort van zeedistel, f.
 *Homard, m. zeekeest, m.
 Hombre, m. omberspel, n.; omberspeler, m.
 Homélie, f. leerreden over een stuk van den christelijken godsdienst of over het euangelie, f.
 Homicide, m. moord; moordenaar, m. a. moorddadig.
 Homiliaire, a. verzameling van leerredenen, f.
 Homiliaste, m. die de leerredenen maakt, m.

Hommage, m. leenpligt, m. huldiging, f.

fig. onderwerping, hulde, f. eerbied, m.

Hommage, de, a. T. die zich heeft laten huldigen.

Hommager, m. leenman, m.

Hommasfe, a. mannelijk, als een man (van vrouwen).

Homme, m. mensch; man, m.

-d'affaires, zaakvoerder, hofmeester in een huis, m.

-de coeur, moedig, kloekmoedig, dapper man, m.

-de bien, braaf, rechtschapen man, m.

-de lettres, geleerde, geleerd man, m.

honnête, eerlijk, braaf man, m.

-honnête, eenvoudig, onnozel mensch, m.

Hommée, f. T. dagwerk, n.

Hommelet, m. mannetje, n.

Homocentrique, v. Concentrique.

Homogène, a. T. gelijkflchtig, van gelijken aard.

Homogénéité, f. T. gelijkflchtigheid, gelijkheid van aard, homogeniteit, f.

Homologation, f. geregtelijke bevestiging, f.

Homologue, a. T. gelijknamig.

Homologuer, v. a. T. geregtelijk bevestigen.

Homonyme, a. T. gelijknamig, gelijkkluidend (van woorden).

Homonymie, f. T. gelijkkluidendheid van woorden, f.

Homophagie, f. het eten van raauw vleesch, n.

Homophonie, f. overeenstemming der toonen, f.

Hongnète, f. T. breekbeitel (der beeldhouwers), m.

*Hongre, m. et a. ruin, m.

*Hongrer, v. a. ruinen, lubben (een paard).

Hongroyeur, Hongrieur, m. bereider van Hongaarsch leder, m.

Honnête, a. eerlijk, rechtschapen; eerbaar, aardig; welvoelig, geschikt; hoffelijk, beleefd; billijk.

m. het eerlijke, loffelijke, n.

Honnêtement, ad. op eene eerlijke, beleefde wijze.

Honnêteté, f. heuschheid, welvoeligheid; aardigheid, hoffelijkheid, beleefdheid; erkentelijkheid; eerbaarheid, f.

pl. hoffelijkheden; eerbetuigingen, f. pl.

Honneur, m. eer; hoogachting, f. faire-à, eer bewijzen aan..., eer aandoen.

pl. eeretekens, v. pl.; eerbewijzingen, f. pl.; eereposten, m. pl., waardigheden, f. pl.

faire les- de la maison, &c. de eer van het huis enz. ophouden.

*Honnî, ie, a. ergdenkend, hondd.

Honorable, a. eervol, achtbaar, loffelijk; heerlijk, aanzienlijk, kostelijk.

Honorablement, ad. op eene eerlijke, deftige, uitstekende wijze.

Honoraire, a. die alleen iets om den naam en de eer doet.

membre-, lid van eer, honorair lid, n.

m. belooning of gifte aan geestelijken, geneesheeren enz., f. honorarium, n.

Honorer, v. a. eeren, hongachten.

q. de qc. iemand met iets vereeren. T. vereeren, honoreren.

s'-, v. r. de qc. eens eer ergens in stellen.

Honorès, titre ad-, eertitel, m.

Honorifique, a. dat eer geeft, eer aanbrengt.

*Honte, f. schaamte, schaamachtigheid; schande, f. schimp, m. & schandvlek, n.

*Honteusement, ad. met schande, op eene schandelijke wijze.

*Honteux, euse, a. schaamachtig; beschaamd; bloode; schandelijk, onbetamelijk.

pauvres-, huisarmen, m. pl.

morceau-, fa. het laatste stuk in eene schotel, n.

Hôpital, m. armhuis, gasthuis, hospitaal; ziekenhuis, lazareth, m.

*Hoquer, m. hik, m.

fa. oprisping, f.

- *Hoqueton, m. *foort van overkleed der geregtsdienaars*, n.
- Horaire, a. T. *uurkring*, m.
- *Horde, f. *bende van zwervende volkeren*, horde, f.
- *Horion, m. fa. *harde slag op het hoofd of de schouders*, m.
- Horizon, m. *gezigteinder*, horizon, m.
- Horizontal, ale, a. *evenwigtig*, horizontaal.
- Horizontalement, ad. *gelijk met den gezigtkring*.
- Horloge, f. *uurwerk*, n.
- Horloger, m. ère, f. *hij of zij, die uurwerken maakt*, m. en f., horlogie-maker, m. horlogie-maakster, f.
- Horlogerie, f. *uurwerkmakerij*, f.
- Horomis, prp. *behalve*, uitgenomen.
- Horographie, f. T. *kunst van zonnwijzers te maken*, f.
- Horométrie, f. T. *kunst van de uren af te meten*, f.
- Horoscope, m. *geboortepunt*, n. geboortester, horoscoop, f.
- Horreur, f. *verschrikking*, ontzetting, *afschuwelijkheid*, f.; *safkeer*; *gruwel*, m.; *ijzing*, f.
pl. *afschuwelijke dingen*, n. pl.
- Horrible, a. *verschrikkelijk*, *ijsfelijk*, *vervaarlijk*, *afschuwelijk*.
- Horriblement, ad. *op eene verschrikkelijke*, *ijsfelijke wijze*.
- *Hors, prp. *buiten*; *behalve*, *uitgenomen*.
-de la loi, n. c. T. *buiten de wet*, *vegelvrij*.
-de cour, *afgewezen*.
-oeuvre, ad. *geheele lengte of breedte van een gebouw*, f.
- Hors d'oeuvre, ad. et m. T. *bijwerk*, n.
fig. *uitweiding*, *digresie*, f.
pl. *tusfchengeregt*, n. *soospijs*, f.
- Horloge, n. *tuin-hof-gewas*, n.
- Hospice, m. *klein klooster ter herberging van reizende monniken*, n. *schuilplaats voor vlijtende kloosterlingen in tijd van oorlog*, f.
- Hospitalier, ière, a. *gastvrij*, *herbergzaam*.
- Hospitalité, f. *gastvrijheid*, *herbergzaamheid*, f.
- Hostie, f. *offerdier*; *misbrood*, n. *hostie*, f.
- Hostile, a. *vijandelijk*.
- Hostilement, ad. *op eene vijandige*, *vijandelijke wijze*.
- Hostilité, f. *vijandelijkheid*, *vijandschap*, f.
- Hôte, m. *waard*, *herbergier*; *hospes*; *gastheer*; *gast*, m.
- Hôtel, m. *paleis*, *groot openbaar gebouw*; *groot logement*, n.
-de ville, *stadshuis*, n.
-des monnoyes, *munt*, f.
-Dieu, *godshuis*, *gasthuis voor zieken te Parijs*, n.
- Hôtelier, m. ère, f. *waard*, m. *waardin*, f.
- Hôtellerie, f. *herberg*, f.
- Hôtesse, f. *waardin*, *herbergierster*, f.
- *Hotte, f. *draagkorf*, m.
- *Hottée, f. *korfvol*, *mandvel*, m.
- *Hotteur, m. -eufe, f. *korfdrager*, m. -draagster, f.
- *Houage, Houache, m. T. *weg*; m. *streek (van een schip)*, f.
- *Houblon, m. *hop*, f.
- *Houblonner, v. a. *met hop brouwen*.
- *Houblonnière, f. *hopland*, n. *hop-akker*, m.
- *Houe, f. *hak*, *foort van houweel*, f.; *kalk-kloot*, m.
- *Houer, v. a. *hakken*, *omhakken met eene hak of houweel*.
- *Houille, f. *steenkolen*, f. pl.
- *Houlette, f. *harders-staf*, m.
- *Houille, f. T. *hooge golf na eenen storm*, f.
- *Houilleux, eufe, a. *onstnimmig (van de zee sprekende)*.
- *Houpée, f. T. *hooge zee-golf*, f.
- *Houpe, f. *kwast*, *kwispel*, m.; *besje bloemen*, n.
- *Houppelande, f. *foort van reisrok*, m.
- *Houpper, v. a. *kwasten aan iets maken*; *(wel) kammen*.
- Houppier, m. *boom*, *waaraan men*

- de takken 191 aan de koppen af-
gehouden heeft; wolkamer, m.
- *Hource; f. T. bezaans-bras, m.
- *Hourdage, m. ruw mesfelwerk, n.
- *Hourder, v. a. ruw mesfelen, toer-
rapen.
- *Hourdi, (lisse de Hourdi), m. hek,
n. hekbalk, m.
- Houret, m. T. slechte jagthond, m.
- *Houris, f. pl. de schoone vrouwen
in het paradijs der Mahometa-
nen, f. pl.
- *Hourque, f. T. hoekerschip, n.
- *Hourvari, m. geroep der jagers
om de dwalende honden wederom
op het rechte spoor te brengen, n.
fig. fa. groot geraas; ongeluk,
onheil, n. hinderpaal, f.
- *Houfche, f. kleine hof achter een
boerehuis, m.
- Houfeaux, m. pl. soort van fop-
kousen, f. pl.
laisfer fes-, fig. ongelukkiglijk
omkomen.
- *Houspiller, v. a. fa. schudden, ruk-
ken en plukken.
se-, v. r. worstelen, malkander
al vechtende om ver smijten.
fig. met elkanderen twisten.
- *Houspillon, m. fa. dronk wijns tot
straf, m.
- *Houslage, m. afstopping, f.
- T. omheining van eenen wind-
molen, f.
- *Houslaie, f. hultsbosch, n.
- *Houslard, Houslard, v. Huslard.
- *Housfe, f. dekkleed der rijpaar-
den; overtreksel, deksel, n.
- *Housfer, v. a. afvegen, afstoffen.
- *Housfettes, f. pl. soort van sloten
aan koffers, die van zelyen dicht
gaan, n. pl.
- *Housfières, f. pl. bosch van Brui-
ken, n.
- *Housfine, f. spitsroede, spitsgarde, f.
- *Housfner, f. fa. met eene garde
afkloppen.
- *Housfoir, m. stofbezem, stoffer, m.
- *Houx, m. steekpalm, m.
- *Hoyau, m. houweel, n.
- *Huard, m. zeearend, m.
- *Huचे, f. baktrog, m.; broodkast;
meelkast in den molen, f.
- *Huchet, m. jagthorn, m.
- Hue, i. fa. hu! hu!
- *Huée, f. T. geschreeuw op de wol-
vejagt, n.
fig. bespottung, uitjouwing, f.
- *Huer, v. a. den wolf met groot
geschreeuw vervolgen.
fig. q. iemand uitjouwen, be-
spotten.
- *Huet, m. *Huette, f. nachtuil,
m.
- *Huguenot, m. -otte, f. Hugenoet,
m. Hugenoeten (welcer een spor-
naam voor de Gerofermeerden in
Frankrijk).
- *Huguenotte, f. klein ijzeren of
aarden kagcheltje met een' ijze-
ren pot op hetzelfde, n.; ketel
zonder voeten, m.
- Huguenotisme, m. leer der hugo-
nooten, f.
- Hul, ad. T. heden.
- Huile, f. olie, f.
sentir l'-, fig. fa. met veel vlijt
geschreven of bewerkt.
tache d'-, fig. fa. onuitwischbare
schandvlek, f.
- Huiler, v. a. olieën, met olie be-
strijken.
- Huileux, euse, a. olieachtig; vet-
achtig.
- Huillier, m. oliëkan, f. oliëglas, n.
- Huis, m. deur, f. (oud woord).
à -clos, met gesloten deuren.
- Huisferie, f. deurlijst, f.
- Huisfier, m. deurwaarder, geroeg-
dienaar, pander, m.
-à verge, roedragende boots, m.
- *Huit, a. acht.
na. acht, m.
- *Huitain, m. achtregelig vers, n.
- *Huitaine, f. tijd van acht da-
gen, m.
- *Huitième, a. achtefte.
m. achtefte gedeelte, n.
- *Huitièmement, ad. ten achtsten.
- Hutre, f. oester, f.
- Hutrier, m. oesterverkooper; oes-
tervanger, m. (zekere vogel).
- Hulos, m. T. koldergat, n.
- Hulotte, f. v. Huet.
- Humain, aine, a. menschelijk, mensch-
lievend; vriendelijk, beleefd.

Humainement, ad. op eene menschelijke wijze; vriendelijk.
-parlant, volgens de algemeene denkbeelden.

Humains, m. pl. menschen, m. pl.

Humaniser, v. a. menschelijk, gezellig, vriendelijk maken.
s', v. r. menschelijker, gezelliger worden.
-avec q., zich vriendelijk jegens iemand aanstellen.

Humaniste, m. geleerde, die in de zaden, historie, boeken, wel-sprekendheid en dichtkunde der ouden ervaren is, m.

Humanité, f. menscheid; menschelijkheid, beleefdheid, vriendelijkheid.
pl. schoolwetenschappen (als Latijn enz.), f. pl.

Humble, a. ootmoedig, onderdanig; nederig.

Humblement, ad. ootmoediglich, onderdaniglich.

Humectant, ante, a. T. bevochtigend, verfrischend.

Humectation, f. T. bevochtiging, f.

Humecter, v. a. bevochtigen, nat maken, verfrischen.

Humer, v. a. inslurpen, inzwelgen, insaigen.

Huméral, ale, a. T. tot de schouder behoorend.

Humérus, m. sleutelbeen, n.

Humeur, f. vochtigheid, vlotbaarheid; inberst, f. aard, m.; luim, f.
en-à, in eene luim om.
en-de, genegen om.
pl. sappen, kwade sappen in 's menschen ligchaam, n. pl.

Humide, a. vochtig.
m. het nat, het vocht, n.

Humidement, ad. vochtiglijk.

Humidité, f. vocht, n., nattigheid, f.
pl. vochten, n. pl.

Humiliant, ante, a. vernederend, gevoelig; spijtig.

Humiliation, f. vernedering, vernedering; vernedering, f. hartseer, n.

Humilier, v. a. verootmoedigen, vernederen.

Humilité, f. ootmoedigheid, nederigheid, f.

Humoral, ale, a. dat uit de vochten ontstaat.

Humorise, a. hoofdig, koppig, eigenzinnig.

Humus, m. T. soort van aarde, f.

*Hune, f. T. mars van de mast, f.; klokkebalk, m.

*Hunier, m. T. mars-zeil, n.

*Huppe, f. hop (zekere vogel), m.; kuif der vogelen, f.

*Huppé, ée, a. gekuifd (van vogelen sprekende).
fig. fa. voornaam; listig.

*Hure, f. T. hoofd, n. kop, m. van een wild zwijn, van eenen snoek of zalm.
fig. fa. borstelig haar, n.

*Hurlement, m. gehuil; geschreeuw, geklag, n.

*Hurler, v. n. hullen.

*Hurlubrelu, ad. fa. onbedachtelijk.
m. loshoofd, n. losbol, m.

*Hurtebiller, v. a. bespringen (van het bevruchten van schapen sprekende).

*Husfard, husfaar, m.

*Hutte, f. hut, f.

*Hutter, v. a. T. de groote reeën kruisen.
se-, v. r. zich hутten bouwen.

Hyacinthe, f. hiacint, m. (zekere bloem).

Hydragogue, a. et m. water-afdrijvend middel, n.

Hydraulique, f. T. waterleikunst, f.
-a. het geen door het water bewogen wordt, hydraulisch.

Hydre, f. waterslang, f.

Hydrocèle, f. T. waterbreuk, f.

Hydrocéphale, f. T. hoofdwaterzucht, f.

Hydrocotile, f. waternavel, m. (zekere plant).

Hydrodynamique, f. T. leer van de beweging der vloeibare lichamen, f.

Hydrogène, m. T. waterstof, n.

Hydrographe, m. waterbescrijver, m.

Hydrographie, f. T. waterbescrijving, f.

- Hydrographique, a. T. *tot de waterbeschrijving behoorend*, hydrographisch.
- Hydrologie, f. T. *waterleer*, f.
- Hydromel, m. *meë*, f. *honigwater*, n.
- Hydromètre, m. T. *watermeter*, m.
- Hydrométric, f. T. *watermeetkunst*, f.
- Hydrophobe, m. et f. *hij of zij, die de watervrees heeft*, m. en f.
- Hydrophobie, f. *watervrees*, f.
- Hydrophthalmie, f. *oogwaterzucht*, f.
- Hydropique, a. *waterzuchtig*.
- Hydropirette, f. *soort van kwaadaardige koorts*, f.
- Hydropisie, f. *waterzucht*, f.
- Hydropote, m. f. *hij of zij, die niet dan water drinkt*, m. en f.
- Hydroscope, m. *wateruurwerk*, n.; *waarzegger uit het water*, m.
- HydroscoPie, f. *waarzegging uit het water*, f.
- Hydrostatique, f. T. *waterweegkunde*, f.
- Hydrotechnique, f. T. *waterbouwkunst*, f.
- Hydrotique, a. T. *zweetdrijvend*.
- Hyène, f. *hyena*, n. (*zeker wild dier*).
- Hygiène, f. T. *gezondheidsleer*, f.
- Hygromètre, Hygroscope, m. T. *vochtmeter*, m.
- Hymen, m. T. *naagdevlies*, n. -ou Hyménée, m. *huwelijks-god*, hymen, m. fig. *huwelijk*, n. *echt*, m.
- Hymne, m. et f. *lofzang (ter eere der Godheid)*, m.
- Hynniste, m. *lofzang-dichter*, m.
- Hyoïde, a. os-, *tongbeen*, n.
- Hypallage, f. *verdraaijing*, *woordverkeering*, f.
- Hyperbare, f. *zuijferende verplaatsing van een woord*, f.
- Hyperbole, f. *grootspraak*, *vergrooing*, f. T. *leegkegelsnee*, hyperbool, f.
- Hyperbolique, a. T. *leegkegelkundig*.
- Hyperboliquement, ad. *bij vergrooing, op eene vergrootende wijze*.
- Hyperborée, Hyperboréen, cand., a. *noordelijk*.
- Hypercrise, f. T. *de hevige afwisseling der ziekte*, f.
- Hypercritique, m. *albediller*, *alberisier*, m.
- Hypétre, m. *open gebouw*, n. *of tempel*, m.
- Hypnotique, a. *slaap bevorderend*.
- Hypocondre, m. T. *weekheid aan den buik*, f. fig. *sa. miltzuchtige*, hypocondrist, m.
- Hypocondriaque, a. *miltzuchtig*, *zwaarmoedig*, hypocondrisch.
- Hypocras, m. v. Hippocras.
- Hypocrisie, f. *huichelarij*, *schijnheiligheid*, f.
- Hypocrite, m. et f. *huichelaar*, m. *huichelaarster*, f. a. *huichelachtig*, *schijnheilig*.
- Hypogastre, m. *onderbuik*, m.
- Hypogastrique, a. *tot den onderbuik behoorend*.
- Hypostafe, f. T. *persoonlijkheid*, *bestaanlijkheid*, f.; *dikte of drabbigheid van de pis*, f.
- Hypostatique, a. T. *persoonlijk*.
- Hypostatiquement, ad. *op eene persoonlijke wijze*.
- Hypothécaire, a. *die voor zijn goed onderpand van vaste goederey heeft*.
- Hypothécairement, *met pandreys*.
- Hypothénse, f. T. *hypothenuis*, f. (*de den regten hoek tegenoverstaande zijde eens rechthoekigen driehoeks*).
- Hypothéque, f. *onderpand*, n.; *hypotheek*, *schepenkennis*, f.
- Hypothéquer, v. a. *verpanden*, *eene schepenkennis nemen*.
- Hypothèse, f. *voor waar aangenomene stelling*, *hypothesis*, f.
- Hypothétique, a. T. *hypothetisch*.
- Hypothétiquement, ad. *met onderstelling*.
- Hyiope, f. *hijzop*, m.
- Hystéralgie, f. T. *moederwee*, n.
- Hystérique, a. T. *hysterisch*, *tot de baarmoeder behoorend*. passion., affection-, *opbijging der lijfmoeder*, f.

I.

I, m. I, f. negende letter van het
 alphabet.
 Iacht, Yacht, m. jagt, n. (soort
 van vaarttuig).
 Iambe, m. T. voetmaat, bestaande
 uit eene korte en lange letter-
 greep in de Grieksche en La-
 tiïnsche dichtkunde, f.
 Iambique, a. T. jambisch.
 Ibis, m. Ibis (zekere vogel als een
 oijevaar), m.
 Icelui, m. Icelle, f. pr. T. Iceux, m.
 Icelles, f. pl. die, deze, hij, zij.
 Ichneumon, m. egyptische rat of rot, f.
 guêpe Ichneumone, f. sluipwesp, f.
 Ichnographie, f. T. grondteekening
 van een gebouw, f.
 Ichnographique, a. T. dat de grond-
 teekening aangaat, ichnographisch.
 Ichor, m. (pron. Icor), lidwater, n.
 Ichoreux, euse, a. scherp, bijtend.
 Ichoroïde, f. scherp vocht, n.
 Ichtyite, f. versteende visch, m.
 Ichtyocolle, f. vischlijm, f. en n.
 Ichtyolites, m. pl. versteende vis-
 schen, m. pl.; afdruksels van
 vischen op steen, n. pl.
 Ichtyologie, f. beschrijving der vis-
 schen, f.
 Ichtyophage, m. vischeter, m.
 Ici, ad. hier, hier ter plaats.
 jusqu', tot hier toe.
 -bas, ad. hier beneden.
 Iconoclaste, m. beeldenformer, m.
 Iconographie, f. T. beschrijving of
 kennis der oude beelden, f.
 Iconographique, a. tot de beschrij-
 ving der beelden behoorend.
 Iconolâtre, m. beeldendienaar, m.
 Iconologie, f. T. beeldenleer, ver-
 klaring der zinnebeelden, f.
 Iconomaque, m. die tegen den beel-
 dendienst strijdt, m.
 Idéal, ale, a. denkbeeldig, inge-
 beeld, ideaal.
 Idéalisme, m. T. stelsel der Wijs-
 geeren, die in God de denkbeel-
 den van alles zien, n. *
 Idée, f. denkbeeld, begrip, n.
 idée, gedachte, f.; inval, m.;
 ontwerp, n.

fig. valsche meening, f. gevoe-
 len, n.
 Idem, ad. dezelfde, hetzelfde.
 Idémiste, m. jabloer, m.
 Identifier, v. a. T. twee dingen on-
 der één begrip brengen.
 Identique, a. T. hetzelfde, dat in
 hetzelfde denkbeeld begrepen is.
 Identiquement, ad. op eene en de-
 zelfde wijze.
 Identité, f. T. eigenschap waardoor
 meerdere zaken tot éne worden,
 identiteit, f.
 Ides, f. pl. T. maandverdoelag in
 den Almanak der oude Romei-
 nen, m. (de 15de van Maart,
 Mei, Julij en October, en de
 13de in de acht andere maanden.)
 Idiome, m. taaleigenschap, land-
 spraak, f. idloma.
 Idiopathie, f. bijzonder ongemak
 aan een lid, n.; bijzondere he-
 vige neiging, f.
 Idiot, ote, a. dom, onwetend.
 Idiotisme, m. T. onregelmatige
 spreekwijze, welke aan eene
 taal eigen is, f. idiotismus, n.
 Idoine, a. T. tot iets geschikt.
 Idolâtre, a. afgodisch.
 fig. zotelijk verliesd.
 m. f. hij of zij, die vreemde
 Goden of Afgoden dient, m. en f.
 Idolâtrer, v. n. afgoderij plegen.
 v. a. fig. vergoden.
 Idolâtrie, f. afgoderij, f. afgodan-
 dienst, m.
 Idolâtrique, a. afgodisch.
 Idole, f. afgod, m.
 Idylle, f. herdersdicht, minna-
 dicht, n.
 Ieuße, v. Yeuse, f. steeneik, m.
 If, Yf, m. ijp of iep (zekere
 boom), m.
 Ignare, a. ongeleerd, onwetend.
 Ignée, a. T. vurig.
 Ignicole, a. et m. aanbidder van 's
 vuur, m.
 Ignition, f. T. gloeiing der meta-
 len, voor dat zij smelten, f.
 Ignoble, a. onedel, ongemanierd,
 gemeen.
 Ignoblement, ad. op eene onedele
 wijze.

- Ignominie, *f. swaad, m. schande, oneer, f.*
 Ignominieusement, *ad. op eene schandelijke, smadelijke wijze.*
 Ignominieux, *quis, a. schandelijk, smadelijk, eerloos.*
 Ignoramment, *ad. onwetend; onvoorzien.*
 Ignorance, *f. onwetendheid, f.*
 Ignorant, *ante, a. onwetend. m. f. weeteniet, onkundige, m. en f.*
 Ignoré, *éc, p. et a. onbekend, onbewust.*
 Ignorer, *v. a. niet weten.*
 -de rien, *fa. alles weten wat er ongaat.*
 Il, *pr. hij, het.*
 Ils, *pl. zij.*
 Ile, *Isle, f. eiland, n.*
 Iles, *m. pl. T. os des-, T. darmbeen, n.*
 Iliade, *f. yliade, f. (gedicht van Homerus over den Troijaanschen oorlog).*
 Iliaque, *a. T. passie-, darmzucht, f. muscle-, darmbeenspier, f.*
 Iliac, *m. T. darmbeen, n.*
 Illégal, *ate, a. onregmatig, onwettig.*
 Illégalité, *f. p. u. onregmatigheid, onwettigheid, f.*
 Illégitime, *a. onecht; onwettig.*
 Illégitimement, *ad. onwettiglijk.*
 Illégitimité, *f. onwettigheid, f.*
 Illétré, *Illitré, éc, a. n. c. ongeleerd, ongeftudeerd.*
 Illicite, *a. ongeoorloofd, verboden.*
 Illicitement, *ad. op eene ongeoorloofde wijze.*
 Ilimité, *éc, a. onbepaald.*
 Illuminatif, *ive. a. verlichtend.*
 Illumination, *f. verlichting, f.*
 Illuminé, *éc, p. et a. verlicht. m. verlichte, illuminaat, m.*
 Illuminer, *v. a. verlichten.*
 Illusion, *f. dwaling; valsche inbeelding; begoocheling, f.*
 Illusoire, *a. verleidend, bedriegelijk; vruchteloos.*
 Illusoirement, *ad. op eene bedriegelijke wijze.*
 Illustration, *f. glans, roem, m.; verklaring, aanknooping, f.*
- Illustré, *a. beroemd; roomwaardig; vermaard.*
 Illustrer, *v. a. beroemd maken.*
 Illustrisme, *a. doorluchtig (titel).*
 Ilot, *Islet, m. klein eiland, n.*
 Iloite, *m. Iloot, m. (inwoner der stad Elos in Lakonie).*
 Image, *f. beeld; evenbeeld, n.; afbeelding, f.*
 Imager, *m. ère, f. beeldkoopster, m. beeldkoopster, f.*
 Imaginable, *a. bedenkelijk, inbeeldelijk.*
 Imaginaire, *a. ingebeeld. T. onmogelijk.*
 Imaginatif, *ive, a. vindingrijk.*
 Imagination, *f. inbeelding; inbeeldingskracht, verbeeldingskracht; gedachte, f. inval, m.*
 Imaginative, *f. verbeeldingskracht, f.*
 Imaginer, *v. a. bedenken, verzinne. s', v. r. (qc.) zich inbeelden.*
 Iman, *m. Iman, (Mahometaanfch Prieftter).*
 Imbécille, *a. dom, onnozel, eenvoudig.*
 Imbécillité, *f. onnozelheid, zwafheid van verftand, eenvoudigheid, f.*
 Imberbe, *a. n. c. baardeloos.*
 Imberber, *v. a. doornat maken, weeten, bevochtigen. s', v. r. intrakken (van vlotbare dingen fprekende).*
 Imbibition, *f. inzuiging; intrakking, f.*
 Imbriquet, *a. fa. dronken.*
 Imbricée, *a. fa. tuile-, helle pan, dakpan, f.*
 Imbu, *ue, a. fig. de qc. met iets genomen, vol van iets.*
 Imitable, *a. navolbaar.*
 Imitateur, *m. -trice, f. navolger, m. navolster, f.*
 Imitatif, *ive, a. n. c. navolgend, nabootfend.*
 Imitation, *f. navolging, nabootfing, f. a l', ad. naar het voorbeeld.*
 Imiter, *v. a. navolgen, nabootfen.*
 Immaculé, *éc. a. T. onberlekt.*
 Immanent, *ente, a. T. blijvend; ge-darig; beftendig.*

Immanquable, a. onfeilbaar, onmisbaar.
 Immanquablement, ad. op eene onfeilbare, ontwijfelbare wijze
 Immarcescible, a. T. onverderfelijk, onverwelkbaar.
 Immatérialise, m. T. immaterialist, m. (die beweert, dat alles geest is).
 Immatérialité, f. onstoffelijkheid, f. geestelijk wezen, n.
 Immatériel, elle, a. onstoffelijk.
 Immatériellement, ad. op eene onstoffelijke wijze.
 Immatriculation, f. inschrijving, f.
 Immatricule, f. register n. of lijst, f. (waarin men de namen schrijft der genen, die in eene Maatschappij worden aangenomen).
 Immatriculer, v. a. op zoodanige naamlijst stellen, inschrijven.
 Immédiat, ate, a. onmiddelijk.
 Immédiatement, a. op eene onmiddelijke wijze.
 -après, terstond daarop of daarna.
 Immémorial, ale, a. onheugelijk, ongedenkbbaar, buiten geheugenis.
 Immense, a. onmatig groot, onafmetelijk; onnoemelijk, onselbaar.
 Immensément, ad. boven mate, onafmetelijk.
 Immensité, f. onafmetelijkheid, oneindigheid, f.
 Incommensurable, v. Incommensurable.
 Immerfif, ive, a. T. calcination immerfif, verkalking door indeeping, bijzonder bij 't proberen van goud. f.
 Immerfion, f. indompeling.
 T. inweeking, f. i. begin eener sterren-of-maanverduistering, n.
 Immuable, a. et m. T. onroerend; onroerend goed. n.
 Imminement, ad. n. c. op eene dreigende wijze.
 Imminent, ente, a. boven 't hoofd hangend, dreigend.
 Immiscer, v. r. dans qc. zich mengen in mengen.
 T. (eene erfenis) aanvaardden.
 Immisericordieux, euse, a. p. u. erbarmhartig.

Immobile, a. onbewegelijk.
 Immobilier, ére, a. onroerende goederen betreffende.
 Immobilière, f. onbewegelijkheid, f.
 Immodéré, ée, a. onmatig, onge-regeld.
 Immodérément, ad. onmatiglijk, boven mate.
 Immodeste, a. onzedig, onbescheiden, ongeschikt.
 Immodestement, ad. onzediglijk, onbescheidenlijk, ongeschiktelijk.
 Immodestie, f. onbescheidenheid, onzedigheid, ongeschiktheid, f.
 Immolation, f. het offeren of opofferen, n.
 Immoler, v. a. offeren.
 fig. opofferen.
 s', fig. zich opofferen; zich bloot geven.
 Immonde, a. T. onrein (naar de Foodsche wetten).
 Immondice, f. T. dat, volgens de wetten, onrein is.
 pl. vuiligheid. f., drek, m.
 Immoral, ale, a. n. c. zedeloos, onzedelijk.
 Immoralité, f. n. c. onzedelijkheid, zedeloosheid, f.
 Immortaliser, v. a. onsterfelijk maken, vereeuwigen.
 Immortalité, f. onsterfelijkheid, f.
 Immortel, elle, a. onsterfelijk.
 m. God, de onsterfelijke, m.
 Immortelle, f. papierbloem, immortelle, f.
 Immortification, f. staat of toestand eens onbekeerden, m.
 Immortific, ée, a. onbekeerd.
 Immuable, a. onveranderlijk.
 Immuablement, ad. in een' onveranderlijken staat.
 Immunité, f. vrijheid, f. vrijdom van belastingen enz., m.
 Immuableté, f. onveranderlijkheid, f.
 Impair, a. ongetlijk, oneffen (van getallen sprekende).
 Impalpable, a. onvoelbaar, onhandelbaar.
 Impardonnable, a. onvergeestlijk.
 Imparfait, ate, a. onvolmaakt, onvolkomen; onvoltooid.

- imparfait, m. T. imperfectum, *n.*
(onvolmaakte tijd).
 Imparfaitement, ad. op eene onvol-
 maakte, onvolkomens wijze.
 Impartable, a. T. ondeelbaar.
 Impartial, ale, a. onpartijdig, on-
 zijdig.
 Impartialement, ad. onpartijdiglijk,
 onzijdiglijk.
 Impartialité, f. onpartijdigheid, on-
 zijdigheid, f.
 Impartibilité, f. T. ondeelbaarheid, f.
 Impartible, a. ondeelbaar.
 Impassibilité, f. ougeschiktheid tot
 lijden, f.
 n. c. onmetdoogendheid, f.
 Impassible, a. onlijdbaar.
 n. c. onmetdoogend.
 Impastation, f. T. mengsel van kalk
 en fijn gemalen steen tot metsel-
 werk, marmersgips, *n.*
 Impatiemment, ad. ongeduldiglijk.
 Impatience, f. ongeduld, *n.*
 Impatient, ente, a. ongeduldig.
 Impatienter, v. a. ongeduldig ma-
 ken.
 s², v. r. ongeduldig worden.
 s'Impatroniser, v. r. fa. zich in eene
 plaats allengs vastnestejen, en
 eindelijk den Heer spelen.
 Impayable, a. fa. onbetaalbaar, niet
 met geld te betalen.
 Impeccabilité, f. onzondigheid, f.
 Impeccable, a. onzondig.
 Impeccance, f. T. onzondigheid, f.
 Impécunieux, a. n. c. geldeloos, die
 geen geld heeft.
 Impécunieusement, ad. n. c. gelda-
 loos.
 Impénétrabilité, f. ondoordringelijk-
 heid, ondoorgrondelijkheid, f.
 Impénétrable, a. ondoordringelijk,
 ondoorgrondelijk.
 Impénétrablement, ad. op eene on-
 doorgrondelijke wijze.
 Impénitence, f. onboetvaardigheid, f.
 Impénitent, ente, a. onboetvaardig.
 Impense, f. T. onkosten tot verbete-
 ring van landerijen of huizen, pl.
 Impératif, ive, a. bevelend, gebie-
 dend, meesterachtig.
 Impératif, m. T. imperativus, *m.*
(gebiedende wijze).
- Impérativement, ad. op een' mees-
 terachtigen, gebiedenden toon.
 Impéroyable, f. meesterwortel, *m.*
(zekere plant).
 Impératrice, f. Keizerin, f.
 Imperceptible, a. onmerklijk, on-
 merkbaar.
 Imperceptiblement, ad. op eene on-
 gevoelige, onmerkbaar wijze.
 Imperdable, a. onverliesbaar.
 Imperfection; f. onvolmaaktheid,
 onvolkomenheid, f.
 pl. T. defekten in een boek; on-
 verkomene boeken, *n. pl.*
 Impérial, ale, a. keizerlijk.
 Impériaux, m. pl. de Keizerlijken,
m. pl.
 Impériale, f. hemel van een bed of
 van eene koets, *m.*
 Impérieusement, ad. op eene mees-
 terachtige, heerschzuchtige wijze.
 Impérieux, euse, a. heerschzuchtig,
 meesterachtig.
 n. c. dringend.
 Impérisable, a. onvergankelijk.
 Impéritie, f. onervarenheid, f.
 Impersonnel, a. m. T. verbe-, on-
 persoonlijk (werkwoord), *n.*
 Impersonnellement, ad. T. op eene
 onpersoonlijke wijze.
 Impertinence, ad. op eene onbe-
 schiedene, onbeschofte wijze.
 Impertinence, f. ongerijmdheid, on-
 bezonnenheid; onbeschoftheid, f.
 Impertinent, ente, a. onbezonnen,
 onbeschaamd, onbeschoft.
 Imperturbabilité, f. gerustheid des
 gemoeds, f.
 Imperturbable, a. onverstoortlijk, die
 in zijn gemoed niet kan veront-
 rust worden.
 Imperturbablement, ad. onverstoort-
 lijk.
 Impétable, a. T. dat te verkrijgen
 of te bekomen is.
 Impétrer, m. ante, f. T. die de
 rechten zijnen eisch verkregen
 heeft, impetrant, *m.*
 Impétration, f. T. verkrijging, ver-
 werving, f.
 Impétrer, v. a. T. verkrijgen, ver-
 werven (door verzoek of schrift-
 selijke voordragt).

- Impétueusement, ad. *onstuimiglijk, heviglijk.*
- Impétueux, euse, a. *hevig, onstuimig.*
- Impétuosité, f. *hevigheid, onstuimigheid, f.*
- Impie, a. *roekeloos, snood, goddeloos.*
- Impiété, f. *roekeloosheid, snoodheid, goddeloosheid, f.*
- Impitoyable, a. *onbarmhartig, onmeddoogend.*
- Impitoyablement, ad. *onbarmhartiglijk, zonder medelijden.*
- Implacable, a. *onverzoenlijk.*
- Implantation, f. T. *inplanting, invoeging, f.*
- Implanter, v. T. *inplanten, invoegen.*
- Implexe, a. T. *ingewikkeld, betrokken.*
- Implication, f. *inwikkeling of betrekking (in eene misdaad enz.); tegenspraak, strijdigheid, f.*
- Implicite, a. *betrekkelijk, onder verstaan.*
- T. *foi, geloof, zonder duidelijke erkentenis van ieder geloof; artikel in 't bijzonder, n.*
- Implicite, ad. *op eene betrekkelijke wijze.*
- Impliquer, v. a. *in eene zaak wikkelen, betrekken.*
- T. *-contradiction, T. eene tegenstrijdigheid bevatten.*
- Imploration, f. p. u. *bede, aanroeping, smeeking, f.*
- Implorer, v. a. *bidden, aanroepen, smeeken.*
- Impoli, ie, a. *ongemanierd, niet hoffelijk, onbeleefd.*
- Impolitesse, f. *onhoffelijkheid, ongemanierdheid, onbeleefdheid, f.*
- Impolitesse, a. n. c. *onstaatkundig, dwaas.*
- Importance, f. *belang, gewigt, n.*
- d', ad. fa. *geducht, zeer veel.*
- Important, ante, a. *gewigtig, aanzienlijk.*
- m. fa. *iemand, die zich veel inbeleidt, m.*
- Importation, f. *invoer (van vreemde goederen), m.*
- Importer, v. a. *vreemde goederen ergens invoeren.*
- n'importe, *daar is niets aan gelegen, dat doet niets af.*
- qu'importe? *wat is er aangelegen?*
- Importun, une, a. *bezwaarlijk, moeilijk, lastig.*
- Importunément, ad. *op eene bezwaarlijke, lastige wijze.*
- Importuner, v. a. *moeijelijk vallen; overloopen, lastig zijn.*
- Importuné, f. *moeijelijkheid, kwelling, f. overlast, m.*
- Impotable, a. T. *dat aan schatting onderhevig is.*
- Impofant, ante, a. *bedriegelijk; achtting of eerbied verwakkend.*
- Impofer, v. a. *opleggen; aanbevelen; (eenen naam) geven; te last leggen, aantijgen; achting of eerbied inboezemen.*
- en-à-q. *bedriegen, wijs maken, op de mouw spelden.*
- T. *den vorm van een gedrukt blad opmaken.*
- Imposition, f. *schatting, belasting, f.*
- T. *oplage, f.*
- Impossibilité, f. *onmogelijkheid, f.*
- Impossible, a. *onmogelijk; zeer moeilijk.*
- par-, *het geen niet ligt mogelijk is.*
- Imposte, f. T. *rand, m. of lijst, f. (daar een gebouw op rust).*
- Imposteur, m. *bedrieger, verleider, valsche beschuldiger, m.*
- a. *bedriegelijk.*
- Imposture, f. *valsche beschuldiging, f.; bedrog, n.*
- Impôt, m. *schatting, belasting, f.*
- Impotent, ente, a. *gebrekkelijk, verminkt, onmagtig om zich te bewegen.*
- Impatissable, a. *ondoentlijk; onbruikbaar; onvriendelijk, wonderlijk in den omgang.*
- Imprecation, f. *vloek, m. verwonsching, f.*
- Imprecatoire, a. T. *vervloekt, eenen vloek bekeuzende.*
- Impregnation, f. T. *doorvoeking van eenig vocht met de fine deeltjes van een ander ligchaam, f.*

Impregné, v. a. T. *bezwangeren*.
 S-, v. r. *met de fijne deeltjes van eene andere stoffe door vochtigheid vervuld worden*.

Imprenable, a. *dat niet ingenomen kan worden; onverwinnelijk, onneembaar (van sterkten sprekende)*.

Imprescriptibilité, f. T. *regt, dat aan geene verjaring onderworpen is, n.*

Imprescriptible, a. T. *die of dat aan geene verjaring onderworpen is.*

Impresfe, a. T. *in onze zintuigen ingeprent.*

Impresion, f. *indruk; druk, af-druk, m.; oplage van een boek, uitgave, f.*
 T. *grond der verwen of kleuren, m.*

Imprévu, ue, a. *onvoorzien, onverwacht.*

Imprimé, m. *gedrukt schrift, n.*

Imprimer, v. a. *opdrukken; afdrukken, drukken.*
 fig. *inboezemen, inprenten.*
 T. *gronden (van schilderwerk sprekende).*

Imprimerie, f. *boekdrukkerij, drukkerij, f.*
 -en *taille douce, plaatsdrukkerij, f.*

Imprimeur, m. *boekdrukker, drukker, m.*

Imprimure, f. T. *(in de schilderkunst) grond, m.; gronding, f.*

Improbable, a. *onbewijselijk.*

Improbateur, m. n. c. *afkeurder, m. fa. afkeurend.*

Improbation, f. *afkeuring, f.*

Impromptu, m. *geestige inval, m. gedichtje voor de vuist, n. wat niet voorbereid is.*

Impropre, a. *oneigenlijk, niet gepast, onregt.*

Improprement, ad. *op eene oneigenlijke wijze, ten onregte.*

Improprété, f. *het oneigenlijke (in eene uitdrukking), n.*

Improvisateur, m. -trice, f. *hij of zij, die voor de vuist versen maakt, m. en f.*

Improvifer, v. a. *voor de vuist versen maken of opzeggen.*

à l'Improviste, ad. *onvoorzien, onverwacht.*

Improuver, v. a. *afkeuren, verwerpen.*

Imprudement, ad. *onvoorzigtiglijk.*

Imprudence, f. *onbedachtheid; onvoorzigtigheid, f.*

Imprudent, ente, a. *onbedacht; onvoorzigtig.*

Impubère, a. *onhewbaar.*

Impudemment, ad. *op eene onbeschaamde wijze.*

Impudence, f. *onbeschaamdheid, f.*

Impudent, ente, a. *onbeschaamd.*

Impudicité, f. *ontucht, onkuisheid, f.*

Impudique, a. *ontuchtig, onkuisch.*

Impudiquement, ad. *op eene ontuchtige, onkuische wijze.*

Impugner, v. a. *bestrijden, tegenbreven.*

Impuissance, f. *onmagt, f. onvermogen, n.*

Impuissant, ante, a. *onmagtig, onvermogen.*

Impulsif, ive, a. T. *aandrijvend, voortjagend.*

Impulsion, f. *voortdrijving, voortstooting, f.*
 fig. *inblazing, ingeving, f.*

Impunément, ad. *op eene straffeloosze wijze.*

Impuni, ie, a. *ongestraft, straffeloos.*

Impunité, f. *ongestraftheid, straffeloosheid, f.*

Impur, ure, a. *onzuiver, onrein.*
 fig. *onkuisch.*

Impurement, ad. *op eene onzuivere, onkuische wijze.*

Impureté, f. *onreinigheid, onzuiverheid, f.*
 fig. *ontucht, onkuischheid, f.*

Imputable, a. n. c. *het geen af te rekenen is.*

Imputation, f. *afrekening; toerekening; beschuldiging, f.*

Imputer, v. a. *beschuldigen; toeschrijven, toerekenen, wijten.*
 T. *afstrekken, afschrijven.*

In, pr. *in (dit wordt alleenlijk gebruikt, wanneer men van 's formaat van lucken spreekt).*

Inabordable, a. ontoegankelijk, waar men niet landen kan.
fig. ongenaakbaar.

Inacceptable, a. n. c. onaannemelijk.

Inaccessibilité, f. p. u. ongenaakbaarheid, ontoegankelijkheid, f.

Inaccessible, a. ontoegankelijk, ongenaakbaar.

Inaccommodable, a. dat niet kan worden bijgelegd.

Inaccostable, a. ongezellig, barsch, fluursch.

Inaccourumé, ée, a. ongewoon, ongewend.

Inaction, f. werkeloosheid, ophouding van werken of van doen, f.

Inadmissible, a. onaannemelijk, ontoelastelijk.

Inadvertance, f. onachtzaamheid, f.

Inaliénabilité, f. onvervreemdbaarheid, f.

Inaliénable, a. onvervreemdbaar.

Inalliable, a. onvermengelijk.

Inalterable, a. onveranderlijk.

Inamissibilité, f. T. onbenemelijkheid, f.

Inamissible, a. T. onbenemelijk.

Inamobilité, f. T. onherroepelijkheid; onafschafbaarheid, f.

Inamovible, a. T. onherroepelijk; onafschafbaar.

Inanimé, ée, a. onbeziel, levenloos.

Inanition, f. krachteloosheid, afmatting (uit gebrek aan voedsel), f.

Inapplicable, a. ontoepasfelijk.

Inapplication, f. onachtzaamheid, achteloosheid, f.

Inappliqué, ée, a. onachtzaam, achteloos.

Inappréciable, a. onwaardeerbaar.

Inapitude, f. ongeschiktheid, f.

Inarticulé, ée, a. onduidelijk uitgesproken.

Inattaquable, a. wat niet kan worden aangegrepen of aangetast.

Inattendu, ue, u. onverwacht.

Inattentif, ive, a. onoplettend, onachtzaam.

Inattention, f. onoplettendheid, onachtzaamheid, f.

Inauguration, f. plegtige instelling, inwijding, f.

Inaugurer, v. a. plegtiglijk inwijden.

Incaguer, v. a. fa. uittarten, trefseren.

Incamération, f. vereeniging van iets met de Pauselijke kamergoederen, f.

Incamères, v. a. met de Pauselijke kamergoederen vereenigen.

Incantation, f. bezwering, betoovering, f.

Incapable, a. onbekwaam; onnut, ondienstig.

Incapacité, f. onbekwaamheid, ongeschiktheid, f.

Incarcération, f. n. c. het opsluiten in eene gevangenis, n.

Incarcérer, v. a. c. in de gevangenis opsluiten.

Incarnadin, ine, a. lijfverwig.
m. lijfverwe, f.

Incarnat, ate, a. hoog rozerood, n.
incarnaat.
m. hoog rozerood, n.

Incarnatif, ive, a. dat het vleesch doet gracieren.

Incarnation, f. T. menschwording, f.

Incarné, ée, a. T. mensch of vleesch geworden.
fig. fa. geyleescht.

s'Incerner, v. r. T. vleesch worden; nieuw vleesch krijgen.

Incartade, f. fa. moedwillige beleediging, beschimping, f.
pl. domme streek, m.

Incendiaire, m. fa. brandflichter, m. -slichtster, f.

Inceudie, m. brand, m.
fig. vuur des oproers, n., tweedragt, oneenigheid, f.

Incendier, v. a. in brand steken.

Incération, f. T. vermenging met was, smelbaar-making, f.

Incertain, aine, a. onzeker; onbeslendig, besluiteloos.

Incertainment, ad. op eene twijfelachtige, onzekere wijze.

Inceritude, f. onzekerheid; onbeslendigheid, f.

Incesamment, ad. onophoudelijk; dadelijk, terstond.

Incesüble, a. T. onafstaanbaar.

Inceste, m. bloedschande, f.

Incestueusement, ad. in of met bloedschande.

Incestueux, euse, a. bloedschandelijk.

m. *bloedschender*, m.
 Incidemment, ad. *toevalliglijk*.
 Incidence, f. T. *het vallen van eene lijn of een lichaam op een vlakke, n.; inval*, m.
 Incident, ente, a. T. *toevallig, tus-schenvallend*.
 Incident, m. *tus-schenval, toeval, voorval*, m.
 T. *bijverdichtfel, n.; nieuwe zwaarigheid in een geding*, f.
 Incidentaire, m. *die in een rechtsge-ding allerhande nieuwe zwaarig-heden inbrengt*, m.
 Incidenter, v. n. (*in een rechtsge-ding*) *allerhande zwaarigheden inbrengen*.
 Incinération, f. T. *aschmaking (in de Scheikunst)*, f.
 Incirconcis, ise, a. *onbesneden*.
 Incirconcision, f. fig. *staat eens on-besnedenen*, m.
 Incise, f. T. *onvolkomene stelling*, f.
 Inciser, v. a. T. *in-snijden, inbijten en scheiden*.
 Incisif, ive, a. T. *inbijtend, scheidend en verdunnend*.
 dents *incisives, voorsanden*, m. pl.
 Incision, f. *in-snijding*, f.
 Incitation, f. *aanhitsing, opfoking*, f.
 Inciter, v. a. *aansporen, aanhitsen, opfoken*.
 Incivil, ile, a. *onbeleefd, onheusch*.
 Incivilement, ad. *op eene onbeleefde, onheusche wijze*.
 Incivilité, f. *onbeleefdheid, onheuschheid*, f.
 Incivique, a. n. c. *onburgerlijk*.
 Incivisme, m. n. c. *gebrek aan bur-gergezindheid, aan burgerdeugd*, m.
 Inclemence, f. *strengheid van het weder enz.; (in een' dichterlijken stijl) ongenade*, f.
 Inclinaison, f. T. *neiging eener lijn of vlakke tegen eene andere*, f.
 Inclinant, ante, a. *neigend, hellend; tot iets genegen*.
 Inclination, f. *neiging, overhelling; buiging (met het lichaam); toe-genegenheid; liefste, minnares*, inclinatie, f.
 Incliner, v. a. *neigen*.

v. n. à qc. *tot iets genegen zijns; op eene zijde overhellen*.
 s², v. r. *zich buigen*.
 Inelus, use, a. *ingesloten, inliggend*.
 Incluse, f. *bijlage, f. ingeslotene, nevensgaande brief*, m.
 Inclusivement, ad. *made ingesloten, daar onder begrepen*.
 Incoatif, ive, a. T. *aanvangend, eenen aanvang uitdrukkend*.
 Incognito, ad. *onbekend, incognito*.
 Incohérence, f. n. c. *gebrek aan zamenhang*, n.
 Incohérent, ente, a. *niet zamenhangend*.
 Incombustibilité, f. *onbrandbaarheid*, f.
 Incombustible, a. *onbrandbaar, on-verbrandelijk*.
 Incommensurabilité, f. *onafmetelijkheid, onmeetbaarheid*, f.
 Incommensurable, a. T. *dat met eene gemeene maat niet spijtelijk kan afgemeten worden, onmeetbaar*.
 Incommode, a. *ongemakkelijk, moe-jelijk, lastig*.
 Incommodé, ée, a. *in ongelegenheid, gekweld; onpas-selijk*.
 Incommodément, ad. *ongemakkelijk*.
 Incommoder, v. a. *lastig vallen*.
 s², v. r. *zich in verlegenheid steken*.
 Incommodité, f. *ongemak, n. ongelegenheid; onpas-selijkheid*, f.
 signal d², T. *noodsein, n. nood-schor, m. (van een schip)*.
 Incommunicable, a. *onmededeelbaar*.
 Incommunicabilité, f. T. *onveranderlijkheid*, f.
 Incommutable, a. T. *onveranderlijk*.
 Incommutablement, ad. *zonder aan eenige verandering of verwisseling onderworpen te zijn*.
 Incomparable, a. *onvergelyklijk*.
 Incomparablement, ad. *zonder vergelijking*.
 Incompatibilité, f. *onverdragelijkheid; ongelijkaardigheid*, f.
 Incompatible, a. *onverdragelijk; ongelijkaardig*.
 Incompétemment, ad. *onwettiglijk, zonder regt*.

I N C

Incompétence, f. onwetigheid, on-
 bevoegdheid, f.
 Incompétent, f.
 Incomplet, ente, a. onvolmaakt, on-
 compleet.
 Incomplexe, a. T. eenvoudig, in-
 nis zamengesteld is.
 Incomprehensibiliteit, f. onbegrijpe-
 lijkheden.
 Incomprehensibile, a. onbegrijpelijk.
 Inconceivable, a. dat niet samen-
 gerikt kan worden.
 Inconcluable, a. onbegrijpelijk.
 Inconduite, f. wangedrag, n.
 Incongru, ue, a. T. onregelmatig;
 tegen de regels, tegen de spraak-
 der spraakant.
 Incongruement, ad. der spraakant;
 (in de spraak).
 Incongruité, f. seil, f., mislag, m.
 fig. ongerijmdheid, onhebbelijk-
 heid, onbetamelijkheid, f.
 Inconnu, ue, a. onbekend.
 Inconsequente, f. valsche gevolg-
 trekking, ongerijmdheid, tegen-
 ongerigend, f.
 Inconsequent, ente, a. ongerijmd,
 onregel, f.
 Inconsideration, f. onbedachtzaam-
 heid, f.
 Inconfidéré, ée, a. onbedachtzaam.
 Inconfidément, ad. onbedachtelijk,
 op eene onbezonnene wijze.
 Inconsolable, a. ontroostelijk, on-
 troostbaar.
 Inconsolablement, ad. ontroost-
 lijk.
 Inconstamment, ad. onstandvastig-
 lijk.
 Inconstance, f. onstandvastigheid, f.
 Inconstant, ente, a. onstandvastig,
 onbependig.
 Inconstitucional, f. on-
 der regeering, onbetwistelijk, on-
 wettig.
 Incontestable, a. onbetwistelijk, on-
 wederprekelijk, ontegenprekelijk.
 Incontestablement, ad. buiten tegen-
 spraak, op eene onbetwistelijke
 wijze.
 Incontesté, ée, a. onbetwist.

I N C

Incontinence, f. onmatigheid, onge-
 regeldheid (regin de kuisheid-
 strijdende), f.
 Incontinent, ente, a. onmatig, onge-
 regeld.
 Incontinent, ad. dadelijk, terfond.
 Inconvénance, f. n. c. onvoegzaam-
 heid, onbehoorlijkheid, f.
 Inconvénant, ente, a. n. c. onvoeg-
 zaam, onbehoorlijk.
 Inconvénient, m. onaannemelijkheid,
 zwaarigheid, hinderpaal, f.; na-
 deelig gevolg, n. ongelegenheid, f.
 Inconvertible, a. dat in geen
 verwisseld worden.
 Inconvertissable, a. n. c. onveran-
 derlijk.
 Incorporaliteit, f. T. onligchamelijk-
 heid, f.
 Incorporation, f. inlijving, incorpo-
 ratie, f.
 Incorporel, elle, a. onligchamelijk.
 Incorporer, v. a. inlijven, vereeni-
 gen, incorporeren.
 Incorrupt, ente, a. onnaauwkeurig,
 gebrekkig.
 Incorection, f. onnaauwkeurigheid,
 furdigheid, f.
 Incorrigible, f. onverbeterlijk.
 Incorrigibiliteit, f. onbeterlijk-
 heid, f.
 Incorrompu, ue, a. T. onbederfelijk-
 heid, f.
 Incorruptibilité, f. onbederfelijk-
 heid, f.
 Incorruptible, f. onbederfelijk-
 heid, f.
 Incorruptibiliteit, f. onbederfelijk-
 heid, f.
 Incorruptie, a. onbederfelijkheid, f.
 Incorruption, f. onbederfelijkheid, f.
 Incrasant, ente, a. T. verdikkend
 (van bloed en vochten sprekende).
 Incrasser, v. a. T. verdikken (bloed enz.).
 Incrédibilité, f. ongeloofv.
 Incrédule, a. ongeloofbaar, n. ongeloof-
 vigheid, f.
 Incrécé, ée, a. ongeschapen.
 Incroyable, a. ongelooflijk.
 Incroyablement, ad. op eene
 selijke wijze.
 Incrustation, f. T.
 Incrustation, ad. op eene
 belegging, f. T.
 Incrusté, ée, a. met mazz van

Incrustering; *bestrijking met kalk of gips, f.; steenaardige rand, die zich aan iets vasthecht, m.*
 Incruster, v. a. T. met platen van marmor enz. beleggen, incrusteren; met kalk of gips beleggen.
 Incubation, f. het broeden, n.
 Incube, m. nachtduivel, m. nachtmetrie, f.
 Inculpation, f. T. beschuldiging, f.
 Inculper, v. a. beschuldigen, te last leggen.
 Inculquer, v. a. inscherpen, inboezemen.
 Inculte, a. onbebouwd.
 fig. onbesthaafd, rauw.
 Incurabilité, f. ongeneesbaarheid, f.
 Incurable, a. ongeneesbaar.
 Incurie, f. zorgeloosheid, f.
 Incurfion, f. vijandelijke inval, m. strooperij, f.
 Incuse, a. f. médaille-, gedenkpenning, die aan de zijde der zinspreuk kol, en aan de andere zijde verheven is, m.
 Inde, m. indigo blaauw, n.
 bois d', varf- of kampechehout, n.
 Indécemment, ad. op eens onvoegzame, ongeschikte wijze.
 Indécence, f. onvoegzaamheid, onbetamelijkheid, f.
 Indécet, ente, a. onvoegzaam, onbetamelijk.
 Indéchiffable, a. dat men niet kan uitsijferen.
 fig. onverklaarbaar, ondoorgrondelijk.
 Indécis, ise, a. onbeslist, onafgedaan; besluiteloos.
 Indécision, f. besluiteloosheid, f.
 Indéclinable, a. T. onbuigzaam, het geen niet verbogen kan worden.
 Indécrottable, a. fig. fa. het geen van morsigheid niet kan gersnigd worden.
 Indéfectibilité, f. T. onfeilbaarheid; onvergankelijkheid, f.
 Indéfectible, a. T. onfeilbaar; onvergankelijk.
 Indépendu, ue, a. p. u. onverdedigd.
 Indéfini, ie, a. onbepaald.
 Indéfiniment, ad. onbepaaldelijk.

Indéfinissable, a. onverklaarbaar.
 Indélibéré, a. onuitwischelijk.
 Indélibéré, ée, a. onberaden.
 Indémnifer, v. a. (pr. Indamnifer) schadeloos stellen of honden.
 Indémnité, f. (pr. Indamnité) schadeloosstelling, vrijhouding, f.
 Indépendamment, ad. onafhankelijk.
 -de..., zonder betrekking op, buiten, zonder.
 Indépendance, f. onafhankelijkheid, f.
 Indépendant, ante, a. onafhankelijk; geen en zamenhang met eene andere zaak hebbende.
 m. independent, m. (naam van zekere sekte).
 Indestructibilité, f. onvernietbaarheid, f.
 Indestructible, a. onvernietbaar.
 Indétermination, f. onzekerheid, onbepaaldheid, f.
 Indéterminé, ée, a. onbepaald; onzeker, besluiteloos.
 Indéterminément, ad. onbepaaldelijk.
 Indévoit, ote, a. onaanachtig, ongedvruchtig.
 Indévotement, ad. op eens onaanachtige, ongedvruchtige wijze.
 Indévotion, f. gebrek aan aandacht, n. ongedvruchtigheid, f.
 Index, m. register, n.; wijzer; voorste vinger, wijsvinger, m.
 -expurgatoire, lijst der door de inquisitie te Rome verbodene boeken, f.
 Indicateur, a. coucou-, zeker vogeltje in Afrika, dat de honig aanwijst.
 Indicatif, ive, a. aantoonend, aanwijzend.
 Indicatif, m. T. aantoonende wijze, f.
 Indication, f. aanwijzing, aantooning, f.
 Indice, m. spoor, kenmerk, teken; onvolkomen bewijs, n. gisning, f.
 Indicible, a. fa. onuitsprekelijk, onuitdrukkelijk.
 Indiction, f. T. bijténroeping eener kerkelijke vergadering enz., f.; tijdkteking van vijftien jaren; daar de tijd naar gerekend wordt, m.

Indienne, f. *zijn katoen of siss*, n.
 Indifféremment, ad. *onverschillig-
 lijk; zonder onderscheid.*
 Indifférence, f. *onverschilligheid*, f.
 Indifférent, ente, a. *onverschillig.*
 Indifférentisme, m. T. *onverschillig-
 heid (in den godsdienst)*, f.
 Indifférentiste, m. et f. *onverschil-
 lige (in den godsdienst)*, m.
 en f.
 Indigénat, m. T. *geboorterecht, in-
 boorlingsrecht*, n.
 Indigence, f. *bekooftigheid, armoede*, f.
 Indigène, a. *inlandsch.*
 m. et f. *ingeborene, inboorling*,
 m. en f.
 Indigent, ente, a. *behoefstig, arm.*
 Indigeste, a. *onverteerbaar; onver-
 teerd.*
 Indigestion, f. *onverteerbaarheid*, f.
 Indignation, f. *verontwaardiging*, f.
 Indigne, a. (de) *onwaardig.*
 Indigné, ée, a. (de) *verontwaar-
 digd, kwaad, toornig (over).*
 Indignement, ad. *op eene onwaardi-
 ge wijze.*
 Indigner, v. a. *verontwaardigen*,
helgen, verstoornen.
 s², v. r. *zich verontwaardigen*,
zich ergeren.
 Indignité, f. *onwaardigheid; af-
 schuwelijkheid; versmading; ver-
 achtig*, f.
 Indigo, m. *indigo*, m.
 Indigoterie, f. *plaats, waar men den*
indigo bereidt, f.
 Indigotier, m. *indigo-planter of*
handelaar, m.
 Indiquer, v. a. *aanwijzen, aantoo-
 nen; vast stellen, bestemmen;*
aanzeggen.
 Indirect, etc², a. fig. *averegtich*,
verkeerd, dwars, zijdelingsch.
 Indirectement, ad. *van ter zijden*,
door omwegen.
 Indisciplinaable, a. *ontoorzaam.*
 Indiscipline, f. *gebrek aan rucht*, n.
 Indiscipliné, ée, a. *ongeregeld; on-
 getuurd, ongeëfend.*
 Indiscrét, éte, a. *onbedacht, onbe-
 zonnen, onbescheiden; praatsch-
 tig, achterhoudend.*

Indiscrètement, ad. *onbescheidenlijk*,
onbedachtelijk.
 Indiscrétion, f. *onbedachtigheid; on-
 bezonnenheid; praatschtheid*, f.
 Indispensable, a. *onnalatelijk, on-
 verzuijmelijk, volstrekt.*
 Indispensablement, ad. *onnalatelijk*,
onverzuijmelijk.
 Indisponible, a. T. *daar niet over*
kan beschikt worden.
 Indisposé, ée, a. *kwalijk gezind;*
ongesteld, onpasfelijk.
 Indisposer, v. a. *verdrietig, mis-
 noegd, vijandig maken.*
 Indisposition, f. *onpasfelijkheid, on-
 gesteldheid*, f.; *misnoegen, m.*
verdrietelijkheid, f.
 Indisolubilité, f. *onontlosbaarheid*,
onontknoopelijkheid, f.
 Indisoluble, a. *onontlosbaar, onont-
 knooplijk.*
 Indisolublement, ad. *op eene onver-
 brekelijke wijze.*
 Indistinct, incte, a. *onduidelijk*,
niet onderscheiden.
 Indistinctement, ad. *onduidelijk*,
niet onderscheidenlijk; zonder
onderscheid.
 Individu, m. *ondeelbaar wezen van*
elk geslachts of elke soort, n.
 Individuel, elle, a. *tot een enkel*
ding behoorend, individueel.
 Individuellement, ad. *op eene ondeel-
 bare, onscheidbare wijze.*
 Indivis, ise, a. T. *onverdeeld.*
 par-, *gemeenschappelijk.*
 Indivisibilité, f. *ondeelbaarheid*, f.
 Indivisible, a. *ondeelbaar.*
 Indivisiblement, ad. *op eene onschon-
 bare, ondeelbare wijze.*
 In-dix-huit, m. *boek, waarvan ieder*
*blad uit achttien bladzijden be-
 staat*, n.
 Indocile, a. *onleerzaam; onbuig-
 zaam, ongezegelijk.*
 Indocilité, f. *onleerzaamheid; onbuig-
 zaamheid, ongezegelijkheid*, f.
 Indolence, f. *ongevoeligheid; zor-
 geloosheid*, f.
 Indolent, ente, a. *ongevoelig, ge-
 voelloos.*
 Indomptable, a. *ontembaar, onbe-
 dwingelijk.*

Indompté, ée, a. *ongetemd, wild, zorgeloos.*
 In-douze, m. *formaat in twaalven, n.*
 Indu, ue, a. *onbehoorlijk, ongelegen; onbillijk.*
 Indubitable, a. *ontwifelbaar, zeker.*
 Indubitament, ad. *zonder twijfel, zekerlijk.*
 Induction, f. *aanrading, aanzetslug, f.; gevolg, besluit, n.*
 *Induire, v. a. *verleiden; aanraden, aandrijven; besluiten, gevolg trekken.*
 Indulgence, f. *toegevendheid, f.*
 T. *afaat, n. vergiffenis der zonden, f.*
 Indulgent, eute, a. *toegevend, zachtzinnig.*
 Indult, m. T. *pauselijke vergunning, f.; tel in Spanje van de Amerikaansche waren, m.*
 Indultaire, m. *die ten gevolge eener pauselijke vergunning regt op een kerkelijk inkomen heeft, m.*
 Indument, ad. *op eene onbillijke, onregtvaardige wijze.*
 Industrie, f. *kunstvlijt, m. wakkerheid, schrandtheid, naarstigheid, f. vlijt, m. industrie, f. vivre, subilster d', door allerhande listige streken den kost winnen, van zijne industrie leven.*
 chevalier d', m. *die zich door list en onbetamelijke middelen den kost verschaft, m.*
 Industriefement, ad. *schrandterlijk, naarstiglijk, vlijtiglijk.*
 Industrieux, euse, a. *vernuftig, geestig, schrandter, vlijtig.*
 Inébranlable, a. *onbewegelijk, onwrikbaar.*
 Inébranlablement, ad. *op eene onwrikbare, onverzettelijke wijze.*
 Ineffabilité, f. *onuitsprekelijkheid, f.*
 Ineffable, a. *onuitsprekelijk.*
 Ineffaçable, a. *onuitwischeslijk.*
 Inefficace, a. *onvermogen, vruchteloos.*
 Inefficacité, f. *krachteloosheid, vruchteloosheid, f.*
 Inégal, ale, a. *ongelijk, onffen.*

Indégalement, ad. *op none angelijke wijze.*
 Inégalité, f. *ongelijkheid, f. fig. veranderlijkheid, ongestadigheid, wispelturigheid, f.*
 Inélegant, ante, a. p. u. *onsterlijk.*
 Inéligible, a. *onverkiezbaar.*
 Inénarrable, a. *onuitsprekelijk.*
 Inepte, a. (à) *ongeschieds, onbekwaam; dwaas, ongerijmd.*
 Ineptie, f. *ongeschiedheid, onbekwaamheid; zothed, ongerijmdheid, f.*
 Inépuisable, a. *onuitputtelijk.*
 Inerte, a. n. c. *traag.*
 Inertie, f. T. *traagheid, ongevoeligheid, f.*
 Inespéré, ée, a. *onverhoopt.*
 Inespérement, ad. *tegen hoop, buiten verwachting.*
 Inestimable, a. *onwaardbaar.*
 Inétendu, ue, a. T. *onuitgebrekt.*
 Incédient, ente, a. T. *duister, onduidelijk.*
 Inévitable, a. *onvermijdelijk.*
 Inévitament, ad. *op eene onvermijdelijke wijze.*
 Inexact, acte, a. *onnaauwkeurig, onachtzaam; zorgeloos.*
 Inexactitude, f. *onnaauwkeurigheid, onachtzaamheid; zorgeloosheid, f.*
 Inexcusable, a. *onverantwoordelijk, onverschoonbaar.*
 Inexécution, f. T. *onuitvoertelijkheid, f.*
 Inexorable, a. *onverbiddeijk.*
 Inexorablement, ad. *op eene onverbiddeijke wijze.*
 Inexpérience, f. *onoverarenheid, f.*
 Inexpérimenté, ée, a. *onoveraren, ongeöfend.*
 Inexpiable, a. *onverzoenlijk, dat niet kan gebost worden.*
 Inexplicable, a. *onverklaarbaar.*
 Inexprimable, a. *onbeschrijfelijk, onuitsprekelijk.*
 Inexpugnable, a. *onwinbaar, onverwinnelijk.*
 Inextinguibilité, f. *onuitbluscheslijkheid, f.*
 Inextinguible, a. *onuitbluscheslijk.*
 Inextricable, a. *geheel verward, onuitkomelijk.*

Infailibilité, *f.* onfeilbaarheid, *f.*
Infailible, *a.* onfeilbaar; onbedrie-
 gelijk in het oordeel.
Infailiblement, *ad.* op eene ontwij-
 felbare, zekere wijze.
Infaisable, *a.* ondoenlijk.
Infamant; *an.* *e.* *a.* eerschendend;
 schimpachtig, onteerend.
Infamation, *f.* fchandvlek, *f.*
Infame, *a.* eerloos; fchandelijk;
 vuil, afchuwelijk.
Infamie, *f.* eerloosheid, fchande;
 fchandaad; fmaadheid, *f.*
Infant, *m.* ante, *f.* infant, *m.* in-
 fante, *f.* (Spaansche Prins en
 Prinses).
Infanterie, *f.* voetvolk, *n.* infanterie.
Infanticide, *m.* kindermoord; kin-
 dermoordenaar, *m.*
Infatigable, *a.* onvermoeijelijk; on-
 vermoeid.
Infatigablement, *ad.* op eene onver-
 moeijelijke wijze.
Infatuation, *f.* vooringenomenheid,
f. dwaas vooroordeel, *n.*
Infatuer, *v.* a. q. de qc., iemand
 ergens op verzet doen zijn.
s., *v.* r. (de) ergens op verzet
 of verflingerd zijn.
Infécond, *onde*, *a.* onvruchtbaar
 (van vrouwen fprekende).
Infécondité, *f.* onvruchtbaarheid, *f.*
Infect, *ecre*, *a.* finkend, bedorven,
 verrot.
Infecter, *v.* a. met fank vervul-
 len; aanfeken, befmetten.
Infection, *f.* fank (van bedorvene
 uitwafemingen enz.), *m.*; aan-
 fteking, befmetting, *f.*
Inféodation, *f.* T. het geven van
 eenig leengoed, *n.*; beleening, *f.*
Inféoder, *v.* a. T. iets in leenbe-
 zitting geven; beleenen.
Inférer, *v.* a. (ergens uit) befluiten
 of opmaken.
Inférieur, *eure*, *a.* onder, onderfte;
 minder, geringer.
Inférieur, *m.* onderhoorige, *m.*
Inférieurement, *ad.* lager, op eene
 geringere wijze.
Infériorité, *f.* geringer ftaat, lager
 rrap, *m.* minderheid, *f.*
Infurnal, *ale*, *a.* helsch.

Infertile, *a.* onvruchtbaar (van ak-
 kers enz. fprekende).
Infertilité, *f.* onvruchtbaarheid, *f.*
Infester, *v.* a. verwoesten (door
 firooperijen enz.); verontrusten;
 plagen, kwellen.
Infidèle, **Infidelle**, *a.* ontrouw, trouw-
 loos; ongelooig.
Infidélité, *f.* ontrouw, trouwloos-
 heid; engelooyigheid, *f.*
Infidèlement, *ongetrouwelijk*, *op*
eene trouwlooze wijze.
Infiltration, *f.* doorziggig, *f.*
s'Infiltrer, *v.* r. doorzigen.
Infini, *ie*, *a.* oneindig.
a l'infini, *in 't oneindige.*
Infiaiment, *ad.* oneindiglijk, ten
 hoogfte.
les- petits, *T.* oneindiglijk klei-
 ne grootheden, *f.* pl.
Infinaire, *m.* die de infinitecimaal-
 rekening verftaat, *m.*
Infiaité, *f.* oneindigheid; groote
 menigte, *f.*
Infinitésimal, *ale*, *a.* T. calcul-, re-
 kening met oneindiglijk kleine
 grootheden, *f.*
Infinitésime, *f.* et *a.* T. partie-, on-
 eindiglijk klein deeltje, *n.*
Infinitive, *m.* T. onbepaalde wijze, *f.*
infinitivus, *m.*
Infirmité, *ive*, *a.* T. vernietigend,
 krachteleos makend.
Infirme, *a.* zwakkelijk, ziekelijk;
 zwak.
Infirmer, *v.* a. T. vernietigen; ver-
 zwakken, krachteleos maken.
Infirmerie, *f.* ziekenkamer in een
 klooster, *f.*; ziekenhuis, *n.*
Infirmier, *m.* -ière, *f.* krankenbe-
 zorger, *m.* -bezoerger, *f.*
Infirmité, *f.* zwakheid, gebrekke-
 lijkheid, *f.*
Inflammabilité, *f.* ontvlambaarheid, *f.*
Inflammable, *a.* brandbaar, ont-
 vlambaar.
Inflammation, *f.* ontfteking, *f.*
Inflammatoire, *a.* T. ontfteking ver-
 oorzakend.
Inflexibilité, *f.* fig. onbuigzaamheid,
 onverzettelijkheid, *f.*
Inflexible, *a.* onbuigzaam, onver-
 zettelijk.

Inflexiblement, ad. op eene onverzettelijke wijze.

Inflexion, f. buiging, f.
-de corps, buiging van 's lichaam, f.

Infliction, f. T. oplegging (eener straf), f.

Inflictive, a. f. peine, lijfstraf, f.

Infliquer, v. a. (eene straf) opleggen.

Influence, f. invloed, n.

Influencer, v. a. n. c. invloed hebben.

Influer, v. a. T. invloedigen, inschieten; invloed hebben.

In-folio, m. T. boek in folio, n. foliant.

Information, f. T. navorsching, onderverraging, f. geregteijk onderzoek, n.

Informe, a. wanfchapen, misvormd.

Informé, m. T. geregteijk onderzoek, n.

Informier, v. a. (q. de qc.) onderformer.
v. n. T. een geregteijk onderzoek doen.

s', v. r. (à q. de qc.) vernemen, onderzoeken, navorschen.

Infortune, f. ongeluk, n. tegenfpoed, m.

Infortuné, ée, a. ongelukkig.

Infracteur, m. overtrededer, verbreker, m.

Infraction, f. overtreding, verbreking, f.

Infrangible, a. n. c. onverbreke-lijk.

Infructueuxement, ad. te vergeefs, zonder vrucht, vruchteloos.

Infructueux, euse, a. onvruchtbaar. fig. vruchteloos.

Insudibiliforme, a. T. trochtersvormig.

Infus, use, a. fig. ingegoten, ingefchapsen, aangehooren.

Infuser, v. a. te weeken leggen, opgieten.

fig. ingeven.

Infusible, a. onsmeltbaar.

Infusion, f. het opgieten of te weeken leggen; trekfel, n.

fig. ingeving, f.

Ingambe, a. fa. viwg.

s'Ingénieur, v. r. fa. op een middel denken.

Ingénieur, m. krijgshouwkundige, ingenieur, m.

Ingénieuxment, ad. op eene verstandige, aardige, geestige wijze.

Ingénieux, euse, a. verftandig, fchrandler, geestig; kunstiglijk uitgedacht.

Ingénu, uc, a. openhartig, oprecht.

Ingénuité, f. openhartigheid, opregtheid, f.

Ingénument, ad. openhartiglijk, opregteijk.

s'Ingérer, v. r. (de qc.) zich in eene zaak mengen of rekem.

Ingrat, are, a. ondankbaar.

Ingratitude, f. ondankbaarheid, f.

Ingredient, m. het geen tot de zamensstelling van een gewoensmid-
del, van eene saus enz. behoort,
ingredient, n.

Ingucrisfable, a. ongeneeslijk.

Inhabile, a. T. onbekwaam, onbevoegd.

Inhabilité, f. onbekwaamheid, onbevoegdheid, f.

Inhabitable, a. onbewoonbaar.

Inhabité, ée, a. onbewoond.

Inhérence, f. T. aanhangig, aankleving, f.

Inhérent, ente, a. T. aanhangend, aanklevend.

Inhiber, v. a. T. geregteijk verbieden.

Inhibition, f. T. geregteijk verbod, n.

Inhospitalier, ère, a. onberbarm, ongastvrij.

Inhospitalité, f. ongastvrijheid, f.

Inhumain, aine, a. onmenschelijk, wreed.

Inhumainement, ad. op eene onmenschelijke, wreede wijze.

Inhumanité, f. onmenschelijkheid, wreedheid, f.

Inhumation, f. begraving, f.

Inhumer, v. a. begraven, ter aarde bestellen.

Intecrer, v. a. insouten.

Injection, f. insluiting, f. spuitmiddel, n.

Inimaginable, a. onbegrijpelijk.

Inimitable, a. *onnavolgbaar*.
Inimicitie, f. *vijandschap*, f.
Inintelligibilité, f. *onverstaanbaar-
heid*, f.
Inintelligible, a. *onverstaanbaar*.
Injonction, f. *geregte bevel*, n.
Inique, a. *onbillijk*, *onregtvaardig*.
Iniquité, f. *onbillijkheid*, *onregt-
vaardigheid*; *zonde*, f.
Initial, ale, a. *beginnend*.
lettre, eerste, voorste letter, f.
Initiation, f. *inleiding of inwijding
tot de verborgenheden van eenen
godsdiens enz.*, f.
Initiative, f. n. c. *regt van voor-
dragt*; n. *voorkeur*, f.
Initier, v. a. *tot de verborgenheden
van een gezelschap of van eenen
godsdiens inwijden of toelaten*.
Injure, f. *belediging*, f.; *scheid-
woord*, *smaadwoord*, n.
pl. -du tems, *guurheid*, f. *on-
gemakken van het weder*, n. pl.
Injurier, v. a. *beledigen*, *schelden*,
beschimpn.
Injurieux, ad. *met verfmading*,
verachtelijk.
Injurious, euse, a. *homend*, *smaad-
lijk*, *beledigend*.
Injuste, a. *onbillijk*, *onregtvaar-
dig*.
Injustement, ad. *op eene onbillijke
of onregtvaardige wijze*.
Injustice, f. *onbillijkheid*, *onregt-
vaardigheid*, f.
Injustifiable, a. *dat niet te regt-
vaardigen is*.
Inné, ée, a. *aangeboren*.
Innocement, ad. *op eene onschul-
dige wijze*, *zonder erg*.
Innocence, f. *onschuld*; *eenvoudig-
heid*, *onnozelheid*, f.
Innocent, ente, a. *onschuldig*; *on-
schadelijk*; *onnozel*.
m. pl. onnozels kinderen, n. pl.
Innocenter, v. a. *voor onschuldig
verklaren*.
Innombrable, a. *ontelbaar*, *talloos*.
Innommé, ée, a. T. *overeenkomst
tusſchen den gover en den begif-
tigden*, f.
Innomminés, a. m. pl. T. *ongenaamd*.
Innovateur, v. *Novateur*.

Innovation, f. *nieuwigheid*, f.
Innovver, v. n. *nieuwigheden in-
voeren*.
Inobſervance, f. *onachtzaamheid*, f.
Inobſervation, f. p. u. *verwaarloo-
zing*, *overſtreding*, f.
In-octavo, m. *boek in octavo*, m.
Inoculateur, m. -trice, f. *hij of zij,
die de kinderziekte inent*, m.
en f.
Inoculation, f. *inenting (der kin-
derziekte)*, f.
Inoculer, v. a. *(de kinderziekte)
inenten*.
Inoculiste, m. T. *die de inenting
voorſtaet*, m.
Inodore, a. *zonder reuk*.
Inofficieux, euse, a. T. *eene onbil-
lijke onterving bevattend*.
Inofficioſité, f. T. *onbillijke ont-
erving*, f.
Inondation, f. *overſtrooming*, f.
Inonder, v. a. *overſtroomen*.
Inopiné, ée, a. *onvoorzien*, *onver-
wacht*.
Inopinément, ad. *onvoorzien*, *op
eene onverwachte wijze*.
Inoui, ie, a. *ongehoord*.
Impromptu, v. *Impromptu*.
Inquart, m. T. *het quarteren (in de
Scheikunde)*.
In-quarto, m. T. *boek in quarto*, m.
Inquiet, éte, a. *onrustig*, *ongerust*.
Inquiéter, v. a. *veronttrusten*, *ong-
rust maken*.
s', v. r. *zich ontrusten of be-
kommeren*.
Inquiétude, f. *onrust*, f. *kommer*;
m. verdriet, n.
Inquisiteur, m. *geloofs-onderzoeker*,
ketterregter, *inquisiteur*, m.
Inquisition, f. *regterſtoel des gew-
tens*, m. *inquisite*, f.
p. u. onderzoek, n. *navor-
ſching*, f.
Infatiable, f. *onverzadelijkheid*, f.
Infatiable, a. fig. *onverzadelijk*.
Infatiablement, ad. *op eene onver-
zadelijke wijze*.
Inficement, adv. p. u. *zonder we-
ten*; *zonder kennis*.
Inſcription, f. *opſchrift*, *bijſchrift*,
n. *inſcriptie*, f.

T. figuur, welke in eenen cirkel geteekend is; inschrijving, f.
-en de faux, schriftelijke betuiging dat een gedingstuk onz. valsch is, f.

*Inscrivere, v. a. zijnen naam in een openbaar register zetten.

T. eene figuur in eene andere zetten of teekenen.

s², v. r. zich inschrijven of laten inschrijven.

T. -en faux, geregelijk betuigen, dat eene akte enz. valsch is.

Inscrutable, a. ondoorgrondelijk.

a l'Inscu, ad. buiten kennis of buiten weten.

Insecte, m. gekorven of bloedeloos diertje, insect, n.

In-seize, m. T. boek of formaat in zestienen, n.

Insensé, ée, a. onzinnig, zinloos; zeer onverstandig, dwaas.

Insensibilité, f. ongevoeligheid, gevoelloosheid, f.

Inensible, a. ongevoelig, gevoelloos; onmerkbaar.

Inensiblement, ad. ongevoeliglijk, voor en na.

Inséparable, a. onafscheidelijk.

Inséparablement, ad. onafscheidelijk.

Inserer, v. a. inzetten, invoegen, inlaschen, insereren.

s², inschieten, inkomen.

Insermenté, a. n. c. die den burger-eed niet heeft afgelegd, m.

Insertion, f. invoeging, inzetting, inlasching, infertie, f.

Infection, f. T. zweel- of stoffbad, n.

Infiducement, ad. met belaging, op eene listige, heimelijke wijze.

Infidieux, euse, a. vol heimelijke lagen.

Inigne, a. uitmuntend, uitnemend, beroemd.

Insignifiance, f. n. c. geringheid, wanvoegelijkheid, f.

Insignifiant, ante, a. n. c. onbeduidend, niess betekenend.

Insinuant, ante, a. innemend, aanvallig, bekoorlijk.

Insinuation, f. kunst van zich in te dringen, f.

T. inschrijving, aanmelding aan de Griffie enz.; inlevering van geregeltijke zaken; langzame insteking, f.

Insinuer, v. a. met eene zachte en bekwame hand insteken.

fig. bijbrengen.

T. geregeltijk laten inschrijven of doen weten, insinueren.

s², v. r. onbemerkt indringen. fig. zich indringen of bemind maken.

Insipide, a. onsmakelijk, smakeloos. fig. last, ongezouten.

Insipidité, f. smakeloosheid, f. fig. lastheid, f.

Insister, v. n. sur qc. ergens op aandringen, ergens bij volharden of blijven.

Infociabilité, f. ongezelligheid, f.

Infociable, a. ongezellig.

Insolation, f. T. stoving of warming door de stralen der zon, f.

Insolentment, ad. op eene stoutte, onbeschaamde wijze.

Insolence, f. onbeschaamdheid, stoutheid, moedwilligheid, insolentie, f.; hoogmoed, m. trotschheid, f.

Insolent, ente, a. onbeschaamd, stout, moedwillig, insolent; hoogmoedig, trotsch.

Insoler, v. a. T. door de stralen der zon stoven of warmen.

Insolite, a. T. ongewoonlijk.

Insolvabilité, f. onvermogen om te betalen, n. insolventie, f.

Insolvable, a. onvermogen om te betalen, insolvent.

Insoluble, a. onoplosbaar.

Insomnie, f. slapeloosheid, f.

Insondable, a. ondoorgrondelijk.

Insouciance, f. n. c. zorgeloosheid, f.

Insouciant, ante, a. n. c. zorgeloos, onbekommerd.

Insoutenable, a. dat niet yordedig of staande gehouden kan worden.

Inspector, v. a. n. c. in oogeschied nemen, inspecteren; opzigt hebben.

Inspecteur, m. opziener, inspecteur, m.

Inspection, f. inzicht, n. bezigtiging, inspectie, f.; opzigt, n.
 Inspiration, f. ingeven, inspiratie; aanrading, f. raad, m.; inademing, f.
 Inspirer, v. a. ingeven; met inblazing tot iets aandrijven; inademen.
 Instabilité, f. onstandvastigheid, onbestendigheid, f.
 Installation, f. aanstelling, bezitting, installatie, f.
 Installier, v. a. aanstellen, bezit geven, installeren.
 Instamment, ad. met ernst of ijver, zonder ophouden.
 Instance, f. nadrukkelijke, dringende bede; aanhouding, f. aanzoek, n.; tegenverping, f.; regtvervolg, n. instantie, f.
 Instans, ante, a. aanhoudend, dringend, instantelyk.
 In. oogenblik, n.
 à l', ad. oogenblikkelijk, dadelijk, terflond.
 Instantané, ée, Instantanée, a. oogenblikkelijk.
 Instantanéité, f. duurzaamheid van een oogenblik, f.
 à l'instar, ad. T. naar de wijze of het voorbeeld.
 Instauration, f. plegtige invoering, herstelling, f.
 Instigateur, m. aanhitser, aanstoker, m.
 Instigation, f. aanhitfing, aanvoering, opstoking, f.
 Instiguer, v. a. aanhitsen, aanvoeren, opstoken.
 Instillation, f. indruiping, f.
 Instiller, v. a. in laten druipen. fig. inboezemen.
 Instinct, m. ingefchapene drift, f. instinct, n.
 Instituer, v. a. instellen, inzetten, stichten.
 Institut, m. leefregel, m.; instelling, inzetting, stichting, f. institut, n.
 Institues, f. pl. T. kort begrip van het Romeinsche regt, n.
 Instituteur, m. -trice, f. stichter, n. stichtster, f.; leermeester, m. leermeesteres, f.

Institution, f. stichting, instelling, inzetting, f.
 p. u. opvoeding, f.
 Instructif, ive, a. leerzaam, onderwijzend.
 Instruction, f. onderrigt, n. instructie; leering, f.; voorschrift, waarnaar men handelen moet, n. -d'un procès, opstelling der gedingstukken, f.
 Instructionnel, elle, a. n. c. onderrigtend; nuttig.
 Instruire, v. a. onderrigten, leeren.
 -le procès à q. een crimineel geding tegen iemand aanstellen.
 Instrument, m. gereedschap, werktuig, instrument, n.
 -de musique, speeltuig; snaar- of blaaspeeltuig, n.
 T. bewijsstuk, n.
 Instrumental, ale, a. werktuigelijk. muziek-, instrumentaal muzik, f.
 Instrumenter, v. a. T. geregtelijke bewijsstukken enz. opmaken.
 à l'insu, v. à l'insçu.
 Infubordination, f. n. c. onderwerpelijheid, f. gebrek aan krijgstucht, n. infubordinatie, f.
 Infubordonné, ée, a. n. c. niet tot onderverping genegen.
 Infuccès, m. n. c. mislukte onderneming, f.
 Instuffamment, ad. op eens ongenoegzame wijze.
 Insuffisance, f. ongenoegzaamheid; onbekwaamheid, f.
 Insuffisant, ante, a. ongenoegzaam; onbekwaam.
 Insulaire, m. eiland, m.
 Insultable, a. die of dat in gevaar is van overrompeld te worden.
 Insultant, ante, a. beleedigend.
 Insulte, f. beleediging, f., schimp, smaad; aanval, m.
 Insulter, v. a. (q. de qc.) beleedigen, beschimpen.
 T. plotselings aangripen, overvallen.
 -à q. ou à qc. bespotten.
 Insupportable, a. onverdragelijk, onlijdelijk.
 Insupportablement, ad. op eens onverdragelijk of onlijdelijke wijze.

- Infurgé, m. n. c. *oproereling*, m.
 Infurgens, m. pl. *Hongaarsche Landmilitie*, f.
 Insurgent, ente, a. n. c. *oproerig*.
 m. *muittelling*, infurgent, m.
 s'Insurger, v. r. n. c. *in massa opstaan*.
 Insurmontable, a. fig. *onoverwinnelijk*, *overkomelijk*.
 Insurrection, f. *opstand*, m. *insurrectie*, f.
 Insurrectionnaire, Insurrectionnel, elle, a. n. c. *oproerig*.
 Intabuler, v. a. *de namen der gemen, aan welke de beurt is om iets te verrigten, op de lijst stellen*.
 Intact, acte, a. *onaangeroerd*.
 Intactile, a. *onyeelbaar*.
 Intaisable, a. *onuitdrooglijk*.
 fig. *onuitputtelijk*.
 Intégral, ale, a. T. *calcul*, *integraalrekening*, f.
 Intégralement, ad. p. u. *op eene geheele, volkomene wijze*.
 Intégralité, f. n. c. *volkomenheid*, f.
 Intégrant, ante, a. *partie*, *tot het geheel behoorend*.
 Intégration, f. T. *geheelmaking*, *berekening door de integraalrekening*, f.
 Integre, a. *redelijk*, *opregt*, *deugdzaam*.
 Intégrer, v. a. T. *integreeren*, *de integrale grootheid van eene differentiale grootheid vinden*.
 Intégrité, f. *redelijkheid*, *opregtheid*; *volkomenheid*, *volmaaktheid*; *onverderfelijkheid*, f.
 Intéguement, m. T. *dunne huid van inwendige deelen des lichaams*, f.
 Intellect, m. T. *verstand*, *verstandelijk vermogen*, n.
 Intellectif, ive, a. T. *tot het verstand behoorend*.
 Intellection, f. *begrip*, *oordeel*, *verstand*, n.
 Intellectuel, elle, a. *oordeelend*, *met verstand begaafd*; *geestig*, *intellectueel*.
 Intelligement, ad. *verstandiglijk*, *met verstand*.
 Intelligence, f. *verstand*, n. *kénnt*,

- f. *inzigt*, n.; *eendragt*, *vriendschap*, f.; *vernunft*, *oordeel*, n.
 T. *geestelijk wazen*, n.
 Intelligent, ente, a. *verstandig*; *ervaren*; *geschied*.
 Intelligibilité, f. *verstaanbaarheid*, *duidelijkheid*, f.
 Intelligible, a. *duidelijk*, *verstaanbaar*; *verstandiglijk*.
 Intelligiblement, ad. *op eene verstaanbare wijze*.
 Intempéramment, ad. *onmatiglijk*, *overdadiglijk*.
 Intempérance, f. *onmatigheid*, f.
 Intempérant, ante, a. *onmatig*.
 Intempéré, ée, a. *onmatig*.
 Intempérie, f. *ongetempordheid*, f. *guur*, *stordig weder*, n.
 Intendance, f. *opzicht*, *bewind*; *regtsgebied*, n. *woning*, f. (van eenen ambtman).
 Intendant, m. *opzigter*, *bewindhebber*; *ambtman*, *intendant*, m.
 Intendante, f. *vrouw eens ambtmans of intendants*, f.
 Intense, a. T. *hoog of op den hoogsten graad gespannen*, *sterk*, *hevig*.
 Intension, f. T. *hoogste spanning*, f. *hoogste graad*, m.
 Intensité, f. T. *hoogste graad der werkzaamheid*, m.
 Intensivement, ad. *in den hoogsten graad*.
 Intenter, v. a. *beginnen*, *onderstaan*, *aanleggen*, *ondernemen*.
 Intention, f. *oogmerk*, *voornemen*, *doel*, n. *meening*, f.
 Intentionné, ée, a. *gezind*.
 Intentionnel, elle, a. T. *pièces*, *deeltjes*, *uit het lichaam voortvloeiende*, *die op onze zintuigen werken*, n. pl.
 question-, *geregte vraag over het oogmerk van den gedaagden*, f.
 Intercadence, f. T. *ongelijkheid van den pols*, f.
 Intercadent, ente, a. T. *ongelijk* (van den pols sprekende).
 Intercalaire, a. *tusschenstellig*, *ingelascht*.
 Intercalation, f. *inyoeging*, *inlating*, f.

Intercaler, v. a. *invooegen*, *inlas-*
ſchen (voornamelijk van den tijd
ſprekende).
Intercéder, v. n. *pour q. voor ie-*
mand ſpreken of bidden.
Intercepter, v. a. *onderscheppen*,
achterhalen.
Interception, f. *achterhaling*, f.
Intercesſeur, m. *voorspraak*, f. *be-*
middelbaar, m.
Interceſſion, f. *voorbidden*, *be-*
middeling, f.
Intercostal, ale, a. T. *tusſchen de*
ribben liggend.
Intercurrent, ente, a. T. *tusſchen-*
komend; ongeſteld (van den pols
ſprekende).
Intercutanée, a. *tusſchen vel en*
vleesch.
Interdiction, f. *verbod*, n. *ontzeg-*
ging, f.
*Interdire, v. a. *verbieden*, *ontzeg-*
gen; verbaan, *ontſtellen.*
Interdit, m. T. *verbod*, *interdict*,
n. (*ſoort van kerkelijke ban*).
Interdit, ite, a. *verboden; ver-*
baand, *ontſteld.*
Intéresſant, ante, a. *belangrijk*, *ge-*
wigtig; innemend, *interés'ant.*
Intéresſé, ée, a. *baarzuchtig; be-*
langhebbend, *geinterésſeerd.*
Intéresſer, v. a. (q.) *inrekken*,
inwikkelen, *tot deelnemer ma-*
ken, *winnen*, *inneemen*, *deel-*
neming verwekken, *aandoen*;
interésſeren; aangaan.
s., v. r. (à, dans qc.) *deel ne-*
men.
pour q. iemands zijde kiezen,
met iemand begaan zijn.
Intérêt, m. *voordeel*, *belang*, *inte-*
rest; aandeel; eigenbelang, n.;
rente, *jaarlijkſche inkomst*, f.
Interfolier, v. a. T. *een boek met*
wit papier doorschieten.
Interjection, f. T. *tusſchenvoegſel*, n.
-d'appel, *beroep op een' hooge-*
ren regter, n.
Interjeter, v. a. T. *-appel*, *zich op*
een' hoogerem regter beroepen,
appelleren.
Intérieur, eure, a. *inwendig*, *innerlijk.*

Intérieur, m. *het inwendige*, *het*
binnenſte, n.
Intérieurement, ad. *inwendiglijk*,
van binnen.
Intérim, m. *tusſchensijd*, m.
Interligne, m. *tusſchanregel*, m.
Interlinéation, f. *het geplaatſte tus-*
ſchen twee regels of lijnen, n.
Interlinéaire, a. *tusſchenregelig*, *tus-*
ſchen beiden geſchreven of ge-
drukt.
Interlocuteur, m. *tusſchenspreker*, m.
Interlocution, f. T. *tusſchenspraak*,
f. tusſchengeſprek, n.
Interlocutoire, a. T. *tusſchenspre-*
kend; voorloopig.
Interlope, m. *ſchip, dat een' verbo-*
denen of ſuikhandel drijft, n.
torrendraaijer, m.
a. verbodenen ſuikhandel drij-
vend.
Interloquer, v. a. et n. T. *tusſchen-*
voornis geven; tusſchenspreken.
Intermède, m. *tusſchenſpel*, *bij-*
ſpel, *intermezzo*, n.
T. *verbindings-middel*, n.
Intermédiaire, a. *het geen zich tus-*
ſchen twee dingen bevindt, *in-*
termediar.
Intermédiaire, ate, a. *wat tusſchen*
twee tijdperken is of geſchiedt.
Intermédiat, m. T. *leccres d'*, *Ko-*
ninglijke genadebrieven, *waar-*
bij wordt toegeſtaan, om de in-
komsten van een opengevallen
ambt te genieten, tot dat het
wederom vervuld is, m. pl.
Interminable, a. *onoplosbaar*, *onaf-*
doenlijk.
Intermiſſion, f. *aſtating*, *verpo-*
zing, *ophouding; tusſchenkomst*, f.
Intermittence, f. T. *ophouding*, *aſ-*
tating, f.
Intermittent, ente, a. T. *aſtatend*,
aſgaand, *afwisselend.*
Interne, a. *inwendig*, *innerlijk.*
Internonce, m. *buitengewone afge-*
zant van den Paus, *internun-*
cius, m.
Internonciature, f. *ambt*, n. *waar-*
digheid van eenen internuncius, f.
Interoſſeux, euſe, a. T. *tusſchen*
het gebeente.

Interpohation, f. T. geregtelijk bevel om zich binnen een' zekeren tijd over iets te verklaren enz., n.; aanspraak, aanmaning, f.

Interpeller, v. a. T. aanspreken, aanmanen om te betalen.

Interpolateur, m. vervalscher van oude geschriften, m.

Interpolation, f. bijvoeging, het of verandering in een oud handschrift, f.

Interpuler, v. a. iets in een oud handschrift voegen of veranderen, en hetzelfde daardoor vervalschen.

Interposer, v. a. tusfchen stellen of zetten.
fig. bemiddelen, met zijn gezag tusfchen beiden komen.

Interposition, f. tusfchenftand, n. tusfchenftelling, f.
fig. tusfchenkomst, bemiddeling, f.

Interprétatif, ive, a. uitleggend, verklarend.

Interprétation, f. uitlegging, verklaring; overzetting, vertaling, f.

Interprétativement, ad. op eene verklarende wijze.

Interprète, m. et f. overzetter, vertaler; tolk; uislegger, verklaarder, m. uislegger, f.

Interpréter, v. a. overzetten, vertalen; uisleggen, vertolken.

Intrègne, m. tusfchenregering, f.

Interrex, m. tusfchenregent, m.

Interrogant, a. m. point, vraagteken, n.

Interrogat, m. geregtelijke vraag, f.

Interrogateur, m. ia. ondervrager, onderzoeker, m.

Interrogatif, ive, a. T. vragend, ondervragend.

Interrogation, f. vraag, ondervraging, f.

Interrogatoire, m. verhoor van eenen regter, interrogatorium, n.

Interroger, v. a. vragen, bevragen; verhooren; uishooren.

Interrompere, v. a. afbreken, ophouden; in deade-vallen.

Interrupteur, m. afbreker, ophou-

der; die iemand in de rede valt, m.

Interruption, f. afbreking, ophouding; f. schielijke ftilftand in eenen rede, m.

Intersection, f. doorsnijdings-punt, n.

Interstice, m. T. tusfchentijd, m.; tusfchenruimte, f.

Intervalle, m. tusfchenruimte, f. afftand; tusfchentijd, m.

Intervenapt, ante, a. T. tusfchen beiden komend.

*Intervenir, v. n. tusfchen komen, naderen; in het midden treden.

Intervention, f. tusfchenkomst, nadering; overneming van een geding, f.

Interversion, f. omkeering, yervalsching; afwending van iets tot zijn eigen voordeel, f.

Intervertir, v. a. omkeeren, yervalschen.

Inreftat, m. f. T. hij of zij, die zonder uiterften wil berft, m. en f.
ab-, zonder uiterften wil.

Intestin, ine, a. inwendig, innerlijk.

Intestin, m. darm, m.
pl. gedarmte, n. ingewanden, n. pl.

Intestinal, ale, a. tot het gedarmte behoorend.

Intimation, f. T. geregtelijke aankondiging of ontbieding, f.

Intime, a. innig, vertrouwd; geheim.

Intimé, m. ée, f. T. gedaagde voor hoogerem regter, m. en f.

Intimement, ad. innerlijk, van harte.

Intimer, v. a. T. geregtelijk aankondigen of ontbieden; voor hoogerem regter dagen.

Intimidation, f. T. aanjaging van vrees of fhrik, f.

Intimider, v. a. fhrik of vrees aanjagen, verfhrikken.

Intimité, f. vertrouwelijkheid, innige, hartelijke vriendschap, f.

Intinction, f. T. vermenging van een klein gedeelte der Hoftie met den wijn, f.

Incultation, f. *benaming, naamgeving, f.; titel (van een boek), m.*
 Inculé, m. T. *opfschrift eener akte, n.*

Intituler, v. a. *naam geven, betitelen; van een opfschrift voorzien.*

Impolérable, a. *onverdragelijk, onlijdelijk.*

Intolérablement, ad. *op eene onverdragelijke, onlijdelijke wijze.*

Intolérance, f. *onverdraagzaamheid, intolerantie, f.*

Intolérant, ante, a. *onverdraagzaam, intolerant.*

Intolérantisme, m. *gevoelen der onverdraagzamen of intoleranten, n.*

Intonation, f. *aanstemming, aanheffing (in den zang), f.*

Intrahable, a. *onhandelbaar, stuursch, wonderlijk.*

Intransitief, ive, a. T. *onovergaand (werkwoord), n.*

Intrant, m. *verkiezheer bij de Universteit te Parijs, die den Rector verkiest, m.*

Intrépide, a. *onverschrokken, onbeschroomd, dapper.*

Intrépiderment, ad. *op eene onverschrokkenen wijze.*

Intrépitude, f. *onverschrokkenheid, manmoedigheid, dapperheid, f.*

Intrigant, ante, a. *die zich overal indringt, vol looze streken.*

m. *die zich door list eene aanhang zoekt te maken, intrigant.*

Intrigue, f. *listige kunstgreep, doorsloopenheid, intrigue, f. heimelijke streken, m. pl. bedekte handel; minnehandel, m.; bedrijf van een tooneelspek, n.*

Intriguer, v. a. *in verlegenheid brengen, verwarren.*

v.n. *met allerhande listen omgaan.*
 s², v. r. *zich ergens indringen; zich veel moeite geven.*

Intrinsèque, a. T. *inwendig.*

valeur-, *innerlijke waarde, f.*

Introduceur, m. -trice, f. *inleider, invoerder, m. inleidster, f.*

Introductief, ive, a. *inleidend, invoerend.*

Introduction, f. *inbrenging, invoering, het indringen, n.*

fig. *inleiding; aanleiding, f.*
 *Introduire, v. a. *invoeren, inleiden; binnenleiden.*

fig. *toegang verschaffen.*
 Introit, m. T. *wanyang, m. begin der misse, n.*

Intrusion, f. T. *indringing, f.*

Intronisation, f. *plegtige inwijding van eenen bisschop, f.*

Introniser, v. a. *op den bisschoppelijken stoel plaatsen.*

Introuvable, a. fa. *wegens te vinden.*

Intrus, use, a. *ingedrongen, ingestoken (in een ambt).*

Intrusion, f. *indringing in een ambt of eene bediening, f.*

Intuitief, ive, a. T. *aanschouwend.*

Intuition, f. T. *gezicht, m. of aanschouwing, f.*

Intuitivement, ad. *op eene aanschouwende wijze.*

Intumescence, f. T. *opzwellung, f.*

Inus-fusception, f. T. *stof of vocht, dat in een bewerktuigd ligchaam indringt, n.*

Invaincu, uc, a. *onoverwonnen.*

Invalide, a. *onvermogen, onbekwaam (vooral tot den krijgdiens).*

fig. *krachteloos.*
 m. *verminkte soldaat, invalide, m.*

Invaliderment, ad. *krachteloos, op eene onwettige wijze.*

Invalider, v. a. T. *krachteloos maken.*

Invalidité, f. T. *krachteloosheid, f.*

Invariabilité, f. *onveranderlijkheid, f.*

Invariable, a. *onveranderlijk.*

Invariablement, ad. *op eene onveranderlijke wijze.*

Invasion, f. *vijandelijke inval, m. invasie, f.*

Investive, f. *scheldwoord, smadelijk verwijt, n.; zedenprek, f.*

Invectiver, v. n. *schelden, smadelijk verwijten.*

Inventaite, m. *opfschrijving van eenen boedel, inventaris; verkooping of opveiling der goederen, f.*

Inventer, v. a. *uitzoeken, verzinnen.*

Inventeur, m. trice, f. *uitvinder, m. uitvindster, f.*
 Inventif, ive, a. *geestig, schrand- vernuftig.*
 Invention, f. *uitvinding; scherp- zinnigheid, f.*
 Inventorien, v. a. *eene inventaris maken.*
 Inverfable, a. *onomverpelijk.*
 Inverse, a. *verkeerd, omgekeerd.*
 Inversion, f. T. *omkeering, verwis- seling, ruilinz, f.*
 Investigateur, m. p. u. *zoeker, na- spoorder, m.*
 Investigation, t. T. *zoeking, na- sporing, f.*
 Investir, v. a. *in 't bezit stellen, beleeden; berennen, insluiten, omringen.*
 Investissement, m. *berening, in- sluiting, f.*
 Investiture, f. *instelling, beleening; leenhuldiging, f. leengiftbrief, m.*
 Invétééré, ée, p. et a. fig. *ingewor- teld, verouderd.*
 Invétééré, v. n. *laisfer-, laten in- wortelen.*
 s², v. r. *verouderen, inwortelen.*
 Invincible, a. *onoverwinnelijk. fig. onwedsprekelijk.*
 Invinciblement, ad. *onoverwin- nelijk; onwedsprekelijk.*
 Inviolabilité, f. n. c. *onverbrekelijk- heid, onschendbaarheid, f.*
 Inviolable, a. *onschendbaar, onver- brekelijk.*
 Inviolablement, ad. *op eene anver- brekelijke, onschendbare wijze.*
 Invisibilité, f. *onzichtbaarheid, f.*
 Invisible, a. *onzichtbaar.*
 Invisiblement, ad. *op eene onzichtba- re wijze.*
 Invitation, f. *uitnoodiging, f.*
 Invitatoire, m. T. *opwekkend ge- zang, n.*
 Inviter, v. a. *uitnoodigen, nooden, te gast noodigen.*
 fig. *aansporen, aanhitsen.*
 Invocation, f. *aanroeping, f.*
 Invocatoire, a. *onwillig, gedwongen.*
 Involontairement, ad. *onwilliglijk, zonder toestemming.*

Involution, f. T. *verwarring, f.*
 Invoquer, v. a. *aanroepen.*
 Inuité, ée, a. *niet gebruikelijk, ongewoon, buiten gebruik.*
 Inutile, a. *nutteloos, onnut; ver- geeftich, vruchteloos.*
 Inutilité, f. *vruchteloosheid, nutte- loosheid; ledigheid, f.*
 pl. *onnutte zaken, f. pl.*
 In vraisemblable, a. n. c. *onwaar- schijnlijk.*
 In vraisemblance, f. n. c. *onwaar- schijnlijkheid, f.*
 Invulnérabilité, f. *onkwetsbaarheid, f.*
 Invulnérable, a. *onkwetsbaar.*
 Ionique, ordre-, a. *Ionische orde, f. (in de bouwkunde).*
 Iota, m. jota.
 pas un-, *niets.*
 Ipécacuaaha, m. *ipécacuanha, f. (soort van wortel, uit Amerika afkomstig).*
 Ipreau, m. *olmboom met breede bla- deren, m.*
 Irascible, a. T. *vergrammend, toorn- nig.*
 Ire, f. p. u. *toorn, m. gramschap, verbelgenheid, f.*
 Iris, m. *lischbloom, irias, f.; re- genboog; boog van het oog, m.*
 f. *Pierre d., regenboogsteen, m.*
 Ironie, f. *bedekte schertsng, spot- ternij, f.*
 Ironique, a. *op eene bedekte wijze spottend, schertsnd, boertend, ironisch.*
 Ironiquement, ad. *op eene bewim- pelds, schimpends, boertende of spottende wijze.*
 Irradiation, f. *bestraling, uitschie- ting van stralen, f.*
 Irraisonnable, a. *onredelijk.*
 Irrationnel, elle, a. T. *ongelijk, niet overeenkomend.*
 Irréconciliable, a. *onverzoenlijk.*
 Irréconciliablement, ad. *op eene on- verzoenlijke wijze.*
 Irréductible, a. T. *hetgeen, ontbon- den zijnde, zich niet wederom tot zijnen vorigen staat, of in eene eenvoudigere gedaante, bren- gen laat.*
 Irrésécchi, ie, a. n. c. *onberedeneerd.*

Irréformable, a. *dat niet verbeterd worden kan.*
 Irréfragable, a. *dat niet tegengesproken of verworpen worden kan.*
 Irrégularité, f. *onregelmatigheid, oneyenredigheid, f.*
 Irrégulier, ère, a. *ongeregeld, onevenredig.*
 Irrégulièrement, ad. *op eene onregelmatige of ongeregelde wijze.*
 Irréligieusement, ad. *ongodsdienstiglijk.*
 Irréligieux, euse, a. *ongodsdienstig.*
 Irréligion, f. *ongodsdienstigheid, f.*
 Irrémédiable, a. *onverhelpelijk, ongeneesbaar.*
 Irrémédiablement, ad. *onhelpelijk.*
 Irrémisiable, a. *onyvergeeslijk.*
 Irrémisiblement, ad. *zonder vergeving, zonder genade.*
 Irréparable, a. *onherstelbaar.*
 Irréparablement, ad. *op eene onherstelbare wijze.*
 Irrépréhensible, a. *onbestraffelijk, onberispelijk.*
 Irrépréhensiblement, ad. *op eene onberispelijke wijze.*
 Irréprochable, a. *onbesproken, onverwittelijk, onberispelijk.*
 Irréprochablement, ad. *buiten-verwijf of opspraak.*
 Irrésistibilité, f. *onwederstaanlijkheid, f.*
 Irrésistible, a. *onwederstaanlijk.*
 Irrésistiblement, ad. *op eene onwederstaanlijke wijze.*
 Irrésolu, ue, a. *wankelbaar, besluiteloos, onzeker.*
 Irrésoluble, a. T. *onoplosbaar.*
 Irrésolument, ad. *op eene onzekere, wankelmoedige wijze.*
 Irrésolution, f. *onzekerheid, besluiteloosheid, f.*
 Irrévérance, f. *oneerbiedigheid, f.*
 Irrévèrent, ente, a. *oneerbiedig.*
 Irrévèrement, ad. *oneerbiediglijk.*
 Irrévocabilité, f. *onherroepelijkheid, f.*
 Irrévocable, a. *onherroepelijk.*
 Irrévocablement, ad. *op eene onherroepelijke wijze.*
 Irrigation, f. T. *bading, besprenging der kranke leden, f.*

Irritabilité, f. *aandoenlijkheid, prikkelbaarheid, irritabiliteit, f.*
 Irritable, a. *aandoenlijk, prikkelend.*
 Irritant, ante, a. T. *verhittend, prikkelend.*
 Irritation, f. *verhittende scherpigheid der yochten, prikkeling, f.*
 Irriter, v. a. *opwekken, heviger maken, prikkelen, aanprikkelens', v. f. tergen, vergrammen, vertoornen.*
 Irroration, f. T. *besprenging, f.*
 Irruption, f. *inbreuk, f. inval, m.*
 Isabelle, a. *izabelverwig.*
 Isagone, a. T. *gelijkhoekig.*
 Isard, m. *soort van wilde geit, f. of bok, m.*
 Isatis, m. *steenvos, m.*
 Ischurétique, a. T. *pisdrijvend.*
 Ischurie, f. T. *pis-opstopping, f.*
 Islamisme, m. *Mahometismus, n.*
 Isle, v. Ile.
 Isocèle, a. T. *gelijkbeenig.*
 Isochrone, a. T. *gelijkzijdig.*
 Isochronisme, m. T. *gelijkzijdigheid, f.*
 Isolé, ée, a. *op zich zelve staande, geïsoleerd; afgezonderd.*
 fig. *alleen, eenzaam, afgezonderd.*
 Isolement, m. *afstand van de eene zuil enz. tot de andere, m.*
 fig. *afzondering, f.*
 Isoler, v. a. *vrij, afgezonderd stellen.*
 T. *ifoleren.*
 fig. n. c. *eenzaam maken.*
 s', v. f. n. c. *zich van de menschelijke zamenleving afzonderen.*
 Isométrie, f. T. *herleiding der breuken tot eenen en denzelfden noemer, f.*
 Isopérimètre, a. T. *van gelijken omvang.*
 Israélite, m. *israëliet, jood, m.*
 Isfu, ue, a. *gesproten, afstammend, afkomstig.*
 Issue, f. *uitgang, m.; einde, n.*
 fig. *uitweg, m.*
 pl. *omliggende landstreek, f.; afval van beesten, m.*

Ishme, m. *landengte, f.*
 Italique, m. a. *caractère-, cursif*
schrift, n.
 Item. ad. *daarenboven, verder, item.*
 Itératif, ive, a. *herhaald, hervat.*
 Itérativement, ad. *wederom, bij her-*
haling.
 Itinéraire, colonne-, *hardwijzer,*
op een' zekeren weg geplaatst,
om den weg en den afstand der
plaatsen aan te wijzen, m.
 m. *reisbeschrijving, f. reis-*
boek; reisgebed, n.
 Ive, Ivette, f. *hoe langer hoe lie-*
ver (zeker kruid).
 Ivoire, m. *elpenbeen, ivoor, n.*
 Ivoirier, m. *ivoordraaijer, m.*
 Ivre, a. *dronken, beschonken.*
 Ivresse, f. *dronkenschap, beschon-*
kenheid, f.
 fig. *bedwelming, f.*
 Ivrogne, m. *zuiper, dronkaard, m.*
 Ivrogner, v. n. fa. *zich vol of dron-*
ken drinken of zuipen.
 Ivrognerie, f. *dronkenschap, f. zuip-*
pen en zwelgen, n.
 Ivrognesse, f. fa. *zuipster, f. dron-*
ken wijf, n.
 Ivroie, Ivraie, f. *dolik (zeker*
kruid). f.
 fig. *onkruid, n.*
 Ixia, f. *soort van lischbloem, f.*
 Izari, m. *levantsche meekrap, f.*

J.

J, m. J, *medeklinker, m.*
 Jable, m. T. *gergel van eens ton,*
daar de bodem in sluit, m.
 Jabler, v. a. T. *den gergel in een*
vat maken.
 Jabloire, f. T. *gergelijzer, n.*
 Jabot, m. *krop; doek aan de borst*
van een hemd, hom, m.
 Jabotter, v. a. fa. *babbelen; praten.*
 Jacée, f. *zekere plant en bloem,*
die men in de weiden vindt, f.
 Jacent, ente, a. T. *verlaten, ont-*
bloot (van goederen).
 Jachère, f. *braakland, n.*
 Jachérier, v. a. *eenen akker voor*
de eerste maal omploegen,
 Jacinthe, f. *hiacint, m.*

Jacobée, f. *St. Jakobskruid, n.*
 Jacobin, m. ine, f. *Dominikaner*
monnik, m. Dominikaner non, f.
 (n. c.) *Jacobijn, m. en f.*
 a. n. c. *Jacobijnsch.*
 Jacobinisme, m. n. c. *partij der*
Jacobijnen, f.; revolutie-geest, m.
 Jactance, f. *zwetserij, snoeving,*
grootspraak, f.
 Jaculatoire, a. f. *oraison-, schietge-*
bed, n. zielzucht, f.
 Jade, m. *zeker kostelijk groenach-*
tig gesteente, f.
 Jadis, ad. *eertiids, voorheen.*
 Jaillir, v. n. *uitspringen, met stra-*
len uitschieten.
 Jaillissant, ante, a. *springend, met*
stralen uitspringend.
 Jaillissement, m. *het uitspringen*
(van water, bloed, enz.), n.
 Jais, Jai, Jayet, m. *git, n.*
 Jalage, m. T. *schatting op den*
drank, f.
 Jalap, m. *Jalappe, f. (zeker ge-*
neesmiddel).
 Jale, f. *soort van tobbe of knip, f.*
 Jalon, m. *faande bakken, daar men*
boomen naar plant, of een stuk
lands naar meet, n.
 Jalonner, v. a et n. *van plaats tot*
plaats zoodanige bakens stellen.
 Jaloufè, a. *getralied.*
 Jaloufer, v. a. (q. ou qc.) *nijdig,*
ijverzuchtig zijn (op).
 Jaloufè, f. *minnenijd, jaloersch-*
heid, ijverzucht; afgunst, f.;
traliëvenster, n. jaloufè, f.
 Jaloux, oufè, a. *naijverig, ijver-*
zuchtig.
 -de q. *wagunstig over iemand.*
 -de qc. *naijverig over iet.*
 m. *ijverzuchtig, jaloersch man.*
 Jamais, ad. (ne-) *nooit, nimmer.*
 à-, pour-, *altijd, voor altijd.*
 m. fa. *sindelooze tijd, m.*
 Jambage, m. T. *post of stijl van*
eene deur of venster; grondmuur,
m.
 pl. *de neêrhalen of beenen der*
schrijfftoeren, pl.
 Jambé, f. *beem, n.*
 -de ct, -de lā, ad. fa. *schrij-*
lijs.
 Kk 2

- pl. -de forces, T. noot, f. of steen, m. in eenen muur, waarop de balken rusten, het gebint van een gebouw, daar het dak op rust, n.
- à toutes-, zoo snel als mogelijk. baut en-, met lange beenen.
- Jambette, f. klein zak- of vouwmes, n.
- pl. T. kleine balken, waarop de sparren van een dak rusten, m. pl.
- Jambier, m. T. kuitstier, f.
- Jambon, m. ham, f.
- Jambonneau, m. kleine ham, f. hammetje, n.
- Jan, m. T. valband, m.
- Janisfaire, m. Janitsaar, m.
- Jante, f. rand van een rud, dat beslagen wordt, m.
- Jantille, f. T. schepper van een' watermolen, m.
- Jantiller, v. a. T. de waterraden van eenen molen met scheppers voorzien.
- Janvier, m. Januarij, m. (Louwmaand).
- Japon, m. Japansch porselein, n.
- Japonner, v. a. Japansch porselein opkooken.
- Jappement, m. gejang, gekes, gebelf (van eenen hond), n.
- Japper, v. n. janken, keffen, blaffen.
- Jaque, f. soort van vrucht in Oost-Indie, f.
- de mailles, f. maliënkolder, m.
- Jaquemart, m. ijzeren of koperen geharnast mannetje, dat, met eenen hamer in de hand, de uren op de klok van een uurwerk slaat, n.
- T. veer aan het drukwerk der munten, f.
- Jaquette, f. buisje, zoo als de boeren dragen; kinderrokje, n.
- Jar, v. Jars.
- Jardin, m. tuin, hof, m.
- Jardinage, m. het hovenieren, hovenierswerk, tuinmanswerk, n.
- Jardiner, v. n. hovenieren, den tuin of hof opschikken.
- Jardiner, m. tuinsje, hofje, n.
- Jardineuse, a. f. T. émeraude-, onreine, takachtige smaragd, m.
- Jardinier, m. tuinier, tuinman, hovenier, m.
- Jardinière, f. tuinmansvrouw, hovenierster, f.; soort van borduurwerk aan lubben enz., n.
- Jardons, m. pl. T. gewzel aan den knieboog der achterste beenen van een paard, n.
- Jargon, m. lompe, onbeschaafde spraak, brabbeltaal, kromtaal, f.; gezwets, gepraat, n.; geelachtige soort van diamant, m.
- Jargonner, v. n. et a. brabbelen, onverstandige taal spreken; stamelen, kromtongen, halve woorden spreken.
- Jarre ou Giare, m. T. beverhaar, n.
- Jarre, f. groote waterkruik, f.
- Jarret, m. knieschijf, f. knieboog, m. T. bult, knobbel, m. oneffenheid, f.; knobbel of bult aan den stam van eenen boom, m.
- Jarreté, ée, a. krombeenig (van paarden sprekende).
- Jarreter, v. n. T. eene bogt maken, krom loopen.
- Jarretièrre, f. kousband, m.
- Jarreux, euse, a. over eind staande, rijzig; harig.
- Jars, m. het mannetje van eenegans, n.
- entendre le-, fa. de ganzen kunnen verstaan, niet gemakkelijk bedrogen kunnen worden.
- Jas, m. T. ankerstok, m.
- Jafer, v. n. praten, kakelen, snappen.
- Jaferie, f. gepraat, gekakel, gesnap, n.
- Jafeur, m. -euse, f. snapper, prater, m. snapper, praatster, f.
- Jasmin, m. jasmijn, f.
- Jaspe, m. jaspis, m.
- Jasper, v. a. besprankelen, spikkelen.
- Jaspure, f. sprenkellag of spikkeling op de snee der boeken, f.
- Jatte, f. kom, nap; pisbak; bak-trog, m.
- Jattée, f. kom-nap-trog-vol, m.
- Javart, m. T. gewzel onder aan den voet der paarden, n.

Javeau, m. T. *aanwas*, m.
 Javeler, v. a. *het koren neêrleggen om er schoven van te maken.*
 Javeleur, m. *die het koren neêrlegt om er schoven van te maken*, m.
 Javeline, f. *kleine werpspies*, f.
 Javelle, f. *afgemaaid en neêrgelegd koren*, n.; *takkebos*; *bos latten en wijngaardstaken*, m.
 Javelot, m. *werpspies*; *soort van slang, die op de boomen gaat zitten, en op de voorbijgaande roekudden toeschiet*, f.
 Jauge, f. *speelstok, roeiſtok, maatſtok*, m; *watermaat*; *roeiing, peiling*, f.
 Jaugeage, m. *roeiing, peiling*, f.
 Jauger, v. a. *roeijen, peilen*; *de dikte van eenen ſteen meten.*
 Jaugeur, m. *wijnroeiſer, wijnpeiler*, m.
 Jaunâtre, a. *geedachtig.*
 Jaune, a. *geel.*
 -d'oeuf, *dojer van een ei*, m.
 Jaunes, m. *geel bloemſje*, n.
 Jaunir, v. a. *geel-erven of maken.*
 v. n. *geel worden.*
 Jaunissant, a. *poët. geel wordende.*
 Jauniſſe, f. *geelzucht (zekere ziekte)*, f.
 Je, pr. ik.
 Jectigation, f. T. *ſiddering van den pols vóór en na de ſtuipſtrekkingen*, f.
 Jectisſes, a. f. pl. *terres, opgeworpen aarde*, f.
 Jehovah, m. *Jehovah, God*, m.
 Jejunum, m. T. *nuchteren darm*, m.
 Jérémiaſde, f. fa. *klaaglied, n. treurzang*, m.
 Jes, m. *worp*, m.; *nisſpruiſſel van eenen boom*, n. *spruit, loot*, f.; *het afgieten, ingieten*; *het rekenen met legpenningen*, n.
 -de lumière, *lichtſtraal*, f.
 -d'eau, *waterſtraal*, f.
 -d'abeilles, *bijezwerm of zwarm*, m.
 Jété, m. T. *zekere halve danspas*, m.
 Jétéé, f. *voormuur aan het hoofd eener haven*, m.; *puin, gruis*, n.
 Jeter, v. a. *werpen*; *afwerpen*; *uitwerpen*; *wegwerpen.*

-des larmes, *eenen ſroom van tranen ſorten of plengen.*
 -un cri, *een' ſchreeuw geven.*
 -un ſoupir, *eene zucht geven.*
 -des propos, *beginnente ſpreken.*
 en ſable, en moule, en bronze, *in zand, metaal enz. afgieten.*
 v. n. *etteren, dragen.*
 ſe-, v. r. *zich werpen, zich ſorten.*
 Jeton, m. *legpenning, rekenpenning*, m.
 Jeu, m. *ſpel*, n.; *hoerterij, kortswijl*, f.; *inzet, inleg*, m.; *speelhuis*, n.
 donner du-à, *te doen geven.*
 -joué, *vooraf overlegd of berekend bedrijf*, n.
 donner beau-, *gewonnen ſpel geven, geenen tegenſtand bieden.*
 voir beau-, *acht geven.*
 gros-, *grof ſpel*, n.
 T. *gemakkelijke beweging (van deuren enz.)*, f.
 pl. *kupidoorſjes*, n. pl.
 les-et les ris, *poët. (in den dichtertlijken ſtijl) opgeruimtheid, vrolijkheid*, f.
 Jeudi, m. *donderdag*, m.
 -ſaint, *witte donderdag*, m.
 à Jeun, *ad. nuchteren.*
 Jeune, a. *jong.*
 Jeûne, m. *het vasten*, n. *vastendag*, m.
 Jeunement, ad. T. *jongſteden, kerſelings.*
 Jeuner, v. n. *vasten.*
 Jeunesſe, f. *jeugd*, f.; *miskap*, m.; *onvoorzigtigheid der jeugd*, f.
 Jeuner, eue, a. fa. *zeer jong.*
 Jeuneur, m. *eufe*, f. *hij of zij, die veel vast*, m. en f.
 Joaillerie, f. *juwelierskunst*, f.; *juweelhandel*, m.
 Joaillier, m. *ière*, f. *juwelier, handelaar*, m. *handelaarſter in juweelen*, m. en f.
 Jocriſſe, m. fa. *zot, uilſkuiken*, m.
 Jodeler, m. fa. *poſſemaker*, m.
 Joie, f. *vreugd, blijdfchap, vrolijkheid*, f.
 Joignant, aute, a. *bijliggend, bijgeleg.*

Jolgnant, prp. naast, digt bij.

Joinde, v. a. zamenvoegen, zamensleggen, zamenzetten enz.; vereenigen; vouwen; toevoegen, bijdoen; bijvoegen; achterhalen. v. n. sluiten, naauwkeuriglijk aanvoegen.

fe-, v. r. zich vereenigen, zamenvoegen; elkanderen ontmoeten, aantreffen.

Joint, p. et a. gevoegd, zamengezet. m. gewricht, n.; voeg, f.

Jointe, f. kluster aan den voet van een paard, m.

Jointé, ée, a. T. hoog of laag van pooten (van paarden sprekende).

Jointée, f. dubbelde handvol, m.

Jointif, ive, a. digt aan één voegend.

Jointoyer, v. a. voegen, de voegen vullen, instrijken.

Jointure, f. gewricht, n.; voeg, f.

Joli, ie, a. aardig, mooi, fraai, lief.

Jolice, cue, a. fa. lief, redelijk mooi.

Joliment, ad. aardiglijk, geestiglijk.

Jolivetés, f. pl. p. u. allerhande aardige kleinigheden, f. pl.

Jonc, m. bies, bieze, f. riet, n.; gouden ring zonder kas of steen, m.

Jonchaie, f. plaats, waar riet wast, f.

Jonhée, f. gestrooide bloemen, f. pl. takken, m. pl. of gras, n.; kleine roomkaas, f.

Joncher, v. a. met bloemen enz. besprooijen.

fig. bedekken.

Jonckets, m. pl. knipperspel, n.

Jonction, f. zamenvoeging, vereeniging, f.

Jonglerie, f. goochelarij, f.

Jongleur, m. goochelaar, potfemaker, m.

Jonque, f. jonk, zeker Indidansck vaartuig.

Jonquille, f. jonquille, zekere bloem, f. (soort van narcis).

Jonc, f. soort van beest, f.

Jouailler, v. n. fa. om tijdhorving spelen.

Jouaillerie, v. Joaillerie.

Joubarbe, f. huislook, n.

Joue, f. wang, kaak, f.

coucher en-, mikken.

Jouée, f. T. dikts van den muur in de opening van eene deur of van een venster, f.

Jouer, v. n. et a. spelen, zich gemakkelijk bewegen.

-d'un instrument, op een instrument spelen.

-à un jeu, een spel spelen.

-qc., iets spelen, uitspelen; om iets spelen; bedriegen; belagchelijk maken.

fe-, v. r. zonder moeite werken.

-de qc., iets spelend verrigten.

-de q. ou de qc. met iemand spotten, iemand voor den gek houden.

-à q. iemand aanhalen, aandoen.

-à, zich in gevaar begeven.

faire-le canon, met geschut schieten.

faire-une mine, eens mijn doen springen.

Jouer, m. spelwerk, speelgoed, n.; balans (eene weegschaal), f.

fig. speelbal, m.

Joueur, m. euse, f. speler, m. speler, f.

Joufflu, ue, a. fa. die dikke wangens heeft.

Joug, m. juk, n.

Jovial, ale, a. lustig, vrolijk, blij.

Jovialité, f. vrolijkheid, f.

Jouières, Jouillères, f. pl. T. zijmuur eener sluis, m.

Joujou, m. fa. kinderspeelgoed, n.

Jouir, v. n. (de qc.) iets genieten of bezitten, in het bezit zijn.

Jouissance, f. genot, gebruik, n. bezitting, f.

Jouissant, ante, a. genietend, gebruikend, bezittend.

Jour, m. dag, m.; daglicht, licht, n.

fig. leven, wezen, n. geboorte, f.

voir-à, een middel zien om iets te boven te komen.

faire-, dagen, dag worden.

se faire-, zich eenen weg banen.

vivre au-la journée, alles vertoren, wat men dagelijks wint.

T. opening, spleet, ruimte, f.

-à, ad. doorzigtig, getralied.

de- à autre, *allengskens*.
 d'un- à autre, *de tijd van twee dagen*.
 un-, *sens*.
 pl. *dagen*, m. pl. *leeftijd*, m.
 Journal, m. *dagboek*, *journaal*; *weekblad*, *dagblad*, *maandschrift*; *morgen lands*, n.
 a livrè-, papiers *journaux*, *dagboek*, n. *papieren waarop de uitgaaf*, *ontvangst enz. staat*, n. pl.
 Journalier, ère, a. *dagelijksch*; *veranderlijk*, *wisselvallig*.
 Journalier, m. *daglooner*, m.
 Journaliste, m. *dagblaadschrijver*, m.
 Journée, f. *dag*, m.; *dagwerk*; *dagloon*, n.; *dagreize*, f.; *gevecht*, n. *slag*, m.
 Journallement, ad. *dagelijks*.
 Joute, f. *stekspel*; *spiegelgevecht op zee*, n.
 fig. *kamp*, *strijd*, m.
 Joutier, v. n. *met speren tegen mekander rennen*.
 fig. fa. *kampen*, *strijden*.
 Jouteur, m. *kampvechter*, m.
 Jouvence, f. *fontaine de*, *verjongende bron*, f.
 Jouvenceau, m. fa. *hupsche jongeling*, m.
 Jouvencelle, f. fa. *meisje*, n. *jonge dochter*, f.
 Joyau, m. *kleinood*, *juweel*, n. *op-schik*, m.
 Joyeusement, ad. *met blijdschap*; *blijdelijk*.
 Joyeux, euse, a. *blij*, *vrolijk*, *verheugd*.
 Jubé, m. T. *zingkoor*, n.
 venir à-, *zich onderwerpen*; *alles doen wat men wil*.
 Jubilation, f. *vreugde*, *vrolijkheid*, f.
 Jubilé, m. *jubelaar*, *jubelfeest*; *afslaatjaar*, n.; *geestelijke*, *die na een zeker getal van jaren vrij van den kerkdienst is*, m.
 Jubiler, v. a. *un ancien laquais*, *een' euden bedienden van den dienst vrijstellen*.
 Jucher, v. n. et se-, v. r. *opzitten*. *opvliegen*, *rekken*, *te rek gaan*, (*van hoenders en andere vogelen sprekende*).

fig. fa. *ergens op zitten*.
 Juchoir, Juc, m. *hoenderhok of rek*, n.
 Judaïque, a. *joodsch*.
 Judaïser, v. n. *het met de joden houden*.
 Judaïsme, m. *jodendom*, n.
 Judas, m. *verrader*, m.
 baiser de-, *verraderlijke streeling*, f.
 Judèle, f. *zwartachtig waterhoen*, n.
 Judicature, f. *regtersambt*, n.
 Judiciaire, a. *geregteijk*, *regterlijk*.
 fa. *beoordeelingskracht*, *oordeelkunde*, f.
 astrologie-, *wigchelarij of voorzegging uit de sterren*, f.
 Judiciairement, ad. *geregteijk*, *op een geregteijke wijze*.
 Judicieusement, ad. *wijsfelijk*, *met oordeel*, *scherpzinniglijk*, *met juistheid*.
 Judicieux, euse, a. *verstandig*, *vernuftig*, *schrander*, *snedig*, *oordeelkundig*, *juist*.
 Juge, m. *regter*, m.
 Jugé, m. T. *geregteijke uitspraak*, f.
 Jugement, m. *oordeel*; *regt*; *vonnis*; *verstand*, n. *beoordeelingskracht*, f.
 Juger, v. a. et n. *oordeelen*; *vonnissen*; *beflechten*; *vermoeden*, *befluiten*, *meenen*, *houden voor*...
 Jugulaire, a. *wat de keel aangaat*.
 Juif, m. *Juive*, f. *jood*, m. *jodin*, f.
 fig. fa. *woekeraar*, m.
 Juillet, m. *Julij*, *Hooimaand*, f.
 Juin, m. *Junij*, *Zomer- of Wiedemaand*, f.
 Jujube, f. *borstbezie*, f.
 Jujubier, m. *borstbeziënboom*, m.
 Juiverie, f. *jodenstad*, *jodenwijk*, f.
 Jule, m. *veelvoet* (*zekere worm*), m.; *zekere Romeinsche zilvermunt*, f.
 Julep, m. *kooldrank*, m.
 Julienne, f. *juliaansche tijdsrekening*, f.
 Jumart, m. *muilpaard*, n.
 Juneau, m. *elle*, f. *tweeling*, m. en f.
 Jumeaux, m. pl. T. *tweelingspierson*, f. pl.; *twee met elkanderen in verband staande distilleervaten*, n. pl.

Jumeler, v. a. T. *wangen*, met klampen versterken.
Jumelles, f. pl. *de twee zijstijlen eener drukpers*, m. pl.
Jumelle, f. *stuk hout of metaal met een ander, dat gelijk is, vergeleken*, n.
Jument, f. *marrie*, f.
 T. *muntfchroef*, f.
Jupe, f. *vrouwenorok*, m.
Jupon, m. *kort onderrokje*, n.
Jurande, f. *ambt eens gezworenen; kollegie der gezworenen*, n.
Juratoire, a. *onder eede*.
Jaré, ée, a. *gezworen, beëdigd*.
 m. *gezworene*, m.
Jurement, m. *eed; vloek*, m.
Jurer, v. a. et n. *zweren; bezweren; vloeken*.
 fig *sterk afficken*.
Jureur, m. *vloekers*, m.
Juri, Jury, m. n. c. *kollegie der gezworenen*, n. *de gezworenen*, m. pl.
Juridiction, f. *regtsmagt*, f.; *regtsgebied*, n. *jurisdicctie*, f.; *regtsdwang*, m.
Juridique, a. *geregteeljk*.
Juridiquement, ad. *geregteeljk*.
Jurisconsulte, m. *regtsgeleerde*, m.
Jurisprudence, f. *regtsgeleerdheid*, f.
Juriste, m. *regtsgeleerde*, jurist, m.
Juron, m. fa. *vloekwoord*, n.
Jus, m. *sap*, n.
Jufant, m. T. *ebbe*, f.
Jusque, Jusques, prp. *tot, tot aan*.
Jusquiam, f. *bilzenkruid*, n..
Jusfon, f. T. *koninklijk kabinetsbevel; paufelijk gebod*, n.
Justaucorps, m. *manfrok*, m.
Juste, a. *regtvaardig; oprigt, rigtig; billijk; naauwkeurig; te naauw, te kort, te ligt*.
 m. *regtvaardige*, m.; *foort van boeren-kleeding*, f.
 ad. *rigtig, juist, met juistheid*.
 au. *zeer naauwkeurig, fipteeljk*.
Justement. ad. *regtvaardiglijk, billijk; naauwkeuriglijk; juist*.
Justeste, f. *juistheid, gepastheid, regtmatigheid, betamelijkheid*, f.

Justice, f. *regtvaardigheid, geregtigheid*, f.; *regt; geregt*, n.; *regthank*, justitie, f.
Justiciable, a. *aan den regtsdwang onderworpen*.
Justicier, v. a. *regten*, eene lijfstraf doen lijden.
Justicier, m. *die de geregtigheid lief heeft; geregtsheer*; *regt-doender*, m.
Justifiable, a. *te regtvaardigen*.
Justifiant, ante, a. *regtvaardigend*.
Justificateur, m. T. *waarmaker*, bewijzer, m.
Justificatif, ive, a. *regtvaardigend, bewijzend*.
Justification, f. *regtvaardiging, verontfchuldiging, zuivering*, f.
 T. *het waar maken, bewijzen*, n.; *aankooijing der bladzijden (bij de drukkers)*, f.
Justifier, v. a. *regtvaardigen, verontfchuldigen; bewijzen, bewaarden*, bevestigen.
 T. *waar maken; vrij fpreken; de bladzijden gelijk aankooijen*.
Justice, m. n. c. *ftilftand van 't regt*, m. *vacancien*, f. pl.
Juteux, eufe, a. *fappig*.
Juxtaposition, f. T. *het wafsen van een ding door aanzetting van buiten*, n.

K.

K, m. *K*, tiende letter van het alphabet, f.
Kabak, m. T. *bier- en brandewijnhuis in Rusland*, n.
Kahouanne, f. *karctfchildpadde*, f.
Kali, m. *zee gras*, n.; *weedafch*, f.
Kan, m. *Chan (der Tartaren)*, m.
Kermès, m. *fcharltskenbezie*, f.
 T. *des Chartreux, zeker rood poeder of poeier*, n.
Ketch, m. *zeker Engelsch fpiegel-fchip*, n.
Kiastre, m. T. *knieband*, m.
Kinancie, v. *Esquinancie*.
Kilogramme, &c. v. *Table des nouvelles mefures*, &c.
Kiosque, m. *kioske*, f. (*foort van koopel in een' Turkfchen tuin*).
 Ky-

Kyrielle, f. *gebed - ter eere van God enz., n.*

fa. *lijst of optelling van lastige of vervelende dingen.*

Kyste, m. T. *zakgezwel, n.*

L.

L, m. *L, elfde letter van het alphabet, f.*

La, art. f. *de, het.*

pron. *het, hetzelfde, haar, dezelfde.*

m. *la, (noot in de muziek), f.*

Là, ad. *daar, in die plaats, derwaarts, daarbij.*

Lala, ad. *nu nu; zoo zoo, middelmatig.*

Labour, m. p. u. *arbeid, m.*

T. *gewichtig werk (van een boek sprekende), n.*

Labiale, a. f. *lettre, lipletter, f.*

Labié, ée, a. T. *lippenvormig.*

Labile, a. *mémoire-, zwak geheugen, n.*

Laboratoire, m. *boekhuis der stof scheideten, laboratorium, n.*

Laborieusement, ad. *naarstiglijk, met veel vlijt.*

Laborieux, euse, a. *arbeidzaam, werkzaam.*

Labour, m. *akkerbouw, m. akkerwerk, het omgraven of omspitten, n.*

Labourable, a. *bouwbaar.*

Labourage, m. *akkerbouw, landbouw, m.; akkering, f.*

Labourer, v. a. et n. *land bouwen, ploegen; omgraven, omspitten; den grond schuren (van schepen sprekende); doorgaan (van het anker sprekende).*

Laboureur, m. *landbouwer, akkerman, beer, m.*

Labre, m. *lipvisch, m.*

Labyrinthe, m. *doolhof, n.*

fig. *doolhof, n. verwarring, f.*

Lac, m. *meer, n.*

Lacer, v. a. *snoeren, rijgen.*

T. *met lint bezetten; het zeil aan de raai vatten.*

Lacération, f. T. *verscheuring; oprijting, f.*

Lacérer, v. a. T. *verscheuren.*

Lacérne, f. *soort van regenmantel der oude Romeinen, m.*

Lacéret, m. T. *kleine boor, f.*

Lacert, m. T. *waterhagedis of haagdis, f.*

Lacer, m. *rijgsnoer, n. rijgvoter; strik, m.*

Lâche, a. *slap, niet gespannen, los. fig. traag, loom; lafhartig; schandelijk, laag.*

style-, *zenuwlooze schrijfstijl, m. m. bloodaard, lafaard, m.*

Lâchement, ad. *lafhartiglijk, laag, schandelijk.*

Lâcher, v. a. *vieren, los maken, het stijf gespannene een weinig ontbinden; los laten; laten varen, wat schot geven.*

fig. *fa geven.*

-les écluses, *de sluizen open zeten.*

-de l'eau, *water lozen, wateren.*

-le ventre, *buiklozen.*

-un coup de pistolet, *een pistool affchieten.*

-la main, *de hand ligten.*

-un mot, *zich een woord laten ontsnappen.*

-le pied, *de vlugt nemen, ontvlieden.*

-la bride, *den teugel vieren.*

se-, *verslappen, los gaan.*

Lâcheté, f. *lafheid, traagheid; lafhartigheid; eerloosheid, laagheid van ziel, f.*

Lacinié, ée, a. T. *uitgetakt, haarvormig (van bladen sprekende).*

Lacis, m. *netvormig weeffel, mazelwerk, n.*

Lacnique, a. *beknopt, kort en nadrukkelijk, bondig, laconiek.*

Laconiquement, ad. *beknoptelijk, bondig.*

Laconisme, m. *korte en nadrukkelijke, beknopte en bondige, wijze van spreken, f.; laconismus, m.*

Lacrymal, ale, a. *traanachtig.*

Lacrymatofre, m. *traanfleschje (der ouden), n.*

Lacrymule, f. p. u. *traantje, n.*

Lacs, m. *sjeer, n. strik, knoop, m.*

fig.

fig. *valfrik*, m. *heimelijke la-gen*, f. pl.
 Lactate, m. T. n. c. *melkgezuurd zout*, n.
 Lactée, a. f. *veine*, *melk-ader*, f. *voie*, *melkweg* (aan den *hemel*), m.
 Lactique, a. T. n. c. *acide*, *melk-zuur*, n.
 Lacune, f. *open vak* (in een *boek*), n.
 Ladanum, m. *ladanum* (soort van *gom*).
 Ladre, a. *melaatsch*.
 fig. fa. *gevoelloos*; *gierig*, *vrekking*.
 m. *melaatsche*, m.
 fig. *schrok*, *vrek*.
 Ladrerie, f. *melaatschheid*, f.; *Lazarus-huis*, n.
 fig. *vrekheid*, *gierigheid*, f.
 Ladresse, f. *melaatsche vrouw*, f.
 fig. *vrekkinge*, *gierige vrouw*, f.
 Lague, f. T. *kielwater*, n.
 Lagune, f. *klein meer of moeras*, n. *grootte modderkuil*, m.
 Lai, ie, a. *wereldlijk*, *leek*.
 m. *wereldlijke*, *leek*, m.; *soort van oud lierdicht*, n.
 Latche, f. *rietgras*, n.
 Laid, aide, a. *leelijk*, *mismaakt*, *hatelijk*.
 Laideron, f. fa. *leelijk vrouwsper-soon*, n.
 Laideur, f. *leelijkheid*, *mismaakt-heid*, f.
 Laie, f. *wijffe van een wild zwijn*, n.; *weg door een bosch*; *zekere steenhouwers hamer*, m.
 Lainage, m. *wollen waren*, f. pl.
 T. *het kaarden der wol*, n.
 Laine, f. *wol*, f.
 Laineux, euse, a. *wollig*, *wolrijk*.
 Lainier, m. *wolverkooper*, *die in wol handel drijft*, m.
 Laique, a. *wereldlijk*.
 Lais, m. T. *boomtje*, *dat bij 't kappen gespaard wordt*, n.
 Laisfide, f. T. *plaats waar eene galei smaller wordt*, f.
 Laisse, f. *koppeltouw*, n. *koppel-riem*; *hoofdhand*, m.
 Laisfées, f. T. *drek van wolven*, *wilde zwijnen enz.*, m.
 Laisfer, v. a. *laten*, *terug laten*;

overlaten; *achter laten*, *verlaten*; *nalaten*, *verzuimen*; *toe-laten*.
 fe-, v. r. *zich laten*.
 Lait, m. *melk*, f.; *zog*, n.
 petit-, *hui*, f.
 -virginal, *maagdenmelk*, f.
 -coupé, *water en melk*.
 frere de-, *zoogbroeder*, *medezui-geling*, m.
 foeur de-, *zoogzuster*, *medezui-geling*, f.
 dent de-, *melktand*, m.
 voie de-, *melkweg*, m.
 vache à-, fig. *melkkoe*, f.
 avoir une dent de- contre q.
 kwaad op iemand zijn.
 Laitage, m. *melkwerk*, n. *melk-spijs*, f.
 Laité, Laitance, f. *hom van visch*, f.
 Laité, éc, a. *die of dat hom heeft* (van *visch sprekende*).
 Laitée, f. T. *worp van jonge hon-den*, m.
 Laiterie, f. *melkelder*, m. *melk-huis*, n.; *melkerij*, f.
 Laiteron, m. *wilds latuw of la-touw*, f.
 Laiteux, euse, a. *melkachtig*; *melk-verwig* (van *edelgesteenten spre-kende*).
 Laitier, m. *ijzerschuim*, n.
 Laitière, f. *melkvrouw*, f. *melk-meisje*, n.; *koe*, *welke veel melk heeft*, f.
 Laiton, m. *geel koper*, n.
 Laitue, f. *latuw of latouw*, f.
 Laize, f. T. *breedte eener stoffe*, f.
 Lama, m. *Tartaarsche priester*, m.; *zeker Amerikaansch lastdier*, lama, n.
 Lamanage, m. T. *het inlootsen van een schip*; *lootsgeld*, n.
 Lamaneur, m. T. *loots*, m.
 Lamantin, Lamentin, m. *zeekoe* (*zeker visch*), f.
 Lambcau, m. *lap*, m. *lomp*, f.
 fig. *gebroken stuk*, *n.steenfcherf*. f.
 Lambel, m. T. *balk in een wa-pen*, m.
 Lambin, m. ine, f. fa. *sukkelaar*, *talmer*, m.; *sukkelaarster*, *talmer-ster*, f.

Lambiner, v. n. fa. *sukkelon*, *talmen*, *dralen*.
 Lambineric, f. *sukkelarij*, *talmefrij*, *draling*, f.
 Lambis, m. *groot zeeslak of flek*, f.
 Lambourde, f. T. *rib of ribbe*, *waarop een zolder ligt*, f.; *soort van werksteen*, m.
 Lambrequins, m. pl. *loof- of lofwerk rondom een wapen*, n.
 Lambris, m. *beschos*, *schutwerk (waarmede men de muren beschiet)*, n.
 Lambristage, m. *beschos of schutwerk (van een' schrijnwerker)*, *pleistergewelf*, n.
 Lambrister, v. a. *met hout of pleisterwerk beschieten of bekleeden*.
 Lambruche, Lambrusque, f. *wilde wijngaard*, m. of *druif*, f.
 Lame, f. *metaal plaat*, f. *blik*; *klatergoud*, n.; *gouddraad*, m.; *kling (van een' degen)*, f. *lemmet (van een' mes enz.)*, n.; *zee-golf*, *baar*, f.
 Lamentable, a. *beklagelijk*, *jammerlijk*.
 Lamentablement, ad. *droeviglijk*, *klagelijk*.
 Lamentation, f. *weeklagt*, *jammerklagt*, f.
 Lamentier, v. a. *kermen*; *klagen*, *bejammeren*.
 se-, v. r. *jammeren*, *zich beklagen*.
 Lamie, f. *zeehond*, *zeerob*, m.
 Lamier, m. *gouddraad-trekker*; *klingmaker*, m.
 Laminage, m. T. *het pletten van metaal*, n.
 Laminer, v. a. *metaal pletten*, *tot platen maken*.
 Laminoir, m. T. *pletmolen*, m.
 Lampadaire, m. *lantaren- of lantaarn-opsteker*; *lantaarn-stok*, m.
 Lampas, m. T. *gezwel aan 't verhemelte van een paard*, n.; *soort van Chineesche zijden stoffe*, f.
 Lampe, f. fa. *lamp*, f.
 Lampée, f. fa. *groot roemer*, m. of *glas*, n.
 Lamper, v. n. fa. *zuipen*, *uit groote glazen drinken*.

Lamperon, m. *pijp eener lamp*, f.
 Lampion, m. *kleine lamp*, *voornamelijk bij openbare verlichtingen*, f. *lampion*.
 Lamproie, f. *lamprei*, f.
 Lamproyon, m. *kleine lamprei*, f.
 Lampfane, f. *wilde mostaard of mosterd*, m.
 Lance, f. *lans*, *speer*; *stang*, *steng*; *laadschof*, f.; *spadel*, m.; *vuurstaal*, n.
 -à feu, *vuurspeer*, f.
 Lancer, v. a. *werpen*, *schieten*, *met kracht werpen*.
 -des regards, *des oeillades*, *aanzien*, *soelunken*.
 T. -le cerf, *het hert uit zijn leger jagen*.
 -un vaisseau à la mer, *een schip van de werf laten loopen*.
 se-, v. r. *op iemand onstuimig toeschieten*, *iemand aangrijpen*.
 Lancette, f. T. *laatylijm*, *lancet*, f.
 Lancier, m. *speerruiter*, m.
 Lancière, f. *dijkkribbe van eenen molen*, f.
 Lançoir, m. T. *schut aan eenen watermolen*, n.
 Lande, f. *heigronde*, m. *heide*, f. pl. fig. *drooge plaatsen in een boek*, f. pl.
 Landgrave, m. et f. *landgraaf*, m. *landgravin*, f.
 Landeraviat, m. *landgraaffschap*, n.
 Landgravine, f. *landgravin*, f.
 Landier, m. *groot brand- of vuurijzer*, m.
 Lancret, m. *mannetje van den steenvalk*, n.
 Langage, m. *taal*, *spraak*, f.; *stijl*, m.
 Lange, m. *luur of luijer (voor kinderen)*, f.
 T. *stodder*; *wollen doek (der plaatdrukkers)*, m.
 Langoureuxment, ad. *op eeno smachtende wijze*.
 Langoureux, euse, a. *vervallend*, *kwijnend*, *zwakkelijk*; *smachtend*.
 Langouste, f. *soort van grooten zee-kreeft*; *soort van sprinkhaan*, m.
 Langue, f. *tong*; *taal*, f.

- prendre-, navorschen, naspo-
ren, navragen.
tirer la-, de tong uitsteken.
avoir la-liée, niet mogen spreken.
-affliée, geslepen tong.
coup de-, lastering, f.
-de terre, landtong, f.
-de chien, honds-tong, f.
-de serpent, lastertong, schend-
tong, f.
- Languette, f. T. tongetje, n. tong,
f.; klep, m.; randlijst, f.
- Languer, f. magteloosheid, kwij-
ning, verzwakking, f.; het
smachten, n.; neêrslagtigheid, f.
pl. -de l'amour, liefde smerten,
smerten der liefde, f.
- Langueyer, v. n. (een verken of
varken) schouwen.
- Languyeur, m. T. verkens- of var-
kens-schouwer, m.
- Languier, m. geroekte verkens- of
varkens-tong, f.
- Languir, v. n. uitteren, vervallen,
kwijnen; eene langzame marte-
ling ondergaan; versmachten.
fig. smachten, reikhalzen, be-
geerig zijn; slaperig, lang-
zaam gaan; verstaauwen.
- Languissant, ante, a. kwijnend, zie-
kelijk, zwak; smachtend.
- Lanice, a. f. bourre-, scheerwol, f.
- Lanier, m. stoenvalk, m.
- Lanière, f. riem; ledere riem der
marskramers, m.
- Lanifère, a. wollig.
- Lansquenet, m. lanskemet (zeker
spel), n.; ondtijds duitsehe voet-
knecht, m.
- Lanter, Lenter, v. a. T. koperwerk
drijven.
- Lanterne, f. lantaren of lantaarn, f.
-fourde, dievelantaren, f.
-magique, tooverlantaren, f.
pl. fig. fa. ijdele praat, f. onnut
geklap, n.
- Lanterner, v. n. fig. talmen.
v. a. fa. beuzelen, ijdele, zotte
taal uitstaalen.
- Lanternerie, f. fa. beuzelpraat, zot-
te praat, f.
- Lanternier, m. ière, f. lantaren-op-
steker; lantarenmaker, m.
- fig. fa. talmer; windhuil, m.
- Lantiponnage, m. fa. zotte praat,
f. malle kuren, pl.
- Lantiponner, v. n. fa. met zotte
praat vervelen.
- Lanture, f. gedreven lofferaad of
koper, n.
- Lanturlu, ad. fa. spotachtige weige-
ring, f.
- Lanugineux, euse, a. T. vollig (van
vruchten enz. sprekende).
- Lanufure, f. T. overdekking met
lood aan de vorsten der daken, f.
- Laper, v. n. slabben, slurpen, lep-
peren.
- Lapereau, m. jong konijntje, n.
-lamprei, f.
- Lapidaire, a. style-, stijl van op-
schriften en graf-dichten, m.
m. steensnijder, m.
- Lapidation, f. steening, f.
- Lapider, v. a. steenigen.
- Lapidification, f. versteeniging, f.
- Lapidifier, v. a. T. versteen.
- Lapidifique, a. T. steenig; versteen-
nend, steen makend.
- Lapin, m. konijn, n.
- Lapine, f. wijfje van een konijn,
n. voedster, f.
- Lapinière, v. Garenne.
- Lapis, m. azuur- of lazuur-steen, m.
- Laps, m. T. -de temps, verloop van
tijd, m.
- Laps, se, a. afgevallene (van den
godsdiens).
- Laquais, m. lijfknecht, lakkei, m.
- Laque, f. lak, n.
- Laquelle, v. Lequel.
- Laqueron, m. fa. kleine lakkei, m.
- Larcin, m. diefstal, m.
fig. letterdieverij, f.
- Lard, m. spek, n.
- Larder, v. a. spekken, larderen.
- Lardoire, f. larderpriem, spek-
priem, m.
- Lardon, m. snippertje spek, n.
fig. steek, m. schimpwoord, m.
- Larenier, m. T. kranlijst, f.
- Lares, m. pl. huisgoden, m. pl.
- Large, a. breed; ruim, wijs.
m. breedte, f.
gagner ou prendre le-, het rui-
me sop kiezen, in zee steken.
fig.

fig. fa. *wegloopen*.
 au-, *ruim, wijd uit*.
 fig. in *goede omstandigheden*.
 au long et au-, *wijd en zijd*.
 Largement, ad. *overvloediglijk, rijkelijik, volkomenlijk, ten vollen*.
 Largesfes, f. pl. *milddadigheid, verzeering van'geld enz., f*.
 Largeur, f. *breedte; ruimte, wijdte, f*.
 Largo, ad. T. *langzaam (in' de muziek)*.
 Largue, m. *hoogte der zee, f*.
 prendre le-, *de hooge zee houden*.
 a. T. vent-, *ruime wind, halve wind, bakfaagswind, m*.
 faire ou aller vent-, *ruimschoots zeilen, met eenen ruimen wind*.
 à la-, ad. *in de hooge of ruime zee*.
 Larguer, v. a. T. *de zeilen en touwen vieren of schoot geven*.
 vaisseau largué de partout, *schip dat nit elkander valt*.
 Larigot, m. *jeu du-, flajolet in een orgel, n*.
 boire à tire-, *fa. wijn met groote teugen drinken*.
 Larix, m. v. *Mélèze*.
 Larine, f. *traan; druppel of druppel, m*.
 Larmier, m. T. *afdak, uitstek (over eenen muur), n.; schuine kap (van eenen muur), f*.
 Larmières, f. pl. *endelhoekjes van de oogen der herten en elandsdieren, n. pl*.
 Larmiers, m. pl. *slaap van 't hoofd (van een paard), m*.
 Larmoyant, ante, a. *in tranen smel-send*.
 comique-, *aandoenlijk blijfspel*.
 Larmoyer, v. n. *bitterlijk weenen, in tranen smelten*.
 Larron, m. *onnesfe, f. heimelijke dief, huisdief, m. diefegge, f*.
 T. *omgeslagene hoek van een blad, die niet gefneden is; hevel, m*.
 Larronneau, m. *kleine dief, m*.
 Larve, f. *larys (van gekorvene dieren), f*

m. pl. *spookfels (der euden), n. pl*.
 Laryngotomie, v. *Broncotomie*.
 Larynx, m. T. *bovensta deel van de luchtpijp of keel, n*.
 Las, i. p. u. *ach! helaas!*
 Las, asse, a. *vermoed, weeds*.
 fig. *verdrietig, wien iets verveelt*.
 Lascif, ive, a. *dartel, weelderig; ontuchtig, geil*.
 Lascivement, ad. *op eene ontuchtige wijze, onachtiglijk*.
 Lasciveté, f. *dartelheid, weelderigheid; ontucht, geilheid, f*.
 Laster, Lasterpitium, m. *meester-wortel, m*.
 Laslant, ante, a. *vermoeiend; lastig*.
 Lasfer, v. a. *vermoeien; lastig zijn; vervelen*.
 fe-, v. r. *zich vermoeijen; verdrietig worden*.
 Lasitude, f. *vermoedheid, moeheid, vermoeiens, f*.
 Laste, m. T. *last, m. gewigt van twee tonnen, n*.
 Latanier, m. *soort van dadelboom, m*.
 Latent, ente, a. T. *verborgen (van ziekten der paarden)*.
 Latéral, ale, a. *zijdelingsch*.
 Latéralement, ad. *van ter zijden, zijdelings*.
 Laticlave, m. *lang eerekled der oude Romeinen, n*.
 Latin, ine, a. *latijnsch*.
 voile latine, *driehoekig zeil, n*.
 m. *latijn, n. latijnsche taal, f*.
 perdre son-, *te vergeest spreken*.
 Latiniser, v. a. *de woorden eener andere taal op eene Latijnsche wijze buigen*.
 Latinisme, m. *latijnsche eigenaardige spreekwijze, f. latinismus, n*.
 Latiniste, m. *die de Latijnsche taal goed verstaat, latinist, m*.
 Latinité, f. *het Latijn, n. de Latijnsche stijl, m*.
 Latitude, f. T. *geographische breedte, f*.
 fig. n. c. *omvang, m. uitgestrektheid, f*.
 Latomie, f. *steengroeve, diepe gevangen, f*

Latrie, f. culte de-, vereering, welke den waren God allén toekomt, f.
 Latrines, f. pl. heimelijk gemak, huisje, sekreet, n.
 Latte, f. lat, f.
 Latter, v. a. met latten beleggen.
 Lattis, m. latwerk, n.
 Lavage, m. het waschen, afwaschen, n. spoeling, groote spoeling, f.
 Lavande, f. lavendel, f.
 Lavandier, m. waschmeester, m.
 Lavandière, f. waschvrouw, f.
 Lavange, f. sneeuwklomp, m.
 Lavaret, m. zee-voren of voorn, m.
 Lavaste, f. stortregen, m. wolkbreuk, f.
 Laudanum, m. uittreksel van maankop of slaapbol, vloeibare opium, laudanum, n.
 Laudes, f. pl. gebeden en liederen terstond na de morgen-gezangen, n. pl.
 Lave, f. lava, f.
 Lavée, f. koop gewaschene wol, m.
 Lave-main, m. handbekken aan den ingang eener sacristie enz., n.
 Lavement, m. T. wasching; klissteer, f. lavement, n.
 Laver, v. a. waschen.
 fig. bespoelen.
 T. waschen, de grondverwe leggen; door lijmwatertrekken, planeren.
 se-, v. r. zich waschen.
 se d'un crime, zich van eene misdaad zuiveren.
 s'en-les mains, zijne handen in onschuld waschen.
 Laveton, m. T. kaardsel, n. schoerwol, f.
 Laveute, f. vaatdoek, schuurlap, m.
 Laveur, m. euse, f. wascher, m. waschster, f.
 Lavignon, m. soort van kleine zeepek, f.
 Lavis, m. T. schilders waterverwe; gewaschene teekening, f.
 Lavoir, m. plaats, waar men linnen spoelt, f. waschkuis, n.; waschkuis, f.; gootsteen, m.
 T. krasser, m.; het waschen der metalen, n.

Lauréat, a. m. poëte-, met laureieren gekroonde dichter, m
 Lauréole, f. kellerhals (soort van kruid), m.
 Laurier, m. laurier, laurierboom, m. fig. overwinning, f. roem, m.
 Lavure, f. vaat-spoelwater, n.
 T. het waschen; lijmwatert, n. pl. T. door het waschen verkregene goud- en zilverdeeltjes, n. pl.
 Laxatif, ive, a. openend, lossend, laxerend.
 Laye, v. Laie.
 Layer, v. a. steenhouwen; wegen door een bosch maken; de boomtjes teekenen, die bij het kappen gespaard moesten worden.
 Layetier, m. kastemaker, m.
 Layette, f. lade; schuiflade; luijer of laurmand, f.
 Layeur, m. die de boomen teekent, of wegen in een bosch maakt, m.
 Lazaret, m. pesthuis, quarantainehuis, lazareth, n.
 Lazzi, m. som bedrijf in een blijspel, n.
 Le, art, m. de, het.
 pr. hem, haar, denzelve, het, ze.
 Lé, m. broedie eener stoffe enz., baan, f.
 Lèche, f. fa. dun sneedje, n.
 Léché, éc, p. et a. gelekt, gelikt.
 fig. wel en kunstiglijk beërbeid.
 tableau, ouvrage trop-, een al te naauwkeurig bewerkschilferuk of boek, n.
 Lèche-frite, f. braadpan, f.
 Lécher, v. a. likken, afikken.
 Leçon, f. onderwijzing, voorlezing, f. leer-uur, n.; opgave, les; wijze van lezen, f.
 fig. leering, f. voorschrift, n. 3 bestraffing, f. verwijst, n.
 Lecteur, m. trice, f. lezer; voortlezer, m. leesster, lezeres, f.
 Lectionnaire, m. kerkboek, waarin de gebeden vervat zijn, die bij den godsdienst moeten gelezen worden, n.
 Lectura, f. het lezen, n. lezing; belezenheid, f.

Lède, *f.* midden eener zonsgroeve, *n.*
 Ledum, Lède, *m.* zeker kruid, dat
 op de heiden en in de bosschen
 groeit, *n.*
 Légal, *ale*, *a.* wettig, legaal.
 Légalement, *ad.* wettelijk, wettig-
 lijk.
 Légalisation, *f.* geregtelijke bevesti-
 ging, legalisatie, *f.*
 Légaliser, *v.* *a.* wettigen, geregte-
 lijk bevestigen, legaliseren.
 Légalité, *f.* *p.* *u.* wettigheid, legali-
 teit; rechtschapenheid, *f.*
 Légar, *m.* Pauselijke Stedehouder
 of Afgezant, Legaat, *m.*
 Légataire, *m.* *f.* erfgeaakte, *m.*
 Légatine, *f.* soort van half zijden
 en half wollen stoffs, *f.*
 Légation, *f.* Stadhouderfchap of ge-
 zantschap van den Paus, *n.* le-
 gatie, *f.*
 Lége, *a.* *T.* ledig, zonder lading
 (van fchepon fprekende).
 Légendaire, *m.* fchrijver van het
 leven der heiligen, *m.*
 Légende, *f.* levensverhaal der hei-
 ligen, *n.* legende.
 fig. langdradig verhaal, *n.*
T. omschrift eener munt, *n.*
 Léger, *ère*, *a.* ligt, niet zwaar;
 luchtig, gaauw, vlug.
 fig. ongefchadig, lichtzinnig; aan-
 genaam, ligt.
 à la légère, *ad.* ligt.
 fig. ligtvaardig, onbedacht.
 Légèrement, *ad.* luchtiglijk; wei-
 nig; gaauw, gewind; onbedach-
 telijk, onvoorzigtiglijk.
 Légèreté, *f.* gezwindheid, vlug-
 heid, *f.*
 fig. lichtvaardigheid, ongefchadig-
 heid, onbedachtzaamheid, *f.*
 Légion, *f.* kurbende, *f.* legioen, *n.*
 fig. fa. groote menigte, *f.*
 Légionnaire, *m.* soldaat eener keur-
 bende, *m.*
 Législateur, *m.* *trice*, *f.* wetgever,
m. wetgeeffter, *f.*
 Législatif, *ive*, *a.* wetgevend.
 Législation, *f.* wetgeving, *f.*
 Législature, *f.* *n.* *c.* *T.* wetge-
 ving, *f.*
 Légiste, *m.* rechtsgeleerde, *m.*

Légitimaire, *a.* dat volgens wet en
 billijkheid is.
 Légitimation, *f.* *T.* wettiging; ech-
 ting (van een kind), *f.*; hds
 voorleggen en erkennen onder
 volmagt, *n.* legitimatie, *f.*
 Légitime, *a.* wettig; behoortlijk,
 betamelijk.
T. wettig gedeelte, regtelijk
 deel, *n.* legitime portie, *f.*
 Légitimement, *ad.* geregtelijk, wet-
 tiglijk; met regt.
 Légitimer, *v.* *a.* *T.* wettigen, voor echts
 of eerlijk verklaren, legitimeren,
 -fon pouvoir, *fe-*, de echtheid
 zijner volmagt aantoonen.
 Légitimité, *f.* eerlijke geboorte;
 wettiging, wettigheid, *f.*
 Légi, *m.* erfgift, *f.* legaat, *n.*
 Léguer, *v.* *a.* hij uiterften wil ma-
 ken, legateren.
 Légume, *m.* peulvrucht, *f.*
 pl. groenten, *f.* pl.
 Légumineux, *eufe*, *a.* tot de peul-
 vruchten behoorend.
 Lemme, *m.* *T.* felling, waaruit
 eene volgende felling bewezen
 wordt, *f.* lemma.
 Lémures, *v.* Larves.
 Lendemain, *m.* de volgende dag,
 des anderendaags.
 Lendore, *m.* fa. vadzig mensch,
 luijaard, *m.*
 Lénifier, *v.* *a.* *T.* verzachten.
 Lénitif, *m.* verzachtend middel, *m.*
 Lens, *ente*, *a.* traag, langzaam.
 Lente, *f.* neet (van luizen), *f.*
 Lentement, *ad.* traaglijk, lang-
 zaam.
 Lenteur, *f.* traagheid, langzaam-
 heid, *f.*
 Lenticulaire, *a.* linzenvormig.
m. verfteende flakken of flakken
 die naar linzen gelijken, *f.* pl.
 Lentille, *f.* linze, *f.*
T. glas, dat op de wijze eener
 linze geftepen is, *n.*
 pl. sproeten, zomerylekken,
f. pl.
 Lenticuleux, *eufe*, *a.* sproetig, met
 zomerylekken.
 Lenticque, *m.* mastikboom, *m.*
 Léonin, *ine*, *a.* keuwfeh.

Société Léonine, *maatschappij in welke de sterkste alles wegneemt, f.*
 Léopard, m. *luipaard, m.*
 Lépas, m. *zokers groote mosfelschelp, f. lepas of patella.*
 Lèpre, f. *melaatschheid, f.*
 Lèpreux, euse, a. *melaatsich.*
 Léproserie, f. *huis voor melaatschen, leprozen-huis, n.*
 Lequel, laquelle, pr. *dewelke, welke, die, de gene; wie, welke, wat.*
 Les, art. pl. *de.*
 pron. pers. *hen, haar, ze, dezelve.*
 Lèse, a. f. *beleedigd; (dit woord is alleen gebruikelijk in lèse-majesté, lèse-morale, lèse-nation, enz.)*
 Léser, v. a. *beschadigen, kwetsen; beleedigen.*
 Lésine, f. *verregaande karigheid of gierigheid, f.*
 Lésiner, v. n. *op eene verregaande wijze karig of gierig zijn.*
 Lésinerie, f. *karige, gierige leefwijze, f.*
 Lésion, f. T. *beschadiging, kwetsing; beleediging, f.*
 Lesse, v. Laisse.
 Lesive, f. *loog, f. loogwater, n.; wasch, f.*
 fig. fa. *groot verlies in 't spel, n.*
 Lessiver, v. a. *met loogwater waschen; in de wasch doen.*
 Lessivial, ale, a. T. *uitgeloozd.*
 Lest, m. *ballast, m.*
 Lestage, m. *het inladen van ballast, n.*
 Leste, a. *zindelijk, net of wel gekleed.*
 fig. *geschikt, werkzaam, slim, ervaren.*
 Lestement, ad. *zindelijk, aardig.*
 Lester, v. a. *ballast inladen.*
 Lesteur, m. *ballast-schuit, f.*
 Léthargie, f. *slaapzucht, slaapziekte, f.*
 fig. *ongevoeligheid, logheid, f.*
 Léthargique, a. *slaapzuchtig.*
 Lettre, f. *letter, f.; brief, m.*
 -initiale ou majuscule, kapitale of hoofdletter, m.
 -de voiture, vragtbrief, m.
 -pl. ou belles-, wetenschappen, f. pl. *letterkunde, f.*

à la-, au pied de la-, *letterlijk, naar de letter.*
 Lettré, ée, a. *geletterd, geleerd, bestdeed.*
 Lettrine, f. T. *kleine letter, f.; titel der kolommen, m.*
 Levain, m. *zuurdeeg; zuur, n.*
 fig. *overblijffel van ziekte, van haat, n.*
 Levant, a. m. *soleil-, opgaande zon, f.*
 m. *de morgen, m. het oosten, n.; de Levant.*
 Levantin, ine, a. *Oostersch.*
 m. pl. *Oosterfche volkeren, n. pl.; Levantvaarders, m. pl.*
 Levantis, m. *soldaat op eene Turksche galei, m.*
 Lève, f. *lepel in eene klosbaan, of in de klik eener malie, m.*
 Levée, f. *opheffing, ligting; inzameling; verheffing; aanwerving, f.; aarde wal; trek in het kaartspel, m.*
 Lever, v. a. *heffen, ophalen, opheffen, ophigten, opbeuren; afnemen, wegnemen; aanwerven; ligten, inzamelen.*
 -le plan d'une ville, *eene stad openemen, afteekenen.*
 -un siège, *een beleg opbreken.*
 v. n. *opgaan (van planten sprekende); rijzen (van deog sprekende).*
 se-, v. r. *opstaan; zich oprichten; opgaan (van de zon enz. sprekende).*
 m. *het opstaan, v. de opgang, m.*
 Lévier, m. *hand- of hefboom, m.*
 Lévigation, f. T. *het tot fijne stof maken, n.*
 Lévirer, v. a. T. *een ligchaam tot fijne stof maken.*
 Levis, a. m. *pont-, ophaalbrug, f.*
 Léвите, m. *levijt, m.*
 Lévitique, m. *derde boek van Mozes, n. Leviticus.*
 Leur, pr. pos. *hunne, m. hare, f. derzelve, m. en f.*
 pr. pers. *hun, (aan) hen, (aan) hunlieden, (aan) henlieden, m. (aan) haar, f. aan dezelve, m. en f.*
 Levraus, m. *jonge haas, m.*

Le-

Eèvre, f. *lip*, f.
 Levrette, f. *wijffe van een' windhond*, n.
 Levretter, v. n. *met windhonden hazen jegen; jonge hazen werpen*.
 Levretterie, f. *afrigting der windhonden*, f.
 Levretteur, m. *die jonge windhonden opvoedt en afrigt*, m.
 Levriche, f. *wijffe van kleine windhonden*, n.
 Levrier, m. *windhond*, m. *windspel*, n.
 Levron, m. *jonge windhond*, m.
 Leurre, m. T. *lokvogel*, m.
 fig. *aas, lokaas*, n.
 Leurrier, v. a. T. *met den lokvogel lokken; den valk op het aas gewennen*.
 fig. *aanlokken, verleiden, bedriegen*.
 Levure, f. *gest of gist*, f. *wat men van lardeerspek van boven en van onderen afsnijdt*, f.
 Lexicographe, m. *woordenboekschrijver*, m.
 Lexique, m. *Lexicon, woordenboek*, (voornamelijk der Grieksche taal), n. *Lexicon*.
 Lézard, m. *hagedis, haagdis*, f.
 Lézarde, f. *schuur, f. barst of berst* (in eenen muur), m.
 Liais, m. *soort van harden steen, die tegen het vuur kan*, m.
 Liaison, f. *zamenbinding, vereeniging, zamenmenging*, f.
 fig. *zamenhang*, m.
 T. *binding*, f.
 maçonnerie en-, *verband van metselwerk*, n.
 Liaisonner, v. a. T. *in verband metselen*.
 Liant, ante, a. *zacht, buigzaam*.
 Liard, m. *oortje*, n. (twee duiten).
 Liasse, f. *pak geschriften*, n.; *vester, om dezelyen aan te rijgen*, m. *Has*.
 Libage, m. T. *grondsteen, groote grove steen*, m.
 Libanotis, m. *rosmaryjn- of rosmarijnkruid*, n.

Libation, f. *drankoffer, spijsoffer, storting van wijn enz.*, n.
 Libelle, m. *laster-smaad-schriфт*, n. *paskwil, libel*.
 Libeller, v. a. T. *een mandement opstellen, de sem van een mandement bepalen*.
 Libelliste, m. *schrijver van een laster- of smaad-schriфт*, m.
 Libéral, ale, a. *mild, milddadig*.
 arts libéraux, *vrije kunsten*, f. pl.
 Libéralité, f. *mildheid, milddadigheid*, f.
 Libérateur, m. *trice*, f. *verlosser, bevrijder*, m. *verlosser, bevrijder*, f.
 Libération, f. T. *bevrijding, opheffing, vrijspreekng*, f.
 Libérer, v. a. *bevrijden, vrij maken, opheffen, ontlasten*.
 Liberté, f. *vrijheid*, f.
 fig. *vrijmoedigheid, ongedwongenheid*, f.
 Libérucide, a. n. c. *vrijheidmoordend*.
 Libertin, ine, a. *al te vrij, losbandig, uitgelaten; vrijgeestig*.
 m. *lichtmis, zwierbol; vrijs-gaest*, m.
 Libertinage, m. *losbandigheid, uitgelatenheid; vrijsgeesterij, wispelturigheid*, f.
 Libertiner, v. n. fa. *een los, ongebonden leven leiden*.
 Libidineux, euse, a. *wellustig, onruchtig*.
 Libraire, m. *boekverkooper, boekhandelaar*, m.
 Librairie, f. *boekhandel*, m. *boekverkooperij, f. boekwinkel*, m.
 Libration, f. T. *schijnbaar waggelende beweging der maan om hare as*, f.
 Libre, a. *vrij*.
 exempt, *bevrijd, onthoven, ontlast*.
 ancère, *openhartig, vrijmoedig, opregt*.
 dégagé, *ongedwongen*.
 familier, *vrij, gemeenzaam*.
 licencieux, *vrijpostig, onbesamelijk*.
 Librement, ad. *vrijelijk, ongedwongen*;

- gen; vrijuit; rondborstiglijk; vrijmoediglijk.
- Lice, f. renbaan, loopbaan, steekbaan, renplaats, f. frijdsperk; wijfje van een' jagthond, n. haute-, v. Haute-lice, &c.
- Licence, f. te groote vrijheid; uitgelatenheid, losbandigheid, f.; proeffaren der doktoren, n. pl. fa. toelating, f. T. vrijheid; bul der godgeleerden, regtsgeleerden enz., f. prendre ses licences, zich meester in de godgeleerdheid, regten, enz. laten maken.
- Licencié, m. meester in de godgeleerdheid, regten en geneeskunde, licentiaat, m.
- Licenciemment, m. afdanking der soldaten, f.
- Licencier, v. a. soldaten afdanken. T. tot doktor of meester aannemen. se-, v. r. te veel vrijheid nemen, uitspatten.
- Licencieusement, ad. op eens ongebondens, buitensporige wijze.
- Licencieux, euse, a. uitgelaten, losbandig, buitensporig; al te vrijpostig, vermetel.
- Lichen, m. boom-leverkruid, n.
- Licitation, f. T. uitroep, m. gezwongene verkoop, f.
- Lichte, a. vrij, gedoorloofd.
- Liciteit, ad. op eene geoorloofde wijze.
- Lichter, v. a. met opslag doen verkoopen tusfchen verscheidens mede-eigenaars.
- Licorne, f. eenhoorn, m.
- Licou, Licol, m. halster, m.
- Licteur, m. dienaar of haliregter van het oude Rome, die met de bondelbijlen vóór de Overheid ging en den schuldigen strafte, bijdrager, lictor, m.
- Lie, f. gost, moer, hef of heffu, f. droossem, m. -du peuple, het gemeen, graauw, n. janhazel, jan rap met zijn maat, m.
- Liège, m. kurkboom, m. kurk, n.; barlatten van eenen zadel, pl.
- Liège, v. a. T. een net met kurk voorzien of kurken.
- Lien, m. band, m.
- Lienterie, f. spijfsloop, m.
- Lier, v. a. binden, zamenbinden, vereenigen. fig. verbinden, verpligten. -amitié avec q., vriendschap met iemand maken. -conversation, in gesprek raken, zich in een gesprek inlaten. être lié, in naauwe verbandenis zijn. se-, v. r. zich binden. fig. zich verbinden.
- Lierne, f. T. nokbalk, m.
- Lierner, v. a. T. met nokbalken voorzien.
- Lierre, m. klimop, n.
- Liesse, f. p. u. vreugde, vrolijkheid, f.
- Lieu, m. plaats, f. gewest, oord, n. stede; afkomst, f. geslacht, n. fig. oorzaak, aanleiding; f. tenir -de qc., in plaats van iets dienen. au-de, que, in plaats van, dat.
- Lieux, pl. heimelijk gemak, se-kreet, n. -communs, gemeens plaatsen, f. p.
- Lieue, f. mijl, f. war, n.
- Liéve, f. T. uitroefel uit een register der leengoederen, n.
- Lieur, m. schover, die het koorn tot garyen bindt, m.
- Lièvre, m. haas, m.
- Lièvreteau, m. jonge haas, m.
- Lieutenant, f. stadhouderschap, n.; luitenants-plaats, f.
- Lieutenant, m. luitenant, m.
- Lieutenante, f. vrouw eens luitenant, f.
- Ligament, m. T. band, m. bindfel, n.
- Ligamenteux, euse, a. vezelig, vezelachtig (van wortelen sprekende).
- Ligature, f. T. laatband, band, m.; het vastmaken van denzelyen, n.; afbinding; stuklaster, f. ligatuur.
- Lige, m. leondienst, m.

a. leenschuldig.
 Ligement, ad. leenrechtig, leenpligtig.
 Ligence, f. leenpligt, m.
 Lignage, m. afkomst, f. geslacht, n. stam, m.
 Lignager, m. nabestaande van het zelfde geslacht, m.
 a. retrait-, naasting, benaasting, benadering, f.
 Ligne, f. twaalfde deel van eenen duim, n.; streep, lijn, f.; regel schrifts of druks; draad, m.; rij, f.; snoer, n.; angelroede, f.
 Lignée, f. geslacht, n. stam, m.; nakomelingen, m. pl.
 Ligner, v. a. T. de wolvijn besprongen.
 Lignette, f. middelmatig bindtouw voor netten, n.
 Ligneul, m. pik- of pekdraad, m.
 Ligneux, euse, a. houtachtig.
 Ligue, f. verbond, n. verbindtuis; zamenzweving, zamenpanning, f.
 Liguier, v. a. in een verbond doen treden.
 se-, v. r. een verbond aangaan; zamenspannen.
 Ligneur, m. euse, f. eed- of bondgenoot, m. eedgenoot, f. lid der zamenpanning tegen Hendrik III en Hendrik IV, m. en f.
 Lilas, m. seringa, f. (zekere boom).
 Liliacée, a. van den aard van liliën.
 Lillium, m. soort van levenswater, n.
 Limace, f. v. Limas.
 T. spil, f. of wentelstok van Archimedes, m.
 Limaçon, m. slak of sleg, f. escalier en-, wenteltrap, f.
 Limalle, f. vijfel, vijfslof, n.
 Limande, f. soort van schel, f.
 Limes, f. m. Limace, f. hofstek of slak, f.
 Limbe, m. T. rand om de zon of maan, als ook om de bloemen, m.
 Limbes, pl. T. voorburg der hel, m.
 Lime, f. vijl, f.; kleine zote limoen, n.

-douce, zoetvijn, f.
 -sourde, snijvijn, f.
 fig. huichelaar, m.; dat ongemerkte vernielt.
 pasfer la- sur, beschaven, verbeteren.
 Limer, v. a. vijlen, bevijlen.
 fig. -un ouvrage, bevijlen, verbeteren.
 Limier, m. spoorhond, m.
 Liminaire, a. avertissement-, épitre-, voorberigt, n.
 Limitatif, ive, a. T. bepalend.
 Limitation, f. bepaling, inbinding, f.
 Limite, f. grens, scheidpaal, f. pl. grenzen, f. pl.
 Limiter, v. a. begrenzen; inbinden; bepalen, vaststellen.
 Limitrophe, a. aangrenzend.
 Limidore, m. soort van plant.
 Limoine, f. zeelavendel, f.
 Limon, m. slijk of slijk, n. modder, m.; limoen, n.; distelboom of arm eener kar, m.
 T. spil van eenen wenteltrap, f.
 Limonade, f. limoendrank, m. limonade.
 Limonadier, m. ière, f. hij of zij die limonade of andere verfrischende dranken verkoopt, m. en f.
 Limoner, v. n. T. digt worden (van hout sprekende).
 Limoneux, euse, a. slijkerig, modderig.
 Limonier, m. paard, dat aan den distelboom gaat, n.; limoenboom, m.
 Limoufn, m. goede metselaar, m.
 Limoufnage, m. metselwerk van stopsteenen en kalk, n.
 Limoufine, f. soort van anemoon, f.
 Limpide, a. klaar, helder.
 Limpidité, f. helderheid, klaarheid, f.
 Limure, f. het vijlen, n.; vijling, f.
 Lin, m. vlas, n.
 Linaire, f. wild vlas, n. linaria.
 Linceul, m. beddelaken; doodkleed, n.
 Linaire, a. T. met of naar lijnen gemaakt.

- Linéal, ale, a. T. *wat in eene regte linie voortgaat.*
 Lincament, m. *gelaatstrek, m.*
 Linette, f. *lijnzaad, n.*
 Linge, m. *lijnwaad; doek; linnen-goed, n.*
 Linger, m. ère, f. *hij of zij, die lijnwaad of linnen maakt en verkoopt, m. en f.; linnennaai-ster, f.*
 Lingerie, f. *lijnwaad- of linnen-handel, m.; linnenmarkt, linnenkraam, f.*
 Lingot, m. *staaft, baar of slang (van goud of zilver), f.*
 T. *stukje ijzer of lood om in geschut te laden, n.*
 Lingotière, f. T. *smeltvorm, f.*
 Lingotter, v. n. T. *staven of baren (goud of zilver) gieten.*
 Lingual, ale, a. *tot de tong behoorend.*
 Lingue, f. *soort van labberdaan.*
 Linguet, m. T. *pal, m. (op schepen).*
 Linière, f. *akker, die met lijnzaad bezaaid is, m.; vlas- of hennep-verkooft, f.*
 Lintment, m. *verzachtende zalf, f. smeerfel, n.*
 Linon, m. *soort van teer sijn doek, garengaas, n.*
 Linotte, f. *vlasvink, m.*
 tête de-, fa. *domoor, m.*
 saffier la-, fa. *zuipen.*
 Lintreau, m. T. *bovendrempel of bovenstijl van eene deur of venster, m.*
 Lion, m. *onne, f. leeuw, m. leeuw, win, f.*
 Lionceau, m. *jonge leeuw, m.*
 Lioube, f. T. *keep in eenen gebrokenen mast om een ander stuk in te zetten, f.*
 Lippe, f. *dikke, uitstekende onderlip, f.*
 Lippée, f. fa. *mondvol, m.*
 franche-, *vrije maaltijd, m.*
 Lippitude, f. T. *dragt of draging der oogen, f.*
 Lippu, ue, a. fa. *die eene dikke of uitstekende onderlip heeft.*
 Liquation, f. T. *scheiding van het zilver en koper door lood, f.*
- Liquéfaction, f. *smelting, vloeibaarmaking, f.*
 Liquéfier, v. a. *smelten, vloeibaar maken.*
 se-, v. r. *smelten.*
 Liqueur, f. *vocht, n.; drank, m.; zoetigheid van den wijn, f.; afgetrokken brandewijn, m.*
 Liquidateur, m. n. c. *afrekenaar, die rekeningen vereffent, m.*
 Liquidation, f. T. *afrekening, sluiting eener rekening, vereffening, liquidatie, f.*
 Liquide, a. *vloeibaar.*
 T. *klaar, blijkbaar.*
 confitures-, f. pl. *natte konfituren, f. pl.*
 m: pl. *natte korst, f.*
 Liquidement, ad. *blijkbaar, klaar.*
 Liquider, v. a. *afrekenen, vereffenen, liquideren.*
 Liquidité, f. T. *vloeibaarheid, f.*
 Liqueureux, euse, a. *te zoetachtig.*
 *Lire, v. a. et n. *lezen.*
 Lis, m. *lilie, f.*
 fig. *witheid, blankheid, f.*
 Liferage, m. *sikking, boording met bloemen enz., f.*
 Liferé, m. *geffikt werk, n.*
 Liferer, v. a. *met bloemen enz. sikken.*
 Liferon, Lifet, m. *zekere bloem gelijk eene witte lylie, f.*
 Lifet, m. Lifette, f. *zekere groenachtige rups, f.*
 Liseur, m. euse, f. *lezer, m. leesster, lezeres, f.*
 Lisible, a. *leesbaar, duidelijk.*
 Lisiblement, ad. *leesbaar, duidelijk.*
 Lisère, f. *zoom of kant van eenen akker, van een land enz.; zelfkant, boord van laken, linnen enz.; leiband, m.*
 Lifoir, m. T. *schemel van eene koets daar de pilaren op rusten of insteken, m.*
 Lisfe, a. *glad.*
 Lisfe, f. T. *lintwevers-schering, f.; rasbout, n.*
 Lisfer, v. a. *srijken, glad maken, likken.*
 Lisferon, Liceron, m. T. *lintweversscheerstok, m.*
 Lisfoir, m. *gladsteen, liksteen, m.*

- Lisfure, *f.* het *strijken* of *glad* maken met den *liksteen*, *n.*
- Liste, *f.* *lijst*, *naamlijst*, *naamrol*, *f.*
-civile, *n. c.* de *aan de laatste Koningen van Frankrijk verleende jaarijksche inkomsten*, *f. pl.*
- Listel,>Listeau, *m. T.* *vierkante lijst* tot *sieraad*, *f.*
- Lit, *m. bed*, *n.*; *legerstede*; *laag steenen* (in *eenen muur*), *f.*; *bedem*, *grond van een water*, *m.*
-de *fumier*, *bedding* (van *mess*), *f.*
fig. bed, *huwelijk*, *n.*
-de *vent*, *T.* *naauwkeurige rigting* van den *wind*, *f.*
- Litanies, *f. pl.* *litanijen*, *f. pl.* (*gebedden*, die *men ter eere van God en van de Heiligen zingt*).
- Listeau, *m. T.* het *leger* van den *wolf* bij *dag*, *n.*
m. pl. T. *bonte strepen* aan *doek*, *servetten* en *tafellakens*, *f. pl.*
- Liter, *v. a.* *visch* in *lagen* in de *vat* leggen.
- Litharge, *f. T.* *zilverfchuim*, *goudfchuim*, *n.*
- Lithargè, *èe*, ou *Lithargère*, *a.* met *zilver- of goudfchuim* *vervalscht*.
- Lithiasie, *f. T.* *steen*, en de *pijnlijkheid*, welke *iesand* *gevoelt*, die *met den steen* *gokweld* is, *lithiasis*, *f.*
- Lithiate, *m. T. n. c.* *beengezuurd zout*, *n.*
- Lithique, *a. T. n. c.* *acide-*, *steen-zuur*, *n.*
- Lithocolle, *f.* *diamant-lijm*, *f. en n.*
- Lithographie, *f.* *steenbetschrijving*, *f.*
- Lithologie, *f.* *verhandeling* over de *steenen*, *f.*
- Lithologue, *m.* *steenkenner*, *m.*
- Lithontriptique, *a. T.* dat den *steen* in de *mieren* of *blaas* *breekt* en *verdeelt*.
- Lithophage, *m.* *steenwormtje*, *n.*
- Lithophite, *m.* *steenplant*, *f.*
- Lithotome, *m. T. mes*, dat *men tot het steensnijden* *gebruikt*, *n.*
- Lithotomie, *f. T.* het *steensnijden*, *n.*
- Lithotomiste, *m. T.* *steensnijder*, *m.*
- Litière, *f.* *stoo* (onder de *paarden* en het *vee* in *stallen*), *n.*; *draagbaar*, *rosbaar*, *f.*
être sur la-, *zeer ziek* *zijn*.
- Litigant, *ante*, *a.* voor 't *gerogt* *twistend*, *strijdend*.
- Litige, *m.* *twist*, *m.* *geschil*, *regts-geding*, *n.*
- Litigieux, *euse*, *a.* *betwistbaar*.
- Litispendance, *f. T.* *tijd*, *gedurende* *welken een geding* *vóór 't gerogt* *dient*, *m.*
- Litorne, *sa.* *grootte lijster*, *f.*
- Litre, *f. T.* *grootte zwarte fles*, welke *binnen* en *buiten* de *kerk* met het *wapen* *geschilderd* *wordt*, *ter gedachtenis* *eens adelijken* *persoons*, *f.*
- Litre, *m. T. v.* *table des nouvelles mesures* &c.
- Litron, *m. T.* *spint* (*zakere maat*), *n.*
- Littéraire, *a.* *geleerd*, *letterkundig*.
- Littéral, *ale*, *a.* *letterlijk*.
- Littéralité, *f. n. c.* *letterlijke vertaling*, *f.*
- Littéralement, *ad.* *letterlijk*, *woordelijk*, *naar de letter*.
- Littérateur, *m.* *geleerde*, *letterkundige*, *m.* *literator*.
- Littérature, *f.* *geleerdheid*, *letterkunde*, *f.* *literatuur*.
- Liturgie, *f.* *kerkgebruik*, *n.* *liturgie*.
- Liturgique, *a.* *tot het kerkgebruik behoorend*.
- Livarde, *f. T.* *touw* dat *omwoeld* is, *n.*
- Livèche, *f.* *Javas* (*zokere plant*), *f.*
- Livet, *a. m.* het *voordeel* van den *tweeden speler* op *eene truktafel* met *beugel* en *snaar*, *n.*
- Livide, *a.* *zwart* en *blauw*, *bruin* en *blauw*, *groen* en *geel*.
- Lividité, *f.* *zwarte* *en blauwigheid* (van de *huid*), *f.*
- Livraison, *f.* *levering*, *f.*
- Liûre, *f.* *bindfel*, *bindtouw*, *n.*
T. boegspriets-feising, *f.*
- Livre, *m.* *boek*, *n.*
à -ouvert, *ad.* *vóór de vuist*; *daar het boek* *open valt*.
f. pond, *n.*; *livre* (*Fransch geld*), *m.*

- de gros, *pond vlaamsch*, *n.*
 Livrée, *f.* *liveri*, *f.*; *laksijen*, *m. pl.*
 Livrer, *v. a.* *leveren*, *overleveren*; *prijs geven*.
 fe-, *v. r.* (a. qc.) *zich aan iets overgeven*, *overlaten*.
 Livret, *m.* *boekje*, *n.*; *tafel van vermenigvuldiging of multiplicatie*, *f.*
 Lixiviation, *f. T.* *uitlooling*, *f.*
 Lixiviel, *elle*, *a.* *geloogd*.
 sel-, *loozout*, *n.*
 Lobe, *m.* *kwab*, *kwabbe* of *lel* van *de lever*, *long enz.*; *lel* (van 't oor); *helst van boonen*, *meloenen enz.*, *f.*
 Lobule, *m.* *kwabbetje*, *lolketje*, *n.*
 Local, *ale*, *a.* *plaatselijk*, *locaal*.
 Local, *m.* *plaats*, *f.* *locaal*, *n.*
 Localiser, *v. a. n. c.* *de plaats aanwijzen*.
 Localité, *f. n. c.* *plaatsgefeldheid*, *localiteit*, *f.*
 Locataire, *m. et f.* *hij of zij*, *die een huis of eene kamer huurt*, *m. en f.*
 Locati, *m. fa.* *huurkoets*, *f.* of *-paard*, *n.*
 Locatif, *ive*, *a.* *dat te huur is*.
 Location, *f.* *verhuring*; *verpachting*, *f.*
 Loch, *m. T.* *soort van zinklood*, *n.*
 Loche, *f.* *smeerling* (zokers vitch), *m.*
 Locher, *v. n.* *los hangen*, *niet vast zitten* (van een hoefijzer).
 Lochet, *m.* *soort van hak*, *m. of houweel*, *n.*
 Locman, *v.* *Lamaneur*.
 Locution, *f.* *spreekwijze*, *uitdrukking*, *f.*
 Lodier, *m.* *gestikte beddodeken*, *f.*
 Lods (et ventes), *m. pl. T.* *jaarlijksche schatting*, *welke men aan zynen heer betaalt*, *f.*
 Lof, *m. T.* *loef* (helst van een schip, dat tegen den wind gekeerd is), *f.*
 aller au-, *loeyen*.
 Logarithme, *m. T.* *rekental*, *n.* *logarithmus*.
 Logarithmique, *a. T.* *logarithmisch*.
 Loge, *f.* *hut*; *kluis*; *loots*; *ka-*
- mer*, *f.* *vertrek*, *n.*; *logie* (*der vrijmetelaren*).
 Logeable, *a.* *bewoonbaar*.
 Logement, *m.* *woning*, *f.*; *kwartier*, *logement*, *n.*; *inkwartiering*-*f.*
 T. *verschanfing*, *f.*
 Loger, *v. n.* *wonen*, *logeren*; *zijn' intrek nemen*.
v. a. *herbergen*, *inkwartieren*.
 fe-, *v. r.* *zich inkwartieren*; *zich eene woning bouwen*; *zich huisvesten*.
 T. *zich verschanfen*.
 Logette, *f.* *hutje*, *n.*
 Logeur, *m.* *die gemeubileerde kamers houdt*, *m.*
 Logicien, *m.* *redenkunstenaar*, *m.* *logicus*.
 Logis, *m.* *woning*, *f.* *huis*, *n.*; *herberg*, *f.* *logys*.
 corps de-, *deel van een huis*; *gebouw*, *n.*
 Logistique, *f. T.* *specieuse*, *letterrekenkunde*, *f.*
 Logogriphe, *m. T.* *woordenraadsel*, *n.*
 Logomachie, *f.* *woordenstrijd*, *m.*
 Loi, *f.* *wet*, *f.* *gebod*; *regt*, *n.* *magt*, *heerschappij*, *f.*
 faire la-, *wetten geven*.
 faise-, *eene wet zijn die gevolgd moet worden*.
 T. *alloof eener muntspecie*, *n.*
 n'avoir ni foi ni-, *noch om God noch om zijn gebod geven*.
 Loin, *ad. et pp.* *ver*, *wijd*.
 au-, *verre af*.
 à-, *zeer verre van elkander*.
 -de, *verre van*.
 non -de, *niet verre van*.
 bien -de, *in plaats*, *zeer ver van*.
 Lointain, *aine*, *a.* *ver*, *ver af gelegen*.
m. verre, *f.* *verschie*, *n.*
 Loir, *m.* *bergrat of rot*, *f.*
 Loisible, *a. p. u.* *geoorloofd*.
 Loisir, *m.* *tijd*, *ledige tijd*, *m.*
 gens de-, *m. pl.* *ledige menschen*, *m. pl.*
 à-, *adv.* *met gemak*, *op zijn gemak*.
 Lok, *m.* *soort van sliksartsenij*, *f.*
 Lom-

Lombaire, a. T. *tot de lenden behoorend.*
 Lombard, m. *bank van leening, f. lombard of lomberd, m.*
 Lombes, m. pl. T. *londen, f. pl. kruis, n. (van den rug).*
 Lomboyer, v. a. T. *het zaat verdikken.*
 Lombrical, ale, a. T. *wormstaltig.*
 Londre, m. *zware platboomde galei, f.*
 Long, Longue, a. *lang, langwijlig; langzaam.*
 Long, m. *lengte, f.*
 le-, prp. *langs; gedurende.*
 tirer de longue ou de-, *wegloopen.*
 de son-, adv. *zoo lang als men is, geheel uitgestrekt.*
 au-, tout au-, adv. *wijdloopig, omstandiglijk.*
 de-, adv. *van lengte, lang.*
 de longue main, adv. *van langer hand, sedert lang.*
 en faveur-, fa. *bekwaam en listig zijn.*
 Longanime, a. *langmoedig.*
 Longanimité, f. *langmoedigheid, f.*
 Longe, f. *leireep van den toom (eens paards), m.; lendenstuk, nierstuk van een kalf, n.*
 Longer, v. a. *langs iets heen gaan.*
 Longimétrie, f. *lengte-meting, f.*
 Longitude, f. *géographische of astronomische lengte, f.*
 Longitudinal, ale, a. *in de lengte strekkend of loopend.*
 Longitudinalement, ad. *in de lengte strekkend.*
 Long-pan, m. T. *lange zijde van een dak, f.*
 Long-temps, ad. *lang, langen tijd.*
 Longue, f. T. *gestrepte noot, m.; lange lettergreep, f.*
 à la-, ad. *van langzamer hand, met den tijd.*
 Longuement, ad. *godurende eenen langen tijd.*
 Longuet, ette, a. fa. *langachtig.*
 Longueur, f. *lengte; langzaamheid, f.*
 Lopin, m. fa. *stuk (eener oetbare zaak), n. hap, m.*
 Loquacité, f. *gesnap, gebabbel, n.*

Loque, f. fa. *lap, m.*
 Loquet, m. *klink (eener deur), f.*
 Loqueteau, m. *kleine klink, brekklink, f.*
 Loquette, f. fa. *stukje, n.*
 Lord, m. Lord, m. *(eertitel in Engeland).*
 Lorgner, v. a. *belonken, begluren, loeren.*
 fig. *bejagen.*
 Lorgnerie, f. fa. *belonking, begluring, f.*
 Lorgnette, f. *tuurglas, n. lorgnet.*
 Lorgneur, m. euse, f. fa. *die op iets tuurt, iets begluurt of belonkt, m. en f.*
 Lorient, m. *weeduwaal, m.*
 Lors, -de, prp. *toen, als dan.*
 dès-, ad. *van dien tijd af.*
 pour-, ad. *in dien tijd.*
 Lorsque, c. *wanneer, als, toen.*
 Lofange, f. *ruit, f. soort van vierkant, m.*
 Lot, m. *deel, aandeel, lot, n.*
 Loterie, f. *loterij, f.*
 Loti, a. fa. *gedaald.*
 Lotier, m. *lotusboom, m.*
 Lotion, f. T. *wasching, f.*
 Lotir, v. a. *verloten, verdeelen.*
 T. -une mine, *de proef van eenen erts nemen.*
 Lotisage, m. T. *proefneming van eenen erts, f.*
 Lotissement, m. *verdeling, verloting, f.*
 Loto, m. *lotto, lottospel, n.*
 Lotte, f. *aalruip, f.*
 -franche, *grondeling, m.*
 Lotus, Lotos, -m. *zekere Egyptische zeebloem, f.*
 Louable, a. *loffelijk, prijswaardig.*
 T. *behoorlijk, goed, zuiver, gezond.*
 Louablement, ad. *prijfelijk.*
 Louage, m. *huur, f.*
 Louange, f. *lof, m. lofspraak, lofsuizing, f.*
 Louanger, v. a. *loftuiten, prijzen (uit scherps).*
 Louangeur, m. euse, f. *hij of zij, die niets doet dan lof toezwaaijen of prijzen, m. en f.*
 a. n. c. *lovend, lofsprekend.*
 Loucervé, f. *wijffe van een linx, n.*

Louche, a. *scheel*.

fig. *niet geheel zuiver of duidelijk; dubbelzinnig.*

m. *duisterheid, dubbelzinnigheid, f.*

Loucher, v. n. *scheel zien.*

Louchet, m. *graffpade of spa, f.*

Louer, v. a. *verhuren; leenen; verpachten; huren; loven, prijzen.*

fe-, v. r. *zich verhuren; zich zelven prijzen.*

fe de q. ou de qc., *met iemand of met iets te vreden zijn.*

Lover, v. a. T. *een touw of eenen kabel opschieten.*

Loueur, m. *euse, f. hij of zij, die verhuurt; die prijst of vleit, m. en f.*

Louis, Louis d'or, m. *louis d'or (zeker Fransche gouden munt).*

Loup, m. *wolf, m.*

T. (pl.) *zeker kankerachtig gewzel aan de beenen, n.; pakstok, m.*

avoir vu le-, fa. *in alle zaken bedreven zijn.*

entre chien et-, *tusschen licht en donker.*

à pas de-, *met dieven treden.*

être connu comme le- blanc, f. *bekend zijn als de bonte hond.*

faut de-, m. *breede stoot aan het einde eener laan, f.*

Loup-cervier, m. *loech, lucht of linx, m.*

Loupe, f. *wen, klier, f.; vergrootglas, n.*

T. *knoest m. of uitwas op den bast der boomen, n.*

Loupeux, euse, a. T. *klier- of wen-achtig.*

Loup-garou, m. *weerwolf, m.*

fig. fa. *slag, onvriendelijk mensch, m.*

Loup-marin, m. *zeewolf, m.*

Lourd, Lourde, a. *zwaar; ongeschikt.*

fig. *lomp; plomp, grof.*

Lourdaud, m. *aude, f. lomperd, m. lomp wijs, n.*

Lourdement, ad. *op eene lompe wijze, zwaar.*

fig. *grofelijk, plompelijk.*

Lourderie, f. (Lourdise, p. u) *fa. lompeheid, domheid, f.*

Loure, f. *zeker ernstige of statige dans, m.*

Lourer, v. a. T. *noten stepen.*

Loure, f. *otter, bever, m.*

m. *hoed van beverhaar, m.*

Louve, f. *wolvin, f.*

T. *steensnijders-tang, f.; zeker werpnet, n.*

Louvet, v. a. T. *eenen steen met de steensnijders-tang in de hoogte trekken.*

Louvet, ette, a. *wolfsgraauw (van paarden sprekende).*

Louveteau, m. *jonge wolf, m.*

Louveter, v. n. *jonge wolven werpen.*

Louveterie, f. *wolfsjagt, f. (al wat daartoe behoort).*

Louvetier, m. *opperjagermeester bij de wolfsjagt, m.*

Louvoyer, v. n. T. *laveren, boegkruisen.*

Louvre, m. *louvre (voormalig Koninklijk Paleis in Parijs).*

fig. *koninklijk, vorstelijk, zeer prachtig huis, n.*

Loxodromie, f. T. *kunst, waardoor men, naar eene wiskundige rekening, leert uitvinden, waar een schip op zee aangekomen is; schuins zeiling, f.*

a. T. *was tot die kunst behoort.*

Loyal, ale, a. *echt, onvervalscht.*

fig. *rouw, getrouw, rechtschapen, opregt.*

Loyalement, ad. *getrouwelijk, opregtelijk.*

Loyauté, f. p. u. *getrouwheid, trouwheid, rechtschapenheid, f.*

Loyer, m. *huishuur, f.; loon der dienstdoden, arbeidsloon; loom, n. belooning, f.*

Luberne, f. *wijffe van den lui-paard, n.*

Lubie, f. fa. *zotte kuur, f. dwaze inval, m.*

Lubricité, f. *onkuischheid, geilheid, f.*

Lubrifier, v. a. T. *glibberig, glad maken.*

Lu-

Lubrique, a. *ontuchtig, onkuisch, geil.*
 Lubriquement, ad. *onkuischelijk.*
 Lucarne, f. *dakvenster, n.*
 Lucide, a. *helder, lichtend.*
 n. c. *intervalle-, goede buit of vlaag, f.*
 Lucifer, m. *morgen of avondster, Venus, f.; duivel, m.*
 Lucratif, ive, a. *voordeelig, winstgevend, lucratief.*
 Lucre, m. p. u. *winst, f. voordeel, gewin, n.*
 Luette, f. *haig (in de keel), f.*
 Lueur, f. *schijnsel, licht, n. glans, m.*
 fig. *ligte schijn, m.*
 Lugubre, a. *treurig, droevig, naar.*
 Lugubrement, ad. *op eene treurige wijze.*
 Lui, pr. *hij, hem, aan hem, haar, aan haar, aan denzelve, aan dezelve of hetzelfde.*
 *Luire, v. n. *schijnen, lichten; schitteren, glans geven.*
 Luifant, ante, a. *schijnend, lichtend; schitterend, glans gevend.*
 Lumière, f. *licht, n. brandende kaars, f.*
 fig. *kennis, f. doorzigt, inlichting, opening, onderrigting, f. verstand; leven, n. pl. kundigheden, f. pl.*
 T. *laadgas (van een schietgeweer); gat, waardoor het licht, de lucht enz. komt; pompgat, n.*
 Lumignon, m. *pit eener brandende kaars, f.; endje kaars, n.*
 Luminaire, m. *lichtgevend ligchaam, n.; verlichting (vooral in kerken), f.*
 fa. *gezigt, n.*
 Lumineux, euse, a. *helder, blinkend, schitterend.*
 Lunaire, a. *dat tot de maan behoort. f. maankruid, n.*
 Lunaison, f. *loop van de maan, m. maanverwisseling, f.*
 Lunatique, a. *maanziek, maanzuchtig.*
 fig. fa. *dwaas, gek, koppig, eigezinnig.*
 Lundi, m. *maandag, m.*

Lune, f. *maan, f.*
 T. *zilver, n.*
 prendre la- avec les dents, *iets onmogelijks ondernemen.*
 aboyer à la-, v. *aboyer.*
 avoir des-, *kuren hebben.*
 faire un trou à la-, *mat de moerder zon vertrekken.*
 visage de pleine-, *dik, vol; gezigt, n.*
 Lunette, f. *vergrootglas, n. bril (van een heemelijk gemak), m.*
 T. *rand, waarin het glas van een zakuurwerk gezet wordt; bril van een' kapoen of ander gevogelte (stuk tuschen den hals en de maag), m.*
 -d'approche, *verrekijker, m.*
 Lunettes, pl. *bril, m.; gaten in een gewelf, waardoor men het licht onvangt, n. pl.; soort van onderwal of walgang, m.; oogleden der paarden, n. pl.*
 Lunetter, v. n. fa. *brillen, brillen dragen.*
 Lunettier, m. *brillemaker, m.*
 T. *brilledrager, m.*
 Lumule, f. T. *figuur, welke de gedaante eener halve maan heeft, f.*
 Lupin, m. *vijge- of boksbou, f. lupyn of lupinus.*
 Lupinaire, m. *koopman in laptjnen, m.*
 Lustrale, a. f. *eau-, wijwater daer heidensche Priesters, n.*
 Lustration, f. T. *zuiveringsofferande der heidgenen, f.*
 Lustre, m. *glans, luister; luister (soort van water, waardoor de glans op peltierijen en hoeden gemaakt wordt), m.*
 fig. *roem, m. pracht; kristallen kroon of kroon met verscheidene armen, f. luster; (in een' dichterlijken zin) tijdperk van vijf jaren, n.*
 Lustror, v. a. T. *luisteren, glanzzen.*
 Lustreux, m. *die luister of glans geeft, glanzzer, m.*
 Lustrine, f. *soort van zijden stoffe, f.*
 Lustroir, m. T. *rand, waarmede men polijst, m.*

Lut, m. T. leem, n.
 Lutation, f. T. *beskryfing met leem*, f.
 Luter, v. a. T. *met leem beskryven*.
 Luth, m. *luit*, f. (zeker speeltuig).
 Luthéranisme, m. *lutherdom*, n.
 Luthérien, m. enne, f. a. *luthersch*.
 m. et f. *lutheraan*, m. *hij of zij, die der Lutherfche leer is toegedaan*, m. en f.
 Luthier, m. *luitmaker*, m.
 Lucin, m. *spook*, *nachtgezigt*, n.
kweldrommel, m.
 fig. fa. *drek en zeer darsel kind*, n.
 Lutin, v. a. fa. *plagen, kwellen*.
 v. n. *als een spook aangaan, weeten*.
 Lutrin, m. *lesenaar (in't koor)*, m.
 Lutte, f. *worsteling, f. strijd*, m.
de haute-, door magt, met eens verhevene hand.
de bonne-, zonder bedrog.
 Lutter, v. n. *worstelen, strijden*.
 Lutteur, m. *worstelaar, strijder*, m.
 Lutation, f. *uttleding, verrekking (der leden)*, f.
 Luxe, m. *overdaad, praecht, welde*, f. *luxe*.
 Luxer, v. a. *verrekken*.
 Luxueux, euse, a. n. c. *overdadig, verkwistend*.
 Luxure, f. T. *ontucht, onkuisheid, geilheid*, f.
 Luxurieux, euse, a. *ontuchtig, onkuisch, geil*.
 Luzerne, f. *spurris*, f. (soort van klaverhooft, dat gemeenlijk drie maal des jaars gemaaid wordt); *kanaris-zaad*, n.
 Luzernière, f. *spurrisland*, n.
 Lycanthrope, m. *weerwolf, ijlhoofdige, die zich verbaald een wolf te zijn*, m.
 Lycanthropie, f. *ijlhoofdigheid*, f.
 Lycée, m. *lyceum*, n. *sehool van Aristoteles*, f.
 fig. *elke plaats, die tot openlijke leering gebruikt wordt*, f.
 Lymphatique, a. T. *vaisseaux-, wateraion (in het menscheelijke ligchaam)*, n. pl.

Lymphhe, f. T. *waterachtig vócht*, n. *lymphe*.

Lynx, m. *lucht, linx*, m. (zeker dier).

Lyre, f. *lier*, f.

Lyrique, a. T. *lijrisch*.

poëme-, lierzang, m.

M.

M, M, *twaalfde letter van het Alphabet*, f.

Ma, pr. *mijn, mijne*.

Macaf, m. T. *koppel-streep*, f.

Macaron, m. *amandel- of bitter koekje*, n.

Macaronée, f. *soort van komiek gedicht in een' makaronischen stijl*, n.

Macaroni, f. *klompjes deeg, in reepjes gesneden, en in water, melk, zout en boter, met wat parmezaan gekookt*; n. pl. *maccaroni (lekkernij bij de Italianen)*.

Macaronique, a. T. *macaronisch (van verzen sprekende, waarin men aan woorden eener lage spreekwijze een' Latijnschen uitgang geeft)*.

Macération, f. *afmatting, kwelling des ligchaams door vasten en kassijdngen*, f.

T. *weeking, uitweeking (eener plant enz.)*

Macérer, v. a. T. *afmatten, kwellen, kassijden; laten weken*.

Maceron, m. *peterselie van Macedonie*, f.

Mâche, f. *veldsalade*, f.

Mâchecoulis, Mâchicoulis, m. T. *soort van uitstekende borstwering in de oude tijden, boven om eenen toren, met gaten onder aan, om daardoor steenen op de belegeraars te werpen*, f.

Mâchefer, m. *hamerslag (van ijzer of staal)*, m.

Mâchelière, a. f. *dent*, ou *Mâchelière*, f. *bak- of maaltand*, m.

Mâchemoure, f. *brokken van scheepsbesluit*, n. pl.

Mâcher, v. a. *kaauwen; voorkaauwen*.

-Les morceaux à q. *het zwaarste werk doen.*
 -à vide, *zien eten en zelf niet kunnen eten.*
 -de haut, *fa. zonder eetlust eten.*
 ne pas- qc. *fig. fa. ronduit zeggen.*
 Mâcheur, *m. euse, f. kaauser, m. kaauser, f.*
fa. sterke eter, m. -eetster, f.
 Mâchicatoire, *m. kaauser-arsenij, f.*
 Machicot, *m. koordenaar (in de Hoofdkerk te Parijs), m.*
 Machinal, *ale, a. werktuigelijk, machinaal.*
 Machinalement, *werktuigelijk.*
 Machinateur, *m. aanlegger, brouwer of smeder (van een schietstuk), m.*
 Machination, *f. brouwing of smeding (van kwaad), f. listige, booze aanslag, m. machinatie, f.*
 Machine, *f. kunstwerk, werktuig, n. machine, f.*
-infernale, zeker schip, met brandstoffen enz. gevuld.
fig. kunstgreep, m.
 Machiner, *v. a. iets kwaads brouwen of smeden, een' kwaden aanslag maken.*
 Machiniste, *m. kunstwerkmaker, kunstwerker, machinist, m.*
 Machinoir, *m. T. werktuig, waarmee men de stekken van de polvijen wit maakt, likhout, n.*
 Mâchoire, *f. kakebeen, n. kinnebak, f.*
fig. fa. man, die slecht spreekt.
T. bek eener schroef; bek aan de haan van een schietgeweer, m.
 Mâchonner, *v. a. met moeite of langzaam kaausen.*
 Mâchur, *m. T. drukkers jongen die alles bederft, m.*
 Mâchurer, *v. a. fa. bekladden, besmeren, kwalijk drukken.*
 Macis, *m. foelie, muskaatbloem, f.*
 Mâcle, *f. soort van water-kastanje, f.*
 Maçon, *m. metselaar, m.*
fig. fa. een die fijnen arbeid grof bewerkt.

T. *vrijmetselaar, m.*
 aide à-, *opperman, m.*
 Maçonage, *m. metselwerk, n.*
 Maçonner, *v. a. metselen; toemetselen.*
fig. broddelen, slechts werk maken, knoeijen.
 Maçonnerie, *f. metselwerk, n.; kunst van metselen, f.*
 T. *vrijmetselarij, f.*
 Macque, *f. hennep-braak, f.*
 Macquer, *v. a. hennep braken.*
 Macreuse, *f. meer-eend, soort van zwarte wilde eend, f.*
 Macrocosme, *m. T. groote wereld, f.*
 Maculation, *f. bekladding, bemorsing, f.*
 Maculature, *f. vuil papier, dat tuschen den doek en de pers van eenen plaatdrukker ligt; scherp papier, misdruk; grof pakpapier, n. maculatuur, f.*
 Macule, *f. T. zonnevlek, sproet, f.*
 Maculer, *v. a. bekladden, bemorsen.*
v. n. affmetten, afgeven (van gedrukte bladen sprekende).
 Madame, *f. Mesdames, pl. vrouw, mevrouw, f.*
 Mademoiselle, *f. Mesdemoiselles, pl. mejuffer, juffer, jufvrouw, f.*
 Madré, *ée, a. gespikkeld, gevinkt, fig. fa. loos, doortrapt, gestopen, listig, f.; looze, doortrapt vrouw, f.*
 Madrépore, *m. gewas, dat in zee tot een' steen geworden is, n. madrepora.*
 Madrier, *m. balkplank, zware eiken plank, f.*
 Madrigal, *m. soort van gedicht, n. madrigal.*
 Madrure, *f. seeken, n. of vlek, f. (op het vel van eenig dier); ader (in zeker soort van hout), f.*
 Maësral, *m. T. noordwestewind, m.*
 Maëstraliser, *v. n. T. zich naar het noordwesten draaijen (van de magneetnaald sprekende).*
 Mafflé, *ée, a. fa. dik van wangen, dikbekkig.*
 Magazin, *m. pakhuis, voorraadhuus, magazyn; hondenest, m.*
 M m a Ma-

Magasinage, m. *pakhuis huur*, f.
 Magasinier, v. a. p. u. in het pak-
 huis leggen.
 Magasinier, m. *pakhuismeester*, m.
 Magdaléon, m. *rol pleisters*, f.
 Mage, m. *wijze of wijsgeer bij de*
Perfen, m.
 Mage, a. *juge*, zekere regter in de
 Provincie van Languedoc, m.
 Magicien, m. *ienne*, f. *soovenaar*,
 m. *sooveres*, f.
 Magie, f. *sooverkunst*, *sooverij*, f.
blanche, *natuurlijke soover-*
kunst, f.
noire, *zwartekunst*, *duivels kunst*, f.
 fig. *het betooverende*.
 Magique, a. *sooverkunstig*, *beto-*
overend.
 Magister, m. *dorpschoolmeester*, m.
 Magistère, m. *grootmeesterschap*
van Malta, n.
 T. *meesterpoeder*, n.
 Magistrat, ale, a. *meesterachtig*,
heerschachtig, *trossch*.
 T. *ligne magistrale*, *hoofdomtrek*
eener vesting, m.
 magistralement, ad. *op eene mees-*
terachtige wijze.
 Magistrat, m. *overheid*, f.; *over-*
heids magistraats-persoon, m.
 Magistrature, f. *overheids-ambt*, n.
regering, f.
 Magma, m. T. *zetsel of bezinksel*
van uitgedrukte sappen, n.
 Magnanime, a. *grootmoedig*.
 Magnanimité, f. *grootmoedigheid*, f.
 Magnésie, f. *magnesia* (zeker ge-
 neesmiddel), f.
 Magnétique, a. *het geen van den*
zeilsteen is of komt, *magnetisch*.
 Magnétisation, f. u. c. *kuur of gene-*
zing door middel van den zeilsteen
of den magneet, *magnétisering*, f.
 Magnétiseur, v. a. n. c. *eene kuur of*
genezing door middel van den
zeilsteen of magneet verrigten,
magnétiseren.
 Magnétiseur, m. n. c. *die zoodanige*
kuur verrigt, *magnétiseerder*, m.
 Magnétisme, m. *kracht van den*
zeilsteen, f. *magnetismus*, n.
 Magnificence, f. *pracht*, *heerlijk-*
heid, f.

Magnifier, v. a. (oud woord) *prij-*
zen, *roemen*, *verheerlijken*.
 Magnifique, a. *prachtig*, *heerlijk*,
kostbaar.
 fig. *zeer hoogdravend*, *verheven*.
 Magnificement, ad. *met pracht*,
heerlijk.
 Magot, m. *grootte nap*, m.; *leelij-*
ke, *mismaakte figuur*, *Chinee-*
sche pop, f.
 fig. *fa. verborgene schat*; *een*
leelijk man, m.
 Mahaleb, Magaleb, m. *kern van*
kleine vruchten, *veel naar eene*
kers of kars gelijkende, *in een'*
groeven en zeer dunnen bast,
uit Engeland en Frankrijk af-
komstig, f. *semen magaleppé* of
 magalép.
 Mahométan, m. ane, f. *mahome-*
taansche man of vrouw, m. en
 f.; *mahometausch*.
 Mahométisme, m. *mahometansch*
geloof, n. *turksche godsdienst*, m.
 Mai, m. *Mei*, *weimaand*, *bloes-*
maand, f.; *meiboom*, m.
 T. *traliwerk om touwen uit te*
lekken, n; *trag*, *bakrag*, m.
 Maidan, m. *marktylk in het Oes-*
ten, n.
 Maire, v. Maire.
 Majesté, f. *hoogheid*, *heerlijkheid*,
grootmagtigheid, *majesteit*, f.
 Majestueux, ad. *deftig*, *stellig*,
met deftigheid.
 Majestueux, eufe, a. *deftig*, *hoog*
achtbaar, *statelijk*, *majestueus*;
hoogdravend.
 Majeur, eufe, a. *mondig*, *meerder-*
jarig; *groeter*, *hooger*, *gewichtiger*.
 force-, *hoogere* (onwederstaanbare)
 magt.
 partie-, *grootst gedeelte*, n.
 Majeure, f. T. *eerste stelling eener*
sluitrede, f. *major*.
 Maigre, a. *mager*.
 jour-, *vastendag*, *bij de Roomsche*
gezinden, m.
 fig. *dor*, *schraal*, *mager*, *gering*.
 m. *mager*, *mager vleesch*, n. 3
vasten-spijs, f.
 ad. *faire ou manger*, *geen vleesch*
eten.

Maigrelet, Maigrer, cife, a. fa. *magerachtig, schraaltjes.*
 Maigrement, ad. fig. fa. *mager, spaarzaam, schraal.*
 Maigreur, f. *magerheid, schraalheid, f.*
 Maigrir, v. u. *mager worden, vermageren.*
 Mail, m. *malie, houten kolf, waarmede men in de maliebaan staat, f.; maliespel, n.; malie-baan, f.*
 Maille, f. *beek (van breiwerk), m.; maas (van netten); malie (ijzeren ringetjes, waarmede men eenen wapenrok voert); vlek in het oog; vlek, op de veeren der patrijzen; (in vroeger-tijden) eene kleine koperen munt, f.*
 Maille, ée, p. et a. fer-, *ijzeren tralis van een glasraam, f.*
 Mailleur, v. a. p. u. *met een' malie-rok wapenen; breijen; wazen in een net maken.*
 se-, v. r. *bonte vlekken krijgen (van patrijzen sprekende).*
 Mailles, m. *houten hamer, m.*
 Mailletage, m. *bespijking van de kiel eens schips, f.*
 Mailleter, v. a. *de kiel van een schip bespijkeren.*
 Mailloche, f. *beukhamer, m.*
 Maillos, m. *luijer of luur, feitel, f.*
 Maillure, f. *spikkeling, f. bonte vlekken der valken, f. pl.*
 Main, f. *hand, f.; handschrift, n.; voorhand, f.; trek (in het spel), m.; boek papier, n.*
 T. *voet der valken enz.; haak, m.; groote zijden kwast, m. of koord, f. (in eene koets); bok (eener koets), m.; rank aan eenen wijnstok, f.*
 homme de-, *man die doorzet, enz.*
 mettre l'épée à la-, *den degen trekken.*
 faire-basfe, *neerslabelen, over den kling doen springen.*
 faire sa-, *zijne schaapjes scheren.*
 hau à la-, *met veel gezag, stoutelijk.*
 tour de-, *handgreep, m.*
 sous-, *in 's geheim.*
 bride en-, *voorzigtiglijk.*
 main-chaude, f. *handje plak of klap, n.*

main d'oeuvre, *daghuur, f. maakloon, m. handwerk, n.*
 de- en-, *van hand tot hand.*
 coup de-, *stout bestaan, n.*
 lever la-, *zweren, een eed doen.*
 pl. baisfer les-, *de groetenis doen.*
 mettre aux-, *handgemeen doen worden.*
 en venir aux-, *handgemeen worden.*
 être aux-, *vechten.*
 à pleines-, *rijkeltijk, volop.*
 battre des-, *in de handen klappen.*
 donner les- à qc. *iets toestaan, bewilligen.*
 Main-forte, f. T. *handbieding aan het regt, f. geweldiger hand; gewapender hand.*
 Main-levée, f. T. *opheffing van een geregtelijk beslag, f.*
 Main-mise, f. T. *beslag, arrest op iets, n.*
 Main-morte, f. gens de-, T. *dienstbare, lijfeigene lieden, wier goederen aandan Heer komen, m. pl. fig. hard (staan enz.)*
 Maint, ainte, a. p. u. *veel, verscheiden.*
 Maintenant, ad. *tegenwoordig, nu.*
 *Maintenir, v. a. *handhaven, onderhouden, bewaren, beschermen, de hand bieden, voorstaan, verdedigen, bevestigen.*
 se-, v. r. *zich handhaven, zich staande houden, in denzelfden staat blijven.*
 Maintenu, f. *handhaving, verdediging, bevestiging, f.*
 Maintenien, m. *behoud, n.; handhaving, f.; gelaat, n. gestalte, houding, f.*
 Major, m. *Majoer, m.*
 Etat-, *staf, generaal staf, m.*
 Majorat, m. T. *regt van den oudsten zoon, n.*
 Majordome, m. *opperhofneester, m.*
 Majorité, t. *mondigheid, f.; majoorschap, n.; meerderheid van stemmen, f.*
 Mairain, v. Merrain.
 Maire, m. *opperschout; hoofd-officier, maire, m.*
 Mairie, f. *ambt, n. waardigheid; f. huis van een' maire, n.; Meijerij, f.*
 Mais, c. *maar, doch, enster.*
 Mais, m. *turkisch koren, n.*

Maison, f. huis, gebouw, n.
 Maisonnée, f. huisgezin, n.
 Maisonnement, f. klein huis, huisje, n.
 Maître, m. heer; meester; werkbaas;
 leeraar, m.

-autel, hoog altaar, n.
 être passé dans, kundig, geoeffend, schrandel, listig.
 se faire passer, baas worden.
 fripon, fourbe, &c. f. aartsfchelm, enz.

Maître-ès-arts, meester in de vrije kunsten, m.

Maitres, pl. ruiters, m. pl.

Maitresse, f. vrouw, meesteres; waardin; leeryrouw, matres; vrijster, minnares, beminde, f.
 -femme, fa. bazin, kloekvrouw, f.

Maîtrise, f. meestersragt, meesterfchap, n. gilde, f.

Maîtriser, v. a. overheerschen, vermeesteren.

Majuscule, f. à. lettre-, groote, hoofdletter, f.

Mal, m. kwaad, n.; smart, f. verdriet, n.; pijn; schade, f. nadeel, n.; ziekte, f.
 ad. kwalijk, slecht, erg, in een' ongunstigen toestand.

Malachite, f. zekere donkergroene steen, m.

Malacie, f. T. last, m. belustheid, f. (vooral bij zwangere vrouwen).

Malactique, a. et m. weekmakend geneesmiddel, n.

Malade, a. ziek, krank; ongesteld. m. et f. zieke, kranke, m. en f.

Maladie, f. ziekte, krankheid, f. fig. zucht, f. verlangen, n.

du pays, heimwee, n.

Maladif, ive, a. ziekelijk, zwak.

Maladrerie, f. Lazarus-huis, n.

Maladresse, f. louphheid, onbehendigheid, onhandigheid, f.

Maladroit, oite, a. loup, onhandig.

Mal-adroitement, ad. onhandiglijk, op eene lompe wijze.

Malagme, m. T. soort van verzachtende of weekmakende pap, f.

Malaguette, f. (m.) soort van Sexegalsche peper, f.

Malak, m. maleijfche taal, f.

Malaise, m. ongemak, n. ongelegenheid, f. moeilijke ffaat, m.

Malaisé, ée, a. moeilijk, zwaar; ongemakkelijk; arm, bekrompen.

Mal-aisément, ad. moeilijk, met moeite, bezwaarlijk.

Malandres, f. pl. T. kloven of kerven in de kniebogen der paarden, f. pl.; verrotte knoesten in het hout, m. pl.

Malandreux, eufe, a. verrot, beschadigd (van hout sprekende).

Malapre, m. T. lompe, ongeschikte zetter, die zijne kopij niet lezen kan, m.

Mal-à-propos, ad. ontfijdiglijk, ongelegen, te onpas.

Malart, m. wilde eend, f.

Malate, m. T. n. c. -de chaux, appezzure kalk, m.

Malavise, ée, a. onbedacht, onbezonnen, onverftandig.

Malaxer, v. a. T. door kneden enz. week maken.

Malbâti, le, a. fa. kwalijk gebouwd; mismaakt, lompe.

Malcontent, ente, a. kwalijk te vreden, overgenoegd.

Mâle, m. man, m. mannetje (van een dier), n.

a. mannelijk.

fig. edel, manmoedig, fterk.

Malebête, f. fa. boos dier, n. gevaarlijk mensch, m.

Malédiction, f. vloek, m. vervloeking, f.

Maléfalm, f. fa. groote hongersnood, m.

Maléfice, m. kwaad, n. of schade (van tooverij komende), tooverij, f.

Maléficié, ée, a. fa. betooverd.

Maléfique, a. T. van een' kwaden invloed (van planeten).

Malencontre, f. p. u. ongeluk, onheil, n. ramp, m. moeilijkheid, f.

Malencontreux, eufe, a. fa. p. u. ongelukkig, rampspoedig.

Mal-en-point, ad. fa. kwalijk gesteld, in eenen slechten ffaat.

Mal-entendu, m. misverftand, n.; dwaling, f.

Mal-enuit, f. slechte nacht, m.

Malépeste, i. fa. de duiker! enz. (soort van vloek).

Mal être, m. kwalijk bevinden, n.

Malévole, a. fa. ongenegen, ongunstig, kwalijk gezind.

- Mal-façon, f. wanſtand, miſtand, m. gebrekin's maken van eenig werk, n. ſig. bedrog, n.
- Mal-faire, v. n. kwalijk doen, kwaad doen.
- Mal-faifance, f. p. u. boosaardigheid, ſlechte behandeling, f.
- Mal-faifant, ante, a. boosaardig, kwaadaardig, geneegen tot kwaad doen.
- Mal-fait, aite, a. misbeuwd, miſſimmerd; miſmaakt, wanſchappen; onheusch, onbevallig; ſnood, kwaadaardig.
- Mal-facteur, m. kwaaddoender, miſdadiger, booswicht, m.
- Mal-gracieux, euſe, a. fa. onbeleefd, onheusch, lomp.
- Malgré, pp. in wederwil, tegen wil en dank, ondanks, niſtegeenſtaande.
- Mal-habile, a. onbedreven, onervaren, vnhandig.
- Mal-habileté, f. onbedrevenheid, onervarenheid, onhandigheid, f.
- Mal-herbe, f. onkruid, n. (zekere plant voor verwen).
- Mal-heur, m. ongeluk, onheil, n. rampſpoed, m.; ongeval, n. -à l i. wee!
- par-, malheureuſement, ad. ongelukkiglijk, bij ongeluk.
- Mal-heureux, euſe, a. ongelukkig, rampſpoedig; ellendig, rampzalig; loos, ſnood.
- Mal-honnête, a. onbetamelijk, onbeleefd, onheusch; onredelijk, ſlecht.
- Mal-honnêtement, ad. onbeleefdelijk, op eene onbetamelijke wijze.
- Mal-honnêteté, f. onbetamelijkheid, onbeleefdheid, onheuschheid; onredelijkheid, f.
- Malice, f. boosheid, kwaadaardigheid; argliſtigheid; ſnoodheid, gwisarij, f. moedwillige ſtreck, m.
- Malicieuſement, ad. kwaadaardiglijk, moedwilliglijk.
- Malicieux, euſe, a. booswaardig, argliſtig; ſchelmachtig.
- Malignité, f. boosheid; boosaardigheid, f.
- Malin, igne, a. ondeugend; boosaardig, boos; wadeelig (van zaken). m. de duivel, m.
- Maline, f. T. ſpringvloed, m.
- Malingre, a. fa. zwak, magteloos, uitgeceerd.
- Mal-intentionné, ée, a. kwaadwillig, kwalijk gezind.
- Malique, a. T. n. e. acide-, appelzuur, m.
- Mal-jugé, m. T. kwalijk uitgewezen vonnis, n.
- Malle, f. valies, n.; kleine reiskoffer, m.; korſ, m. of kaſt, f. (der marketenters of zoetelaars).
- Malléabilité, f. buigzaamheid, taaiheid onder den hamer, f.
- Malléable, a. buigzaam, dat den hamer verdragen kan.
- Mal-leole, m. knokkel van den voet, m.
- Malletier, m. valiezenmaker, n.
- Mallote, f. klein valies enz. n.; rafſel, m.
- Mallier, m. poſtpaard, dat het valies draagt; ſtulpaard voor eene poſtchais, n.
- Mal-mener, v. a. mishandelen, leed of kwaad aandoen.
- Malotru, m. ue, f. fa. ellendig, naakt, berooid, miſmaakt mekſch, m.
- Mal-plaiſant, ante, a. onaangenaam, onbelagelijk, moeilijk.
- Mal-propre, a. vuil, morſig, onzindelijk; ongeſchikt, onbekwaam.
- Mal-proprement, ad. morſig, op eene onzindelijke wijze.
- Mal-propreté, f. vuiligheid, morſigheid, onzindelijkheid; ongeſchiktheid, onbekwaamheid, f.
- Mal-sain, aite, a. ongezond.
- Mal-séant, ante, a. onbetamelijk, onbehoorlijk, onvoegzaam.
- Mal-sémé, ée, a. T. met kromme, ongelijke euden (van hoornen ſprekende).
- Mal-ſonnant, ante, a. T. kwalijk luidend, aanſtotelijk.
- Malt, m. mout, n.
- Maltôte, f. fa. knevelarij, afperſing van geld, f.
- Maltôtier, m. knevelaar, afperſer van geld, m.
- Maltraiter, v. a. mishandelen; onrecht aandoen.
- Malvacées, a. f. pl. T. plantes-, planten, welke tot het geſlacht der maluwe of malva behooren, f. pl.

- Malveillance, *f.* haar, *m.* vijandschap, ongenegenheid, *f.*
 Malveillant, ante, *a. p. u.* kwalijk gezind.
m. kwalijk gezinds, *m.*
 Malversation, *f.* ongetrouwheid in het bedienen van eenigen post, *f.*
 Malverfer, *v. n.* zich in eenen post kwalijk gedragen.
 Malvoisie, *f.* malvezei, malvasia (zekere wijn), *m.*
 Malvoulu, *ue, a.* gehaat, kwalijk gezien.
 Maman, *f.* mama (in plaats van moeder), *f.*
 Mamelie, *f.* borst, mam, *f.*; uijer (eener koe), *m.*
 Mamelon, *m.* tepel eener vrouwenborst, *m.*; wratsje op de huid, *f.*
 Mamelonné, *ée, a. T.* wrattenvormig.
 Mamelu, *ue, a.* zwaar van boezem, groot van borsten.
 Mammaire, *a. T.* veines, borstaders, *f. pl.*
 Manant, *m.* ingezeten van een dorp of vlek; boer, lompert, *m.*
 Mancelle, *f.* ketentje aan den hals der karpaarden, *n.*
 Mancenillier, *m.* manzanillo (zekere vergiftige boom), *m.*
 Manche, *f.* mouw, *f.*
T. waterlang, mammiering, *f.*
pl. T. vleugels van een bataillon, *m. pl.*
 Manche, *m.* steel, *m.* greep, *f.* hecht, *n.*; ploegstaart; hals eener viool of vedel enz., *m.*
 Manchérons, *m. pl.* ploegstaart, *m.*
 Manchester, *m.* manchester (soort van katoenen fluweel), *m.*
 Manchette, *f.* lob of lub, *f.* manchet.
 Manchon, *m.* mof (zeker bontwerk), *f.*
 Manchot, *ote, a.* éénhandig, aan ééne hand verminkt.
 Mandarin, *m.* mandarijn (voornaam persoon in China), *m.*
 Mandar, *m.* mandaat, bevel van de overheid, *n.*; volmagt, *f.*
n. c. poeieren geld, dat in Frankrijk de Assignaten veryan-gen heeft, mandaat, *n.*
- Mandataire, *m.* een, aan wien de Paus eenig openstaand kerkelijk ambt toegewezen heeft; gevolmagtigde, *m.*
 Mandement, *m.* bevel, *n.* last, *m.*; voorschrift, *n.* mandement.
 Mander, *v. a.* melden; gebieden, bevelen; bijdrénroepen; ontbieden, dogyaarden; berigten.
 Mandibule, *f. T.* kinnebak, *f.*
 Mandille, *f.* soort van overrok of mantel voor lakeijen enz., *m.*
 Mandoline, *f.* kleine citer, mandoline, *f.*
 Mandore, *f.* kleine soort van luit, *f.*
 Mandragore, *f.* mandragora (zekere wortel).
 Mandrin, *m. T.* kluw; doorslag, *m.* (zeker werktuig).
 Manducation, *f. T.* het eten, nuttigen (bij 't avondmaal), *n.*
 Manéage, *m. T.* het in- en uitladen met de handen op koopvaardijfchopen, waartoe de matrozen verplicht zijn, zonder daarvoor iets te kunnen vorderen, *n.*
 Manège, *m.* rijfchool, manegie; rijbaan, *f.* rijkhuis, *n.*; rijkunst, *f.* fig. geheime onderhandeling, *f.* listig gedrag, *n.*
 Manequin, *v.* Mannequin.
 Manes, *m. pl.* zielen der afgestorvenen, schimmen, *f. pl.*
 Manganète, *f. T.* bruinbeen, *m.*
 Mangeable, *a.* eetbaar.
 Mangeaille, *fi* voeder, eten (voor de vogels), *n.*
 Mangeant, ante, *a.* etend.
 Mangeoire, *f.* vreetrog, *m.* krib, *f.*
 Manger, *v. a.* eten, voedsel nemen; invreten, inroeten.
fig. vreten, opreten; opteren, verkwisten.
 -les mots, (woorden) kaauwen, opeten.
 à-, *fa.* zeer lief.
 se-, *v. r.* opsloppen, in elkander smelten (van klinkletters).
 se-ou-le blanc des yeux, *fa.* sterk twisten of elkander bekijken.
m. etc. n. slijze, *f.*
 Mangerie, *f.* vretèrij, gulzigheid, verslinding, *f.*

fig. fa. onregtvaardige afdwinging, afpersing, afkneveling, f.
 Mangeur, m. eufé, f. eter, vreter, m. eetster, vreetster, f.
 -dimages, de saints, schijnheilige, pilaarbijster, m.
 Manieure, f. gaatjes, welke de motten in de stiften bijten, n. pl.
 Maniable, a. handelbaar, gedwee, toegevend.
 Maniaque, a. dol, onzinnig, maanziek.
 Manichordion, m. T. klavikordium (soort van muziek-instrument), n.
 Manicle, f. T. lederen duinring, m. pl. hardboeijen, f. pl.
 Manie, f. dolheid, woede, uitzinnigheid; razende zucht tot iess, f.
 Manicement, m. behandeling; beweging der ledematen, f.
 fig. bewind, bestuur, n. regering, f.
 Manier, v. a. met de handen aangrijpen, behandelen, gevoelen; onder handen hebben, belegen, handhaven; omschepjen (het koren).
 fig. regeren, besturen, behandelen. au-, ad. bij 's aanroeren of gevoelen.
 Manière, f. aard, m. wijze, gewoonte, f.
 T. manier, handeling, f.
 de-que, ad. zoo dat.
 pl. manieren, wijzen van doen, f. pl. handel en wandel, w.
 par-de, bij wijze van.
 par-d'acquit, nalatig, op eensse wijze.
 Manière, ée, a. gemaakt, gedwongen, gekunsteld.
 Maniériste, m. schilder, die zijne eigene vinding volgt, m.
 Manicette, f. T. wischlap der lijnwaaddrukkers, m.
 Manifestation, f. bekendmaking, openbaring, f.
 Manifeste, a. klaar, openbaar, blijkbaar.
 m. verklarings-verdedigings-schrift, manifest, n.
 Manifestement, ad. openbaarlijk, openlijk, klaarlijk.
 Manifeste, v. a. openbaren, bekend maken.

fe-, v. r. zich openbaren, zich betoonen; bekend worden.
 Manigance, f. fa. loosheid, doortraptheid, kunstgreep, f.
 Maniaancer, v. a. fa. bedriegen, betrekker.
 Manille, f. manille (tweede matador in het omberspel).
 Manipulation, f. T. behandeling, bewerking, f.
 Manigule, m. T. kruisband voor de borst der priesters, m.; bande voetvolk onder de oude Romeinen, f.; handvol, m.
 Manipuler, v. a. n. c. behandelen, beërbeiden.
 Manipuleur, m. n. c. geheime onderhandelaar, m.
 Manique, f. T. handleder, n.
 Maniveau, m. plat korfsje of bennetie zonder hengsel, n.
 Manivelle, f. spijl in een rad, f.; schroeffleutel, schroeffstok; handboom om iets toe of om te draaijen, m.
 Manne, f. manna, f. honigdauw, m.; mand, tafelman, f.
 fig. voortbrengsel. dat zeer overvloedig in een land is, m.
 -d'enfant, teonen wieg, f.
 -céléste, fig. het woord Gods.
 Mannequin, m. hooge ronde korf, draag of markt korf, m.
 T. lee- of ledeman, m. (zeker bewegbare pop, welke men in allerhande houdingen plaatsom kan).
 Mannequinage, m. T. beeldhouwerswerk, n.
 Mannequiné, ée, a. T. te gedwongen (in de Schilderkunst enz.)
 Manœuvre, m. dagwerker, daghuurder; metselaars-knecht, opferman, m.
 f. T. het loopende en staande wand (al het souwwerk) van een schip; gebruik, n. en wetschap van hetzelfde; verandering in de stellingen of position en in de bewegingen van een schip of leger, f. manoeuvres.
 fig. goed of kwaad beleid in de uitvoering van eenigen aarslag, n.

Manoeuvrer, v. n. et a. T. *de touwen, zeilen enz. regeren; veranderingen in de politien of bewegingen van een leger enz. maken, manoeuvreren.*

fig. *maatregelen nemen, beschikken.*

Manoeuvrier, m. *bevaren zeeman, m.*

Manoir, m. fig. *woning, woonplaats. f.*

Manouvrier, m. *handwerksman, daglooner, m.*

Manque, m. *gebrek, n.*

de-, ad. *ontbrekend.*

-de, ad. *bij gebrek van.*

Manquement, m. *gebrek, n.; niet volbrenging, f.*

Manquer, v. n. *feilen, ontbreken, gebrekkig zijn; weigeren, los branden (op de pan); uitglippen; bankerot spelen.*

-de, *niet nalaten.*

-de qc., *gebrek aan iets hebben.*

-à qc., *het aan iets laten ontbreken. iets nalaten.*

il a manqué de tomber, *hij was bijna gevallen.*

v. a. *verzuimen, missen, niet treffen, niet raken.*

la -belle, fa. *aan een groot gevaar ontsnappen.*

Manfarde, f. T. *gebroken dak, n.; dakbaiken, m. pl.*

Mante, f. *rouwsluier of mantel, m.; groote beddedeken, f.*

Manteau, m. *mantel, m.*

T. *schoorsteenmantel, m. voor-schoot, schort, f.*

fig. *dekmantel, schijn, m. voorwendsel, n.*

vendre sous le-, *heimelijk verkopen.*

Mantelct, m. *manteltje, n.*

T. *luik, n. klap of klop van een' trekschuit, wagen enz., m.; stormdak, storm scherm, n.*

Manteline, f. *schoudermantel, m. (zoo als de vrouwen dragen).*

Mantelure, f. T. *haar op den rug van eenen hond, dat van eene andere kleur is, n.*

Mantille, f. *soort van manteltje zonder kap, n.*

Mantonnet, m. *ijzeren bout, klemhak; sluithaak, m.*

Manture, f. *doeningen (van 't water), f. pl.*

Manuaire, a. m. *droit, vuistregt, n.*

Manuel, ello, a. *wat met de hand geschiedt of verrigt wordt.*

Manuel, m. *handboek, n.*

Manuellement, ad. *van de eene hand in de andere.*

Manufacture, f. *Stoffe, f. werk, dat met de hand gewrocht is, n.; manufactuur; werkplaats, daar stoffen gemaakt worden, f.*

Manufacturer, v. a. p. u. *bewerken, vervaardigen.*

Manufacturier, m. *reeder van stoffen, manufacturier, m.*

Manumission, f. *vrijlating van een' lijfeigenen of slaaf, f.*

Manuscrit, ite, a. *geschreven.*

Manuscrit, m. *handschrift, n.*

Manutention, f. *zorg voor de uitvoering van iets, handhaving, f.*

Mappemonde, f. *wereldkaart, f.*

Maque, v. Macque.

Maquereau, m. *makneel (zekere visch), m.; roode plekken aan de beenen, welke men krijgt door te dicht bij 't vuur te zitten, f. pl.*

m.-elle, f. *koppelaar, hoerswaard, m. koppelaarster, hoerswaardin, f.*

Maquerillage, m. *koppelarij, f.*

Maquignon, m. *paardekooper, m. fig. fa. koppelaar van huwelijken; onderhandelaar, m.*

Maquignonage, m. *paardenhandel, m.*

fig. fa. *koppelarij, f.*

Maquignonner, v. a. *ongeoorloofde kunstgrepen bij den paardenhandel gebruiken.*

fig. fa. *op eene oneerlijke wijze koophandel drijven.*

Maquilleur, m. *makreelschuit, f.*

Marabout, m. T. *Mahometaansthe Priester in Afrika, m.; groot zeil van een roeischip, n.; blikken koffijkan met een' wijden buik, f.*

Maracher, Marager, m. T. *die een'*

- moerasfigen grond aanbouwt, *m.*
 Marais, *m.* moeras, *n.*; naam der
 kooltuinen rondom Parijs, *m.*
 fig. *n. c.* naam der oppositie-
 partij in de gewezene Nationa-
 le Conventie, *m.*
 -salant, zoutpoel, *m.* zoutmoe-
 ras, *n.*
 Marasme, *m.* tering, uitterende
 koorts, *f.*
 Marâtre, *f.* stiefmoeder, wreede,
 ontaarde moeder, *f.*
 Maraud, *m.* fa. deugriet, schobbe-
 jak, schelm, fielt, *m.*
 Maraude, *f.* slechts vrouwspersoon,
n.; ongeoorloofde buit, roof, *m.*
 Marauder, *v. a.* op eens ongeoor-
 loofde wijze plunderen of brand-
 schatten, op marode gaan.
 Marauder, *m.* soldaat, die heim-
 lijk op plunderen uitgaat, maro-
 deur, *m.*
 Marbre, *m.* marmor, *n.*
 Marbrer, *v. a.* als marmorsteen
 verwen, marmeren.
 Marbreur, *m.* marmeraar, *m.*
 Marbrier, *m.* marmorsteenhouwer,
 de gene die het marmer bewerkt
 of marmorwerk verkoopt, *m.*
 Marbrière, *f.* marmorsteen-groef,
f. of kuil, *m.*
 Marbrure, *f.* marmering op het leër
 of op de snee van een boek, *f.*
 Marc, *m.* mark, *n.*
 poids de-, gewigt, waarbij het
 pond 10 oncen heeft, *f.*
 au- la livre, een sul of fou van
 de livre.
 Marc, *m.* dreessem, *m.* hef, moer,
f. grondtop of sap, dik (van kof-
 fij enz.), *n.*
 Marcaige, *m.* T. vischgeld, *n.*
 Marcassin, *m.* frislijn, *m.* (jong
 wild zwijn, dat nog geen jaar
 oud is).
 Marcassite, *f.* ruw zwavelzand, het
 welk wit van kleur is en van
 metalen geteeld wordt, *n.* mar-
 cassita, bismuth.
 Marchage, *m.* T. regt, om het vee
 in een ander gebied te laten wei-
 den, *n.*
 Marchand, *m.* koopman, handelaar, *m.*
- Marchande, *f.* koopmansvrouw, han-
 delaarster, *f.*
 Marchand, *andc.* a. hardeldrijvend,
 tot den koophandel behorend.
 vaisseau-, koopvaardijfchip, *n.*
 koopvaarder, *m.*
 rivière-, vaarbare rivier, *f.*
 fig. fa. en place marchande, open-
 lijk, in het gezigt van ieder
 een.
 Marchander, *v. a.* et *n.* handelen,
 dingen, knibbelen, marchanderen.
 fig. fa. ne pas-, zich niet lang
 bezinnen of bedenken; niet
 dralen, niet twijfelen; niet
 verschoonen.
 Marchandise, *f.* waar, koopman-
 schap, *f.*; handel, *m.*
 Marche, *f.* gang, togt, marsch,
 weg, *m.*; trede, *f.*; trap, *m.*;
 Mark, *f.* Markgraaffschap, *n.*
 fig. gang, *m.* maatregelen, *f. pl.*
 Marché, *m.* markt, *f.*; koopprijs,
 koop, *m.*
 par desus le-, *ad. fa.* boven en
 behalve, daarenboven.
 à bon-, *ad.* goed koop.
 mettre le- à la main, den koop
 opzeggen.
 -donné, zeer goed koop.
 Marchepied, *m.* voetbank, *f.* zit-
 stoelje, *n.*
 Marcher, *v. n.* gaan, reizen, tre-
 den, voortgaan, marcheren.
 -sur qc. op less treden, den
 voet ergens op zetten.
 T. (potaarde) treden.
 v. a. T. viltten (de hooften).
m. gang, tred, *m.*
 Marchette, *f.* T. kniphoutje, *n.*
 Marcheur, *m.* -eufe, *f.* voetganger,
m. voetgangster, *f.*
 Marcotte, *f.* loos, *f.* afzetsel, *n.*
 Marcotter, *v. a.* afzetsels inleg-
 gen.
 Mardelle, *v.* Margelle.
 Mardi, *m.* dingsdag, *m.*
 -gras, vastenavond, *m.*
 Mare, *f.* pool, modderpael, *m.*;
 wijngaardhak, *f.*
 Maréage, *m.* het huren van scheeps-
 lieden; matrozengeld, *n.*
 Marécage, *m.* moeras, drailand, *n.*

- Marécageux, euse, a. modderig, moerasfig.
 Maréchal, m. smid, hoesfmid; maarschalk, m.
 -ferrant, hoesfmid. m.
 Maréchalerie, f. handwerk eens hoesfmid; snidwerk, n.
 Maréchaussée, f. maarschalksambt, n.; politie-wacht te paard, f.
 Marée, f. ebbe en vloed der zee; alle soort van zeevisch, m.
 Marer, v. a. met de hak of hakke bewerken.
 Marfil, Morfil, m. onbewerkte olifants-tanden, m. pl. elpenbeen, n.
 Margarat, m. fa. klein misvormd mannetje, tabaks-mannetje, n.
 Marge, f. kant of rand (om gedrukte of geschrevene bladzijden), m.
 Margelle, f. rand van eenen put, m.
 Marger, v. a. f. randen, den rand maken (bij de drukkers gebruikelijk).
 Marginal, ale, a. op den kant geteekend of geschreven.
 Margotter, v. n. T. schreeuwen als de wachtels of kwakkels, eer zij beginnen te slaan.
 Margouillis, m. fa. drek, modder, m. vuiligheid, f. slijk of slijk, n.
 Margrave, m. et f. markgraaf, m. markgravin, f.
 Margraviat, m. markgraaffschap, n.
 Marguerite, f. madelief; parel of paarl, f.
 Marguillerie, f. p. u. kosterdienst, m.; kerkmeesterschap, n.
 Marguillier, m. koster; kerkmeester, kerkvader, m.
 Mari, m. man (die gehuwd of getrouwd is), m.
 Mariable, a. manbaar, huwbaar.
 Mariage, m. huwelijk, n. echt, m.; bruiloft, f.; echte staat, m. huwelijksgoed, n.
 Marié, m. ée, f. bruidegom, m. bruid, f.
 nouveau-, nouvelle-. jong getrouwde man of vrouw, m. en f.
 Marier, v. a. trouwen; aithuwelijken.
 fig. vereenigen, verbinden.
 te-, v. r. trouwen.
- Marieur, m. euse, f. fa. koppelaar, m. koppelaarster, f.
 Marin, m. zeeman, m.
 Marin, inc, a. uit de zee komend, tot de zee behoorend.
 Marinade, f. T. zeker stoofjel van vleesch met azijn, zout, peper en goede kruiden, n.
 Marine, f. zeewezen, n. zeemagt, marine, f.; zeeftuk, m.; zeesmaak, zeereuk, m.
 Mariné, ée, p. et a. in azijn, met peper en zout gelegd; bedorven (door te lang op zee te zijn).
 Mariner, v. a. vleesch of visch in den azijn met peper en zout leggen, om 't voor 't bederf te bewaren.
 Maringouin, m. soort van groote mug in Amerika, f.
 Marinier, m. schipper, zeeman; bootsgezel, schuifevoerder, m.
 Marjolaine, f. Mariolcin (zeker kruid), f.
 Marjolet, m. fa. saletjonker, modepop, m.
 Marionnette, f. speelpopje, n. marionnet.
 pl. poppessel, n. marionnetten, pl.
 Marital, ale, a. T. dat den getrouwden man toekent.
 Maritalement, ad. als een getrouwd man.
 Maritime, a. tot de zee behoorend; aan de zee liggend.
 Marmaille, f. fa. hoop, zwerm of zwarm, van kleine kinderen, m.
 Marmelade, f. met suiker verdikt sap of moer van vruchten, w. marmelade, f.
 Marmenteaux, m. pl. T. lustbosch, n. hooge flamboomen, die men niet afsnapt, m. pl.
 Marmite, f. kokketel, vleeschketel, m.
 écumeur de-, schuimlooper, m.
 Marmiton, m. kokenjongen, kokjongen, m.
 Marmonner, v. a. fa. morren, mompelen.
 Marmot, m. soort van baytaan, m.; klein smaaksch beestje, klein jongetje, n.

- Marmote, f. fig. fa. klein misvormd meiseje, n.
- Marmotte, f. marmot, bergrot, f.
- Marmotter, v. a. fa. morren, mampelen, binnen 'smonds spreken.
- Marmoufes, m. fa. klein snaaksch beeldje, naar een' mensch gelijkend, n.; leelijk, mismaakt mensch, m.
- Marne, f. mergel, m.
- Marner, v. a. mergelen, met mergel mesten.
v. n. zich terug trekken en landen droog laten (van de zee sprekende).
- Marneron, m. mergelgraver, m.
- Marnière, f. mergelgroeve, f.
- Marotique, a. style &c., marotische stijl, oude fransche stijl, m.
- Marotte, f. zotskapje aan 't einde van eenen stok, n.
fig. fa. stokpaardje, n.
- Marouffe, m. fa. lompe vlegel, onbeschoft mensch, m.
T. soort van schilderslijm, f. en n.
- Maroufier, v. a. T. linnen op hout enz. lijmen, om het met olie- verve te beschilderen.
- Marquant, ante, a. n. c. uitmun- tend, uitstekend.
- Marque, f. teeken, merkteeken, keunteeken, merk; teeken (in 't spel); likteeken, n.; stempel, m. merk; bewijs, n.
T. teeken (aan de tanden der paarden), n.
- Marquer, v. a. teekenen, een teeken maken; stempelen; herig- ten, melden; betoonen, bewij- zen.
v. n. toonen, zich betoonen; uitmunten.
T. nog teekenen (van paarden sprekende).
- Marqueter, v. a. sprikkelen, spreken; met vlakjes teekenen.
T. ingelegd schrijnwerk maken.
- Marqueterie, f. ingelegd schrijn- werk, n.
- Marquette, f. klomp wit was, m.
- Marqueur, m. werker (van de munt); knocht bij het billard, marqueur, m.
- Marquis, m. markies, markgraaf, m.
- Marquifat, m. markiezaat, (waar- digheid en gebied van eenen mar- kies), markgraaffschap, n.
- Marquise, f. markiezin, markgra- vin; soort van peer, f.; over- trekfel eener legertent; soort van raket, n.
- Marraine, f. peet (doopgetuige), peetemoet, f.
- Marri, ie, a. p. u. droevig, be- droefd, te onvreden.
- Marrin, m. T. stok of stam aan 't gewigt van een hert, m.
- Marron, m. groote kastanje, f.
T. heimelijk gedrukt boek; wacht-teeken, n.
nègre-, in 't bosch weggeloope- neger, m.
- Marrons, pl. groote haarlokken, f. pl.
- Marronner, v. a. groote haarlokken maken.
- Marronnier, m. kastanjeboom, m.
- Marroquin, m. soort van Spaansch of Turksch leder, n. marroquin.
- Marroquiner, v. a. zoodanig leder bereiden.
- Marroquinerie, f. kunst om Spaansch of Turksch leder te bereiden; fabriek van Spaansch of Turksch leder; Spaansch of Turksch led- rewaar, f.
- Marroquinier, m. bereider van Spaansch of Turksch leder, m.
- Marrube, m. andern (zeker kruid), m. marrubium.
- Marrubiastre, faux-marrube, m. bas- taard-andern, m. marrubiastrum.
- Mars, m. Maart, lentemaand, f.; Mars, oorlogsgod, Mars (pla- neet), m.
fig. held.
T. ijzer, n.
- Mars, pl. zomerkoren, n.
- Marsèche, f. p. u. zomergerst of garst, f.
- Marsouin, m. bruinvisch, m. zee- varken, n.
- Martagon, m. turksche lolie, f. martagon.
- Marteau, m. hamer; klopper (aan eens deur), m.

- Martel, m. p. u. hamer, m.
fig. mettre- en tête a qc., iemand
muizenesten in het hoofd bren-
gen, iemand ongerust maken.
- Martelage, m. T. het teekenen der
boomen met eenen hamer, n.
- Marteler, v. a. met den hamer slaan
of kloppen.
- Martelet, m. hamertje, n.
- Marteline, f. T. beeldhouwers ha-
mer, die aan het einde spits
is, m.
- Martial, ale, a. strijdbaar, held-
haftig.
T. dat ijzerdeelen bevat.
- Martiles, f. pl. T. hanepooten, m.
pl. schoerlijntjes (zekere scheeps-
zuwen), n. pl.
- Martinet, m. gierzwaluw, f.
T. groote hamer, stamper (in
een papier- run- of volmolen);
blaker, m.; gijstouw, n.
- Martingale, f. T. lange riem, die
aan den buik- en neusriem wordt
vastgemaakt, m.
- Martre, f. moskovische wezel, sa-
bel, f.; sabelbont, n.
- Martyr, m. yre, f. martelaar, m.
martelares, f.
- Martyre, m. marteldood, m.; mar-
telaarschap, n.; marteling,
pijn, f.
- Martyriser, v. a. martelen, pijn-
gen, kwellen.
- Martyrologe, m. martelaarsboek, n.
historie der martelaren, f.
- Marum, m. amberkruid, n. ma-
rum.
- Mascarade, f. vermomde dans, m.
maskerade.
- Mascaron, m. T. apengezigt, aan
de deuren, grotten enz., n.
- Masculin, ine, a. mannelijk, van
het mannelijke geslacht.
fief-, manneleen, n.
terminaison masculine, uitgang
die geene somme e heeft.
rime masculine, rijm, die op gee-
ne somme e uitgaat, m.
- Masculinité, f. mannelijke flam, m.
- Masque, m. momaangezigt, mas-
ker, n.; vermomd, gemaskerd
persoon, m.

- f. fa. feeks, f. leelijk, hatelijk
wif, n.
- Masquer, v. a. vermommen, een
masker of momaangezigt voor-
doen.
fig. verbergen, bedekken, be-
manieren.
- Masfacre, m. moord, m. ombren-
ging, f. bloedbad, n.; nederlaag
onder wilde dieren, f.; hoofd
van een hert, n.
fa. slechte, slordige werkmán, m.
- Masfacer, v. a. vermoorden, om-
brengen.
fig. in 't verderf storten.
- Masfacreur, m. moordenaar, moord-
zuchtige dwingeland, m.
- Masfe, f. klomp, hoop, m. masfa,
f.; soort van knods, f.; staf, m.
T. groots ijzeren hamer, m.
- Másfe, f. T. inzet (in 't spel), m.
- Masfelotte, f. T. metaalschuijn, n.
metaal-asch, f.
- Masfemore, v. Mâchemoure.
- Masfepain, m. amandelbrood, n.
marsepein, m.
- Másfer, v. a. zetten (in het spel).
- Masfette, f. T. handhamer, m.
- Masficot, m. soort van geele verwe,
van tin gemaakt, f. masticot.
- Masfier, m. stafdrager, pedel, m.
- Masfif, ive, a. sterk, hecht, vast,
dik, dicht, masfief; gedegen.
fig. Jomp, dom, bot.
- Masfif, m. sterke grondmuur, m.;
dik bosch, n.
- Masfoler, v. a. n. c. met eene knods
doodslaan.
- Masfite, f. knods, f.
- Mastic, m. soort van gom, f. mastik.
- Mastication, f. T. kaauwing, f.
- Masticatoire, m. kaauwartsenij, f.
- Mastigadour, m. T. gering of ge-
schakeld mondstuk (van een
paard), n.
- Mastiquer, v. a. met mastik lijmen;
broddelen, knoetjen.
- Mastoidé, a. T. ropelvormig.
- Masure, f. afgevallene muur, m.
fig. slecht, bouwvallig huis, n.
- Mat, Matte, a. dof, ongeslopen,
ruw.
- Mat, m. T. mat (in 't schakspel).

Mât, m. *mast*, m. *mastboom*, m.
 Matador, m. T. *matador*, een der eerste troefbladen in het omber-spel, m.
 Matation, m. T. *steklijn*, f.
 Matamore, f. fa. *onderaardsche sla-venkerker*, m.
 m. *grootspreker*, *ogcher*, m.
 Matasfe, f. *ruwe*, *ongesponnene zij-de*, f.
 Matasfinade, f. fa. *potfen*, *malle kuren*, f. pl.
 Matasfiner, v. n. fa. *potfen*, *malle ku-ren maken*.
 Matasius, m. pl. *mommedans*, *dans van wonderlijke sprongen*, m.; *die dezen dans doen*, m. pl.
 Matelas, m. *matras*, f.
 Matelasfer, v. n. *met matrassen voorzien of bekleeden*.
 Matelasier, m. *matrasfenmaker*, m.
 Matelot, m. *matroos*, *zeeman*, m.; *bijstander*, *makker*, m. (*soort van schip, dat anderen bijstaat*).
 Matelotage, m. *matrozeloan*, n.
 Matelote, f. *matrozen-geregt*, n. à la-, *op zijn bootsgezels*.
 Mater, v. a. T. *schaakmat maken*. fig. *kastijden*, *afmatten*; *ver-nederen*, *verootmoedigen*.
 Mâter, v. a. *matten*, *met matten voorzien*.
 Matérialisme, m. *leer van de eeu-wigheid der stoffe*, f. *materialis-mus*, n.
 Matérialiste, m. *wijsgeer, die be-weert dat de stoffe eeuwig is, en dat alles stoffe is*, *materialist*, m.
 Matérialité, f. T. *stoffelijkheid*, f.
 Matériaux, m. pl. *bouwstoffen*, f. pl. *materiaalen*.
 Matériel, elle, a. *ligchamelijk*, *stof-felijk*, *matricieel*; *lamp*, *zwaar*.
 Matériellement, ad. *stoffelijk*, *op eene stoffelijke wijze*.
 Maternel, elle, a. *moederlijk*.
 langue *maternelle*, *moedertaal*, f.
 Maternité, f. *moederlijke staat*, m.
 Mâteur, m. *mastemaker*, m.
 Mathématicien, m. *wiskunstenaar*, *mathematicus*, m.
 Mathématique, a. *wiskunstig*, *ma-thematisch*.

f. pl. *wiskunde*, *wiskunst*.
 Matière, f. *stoffe*; *zaak*, *verhan-deling*; *gelegenheid*, *aanleiding*, f.; *etter uit een wond*, m.
 enfoncé dans la-, fa. *dom*, *stom*.
 en- de, ad. *in het stuk van*, *tem-aanzien van*.
 -fécule, f. *drek*, m. *uitwerp-sel*, n.
 Mâtin, m. *huishond*, *boerenhond*, *slagershond* enz., m.
 fig. fa. *leelijke vent*, m.
 Matin, m. *morgen*, *uchtend*, m. ad. *vroeg*.
 Matinal, ale, a. *hij of zij, die gaarne vroeg opstaat*, m. en f.
 Matineau, m. *kleine huishond* enz., m.
 Matinée, f. *morgentijd*, *morgen*, *voormiddag*, m.
 dormir la grasse-, fa. *een gat in den dag slapen*.
 Mâtiner, v. a. *spelen (bespringen) van honden*.
 fig. fa. *witschelden*, *wismaken*.
 Matines, f. pl. T. *vroegmatten*, fa. pl. *morgen*, *of uchtend-gebeden in de Roomsche kerk*, n. pl.
 Matineux, euse, a. *die vroeg op, vroeg in de weer is*, *vroeg op-staat*.
 Matinière, a. f. *étouille*, *morgenster of star*, f.
 Matir, v. a. *geëd of ztyer opkoken*.
 Matoir, m. T. *gravyaar-ijzer*, n.
 Matois, oïse, a. fa. *leer*, *listig*, *doortrept*.
 sin-, m. *looze schalk*, m.
 Matoiserie, f. fa. *loosheid*, *door-slo-penheid*; *bedriegerij*, f.
 Marou, m. *kater*, m.
 Matras, m. T. *disillieer-flesch met een' langen en naauwen hals*, f.
 Matricaire, f. *moederkruid*, n.
 Matrice, f. T. *baarmoeder*; *mo-saalmoeder*, f.; *vorm*, *waarin de letters gegoten worden*; *stemp-el (van de munt)*, m.; *ijk-maat*, f.
 Matrice, a. f. *langue*, *moedertaal*, f. *égglise*, *moeder- of hoofdkerk*, f. *couleur*, *hoofdwyerwe*, *daar de andere verwen uit worden za-mengefeld*, f.

Matricule, f. register, waarin de namen geschreven worden van de genen, die in de eene of andere maatschappij worden aangenaamen, n.

Matrimonial, ale, a. echtelijk, dat tot den echten staat of het huwelijk behoort.

Matrone, f. statige en reeds bejaarde vrouw, matrone, f.
T. vroedyrouw, f.

Matte, f. T. slak, f. of schuim, n. (van metalen).

Maturatif, ive, a. rijpmakend (bij gezwellen).

Maturation, f. rijpwording, f. (bij goudmakers).

Mature, f. T. de gezamenlijke masten van een schip, m. pl.; masthout; het masten (van schepen), n.; mastmakerij, f.

Maturité, f. rijpheid, volwasfenheid, f.
fig. avec, met overleg.

Matutinal, ale, a. tot de vroegmetten behoorend. *

Maudire, v. a. vervloeken, verwenschen.

Maudisfon, m. fa. vloek, m. vervloeking, f.

Maudit, ite, p. et a. vervloekt, verwenscht.

Maugréer, v. n. fa. vreesfelijk vloeken en zweren.

Maupiteux, a. fa. faire le-, veel klagen en kermen zonder reden.

Mausolée, m. praalgraf, pronkgraf, n.

Mausfàde, a. morfig, stordig; ongeschikt, lomp, onaangenaam.

Mausfàdement, ad. op eene ongeschikte, lompe wijze.

Mausfaderie, f. morfigheid, stordigheid; ongeschiktheid, lomphoid, f.

Mauvais, aife, a. slecht, swood, boos; schadelijk.
prendre en mauvaife part of mauvais, kwalijk nemen, ten kwaden duiden.
m. het kwade, f.
fa. faire le-, zich toornig aanstellen.

Mauvais, ad. slecht, kwalijk.

Mauve, f. malwe, malwe (zckere plant), f.

Mauvette, f. soort van leeuwerik of leuwwrik, m.

Mauvis, m. vijfgebijster, m. (soort van snipje).

Maxillaire, a. tot de kinnebakken behoorend.

Maxime, f. grondslag, grondregel, m. maxime.

Maximer, v. a. n. c. den hoogften prijs bepalen.

Maximum, m. T. de hoogfte graad eener groothoid; hoogfte verkoopprijs, m. maximum, n.

Mazette, f. slecht, mager paard, n. fig. fa. slechte speler, m.

Me, pr. mij.

Méandre, m. (in den dichtsterlijken stijl) kromte, bogt eener rivier, f.

Mécanicien, m. werktuigkundige, méchanicus, m.

Mécanique, a. werktuiglijk, mechanisch. fig. laag, verachtelijk, oneerlijk.

Mécanique, f. werktuigkunde, f. mechanica.
fig. natuurlijke of kunstige zamensfelling, f. bouw, m.

Mécaniquement, ad. werktuiglijk.

Mécanisme, m. zamensfel van iets, n. beweging volgens de werktuigkunde, f. mechanismus, n.

Mécène, m. voornamc begunstiger, Mecenas, m.

Méchantment, ad. uit boosheid; slecht.

Méchanceté, f. boosheid; kwaadaardigheid, f.; moedwil, m. guiterij, pots, f.

Méchant, ante, a. slecht, ondeugend; boos, kwaadaardig; schelmsch, moedwillig.
faire le-, razen, tieren, bedreigen.

Mèche, f. lont, f.; tondel of tondel, n. zwam, f. katdon (eener lamp).
T. ijzer eener boor, n.; streng (van touw), f.; ijzer aan een kurketrekker, n.

découvrir ou éventer la-, eene zamenzwering enz. ontdekken.

Mécher, v. a. wijn zwavelen.
 Mécompte, m. misrekening, mis-
 felling, f.
 Mécompter, v. r. zich misreke-
 nen.
 fig. in zijne hoop te leu' gesteld
 worden.
 Méconite, f. maanzaadsteen, m.
 Méconium, m. T. maansap, n.;
 onzuiverheid, welke in het in-
 testinum coecum der jonggeborene
 kinderen gevonden wordt, f. me-
 conium, n.
 Méconnoissable, a. onkenbaar.
 Méconuoisant, ante, a. ondankbaar,
 onerkentelijk.
 Méconnoissance, f. ondankbaarheid,
 onerkentelijkheid, f.
 *Méconnoître, v. a. miskennen, niet
 meer kennen.
 fe-, v. r. vergeten wat men ge-
 weest is, enz.
 Mécontent, ente, a. misnoegd, on-
 vergenoegd, te onyreden.
 m. pl. misnoegden, wederspan-
 nigen, muiters, opstanders,
 m. pl.
 Mécontentement, m. misnoegen,
 verdriet, n.
 Mécontenter, v. a. misnoegd maken.
 Mécréant, m. ongeloovige, m.
 Médaille, f. gedenkpenning, pronk-
 penning, m. medaille, f.
 f. uitstekende ronde vlakke, f.
 Médaillier, m. kabinet met uitge-
 lezene gedenkpenningen, n.
 Médailliste, m. liefhebber, kenner,
 verzamelaar van oude gedenk-
 penningen of munten, m.
 Médaillon, m. groote gedenkpen-
 ning, m. médaillon.
 T. rond verheven vlakke, f.;
 ambts-teeken, n.; ovale lijst
 van eene schilderij enz., f.
 Médecin, m. geneesheer, arts, m.
 Médecine, f. artsenijkunde; art-
 senij, f.
 Médeciner, v. a. fa. geneesmiddelen
 geven of voorschrijven.
 Médian, m. T. mediaan papier, n.
 Médiane, a. f. T. veine-, middel-
 ader, mediaan-ader, f.
 Médianoche, m. vleeschmaal na 12

uren des nachts, tusfchen Zatur-
 dag en Zondag; n.
 Médiante, f. T. middeltoon, m. me-
 diante.
 Médiaftin, m. T. middelylies, mid-
 delfchot, mediastinum, n.
 Médiat, ate, a. middelbaar.
 Médiatement, av. middellijk.
 Médiateur, m. trice, f. fcheidfman,
 bemiddelaar, m. bemiddelaar-
 fer, f.
 Médiation, f. bemiddeling, media-
 tie, f.
 Médical, ale, a. tot de geneeskun-
 de behoorend.
 Médicaments, m. in- of uitwendig
 geneesmiddel, medicament, n.
 Médicamenteire, a. dat eene gene-
 zende kracht in zich heeft.
 Médicamenter, v. a. geneesmiddelen
 geven.
 fe-, v. r. geneesmiddelen ge-
 bruiken.
 Médicamenteux, eufe, a. krachtig
 als artfenij, heelend.
 Médicinal, ale, a. tot de artfenij
 behoorend; heelend, genezend.
 Médiocre, a. middelmatig.
 Médiocrement, ad. middelmatiglijk,
 matiglijk.
 Médiocrité, f. middelmatigheid, f.
 Médionner, v. a. T. gelijk ftellen,
 door vergelijking berekenen.
 *Médire, v. n. (de q.) kwaad spre-
 ken, lasteren.
 Médifance, f. (wanneer 't geen men
 vertelt waar is) kwaadspreking,
 f. achterklap, m.
 Médifant, ante, a. kwaadsprekend.
 m. kwaadspreker.
 Méditatif, ive, a. in gedachten,
 peinzend.
 Méditation, f. betrachtig, die-
 pe overpeinzing, f.; ftijl ge-
 bed, n.
 Méditer, v. a. et n. diep nadenken,
 overpeinzen, overdenken; over-
 leggen; in den zin hebben; ftijl
 voor zich zelven bidden.
 Méditerranée, a. f. middellandsch.
 Médoc, m. medoc (foort van wijn
 en glinsterende he), m.
 Médullaire, a. mergachtig.

“Méfaire, a. n. T. *benadoelen, onrecht aandoen, te kort doen.*

Méfait, m. fa. *misdad, f. misdrijf, n.*

Méfiance, f. *mistrouwen, wantrouwen, n.*

Méfiant, ante, a. *wantrouwig; argwanend.*

se Méfier, v. r. (de q.) *iemand wantrouwen, een kwaad vermoeden van iemand hebben.*

Mégarde, f. par-, *uit onachtzaamheid; onverhoeds, door onvoorzigtigheid.*

Mégère, f. *eene der drie helische furien, Megaera, f. fig. fa. boosaardig wijf, n.*

Mégie, f. *het zeemrouwen, zeembereiders-handwerk, n.*

Mégisferie, f. *zeemstouwerij; zeemleer-koopmanschap, f.*

Mégisfier, m. *zeembereider, zeemstouwer, m.*

Meigle, f. *soort van spade, waarmede de wijngaardeniers de wijngaarden omspitten, f.*

Meilleur, eure, a. *beter. le-, la-, de beste.*

Meistre, m. T. *mât de, grootste mast eener galei, m.*

Mélancolie, f. *droefgeestigheid, zwaarmoedigheid, melancholie, f.*

Mélancolique, a. *droefgeestig, zwaarmoedig, melancholisch.*

Mélancoliquement, ad. *op eene droefgeestige wijze, zwaarmoediglijk.*

Mélange, m. *menging, vermenging, f. zamenmengsel, n.; mengeling, f. mengelwerk (van dichtstukjes enz.), n.*

Mélanger, v. a. *mengen, zamenmengen, vermengen, onder één mengen.*

Mélasie, f. *suikerstroop of siroop, f.*

Mélee, f. *scherp gevecht, n. handgemeenschap; vechtpartij, f.; hevige woordenstrijd, m.*

Méler, v. a. *mengen, vermengen, onder een mengen; verwarren, inwikkelen (in eens zaak); mengen (van kleuren sprekende); verchtoten (de kaarten).*

se-, v. r. *zich inmengen of inspreken.*

de qc., *zich met iets bemoeijen, zich over iets bekommeren; zich vermengen, pareu (van dicren sprekende).*

Mélése, Méléze, m. *lorkenboom, m. melezes.*

Melet, m. *spriet, m.*

Mélanthe, m. *honigbloem, f. honigkruid, n. melanthus.*

Mélica, m. *zorgzaad, w. (soort van hirs) melica of sorgum.*

Mélier, m. *soort van witte wijn-druif, f.*

Mélicot, Mirlicot, m. *steenklaver, welriekende klaver, f. melilotus.*

Mélinet, m. *Cérinthée, f. hondstong, f. cynoglossa of cynoglossum.*

Méliste, f. *bijenblad, citroenkruid, n. melissa.*

Mélitite, f. *hontgsteen, m. melites lapis.*

Mélodie, f. *zoestluidigheid, zangwijze, f. melodie.*

Mélocieusement, ad. *welklinkend, op eene welluidende wijze.*

Mélocieux, euse, a. *zoet-, welluidend, melodieus.*

Melon, m. *meloen, m.*

Melongène, f. *dolappel, m. melongena.*

Melonnière; f. *meloenveld, n. meloenbak, m.*

Mélotte, f. *ruig schapevul, f.*

Mémarchure, f. *misreding, f. het omzwikken (van den voet eens paards), n.*

Membrane, f. T. *vlies, w. (dun, fijn volle:je).*

Membraneux, euse, a. *vliezig, vliezachtig.*

Membre, m. *lid, w.*

fig. *lid (eener maatschappij of vergadering), w.*

Membru, ue, a. fa. *dik of grof van leden.*

Membrure, f. *raam, daar de pauzeelen of pauzeelen in gezet worden, f. en n.; heurmaat, f.*

Même, pr. *zelf, m. zelve, f. zelf, n. zelyen, pl.*

- le-, *dezelfde, hetzelfde; namelijk.*
 ad. *zelfs.*
 à-, ad. *in staat, bekwaam.*
 de-, tout de-, ad. *insgelijks, zoo, ook.*
 de-que, *gelijk, gelijk als.*
 Mémement, ad. p. u. *zelfs; even zoo.*
 Mémoire, f. *gedachtenis, f.; aad- denken, geheugen, n. herinnering, memorie.*
 Mémoire, m. *opstel, gedenkbriefje, n. aantekening; rekening, f. memorie.*
 pl. *levensloop, m. gedenkschrift, verhaal of verslag van verscheidene dingen, n.*
 Mémorable, a. *gedenkwaardig.*
 Mémoratif, ive, a. p. u. *die zich iets kan te binnen brengen.*
 Mémoiral, ale, a. n. c. *het geheugen betreffend.*
 colonne-, n. c. *gedenkzuil, f. m. gedenkschrift; kladboek, memoriaal, n.*
 Menaçant, ante, a. *dreigend.*
 Menace, f. *dreiging, bedreiging, f. dreigement, n.*
 Menacer, v. a. *dreigen, bedreigen.*
 Menade, f. *wijf, dat met woede het feest van Bacchus vierde, n. Bacchante, f.*
 fig. *dol, razend wijf, n.*
 Ménage, m. *huishouding, f.; huisgezin, o.; zuinigheid, bezuiniging, f.*
 fa. *huisraad, n. boel, inboedel, m.*
 mettre en-, *nietrouwen, (eene dochter); in het huishouden zetten.*
 pain de-, *huisbakken brood.*
 vivre de-, *bezuinigen, besparen.*
 Ménagement, m. *behoedzaamheid, achtung, f. ontzag, n. voorzigtige behandeling, f.*
 Ménager, v. a. et n. *sparen, verschoonen, in acht nemen, met ontzag of omzigtigheid behandelen; wel buigen of leiden; uitwerken, verschaffen, bezorgen, in goedheid brengen; aanbrengen.*
- Ménager, ère, a. *huishoudend, zui- nig, spaarzaam.*
 m. et f. *huishouder, m. huis- Noudster, f.*
 Ménagerie, f. *afgezonderde plaats, daar men allerhande vreemde en zeldzame dieren onderhoudt, menagerie; diergaarde, f.*
 Mendiant, ante, a. *bedelend.*
 religieux-, *bedelmonnik, m.*
 m. et f. *bedelaar, m. bedelaar- ster, f.*
 Mendicité, f. *bedelarij, f. bedel- stand, bedelzak, m.*
 Mendier, v. a. et n. *bedelen, bid- den, strogelen, afstrogelen.*
 Mendole, Mandole, f. *soort van kleine visch in de Middellandsche zee, m.*
 Meneau, m. T. *kruiskozijn, n.*
 Menée, f. *heimelijke list of kunst- groep, f.*
 T. *het regte spoor van een vlag- tend hert, n.*
 Mener, v. a. *voeren, geleiden, lei- den; aanvoeren; bij zich heb- ben, medenemen; menen, rij- den.*
 fig. *besturen, beleggen.*
 -q. *rudement, iemand ruw be- handelen.*
 Ménétrier, m. *speelman (in kroo- gen), m.*
 Meneur, -d'une dame, m. *leider, leijsenker, m. eener dame.*
 -d'ours, *beerenleider.*
 Mérianthe, m. *hoorts- bitter kla- ver, f.*
 Menin, m. *jong edelman, die met eenen Vorst wordt opgevoed, m.*
 Méninge, f. T. *harsfenylis, f.*
 Menisque, m. T. *glas, dat aan de eene zijde verheven en aan de andere hol geslepen is, n.*
 Menon, m. *Levenssche geit, f.*
 Menotte, f. fa. *handje, n. kind- hand, f.*
 pl. *handboosjen, f. pl.*
 Mensé, f. T. *tafelgoederen of in- komsten eens abts, n. pl.*
 Mensole, f. T. *sluitsteen van een gewelf, m.*

Mensonge, m. *logen of leugen, onwaarheid, leugentaal, f.*
Mensonger, ère, a. *leugenachtig; bedriegelijk, valsch.*
Menstrue, m. T. *scheivocht, oplosfend sap, n. menstruum.*
Menstruel, elle, a. *tot de maandstonden behoorend.*
Menstrues, f. pl. *maandstonden, m. pl.*
Mental, ale, a. *innerlijk, in gedachten.*
restriction mentale, stille achterhouding of uitzondering.
Mentalement, ad. *innerlijk; met eene stille achterhouding.*
Menterie, f. *leugen of logen, onwaarheid, f.*
Menteur, euse, a. *leugenachtig; bedriegelijk.*
 m. et f. *leugenaar, m. leugenaarster, f.*
Menthe, f. *kruisemunt, f. mentha.*
Mention, f. *welding, f. gewag, n. mentie.*
Mentionné, a. *vermeld, boyngemeld, meergemeld.*
Mentionner, v. a. T. *vermelden, gewag of melding maken, aanroeren, gedenken.*
***Mentir**, v. n. *liegen.*
 en avoir menti, *gologen hebben.*
Menton, m. kin, f.
 fig. lever le-*fa. pogchen, snoeven.*
Mentonniere, f. *kinband, m.*
Mentor, m. fig. *leidsman, raadsman, mentor, m.*
Menu, ue, a. *dun, fijn, klein, smal.*
 fig. *klein, gering.*
Menus plaisirs, pl. *kleine uitgaven, f. pl.; geld daartoe benoodigd, n.*
Menues monnoie, klein geld, als *duiten enz.*
 m. *keukenlijst, f.*
Menu, ad. *klein, in kleine stukken.*
 dru et-*fa. digt, gezwind op elkander volgend.*
Menuaille, f. *kleutergeld, klein geld; uitschot van visch, n.; allerhande kleinigheden, f. pl.*
Menuets, m. *menaet (zeker statige dans).*

Menniserie, f. *schrijfwerk, n.*
Menuisier, m. *schrijnwerker, m.*
Méphite, f. *stiklucht, f.*
Méphitique, a. *dat stiklucht in zich bevat.*
Méphitisme, m. *mephitieke of stikkende uitwaseming, f.*
Méplat, ate, a. T. *op de eene zijde dikker dan op de andere, half vlak, meer dik dan breed.*
Méplat, m. T. *aanwijzing der voorwerpen (in de schilderkunst), f.*
 se **Méprendre**, v. r. *zich vergiften, vergripen of bedriegen, mistasten.*
Mépris, m. *verachting, f.*
 au-*de, met ter zijde stelling.*
 pl. *daan of woorden die verachting toonen.*
Méprisable, a. *verachtelijk.*
Méprisant, ante, a. *verachtend.*
Méprise, f. *dwaling, mistasting, f.*
Mépriser, v. a. *verachten, versmaden.*
Mer, f. *zee, f.*
 mettre en ou à la-*in zee loopen steken.*
 grosse-*hollis zee, f.*
 courir les-*in zee omzwerven, kruisfen.*
 coup de-*korte storm, m. golyen, f. m.*
 la-à boire, f. *fa. sindeloos werk, f.*
Mercandier, m. B.C. *veesch verkooper, m.*
Mercantile, a. *den koophandel toegegaan, mercantiel.*
Mercantille, f. *kramerij, koopmanschap van geringe waarde, f.*
Mercenaire, m. f. *huurling, loembdiende; daglooner, m.*
 a. *dat om de winst of om het loon geschiedt; baatzokend, baatzuchtig.*
Mercenairement, ad. *op eene baatzuchtige, lage wijze.*
Mercerie, f. *kramerij, f. allerhande kramers waren, f. pl.*
Merci, f. *crier-, om genade, hartigheid roepen.*
 fa. *donk, m.*
 dieu-*god dank.*
 fig. à la-*in de magt, een de*

genade overgegeven, op genade en ongenade.

Mercier, m. ière, f. kramer, m. winkelhoudster, f.

Mercredi, m. woensdag, m.

Mercur, m. Mercurius, m. (godheid der Heidenen of de planeet); kwik of kwikzilver, n. mercurius.

Mercuriale, foïrolle, f. glaskruid, bingelkruid, n. mercurialis; (in vroegere tijden) vergadering van het parlement, en de bij die gelegenheid gedaan wordende redevoering, f.

fig. fa. bestraffing, berisping, f. pl. n. c. marktdeel, f.

Mercuriel, elle, a. van den aard van kwikzilver; dat kwikzilver in zich bevat.

Mercurification, f. T. het uittrekken van het kwikzilver, n.

Merde, f. mot bas, drok, front (van menschen en dieren), m. couleur de- d'oie, geelgroene kleur, f.

Merdeux, euse, a. drekkig, frontachtig.

Mère, f. moeder, f. mal de-, moederkwaal, f. -goutte, voorloop, m. -laine, beste of rugwel (van een schaap), f. -perle, groote parel of paarl, f. langue-, moedertaal, f. T. eau-, moederlaag, f.

Méreau, m. teeken of merk, n.

Mérelle, Marelle, f. hinkbaan, f. (kinderspel).

Méridien, m. T. middagslijn, f. middagkring, meridiaan, m.

Méridien, enne, a. tot den middag behoorend.

Méridienne, f. middagsrust, f. middagslaapje, n. T. middagslijn, f.

Méridional, alc, a. zuidelijk.

Merise, f. krick, f.

Merister, m. krickboom, m.

Méritant, a. n. c. die veel verdiensten heeft.

Mérite, m. verdienste, deugd, f. pl. verdiensten van Jezus Christus of van de heiligen, wer-

kingen der goddelijke genade, f. pl.

Mériter, v. a. verdienen. bien- de qc., v. n. zich ergens in verdienstelijk maken.

Méritoire, a. yordienstelijk.

Méritoirement, ad. op een verdienstelijke wijze.

Merlan, m. wijting, f. schelvisch, m.

Merle, m. meerle, maarle of merle, f.

Merlin, m. driedraadsch dun touw, n. marling, meerling.

Merliner, v. a. T. marlen, touwen met de raabanden vastmaken (op schepen).

Merlon, m. T. borstwering tuschen twee schietgaten, f.

Merluche, f. stokvisch, m.

Merrein, m. T. vashout, wagenshot, n.

Merveille, f. wonder; wonderwerk, n. à-, ad. wonder wel, wonder schoon. faire-, wonderen doen. promettre monts & merveilles, fa- gouden bergen belooven.

Merveilleusement, ad. uitermaten, uitstekend, verwonderlijk.

Merveilleux, euse, a. wonderlijk, wonderbaar.

Merveilleux, m. T. het wonderbare.

Méfair, m. T. zekere kleine sprongen der bereidene paarden, m. pl.

Méfaïse, v. Malaise.

Méfalliance, f. ongelijk huwelijk, n. mistrouwing, f.

Méfallier, v. a. se-, v. r. een ongelijk huwelijk aangaan, niet overeenkomstig zijnen staat trouwen, zich verslingeren.

Méfange, f. mees (zeker vogel), f.

Méfarriver, v. l. misgaan, slecht uityallen.

*Méfavénir, v. i. p. u. v. Méfarriver.

Méaventure, f. p. u. ongeluk, ongeval, n.

Méfaule, m. T. achterplaats, f.

Méfentère, m. T. darmsteeel, darmsteeidfel, mesenterium, n.

Méfentérique, a. T. tot het darmsteeel behoorend.

Méfestime, f. n. c. *minachting*, f.
 Méfestimér, v. a. *minachten*.
 Méfintelligence, f. *misverstand*, n.
twist, m. *oneenigheid*, f.
 Mètre, m. T. *ziekte in de lever*, f.
 *Métroffrir, v. n. *onder de waarde*
bieden, te weinig bieden.
 Mesquin, ine, a. *gierig, vrekking,*
karig.
 T. *gering, armoedig*.
 fig. *klein, armoedig*.
 Mesquinement, ad. *stocht, kariglijk,*
armhartiglijk.
 Mesquinerie, f. *gierigheid, karig-*
heid, vrekheid, f.
 Mesfage, m. *boodschap*, f.
 Mesfager, m. ère, f. *bode, bood-*
schapper, m. boodschapper, vrouw
van eenen bode, f.
 fig. *voorbode*, m.
 Mesfagerie, f. *ambt van eenen bo-*
de; bodenhuis, n.; *soort van*
postwagen, m.
 Mesfe, f. *mis, misfe*, f.
 dire la, *de misfe lezen*.
 Mesfiance, f. *onbetamelijkheid, on-*
behoorlijkheid, f. *misstand*, m.
 Mesféant, ante, a. *onbetamelijk, on-*
behoorlijk, misstaande.
 Mesfeigneurs, m. pl. v. *Monseigneur*.
 *Mesfeoir, v. n. *niet voegen, mis-*
staan.
 Mesfidor, m. n. c. *oogstmaand (van*
den 19 Junij tot den 18 Ju-
lij), f.
 Mesfie, m. *Mesfas, gezalfde en*
geheiligde, m.
 Mesfier, in. *oogst- wijngaardhoe-*
der, m.
 Mesfieurs, m. pl. v. *Monfieur*.
 Mesfire, m. *mijn heer (eer-naam,*
die, in vroegere tijden, aan
Ridders, Aartsbisfchoppen èm-
gegeven werd).
 Mestrc-de-camp, m. (*welaar*) *overfte*
van een regiment ruitcrij, m.
 f. *deszelfs compagnie, lijfcom-*
pagnie, f.
 Mesvendre, v. Mévendre.
 Mesurable, a. *meetbaar*.
 Mesurage, m. *het meten; meet-*
geld, n.
 Mefure, f. *maat; uitmeting*, f.

fig. *maatregel, m.; matigheid*, f.
 T. *maat (waarmede men meet);*
maat (in de muziek); dicht-
maat, f.; *bereik om eenen*
fteek toe te brengen (in het
fchermen), n.
 à-que, c. *naar mate dat, naar*
dat, zoo als.
 Mefuré, a. *voorzichtig, afgemeten*.
 Mefurer, v. a. *meten, uitmeten,*
afmeten.
 fe- avec q., *tegen iemand zij-*
ne krachten beproeven.
 Mefureur, m. *meter*, m.
 Mefufer, v. n. (de qc.) *misbruiken,*
ergens een kwaad gebruik van
maken.
 Métacarpe, m. T. *vlakke hand*, f.
 metacarpus.
 Métairie, f. *landhuis, n. landhoe-*
ve, f.
 Métal, m. *bergfiof, metaal*, n.
 Métaux, pl. T. (in 't wapenschild)
goud en zilvar, n.
 Métalopfe, f. *figuur, waardoor men*
het voorafzazde voor het gevolg
neemt, metalepsis, f.
 Métallique, a. *bergfiofalfijk*.
 hiftoire-, *gefchiedenis der go-*
denkpenningen, f.
 f. v. *Métallurgie*.
 Métallifer, v. a. T. *metallijeren*.
 Métallurgie, f. T. *kennis der meta-*
len, metallurgie, f.
 Métallurgique, a. *tot de kennis der*
metalen behoorend.
 Métallurgifte, m. *bergman, die met*
ertfen omgaat, metaalkundige, m.
 Métamorphofe, f. *verandering van*
gedaante of gefalte, herfchep-
ping, f.; *metamorphofis*.
 Métamorphofer, v. a. *van gedaante*
of gefalte veranderen, herfchep-
pen.
 fe-, v. r. *zich veranderen, eene*
andere gedaante aannemen.
 Métaphore, f. T. *gelijkspreuk, on-*
eigenlijke of verbloemde fpreek-
wijze, f. *metaphora*.
 Métaphorique, a. *oneigenlijk, yar-*
bloemd, metaphorifch.
 Métaphoriquement, ad. *op eene on-*
eigenlijke of verbloemde wijze.
 Mé-

Métaphrase, f. *letterlijke vertaling, f.*
 Métaphraste, m. *letterlijke vertaler of overzetter, m.*
 Métaphysicien, m. *bovennatuurkundige, metaphysicus, m.*
 Métaphysique, f. T. *bovennatuurkunde, metaphysica, f.*
 a. *bovennatuurlijk, metaphysisch.*
 Metaphysiquement, ad. *bovennatuurkundig.*
 Métaphysiquer, v. a. *een onderwerp bovennatuurkundiglijk, zeer diepzinnig, behandelen.*
 Métaplasme, m. T. *verandering in een woord door het wegnemen, bijvoegen of veranderen, eener letter of lettergreep, f. metaplasmus.*
 Métastase, f. T. *verplaatsing eener ziekte van het eene deel in het andere, f. metastasis.*
 Métatarse, m. T. *voetzool, f. metatarsium.*
 Métathèse, f. T. *verplaatsing der letters of der woorden, f.*
 Métayer, m. -ère, f. *hij of zij, die eene landhoeve huurt of pacht, m. en f.*
 Méteil, m. *masteluin of mastelcin (half tarwe en half rogge), n.*
 Métel, m. *soort van stramonium of steekappel, m.*
 Métempsychose, f. T. *zielsverhuizing, f. metempsychosis.*
 Météore, m. *verheveling in de lucht, f. luchtverschijnsel, n.*
 Météorologie, f. *weërkunde, kennis van de luchtverschijnsels, f.*
 Météorologique, a. *weërkundig, van de luchtverschijnsels handelende.*
 Méthode, f. *leerwijze, methode; manier, gewoonte, f.*
 Méthodique, a. *naar eene zekere orde, methodisch.*
 Méthodiquement, ad. *op eene geregelde, ordenlijke wijze.*
 Métier, m. *handwerk, ambacht, n. handtering, f.; gild, n.; werksoel, m. gotouw, n.; borduurraam, f. en n.*
 corps de-, *gild, f.*
 servir un plat de son-, *fig. jouer*

un tour de son-, fig. fa. eene letterlijke poss spelen.

avoir le coeur au-, kart voor iets hebben.

être de tout-, alles ondernemen.

Métis, m. *isfe, f. kind van een Europeaan en eene Indiaansche vrouw, of, omgekeerd, van een Indiaan en eene Europeaansehe vrouw, n. (dit woord wordt ook gebruikt, wanneer men van honden spreekt, welke van tweederlei slag zijn).*

Métonomastie, f. T. *verandering van naam door overzetting, f.*

Métonymie, f. T. *naamwisseling, vernaming, f.*

Métonymique, a. *tot de naamwisseling behoorend.*

Métroscope, m. *waarzegger uit de gelaatstrekken, m.*

Métroscopie, f. T. *waarzeggerij uit de gelaatstrekken, f.*

Mètre, m. T. *voetmaat, metrum (in de Dichtkunst), n.*

fa. vers, n.

T. n. c. v. *Table des nouvelles mesures, &c.*

Métrique, a. *juist afgemeten, metrisch.*

Métrologie, f. n. c. *meet- of maatkunde, f.*

Métromanie, f. *zucht tot rijmen, f.*

Métropole, f. *stad, waar een Aartsbisshop zitting heeft; Aartsbisshoppelijke kerk, hoofdkerk, f.*

fig. moederland, f.

Métropolitain, m. *Aartsbisshop, m.*

Métropolitain, aine, a. *Aartsbisshoppelijk.*

Mets, m. *gerogt, n. spijs, f.*

Mettable, a. p. u. *draagbaar (van kleederen sprekende)*

Metteur en œuvre, m. *juwelier, goudsmid, m.*

*Meure, v. a. *zatten, leggen, plaatsen, stellen; brengen; aanwenden; aanleggen, aantekenen; opzatten; doen.*

-la main à qc. *de hand aan iets slaan, iets beginnen.*

-bas, *jongen werpen, jongen; neêrwerpen.*

-dehors, *wegjagen.*

- au fait, een begrip van iets doen verkrijgen.
 -en fait, veronderstellen.
 -en pièces, in stukken slaan, snijden.
 -en œuvre, edels geschenken in-zetten.
 -en doute, in twijfel trekken.
 -de l'œu dans son vin, zijne gramschap verminderen, zöete broodjes bakken.
 -par écrit, opstellen, in geschrift stellen.
 fe-, v. r. zich leggen, stellen, plaatsen of zetten; zich kleden.
 fe-à, beginnen.
 -à qc., zich met iets bezig houden, zich ergens op toelaggen.
 -à faire qc., beginnen iets te doen.
- Meuble, a. goed en bekwaam (van gronden sprekende, die tot het voorttelen der gewassen geschikt zijn).
 m. stuk huisraad, n.
 pl. huisraad, n. meubelen, pl.
- Meubler, v. a. met huisraad enz. voorzien, meubileren.
- Mévendre, v. a. met schade verkopen, kladden.
- Mévente, f. verkoop onder de waarde, m.
- Meugler, &c. v. Beugler, &c.
- Meule, f. molensteen; gang in den molen; slijpsteen, m.; rook of roke hooi; knieschuif, f.
 T. knobbel op het hoofd van een hert, daar het gewigt uit spruit, m.
- Meulière, f. soort van steen voor molensteenen; soort van werksteen, m.; kuil, m. of groeve, f. daar de molensteenen uit gehaald worden.
- Meunier, m. ière, f. molenaar, m. molenaarster, f.
- Meurtre, m. moord, doodslag, m.
- Meurtrier, m. ière, f. moordenaar, m. moordenaarster, f.
 a. moorddadig.
- Meurtrière, f. T. moord-schietgat (boven aan de muren of poorten eener vesting), n.
- Meurtrir, v. a. kwetsen, kneuzen.
 Meurtrisfure, f. kneuzing, blaauwe plak, f. froot, m.
 Meute, f. troep jagthonden, m.
 Mezair, m. T. halve beweging van een beraden paard, f.
 Mezzanine, f. T. ruimte tusschen twee verdiepingen, f.
 fenêtre-, halfvenster, n.
 Mezzo-tinto, m. T. zwarte kunst (in printwerk), f.
 Mi, part. half, midden, helft (slechts voor eenige woorden).
 m. E in de muziek.
- Miasmes, m. pl. T. aanstekende onreinheid, die zich met het bloed vermengt (zoo als in pestziekten enz.), f. miasme.
- Miaulement, m. gemaauw (der katten), n.
- Miauler, v. n. maauwen (als de katten).
- Miche, f. wegge, f. witte brood, n.
- Micmac, m. fa. heimelijke of onbillijke handel, m. onbehoorlijke kuiperij, f.
- Micocoulier, m. pijnboom, m.
- Mi-côte, f. hoogte, opgaande schuin-te, f.
- Micrographie, f. beschrijving van kleine voorwerpen, welke men alleen door vergrootglazen zien kan, f.
- Microcosme, m. T. kleine wereld (van den mensch sprekende), f.
- Micromètre, m. T. instrument, waarmede men den diameter van 't gesternte of van kleine afstanden meet, n.
- Microphone, m. et a. T. de stem en de geluiden vermeerderende.
- Microscope, m. T. vergrootglas, n. microscoop.
- Mi-denier, m. T. helft der gemeenschappelijke aanspraak van echte lieden op een erfgoed, f.
- Midi, m. middag, m.; het zuiden, n.
 en plein-, fa. op klaar lichtem dag.
 chercher-à quatorze heures, fa. zwarigheden maken daar er geen zijn, langdradig zijn.

Midouaire, m. T. halve wedwe-
gift, f.
Mie, f. kruim (van het brood); (in
vroegere tijden) opzigtster over
kinderen, f.
fa. ne..., niets, niet.
fa. ma-, hartje, liefje, n.
Miel, m. honig, m.
Mielat, m. honigdauw, m.
Mielieux, euse, a. konigachtig.
fig. zoet, zeer aangenaam.
Mien, enne, pr. mijn, mijne.
m. mijn goed, n.
Miette, f. kruimel, f.
fig. beetje, een zier, n.
Mièvre, a. fa. moedwillig (van kin-
deren sprekende).
Mieux, ad. beter, liever.
au-, zoo goed als mogelijk.
à qui-, fa. om het best.
de- en-, hoe langer hoe beter.
m. het beste.
Mignard, arde, a. fa. aardig, be-
vallig, behagelijk, mooi, fraai,
aangenaam.
Mignardement, ad. aardiglijk, tee-
derlijk, bevalliglijk.
Mignarder, v. a. fa. teederlijk en
zacht behandelen, troetselen.
Mignardise, f. fa. aardigheid, be-
valligheid, fraaiheid, vriende-
lijkheid, f.; soort van kleine
grijze angelieren, m. pl.
pl. liefkozingen, f. pl.
Mignon, onne, a. mooi, klein en
aardig, net.
argent-, fa. spaargeld, n.
péché-, fa. lievelings-zonde, f.
m. f. lieveling, m. liefje, n.
Mignonne, f. T. soort van klein
drukschrift, n.; soort van perzik
of pruim, f.
Mignonnement, ad. op eene aardige
wijze.
Mignonnette, f. soort van angelier,
m.; soort van gazen kant; sijn
gestotene peper, f.
Mignoter, v. a. fa. liefkozen, troe-
selen.
Mignotie, f. oeil de Christ, zekere
plant, f.
Mignouise, f. fa. liefkozing, f.
Migraine, f. schele hoofdpijn, f.

Migration, f. uitwijking, verhui-
zing van eene groote menigte
volks, f.
Mijaurée, f. fa. zottin, f. nuffe, n.
Mil, v. Mille.
Mil, Miller, m. gierst, f.
Milan, m. kicken- of kuikendief,
wouw, m.
Miliaire, a. T. gierstvormig.
Milice, f. landvolk, n. militie, f.;
krijgswezen der ouden, n.
Milicien, m. soldaat van het land-
volk of de militie, m.
Milieu, m. het midden, n.; de mid-
del, middelmaat, f. middelweg, m.
au- de..., midden in.
Milieux, m. pl. T. doorschijnende
ligchamen, n. pl.
Militaire, a. tot den krijg of oorlog
behoorend, militaire.
m. soldaat, krijgsman, militaire, m.
Militairement, ad. op krijgsmannier,
naar krijgsgebruik.
Militante, a. f. T. eglise-, vrijden-
de kerk, f.
Militier, v. n. fig. strijden.
Mille, a. duizend.
m. mijl, f.
-teuille, t. duizendblad.
-fleurs, (eau de) f. koepis, f.;
daaruit gedistilleerd water, n.
-fois, ad. zeer dikwijls.
Millenaire, a. getal van duizend,
n.; duizendjarig.
m. tien eeuwen of duizend jaren.
Millepertuis, m. St. Jans-krauid, n.
Mille-pieds, m. duizendbeen (zeker-
re worm), m.
Mille-pores, m. voortbrengsel dat
vol gasen, of zeer poreus is, n.
Millésime, m. T. jaargetal op munt-
stukken, n.
Millet, v. Mil.
Milliaire, m. et a. colonne-, mijl-
paal, m.
Milliard, m. duizend millioenen, n. pl.
Milliasse, f. fa. zeer groote menig-
te, f.
Millième, a. duizendste.
m. het duizendste gedeelte, f.
Millier, m. duizendtal, n.; tien
centenaars, n. pl.
à Milliers, ad. in zeer groote menigte.

Million, m. *miljoen*, n.
 Milligramme, &c. v. Table des nouvelles mesures &c.
 Millionnaire, m. et f. *zeer rijk mensch, bezitter van miljoenen*, m. *millionair*.
 Millionième, a. *tien maal honderd duizendste*.
 Milord, m. *milord*, m. (*titel in Engeland*).
 Milort, m. *soort van slang, die in 's geheel niet vergiftig is*, m.
 Mime, m. *kluchtspeler, m. kluchtspel, n. (bij de oude Grieken en Romeinen)*.
 Mimique, f. T. *kunst der gebaarden*, f.
 Mimologie, f. T. *nabootsing van eens anders gesprek of gebaarden*, f.
 Mimologue, m. et f. *hij of zij, die eens anders gesprek of gebaarden nabootst*, m. en f.
 Minage, m. T. *weestragt op het koren of koorn*, n.
 Minaret, m. *ronde torentje der Mahomedaanfche Moskeëën*, n.
 Minauder, v. n. *zich op eene gemaakte wijze zoeken aangenaam te maken*.
 Minauderies, f. pl. *gemaaktheid, f. gemaakte manieren*, f. pl.
 Minaudier, m. ière; f. *hij of zij, die zich op eene gemaakte wijze zoekt aangenaam te maken*, u. en f.
 Mince, a. *dun*.
 fig. *klein, slecht, gering, schraal*.
 Mine, f. *gelaat*, n. *mine*, f. *gezig, aanzien*, n.; *mijn*, *bergstofgroeve*, f. *bergwerk*, n.; *erts*, m.; *maat van Fransch koorn of van kolen*; *oude Griekfche munt (60fte gedeelte van een talent)*; *kruitmijn*, f.
 fig. *heimelijke aanslag, verborgen handel*, m.
 avoir la-de, *fchijnen te hebben*.
 faire bonne- à mauvais jeu, *in ongunstige omftandigheden een goed gelaat toonen, zich groot houden*.
 faire des mines, *gebaarden maken die niet natuurlijk zijn*.

faire la-; *begraauwen, ftuursch aanzien*.
 Miner, v. a. *ondergraven, ondernemen*.
 fig. *uitteren, verteren, vernielen*.
 Minéral, ale, a. *bergstoffig, mineraal*.
 m. *mijnstof, bergstof*, n.
 T. *erts, met vreemde zelfftandigheden vermengd*, m.
 Minéralisation, f. T. *mineralifering*, f.
 Minéralifer, v. a. T. *mineraliferen*.
 Minéralogie, f. T. *delf- of bergstoffkunde*, f. *mineralogie*.
 Minéralogue, m. *verzamelaar of kenner van delfstoffen*, m.
 Miner, m. etc. f. *katje, poasje*, n.
 Mineur, eure, a. *minderjarig, onmondig*; *kleiner*.
 m. *bergman*; *ondermijner*, mineur, m.
 Mineure, f. T. *minderftelling of tweede ftelling (in de Logica)*, f.
 Miniature, f. T. *fijne fchildering in waterverve*, *miniatuur*, f.
 Miniaturiste, m. n. c. *fchilder in miniatuur, fiftfchilder*, m.
 Minière, f. *bergwerk*, n. *berg- of mijngroeve*, f.
 Minime, a. *donker bruin*.
 m. *soort van Franciskaner monnik*, m.
 Minimum, m. T. *kleinfte graad, tot welken eene grootheid kan gebracht worden*, m. *minimum*.
 Ministère, m. *ambt, n.*; *dienst*, m. *ambtsverrigting*; *regering der Staatsdienaren of Ministers, vergadering derzelven*, f. *ministertie*.
 fig. *toedoen, n. hulp*, f. *dienst*, m.
 Miniftérialisme, m. n. c. *verkleeftheid aan het ministerie*, f.
 Miniftériel, elle, a. *tot eenen Staatsdienaar of Miniftor behoorend*, *miniftériël*.
 Miniftre, m. *Staat-dienaar, Staatsminiftor*; *gezant*; *leeraar bij de Hervormde Gemeente*, m.
 fig. p. u. *werktuig*, n. *dowerker*, m.

Misiam, m. *menie, f.*
 Misnois, m. fa. *aardig, bevallig gezigtje, n.*
 Minon, m. fa. *katje, poesje, n.*
 Minoratif, m. T. *zacht afdrijvend geneesmiddel, n.*
 Minorité, f. *minderjarigheid, onmondigheid, f.*
 Minot, m. *koornmaat van drie, zoutmaat van zes, en koolmaat van acht schepels, f.*
 T. *haakhoom om het anker wit te houden, m.*
 Minuit, m. *middernacht, m.*
 Minuscule, f. *kleine drakletter, f.*
 Minute, f. *minuut, f.; klein schrift; concept, ontwerp, n. minuut; het eerste ontwerp, het oorspronkelijk of originele eener acte, n. kladder van eenig geschrift, f.*
 T. *minuut (zostigste gedeelte van eenen graad), f.*
 Minuter, v. a. *ontwerpen, opstellen, op 't papier stellen. fig. heimelijk bewerken, smeden.*
 Minutie, (pron. Minucie) f. *kleinigheid, beuzeling, f.*
 Minutieux, euse, a. *hij of zij, die zich met beuzelingen ophoudt, m. en f.*
 Mi-parti, ie, a. *half verdeeld.*
 Miquelet, m. *roover of herghewoner (in het Pijreneeſche gebergte), m.*
 Miquelot, m. *bedeljongen, m. fa. huichelaar, m.*
 Mirabelle, f. *soort van geelachtige pruim, f. mirabel.*
 Miracle, m. *wonder, mirakel, n.; zeldzame of buitengewone zaak, f. à-, ad. fa. wonder schoon, wonderlijk wel.*
 Miraculeusement, ad. *door een wonderwerk, wonderbaarlijk.*
 Miraculeux, euse. a. *wonderbaar, wonderdadig, mirakuleus.*
 Mirauder, v. a. *scherp bezien of bekijken, n.*
 Mircolion, m. *mierenleeuw, miereneter, m.*
 Mire, m. T. *vijsjarig wild zwijn, n.*
 Mire, f. *mikijzer, vizier (op eenen snaphaan), n.*

Mirer, v. a. *mikken, aanleggen. fe-, v. r. zich spiegelen, zich in eenen spiegel bezien. fig. fe -dans les plumes, een groot zwak voor zijne schoonheid en zijn opschik hebben.*
 Mirmidon, m. fa. *dwerdje, klein ventje, n.; wijsneus, m.*
 Miroir, m. *spiegel; spiegel-van een schip, m. wapenvlak; spiegelnet van vogelvangens, n. teekenen op de stammen der boomen, n. pl. -ardent, brandspiegel, n.*
 Miroite, ée, a. *zwart appelgraauw (van paarden enz. sprekende).*
 Miroiterie, f. *spiegelhandel, m.*
 Miroitier, m. *spiegelmaker, spiegelverkooper, m.*
 Miroton, m. T. *geregt van gekookte ſneden vleesch en kruiderijen, n.*
 Mirtil, m. *soort van witte of kapelletje, n.*
 Mis, m. T. *datum op akten, m.*
 Mis, ise, p. et a. *gelegd, gesteld, gezet, geplaatst; gekleed.*
 Misaine, f. T. *fokkezeil, n.*
 Misanthropie, m. f. *menschenhater, n. menschenhaatſter, f. a. verdrietig, gemelijk.*
 Misanthropie, f. *menschenhaat, m.*
 Miscellanées, m. pl. p. u. *mengelstoffen, mengelingen, f. pl.*
 Miscibilité, f. *mengbaarheid, f.*
 Miscible, a. *mengbaar.*
 Mife, f. *uitgave, f.; gebod, m; inzet (in 't spel), m.; gangbaarheid (der munten), f. être de-, gangbaar, sonnemelijk zijn. fa. wijze van zich te kleeden, f. T. -en possession, in bezit ſtelling, f.*
 Misérable, a. *ellendig, rampzalig, erbarmelijk, slecht, ondeugend. m. arm of ongelukkig' mensch; ellendeling, schelm, m.*
 Misérablement, a. *ellendiglijk, op eene rampzalige wijze.*
 Misère, f. *ellende, f. onheil, gebrek, n. armoede, f. nood, m. fa. kleinigheid, f.*
 Misérére, m. *darmjicht, f.; tijd, dien*

dien men tot het opzeggen van den Psalm miserere mei gebruikt. m. fa. korte tijd, m. oogenblik, n. **Miséricorde**, f. barmhartsigheid, f. mededoogen, n. genade, vergiffenis, ontferming, vergeving, f. à la-de q. volkomen van iemand afhankelijk.
i. och! goede hemel!
Miséricordieusement, ad. barmhartiglijk, genadiglijk.
Miséricordieux, cuse; a. barmhartig, genadig.
Misfel, m. T. misboek, n.
Mission, f. zending, vergadering van Roomsche Geestelijken, die tot voortplanting van het geloof worden afgezonden, misfie, f. n. c. last, m. bevel, n. zaak, zending, f.
Missionnaire, m. zendeling, missionaris, bekeerder der Heidenen, m.
Misive, ou lettre-, f. fa. zendbrief, brief, m. misive, f.
Mistère, &c. v. Mysère, &c.
Mistrance, f. alle de onderofficieren van een galei, m. pl.
Mitaine, f. want, f. (handschoen, zoo als de boeren dragen).
onguent miton-, fa. middel dat noch schade doet, noch nut aanbrengt.
Mite, f. mot, made of maai, f.
Mitelle, f. soort vangowas, n. mitella.
Mithridate, m. segengift, n. mithridatium.
vendeur de-, kwakzalver, m. fig. fa. man, die veel belooft en weinig houdt, m.
Mitigation, f. verzachting, f.
Mitiger, v. a. verzachten.
Miton, m. mof, f.; wambuis, n.
Mitonner, v. n. geheel zacht laten koken of stoven.
v. a. fa. streelen, troestelen, liefkozen.
Mitoyenne, enne, a. gemeen, tusfchen beiden, middel.
fig. avis-, middelweg, m.
Mitoyenniste, m. n. c. gematigde, m.
Mitoyenie, f. tusfchenmuur, scheidmuur, m.
Mitrailade, f. Mitraillement, m. n. c.

ter dood bringing met schroot, f.
Mitraille, f. allerhande klein ijzerkoper- of blik-waar, f. oud koper, n.; oude stukken ijzer, koppen van spijkers enz., schroot, n. T. hagel, m. schroot, n.
Mitral, ale, a. T. dat de gedaante eener bisfchopsmuts heeft.
Miure, f. bisfchopsmuts, f. bisfchopshoed, mijter, m.
Mitré, ce, a. gemijterd, die eenen mijter voeren mag.
Mitron, m. fa. bakkers knecht, m.
Mixte, a. gemengd.
m. gemengd ligchaam, n. T. cause-, vermengde zaak, gedeeltelijk, zakelijk of persoonlijk enz.
Mixtion, f. T. mengfel, n. menging, f. mixtuur; vervalsching, f.
Mixtionner, v. a. mengen, vermengen; vervalschen.
Mobile, a. bewegelijk, mobiël.
fig. onbestendig.
m. bewegelijk ligchaam, n. fig. driifyver, f. hij, die een zaak aan den gang helpt, m.
Mobilier, ière, Mobiliaire, a. roerend (van goederen sprekende).
Mobilier, m. huisraad, n. roerend goederen, n. pl.
Mobilité, f. bewegelijkheid, f. fig. onbestendigheid, f.
Moca, m. moccakoffij, f.
Modale, a. f. T. proposition-, voorstel, eenige bepaling of voorwaarde behelzende (in de rede-neerkunst), n.
Mode, f. wijze, manier, gewoonte; wijze van zich te kleeden, f. mode.
Mode, m. wijze van zijn; zangwijze; wijze (in 't vervoegen der werkwoorden), f. modus.
Modèle, m. voorbeeld, ontwerp, model, n.
Modeler, v. a. et n. bootsen (in klei of in was).
se-, v. r. fur qc., iets nabootsen, iets ten voorbeeld nemen.
Modérante, **Modéré**, m. n. c. gematigde, gemodereerde, m.

Modérantisme, m. n. c. gematigd regerings-systeem, n. moderantismus.

Modérateur, m. trice, f. hij of zij, die beheerscht, regeert of befaamt.

Modération, f. gematigdheid, verzachting, vermindering, moderatie; afneming, f.

Modéré, ée, p. et a. gematigd, gemodereerd; gelaten.

Modérément, ad. matiglijk, met mate.

Modérer, v. a. matigen, temperen, stillen, verminderen.
se, v. r. zich matigen.

Moderne, a. hedendaagsch, nieuw-werwetsch, nieuw, modern.

Moderner, v. a. n. c. moderniseren.

Modeste, a. bescheiden, zedig, stemmig, ingetogen, modest.

Modestement, ad. zediglijk, met bescheidenheid.

Modestie, f. bescheidenheid, zedigheid, stemmigheid, f. modestie, welvoegelijkheid, f.

Modicité, f. geringheid, kleinheid, f. klein getal, n.

Modificatif, ive, a. matigend, bepalend, verzachtend.

Modificatif, m. T. verzachtende wijze (in de spraakkunst), f.

Modification, f. matiging, bepaling, vermindering, f.

T. wijze van zijn, gedaante enz.; buiging van een werkwoord, f. modificatie.

Modifier, v. a. matigen, bepalen, verminderen.

T. zekere vorm of gedaante aan de natuurlijke lichamen geven, de wijzen van bestaan verleen, modifieren.

Modillon, m. T. krol (in de bouwkunde), n.

Modique, a. matig, gering.

Modiquement, ad. matiglijk, gering.

Modulation, f. T. schikking der verscheidene toonen in de zangkunst, modulatie, f.

Module, m. T. zetmaat, welke men neemt om de overeenkomst der

deelen van een gebouw te bepalen, f.

Moduler, v. a. eenen zang schikken naar de regels der wijze in dewelke dezelve gesteld is, moduleren.

Moëlle, f. merg, pit uit eenen loom, n.

fig. het beste van iets, n.

Moëlleux, eufe, a. mergachtig, vol merg.

fig. zacht, wollig; krachtig, mollig.

m. zachtheid in de omtrekken, in de kleuren, in de schilderkunst, f.

Moëllon, Moillon, m. bloksteen, m.

Moëuf, m. T. v. Mode.

Moëurs, f. pl. zeden; manieren, f. pl. gebruiken, n. pl.

Mofette, v. Moufete.

Mohatra, a. m. T. contract-, woekerachtig verdrag of kontrakt, n.

Moi, pr. ik, mij, aan mij.

se mettre sur son quant à-, fa. trossch zijn.

Moignon, m. stomp (overblijfsel van leden), f.

Moindre, a. geringer, kleiner, minder.

Moine, m. monnik, m.; bedpan, f.

Moineau, m. musch of mosch, f.

T. bolwerk, n.

cheval-, paard met gekorte ooren, n.

tirer sa poudre aux moineaux, vergeeffche moeite doen.

Moinerie, f. monnikschap, monnikleven, n.

Moinesse, f. non, monnikin (wanneer men met verachting spreekt), f.

Moineillon, m. kleine monnik (met verachting sprekende), m.

Moirs, ad. min, minder, zoo veel niet

en-de rien, in eenen zeer korten tijd.

au-, du-, ad. ten minsten, op zijn minst.

à-de-, à-que-, c. ten zij, temware, zoo niet, zonder.

m. het minste.

Moire, f. moor (soort van zijden stof), m.

- Moiré, *éc.*, a. *gewaterd als moor.*
 Mois, m. *maand, f.*
 pl. *stonden (van eene vrouw), f. pl.*
 Moïse, f. T. *karbeel, klamp, m.*
 Moïsi, m. *schimmel, f.; het geen beschimmeld is.*
 Moïsi, *ie*, a. *beschimmeld, muf.*
 Moisir, v. n. et se-, v. r. *beschimmelen, verschimmelen.*
 Moissifure, f. *schimmel, f.*
 Moïson, f. *pacht, welke een hoeve naar jaarlijks aan zijnen landheer moet opbrengen, f.*
 T. *soort van lergtenaat, f.*
 Moïsonier, m. *die zijne pacht in vruchten betaalt, m.*
 Moïssine, f. *bosje wijnranken met druiven, n.*
 Moïsson, f. *oogst, m.*
 Moïssonner, v. a. et n. *oogsten, inoogsten.*
 fig. *afmaaïjen, wegrukken.*
 Moïssonneur, m. *eue, f. hij of zij, die het koorn maait afsnijdt, m. en f.*
 Moïte, a. *vochtig, nat, klam.*
 Moïteur, f. *vochtigheid, natheid, klamheid, f.*
 Moïtié, f. *helpt, f.*
 fa. *wederhelpt, vrouw, f.*
 être de-, *half staan, ten halven zijn.*
 ad. à-. *half, ten halve.*
 Mol, Mou, Molle, *week, slap, los.*
 Molatic, a. f. *dent-, baktand, m.*
 Moldavique, f. *turksche melisse, f. moldavica.*
 Môle, f. *ovvrucht, wauvrucht, valsche bevruchting, f.*
 Môle, m. *steenens huis in eene haven, f. beer, m. hoofd, n.*
 Molécule, f. *deeltje, klompje, balletje, n.*
 Moler, v. n. T. *vóór den wind, met vollen wind, zeilen.*
 Molestier, v. a. *kw. den, overlast, verdriet aandoen, molesteren.*
 Moloette, f. *speorradertje, n.*
 T. *schilders wrijfsteen of looper, m.; draaijpoel van een' lintwerker nz., f.; ven (aan den enkel van een paard);*

- kol (voor het hoofd van een paard), f.*
 Molière, f. *groeve, daar de molensfeenen uit gehaald worden, f. terre-, leemige aarde, f.*
 Mollasfe, a. *weekachtig, slap, murw.*
 Mollement, a. *zachtelijk, zoetjes.*
 fig. *weekelijk, op eene verwijfde wijze; lafhartiglijk.*
 Mollesse, f. *weekheid, slapheid, f.*
 fig. *weekelijkheid, verwijfdeheid; lafhartigheid, f.*
 P. *zachtheid, fijnheid, f. (in de schilderkunst).*
 Mollit, *ete, a. week, teer, zacht.*
 m. *kleine franje; kuit (van het been), f.*
 Molleton, m. *monnikesaaï, f. molton (zekere stof).*
 Mollifier, v. a. T. *week maken, verzachten; verdunnen.*
 Mollir, v. n. *murw, week worden; moede worden.*
 fig. *op eene lafhartige wijze toegeven, slap te werk gaan, wijken.*
 Moly, m. *knofsloek, f.*
 Molybdène, m. T. *gesteente, waaruit het tin gesmolten wordt, n. molybdaena.*
 Moment, m. *oogenblik, n.*
 à tout-, *ad. elk oogenblik.*
 Momentané, *éc.*, a. *oogenblikkelijk, kortstondig.*
 Momentanément, *ad. n. c. oogenblikkelijk, kortstondiglijk.*
 Momerie, f. *mommerij, vermomming, f.*
 fig. *geveinsdheid, f. valsche schijn, m.; snakerij, f.*
 Momie, f. *gebalzemd lijk, m. mummie.*
 Momon, m. *uitnoodiging van een² vermoonden persoon tot het dubbelspel, f.; inzet in zoodanig spel, m.*
 Momus, m. *god der spotternij, momus, m.*
 fig. *berisper, spotter, m.*
 Mon, ma, pr. *mijn, wijne.*
 Momacal, ale, a. *monniks, dat van eenen monnik is.*

Monacalement, ad. *monnikachtig*, op de wijze der monnikken.
Monachisme, (pron. Monakisme) m. *monniken stand*, m.; *monnikdom*, n.
Monade, f. T. *eenheid*, f. *eenvoudig wezen* (in de bovennatuurkunde).
Monarchie, f. *alleenheersching*, monarchie, f.
Monarchieën, enne, a. n. c. *koningsgezind*.
Monarchique, a. *eenheerschig*, *opperhoofdig*.
Monarchiquement, ad. *op eene alleenheerschende wijze*, *eenheerschelijk*.
Monarchiste, m. n. c. *koningsgezinde*, m.
Monarque, m. *alleenheerscher*, Monarch, m.
Monastère, m. *klooster*, n.
Monastique, a. *kloosters*, *kloosterachtig*.
Monaut, a. m. *éénorig*.
Monceau, m. *hoop*, *klomp*, m.
Mondain, aine, a. *wereldsch*.
 m. pl. *wereldsgezinden*, m. pl.
Mondainement, ad. *naar den loop der wereld*, *op eene wereldsche wijze*.
Mondanité, f. *wereldsgezindheid*, *ijselheid*, f.
Monde, m. *wereld*, f.; *lieden*, m. pl.; *volk*, n. *huisgenooten*, m. pl. fig. fa. *grootte menigte*, f. *venir au-*, *geboren worden*, *ter wereld komen*.
être le mieux du- avec q. fa. *zeer goede vrienden*, *zeer enig*, *met iemand zijn*.
le grand-, *de lieden van aanzien*, *de grooten*, *de aanzienlijke lieden*, pl.
tout le-, *ieder een*, *de geheele wereld*.
le beau-, *de beschaafde lieden*, pl.
Monde, a. T. p. u. *rein* (in den Bijbel van dieren sprekende).
Monder, v. a. *pellen*, *schellen* of *schillen*, *de schel* of *schil afdoen*.
Mondificatif, ive, a. T. *zuiverend*, *reinigend*.

Mondifier, v. a. T. *zuiveren*, *reinen*.
Monétaire, m. *muntmeester* (bij de ouden), m.
Moniale, f. T. *non*, *geestelijke dochter*, f.
Moniteur, m. p. u. *vermaner*, *waarschuwer*, m.
Monition, f. T. *geregtelijke of kerkelijke vermaning*, f.
Monitoire, m. et a. *Monitorial*, ale, a. *lettre-*, T. *kerkelijke waarschuwings-brief*, m.
Monnoie, f. *munt*, f.; *klein geld*, n. *payer en même-*, fig. fa. *gelijk met gelijk vergelden*, *met dezelfde munt betalen*.
être décrié comme la fausse-, *eenen zeer slechten naam hebben*.
Monocéros, m. v. *Licorne*.
Monocle, m. *vergrootglas voor één oog*, n.
Monocorde, m. *speeltuig of instrument met éne snaar*, n. *monochord*.
Monocule, m. *oogband*, m. *vergrootglas*, n.
Monogame, a. *hij of zij*, *die slechts eenmaal getrouwd geweest is*, m. en f.
Monogamie, f. T. *eenvoudig huwelijk*, n.
Monogramme, m. *naamcijfergetal*, n.
Monologue, m. *alleenspraak*, f.
Monomachie, v. *Duel*.
Monôme, m. T. *eenvoudige grootte* (in de Algebra). f. *monomium*.
Monopétale, a. T. *bloem met éénblad*, f.
Monopode, m. *tafel met éénen voet*, f.
Monopole, m. *alleenhandel*, m. *voorregt*, *om iets alléén te verkopen*, n. *monopolium*.
Monopoleur, m. *opkoper*, *alleenhandelaar*, *monopolist*, m.
Monosyllabe, a. *éénlettergrep*.
 f. *woord van een lettergreep*, n.
Monotone, a. *ééntoonig*.
Monotonie, f. *eentoonigheid*, f. fig. *éénvormigheid*, f.
Mons, m. fa. *verkorting van het woord monieur* (met minachting gesproken), f.

Monseigneur, m. Messeigneurs, Nosseigneurs, pl. *Mijn Heer* (eer-naam, die voornamelijk aan Kerkvoogden, Vorsten en Hertogen gegeven wordt).
 Monsigneurifer, v. a. n. c. fa. *Mijn Heer* noemen.
 Monsieur, m. Mesieurs, pl. *Mijn Heer*.
 faire le, fa. den grooten Heer spelen.
 devenir gros-, fa. zijn fortuin maken.
 Monstre, m. wanschepsel, gedrogt, monster, n.; misgeboorte, f.
 d'ingratitude, -de eruauté &c. zeer ondankbaar, zeer vreed mensch, m.
 Monstrueuxement, ad. op eene gedrogtelijke wijze, vervaarlijk, afgrijselijk.
 Monstrueux, euse, a. wanschapen, gedrogtelijk, afschuwelijk, monstrueux.
 Monstruosité, f. wanschapenheid, afschuwelijkheid, f.; het gedrogtelijke, n.
 Mont, m. berg, m.
 -de piété, bank van Icening, f.
 le double-, poët. de berg Parnassus, m.
 par monts et par vaux, over berg en dal, naar alle kanten.
 promettre des monts d'or, gouden bergen beloven.
 Montage, m. het optrekken, oproeien of opzeilen; het opbrengen of oparagen, n.
 Montagnard, arde, a. op of aan het gebergte wonend.
 m. bergbewoner, m.
 n. c. lid der bergpartij in de gewezen Nationale Vergadering van Frankrijk, n.
 a. daartoe behoorend.
 Montagne, f. berg, m. gebergte, n.
 n. c. berg in de gewezen Nationale Vergadering van Frankrijk, m. (zetel der ijverigste Patriotten).
 Montagneux, euse, a. bergachtig, vol van bergen.
 Montans, m. beloop, n. som, f.

T. staande stijl van een venster-raam, stijl of post eener deur, m.; opgaande snaar, welke over langs in een kaatsnet loopt, f.; vloed; stam (van eene plant); die het naaste regt op eenen post heeft, m.
 Montaut, ante, a. opwaarts gaande, klimmende enz.; bedragende, zich betoepende op.
 Monte, f. het bespringen van eenen hengst, n.; tijd van bespringen, m.
 Monté, ée, a. geklommen, gerezen. vaisseau de..., voorzien, bemand.
 être bien ou mal-, wel of slechts bereden zijn.
 -comme un St. George, fa. zeer goed bereden zijn, op een zeer goed paard rijden.
 cheval haut ou haut-, paard dat al te lange beenen heeft, m.
 -sur un ton plaisant &c. in een boertige luim zijn.
 Montée, f. het opklimmen, n. opgang; trap, m.; trede van eenen trap, f.
 Monter, v. n. et a. klimmen, opstijgen, opgaan, opzeilen, oprijden, opvliegen enz.; optrekken; opgroeien, aangroeien; opbrengen, opdragen, ophalen enz.; opzetten, in malkander zetten.
 v. n. ou se-, zich beloopt op..., bedragen.
 -à cheval, te paard stijgen; (to paard) rijden.
 -un lit, een ledikant opslaan.
 -un fusil, een geweer of snaphaan opmaken of monteren.
 -à la tête, naar het hoofd vliegen, in 't hoofd slaan.
 -un vaisseau, een schip voeren, op een schip zijn.
 -un diamant, een diamant zetten.
 -une montre, &c. een uurwerk opwinden.
 -un bouquet, eenen ruiker binden of maken.
 -un instrument, een speeltuig besnaren, van snaren voorzien.
 -un cheval, op een paard rijden.

- sur le ton, naar een' zekeren
toon stemmen.
- la tranchée, de wacht in de
loopgraven bezetten.
- la garde, de wacht betrekken.
- sur ses grands chevaux, fa.
strottschheid of gramstorigheid,
door woorden, toonen.
- Mongolfière, f. n. c. zekere lucht-
bol, die dezen naam voert, m.
- Monticule, m. kleine berg, m. berg-
je, n.
- Mont-joie, f. hoop steenen, ter na-
gedachtenis eener overwinning
enz., m.
- Montoir, m. stijg-ijzer (om op een
paard te klimmen), n.; groote
steen of blok hout, m.
- Montre, f. zakuurwerk, n. horlo-
gie; toon, m. (al het geen een
koopman of handwerker voorzet),
staal, monster, n. (van laken
enz.); wijzerplaat (van een
uurwerk), f.; proefrid (van
paarden sprekende), m.; mons-
terkaart, f.; toonkas, f.; or-
gelpijpen, die men van buiten
ziet, f. pl.; bezolding of sol-
dij van het krijgsvolk, leening, f.
fig. schijn, m.
- faire de, iets laten blijken, met
iets pronken.
- Montrer, v. a. toonen, wijzen; on-
derrigten, leeren.
- les talons, fa. de vlugt kiezen,
ontvlugten.
- se-, v. r. zich vertoonen, zich
laten zien.
- Montueux, euse, a. oneffen, berg-
achtig.
- Monture, f. dier, waarop men rijdt,
n.; lade van een geweer of snap-
haan; toerusting van esnen rui-
ter; wapening en bemanning
van schepen, f.; hout eener
zaag; leer of scheenstuk van een
spoor; het opmaken van eenig
werk, n.
- Monument, m. gedenkteeken, mo-
nument; graf. praalgraf, n.
- Mopse, m. mopshond, mop, m.
- Moque, f. T. doodshoofds-blok, blok
zonder schijf; slagblok, n.
- se Moquer, v. r. de q. de qc., met
iemand spotten, bespotten, ver-
achten, uitlagchen; schertsen,
boerten.
- Moquerie, f. spot, m. spotternij;
ongerijmdheid, f.
- Moquette, f. strijp, n.
- Moqueur, euse, a. spottend, schertsend.
m. sposter, m. spotter, f.
- Morailier, v. a. T. het glas of de
glasfchijven rekken.
- Morailles, f. pl. T. nousnijper, m.;
tang om het glas uit te rekken, f.
- Morailion, m. sluishengsel van eens
kist, n.
- Moraine, f. T. wol van schapen,
die van ziekte gestorven zijn, f.
- Moral, ale, a. wat de zeden betreft;
zedelijk, morcel.
- preuve-, &c. waarschijnlijk,
bijna zeker, bewijs enz.
- Morale, f. zedekunde, zedeleer,
morale, f.
- Moralement, ad. zediglijk, deugd-
lijk als een eerlijk man; dege-
lijk, deugdelijk.
- parlant, menschelijker wijze ge-
sproken.
- Moraliser, v. n. de zedeleer voor-
dragen, zedelen geven, eene
zedes ergens uithalen, moralis-
eren.
- Moraliseur, m. fa. die den zedemoes-
ter speelt, berisper, bestraffer, m.
- Moraliste, m. zedeleermeester, mo-
ralist, m.
- Moralité, f. zedspreuk, f. leefregel,
m.; zedelijkheid, moraliteit, f.
- Morbide, a. T. levendig verstoond,
pleefschig.
- Morbifique, a. T. ziekteverwekkend.
- Morce, f. T. bindsteen, m.; bind-
laag, f.
- Morceau, m. best, m. stuk, brok,
n.; post, m. bediening, f.
- fig. gedeelte van eenig geschrift;
stuk, schilderstuk enz., n.
- manger un, eenen korten of klei-
nen maaltijd houden.
- aimer les bons morceaux, van de
goede cier houden.
- doubler ses morceaux, fa. zich
haasten met eten.

- tailler les.. à q. fig. fa. *aan iemand de brokken treetellen.*
- Morceler, v. a. *in kleine deelen verdeelen (een land).*
- Morcellement, m. n. c. *verdeling in kleine deelen (van land sprekende), f.*
- Mordache, f. *soort van bijt- of nijptang, f.*
- Mordacité, f. T. *scherpigheid, bijtende eigenschap, f.*
fig. *bissheid, scherphheid, stekelachtigheid, f.*
- Mordant, ante, a. *bijtend, invretend.*
fig. *scherp, stekelig, schimpachtig.*
m. *verniss, n. grond, waarop men het verguldsel legt, m.; nijphoutje (van eenen letterzetter), n.; spijker met twee punten, m.*
- Mordicant, ante, a. *scherp, bijtend, invretend.*
fig. *scherp, vinnig, bits.*
- Mordiller, v. a. *zachtjes bijten, niet doorbijten.*
- Mordoré, a. *bruinrood.*
- Mordre, v. a. et n. *bijten; afbijten, inbijten.*
fig. *berispen, laken.*
T. *etsen.*
-à l'hamçon, fa. *iets met genoesgen aannemen.*
- Morcé, Maure, m. *moor, m.*
de Turc à-, *zeer streng, zonder toegeeflijkheid.*
cheval cap ou cavesse de-, *grijs paard met zwarte voeten, n.*
gris de-, *donker grijs.*
- Moreau, a. m. cheval-, *pik zwart paard, n.*
- Moréle, f. *nachtschaduwe, f. (zeker kruid); zekere vogel, m.*
- Moresque, a. *moersch.*
f. *moerendans, m.; schilderij, f.*
- Moresse, f. *moorin, f.*
- Morsil ou Mersil, m. *draad, die aan een mes blijft als het geslepen is, m.; olifantstanden, m. pl. onbewerkt ivoor, n.*
- Morfondre, v. a. *verkouden, met koude bevangen.*
se-, v. r. *verkleumen, van koude verstijven, verkouden raken.*
fig. *te vergeefs wachten.*

- Morfondure, f. T. *verkoudheid der paarden, f.*
- Morgeline, Mouron, f. *vogel- of muurkruid, n.*
- Morgue, f. *trotschheid, opgeblazenheid, f. hoogmoed, m.; gat met eene tralie in de gevangenissen van Parijs, (waar de gevangenen eenigen tijd blijven, om aan den cipier gelegenheid te geven hen, aan hunne gelaats-trekken, te leeren kennen), n.; plaats, waar men de genen, die dood gevonden zijn, ten toon legt, f.*
- Morguer, v. a. q. *iemand trotsferen; trotschelijk bejegenen; stijf aanzien.*
- Morgueur, m. *beschouwer der gevangenen, m.*
- Moribond, onde, a. *zieltogend, op sterven liggend.*
- Moricaud, aude, a. *zwartbruin.*
m. et f. *zwartbruin mensch, m.*
- Morigéné, a. *wel onderwezen of opgevoed; tot pligt terug gebracht.*
- Morigéner, v. a. *wel opvoeden, in goede zeden opbrengen.*
- Morille, f. *morille, f.*
- Morillon, m. *rotgans; soort van zwarte druif, f.*
pl. *ruwe en kleine smaragden, m. pl.*
- Morion, m. *helm of stormhoed (in vroegere tijden), m.; soort van straf der soldaten op de billen, f.*
- Morne, a. *droevig, treurig, verdrietig, bedrukt; donker, duister, dat geene levendigheid heeft.*
m. *kleine hoogte (in Amerika).*
- Mornisse, f. fa. *klap, m. oorveeg, f.*
- Morose, a. *duister, treurig.*
- Morplon, m. *plattuis, f.*
- Mors, m. *gebit, mondstuk aan den soom van een paard, n.*
T. *bek van eene schroef, m.*
prendre le- aux dents, *op hol raken (van paarden).*
fig. fa. *na eene lange rust, met een' verdubbelden ijver aan 's werk gaan.*
- Morsure, f. *beet met de tanden, m.*
- Mort, f. *dood, m. affterven, overliden, n.*
faire une belle- godvruchtig sterven.

souffrir- et passion, *fa. groote smert lijden.*
 souffrir mille morts, *vreesselijk lijden.*
 à l'article de la-, *op het uiterste liggend, zieltoegend.*
 haïr &c. à la-, *doodelijk haten enz.*
 c'est une- que, *fa. het is eene groote moeite.*
 -aux rats, *rottenkruid, n.*
 -civile, *uitsluiting uit de burgerlijke zamenleving, f.*
 malade à la-, *dood ziek.*
 blessé à-, *doodelijk gekwetst.*
 Mort, Morte, *a. dood, gestorven, overleden.*
m. doode, m. en f.; lijk, n.
 Mortadelle, *f. Italiaansche metworst, f.*
 Mortailable, *a. T. lijfeigen.*
 Mortaise, Mortoise, *f. T. vore in 't hout; daar houvasten in gevoegd worden, f.*
 Mortalité, *f. sterfelijkheid, f.; het sterven, n.*
 Mort-bois, *v. Bois.*
 Morte-eau, *f. T. ebbe, f.*
 Mortel, elle, *a. doodelijk, sterfelijk. fig. zeer groot, zeer sterk. m. et f. mensch, sterveling, m. en f.*
 Mortellement, *ad. doodelijk; zeer sterk.*
 Mort-gage, *m. T. dood pand; aan den schuldeischer verkocht pand, n.*
 Morte-paye, *m. oude soldaat die zijne soldij blijft genieten, m.*
 Morte-saison, *f. doodsche, slechte tijd, m.*
 Mortier, *m. mortier; mortel, kalk, m.; sluweelen muts der Voorzitters van het Parlement, f.*
 Mortifère, *a. T. fig. doodelijk, dat den dood veroorzaakt, (van verdriet enz. sprekende).*
 Mortifiant, *ante, a. beschamend, dat verdriet aandoet.*
 Mortification, *f. kastijding; tuchting; beschaming, f.*
T. besterving van 't vleesch om het voelen der pijn te beletten, f.
 Mortifier, *v. a. het vleesch laten*

besterven, hetzelfde eenigen tijd inde lucht hangen; om het malsch te maken.

fig. kastijden, stillen, temmen; besclamen, schande aandoen.

Mort né, *a. dood geboren.*

Mortoise, *v. Mortaise.*

Mortuaire, *a. het geen tot de dooden behoort.*

drap-, doodkleed, n.

registre-, sterflijst, f. doodboek, n.

extrait, doodbrief, m.

m. lijkdiens, m.

Morue, *f. aberdaan, kabeljaauw, m.*

Morve, *f. snot, n.*

T. verrotting der latuw of latuw en cichorei, f.

Morveau, *m. pop. taai slijm, dik snot, n.*

Morver, *v. n. T. vergaan, verrotten (van planten enz.)*

Morveux, *cuse, a. besnot, snatterig. m. f. fa. snoecus, m. en f.*

Motàique, *a. van Mozes, mozaïsch. T. ingelegd, mozaïsch werk, n.*

Moscateline, *f. muskus-kruidje, n. moschatellina.*

Moscouade, *f. ruwe suiker, f.*

Mofette, *f. soort van kleinen hoed der bisschoppen, m.*

Mosquée, *f. moskee, f. turksche tempel, m.*

Mot, *m. woord, n. bewoording, f. gezegde, n.*

T. leus; zinspreuk, f.; woord, n. oplossing (van een raadsel), f.

le gros-, fa. beslissend woord, n. trancher le-, vrij uit spreken.

ne dire-, ne sonner-, fa. niet één woord spreken.

se donner le-, met elkander overeenkomen.

avoir le-, den aanslag weten.

avoir le- pour rire, fa. snaaksch, kluchtig zijn.

les gros mots, fa. harde woorden.

le petit- pour rire, f. boertorij, waardoor men een gezelschap vermaakt, f.

bon-, vrolijke inval, m.

entendre à demi-, fa. met een half woord verstaan.

donner le-, aller prendre le-, *het wachtwoord uitdeelen, het wachtwoord halen.*
 prendre au-, *op het woord vatten.*
 en un-, *ad. met één woord, kortom.*
 -à-, *ad. van woord tot woord, woordelijk.*
 Motacille, *f. kwikstaart, m.*
 Motelle, Moteille, *f. grondel, m. (zeker riviervischje).*
 Motet, *m. T. soort van kerk-zangstuk, waarin de stemmen altijd verwisfelen, n.*
 Moteur, *m. bewerker, aanlegger, m.; bewegende oorzaak, f. f. bewerkster, aanlegster, f.*
 Motif, *m. beweegreden, f.*
 Motion, *f. T. beweging, f. n. c. voordragt, f. voorslag, m. motie.*
 Motionnaire, Motionneur, *m. n. c. die eene voordragt of motie doet.*
 Motionner, *v. n. n. c. eene voordragt of motie doen.*
 Motiver, *v. a. de oorzaken of gronden van een vonnis enz. aanvoeren, motiveren.*
 Motrice, *a. f. T. faculté-, puisfance-, bewegend vermogen, n. bewegende kracht, f.*
 Motte, *f. klomp, m. kluit aarde, f.; heveltje, n.; plagge van run gemaakt om te branden, f.*
 se Motter, *v. r. T. zich achter eene kluit aarde verschuilen.*
 Motus, *i. fa. zwijsing daarvan!*
 Mou, *m. kalfslong, lamslong, f.*
 Mou. Molle, *a. v. Mol.*
 Mouchard, *m. verklikker, spion, m.*
 Mouche, *f. vlieg, f.; moesje, n.; spion van de politie, verklikker, geregsdienaar, m. -à miel, honigbij, f. quelle- vous pique? wat scheelt u? wat maakt u zoo gemelijk? fine-falooze, doortrapte kwant, m. pieds de-, fa. hanepooten, m. pl. slechts schrift, n. querelle &c. sur un pied de-, fa. twist om eene beuzeling, om een haverstroot, m.*

prendre la-, *opstuiven, ijlings kwaad worden.*
 être tendre aux mouches, *fa. ligt geraakt zijn.*
 Moucher, *v. a. snuiten; navorschen, bespieden. se-, zich snuiten.*
 Moucherolle, *f. vliegenvanger, m.*
 Moucheron, *m. vliegje, n. mug, f.; pitje eener brandende kaars, n.*
 Moucheté, *ée, p. et a. gesprekend, gesprekkeld.*
 Moucheter, *v. a. spreukelen, sprikelen; knippen, afbeeldfels of stoffen maken of slaan; drukken (katoen); met moesje borduren.*
 Mouchette, *f. T. kraalschaaf; kroon van eenig gesneden werk aan eene zuil, f.*
 Mouchettes, *f. pl. snuiter, m.*
 Moucheture, *f. knipping van eene stoffe, waarop verscheidene afbeeldfels gesneden zijn, f.; bontere vlekken, f. pl.*
 Moucheur, *m. kaarssnuiter (in den schouwburg enz.), m. fa. muizebaard, m.*
 Mouchoir, *m. neusdoek, snuitdoek, m. -de cou, halsdoek, m.*
 Mouchure, *f. kaarssnuitfel, n.*
 *Moudre, *v. a. et n. malen.*
 Moue, *f. fa. grijnzing, bespottig met het gezicht, f. faire la-, een scheef gezicht trekken.*
 Mouette, *f. meeuw, f. (zekere watersvogel).*
 Moufette, *f. T. damp, die uit de mijnen opstijgt, m.*
 Mouffard, *m. arde, f. fa. dik opgeblazen gezicht, n.*
 Mouffe, *m. T. katrol, f.; smeltkroos, m. deksel van de kapel, m. fa. smoel, m.*
 Mouffier, *v. a. fa. de wangen en de neus van iemand grijpen.*
 Mouffettes, *f. pl. pijpen, om eenen heeten ijzeren bout te vatten, f. pl.*
 Mouillage, *m. ankergrond, m.*
 Mouille-bouche, *f. soort van zomerpeer, f.*

- Mouiller, v. a. *weeken; bevochtigen, nat maken; bespoelen.*
T. het anker werpen of laten vallen, ten anker komen; twee letters zacht uitspreken als ll, gn.
- Mouillette, f. fa. *lang sneedje broods, het welk men in een week gekookt ei doopt, n.*
- Mouilloir, m. *nasbakje (bij het spinnewiel), n.*
- Mouillure, f. *bevochtiging, natmaking, f.; het vochtig zijn, n.*
- Mouisseau, m. T. *strik, waarmede men groote touwen aanbindt, m.*
- Moulage, m. *het hout meten; meetgeld daarvoor; maalgeld; maaltwerk, veder- of raderwerk; het vermen der estrikken, n.; vierkante ongebakken vloersteen, m. pl.*
- Moulant, m. *molenaars-knecht, m.*
- Moule, f. *mosfel, f.*
 m. *vorm, m. model, n. gietbank, f. meetring, meetraam, m.*
 fig. *voorbeeld, n.*
se cela ne se jette pas en-, fa. dat wordt zoo gaauw, zoo ligt niet gedaan.
- Moulé, ée, p. et a. *afgegoten, in den vorm gegoten enz.; gedrukt.*
- Moulée, f. *afslipfel, n. sib, f.*
- Mouler, v. a. *gieten, afgieten, vormen; drukken.*
 -du bois, *brandhout meten, in ramen stapelen.*
 fe-, *gegoten worden.*
 fe-, v. r. fa. *sur q., iemand ten voorbeeld nemen, navolgen.*
- Mouleur, m. *-de bois, houtmeter, m.*
- Moulin, m. *molen, m.*
 -banal, *dwangmolen, m.*
 faire venir l'eau au-, fig. *voordeel aanbrengen.*
- Moulinage, m. *zijderaderij, f.*
- Mouliné, ée, a. *wormstekig.*
- Mouliner, v. a. T. *zijde op den molen bereiden of reeden; den grond omwoelen (van wormen spreken- de).*
- Mouliner, m. *klein molentje voor kinderen, n.; draaiboom, m.*
- kruisrad, n. haspel, m.; penrad, n.; windradje aan den windmolen, n.; weerboom; kernstok, m.; spil; schroef, f.*
 faire le-, *eene snelle omdraai- jing met een wapentuig doen.*
- Moulinier, m. *zijdespinner, twij- ner, m.*
- Moulu, ue, p. et a. *gemalen.*
 fig. fa. *bont en blaauw geslagen.*
 or-, *goud, dat de schilders ge- bruiken, n.*
- Moulure, f. T. *vorming, gieting, f.; gesneden of gehouwen lijst- of lofwerk (aangebouwen enz.), n.*
- Mourant, ante, a. *stervend, kwij- nend, zieltogend.*
 bleu-, *zeer ligt blaauw.*
- Mourant, m. *een stervende, die op sterven ligt, m.*
- *Mourir, v. u. *sterven, overlijden, den geest geven; uitgaan (van kaarsen enz. sprekende).*
 fig. -à qc. *affervan, afftanddoen.*
 fig. -d'impatience, &c. *van onge- duld enz. sterven.*
 -civilement, *van de regten en voordeelen der burgerlijke maatschappij verstoeken zijn.*
 fe-, v. r. *op sterven liggen, zieltoegen.*
- Mouron, m. *guichheil, amagallis (zekere plant).*
- Mousquet, m. *musket of mosket, roer, n.*
 porter le-, *fa. gemeen soldaat zijn. crever comme un vieux-, fa. door het vele zwieren sterven.*
- Mousquetade, f. *musket schoot, m.*
- Mousquetaire, m. *oudtijds muske- sier, soort van ruiter der voer- malige lijfwacht des Konings van Frankrijk, m.*
- Mousqueterie, f. *musketten-vaar, n.*
- Mousqueton, m. *kort wijd roer, musketon, n.*
- Mousse, m. *scheepsjongen; zwab- ber, m.*
 f. *boommoss; kuilmos, schuim, n.*
 a. p. u. *stomp.*
- Mousfeline, f. *neteldoek, n.*
- Mousser, v. a. *schuimen, (als wijn, bier, enz.)*

Mousferon, m. zekere kleine en lek-
kere kampernoelie, welke in de
lente onder het mos wast, f.
Mousfeux, euse, a. schuimend.
Mousson, f. T. pasfaat-wind; tijd,
wanneer dezelye waait, m. mous-
son.
Mousfu, ue, a. mosachtig, bemost.
Moustache, f. knevelbaard; baard
van de katten, m.
Moustique, f. soort van groote mug
in Afrika en Amerika, f.
Moist, m. most, m.
Moutarde, f. mostaard of mosterd,
m.; mostaard-zaad, n.
-après diner, fa. dat men niet meer
van nooden heeft; mosterd na
den maaltijd.
la-lui monte au nez, fa. hij begint
kwaad, ongeduldig te worden.
Moutardier, m. mostaardpotje of
kannetje, n.; mostaardman, m.
Moutier, m. p. u. klooster, n.
kerk, f.
Mouton, m. hamel, m. schaaap;
schapenvleesch; schapeleder, n.
fig. schaapje, lammetje, n.
T. heiblok, n.
n. c. fig. spion, m.
pl. T. pilaren van eene koets,
m. pl.; schuimende golven;
kleine wolven, f. pl.
Moutonnaïlle, f. fa. fig. goede scha-
pen, n. pl.
Moutonné, ée, a. wollig, met kroos,
gekruld haar.
Moutonner, v. n. met groote golven
wit opschuimen.
Moutonnier, ière, a. dom als een
schaaap.
Mouture, f. het malen; maalgeld;
gemalen koren, meel, n.
Mouvance, f. T. afhanging van een
leen, f.
Mouvant, ante, a. bewegend; be-
weegbaar, onvast, drijvend.
T. afhingend van een leen.
Mouvement, m. beweging, f.
fig. beweging, f. wil, zin, m.;
gedachte, f.; oproer, n. op-
stand, m. onrust, f.
T. het gaan van een uurwerk,
n.; maat, zangmaat, f.

Mouvert, v. a. de aarde los maken
of omroeren.
Mouvier, m. T. roerflok der sui-
kerbakkers, m.
*Mouvoir, v. a. bewegen, roeren,
in beweging brengen.
fig. aandrijven, aanzetten.
se-, v. r. zich bewegen, eene
beweging maken.
Moye, f. T. welke ader in eenen
harden steen, f.
Moyen, enne, a. middelmatig, mid-
delbaar.
Moyen, m. middel, n. weg, m. ge-
legenheid, f. vermogen, n.
au- de, ad. door middel van,
krachtens.
Moyens, pl. middelen, n. pl. rijk-
dommen, m. pl.
T. bewijsredenen, f. pl. gron-
den, n. pl.
Moyennant, prp. mits, mitsdien.
Moyenner, v. a. bemiddelen, mid-
del vinden, te wege brengen.
Moyer, v. a. T. groote steenen naar
de ader splijten.
Moyeu, m. dojer van een ei, m.;
soort van pruim; maaf of nave
van een rad, f.
Mu, Mue, p. et a. bewegen.
Muable, a. onbestendig, veranderlijk.
Muage, m. p. u. verandering, f.
Muance, f. T. verandering van toon
(in de zangkunst), f.
Mucilage, m. taai sap, slijm, n.
Mucilagineux, euse, a. slijmachtig,
slijmerig.
Mucosité, f. snot, n. snotterigheid, f.
Mue, f. kiekenkooi; donkere plaats,
daar men de kapoenen, ganzen,
enz. opsluit, om ze te mosten,
f.; het ruijen, verversen, ver-
haren, vervellen, n.
Muer, v. n. ruijen, verharen, ver-
versen, vervellen; veranderen
(van stem).
Muert, ette, a. stom, sprakeloos.
m. f. hij of zij, die stom is,
stomme, m. en f.
Muette, f. T. jagthuis, n.
Mulle, m. muil of snoel (van ze-
kere dieren), m.
T. dierkop (tot sieraad), m.

- Mufti, m. *Turksche Opperpriester*,
mufti, m.
- Muge, m. *harder (zekere visch)*, m.
- Mugir, v. n. *loeijen, bulkw.*
fig. *loeijen, bruisen.*
- Mugisfant, antic, a. *loeiwend, bul-*
kend.
fig. *bruisend.*
- Mugisfement, m. *geloel, gebulk, n.*
fig. *het bruisen, gebruis, n.*
- Muguer, m. *leverkruid, n. lелиe*
van de dalen, f.
fig. *fa. pronker, opgeschikte*
vrifer, m.
- Mugueter, v. a. fa. *ergens op loe-*
ren.
- Muid, m. *mud of mudde, f. en n.;*
okshoofd, wat, m. ton, f.
- Muite, f. T. *zout water uit eene*
zoutbron, n.
- Mulâtre, a. et m. f. *mulat, m. mu-*
lattin, f. (van eenen neger en
eene blanke vrouw, of omge-
keerd, geboren).
- Muleter, v. a. T. *eene straf opleg-*
gen.
- Mule, f. *muil, pantoffel; muilezel-*
lin, f.
ferrer la-, duurder aanrekenen
dan men gekocht heeft.
pl. *kak- of winterhieslen, m. pl.*
- Mules, m. *muilezel; harder (soort*
van visch), m.
- Muletier, m. *muilezeldrijver, m.*
- Mulette, f. T. *maag der roofvo-*
gels, f.
- Mulon, m. *hoop zout aan den oeyer*
der zee, m.
- Mulot, m. *grootte veldmuis, f.*
- Muloter, v. a. *de aarde opwroeten*
of opgraven.
- Multinôme, m. T. *grootte, uit ve-*
le deelen bestaande, f.
- Multiple, m. et a. T. *zeker getal,*
dat een ander getal meermalen in
zich bevat, n.
- Multipliable, a. T. *vermenigvuldig-*
baar, dat vermenigvuldigd kan
worden.
- Multiplicande, f. T. *het grootst ge-*
tal, dat door het kleinste verne-
nigvuldigd moet worden, n. mul-
tiplicandus.
- Multiplicateur, m. T. *getal, waar-*
door een ander getal vermenig-
vuldigd wordt, n. multiplicator.
- Multiplication, f. *vermenigvuldi-*
ging, multiplicatie, f.
T. *het multipliceren, n.*
- Multiplicité, f. *veelheid, menigvul-*
digheid, f.
- Multiplier, v. a. et n. *vermeerde-*
ren; vermeerderd of vermenig-
vuldigd worden.
T. *multipliceren.*
- Multitude, f. *menigte, veelheid, f.*
fig. *volk, n.*
- Multivalves, a. et f. pl. *dat vele*
schelpen heeft (van schelpdieren
sprekende).
- Municipal, ale, a. *stedelijk, tot het*
lands- of stads-geregt behooren-
de, municipaal.
- Municipalifer, v. a. n. c. *tot eene*
municipaliteit maken.
- Municipalité, f. n. c. *raad der ge-*
meente, m. gemeente-bestuur, ste-
delijk bestuur, n. municipaliteit; ge-
meente en derzelve omtrek, f.
- Munificence, f. *vorstelijke welda-*
digheid, f.
- Munir, v. a. (de qc.) *voorzien,*
verzorgen.
fig. *se- de patience, &c. zich*
met geduld wapenen.
- Munition, f. *krijgsvoorraad, m. le-*
vensbehoefte, f. proviant.
pain de-, leger- of kommis brood, n.
- Munitionnaire, m. *legerbezorger,*
proviant-meester, m.
- Muqueux, euse, a. *slijmerig.*
- Mur, m. *muur, m.*
-mitoyen, scheidmuur, m.
-de face, voor- of buiten-muur, n.
- Mûr, Mûre, a. *rijp, tijdig.*
fig. *rijp, wel beraden, wijs.*
- Muraille, f. *muur, wand, m.*
T. *wand in eene koolgroeve, m.*
- Mural, ale, a. *fel-, muurzout, n.*
couronne murale, muurkroon, f.
- Mûre, f. *moerbezie, f.*
- Mûrement, ad. fig. *rijpelijk, wel-*
bedachtelijk.
- Murène, f. (soort van) *lamprei, f.*
- Murer, v. a. *bemuren, met muren*
omringen; toemetselen.

Murex, m. soort van purperstek of
stek, f. murex.

Muriate, m. T. n. c. zuurzout,
kookzout, n.

Muriatique, a. T. n. c. zoutzuur.

Murier, m. moerbezieboom, m.

Mûrir, v. n. et a. rijp worden, rij-
pen; rijp maken.

Murmureur, m. p. u. mitter, mor-
der, misnoegde, m.

Murmure, m. gemor, misnoegen,
gemompel; gemurmel, geruisch, n.

Murmurer, v. n. morren, wompe-
len, brommen; prautelen; mur-
melen, ruischen.

Murrhine, f. T. drank van zoeten
wijn met specerijen, m.

Musaraigne, f. zekere kleine land-
rat of rot, f.

Musard, m. arde, f. et a. fa. traag,
langzaam; gaper, m.

Muse, m. muskusdier, n. muskus, f.
couleur de-, donker bruin.

Muscade, f. muskaat, muskaatnoot,
f; balletje eens goochelaars, n.

Muscadelle, f. muskadelpaar, f.

Muscadet, m. muskadeldruif, f.

Muscadier, m. muskaatboom, m.

Muscadin, m. muskuskoekje of am-
ber, n.

n. c. pronken, m.

Muscadiner, v. n. n. c. pronken,
zich door opschik belagchelijk
maken.

Muscari, m. muskaathiacint, m.

Muscat, ade, a. van den aard van
muskaat.

m. muskadeldruif, f. muskaat-
wijn, n.

Muscle, m. spier, muis, f.

Muscosité, f. T. het suweelachtige
in de maag der herkaauwende
dieren, n.

Musculaire, a. tot de spieren beho-
rende.

Muscule. f. T. lende- of schenkel-
bloedader, f.

Musculeux. cuse, a. spierachtig,
vol spieren.

Muse, f. zanggodin, f.

fig. dichtkunst, f.

pl. fig. schoons of fraaije we-
tenschappen, f. pl.

Museau, m. muil, smool, bek, m. snuit, f.

Musée, m. studeerkamer, f.; verza-
melplaats van zeldzaamheden, f.
muséum, n.

Museler, v. Emmuseler.

Muselière, f. neusriem van den toom-
eens paards; muilband, muil-
korf, m.

Muserolle, f. neusriem, m.

Musette, f. zakpijp, f. doedelzak, m.

Muséum, Muséon, v. Musée.

Musical, ale, a. toonkunstig, mu-
zykaal.

Musicalement, ad. volgens de toon-
kunde.

Musicien, m. -enne, f. toonkunste-
naar, muzikant, m.

Musique, f. toonkunst, muziek, f.

Musoir, m. T. hoofd eener fluis, n.

Musqué, ée, a. naar muskus rie-
kend.

fig. fa. zoot, aangenaam, vleijend.

Musquer, v. a. met muskus welrie-
kend maken.

Musulman, m. moselman, m.

Musulman, ane, a. turksch, otto-
mannisch, mahometaansch.

Musulmanisme, m. T. mahometaan-
sche godsdienst, m.

Mutabilité, f. veranderlijkheid, f.

Mutande, f. T. broek der bedel-
monniken, v.

Mutation, f. T. verandering, f.
pl. veranderingen in een staat,
in de lucht.

Mutilation, f. verminking, f. ge-
brek, n.

Mutiler, v. a. verminken, ontwo-
nen.

Mutin, inc, a. stijfhoofdig, weder-
spannig, eigenzinnig; oproe-
rig (van kinderen sprekende).

m. et f. oproermaker, mitter,
m. oproermaakster, f.

Mutiné, ad. oproerig, onstuimig.
se Mutiner, v. r. oproer maken of
stichten; wederspannig, eigen-
zinnig zijn.

Mutinerie, f. oproer, n. mitterij;
eigenzinnigheid, wederspannig-
heid, f.

Mutir, v. n. schijten (van roofvo-
gelen sprekende).

Mu-

Mutisme, m. *stomheid*, f. *staat van iemand die stom is*, m.
 Mutuel, elle, a. *onderling*, wederzijdsch, *wederkeerig*, mutueel.
 Mutule, f. T. *soort van vierkante zuil naar de Dorische orde uitgesneden*, f. *kraagsteen*, m.
 Myologie, f. T. *verhandeling over de spieren*, f.
 Myope, a. *bijziende*, *kortzigtig*, myops.
 Myopie, f. *kortheid of zwakheid van gezigt*, f.
 Myotomie, f. T. *ontleding der spieren*, f.
 Myriade, f. myriade (10,000).
 fig. *zeer groot getal*, n.
 Myriare, &c. v. Table des nouvelles mesures, &c.
 Myrobolan, m. *zekere Indiaansche pruim*, f. myrobolani.
 Myrobolanier, m. *boom, die zoodanige vrucht voortbrengt*, m.
 Myrrhe, f. *mirre*, f.
 Myrthe, m. *mirt*, m.
 Myrtiforme, a. T. *mirtenvormig*, dat de gedaante van den mirt heeft.
 Myrtille, f. *mirtenbezie*, f.
 Mystagogue, m. *uitlegger der verborgenheden eener religie*, m.
 Mystère, m. *geheim*, n.; *verborgenheid (van den godsdienst)*, f.
 Mystéricux, euse, a. *verborgen*, *geheim*, *duister*.
 Mysticité, f. *diepzinnige navorsching van de verborgenheden der heilige schrift*, f.
 fa. *kramerij van geheimen*, f.
 Mystification, f. *het aanregten van zotte en bijgelovige kuren*, n.
 Mystificateur, m. n. c. *bedrieger die iemand voor den gek houdt, met gewaande gezichten, spookten, enz.* m.
 Mystifier, v. a. *voor den gek houden met valsche gezichten* enz.
 Mystique, a. *verborgen*, *mistiek (in zaken, de religie betreffende)*.
 Mythologie, f. *godenleer, leer der goden, verduitselkunde*, mythologie, f.
 Mythologique, a. *tot die leer behoorende*, mythologisch.
 Mythologiste, Mythologue, m. *uitlegger van die leer of van de verduitselkunde*, mytholoog, m.

Mytule, Mytile, f. *soort van mosset*, f.
 Myurus, a. m. T. *pouls*, *pols*, die allengs zwakker wordt, m.

N.

N, m. N, *twaalfde letter van het Alphabet*, f.
 Nabor, m. ote, f. fa. *dwerf*, m. *mannetje*, n. (*Schimpwoord*).
 Nacarat, m. et a. *helder rood*, n.
 Nacelle, f. poët. *sloopje*, *bootje of schuitje*, n.
 Nacre, f. *paarlemoer of paarlemoer*, n.
 Nadir, m. T. *laagste punt*, *punt dat, in het benedenste halfronde, het verst van den gezigteinder afstaat*, n.
 Nasse, f. eau de-, *citroen- of oranje-water*, n.
 Nage, f. à la-, ad. *zwevend of met zwemmen*.
 fa. en-, *heel bezweet*, *nat van 't zweet*.
 Nagée, f. *ruimte die men doorzwemt*, f.
 Nageoir, m. *zweemplaats*, f.
 Nageoire, f. *vin van een visch*, f. fig. *biesbosfen of blazen*, die men onder de armen doet om te leeren zwemmen, m. en f. pl.; *zwemgordel*, m.
 Nager, v. n. *zwemmen*, *boven drijven*.
 T. *roeijen*.
 Nageur, m. euse, f. *zweimmer*, m. *zweemster*, f.; *roetijer*, m. *roetijer*, f.
 Naguère, Naguères, ad. poët. *voor weinig tijds*, *niet lang geleden*, *onlangs*.
 Naiade, f. *stroomgodin*, *waternimf*, *najade*, f.
 Naïf, ive, a. *natuurlijk*, *ongemaakt*, *ongekunsteld*; *ongedwongen*; *openhartig*; *eenvoudig*, *omnozel*.
 Nain, m. Naine, f. *dwerf*, m. *dwerfgin*, f.
 a. *dwerf*...
 œuf-, *wind-ei*, f.

Naisfance, f. geboorte, f.; geslacht, n. afkomst, f.

fig. oorsprong, m. opkomst, f. begin, n.

Naisfant, ante, a. het geen wordt, ontstaat, groeit, op- of aankomt, begint, eerst verschijnt, geboren wordt, enz.

Naitre, v. n. geboren worden, ter wereld komen; uitloopen, uitkomen; beginnen; uitkruipen; opgaan; aanbreken.

Naïveté, f. opregtheid, openhartigheid; natuurlijkheid, eenvoudigheid, onnozelheid; ongedwongenheid, f. naïviteit.

Naïvement, ad. op eene gulhartige, eenvoudige, naïve wijze.

Nanan, m. fa. lekkers (voor kinderen), f.

Nanquin, m. nankin, n. (chineesch linnen).

Nanquiner, m. soort van fijn nankin, n.

Nantir, v. a. onderpand. verzekering geven (van eene schuld).

se-, v. r. (de qc) zich voorlooppig verzekeren (van eene schuld), ergens de hand op leggen.

fa. zich uit voorzorg van iets voorzien.

Nantissement, m. onderpand, n. zekerheid, f.

Napée, f. boschnimf, f.

Naphte, f. zijne berg of been-olie, f. naphtha.

Nappe, f. tafeltaken, n.

-d'eau, breede waterval, m.

meure la-, volk ten eten krijgen.

Naqueter, v. n. fa. iemand op eene slaafsche wijze nalopen, opwachten en passen, om iets te verkrijgen.

Narciste, m. narcis (zekere bloem), f. fig. mensch, die met zich zelven ingenomen, op zich zelven verliefd is, m.

Narcotique, a. et m. slaapmakend of wekkend, pijnstillend, verdovend.

Nard, m. nardus, f. ijknardus, m.

Nargue, f. fa. de, foet! weg daar medel ik heb 'er den bruis van!

faire-à, trotseren, overtreffen.

Narguer, v. a. fa. verachten, uitarten, trotseren.

Narine, f. neusgat, n.

Narquois, m. oife, f. fa. looze, doortrapte bedrieger of bedriegster, gaauwdief, m. en f.

parler narquois, eene voor anderen onverstaaubare taal, (dieventaal) spreken.

Narrateur, m. iemand, die iets vertelt of verhaalt, m.

Narratif, ive, a. verhalend, vertellend.

Narration, f. verhaal, n. vertelling, f.

Narrative, f. kunst van verhalen of vertellen, f.

Narré, m. kort verhaal, n.

Narrer, v. a. verhalen, vertellen.

Narval, m. walrus (zekere visch), m.

Nafal, ale, a. T. tot den neus behoorend; wat door den neus uitgesproken wordt.

Nafard, m. orgelregister, dat den toon nabootst van iemand die door den neus zingt, n.

Nafarde, f. fa. knip voor den neus, m.

Nafarder, v. a. fa. eenen slag of knip voor den neus geven.

Nafeau, m. neusgat (der dieren), n.

Nafillard, arde, a. hij of zij, die door den neus spreekt.

Nafiller, v. n. door den neus spreken.

T. met den snuit opwroeten.

Nafillonner, v. n. een weinig door den neus spreken.

Nafse, f. fuik, f.

Natal, ale, a. pays-, geboortig-geboorteland, vaderland, n.

lieu-, ville-, geboorteplaats of stad, f.

air-, geboortelucht, f.

jour-, geboortedag, m.

Natation, f. het zwemmen, n.

Nauf, ive, a. geboortig.

Nation, f. geslacht, volk, n. natie.

National, ale, a. aan een geheel volk eigen, nationaal.

Nationalement, ad. n. c. in naam der geheele natie.

- Nationalifer, v. a. n. c. nationaliferen, aan een volk eigen maken.
- Nativité, f. geboorte (van Christus, de maagd Maria, enz.), f. T. stand der sterren bij de geboorte van iemand, m.
- Natron, m. natuurlijk loogzout, n.
- Naite, f. mat, stroomat; vlecht, streng, f.
- Natter, v. a. met matten beleggen; vlechten, strengelen.
- Nattier, m. mattemaker, mattekooper, m.
- Naturalisation, f. aanneming als inboorling, naturalisatie, f.
- Naturaliser, v. a. als inboorling aannemen, naturaliseren.
- Naturalisme, m. natuurlijkheid, f.; natuurlijke godsdienst, m. naturalismus.
- Naturaliste, m. natuurkundige; voorstander van den natuurlijken godsdienst, naturalist, m.
- Naturalité, f. stand van eenen inboorling, m. naturaliteit, f. lettres de-, brieven van naturalisatie, m.
- Nature, f. natuur; eigenschap, f. aard, m. peindre d'après-, naar het leyen schilderen.
- Naturel, elle, a. natuurlijk. fig. natuurlijk, ongekunsteld, enz.; ingeboren. les naturels, de inboorlingen, m. en f.
- Naturel, m. natuur, natuurlijke eigenschap en gesteldheid; natuurlijke bekwaamheid en begaafdheid, f.; aard, m. inborst, f.; natuurlijk gevoel, n. au-, ad. naar de natuur.
- Naturellement, ad. natuurlijk, ongedwongen.
- Naval, ale, a. scheeps, wat tot de zeevaart of tot de oorlogschepen behoort.
- Navée, f. T. scheepslading, f.
- Navet, m. raap, f. knol, m.
- Navetière, f. knol of raap-akker, m.
- Navette, f. raapzaad, koolzaad, n. T. zeker Indiaansch vaartuig, m.; weverspoel, f.; zilveren vierookdoosje, n.; klomp lood, m.
- Naufage, m. schipbreuk, f. fig. bederf, verlies van goederen, onheil, n.
- Naufagé, ée, a. verongelukt; door schipbreuk bedorven.
- Navigable, a. vaarbaar, bevaarbaar.
- Navigateur, m. zeevaarder, zee-man, m.
- Navigation, f. zeevaart; kunst der zeevaart, navigatie, f.
- Navigateur, v. n. varen, ter zee varen, zeilen. -juste, wel uitkomen met de gissinge.
- Navile, m. gemaakte watergracht, f.
- Navire, m. fchip, zeeschip, groot vaartuig, n. -en course, fchip ter kaap uitgerust -à fret, gehuurd fchip. -en felle, fchip dat voor en achter te veel ontfrijngt, n.
- Naulage, m. fchiploon, n.; vracht, fcheepvracht, f.
- Naumachie, f. pron. Nomakie, fpielgevecht van fchepen, n.
- Navrant, ante, a. n. c. harttrekfend, hartbrekend.
- Navrer, v. a. fig. het hart dieptrefsen, breken, verbrijzelen. T. eenen ftaak inhakken, daar men dien wil buigen.
- Nauféabond, onde, a. n. c. walgachtig, afkeerig.
- Naufée, f. T. walging, f. braaklust, m.
- Nautille, f. zekere fchelplwifch, die in zijne fchaal zwemt even als een bootje, m. nautilus.
- Nautique, a. tot de fcheepvaart behoorend.
- Nautionnier, m. poët. fchipper, zee-man (ineen' dichterlijken ftrijl), m.
- Ne, ad. niet.
- Né, ée, p. et a. geboren, ter wereld gekomen. bien-mat, wel of flecht geëard, wel of kwalijk opgevoed. mort-, voor de geboorte geflorvan.

nouveau-, eerst of jong gebo-
 ren.
 Néanmoins, ad. niet te min, niet
 tegenstaande, echter, evenwel.
 Néant, ad. fa. niets.
 Néant, m. niet, n.; nietigheid;
 nietswaardigheid. f.
 homme de, schurk, deugeniet,
 slecht mensch, m.
 T. mettre au-, vernietigen (eene
 regtspleging).
 Nébuleux, euse, a. nevelig, donker,
 mistig, nevelachtig, dijzig.
 Nébulosité, f. nevelachtigheid, don-
 kerheid, f.
 Nécessaire, a. noodig, noodwendig,
 noodzakelijk.
 faire le-, zich met eens anderen
 zaak bemoeijen.
 m. het noodige, noodwendige of
 noodzakelijke; reiskastje; hei-
 melijk gemak, n.
 Nécessairement, ad. noodwendiglijk,
 noodzakelijk, onvermijdelijk.
 Nécessitante, a. f. T. grace-, dwin-
 gende genade, f.
 Nécessité, f. noodwendigheid, nood-
 zakelijkheid; behoefte; gebrek, n.
 de-, noodzakelijk, noodwendig-
 lijk.
 faire de-vertu, van den nood eene
 deugd maken.
 pl. noodwendigheden, f. pl. hei-
 melijk gemak, stilletje, n.;
 nooddrift, f.
 Nécessiter, v. a. noodzaken, dwin-
 gen, noodzakelijk maken.
 Nécessiteux, euse, a. nooddriftig,
 behoefstig, arm.
 Nécrologe, m. table ou liste nécro-
 logique, dooden register, n.
 Nécromance, Nécromancie, f. be-
 zwering der geesten; zwarte
 kunst, f.
 Nécromancien, m. ienne, f. zwarte
 kunstenaar, m. zwarte kunste-
 naarster, f. sovenaar, m. so-
 venaarster, tooveres, f.
 Nécrose, f. T. het dooden of ongo-
 voelig maken van eenig lid, n.
 Nectar, m. godendrank, nektar, m.
 fig. zeer lekkere wijn, m.

Nectaire, m. T. honigkelk in bloe-
 men, m.
 Nef, f. T. ruim eener kerk, n.
 moulin à-, molen op eene schuit, m.
 Nefle, f. mispel, m.
 Néflier, m. mispelboom, m.
 Négatif, iug, a. ontkennd.
 Négation, f. ontkenning, f.
 T. ontkenningswoord, v.; afwe-
 zigheid eener eigenschap, f.
 Négative, f. verwerpend, afkurend
 gevoelen; weigerend antwoord,
 n.; ontkenning, afkeuring, f.
 T. ontkenningswoord, n.
 Négativement, ad. op eene ontken-
 nende of ontkennder wijze.
 Négligé, m. nachtgewaad, huis-
 kleed, n.
 Négligé, ée, a. verzuimd, verwaar-
 loosd.
 fig. niet opgeschikt; ongedwen-
 gen; gering.
 style-, onbeschaafde, vrije schrijf-
 stijl, m.
 Négligement, m. n. c. verzuim, n.
 verwaarloozing, f.
 Négligement, ad. onachtzaamlijk,
 met achteloosheid.
 Négligence, f. verzuim, n. verwaar-
 loozing, achteloosheid, onacht-
 zaamheid, nalatigheid, f. gebrek
 aan zorg of vlijt, n.
 pl. -de style, gebrek tegen de
 schoonheden des stijls, n.
 Négligent, ente, a. nalatig, onacht-
 zaam, achteloos, lui, traag.
 Négliger, v. a. verzuimen, verwaar-
 loozen, niet achten.
 -q. iemand niet dikwijls bezoeken.
 Négoce, m. handel, koophandel, m.
 hantering, koopmanschap, nego-
 tie, f.
 Négociable, a. dat te verhandelen
 is, verhandelbaar.
 Négocial, ale, a. n. c. dat voor on-
 derhandeling vatbaar is.
 Négociant, m. koopman (in't groot),
 handelaar, m. negotiant, m.
 Négociateur, m. trice, f. onderhan-
 delaar, bemiddelaar, m. on-
 derhandelaarster, bemiddelaar-
 ster, f.

Négociation, f. *onderhandeling*, *negotiatie*, f.; *het verhandelen* (van eenen wissel), n.
 Négocier, v. a. *verhandelen*, *onderhandelen*.
 v. n. *handelen*, *koophandel drijven*, *negotieren*.
 Nègre, m. *Nègresse*, f. *neger*, m. *negerin*, f.
 Nègrecrie, f. *negerhuis* of *negerdorp*, n.
 Nègrier, m. *handelaar in negers*, m. *vaisseau*, *negerschip*, n. *slavenhaler*, m.
 Négrillon, m. *onne*, f. *jonge neger*, m. *jonge negerin*, f.
 Neige, f. *sneeuw*, f.
 fig. *wisheid*, f.
 Neiger, v. i. *sneeuwen*.
 Neigeux, euse, a. *sneeuwachtig*.
 Nenni, ad. fa. *neon*.
 Nenuphar, m. *geels en witte zeebloem*, f.
 Néographe, m. *die eene nieuwe spelling invoert*, m.
 Néographisme, m. *nieuwe spelling*, f.
 Néologie, f. *ontvinding*, f. *gebruik van nieuwe woorden*, n. *néologie*, f.
 Néologique, a. *wat het gebruik van nieuwe woorden betreft*, néologisch.
 Néologiste, v. a. n. c. *nieuwe woorden uitvinden en in gebruik brengen*.
 Néologisme, m. *zucht tot nieuwigheden in de taal*, f.
 Néologue, m. *schrijver of uitvinder van nieuwe woorden*, néoloog, m.
 Néoménie, f. T. *nieuwe maan*, f. *feest met nieuwe maan*, n.
 Néophyte, m. et f. *nieuw bekeerde*, m. en f.
 Néphrétique, a. *tot de nieren behoorend*, *nierzuchtig*.
 m. *een die het nierenwee of het graveel heeft*, m.
 Népotisme, m. *invloed der nabestaanden van den Paus op de Staats regering*, m.
 Néprune, m. *de god der zee* (bij de Heidenen), *Neptunus*, m.
 Néréide, f. *zeenimf*, *néreïde*, f.

Nerf, m. *zenuw*, *pees*, *spanader*, f. *de bocuf*, *ballepees*, f.
 fig. *voornaamste drijfveer*, *kracht*, *ziel*, f.
 T. pl. *rugband* (van een boek), m.
 Ners-féture, f. *kwetsing aan de achterpees eens beens van een paard*, f.
 Nériite, f. *soort van zeeslek of slak*, *nerita*, f.
 Nérolin, m. *geest van oranje appelen*, m.
 Nerprun, m. *soort van doornboom, die purgeerbeziën voortbrengt*, m.
 Nervaiton, f. T. *vermenging of zamerkoming der zenuwen*, f.
 Nerval, ale, a. *zenuwversterkend*.
 Nerver, v. a. *met pezen of zenuwen omwinden of overtrekken*.
 Nerveux, euse, a. *zenuwachtig*.
 fig. *krachtig*, *sterk*.
 Nervin, ine, a. T. *zenuwversterkend*.
 Nervure, f. T. *ribbing van een boek*; *bezetting met zenuwen*, f.; *scherpe kanten aan een kruisgewelf*, m. pl.
 Net, Nette, a. *zuiver*, *rein*, *schoon*, *zindelijk*; *ledig*; *helder*, *glad*.
 fig. *klaar*, *duidelijk*, *serlijk*.
 procédé-, *opregte handelwijze*, *faire maïton nette*, *den boel zuiveren*, *de dienstboden weggagen*.
 sain et-, *gezond en wel*.
 T. *netto*, *zonder fustagie of baal*.
 Net, ad. *volkomen*, *geheel*.
 fig. *regt uit*, *rend uit*, *onbewimpeld*.
 au-, *in 't net*.
 Netteté, f. *reinheid*, *zuiverheid*; *helderheid*, *klaarheid*, f.
 Nettoïement, m. *het schoon maken of reinigen*, n.
 Nettoyer, v. a. *reinigen*, *zuiveren*, *schoon maken*.
 Neveu, m. *broeders of zusters zoon*, *neef*, m.
 -à la mode de Bretagne, *vollis neefs of nichts zoon*, m.
 petit- ou arrière-, *broeders of zusters zoons zoon*, m.
 pl. *poët. nakomelingen*, m. pl.
 Neuf,

Neuf, a. negen.
 m. de negen, m.; de negende van de maand.
 Neuf, Neuve, a. nieuw.
 fig. onervaren, onbedreven, onnozel.
 à-, de-, ad. in 't nieuw, van den grond op.
 m. nieuws, het geen nieuw is.
 Neume, m. T. het verlengen van den toon, n.
 Nevritique, a. T. zenuwversterkend.
 Nevrographie, f. T. beschrijving der zenuwen, f.
 Neurologie, f. T. verhandeling over de zenuwen, f.
 Nevrotomie, f. T. ontleding der zenuwen, f.
 Neutralement, ad. op eene onzijdige wijze, neutraal.
 Neutralisation, f. n. c. het neutraliseren of onzijdig maken, n.
 Neutraliser, v. a. n. c. onzijdig, neutraal maken, neutraliseren.
 Neutralité, f. onzijdigheid, neutraliteit, f.
 Neutre, a. onzijdig, aan geene partij toegegaan, neutraal.
 m. et a. T. onzijdig, neutrum.
 Neuvaine, f. T. negendaagsch gebed, n.
 Neuvième, a. de negende.
 m. een negende gedeelte, n.
 Neuviement, ad. ten negende.
 Nez, m. neus, m.
 -camus, stompe neus, m.
 -aquilin, kromme, haviks neus, m.
 le bout du-, tipje van den neus, n.
 fa. het aangezicht, n.
 saigner du-, fig. fa. gebrek aanmoed hebben.
 ne pas voir plus loin que son-, fa. niet verder zien dan zijn neus lang is.
 tirer les vers du-, fa. uithooren.
 fourrer son- partout, fa. zich overal mede bemoeijen, alles doorsnuffelen.
 avoir un pied de-, fa. eenen langen neus krijgen.
 rire au- de q. fa. iemand uitlagchen.
 jeter au-, fa. in den neus wrijven, iemand iets verwijten.

avoir le- sur qc. met den neus in iets zitten, iets bekijken.
 Nez-coupé, m. pimpernotenboom, m. pimpernoot of neut, f.
 Ni, c. noch.
 -plus ni moins, ad. even zoo veel; juist, niet meer en niet minder.
 Niable, a. wat geloockend of ontkend kan worden.
 Niais, aise, a. oiseau niais, nestvogel, m,
 fig. dom, onnozel, eenvoudig.
 Niaisier, v. n. zich onnozel of kinderachtig aanstellen; beuzelen, zich met beuzelingen ophouden.
 Niaiserie, f. eenvoudigheid, onnozelheid, f.
 Niche, f. trek, freek, m. pots, f.; vak in eenen muur, n. nis, f.
 faire une- à q. fa. eene poss bakken, een' trek speelen.
 Nichée, f. nest vol.
 fig. gebroed, n.
 Nicher, v. n. nestelen, zijn nest maken.
 v. a. fa. op eene plaats neer of weg zetten.
 se-, v. r. fig. fa. zich ergens vast nestelen, eene veilige plaats bezetten.
 Nichet, m. nestel, n.
 Nichoir, m. vogelvlugt, f.
 Nid, m. nest, n.
 croire avoir trouvé la pie au-, fig. fa. meener eene goede ontdekking gedaan te hebben.
 fig. leger, bed, n. woning, f.
 Nid d'oiseau, m. soort van plant, vogelnestje.
 Nidoroux, euse, a. dat naar verrot of gebrand riekt.
 Nièce, f. broeders of zusters dochter, nicht, f.
 Nielle, f. honigdauw, brand in 't koren, m.; nardus-zaad, n.
 Nieller, v. a. door den honigdauw bederven.
 Nier, v. a. et n. loochenen, ontken-
 nen.
 Nigaud, aude, a. fa. lomp, mal, onnozel.
 m. et f. gek, zot, onnozel mensch, m. gekkin, zottin, enz., f.

- Nigauder, v. n. fa. *beuzelen, talmen, zich met beuzelingen of wisjes bezig houden.*
- Nigauderie, f. fa. *talmerij, f. beuzelwerk, n.*
- Nigauteaux, m. pl. *stukken van dakpannen die de leidekkers gebruiken, n. pl.*
- Nigoil, Négueil, m. *soort van zeevisch, m.*
- Nille, f. T. *ronde spruitje of loetje uit den wijngaard, als hij bloeit, n.*
- Nimbe, m. T. *kring, m. of straal, f. om het hoofd der heiligen, of om Keizers op oude munten, nimbus.*
- Nipper, v. a. *met kleederen enz. wel voorzien, wel uitdosen.*
- Nippes, f. pl. *kleinigheden tot opschik, alles wat tot den opschik dient, f. pl.*
- Nique, f. fa. *faire la- à qc., iets verachten.*
- Nifanne, f. *ninsingwortel, m. ninsing-ginfind.*
- Nitouche, f. *sainte-, huichelaarster, schijnheilige, sijneelaarster, f.*
- Nitrate, m. T. n. c. *-d'argent, -de cuivre, zilver- koper-salpeter, n.*
- Nitre, m. *salpeter, n. nitrum.*
- Nitreux, euse, a. *salpeterachtig.*
- Nitrière, f. *salpetergroeve, f.*
- Niveau, m. *paslood, rigtsnoer, meetsoer, n.; vlakke, die waterpas is, f. au-, de-, waterpas. fig. gelijk.*
- Niveler, v. a. *waterpassen, met het paslood meten. fig. n. c. gelijk maken.*
- Niveleur, m. *meter met het waterpas, m. fig. n. c. gelijk maker, m.*
- Nivellement, m. *meting met het waterpas, f. fig. n. c. gelijk making, f.*
- Nivette, f. *soort van goede perzik, f.*
- Nivose, m. n. c. *Sneeuwmaand (van den 21sten December tot den 19den Januarij), f.*
- Nobiliaire, m. *lijst van alle de edelen of adellijke geslachten van een geheel land, f.*
- Nobiliaire, Nobilier, ière, a. n. c. *adelijk.*
- Nobilissime, m. f. *alleredelste (zekerer titel).*
- Noble, a. *adelijk, van adel. fig. edel, verheven, voortreffelijk, heerlijk. m. edelman.*
- Noblement, ad. *adelijk, voortreffelijk, heerlijk, op some edele wijze.*
- Noblesse, f. *adel, m. ridderfchap, f. fig. edelmoedigheid; verhevenheid, f. het edele, n.*
- Noce, f. *Noccs, f. pl. huwelijk, n. echt, m.; bruiloft, f.; bruiloftsgeselschap, n.*
- Nocher, m. *poët. schipper, stuurman (in den Dichterlijken stijl), m.*
- Noctambule, m. v. *Somnambule.*
- Noctilique, a. *bij nacht blinkend of glinsterend.*
- Nocturlabe, m. T. *nachtwijzer, m.*
- Nocturne, a. *nachtelijk, het geen des nachts geschiedt. m. nachtgezang, m. (een van de drie deelen der vroegmetten).*
- Noël, m. *kernacht, m.; kerslied, n.*
- Nocud, m. *knoop, strik, m. kwast, f.; knoest, knubbel, m. fig. band, m.; zwaarigheid, f. gordien, f. fig. zeer ingewikkelde zaak; zwaarigheid die onoverwinnelijk schijnt, f.*
- Noguet, m. *vruchtbare of bonne, f.*
- Noguette, f. *fruitverkoopster; winkel dochter, f.*
- Noir, Noire, a. *zwart; donker; morfig, smerig. fig. somber, droefgeestig; boos; afschuwelijk, snood. bêtes noires, wilde varkens, n. pl. m. zwart, n. zwartigheid, f.; zwarte, neger, m. en-, ad. voir-, op het ergst, van de zwartste zijde, beschouwen.*
- Noirâtre, a. *zwartachtig.*
- Noiraud, aude, a. m. et f. *hij of zij, die donkerbruin van haar en kleur is, m. en f.*

- Noircœur, *f.* *zwartheid, f. zwarte vlakken in het gezicht, f. pl. fig. snoodheid, leelijkheid, afschuvelijkheid, f.*
- Noircir, *v. a.* *zwart maken. fig. zwart maken, lasteren. se-, v. r. zwart worden; zich zwart maken; donker worden (van het weder sprekende). fig. zich ooteren.*
- Noircisœur, *m.* *zwartverwer, m.*
- Noircisûre, *f.* *befmering met zwart, f.*
- Noire, *f. T.* *zwarte noot in de zangkunst, f.*
- Noûse, *f. fa.* *twist, m. gektijf, kra-keel, n.*
- Noûsetier, *m.* *hazelaar, hazelnote- of neuteboom, m.*
- Noûsette, *f.* *hazelnoot of neut, f.*
- Noûx, *f.* *noot of neut, f.*
- Nolis, Nolisement, *m.* *haring of bevrachting van een schip, f.*
- Nolisfer, *v. a. T.* *een schip kuren of bevrachten.*
- Nom, *m.* *naam, m. T. naamwoord, n. au- de, in den naam van, uit naam van.*
- Nomadé, *a.* *zwerwend, delend, dwa- lend, (van volkeren). m. pl. rond zwervende volkeren, n. pl.*
- Noble, *f. T.* *bil van een hert, f.*
- Nombrant, *a. m.* *nombre-, tellend getal, n.*
- Nombre, *m.* *getal, aantal, n. ge- tallletter, menigte, f. T. een, de laatste cijfer eener som; numerus, welluidendheid, f. pl. numerus, het vierde boek van Moses, n. fans, ad. in groote menigte, f.*
- Nombrer, *v. a.* *tellen, optellen, oprekenen.*
- Nombreux, *eufe, a.* *salrijk. T. voltallig, welluidend.*
- Nombrii, *m.* *novel, m. T. kelknaad aan vruchten, m.*
- Nome, *m.* *gezang ter eere van Apollo; zeker maatgezag; zekere landfreek van het oud Egypte, f.*
- Nomenclateur, *m. T.* *naamnoemer, naamlijstmaker, nomenclator, m.*
- Nomenclature, *f. T.* *naamlijst, f. naamregister, n.*
- Nomie, *f.* *regel, m. wit, f. v. Ana- tomie, Astronomie, enz.*
- Nominales, *a. f.* *prières-, openbare gebeden voor de Overheid en Pa- tronan; n. pl.*
- Nominataire, *m.* *benoemde tot een geestelijk ambt, m.*
- Nominateur, *m.* *benoemer, m.*
- Nominatif, *ive, a. n. c.* *namelijk. m. T. noemer, werker, eerste naamval, nominativus, m.*
- Nomination, *f.* *benoeming, voorstel- ling, nominatie, f.*
- Nommé, *a.* *genaamd, geheten, ge- noemd; zich noemende; benoemd tot, aangesteld. à point-, ten bestemden tijde. à jour-, ten bestemden dage.*
- Nommément, *namelijk, duidelijk, bijzonderlijk.*
- Nommer, *v. a.* *noemen, benoemen, naam geven; den naam zeggen; benoemen, aanstellen. se-, v. r. zich noemen, hee- ten.*
- Nomocanon, *m.* *verzawaling van Keizerlijke Ordonnantien en van daarop betrekking hebbende ker- kelijke wetten of instellingen, f.*
- Nompareil, *eille, a.* *zonder weder- ga, onvergelijkelijk.*
- Nompareille, *f.* *bieslint, heel smal lint, n.; kleine suikerkorrels, f. pl.; kleine hagel (om mede te schieten), m. T. nompareil letter, f.*
- Non, *ad.* *neen, nist. m. neen, n. -pas, niet. -seulement, niet alleen. -plus, ook nist. -plus que, zoo min als.*
- Nonagénaire, *a.* *negentigjarig.*
- Nonagéfime, *m. a.* *degré, T. negen- tigste graad, m.*
- Nonante, *a.* *negentig.*
- Nonantième, *a.* *negentigste.*
- Nonce, *m. T.* *Pauselijke Afgezant, nuntius; Poolfche Landbode, m.*
- Nonchalamment, *ad.* *onachtszaam- lijk, met achteloosheid.*

- Nonchalance**, f. *onachtzaamheid*, *achteloosheid*, *verwaarloozing*, f. *verzuim*, n.
Nonchalant, ante, a. *onachtzaam*, *achteloos*, *walstig*.
Nonciature, f. *Pauselijk gezantschap*; *gebied van eenen Nuncius in de Pauselijke Staten*, n.
Non-complet, m. n. c. *het onvolkomen of gebrekkige*, n.
Non-conformiste, m. *die van de godsdienst-oefening der Engelsche kerk verschilt*, *nonconformist*, w.
None, f. T. *negende uur van den dag in kloosters*, *gebed op dien tijd*, n. *None*.
Nonidi, m. n. c. *negende dag eener Decade*, m.
Non-jouissance, f. T. *niet genieting*, *niet bezitting*, f.
Nonnain, *Nonne*, f. fa. *non*, *geestelijke dochter*, f.
Nonnat, m. *kleine soort van witvisch in de Middellandsche zee*, m.
Nonne, f. fa. *non*, *kloosterjuffer*, f.
Nonnette, f. *Nonnain*, f. *nonnetje*, n. *kleine of jonge non*, f.
Nonobstant, prp. *niet tegenstaande*, *onaangezien*.
Non-pair, a. p. u. *oneffen of oneven*.
Non-payement, m. *wanbetaling*, *gebrek aan betaling*, f.
Non-résidence, f. *afwezigheid van de residentie of van de woonplaats*, f.
Non-faction, f. n. c. *met bekrachtiging*, f.
Non-sens, m. p. u. *onzin*, w.
Non-valeur, f. *verval*, n. *schuld*, *welke men niet kan invorderen*, f.
Nonuple, a. *negenvoudig*.
Nonupler, v. a. *negenvoudiglijk vermoederen*.
Non-usage, m. *ongebruik*, n. *ongebruikelijkheid*, f.
Non-vue, f. T. *dikke zoenevel*, m.
Nopage, m. T. *het noppen (van 's lakens)*, n.
Noper, v. a. T. *noppen*, *uitplukken de noppen (van het lakens)*.
Nopouse, f. *noppster*, f.
- Noquets**, m. pl. T. *looden platen in de hoeken van een dakvenster*, f. pl.
Nord, m. T. *noorden*, n. *midder-nacht*; *noordewind*, m.
Nord-est, m. T. *noord-oost*; *noord-ooste wind*, m.
Nord-ouest, m. T. *noord-west*; *noord-weste wind*, m.
Normal, ale, a. T. *loodlijnig*, *loodregt*.
Nofologie, f. T. *verhandeling over de ziekten*, f.
Notoc, m. *soort van plant*, f. of *paddestoel*, m.
Nota, m. *teeken*, n. *nota*.
Notable, a. *merkwaardig*; *aanzienlijk*, *notabel*.
Notables, m. pl. *de aanzienlijkste burgers*, *notabelen*, m. pl.
Notaire, m. *beambtschrijver*, *notaris*, m.
Notamment, ad. *voornamelijk*, *bijzonderlijk*.
Notariat, m. *bediening van eenen beambtschrijver*, f. *notariaat*, n.
Notarié, a. m. *acte*, *geschrift*, *dat door eenen Notaris is opgesteld*, n. *notariele akte*, f.
Note, f. *teeken*, n. *aanteekening*, *aanmerking*; *muzieknoet*, f. -ou- *d'infamie*, f. *schandvlek*, f. *changer de-*, *anders spreken of handelen*.
Noter, v. a. *aanmerken*, *aanteekenen*.
 -, ou- *d'infamie*, fig. *voor eerloos verklaren*.
 T. *op noten zetten of stellen (in de muziek)*.
Noteur, m. *schrijver van noten*, m.
Notice, f. *berodeneerd uittraksel*, n.; *land- of plaats-beschrijvings aanteekening*, *opschrijving*, *notitie*, f.
 T. *kennis*, f.
Notification, f. T. *gerechtelijke aankondiging*, *bekendmaking*, *kennisgeving*, *notificatie*, f.
Notifier, v. a. T. *aankondigen*, *berigten*, *kennis geven*, *notificeren*.
Notion, f. *kennis*, f. *denkbeeld*, *begrip*, n.

Notoire, a. bekend, wereldkundig, blijkbaar, notoir.
 Notoirement, ad. openbaarlijk, wereldkundig.
 Notoriété, f. blijkbaarheid, wereldkundigheid, f.
 Notre, pr. ons, onze.
 le nôtre, de, het onze.
 le nôtre, m. het onze, dat ons zó behoort.
 les nôtres, pl. ons volk, ons gezelschap, n.
 Notule, f. kleine randteekening, f.
 Novale, f. T. land, dat eerst beploegd op bezaaid is, n.
 Novales, f. pl. tienden, welke de geestelijken van zoodanige landen nemen, f. pl.
 Nôvasse, f. wilde muskaatnoot, f.
 Novateur, m. die nieuwigheden zoekt in te voeren; m.
 Novation, f. T. nieuwigheid, verandering, f.
 Noue, f. T. pan, dakpan; holle pan, welke men op den nok van het dak legt, vorst, f.; vette en vechtige weigrond, m.
 Noud, ée, p. et a. geknoopt; stram van leden, die de Engelse ziekte heeft.
 fig. ingewikkeld, zamengeknoopt.
 Nouvelles, f. pl. T. instellingen van sommige Keizers; f. pl.
 Novembre, m. slachtmaand, November, f.
 Nouement, m. het knopen, n. knooping, f.
 Nouer, v. a. knopen, eenen knoop leggen of maken.
 fig. -une partie, -amitié, eens partij, vriendschap maken.
 se-, v. r. T. spenen, zich tot vrucht zetten.
 Nouet, m. pop van specerijen, f.
 Nouveux, euse, a. knobbelig, knoestig.
 Nougat, m. omandelgebak, n.
 Novice, a. et m. f. aankomeling in een klooster; nieuweling, m. en f.; onervaren, onwetend.
 Noviciat, m. proeftijd (in de kloosters), m.; plaats in het klooster, daar de nieuwelingen wonen, f.

fig. proef, proeve, f.
 Novissime, ad. fa. onlangs.
 Noulét, m. T. vorst van één duk; goot, f.
 Nourrain, m. pootvish (om in de vijvers te zetten), m.
 Nourri, 'ie, p. et a. opgevoed, opgebracht, opgekweekt, gevoed; vol; kerrelig.
 grain-, vol graan.
 homme bien-, dooryoed mensch.
 fig. vet, sterk, vol kracht, woordensijk (van brieven).
 Nourrice, f. min; voedster, f.
 Nourricier, ière, a. père-, minnevader, voedstervader, m.
 mère-, minnemorder, f.
 suc-, fève-, voedend sap, m.
 Nourricière, f. voedster, f.
 Nourrir, v. a. et n. voeden, voedsel verschaffen; zogen; spijzigen.
 fig. opvoeden; onderhouden; vormen, aankweeken.
 se-, v. r. zich voeden, zich geneeren.
 fig. zich voeden.
 Nourrisage, m. veeleel of fokke-rij, f.
 Nourrisant, ante, a. voedzaam, voedend, krachtig.
 Nourrisson, m. zogeling, voedsterling, m. minnekind, voedsterkind, n.
 fig. voedsterling, m.
 Nourricare, f. voedsel, onderhoud, voeder of voer, n.
 fig. p. u. opvoeding, f.
 Nous, pr. pl. wij, ons.
 Nouveau, Nouvel, elle, a. nieuw.
 falon nouvelle, lente, f.
 fig. onervaren.
 homme nouveau, de eerste van een geslacht die zich beroemd maakt, m.
 Nouveau, ad. nieuw.
 de-, op nieuw, nog eens.
 Nouveauté, f. nieuwigheid, verandering, f. nieuws, n.
 Nouvelle, f. berigt, nieuws, n. nieuwigheid; nieuwstijding, f.; geestig verhaal, n.
 Nouvellement, ad. kortelings, onlangs, sedert kort.

Nouvelleté, f. T. *verfporing in het bezit, f.*
 Nouvelliste, m. *tijdingzoeker, liefhebber van wat nieuws, nouvellist, m.*
 Noyade, f. n. c. *verdrinking, f.*
 Noyale, f. *foort van ruw lijnwaad, n.*
 Noyau, m. *steen, kern, pit. (van zekere vruchten), m.*
 T. *spil van eenen wenteltrap; vorm op het holle van een stuk geschut om te gieten.*
 Noyer, m. *note- of neuteboom, m.*
 v. a. *verdrinken; overstroomen.*
 T. *verdrijven (de kleuren).*
 Te-, v. r. *verdrinken, in 't water smoren.*
 fig. *zich dompelen.*
 Noyon, m. T. *stootje in 't einde van de bolbaan, daar de kloot in valt, n.*
 Nu, Nue, a. *naakt, ongekled, ontbloot, bloot.*
 toute nue, fig. *onbewimpeld, naakt, klaar.*
 m. T. *het naakte, n. de naakteheid, f.; een naakt mensch, m.*
 à nu, ad. *naakt, bloot.*
 fig. *zonder bewimpeling.*
 Nuage, m. *wolk, f. nevel, m.*
 fig. *beneveling, verduistering.*
 Nuageux, euse, a. *wolkachtig, gevelekt.*
 Nuaifon, f. T. *pasfaatwind, m.*
 Nuance, f. *schakering, mengeling (der kleuren, enz.), f.*
 fig. *groots verscheidenheid, f.*
 Nuancer, v. a. *schakeren, mengen.*
 Nubécule, f. T. *kleine witte vlek in 't oog, f.; wolkje in de pit of het water, n.*
 Nubile, a. *huwbaar.*
 Nudité, f. *naakteheid, f.*
 Nue, f. *wolk, f.*
 tomber des nues, fig. *fa. zeer verwonderd zijn.*
 Nuée, f. *wolk, zware regenwolk, f.*
 fig. *grote menigte; hagelbui (van steenen enz.), f.*
 Nuement, ad. *vrij uit, zonder omwegen of bewimpeling.*

T. *onmiddelijk.*
 Nuer, v. a. T. *schakeren, mengen.*
 Nuire, v. n. (à) *schaden, benadeelen.*
 fa. *hinderen.*
 Nuisible, a. *schadelijk, nadeelig.*
 Nuit, f. *nacht, m.*
 de, ad. *bij nacht, des nachts.*
 Nuitamment, ad. T. *des nachts, bij nacht.*
 Nuitée, f. *nachtstijd; arbeid gedurende eenen nacht, m.*
 Nul, Nulle, a. *geen, geene, niet een, niet eene, m en f.*
 fig. *nul, van geener waarde, onwettig, krachteloos.*
 Nulle, f. *niet beduidend teeken in een geheim schrift, n.*
 Nullement, ad. *geenzins, in geenlei wijze.*
 Nulle-part, ad. *nergens.*
 Nullité, f. T. *nietigheid, onwettigheid, krachteloosheid, f.*
 Nument, ad. v. Nuement.
 Numéraire, a. f. *valeur, geldswaarde, f.*
 m. *baar of gereed geld, n.*
 Numéral, ale, a. *een getal aanduidend.*
 Numérateur, m. T. *teller eener breuk, m.*
 Numération, f. T. *telling, opcijfering; uitbetaling, f.*
 Numérique, a. *tot de cijfers behoorend.*
 Numériquement, ad. *naar 't getal.*
 Numéro, m. *nommer, n.*
 Numéroter, v. a. *nommeren.*
 Numismatique, a. T. *wat de gedenkenpenningkunde betreft.*
 Numismatographie, f. T. *beschrijving der oude gedenkenpingen, f.*
 Nuncupatif, a. m. T. *mandeling gemaakt (van testamenten spreken, de).*
 Nu-pieds, ad. *barvoets.*
 un va nu-pieds, m. *fa. schooier, bedelaar, m.*
 Nuptial, ale, -a. *bruilofts, dat tot de bruiloft behoort.*
 Nuque, f. *nek, achterhals, m.*
 Nuitre, ad. *klootshoofs,*

Nutation, f. T. *schuddende beweging van de as der aarde; kromming of wending der planten naar de zon of ruime lucht, f.*

Nutriif, ive, a. *voedend, voedzaam.*

Nutrition, f. *voeding, f.*

Nyctalope, m. et f. *die beter bij nacht dan bij dag ziet, m. en f.*

Nyctalopie, f. *beter, scherper gezigt bij nacht dan bij dag, n.*

Nymphé, f. *nimf, f.*

T. *popje of vlieje, daar de gekoryene diertjes in gestoten*

blijven, m.

pl. *waterlippen aan de schaamte eener vrouw, f. pl. nymphæ.*

Nymphée, f. *openbare baden bij de oude Romeinen, n. pl.*

Nymphomanie, f. *vazende lijfmoeder, f.*

O.

O, m. O, *veertiende letter van het alfabet, f. een der negen kerkgezangen die men negen dagen voor kerstmis zingt; nul, f. niets beteekenend mensch, m.*

O, i. ol och!

Obédience, f. *onderdanigheid, gehoorzaamheid, onderwerping, f.; vrijgelei- of reisbrief van den Overste eens kloosters, m.*

Obédienciel, elle, a. *tot de kloostergehoorzaamheid behoorend.*

Obédiencier, m. T. *geestelijk persoon, die een geestelijk ambt voor een' ander' waarnaemt of bedient, m.*

Obéir, v. n. (fa) *gehoorzamen; onderdanig zijn; toegoven.*

fig. *gedwee zijn, buigen (van wasch of ijzer enz. spreken-de).*

Obéissance, f. *gehoorzaamheid; onderdanigheid; onderwerping, f.*

Obéissant, ante, a. *gehoorzaam.*

fig. *onderdanig; buigzaam, handelbaar, gedwee.*

Obélisque, m. *naald, grafnaald, f. obelisk.*

Obéré, a. et part. *met schulden overloden, bezwaard of belast.*

Obérer, v. a. *met schulden overloden, belasten of bezwaren.*

s², v. r. *zich in schulden steken, of zich met schulden overloden.*

Obésité, f. T. *al te groote vettheid des ligchaams, f.*

Objecter, v. a. *tegenwerpen, opwerpen, objecteren; verwijzen.*

Objectif, ive, a. *tegen overstaande. verre-, onderste glas eens verrekijkers, n.*

m. T. *voorwerp eens werkwoords, n. lijder, aanklager, m.*

Objection, f. *inbrenging, tegenwerping, zwaarigheid, objectie, f.*

Obier, m. v. Aubier.

Objet, m. *voorwerp; oogmerk, doel, n.*

Obit, m. T. *lijkdienst, m. zielmisfe, f.*

Obituaire, a. et m. *régistre-, register dor zielmissen, n.; die in den kerkdienst eens overledenen treeds, m.*

Objurgation, f. p. u. *befstraffing, doorhaling, f.*

Oblat, m. T. *verminkt soldaat, die in vroegere tijden op de kosten een' abdiij onderhouden werd; leek die in een klooster diens en deszelfs regel volgt, m.*

Oblation, f. *offerande, f. offer, m.*

Obligation, f. *verplichting, verbindtenis; schuldbekentenis, f. schuldbrief, m. obligatie.*

Obligatoire, a. *verbindend.*

Obligé, m. *leerkontrakt, n. borgtocht voor iemands gedrag enz., m.*

Obligé, ée, a. *verbonden, verplicht. T. obligant.*

Obligéamment, ad. *op eens verplichtende wijze.*

Obligeance, f. n. v. *beleefdheid, hoffelijkheid, f.*

Obligéant, ante, a. *verplichtend, gediensstig, hoffelijk, beleefd.*

Obliger, v. a. *verbinden, verplichten; noodzaken, dwingen; dienst doen; verpanden; tot leerling aannemen.*

s²; v. r. *à qc., zich tot iets verbinden; elkander verplichten.*

Obli-

- Oblique**, a. *schuin, scheef*.
fig. *verdacht, ongeoorloofd, slinksch*.
cas-, *naamval die geen eerste naamval is*.
- Obliquement**, ad. *schuin, in eene schuinsche rigting*.
fig. *op eene slinksche wijze*.
- Obliquité**, f. *scheefte, schuinte, f.*
fig. *onregmatige, slinksche handwijze, f.*
- Oblitérer**, v. a. n. c. fig. *uitbluschen, dempen*.
- Oblong**, ongue, a. *langwerpig*.
- Obole**, f. *heller, halve penning, m.*
- Obombrer**, v. a. T. p. u. *bedekken, verbergen (onder eene schaduw)*.
- Obreptice**, a. *door list of bedrog verkregen*.
- Obreption**, f. *list, arglistigheid, f.*
bedrog, n.
- Obron**, v. Auberón.
- Obscène**, a. *onvuchtig, schandelijk, vuil, onkuisch*.
- Obscénité**, f. *ontuchtigheid, schandelijkheid, onkuischheid, f.*
vuile redenen, f. pl.
- Obscur**, ure, a. *donker, duister*.
fig. *onbekend, stil; onverstaanbaar, onduidelijk, duister, zwaar (om te verstaan)*.
naissance obscure, *onbekende afkomst, f.*
vie obscure, *stil vergeten leven, n.*
- Obscurcir**, v. a. *verdonkeren, verduistoren*.
- Obscurcissement**, m. *verduistering, verdonkering, duisterheid, f.*
- Obscurément**, ad. *duisterlijk, in het duister*.
- Obscurité**, f. *duisterheid, donkerheid, duisternis, f.*
fig. *vivre dans l-, in eenen geringen stand, in de vargetheid leven*.
-de l'avenir, *verborgenheid der toekomst, f.*
- Obséder**, v. a. q. *iesand omringen, godurig omtrens iemand zijn (in den zin van lastig vallen)*.
T. *plagen, bezitten (van den duivel sprekende)*.
- Obseques**, f. pl. *uitvaart, lijksaatsse, f.*
- Observable**, a. n. c. *wat in acht genomen kan worden*.
- Observance**, t. T. *regel, m. gewoonte, f. gebruik, n. (onder de Monniken)*.
- Observantin**, m. *geestelijke, die naar den regel van den heiligen Franciscus leeft, m.*
- Observateur**, m. *trice, f. waarnemer, onderzochter, onderzoeker, m. waarneemster, onderzochter; onderzoekster, f.*
esprit-, *onderzoekende geest, m.*
- Observation**, f. *onderhouding, waarneming, betrachtting; aanmerking, aantekening, f. observatie*.
- Observatoire**, m. T. *sterreschouwplaats, f. sterretoren, m. observatorium, n.*
- Observer**, v. a. *betrachten, waarnemen, nakomen; aanmerken, opmerken, gadeslaan, observeren; bespieden, nagaan, in 't oog houden*.
s-, *v. r. zich in acht nemen, voorzigtig zijn*.
- Obsession**, f. *bezitting (van den duivel); aanhoudende plaging, kwelling, nalooping, f.*
- Obsidionale**, a. f. *couronne-, belegerings-kroon, f.*
monnoie-, *noodmunt, belegerings-munt, f.*
- Obstacle**, m. *hinderpaal, hindernis, verhindering, f. obstakel*.
- Obstination**, f. *halsstarrigheid, hardnekkigheid, eigenzinnigheid, obstinatie, f.*
- Obstiné**, ée, a. *halsstarrig, hardnekkig, eigenzinnig*.
- Obstinément**, ad. *hardnekkiglijk, eigenzinniglijk*.
- Obstiner**, v. a. p. u. *hardnekkig, eigenzinnig maken*.
s-, *v. r. hardnekkiglijk staands houden, het hoofd niet willen huigen*.
- Obstruction**, ivo, a. *verstoppend*.
- Obstruction**, f. *verstopping, obstructie, f.*
- Obstruer**, v. n. *verstopen*.

- **Obtempérer**, v. n. T. p. u. gehoorzamen, nakomen.
- * **Obtenir**, v. a. verkrijgen, verwerven, erlangen, bekomen.
- Obvention**, f. T. verwerving, verkrijging. erlanging, f.
- Obtus**, pron. **Obtusie**, use, a. T. *bot, stomp.*
fig. esprit-, zwak verstand, n.
- Obtusangle**, a. T. *stomphoekig.*
- Obvention**, f. T. geestelijke schatting, f.
- Obvier**, v. n. (à qc.) voorkomen, afweren, tegengaan.
- Obus**, m. T. *houwitzerbom, f.; houwitzer, m.*
- Obusier**, m. T. *houwitzer, zekere mortier om kleine bommen te werpen, m.*
- Occagner**, v. a. -un gant, eenen hand-schoen van hinnen hakrijken.
- Occasion**, f. gelegenheid, occasie; oorzaak, reden, plaats, f.
T. ontmoeting, f. gevecht, n.
- **Occasionnel**, elle, a. *die of dat ergens gelegenheid toe geeft, gewallig.*
- Occasionnellement**, ad. *bij gelegenheid, bij geval.*
- Occasionner**, v. a. *gelegenheid, occasie geven.*
- Occident**, m. T. *avond, m. westen, n.*
- Occidental**, ale, a. *westersch, westerlijk.*
- Occipital**, ale, a. T. *tot het achterhoofd behoorend.*
- Occiput**, m. T. *achterhoofd, n.*
- Occultation**, f. T. *verduistering eener ster of ster, f.*
- Occulte**, a. *verborgen, bedekt, geheim.*
- Occupant**, a. m. T. *premier-, eerste bezitnemer, m.*
procureur-, *aangestelde zaakbezorger, m.*
- Occupation**, f. *bezitneming; arbeid, m. bezigheid, occupatie, f.*
T. *bewoning, f.*
- Occupé**, ée, p. et a. *ingenomen; bezig (met iets), geoccupeerd.*
- **Occuper**, v. a. *innemen, bezetten; bezitten, in hebben, m. beslaan,*
- bewonen; bezig houden, occuperen.*
- v. n. T. -pour q., *iemand voorstaan of verdedigen (in tegen).*
- s-, v. r. à qc., *zich met iets bezig of onledig houden.*
- de qc., *zich aan iets laten gelegen liggen.*
- Occurrence**, f. *geval, voorval, n. gelegenheid, f. toestand, m.*
- Occurrent**, ente, a. *aankomend, voorvallend.*
- Océan**, m. *mer océane, f. groote zee, f. ocean, m.*
- Océane**, a. *mer-, de ocean.*
- Ochlocratie**, i. *volksroering, f.*
- Ocre**, f. *oker, m.*
- Octave**, f. T. *feestviering van acht dagen (in de Roomsche kerk), f. oktAAF (in de Zangkunst), m. 3 achtste deel eener el, n. 3 afdeling van acht Italiaansche verzen, f.*
- Octidi**, m. n. c. *achtste dag eener Dekade, m.*
- Octobre**, m. *October, Wijnmaand, f.*
- Octogame**, m. *die acht maal getrouwd geweest is.*
- Octogénaire**, a. *tachtigjarig.*
m. *tachtigjarige grijsaard, m.*
- Octogone**, a. *achthoekig.*
m. *achthoek, m.*
- Octostyle**, f. T. *rij van acht zuilen, f.*
- Octroi**, m. T. *bewilliging, vergoeding, f. voorragt, oktrooi, n.*
dentiers d-, *penningw., die men vergunt te ligten, pl.*
- Octroyer**, v. a. T. *vergoeden, toestaan, bewilligen.*
- Octuple**, a. *achtvoudig.*
- Octupler**, v. a. *achtmaal verdubbelen.*
- Oculaire**, a. T. *tot de oogen behoorend.*
témoins-, *ooggetuige, m.*
verre-, *oculaire, m. oogglas (van eenen verrakijker), n.*
- Oculairement**, ad. *oogschijnlijk, zichtbaarlijk.*
- Oculiste**, m. *oogmeester, oculist,*

- Ode**, *f. lierzang, m. lierdicht, lof-
 lied, n. ode.*
Odeum, **Odéon**, *m. zingzaal, f.
 odeum (bij de ouden).*
Odeur, *f. reuk, geur, f.
 fig. aanzien, n. achting, f.
 pl. reukwerk, n.*
Odiéux, *eufé, a. verfoetijelijk, ge-
 haat, hatelijk; verdrietig, er-
 gerlijk, omydragelijk.*
Odieusement, *ad. op eens hatelijke,
 verfoetijelijke wijze.*
Odometre, *m. T. wegmeter, m.*
Odontalge, *m. n. c. tandmeester, m.*
Odontalgie, *f. T. tandpijn, f.*
Odontalgique, *a. tandpijn stillend.*
Odorant, *ante, a. poët. welriekend.*
Odorat, *m. reuk, f.*
Odoriférant, *ante, a. welriekend.*
Odysée, *f. heldendicht van Homo-
 rus, n.*
Oecuménické, *f. algemeenheid (eener
 kerkvergadering), f.*
Oecuménique, *a. concile, algeme-
 ene kerkvergadering, f.*
Oedémateux, *eufé, a. met een wa-
 tergezwell gekweld; vol van wa-
 terachtige gezwellen.*
Oedème, *m. watergezwell, n.*
Oeil, *m. (pl. les yeux) oog, n.*
*T. oog of gat van verscheidene
 dingen, n.; kruin (in appelen
 en peren), f.; oog, n. glans
 der stoffen en edelgesteenten,
 m.
 de bon-, met genoegen.
 à vue d', zichtbaar.
 en un clin d', in een oogenblik.*
Oeillade, *f. lonk, oogwenk, m.*
Oeillader, *v. a. p. u. toelonen; be-
 schouwen, bekluren.*
Oeil-de-boeuf, *m. T. rond dakven-
 ster, rond glaasje in de pannen
 der huizen, n.*
Oeillère, *f. oogstuk van den taam
 der koetspaarden, n.*
dent-, oogtand, m.
Oeiller, *m. nagelbloem, f. angolier,
 m.; vatergat, n.*
Oeilleterie, *f. perk van nagelbloe-
 men, n.*
Oeilleton, *m. afzetsel eener nagel-
 bloem, n.*

- Oeilletonner**, *v. a. de loten van
 eens nagelbloem afzetten.*
Oenanthe, *f. roode steenbreke, f.
 oenanthe.*
Oenas, *m. wilde duif, f.*
Oefophage, *m. T. sluispiet, die
 het keelgat zamentrekt, f.*
Oestre, *m. groote horzel of paar-
 devlieg, f. oestrus, oestrum.*
Oefype, *m. vet of smeer van onzu-
 vere schapewol; n. oefypus.*
Oeuf, *m. ei, n.*
Oeufs, *eijeren, n. pl.; kuit (van
 visch), f.*
Oeuve, *ée, a. die kuit heeft.*
Oeuvre, *f. werk, n. arbeid, m.;
 akkerwerk, veldwerk, n. bouw,
 onderhoud en inkomsten eener
 parochiekerk; zitbank der kerk-
 meesters in de Roomsche kerk, f.
 main d', arbeidsloon, m.
 chef d', meesterstuk; proeffstuk, n.
 mettre la main à l', de handen
 aan het werk slaan.
 mettre en-, inzetten in eens kas
 (van edelgesteenten).
 fig. in 't werk stellen, gebrui-
 ken.
 hors d', zonder ring, zonder
 kas (van edele gesteenten).
 hors d', buitenwerks.
 un hors d', dat tot het hoofd-
 gebouw niet behoort; een die
 niet bij het gezelschap behoort,
 m. buitengeregt, n.
 fig. dat niet ter zake dient, of
 daarbij te pas komt.
 f. pl. werken, geschriften, n. pl.
 -de surérogation ou méritoires,
 overtollige verdienstelijke wer-
 ken, n. pl.
 -piés, werken der barmhartig-
 heid, n. pl. aalmozen, f. pl.
 maître des hautes-, beul, scherp-
 regter, m.
 maître des basses-, baas der nacht-
 werkers, m.
 m. werk, n.
 le grand-, het zoeken van den
 steen der wijzen, n.
 T. werk van eenen plaatsnij-
 der, prent- of muzikwerk, n.;
 de vier muren van een gebouw,
 Q 9 4*

m. pl.; kas, daar de edele ge-
 steenten in gezet worden, f.;
 lood, vermengd met zilver, n.
 Offensant, ante, a. beleedigend.
 Offense, f. beleediging, f.
 T. zonde, schuld, f.
 Offensé, m. beleedigde, m.
 Offenser, v. a. beleedigen.
 fig. kwetsen, aanstoot geven.
 s^o-, v. r. kwalijk nemen, kwaad
 worden, zich belgen.
 Offenseur, m. beleediger, m.
 Offensif, ive, a. beschadigend, be-
 leedigend, offensief.
 Offensive, f. T. aanvaling, f.
 Offensivement, ad. op eens aanyal-
 lende wijze.
 Offerte, f. T. offerande, f. offer, n.
 Offertoire, m. T. offerzang, m. of-
 fergebed; offerdeel der misse, n.
 Office, m. pligs; dienst, m. vriend-
 schap, beleefdheid, f.; ambt, n.
 faire qc. d^o-, iets uit eigene be-
 weging doen.
 informer d^o-, onderzoeken, zonde-
 der dat het vereischt wordt.
 nommé d^o-, door den regter be-
 noemd.
 f. spijskamer, spinde; eetkamer
 der dienstboden; kunst om het
 nageregt te schikken, f.
 Official, m. T. geestelijk regter van
 een Aartsbisdom of Bisdom, m.
 Officialité, f. T. geregtskamer van
 een geestelijk gebied, f.
 Officiant, m. priester, die de misse
 bedient, m.
 officiante, f. koornon, f.
 Officiel, elle, a. T. officieel.
 Officier, m. ambtenaar, bediende;
 officier, krijgshediende; bewaar-
 der van 't zilver enz. in groote
 kazinen, m.
 -de santé, wondheeler, arts, (bij
 een leger), m.
 -major, stafofficier, m.
 -subalterne, officier die in rang
 onder de stafofficieren is, m.
 sous-, bas-, onder-officier, m.
 pl. huishedienden als kok, hof-
 meester enz., m.
 Officier, v. n. den dienst doen, de
 misse bedienen (in de Roomsche
 kerk).

Officière, f. kloosterzuster, welke
 een ambt heeft, f.
 Officieusement, ad. gedienstiglijk,
 op eens dienstvaardige wijze.
 Officieux, euse, a. dienstvaardig,
 gedienstig, beleefd.
 T. van ambtswegen.
 Officinal, ale, a. T. in de apotheken
 reeds gereed of voorhanden zijn-
 de (van arseenijen sprekende).
 Offerande, f. offer, n. offerande, f. 3
 zielmissegeld, n.
 Offerant, a. m. le plus-, de meestbie-
 dende.
 Offre, f. bod, n. aanbieding, f.
 *Offrir, v. a. aanbieden; bieden;
 offeren, opdragen.
 à la vue, vertoonen, voor de
 oogen stellen.
 s^o-, v. r. zich aanbieden.
 il s'offre qc. er doet zich iets op.
 Offusquer, v. a. verduistoren, ver-
 donkeren, verblinden, verdoe-
 ven, bezwalken.
 Ogive, f. T. kruisboog van een
 Gothisch gewelf, m.
 Ogre, m. wilde man, weerwolf, m.
 Oh, i. och!
 Oie, f. gans, f.
 petite-, afval van eens gans (als
 de hals, vleugels enz.), n.
 fig. s'offerering (als knopen,
 schoenen, hoed, handschoenen
 enz.) f.; het minst aanzienlijke
 in eens zaak, n.
 Oignement, m. p. u. zalving, sme-
 ring, f.
 Oignon, m. ui, wijf; bloembol, m.
 T. hardigheid aan de voetsool, f.
 chapelet d'oignons, rist uijen, f.
 Oignonet, m. soort van zomerpeer, f.
 Oignonière, f. nijeperk of bed, n.
 Oille, f. sop van vleesch en krui-
 den, n.
 *Oindre, v. a. zalven; smeren, be-
 strijken.
 s^o-, v. r. zich bezalven.
 Oing, m. v. Vieux oing.
 Oint, ointe, p. gezaafd enz.
 l'oint; de gezaafde, m.
 Oiseau, m. vogel, m.
 -domestique, rauwe vogel, m.
 -de proie, roofvogel, m.

- de passage, *trekvoegel*, w.
 -de leurre, *lokvoegel*, m.
 -de ramage, *zingvoegel*, w.
 -de volière, *vliegtvoegel*, m.
 T. *valk*; *draagkalkbak*, w.
 fig. -de mauvais augure, *ongeluksvoegel*, m.
 à vol d', ad. *in eene rechte lijn*.
 à vue d', ad. *van boven beschouwd*.
- Oïfeler, v. a. T. *eenen vogel tot de jacht afregten*.
 v. n. *vogelen vangen*.
- Oïfeleur, m. *vogelyanger*, w.
 Oïfelier, m. *vogelkooper*, w.
 Oïfellerie, f. *vogelyangst*, *vogelkooprij*, f.
- Oïfeux, euse, a. *lui*, *traag*, *ledig*.
 fig. *onnut*.
- Oïff, ive, a. *lui*, *ledig*, *traag*.
 fig. *zonder nut*.
- Oïffillon, m. fa. *vogeltsje*, n.
- Oïffveté, f. *luiheid*, *ledigheid*, *traagheid*; *uifspanning*, f.
- Oïffvement, ad. *op eene trage wijze*.
- Oïfson, m. *jonge gans*, f.
 fig. *zotskap*, *dom mensch*, w.
- Oléagineux, euse, a. *olieachtig*, *vetachtig*.
- Oléandre, m. *roze-laurier*, w. *oléander*.
- Olécrane, m. T. *ellebogeknook*, w.
- Olfactif, ive, Olfactôire, a. *tot de reuk behoorend*.
- Oliban, m. *arabische wierook*, w.
- Oligarchie, f. *regering van eenige weinigen*, *oligarchie*, f.
- Oligarchique, a. *door weinigen geregeerd*, *oligarchisch*.
- Oligarque, m. n. c. *die aan de regering van weinigen gehacht is*, m.
- Oïlinde, f. *zeer fijne kling van eenen degen*, f.
- Oïlinder, v. n. fa. *den degen trekken*.
- Oïlindeur, m. fa. *vechter*, m.
- Oïlivalson, f. *olijvenoogst*, w.
- Oïlivâtre, a. *olijfverwig*.
- Oïlive, f. *olijf*, f. *olijfboom*, w.
 fig. *olijftak*, m.
- Oïlivettes, f. pl. *zekere dans na den olijven-oogst*, w.
- Oïlivier, m. *olijfboom*, w.
- Ollaire, a. f. *pierre*, *tuffsteen*, *duffsteen*, m.
- Olographe, a. T. *eigenhandig geschreven*.
- Olympe, m. *olijmpus*, w.
 fig. *hemel*, w.
- Olymplade, f. *tijd van vier jaren*, m. *olympiade*.
- Olympien, a. *olijmpisch* (*van de heidensche goden sprekende*).
- Ollimpique, a. *olijmpisch*.
- Ombelle, f. T. *zonnescerm*, n.
- Ombellifère, a. T. *zonnescermen dragend*.
- Ombilic, m. T. *navel*; *kelknood*, w.
- Ombilical, ale, a. *tot den navel behoorend*.
- Ombrage, m. *schaduw*, f. *lommer*, n.
 fig. *argwaan*, *achterdocht*; f. *kwaad vermoeden*, *mistroutwen*, w.
- Ombrager, v. a. *schaduw geven*, *overschaduwen*.
 fig. *mistroutwen inboezomen*, *kwaad vermoeden doen opvatten*.
- Ombrageux, euse, a. *schuw*, *schrikachtig*, *schichtig*.
 fig. *achterdochtig*, *kwaaddenkend*.
- Ombre, f. *schaduw*, *donkerheid*, f.
 fig. *schaduw*, *befcherming*, f.; *voorwendsel*, n.; *schijn*, m.
 T. *schaduw*, f. *diepsel*, w. (*van Schilderijen*).
- fatre- à q. v. n. fig. *in alles mistroutwen stellen*; *van glans berooven*.
 pas l', *in 't geheel niet*.
 pl. *schimmen*, f. pl.; *ongenoedigde gasten bij de Romeinen*, w. pl.
- Ombrer, v. a. T. *schaduwen*.
- Omelette, f. *eijerbruif*, f.
- *Omettre, v. a. *achterlaten*, *walaten*, *uitlaten*, *vergeten*.
- Omission, f. *achverlating*, *uitlating*, *vergeving*, f.
- Omniscience, f. *alwetendheid*, f.
- Omoplate, f. T. *schouderblad*, n.
- Omphalocèle, f. T. *navelbreuk*, f.
- Omphalode, m. *soort van genezende plant*, f.

Omphaloptre, a. aan beide zijden
bol (van een glas sprekende).
Op, l'on, pr. men.
*le qu'en dira-t-on, fa. wat de we-
 reld er van zegt.*
Onagra, f. geete wedreich, f. onagra.
Onagre, m. soort van wilden ezol, m.
Onanisme, m. zelfbevelekking, f.
onanie.
Once, f. onca, f. (zeker gewigt);
soort van kleinen luipaard, m.
*fig. n'avoir pas une de, geen-
 grijn van iets hebben.*
Oncle, m. oom, vaders of moeders
broeder, m.
Oncion, f. zalving, f.
extrême-, laatste olijsel, n.
Oncieux, euse, a. vet, olieachtig.
Oncuosité, f. olieachtigheid, vet-
sigheid, f.
Onde, f. baar, golf, f.
fig. water, n.
Ondé, ce, a. gewaterd (van stoffen
*sprekende); gevland (van hout-
 soorten sprekende).*
Ondécagone, m. elfhoek, m.
Ondée, f. stortregen, slagregen,
plaregen, m.
Ondin, m. -ine, f. T. watergeest, m.
Ondoieiment, m. schielijke doopzon-
der plegtigheden, m.
Ondoyant, ante, a. dat zich als gol-
ven of baren vertoont.
Ondoyer, v. n. fig. baren of golven
*opwerpen; bruisen; hoem en wêr-
 yliigen.*
*v. a. in stilte of zonder pleg-
 tigheid doopen.*
Ondulation, f. kringwijze beweging
op het water of in de lucht, f.
Ondulatoire, a. mouvement-, golven-
vormige beweging, f.
Onduler, v. n. T. zich kringwijze
bewegen.
Onéraire, a. die ergens mede be-
last is.
Onéreux, euse, a. moeilijk, zwaar,
lastig.
Ongle, m. nagel aan handen en voe-
ten; klaauw, m.
*T. onderste gedeelte van het
 blad eener bloem, n.*
rogner les ongles, de nagels snijden.

*rogner les ongles à q. fa. iemands
 magt of gezag snuiken.*
*avoir bec & ongles, fa. zich wel
 kunnen verweren.*
Onglée, f. koude onder de na-
gels, f.
Onglet, m. T. graveerijzer; her-
*drukt blaadje, n.; strooken wit
 papier, welke men tuschen de
 gedrukte bladen inbindt, om er
 eenige kaarten of printen op te
 kunnen plakken, f. pl.; aanha-
 lings-teekens (in boeken), n. pl.*
Onguient, m. zalf, f.
Onirocritie, f. T. uitlegging der
droomen, f.
Onirocritique, m. T. uitlegger van
droomen, m.
f. droomuitlegkunde, f.
Onkotomie, f. T. opening van een
gezwel, f.
Onocrotale, m. kroppans, f.
Onomatopée, f. T. afsiding der
*woorden naar den aard of klank
 eens dings, f.*
Ontologie, f. T. wezenleer, f. onto-
logie.
Opyx, m. onijzsteen, m.
Onze, a. elf.
m. de elf; de elfde.
Onzième, a. elfde.
m. elfde deel, n.
Onzièment, ad. ten elfde.
Oolithes, m. pl. steenen uit versteen-
de schelpen bestaande, m. pl.
Opacité, f. duisterheid, ondoorschijn-
endheid, f.
Opale, f. opaalsteen, m.
Opaque, a. duister, donker, on-
doorschijnend.
Opéra, m. zangspel, n. opera;
*schauburg, waarin men de ope-
 ra vertoont, m.*
Opérateur, m. wondheeler, opera-
teur; kwakzalver, m.
Opération, f. werking; heilkundige
*verrigting, operatie; onderne-
 ming in den oorlog, f.*
*-d'arithmétique, bewerking van
 een cijferkundig opstel, f.*
Opératrice, f. kwakzalver, f.
Opercule, f. T. deksel van een stek-
kenhuis, n.

Opérer, v. a. et n. *werken, te wdeg brengen, bewerken.*

T. *eene heilkundige kuur doen, opereren.*

Opes, m. T. *balkgat in eenen muur, n.*

Ophiolarie, f. *aanbidding der slangen, f.*

Ophiophage, m. *slangedvorer, m.*

Ophite, a. m. *marbre, zekere groenachtige marmersfeen met gele strepen, m.*

Ophthalmie, f. *oogkwaal, f. oogzeer, n.*

Ophthalmique, a. *tot de oogen behorend.*

Ophthalmographie, f. *beschrijving der oogen, f.*

Opiat, pron. Opiate, m. *opiat, soort van sikarsenij, n.*

Opilatif, ive, a. T. *verstoppend.*

Opilation, f. T. *verstopping, f.*

Opiler, v. a. T. *verstoppem.*

Opinant, m. *die zijne stem geeft, m.*

Opiner, v. n. *zijne meening zeggen, zijne stem geven.*

-du bonnet, fa. *een fa broer zijn, stemmen als de vorigen.*

Opiniâtre, a. *langdurig, vinnig, halsstarrig, hardnekkig.*

m. *hardnekkig mensch, m.*

Opiniâtrément, ad. *hardnekkiglijk.*

Opiniâtrer, v. a. qc. *iets hardnekkiglijk staande houden.*

-un enfant, *een kind halsstarrig maken.*

s^r. v. r. à qc. *iets hardnekkiglijk vasthouden of voorstaan.*

Opiniâtreté, f. *hardnekkigheid, halsstarrigheid, eigenzinnigheid, f.*

Opinion, f. *meening, f. gevoelen, oordeel, n. opinie; stem, f.*

Opium, m. *heulzap, n. opium.*

Opportun, une, a. p. u. *behoorlijk, gelegen, gevoelig.*

Opportunité, f. p. u. *bekwame, gunstige gelegenheid, f.*

Opposant, ante, a. *wedersprekend.*

m. *tegenpartij, f.*

Oppost, ée, a. *tegengesteld, strijdig.*

m. *tegenstelling, f.*

Opposer, v. a. *tegen stellen, tegen over zetten of stellen, vergelijken.*

v. r. *zich tegenstellen, zich aankantem, wederstand bieden.*

Opposite, m. p. u. *tegendeel, m. à P., ad. tegen over.*

Opposition, f. *tegenstand, m. tegenstelling, aankanting, f. oppositie;*

hinder, m.; tegenspraak, f.

T. *verveerschrift, n.; stand van eens ster tegen over den stand ener anders ster,*

m.

ii. c. *tegenpartij, f. oppositie.*

Oppreser, v. a. *drukken, verdrukken, bennaauwen, onderdrukken.*

Opprescur, m. *onderdrukker, geweldenaar, m.*

Oppressif, ive, a. n. c. *drakkend, onderdrakkend.*

Oppression, f. *drukking, bennaauwing; onderdrukking, f. druk, m.*

Opprimer, v. a. *verdrukken, onderdrukken.*

Opprobre, m. *schande, f. smaad, hoon, m. schandvlek, n.*

Oppsigode, a. T. *later voortgebracht.*

Optatif, m. T. *wenschende wijze eens werkwoords, f. optativus.*

Opter, v. a. et n. *kiezen, vertiezen.*

Opticien, m. T. *gezigtkundige, opticus, m.*

Optimisme, m. T. *leer van de beste wereld, f. optimismus.*

Optimiste, m. *die zedonige leer voorstaat, optimist, m.*

Option, f. *perkiezing, keuze, f.*

Optique, f. T. *gezigtkunst, gezigtkunde, optica.*

-a. *dat het gezigt aangaat; optisch.*

Opulemment, ad. *rijkelijk, overvloediglijk.*

Opulence, f. *overvloed, rijkdom, m.*

Opulent, ente, a. *rijk, vermogend, opulent.*

Opuntia, f. *ooccionelle plant, opuntia, f.*

Opuscule, m. *werkje, boekje, n.*

Or, m. *goud, n.*

fig. *rijkdom, m.*

-trait, *gesponnen goud, n.*

-en barres, *staaf goud, n.*

-en feuilles, *blad goud, n.*

-potable, *vloeisafdrinckbaar goud, n.*

être tout-coufu d', fa. *zeer rijk zijn.*
 acheter au poids de l', tegen goud opwegen.
 C'est de l' en barre, het is zoo goed als geresd geld.
 ad. et c. nu, maar, doch, dan.
 Oracle, m. godspreek, f. orakel, n.
 Orage, m, storm, m. onweêr, zwaar weêr, n.
 fig. ongeluk; oproer, n. tweedragt, f.
 Orageux, euse, a. stormachtig, onstuimig.
 fig. kommerlijk, droevig, zorgelijk.
 Oraison, f. reden, f. gesprek, verzoeg; gebed, n.
 -dominicale, gebed des Heeren, n.
 -funèbre, lijkreden, f.
 Oral, ale, a. mondelijk.
 m. hoofdstuijer van den Paus, wanneer hij de misse leest, m.
 Orange, f. oranje-appel, m.
 Orangé, ée, a. oranjeverwig.
 m. oranjegeel, n.
 -Orangéade, f. oranjewater, n.
 Orangeat, m. gesuikerde oranjefchit of schel, f.
 Oranger, m. oranjeboom, m.
 Orangerie, f. oranjeerij, kamer, daar de oranjeboomen des winters bewaard worden, f.
 Orang-outang, m. boschmensch, orang-outang, m.
 Orateur, m. redenaar, m.
 Oratoire, a. dat tot eenen redenaar behoort.
 m. gebedenhuisje in de Roomsche kerk, n.; vergadering der vaders van 't oratorium, f.
 Oratoirement, ad. met eenen redenaars stijl.
 Orbe, m. T. kring; kringwijze omloop der dwaalfterren of planeten.
 coup-, kneuzing, f.
 mur-, blinde muur, m.
 Orbiculaire, a. T. kringvormig, bolrond.
 Orbiculairement, ad. kringwijze, in 't rond.
 Orbite, f. T. wegstroep der plane-

ten, f.; oograd, n. holligheid, daar het oog in geplaatst is, f.
 Orcomète, f. oisfetong (zekere plan), f.
 Orça! i. fa. wel aan, wel nu!
 Orchestique, pron. Orkestique, f. et a. T. danskunst, f.
 Orchesure, pr. Orkestre, m. plaats voor de muzikanten in den schouwburg, f. deze muzikanten zelyen, m. pl. orchest.
 Orchestrion, m. n. c. vleugelvormige forte piano; orchestrion.
 Orchis, m. standelkruid, n. orchis.
 Ordalie, f. vuurproef, waterproef, f.
 Ordinaire, gewoon, gewoonlijk; gemeen, alladaagisch; ordelijk.
 m. het gewoontlike, n.; gewoonte, f.; briefdrager, post; postdag; dagelysche kost, m.
 à l', ad. naar gewoonte.
 d', pour l', gemeenlijk, gewoonlijk, den meesten tijd.
 Ordinairement, ad. gewoonlijk.
 Ordinaires, pl. T. maandsonden der vrouwen, m. pl.
 Ordinairement, ad. gewoonlijk, gemeenlijk, in 't gemeen.
 Ordinal, a. m. T. nombr-, rangschikkend getal, n.
 Ordinand, m. geestelyke, die verordend zal worden, m.
 Ordinant, m. bisschop of prelaat, die tot den kerkdienst in de Roomsche kerk verordend is, m.
 Ordination, f. verordening tot den kerkdienst in de Roomsche kerk, f.
 Ordo, m. boekje, behelzende een voorschrift voor den dagelyschen godsdienst bij de Roomsche Katholijken, n.
 Ordonnance, f. inzetting, wet, keur, f. gebod, bevel, n.; geseekende lastbrief der regering, om van den ontvanger der gemeene lands middelen enig gold te ontvangen, m. ordonnantie, f.; voorschrift of recept van eenen geneesheer, n.
 T. ordonnantie, schikking van een gastmaal of van een schilderij, f.
 compagnie d', compagnie of bendes die bij geen regiment behoort, f.

- habit d^e-, *montering van het krijgsvolk*, f.
- Ordonnateur, m. *bevelgever, opzigtter*, m.
- Ordonner, v. a. et n. *bevelen, voorschrijven, belasten, last of bevel geven; het beslek van een gebouw opstellen; een recept voorschrijven of ordonneren; in goede orde houden; verordnen (tot den kerkdienst)*.
- Ordre, m. *orde, geschiktheid*, f.; *bevel, n. last, m. order; stand, m. waardigheid; orde, f.*
-Dorique, -Ionique, &c. *Dorische, Ionische orde, f.*
en fous-, adv. *op sene ondergeschikte wijze, met ondergeschiktheid*.
- Oréancier en fous-, m. *schuldeischer, die sene pretentie op tenen anderen schuldeischer heeft*, m.
- Ordure, f. *vuilheid, onreinheid, f. drek, m.*
pl. *vuiligheid, f. utvaagsel, n.*
fig. *vuile, onbetamelijke woorden, n. pl.*
- Ordurier, a. *die vuile, onbetamelijke taal voert*.
m. *vuilbek, onbeschaamd mensch*, m.
- Oreillard, a. *breed-langoorig*.
- Oreille, f. *oor, n.; schoenvriem, lap, m.*
T. *oor (van onderscheidene dingen), vouw in een boek, enz. f.*
avoir l^e-dure, *hardhoorig zijn*.
dureté d^e-, *hardhoorigheid, f.*
avoir de l^e-, *een goed gehoor hebben*.
avoir la puce à l^e-, *fa. ongerust zijn*.
se faire tirer les oreilles, *fig. zich laten dwingen*.
rompre les oreilles, *baloorig maken*.
donner sur les oreilles, *fa. op de ooren geven, slaan*.
- Oreille-de-lièvre, Percefeuille, f. *hazen oor, n.*
- Oreille de mer, f. *ormier, m. zee-oor, zekere zeeslak of sleg, f.*
- Oreille-d'ours ou auricule, f. *beer-*
- oor (soort van bloem), n. auricula, f.*
- Oreille-de-souris, f. *muizen-oor (soort van plant), n.*
- Oreiller, m. *oorkussen, hoofdkussen, n.*
- Oreillette, f. *oordoekje, n.; ooring, m.*
- Oreillons ou Orillons, m. pl. *verzwering der oorklieren; zinking op het oor, f.; afsnijdsels van leer en parkement, n. pl.; handvat-sel, n.*
écuelle à-, *kom met oorem, f.*
- Orémus, m. *gebed, n. laat ons bidden! (bij de roomschgezinden)*.
- Orfèvre, m. *zilver-goudsmid, m.*
- Orfèvrerie, f. *het goud smeden, n.; goudsmederij, f.*
- Oriraie, f. *vischarand, beenbreker, m.*
- Orfroi, m. *gouden boordfel voor aan de kerkkleedew, n.*
- Organe, m. *zintuig, werktuig der zinnen, organum, n.; stem, f.*
- Organeau, v. *Arganeau*.
- Organique, a. *werktuigig, organisch*.
- Organisation, f. *vorming der werk- of zintuigen, f.*
fig. *beschaving, inrigting, organisatie, f.*
- Organisé, a. *die of dat de noodzakelijke werktuigen heeft; gevormd, georganiseerd*.
- Organiste, m. *orgelspeler, orgelst, m.*
- Organum, m. *soort van tweemaal getwijnde zijde, f.*
- Organiser, v. a. *de zijde twijnen*.
- Orgasme, m. T. *gisting des bloeds of der levensgeesten, f.*
- Orgé, f. *gerst of garst, f.*
-mondé, m. *gepelde gerst, f.*
faire ses orges, *fa. zijne dingen wel doen*.
- Orgéat, m. *verkoelende drank van gerstewater, m.*
- Orgie, f. *vazernij, f.*
pl. *bacchusfeest, n.*
fig. *vreet-zuippartij, f.*
- Orgue, m. *Orgues, f. pl. orgel, n.; plaats bij het orgel, f.*
T. *pl. boordgaten in een schip, n. pl.; schotbaiken in sene stadspoort, m. pl.*

comme des tuyaux d', als orgelpijpen.
 Orgueil, m. trotschheid, hoyaardij, f. hoogmoed, m.
 Orgueilleusement, ad. hoyaardiglijk, trotschelijk.
 Orgueilleux, a. hoogmoedig, hoyaardig, trotsch.
 m. trotsch, hoyaardig mensch, m.
 Orient, m. het oosten, n. de landen in het oosten, n. pl.
 T. het oosten in eene landkaart, n.; glans van eene parel, m.
 Oriental, ale, a. oostersch, tegen het oosten gelegen.
 Orientaux, m. pl. oosterlingen, m. pl. oostersche volken, n. pl.
 Orienté, a. tegen het oosten gelegen.
 Orienter, v. a. iets tegen het oosten wenden of plaatsen.
 -les voiles, de zeilen redderen of kant zetten.
 S', v. r. oost en west kennen. fig. onderzoeken en overleggen.
 Orifice, m. T. mond, m. opening, f.
 Oriflamme, f. vaandel, n. standaard of standerd der oude Fransche Koningen, m.
 Origan, m. origo (zekere plant).
 Originaire, a. oorspronkelijk, afkomstig.
 Originairement, ad. oorspronkelijk.
 Original, ale, a. oorspronkelijk, origineel.
 m. oorspronkelijk schrift, n. origineel.
 fig. halve gek, zonderling mensch, m.
 savoir qc. d', iets uit eene achte bron, grondig of zeker, weten.
 Originalité, f. oorspronkelijkheid; zonderlingheid, f.
 Origine, f. oorsprong. m.; beginsel, n. oorzaak; afkomst, geboorte, f.
 Originellement, ad. oorspronkelijk, uit den oorsprong.
 Orignal, Orignac, m. soort van eland, m.
 Orillard, v. Oreillard.
 Orillons, v. Orcillons.
 Orin, m. boeireep, m.

Oripeau, m. klatergoud, n.
 Orle, m. zoom, rand, w.
 Orme, m. olm, olmboom, m.
 Ormeau, m. kleine olmboom, m.
 Ormille, f. zetplant van olmbomen, f.
 Ormin, m. scharlije, f. scharlijekruid, n.
 Ormoie, olmbosch, n.
 Orne, Ornier, m. wilde eschenboom, m.
 Ornement, m. versiering, f. versiersel, sieraad, n.
 pl. priesterlijke kleederen, n. pl. fig. begaafdheden, f. pl.
 Orner, v. a. versieren, opschikken.
 Ornière, f. spoor, wagenspoor, n.
 Ornithogale ou Churle, f. veldajuin, w.
 Ornitholites, f. pl. versieude gedeelten van vogels, n. pl.
 Ornithologie, f. beschrijving der vogelen, f.
 Ornithologiste, m. die zich op de kennis der vogelen toelegt, m.
 Ornithomance, m. waarzeggerij uit de vlugt der vogelen, f.
 Orobanche, f. smeerkruid, n.
 Orobe ou Ors, f. kleine wikken, f. pl. orobus.
 Orpailleur, m. goudzoeker, in het zand der rivieren, m.
 Orphelin, m. ine, f. waaskind, n. weesjongen, m. weesmeisje, n.
 Orphie, f. zekere zeevisch, m.
 Orpiment, m. goel operment, auripigmentum.
 Orpin, m. smeerwortel, m. -minéral, v. Orpiment.
 Orque, f. v. Epaulard.
 Orseille, f. zeker mos, dat op de steenen wast en tot verwen gebruikt wordt, n.
 Or fus! i. fa. wel aan!
 Ort, m. pefer, met het vat of den omslag wegen.
 Orteil, m. teen of toon van den voet, m.
 Orthodoxe, a. regtzinnig, regtge loovig, orthodox.
 m. pl. regtzinnigen, m. pl.
 Orthodoxie, f. regtzinnigheid, orthodoxie, f.
 Orthodromie, f. regte keers van een schip, m.

- Orthogonale, Orthogonelle, a. *regt-hoekig*.
- Orthogonalemēt, ad. *met rechthoeken*.
- Orthographe, f. *spelling, spelkunst, kunst om wél te schrijven of te spellen, f.*
- Orthographie, f. *standaaftekening van een gebouw, f.*
- Orthographier, v. a. *wél spellen in 't schrijven.*
- Orthographique, a. *tot de juiste spelling behoorend, orthographisch.*
- Orthographiste, m. *die in 't schrijven wél spelt, m.*
- Orthopedie, f. *kunst om deligchwaamsgebreken van jonge kinderen te genezen, f.*
- Orthopnée, f. T. *zwars ademhaling, f.*
- Otie, f. *wetel, brandnetel, f.*
- Ortier, v. a. *met brandnetels floeken.*
- Ortive, a. f. T. *opgaande, oprijzende.*
- Ortolan, m. *soort van kl. inenbraakvogel, die lekker is om te eten, m.*
- Orvale, Toute-bonne, Sclarée, f. *scharlisse, f.*
- Orviétan, m. *orvietaan (soort van Theriak of Driakel).*
- Oryx, m. *wilde bok, m.*
- Os, m. *been, n.*
- Oscillation, f. *slingering, f. slingerflap, m.*
- Oscillatoire, a. *slingerende beweging, f.*
- Osciller, v. n. *slingeren.*
- Osé, ad. f. - bien-, asfez-, *die de froutheid heeft iets te doen, dat hij niet doen mag.*
- Oscille, f. *zuring, f.*
- Oser, v. n. *zich onderstaan, zich ver stouten; durven.*
v. a. *wagen.*
- Oseraie, f. *teanbosch, rijsveld, n.*
- Osier, m. *teen of tien; teenboompje, n.*
- Osmonde, f. *wateryaren, f. osmun-da (zeker kruid).*
- Osfeles, m. *beentje, bikkelsje; knevelhout, n.*
- Osfemens, m. pl. *gebeente, m. doodsbeenderen, n. pl.*
- Osfeux; euse, a. *beachtig, dat naar been gelijks.*
- Osfification, f. *beenwording, beemaking, f.*
- Ostifque, a. T. *beemakend.*
- Osfirague, m. *beenbreker, m. (soort van arend).*
- Osfillon, m. *beentje van eenen vogel, n.*
- Osfu a. *grof, sterk van gebeente.*
- Ostensible, a. *vertoonbaar.*
- Ostensiblement, ad. *zichtbaarlijk.*
- Ostenoir, m. *hostiënschoteltje, n.*
- Ostentation, f. *snorkerij, snooverij, ijdelheid, f. gepoeh, n.*
- Ostéocolle, f. *soort van kleine witte en steenen buisjes, waarvan de zandige kern wordt gezegd goed te zijn, om gebrokene beenderen te genezen, n. pl. beenbreuk, f.*
- Ostécope, m. *beenpijn, f.*
- Ostéolithes, m. pl. *half versteende beenderen van dieren, n.*
- Ostéologie, f. *beenbeschrijving; beenkunde, f.*
- Ostracée, a. *die twee of meer schelpen of schelpen heeft.*
m. et f. *dier met twee schelpen, n.*
- Ostracisme, m. *ballingschap van tien jaren bij de oude Grieken, f. ostracismus.*
- Ostracite, f. *versteende ooster-schelp of schelp, f. (zekere steen).*
- Ostrelin, m. *koopman, komende uit de Oostzee en van de Hanzee-steden, m.*
- Ostrogoth, m. *Obstersche Goth, m. fig. ruw, onbeschaafd mensch, m.*
- Otacoustique, *gehoorwekkend.*
- Otage, m. *gijzelaar, m. gijzeling, f.*
- Oralgie, f. T. *pijn in de ooren, f.*
- Orenchyte, m. T. *oorspuit, f.*
- Oté, ad. *uitgezonderd, behalve.*
- Oter, v. a. *wegnemen, wegleggen, wegzetten, wegrukken, wegdoens uithelpen, uitnemen; afnemen, uittrekken; benemen; nemen.*
s², v. r. fa. (de quelque lieu) *ergens van daan gaan, zich wegpakken.*
- Othonne, f. *zeker boompje dat altijd groen is, n.*

Ou, conj. *of*.

Ou, adv. *daar, in welke plaats, in welke tijd; waarop, waartegen.*
d², *van waar.*

par., *waar door.*

Ouaiche, m. T. *de streek van een schip, f. vaarwater, n.*

Ouailles, f. pl. *schapen, n. pl.*
pl. fig. *kudde, f.*

Ouais! i. fa. *ei!*

Ovaire, m. T. *eijerstok, m.*

Ovale, a. *langwerpig rond, eivond, ovaal.*
m. *ovaal, n.*

Ouate, f. *zeer fijn en zacht katoen, n. watten, f. pl.*

Quarter, v. a. *met watten voeren,*

Oubli, m. *vergetelheid, f.*

Oublie, f. *tyzerkoek, m. oblie, f.*

Oublier, v. a. *et n. vergeten.*

-à, *vergeten om.*

s², v. r. *zich zelve vergeten, zich te buiten gaan.*

Oubliettes, f. pl. *gevangenis met eene valdeur, waarin men de gevangenen om het leven brengt, f.*

Oublicur, m. *obliebakker of verkoper, m.*

Oublieux, euse, a. *vergeetachtig.*

Ove, m. T. *eivormig sieraad aan eene zuil, n.*

Ouest, m. *het westen, n. de avond, m.*

Ouf! i. *o weel! o! ach!*

Oui, ad. *ja.*

m. *het jawoord, n.*

Ovicule, m. T. *klein rond sieraad, n.*

Oui, part. *gehoord.*

Oui-dire, m. *hooren zeggen, n.*

Ouite, f. *gehoor, n.; gaten van een speeltuig, n. pl.*

f. pl. *vischhoeren, kieuwen van den visch, pl.*

Ovipare, a. T. *eijeren leggend.*

*Ouir, v. a. *hooren; aanhooren.*

-des témoins, T. *getuigen hooren.*

Ovicule, v. Astragale.

Ouragan, m. *orkaan, stormwind, m.*

Ourdir, v. a. *scheren; de teen of sien draaijen.*

fig. *smeden, brouwen, sichten.*

Ourdisfoir, m. *eens wevers boom, m.*

Ourdisfure, f. *schering, f.*

Ourdon, m. *valsche senebladeren, n. pl.*

Ourler, v. a. *zoomen.*

Ourler, m. *zoom (aan eenig lijfswaad), m.*

Ourque, v. Epaulard.

Ours, m. *beer, m.*

fig. *zeer ruig mensch, beer, m.*

·mal léché, *ongelikte beer, ruw, onbeschaafd mensch, m.*

mencur d², m. *beerenleider, m.*

Ourse, f. *heerin, f.; de beer (zeker gesternte); het Noorden, n.*

Oursin, m. *zee-egel, m.*

Oursin, m. *kleine of jonge beer, m.*

Outarde, f. *trappans, f.*

Outardeau, m. *jonge trappans, f.*

Outil, m. *werktuig, gereedschap, n.*

Ouillé, a. fa. *van alles behoorlijk voorzien.*

Outrage, m. *swaad, hoon, m. belediging, f.*

Outrageant, ante, a. *smadelijk, honend, beledigend.*

Outrager, v. a. *smaden, honen, beledigen.*

Outrageusement, ad. *op eene smadelijke of beledigende wijze.*

Outrageux, euse, a. *honend, beledigend.*

à Outrance, à toute Outrance, ad. *met alle gestrengheid of vinnigheid.*

combat à, n. *gevecht op den dood, n.*

Outre, m. *leeren zak, m. of leeren flesch, f. om wijn, water, olie, of eenig ander vocht in te doen.*

prép. *behalve, boven.*

ad. *verder.*

en-, ad. *daarenboven, wat meer is.*

d²-en-, ad. *door en door.*

Outré, p. *et a. overdreven; tot het uiterste gebracht.*

Outrément, ad. *geweldiglijk, overmatiglijk.*

Outremer, m. *ultramarin (zeer schoone blaauwe verwe).*

d²-, *die of dat van overzee is, overzeesch.*

Outre-mesure, ad. *bovenmaten.*

Outre-passe, m. T. *overtrading of schending der grenzen bij het omhakken van hout, f.*

Ou-

Outre-passer, v. a. *overtreden, overtrekken; schenden, verbreken, te buiten gaan.*
 Outrer, v. a. *te ver trekken of drijven, te sterk aangrijpen.*
fig. op het uiterste brengen.
 Ouvre, te, part. et a. *open, geopend; openbaar, openlijk.*
à cœur-, openhartiglijk.
à livre-, met het opslaan van 's boek.
compte-, openstaande rekening, f.
visage-, m. physionomie ouverte, f. open, openhartig gelaat, n.
succession ouverte, f. nalatenschap of erfenis die men ontvangen kan, f.
guerre ouverte, f. openbare oorlog, m. en n.
à force ouverte, ad. geweldiger hand, met openlijk geweld.
 Overtement, ad. *openbaarlijk, openlijk, zonder bewimpeling.*
 Overture, f. *opening, f. gat, n.; opening, onderrigting, f.*
-de cœur, openhartigheid, rondborstigheid, f.
-d'esprit, licht, verstand, n. kennis, f.
 Ouvrable, a. *jour-, werkdag, m.*
 Ouvrage, n. *werk, n. arbeid, m.*
 Ouvragé, ée, a. *doorwrocht, uitgewerkt.*
 Ouvrant, ante, a. *à jour-, bij het aanbreken van den dag.*
à porte ouvrante, bij het opengaan van de poort.
 Ouvré, part. et a. *jaarlijk gebeid, gewerkt; gemaakt.*
 Ouvreaux, m. pl. *opening in eens glasblazers oven, f.*
 Ouvreur, euse, m. et f. *openstaitor, m. of sluisster, f. der huisjes of loges in den schouwburg.*
 Ouvrier, ère. a. *werk...*
jour-, m. werkdag, m.
cheville ouvrière, f. groote ijzeren bout, waarmede het achtersteleener koets aan het voorste werk gehecht wordt, m.
 Ouvrier, m. *arbeider; werkmán, m.*
fig. pl. werklieden, pl.

Ouvrière, f. *handwerkster, arbeidster, f.*
 *Ouvrir, v. a. *openen, open doen, open sluiten.*
fig. openen, beginnen, aanvangen.
v. n. opengemaakt, geopend worden.
s', v. r. zich openen, open gaan.
-à q. zijn hart voor iemand openen, zijne gedachten aan iemand openbaren.
 Ouvroir, m. *werkplaats, f. winkel, m.*
 Oxalate, m. T. n. c. *zuringzout, n.*
 Oxalique, a. T. n. c. *zuringzuur, n.*
 Oxycèdre, m. *kleine cederboom, m.*
 Oxycrat, m. *mengsel van water en azijn, n.*
 Oxycrater, v. a. *water met azijn vermengen.*
 Oxide, m. T. n. c. *half zuur van metalen, n.*
 Oxigène, m. T. n. c. *gaz-, m. zuurstof, grondbeginfel der zuivere lucht, n.*
 Oxigéné, ée, a. T. n. c. *halfzuur, met zoutzuur opgevuld.*
 Oxygone, a. T. *scherphoekig.*
 Oxymel, m. *mengsel van honig en azijn, n.*
 Oxýrrhodin, m. *rozenazijn, m.*
 Oxyfaccarum, m. T. *azijsuiker, f.*
 Oyant, ante, a. T. *opmaker, m. opmaakster, f. (van rekeningen).*
 Ozène, m. *stinkende zweer of oorzwering aan den neus, f.*

P

P, m. *P, vijftiende letter van het Alphabet, f.*
 Paca, m. *Brasiliaansch varken, m.*
 Pacage, m. *droit de-, weide, f. weiland, n. recht om het vee te laten weiden, n.*
 Pacager, v. n. T. *weiden, grazen.*
 Pacifère, a. T. *vrede aanbrengend.*
 Pacificateur, m. *vrede-maker, bevrediger, m.*

Pacification, f. *vrede-making*, *bevredeging*, f.

Pacifier, v. a. *stillen*, *bevredegen*; *bijleggen*.

Pacificque, a. *vrede-lievend*, *vreedzaam*, *vreedig*.

titulaire-, *geruste bezister*, m.
mer-, f. *stille zee*, f.

Pacifiquement, ad. *op eens vreedzame wijze*, *in rust en vrede*.

Pacotille, f. *zekere hoeveelheid waren*, *die de zeevarenden voor hunne eigene rekening mogen medenemen*, f.

Pacte, m. *verdrag*, *beding*, n. *onderhandeling*, f.

Paction, f. T. *overeenkomst*, f. *verdrag*, n.

Pacifier, v. n. T. *met iemand een verdrag maken of aangaan*.

Padelin, m. *grote smelkroes*, *waarin men het glas laat smelten*, m.

Padou, m. *schoenlint*, n.

Padouane, f. *nagemaakte medaille*, f.

Pagaie, f. *foort van riem*, *waarmede de Indianen roeijen*, m.

Paganisme, m. *heidendom*, n.

Page, m. *edelknaap*, *pagte*, m.
être hors de-, *uit den hofdienst scheiden*; *volkomen zijn eigen meester zijn*.

f. *bladzijde*, f.

Pagne, m. *schort der Negers en Indianen*, f.

Pagnon, m. *zijn zwart laken uit Sedan*, n.

Pagnéote, m. fa. *lafhartigs*, *bloedaard*, m.

mont-, fa. *hoogte*, *van waar men veilig zien kan alles wat in een gevecht omgaat*, f.

Pagnotérié, f. fa. *lafhartigheid*, *bloehartigheid*, f.

Pagode, f. *afgod*, *pagode*; *afgodstempel*, m.; *pagode* (*soort van munt*); *schuddebolletje*, n.

Pagen, m. *enne*, f. *heiden*, m. *heidin*, f.

a. *heidensch*.

Paillard, arde, a. f. *ankutsch*, *onmachtig*, *geil*.

m. *hoerearder*, *hoerjager*, m.
kean, f.

Paillander, v. n. fa. *hoereren*, *hoererijs plagen*.

Paillardise, f. fa. *hoererijs*, *ontucht*, *geilheid*, f.

Paillasse, f. *stroozak*, m.

m. *hansworst bij koordedansers*, m.

Paille, f. *stroo*, n. *stroohalm*; *splinter*, m.

T. *schilfens* (*in metaal*), *vlekken* (*in edele gesteenten*), f. pl.

tizer à la courte-, fa. *het loot trekken*.

Paillet, m. *mist- of mess hoop*, m.
fig. *être sur son-*, *op zijn eigen grond zijn*.

Paillet, a. m. du vin-, *donkerroode bleeker* (*zekere wijn*), m.

Paillette, f. *plaatje* (*van goud of zilver*), n.; *gondblaadje*, *lovertje*, n. *paillet*; *hamerslag*, m. *schilfertjes van ijzer*, n. pl.

Pailleur, m. *euse*, f. *strooverkoper*, m. *strooverkoopster*, f.

Pailleux, euse, a. T. *splinterig* (*van metalen sprekende*), *onzuiver* (*van edele gesteenten*).

Paillo, m. T. *befchuikamer centr galei*, f.

Pailion, m. *foelie*, f.

T. *de soudure*, *klein stuk soldaersfel*, n.

Pain, m. *brood*, n.
fig. *voedsel*, *onderhand*, n.

-de rive, *sans baifure*, *kerstig brood*, n.

-bis, *bruin brood*, n.

-tendre, *nietuwbakken brood*, n.

-rasis, *oudbakken brood*, n.

-mollet, *week*, *zijn witte brood*, m.

-de ménage, *de cuisfon* ou *bourgeois*, *huisbakken brood*, n.

-chaland, *grof brood*, n.

-de munition, *leger- of soldatenbrood*, n.

-bénit, *gewijd brood*, m.

-azyme ou *sans levain*, *ongezwaard*, *ongerezen brood*, n.

quotidien, *dagelijksch brood*, m.

-de proposition, *toonbrooden*, n. pl.

-d'épices, *koek*, *peperkoek*, m.

-de bougie, *belluise waslicht*, m.

-de sucre, *zuikerbrood*, n.; *hoogge*, *spits* hoed, m.
 -de cire, *waskoek*, m.
 -de savon, *steen zeep*, m.
 -de pourceau, *verkensbrood* (soort van plant).
 -à chanter, à cacheter, *ouwel*, m.
 -de douleur, *tranenbrood*, n.
 pour un morceau de-, fig. *te geef*.
 n'avoir pas de-, fig. *in de grootste ellende zijn*.
 faire perdre le goût du-, fa. *om het leven brengen*.
 n'avoir ni- ni pâte, *noch te bijten*, *noch te breken hebben*.
 promettre plus de beurre que de-, *meer beloven, dan men houden kan*.

Pair, even, gelijk.

nombre-, m. *even getal*, n.
 de-, ad. *gelijk, in gelijken rang*.
 -ou non-, *even of oneven*.
 -à-, *gelijk, op gelijke wijze, even eens*.
 fans-, *zonder weerga*.
 de- à compagnon, *gemeenzaam met elkander*.

Pair, m. *Pair* (zekere titel), m.

Paire, f. *paar*, n.

Pairement, ad. T. *dubbel deelbaar* (van getallen).

Pairie, f. *waardigheid van eenen Pair*, f.

Paisible, a. *vreedzaam, rustig, stil*.

Paisiblement, ad. *gerustelijk*.

Paisseau, m. p. u. *wijngaardstak*, m.

Paiseler, v. a. *van wijngaardstaken voorzien*.

Paisson, m. *kaf, n. eikels*, m. pl.

T. *staak, boven met een ijzeren beslag, daar de handschoenmakers en leerbereiders het leer overhalen en uitrekken*, m.

***Patre**, v. a. et n. *weiden, grazen, afveiden*.

envoyer- q. *met verachting afwijzen*.

se-, v. r. *zich voeden* (van roofvogels sprekende).

Paix, f. *vrede*, m.; *rust*, *stilte*, *kalmte*, f.

-plâtrée ou fourrée, *gedwongen vrede*.

i. *stil, stil daar!*

Pal, m. T. *paal* (in het wapenschild), m.

Palade, f. T. *slag of trek met den roeiriem in 't water*, m.

Paladin, m. *dolende ridder*, m.

Palais, m. *paleis*, n.

T. *gerogtshof, geregt; gehemelte of verhemelte van den mond*, n.

jours de-, *regtdagen*, m. pl.

gens de-, *regters*, m. pl.

de lièvre, *laitron, ganzen-distel*, m.

Palamente, f. T. *alle de riemen eener galei*, m. pl.

Palan, m. T. *takel*, m. *hijsch-touw*, n.

Palanque, f. *paalwerk*, n.

Palanquer, v. a. T. *met de takels op-hijfchen*.

Palanquin, m. T. *klein hijsch-touw*, n.; *soort van draagstoel*, m.

Palanquinet, m. T. *touw aan het roer eener galei*, n.

Palardeaux, m. pl. T. *stukken van planken, waarmede men de gaten slopt, die in een schip geschoten zijn, slofstukken*, n. pl.

Palastre, m. T. *plaat van een slot*, f.

Palstake, a. f. *lecture, gehemelte letter*, f.

Palatin, inc, a. *palsgrafelijk, paltisch*.

T. *os, been van 't gehemelte*, n.

Palatin, m. *palatijn* (in Polen); *onderkoning in Hongarije*, m.

Palatinat, m. *palsgrafelijke waardigheid*, f.; *palts*, m.; *palatinschap*, n.

Palatine, f. *sabelbont, dat de vrouwen om den hals dragen*, n. *palatine*.

Pâle, a. *bleek*.

pâles couleurs, pl. *bleekzucht*, f.

Pâle, f. *blad, plat end van eenen riem; schuif-valschotdeurtje, n. klop, f.; dekfel op den kelk* (in de Roomsche kerk), n.; *le-palaar* (zekere vogel), m.

Paléage, m. T. *schisting van zout of koorn, f.*
 Palée, f. *paalwerk; juk eener brug, n.*
 Palefrenier, m. *stalknecht, palfrenier, m.*
 Palefroi, m. *(in vroegere tijden) pronkpaard; rijpaard der vrouwen, n.*
 Paleron, m. *schouderblad der paarden enz., n.*
 Palestine, f. T. *soort van druk-schrift, n.*
 Palestre, f. T. *worstelperk der ouden, n.*
 Palestrique, a. *tot de worstel-oefeningen behoorend.*
 Palet, m. *werpschijf, f. werpsteen, m.*
 Paleter, v. n. *met den werpsteen schieten.*
 Palette, f. *kaatsplankje, n. palet, f. spadet, m.*
 T. *Schilders palet, f. verwbord, n.; stempel (om op de banden der boeken te zetten), m.; bekken, waarin, bij het aderen, het bloed gedaan wordt, n.; kolenschop; knieschijf, f.*
 Pâleur, f. *bleekheid, bleeks verwe, f.*
 Palier, m. *bovenst gedeelte van eenen trap, n.*
 Palingénésie, f. T. *wedervoortbrugging (eener plant uit derzelve asch); zielsverhuizing, f.*
 Palinodie, f. T. *herroeping (van eenig-gezegde), f.*
 chanter la-, *herroepen het geen men gezegd heeft.*
 Pâlir, v. n. *verbleeken, bleek worden, besterven.*
 v. a. *bleek doen worden.*
 Palls, m. *paal, tuinpaal, m.; omruining, f.*
 Palisade, f. *storpmaal, m. palisade, f.; paalwerk, n.; rij of laan boomen, in de gedaante eener groene schutting, f.*
 Palisader, v. a. *met storpmaal of palisaden bezetten, of afsluiten.*
 Palisfant, ante, a. *bleek wordend, bestervend.*

Palister, v. a. *boomen tegen eenen muur leggen of vast maken.*
 Palixandre, m. *violetkleurig hout (tot ingelegd werk), n.*
 Palliatif, ive, a. T. *verzachtend, onderhoudend.*
 Palliatif, m. T. *schijnmiddel, n. palliatief.*
 Palliation, f. *bewimpeling, bedekking of verschoning, f.*
 Pallier, v. a. *bewimpelen, bedekken of verschonen.*
 T. *verzachten, niet in den grond genezen.*
 Pallium, m. T. *schouder-schraaf der Pausen, Patriarchen, Privaten en Aartsbisdommen, als zij met een hoogpriesterlijk gewaad den dienst doen, pallium, n.*
 Palme, f. *palmsjak, n.*
 fig. *zege, overwinning, f.*
 Palme, m. *lengte van de hand, span, f.*
 Palmer, v. a. T. *het dik eind der naalden plat kloppen.*
 Palmier, m. *palmbroom, m.*
 Palmiste, m. *palmeikhorentje, n.; tamme palmbroom, m.*
 Palmite, m. *pit of merg van den palmbroom, n.*
 Palombe, f. *soort van wilde duif, f.*
 Palonnier, m. T. *toortshout, n. of zwengel, m. waaraan de strangen der rijtuigen worden vast gemaakt.*
 Palot, m. fa. *boerekinkel, lemp, onbeschaafd mensch, m.*
 Palpable, a. *handstastelijk, voelbaar, tastbaar; baarblijkelijk.*
 Palpablement, ad. *op eene voelbare, tastbare wijze, baarblijkelijk.*
 Palpanche, f. T. *bank aan het fundament eens dijks, n.*
 Palpitant, ante, a. *bevend; kloppend.*
 Palpitation, f. *beving, trilling; hartklopping, f.*
 Palpiter, v. n. *beven, trillen; kloppen.*
 Paltoquet, m. fa. *lammel, kinkel, m.*
 Paludier, m. T. *zoutzieder, m.*
 Palus, m. T. *poel, m. moeras, n.*
 Palustré, ée, a. n. C. *moerasig.*

- Pâmer, v. n. *fe-*, v. r. *in onmagt vallen*, *bezwijnen*, *flaauw worden*.
fa. -de rirc, *zich half dood lagchen*.
- Pâmoifon, f. *onmagt*, *flaauwte*, f.
- Pampe, f. *loofaan de koornhalmen*, n.
- Pamphlet, m. *spotschrift*, *blauwboekje*, n.
- Pamphletaire, m. n. c. *fchrijver van spotschriften*, m.
- Pampre, m. *wijngaardrank*, f.
- Pan, m. *pand*, n. *baan*, f. *van eenen rok of mantel*; *yak van eenen muur*, n.; *oppervlakte*; *zijplank*, f.
- Panacée, f. *algemeen geneesmiddel*, n.
- Panache, m. *vederbos*, m. *panas*.
T. *bovenst gedeelte eener kerk-lamp*, n.; *wengeling van kleuren of strepen in eene bloem*, f.
- Panaché, ée, a. *gefchakeerd*, *bont geftreept*.
- Panacher, v. n. *fe-*, v. r. T. *bonte strepen krijgen*, *veelyerwig worden*.
- Panade, f. *broodpap*, f.
- fe Panader, v. r. fa. *eene trotsche houding aannemen*, *zich trotsch aankstellen*; *pronkftaarten*.
- Panage, m. *moftgeld*, n.
droit de-, *mestregt*, n.
- Panais od Pastenade, m. *pastinaken of pinsternakelen* (*zekere wortel*), f. *pastinaca*.
- Panard, a. m. *cheval*, *paard*, *met buitenwaarts fttaande voorpoeten*, n.
- Panaris, m. T. *fijs*, *vijs*, *verzwoering aan de toppen der vingeren*, f.
- Pancaliers, m. *favoijekool*, f.
- Pancarte, f. *lijst van tolregt*, f.
fig. *oude beroekte fchriften*, n.
pl. *oud fcheurpapier*, n.
- Pandectes, f. pl. T. *algemeen wetboek*, *waarin de oordeelen der oude regtsgeleerden vervat zijn*, n. *pandekten*, pl.
- Pandore, f. *zeker snaarfpeltuig met koperen snaren*, n. *foort van luit*, f. *pandora*, *pandur*.
- Pandoure, m. *hongaarsch voetknecht*, *pandoer*, m.
- Panégyrique, m. et a. *loffchrift*, n. *lofreden*, f.
- Panégyriste, m. *lofredenaar*, m.
- Paner, v. a. *met gekruimeld brood beftrooijen*.
- Paneree, f. *korf of mand vel*, m.
- Paneterie, f. *hofbakkerij*, f.
- Panetier, m. grand; *opzigter over de hofbakkerij*, *opperbroodmeester des Konings*, m.
- Panetière, f. *herderftasch*, f.
- Panicule, m. *foort van aar met veel zandkorreltjes*.
- Panier, m. *korf*, m. *mand*, f.; *hoepelrok*, m.
- Panique, a. f. *terreur-*, *fchielijke*, *ouwerwachte maar ongegronde fchrik*, m.
- Panne, f. *fulp of felp*, *trijp*; *renzel*, n.
T. *het achterfte van eenen hamer*, n.
mettre en-, *eenen bijlegger maken*.
- Panneau, m. T. *yak*, *veld*, n. *vulling*, f.; *net*, n. *frik*, m.; *zadelkuffen*; *glasvenster*; *paneel*, *pannsel*, n.
- Panneaux, pl. T. *luiken*, *deksels (op fchepen)*, n. pl.
- Panneauter, v. n. T. *netten uitleggen*.
- Panneton, m. T. *bled of voorfte van eenen fleutel*, n. *fleutelbaard*, m.
- Pannicule, f. T. (*in de ontteekende*) *vleefchig vliesje*, n. *panniculus carneofus*.
- Panonceau, m. *fchild aan een' paal ter aandaiding van het regtsgebied*, n.; *aangeplakte koopbrief met het wapen der overheid*, *om een huis voor de fchulden*, *ten overftaan van 't geregt*, *te verkoopen*, m.
- Panfage, m. *het verbinden of verband van een paard enz.*, n.
- Panfê, f. fa. *pens*, *buik*, m.
- Panfement, m. *het verbinden*, m.
fig. *zorg*, *oppaffing*, f.
- Panfer, v. a. *eene wonde verbinden*; *paarden*, *yogelen enz. oppaffen*.

Panfu, *ue*, a. *fa.* die een' dikken buik heeft, *dikzak*, *m.*
gros, *m.* *dikbuik*, *m.*
 Pantalon, *m.* broek, die tot aan de schoenen gaat, *m.* *pantalon*; *hansop*, *hansworst*, *m.*
 Pantalonnade, *f.* *poisemakers dans*, *m.*
fig. geveinsheid, gemaaktheid, *f.*
 Pantelant, *anfe*, a. *hijgend*.
 Panteler, *v. n.* naar zijnen adem hijgen.
 Panthéon, *m.* tempel van alle goden, *m.* *panthéon*.
n. c. eeretempel, *m.*
 Panthéoniser, *v. a. n. c.* de eer des panthéons bewijzen.
 Panthère, *f.* panter, *m.* panterdier, *n.*
 Panthière, *f. T.* snippenet, *n.*
 Panthographe, *m. T.* zeker werktuig, om teekeningen na te maken, *n.* teeken-sap, *m.*
 Pantols, *oife*, a. *m. p. u.* aamborstig, naar den adem hijgend.
 Panthomètre, *m.* almeter, *m.* (zeker werktuig der landmeters)
 Pantomime, a. waarbij alles door gebaarden uitgedrukt wordt.
m. tooneelspeler die allerhande gebaarden nabootst, *m.*
f. tooneelspel, waarin allerhande gebaarden worden nagebootst, *n.* pantomime.
 Pantognières, *f. pl. T.* scheerlijnen om het want te zwichten, *f. pl.*
 Pantoufle, *f.* muil, pantoffel, *f.*
 en pantouffes; *fig.* met veel gemakken voorzien.
metre ses fouliers en pantouffes, zijne schoenen neêrhakken.
 Paon, *m.* (pr. Pan) paauw, *m.*
 Paonne, *f.* paauwin, *f.*
 Paonneau, *m.* jonge paauw, *m.*
 Papa, *m.* vader, papa, *m.*
 Papable, a. die tot Paus kan verkozen worden.
 Papal, *ale*, a. pauselijk.
 Papauté, *f.* pausdom, *n.* pauselijke waardigheid, *f.*
 Pape, *m.* paus, *m.*
 Papegat, *m.* houten papegaai, op eenen staak gezet, daar men naar schiet, *m.*

Papelard, *m. fa.* huichelaar, *schijnheilige*, *m.*
 Papelardise, *f. fa.* huichelarij, *schijnheiligheid*, *f.*
 Papeline, *f.* soort van half zijden stoffe, *f.*
 Paperasfe, *f.* oud beschreven papier, *scheurpapier*, *n.*
 Paperasfer, *v. n.* papier bekladden of bederven
 Paperasfier, *m.* die door onnut schrijven veel papiers bekladt, *m.*
 Papesfe, *f. p. u.* pausn, *f.*
 Papeterie, *f.* papiermolen; koophandel in papier, *m.*
 Papetier, *m.* papiermaker; koopman in papier, *m.*
 Papier, *m.* papier, *n.*
monnoie, papieren geld, *n.*
fig. dag-rekeningsboek, *u.*
n. c. wissels, *m. pl. 5* schuldboekententissen, *f. pl. 3* gedenkschriiften, *n. pl.*
 Papiñonacé, *ée*, a. *T.* van den aard van peulvrucht.
 Papille, *f. T.* sepel, *m.*
 Papillon, *m.* kapel, *f.* vlinder, *m.*
 Papillonner, *v. n.* fa. heen en weêr zwerfen.
 Papillotage, *m.* glinstering, *f.* slikerende glans, *m.*; het krullen van het haar; krultuig, *n.*
 Papillote, *f.* papierrolletje om het haar te krullen, *n.* papillot.
 Papilloter, *v. a.* het haar in piertjes winden.
v. n. slikeren, glinsteren.
 Papillots, *m. pl. T.* vlekken op de huid bij de scharlakenkoors, *f. pl.*
 Papisme, *m.* pausdom, *n.*
 Papiste, *m.* paapfche, *papist*, *m.*
 Papyrus, *m.* papierplant, *f.*
 Pâque, *f.* paaschfeest der joden; paaschlam, *n.*
 Pâque, *od. Pâques*, *m.* paaschfeest der christenen, *n.*
f. pl. Heurien, palmzondag, *m.*
-clofes, zondag na paaschen.
 Pâquerette, *f.* madeliefje, *n.* (soort van bloem).
 Paquet, *m.* pak, bundel, *m.* bes, *n.*
faire son, *fa.* uit een huis gaan.
 Paquet-bot, *m.* pakboot, *f.*

Par,

Par, prp. door, op, uit, bij, met, van, in; van wegen, wagens; gedurende; tot, om, ter oorzaak.

de-, van wegen, op bevel.

-ci, là, ad. op verscheidene plaatsen, hier en daar.

Parabole, f. gelijkenis, f. parabola.

T. brandsnée, parabel.

Parabolique, a. T. brandsnedig, middenkegelsnedig, parabolisch; zinspreukig.

Paraboliqument, ad. door zinspreuken, met gelijkenissen; met eene middenkegelsnée.

Paracentèse, f. T. opening van den onderbuik ter waterafstapping, f.

Parachever, v. a. p. u. volbrengen, voltooijen, voleinden.

Parachronisme, m. feil in de tijdrekening, te laat stelling, f.

Parachûte, m. T. valscherm, n. parachute.

Paraclèt, m. T. trooster (heilige geest), m.

Parade, f. staat, pronk, m.

T. in 't oog loopende vertoning, f.; afwering van eenen vloot (in het schermen); wacht parade; zoete kuren, die de koorde dansers vóór de spelen aanrigten, f. pl.

faire -de, pronken met.

Paradigme, m. T. voorbeeld, n. schets (van eene conjugatie, enz.), f.

Paradis, m. paradijs, n.; laatste of hoogste galerij in den schouwburg, f.

Paradoxe, Paradoxal, ale, a. tegenstrijdig, wonderlijk, wonder-schijnend, paradox.

Paradoxe, m. leerstelling, welke tegen het gezond verstand schijnt aan te loopen, en nochtans waarachtig is, paradoxe stelling, f.

Parafé, Paraphé, m. trek met de pen, m.

Parafér, Paraphér, v. a. eenen trek met de pen maken.

Parage, m. stand, m. afkomst, f.

T. zeeschreef, schreef der zee, f.

Paragoge, f. T. verlenging van een woord met eene lettergreep, f.

Paragouique, a. dat verlengd wordt.

Paragraphe, m. T. afdeelsel, n. paragraaf (§).

Paraguante, f. fa. zekere gift, f. wettig deel, geschenk, n.

Paraisonnier, m. T. spiegelglasblazer, m.

Paralipse, f. T. soort van wending, waardoor men de aandacht vestigt, door dezelve schijnbaar af te wenden.

Parallactique, a. T. tot het verscheellicht behoorend, parallactisch.

Parallaxe, f. T. wijfde van twee plaatsen, in welke enerleijde zaak, ten zelfden tijde, uit twee verscheidene plaatsen kan gezien worden, parallaxis, f.

Parallele, a. even ver van elkander afstaande, parallel.

m. T. parallel-kring, m.; vergelijking, f.

f. parallè-linie, f.

Parallèlipède, m. T. figuur met zes reghoekige zijden, f. parallèloppedum.

Parallélisme, m. T. vergelijking van verscheidene stellingen van een' of meer Auteurs, om eene duistere stelling uit andere minder duistere te verklaren, f. m. parallelismus.

Parallélogramme, m. langwerpig vierkant, waarin de tegen elkander overstaande zijden elkander gelijk en parallel zijn, parallèlogram.

Paralogisme, m. valsche sluitreden, f. paralogismus.

Paralyser, v. a. n. c. verlammen.

Paralytie, f. verlamming, f. paralytis.

Paralyptique, a. verlamd, beroerd, geraakt.

Parangon, m. voorbeeld, n. vergelijking, f.; diamant zonder vlekken, m.

T. soort van dubletter, parangon letter, f.

Parangonner, v. a. p. u. vergelijken (oud woord).

Parant, ante, a. *schoon, treffend, verrukkelijk.*
 Paranymphe, m. *speelgenoot des brudegoms of der bruid, paranimf.*
T. lofreden, f.
 Parapet, m. *T. borstwering aan eene vesting, f.*
 Paraphe, v. *Parafé.*
 Paraphernaux, a. m. *T. biens-, goederen die eene getrouwde vrouw door erfenis of gifte bekomt. n. pl.*
 Paraphrase, f. *omschrijving, f.*
 Paraphrafer, v. a. *omschrijven. fa. met bijgevoegde omstandigheden verhalen.*
 Paraphraste, m. *die iets in eene uitbreidende reden verklaart, m.*
 Parapléte, f. *T. verlamming of geraaktheid der leden, f.*
 Parapluie, m. *scherm tegen den regen, n. parapluie.*
 Parafélène, f. *bijmaan, f.*
 Parafite, m. *tafelschuimer, panliker, m.*
 Parafol, m. *zonnenscherm, n. parafol.*
 Paratonnerre, m. *bliksemafleider, m.*
 Paravent, m. *windscherm, n.; luiken om van buiten de glazen vensters te dekken, n. pl.*
 Parc, m. *perk (beslotene plaats), lustbosch, n. diersgaarde, f.; schaapskool; wagenplaats in een leger, f.; hok (op schepen), n.*
 Parcage, m. *verblijf der schapen op de bouwlanden, n.*
 Parcelle, f. *stukje, deeltje, n.*
 Parce que, v. *vermits, dewijl, omdat.*
 Parchemin, m. *perkament of perkement, n.*
 Parcheminerie, f. *parkementbereiderij, f.; koophandel in perkement, m.*
 Parcheminier, m. *parkementmaker of bereider, w.*
 *Parcourir, v. a. *doorloopen, doorreizen, doorgaan, enz.*
 Par-deçà, ad. *herwaarts, hierdoor.*
 Par-delà, ad. *aan gene zijde, over.*
 Par-derrière, ad. et prp. *van achteren, achterwaarts.*
 Par-desfus, prp. *over heen. ad. daarover.*

m. toegift, f.
 Par-devant, prp. *voor, voor eenen weg.*
ad. van voren.
 Par-devers, prp. *bij, voor.*
 Pardon, m. *vergeving, vergiffenis, f.; driewerf geklop der klok in de Roomsche plaatsen, om het gemeen te waarschuwen van te bidden, n.*
l. vergeef mij!
 Pardonnable, a. *vergeefflijk.*
 Pardonneur, v. a. *vergeven; genadeschenken; verschonen.*
 Paréage, v. *Pariage.*
 Parégorique, a. *T. pijnstillend.*
 Pareil, eille, a. *gelijk; gelijkvormig, even gelijk.*
m. zijns gelijken.
 Pareille, f. *dezelfde zaak, f.*
 Pareillement, ad. *insgelijks, even zoo.*
 Parélie, m. *bijzon, f.*
 Parelle, v. *Patientie.*
 Paremment, m. *sieraad, n. opschik; opslag van de mouwen, m. voring in eene vrouwen samaar, f.*
T. gelijke vloerlegging, f.
 Parenchyme, m. *eigen wezen der ingewanden; merg eener plant, n.*
 Parénése, f. *vermaning, leerredenen, f.*
 Parénétiqne, a. *dat tot zoodanige leerredenen behoort.*
 Parent, m. *ente, f. bloodyriend, bloedverwant, m. en f.*
 Parens, pl. *nabestaanden, ouders (vader en moeder), m. pl.*
 Parenté, f. *(Parentage, m. p. u.) maagschap, bloedverwantschap, n.*
 Parentéle, f. *p. u. eigenschap of hoedanigheid van bloedverwantschap, f.*
 Parenthése, f. *dat tusfchen beiden, of tusfchen twee haken [], wordt ingevoegd, parentésis.*
 Parer, v. a. *opschikken, versieren, opsmukken; klaar of gereed maken.*
de ou contre qc. tegen iets beveiligen of behoeden.
-un coup, ou v. n. à un coup, eenen slag of stoot afweren, pareren.

T. -un cap, eenen hoek of eenen
 kaap voorbij zeilen.
 -le pied d'un cheval, den hoef
 van den voet eens paards met
 het veegmes affteken.
 v. r. zich opschikken, versterken;
 zich beveiligen, nitwijken.
 Père, m. gevoelen der kooplieden
 over zaken, den handel betref-
 fende.
 Paresse, f. luiheid, traagheid, f.
 Paresseux, euse, a. lui, traag.
 m. et f. luijaard, lui of traag
 mensch, m.
 *Parfaire, v. a. T. voleindigen, vol-
 maken; volsailig, volkomen maken.
 Parfait, aite, a. volkomen, volmaakt.
 Parfaitement, ad. volmaaktelijk, vol-
 komenlijk.
 Parfilage, m. n. c. het uittrekken
 der goud- en zilverdraden, n.
 Parfiler, v. a. n. c. de goud- en zil-
 verdraden uittrekken.
 Parfois, ad. fa. altemets, somtijds.
 Parfondre, v. a. T. brandyverw ver-
 smelten.
 Parfournir, v. a. geheel verschaffen.
 Parfum, m. wierook, m.; reuk-
 werk, n.
 Parfumer, v. a. welriekend maken,
 eenen liefelijken reuk geven; be-
 rooken, doorluchten.
 Parfumeur, m. euse, f. die reukwerk
 maakt en verkoopt, parfumeur, m.
 Parfumoir, m. wierookvat, n.
 Pari, m. wedding, weddingfchap, f.
 Parjade, f. paartijd der patrijzen;
 koppel patrijzen, m.
 Par-ici, ad. naar dezen kant toe.
 Pariage, m. T. gemeenschappelijk
 regt van twee bezitters op een
 goed, n.
 Parier, v. a. wedden, eene wedding-
 fchap aangaan.
 Pariétaire, f. muurkruid, n.
 Parieur, m. wedder, m.
 Parisienne, f. T. diamantletter, f.
 Paris, a. m. munt te Parijs geflagen, f.
 Parité, f. T. gelijkheid, gelijkvor-
 migheid, f.
 Parjure, a. meinedig.
 m. meined, m. meinedigheid,
 f.; meinedige, m.

se Parjurer, v. r. meinedig wor-
 den, eenen valschen eed doen.
 Par-là, ad. daardoor.
 c. daaruit, daarom, alzo.
 Parlage, m. fa. gebabbel, gepraat, n.
 Parlant, ante, a. fig. sprakend.
 Parlement, m. raads- of rijksvergaa-
 dering, f. parlement.
 Parlementaire, m. die het met het
 parlement tegen den koninghoudt,
 Parlementsgezinde, m.
 a. vaisseau-, kartel- of parlemem-
 tair vaarttuig, n.
 Parlementer, v. n. met den vijand
 in onderhandeling treden of in
 gesprek komen, parlementeren.
 Parler, v. n. et a. spreken, taalvoeren.
 -à q. ou avec q. met iemand
 spreken.
 -comme un livre, zeer geregeld
 spreken.
 -français, fig. ronduit zijne ge-
 dachten zeggen.
 -mal de q. kwaad spreken van
 iemand.
 mal-, kwalijk, onregelmatig
 spreken.
 -gres, lippen, brouwen.
 trouver à qui-, vinden met wien
 men te doen heeft.
 trouver avec qui-, iemand vin-
 den met wien men zich onder-
 houden kan.
 -physique, politique, &c. over de
 natuur- staatkunde enz. spreken.
 -du cœur, onhewimpeld spreken.
 -raison, verstandig spreken.
 -du nez, door den neus spreken.
 se-, v. r. gesproken worden, el-
 kander spreken.
 m. spreken, n. spraak, f.
 Parlerie, f. fa. geklap, gesnap, n.
 Parleur, m. euse, f. prater, babbs-
 laar, m. praatster, babbelaar-
 ster, f.
 Parloir, m. spreekplaats, spreekka-
 mer, f.
 Parmesan, m. parmezaankaas, f.
 Parmi, prp. onder, in 't midden,
 tusfchen.
 Parnage, v. Panage.
 Parnasse, m. berg der zanggodin-
 nen, parnas, m.

Parasim, m. opziender eener Jooden kerk, m.
 Paroate, f. T. *hoerdicht*, n. *parodie*.
 Parodier, v. a. *een keerwicht maken*, *parodieren*.
 Parodiste, m. *maker van keerwichten*, m.
 Paroi, f. *muur*, *scheidmuur*, *wand*, m.
 T. *neusbeen*, n.; *vliezen der maag*, n. pl.
 Paroît, m. T. *veegmes*; *handschoenmakers werktuig*, *waarover men het leër reks*, n.
 Paroîre, f. T. *krabber*, *waarmede men het koper afkrabt*, m.
 Paroîsse, f. *kerfjel*, n. *parochie*, *kerfjel-parochie-kerk*, f.
 Paroîsial, ale, a. *die of dat van het kerfjel of de parochie is*.
 Paroîstien, m. *ienne*, f. *hij of zij, die tot een kerfjel behoort*, m. en f.
 *Paroître, v. n. *verschijnen*; *opzien baren*, *in het oog vallen*; *schijnen*, *blijken*.
 il me paroît, *het komt mij voor*.
 Parole, f. *woord*, n.; *reden*; *spraak*, f.; *voorslag*, m.
 promesse, *belofte*, f.
 pl. *gezegde*, n.
 porter la-, *het woord voeren*.
 porter-, *wanbieden*, *aanbiedingen doen*.
 adresfer la-à q., *iemand aanspreken*.
 couper la-à q., *iemand in de reden vallen*.
 avoir le don de la-, *wel bespraakt zijn*.
 prendre la-, *het woord opvatten*.
 se prendre de paroles, *woorden krijgen*.
 grosiers-, *hevige*, *harde woorden*.
 Paroli, m. T. *wens zoo veel als men eerst speelde*, *paroli*; *vrouw in de kaart om een paroli aan te wijzen*, f.
 Paronomase, f. T. *herhaling van het zelfde woord met eene kleine verandering*, f.
 Paronomatie, f. T. *gelijkheid onder woorden uit verscheidene talen*, f.
 Parotide, f. T. *vorklaren*, f. pl.; *gezwollen achter de ooren*, n. pl.
 Paroxisme, m. *vernieuwde aanval*,

m. *of verheffing*, f. (*eenver ziekte*)
 paroxismus.
 Parpaing, m. *pierre Parpaing*, f. T. *steen, die door den geheelen waar gaat*, m.
 Parque, f. T. *schikgodin*, f.
 Parquer, v. a. et n. T. *in een park leggen of omsluiten*; *het geschut perken*; *in een kooi op het walf liggen* (*van schapen sprakende*).
 Parquet, m. *afgezonderde plaats in raadkamers*; *vergadering in dazelfen*, f.; *housen vloer van ingeleid werk*, m.
 T. *kogelbak*, m.; *doophok*, n.
 Parquetage, m. *hek-vloerwerk*, m.
 Parqueter, v. a. *eens plaats met hout versieren*.
 Parqueterie, f. *het buschieten*, *schrijnwerk*, n.
 Parrain, m. *pest*, *doopheffer*, m.
 Parricide, a. *moorddadig*.
 m. et f. *vader- of moeder-moorder*, m. *of moorderes*, f. *moordenaar*, m. *of moordenaar*, f. *eens bloedverwants*.
 Parricide, m. *vader-moeder-kindermoord enz.*, m.
 Parfemer, v. a. *bestrooijen*, *besmaijen*.
 Parfimonie, f. *groot zuinigheid*, f.
 Part, m. T. *jong geboren kind*, n.
 f. *deel*, *aandeel*, n. *plaats*, *zijde*, f.
 de la-de-, *van wagens*, *uit naam van*.
 antre-, *elders*.
 quique-, *ergens*.
 nulle-, *nergens*.
 de bonne-, *van goeder hand*.
 de toutes parts, *van alle kanten*.
 faire-, *mededeelen*.
 à-, *ad. ter zijde*, *aan eene zijde*, *alleen*.
 prendre en bonne ou mauvaïse, *wel of kwalijk opnemen*.
 de-en-, *door en door*.
 de deux parts, *van weêrstanten*.
 Partage, m. *verdeeling*, f.; *aandeel*; *erfdeel*, n.
 T. *scheiding der regters*, *die van verscheidene gevoelens en in getal zijn*, f.
 Partager, v. a. *deelen*, *verdeelen*; *tot zijn aandeel geven of toedekken*.
 fig. *deel nemen aan*; *wel voorzien van goed enz.*

Partance, f. fa. *afvaart, afreize; scheiding, f.*
 Partant, c. T. *daarem, om die reden, derhalve.*
 Parterre, m. *platte gelijke vloer, m.; bloempark in eenen hof, parterre, n.; waterperk; het ruim, n. de gemeene plaats in eenen schouwburg, f. parterre; briefje voor zoodanige plaats in den schouwburg, n.*
 Parti, m. *partij, zijde, f.; besluit, n.; voorslag, m.; middel, n.; uitweg, m.; huwelijk, n. prendre-, zich laten aanwerven.*
 Partial, ale, a. *partijdig, eenzijdig.*
 Partialement, ad. *met partijdigheid, eenzijdiglijk.*
 fe Partialisfer, v. l. *partijdig zijn, partij kiezen.*
 Partialité, f. *partijdigheid, eenzijdigheid, f.*
 Participant, ante, a. (de qc.) *deelnemend in, deelachtig aan iets.*
 Participation, f. *deelneming, deelhebbing, f.; medeweten, n.*
 Participe, m. T. *deelwoord, n. participium.*
 Participer, v. n. à qc. *deel nemen, deel hebben (aan iets).*
 de qc. *van den aard eener zaak iets aan zich hebben.*
 Particulariser, v. a. *omftandiglijk verhalen.*
 Particularité, f. *bijzonderheid, bijzondere omftandigheid, f. particulariteit.*
 Particule, f. *deeltje, stukje, n. T. kort taaldeel, als voegwoord, voorzetsel, enz.*
 Particulier, ière, a. *bijzonder, eigen; geheim; zonderling. n. bijzonderheid, f.*
 Particulier, m. *ambteloos man, privaat persoon, gemeen of eenyoudig burger, m. en-, ad. in 't bijzonder, alleen. en fon-, aan eens afgezonderde plaats. ep mon-, wat mij aanbetreft.*
 Particulièrement, ad. *bijzonderlijk, voornamelijk; omftandiglijk.*
 Partie, f. *deel, gedeelte, n.; partij; kans, f.; gezelschap, n.;*

stem, partij in de muzijk; post, schuldenpost, m. prendre à-, kwaad toefchrijven. H. rekening van kegeen men geveerd heeft, f. ad. gedeeltelijk. en-, ad. deels, gedeeltelijk, een deele.
 Partiel, elie, a. *wat tot een geheel behoort, gedeeltelijk, partièel.*
 Partir, v. a. p. u. *verdeelen, doorsnijden (oud woord).*
 *Partir, v. n. *afreizen, verreizen, vertrekken; weggaan. lig. komen, voorskomen, uitgaan; ontftaan, afkomstig zijn, zijnen oorsprong hebben. -de la, befluiten, zich iets te nutte maken. à-de, ad. n. c. beginnende met, m. T. oogenblik in 't welk een part. begint te loopen; vertrek, n. afreize, f. au-de la, bij het vertrek van daar.*
 Partisan, m. *aanhanger, voorftander; partijganger; hoofdpachter of impostmeester, m.*
 Partiteur, m. T. *deeler, m. divisie.*
 Partitif, ive, a. T. *onbepaald of deelend, dat slechts een deel annaamt.*
 Partition, f. T. *deeling, verdeling, scheiding, f.; partituur (in de muzijk).*
 Partout, ad. *overal.*
 Part-prénaat, m. *deelhebbar, m. T.*
 *Parvenir, v. n. *ergens toe komen of geraken; voortkomen, zijne fortune maken.*
 Parvenu, m. *die van een' geringen tot een' hoogen staat gekomen is, m. gelukskind, n.*
 Parvis, m. *voorplein, n. voorplaats, f. (eener kerk).*
 Parute, f. *toofel, ftraad, n. epfchik, m. T. uitsnijdfel uit het leër, waarmede men de boeken bindt, n.*
 Pas, m. *schrede, tred, f. flap, voetflap, m.; enge, f. enge weg van 's gebergete, m. het nauw, n. zee-enge, f. dorpel eener deur, m. -de charge, n. c. verdrubbeide flap, aanval met de bajonet, m. Ss 2 -de*

- de deux, *zekere dans van twee personen*, m.
- à-, *voetje voor voetje, zaechtjes aan*.
- avoir le-, *den voorrang hebben*.
- pasfer le-, *fa. sterven*.
- de ce-, *op staanden voet, terflood*.
- faux-, *misfap, m.*
- de clerc, *feil, f. misfap, m.*
- de vis, *T. stekendraad aan eene schroef, m.*
- de haubans, *v. enfléchures*.
- Pas, *ad. niet*.
- Pascal, *n'e, a dat tot het Pascha of Paasfeest behoort*.
- Pas-d'âne, *m. hoefblad; soort van gebit, n.; zekere plaat aan eenen degen om de hand te dekken, f.*
- Pasigraphie, *f. n. c. schrijfskunst van alle Natiën, f.*
- Pasquinade, *f. schimpschrift, hekel-schrift, paskwil, n.*
- Pasfable, *a. tamelijk, lijdelijk, duidelijk, pasfabel*.
- Pasfablement, *ad. tamelijk, lijdelijk*.
- Pasfacaille, *f. T. soort van dans, m. chacene*.
- Pasfåde, *f. doortogt; teer-reispenning, m.*
- T. heen en weërgang, m. het omrijden, n. (van een paard op de rijfchool).*
- Pasfage, *m. doorgang, doortogt, m. dooryaart, doorreize, f. doormarsch; overgang, overtogt; weg-gang, sol, m. pasfagie geld, n.; spreek, plaats van een boek, f.*
- T. het zacht maken van het liër, n. zang met fraaije loopen, m.*
- pasfage, het stappen der paarden op de rijfchool, n.*
- oiseau de-, *m. trekvogel, m.*
- oiseau de-, *fig. een die slechts eenen korten tijd blijft*.
- Pasfager, *v. a. et n. T. een paard doen stappen of draven*.
- Pasfager, *m. reiziger, pasfagier, m.*
- Pasfager, *ère, a. voorbijgaande, fig. vlugtig, vergankelijk*.
- Pasfant, *ante, a. veel bewandeld of begaan*.

- Pasfant, *m. voorbijganger, reiziger, m.*
- en-, *ad. in 's voorbijgaan, bij gelegenheid*.
- Pasfation, *f. T. het maken of aangaan van een verdrag, n.*
- Pasfavan's, *m. reisbrieje voor de voorlieden, dat zij voort mogen trekken, n.*
- Pasfê, *f. het ontbrekende aan eene zekere somme, n.*
- T. dooryaart, f. vaarwater, n; inval op iemand met den degen, m.; bijzetting in het kaartspel; poort op eene troksafel; laatste kleur; bijvoeging om eene ronde som te maken, f.*
- fig. être en-, uitzigten hebben*.
- Pasfê, *m. het voorledene, m.*
- a. dat niet meer is; oud of ouderwetsch; verfteten, verftoeten.*
- pp. uitgezonderd; verder als.*
- Pasfê-balle, *Pasfê-boulet, m. T. kogelmaat, f.*
- Pasfê-cheval, *m. veerpont, f.*
- Pasfê-debout, *m. soltrief om te mogen doorgaan zonder de waren af te laden, m.*
- Pasfê-dix, *m. twee gelijken toven de tien (dobbelspel).*
- Pasfê-droit, *m. T. verzachting van het strenge regt, f; onregt dat met de gewoonte strijdt, n.*
- Pasfê, *f. T. tijd, wanneer de tuisvogels met troepen voorbij vliegen, m.; de voetsporen van een wild dier, n. pl.; streng inbenede paruik of pruik, f.; het heen en weër loopen der weverfpoel, n.*
- Pasfê-fleur, *f. v. Anémone*.
- Pasfemens, *m. boordsel van gesponnen goud, zilver of zijde, n.*
- pasfement.
- Pasfementer, *v. a. bezetten, boorden, boordsel op een kled leggen*.
- Pasfementier, *m. idre, f. lint of pasfementwerker, m. werkker, f.*
- Pasfê-méteil, *m. mengfel van een gedeelte rogge en twee gedeelten tarwe, n.*
- Pasfê-mur, *m. muurbreker, m. zeer lang slangfuk, n.*

- Passe-muscat, m. ou Passe-musquée, f. soort van muskadeldruif, f.
- Passe-parole, f. T. order aan eens armée, welke van mond tot mond gaat, f. zeg het voort!
- Passe-poutou, m. looper (floutel, die op verscheidenen sloten past), m. T. dubbel slot met twee sleutels, n.; groote trekzaag, f. fig. iets waarmede men overal komen kan.
- Passe-passe, m. tours de-, goochelaarskunsten, f. pl. fa. schelmerij, gaiterij, f.
- Passe-pied, m. T. soort van vluggen dans, m.
- Passe-pierre, f. steenbreeke, bevernel, f.
- Passe-poil, m. zeker boordfel aan een klood, n.
- Passe-pomme, f. soort van vroegen appel, m.
- Passe-port, m. vrije reisbrief, m. paspoort, n.
- Passer, v. n. eta. gaan, heen gaan, overgaan, voorbij gaan; doorgaan, doorreizen, doortrekken enz.; doorstroomen, doorylooijen; doorloopen; vergaan; komen; uitreiken; aangaan; gelden; passen (in 's spel); ingaan; overvaren, overzestten; overstappen, overklimmen; doorsteken, doorstooten; doorlaten; doortrekken; doorzigen; door de vingen zien; doorwerpen; te boven gaan, overtreffen; doorzien; opstrijken; (mesfen) aanzetten, slijpen; (geld) uitgeven; verschieten (van kleuren).
- T. -qc. iets bereiden (als letr enz.)
- son chemin, zijnen weg gaan of voortzestten.
- faire d'un endroit à l'autre, vervoeren, voortzestten.
- pour, gehouden worden voor.
- outré, verder gaan.
- qc. à q., iemand iets toegeven, inruimen, toestaan.
- légèrement sur qc., even aanroeren.
- par dessus qc., aan eens zijde zettten, over het hoofd zien.

- par les armes, doodschieten, ar-quebuteren.
- par les baguettes, door de spitsroeden loopen.
- mal son temps, zijnen tijd kwalijk besteden; er slecht aan zijn.
- le temps à qc. den tijd ergens mede doorbrengen.
- à l'ordre de q. eenen wisselbrief enz. endosseren of overstekken.
- un contrat &c., een verdrag enz. opstellen.
- condamnation, zijn vonnis onderteekenen, schuldbekekenis doen.
- tout d'une voix, eenpariglijk besloten worden.
- la chose passera, de zaak zal doorgaan.
- en par..., zich iets laten weggevallen.
- maître, baas worden.
- fig. fa. al stonde verwaachen.
- en proverbe, tot een spreekwoord werden.
- au fil de l'épée, over de kling laten springen, neersabelen.
- un desin à l'encre, eens teekening met de pen maken.
- au vent, T. de loef afwinnen.
- de mode, uit de mode gaan.
- en revue, de monsterring doem ontergaan.
- à compte, in rekening brengen.
- sous silence, met stilzwijgen voorbij gaan.
- par l'étamine, scharp onderzocht worden.
- c'est m'e passe, dat is boven mijn bereik.
- passé-, fa. het zij zoet ik mag het wel lijden.
- se-, v. r. vergaan, afloopen, versfrijken; verschieten; geschieden, voervallen, gebeuren.
- à qc., zich met iets baliepen, met iets te vreden zijn.
- de qc., zich van iets onthouden, iets ontheren.

Passepasse, f. peperkruid, n.

Pasfereau, m. *musch, mosoh, f.*
 Pasfe-temps, m. *tijdverdrif, n. tijdkorting, f.*
 Pasfe-velours, v. *Amaranthe.*
 Pasfe-vogue, f. T. *snelle vaart eener galei door sterk roeijen, f.*
 Pasfe-volant, m. *bij de monstering gehuurde soldaat, m.*
 fig. fa. *die ergens insluipt zonder te betalen.*
 Pasfeur, m. *veerman, m.*
 Pasfibilité, f. *lijdbaarheid, f.*
 Pasfible, a. *lijdbaar, die of dat lijdenden kan.*
 Pasif, ivē, a. *lijdend, lijdelijk, pasfief.*
 T. verbe-, m. *lijdend werkwoord, n.*
 Passion, f. *het lijden (van Christus), n.; pasfe-preek, -geschiedenis, f. -tijd, m.; hartstogt, m. drift, begeerte, genegenheid; liefde, f.*
 Passionné, ée, a. *driftig, genegen, begeerig; eerzuchtig; verliefd, teeder; verzet, gepassioneerd.*
 Passionnement, ad. *hartstogtelijk, met drift, heviglich.*
 Passonner, v. a. *met nadruk verhalen; begeeren, naar verlangen. fe-, v. r. zich laten innemen, zich zeer ijverig betoonen, in drift geraken.*
 -pour qc., *zich ijverig aan eene zaak laten gelegen liggen.*
 Pasfoire, f. *doorslag, m. vergiettest, gatenplaatje of gatenpetiel, f.*
 Pasfivement, ad. *op eene lijdelijke wijze, lijdelijk, in eenen lijdelijke zin.*
 Pastel, m. T. *zeker teekenkrijt, n.; soort van schilderij; weede (zekere plant), f.*
 (-orangé, *oranjekleur die naar het bruine zweemt, f.*
 Pastenade, v. *Pannis.*
 Pastenague, f. *zeevisch, die de gedaante van eene rog heeft, m.*
 Pastèque, f. *watermeloen, m.*
 Pasteur, m. *herder, m.*
 fig. *herder, leeraar, verkondiger van Gds. woord, m.*

Pastiche, m. T. *nagevolgde of nagemaakte schilderij, f.*
 Pastille, f. *reukballetje; soort van koekje, n. pastille, f.*
 Pastoral, ale, a. *herdersch, herderlijk. fig. geestelijk, herderlijk.*
 Pastorale, f. *herderspel, n. herderszang, m.*
 Pastoralement, ad. fig. *als een goede herder of zielverzorger, herderlijk.*
 Pastoureau, m. -elle, f. *jonge herder, m. jonge herderin, f.*
 Pat, m. être-, *koek, mat (in 't schaakspel), n.*
 Patache, f. *ligt vaarttuig, advijs-jagt; wachtschip, n.*
 Patarafé, Pataraffé, f. fa. *krabbelschrift, gekrabbel, n.*
 Patard, m. fa. *zeer kleine mant, f.*
 Ratate, f. *aardappel, m.*
 Pataud, m. *dikke en vette keukenhond, m.*
 à nage-, fa. *in den overvloed.*
 Pataud, m. aude, f., fa. *dik en vet, dikzak, dikhart, m.*
 Patanger, v. n. *zich in den modder omwentelen.*
 Pâte, f. *deeg; lijm, n. pap, f.*
 bonne- de, fa. *goede flokkert, goedaardig mensch, m.*
 de bonne-, fa. *kloek en sterk, van goede stof opgelegd.*
 n'avoir ni pain ni-, fa. *niets te bijten noch te breken hebben.*
 Pâté, m. *pastei, f.*
 fig. *inktklad of kladdé, inktvlak, f.*
 T. *soort van rond bolwerk, n. pastei; verschovene vorm (bij de drukkers), f.*
 menu comme chair à-, fa. *zeer klein gehakt.*
 Pâtée, f. *langwerpige en dunne reepjes van gerold melkdeeg, n. pl.; beslag van kornel of van zemelen, waarmede men het gevogelte mess, n.*
 Patelin, m. fa. *looze schalk, vleitjende bedrieger, m.*
 Patelinage, m. fa. *loos bedrog, n. bedriegelijke vleitjerij, f.*
 Pateliner, v. a. fa. *door vleitjerij*

- bedriegen; op eene listige wijze verschalken.*
- v. n. *niet opregtelijk te werk gaan, om den tuin leiden.*
- Patelineur, m. euse, f. *bedriegelijke vleijer, m. vleijster, f.*
- Patelle, f. *knieschijf; soort van zeeflak, f.*
- Patène, f. *deksel op den miskelk, n.*
- Patendgre, f. *fa. paternoster.*
fa. pl. *rozenkrans, m. korrels van eenen rozenkrans, f. pl.*
- Paténôtré, ée, a. *kraalswijze maakt.*
- Paténôtrier, m. *paternostermaker, m. maker van rozenkransen, m.*
- Patent, ente, a. T. *open.*
acquit-, *geschriift, dat tot quitantie verstrekt, waardoor men een zeker geschenk in geld ontvangt, n.*
- lettres patentes, *opene brieven, m. pl. volmagt van een' vorst, f.*
- Patente, f. *opene brief, m. bezagelde akte, f. patent.*
- Patenté, ée, a. n. c. *die een patent heeft, gepatenteerd.*
- Pater, m. *fa. paternoster; groots kraal aan een' rozenkrans, f.*
- Patère, f. *offerschaal, f.*
- Paternel, elle, a. *vaderlijk.*
- Paternellement, ad. *vaderlijk, als een vader.*
- Paternité, f. *vaderschap, n.*
- Pâteux, euse, a. *deegachtig; slijmerig, slijmachtig.*
- Pathétique, a. *hart-zielroerend, hartbrekend, treffend.*
m. *zielroerende stijl, m.*
- Pathétiqnement, ad. *op eene zielroerende wijze.*
- Pathologie, f. T. *ziektkunde, pathologie, f.*
- Pathologique, a. T. *tot de leer der ziekten behoorend, pathologisch.*
- Pathos, m. T. *het roerende, treffende in uitdrukkingen, (in eenen spottenden zin), n.*
- Patibulaire, a. *galge, van de galge.*
mine, air-, *galgen-tronie, f.*
- Patimment, ad. *geduldiglijk, lijdzaamlijk, met geduld.*
- Patience, f. *geduld, n. lijdzaamheid, f. ; patich (zaken kruid), n.*
- i. *heb geduld! wacht wat!*
- Patient, ente, a. *geduldig, lijdzaam.*
T. *lijdend.*
- Patiens, m. *een ter dood veroordeelde misdadiger, patient, m.*
fig. *die in handen van eenen heelmeeester is, lijder, patient, m.*
- Patienter, v. n. *geduld hebben of nemen, met geduld wachten.*
- Patin, m. *vrouwen schoen, die hoog van hiel is, m.; schaats, f.*
T. *grondbalk van een gebouw, die op de keimast ligt; grondsteen, daar het voetsruk eener zuil op rust, m.*
- Patiner, v. a. *betasten, bevoelen.*
v. n. *op schaatsen rijden.*
- Patineur, m. *schaatsenrijder, m.*
fa. *die veel van voelen en tasten houdt, m.*
- Pâtir, v. a. fa. *lijden.*
-de ou pour qc. om, *wegens iets lijden.*
- Pâtis, m. *weiland, n.*
- Pâtisfer, v. a. *gebak, pastisjen maken.*
- Pâtisserie, f. *pasteibakkerij, f. gebak, n.*
- Pâtisfier, m. *lère, f. pasteibakker, m. of bakker, f.*
- Patissoie, f. *soort van zijden stof, f.*
- Patois, m. *boers taal, lompe spraak, f.*
- Pâton, m. *mestvoeder, n.*
T. *neusleer, n. (aan eenen schoen).*
- Patruque, f. fa. *dat van geene waarde is.*
- Pâtre, mr. *herder, weider, drijver van vee, m.*
- Patriarchal, Patriarcal, ale, a. *aarts-vaderlijk, patriarchaal.*
- Patriarcat, m. *aartsvaderschap, n.*
- Patriarche, m. *aartsvader, m. patriarch.*
- Patrice, m. *afstammeling der eerste raadshoeren van Rome; patricius, de eerste na de Keizers, m.*
- Patriciat, m. *eerste ecrambt onder de Keizers na Constantius den Groeten, n.*

Patricien, enne, a. et m. f. van het geslacht der Patricii.
 Patrie, f. vaderland, n.
 Patrimoine, m. vaderlijk erfdeel of erfgoed, n.
 Patrimonial, alc, tot het vaderlijke erfdeel behoorend.
 Patriote, m. vaderlander, patriot, m.
 Patriotique, a. vaderlandsgezind, patriotisch.
 Patriotisme, m. vaderlandsliefde, f. patriotismus.
 Patrociner, v. n. p. u. iemand tot eenig gevoelen pogen te brengen; voorstaan, tot voorspraak dien-
 gen, patrocineren.
 Patron, m. beschermheer, bescher-
 mer, begunstiger, patroon; be-
 scherm-heilige, schipper, m.
 T. voorbeeld, ontwerp, n. schets,
 f. patroon.
 Patronage, m. T. regt om eenen ker-
 kelijken tot eene openstaande be-
 diening voor te dragen, n.
 Patronymique, a. m. nom-, geslachts-
 naam, m.
 Patronne, f. beschermster, voor-
 standster, begunstigster, patro-
 nes; beschermheilige; tweede ke-
 ninglijke galei, f.
 Patronner, v. n. T. de speelkaarten
 na de vorm met verw. bestrij-
 ken.
 Patrouillage, m. fa. morserij, mor-
 sigheid, f.
 Patrouille, f. T. rondgaande wacht,
 f. patrouille.
 Patrouiller, v. n. fa. morsen, plas-
 sen, door den drek loopen.
 v. a. iets op eene morsige wijze
 behandelen of aanvatten.
 Patrouillis, m. fa. plaats, daar mod-
 der en vuil water is, f.; onor-
 denlijk mengsel van spijsz in
 eenen schotel, n.
 Pave, f. pees, klaauw (van zekere
 dieren), m.
 T. voet van een glas enz., m.;
 lijnpen; dwarsplank, f. klamp,
 m.; houvast, n.; gulp van
 eene bree, f.
 pates d'ancre, f. pl. ankarklaau-
 wen, m. pl.

graisfer la-, omkopen, de han-
 den vallen.
 en -d'ole, op één punt uitloo-
 pend.
 -de vclours, poot van eene kat,
 die de klaauwen intrukt, m.
 faire-, fig. fa. met fluweele woor-
 den voorhomen, zachtjes be-
 handelen.
 pattes de bouline, f. pl. T. boer-
 lijnspruiten, f. pl.
 Pattu, ue, a. ruigpootig (voorna-
 melijk als men van duiven
 spreekt).
 Pâturage, m. weide, f. weiland, m.
 Pâturer, f. voeder, voedsel, n. wet-
 ding, f.
 Pâtureur, v. n. weiden, grazen.
 Pâtuteur, m. voederkracht bij het
 leger, drijver van de paarden
 naar de weide, m.
 Pâtureur, m. T. hiel van een paard, m.
 Pavage, m. het vloeren, straatma-
 kers-werk, n.
 Pavame, m. sasofrasboom, m.
 Pavane, f. soort van ernstigen dans, m.
 se Pavaner, v. r. eene trotsche hou-
 ding aannemen, zich veel inbeel-
 den.
 Pavé, m. straatsteen, m. kei, f.;
 vloersteen; steenvloer, m.
 être sur le-, fig. geene woning of
 geen ambt hebben; buiten dienst
 zijn.
 metre sur le-, op straat zetten.
 battreur de-, straatlooper, m.
 Pavement, m. het vloeren, n. de
 daartoe gebruikt wordende ma-
 terialen, pl.
 Paver, v. a. met straatsteenen be-
 leggen; vloeren, plaveijen.
 Pavefade, f. T. schanskleet, n. zeil-
 schans, f. (op galeijen).
 Paveur, m. straatmaker, plaveijer.
 Pavie, m. soort van perzik, f.
 Pavier, v. Pavoiser.
 Pavillon, m. tent, f.; uitstek in 's
 midden van een gebouw als een
 koepel; zomerhuis; tentdak;
 voorhangsel, n.; vlag, f.; on-
 derstuk eener trompet, n.
 baïser le- ou baïser-, de vlag
 strijken.

arborer le-, *de vlag hijschen.*
 Paume, f. *vlakke hand, breedte van de hand, f.; kaatsbal, m.; kaatspel, n.; kaatsbaan, f.*
 Paumelle, f. *soort van gerst of garst, die naar twee reijen korrels heeft, f.*
 T. *handplaatje, daar de zeilmakers mede naaijen; soort van deurhengsel; rekhout, dat de leerlooijers gebruiken, n.*
 Paumer, v. a. fa. *met de vlakke hand slaan.*
 Paumier, m. *kaatsmeester; kaatsballenmaker, m.*
 Paumilon, m. T. *handvatfel van eenen ploeg, n.*
 Paumure, f. T. *kruin van den kop eens herts tuschen het gewigt in, f.*
 Pavois, m. *groot schild; schanskied (op schepen), n.*
 Pavoiser, v. a. *een schip rondom met schanskleden bedekken.*
 Pavot, m. *slaapkruid, mankop, n.*
 Paupière, f. *ooglid, n.*
 Paute, f. *rust, f. stilstand, m.; rustpunt, n. ophouding, f.; verdeling van eenen psalm, f. pauze; maatteeken tot pauzeren (in de muziek), n.*
 Paufer, v. n. *ophouden, pauzeren.*
 Pauvre, a. *arm, behoeftig; slecht, armoedig, ellendig, verachtelijk.*
 -homme, *arme, arm man, m.*
 -homme-, *onnozel mensch. m.*
 Pauvrement, ad. *armoediglijk, behoeftiglijk.*
 Pauvre, m. *ette, f. arme schelm, bloed, m. zieltje, n.*
 Pauvreté, f. *armoede, behoeftigheid, f. gebrek, n.*
 fig. *armzalige redenen, beuzelingen, zotternijen, f. pl.*
 Payable, a. *betaalbaar, vervallen.*
 Payant, acte, a. *hij of zij die betaalt, m. en f.*
 Paye, f. *loon, n. soldij, bezolding, f.; betaler, m.*
 haute-, *hoogere soldij aan eenen soldaat, f. soldaat die eene hoogere soldij trekt, m.*
 morte-, *krijgsknecht die in vredes- en oorlogstijd onderhou-*

den wordt; oude dienstbode, die onderhouden wordt, m.
 Payement, m. *betaling, f.*
 Payen, v. *Païen.*
 Payer, v. a. *betalen, voldoen. fig. vergelden.*
 -les violons, *de kosten voor iets doen, waaryan een ander de eer behaalt.*
 -ric-à-ric, *niet te veel, noch te weinig betalen.*
 -de raison, *met woorden betalen.*
 -de sa personne, *het met zijnen persoon goed maken.*
 -les pors cassés, *voor iets moeten boeten, het gelag betalen.*
 se, v. r. *zich zelven betalen.*
 Payeur, m. *euse, f. betaler, betaalsheer, m. betaalfster, betaalsvrouw, f.*
 Pays, m. *land, landschap, n.*
 fa. *landsman, m.*
 maladie du-, *landszichte, heimwee, f.*
 être de son-, *fig. eerst uit zijn land komen, een nieuweling zijn.*
 battre le-, *courir le-, fig. het land doorkruisen, rond reizen.*
 gagner-, *fa. het hazepad kiezen.*
 favori la carte du-, *het land door en door kennen.*
 être en- de connoissance, *fa. onder bekendn zijn.*
 faire voir du- à q., *iemand vrij wat spels of moets maken, veel te doen geven.*
 -de Coccagne, *luilekkerland, n.*
 Paysage, m. *landschap, n.*
 Paysagiste, m. *landschapshilder, m.*
 Payvan, m. *fanne, f. landman, boer, m. boerin, f.*
 a. *fig. boersch.*
 à la-, *ad. op zijn boersch.*
 Payannerie, f. *boerengeslacht, n.; boerachtigheid, f.*
 Péage, m. *tol, m. tolregt; tolhuis, n.*
 Péager, m. *tolontvanger, tollenaar, m.*
 Peau, f. *huid, f.; vel, leer, n.; bast, m. vlies, n.*
 fig. *fa. huid, f. vel, n.*
 gras à pleine-, *fa. dik en vet, dat men uit het vel springt.*
 Peaus-

Peausserie, f. handel in vellen, m. leérkooperij, f.; huden, f. pl.
 Peausfier, m. leérberieder; leérkooper, m.
 muscle-, huidbewegende spier, f.
 Peauue, m. p. u. roer van een schuit of schip, n.
 Pec, a. m. hareng-, pekeltaring, m.
 Peccable, a. die of dat kan zondigen.
 Peccadille, f. kleinigheid, ligte zonde, f. gering kwaad, n.
 Peccant, ante, a. T. overtollig, bederven, schadelijk.
 Peccavi, m. fa. bekentenis van zonden, f.
 Pêche, f. perzik; vischerij; vischvangst, f.
 Péché, m. zonde, f. misdrijf, n. -véniel, vergeslijke zonde, f. -originel, erfzonde, f. pour mes péchés, ad. tot mijne straf.
 Pécher, v. n. zondigen; feilen, eenen mislag begaan.
 Pécher, m. perzikkeboom, m. v. a. vischen. fa. aan iets komen.
 Pêcherie, f. vischerij, f.
 Pécheur, m. eresfe, f. zondaar, m. zondares, f.
 Pécheur, m. euse, f. hij of zij, die vischt, m. en f.
 Pécore, f. fa. dier, beest, n. lomp, dom mensch, m.
 Pecque, f. fa. ingebeelde zottin, wijsneus, f.
 Pectinite, f. soort van ooster, f.
 Pectoral, ale, a. tot de borst behoorend, borst. m. T. borstlap, dien de Hoogepriester, onder het oude verbond, op zijne borst droeg.
 Péculat, m. landdieverij, f. diefstal van 'slands penningen, m.
 Pécule, m. eigen gewoanen geld, n.
 Pécuue, f. fa. (oud woord) geld, n.
 Péculaire, a. dat met geld betaald of geboet wordt.
 Pécuieux, euse, a. fa. rijk, geldrijk.
 Pédagogie, f. leermeesterschap, tuchtmeesterschap, n.
 Pédagogique, a. tot het leermeesterschap behoorend, pedagogisch.

Pédagogue, m. leermeester, opvoeder, onderwijzer, pedagoog, m. (in eenen kwaden zin).
 Pédale, f. T. voerklavier van 't orgel, pedaal, n. diepe bastoon, m.
 Pédanés, a. m. pl. juges, dorpragters, die staande recht doen, m. pl.
 Pédant, m. ante, f. schoolvos, pedant, m. verwaand, eigenwijs vrouwsperfoon, n. a. waanwijs, verwaand.
 Pédantier, v. n. fa. eens school rogeren, school houder.
 Pédanterie, f. waanwijsheid, verwaandheid, pedanterie, f.
 Pédanterique, a. verwaand, waanwijs.
 Pédantesquement, op eens verwaande wijze.
 Pédanisier, v. n. verwaandelijk te werk gaan, zich schoolmeesterachtig aanstellen.
 Pédanisme, m. het honden eenor school op eens schoolmeesterachtige wijze, pedantismus, n.
 Péderaste, m. die eens zonde tegen de natuur begaat, m.
 Péderastie, f. zonde tegen de natuur, f.
 Pédesre, a. f. statue-, standbeeld, beeld te voet, n.
 Pédestrement, fa. te voet.
 Pédiculaire, a. maladie-, luisziekte, f.
 Pédicule, m. T. steel, stengel, m.
 Pedon, m. p. u. bode te voet, m.
 Pégase, m. gevleugeld paard, n. pegasus. T. gesternte, n.
 Peigne, m. kam, m. T. weverskam, m. of riet, m.; wolkaarderskam, m.; zekere paardeziekte, f.
 Peigné, ée, p. c. a. gekamd. fig. beschaafd.
 Peigner, v. a. kammen, nitkammen; beschaven; hekelen; rotsen, ros-kammen.
 Peignier, m. kammemaker, kammerkooper, m.
 Peignoir, m. kamdeek, n. poedermantel, m.
 Pelgnures, f. pl. haar, dat door het kammen uitgevallen is, n.
 Peilles, f. pl. oude lomp en of voden,

den, daar men papier van maakt,
f. pl.

Peillier, m. voderaper, voder-
man, m.

*Peindre, v. a. schilderen, afbeel-
den; verwen; schrijven.

v. n. bien ou mal, goed of slecht
schrijven.

fig. schilderen.

fait a., schoon, welgemaakt.

se-, v. r. zich afschilderen.

Peine, f. straf, moeite, f. arbeid,
m.; loon daarvoor, m.; zorg,
outrast, verlegenheid, f.; kom-
mer, m. lijden, verdriet, n.
treurigheid, f.

avoir-à faire qc., moeite hebben
om iets te doen.

fous-de, op straffe van.

a-, ad. nauwelijks, ter naau-
wernood.

à grand-, bezwaarlijk, met groe-
te moeite.

Peiné, ad. in verlegenheid.

Peiner, v. a. zich pijnigen, iets
met groote moeite doen, veel
moeite tot iets aanwenden.

v. n. moeite hebben; zwaar til-
len.

se-, v. r. zich veel moeite ge-
ven, zich bekommeren.

Peintre, m. schilder, m.

Peinturage, m. het verwen, n.

Peinture, f. het schilderen, n.; schil-
derij, f.

fig. beeld, n. schildering, f.

en-, ad. in schijn.

Peinturer, v. a. p. u. kladschilder-
ren, verwen.

Pelache, f. trijp, n.

Pelade, f. het uitvallen van 's
haar, n.

Pelage, m. haar van verschoidens
dieren, n.

Pelains, m. pl. Chineesch satijn, n.

Pelamide, f. tonijn, m.

Pelard, a. m. bois, afgeschild
hout, n.

Pelastre, m. blad eower aschschop, m.

Pelauder, v. a. in. afkloppen, af-
rosfen.

Pelé, ce, a. gepeld, gesheld;
plat, kaal.

m. fa. knalkop, m.

Pêle-mêle, ad. onder of door mal-
kander, over hoop.

Peler, v. a. schrabben, het haan
afdoen; afschillen, afpellen.

-la terre, de zoden afnemen.

Pélerin, m. pelgrim, bedevaart-
reiziger, m.

fig. looze knaap, m.

Pélerinage, m. bedevaart, f.

Pélerine, f. fig. bedevaartzuster;
f.; pelgrims-mantel, m.; loos,
listig vrouwerspersoon, n.

Pélican, m. pelikaan, m.

T. -ou plain, zeker vat der
Bosfscheiding, n.; soort van
klein stuk geschut, m.; sand-
trekker, m.

Pelin, m. leertonwers kuip, f.

Pelis, m. T. plukwol der zeebom-
reiders, f.

Pelisse, f. pels, m.

Pelte, f. schop, f.

Pellerée, Pellée, Pelletée, f. schop
vol, f.

Pelleron, m. kleine schop (zoo als
de bakkers gebruiken), f.

Pelleterie, f. bontwerk, n. pelterij,
f.; handel in pelterijen, m.

Pelletier, m. ière, f. bontwerker,
pelter, koopman in bontwerk, m.

Pellicule, f. velletje, huidje, vlies-
je, n.

Peloir, m. T. rolhout der zeevloet-
bereiders, w.

Pelote, f. bal, klomp, m.; naak-
kussen, kluwen garen, n.

T. kol voor het hoofd van een
paard, f.

Peloter, v. n. met den bal spelen.

fa. met sneeuwballen smijten of
gooijen; afrosfen, affmeren.

Peloton, m. klomp, m. kluwen, n. §
oneversrokken bal, m.; naai-
kusfentje, n.

fig. kleine hoop of troep vees-
volk, m. peloton.

Pelotonner, v. a. in eenen hoop of
klomp leggen; op een kluwen winden.

Peloufe, f. grond met sijn en kort
gras bewassen.

Pelu, ve, a. met haar bewassen,
harig.

- Peluche, f. *plais*, f. *trisp*, n.
 Peluché, éc, a. *wollig*, *fluweelachtig*.
 Pelure, f. *schel of schil* (van vruchten), *korst* (van kaas); *plukwol*, f.
 Penaille, f. fa. *monniken-gespuis*, n.
 Penailon, m. fa. *lap*, m. *vodde*, *lomp*, f.
 Pénal, ale, a. T. *strafpleggend*, *pénaal*.
 Penard, m. fa. *vieux*, *oud kreupel man*, m.
 Pénates, m. et a. pl. *huisgoden*, m. pl.
 Penaud, aude, a. fa. fig. *verlegen*, *befchaamd*, *bedrukt*.
 Penchant, ante, a. *afhellend*, *scheef*.
 fig. *afnemend*, *in verval komende*.
 Penchant, m. *helling*, f. *het hellen*, n.
 fig. *neiging*, *genegenheid*, f.
 Penché, a. *overhellend tot*, *geneigd*; *genegen*.
 Penchement, m. *overhelling*, *overbuiging*, *overhanging*, f.
 Pencher, v. a. *overhellen*, *overhangen*, *neigen*, *overbuigen*.
 v. n. *buigen of bukken*.
 fig. *geneigd of genegen zijn*, *genegenheid hebben*.
 fe., v. r. *leunen*, *zich bukken*.
 Pénable, a. *hangenswaardig*, *die of dat den strop verdient*.
 Pendaïson, f. fa. *het hangen aan de galg*, n.
 Pendant, ante, a. *hangend*, *afhangend*.
 T. *het geen nog hangende, nog onbeslist is* (van regtzaken sprekende).
 Pendant, m. *hangstuk* (van eenen draagband), n.; *stutclriem*, *stutclring*; *steel* (van een zakuurwerk); *wimpel* (opeenschip), m.
 T. *wèérza*, *pendant*.
 pl. *oorfiersels*, n. *hangers*, m. pl.
 Pendant, prp. *gedurende*.
 -que, conj. *gedurende dat*.
 Pendar, m. *arde*, f. fa. *galgenaas*,

- n. *hangebast*, *dougniet*, *schelm*,
 m. *slecht vrouwsperfoon*, n.
 Pendeloque, f. *hanger aan eenem oorring*, m.
 Penderoles, f. pl. *kwast aan een trompet*, m. *banderol*; *gedoelte van een gewelf*, n.
 Pendiller, v. n. fa. *los hangen*, *slingeren*.
 Pendoir, m. *hanger*, m. *touw*, *waaraan men het spek ophangt*, n.
 Pendre, v. a. *hangen*, *ophangen*, *aan hangen*; *aan de galg hangen*.
 v. n. *hangen*, *uithangen*.
 dire pis que- de q. *alles kwaads van iemand zeggen*.
 se, v. r. *zich hangen*, *zich verhangen*.
 Pendu, m. *gehangene*, *die aan een galg opgehangen is*, n.
 Pendule, m. *slinger*, m.
 Pendule, f. *slinger-wurwerk*; *stalen veertje*, *dat de beweging der onrust van een zak-uurwerk gelijk stelt*, n.
 Péne, m. T. *schoot of tong van een slot*, f.
 Pénétrabilité, f. *doordringelijkheid*, f.
 Pénétrable, a. *doordringelijk*.
 Pénétrant, ante, a. *doordringend*, *scherp*, *penetrant*.
 fig. *scherp*, *doordringend*.
 Pénétratif, ive, a. T. *ligt doordringend*, *die of dat een doordringende kracht heeft*.
 Pénétration, f. *het doordringen*, m. *doordringende kracht*, f.
 fig. *scherpzinnigheid*, *schrauderheid*, *doordringendheid van verstand of oordeel*, f.
 Pénétrer, v. a. et n. *doordringen*; *indringen*.
 fig. *inzien*, *doorgronden*, *begrijpen*; *heviglijk ontroeren*, *in beweging brengen*.
 Penguïn, v. Pingoin.
 Pénible, a. *moeijelijk*, *lastig*, *be-zwaarlijk*.
 Pénil, m. T. *vennsberg*, m. (*het bovenste van de schamelheid*).
 Pé-

- Péninsule**, f. *schier-eiland*, n.
- Pénitence**, f. *boete*, *boetvaardigheid*, f. *berouw*, n.; *straf*, f. *mette en-*, *doen boeten*, *eene straf opleggen*.
- Pénitencerie**, f. *het hof of de vier-schaar van zekere ambtenaren te Rome*, of *van de Stadhouders der Bisshoppen in de Roomsche kerk*, n. en f.; *ambt van eenen penitentiarius*.
- Pénitencier**, m. *boesregter*, *penitentiarius*, m.
- Pénitent**, ente, a. *boetvaardig*.
m. et f. *boetvaardige*, *boeteling*, *boeteling*; *hij of zij, die berouw van zijne of hare zonden heeft*, m. en f.
- Pénitenciaux**, a. m. pl. *pseaumes*, *boetpsalmen*, m. pl.
- Pénitenciel**, m. *boeteboek*, n.
- Pennade**, f. *schop*, m.
- Pennader**, v. a. *eeuen schop geven*.
- Pennage**, m. T. *de veeren eens roofvogels*, f. pl.
- Penne**, f. *slagveder of veer*, f.
- Pennon**, m. (*in vroegere tijden*) *ridderyaan*, f.
- Pénombre**, f. T. *licht*, *halve schadawe*, f.
- Pensant**, ante, a. *denkend*.
- Pensée**, f. *gedachte*, f. *begrip*; *voornemen*, n.; *meening*, f. *vermoeden*, n.; *bedenking*, f.; *in val*, m.; *drieverwige violettebloem*, f.
- Penser**, v. a. et n. *denken*; *nadenken*, *bezinnen*, *overleggen*; *verziinnen*, *uisdenken*; *meenen*, *gelooven*.
il a pensé mourir, tomber, &c. *hij dacht te sterven, te vallen enz.*, *hij was bijna gestorven enz.*
- Penseur**, m. *denker*, m.
- Pensif**, ive, a. *diep in gedachten*, *diepzinnig*.
- Pention**, f. *kost*, m. *kostgeld*; *kosthuis*, n. *kostschool*; *jaarwedde*, f. *jaargeld*, n. *penfioen*; *onderhoud*, *dat aan armen gegeven wordt*, n.
- Pensionnaire**, m. et f. *kostganger*, f. *kostgangster*, f.; *stads- of lands raadsheer*, *pensionnaris*; *die eenig loon van eenen Vorst of Staat trekt*, m.
- Pensionnar**, m. n. c. *kostschool*, n.
- Pensionner**, v. a. *een jaargeld of onderhoud geven*; *in den kost nemen*.
- Pensum**, m. T. *arbeid tot straf eens scholiers*, m.
- Pentacorde**, m. T. (pron. Pentacord gelijk de 4 volgende woorden) *speeltuig of instrument met vijf snaren*, n.
- Pentaglotte**, a. *in vijf talen*.
- Pentagone**, a. *vijschoekig*.
m. *vijschoek*, m.
- Pentamètre**, m. et a. T. *vers-*, *vijsvoetig vers*, n.
- Pentateuque**, m. *de vijf boeken Moyses*, n. pl.
- Pente**, t. *afhang*, m. *helling*, *overhang*, f. *het hellen*, n.
T. *afsiak*, n.; *festoen aan vensters enz.*, f.
fig. *genegenheid*, *begerte*, *neiging*, f.
- Pentecôte**, f. *pinkster*, *pinkstoren*, n.
- Pentière**, f. T. *snijpenet*, n.
- Penture**, f. *hengsel*, *scharnier of knier aan deuren en vensters*, n.
- Pénultième**, a. *voorlaatste*.
anté-, *op twee na de laatste*.
- Pénurie**, f. *groot gebrek*, n. *behoefte*, *armoede*, f.
- Péote**, f. *soort van ligte sloop*, f. *peot*.
- Pepastique**, *Pep'ique*, T. *rijp'makend*.
- Pepie**, f. *pip* (waaraan de vogels onderhevig zijn), f.
avoir la-, fa. *gaarne drinken of zuipen*.
n'avoir pas la-, fig. fa. *veel babelen of snappen*.
- Pépier**, v. n. *piepen*, *tijlpen* (als de vogelen).
- Pépin**, m. *kern*, *korrel of pit van appels*, *peren*, enz., f.
- Pepinière**, f. *boomkwekerij*, f. *plantsoen*, n.
fig. *kweekschool*, f.
- Pépinieriste**, m. *boomkweker*, m.
- Péptique**, v. *Pépastique*.
- Péque**, v. *Pecque*.
- Péquet**, m. T. *réervoir de- melkbak*, m.

Perçant, ante, a. *scherp, doordringend.*
 en Perce, ad. *mettre-, opsteken (wijn enz.)*

Perce-bois, m. *houtworm, m.*

Perce-chausée, m. *soort van tor, f.*

Perce-feuille, f. *deunblad (zekere plant).*

Perce forêt, m. fa. *onyvermooside jager, m.*

Perce-lettre, f. fa. *briefprijom, m.*

Percement, m. *doorboring, doorsteking, f.*

T. *waterleiding in eene mijn, f.*

Perce-neige, f. *zekere witte winterbloem, f. nakend mannetje, n.*

Perce-oreille, m. *oorworm, m.*

Perce-pierre, f. *steenbreeke (soort van plant), f.*

Percepteur, m. n. c. *ontvanger, m.*

Perceptible, a. *zichtbaar, merkbaar, tastbaar.*

Perception, f. *ontvangst, inzameling der gelden, vruchten, enz. f.; begrip, n.*

Percer, v. a. *doorsteken, doorboren, doorbreken, een gat maken, doorgraven, doorstooten, doorslaan, doorschieten; doordringen; opsteken (wijn enz.); opengaan, doorbreken (van eene zweer); ingaan (van huizen).*

À l'avenir, fig. *in de toekomst dringen.*

-une affaire, *eene zaak doorzien.*
 v. n. *doorkomen, voorskomen, uitkomen.*

-dans, *eenen uitgang hebben.*
 fig. *doordringen.*

Percevoir, v. a. *ontvangen, inzamelen (gelden enz.)*

Perceur, m. *boorder, m.*

Perchant, m. T. *lokvoegel, m.*

Perche, f. *roede; lat, f.; kledrofstok, m.; stang of steng van 't gewigt van een hert, f.; baars (zekere visch), m.*

grande-, f. fa. *lang, mager mensch, staak, m.*

Percher, v. n. ou se-, v. r. *opvliegen; gaan zitten (van hoenders en anders vogels sprekende).*

fa. *op eene hooge plaats klimmen.*

Perchis, m. *staakheining, f.*

Perchoir, m. *stokje in eene vogelkooi; hoenderrek, n.*

Perclus, ue, a. *lam, beroerd, geraakt.*

Percoir, m. *kelderboor, fret, om varen enz. op te steken, f.*

Percussion, f. T. *slag, stoot, m. zamenstooting van twee lichamen, f.*

Perdable, a. *verliesbaar.*

Perdant, m. *verliezer, die in 't spel verliest, m.*

Perdition, f. *verderf, bederf, n. verdoemenis; verkwisting, f.*

Perdre, v. a. et n. *verliezen; te gronde doen gaan, in 't verderf storten, verwaarloozen; bederven.*

-le vue qc., *lets uit het oog verliezen.*

-la tramontane, *het spoor bijster worden, van zijn stuk afraken.*

-pied, -terre, *grond verliezen.*

-la tête, *buiten wosten raken, verlegen worden.*

se-, v. r. *zich verliezen, verloren gaan; zich verlopen, zich in 't verderf storten; vergaan, verdwijnen, verdwalen; verongelukken.*

s'y-, *van den weg afraken, verwarren.*

T. *verloopen (op het billard).*

Perdreau, m. *jonge patrijs, m. of veldhoen, n.*

Perdrigon, m. *soort van priom, f.*

Perdriseur, m. *patrijzenvanger, m.*

Perdrix, f. *patrijs, m. veldhoen, n.*

Perdu, ue, p. et a. *verloren enz.*

puits-, *verloren put, zakput, m.*

être d'honneur, de dettes, *zijne eer verloren hebben, diep in de schalden steken.*

comme un-, fa. *als een dol, razend mensch.*

à corps-, *blindelings, hals over kop, onstuimiglijk.*

à fonds-, *op lijfrente.*

femme perdue, *ongebonden vrouwsperfoon, n. ligtakosi, f.*

heures perdues, *ledige uren, n. pl.*

enfants perdus, T. *waaghalsen, soldaten die het eerste vuur meeten doorstaan, m. pl.*

Père, m. vader, m.
 -putatif, gemeente vader, m.
 -de familie, huisvader, m.
 beau-, schoonvader, m.
 -spirituel, geestelijke vader, pa-
 ter, m.
 -aux écus, fa. man, die veel
 gelds heeft, rijke knaap, m.
 -nourricier, voedsfervader, m.
 pères conscrits, m. pl. beschre-
 vene vadersen, raadsheeren,
 m. pl. (bij de oude Romeinen).
Péremption, f. T. verzuim van 's
 regts, n. ontstentenis, f.
Péremptoire, a. T. beslechtelijk;
 volkomen beslissend, premptoir.
Péremptoirement, ad. op eene beslissende wijze.
Perfectibilité, f. n. c. vatbaarheid voor volmaaktheid, perfectibi-
 teit, f.
Perfectible, a. n. c. vatbaar voor volmaaktheid.
Perfection, f. volmaaktheid, volkomenheid, perfectie; voltooiing, f. en-, dans la-, in volmaaktheid.
Perfectionnement, m. volmaking, voltooiing, f.
Perfectionner, v. a. volmaken, volkomen maken.
 se-, v. r. volmaakter worden, in volmaaktheid toenemen.
Perfide, a. et f. trouwloos, valsch, ongetrouw.
Perfidement, ad. op eene trouwlooze, ongetrouwe wijze.
Perfidie, f. trouwloosheid, ontrouw, f.
Perforation, f. doorboring, doordringing, f.
Perforer, v. a. T. doorboren, doordringen.
Pergolèse, m. pareldruif, f.
Pergoute, f. wit madeliefje, n. (zeker bloem).
Périanthe, m. T. bloemenkelk, m.
Pericarde, m. T. hartevlies, vlies daar het hart in gesloten is, m.
Péricarpe, m. T. zaadylies, zaadhuisje, n.
Périclité, v. n. in gevaar zijn, gevaar loopen.
Périscondre, m. T. knarsbeen, n.
Péricrâne, m. T. bekkeneevlies, n.

Péridot, m. soort van smaragd, m.
Périer, m. soort van leeuwerik of leeuwrik, m.
 T. laatsijzer der klokkegieters, n.
Périgée, m. T. nabijheid der aarde, f. perigaeum.
Périgueux, m. bruinsteen, m.
Périhélie, m. T. nabijheid der zon, f. perihelium.
Péril, m. gevaar, n.
Périlleusement, ad. gevaarlijk.
Périlleux, euse, a. gevaarlijk.
Périmé, v. a. T. vervallen, krachteloos worden (van rechtzaken sprekende).
Périmètre, m. T. omtrek, omkring (eener figuur), m.
Perinée, m. T. bilnaad, m.
Période, m. omloop (eener ster), m.; tijdbegin, tijdperk, n.; hoogste top; volzin (in eene reden), m. periode.
 -carrée, vierledige zin, m.
Périodique, a. geregeld in zijnen omloop, afwisselend, periodiek; welluidend.
 ouvrage-, m. handwerk of wekelijksch werk, n.
Périodiquement, ad. met eenen geregelden omloop van tijd.
Périodiste, m. n. c. schrijver van een maandwerk onz. m.
Périocéens, m. pl. T. bewoners des aardkloots onder hetzelfde uuperk, en dezelfde middaglijn, m. pl.
Périoste, m. T. beenvlies, n.
Péripatéticiens, m. aanhanger van Aristoteles, m.
Péripatétisme, m. gevoelens der aanhangers van Aristoteles, n. pl.
Péripétie, f. T. ontwikkeling, ontkenooping (van een tooneel), f.
Périphérie, f. omtrek, m. buitenronde, n.
Périphrase, f. omschrijving, uitbreiding, f.
Périphrafer, v. a. eene omschrijving gebruiken.
Périphe, m. omyaring om eene zee, f.
Péripneumonie, f. T. ontsteking der long, f.
Péripêtre, m. T. gebouw, met vrii-

staande zuilen van buiten omringd, *n.*
 Périr, *v. n.* vergaan; omkomen; vervallen, instorten; ondergaan; in verval komen of raken, verloren gaan.
 laister- une instance, van een regtvervolg afzien.
 Périsciens, *m. pl. T.* bewoners van de beide koudeluchtsstreken, *m. pl.*
 Périssable, *a.* vergankelijk.
 Périssologie, *f.* onnoodige of oversollige woorden of zaken, *n. en f. pl.*
 Péristaltique, *a. T.* wormswijze beweging, *f.*
 Péristyle, *m. T.* gebouw, met zuilen van binnen omringd, *n.*
 Péritoine, *m. T.* buikylies, *n.*
 Perle, *f. T.* parel, paarl, *f.*; parelschrift, *n.*
 gris de-, parelkleur, *f.*
 enfiler des perles, *sa. fig.* zich met bezelingen ophouden.
 Perlé, *éc. a.* met paarlen bezet; gepareld.
 Perlure, *f. T.* de knobbels aan 't gewigt van 't hert, *m. pl.*
 Permanence, *f.* bestendige verblijving (van Christus ligchaam in den ouwe), *f.*
 Permanent, *ente, a.* blijvend, bestendig, geduurzaam, permanent.
 Perme, *m.* kleine Turksche gondel, *f.*
 Perméabilité, *f. T.* doordringbaarheid, *f.*
 Perméable, *a. T.* doordringbaar.
 *Permettre, *v. a.* vergunnen, toegestaan, toelaten, toestaan, gedoogen.
 Permis, *m. n. c.* vrij- solbrief, *m. paspoort, n.*
 Permission, *f.* vergunning, toelating, *f.*
 Permutans, *m.* geestelijke, die zijne bediening met eene andere wisselt, *m.*
 Permutation, *f.* verwisseling eener kerkelijke bediening met eene andere, *f.*
 Permuter, *v. a.* zijn ambt tegen een ander verwisselen.

Pernicieusement, *ad. op eene verderfelijke wijze.*
 Pernicieux, *euse, a.* schadelijk, verdorfelijk, gevaarlijk.
 Péroné, *m. T.* kuitbeen, *n. perona.*
 Péronnelle, *f. sa. dom,* babbellachtig vrouwspersoon, *n.*
 Péroraifon, *f. T.* besluit van een vertoog of van eene reden, *n.*
 Pérorer, *v. a. n. c.* eene reden houden.
 Pérot, *m. T. telg, f.* jonge eikenboom dien men niet afsnijft, *m.*
 Perpendicularaire, *a.* regtstandig, lood- of lijnregt, perpendicular.
 Perpendicularément, *ad.* regtstandiglijk, lijnregt.
 Perpendicularité, *f.* regtstandigheid, *f.*
 Perpendicule, *m.* paslood, schietlood, *n.*
 Perpétrer, *v. a. T.* begaan, bedrijven.
 Perpêtres, *f. pl. T.* gemeenschappelijke landerijen, *f. pl.*
 Perpétuation, *f.* vereeuwiging, in wezen houding, *f.*
 Perpétuel, *elle, a.* altyddurend, onophoudelijk, perpetueel.
 Perpétuellement, *ad.* altijd, geduriglijk, onophoudelijk.
 Perpétuer, *v. a.* altyddurend houden, voortzetten, vereeuwigen.
 le-, *v. r.* zich voortplanten; zich in stand houden.
 Perpétuité, *f.* geduurzaamheid, altyddurendheid, eeuwigheid, *f.*
 à-, *ad.* voor eeuwig.
 Perplexe, *a.* bedeesd, verlegen, radeloos, perplex.
 Perplexité, *f.* verlegenheid, verwarring, bedeesdheid, *f.*
 Perquisition, *f.* navorsching, *f.*; geregteijk onderzoek, *n.*
 Perrau, *m. T.* grootere koperen ketel van eenen waswerker, *m.*
 Perrière, *f. p. u.* steengroeve, *f.*
 Perrique, *f.* kleine papegaai, parkiet, *m.*
 Perron, *m. T.* hooge stoep vóór een huis, *f.*
 Perroquet, *m.* papegaai; soort van valdsoel, *m.*
 T. bramsteng, *f.*

fontse à-, brood in wijn gedooft, n.
 Perruche, f. wijfje van den papegaai, n.; soort van kleinen papegaai, m.
 Perruque, f. pruik, pruik, f.
 Perruquier, m. -ière, f. pruikemaker, m. pruikemaakster, f.
 Perse, f. fitt, n.
 Persécutant, ante, a. bezwaarlijk, lastig, moeijelijk, kwellend.
 Persécuter, v. a. vervolgen; lastig vallen, kwellen.
 Persécuteur, m. uice, f. vervolger, m. vervolger, f.
 Persécution, f. vervolging, kwelling, moete, f.
 Persée, m. T. Perseus (gefernte).
 Persévérance, f. volharding, standvastigheid, f.
 Persévérant, ante, a. volhardend, standvastig.
 Persévérer, v. n. volharden, aanhouden, uithouden, standvastig zijn.
 Persicaire, f. perzikkkruid, n.
 Persicot, m. perzikkebrandwijn, m. persico.
 Persienne, f. zekere Perfaansche stofte, zekere vrouwenkleeding, f. à la-, op zijn Perfaansch.
 Persiflage, m. zotte klap, m. spotternij, f.
 Persifler, v. a. voor den gek houden, spotten; zotten klap spreken.
 Persifleur, m. spotter, m.
 Persil, m. peterselie.
 Persillade, f. toebereiding met peterselie, f.
 Persillé, a. m. fromage-, groen beschimmeld (van kaas sprekende).
 Persique, f. groote perzik, f. a. T. Perzische orde in de bouwkunst, f.
 Persister, v. n. à ou dans qc. op iets aanhouden, bij iets volharden.
 Personnage, m. persoon, man, mensch, m. personaadje.
 jouer un beau-, fig. sans fraaije rol spelen.
 tapisserie à personnages, behangsel, tapijtwerk met beelden, n.
 Personnaliser, v. a. aan een ding

persoonlijke eigenschappen toeëigenen, tot een' persoon maken.
 Personnalité, f. persoonlijkheid, f. al was enen persoon in 't bijzonder raakt, n.; persoonlijke belediging, f. personnaliteit.
 Personnas, m. T. kanonnik, die wat hooger dan een ander is, m.
 Personne, f. persoon, mensch, m. payer de sa-, met zijn' persoon betalen, zich wagen.
 m. iemand.
 ne-, niemand.
 en-, ad. in persoon.
 Personnel, elle, a. persoonlijk, personeel.
 Personnellement, ad. persoonlijk eigen persoon.
 Personnifier, v. a. v. Personnaliser.
 Perspective, ive, vergezigtig.
 Perspective, f. T. vergezigtkunde; schilderij, die in 't verschiet loopt, f.; veruizigt, verschiet, n. perspectief.
 fig. vooruizigt, f.
 en-, ad. in 't verschiet.
 Perspicacité, f. scheranderheid, scherpe zinnigheid, f.
 Perspicuité, f. duidelijkheid, f.
 Persuader, v. a. (q.) overreden, overtuigen; bepraten, persuadeeren.
 (qc. à q.) iemand van iets overtuigen, iets wijs maken.
 se-, v. r. gelooven, zich inbeelden.
 Persuadable, a. overreedbaar, dat men zich ligtelijk kan inbeelden.
 Persuasif, ive, a. overredend, overtuigend.
 Persuasion, f. overreding, beprating; overtuiging, f.
 Perte, f. verlies, nadeel; verval, n. à-, met verlies.
 à- de vue, onafzienbaar.
 fig. bederf, verderf, n.
 être en-, in 't verlies zijn.
 en pure-, zonder enig nut.
 Pertinennement, ad. gevoepelijk, verstandiglijk, wel ter saec.
 Pertinent, ente, a. behoort, voegzaam, geschikt.
 Pertuis, m. gat, n. opening; vser-

naauwing eener rivier; enge dooryaart, naauwie in eene rivier, *f.*
 Pertuisane, *f.* pertezaan, pertizaan, *m.*
 Perturbateur, *m.* trice, *f.* rustverfloorder, *m.* rustverfloorder, *f.*
 Perturbation, *f.* rustverfforing, onrust, *f.*
 T. afwijzing der planeten van hunnen loop, *f.*
 Pervenche, *f.* maagdepalm, *m.* maagdekruid, *n.*
 Petvers, erse, *a.* verkeerd, goddeloos, snood, boos.
 Perversion, *f.* verkeering, verleiding, bederving, *f.*
 Perversité, *f.* verkeerdheid, snoodheid, goddeloosheid, verdorvenheid, *f.*
 Pervertir, *v. a.* verleiden, bederven. *fig.* verdraaijen.
 -l'ordre des choses, de orde der dingen omkeeren, verwoesten.
 Pesade, *f.* T. het steigen van een paard, *n.*
 Pesamment, *ad.* zwaar, op eene zware wijze.
 Pesant, *ante, a.* zwaar; gewichtig. *fig.* lastig, moeilijk; dat zwaar valt.
 esprit, dom van geest, onverstandig.
 écu d'or-, pistole pesante, gouden kroon, pistool die wigtig is, *f.*
 valoir son- d'or, *fa.* zoo veel goud waard zijn als men zwaar is; groote verdiensten hebben.
 Pesanteur, *f.* zwaarte, *f.* gewigt, *m.* *fig.* domheid, *f.*
 -de tête, hoofdpijn, *f.*
 Pesée, *f.* het geen men op eenmaal weegt.
 Pèse-liqueur, *m.* weegglas, dienende om de verschillende graden van zwaarte der vochten te onderscheiden, *n.*
 Pèser, *v. a.* wegen (de zwaarte van iets beproeven); afwegen. *fig.* overwegen, onderzoeken, wegen.
 v. d. wegen (zwaar zijn).

fig. drukken, wegen, zwaar liggen op...
 T. aanhalen (een touwwerk); eenen kuil in de aarde treden (van wild sprekende); zwaar op de handen vallen (van paarden).
 -sur le cœur, zwaar op het hart liggen.
 -sur une note &c. eene noot slopende houden.
 ceci me pèse, dat valt mij zwaar.
 Peseur, *m.* waagmeester, weger, *m.*
 Peson, *m.* unster, weeghaak, *m.*
 Pesaire, *m.* T. moederzetsel, *n.* pesarium.
 Pestard, *m.* *fa.* klikker, klikspaan, *m.*
 Peste, *f.* pest, *f.*
fig. pest, *f.* verderf, *n.* ondergang, *m.*
fa. gult, *m.* karonje, pret, *f.*
 i. de droes! de drommel!
 Pester, *v. n.* *fa.* uityaren, buldoeren, razen, tieren.
 Pestifère, *a.* besmettelijk.
 Pestiféré, *ée, a.* door de pest besmet.
 Pestilence, *f.* pest, pestilentie, *f.*
 Pestilent, *ente, a.* aanstekend, besmettend, pestilent.
 Pestilentiel, *elle, a.* pestachtig.
 Pestilentieux, *eufe, a.* si besmettend, kwaadaardig.
 Pét-, *m.* wind, scheidt, *m.*
 Pétale, *m.* T. bloemenblad, *n.*
 Pétarade, *f.* paardscheet, *m.*
 Pétarasse, *m.* brouwijzer, *n.*
 Pétard, *m.* springbus, *f.* klapper, poortbreker; vootzoeker, *m.*
 Pétarder, *v. a.* met den klapper doen opspringen.
 Pétardier, *m.* die de klappers of springbusfen maakt en aanzet, *m.*
 Pétafe, *m.* T. gevleugelde of gevlekte hood van Mercurius, *m.*
 Pétafite, *m.* pestilentiewortel, *m.*
 Pétaud, *m.* cour du roi-, *fa.* plaats, waar iedereen meester wil zijn, waar alles in het wild loopt, *f.*
 Pétaudière, *f.* *fa.* v. Pétaud.
 Pétechiâle, *a.* *f.* T. fièvre, vlekkoorts, *f.*
 Pétechiés, *f.* pl. T. koortstyk, *f.*

Peter, v. n. een' wind of scheet laten.

fig. kraken, klappen, eenen slag geven.

Peterolle, f. T. klappertje (soort van vuurwerk), n.

Pèteur, m. euse, f. die vele winden of scheten laat, m. en f.

Pétillant, ante, a. springend, krakend, knarsend of knersend; opborrelend, spelend (van wijn enz.); schitterend; vurig, levendig; dartel, moedwillig.

Pétillement, m. het springen, kraken, knarsen of knersen; schittering; opborreling; jeuking, f.

Pétiller, v. n. springen, kraken, knarsen of knersen; rijzen; schitteren; koken, opborrelen.

-de, vol zijn van.

-d'esprit, veel verstands hebben.

Pétiole, m. v. Pédicule.

Petit, ite, a. klein; gering, slecht, zwak.

en-, in 't klein.

-à-, ad. allengskens, met der tijd.

Petit, m. het jong van eenig dier, n. pl. gemeen volk, n.

Pétitement, ad. geringlijk, matiglijk, zuinig.

Petite-oie, f. fa. afval eener gans, n. fig. kleinigheden, tot den onschik behoorende, f. pl.

Pétitesse, f. kleinheid; kleinhartigheid; zwakheid, kleinmoedigheid; nederigheid, vernedering, f.

Petite-vérole, f. kinderziekte, f. kinderpokken, f. pl.

Petit-fils, m. Petite-fille, f. kleinzoon, m. kleindochter, f.

Petit-gris, m. lichtgraauw veltje daar men de kleederen mede voert, n.

Petit-lait, m. hai, wei, f.

Petit-lard, m. dik, doorvoed spek, n.

Petit-maitre, m. Petite-maitresse, f. pronker, verwaande zot, m. pronkster, saletpop, f.

Petit-métier, m. ijzerhoek, m. oblie, f.

T. klein weefstuwijze, daar de juffers op werken; gewoven werk, n.

Petit-neveu, m. neefs-nichtszoon, m. Petit-salé, m. gezouten jong varkensvleesch, n.

Petits pieds, m. pl. klein gevogelte, n.

Pétition, f. eisch, m. vordering, f. petitie.

n. c. smeekschrift, n.

Pétitionnaire, m. n. c. die een smeekschrift inlevert.

Pétitoire, a. T. smeekend, verlamgerd.

m. verzoek om den eigendom eener zaak te verkrijgen, n.

Péton, m. fa. voetje, n.

Pétrcau, m. T. wild takje onder aan eenen boom, n.

Pétrée, a. f. Arabie-, steenachtig, het steenachtig Arabie.

Pétréux, euse, a. T. steenachtig.

Pétricherie, f. T. toefsel tot de abberdaansyangst, m.

Pétrification, f. versteenening, steenwording, f.

Pétrifier, v. a. versteen, in steen veranderen.

Pétrin, m. baktrog, m.

Pétrir, v. a. kneden; (leem enz.) treden.

fig. pétri de malice &c. vol van boosheid enz.

Pétoie, m. steenolie, bergolie, f. in Petto, in gedachten, in petto.

Pétulance, f. dartelheid, uitgelatenheid, baldadigheid, f.

Péculamment, ad. op eene dartele, uitgelatens wijze.

Péculant, ante, a. dartel, brood-dronken, uitgelaten.

Petun, m. fa. (slechte) tabak, m.

Petuner, v. n. fa. tabak rooken.

Peu, ad. weinig.

-à-, ad. allengskens, voor en na.

-de chose, weinig.

un-, ad. een weinig.

dans-, ad. binnen kort.

à- près, ad. bijna, omtrent.

-souvent, zelden.

tant soit-, een weinig, een weinigje.

pour que, als slechts een weinig, als men slechts eenigzins.

m. een klein getal, het weinigje.

Peuille, f. T. *proeffrakje eener munt, n.*
 Peuplade, f. *volkplanting, f. colonie.*
 Peuple, m. *volk, n. natie, f.; gemeen volk, n.; vijvervisch, m.*
 Peupler, v. a. *bevolken; eenen vijver met kleine vischen voorzien. v. n. voorttelen, vermenigvuldigen.*
 Peuplé, ée, a. *bevolkt, volkrijk.*
 Peuplier, m. *populierboom, m.*
 Peur, f. *vrees; bezorgdheid, bedemmering, f.*
 de-de, conj. *uit vrees van.*
 de-que, conj. *uit vrees dat, opdat niet.*
 Peureux, euse, a. *vreesachtig; schichtig, schuw.*
 Peut-être, ad. *misschien, welligt.*
 Phaëton, m. *Faëton (soort van ligt rijtuig), n.*
 Phagédénique, a. T. *invretend.*
 Phalange, f. T. *vierkante hoop Grieksch voetvolk, dat zwaar gewapend was, en uit omtrent acht duizend mannen bestond, m. pl. leden der vingeren, n. pl.*
 Phalangite, m. *soldaas tot eene zoodanige bande behoorend, m.*
 Phalaris, m. *kanarie-zaad, n. phalaris.*
 Phalène, m. *nachtvlinder, m. nachtkapel, f.*
 Pharaën, m. T. *soort van spel, n.*
 Phare, m. *vuurbaak, f. vuurtoren, m.*
 Pharisäische, a. *schijnheilig, Fariseesch.*
 Pharisäische, m. *Fariseesche leer, f. fig. huichelaarij, f.*
 Pharisien, m. *Fariseër; huichelaar, m.*
 Pharmaceutique, f. *kruidmengkunst, artsenijbereidkunst, f. a. kruidmengkundig, artsenijbereidkundig.*
 Pharmacie, f. *geneesmiddelenkunde, artsenijbereidkunde, f.*
 Pharmaciën, m. *artzenijbereider, Apotheker, m.*
 Pharmacologie, f. T. *wetenschap der artsenijbereiderij, f.*

Pharmacopée, f. *handboek der artsenijbereiders of apothekers, n.*
 Phafe, f. T. *afwisselend schijnsel der maan en planeten, n.*
 Phébus, m. *zon, f. Phebus. fig. hoogdravende en onnatuurlijke stijl, m.*
 Phénix, m. *de vogel Feniks, m. fig. uitmuntend verstand, enz., n.*
 Phénomène, m. *verschijnsel, uitwerking der natuur, n.*
 Philantropie, m. *menschenvriend, m.*
 Philantropie, f. *menschenliefde, f.*
 Philarmónique, a. et m. *muziekliedhebber, die van concerten houdt, m.*
 Philautie, f. *eigenliefde, f.*
 Philologie, f. T. *gedeelte der geleerdheid, dat in de kennis der talen en fraaije letteren en derzelve regt gebruik bestaat, n. philologie.*
 Philologique, a. *letterkundig, philologisch.*
 Philologue, m. *letterkundige, philoloog, m.*
 Philomèle, f. *poët. nachtegaal, m. flomeel, f.*
 Philosphale, a. f. T. *steen der wijzen; m.*
 Philosophie, m. *wereldwijze, wijsgeer, filosoof, m. a. wijsbegeerig, filosofisch.*
 Philosophier, v. n. *van de wijsbegeerte spreken, filosoferen.*
 Philosophie, f. *wereldwijsheid, wijsbegeerte, filosofie, f.*
 Philosophique, a. *wijsbegeerig, filosofisch.*
 Philosophiquement, ad. *wijsbegeeriglijk, op eene filosofische wijze.*
 Philosophisme, m. n. c. *schijnfilosofie, f.*
 Philosophiste, m. n. c. *schijn- of gewaande filosoof, m.*
 Philtre, m. *liefdedrank, m.*
 Phimosis, m. T. *vernaauwing van de voorhuid, f.*
 Phiole, v. *Fiole.*
 Phlébotomie, f. T. *kunst van 't aderen, f.*
 Phlébotomiser, v. a. *aderlaten.*
 Phlegme, &c. v. *Flegme, &c.*
 Phlegmon, &c. v. *Flegmon, &c.*
 Philogistique, a. T. *vlambaar.*

- Phlogistiquer, v. a. T. met eene brandbare stof verbinden.
- Phlogiston, m. T. brandbare stof, f.
- Phocas, m. v. Phoques.
- Pholade, f. kleine mosfel-visch, m.
- Phoques, m. pl. zee-kalf, n.
- Phosphore, m. T. lichtgevende stof, f. phosphorus.
- Phrase, f. T. spreekwijze, f. varier la., de spreekwijze veranderen.
- ne parler que par phrases, altijd spreekwijzen gebruiken.
- phiseur, faiseur de phrases, phrasier, liefhebber van nieuwe spreekwijzen te maken.
- Phrénésie, v. Frénésie.
- Phthisie, f. tering, longziekte, f.
- Phibique, a. teringachtig.
- Phylactère, m. T. gedenkcedel der Goden, f.; tooverteeken, n. talisman.
- Phyllon, m. soort van bingelkruid, n.
- Phifetère, m. zeer groote walvisch, m. phyfeter.
- Physicien, m. natuurkenner, m. phycus.
- Physiologie, f. T. kenner van het menschelijke ligchaam ten opzichte der genezing, f. physiologie.
- Physiologique, a. T. natuurkundig, physiologisch.
- Physiologie, m. natuurkundige, natuurwater, m. physiologist.
- Physionomie, T. gelaat, n. gedaante; gelaatkunde, f. physionomie.
- Physionomiste, m. gelaatkenner, m. physionomist.
- Physique, f. T. natuurkunde, natuurleer, f. physica. a. lichamelijk, natuurlijk; natuurkundig, physisch.
- Physiquement, ad. op eene natuurlijke wijze, natuurkundiglijk; lichamelijk.
- Piaculaire, a. verzoenend.
- Piaffe, f. fa. opgeblazenheid, zwetserij, f.
- Piaffer, v. n. fa. zwetsen, pralen, pronken. T. een' trotschen of moedigen gang hebben (van paarden sprekende).
- Piaffeur, a. m. cheval-, paard, dat een' trotschen of moedigen gang heeft, n.
- Piailler, v. n. fa. schreeuwen, schreien, huilen.
- Piaillerie, f. fa. geschreeuw, gehuil, n.
- Piailleur, m. euse, f. schreeuwer, huiler, m. schreeuwer, huister, f.
- Piano, ad. T. zachtjes, piano.
- Piastre, f. soort van Spaansche of Turksche zilvermunt, piaster, f.
- Piauler, v. n. fa. wenen, huilen; piepen (als de kicken of kuikens).
- Pic, m. T. specht, m. T. pik of piek (in het jiket-spel); soort van houweel, n.; hooge en steile berg, piek, m. à-, ad. regtstandiglijk; loodregt.
- Pica, m. verdorven of verkeerde eetlust (van zwangere vrouwen enz.), m.
- Picaveret, m. soort van vlasvink, m.
- Picéa, m. soort van denneboom, m.
- Picholine, f. olijf van de kleinste soort, f.
- Picolets, m. pl. T. krammetje in een slot, n.
- Picorée, f. strooping, vrijbuitertij, f. marode.
- Picorer, v. n. stroopen, vrijbuiten, op buit loopen.
- Picoreur, v. Marodeur.
- Picot, m. stomp, f. of uitstek (van eenen boom); omhoog buiten aan het kantwerk, n.
- Picoté, ée, a. pokdalig, van de pokken geschonden.
- Picotement, m. prikkeling of steking (in de huid), f.
- Picoter, v. a. prikkelen, steken, bijten; met den bek pikken (van vogelen sprekende). fig. tergen, sarren.
- Picoterie, f. kleine twist, m. ontegnichheid, terging, f.
- Picotin, n. maatje haver, n.
- Pic, f. ekster, m.; soort van gebrad, n. fromage à la-, witte kaas, f. trouver la- au nid, vinden het geen men zoekt.

Pie, f. *cheval-, bont paard, n.*
 Pie, a. f. *oeuvre-, godvruchtig werk, milddadig gezicht, n.*
 Pie-grièche, f. *wilde of graauwe akker, m.*
 fig. *twistzicke vrouw, f.*
 Pie-mère, f. T. *dun herfenvlies, n.*
 Pièce, f. *stuk; tooneelftuk; deel, n.; lap; borstlap der vrouwen, m.; stuk geschtut; stuk (van het schaakspel), n.*
 T. fig. *pots, f. trek, m.*
 jouer ou faire-à q., *iemand eene pots spelen.*
 emporter la-, *met bitterheid spotten of schimpen.*
 fine-, fig. fa. *doortrapte vent, looze vos, m.*
 méchante-, fig. fa. *ondeugend, slecht mensch, m.*
 bonne-, fig. fa. *lissig en kwaad-aardig mensch, m.*
 -d'eau, *waterkom, m.*
 donner la-, *de hand vullen.*
 pl. appartement de deux &c., *kamer met twee verrekken, f.*
 mettre en-, fa. *lasteren, alles kwaads spreken.*
 tailler en-, *geheel verflaan, in de pan hakken.*
 -de rapport, *ingelegd schrijnwerk, n.*
 dormir tout d'une-, *achtereen slapen.*
 être tout d'une-, *ongeweinsd, openhartig zijn.*
 Pied, m. *voet; poot, m.*
 -d'arbre, -d'œillet, &c. *voet van eenen boom, m. afzetsel eener angelbloem, n.*
 de-ferme, *zonder te wijken of uit den weg te gaan.*
 lâcher le-, *wegloopen, het hazepad kiezen.*
 faire le- de grue, fa. *lang staan schilderen of wachten.*
 faire le- de veau, fa. *zich voor iemand vernederen.*
 faire haut le-, *eensklaps verdwijnen of wegloopen.*
 réduire au petit-, *in een' ellendigen of slechten staat brengen.*

fig. *staat, toestand, m.*
 -du montoir, *het stijgbeugelbeen (van een paard), n.*
 -hors du montoir, *regter voorbeen van een paard, n.*
 donner du-à une échelle, *eene ladder wat schuins zetten, onder wat uitrekken.*
 -à-, *voet voor voet.*
 au- de la lettre, *letterlijk.*
 d'arrache-, *op staanden voet.*
 donner un coup de-, fig. fa. *wegjagen.*
 -d'alouette ou Delphinium, m. *ridderspoor (soort van bloem), f.*
 -de- chat, m. *zeker kruid, dat voor scheerwol of vulsel in kussens gebruikt wordt, n.*
 -de- lion, m. *leeuwenvoet, m. (zekere plant).*
 -de- lièvre, m. T. *hazervoet, m. (zekere plant).*
 -de- pigeon, m. *oijevaarsbek, m. (zekere plant).*
 -de- veau, m. *kalfsvoet, m. (zekere plant).*
 -droit, m. *post aan deuren enz. m.*
 -fort, m. *proefruut, f.*
 Piédestal, m. T. *voet eener zuil, m.; voetsuk, n.*
 Piédouche, m. T. *voet daar een borstbeeld op rust, m.*
 Piège, m. *val, f. strik, m.*
 Pierraille, f. *steenhoop, m. puin, n.*
 Pierre, f. *steen, m.*
 -de touche, f. *toetssteen, m.*
 -fondamentale, f. *grondsteen, m.*
 -d'achopement, f. *struikelblok, n.*
 -de scandale, f. *steen des aanfroots, n.*
 geler à- fendre, fa. *steenen uit den grond vriezen.*
 jeter la-à q. fa. *het op iemand gemunt hebben.*
 faire d'une- deux coups, fa. *twee vliegen in éenen klap slaan.*
 Pierrée, f. *steenen waterleiding, f.*
 Pierreries, f. *edele gesteenten, n. pl.*
 Pierrette, f. *steentje, n.*
 Pierreux, cuse, a. *steenachtig, vol steenen.*
 Pierrier, m. T. *steenstuk, n. draai- bas, m.*

- Picrures, f. pl. T. bogtige knobbels onder aan 't gewigt van een hert, m. pl.
- Piété, f. vroomheid, godvreesendheid, f.
-filiale, kinderlijke liefde, f.
- Piéter, v. n. l. voet aan de meet houden (in de kegelbaan).
fa-, se-, zijne maatregelen wel nemen.
- Piétiner, v. n. met de voeten stampen, stampvoeten, trippelen.
- Piétisme, m. pietisterij, f.
- Piétiste, m. et f. pietist, m. en f.
- Piétion, m. onne, f. voetganger, m. voetgangster, f.
- Piètre, a. fa. armzalig, ellendig.
- Piètrement, ad. fa. op eene armzalige, ellendige wijze.
- Piètrerie, f. fa. slechts, ellendige zaak, f.
- Pieu, m. paal, baak, m.
- Pieusement, ad. op eene godvruchtige, yrome wijze.
- croire-, op het woord der menschen gelooven.
- Pieux, euse, a. vroom, godvruchtig.
- Pifre, m. esfe, f. fa. dikbast, m. en f.
- Pigeon, m. duif, f.
fig. fa. duifje, n.
paire de pigeons, f. paar duiven, n.
couple de pigeons, f. koppel duiven, n.
- Pigeonneau, m. jonge duif, f.
- Pigeonner, v. n. T. de schoorsteenpijpen boven het dak ophalen.
- Pigeonnier, m. duivehok, n. duiveflag, f.
- Pigne, f. T. zilverschuim, n.
- Pignocher, v. n. fa. penzelen, zonder eestlust eten.
- Pignon, m. kern van den pijnappel, f.
T. bovengewel, m. kap (van een huis), f; rondsel, werk, al het geen men uit den hennep hekelt, n.
- Pignouatif, ive, a. T. verbindend.
- Pigou, m. T. steker of insteker (soort van kandelaar op schopen), m.
- Pilastre, m. T. vierkante zuil, f. of pilaar, m.
- Pilau, m. rijst in vleeschnat gekookt, f.
- Pile, f. stapel, hoop, m.
T. zuil eener steenen brug; munszijde van een stuk goids, f; steen eener kwess (soort van pruim), m.
- Piler, v. a. in stukken stooten, stampen, verbrijzelen.
v. n. fig. fa. lustig eten.
- Pilette, f. T. pijpestoppersje, n.
- Pilcur, m. fa. stamper; sterke eter, vraat, m.
- Piller, m. zuil, f. pilaar, stijl; schandpaal; stalboom, m.
fig. fa. -de cabaret &c. kroeglooper, dronkaard, m.
- Pillage, m. roof, m. plundering, f.
- Pillard, arde, a. roofzuchtig, diefachtig.
- Pille, Pille! i. vas hem! (uisdrakking om een' hond aan te moedigen).
- Piller, v. a. plunderen, stelen, rooven; aanvallen (van honden sprekende).
- Pilerie, f. knevelarij, dieverij, f.
- Pilcur, m. plunderaar; die uit boeken steelt of schrijft, m.
- Pillulaire, f. soort van waterplant, f.; soort van kover, m.
- Pilon, m. stamper (in eenen vijzel), m.
T. kleine steilte, steilachtige kusa, f.
- Piloner, v. a. met den stamper stooten.
T. de wol in eenem ketel vol laauw water en pis met eene houten schop omroeren om er de smerigheid af te krijgen.
- Pilori, m. drilhuisje, n.; kaak, f.
- Pilorier, v. a. aan de kaak zetten.
- Piloris, m. muskras of rot, f.
- Pilofelle, f. melzemoor (zekere plants), n.
- Pilot, m. T. zeuthoop, m.
- Pilotage, m. hef- of paalwerk; het loopen van een schip in of uit eene haven, n.; stuurmanskunst, f.
- Pilote, m. -stuurman, loots, m.

Piloter, v. a. et n. *heijen, paleis inslaan; in- en mislootsen (een schip).*

Pilouis, m. *grondpaal, m.*

Pilule, f. *pil, pille, f.*

fig. *verdriet, verwijt, n.*

faire avaler la à q. *iemand iets met geduld doen verdragen.*

dorer la- à q. *de pil vergulden, eene zaak beter doen voorkomen dan dezelve is.*

Pimbêche, f. fa. *nuffe, pronkstersje, n.*

Piment, m. *spaansche peper, f. pimento.*

Pimpant, ante, a. fa. *mooi opgeschikt, net.*

Pimpesouée, f. fa. *nuffe, pronkstersje, n.*

Pimprelocher, v. a. fa. *het haar op eene bestpostelijke wijze opmaken.*

Pimprenelle, f. *pimpernel, f.*

Pin, m. *pijnboom, harstboom, m.*

Pinnacle, m. *sinne, f.*

mettre sur le-, fa. *zeer hoog verheffen; tot eenen hoogen staat brengen.*

être sur le-, fa. *hoog verheven zijn.*

Pinaie, f. *pijnboomenbosch, n.*

Pinasfe, f. *ligt schip met een' vierkanten voorstevan, n. pinas.*

Pinastre, m. *wilde pijnboom, m.*

Pince, f. *het voorste van den voet eens paards; voorste deel van de klaauwen der herten, n.; spits taelloopende plooi of vouw; nijptang, f.; breeksijzer, n. kooivoet, ijzeren handboom, m.*

-pl. *de vier voorste tanden van een paard, m. pl.; scharen van eenen kreesft, f. pl.*

Pincé, ée, p et a. air-, style-, gedwongens houding, f. *godwongen stijl, m.*

Pinceau, m. *penfcel, n.*

Pincée, f. *vingergreep, m. snuifje, n.*

Pincelier, m. T. *penfcelbakje, n.*

Pince-maille, m. fa. *gierigaard, schrok, m.*

Pincement, m. T. *afknijping.*

Pincer, v. a. *knippen of wijpen; afknippen.*

fig. *steken onder water geven, beschimpen.*

-des deux, *sterk de sporen geven.*

-la harpe, *op de harp spelen.*

-le vent, *tegen den wind inkrimpen.*

T. *de sporen geven.*

Pincettes, f. *pl. tang, vuurtang, f.*

Pinçon, m. *neep, knoop, f.*

Pinçure, f. *kleine valsche vouw, die onder 't vollen in 't lakem gekomen is, f.*

Pinéale, a. f. T. *glande, hersenkliever, f.*

Pineau, m. *soort van zwarte druis, f.*

Pince, f. *pijnboom, m.*

Pingoin, Pinguin, v. *Penguin.*

Pinac-marine, f. *soort van zeeslak of mosfel, f. pinna marina.*

Pinnule, f. T. *vizier van eenem graadhoog, m.*

Pingue, f. T. *pink (soort van vaarsuig), f.*

Pintou, m. *vink, m.*

Pinsonnée, f. *vinkenjagt bij nacht, f.*

Pintade, f. *afrikaansche hen, f. pintado.*

Pinte, f. *pint, f. (zekere maat).*

Pinter, v. n. fa. *bekeren, drinken.*

Pintereau, m. fa. *kladschilder, m.*

Pioche, f. *houweel, n.*

Piocher, v. a. *de aarde met een houweel omhalen.*

Pioler, v. n. *Piuler, pispin.*

Pion, m. *boer (in het schaakspel), m. schijf (op het dambord), f.*

damer le- à q. *iemand ergens in voorkomen, iemand eene vlieg afvangen.*

Pionier, m. *schansgraver, m. pionnier.*

Piot, m. fa. *vocht, nat, n. wijn, m.*

Pipe, f. *tabakspijp, f.*

-d'eau de vie, &c. *pijp brandewijn enz., f.*

Pipeau, m. *rietpijp, vogelsluit, loksluit, f.*

pl. *lijmroeden, f. pl.*

Pipée, f. T. *het vangen van vogelen met de loksluit of lijmroeden, n.*

attraper à la-, *in 't net lokken.*

Piper, v. a. et n. vogelen met de lokfluit lokken.

fig. valsche spelen.

-des dés, dobbelsteenen vervalschen.

Piperie, f. bedrog (voornamelijk in 't spel), n.

Pipeur, m. valsche speler, m.

Piquant, ante, a. stekend, scherp.

fig. bijzend, schamper, vinnig; geestig, aardig, innemend.

Pique, f. pick, spies, f.

fig. geschil, n. twist, m.

Pique, m. schoppen (in het kaartspel), n.

Pique-boeuf, m. osfendriever, m.

Pique-nique, m. gemeenschappelijke maaltijd, daar elk een zijn gelag betaalt, m.

Piquer, v. a. et n. steken; doorsteken; spekken, met spek doorsteken; stikken, doornaaijen; de sporen geven; (een vat) boren; op de tong bijten.

fig. tergen, verbitteren, veroornen.

-d'honneur, door eer aanprikken of aanzetten.

-les tables, fa. gaan schuimen, panlikken.

-les coffres, fa. op eene kist zisten wachten.

le poison pique, die visch begint te bederven.

se-, v. r. zich zelve steken.

fig. -de qc. zich over iets moeilijk maken; zich ergeus over beroemen; trotsch op iets worden; driftig, toornig of kwaad worden; wormstekig worden; ijverig of heet op het spel worden.

-au jeu, volhouden in het spel.

fig. volhouden.

Piquet, m. stok, waaraan het meetsnoer vast is, an dien men in de aarde zet; paal, daar men in eene legerplaats de paarden aan vast maakt, m.

T. legerwacht, f. piket; piketspel, n.

lever le-, fa. opramen, zijne biezen pakken.

planter le -chez q. fa. zich bij iemand indringen.

Piquette, f. slechte wijn, spoolingzwijn, m.

Piqueur, m. jager te paard, die de jagthonden aandrijft; bereider, rijmeester, pikeur; voorrijder; opzichter over het werkvolk; die het gebrad spekt of lardeert, n.

Piquier, m. pickdrager, pikkenier, m.

Piqure, f. steek, m.

T. stiksel, n.; stopsteek, m.; uitgesneden werk, n.

Pirate, m. zee-roover, zeeschuimer, m.

Pirater, v. n. zee-rooverij plegen, de zee schuimen.

Piraterie, f. zee-rooverij, f.

Pire, a. erger, slechter, stimmer.

m. de of het ergste, stinste, slechtste.

Piriforme, a. T. dat de gedaante eener peer heeft.

Pirogue, f. praauw, (soort van vaartuig der wilden van Amerika, dat van eenen uitgeholden boom gemaakt is), m.

Piroulie, f. wintergroen (zekere plant).

Pirouette, f. kinder-draaihoutje, n. molen, m.; omdraaijing van het geheele ligchaam op ééne voet; schielijke omdraaijing van een paard zonder van plaats te veranderen, f.

Pirouetter, v. n. zijn ligchaam op ééne voet omdraaijen.

Pis, ad. stimmer, slechter, kwader, erger.

qui -est, wat het ergste is.

de- en-, van kwaad tot erger, hoe langer hoe erger.

m. het ergste, n.

le- du-, fa. het allerergst.

taire du- qu'on peut, het zoo bont maken als men kan.

prendre au-, het ergste nemen.

-aller, m. het ergste, dat er van komen kan; stopgat, n.

au- aller, ad. ten kwaadste, ten ergste genomen.

Pisaspalte, m. sodenlijm, n.

Piscine, f. T. vischvijver, m.; plaats in de sacristie, waar men

het waschwater der heilige vaten uitstort, f.

Pisfat, m. fa. pis, f.

Pisfe-froid, m. fa. onverschillige, m.

Pisfement, m. het pissen of waterlozen, n.

Pisfenlit, m. papenkruid, n. paardebloem, f.
fa. pisfebed, m. en f.

Pisfer, v. a. et n. wateren, waterlozen, pissen.

Pisfeur, m. eufe, f. fa. hij of zij, die pist; pishoek, piskous, m. en f.

Pisfoir, m. pishoek, pishoek, m.

Pisfote, f. houten kraan aan eene loogkuip, f.

Pisfoter, v. n. fa. met droppelen pissen.

Pisfottière, f. slechte springbron, f.

Pistache, f. pimpermoot of neut, f. pistas.

Pistachier, m. pimpermootboom, m.

Piste, f. spoor, n.; veestap van een paard, m.
à la-, op het spoor.

Pistil, m. T. stamperij in de bloemen, bevattende het vruchtbe-
ginfel, de stijl en het merg, n.

Pistole, f. pistool (zekere munt), f.

Pistoler, v. a. p. u. met eene pistool dood schieten.

Pistoler, m. pistool, f. (schietgeweer).

Pistolier, m. een die met eene pistool wél schiet, m.

Piston, m. zuiger in eene pomp, m.

Pitance, f. het deel, dat iemand tot zijnen maaltijd krijgt, n. portie, f. (in een klooster).

Pitaud, m. aude, f. fa. lompe vlegel, m. onbeschoft vrouwsperfoon, n.

Pite, f. mijt, f. halve heller, m. (zekere kopermunt).

Piteusement, ad. fa. jammerlijk, erbarmelijk.

Piteux, eufe, a. fa. jammerlijk, beklagelijk.
faire le-, zich houden als of men zich in een' erbarmelijken staat bevond.

Pitié, f. medelijden, mededoogen, n. deernis, erbarming, f.
à faire-, erbarmelijk.
regarder en-, met medelijden aanzien.

Pitois, m. T. verdrijspensoel, n.

Piton, m. ringnagel, m. ringschroef, f.

Pitoyable, a. jammerlijk, deerlijk, erbarmelijk.

Pitoyablement, ad. erbarmelijk, elendig, slecht.

Pitrepite, m. sterke brandewijn van wijngeest, m.

Pittoresque, a. schilderachtig.

Pittoresquement, ad. op eene schilderachtige wijze.

Pituitaire, a. T. membrane-, slijmvlies, n.
glande-, slijmklief, f.

Pituite, f. slijm, snoot, n.

Pituiteux, eufe, a. snorterig, slijmerig.

Piver, m. groene specht, m.

Pivoine, f. pioene (soort van bloem), f.

Pivot, m. spil, f.; hartwortel van eenen boom, m.
fig. die het grootste aandeel in eene zaak heeft, m.

Pivoter, v. n. eenen hartwortel schieten.

Placage, m. T. ingelegd schrijnwerk; marktgeld, n.

Placard, m. fraai bekleedsel over eene deur; aangeplakt bevel; schimp- of spotschrift, n.

Placarder, v. a. openlijk aanplakken.

Place, f. plaats, f. oord; plein, n.; ruimte; sterke, vesting, f.
-d'armes, f. wapenplaats, f.
-de bouche, -de fourrage, f. legplaats voor mondbehoefsten of fouragie, f.
fig. dienst, m. ambt, n. plaats, f.

Placé, part. et a. bien-, geplaatst, wel gezeten.

Placement, m. T. het plaatsen van geld, n.

Placenta, m. T. nageboorte, f. moederkoek; zaadkoek der planten, m.

Placer, v. a. stellen, zetten, plaatsen; in eenen stand zetten, plaatsen.

Placer, m. stoel zonder leuning, m.; smeekschrift, n.

Placier, m. *marktmeester*, m.
 Plafond, m. *zoldering*, f. *schilderwerk tegen eenen zolder*, n. *plafond*.
 Plafonner, v. a. *met een zoldering voorzien*.
 Plage, f. T. *hemelfreek*; *kust*, f. *strand*, n.
 Plagiaire, m. *nitschrijver van eens anders werken*, *letterdief*, m.
 Plagiat, m. *letterdieverij*, f.
 Plaid, m. *regtsgeding*, proces, n. *tenir des*, *regtdag houden*, de *bank spannen*.
 Plaidable, a. *pleitbaar*.
 Plaidant, ante, a. *pleitend*.
 Plaider, v. a. et n. *regten*, *pleisen*, *procederen*; *het ambt van voorspraak bedienen*; *dagvaarden*.
 Plaideur, m. *euse*, f. *pleitor*, m. *pleistfer*, f. *hij of zij, die een regtsgeding voert*, m. en f. *fig. wargeest*, m.
 Plaidoierie, f. *regts-handel*, *pleithandel*, m. *het procederen*.
 Plaidoyable, a. m. *jour*, *regtdag*, m.
 Plaidoyer, m. *redevoering van eenen Advokaat in de hantschaar vóór de regters*, f. *pleidooi*, n.
 Plaie, f. *wonde*, *kwetsuur*, f. *fig. plaag*, *kwelling*, f.
 Plaignant, ante, a. *klagende partij*, f.; *klager*, m. *klaagster*, f.
 Plain, v. Pelin.
 Plain, aine, a. *gelijk*, *glad*, *offen*, *vlak*.
 en *pleine campagne*, in 't *open veld*.
 de *pied*, *gelijk met den grond*.
 -chant, m. *gewone kerkzang*, m.
 *Plaindre, *beklagen*, *betreuren*.
 se-, v. r. *klagen*; *zich beklagen*; *klagtig vallen*.
 Plaine, f. *vlakte*, f.
 Plain-picd, m. *vertrekken*, *die gelijk voets zijn*, n. *pl*.
 Plainte, f. *klagt*, f. *beklag*, n.; *weeklagt*, f.
 Plaintif, ive, a. *altijd klagend*; *klagelijk*.
 Plaintivement, ad. *met een klagende stem*.
 *Plaire, v. n. *bevallen*, *aangenaam*

zijn, *aanstaan*, *behagen*; *behaagelijk*, *bevallig zijn*.
 se-, v. r. *behagen* *schoppen*, *genoegen vinden*.
 s'il vous plait, als 't u *belieft*.
 Plaifamment, ad. *bevalliglijk*; *op een aardige*, *hoertige*, *geestige wijze*.
 Plaifance, f. *lieu de-*, *lustplaats*, f. *maison de-*, *lusthuis*, n.
 Plaifant, anre, a. *vermakelijk*, *lustig*, *aardig*, *geestig*, *behaagelijk*; *kortswijlig*; *belagchelijk*, *onbeschoft*.
 Plaifant, m. *koddig of kortswijlig mensch*, *snaak*, m.
 Plaifanter, v. n. *schertsen*, *boertsen*, *kortswijlen*.
 v. a. *ten spot stellen*.
 Plaifanterie, f. *boertterij*, *kortswijl*, *scherts*, f.
 -à part, *alle hoertterij-ter zijde*, *alle gekheid op een stokie*.
 Plaifir, m. *vermaak*, n. *vrougd*, *vrolijkheid*, *blijdschap*, f. *genoegen*, n. *lust*, m.; *believen*, *welgevallen*, n. *wil*, m.; *gunst*, *welnaad*, *vriendfchap*, f.
 à-, ad. *met of tot vermaak*, *naar believen*.
 à son-, à mon-, *tot zijn*, *mijn* *genoegen*.
 sous le bon- de, *onder goedvinden van*.
 Plamée, f. T. *looijers kalk*, m.
 Plamer, v. a. T. *het haar van eenen huid halen*.
 Pian, ane, a. T. *offen vlak*.
 Planche, f. *plank*, *deel*; *plank over eenen sloot*, f. *legger*, m.; *plaat*; *koperplaat*, f.; *hoefijzer eens muilezels*; *bed in eenen hof*, *tuinbed*, n.
 Planchéier, v. a. *met planken of deelen beleggen*.
 Plancher, m. *planken*, *houten vloer*, m.; *zoldering*, f.
 Planchette, f. *plankje*; *plankje of bordje*, *dat de draaijers voor de berst zetten*, n.
 T. *tafelmes*, n.
 Plançon, m. *tak van eenen boom*, *dien men afhakt om te poten*, m. *plantsoen*, n.

- Planç, f. T. *snijmes der knipers enz.*, n.; *strijker der loodgieters*, m.
- Plane, m. v. Platane.
- Planer, v. a. T. *effenen*, gelijk, glad maken.
v. n. *drijven*, *zwoeven* (van *voelen* sprekende).
- Planétaire, a. T. *dat de dwaalsterren vaak of aangaat*.
m. T. *waarzegger uit de planeten*, m.; *afbeelding der dwaalsterren of van derzelve loop*, f. planerarium.
- Planète, f. *planeet*, *dwaalster of star*, f.
- Plancier, m. *gladslager*, *poleder*, m.
- Planimétrie, f. T. *platmeting*, *plaatmetkunde*, f. planimetrie.
- Planisphère, m. T. *platte wereldkaart*; *platte hemelklootverbeelding*, f.; *werktuig*, om de *beweging der hemelen te beschouwen*, en *derzelve lijnen en kringen op een platten grond te teekenen*, n. planispherium.
- Plant, m. *loot*, *tsig* (om te *poten*); *plaats*, waar *jonge stammen geplant zijn*, f. *plantsoen*, n. *scheetling*, m.
- Plantage, m. *bepanting*, *plantaadje*, f.
- Plantain, m. *weegbree*, f. (zeker *kruid*).
- Plantard, m. v. Plançon.
- Plantat, m. *éénjarige wijngaard*, m.
- Plantation, f. *suikerland*, *tabaksveld*, n. *plantaadje*, f.
- Plante, f. *plant*, f. *gewas*, n.
-du pied, *zool van den voet*, f.
- Planté, part. et a. bien-, *wel aangelegd*, *bepant*.
fig. *in eene goede houding*, *wel geplaatst*.
- Planter, v. a. *planten*, *poten*, *zetten*; *in slaan*; *oprechten*; *aanleggen*.
-là q. fa. *iemand laten staan of zitten*.
fe- v. r. *voor iemand gaan staan*.
- Plancier, m. *planter*; *boomplanter*, m.
- de choux, fa. *koolplanter*, *edelman*, *die alsijd op het land blijft wonen*, m.
- Plantoir, m. *plant-pootijzer*, n.
- Plantureusement, ad. fa. *overvloediglijk*, *in overvloed*.
- Plantureux, euse, a. fa. *overvloedig*, *rijklijk*.
- Planure, f. *spaanders*, m. pl. (van *hout*).
- Plaque, f. *plaat*, *haardplaat*, f.; *zilveren handblaker*, m.
T. *plaat van eenen degen*, f.; *bellsag achter aan den kolf van een schietgeweer*, n.; *wijzer op een hangend uurwerk*, m.
- Plaquer, v. a. *beleggen*, *bekleeden*, *overtrekken*.
fa. *verwijzen*, *onder den neus wrijven*.
- Plaquette, f. *soort van kleine munt*, f.
- Plaquis, m. T. *stecht ingelegd schrijnwerk*, n. *stechte bekleding*, f.
- Plasine, m. *ruwe smaragd*, m.
- Plastique, a. T. *teleud*, *vormend of voortbrengend*.
- Plastron, m. *borstharnas*; *borstleeder*, n.
T. *borstlap*, m.
fig. *spot*, m.
- se Plastronner, v. r. *eenen borstlap voordoen*.
- Plat, ae, a. *plat*, *vlak*, *effen*, *glad*.
fig. *gemeen*, *plat*, *laf*.
rime plate, *platte*, *gemeens sijn*, n.
désaire à plate couture, ad. *geheel verslaan*, *in de pan hakken*.
à plate terre, *op den vloer*, *op den grond*.
tout à-, tout-, *vlak of plat net*; *in den grond*; *ronde nit*, *regt nit*, *onbownimpeld*.
m. *schofel*; *bak*, *estbak*, m.
coups de- d'épée, *klingslagen*, m. pl.
-de balance, *schaal*, f.
-de verre, *schijf glas*, f.
- Platane, m. *plaanboom*, m. *platanus*.
- Plat-bord, m. T. *delbord*, *regbord* (op *schepen*), n.

Plate, f. groot platgebodemd vaarsuig, n.
 Plateau, m. groote houten schaal, f.; thee- of koffij-blad enz., n.
 T. verhevene en effene plaats, op welke men batterijen aanlegt, f.
 pl. T. herkskeutels, f. pl.
 Plate-bande, f. rabat langs eenen muur; smal en eenvoudige sieraad, n. zoom, m. lijst, f.; deur- of venstervoering, f.
 Placée, f. T. grondmuur onder een gebouw, m.
 Plate-forme, m. plat (boven op een huis), n.
 T. bedding voor het geschut, f.; schietkat, n. beukerij op den wal, f.; planken grond op het heikwerk van een gebouw, m.
 Plate-longe, f. spanriem, koppelband, m.
 Platement, ad. op eene platte, gemeene, onbeschofte wijze.
 Plateure, f. T. eerst staande, en dan waterpas voorgaande gang in bergwerken, m.
 Platine, f. droogbikken, plaatijzer, n.; plaat van een schietgeweer; slotplaat op eene deur, enz. f.
 T. degel eener drukpers, m.; platina (zaker metaal).
 Platitude, f. fa. platte, gemeene, lage uitdrukking of zotternij, f.
 Platonicien, m. aanhanger van Plato, m.
 Platonique, a. platonisch, dat niets zinnelijks heeft.
 amour-, m. platonische liefde, f.
 année-, f. platonisch jaar, n.
 Platonisme, m. leer, f. of stelsel van Plato, n.
 Plâtrage, m. pleisterwerk, n.
 Plâtras, m. stuk kalk of pleister, dat van eenen muur afvalt, n.
 Plâtre, m. pleister, gips, f.
 baure comme-, zoo murw als pleister, blonden blaauw slaan
 Plâtrer, v. a. bepleisteren, met pleister bestrijken.
 fig. met een' schoonen schijn bedekken, bewimpelen.
 se-, v. a. fig. fa. zich blankstellen.

Plâtreux, euse, a. pleisterachtig.
 Plâtrier, m. pleistermaker of kalkbrander, m.
 Plâtrière, m. pleisterkuil, m. of groeve, f.
 Plausibilité, f. T. schijnbare aannemelijkheid, f.
 Plausible, a. schijnbaar aannemelijk.
 Plausiblement, ad. op eene schijnbaar aannemelijke wijze.
 Plébéien, enne, a. van de gemeente, dat uit het volk bestaat.
 Plébiscite, m. wets of willekeur van de gemeente (in het oude Rome), f.
 Pléiades, f. pl. T. zevenster of ster, f.
 Pleige, m. p. u. borg, borgtocht, m.
 Pleiger, v. a. p. u. borg blijven.
 Plein, eine, a. vol, aangevuld; gansch, volkomen; deugdelijk, geldend.
 -pouvoir, volmagt, f.
 -de, vol van.
 en- marché, &c. op de volle markt.
 en- jour, op klaren dag, op den vollen middag.
 à pleines mains, met volle handen, met handen vol.
 crier à pleine tête, luidkeels roepen of schreeuwen
 à plein sucre, met zoo veel suiker als enz.
 m. volle plaats, volle ruimte, f.
 -de la plume, volle irek der pen, m. grofte, nederhaal, f.
 -d'un mur, geheele dikte van eenen muur, f.
 ad. du vin la cave, fa. zoo veel wijns als de kelder bevatten kan.
 tout- de, fa. veel, zeer veel.
 à pur et à-, T. ten vollen, geheel en al.
 Pleinement, ad. ten vollen, volkomenlijk, geheel en al.
 Pleinier, ère, a. vol, volkomen.
 Pleinipotentiaire, a. gevolmagtigd.
 Plénitude, f. volheid, volkomenheid, f.; overvloed, m.
 -de vuisance, volle magt (van eenen vorst), f.

- Pléonasme, m. T. *overtollige wijze van spreken*, f. pleonasmus.
- Pléthore, f. T. *volbloedigheid*, f. plethora.
- Pléthorique, a. T. *volbloedig*, pléthoriek.
- Pleurant, ante, a. *wenend, schreiend*.
- Plèvre, f. T. *ribbevel*, n.
- Pleurer, v. n. *wenen, schreien*.
v. a. *bewenen, betreuren*
- *Pleurésie, f. T. *zijdepijn, ontsteking in de zijde, pleuris*, f. pleuritis.
- Pleuréur, m. euse, f. *hij of zij, die schreit of weent*, m. en f. *faule- . treurwilg*, f.
- Pleureutes, f. pl. *hrouken wit linnen enz, die de lieden van aanzien in een' diepen rouw aan de opslagen dragen*, f. pl.
- Pleureux, ente, a. *wenend, klagend*.
- Pléurs, m. pl. *tranen*, m. pl. *-de terre, regerwater dat tus- schen de lancen loots*, n.
- *Pleuvoir, v. l. *regenen*
ng. *met geweld vallen of neer- vallen*.
- P.évon, m. *bos stroo, dienende om stoeien te maten; sijn of dun- steenen rijsje om den wijngaard en andere boomten te binden*, n.
- Pl, m. *vouw; bogt*, f.; *rimpel*, m.; *kremte, plooi*, f.
ng. *gewoonte; wending*, f.
- Pliable, a. *buigzaam, vouwbaar*.
- Ploie, m. *het buigen, plooijen, vouwen*, n.
- Ploint, ante, a. *buigzaam, toege- vend, gezwel*.
- Ploint, m. a. *fige, vonwstool, le- gerstuel, kerkstoel*, m.
- Ploie, f. *bot, school*, f. *platvisch*, m.
- Ploier, v. a. *vouwen, met vouwen leggen; plooijen, buigen*.
-son paquet ou- bagage. fa. *opkra- men, zijne biezen pakken, de matten oprullen; gaan stappen, ster en*.
-la toilette, fa. *selon, rooven, wegneven*
te, z. c. *buigen; gebogen wor- den*.
te *toezeven; wijken, terug- arakken*.
- v. n. *wijken, terug deinzen, de vlugt nemen*.
- Pleuur, m. euse, f. *vouwer*, m. *vouwster*, f.
- Pliagr, v. a. T. *het katoen de eer- ste reis in het smeer steken als men kaarfen maakt*.
- Plintke, f. T. *plint, f. plat, vier- kant stuk, waarop eens zait rust*, n.
- Ploir, m. *vouwbeen*, n.
- Plique, f. *vleeschig nitwat, waar- aan het haar, gelijk als aan eenen koeftaart, hangt (ongemak onder de Pol:n)*, f. plica.
- Plis, m. *wol van g'slagt see*, f.
- Ploster, v. a. *plooijen, plooijen leg- gen*.
fe- . v. r. *zich vouwen of plooi- jen*.
- Plisfore, f. *plooiing*, f.; *plooijen*, f. pl.
- Ploc, m. *haarpluis, gestoten glas, met koehaar gemengd, waarmede men de schepen tegen den worm voorziet*, n.
- Ploège, m. T. *bewerking der wol met breekhammers*, f.
- Plomb, m. *lood; paslood, dislood, zinklood*, n.
à- . ad. *loodregt*.
là- . m. *regte staal*, m.
avoir du- dans la tête, fa. *een slijp oordeel hebben*.
cul de- . fa. *loodgat*, n. *dis veel zit*.
- Plombagine, mine de plomb, f. *raw- lood, zoo als het uit de mijn komt*, n.
- Plombé, ée, a. *loodbleek, loodkleu- rig*.
- Plombé, m. T. *uitgebrand loodwit, waarmede men de vouwboeken op snée bestrijkt*, n.
- Ploimbée, f. *uit lood gebrande rood- achtige verwe*, f. m. nie.
- Plomber, v. a. *verlonen; met lood beleggen; met het v. s. lood afzet- ten; looden, plomberen*: (e. m. boek) *met uitgebrande menie be- strijken; den grond vast treden of stampen*.
- Plombene, f. *loodgiestarij*, f.

Plombeur, m. die de stoffen en andere goederen met loodjes voorziet, plombeerder, m.
Plombier, m. loodgieter, die in lood werkt, m.
Plombière, a. f. pierre-loodsteen, m.
Plougee, f. T. schuinte der borst wering, f.
 tirer de -ou par-, van de hoogte naar de laagte schieten.
 a. f. chandelle, getrokken of gedoopte kaars, f.
Plongeon, m. duiker of duikelaar (zekere vogel) m.
 faire le, duikelen, onder het water zwemmen.
 fig. een gevaar zoeken te ontspinnen.
Plonger, v. a. dompelen, onder dompelen; indoopen; (kaarsen) maken.
 fig. doen zinken.
 T. van boven naar om laag schieten.
 v. n. dompelen, in 's water duiken.
 se, v. r. duikelen, onder het water duiken.
 fig. zich dompelen in..., zich overlaten aan...
 en plongeant, ad. van boven naar beneden.
Plongeur, m. duikelaar, zwemmer onder water, m.
Plouger, v. a. (een schip) harpazen; haar aanleggen.
Plequeresses, **Plequeresses**, f. pl. T. brekkannen, m. pl.
Ployer, v. a. et n. buigen, krommen.
Pluie, f. regen, m.
Plumage, m. vederen of veren (van vogels), f. pl.
Plumail, **Plumart**, vederbezem, m.
Plumasfeau, m. T. pennetje aan het wippertje of den tangent van een klavecimbaal of klavecimbel, f.; vederbezem, m.; plukfel, n.
Plumasier, m. pluimmaker of verkooper, vederbosmaker, m.
Plume, f. veder, pluim; schafst of schacht, f.
 fig. schrijfwijze, f.

pl. fig. veren, f. pl. geld, n.
 au poil et à la-, tot alles geschikt.
 prendre la-, mettre la- main à la-, de pen opvatten.
 passer la- par le bec, fa. iemand al geksherende ophouden; pluimstrijken; slijkstooien.
Plumée, f. pen vol inkt, f.
Plumer, v. a. plukken, de veren uittrekken.
 fig. plukken, met bedrog het geld afhalen.
Plumer, m. pluim (om den hood), f.; vederbos, m.
 fig. jonker, die eenen vederbos of eens pluim draagt, m.
 T. de pilote, veerje op een karkie, om te zien van waar de wind komt, n. windveder, f.
Plumetis, m. eerste ontwerp van een geschrift, n. minuut.
Plumette, f. soort van wollen stoffe f.
Plumeux, eue, a. vederachtig, vol veren.
Plumif, m. T. minuut, eerste opstel van een geschrift, n.
Plumoter, v. n. T. den grond tot reiniging van de suiker bevochtigen.
Plupart, f. grootste deel of gedeelte, n. meesten, m. pl.
Pluralité, f. grootst getal, n. meerderheid, f.
Pluriel, eile, a. T. nombre-, meerder getal; meervoudig, n.
Pius, ad. meer.
 de, te meer, daarenboven, boven dat.
 -de en-, meer en meer, hoe langer hoe meer.
 -ou moins, meer of min.
 au-, tout au-, ten hoogste.
 l-, het meeste of het meest.
Plusieurs, a. pl. velen, verscheiden, pl.
Pius-pétition, f. T. onnatige eisch, m. overdrevene vordering, f.
Plût à Dieu que, conj. gave God dat!
Pluton, m. god der hel, Pluto, m.
Pluôt, ad. eer, eerder, vroeger; liever.
 que, eer dat of als.
 au-, ten eerste, ten spoedigste, aanstonds.
 Vv 4

- Pluvial, m. zeker bischops misge-
waad, n.
- Pluviale, a. f. eau-, regenwater, n.
- Pluvier, m. pluyier (zekere vogel), f.
- Pluvieux, euse, a. regenachtig.
- Pluviose, m. n. c. regenmaand (van den 20sten Januarij tot den 18den Februarij), f.
- Pneumatique, a. f. T. machine-, luchtpomp, f.
- Pneumatocèle, f. T. windbreuk, f.
- Pneumatologie, f. T. luchtkunde; geestkunde, leer der geestelijke wezens, f.
- Pneumatophale, f. T. navelwindbreuk, f.
- Pneumatose, . . f. T. windgezwel aan de maag, n.
- Pneumonique, a. m. T. tot de long behoorend.
- remède-, middel tegen de longzucht, n.
- Poallier, m. T. dik stuk koper boven aan eene klok, n.
- Poche, f. zak, m.; net om konijnen te vangen; zakvedeltje of viiooltje, n.; krop (van vogelen); ondersste grove trek aan eene letter, m.
- acheter chat en-, fa. eene kat in den zak koopen, iets koopen zonder het gezien te hebben.
- mettre en-, fa. in den zak stecken.
- Poché, a. yeux pochés, blaauwgestagene oogen, n. pl.
- œufs pochés, bruin in de boter gebakkene eijeren, n. pl.
- écriture pochée, doorgeslagen schrift, n.
- Pocher, v. a. (de oogen) blaauw slaan; (eijeren) in de boter bruin bakken; den onderssten trek eener letter dikker of grover maken; door inktvlekken onleesbaar maken.
- Pocheter, v. a. eenigen tijd in den zak dragen (als olijven, enz. om ze beter te doen worden).
- Pochette, f. zakje; zaknetje, n.
- Podage, a. met het voeteuvel gekweld.

- m. fa. die het voeteuvel heeft, — pod grist, m.
- Podomètre, m. wegmeter, m.
- Poêle. Poille, m. lijklaken, n.; rouwsluizer; kroon-draaghemel, m.; kagchel; kagcheltamer, f.
- Poêle, f. pan. koekpan, f.
- Poëlier, m. die koekpannen maakt en verkoops, m.
- Poëlon, m. pannesje, n.
- Poëlonnée, f. pan vol, f.
- Poème, m. gedicht, n.
- épique, heldendicht, n.
- Poésie, f. dichtkunst, poëzij, f.
- lyrique, lierzang, m.
- dramatique, toneelstuk, n.
- burlesque, boertig, snaaksch gedicht, n.
- Poète, m. et f. dichter, m. dichteres, f.
- Poëtereau, m. poëte crotté, fa. armzalige rijmer, prulddichter, m.
- Poétique, a. T. dichtkundig, poëtisch.
- m. vertoog over de dichtkunde, f.
- Poétiquement, ad. dichtkundiglijk.
- Poëtifer, v. n. fa. rijmen, dichten, versen maken.
- Poge, m. T. stuurboord, n.
- Poids, m. gewigt, n. zwaarte, f. last, m.
- fig. gewigt, n. aangelegenheid, f.
- Poignant, ante, a. fa. bekend, brawdend.
- Poignard, m. dolk, m.
- Poignarder, v. a. met eenen dolk kwetsen, doorsteken.
- Poignée, f. handvol, f.
- de qc., greep, f. of handvat-
sel van iets, n.
- à-, ad. met handen vol.
- Poignet, m. voorhand, vuist, f.; handboord, hembboord, n.
- Poil, m. T. haar aan het lijf der dieren, n. baard, m.
- follet, stoppelhaar aan de kin, n. vlasbaard, m.
- a-, zonder zadel.
- prendre du- de la bête, fig. fa. daags daarna weer lustig drinken, als men dronken geweest is.

- velours à deux, trois poils, *twee-driedraadsch fluweel*, *n.*
 brave à trois poils, *fa. kloek*, *dapper man*, *m.*
- Poilette, *f.* ijzer smeeryat aan eenen molen, *n.*
- Poilier, *m.* molenijzer, *n.*
- Poiloux, *m.* lompe vlegel, *m.*
- Poilu, *ue, a.* harig, *ruig.*
- Poinçon, *m.* priem; stempel, *m.*; *stift*; vrouwen haarnaald, *f.*
T. stempel der lettergieters, *m.*; *spits van eenen gevel*, *f. en n.*; *zekere wijnmaat*, *f.*
- Poindre, *v. a. p. u.* uitspruiten, uitloopen, opkomen; doorbreken, aanbreken.
v. a. steken.
- Poing, *m.* vuist, *hand*, *f.*
- Point, *m.* punt, *n.*; steek (*in het naaijen enz.*), *m.*; *genaaide kant*, *f.*
fig. stuk, *deel*, *lid*, *hoofdpunt*, *n.*; *graad*, *tip*, *m.*
T. oog op kaarten, *dobbelsteenen*, *enz.*
du jour, *dageraad*, *m.* *krieken van den dag*, *n.*
d'honneur, *punt van eer*, *n.*
au dernier, *ten uiterste*, *ten hoogste.*
de vue, *gezigtspunt*, *oogpunt*, *n.*
de en, *ad. van stuk tot stuk*, *naauwkeuriglijk.*
à nommé, *ad. ten bestemden tijde*, *stipt op den tijd.*
de tout, *ten eenemaal*, *ganschelijk.*
- Point, *ad. niet; geen; neem.*
du tout, *geenszins*, *in geenerlei wijze.*
- Pointage, *m. T.* bestek in de zeekaart, *n.*
- Pointe, *f.* punt, *n.* *spits*, *f. en n.*
T. steekijzer, *n.*; *priem*; *prikkel*, *m.*
fig. voornemen, *n.* *onderneming*, *f.*; *het aanbreken*, *krieken (van den dag)*, *n.*
d'esprit, *aardigheid*, *f.* *geestige inval*, *m.*
en de vin, *ad. een weinig beschonken*,
- en*, *ad. spits uitlopend.*
- Pointement, *m. T.* het stellen, pointeren, *van het geschut*, *n.*
- Pointer, *v. a. steken*; *stellen*, *richten (het geschut)*, *pointeren.*
v. n. zeer hoog vliegen (van vogels sprekende).
- Pointeur, *m.* steller van het geschut; domheer, die bij elken naam der aanwezenden een punt maakt, *m.*
- Pointillage, *m. T.* het stippen, schilderen met stipjes, *n.*
- Pointille, *f.* spitsvindigheid, woordzifterij; kleinigheid, *f.*
- Pointiller, *v. n.* stippen, met stipjes schilderen.
fig. over kleinigheden twisten.
v. a. schimpen, *spotten.*
- Pointillerie, *f.* kibbelarij, *f.* twist over bezuizingen, *m.*
- Pointilleux, *eufe*, *a.* twistgierig, kibbelachtig.
- Pointu, *ue, a.* spits, scherp, *puntig.*
- Pointure, *f. T.* reef in 't zeil, *n.*
- Poire, *f.* peer; kruitmaat, *f.* kruiskoker, *m.*
- Poiré, *m.* beerdrank, *m.*
- Poireau, Porreau, *m.* prei; wrat, *f.*
- Poirée, *f.* beet, *f.*
- Poirier, *m.* peerboom, *m.*
- Pois, *m.* erwt, *f.*
- Poison, *m.* gift, vergift, gif, *n.*
- Poisonné, *arce, a.* gemcen, op de wijze der vischwijven.
- Poissarde, *f.* vischvrouw, *f.* visch-wijf, *n.*
- Poisse, *f. T.* gepakt takkebos, *n.*
- Poissier, *v. a.* bepekken of bepikken, met pek of pik besprijken.
- Poiston, *m. T.* visch, *m.*; *mattje (kleine maat)*, *n.*
- Poissonaille, *f.* ta. allerhande kleine visch, *poetvisch*, *m.*
- Poissonnerie, *f.* vischmarkt, *f.*
- Poissonneur, *eufe, a.* vischrijck.
- Poissonnier, *m. ière, f.* vischkoop-
 per, *m.* vischkoopster, *f.* visch-wijf, *n.*
- Poissonnière, *f.* vischketel, *m.*
- Poitrail, *m.* borst van een paard, *f.*; *borstriem*, *m.*

- T. onderbalk**; dwarsbalk over eenen poortweg, enz.
- Poirinaire**, a. et m. die eene benaauwde borst heeft.
- Poirinal**, m. kort vuurroer met een' wijden loop, n.
a. hetgeen op de borst vastgemaakt wordt.
- Poitrine**, f. borst, f.
- Poirinière**, f. T. borsthout, n.
- Poitron**, m. soort van pruim, f.
- Poivrade**, f. zure saus, van azijn, peper en zout gemaakt, f.
- Poivré**, a. gepeperd.
fig. fa. aangeftoken, besmet (door ontucht); zeer duur.
- Poivre**, m. peper, f.
- Poivrer**, v. a. peperen, met peper bestrooijen.
fig. bestemten.
- Poivrier**, m. peperboom, m. peperbus of bos, f.
- Poivrière**, f. kruiddooz, f.
- Poix**, f. pek of pik, harst, n.
-réfine, teer, n.
- Polacre**, Polaque, f. polacre (zeker Levantsch of Oostersch vaarsuig), f.
m. Poolsch edelman, m.
- Polaire**, a. T. dus tot het aspunt of de pool behoort.
- Polastre**, m. T. loodpan der loodgieters, f.
- Pôle**, m. T. aspunt, n. pool, f.
-arctique, zuidpool, f.
-antarctique, noordpool, f.
- Polémique**, a. T. twistend.
- Polémoscope**, m. T. verrekijsker, dien men in tijd van oorlog gebruikt, m.
- Poli**, ie, p. et a. gepolijst, glad, blinkend, zuiver.
fig. beleefd, beschaafd, heusch, wel gematierd.
m. glans, luisier, m.
- Police**, f. burgerlijke regering, stads regering, policie, f.
T. wisselbrief, m.
- Policé**, a. wel gesteld, wel geregeld.
- Policer**, v. a. wetten stellen ter verzekering der gemeene rust, wel inrigten.
- Polichinel**, Polichinelle, m. hants

- worst in Italiaansche kluchtspelen, polichinel, m.
- Poligale**, Poligalon, f. melkplant, f
- Poliment**, m. het polijsten, slijpen der edele gesteenten, n.; glans, luisier, m.
ad. op eene beleefde of beschaafde wijze.
- Polion**, m. soort van plant, f.
- Polir**, v. a. polijsten, glad maken.
fig. beschaven, wel gematierd maken.
- Polisfeur**, m. euse, f. hij of zij, die spiegelglazen enz. polijst, m. en f.
- Polisfoir**, m. polijststeen, bruineraand, m. bruineraand, n.
- Polisfoire**, f. polijstrad, n. wrijfborstel, m.
- Polisfon**, m. straatjongen; onbeschaamd mensch, vuilbek, m.
- Polisfon**, onne, a. op de wijze, naar de manier van straatjongens.
- Polisfonner**, v. n. guiteffukken aangeeten; vuilzucken; onbehoorlijke taal spreken.
- Polisfonnerie**, f. guiteffuk, n.; vuile, onbetamelijke woorden, n. pl.
- Polisfure**, f. het polijsten, glansen, glad maken.
- Politesse**, f. hoffelijkheid, beleefdheid, heuschheid, welgematierdheid, f.
- Politique**, a. staatkundig, politiek; loos, doortrap, listig.
m. staatkundige, staatsman, staatspersoon; wijs of voorzigtig mensch, m.
- Politiquement**, ad. staatkundiglijk, op eene listige, behendige wijze.
- Politiquer**, v. n. fa. over staatszaken spreken.
- Pollcitation**, f. T. gelofte, f.
- Polluer**, v. a. bezoedelen, ontheiligen.
se-, v. r. zich zelven bevleken.
- Pollution**; ontheiliging, besmetting; ontheiliging, f.
- Poltron**, onne, a. lachhartig, blood.
m. et f. bloodaard, m. lachhartige, m. en f.
- Poltrommerie**, f. bloodheid, lachhartigheid, f
- Polyandrie**, f. veelmannerij, f.

Polyanthée, a. T. *veelbloemig*.
Polychreste, a. T. *dat tegen vele ziekten kan gebruikt worden*.
Polyèdre, m. T. *dat verscheidene oppervlakten heeft*.
Polygame, m. et f. *man, die meer dan éne vrouw, of vrouw, welke meer dan énen man heeft, m. en f.*
Polygamie, f. *veelwijverij, veelmannerij, f.*
Polygarchie, f. T. *veelhoofdige regering, f.*
Polyglotte, a. *in vele talen geschreven. f. bijbel in vele talen, m.*
Polygone, a. *veelhoekig. m. veelhoek, m.*
Polygraphe, m. *schrijver over vele zaken, m.*
Polygraphie, f. T. *geheime schrijfkunst, in cijfer enz.*
Polymathe, m. *veelweter, die van vele dingen veel weet, m.*
Polymathie, f. T. *algemeene groote kundigheid, f.*
Polynôme, m. T. *veelvuldige grootheid, f.*
Polype, m. *veelvoet, m. polypus; vleeschig uitwas in den neus, n.*
Polypétale, a. *veelbladig (van bloemen sprekende).*
Polypeux, euse, a. T. *van den aard der veelvoeten of polippen.*
Polypier, m. *huisje der zee-polippen, n.*
Polypode, m. *boomvaren, f.*
Polyfyllabe, a. *uit meer dan drie lettergrepen bestaande.*
Polyfynodie, f. *veelheid van staats- of raadsvergaderingen, f.*
Polytechnique, a. n. c. école-, *alles omvattende leerschool, f.*
Polythéisme, m. *veelgoderij, f.*
Polythéiste, m. *verdediger, aanhanger van het veelgodendom, m.*
Pommade, f. *haarzalf, pomade, f.*
Pommader, v. a. *met pomade bestrijken.*
Pomme, f. *appel; knop, m.; hart van eene kool enz., n.*
-de terre, aardappel, m.
empporter la-, fig. den prijs behalen.
Pommé, m. *appeldrank, appeldwijn, m.*

a. choux-, laitue pommée, fluitkool, kropsalade, f.
fig. fa. volmaakt, uitgemaakt.
Pommeau, m. *degen-zadelknop, m.*
Pommelé, ée, a. *appelgraauw.*
se Pommeler, v. r. *appelgraauw worden (van paarden sprekende); met kleine volkjes betrekken.*
Pommelle, f. T. *plaat met gaten op den mond van eene buis om den drek op te houden, f.*
Pommer, v. n. *sluiten, kroppen (van gewassen sprekende).*
Pommerie, f. *appelboomgaard, m.*
Pommette, f. *knopje tot sieraad, n.*
Ta oogbeen, n.
Pommier, m. *appelboom; appelbrander, m.*
Pompe, f. *pracht, praal; pomp, f.*
lig. opgeschiktheid in den stijl, f.
-à teu, brandspuit, f.
-aspirante, trekpomp, f.
-pneumatique, luchtpomp, f.
Pomper, v. n. et a. *pompen, uitpompen.*
Pompeusement, ad. *heerlijk, prachtiglijk.*
Pompeux, euse, a. *heerlijk, prachtig, statig; opgeschikt van stijl.*
Pompon, m. *allerhande kleinigheden om het hoofd te versieren, f. pl.*
Ponant, m. T. *avond, m. westen, n.*
Ponce, pierre-, f. *puim-drijfsteen, m.*
Ponce, f. *sponszakje, waarin gewreven houtskool is, om te sponsen, n.*
Ponceau, m. *klaproos, f.*
a. hoogrood.
Poneer, a. *met puimsteen wit schuren of glad maken; met houtskool sponsen.*
Ponche, m. *punch (zekere drank), m.*
Poncire, m. *dikbastige citroen, waarvan men sukade maakt, m.*
Poncis, m. *doorgetrokkene teekening, f.; sponsblad (dat bij 't schrijven gebruikt wordt), n.*
Ponction, f. T. *doorboring of opening van den onderbuik ter waterafstopping, f.*
Ponctualité, f. *stiptheid, nauwkeurigheid, nauwgezetheid, f.*

- Punctuation, *f.* *afstipping*, *f.* *het stellen der schrijftrekenen of zinscheidingen*, *n.* *punctuarie*.
- Ponctuel, *elle*, *a.* *stipt*, *zeernaauwkeurig*, *punctueel*.
- Ponctuellement, *ad.* *stiptelijk*, *naauwkeuriglijk*.
- Ponctuer, *v. a.* *afstippen*, *de schrijftrekenen of zinscheidingen stellen*, *punctueren*.
- Pondag, *m.* *T.* *helling van eene ader in eene steenkolen-groeve*, *f.*
- Pondage, *m.* *zekere belasting op iedere ton in Engeland*, *f.*
- Pondération, *f.* *T.* *jauit evenwigt der ligchamen (in de schilderkunst)*, *n.*
- Pondre, *v. a. et n.* *leggen of eijeren leggen*.
- Pont, *m.* *brug*, *f.*
T. *dek (op schepen)*, *n.*
-tournant, *draaibrug*, *f.*
-de bateaux, *schipbrug*, *f.*
-levis, *ophaalbrug*, *f.*
-aux ânes, *fig. fa.* *kleine zwaarigheid*, *welke eenen botmuil verlegen maakt*, *f.*
- Ponts et chaussées, *bruggen en wegen*, *m. et f. pl.*
- Pontac, *m.* *zekere Fransche wijn*, *van eene bloedroode kleur*, *m.*
- Pontal, *m.* *T.* *het hol of ruim van een schip*, *n.*
- Ponte, *m.* *T.* *harten-aas in het omberspel*, *ponto*, *n.*; *die in 't pharaoospel pondeert*, *m.*
f. *het leggen of broeden der vogelen*, *n.*
- Ponté, *ée*, *a. T.* *van een dek voorzien (van schepen sprekende)*.
- Ponté, *m.* *plaat aan het gevest van eenen degen*, *f.*
- Ponter, *v. n.* *T.* *ponteren*, *tegen den bankier spelen*.
- Pontife, *m.* *hoogepriester*; *bischof*, *m.*
souverain, *pau*, *m.*
- Pontifical, *m.* *ceremonie-boek der bischoppen*, *n.*; *pontifikaal*.
- Pontifical, *ale*, *a.* *hoogepriesterlijk*; *pauzelijk*, *bischoffelijk*.
- Pontificalement, *ad.* *naar de waardigheid van den paus of van eenen bischof*.
- Pontificat, *m.* *hoogepriesterschap*, *pontifikaat*, *n.*; *pauzelijke waardigheid en regering*, *f.*
- Pontilles, *f. pl.* *T.* *soort van houten knietjes*, *die op het boord van een schip staan*, *om er eene zeildoeken schans- of borstwering aan vast te maken*, *n. pl.*
- Ponton, *m.* *T.* *schipbrug*, *pont*, *f.*; *legger*, *onderlegger*, *legger (ligt vaarttuig)*, *m.*
- Pontonage, *m.* *bruggeld*; *veergeld*, *n.*
- Pontonier, *m.* *pontvoerder*, *veerman*; *die het bruggeld ontvangt*, *m.*
T. *pontonier*, *m.*
- Pope, *m.* *pope*, *grieksche priester*, *m.*
- Poplité, *ée*, *a. T.* *tot den kniehoog behoorend*.
- Populace, *f.* *het gemeen volk*, *gepeupel*, *graauw*, *n.*
- Populacier, *ère*, *a. n. c.* *gemeen*, *flecht*.
- Populaire, *a.* *het volk betreffend*; *gemeenzaam*, *populair*.
- Populairement, *ad.* *op eene gemeenzame wijze*.
- Populariser, *v. a. n. c.* *verstaanbaar*, *nuttig voor 't algemeen maken*, *se-*, *zich bij het volk bebind maken*.
- Popularité, *f.* *gemeenzaamheid*, *vriendelijkheid*; *volksliefde*, *volksgunst*, *f.*
- Population, *f.* *bevolking*, *populatie*, *f.*
- Populeum, *m.* *populierzalf*, *f.*
- Populeux, *euse*, *a. n. c.* *volkrijk*.
- Populo, *m.* *fa.* *klein kind*, *n.*; *hoop van kleine kinderen*, *m.*
- Poque, *m.* *T.* *zeker spel*, *n.*
- Poquer, *v. a.* *eenen bal zoodaniglijk tegen eenen andren werpen*, *dat deze niet rolt*.
- Poracé, *ée*, *a. T.* *groengeel*, *groenachtig*.
- Porc, *m.* *yarken*, *zwin*; *yarkenvleesch*, *n.*
-épic, *stekelyarken*, *n.* *egel*, *m.*
- Porc marin, *zoevarken*, *n.* *bruinvisch*, *m.*
- Porc-sanglier, *wild yarken*, *wild zwin*, *n.*

- Porcelaine, *f. porselein, n. ; soort van zee-mosfel, f. porcellana.*
cheval-, grijs en blaauw gevlakt paard, n.
- Porchaïson, *f. tijd der wilde zwijnen-jagt, m.*
- Porche, *m. ingang, m. voorportaal eener kerk, n.*
- Porcher, *m. varkensdrijver of hoeder, m.*
- Pore, *m. zweetgat, lachtgat, n. ; kleine opening aan ligchamen, f. -biliaire, m. T. galbuis, f.*
- Poreux, *euse, a. vol van kleine openingen of luchtgaatjes, sponsachtig, poreus.*
- Porites, *f. pl. versteende polijpen, m. pl.*
- Porosité, *f. sponsachtigheid, porositeit, f.*
- Porphyre, *m. porphyr (soort van bonten marmersteen), m.*
- Porphyriser, *v. a. T. als bont marmer verwen of schilderen.*
- Porreau, *v. Poireau.*
- Porrection, *f. T. uitstrekking; toereiking der ordens bij de Minderbroeders, f.*
- Port, *m. haven, zeehaven; aanlanding, f. ; het dragen, n. dragt, f. lass, m. ; schoepslanding, grootste der schepen; houding, f. gelaat, wezen; briefpost, n. ; vrucht, f. ; het overvoeren der goederen; draagloon, n.*
-de voix, T. stembuiging van een' lagen naar een' hoogerem toon, f.
-à bon-, fa. in behouden haven.
-d'armes, het dragen der wapenen, n.
- Portable, *a. T. draagbaar.*
- Portage, *m. T. het dragen; het geen ieder zeehoofdman of matroos voor zich zelve aan boord mag nemen, n. ; waterval in Noord Amerika, waar de schepen moeten gedragen worden, m.*
- Portail, *m. voornaamste ingang, m. groote deur, f. portaal, n.*
- Portant, *ante, a. dragend.*
à bout-, met de tromp op de borst, van zeer nabij.
- l'un- l'autre-, door mekander, de een door den anderen.*
- Portant, *m. handvatfel (van eens kist enz.), n. ; stukken van eenen draagband, welke dienen om denzelfen langer of korter te maken, n. pl.*
- Portatif, *ive, a. draagbaar, dat kan gedragen worden.*
- Porte, *f. deur, poort, f.*
-d'agraffe, oog voor eenen haak, m. mettre à la-, weggien.
- Porte, *ée, à qc., tot iets gezind of genegen.*
- Porte-aiguille, *m. T. naaldekker, m.*
- Porte-arquebuse, *m. roerdrager, m.*
- Porte-asiëtte, *m. tafeling, waarop men eenen schotel zet, m.*
- Porte-baguette, *m. stamperijertjes van een schietgeweer, n. pl.*
- Porte-balle, *m. marskramer, m.*
- Porte-barres, *m. pl. ringen van touw, waaraan de stokken der zamengekeppelde paarden hangen, m.*
- Porte-bougie, *m. T. buis, waardoor men den kasheter in de pisbuis brengt, f.*
- Porte-chape, *m. geestelijke, die gewoonlijk in de kerk een koorhemd draagt, m.*
- Porte-clef, *m. sleutel-drager, m.*
- Porte-cochère, *v. Cochère.*
- Porte-collet, *m. stuk bordpapier enz. onder den kraag, n.*
- Porte-crayon, *m. potlood- of teekpen, f.*
- Porte-croix, *m. T. kruisdrager, m.*
- Porte-croste, *m. T. stafdrager vóór eenen Bisshop, m.*
- Porte-diner, *m. vaatwerk om het eten in te dragen, n.*
- Porte-Dieu, *m. priester, die het hoogwaardige aan de zieken brengt, m.*
- Porte-drapeau, *vaandraget, vaandrig, m.*
- Portée, *f. dragt (der dieren), f. ; schoot, schot, scheut, m. ; zoo ver een kogel, het gezigt, het gehoor, de stem, de hand enz. reiken kan; bereik, n. bekwaamheid, vatbaarheid, f. graad van het verstand, van het vermogen, m.*

T. lengte van een' gelegden balk enz., *f.*; de vijf noselijnen, *f. pl.*

Porte-enseigne, *m.* vaandrager, vaandrig, *m.*

Porte-épée, *m.* draagband (waar-aan men den degen draagt), *m.*

Porte-éperon, *m.* sporendrager, *m.*

Porte-étendard, *m.* standerd of standdaardrager, kornet, *m.*

Porte-étrier, *m.* rism, daar men de stijgbeugels mede opschort, *m.*

Porte-étrivières, *m. pl.* ringen der stijgriemen, *m. pl.*

Porte-faix, *m.* lastdrager, pakke-drager, *m.*

Porte-feuille, *m.* brievenstasch, portefeuille, *f.*

Porte-foudre, *m. n. c. fig.* vuurmond, *m.* kanon, *n.*

Porte-flambeau, *m.* fakkeldrager, *m.*

Porte-lanterne, *m.* lantaarndrager, (soort van lichtend insect), *m.*

Porte-lettre, *m.* brievenstasch, *f.*

Porte-malheur, *m. fig.* ongeluksvogel, ongeluksbode, *m.*

Porte-manchon, *m.* wofband, *m.*

Porte-manteau, *m.* mantelzak; manteldrager, *m.*

Portement, *m. -de croix*, schilderij van Christus, die het kruis draagt, *f.*

Porte-mouchettes, *m.* snuiterbakje, *n.*

Porte-mousqueton, *m.* haak aan den bandelier of aan eene horlogieketting, *m.*

Porte-pièce, *m.* doorslag, *m.* (zeker werktuig der schoenmakers).

Porter, *v. a.* dragen; verdragen, dulden, uithouden; brengen, van de eene plaats naar de andere voeren; zwanger gaan; dragtig zijn; uitspreiden, drijven; zoo veel in de lengte houden.

-q. à qc., iemand tot iets brengen; verleiden, aanzetten, vervoeren.

fig. ondersteunen, beschermen; bevatten, zeggen, melden.

-bonheur, -malheur, geluk, ongeluk aanbrengen.

-un coup à q. naar iemand steken of hoewen.

-amitié, respect, &c. à q. iemand vriendschap, achting, enz. toe-dragen.

-envie, à q. iemand benijden.

-la parole, het woord voeren.

-parole de qc. à q. mondelingsche voorstellen of aanbiedingen doen.

-témoignage, getuigenis geven.

-un jugement, de ou sur qc. ou q. een oordeel over iets vellen.

T. zeilen, sturen; zetten, uitzetten (in het dansen); voeren (in het wapenschild); voordragen (een paard); eenen steek of steet toebrengen (in het scherm).

v. n. rusten, op iets liggen; dragen, reiken, treffen.

se-, v. r. zich begeven; zich bevinden; zich gedragen, zich houden.

-pour q. iemands partij kiezen.

-à qc. tot iets geneegen zijn, tot iets besluiten; iets aangrijpen, ondernemen, doen.

Porterie, *f.* poortiers- of portiers-vertrekje of huisje, *n.*

Porte-tapisserie, tapijten deur, *f.*

Porte-trait, *m.* stuk ledr waaraan de strengen der koetspaarden hangen, *n.*

Porte-vents, *m. T.* windhuis van een ongel of van eenen zakpijp, *f.*

Porte-verge, *m.* pedel; deurwaarder van eene kerk, *m.*

Porte-voix, *m.* spreektrumpet, *f.* roeper, *m.*

Porteur, *m.* eure, *f.* drager, *m.* draagster, *f.*; overbringer, *m.* overbrengster, *f.*

T. vertooner of bringer van eenen wisselbrief, enz., *n.*

Portier, *m. ière*, *f.* poortier of portier van eene stads poort; deurwaarder, *m.* deurwaardster, *f.*

Portière, *f.* deur, *f.* of portier, *n.* (van eene koets); voorhangsel van eene deur, *n.*

Portion, *f.* deel, aandeel, *n.* portie.

Portique, *m.* overdekte galerij, *f.* overwelfde gang, *m.*

Portoir, *m.* houten bak of schotel, waar-

waarin men het eten in de kloosters draagt, *m.*
 Portor, *m.* zwart marmer met goudgele aderen, *n.*
 Portraire, *v.* a. p. u. (oud woord) affchilderen, afmalen.
 Portrait, *m.* beeldtenis, *f.* portret, *m.*
 -flatté, opgeferde beeldtenis, *f.*
 -chargé, bespoetelijk afbeeldsel tot vergrooting van iemands gebreken, *n.*
 fig. schildering, beschrijving, *f.*
 Pertraiture, *f.* livre de, zoekenboek, boek dat van de schilderkunst handelt, *n.*
 Portulan, *m.* T. boek van de ligging der kusten en zeehavens, *n.*
 Posage, *m.* het opregten, opslaan, stellen van iets; loon daarvoor, *n.*
 Pose, *f.* T. het zetten of leggen der werkstukken, *m.*; nachtschildwacht, *f.*
 Posé, *ée*, *a.* fig. bedaard, bezadigd, wijs, voorzigtig.
 Posément, *ad.* op eene bedachtzame, zedige wijze.
 Poser, *v.* a. zetten, stellen, leggen; nederleggen.
 fig. vooruit stellen, vaststellen.
 T. zetten, stellen (in de rekenkunst).
v. n. rusten, opliggen.
 Posteur, *m.* steenlegger, *m.*
 Positif, *ive*, *a.* werkelijk, stellig, bepaald; uitdrukkelijk, positief.
 Positif, *m.* klein orgel, *n.* positief.
 T. stellende of grondtrap van een bijvoegelijk naamwoord, *m.* positivus.
 Position, *f.* T. stand, *m.* gelegenheid, positie, *f.*
 T. stelling, grondstelling, *f.*
 Positivement, *ad.* stelliglijk; uitdrukkelijk.
 Pospolite, *f.* oomshod van den Pool schen adel, *n.*
 Possede, *ée*, *p.* et *a.* bezeten.
m. bezetene, *m.*
 Posséder, *v.* a. bezitten, hebben, genieten.
se. *v.* r. meester van zich zelve zijn.
 Possesfeur, *m.* bezitter, *m.*

Possesfif, *a.* *m.* T. pronoom bezittend voornaamwoord, *n.*
 Possession, *f.* bezit, *n.*; bezitting, *f.*
 Possesfoire, *m.* T. regt van bezitting, *n.*
 Possesfoirement, *ad.* T. naar het regt van bezitting.
 Posset, *m.* zekere drank in Engeland van melk, bier, wijn en water gemaakt, *m.*
 Possibilité, *f.* mogelijkheid, *f.*
 Possible, *a.* mogelijk.
 faire son-, *fa.* doen alles wat mogelijk is, wat men kan.
 au-, *fa.* zoo veel mogelijk is.
 Post-communion, *f.* gebed van den priester na de communie, *n.*
 Postcrit, *v.* Post-scriptum, *m.* naschrift, *n.* postscriptum.
 Post-date, *f.* latere dagteekening, *f.*
 Postdater, *v.* a. later dagteekenen.
 Poste, *m.* post (van soldaten sprekende), *m.*; ambt, *n.* bediening, *f.* post, *m.*
 Poste, *f.* post, *m.*; posthuts, *n.*; loop der postpaarden, *m.*; posterij, *f.*; kleine cordon kogel, *m.*
 en-, *fa.* te post, met spred.
 à, *ad.* bij verscheidene termijnen.
 à *fa.*, tot zijne beschikking.
 Poster, *v.* a. stellen, zetten, plaatsen, posteren.
fa. aanstellen.
 Postère, *m.* *fa.* het achterste, *n.*
 Postérieur, *eure*, *a.* jonger, nieuwer, later; achterste, achter.
 Postérieurement, *ad.* achterlijk, later.
 Postériorité, *f.* achterlijkheid, *f.*
 Postérité, *f.* nageslacht, *n.* nakomelingschap, *f.* nakomelingen, *m.* pl.
 Posthume, *a.* na des vaders dood geboren.
 fig. nagelaten.
 Postiche, *a.* valsch, onecht.
 Postillon, *m.* postknecht, postillon, *m.*
 Post scriptum, naschrift, postscriptum.
 Postulans, *m.* ante, hij of zij, die iets verzoekt of zoekt te verkrijgen, *m.* en *f.*
 Postular, *m.* T. verzoek, smeek-schrift,

ſchrift, n.; toegeſtemde grondſtelling in eene kunst of wetenschap, f.
 Postulation, f. T. ernstige aanhouding, f. verzoek, n.
 Postuler, v. a. et n. om iets verzoeken, naar iets ſtaan.
 T. het ambt van voorspraak en pleitbezorger te gelijk waarnemen.
 Posture, f. stand, w. gedaante, des ligchaams, f. postuur.
 fig. toestand, m.
 Pot, m. pot, m.; maat, kan, f.
 -à feu, vuurpot, m.
 -de chambre, waterpot, m.
 -de vin, wijnkoop, m.
 -pourri, wengelmees van opgewarmden koers, n.
 fig. mengelmees, n.
 -aux roses, het geheim der zaken, n.
 payer les pots cassés, fa. de kosten betalen.
 Potable, a. drinkbaar.
 or-, drinkbaar goud, n.
 Potage, m. sop, n. potagie, f.
 Potager, m. fornuis, n. pot, waarin men aan de werklieden eten brengt, m.
 jardin-, moestuin, m.
 herbes potagères, f. pl. moeskruidenten, n. pl.
 Pots'e, f. potasch, f.
 Pote, a. f. fa. main, dikke, korte hand, f. poot, m.
 Poteau, m. paal, post, stijl, m.
 Potée, f. T. kan vol, pot vol, m.
 T. soort van roode aarde, f.
 Potelé, ée, a. vleeschig, dik, vet, peezelig.
 Potelet, m. kleine post of stijl, m.
 Potelot, m. v. Plombagine.
 Potence, f. schoorbalk, stut, m.; kruk; galg, f.; maatſtok, m.
 Potentat, m. vorst, opperheer, potentaat, m.
 Potentiel, elle, a. eene verborgene kracht in zich bevattend.
 Potentille, f. zilverkruid, n.
 Poterie, f. aardewerk, n.
 Poterne, f. T. sluippoort om uitvalken te doen; achterdeur, f.

Potier, m. pettebakker of verkoper, m.
 -d'étain, tinnegieter, m.
 Potin, m. soort van geel koper, n.
 Potion, f. geneesdrank, m.
 Potiron, f. soort van kampernoelie, f. of duivelsbrood; soort van pompoen, m.
 Pou, m. luis, f.
 -de mer, waterkuis, f.
 Pouacre, a. fa. luizig, slordig, leelijk.
 Pouah! i. fa. focil!
 Pouce, m. duim (van de hand); duim (twaalfde deel van een voet), m.
 Poucier, m. duimſtok, n.; soort van vingerhoed, m.
 Pou-de-soie, m. soort van ferandin, n.
 Pouding, m. pudding, soort van Engelsch gebak, n.
 Poudre, f. stof; biskuit; poeder of poeijer; strooizand, n.
 -de plomb, loodstof, n.
 jeter de la. aux yeux, door eenen schoonen schijn verblinden.
 faire mordre la-, doen sneuvelen.
 tirer fa. aux moineaux, fa. vergeffche moeite doen.
 Poudrer, v. a. poeijeren.
 Poudrette, f. drekpoeder of poeijer, n.
 Poudreux, euse, a. stoffig, vol stof, besloven.
 Poudrier, m. kruitmolenaar; kruitmaker of kruitkooper; zanakoeker, m.
 Pouff i. fa. pof!
 m. hoofdsieraad, n.
 -du marbre, marmer, dat in het bewerken afbrokkelt, n.
 Pouffer, v. n. fa. de rire, schateren, barsten of bersten van lagchen.
 Pouillé, m. T. lijst der kerkelijke ambten van een landschap in Frankrijk, met derzelver inkomsten en de namen der kerkheeren, f.
 Pouiller, v. a. fa. schimpen.
 fe-, v. r. elkander uitschelden; zich luizen.
 Pouillerie, f. plaats in een gasthuis, daar de klederen van de armen in bewaard worden, f.

Pouilles, f. pl. fa. *schimpwoorden*, n. pl.
 Pouilleux, euse, a. *luizig*.
 Pouillier, Pouillis, m. *stechte herberg of kroeg*, f.
 Poulailler, m. *hoenderhok*, n.
 marchand-, *vogelkoop*, m.
 Poulain, m. *veulen*, n.
 T. *gezwel in de lies*, n.
 Poulainz, f. T. *galjoen*, n.
 Poulan, m. T. *zeker inleg in 't quadrille of omberspel, dubbel-den inleg*, n.
 Poularde, f. *jong, gemest hoen*, n.
 Poule, f. T. *hoen*, n. *hen*, f.
 T. *de geheele inzet in het spel, de pos*, m.
 cuir de-, *zeer dun schapeleer*, n.
 -mouillée, fa. *lafhartige*, m.
 tâte, fa. *keukenklouwer, jangat*, m.
 -d'Inde, *kalkoensche hen*, f.
 -faisanne, *faisanthen*, f.
 chair ou peau de-, *kippetjes vel*, n.
 Poulette, f. *jonge hen*, f.
 Poulet, m. *kuiken, kicken, jong hoen; minnebriefje*, n.
 Poulevrin, v. *Pulverin*.
 Pouliche, Poulène, f. *marrioveulen*, n.
 Poulie, f. *katrol, windaas, windaas, blok*, n.
 T. *draaijing van 't oog*, f.
 Poulier, v. a. *opwinden, ophijschen*.
 Poulicur, m. *blokmaker*, m.
 Poulin, m. *ladder of stede, om wijvaten in den kelder te arbeiden*, f.; *frikklint*, n.
 Pouliner, v. n. *een veulen werpen*.
 Poulinière, a. f. *jument-, merris, welke een veulen draagt*, f.
 Poulios, m. *polei of poleije (zeker kruid)*, f.
 Poulpe, f. *vastste deel van het vleesch en der planten*, n.
 Poulpeton, m. *geregt van gehakt vleesch, met sneden van kalfsvleesch bedekt*, n.
 Pouls, m. *pols*, m.
 Poumon, m. *long*, f.
 use: ou s'user les poumons, fa. *zi h heesch roepen of schreeuwen*.
 Poupard, m. *gebakerd kind*, n.
 Poupart, m. *soort van zeekrab*, f.

Poupe, f. T. *achtersteyen van een schip*, m.
 avoir le vent en-, *voór den wind zeilen*.
 Poupee, f. *pop, gekleede pop; wijze van enten*, f.
 Poupelin, m. *soort van eijerkoek*, m.
 Poupelinier, m. *pan, waarin zoodanige kost gebakken wordt*, f.
 Poupetier, m. *poppemaker, poppekramer*, m.
 Poupin, ine, a. *popachtig, net in de kledren*.
 Poupou, m. *onne, popje (klein, aardig kind)*, n.
 Pour, prp. et c. *voor, wegens, op, tegen, om, tot, na, aan; wat aangaat*.
 -lors, ad. *als dan*.
 -peu que, c. *als maar eenigzins*.
 Pourceau, m. *zwijn*, n.
 -de mer, *zeevarken, bruinvisch*, m.
 fig. *morsig, slordig mensch, m. varken*, n.
 Pourchasser, v. a. fa. p. u. *dingen naar, streven*.
 Pourfendre, v. a. p. u. *doorklieven, doorhouwen*.
 Pourparler, m. *onderhandeling, f. onderling gesprek*, n.
 Pourpier, m. *postelein*, m.
 Pourpoint, m. *wambuis*, n.
 a. *brule-, van zeer nabij*.
 fig. *ligchaam, lijf*, n.
 Pourpointerie, f. *wambuismakerij*, f.
 Pourpointier, m. *wambuismaker of verkoper*, m.
 Pourpre, f. *purper, n. purperverw, f.; purperen kled, n.; purperen mantel; purpervisich (soort van zeeslek of hoorn)*, m.
 m. *purper; pepervuur, n. (zeker ziekte)*.
 -ou pourprin, a. *purperachtig*
 Pourpré, ee, a. *sievre-, blitskoorts, f. rouge-, purperrood*, n.
 Pourpris, m. p. u. *ontrek, m. omheining, f.*
 Pourquo?, c. *waarom? om welke reden?*
 m. fa. *het waarom, n. de oorzaak*.
 c'est-à-dire, *daarom om die reden*.
 X x 3

- Pourri**, m. het verrotte, n.; bedervenheid, verrotting, f.
- Pourri**, ic, a. bederven, verrot, verzuild.
- Pourrir**, v. a. doen rotten of verrotten.
v. n. verrotten, bederven.
fe-, v. r. verrotten, bederven.
- Pourriture**, f. verrotting, vervuiling, f. bederf, n.
- Poursuite**, f. vervolging, najaging, f.; ijverig verzoek, n. sterke aanhouding, f.
pl. vervolging van recht, f.
- Poursuivant**, m. die naar iets dingt of staat, m.
- ***Poursuivre**, v. a. vervolgen, naja-gen; voortzetten; uitvoeren, bedrijven; in rechten vervolgen; naar iets staan of dingen, om iets aanhouden.
- Pourtant**, c. nogtans, echter, evenwel.
- Pourtour**, m. T. ronds, maat van breedte en dikte, f.
- ***Pouvoir**, v. n. à qc. voor iets zorgen, ergens in voorzien.
à un bénéfice, een geestelijk ambt begeven.
fig. verzorgen.
v. a. van iets voorzien, verzorgen.
-en justice, eene zaak voor het recht doen dienen.
fe-. v. r. zich voorzien.
- Pourvoyeur**, m. legerbezorger, proviantmeester, m.
- Pourvu**, ue, p. et a. bezorgd, voorzien.
- Pourvu que**, c. als maar, mits dat, vermits.
- Pousse**, f. jonge loot van eenen boom; kortademigheid van een paard, f.
- Poussé**, ée, p. et a. gestoten; voortgezot; aangezet; geschoten, gesproten.
-de nourriture, overvreten (van een paard sprekende).
vin-, wijn, die buiten tijds gewerkt heeft, m.
- Pousse-balle**, m. T. kogelaanzet-ter-, soort van ijzeren laad-
roep m.

- Pousse-cul**, m. fa. dienders-panders-
of deurwaardersknecht, m.
- Poussée**, f. T. drukking van een gewelf op de muren, daar 't op russ. f.
donner la-, fa. schrik aanjagen, vervaard maken.
- Pousser**, v. a. stooten, drukken, schuiven, drijven, voortduwen, indrijven, inslaan enz.; voortzetten, uitbreiden.
fig. te ver drijven, torgen, ver-
leiden.
-q. iemand bevorderen, voort-
helpen.
-un cheval, een paard aanzetten, de sporen geven.
-une botte, een' steek of stoot-
toebrengeu.
-des cris, enen schreeuw of gil
geven, schreeuwen, gillen.
-à bout, het geduld doen ver-
lizen.
-des soupirs, zuchten uitboezem-
men.
v. n. schieten, wistbieten, uit-
spruiten, uitbotten.
-à, loogaan op.
T. kortademig, dampig zijn
(van paarden sprekende); uit-
zakken (van muren sprekende).
- Poussier**, m. stof of gruis van hout-
kolen, n.
- Poussière**, f. stof, n.
- Poussif**, ive, a. kortademig, damp-
pig.
- Poussin**, m. kuiken of kiekens, n.
- Poussinière**, f. T. klokken, f.; ze-
ven gekernte, n.
- Poussoir**, m. T. heelmesters werk-
tuig om tanden en kiezen uit te
trekken of te stooten; knop, m.
of sif, f. waardoor men de re-
peticie narwerken doet staan.
- Poutie**, f. p. u. pluisje of stoffe op
de kleeders, n.
- Pousfolane**, Pozzolano, f. zaver- of
zavelaarde, f.
- Poutre**, f. balk, m.
- Poutrelle**, f. kleine balk, m.
- ***Pouvoir**, w n. et a. kunnen, ver-
mogen, mogelijk zijn.

- n'en -plus, *niet meer kunnen, afgemat zijn.*
 n'en -mais, *la. het niet kunnen gebeteren, er geene schuld aan hebben.*
 m. *kracht, magt, sterkte, f. vermogen, n.; magt, f. aanzien, gezag. n.*
 -législatif, *wetgevende magt, f.*
 -exécutif, *uitvoerende magt, f.*
 -judiciaire, *regterlijke magt, f. pl. volmagt, f.*
 Pragmaticque, *a. sanction-, f. zekere willekeur van Karel VII, Koning van Frankrijk, nopens de geestelijke ambten en andere kerkelijke zaken, f.*
 Prædial, *m. n. c. Weidemaand, f. (van den 20sten Mei tot den 18den Junij).*
 Prairie, *f. weide, f. weiland, w.*
 Praline, *f. juik-ramandelen, w. pl.*
 Prame, *f. praam, f. (soort van plat vaartuig).*
 Præse, *m. zeker kostelijk gesteepte, n.*
 Praticable, *a. doenlijk, uitvoerlijk; gebruikelijk, bruikbaar, praktisch.*
 Praticien, *m. regtshandelaar, praktizyn; zeer ervaren arts, m.*
 Pratique, *a. oefnend, werkelijk, practisch.*
f. uitoefening, praktyk, oefening, f.; gebruik, n.; regtkunde, f. regtshandel, m.; kaland of klant, m. en f.
 T. *geschriften van eenen Advokaat of Notaris, n. pl.; metaalen werktuig, waarmede de marionetten-spelers hunne stem veranderen, n.*
 pl. *kunstgrepen, listen, vonden, pl. praktyk.*
 Pratiquer, *v. a. oefenen, in het werk stellen, gebruiken, betrachten.*
 -q. *met iemand omgaan, verkeerren, gemeenschap houden.*
 T. *de pleitzaken waarnemen, in de vierschaar verkeerren.*
 Pré, *m. wei, weide, f. weiland, n. se porter sur le-, zich op eens*

- aangewezenen plaats tot een tweegevegt bevinden.*
 Præadamite, *m. mensch, die zommingen gemeend hebben, dat vóór Adam geweest zijn; aanhanger van dat seizel, m.*
 Præalable, *a. voorafgaand, voorloopig. au-, voorheen, te voren, voor alle dingen.*
 Præablement, *ad. vooral, voor alle dingen, eerstelijk, boven alles.*
 Præambule, *m. voorreden, voorafsprak, inleiding, f.*
 Præau, *m. kleine weide, f. bleekveldje, n.*
 Præbende, *f. prove, f. domheerschap, n.*
 Præbendé, *ée, a. die eens prove heeft, prebendaris, m.*
 Præbendier, *m. die eens prove heeft, maar kleiner dan van eenendomheer, provenier, m.*
 Præcaire, *a. T. verleend, vrachttrekkend.*
fig. onbestendig, onzeker. m. vruchtgebruik, n.
 Præcairement, *ad. met toelating.*
 Præcaution, *f. voorbehoeding, voorzorg, behoedzaamheid, f.*
 Præcautionné, *ée, a. voorzigtig, behoedzaam.*
 Præcautionner, *v. a. behoeden, bewaren.*
se-, v. r. zich voorzien, zich hoeden, op zijne hoogte zijn.
 Præcédemment, *ad. vóór een' anderen, te voren.*
 Præcédent, *ente, a. vorig, voorgaand.*
 Præcéder, *v. a. vooraf of vooraan gaan, voorgaan; overstreffen, te boven gaan, uitmunten.*
 Præceinte, *f. T. berk-barkhouten, n. pl.*
 Præcepte, *m. leer, leering, f. voorschrift, gebod, n.*
 Præcepteur, *m. leermeester, onderwijzer, præceptor, m.*
 Præceptoras, *m. leermeesterschap, præceptoraat, m.*
 Præceptorial, *ale, a. tot eenen leermeester behoorend.*
 Præceptoriale, *f. jaarlijksche wedde*

- voor den genen, die in een Kapittel onderwijst, f.
- Préchantre, m. voorzanger, m.
- Prêche, m. leerreden, predik, predikatie, f.
- Prêcher, v. a. et n. prediken, leeren.
fig. fa. voorpredken; roemen.
- Prêcheur, m. prediker, predker, m.
- Précieuse, f. meisje, n. of vrouw, f. dat of welke gemaakte manieren of taal heeft.
- Précieusement, ad. zorgvuldiglijk, dat kostelijk of dierbaar is.
- Précieux, euse, a. kostbaar, van groote waarde; gedwongen, gezocht, gemaakt.
- Précipice, m. afgrond, m.
- Précipitamment, ad. haastiglijk, met overhaasting, voorbariglijk.
- Précipitant, m. T. vocht, dat de onboudene stoffe naar beneden drijft, n. precipitant.
- Précipitation, f. T. overhaasting, voorbarigheid, f.
- Précipité, m. T. precipitaat, het gezonkene of neêrgehevene, n.
- Précipité, ée, a. overijld, voorbarig.
T. neêrgehevne.
- Précipiter, v. a. nederstorten, nederwerpen, afforten.
fig. overijlen, verhaasten.
T. nederdrijven, doen zinken.
fe, v. r. zich storten, nederstorten, nederwerpen.
- Préciput, m. T. vooruitgift, f. (het geen een der erfgenamen voor uit neemt, eer men tot eenigs verdeeling komt).
- Précis, ise, a. juist, gewis, bijzonder, zeker.
- Précis, m. kort begrip, n. korte inhoud, m.
- Précisement, ad. juist, spijtelijk, op den gezetten of bepaalden tijd.
- Préciser, v. a. n. c. nauwkeuriglijk heffen men of bepalen, duidelijk opgeven.
- Précision, f. nauwgezetheid, nauwkeurigheid (vooral in zijne uitdrukkingen), f.
T. juiste bepaling, verdeling of

- affcheiding (door het verstand geschiedende), f.
- Précoce, a. vroeg, vroegtijdig, vroegrijp.
fig. voorbarig.
-f. vroege kers of kars, f.
- Précocité, f. rijpheid vóór den tijd, f.
- Précompter, v. a. voor uit rekenen of in rekening brengen.
- Préconisation, f. T. berigt in de Pauselijke Confissorie, dat de benoemde tot een geestelijk ambt bekwaam is, n.
- Préconiser, v. a. T. iemand, die tot een geestelijk ambt benoemd is, voor bekwaam verklaren.
fig. roemen, prijzen.
- Précurseur, m. voorlooper, m.
fig. voorbode, m.
- Prédecéder, v. n. T. voor of eerste sterven.
- Prédecès, m. T. het sterven of overliden voor een ander, n.
- Prédecésseur, m. voorganger, voorzaat, m.
- Prédestination, f. T. voorbeschikking, predestinatie, f.
- Prédestiné, ée, p. et a. voorbeschikt, voorbestemd, gepredestineerd
- Prédestiner, v. a. voorbeschikken, predestineren.
- Prédetermination, f. voorbesluit, n. voorbepaling, f.
- Prédeterminer, v. a. T. voorbesluiten, voorbepalen.
- Prédial, ale, a. fondsen en erfenissen betreffende.
- Prédicable, a. T. wat van eene zaak kan gezegd worden.
- Prédicament, m. T. zegwoord, een der tien hoofdcelen, waartoe Aristoteles alle de voorwerpen onzer gedachten heeft willen betrekken, n.
être en bon, en mauvais, in een goed of kwaad gerucht zijn, een' goeden of kwaden naam hebben.
- Prédicant, m. slechte leeraar of Predikant, m.
- Prédicateur, m. leeraar, predikant, m.
- Prédication, f. leerreden, prediking, ver-

- verkundiging van Gods woord, predikatie, f.*
 Prédiction, f. *voorzegging, voor-spelling, f.*
 Prédilection, f. *voorliefde, f.*
 *Predire, *voorzeggen, waarzeggen, voorspellen.*
 Prédominant, ante, f. *heerschend, bovendrijvend, predominerend.*
 Prédominer, v. n. *heerschen, de overhand hebben, bovendrijven, predomineren.*
 Préminance, f. *voorrang, m. voor-regt, n.*
 Prémient, ente, a. *voortreffelijk, verheven.*
 Préexistant, ante, a. T. *voorbestaan-de, vooraanwezend.*
 Préexistence, f. T. *voorbestaanlijkheid, voorwezenlijkheid, f.*
 Préexister, v. n. T. *voorbestaan, eerder zijn dan een ander ding.*
 Préface, f. *voorreden, f. voorberigt; begin, n. inleiding, f.*
 Préfecture, f. *stadhouderschap, zeker overheids-ambt van het oude Rome, n.; prefectuur, f.*
 Préférable, a. *den voorrang verdienende, verkiestlijk.*
 Préférablement, ad. *bij voorkeur, boven alle andere dingen.*
 Préférence, f. *voorkeur, voortrekking, f. preferentie.*
 Préférer, v. a. *voortrekken, meer achten, boven stellen, prefereren.*
 Préfet, m. *stadhouder, prefect, m.*
 Prémir, v. a. T. *bepalen, vaststellen.*
 Préfix, ixé, a. *bestemd, vastgesteld, bepaald.*
 Prémision, f. T. *bepaling van uitsfel, bepaalde tijdgunning in regten, f.*
 Préhension, f. n. c. *wegneming, f.*
 Préjudice, m. *nadeel, n. schade, f. prejudicie.*
 au-de, *ten nadeels van.*
 Préjudiciable, a. *nadeelig, schadelijk, hinderlijk, prejudiciabel.*
 Préjudiciaux, a. m. pl. T. *frais, kosten van een rechtsgeding, die vooraf betaald moeten worden, m. pl.*
- Préjudiciel, elle, a. T. *wat vóór de hoofdzak moet besliss worden.*
 Préjudicier, v. n. *nadeelig, schadelijk zijn.*
 Préjugé, m. *vooordeel, n.*
 T. *voorafoordeel, voorafvonnis, n.*
 Préjuger, v. a. *gissen, vermoeden.*
 T. *voorafvonnissen, voorloopige uitspraak over eene zaak doen.*
 Prélasser, v. r. fa. *eene troetsche houding aannemen.*
 Prélat, m. *kerkvoogd, prelaat, m.*
 Prélation, f. T. *regt, waarbij de kinderen in de ambten en bedieningen hunner vaders, boven vreemden, gehandhaafd worden, n.*
 Prélature, f. *kerkvoogdijfchap, n. ambt, m. waardigheid van eenen prelaat, f.*
 Prêle, f. *paardestaart, m. (soort van plant).*
 Prélegs, m. T. *vooruitmaking, f. lexaat, dat vóór het verdeelen der erfenis geleverd wordt, n.*
 Préléguer, v. a. T. *vooruit maken.*
 Préler, v. a. *biezen, met biezen wrijven.*
 Prélévement, m. *ligting van geld vóór het verdeelen der erfenis, f.*
 Préléver, v. a. *etnig geld ligen vóór het verdeelen der erfenis.*
 Préliminaire, a. *voorafgaand, voorloopig.*
 fig. *discours-, voorreden, f. voorberigt, n.*
 Préliminaires de la paix, m. pl. *voorafgaande vredes-punten, n. pl. préliminaires.*
 Préliminairement, ad. a. c. *op eene voorloopige wijze.*
 Prélire, v. a. T. *overlezen en verbeteron (een handschrift).*
 Prélonge, f. T. *rouw, waarmede men het geschut de bergen optrekt, n.*
 Prélude, m. *voorspel, preludeum, n. fig. voorbode, m. voorteecken, n.*
 Préluder, v. n. *iets vooruitspellen om den toon te stellen, preluderen.*
 Prématuré, ée, *vroegrijp, verryoegd, verhaast, prematuur.*

Prématurément, ad. op eene vóórvroegde wijze.
 Prématurité, f. fig. *tes dat vóórvroegd wordt of te vroeg komt of rijp wordt, f.*
 Prême d'émeraude, m. soort van groven smaragd, m.
 Préméditation, f. voorbedenking, voorbedachtheid, overweging, f.
 Prémédité, éc, a. voorbedacht, voorafoverwogen, gepremediteerd.
 Préméditer, v. a. voorbedenken, te voren overleggen.
 Prémices, f. pl. eersfelingen, eersfe vruchten, welke in vroegeren tijden Gode geofferd werden, f. pl. 3 eersfe jaren, eersfe beginselen, n. pl.
 Premier, ière, a. eersfe; voornaamste, opperste.
 matière première, f. eersfe stoffe, f.
 Prémierement, ad. eersfelijk, voor eers. in de eersfe plaats.
 Prémises, f. pl. T. de twee eersfe stellingen eener sluitreden, f. pl.
 Prémontre, m. pramonstratenze, zekere Augustijner monnik, m. pl.
 Prémotion, f. T. voorbeweging, medewerking, f.
 Prémunit, v. a. contre qc. tegen iets wapenen of versterken.
 se-, v. r. zich voorzien of bezorgen.
 Prenable, a. fig. neembaar, dat ingenomen of veroverd kan worden.
 Prenant, aute, a. nemend, ontvangend.
 carême-, vasten-avond, m.
 T. partie prenante, ontvangende partij, f.
 *Prendre, v. a. nemen, vasten, grijpen, aangrijpen; aantrekken, aanleggen; ontvreemden, stelen; innemen, veroveren, bemagtigen; aannemen; opnemen; betrappen, bedriegen, oplichten; vangen; gevangen nemen; innemen, nuttigen; verstaan, begrijpen.
 fig. vasten, begrijpen, uitleggen.
 -en flanc, van ter zijde aantasten.
 -parti, dienst nemen.
 -pour, voor iets of iemand houden.

-du café, du thé, &c. koffij, thee enz. gebruiken.
 -les armes, de wapens opvatten.
 -le parti de q. iemands partij nemen of zijde kiezen.
 -à la gorge, bij de keel vatten.
 -son parti, zijne partij nemen, tot iets besluiten.
 -les devants, vooruit gaan of loopen.
 -feu, vuur vatten.
 -racine, wortel schieten.
 -la fièvre &c. de koorts enz. krijgen.
 v. n. voortkomen, groeijen; bevruchten; bekruipeu, overvallen.
 -sur soi, op zich nemen, zich geweld aandoen.
 -sur, veranderen.
 se laisser-à, zich laten vervoeren of verleiden tot.
 v. i. wel of kwalijk bekomen, wel of kwalijk doen.
 se-, v. r. vasten, zich hechten; aan iemand haken; teovrieten; gevangen worden (als vischen enz.)
 -d'amitié, vriendschap voor elkander krijgen.
 -de paroles, woorden hebben, kijken.
 -de vin, dronken worden.
 s'en-à q. iemand aan den hals halen, de schuld geven.
 s'y-, iets beginnen, aanvatten.
 à tout-, ad. alles wel beschouwd.
 Preneur, m. euse, f. nemer, m. naamster, f. hij of zij, die iets neemt of vangt, m. en f.
 Prénom, m. voornaam, m.
 Prénotion, f. T. voorloopige kennis, f. onvolkomen denkbeeld, n.
 Préoccupation, f. vooroordeel, n. voorinneming, f.
 Préoccupé, éc, a. de qc. met iets ingenomen, vooringenomen.
 Préoccuper, v. a. p. voorinnemen, te voren innemen.
 se-, v. r. met vooroordeel ingenomen worden of zijn
 Préopinant, die het eers. zijne stem uithragt, voorstemmer, m.
 Préopinier, v. n. het eers. zijne cf

- stem uithbrengen, zijne mening of zijn gevoelen vóór anderen verklaren.
- Préparant, a. m. T. toebereidend.
- Préparatif, m. toerusting, toebereiding, f. toefsel, m.
- Préparation, f. T. voorbereiding; toebereiding, toerusting, f. toefsel, m.
- Préparatoire, a. voorbereidend, voorloopig.
- Préparer, v. a. bereiden, toebereiden, voorbereiden, toerusten, klaar maken, vervaardigen, inrigten, gereed maken.
- se-, v. r. (pour ou à qc.) zich gereed maken, zich bereiden, zich schicken.
- Prépondérance, f. overwigt, n.
- Prépondérant, ante, a. overtreffend, overwegend, overhield.
- Préposé, m. aangeftelde, m.
- Préposer, v. a. q. aanstellen, het bewind geven, aanstrouwen.
- T. voorzetten.
- Prépositif, a. T. voorzettend.
- Préposition, f. T. voorzetsel, n.
- Prépuce, m. voorhuid, f.
- Prérogative, f. voorregt, voordeel, n.
- Près, prp. et ad. bij, nabij, aan, nevens, bijna, digte bij.
- être-de; digt bij zijn.
- à cela-, ad. op dat na, behalve dat.
- de-, ad. van nabij.
- à-, ad. tegen malkander aan.
- à peu-, ad. bijna, ten naasten bij.
- ni-ni loin, ad. noch van verre, noch van nabij, in't geheel niet.
- Préface, m. voorbeduiding, f. voorzeeken, n.
- Prétager, v. a. voorbeduiden, voorzeggen, voorspellen; gissen, vermoeden
- Presbyte, m. et f. hij of zij, die beter van verre dan van nabij ziet, m. en f.
- Presbytéral, ale, a. priesterlijk.
- Presbytère, m. huis van eenen dorp-priester, n. pastorij, f.
- Presbytérianisme, m. presbiteriaansche leer, die het bischoplijk gezag verwerpt, f.
- Presbytérien, m. presbiteriaan, m.
- Prescience, f. T. voorkennis, voorwetenschap, f.
- Prescriptible, a. dat verjaren kan.
- Prescription, f. verjaring, f. regt van verjaring, n.
- *Prescrire, v. a. voorschrijven, bevelen, gelasten.
- T. voor verjaard erkennen.
- se-, v. r. verjaren; zich eenem pligt opleggen.
- Prescrit, ite, p. et a. voorgeschreven, belast; verjaard.
- Préséance, f. voorzitting, de hoogste plaats, f.
- Présence, f. tegenwoordigheid, f. bijzijn, n.
- Présent, m. geschenk, n.
- T. tegenwoordige tijd, m.
- faire -de, ten geschenke geven, present doen, schenken, vereeren.
- Présent, ente, a. tegenwoordig, aanwezig.
- à-, ad. nu, tegenwoordig.
- Présentateur, m. trice, f. voorsteller; die iemand tot het bekleeden van een geestelijk ambt voorstelt, m.
- Présentation, f. overreiking, voorstelling, vertooning, f.
- T. regt om iemand tot een geestelijk ambt voor te dragen, n.
- de la vierge, Maria presentatie, f. (zeker feest).
- Présentement, ad. thans, tegenwoordig.
- Présenter, v. a. aarsiken, aanbieden, vertoonen; ter hand stellen; overgeven; voorstellen, voordragen.
- T. presenteren; voorhouden.
- se-, v. r. zich vertoonen; verschijnen; zich aanbieden; zich goed voordean; in 't oog vallen.
- Préservatif, ive, a. bewarend, voorbehoedend, voorkomend.
- m. bewaar-behoedmiddel, n. preservatief.
- Préserved, v. a. bewaren, behoeden, beschermen, bevrijden.
- Présidence, f. voorzitterschap, presidentschap, n.
- Président, m. voorzitter, m. president.

- Présidente, *f.* voorzitter of voorzitters vrouw, *f.*
- Présider, *v. n. et a.* voorzitten, presidieren; *voorziaan.*
- Présidial, *m.* landsgeragt, *n.*
- Présidial, *alc.* a. tot het landsgeragt behoorend, presidiaal.
- Présidialement, *ad.* naar het uiterste rege, zonder dat er beroeping op hooger en ragter valt.
- Présomptif, *ive*, a. vermoedelijk.
- Présomption, *f.* vermoeden, *n.*; laatsdunkendheid, verwaandheid, trotsche inbeelding, *f.*
- Présompueux, *euse*, laatsdunkend, verwaand, hoogmoedig, vol inbeeldingen.
- Présompueusement, *ad.* hoogmoedelijk, verwaandelijk.
- Presque, *ad.* bijna, schier, bijkans.
- Presqu'isle, *f.* half eiland, schier eiland, *n.*
- Presamment, *ad. p. u.* ernstiglijk, met aandrang.
- Presant, *ante*, a. haastig, hoogdringend; moeilijk, lastig; vlijtig, aankoudend.
- Presse, *f.* gedrang, *n.*; pers of pers; drukpers; persing van strozen; soort van perzik, *f.* fendre la-, door het gedrang heen dringen.
- faire gemir la-, *fa.* de pers doen zuchten, veel laten drukken.
- Presé, *ée*, a. par la faim &c. door den honger gedrongen.
- être-, haast hebben.
- Presée, *f.* pers of pers vol; *f.*
- Présentiment, *m.* voorweten, voorgevoel, *n.*
- Présentir, *v. a.* voorgevoelen, een voorweten ergens van hebben.
- v. n.* toetsen, ondertassen.
- fig.* nasporen, uitvorschen.
- Preser, *v. a.* persen of persen, drukken, te zamen dringen; uitdrukken; aanzetten, aandrijven; bespoedigen.
- fig.* in 't naauw brengen; dwingen, noodzaken.
- v. n.* dringend zijn, spoed hebben; levendig, hevig zijn.
- se-, *v. r.* gedrongen worden; zich haasten of spoeden.
- Presseur, *m.* perser of parser (van stoffen), *m.*
- Presier, *m.* drukkers-boekdrukkerskuucht, *m.*
- Presion, *f.* dringing, persing of persing, *f.*
- Presis, *m.* uitgedrukt sap, *m.*
- Presoir, *m.* pershuis, *n.*; wijnpers; spekke-perskuip, *f.*
- Presurage, *m.* gepaste wijn, *m.*; persgeld, persloon, *n.*
- Presure, *f.* persing of persing, *f.*
- Presurur, *v. a.* mispersen.
- fig.* uitmergelen.
- Presureur, *m.* wijnperser of parser, *m.*
- Prestance, *f.* statigheid, deftigheid, *f.* statig, deftig wezen, *n.*
- Prestanet, *m. T.* pronkpijp van het orgel/spel, *f.*
- Prestation, *f. T.* afzegging, *f.*
- Preste, a. gaauw, gezwind.
- Prestement, *ad.* gezwindelijk, behendiglijk.
- Prester, *m. T.* donderslag, *m.* bliksemyuur, *n.*
- Prestesse, *f.* gezwindheid, gaauwheid; behendigheid, *f.*
- Prestigé, *m.* begoocheling, verblinding, *f.* bedrog, *n.*
- Prestimonie, *f. T.* inkomsten, welke een geestelijke van eene kapel geniet, die geene inkomsten heeft, *f. pl.*
- Presto, *ad. T.* gezwind, presto.
- Pretolet, *m. fa.* verachtelijke priester, *m.*
- Présumable, a. n. c. vermoedelijk.
- Présumer, *v. a.* zich veel inbeelden of laten voorstaan, waawijs zijn.
- v. n.* wanen, denken, gissen, vermoeden.
- trop de q-, te goede gedachten van iemand hebben, te veel op iemand vertrouwen
- Présupposer, *v. a.* veronderstellen, vooruitstellen, als zeker stellen.
- Présupposition, *f.* onderstelling, vooruitstelling, *f.*
- Préture, *f.* lob of hebbe, *f.*
- Prés, *m.* galsende zaak; leening, *f.*; voorschot eens pachters, *n.*
- Prêt, *ête*, a. gereed, bereid.

Prétantaine, f. fa. courir la-, overal omzworven, lanterfanten, leig loopen.

Prétendant, m. ante, f. die ergens waar staat, ergens op aanspraak maakt, pretendent.

Prétendre, v. a. et n. vorderen; begeeren, verlangen; voorgeven; wanen, zich laten voorstaan; willens zijn, pretenderen.
-à qc. ergens naar staan of dingen, ergens aanspraak op maken.

Prétendu, ue, a. gewaand, vermeend, zoo genoemd.

Prétendu, m. fa. bruidegom, w.

Prétendue, f. fa. bruid, f.

Prête-nom, m. die zijnen naam ergens toe leent, w.

Prétention, f. vordering, aanspraak, voorgeving; aanmatiging, pretentie, f.

Prêter, v. a. leenen, uitleenen. fig. bieden, aan de hand geven.
-secours, aide, hulp verlenen.
-silence, aanhooren, luisteren.
-la main, de hand bieden.
T. -le flanc, fa. de zijde bloot geven.
fig. toekeren, de zijde toekeren.
v. n. toegeven, rekken.
se-, v. i. toegewend zijn, zich overlaten; zich rigten naar.
m. het leenen.

Préterit, m. T. voorleden tijd, w.

Préterition, Prétermisison, f. T. het voorbijgaan eens natuurlijke erfgenaams in een testament, w.; uitslating uit eene reden, f.

Préteur, m. euse, f. leener, w. leenster, f.
-sur gage, die op pand leent.

Préteur, m. fadsrigter, landvoogd, prætor, w.

Prétexte, m. voorgeving, f. voorwendfel, n. dekmantel, w. uitvlugt, f.

Prétexte, f. lange witte rok, met purper gehoord (bij de Romeinen), w.

Prétexter, v. a. voorwenden, voorgeven; bewimpelen.

Prétintaille, f. soort van falbala of bezesfel op een vrouwen kled, f.

Prétintailleur, v. a. met falbala's enz. bezetten, versieren.

Prétoire, m. regthuis (van den Prætor), n.; deszelfs woning, f.; veldheers tent; keizerlijke lijfwacht, f. (bij de oude Romeinen).

Prétorien, enne, a. dat tot eens regter, landvoogd of prætor behoort.
m. pl. lijfwachten der Roomsche Keizers, f. pl.

Prétraillé, f. (met verachting gesproken) priester, w.

Prêtre, m. priester, m.

Prêtresse, f. priesteres, f.

Prétrise, f. priesterschap, priesterambt, n.

Préture, f. ambt, n. waardigheid van eenen Prætor, f.

*Prévaloir, v. n. (à ou fur) te boven gaan, overtreffen, de overhand behouden.
se-, voordeel trekken, zich ten nutte maken.

Prévaricateur, m. verrader, die zijne partij verraad; oversrader, m.

Prévarication, f. verraderij, f. sneed bedrog in zijn beroep, n.

Prévariquer, v. n. tegen trouw en pligt handelen.

Prévanance, f. godienstigheid, beleefdheid; voorkoming, voorinneming, f.

Prévenant, ante, a. voorkomend, godienstig, beleefd, innemend.

Prévenir, v. a. (q. ou qc.) voorkomen; innemen; te gemoet gaan; te voren innemen, een vooroordeel inboezemen.
T. zich eene zaak ter eerslem aanleggen.
se-, v. i. vooroordeel opvatten.

Prévention, f. voorinneming, vooringenomenheid, f. vooroordeel, n.

Prévenu, ue, p. et a. vooringenomen.
T. beschuldigd, aangeklaagd.

Prévision, f. T. goddelijke voorziening, f.

*Prévoir, v. a. voorzien, te veran zien.
 Prévôt, m. opperste, die ergens over gesteld is; provoost; schout; proost van een Kapittel, m.
 -de falle, schermmesters-knecht, m.
 Prévôtal, ale, tot den provoost of halsregter behoorend.
 Prévotement, ad. halsregterlijk.
 Prévôté, f. ambt van eenen halsregter; rechtsgebied van denzelven; proostschap, n.
 Prévoyance, f. voorziening, voorzorg, f.
 Prévoyant, ante, a. vooruitziend, voorzichtig.
 Preuve, f. proeve, proef, f. bewijs, blijk, n.
 -que, conj. tot een bewijs dat.
 faire ses preuves, fig. zijne proef doen.
 Preux, a. m. p. u. moedig, dapper.
 Priape, m. priapus, priaap, m.
 fig. mannelijke schaamliden, n. pl.
 Priapée, f. onkwijch gedicht, n.
 Priapisme, m. T. onwillige en pijnlijke stand der mannelijke roede, m. priapismus.
 Priés, m. pl. de raad te Venetie, waarin alle de zaken, die den vrede, den oorlog enz. betreffen, beslist worden, m.
 Prié-Dieu, m. gebodenhuisje, n. voetbank, waarop men knielt om te bidden, f.
 Prier, v. a. bidden; verzoeken; woudigen.
 Prière, f. gebed, n.; bede, f. verzoek; n.
 Prieur, m. cure, f. kloostervoogd, prioor; m. kloostervoogdas, f.
 Prieuré, m. kloostervoogdij, f. prioorfchap, n.
 Primaire, a. f. n. c. assemblée, grondvergadering, f.; école, grondschool, f.
 Primat, m. opperste kerkvoogd, m. primaat.
 Primatiale, a. f. eglise-, kerk, waarvan het hoofd een primaat is, f.
 Primatie, f. (pron. Primacie) opperkerkvoogdij, f. primaatschap, n.

Primauté, f. opperhoofdigheid, f. opperst gezag, n.
 T. de voorhand (in het spel), f.
 Prime, f. premie, f. prijs, m.
 T. de eerste van de zeven kanonikale uren in de Roomsche kerk, n. pl.; allerfijnste spaansche wol, f.; tiende gedeelte van een geheel; wis, blank papier; zeker kaartspel, n.
 de -abond, ad. in het eerst, in den eersten opslag.
 Primer, v. a. overtreffen, de boyen gaan; de eerste zijn, voorkomen, het begin maken.
 v. n. uitmunten, overtreffen.
 fig. voor de hand zijn (in't spel).
 Primevère, Primerole, f. een der eerste lentebloemen, f. primula-veris.
 Primeur, f. eerste, nieuwe tijd (van zekere vruchten), m.
 Primicérial, m. waardigheid van een' eerssem kerkheer, f.
 Primicier, m. eerste kerkheer, m.
 Primidi, m. n. c. eerste dag der Decade, m.
 Primitif, ive, a. eerst, oorspronkelijk.
 Primitivement, ad. oorspronkelijk.
 Primo, ad. voor eerst, eerstelijk, primo.
 Primogéniture, f. eerstgeboorte, f.
 Primordial, ale, a. T. eerste, oudste.
 Prince, m. vorst, prins, m.
 en-, als een vorst.
 Princesie, v. Primicérial.
 Prinocèse, f. vorstin, prinses, f.
 Princière, a. f. abbaye-, vorstelijke abdij, f.
 Principal, ale, a. voornaamst, hoofdzakelijkst.
 Principal, m. hoofdzak, f. hoofdpunt, n.; hoofdsom, f. kapitaal, n.; hoofdspersoon; heer, principaal, m.
 Principalement, ad. voornamelijk, bijzonderlijk, vooral.
 Principauté, f. opperbekuur eener lasijfste school, rectorfchap, rectoraat, n.
 Principauté, f. vorstendom, n.; vorstelijke oppermagt, f.

pl. *overheden*, f. pl.
 Principe, m. *oorsprong*, m.; *begin*; *grondbeginsel*, m. *grondregel*, m. pl. *beginselen* (van *kunsten*, *wetenschappen*, enz.), n. pl. -actifs, *werkende beginselen*, n. pl.
 -passifs, *lijdende beginselen*, n. pl.
 Principion, Principioz, m. fa. *geringe vorst*, m. *arm prinsje*, n.
 Printanier, ère, a. *het geen in de lente voortkomt*, *lente*...
 Printemps, m. *voorjaar*, n. *lente*, f.
 Prione, m. *soort van gekorven dierje*, n.
 Priorat, m. *bediening eens priesters*, f. *prioraat*, n.
 Priorité, f. *voorgang*, *voorrang*, m.
 Pris, Prife, p. et a. *genomen* enz. -de *vin*, *door den wijn bevangen*, *beschonken*. *bien-*, *welgemaakt*. -pour *dupe*, *bedrogen*, *mislaid*. *premier*, *een die er betrekken mist*.
 Prife, f. *vangst*, f. *buis*, m.; *verovering*, *bemagtiging*; *gevangenneming*, f.; *handvatfel*, n.; *het geen men op eenmaal te gelijk inneemt*; *snuijfe*; *gevecht*, m. -de *corps*, *bevel*, *verlof om iemand gevangen te nemen*, n. -de *possession*, *bezitneming*, f. -d'*habit*, *aanneming van een geestelijk klood*, f. *lâcher-*, *loslaten*. -à *partie*, *Akte*, *door welke men tegen eenen register een rechtsgeding begint*, f. *donner -sur soi*, *gelegenheid geven om benadeeld te worden*. *être en-*, *worstelen*, *handgemeen zijn*; *ten prooi verstrekken*. *hors de-*, *buiten 't bereik*.
 Prifée, f. *schatting*, *waardering*, f. *demeurer pour la-*, *fa. oud worden zonder eenen man te krijgen*.
 Prifer, v. a. *schatten*, *waardeeren*; *hoogachten*.
 Prifeur, m. *schatter*, *waardeerder*, m. *huisfcer-*, *vendameester*, m.

Prismatique, a. T. *kantig*.
 Prisme, m. T. *kantzuil*, f. *prisma*.
 Prifon, f. *gevangenis*, f. *gevangenhuis*, n. *kerker*, m.
 Prifonnier, m. *ièere*, f. *gevangene*, m. *en f.*
 Privatif, ivc, a. T. *beroovend*, *ontkennend*.
 Privation, f. *verlies*, n. *derving*, *berooving*, f. *gebrek aan het noodwendige*, n.; *niet wezigheid*, f.
 Privatiment, ad. *bij uitsluiting*.
 Privauté, f. *gemeenzaamheid*, *vertrouwelijkheid*, f.
 Privé, m. *heimelijk gemak*, *sekrete*, n.
 Privé, ée, a. *bijzonder*; *geheim*; *vertrouwd*; *tam*; *berooft*, *ontbloot*.
 Privément, ad. *op eene gemeenzame wijze*.
 Priver, v. a. (q. de qc.) *berooven*, *ontzotten*, *ontbloosen*. *fe-*, *v. r. zich berooven*, *zich onthouden*.
 Privilège, m. *vrijheid*, f. *voorrugt*, n. *privilegie*; *voorrugtsbrief*, m.
 Privilégié, ée, a. *bevoorrugt*, *geprivilegieerd*.
 Prix, m. *waarde*, f. *prijs*, m. à *vil-*, *voor een' geringen prijs*, *half te goef*. *au -côtant*, *tot den bepaalden prijs*. *meure à-*, *op prijs stellen*. *hors de-*, *buiten prijs*. *au -de*, *ad. ten aanzien*, *in vergelijking van*.
 Probabilisme, m. T. *leer der waarschijnlijkheid*, f.
 Probabiliste, m. *aanhanger van de leer der waarschijnlijkheid*, m.
 Probabilité, f. *waarschijnlijkheid*, *schijnbaarheid*, f.
 Probable, a. *waarschijnlijk*.
 Probablement, ad. *waarschijnlijk*.
 Probant, ante, a. *bewijslijk*, *bewijzend*.
 Probation, f. *proeftijd* (van *sommige Geestelijken*). m.
 Probatoire, a. *tot den proeftijd behoorend*.

Proke, a. n. c. *redelijk, vroom, regtschapen.*
 Probité, f. *redelijkheid, vroomheid, regtschapenheid, f.*
 Problématique, a. T. *betwistbaar, twijfelachtig, problematisch.*
 Problématiquement, ad. *op eene betwistelijke, schijnbare wijze.*
 Problème, m. T. *twijfelachtig vraagstuk, problema, n.*
 Proboscide, f. T. *olifantsnuit (in het wapenschild), m.*
 Procédé, m. T. *gedrag, n. handeling, f.*
 Procéder, v. n. *voortkomen, afkomen; handelen, te werk gaan.*
 -à, *tot iets overgaan, voortyaren met.*
 T. *pleiten, in regten vervolgen, procederen; uitgaan (van den heiligen geest).*
 Procédure, f. T. *pleithandel, m. bepleiting, f. geding, n.; regts-handel, m. regtsoefening, f.*
 Procès, m. *geding, regtsgeding, pleidooi, proces, n.; regtszaak, f. regtshandel, m.*
 -verbal, *verslag, n. verklaring van het geen men gezien, gehoord, vernomen en gedaan heeft, om vóór den regter te berichten, f. notulen, f. pl. sans forme de-, zonder vorm van proces.*
 Processif, ive, a. *pleitzuchtig.*
 Procession, f. *plegtige omgang, m. procesie, f.; uitgang van den Heiligen Geest van Vader en Zoon, m.*
 fig. *fa. groote trein volks, m.*
 Processionnaires ou Evolutionnaires, f. pl. *rupsen, die in rijen geschaard trekken, f. pl.*
 Processionnel, *boek, daar de gezangen van den omgang op noten staan, procesieboek, n.*
 Processionnellement, ad. *in omgang, in procesie.*
 Prochain, aine, a. *toekomende, eerstkomende, aansaande, volgende; naast, naastgelegen.*

Prochain, m. *naasten, eywuaasten, m. pl.*
 Prochainement, ad. T. *naast.*
 Proche, a. *naast, nabij gelegen.*
 prp. *bij, nabij, in de nabijheid.*
 ad. *heel nabij, niet verre.*
 de- en-, *na walkander.*
 Proches, m. pl. *nabestaanden, bloedverwanten, m. pl.*
 Prochronisme, m. *te vroeg stelling eener gebeurtenis in de tijdrkening, f.*
 Proclamation, f. *openbare uitroeping, afkondiging, proclamatie, f.*
 Proclamer, v. a. *openlijk uitroepen, afkondigen, proclameren.*
 Proconful, m. *landvoogd bij de oude Romeinen, m.*
 Proconfulat, m. *landvoogdij bij de oude Romeinen, f. proconfulaat, n.*
 Procréation, f. *teeling, voortteling, f.*
 Procréer, v. a. *telen, voorttelen.*
 Procurateur, m. *procurator (zeker overheids-persoon in Venetië en Genua); woosheer; verzorger, m.*
 Procuration, f. *volmagt, procuratie, f.*
 Procuratrice, f. *vrouw, die eene volmagt heeft, f.*
 Procure, f. *verzorgersambt in kloosters, m.*
 Procurer, v. a. *verschaffen; te rege brengen, beyordoren, bezorgen.*
 Procureur, m. *pleitbezorger, gevolmagtigde, regtsverderaar, prokureur, m.*
 -fiscal, *ambtman, drossaard, landregter, prokureur fiscaal, m.*
 -général, *algemeene regtsverderaar, prokureur-generaal, m.*
 Procureuse, f. *vrouw van eenen pleitbezorger of prokureur.*
 Prodigalement, ad. *overaadiglijk, verkwistend.*
 Prodigalité, f. *overdadigheid, verkwisting, f.*
 Prodige, m. *wonder, n. wonderdaad, f. wonderwerk, n.*
 Prodigeusement, ad. *zeer, heel, geweldig.*

- Prodigieux, euse, wonderbaar, ongemeen, zeldzaam, vreemd; wanschappen, gedrogtelijk.
- Prodigue, a. verkwistend, doorbrengend.
m. et f. doorbrenger, m. doorbrongster, f.
-de, rijkelijk; overdadig in...
- Prodiguier, v. a. doorbrengen, verkwisten, onnut verteren.
- Proditoirement, m. T. op eene verraderlijke wijze.
- Producteur, m. n. c. voortbrenger, m.
- Productif, ive, a. n. c. voortbrengend, vruchtbaar.
- Production, f. voortbrenging; voortgebragte zaak, f. voortbrengsel; produkt; werk, boek, schrift, n.
T. bewijs, n. (stukken, die partijen in regten voortbrengen om hunne zaak goed te maken).
- Produire, v. a. voortbrengen, vruchten dragen; opbrengen; veroorzaken; invoeren.
T. bijbrengen (bewijzen in regten); uismaken, beloozen (in het rekenen).
- Produit, m. T. beloop, produkt, n.; som, welke uit verscheidene opgetelde getallen voortkomt, f.
- Proéminence, f. n. c. uitstek, n.
- Proéminent, ente, a. n. c. uitstekend, dat uitsteekt.
- Profanateur, m. ontheiliger, heiligschender, m.
- Profanation, f. ontheiliging, ontwijding, f.
- Profane, a. onheilig, ongewijd, profaan; oncerbiedig; wereldsch.
m. godlooze, ongodsdienstige, m.
- Profaner, v. a. ontheiligen, ontwijden; misbruiken, profaneren.
- Profectif, ive, a. T. dat aan de kinderen door erfenis van vader en moeder toevalt.
- Protéerer, v. a. uitspreken, uiten, mitbrengen.
- Profès, esse, a. et m. f. hij of zij, die de kloostergelofte g. daan heeft, m. en f.
- Profesfer, v. a. openlijk belijden; eene kunst of handwerk uitoefenen; in 't openbaar leeren.
- Profesfeur, m. hoogleeraar, profesfor, m.
- Profession, f. bekentenis; kloostergelofte, f.; beroep, bedrijf, handwerk, n. stand, m. handsering, professie, f.
-de foi, geloofsbelijdenis, f.
faire -de, voorgeven.
joueur, ivrogne de-, een regte dobbelaar of zuiper, m.
- Profesforal, ale, a. dat tot de waarheid eens hoogleeraars behoort, profesforaal.
- Profesforat, m. hoogleeraarsambt, profesforaat, n.
- Profil, m. T. handtekening, schildering van ter zijde, f. profil, n.
- Profiler, v. a. afketsen, den omtrek maken; van ter zijde afteekenen of afchilderen.
- Profit, m. winst, f. voordeel, nut, genot, profyt, n.
fait à-, op den duur gemakkt.
- Profitable, a. voordelig, nuttig, dienstig, profytelyk, profitabel.
- Profiter, v. n. winnen, voordeel doen; nuttig zijn; socumen, wasfen, voorikomen.
-de, werk maken van, waarnemen.
faire-, winst doen met...
- Profuier, v. n. n. c. spruiten uit, ontslaan.
- Profond, onde, a. diep; groot, uitstekend, bijzonder; diepzinnig.
- Profondément, ad. zeer diep; zeer nederig.
- Profondeur, f. diepte, f.
tig verborgenheid; diepzinnigheid, f.
- Profonzié, ée, a. T. dat diep in het water gaat (van schepen sprekende).
- Profusément, ad. al te rijkelijk, overdadiglijk.
- Profusion, f. overvloed, m.; verkwisting, f.
- Programme, m. T. plakbrief, m. plakchrift, programma, n.
- Progrès, m. voortgang, m. verandering, f.; aanwas, m. toewening, f.

Progressif, ivo, a. voortgaands.

Progression, f. voortgang, m.

T. rekenkundigs voortgang, m.
progressie, f.

Prohibé, a. verboden, afgekeurd.

Prohiber, v. a. T. verbieden, afkeuren.

Prohibitor, ivo, a. T. verbiedend.

Prohibition, f. T. verbod, n. afkeuring, f.

Proie, f. prooi, f. roof; buit, m.

oiseaux de-, roofvogels, m. pl.

être en-à, ten prooi verstreken aan...

Projectile, m. T. zwaar ligchaam, dat, in de hoogte geworpen, aan zijne zwaarte overgelaten is, n.

Projection, f. T. zekere werking der scheikunst, welke met weinig stoffe en dikwijls herhaald geschiedt, f.; het gieten van metaal, n.; schets, teekening, f.

mouvement de-, m. beweging der in de hoogte geworpen lichamen, als bommen, enz. f.

poudre de-, f. poeijer waarmede men waant goed te kunnen maken, n.

Projecture, f. T. vooruitsteking, f. afdak, n. luifel, f.

Projet, m. ontwerp, voornemen, n.

Projeter, v. a. ontwerpen, voornemen, overleggen, besluiten.

Prolation, f. T. stappende loopjes (in de zangkunst), n. pl.

Prolegomènes, m. pl. T. voorberigt, n. prolegomena.

Prolepse, f. T. beneming der tegenwerpingen, voorkoming der zelve, f.

Prolifiqué, a. T. dat eene voorttelende macht heeft.

Prolixe, a. wijdloopig, uitgestrekt, langwiltig.

Prolixement, ad. op eene wijdloopige wijze.

Prolixité, f. wijdloopigheid, langwiltigheid, f.

Prologue, m. voorreden, f. voorberigt; voorspel (van een toneelstuk in muziek), n.

Prolongation, f. uitstel, n. verlenging, f. prolongatie.

Prolonge, f. T. touw, waarmede men het geschut achter uit haalt, enz., n.

Prolonger, v. a. verlengen; uitstellen, verschuiven.

T. -un vaisseau, een schip op zij komen, op zij gaan liggen.

Prolusion, f. T. voorspel, n. inleiding, f.

Promenade, f. wandeling, wandelplaats, promenade, f.

Promener, v. a. leiden, geleiden.

-ses regards, &c. fur qc. zijn gezigt op iets laten gaan.

se-, v. r. wandelen, eene wandeling doen.

Promenoir, m. wandelplaats, wandeldreef, f.

Promesse, f. belofte, toezegging, f.; handschrift, schuldbriefje, n.

-de mariage, trouwbelofte, f.
se ruiner en promesses, meer beloven dan men houden kan.

Prometteur, m. euse, f. hij of zij, die ligtelijk belooft, m. en f.

*Promettre, v. a. beloven, toezegen, zijn woord tot iets geven.

-mots et merveilles, gouden bergen beloven.

se-, v. r. zich beloven, meenen, hopen, zich inbeelden.

Prominence, f. T. iets dat overhangt, uitstek, n.

Prominent, ente, a. overhangend, uitstekend.

Prominer, v. n. overhangen, uitsteken.

Promission, f. belofte, f.

Promontoire, m. voorgebergte, dat in zee uitsteekt, n.

Promoteur, m. bevorderaar, voortzetter (van eene zaak), m.

Promotion, f. bevordering, promotie, f.

*Promouvoir, v. a. verheffen, bevorderen, promoveren.

Prompt, pte, a. vaardig, bereid, gewind, spoedig; haastig, oplopend.

esprit-, vlugge, schrandere geest, m.

conception prompte, spoedige bevassing, f.

-à boire, genegen, altijd gereed om te drinken.

Promptement, ad. vaardiglijk, gewinddelijk, met spoed.

Promptitude, f. vaardigheid, snelheid,

- heid, gezwindheid; haastigheid, oplopendheid, f.
- Promulgation, f. T. verkondiging, openlijke bekendmaking, f.
- Promulguer, v. a. T. afkondigen, openlijk bekend maken.
- Prône, m. christelijke vermaning, predikatie, f.
- Prôner, v. n. p. u. prediken. v. a. et n. fa. roemen, prijzen; praten, snappen.
- Prôneur, m. prediker, m.
- Prôneur, m. euse, f. hij of zij, die overal prijst en loeft, m. an f.; prater, snapper, m. praastfer, snapster, f.
- Pronom, m. T. voornaamwoord, n.
- Pronominal, ale, a. T. dat tot een voornaamwoord behoort.
- Prononcé, m. T. uitspraak, f.
- Prononcé, ée, p. et a. bien-, uitgesproken, uitgedrukt, wél uitgedrukt, van spieren, enz. trop-, te sterk uitgesproken of uitgedrukt.
- Prononcer, v. a. uitspreken, uitspreken; (een vonnis) vellen of strijken, beslissen; (eene redevoering) doen. T. levendig uitbeelden. se-, v. r. zich verklaren.
- Prononciation, f. uitspraak; prononciatie; voordragt; geregtelijke uitspraak, f.
- Pronostic, m. voorbeduiding, voorspelling, f. voortteeken, n.
- Pronostication, f. T. voorzeggings, voorspelling, f.
- Pronostiquer, v. a. voorzegen, voorspellen.
- Pronostiqueur, m. voorspeller, voorspeller, m.
- Propagande, f. vergadering te Rome tot voortplanting des geloofs, f.; gezelschap, strekkende tot uitbreiding der beginselen van vrijheid en gelijkheid (in Frankrijk), n.
- Propagandisme, m. n. c. zucht om de nieuwe grondbeginselen der Fransche vrijheid en gelijkheid uit te breiden, f.
- Propagandiste, m. n. c. die zoodanige grondbeginselen verbreidt, m.
- Propagateur, m. voortplanter; verbreider, m.
- Propagation, f. voortplanting; uitbreiding, f.
- Propager, v. a. voortplanten, uitbreiden. se-, v. r. zich voortplanten, verbreiden.
- Propension, f. genegenheid, neiging, f. T. het hellen naar het middelpunt der aarde, n.
- Prophète, m. voorzegger, voorspeller, profeet, m. -de malheur, ongeluksvogel, m.
- Prophètesse, f. voorzegster, profetes, f.
- Prophétie, f (pron. Profesie) voorzeggings, voorspelling, profetie, f.
- Prophétique, a. voorzeggend, voorspellend, profetisch.
- Prophétiquement, ad. op eene voorzeggende, profetische wijze.
- Prophétiser, v. a. et n. voorzegen, voorspellen, profeteren.
- Propice, a. gunstig, genegen, genadig.
- Propitiation, f. T. verzoening, f.; verzoeningsfeest, n.
- Propitiatoire, m. T. genadestoel, m. (in de Joodsche kerk).
- Propolis, f. T. maagde-was, n. propolis.
- Proportion, f. overeenkomst, evenredigheid, gelijkvormigheid, proportie, f. a-, en-, naar mate, naar evenredigheid.
- Proportionné, ée, a. wel geschikt, geëvenredigd. bien-, welgemaakt, geproportionneerd.
- Proportionnel, elle, a. T. in evenredigheid met iets staande, proportioneel.
- Proportionnellement, ad. evenrediglijk.
- Proportionnement, ad. overeenkomstiglijk.
- Proportionner, v. a. evenredig, gelijk of gelijkvormig maken; schikken.
- Propos, m. reden, f. gesprek, n.; voorslag, m.; vast besluit, n.

à-, *wel te pas, juist, behoorlijk, te regt; bij gelegenheid, daar valt mij in, apropos.*
 mal à-, *hors de-, niet te pas, onvoegzaam, ontijdig.*
 à tout-, *gedurig, altijd, bij alle gelegenheid, telkens.*
 de-délibéré-, *met opzet, opzettelijk, met voorbedachten rade.*
 Propofable, a. *dat voorgesteld of voorgeslagen kan worden.*
 Propofans, m. *die iets voorstelt of voordraagt; jong prediker onder de Gereformeerden, die nog geen beroep heeft, proponent, m.*
 Propofer, v. a. *voordragen, voorbrengen, voorstellen; voorstaan, proponeren.*
 -pour, *voordragen tot...*
 se- de-, *zich voorstellen, voornemens zijn.*
 Propofition, f. *voorslag, m. propositie, f.; voorstel, n. leer, meening, f.*
 pains de-, *toonbraaden, n. pl.*
 Propre, a. *eigen, bijzonder; eigenaardig; eigenlijk; bekwaam, dienstig; zindelijk, net.*
 nom-, *eigen naam, m.*
 se rundre-, *zich bekwaam maken.*
 m. *eigenschap, f.*
 m. pl. *eigendom, m.*
 en-, *ad. in eigendom.*
 Proprement, ad. *zindelijk, net; eigenlijk.*
 à-parler, *om eigenlijk te spreken.*
 Propre, m. *ette, f. fa. opgeschikt gekje, n.*
 Propreté, f. *zindelijkheid, netheid, f.*
 Propréteur, m. *zakere landvoogd (bij de oude Romeinen), m.*
 Propriétaire, m. et f. *eigenaar, m. eigenaarster, f.*
 Propriété, f. *eigendom, m.; eigenschap; eigenlijke beteekenis, f.*
 Prorata, m. *ad. naar mate.*
 Protogation, f. T. *uitsfel, n. verlenging, verschuiving, f.*
 Proroger, v. a. T. *uitstellen, ver-
 lengen, verschuiven.*

Profaique, a. *rijmloos, prozaisch.*
 Profateur, m. *fchrijver in onrijm of proza, m.*
 Proscripteur, m. n. c. *verbanner, m.*
 Proscription, f. *verbanning, vogel-
 vrijverklaring, f.*
 Proscrire, v. a. *vogelvrij ver-
 klaren, bannen, verbannen; (een
 woord) buiten gebruik brengen.*
 Prose, f. *ondicht, onrijm, n. onge-
 bondene reden, f.*
 Profélyte, m. et f. *aankomeling of
 nieuw bekeerde in de kerk, m. en
 f. profeliet.*
 Profélytisme, m. *zucht om profe-
 lieten te maken, f.*
 Profodie, f. T. *klankmaat der let-
 tergrepen, profodie, f.*
 Profodique, a. T. *tot die klankmaat
 behoorend, profodisch.*
 Profographie, T. *het fchrijven in
 onrijm of proza, n.*
 Profopopée, f. T. *persoonsverbeel-
 ding, invoering van eenigen per-
 soon in eens reden, f.*
 Prospéctus, m. T. *gedrukt ontwerp
 van een boek, n. prospéctus.*
 Prospère, a. *gunstig, genadig.*
 Prospérer, v. n. *gelukkig zijn, wel-
 yaren; wel gelukken, goed voort-
 komen.*
 Prospérité, f. *geluk, heil, n. wel-
 vaart, f. voorfpoed, m.*
 Prostates, m. pl. T. *voorftanders,
 m. pl. prostate.*
 Prosternation, f. *staat van nederknie-
 ling, m.*
 Prosterné, a. *nedergebogen, neder-
 geknield.*
 Prosternement, m. *voetval, m. ne-
 derknieling, f.*
 se Prosterner, v. r. *te voet vallen,
 nederknielen, zich nederbuigen.*
 Prostituée, ee. a. *ten beste gegeven,
 verwaarloosd.*
 Prostituée, f. *gemeene, openbare
 hoer, f.*
 Prostituuer, v. a. *tot ontucht vervoer-
 zen, fchenden, onteeren.*
 se-, *in ontucht leven; zich ont-
 eeren.*
 fig. *zich op eene eerlooze wijze
 gedragen.*

Prostitution, *f. schending, ontceering, f.*
fig. ontuchtig, losbandig leven, n.
 Protase, *f. T. verklaring des onderwerps van een tooneelstuk, f.*
 Prote, *m. T. die de proeyen op eene drukkerij naziet, m.*
 Protecteur, *m. -trice, beschermer, begunstiger, m. beschermster, begunstiger, f.*
 Protection, *f. bescherming, vordediging, behoeding, f.*
 Protée, *m. fig. onbestendig mensch, bedrieger, m.*
 Protégé, *ée, m. et f. begunstigde, m. en f.*
 Protéger, *v. a. beschermen, verdedigen; begunstigen, voorstaan.*
 Protestant, *ante, a. gereformeerd, hervormd, protestantsch.*
m. die de gevoelens van Luther of Kalvijn volgt, protestant, m.
 Protestantisme, *m. protestantendom, n.*
 Protestation, *f. openbare tegenspraak, ontschuldiging; betuiging, verzekering, f.*
 Protester, *v. n. T. eenen wissel protesteren.*
de- ou contre, tegen betuigen, zich tegen verklaren, protesteren.
v. a. betuigen, verklaren, verzekeren.
 Protés, *m. T. het protesteren, protest van eenen wisselbrief, n.*
 Prothèse, *f. T. bijvoeging van eene letter of lettergreep vóór een woord, f. prothésis.*
 Protocanonique, *a. boeken der heilige schrift, die van den beginne af voor goddelijk gehouden werden, n. pl.*
 Protocole, *m. registerboek, n. schrijfrol, f. eens beambtschrijvers, protokol.*
 Protonotaire, *m. oppergeheimschrijver van den Paus, protonotaris, m.*
 Protosyncelle, *m. T. vikaris van een' Grieksch Patriarch of Bisshop, m.*
 Prototype, *m. voorbeeld, n.*

Protubérance, *f. T. uitswaai, n. knobbel aan een been, enz. m.*
 Protuteur, *m. seeziende voorgd, ondervoegd, m.*
 Prou, *ad. p. u. fa. veel, zeer veel, genoeg.*
 Proue, *f. T. voorsteyen van een schip, m.*
 Provéditeur, *m. zeker overheidspersoon in Venetië, proveditor, m.*
 Provenant, *ante, a. uitspruitend, voortkomend.*
 Provende, *f. voorraad, m.; voeder voor vee; gemengd voeder, n.*
 Provenir, *v. n. afkomen, voortkomen, ontstaan; tot nut verstreken; opbrengen, belooopen.*
 Provenu, *m. voordeel, n. winst, f.*
 Proverbe, *m. spreekwoord, n. spreekwijze, spreek, f.*
 Proverbial, *ale, a. spreekwoordig, bijspreukig.*
 Prouesse, *f. fa. p. u. dapperheid, heldendaad, f.*
 Providence, *f. voorzienigheid, f.*
 Provingement, *m. het inleggen van een wijngaardrank om te planten, n.*
 Provigner, *v. a. T. eene wijngaardrank inleggen om te planten.*
fig. vermeerderen, vermenigvuldigen, voorstellen.
 Provin, *m. wijngaardrank, welke in de aarde geplant is om geplant te worden, f.*
 Province, *f. landschap, wingewest, n. provincie, f.*
 Provincial, *ale, a. uit een landschap, tot een landschap behorend, provinciaal.*
 Provincial, *m. landshapsmonniksoverste, provinciaal, m.*
 Provincialat, *m. waardigheid van eenen provinciaal, f.*
 Proviseur, *m. voorstander, opziende eener school, m.*
 Provisio, *f. voorraad, m. menigte, f. provisie.*
T. voorafvonnis; recht om iemand in 's bezit van een geestelijk ambt te stellen; loon, n. provisie, f.
 par-, *ad. in voorraad, bij provisie.*

Provisions, pl. *brieven*, *waardoor iemand in 't bezit van een geestelijk ambt gekend wordt*, m. pl.

Provisionnet, elle, a. *voorloopig*, *bij voorbaat*, *provisioneel*.

Provisionnement, m. *bezorging van voorraad*, *proviandering*, f.

Provisoire, a. *voorafgaand*, *voorloopig*.

Provisoirement, ad. *op eene voorloopige wijze*.

Provocation, f. *witdaging*, *serging*, f.

Provoquer, v. a. *afedagen*, *uiteisken*; *tergen*; *kwaad maken*; *verwakken*; *veroorzaken*.

Prouver, a. et n. *bewijzen*, *doen blijken*, *toonon*.

Proxénète, m. *makelaar*; *koppelaar*, m.

Proximité, f. *nabijheid*, f. *naverwantschap*, n.

Prude, a. *overdreyen oerbaar*, *zedig*, *ingetogen*.

f. *waanwijs*, *wijsmoedig vrouwpersoon*, n.

Prudemment, ad. *voorzigtiglijk*, *wijsfelijk*.

Prudence, f. *voorzigtigheid*, *bedachttheid*; *onderscheiding*, *omzigtigheid*, f.

Prudent, ente, a. *voorzigtig*, *kloek*, *wijs*, *wel bedacht*.

Pruderie, f. *overdreyens terbaarheid*, f.

Prud'homie, f. p. u. *vroomheid*, *deugdzaamheid*, f.

Prud'homme, m. p. u. *wijs en deugdzaam man*, m.

T. *man*, *die zijn werk zeer goed verstaat*, m.

Prune, f. *pruim*, f.

Pruneau, m. *gedroogde pruim*, f.

Prunelate, f. *pruimeboomgaard*, m.

Prunelle, f. *oogappel*, m.; *sleppruim*, *wilde pruim*, f.; *beerenoor* (*zeker kruid*), n.

jouer de la-, *met de oogen wenen*, *lonken*.

conservér comme la- de l'oeil, *met de grootste zorgvuldigheid bewaren*.

Prunellier, m. *slechtdoorn*, *wilde pruimeboom*, m.

Pruir, m. T. *jeuking van de huid*, f.

Prusiate, m. T. n. c. -de ser, *blauwgezuurd ijzer*, n.

-de potasse, *blauwgezuurde potasch*, f.

Prytanée, m. *geween huis*, *waarin men onderhoud geniet*, *proveniershuis*, *prytaneum*, n.

Prustique, a. T. n. c. *acide-*, *berlijnsch blauwzuur*, n.

Psalterre, f. *zingeschool*, f.

Psalmiste, m. *psalmdichter*, *psalmist*, m.

Psalmodie, f. *psalmgezang*, m.

Psalmodier, v. n. *psalmen zingen*.

Psalterion, m. *hakbord*, n. *psalterion*.

Psaume, m. *psalm*, m.

Psautier, m. *psalmboek*, n.

Pseudonyme, a. *die eenen valschen of versfordyn naam heeft*.

Psora, m. T. *booze schubachtige schurfschachtigheid*, *psora*.

Psorique, a. m. T. *virus*, *pekgift of gif*, n.

Psychologie, f. T. pron. *Psychologie*, *verhandeling over de ziel*, f.

Psychromètre, m. *vochtmeter*, m.

Ptarmique, a. *dat*, *door deszelfs scherpte*, *het niazon verwekt*.

Puamment, ad. fig. fa. *onbeschaamdelyk*.

Puant, ante, a. *sinkend*.

bêtes puantes, *sinkdieren*, n. pl.

Puant, m. fa. *sinker*, *sinkbok*, m.

Puanteur, f. *stank*, m.

Pubère, a. T. *huwbaar*.

Puberté, f. *huwbaarheid*, f. *huwbare jaren*, n. pl.

Pubis, os-, m. T. *schaambeem*, n.

Public, ique, a. *openbaar*, *gemeen*, *publiek*; *bekend*.

lieu-, *openbare*, *publieke plaats*, f.

personnes publiques, m. pl. *openbare*, *publieke personen*, m. pl.

femme publique, *openbare hoer*, f.

lieux publics, *openbaar sekreet*, n.

Public, m. *het gemeen*, *het volk*, *het publiek*, n.

en-, ad. *in het openbaar*.

Publicain, m. *sollenaar onder de oude Romeinen en Joden, m.*
 Publication, f. *afkondiging, bekendmaking, publicatie, f.*
 Publiciste, m. *leeraar van het staatsregt, publicist, m.*
 Publicité, f. *openbaarheid, klaarlijkheid, publiciteit, f.*
 Publier, v. a. *afkondigen, verkon- digen, openlijk bekend maken, publiceren.*
 Publiquement, ad. *in 't openbaar, openlijk.*
 Puce, f. *vloos, f.*
 Puceau, m. *fa. jongman of vrijer, die nog maagd is, m.*
 Pucelage, m. *maagdom, maagdelijke staat, m.*
 Pucelle, f. *maagd, f.; zakere visch, naar den elft zwomende, m.*
 Puceron, m. *boemluis, f.*
 Pucher, v. a. T. *suiker uitschoppen.*
 Pucheur, m. T. *schuimschaan, dien de suikerbakkers gebruiken; arbeider, die de suiker uitschopt, m.*
 Puchot, m. T. *hoos, waterhoos, f.*
 Pudeur, f. *eerbare schaamte, eerbaarheid, f.*
 Pudibond, onde, a. *beschaamd, schaamachtig.*
 Pudicité, f. *kuisheid, eerbaarheid, f.*
 Pudique, a. *kuisch, eerbaar.*
 Pudiquement, ad. *op eene kuische, eerbare wijze.*
 Pucé, f. T. *het winden der schering op de weversboom, m.*
 Pucil, m. *bois en, hakhout dat nog geene drie jaren oud is, n.*
 *Puer, v. a. et n. *stinken.*
 puer à q., *fa. iemand tegen staan of mishagen.*
 Puéril, ile, a. *kinderachtig, kinderlijk.*
 âge-, *kindsche jaren, n. pl.*
 Puérilement, ad. *op eene kinderlijke of kinderachtige wijze.*
 Puérilité, f. *kinderlijkheid, kinderachtigheid, f.*
 Pugilat, m. *vuistgevecht, n.*
 Pugille, m. T. *zoo veel men tus- schen den duim en twee vingers vatten kan.*

Puine, m. *geringe struik, m.*
 Puiné, ée, a. *naderhand geberen, jonger.*
 Puis, ad. *daarna, vervolgens, na- derhand.*
 Puifage, m. *het putten of schep- pen, n.*
 Puifard, m. *zakput, zinkput, m.*
 Puifer, v. a. *putten, scheppen.*
 v. n. *rekken, doordringen.*
 Puifoir, m. T. *salpeterloepel, m.*
 Puisque, c. *waardien, dewijl, na- demaal, omdat, doordien.*
 Puisamment, ad. *met kracht; kracht- dadiglijk, sterk.*
 Puissance, f. *magt, f. vermogen, gezag, aanzien, n.*
 Puissant, ante, a. *magtig, vermo- gend; sterk; zeer krachtig.*
 m. *mogend.*
 Puits, m. *put, waterput, m.*
 -perdu, m. *verloren put, zink- of zakput, m.*
 -de science, fig. *brou van we- tenschap, f.*
 Pulluler, v. n. *groeijen, aangroei- jen, vermenigvuldigen.*
 Pulmonaire, a. *tot de long behoorend.*
 f. *longkruid, n.*
 Pulmonie, f. *longzucht, longkwaal, f.*
 Pulmonique, a. *longzuchtig.*
 Pulpe, f. T. *vleesch der vruchten; merg in het hout enz., n.*
 Pulfatif, ive, a. T. *dat eene klop- ping veroorzaakt.*
 Pukation, f. *klopping van eene slag- ader, f.*
 Pulfilogé, m. *pulsflagemeter, m.*
 Pulverin, m. *laadkruit, n.; kruit- hoorn; zeer fijne druppel of drop- pel waters bij watervallen, fontei- nen, enz., m.*
 Pulvérisation, f. *stofmaking, ver- gruing, verbrijzeling, pulveri- sering, f.*
 Pulvériser, v. a. *tot stof maken, vergruizen, pulveriseren.*
 fig. *(iemand's redeneringen) we- derleggen en om verooten.*
 Pulvérisateurs, m. pl. *dieren, die de gewoonte hebben zich in het zand te baden, n. pl.*
 Pumicin, m. *palmolie, f.*

- Punais, aise, a. *die een' stinkenden neus of adem heeft.*
 m. vuil, stinkend mensch, m.
 Punaife, f. weeg- of wandluis, f.
 Punaïtie, f. *stank van den neus en den adem, m.*
 Punch, v. Ponche.
 Punir, v. a. straffen, bestraffen.
 Punisfable, a. strafbaar, strafwaardig.
 Punition, f. straf, bestraffing, f.
 Pupillaire, a. onmondig, minderjarig.
 Pupillarité, f. onmondigheid, minderjarigheid, f.
 Pupille, f. oogappel, m.
 m. et f. onmondig, minderjarig kind, n. pupil, m.
 fig. kweekeling, m.
 Pupitre, m. lesenaar, m.
 Pupue, f. hoppe, f. kempiaan, m.
 Pupuler, v. n. schreeuwen, geluid geven als een hoppe.
 Pur, Pure, a. zuiver, rein, onvervalscht, onvermengd; knisch, eerbaar; naauwkeurig, net; zuiver, gezond; enkel, niet dan.
 T. zuiver, van ééne kleur.
 à et à plein, ad. ten eenemaal, ten vollen, volkomenlijk.
 en pure perte, geheel vruchteloos.
 Pureau, m. *het gedeelte oener dakpan dat bloot staat, n.*
 Puraque, f. krampvisch, slaapvisch, m. torpedo.
 Purée, f. snert, erwten sop, n. erwten met lang nat, f. pl.
 Purement, ad. op eene eerbare of knische wijze; enkel, zonder eenige voorwaarde.
 Pureté, f. zuiverheid, reinheid; knischheid, eerbaarheid, naauwkeurigheid, nethoid, f.
 Purette, f. soort van rood zand of poeijer, dat de magneet of zeilsteen naar zich trekt, magneetpoeijer, n. puretta.
 Purgatif, ive, a. afdrijvend, buikzuiverend.
 vie purgative, f. fig. geestelijke levenswijze, f.

- Purgatif, m. zuiverend, afdrijvend geneesmiddel, purgeermiddel, n.
 Purgation, f. zuivering, afdrijving; purgatie, f.
 Purgations, pl. maandelijksche zuivering der vrouwen, f.
 Purgatoire, m. vagevuur (der Roomsche kerk), n.
 Purge, f. reiniging of zuivering der door de pest besmette goederen, f.
 Purgeoirs, m. pl. T. zandkom om het fonteinwater te zuiveren, f.
 Purger, v. a. reinigen, zuiveren, afdrijven, purgeren.
 se-, v. r. zich zuiveren, purgeren.
 fig. zich rechtvaardigen.
 Purgerie, f. T. plaats, daar men de suikervormen reinigt, f.
 Purification, f. T. reiniging, zuivering (kerkgewoonte der Joden); zuivering (van eenige bergstouwen), f.
 Purificatoire, m. T. handdoek, waarmede de Priester, na den dienst, den kelk uitwischte, m.
 Purifier, v. a. zuiveren, reinigen, louteren.
 se-, v. r. zich zuiveren, zich reinigen.
 Purisme, m. overdrevene zuiverheid van spraak of taal, f.
 Puriste, m. *die zich te veel op zuiverheid van spraak of taal toelegt, m.*
 Puritain, m. T. puriteïn, m. (Stromge gereformeerde in Engeland).
 Purpurin, ine, a. purperverwig.
 Purpurine, f. T. goud, van geel koper gemaakt, om te vergulden, n.
 Purulence, f. T. het etterachtige, v.
 Purulent, eme, a. etterig, etterachtig.
 Pur, m. etter, m.
 Pusillanime, a. kleinmoedig, bloehartig.
 Pusillanimité, f. kleinmoedigheid, bloehartigheid, f.
 Pustule, f. puist, f. gazwol op de huid, n.
 Putain, f. sa. hoer, f. ontuchtig vrouwspersoon, n.

Puanisme, m. fa. hoerdam, hoere-
 leven, n.
 Putasferie, f. fa. hoererij, f.
 Putasfier, m. fa. hoerejager, m.
 Putatif, ive, a. vermeend (vader of
 moeder).
 Putois, m. bunfing, bonfing, m.
 Putréfaction, f. verrotting, f. be-
 derf, n.
 Putréfait, aite, a. verrot, bedorven.
 Putréfier, v. a. doen verrotten, tot
 verrotting brengen.
 Putrescible, a. n. c. aan verrotting
 of aan bederf onderhevig.
 Putride, a. rottig, rotachtig.
 Pycnotique, a. T. dat de sappen of
 vochten verdikt.
 Pygmée, m. et f. dwerg, m. dwer-
 gin, f.
 Pylore, m. T. uitgang van de
 maag, m.
 Pyose, f. T. kromgebogene spuit der
 wondhealers, f.
 Pyramidal, ale, a. als eens naald
 spits afloopend, pyramidaal.
 Pyramidale, f. hoog blaauwe klok-
 bloem, f.
 Pyramide, f. naald, spitse zuil,
 pyramide, f.
 Pyrèthre, m. bertram, n. (zekere
 plant).
 Pyrèthologie, f. T. verhandeling
 over de koorts, f.
 Pyrite, f. vuursteen, m. pyrites.
 T. bergsteen, daar metaal in
 gevonden wordt, m.
 Pyriteux, euse, a. van den aard van
 bergsteen.
 Pyroboliste, m. kunstvuurwerker, m.
 Pyrole, f. wintergroen, n. pyrola.
 Pyroligneux, Pyromuqueux, Pyrotar-
 tareux, a. T. n. c. brandig hout-
 slijm-wijnsteen-zuur, n.
 Pyroignites, Pyromucites, Pyrotartri-
 tes, m. pl. zouten, daaruit voort-
 komende, n. pl.
 Pyromance, Pyromancée, f. waar-
 zeggerij uit het vuur, f.
 Pyromètre, m. T. vuurmeter, m.
 Pyromomie, f. kunst, om het vuur
 behoorlijk te regeren, f.
 Pyrophore, m. ontvlambaar, vuur-
 vattend poeder, n.

Pyroïe, f. ongefeldheid [van de
 maag, f.
 Pyrotechnie, f. vuurwerkmaakkun-
 de, f.
 Pyrotechnique, a. tot de vuurwerk-
 kunst behoorend.
 Pyrotique, v. Caustique.
 Pyrrhique, f. wapendans of karnav-
 dans bij de oude Grieken, m. s
 dichtmaat van twee korte letter-
 grepen, f.
 Pyrrhonien, m. lenne, f. hij of zij,
 die aan alles twijfels, m. en f.
 Pyrrhonisme, m. het in twijfel stro-
 ken van alles, n.
 Pythie, f. schouwspel, door Apollo
 in zvang gebracht, ter nage-
 dachtenis van den door hem ge-
 doodden grooten slang Python, n. s
 Pythia, priesteres van Apo-
 lo, f.
 Pythiques, ad. jeux-, spelen der
 Grieken, ter eere van Apollo,
 n. pl.
 Pythonisfe, f. soeveres, waarzeg-
 ster, f.

Q.

Q, Q, zestiende letter van het
 Alphabet.
 Quaderne, m. T. quatern in het
 lotto-spel, f.
 Quadernes, pl. v. Carmes.
 Quadrénaire, a. veertigjarig. (In
 al de woorden in dewelke de qu
 als kwa moet uitgesproken wor-
 den, staat de u met curcijf lette-
 ren.)
 Quadragesimal, ale, a. tot de vasten
 behoorend.
 Quadragesime, f. veertigdaagfche
 vastentijd, m.
 Quadran, v. Cadran.
 Quadrangle, m. p. u. vierhoek, m.
 vierkant, n.
 Quadrangulaire, a. vierhoekig, vier-
 kant.
 Quadrant, m. T. vierkant, kwadrant
 der boekdruckers, n.
 Quadratin, m. T. vierkantje of klein
 kwadraat. dat de boekdruckers
 gebruiken, n.

Quadratrice, f. T. *kromme lijn, door behulp van welke men eenen cirkel kan in vieren verdeelen, f. quadratrix.*

Quadrature, f. *verdeeling in vieren, kwadratuur, f.; vierkant der maan, als zij negentig graden van de zon afgelegen is, n.*

-du cercle, *vinding van een kwadraat, het welk juist zoo groot is als de inhoud van eenen cirkel, f. quadratura circuli.*

Quadre, Quadrer, v. Cadre, Cadrer.

Quadriennal, v. Quatriennal.

Quadrifolium, m. *vierblad, n.*

Quadrige, m. *wagen, met vier paarden bespannen, m. (bij de Romeinen).*

Quadrilatéral, ale, a. *vierzijdig, vierhoekig.*

Quadrilatère, m. T. *vierkant, n. vierhoek, m.*

Quadrille, f. *bende speerrijders van een speelspel, f.*

m. *homberspel met vier spelers, n. kadrieltje.*

Quadrinôme, m. T. *grootte, uit vier deelen of leden bestaande, f. quadrinomial.*

Quadrupartit, ite, a. *in vier deelen verdeeld.*

Quadrifyllabe, a. *vierlettergrepig.*

Quadrupède, a. *viervoetig.*

m. *viervoetig dier, n.*

Quadruple, a. *viervoudig, vierdubbel.*

an-, *viermaal zoo veel.*

Quadrupler, v. a. *met vier vervouwdigen.*

v. n. *viermaal zoo groot worden.*

Quai, m. *steenen kaai, f. steenen muur op den kant van een water, burgwal, m.*

Quaiche, f. *kiss (zeker ligt vaartuig), f.*

Quaker ou Quacre, m. *kwaker, geestdrijver, m.*

Qualification, f. *benoeming, verklaring der hoedanigheden eener zaak, kwalificatie, f.*

Qualifié, ée, a. *aanzienlijk, voor naamst, hoog van staat.*

Qualifier, v. a. *benoemen, eenen titel of naam geven, kwalificeren. se-, zieh doen noemen, eenen titel of naam aannemen.*

Qualité, f. *hoedanigheid, eigenschap, kwaliteit, f.; stand; titel, m.*

homme, femme de-, man, m. vrouw van aanzien, f.

pl. T. *hoedanigheden; f. pl.*

en- de, *uit kracht van.*

Quand, ad. *wanneer? in welk eenen tijd?*

c. *wanneer, als; toen.*

-et-, fa. *te gelijk, ten zelfden tijde.*

Quanquan, Cancan, m. fa. *getier, geraas, geweld, n.*

Quant, prp. (à) *wat betreft of aangaat, aangaande, betreffende.*

Quantés, a. f. pl. *toutes et -fois, toutes fois et, fa. zoo menigmaal als.*

Quantième, a. *hoeveelste.*

m. *dageekening, f. datum.*

Quantité, f. *grootheid; menigte, menigvuldigheid, f.*

T. *maat der lettergrepen, f.*

-de, ad. *menigte van, veel.*

Quarantaine, f. *veertigtal, n.; vastentijd van veertig dagen, m.*

T. *proefdagen in pesttijd, m. pl. quarantaine.*

Quarante, a. *veertig.*

Quarantième, a. *veertigste.*

Quaraderonner, v. a. T. *de scherpe hoeken afronden of rond maken.*

Quarré, &c. v. Carré.

Quart, m. *vierdedeel van iets, n. vierdepart, f. kwart; kwartier, m.*

T. *faire son-, de wacht hebben. fièvre quarte, derdendaagsche koorts; f.*

-de vent, *halve streek winds, f.*

-de rond, *vierde van een rond, m.*

-de cercle, m. *vierde van eenen cirkel, n.*

-en fus, *vierde van de hoofdfus daar boven, n.*

au tiers et au-, fa. *aan ieder een zonder onderscheid.*

Quart, Quarte, a. *vierde.*

Quartaine, a. f. *la fièvre-, derdendaagsche koorts, f.*

Quartanier, m. T. vierjarig wild zwijn, n.

Quartation, f. T. vierde deel eener heele zangnoot, n.

Quartaut, m. T. vierde deel van een okshoofd, n.

Quarte, f. mengel of mingel, n. twee pintjes, n. pl. (soort van maat).

T. kwart (beweging in het schermen); kwarts of vierde (in de zangkunst); vierde (in het Piketspel), n.

Quartinier, Quartenier, m. T. kwartiermeester, m.

Quarter, v. n. T. bezijden of uit het spoor rijden; uit zijne streek wijken (in het schermen).

Quarteron, m. vijf en twintig; vierde deel ponds, n.

Quartidi, m. n. c. vierde dag eener decade, m.

Quartier, m. vierendeel of vierde deel van iets; vierdedeel jaars, kwartaal; kwartier, n.; legerplaats; nabuurschap, landstreek, f.

fig. verschooning, genade, f. kwartier, n.

-de rafraichissement, m. plaats, waar de krijghebden, gedurende den veldtocht, gaan rusten, f.

à-, ad. ter zijde.

Quartier-maitre, m. T. kwartiermeester (op zee), m.

Quartier-mestre, m. kwartiermeester, m.

Quarto, un in-, livre in-, m. kwarto, boek in kwarto, n.

Quartz, m. soort van glazige steen, m. quartz.

Quartzeux, euse, a. dat den aard van zoodanigen steen heeft.

Quasi, ad. fa. bijna, bijkans, schier.

Quasi-contrat, m. T. stilzwijgend verdrag of kontrakt, n.

Quasi-délit, m. T. onopzettelijke misdaad, f.

Quasimodo, f. eerste Zondag na Paaschen, m.

Quaternaire, a. nombre-, het getal van vier, n.

Quatorzaine, f. T. tijd van veertien dagen, n.

Quatorze, a. veertien.

chercher midi à heures, fa. zwarigheden zoeken, daar er geene zijn.

Quatorzième, a. veertiende.

Quatrain, m. dichtstukje van vier versen, n. vierling, m.

Quatre, a. vier.

se mettre en, fa. alles wagen, in 's vuur loopen (voor iemand). faire le diable à-, fa. vreesfelijk razen en tieren, den beest spelen.

tiré à épingles, fa. zeer net opgeschiks.

marcher à pattes, op handen en voeten loopen.

m. de vier, m.

Quatre-temps, m. pl. driedaagsche vaste in de Roomsche kerk voor de vier jaargetijden, f. quartertemper.

Quatre-vingt, a. tachtig.

Quatre-vingt-dix, a. negentig.

Quatre-vingt-dix-neuvième, a. negen en negentigste.

Quatre-vingtième, a. tachtigste.

Quatrième, a. vierde.

T. een vierde (in het spel).

m. vierde deel, n.; vierde verdieping, f.

f. vierde (school), f.

Quatrièmement, ad. in de vierde plaats, ten vierde.

Quatriennal, ale, a. vierjarig.

Quatuor, m. T. kwartet (in de muziek), n.

Quayage, m. kaaigeld, n.

Que, pr. welke, welken, het welk, die, dien, dat, wat; zoo, indien. c. dat; hoe; waartoe; waarom; als; dan, of.

Quel, elle, pr. wie, wat, welke?

tel-, fa. tamelijk, noch goet noch kwaad; gering, slecht.

-que, wie ook, hoe groot of van welken aard ook.

Quelconque, pr. wie, wat het ook zijne, geenerlei.

Quellement, ad. fa. tellement, uuclick, zoo zoo.

- Quelque, pr. eenig, de een of de ander, wat.
-que, hoe ook, wat voor.
- Quelquechose, f. iets, eenig ding, wat.
ad. fa. ding.
- Quelquesfois, ad. somtijds, somwijlen.
- Quelqu'un, une, p. iemand, m. en f.
- Quelques uns, quelques unes, pl. eenigen, ettelijken, sommigen, pl.
- Quémander, v. n. bedelen, schooijen.
- Quémendeur, m. euse, f. bedelaar, schooijer, m. bedelaarster, schooi-ster, f.
- Qu'en dira-t-on, m. fa. gepraat of praten van menschen, n.
- Quenotte, f. fa. kindertandje, w.
- Quenouille, f. spinrok, m.
-du lit, stijl, m. of spil, f. van een ledekant.
fig. tomber en-, aan het spinrokken vervallen (als de vrouwen de kroon kunnen erven).
- Quenouillée, f. spinrokken vol.
- Quenouillette, f. klein spinrokken, m.
- Quercerelle, v. Crecerelle.
- Querelle, f. krakool, geschil, n. twist, m. oneenigheid, f.
-d'allemand, gezochte twist, m.
- Quereller, v. a. et n. kijven, twisten, krakeelen; schelden.
fe-, v. t. onder elkander twisten.
- Querelleur, euse, a. twistzoekend, twistziek.
m. et f. twistzoeker, twistmaker, m.
- Quérimonie, f. T. aanklagt vóór de geestelijke Regters, f.
- Quérir, v. a. aller-, halen, gaan halen.
venir-, komen halen.
envoyer-, laten halen.
- Questeur, m. schatmeester, penningmeester (bij de oude Romeinen), questor, m.
- Question, f. vraagstuk, geschil, voorstel, verschilpunt, n.
T. pijnbank, f.
- Questionnaire, m. pijniger, scherpregter, beul, m.

- Questionner, v. a. vragen, onder-
vragen, uitzvragen.
- Questionneur, m. euse, f. vrager, on-
dervrager, m. vraagster, onder-
vraagster, f.
- Questure, f. schatmeesterschap,
penningmeesterschap, n.
- Quête, f. opzoeking, nasporing;
geldzamelings voor de armen,
kollekte, f.
aller à la-, or op uitgaan om
iets te onderzoeken.
faire la-, geld inzamelen.
T. het vallen, hellen of uitschiet-
ten, der steyens, n. zeew.
- Quêter, v. a. opzoeken, opsporen.
v. n. bedelen, aalmoezen inza-
melen.
- Quêteur, m. euse, f. hij of zij, die
aalmoezen voor de armen of voor
eene kerk inzameit, m. en f.
- Queue, f. staart; steel, m.; haar-
vlechte, f.; sleep aan een kleed;
stok, waarmede men op een billard
speelt, m. queue; end, achterste
gedeelte, n.; achterhoede, f.;
slipstaen, m.; groote wijnmaat, f.
à la-, achteraan.
en-, spits toeloozend.
-à-, ma, op malkander.
demi-, half okshoofd, m.
-d'aronde, zwaluwestaart, m.
-du moulin, staartstuk van eenen
molen, n.
- Queue-de-lion, m. staart van den
leeuw, m.
- Queue-de-cheval, f. paardestaart,
m. (zekere plant).
- Queue-de-pourceau, f. varkens ven-
kel, f.
- Queue-de-fouris, f. maizen-oor, n.
(zekere plant).
- Queux, v. Queue.
- Qui, pr. die, dat, dewelke, het
welke, wie, wat.
- Quia, à-, ad. fa. in de uiterste ver-
legenheid, verstaand.
- Quiconque, pr. al wie, al wat, wie
of wat het ook zij, zoo wie,
die.
- Quidam, (pr. Quidan), m. Quidane,
f. T. een zeker man, m. eene ze-
kere vrouw, f.

- Quietisme, m. *stille beschouwing of bespiegeling (in het godsdienstige)*, f.
- Quietiste, m. *stille of geruste beschouwer in den geest*, quietist, m.
- Quietude, f. p. u. *gerustheid of stilheid des gemoods*, f.
- Quignon, m. fa. *dik stuk broods*, n.
- Quilboquet, m. T. *gaathout*, n.
- Quillage, m. *droit de-*, m. *regt, dat de koopvaardijfchepen in Frankrijk betalen, wanneer zij voor de eerste maal in eens haven van dat Rijk komen*, n.
- Quille, f. T. *kegel*, m.; *kiel (van een schip)*, f.; *juk-dwarshout eener brug; stokje, waarmede men de vingers der handschoenen regt krijgt*, n.; *grootse wig of wigge*, f.
- donner son sac et ses quilles à q. fa. *iemand zijn afscheid geven, iemand afdanken.*
- prendre son sac et ses quilles, fa. *zijne biezen pakken, opkramen.*
- Quiller, v. n. T. *naar den bal met eenen kegel gooijen, om te zien wie de eerste spelen zal.*
- Quilleux, f. *plantsoen*, n.
- Quillier, m. *kegelplaats*, f.
- Quillon, m. T. *kruis aan het geveest van eenen degen*, n.
- Quinaud, aude, a. fa. *beschaamd, verlegen.*
- Quincaille, f. *allerhande klein ijzeren, koperen en metalen gereedschap, n. ijzer-kramerij, f.*
- Quincailleurie, f. *ijzerkramerij, koopmanschap in ijzer of ijzerwerk, in metalen gereedschap, enz. gem. kleine munt*, f.
- Quincailleur, m. *ijzerkramer, ijzerkooper*, m.
- Quinconce, m. T. *planting in heuvenband, of ruitgewijze*, f.
- Quindécagone, m. T. *vijsfienhoek*, m.
- Quine, m. T. *quintern in het lotto-spel; twee vijxen in het groot siktakspel*, pl.
- Quimola, m. T. *hartenzaar in zeker kaartspel; leijonker*, m.
- Quinquagénaire, a. *vijsftigjarig.*
- Quinquagésime, f. *Zondag vóór de vasten*, m.
- Quinquennial, a. a. *jeux quinquennaux, vijsjarig, vijsjarige spelen*, n. pl.
- fêtes quinquennales, f. pl. *vijsjarige feesten (bij de Romeinen)*, n. pl.
- Quinquennium, m. *tijd van vijs jaren*, m.
- Quinquenove, f. *zeker dobbelspel*, n.
- Quinquérème, f. *roeischip van vijs roeibanken*, n.
- Quinquille, m. *homberspel met vijs spelers*, n. *cinquille.*
- Quinquina, m. *koortsbast, m. china-china*, f.
- Quint, a. *de vijsde.*
- m. *vijsde deel*, n.
- Quintadécim, v. a. T. *een valsch geluid geven (van het orgel sprekende).*
- Quintaine, f. *paal, waartegen men, in vroeger tijden, pijlen en speren wierp*, m.
- Quintal, m. *honderd pond gewigt, centenaar*, m. *quintaal.*
- Quincau, m. *hoop korenschoven; hoop zakkebossen*, m.
- Quinte, f. *vijsfde in het piket-spel; kwint of vijsde in de zangkunst*, m.; *vreemde kuur of gril*, f.; *kinkhoest*, m.
- Quinte-feuille, f. *vijsvingerkruid, vijsblad*, n.
- Quinter, v. a. *(goud en zilver) met den proeffempel teekenen.*
- Quintessence, f. *beste, zuiverste kracht*, f. *of geest*, m. *van iets.*
- Quintessencier, v. a. *de beste, zuiverste kracht uit iets halen.*
- fig. *uitpluizen, op het waarwte ziften.*
- Quinteux, euse, a. *grillig, wonderlijk, eigenzinnig.*
- Quinzième, m. n. c. *vijsde dag eender decade*, m.
- Quintil, a. T. *-aspect, zoogenaamde vriendschap, welke twee op den afstand van het vijsde deel de hemels van elkander staande gesternen omrens elkander hebben, zoodat dezelve twee gelijke maar stompe hecken, in de gedaante*

van eenen vijfhoek, uitmaken, *f.*
 quintilis aspectus of radius.
 Quintille, *v.* Quinquille.
 Quintin, *m.* soort van fijn linnen.
 Quintuple, *a.* vijfvoudig, vijfduubeld.
 Quinzain, *être.*, vijftien tegen vijftien (in het kaatspel).
 Quinzaine, *f.* getal van vijftien, *n.*; tijd van veertien dagen, *m.*
 Quinze, *a.* vijftien;
 -jours, veertien dagen, *m.* *pl.*
 les -vingis, zeker gasthuis te Parijs voor 300 blindemannen.
 un -vingt, *m.* een blindeman uit het gasthuis te Parijs, *m.*
 Quinzième, *a.* vijftiende.
m. een vijftiende, *m.* vijftiende deel, *n.*
 Quinzièmement, *ad.* ten vijftiende.
 Quiosage, *m.* T. het looijen (der huiden), *n.*
 Quiosse, *f.* looiſteen, *m.*
 Quioſſer, *v.* *a.* T. looijen.
 Quipos, *m.* *pl.* zekere touwen met knopen, bij de oude Peruvianen, in plaats van ſchrift ſtrekken-
 de, *n.* *pl.*
 Quiproquo, *m.* *fa.* miſſlag, *m.* (als men het eene voor het andere neemt).
 Quis, Quisſe, *m.* T. bergſteen, daar metaal in gevonden wordt, *m.*
 Quitrancé, *f.* kwijting, *f.* kwijtbrief, *m.* onlaſtſchrift, *n.* quitantie, *f.*
 Quitrancé, *v.* *a.* eene kwijting of een onlaſtſchrift geven, quitte-
 ren.
 Quitte, *a.* vrij, los, bevrijd, ontſlagen; kamp-op.
 Quittement, *ad.* T. vrij van alle ſchuld.
 Quitter, *v.* *a.* verlaten; afleggen; loſlaten; afſteden, afdanken; laten varen, afſtaan; vrijſpreken; quitteren.
 Quitus, *m.* T. afvetaalde rekening, *f.*
 Qui va-là, Qui vive, wie daar? wer dat?
 être ſur le qui-vive, *fa.* op zijne hoede zijn.
 Quoalſter, *v.* *n.* T. kwispelſtaarten,

Quol, *pr.* die, dat, welk, wat, hoe. avoir de-, rijk zijn.
 avoir de -vivre, iets hebben, om van te leven.
 un je ne fais-, *m.* een zeker iets, *n.* heimelijke neiging tot iets, *f.*
 Quoi... que, *pr.* wat ook.
 Quoique, *c.* alhoewel, offchoon, nietsogenſtaande.
 Quolibet, *m.* beuzelaachtige ſcherts, *f.*
 Quote, ſchatting, *f.* hoofdlaſt, *m.* *3* deel, aandeel, *n.* quota.
 Quotidien, *enne*, *a.* dagelijksch.
 Quotient, *m.* T. uitkomst, ſom, *f.* ſpruitende uit de verdeling van een zeker getal door een kleiner, quotient.
 Quotité, *f.* deel, aandeel, *n.*

R.

R, R, zeventiende letter van het Alphabet, *f.*
 Rabâchage, *m.* *fa.* menigvuldige herhaling eener zaak, *f.* (gebrek in eene redevoering).
 Rabâcher, *v.* *n.* *fa.* dikmaals herhalen, altijd op het oude terug komen.
 Rabâcheur, *m.* euſe, *f.* *fa.* hij of zij, die gedurig het zelfde herhaalt, *m.* *ou* *f.*
 Rabais, *m.* aſſlag, *m.* vermindering in prijs, *f.*
 mettre ou donner au-, aan den winſtſchrijvenden aanbeſteden.
 mettre au-, *fig.* vernederen.
 Rabaisement, *m.* vermindering in prijs, *f.* aſſlag, *m.*
 Rabaisſer, *v.* *a.* lager ſtellen, nedrlaten, verlagen, lager maken; in prijs verminderen of doem dalen.
fig. vernederen, yerdemoedigen.
 ſe-, *v.* *r.* afſtaan, goedkoop worden.
 Raban, *m.* T. raband, *m.* (zeker touw op ſchepen).
 Rabaner, *v.* *a.* T. rabanden inſteken.
 Rabar, *m.* beſ, *f.*
 T. wetrowſlag in het kegelſpel,
 m. 3

- m.; trällowerk eener vogelkooi, n.; rand van het afdak eener kaatsbaan in de opene lucht, m.
- Rabat joie, m. vreugdestoorder, breekspel, m.
- Rabatre, v. a. nederslaan; nederslaan, lager maken; afslaan, van prijs verminderen; afstrekken, afkorten.
fig. minder achten dan men go daan heeft; intoomen, matigen.
- T. eenen steek afkeeren; eenen naad plat strijken; eene huid in de kuip leggen; eggen (eer land).
-un coup, fig. een gevaar afwenden.
-le caquet, fa. den mond froeren.
-le gibier, v. n. het wild bijeen drijven.
v. n. met den tweeden schut in het kegelspel de kegels omschieten.
fe., een' anderen weg inslaan, omkeeren.
- Rabattu, ue, a. afhangend, nedershangend.
- Rabbin, m. leeraar der joden, rabbijn, m.
- Rabbinage, m. rabbijnsche boeken, n. pl.; het oefenen in dezelyen, n.
- Rabbinique, a. rabbijnsch.
- Rabbinisme, m. leer, f. of gevoelen, n. der rabbijnen.
- Rabbiniste, m. aanhanger der rabbijnen, m.
- Rabdologie, f. T. wijze van cijferen met staafjes, f.
- Rabdomance, f. waarzeggerij door middel van wigchelroede, f.
- Rabêrir, v. a. fa. dom en onwetend maken.
v. n. dom, onwetend worden.
- Râble, m. ruggeveesch van eenen haas of van een konijn, n.; vuurhaak bij de bakkers; kalkstok, m.
T. buikstuk, n. (aan schepen).
- Râblu, ue, a. wel voorzien van ruggeveesch.
fa. sterk van londenen,
- Rablure, f. T. sponning langs de kiel (van een schip), f.
- Rabonir, v. a. beter of deugdzamer maken.
v. n. beter worden (voornamelijk van wijn sprekende).
- Rabot, m. schaaf, f.; kalkkloet, m.; tuinschoffel, f.
pasier le- sur, fig. fa. beschaven.
- Raboter, v. a. schaven, glad schaven; kalk beslaan.
-un ouvrage, fig. fa. een werk nauwkeuriglijk nazien en beschaven.
- Raboteux, euse, a. oneffen, orgelgijk, hobbelig.
fig. ruw, onbeschaafd.
T. zekere tafel met goten bij de muntworkers, f.
- Rabougri, ic, a. ondergebleven, niet wel voortgekomen.
fig. klein en mismaakt.
- Rabougriir, v. n. den wasdom beletten.
fe., v. r. onderblijven, niet wel voortkomen.
- Rabouillère, f. konijnchol, n.
- Raboutir, v. a. fa. een stuk aanzetten, verstellen.
- Rabrouer, v. a. fa. iemand toegraaven of snauwen, lomp en hard aanspreken.
- Racages, f. pl. T. rak, n.
- Racaille, f. gemeen volk, schuim van volk, grauw, gespuis, n.
- Racambeau, m. T. schuifring aan den mast eener zeilloop, m.
- Raccommodage, m. het verstellen of vermaken van iets; loon daarvoor, n.; herstelde, verbeterde zaak, f.
- Raccommodement, m. verzoening, bevrediging, f.
- Raccommoder, v. a. verstellen, vermaken, verlaten, vernaaijen; wederom in orde brengen; verbeteren; wederom goed maken; verzoenen, bevredigen.
fe., v. r. zich (met iemand) bevredigen of verzoenen.
- Raccommoder, m. euse, f. hij of zij, die iets verlost of vermaakt, m. en f. versteller, m. stopster, f.

Raccordement, m. T. *vereeniging*, *f.*
Raccorder, v. a. T. *vereenigen*, *ver-*
binden; *verstellen* (een snaar-
speelsuig).

fig. v. Racommoder.

Raccoupler, v. a. *weder zamenkop-*
pelen.

Raccourci, m. *uittreksel*, *n.*

T. *verkorting*, *f.*

en-, ad. *in 's kort*.

Raccourcir, v. a. *korter maken*,
verkorten, *bekorten*, *afkorten*.

fig. *in een' minderen staat brengen*.

-le bras, *den arm intrekken*.

Raccourcissement, m. *korting*, *ver-*
korting, *f.*

Raccours, m. *het inkrimpen van*
het laken enz. bij het verwen, *n.*

Raccoutrement, m. p. u. fa. *verstel-*
ling (van *kleederen*), *f.*

Raccourter, v. a. p. u. fa. *verstel-*
len, *lappen*.

se Raccoutmer, v. r. à qc. *zich*
wederom aan iets gewinnen.

Racrocher, v. a. *weder aanhaken*.
fig. *achterhalen*, *weder krij-*
gen, *ontdekken*.

se-, fig. fa. *zich verzoenen*, *de*
vriendschap vernieuwen.

Racrocheuse, f. fa. *straathoer*, *f.*

Race, f. *geslacht*, *n. afkomst*, *f.*
stam, *aard*, *m.*

chasser de-, *uit den aard ja-*
gen.

Racer, v. n. *jongen van denzelfden*
aard telen of voortbrengen.

Rachalander, v. a. *nieuwe kalanten*
of klanten in een' vervallen en
winkel brengen.

Rachat, m. *wederkoop*ing, *weder-*
*inkoop*ing; *losing*; *verlofing*, *f.*

T. *cijnsgeld*, *n. verponding*, *f.*

Rache, f. *teerdroesem*, *m.*

Rachetable, a. *losbaar*, *dat gelost*
of vrijgekocht kan worden.

Racheter, v. a. *wederkoopen*, *weder-*
inkoopen; *lossen*; *vrijkoopen*,
afkoopen; *aflossen*, *afdoen*.

Rachitique, (pr. Raki) *met de En-*
gelsche ziekte gekweld, *krom*,
gebuld; *te zamen geschrooid*
(van koorn sprekende).

Rachits, m. T. (pr. Raki) *engel-*
sche ziekte, *lendenziekte*, *f.*

Rachitisme, m. T. (pr. Raki) *roest*
in het koren, *m.*

Racine, m. *verw*, *van notedop-*
pen gemaakt, *f.*

Racinal, m. T. *steunbalk*, *schoor*, *m.*

Racine, f. *wortel*, *m.*

prendre-, *wortelen*, *inwortelen*,
wortel schieten.

Raciner, v. a. et n. *wortelen schie-*
ten.

T. *met wortelen verwen*.

Racie, f. *schraper*, *m. schrab-*
ijzer, *n.*

Racie-boyau, m. fa. *zager*, *stechte*
vioolspeler, *m.*

Racler, v. a. *schraben*, *afschrab-*
ben; *afstrijken* (*het koorn als*
het gemeten words); *raspen*;
stecht spelen (op *de viool*, *enz.*)

Racleur, m. *stechte vioolspeler*, *m.*

Racloir, m. *schraper*, *m. schraap-*
ijzer, *n.*

Racloire, f. *strijk- of meestok*,
waarmede men het koren af-
strijkt, *m.*

Racture, f. *afschraapsel*, *n.*; *spä-*
nen, *m. pl.*

Racorage, m. *beroep van eenen*
werver, *n.*

Racoler, v. a. *door geweld of list*
aanweryen, *tot soldaat maken*.

Racoleur, m. *listige werver*, *ziel-*
verkooper, *m.*

Raconter, v. a. *verhalen*, *vertellen*.

Raconteur, m. *euse*, *f. verteller*, *ver-*
haler, *m. vertelster*, *f.*

Racornir, v. a. *hard en saai ma-*
ken; *in één doen schroeijen*.

se-, v. r. *hard en saai worden*;
in één schroeijen, *krimpen*.

Racquit, m. *wederwinn*ing, *f. hât*
wedergewonnens, *n.*

Racquitter, v. a. *weder winnen het*
geen men verloren heeft.

fig. *schadeloos stellen*.

se-, v. r. *zijn schade wederom*
inhalen.

Rade, f. T. *roede*, *roet* (van *sche-*
pen), *f.*

Radeau, m. *vlot*, *houtvlot*, *n.*

Radelier, m. *vlotter*, *vlotman*, *m.*

Rader, v. a. T. op de reë of reede
liggen; een maat zout afstrij-
ken.

Rateur, m. gezworen zoutmeter, m.

Radial, ale, a. dat met stralen is,
omstraald.

Radiation, f. T. uitkrabbing, door-
haling; uitschieting van stra-
len, f.

Radical, m. T. oorspronkelijk of
ingeboren vocht, n.; wortel-
stef, f.
a. oorspronkelijk, eigenaardig,
ingeboren, radikaal.

Radicalement, ad. oorspronkelijk,
van den oorsprong af.

Radication, f. inworteling, f.

Radicule, f. worteltje, punije van
het zaad, dat het beginsel van
den wortel is, n.

Radié, ée, a. straalswijze geschikt.

Radier, m. T. spits uitslopende zij-
plank aan den voor- en achter-
stevan van een schip, f.

Radieux, euse, a. stralend, blin-
kend, glinsterend, schitterend.

Radiomètre, m. T. graadboog of
pijfstok, m.

Radis, m. soort van kleine radijs, f.

Radius, m. T. elleboogspijp, f.

Radoire, f. strijfstok of meetstok,
waarmede men het koor af-
strijkt, m.

Radoter, v. n. suffen, mijmeren,
raaskallen.

Radoteur, m. euse, f. hij of zij,
die suft of mijmert, m. en f.

Radoub, m. T. het lappen of kale-
fateren van een schip, n.

Radouber, v. a. een schip lappen of
kalefateren.

Radoubeur, m. kalefaterer, lapper
van schepen, m.

Radoucir, v. a. verzachten, zach-
ter maken.
fig. zachtzinniger, zachter van
aard maken.
se, v. r. gedweër, zachtziini-
ger worden.
• -auprès d'une femme, bij eene
vrouw voor minnaar spelen.

Radoucissement, m. verzachting, f.
fig. beyrediging, verzachting, f.

Raf, m. T. sterke vloed op zee, m.

Rafale, f. T. rukwind, valwind, m.

Rafaisfer, se-, v. r. neerzakken, in-
zakken.

Raffermer, v. a. versterken, vaster
of steviger maken.
T. -un chapeau, eopen hoed pap-
pen.
fig. weder moed geven, den
moed opwekken.
se, v. r. sterker of vaster wor-
den.

Rafferissement, m. versterking,
volkomene herstelling, f.

Raffes, f. pl. afsnijdsel van leder,
glas, enz., n.

Raffinage, m. T. zuivering der sui-
ker; gezuiverde, geraffineerde
suiker, f.

Raffiné, ée, a. gezuiverd, geraffi-
neerd.
fig. schrander, vernuftig, ge-
slepen, geraffineerd.

Raffinement, m. fig. loosheid, door-
trapsheid, geslepenheid, f.

Raffiner, v. a. fijner maken, zuive-
ren, raffineren.
v. n. sur qc. ergens op geslepen
of afgerigt zijn.
se-, v. r. doorsleper, door-
trapter, listiger worden.

Raffinerie, f. plaats, daar men sui-
ker zuivert, suiker-raffinaderij, f.

Raffineur, m. zuivegaar, suiker-
bakker, raffinadeur, m.

Raffoler, v. n. f. de, verzet zijm
op...

Raffolir, v. n. gek worden.

Raffle, f. rist van eenen draivehoo-
trits (in het dobbelspel), f.;
schrobnut; vogelnet, spannet, n.
faire, fig. sooven, wegnemen,
naar zich toe schrapen.

Raffer, v. a. fa. nemen, wegnemen.

Rafratchir, v. a. ververschen, ver-
koelen; verkwikken; afsnijppen,
afronden; opwakkeren, opkoelen.
fig. vernieuwen.
v. n. frisch, koel worden.
se-, v. r. zich ververschen of
verkoelen.

Rafrachissant, ante, a. ververschend,
verkoelend.

m. *verkoelend middel*, n.
 Rafrachisfement, m. *verversching*,
verkoeling, f.
 fig. *verkwikking*, *laving*, f.
 Rafrachisfoir, m. T. *koelvat van*
rood koper, n.
 Ragailardir, v. a. fa. *verheugen*,
vervrolijken, *verkwikken*.
 Rage, f. *woede*, *dolheid*, *razernij*, f.; *ijsfelijke pijn*.
 avoir la- de qc. fa. *sterk op iets*
gezet, *dol op iets zijn*.
 Ragot, otte, a. *kort en dik*, *ineen-*
gedrongen.
 Ragot, m. *klein mannetje*, *drou-*
misje, n.
 T. *wild zwijn*, n.
 Ragoter, v. n. fa. *knorren*, *morren*.
 Ragout, m. *opgestoofde spijs met*
velo specerijen, f. *ragout*.
 fig. *geneugte*, f. *vermaak dat*
de zinnen streelt, n.
 Ragoutant, ante, a. *smakelijk*, *lek-*
ker.
 fig. *aangenaam*, *behagelijk*.
 Ragouter, v. a. *den eetlust opwek-*
ken.
 fig. *begeerte verwekken*.
 Ragrafer, v. a. *weder aan-in- too-*
haken.
 Ragrandir, v. a. *vergrootten*, *ver-*
wijden.
 Ragréer, v. a. *glad maken*, *over-*
strijken, *opmaken*.
 se-, v. r. T. *wederom zeilen aan-*
staan of bijzetten.
 Ragrément, m. T. *het opmaken*,
verbeteren (van enig werk).
 Ragué, a. m. câble-, T. *bedorven*,
gesleten touwwerk, n.
 Ragner, m. *soort van kleinen groe-*
nen labberdaan of abberdaan, m.
 Raic, f. *lijn*, *streef*; *streek*; *vo-*
re, f.; *rog (zekere visch)*, m.
 Rajeunir, v. a. et n. *weder jong*
maken of worden, *verjongen*.
 Raieunissement, m. *verjonging*, f.
 Raifort, m. *soort van radijs*, *ram-*
menas, f.
 Railette, f. *gootje of gautje eener*
naald, n.
 Railler, v. a. *bespotten*, *beschimmen*,
uitlagchen.

v. n. *over iets lagchen*, *ergens*
den spot mede drijven.
 Raillerie, f. *spotternij*, *beschim-*
ping; *boosterij*, *scherts*, f.
 -à part, fa. *zonder gekscheren*,
alle gekheid op een stukje.
 Railleur, euse, z. *schertsend*, *boer-*
tend, *gekscherend*.
 m. et f. *spotter*, m. *spotter*, f.
 Rainceau, v. Rinceau.
 Rain, m. *kant van een bosch*, m.
 Raine, Rainette, f. *kikvorsch*, m.
 Raineau, m. T. *band*, *die de grond-*
of heipalen zamen verbindt, m.
 Rainure, f. *groeve*, *spinning*,
keep, f.
 Raiponce, f. *rapuntsel*, n. (*soort*
van plant).
 Raire, Réer, v. n. T. *schreeuwen*
als de herten.
 Rais, m. *spijl van een rad*, f.
 pl. p. u. *stralen (der maan)*,
 f. pl.
 Raifin, m. *druif*, f.
 -sec, *rozijs of razijs*, f.
 -de *Corinthe*, *krent*, f.
 Raifin des bois, v. Airelle.
 Raifin de mer, m. *soort van zeein-*
sekt; *zeker boompje in Frank-*
rijk, n.
 Raifin d'ours, m. *zekere struik in*
Spanje, m.
 Raifiné, m. *gekookt druivenat*, n.
 Raifinier, m. *zeedruif*, f. (*zekere*
boom).
 Raifon, f. *vernunft*, *verstand*, n. *re-*
de; *billijkheid*, f. *ragt*, n.; *vol-*
doening; *rekenfchap*; *oorzaak*,
 f. *grond*, m.; *bewijs*, m.
 T. *overeenkomst*, *betrekking*;
firma van een handelhuif, f.
 avoir-, *gelijk hebben*.
 tirer-, *zich wreken*, *wraaknemen*.
 mettre à la-, *tot reden brengen*.
 demander ou rendre- à q. de qc.,
iemand rekenfchap van iets
vragen of geven.
 à plus forte-, *zoo veel te meer*.
 à- de-, *tegen*, *op den voet*.
 en- de-, fa. *naar evenredigheid*
van.
 parler-, *gezonds taal fpreken*.
 faire-, *voldeening geven*.

- Raisonné, a. vernuftig; redelijk, billijk; behoorlijk, wel geschikt of gepast; redelijk of tamelijk wel.
- Raisonnement, ad. op eene redelijke wijze, met reden.
- Raisonné, ée, a. overwogen, berekeneerd.
- Raisonnement, m. redelijk vermoegen, n.; redenering; sluitreden, f.; gebabbel, n. tegenpraak, f.
- Raisonneur, v. n. redeneren; overwegen, onderzoeken, in bedinking nemen; tegen spreken, tegenkibbelen, veel praats hebben.
- Raisonneur, m. euse, f. babbelaar, kakelaar, m. babbelaarster, kakelaarster, f.
- Rajustement, m. fa. verzoening; bijlegging, f.
- Rajuster, v. a. weder in orde brengen, te regt zetten, herstellen; verzoenen, bevredigen.
- Râle, m. wachtelkoning (zekere vogel); reutel (in de keel), m.
- Râlement, m. reutel in de keel van iemand die op sterven ligt, m.
- Ralentir, v. a. langzamer maken, vertragen.
fig. matigen, doen verflaauwen, verzwakken, verminderen.
se-, v. r. trager, zwakker worden, verflaauwen.
- Ralentissement, m. vertraging, verflaauwing, vermindering, f.
- Râler, v. n. reutelen, den reutel in de keel hebben.
- Ralinguer, v. n. T. faire-, levendig houden, aan den wind leggen.
- Ralingues, f. pl. zoomtouwten der zeilen, n. pl.
- Raller, v. n. T. schreeuwen als de herten in den bronsttijd.
- Ralliement, m. vereeniging, herzameling van verftrooide krijgshonden, f.
mot de-, herzamelingswoord, n.
- Rallier, v. a. wederom bij een brengen, herzamelen.
- Rallongement, m. T. verlenging, langer making, f.
- Rallonger, v. r. verlengen, langer maken.
- Rallumer, v. a. weder aansteken.
fig. weder ontfteken, weder doen beginnen, op nieuw verwekken.
se-, v. r. weder aangaan, weder beginnen te branden.
- Ramadouer, v. Amadouer.
- Ramage, m. takken van boomen, m. pl.; gekweel, n. wildzang der vogelen, m.
- Ramager, v. n. zingen, kwelen (van vogelen sprekende).
- Ramaigrir, v. a. vermageren, mager doen worden.
v. n. mager worden, vermageren.
- Ramailage, m. T. bereiding van zeemleer, f.
- Ramailleur, v. a. zeemleer bereiden.
- Ramas, m. verzameling, menigte van weinig beteekenende dingen, f.
- Ramasé, f. soort van stede in bergachtige landstrecken, f.
- Ramasé, ée, p. et a. opgeraapt; vergaderd, verzameld, bijeen gebracht of geraapt.
fig. dik, gezet, geramasfeerd.
- Ramasfer, v. a. verzamelen, bijeen rapen of brengen; oprapen, opbeuren, in eene stede de bergen afrijden.
fa. afresen, afsmoren.
se-, v. r. met vuisten vechten.
- Ramasfeur, m. stedemener over de sneeuw van het gebergte, m.
- Ramasir, m. fa. hoop, m.
- Ramazân, Ramadan, groote vaste der Turken, f.
- Rambade, f. T. twee schansen, die vooraan omtrent het galjoen eener galei gemaakt zijn, f. pl.
- Ramberge, f. engelsch advijsjagt, n.
- Rambour, m. pomme de-, f. wijnappel, m.
- Rame, f. roosriem; riem papier; tuinffaak, m.; lakenraam, n.
- Ramé, ée, boulet-, m. kettingkogel, m.
baile-, f. draadkogel, m.

Rameau, m. T. takje of lootje (van eenen boom), n.

T. adersak, zenawtak; bedekte weg, m.

jours des rameaux, palmzondag, m.

Ramée, f. loof, lof, n. groente, f.; dun brandhout, n., loofhut, f.

Ramendage, m. T. stukje bladgoud, dat men met het penseel vat en legt daar het behoort, n.

Ramender, v. a. et n. fa. op lageren prijs stellen; afslaan, beter koop worden.

T. een stukje bladgoud ergens op leggen, daar het ontbreekt.

Ramener, v. a. weder brengen, terug doen keeren.

Rameneret, m. T. strek met het meesnoer, f.

Ramequin, m. gesmeerde kaas op een stuk gebraden brood, f.

Ramer, v. a. boonen stikken, rijs bij de erwten zetten, stikken bij klimboomen steken.
v. n. roeijen.

Ramreau, m. jonge houtduif, f.

Ramette, f. T. ijzen raam eener drukpers, n.

Rameur, m. roeijer, m.

Rameux, euse, a. getakt, dat velo takken heeft.

Ramier, m. houtduif, f.

Ramification, f. T. verspreiding der takken van de aderen en zenuwen, f.; uitspruitsel der boomen, n.

fig. het ontstaan in vele takken, n.

se Ramifier, v. r. zich in verscheidene takken verspreiden.

Ramilles, f. pl. rijs, n. dunne takjes daar men ligte takkeboosen van maakt, n. pl.

Ramingue, a. stee, halsbarrig (van paarden sprekende).

Ramolir, v. a. wederom vochtig of klam maken

Ramolade, f. krachtig nat, n.

Ramolir, v. a. week maken, vormurwen.

fig. verwijfd, weekhartig maken.

se., v. r. slapper, zachter, murwen worden.

Ramollissant, m. weekmakend, verzachtend geneesmiddel, n.

Ramon, m. stompe bezem, m.

Ramoner, v. a. eenen schoorsteen vegen.

Ramoneur, m. schoorsteenveger, m.

Rampant, ante, a. kruipend.

Rampe, f. leuning van eenen trap, f.; bordes van eenen trap, n.; zeer zachte helling langs de schuimte der borstwering, f.

Rampement, m. kruiping, f.

Ramper, v. n. kruipen.

fig. zeer diep vernederen, kruipen.

Rampin, a. m. T. (paard) dat alleen op het voorste van de achterste voeten of pooten gaat.

Ramure, f. gewigt, n. horens van een hert; zakken (van boomen), m. pl.

Rance, a. garstig.

fentir le-, garstig ruiken of rieken, stinken

Ranche, f. sport eener ladder; houten pen, die in de schemel eener koots gaat, f.

Rancher, m. rib, f. of lang stuk hout, daar verscheidene houten pennen in gehecht zijn, n.

T. kraanbalk, m.

Ranchier, m. T. zeis (in het wapenschild), f.

Rancidité, Rancisfure, f. garstigheid, f. bederf, n.

Rancir, v. n. garstig worden.

Rançon, f. rantsoen, losgeld, n.

Rançonnement, m. loskoopig, rantsoenering, f.

fig. kneveling, f.

Rançonner, v. a. -un vaisseau marchand, een koopvaardijfchip op losgeld of rantsoen stellen, rantsoeneren.

fig. te veel afnemen, te veel doen betalen, knevelen.

Rançonneur, m. euse, f. knevelaar, m. knevelaarster, f. hij of zij, die geld afperst, m. en f.

Rancune, f. haat, wrok, m. vijandschap, f.

- Rancunier, m. ère, f. et a. *wrok- of haatdragend.*
- Randonnée, f. *kring, dien het opgejaagd wild om dezelfs leger maakt, m.*
- Rang, m. *rij, orde; waardigheid, f. rang, m. voorregt; geild (van soldaten), v.*
 mettre au-, *onder het getal stellen.*
 ère, se mettre, *paroitre sur les rangs, op de baan komen, te voorschijn komen.*
- Range, f. *rij groote vloersteen, f.*
- Rangé, p. et a. *in orde gesteld, geschikt of geschaard.*
 homme-, *geschikt of ordelijk man, m.*
 bataille rangée, *geregelde veldslag, m.*
- Rangée, f. *rij, orde, f.*
- Ranger, v. a. *in orde schikken, scharen, brengen; opruimen, uit den weg ruimen.*
 fig. *brengen onder of tot iets.*
 -la côte, T. *langs de kust zeilen.*
 se-, *zich in eens rij, in orde stellen; uit den weg gaan, plaats maken.*
 fig. *zich begeven of voegen tot, onder...*
 se- au nord, &c. T. *om den noord loopen.*
- Ranguillon, m. T. *puntuur, pinnetsjes van ijzer of staal, waarmede de boekdruckers de vellen papiers op de pers vast maken, n. pl.*
- Ranimer, v. a. *verlevendigen, het leven wedergeven.*
 fig. *aanmoedigen, opwekken, moed geven.*
- Ranulaire, a. T. *tot de spieren en aderen onder de tong behoorende.*
- Ranule, f. T. *kikvorschgezwell, n.*
- Rapace, a. *roofziek, roofzuchtig.*
- Rapacité, f. *roofzucht, f.*
- Rapatelle, f. *paardcharen stoffe, f.*
- Rapatoir, m. v. *Rugine.*
- Rapatriage, Rapatriement, m. fa. *verzoening, bevrèdiging, f.*
- Rapatrìer, v. a. fa. *verzoenen, bevrèdigen.*
- Râpe, f. *rasp; houtvijl; riss van eenen druivebos, f.*
 pl. T. *zekere ziekte der paarden.*
 -ou ratisfoire, f. *soort van zee-stek of stak, f.*
- Râpé, m. *uitgelezene druiven, waarmede men een vat ten halve vult om bedorven wijn daar op te gieten, en aldus weder goed te maken, f. pl.*
- Râper, v. n. *vijlen; raspen.*
- Râpeter, v. a. *verstellen, lappen.*
- Râpeter, v. a. *kleiner maken.*
 v. n. *kleiner worden, krimpen, inkrimpen.*
- Rapide, a. *snel, schielijk, ras.*
- Rapidement, ad. *snellijk, gezwindelijk.*
- Rapidité, f. *snelheid, rasheid, gezwindheid.*
- Rapiécèr, Rapiécèter, v. a. *verstellen, lappen, stukken inzotten.*
- Rapiécètage, m. *het lappen of ver-lappen; lapwerk, n.*
- Rapière, f. *groote lange degen, m.*
- Rapine, f. *roof, m. rooverij, f.*
- Rapiner, v. a. et n. *stelen, naar zich toe krauwen.*
- Rapistre, Raphanistre, m. *soort van raap of wilde rammenas, f.*
- Rapontic, v. Rhapontic.
- Rappaiser, v. a. *weder bevrèdigen, stillen.*
- Rappareiller, v. a. T. *weder zeilvaardig maken.*
- Rappel, m. T. *terugroeping, f.*
 rappèl, n.
- Rappeler, v. a. *weder roepen; terug roepen (uit eens ballingschap); weder doen komen, weder inroepen.*
 T. *rappèl slaan.*
 se-, v. r. *zich iets herinneren, te binnen brengen.*
- Rappliquer, v. a. p. u. *weder opleggen.*
- Rapport, m. *het wederbrengen, n.; opbrengst, f.; bericht; verslag, verhaal; het aanbrengen of klikken, n.; overzenkomst, gelijk-*

vormigheid; verbinding; betrekking; oprisping (der maag), f.

T. verklaring, welke een wondheeler aan den regter geeft over eenige wonden, f.

par-à, prp. aangezien, met betrekking tot, betrekkelijk.

terres de-, landen, die inkomsten opbrengen, n. pl.

pièces de-, ouvrage de-, ingeleide stukken, n. pl. ingeleid werk, n.

Rapportable, a. T. wat bij eenen erfbeedal moet of kan aangeschaft worden.

Rapporteur, v. a. weder brengen; terug brengen; naar eens plaats dragen of brengen; berigt geven, berigten-, voordragen, verhalen, aankondigen; aanbren-gen, klikken; opbrengen.

-à qc., op iets betrekkelijk maken, naar iets inrigten; van iets doen afkomen, afscheiden.

fig. wegdragen.

v. n. opbreken (van spijzen sprekende).

se-, v. r. betrekking hebben op, behooren tot.

s'en-à, zich beroepen op..., het laten aankomen op...

Rapporteur, m. T. berigter of overbringer van een geding, rapporteur; overdrager, hoekmeter, m.

Rapporteur, m. euse, f. aanbren-ger, verklikker, m. aanbren-ger, verklikker, f.

Rapprendre, v. a. herleeren, we-der-leeren.

Rapprivoiser, v. a. weder temmen of tam maken.

Rapprochement, m. wederaannade-ring, samenbrenging, bijeenvoe-ging, vereeniging, f.

fig. vereeniging, verzacning, f.

Rapprocher, v. a. et n. nader bij brengen, nader bij voegen, na-der aanzetten.

fig. weder vereenigen, verzoo-man.

se-, zich nader bij voegen, zich nader bij schicken, na-der bij komen.

fig. zich wederom vereenigen, wederom met elkander verzoo-nen.

Rapsodie, f. enkele versen en plaat-sen uit Homerus, pl.; samen-raapsel, mengelmooi, n. rapso-die, f.

Rapsodiste, m. schrijver van bijeen-geraapte stukken, m.

Rapt, m. vrouwenroef, m. scha-king, f.

Râpure, f. het geen afgeraspt wordt, n.

Rapuroir, m. T. ketel, waarin men salpeter kookt, m.

Raque, f. kloop, rakkloop, m. (zoew).

Raquetier, m. raketmaker, m.

Raquéton, m. grooten breeder raket, n.

Raquette, f. raket, kaatsnet, n.

Rare, a. zeldzaam, schaarsch;

zonderbaar.

T. dun, fijn, vloeibaar; traag (van den pols sprekende).

Raréfactif, ive, Rarefiant, ante, uit-zetend, verdunnend.

Raréfaction, f. uitzetting, verdu-nning, f.

Raréfiant, a. verdunnend.

Raréfier, v. a. uitzetten, verdu-nnen.

Rarement, ad. zelden, schaars.

Rareté, f. zeldzaamheid, f.

T. hoedanigheid van een uitge-zet ligchaam, f.

pl. zeldzaamheden, rariteiten, f. pl.

Rarissime, a. fa. zeer zeldzaam, zeer raar.

Ras, Rafe; a. geschoren, kaal;

kortbarig; effen, vlak; gestre-ken.

table rafe, koperen plaat, waar-op nog niet gegraveerd is, f.

fig. jong-kind dat nog geen on-derrigt genoten heeft, n.

boisfeu ras, mesure rafe, vlakke maat, f.

bâtiment ras, T. open vaarttuig, n.

Ras, m. ras, n. (soort van stof-fe).

Rafade, f. glas vol, boordvol.

Rafant, ante, a. T. beffrijkend.

Rafe, f. T. schaapspek of pik, n.

- Rafement, m. *flechting, slooping, afbreking, f.*
 Raser, v. a. *scheren; afbreken, flechten.*
 fig. *digt voorbijgaan, afschampen.*
 T. -un vaisseau, een schip sloopen.
 v. n. *dat niet meer teekent (van paarden).*
 T. *zich bukken, verschuilen (van wild sprekende).*
 se-, v. r. *zich zelven scheren.*
 Rafette, f. *gemeen ras, n. (zokere stoffe).*
 T. *stamdraad voor de orgels, m.*
 Rafibus, prp. *la. glad af, geheel en al.*
 Rasoir, m. *scheermes, n.*
 Raspatoir, m. v. *Rugine.*
 Rasfado, f. *kramerij van glazen koraaltjes, f.*
 Rasfiable, a. n. c. *verzadelijk.*
 Rasfiant, ante, a. *verzadigend.*
 Rasficiement, m. *verzadiging, f.*
 Rasfifier, v. a. *verzadigen.*
 se-, v. r. *zich verzadigen, verzadigd worden.*
 Rassemblement, m. n. c. *het; verzamelen, n.; zamenloop, m.*
 Rassembler, v. a. *bij een brengen, bij een vergaderen, bij een zamelen, wederom in malkander voegen.*
 Rasfeoit, v. a. *weder vast maken.*
 se-, v. r. *zich weêr neêrzetten, weder gaan zitten.*
 fig. *zich gerust stellen, bedaren.*
 Rasféréner, v. a. *weder vrolijk, opgeruimd maken.*
 se-, v. r. *wederom moed vatten.*
 Rasfêger, v. a. *weder belegeren.*
 Rasfis, m. *oud weder opgelegd hoefijzer, n.*
 Rasfis, ise, a. *weder gezeten; stilstaande, bezonken; oodbakken.*
 fig. *bedoord, gematigd.*
 de sens- ou de sang-, *met bedoorde zinnen, in koelen bleede.*
 esprit-, *gematigd, bedoord mensch, m.*
 Rasfoté, ée, a. *verzot.*
 Rasfurant, ante, a. *gerust stellend.*
- Rasfurer, v. a. *onderstennen; weder gerust stellen, moed geven, een hart inspreken; aanmoedigen.*
 se-, v. r. *weêr moed grijpen of scheppen, zich gerust stellen.*
 Rasfure, f. *het scheren van het hoofd of den baard, n.*
 Ras, m. *rat of rot, f.*
 mort aux rats, *ratte- of rotstekruid, n.*
 avoir des rats dans la tête, *muzenesten in het hoofd hebben.*
 Rars de cave, m. pl. *fa. kelderrotten, wijnpeilers, pl.*
 Ratafia, m. *ratafia (soort van Brandewijn), f.*
 Ratatiné, p^o et a. *oud en gerimpeld, gekrompen.*
 se Ratatiner, v. r. *krimpen, gerimpeld worden.*
 Rate, f. *milt, f.*
 fig. *onlust, m. treurigheid, f.; wijfje eener rat of rat, n.*
 Râteau, m. T. *hark, f. hekel, m.*
 T. *tanden in een slot, m. pl.*
 Râtelée, f. *zoo veel als men op een maot met eens hark bij één halen kan, harkvol, f.*
 Râtelier, v. a. *harken.*
 Râtelier, m. *kleine hark, f.*
 Râtelier, m. *harker, hooijer, m.*
 Râteleux; euse, a. p. u. *miltziek, miltzuchtig.*
 Râtelier, m. *ruif (in een paardofstal), f.; wapen- of geweerstok, n.*
 fig. *het gebit, n. de tanden, m. pl.*
 Rater, v. n. *kesfen, weigeren, niet afgaan (van schietgeweer sprekende).*
 v. a. *mis schieten, niet treffen.*
 fig. *niet gelukken (in eene onderneming).*
 Ratier, m. *idre, f. fa. gek, zot, m. pekkin, zottin, f.*
 Ratière, f. *rotteval, f.*
 T. *lintwerkers getouw, n.*
 Ratification, f. *bevestiging, bekrachtiging, ratificatie, f.*
 Ratifier, v. a. *bevestigen, bekrachtigen, ratificeren.*
 Ratillon, m. *kleine rat of rot, f.*

Ratine, f. *ratijn*, n. (soort van *zijne baai*); *ratijnkleur*, f.
 Ratiocination, f. *schranderer beoordeeling*, f.
 Ratiociner, v. n. T. op *eene schranderer wijze beoordeelen*, *vernuftige sluitredenen maken*.
 Ration, f. T. *dagelijksche portie eten voor soldaten enz.*, f.; *dagelijksch voeder*, *rantsoen*, n.
 Rational, m. T. *borstlap der hoogepriesters*, m.
 Rationnel, elle, a. T. *evenredig*.
 Ratis, m. *darmvet*, n.
 Ratisfer, v. a. *schaven*, *afschaven*, *schrapen*, *afschrapen*.
 Ratissoire, f. *schrabber* of *krabber*, m. *schoffel*, f.
 Ratisfure, f. *afschraapsel*, *afschaaftsel*, n.
 Raton, m. *klein taartje*, n.; *kleine rat* of *rot*, f. *zeker viervoetig dier in Brasilië*, n. *coati*, m. fa. *klein kind*, n.
 Rattacher, v. a. *weder vast maken*, *aanhechten*.
 Ratteindre, v. a. *achterhalen*, *weder inhalen*.
 Rattendrir, v. a. *mals doen worden*.
 Ratrapper, v. a. *hernemen*, *weder krijgen*; *achterhalen*, *weder inhalen*; *weder bedriegen*, *weder opligten*.
 Rature, f. *doorfroping*, *doorhaling van letteren of van woorden in een geschrift*.
 T. *afdraaisel van tin*; *afschraapsel van parkement of perkement*, n.
 Raturer, v. a. *uitschrapen*, *doorschrapen*, *doorhalen*, *uitdoen*; (*parkement of perkement*) *schrapen of afschaven*.
 Ravage, m. *vernieling*, *verwoesting*, f.
 fig. *wanorde*, f.
 Ravager, v. a. *vernielen*, *verwoesten*.
 Ravalement, m. T. *pleistering van eene muur*.
 fig. p. u. *vernederings*, f.
 T. *clavecin à*, *klavecimbaal* of *klavecimbel*, welke meer kla-

vieren of klauwieren heeft dan gewoonlijk, f.
 Ravaler, v. a. *weder inslikken*; *weder naar beneden halen of laten*; (*eene boom*) *toppen*; (*eene muur*) *pleisteren*; (*het leer*) *dunner maken*.
 fig. *vernederen*, *verootmoedigen*; *krenken*, *te kort doen*.
 se-, *zich vernederen*; *zich verootmoedigen*.
 Ravaudage, m. *het lappen*, *stoppen of verstellen*; *loon daarvoor*, n.
 Ravauder, v. a. et n. *lappen*, *stoppen*, *verstellen*.
 fa. *het hoofd braken of warm maken*, *baloorig maken*.
 Ravauderle, f. fa. *dom gesnap*, *gekakel*, n.; *vodden*, f. pl. *oude lappen*, m. pl.
 Ravaukeur, m. *euse*, f. *lapper*, *stopper*, *versteller*, m. *lappster*, *stopster*, *verstellster*, f.
 fa. *babbelaar*, *snapper*, m. *babbelaarster*, *snappster*, f.
 Raucité, f. *scherheid*, *hoeschheid*, f.
 Rave, f. *radijs*, f.
 -de *poison*, v. *Réfure*.
 Ravelin, m. T. *ravelijn*, m. of *halve maan*, f.
 Ravenelle, f. *gele hoornbloem*, f.
 Raver, m. *kakkerlak*, m.
 Ravi, p. et a. *weggevoerd*, *geroofd*, *geschaakt*; *verrukt*, *verblijd*, *in verwondering opgetogen*.
 Ravière, f. *akker*, met *radijszaad bezaaid*, m.
 Ravigote, f. *sop of soup van groente*, n.
 Ravigoter, v. a. fa. *verkwikken*, *herstellen*.
 Ravilir, v. a. *krenken*, *verachtelijk maken*.
 Ravin, m. *holle weg*, m. *weg*, die *door den val van het water hol gemaakt is*.
 Ravine, f. *plasregen*; *holle weg*, m.
 Ravir, v. a. *wegvoeren*, *rooven*, *schaken*, *ontrukken*.
 fig. *verrukken*, *vervoeren*, *groote blijdschap geven*.
 à-, fa. *bij uitnemendheid*, *ongemeen*, *yerrukkelijk*.
 se Raviser, v. r. *zich bedenken*, *van*

- van meening, gevoelen of gedachte veranderen.
- Ravisant, ante, a. verscheurend, roovend.
fig. verrukkend, bekoorlijk, be-
toovrend.
- Ravisement, m. roof, m. schaking,
wegvoering, f.
fig. verrukking, groote blijd-
schap, f.
- Ravisieur, m. roover, schaker, m.
- Ravitaillement, m. nieuwe bezorging
van leeftogt, f.
- Ravitailleur, v. a. op nieuw van leef-
togt voorzien.
- Raviver, v. a. opwakkeren, verlev-
vendigen; oprisfchen.
- Ravoir, v. a. weder hebben of krij-
gen.
fa. fe-, beteren, wederom tot
zich zelyen komen.
- Ravoir, m. plaats tot de visch-
vangst aan den oever, waar eb-
be en vloed elkander afwisfelen,
f.
- Rauque, a. fchor, heesch.
- Rayaux, m. pl. T. gietvormen, m. pl.
- Rayé, ée, p. et a. gestreept, door-
streept, getrokken; gekrast, door-
gestreept, doorgehaald, uitgedaan.
- Rayer, v. a. strepen op eenige stof-
fe maken; doorstrepen, doorha-
len, uitdoen; krassen.
- Rayon, m. straal, spijl of speek
van een rad; groeve, waarin
men een wijngaardloot legt; ho-
nigraat, f.
T. halve diameter, m. radius.
- Rayonnant, ante, a. stralend, blin-
kend, schitterend, flikkerend.
- Rayonnante, f. schitterend edelge-
beente, n.
- Rayonnement, m. p. u. straling, f.
- Rayonner, v. n. stralen, stralen
schieten, schitteren.
- Rayure, f. het gestreepte, n. stre-
ping, f.
T. kras, streep; nok, f. (opper-
ste van iets).
- Ré, m. T. tweede noot in de zang-
kunst, f. D of A.
- Reaction, f. T. tegenwerking, A
tegenstand, m. reactie.
- Réactivité, f. n. c. vernieuwde werk-
zaamheid, herstelling, f.
- Réagal, Réalgal, Réalgar, m. rotte-
kruid, n. roode arsenicum.
- Réaggrave, m. T. laatste openlijke
vermaning vóór den kerkelijken
ban, f.
- Réaggraver, v. a. T. verklaren, dat
iemand na de laatste vermaning
in de bepaalde straf vervallen is.
- Réagir, v. n. fig. tegenwerken.
- Réajournement, m. T. herdaging,
nieuwe daging vóór het geregt, f.
- Réajourner, v. a. T. herdagen, we-
derom vóór het geregt dagen.
- Réal, ale, a. galère réale, réal'e,
hoofdgalci, f.
pavillon, -médecin- &c., vlag, f.
geneeshcer, m. van de hoofdgalci.
- Réal, m. pl. réaux ou réale, pl.
réales, reëal (zakere Spaansche
munt), m.
- Réalisation, f. wezenlijk, dadelijk
of zakelijk making, daarstelling,
reëlisering, f.
- Réaliser, v. a. wezenlijk, dadelijk
of zakelijk maken, reëliseren.
- Réalité, f. wezenlijkheid, dadelijk-
heid, reëliteit, f.
- Réapposer, v. a. T. -le scellé, op
nieuw geregteijk verzegelen.
- Réarmer, v. a. n. c. weder wapen-
en of bewapenen.
- Réarcentage, m. herhaalde landme-
ting, f.
- Réassignation, f. T. tweede dagvaar-
ding; andere en betere aanwij-
zing, f.
- Réastigner, v. a. T. voor de tweede
maal dagvaarden; eens nieuwe
aanwijzing doen.
- Réatteler, v. a. weder aanspannen.
- Rebaiser, v. a. herkusfen, weder
kusfen.
T. munten voor de laatste maal
besnijden.
- Rebaisser, v. a. weder neêrlaten,
neêrlaan.
- Rebander, v. a. weder spannen,
weder verbinden.
- Rebaptisant, m. ante, f. wederdoo-
per, m. wederdooptier, f.
- Rebaptisation, f. herdooping, f.

Rebaptiser, v. a. *herdoopen, wederdoopen.*

Rebarbatif, ive, a. fa. *norsch, barsch, fluursch, onhebbelijk.*

Rebarder, v. a. *-une planche, een tuinbed kleiner maken.*

p. u. *het slotrijm van een lied in het zingen herhalen.*

Rebâter, v. a. *herzadelen, den draagzadel weder opleggen.*

Rebâtir, v. a. *herbouwen, weder opbouwen.*

Rebattre, v. a. *weder kloppen of slaan; de kaart nogmaals doorschieten.*

fig. *herhalen, herzeggen.*

Rebattu, p. et a. *weder geslagen; herhaald, herzegd; gekweld, lastig gevallen, vermoed.*

Rebaudir, v. a. T. *de honden wederom aanmoedigen.*

Rebec, m. p. u. *vedel of viool met drie snaren, f.*

Rebelle, a. *oproerig, muitziek.*

fig. *hardnekkig, wederspannig.*

Rebelle, m. f. *oproermaker, muiteling, rebel, m. oproermaakster, f.*

se Rebeller, v. r. *opstaan, muiten, oproerig worden.*

Rebellion, f. *opstand, m. muitenrij, f. oproer, n. rebellie, f.*

Rebénir, v. a. *weder inwijden.*

se Rebéquer, v. r. fa. *togenspreken, tegenkeffen.*

Reblanchir, v. a. *weder witten, over witten.*

*Reboire, v. u. *weder drinken.*

Rebondi, ic, a. *dik, rond en vol.*

Rebondir, v. u. *terug stuiten; weder zwellen.*

Rebondisement, m. *wedersluit, m.*

Rebord, m. *kant, rand, m. staketsel, n. leuning, f.; omslag, opslag, m.*

Reborder, v. a. *verboorden, voor de tweeds maal boorden.*

se Rebotter, v. r. *zijne laarzen weder aantrekken.*

Rebouchement, m. *weder toefopping, f.*

Reboucher, v. a. *weder toefoppen.*

se-, v. r. *bot, stomp worden, verslumpen.*

*Rebouillir, v. n. *herkeken, weder koken.*

Rebouillage, m. T. *weder opmaking van eenen hoed, f.*

Rebouifer, v. a. T. *weder opmaken (eenen hoed).*

fig. *bedriegen; kloek maken; bekijken, doorhalen.*

Rebourgeonner, v. n. *op nieuw of weder uisbotten.*

Rebours, m. *wederzijde, tegenzijde, f.*

fig. *tegendeel, tegengestelde, w. n. a. fa. eigenzinnig, gemelijk.*

à-, au-, ad. *averegts, verkeerd, heel anders.*

fig. *verkeerd.*

Rebrasfer, v. Retrouser.

Rebrider, v. a. *weder optoomen.*

Rebroder, v. a. *nog iets bij aanborduren.*

Rebrouiller, v. a. *weder onder een mengen.*

Rebrouse, f. T. *kam, waarmede de droogfchoorders het haar van de lakens ophalen, m.*

à- poil, ad. *tegen het haar.*

fig. fa. *tegen den man aan.*

Rebrouser, v. a. *tegen het haar opkammen, strijken of borstelen.*

v. n. *terug loopen, terug keeren.*

Rebroyer, v. a. *weder wrijven, over wrijven.*

Rebuffade, f. fa. *ruwe en spijtige woorden, n. pl. onbeschoftheid, f.*

Rebus, m. *zinnbeeldig raadsel, woordenspel, n.*

Rebus, m. *afwijzing, f. weigerend antwoord; uitschot, n. dat veracht of verworpen wordt.*

Rebutant, ante, a. *verdrietig, onaangenaam; aanstoetelijk, fluursch, spijtig.*

Rebuter, v. a. *uitschieten, afwijzen, verwerpen; afschrikken, tegen de borst stooten.*

se-, v. r. *moedeloos worden; een' tegenzin krijgen.*

Recacher, v. a. *weder bergen of verbergen.*

Recacherer, v. a. *weder verzegelen of toezegelen.*

- Récalcitrant, aute, a. koppig, hard nekkig.
- Récalcitrer, v. n. p. u. wederstrevan.
- Recaler, v. a. glad schaven.
- Recamer, v. a. T. gouden of zilveren ranken op eenige stoffe borduren.
- Récapitulation, f. korte herhaling, recapitulatie, f.
- Récapituler, v. a. kortelijk herhalen, recapituleren.
- Recarreler, v. a. T. met nieuwe vloersteen belaggen; verzolen (laarzen of schoenen).
- Recasser, v. a. T. opschouren (eenen akker), braken.
- Recassis, m. T. braakland, a.
- Recéder, v. a. weder afstreeken.
- Recélé, m. T. verheling, verzwijging, verberging (van iets dat gestolen is), f.
- Recéler, v. a. (het gestolene) helen, verbergen, verzwijgen.
- Recéleur, m. euse. f. heler, verzwijger van eenen dieffal, m. heelfter, verzwijgster enz. f.
- Récemment, ad. onlangs, sedert korten tijd.
- Récensément, m. T. verhooring van getuigen, f.; het bezigtigen en onderzoeken der koopwaren, n. n. c. narekening, f.
- Recenser, v. a. getuigen verhooren; koopwaren bezigtigen.
- Récent, ente, a. versch, nieuw, het geen eerst gebeurd is.
avoir la mémoire récente de qc. iets nog versch in zijn geheugen hebben, nog versch in 't geheugen liggen.
- Récépage, m. T. het snoeien der wijngaarden, n.; afhakking van het hout in de boschen, f.
- Réceper, v. a. T. de wijngaarden geheel kort snoeien; afhouden, afhakken.
- Récépissé, m. bekenfschrift, ontvangfschrift, n. recepis.
- Réceptacle, m. zamenvloeiing, verzamelpaats; schuilpaats, veilige paats, f.
- Réception, f. ontvang, m.; ont-
haal, n. bejegening, receptie; aanneming tot eenig ambt enz. f.
- Recercelé, ée, a. T. gebogen, als een hoepel omgekromd.
- Recette, f. ontvang, m.; voorschrift (voor eenige ziekte), recept; middel, n. raad, m.
- Recevable, a. aannemelijk; ontvangbaar.
- Receveur, m. euse, f. ontvanger, huishoerger, m. ontvangster, huisbezorger, f.
- Recevoir, m. T. lange salpeter-trog, m.
v. a. aannemen; ontvangen, bekomen; opnemen; opvangen; toelaten.
- Recez, m. T. reces, n.
-de l'Empire, besmit des rijks, rijksgoeddunken, n.
- Réchaufder, v. a. eenen nieuwen stallaadje of steiger bouwen.
- Rechampir, v. a. T. v. échampir.
- Rechange, m. T. herwitselrogt, n. de-, in voorraad, verschiet van.
- Rechanger, v. a. weder veranderen, nogmaals verwisselen.
de qc. met iets verwisselen.
- Rechanter, v. a. herzingen, in hoer zingen herhalen.
- Réchapper, v. n. ontkomen, doorkomen, opkomen (van een ziekte).
- Recharge, f. overlasting; herlaading; verhoogde of nieuwe belasting, f.; herhaalde aanval, m. herhaling van bevel, f.
venir à la-, op nieuw aanvallem, venir en-, op nieuw bekrachtigen.
- Recharger, v. a. wederom laden of beladen; op nieuw aanvallen; op nieuw aanbevelen of gelasten.
- Rechasser, v. a. weder terug drijven; op nieuw jagen.
- Rechasseur, m. die de dieren weder in de boschen jaagt, n.
- Réchaud, m. komfoor, n.
- Réchauffé, m. fa. opgewarmde kost, m.
- Réchauffement, m. T. verwarming, broeiing; vernieuwing der warm-

- te van eenen grond door verschen
mest of mist, f.
- Réchauffer, v. a. weder verwarmen,
opwarmen.
fig. weder aanzetten of verwek-
ken, hervatten.
se-, v. r. zich weder verwar-
men, weder warm worden.
fig. wederom in liefde ontsteken.
- Réchauffoir, m. fornuis, n.
- Rechauser, v. a. schoenen en kou-
sen weder aantrekken.
T. eenen boom, die los gegra-
ven is, wederom met aarde,
mest of mist, omleggen; nieu-
we tanden aan een rad ma-
ken; muntstukken rond slaan.
se-, v. r. zijne kousen en schoe-
nen weder aantrekken.
- Rechausfoir, m. munthamer, w.
- Recheoir, v. n. p. u. weder vallen,
weder instorten.
- Recherché, ée-, p. et a. weder ge-
zochts, opgezocht; vlijtig be-
werks, schoon, fraai; gekunst-
eld, te ver gezocht.
- Recherche, f. het zoeken; aanzoek,
n. poging, f.; onderzoek, n. na-
sporing, uitvorsching, f.
- Rechercher, v. a. nogmaals zoeken;
opzoeken, naverfchen; onderzoe-
ken; streven naar; aanhouden,
pogen.
T. met alle vlijt bewerken.
- Rechigné, ée-, a. knorrig, geme-
lijk, verdrietig, te onvrede.
- Rechigner, v. n. een staursch ge-
laat hebben, zuur zien.
- Rechiner, v. a. T. (de wol) wel
uitspoelen.
- Rechute, f. hervalling; wederin-
storting, f.
- Récidive, f. het begaan van denzelf-
den misflag, n.
- Récidiver, v. n. tot het zelfde ge-
brek vervallen, denzelfden mis-
flag weder begaan.
- Récipé, m. voorschrift van eenen
arts, recept, n.
- Récupiale, m. T. hoekmeter, m.
- Récupiendaire, m. T. die in enig
ambt of in eenige beaening staat
te komen, m. kandidaat.

- Récient, m. T. voorlegger, ont-
vanger, recipient, n.
- Réciprocation, f. T. wederzijdsche,
onderlinge betrekking; beurs-
wisseling, f.
- Réciprocité, f. wederzijdsche, on-
derlinge betrekking, f. recipro-
citeit.
- Réciproque, a. onderling, weder-
zijdsch, van beide zijden; even
wijd staande.
verbe-. wederkeerig werkwoord, n.
- Réciproquement, ad. wederzijds,
over en weder, van beide zijden
of kanten.
- Réciproquer, v. a. p. u. wederver-
gelden, met dezelfde munt betalen.
- Récirer, v. a. weder met was be-
strijken.
- Récit, m. verhaal, n. vertelling,
f. berigt, verslag, n.
T. wat door een stem gezongen
wordt.
- Récitante, a. f. T. partie, solo stem,
f. (in de zangkunst).
- Récitateur, m. die iets van buiten
opzegt, m.
- Récitatif, m. T. gezongen verhaal
van een zangspel of van een
Cantate, n. recitatief.
- Récitation, f. opzegging van buiten, f.
- Réciter, v. a. weder aanhalen of
bijbrengen; van buiten opzeggen.
T. een solo zingen of spelen.
- Reclain, m. T. geregtelijke aan-
klagt, f.
- Réclamation, f. wedereisching, re-
clamatie; tegenspraak, f.
- Réclame, m. T. lokfluitje, n. (op
de valkenjagt).
- Réclame, f. T. kustos of klapper in
den drak van een boek, m.
- Réclamer, v. a. te hulp roepen;
weder eischen, weder begeeren,
reclameren; terug roepen, lokken.
(-contre qc.) v. n. tegen iets uis-
varen.
se-, v. r. de q. zich op iemand
beroepen.
- Reclamper, v. a. T. weder vast ma-
ken of vast klampen.
- Réclimant, a. m. T. terughellend
(van een' uurwijzer sprekende).
Ré-

Réclinaison, f. *afwijking van de poolshoogte, f.*
 Récliner, v. n. T. *terug hellen, van de poolshoogte afwijken.*
 Reclouer, v. a. *weder vast spijkeren.*
 *Reclure, v. a. *opsluiten.*
 Reclus, use, a. *opgesloten, eenzaam.*
 Reclus, m. use, f. *kluizenaar, m. kluizenaarster, f.*
 Reclusion, f. *opsluiting; cel, kluis, f.*
 Recocher, v. a. T. *-la pâte, het deeg met de vlakke hand nog eens slaan.*
 Recognier, v. a. *weder vastkloppen, weder inkloppen.*
 Recognition, f. T. *onderzoek, n.*
 Recolfer, v. a. *weder kappen.*
 -une bouteille, *eens flesch wederom toemaken.*
 Recoïn, m. *verborgen hoek, schuilhoek, m.*
 Récolement, m. T. *wederhooring der getuigen (in regtszaken); vergelijking der gevondene effecten tegen den inventaris; boschscheuwing, f.*
 Récoler, v. a. T. *de getuigen weder of nader hooren (in regtszaken); de gevondene goederen tegen den inventaris vergelijken; een bosch schouwen.*
 Récollecion, f. *vergadering van zijne zinnen, f.*
 Recoller, v. a. *weder lijmen.*
 Recoller, m. *rekolletmonnik, soort van Franciskaner monnik, m.*
 se Récolliger, v. r. p. u. *zijne zinnen vergaderen.*
 Récolte, f. *oogst, m. inzameling (van vruchten enz.), f.*
 Récolter, v. a. *oogsten, inoogsten, inzamelen.*
 Recommandable, a. *lofwaardig, prijsfelijk.*
 Recommandaresse, f. *besoedster van meiden enz., f.*
 Recommandation, f. *aanbeveling, recommandatie; achting; aanzegging van gestolene of verlorene dingen, f.; verzoek om verlening van arrest, n.*
 Recommander, v. a. *aanprijzen, aanbevelen, recomanderen; iets*

dat gestolen is enz. aangeven of aanzeggen; om verlening van arrest verzoeken.

se-, v. r. *zich aanbevelen, iemand zijne grootenis deen.*

Recommencement, m. p. u. *fa. wederbeginning, vernieuwing, f.*

Recommencer, v. a. et n. *wederbeginnen, vernieuwen.*

Récompense, f. *beloening, vergelding, f. loon, n.; schadeloosstelling, f.*

en-, *tot loen of beloening; daarentegen.*

Récompenser, v. a. *belooven, vergelden; schadeloos stellen.*

se-, v. r. *zich schadeloos houden.*

Recomposer, v. a. *weder zamenzetten; op nieuw zetten.*

Recomposition, f. T. *wedervereeniging der gescheidene deelen, f.*

Recompter, v. a. *herstellen, weder overstellen, nog eens tellen.*

Réconciliable, a. *verzoonlijk, verzoonaar.*

Réconciliateur, m. trice, f. *verzooner, bemiddelaar, m. bemiddelaarster, f.*

Réconciliation, f. *verzoeking, bevrediging, bemiddeling, f.*

Réconcilier, v. a. *weder vereenigen, verzoenen, bevradigen.*

se-, v. r. *weder met elkander verzoenen.*

Réconduction, f. T. *tacite-, stilzwijgende vernieuwing der pacht of huur, f.*

Reconduire, v. a. *terug brengen, begeleiden; iemand tot aan de straat toe uitbrengen; het gat van de deur wijzen.*

Réconfort, m. p. u. *troost, bijstand, m. (oud woord).*

Réconfortation, f. T. *wederversterking, f.*

Réconforter, v. a. *weder versterken. p. u. vertroosten, moed geven.*

Reconfronter, v. a. T. *water tegen malkander stellen.*

Reconnoissable, a. *kenbaar, kennelijk.*

Reconnoissance, f. *wedererkenning, her-*

- herkenning; dankbaarheid, erkentenis; toeffemming, belijdenis; belofte, schriftelijke beken-
tenis, f.
- Reconnoissant, ante, a. (de qc.)
dankbaar, erkentelijk voor iets.
- *Reconnoitre, v. a. wederkennen,
herkennen; belijden, toeffem-
men; erkennen; beloonen, er-
kentelijk zijn; dankbaar zijn;
op kondschap uitgaan, recogno-
ficeren.
- se-, v. r. tot inkeer komen, be-
rouw hebben; tot zich zeiven
komen, bedaren.
- Reconnu, p. et a. gekend, herkend;
erkend; beloond.
- *Reconquérir, v. a. heroveren, we-
der bemagtigen.
- Reconstruction, f. herbouwing, we-
deropbouw, f.
- *Reconstruire, v. a. herbouwen, we-
der opbouwen.
- Reconfulteur, v. a. weder raadyra-
ger of raadpleger.
- Reconter, v. a. weder vertellen of
verhalen.
- Recontracter, v. a. een ander of
nieuw verdrag maken.
- *Reconvenir, v. a. T. eenen eisch
tegen den eischer doen (in zeg-
ten).
- Reconvention, f. T. eisch tegen den
eischer, m.; verdrag, dat men
op nieuw of weder maakt, n.
- Reconvoquer, v. a. weder bijeen
roepen.
- Recopier, v. a. herschrijven, we-
der afschrijven.
- Recoquillement, m. oprolling, om-
buiging, f.
- Recoquiller, v. a. oprollen, ombui-
gen; met lokken krullen (het
haar).
- se-, v. r. zich rollen of buigen.
- Recorder, v. a. zijns les herhalen
of overleeren; door getuigen la-
zen onderschrijven.
- son rôle, fa. zijns rol overden-
ken.
- se-, v. r. p. u. zich herinneren.
- avec qc. met iemand affpreken.
- Recommiger, v. a. weder verbeteren.
- Recors, m. T. hulpgenoot eens deur-
waarders, m.
- Recoucher, v. a. weder nederleg-
gen, weder te bed leggen of hel-
pen, verbedden.
- se-, v. r. weder te bed gaan
liggen.
- *Recondre, v. a. vernaaijen, we-
der toe of annaaijen.
- Recoupe, f. steengruis, n.; kornel
(de fijnste zemelen), f.
- Recoupement, m. T. inwerking van
elke laag steenen, waardoor een
muur van boven bijloopt of dun-
ner wordt, f.
- Recouper, v. a. hersnijden, weder
snijden; anders snijden; de kaar-
ten weder afnemen of couperen.
- Recoupette, f. T. zwarte korrel, f.
- Recourber, v. a. ombuigen, krom
buigen; verbuigen.
- *Recourir, v. n. weder loopen.
- à, zijne toevlugt nemen tot.
- *Recourir, v. a. p. u. T. achterha-
len, redden, verlossen, webr
krijgen.
- Recours, m. toevlugt, f.
- T. verhaal op iemand, n. ver-
goeding, f.
- Recourse, f. bijstand, dien men ie-
mand verleent om hem te ont-
zetten, m.
- Recouvrable, a. T. weder verkrijg-
baar.
- Recouvrement, m. wederkrijging,
herstelling, f.
- T. ontyang, m. of inzameling,
f. van 's lands penningen; dek-
stuk van eenig schrijnwerk, n.
- Recouvrer, v. a. weder krijgen,
weder bekomen.
- T. 's lands penningen ontyangen
of inzamelen.
- *Recouvrir, v. a. weder dekken, be-
dekken enz.
- Récréance, f. T. voorafbezitting,
f. of voorbezit, n. van eenig
goed, over welks eigendom nog
gepleit wordt.
- lettres de-, recredentie-brieven,
m. pl.
- Récréatif, ive, a. lustig, genoege-
lijk, vermakelijk.

Récréation, *f.* verlustiging, *f.* vermaak, *n.* uitspanning, *f.*
 Récrédentiaire, *m.* T. voorbezitter van een kerkelijk goed, *m.*
 Récréer, *v.* a. vermaken, verlustigen. *se.*, *v.* r. zich vermaken, eens uitspanning nemen.
 Récrément, *m.* T. kwade stoffen, die zich van het bloed afscheiden, *f.* pl.
 Récrémenteux, *euse*, wat het bloed als onzuiver uitscherpt.
 Récrementiel, *elle*, *a.* T. dreessemachtig.
 Récrépitr, *v.* a. blankoiten.
 Recruteur, *v.* a. hergraven, wedergraven.
 Recribler, *v.* a. weder ziften, overziften.
 Recrier, *se.*, *v.* r. uitroepen, uitschreeuwen.
-sur qc. over iets schreeuwen.
 Récrimination, *f.* wederbeschuldiging; wraak, *f.*
 Récriminier, *v.* a. zijnen aanklager weder beschuldigen, zich wreken.
 *Récrire, *v.* a. weder schrijven; beantwoorden.
 *Recroître, *v.* n. weder wasfen of groeijen.
se Recroqueviller, *v.* r. inkrimpen door droogte of hitte).
 Recrouter, *v.* a. weder vuil of morsig maken.
 Rectu, *ue*, *a.* vormgeid, afgemat, uitgemergeld.
m. vagewas, *n.*
 Recrue, *f.* nieuw aangeworven krijgsvolk, *n.* rekrut, *m.*; volkliging, rekrutering, *f.*
fig. fa. nieuweling, *m.*
 Recrutement, *m.* n. c. het aanwerven van krijgsvolk, *n.* rekrutering, *f.*
 Recruter, *v.* a. krijgsvolk aanwerven, rekruteren.
 Recta, *ad.* fa. regt toe, regt aan.
 Rectangle, Rectangulaire, *a.* T. regthoekig.
 Rectangle, *m.* T. regthoek, *m.* figuur van vier hoeken, *f.*
 Recteur, *m.* voormalig stadsbestuurder des Staats van Venetia; school-

voogd, rektor; opperste van een Jesuiten klooster, *m.*
 Rectification, *f.* T. zuivering, tweede overhaling, *f.*; regtgelijkmaking, *f.*
 Rectifier, *v.* a. verbeteren, herstellen.
 T. zuiveren, voor de tweede maal overhalen; regt, gelijk maken.
 Rectiligne, *a.* regtlijnig.
 Rectitude, *f.* regtheid; opregtheid, zuiverheid, vlekkeloosheid, *f.*
 Recto, *m.* eerste bladzijde, *f.*
 Rectoral, *ale*, *a.* dat tot eenen rektor behoort, rectoraal.
 Rectorat, *m.* ambt van eenen rektor, rectoraat, *n.*
 Rectorerie, *f.* p. u. bestuur van een kerspel, *n.*
 Rectum, *m.* T. regte darm, *m.*
 Reçu, *m.* beken-ontvangschrift, *n.* kwitantie, *f.*
 Recueil, *m.* kort begrip of verhaal, *n.* verzameling, *f.*
 Recueillement, *m.* afgetrokkenheid, innerlijke bespiegeling, *f.*
 *Recueillir, *v.* a. inzamelen, inoogsten; verzamelen, bijeen brengen; ontvangen, innemen; genieten, bezitten; bezit nemen. *se.*, *v.* r. in 't kort zeggen, kortelijk herhalen; zich tot de inwendige beschouwing begeben.
 Recueilleoir, *m.* T. wiel der lijndraaijers, *n.*
 *Require, *v.* a. herkeken, opkaken; ontlaten of week maken (de bergstof).
 Recuit, *m.* Recuite, *f.* T. oversmelting, overgloeijing (van metalen), *f.*
 Recuteur, *m.* leerjongen van eenen smelter, *m.*
 Recul, *m.* T. het achteruit of terug springen van een stuk geschut bij het afschieten, *n.*
 Reculade, *f.* terug achteruitwijking van eenen wagen, *f.*; terugsprong, *m.*
 Reculé, *ée*, *p.* et *a.* terug gescheven; ver afgelegen.

Reculée, f. fa. feu de-, fa. groot vuur, waarvoor men moet terug wijken, n.

Reculement, n. terug schuiving, terug wijking, f.; leeren borstband voor de koetspaarden om dezelve achteruit te halen, m.

Reculer, v. a. terug trekken, achteruit trekken; achteruit of terug springen (van geschut sprekende).

fig. uitvallen, vertragen, verschuiven.

v. n. terug gaan, terug treden, terug wijken.

fig. aarzelen, terug deinzen, terug keeren; uitvlugten zoeken.

te-, terug wijken, terug treden.

fig. aarzelen, terug wijken.

à Reculons, ad. terug, achterwaarts. fig. fa. achteruit.

Récupération, f. v. Emerfion.

te Récupérer, v. r. fa. zijne schade weder inhalen of vergoeden.

Recurer, v. a. weder schoon maken.

Recusable, a. verwerpelijk, ontzeggelijk.

Récusation, f. ontzegging, verwerping, f.

Récuser, v. a. ontzeggen, verwerpen, niet aannemen.

Rédacteur, m. opsteller, verkortter van eenig werk; schrijver van een dagblad, redacteur, m.

Rédaction, f. opstelling, verkorting, redactie, f.

Redan, m. T. vestingwerk met uit- en inspringende hoeken, n.

Redanser, v. a. et n. weder dansen, op nieuw dansen.

Rédarguer, v. a. et n. bestraffen, berispen, doorhalen.

Reddition, f. teruggave; overgave. -de compte, rekening, f. en bewijs, n. van eenen voogd over het bewind van het goed eens onmondigen.

Redébattre, v. a. op nieuw betwisten.

Redéclarer, v. a. op nieuw verklaren.

Redédier, v. a. weder inwijden.

*Redéfaire, v. a. weder ontdegn, weder los maken.

Redéjedner, v. n. op nieuw ontbijten.

Redélibérer, v. a. weder overleggen.

Redélivrer, v. a. wederom bevrjeden of verlossen.

Redemander, v. a. weder begeeren, terug eischen.

Redemeurer, v. a. weder wonen, voor de tweede maal wonen.

Redémolir, v. a. weder afbreken of slechten.

Rédempteur, m. verlosser, heiland, zaligmaker, m.

Rédemption, f. verlossing, zaligmaking, f.

-des captifs, lofing of slaking der gevangenen, f.

Redents, m. pl. afzetting in eenen muur, f.

Redépêcher, v. a. weder afvaardigen.

Redescendre, v. a. et n. weder af laten; weder afkomen of klimmen.

Redevable, a. schuldig, verschuldigd.

Redevance, f. T. jaarlijksche leenschatting aan eenen leenheer, f.

Redevancier, m. ière, f. leenman, m. leenvrouw, f. die het leenregt betaalt.

*Redevenir, v. a. weder worden.

Redévider, v. a. herwinden, wedet opwinden.

Redevoir, v. a. bij slot van rekening schuldig blijven.

Redhibition, f. T. koopvernietiging, f. onslag, m.

Redhibitoire, a. T. cas-, koopvernietigend geval, n.

Rédiger, v. a. opstellen, bij makender stellen, in orde stellen; kortelijk zamenvoegen, redigeren.

te Redimer, v. r. zich vrijkopen, bevrjiden.

v. a. n. c. vrij maken, bevrjiden.

Redingote, f. lange wijde overrok, reisrok, m.

*Redire, herzeggen, herhalen; verbreiden, ruchtbaar maken.

-à ou dans qc. berispen, beknibelen, op te zeggen hebben.

- Redifeur, m. *herzogger, herhaler; aanbreyger, verklikker, m.*
- Redistribuer, v. a. *weder uitdeelen.*
- Redistribution, f. *nieuwe uitdeeling, f.*
- Redie, f. *herzegging, herhaling, f.*
- Redompter, v. a. *weder bedwingen of temmen.*
- Redondance, f. *overtolligheid van woorden, f.*
- Redondant, ante, a. *overtollig (in woorden).*
- Redonder, v. n. *overtollig zijn (in woorden).*
- Redonner, v. a. *weder geven.*
v. n. *aanvallen, wederom op iets los gaan.*
fe-, v. r. fa. *zich weder overgeven.*
- Redorer, v. a. *weder vergulden.*
- Redoublement, m. *verdubbeling, vermeerdering, f.*
- Redoubler, v. a. *verdubbelen; vermeerderen; weder voederen.*
v. n. *zich verheffen, sterker worden.*
-de jambes, fa. *harder aanzetten, sterker gaan.*
- Redoutable, ad. *geducht, verschrikkelijk.*
- Redoute, f. *wijkfchans, redoute, f.; openbaar gemaskerd bal, n. redoute.*
- Redouter, v. a. *vreezen, duchten.*
- Rèdre, m. *groot haringnet, n.*
- Redressé, ée, a. fig. *trossch, opgeschikt.*
- Redressement, m. *weder regtmaking, f.*
fig. *herstelling, weder oprigting, f.*
- Redresser, v. a. *weder regt maken of buigen, weder in den vorm brengen; op den regten weg brengen; weder te regt brengen, te regt wijzen.*
-au jeu, fa. *iemand in het spel bedriegen.*
-les gants, de *handschoenen oprekken.*
fe-, v. r. *zich regt houden, het ligchaam regt dragen; zich weder oprigten.*
fa. *zich beteren.*
- Redresseur, m. T. *wroke, helper, m. fa. valsche speler, m.*
- Redresfoir, m. T. *buitsklopper, m. (zoo als de sinnegieters gebruiken).*
- Réductible, a. *die of dat tot zeer sijne deeltjes kan gebracht worden.*
- Réductif, ive, a. T. *scheidend, oplosfend (die of dat de gemengde lichamen tot hunnen eersten stand brengt).*
- Réduction, f. *serugbrenging tot den eersten stand; bedwinging, onderwerping; vermindering, reductie, f.*
T. *verjenging, verkleining; vergelijking; verandering, f.*
- *Réduire, v. a. *tot iets brengen, noodzaken, dwingen; bedwingen; scheiden, oplossen; verminderen; verkleinen, verjengen; (munten, maten en gewigten) gelijk maken; inkrimpen.*
-en qc. *veranderen in iets.*
-à qc. *tot iets brengen.*
fe-, v. r. à qc. *op iets uitloopen; zich bepalen; zich oplossen; verkoken, tot op eene zekere hoeveelheid verminderen.*
- Réduit, m. *afgezonderde plaats, f. verborgen hoek, m. plaatsje; verborgen fchansje, n.*
- Réductif, ive, a. T. *herhalend.*
- Réduplication, f. T. *herhaling eener lettergreep, f.*
- Réédification, f. *weder opbouwning, f.*
- Réédifier, v. a. *weder opbouwen.*
- Réel, elle, a. *werkelijk, wezenlijk, waarachtig, reëel.*
T. *zakelijk, reëel.*
m. *goed gangbaar geld, n.*
- Rééligibilité, f. n. c. *geschiktheid om op nieuw verkozen te worden, f.*
- Rééligible, a. n. c. *geschikt om op nieuw verkozen te worden.*
- Réellement, ad. *waarlijk, wezenlijk, daadlijk, zakelijk.*
- Reér, v. n. *schreeuwen gelijk het rosse wild doet als het ritfig is.*
- Refaconner, v. a. *weder in 't fatsoen brengen.*

*Réfaire, v. a. et n. weder maken; versfellen, vermaken; herffellen; op nieuw aanvangen.

fe., v. r. weder bekomen, nieuwe krachten krijgen.

Réfait, m. spel op nieuw, n.

T. nieuw gewigs van een hert, n.

Réfaucher. v. a. weder of op nieuw afmaaten.

Réfection, f. verbetering, herffelling, f.; maaltijd (in kloosters), m.

Réfectoire, m. eetzaal of eetkamer in een klooster, f.

Réfectorieer, m. ière, f. tafeldeker, m. tafeldekker, f. (in een klooster).

Réfond, m. T. mur de-, scheidmuur, m.

bois de-, hout, dat gespleten kan worden, n.

Réfondoir, m. T. buigijzer, n.

Réfondre, v. a. weder spijten, in de lengte doorzagen.

Référé, m. T. berigt, verslag, n.

Référendaire, m. overdrager, aanbrenger in het gerichtshof, m.

Référer, v. a. p. u. (à qc.) toe betrekken, toe brengen.

-le choix à q. iemand de keuze laten.

-le ferment, den eed op iemand terug schuiven.

v. n. T. berigt of verslag doen.

fe., v. r. toe betrekken of gebragt worden; zich gedragen naar.

Réfermer, v. a. weder toemaken of sluiten.

Réferer, v. a. weder beslaan (van paarden sprekende).

Réfêter, v. a. eenen feestdag op nieuw vieren.

Réfeuiller, v. a. T. dubbele blinden voor een venster enz. maken.

Réfeuillure, f. T. dubbele blinden, f. pl.

Rélicher, v. a. weder insteken, inslaan; (voegen) wederom bestricken.

Réfiger, v. a. weder doen stollen.

fe., v. r. weder stollen, dik worden.

Réfin, m. T. fijnste spaansche wol; f.

Réfixer, v. a. weder hard of vast maken.

Réflatter, v. a. weder aanhalen of vleijen.

Réfléchi, a. overlegd, doordacht; overlegend.

T. verbe-, terugbrengend werkwoord, n.

Réfléchir, v. a. et n. terug werpen, terug stuiten, affralen, terug kaatsen; overwegen, overpeinzen, overdenken.

Réfléchissant, ad. terug stuitend, terug kaatsend.

Réfléchissement, m. terugstuiting; affraling, terugkaatsing, f.

Réfléter, m. T. weerschijs, m. (in eene schildorij).

Réfléter, v. a. T. het licht op een ander ligchaam doen terug vallen.

Réfleures, m. T. tweede soort van spaansche wol, f.

Réfleurer, v. n. weder bloeijen, herbloeijen.

Réflexe, a. T. ingebogen, ingekeerd of omgezet.

Réflexibilité, f. wederschijsbaarheid, f.

Réflexible, a. wederschijsbaar, terugkaatsend.

Réflexion, f. terugkaatsing; overdenking, overweging, overpeinzing, f.

Réfluer, v. n. terug vloeijen.

Réflux, m. ebbe, f. wedervloed, m.

Réfondre, v. a. T. goed maken, vergoeden.

Réfondre, v. a. vergieten, herffmelten.
fig. geheel omwerken, verbeteren.

Réfonte, f. om- of overffmelting; herffieting, f.

Réforger, v. a. herffmeden, weder ffmeden.

Réformable, a. herffelbaar, hervormbaar.

Réformateur, m. trice, f. herffsteller, hervormer, m. herffsteller, hervormer, f.

Réformation, f. hervorming, verbetering, refformatie, f.

- Réforme**, verbetering, herstelling; kerkverbetering, reformatie; afschaffing; afdanking (van krijgsvolk); verandering van leefwijze, f.
- T. hervormde, gereformeerde gemeente, f.
- Réformé**, ée, a. verbeterd, veranderd; gereformeed.
- officier-, officier, die uit den dienst is en halve soldij trekt, m.
- m. gereformeerde; geestelijke, die naar den verbeterden regel leeft, m.
- Réformer**, v. a. hervormen, verbeteren, veranderen, reformeren.
- les troupes, troepen afsdanken.
- les monnoies, (de munten) verslaan of verschroeven.
- Reformer**, v. a. weder beschaven, vervaardigen.
- Refouetter**; v. a. weder geeselen.
- Refouiller**, v. a. weder of op nieuw doorzoeken.
- Refouler**, v. a. weder, op nieuw vollen.
- la marée, T. tegen den stroom of den vloed opvaren.
- v. n. T. weder afspoelen.
- Refouloir**, m. T. stampen, aanzetter, m.
- Refourbir**, v. a. weder schoon maken.
- Refournir**, v. a. weder voorzien.
- Réfractaire**, a. ongehoorzaam, wederspannig.
- Réfracter**, v. a. T. de stralen breken, ombuigen of krommen.
- Réfraction**, f. T. de breking, ombuiging of kromming van stralen, refractie, f.
- Refrain**, m. T. slotvers, slotrijm, n.
- se **Refranchir**, v. r. T. weder ligt worden (van schepen sprekende).
- Réfrangibilité**, f. T. breekbaarheid der lichtstralen, f.
- Réfrangible**, a. T. straalbrekend.
- Refrapper**, v. a. weder slaan.
- Réfrayer**, v. a. T. het aardewerk met de vingers glad wrijven.
- Réfréner**, v. a. beteugelen, bedwingen.
- Réfrigérant**, ante, a. T. verkwikkend, verkoelend.
- Réfrigérant**, Réfrigératif, m. T. verkoelend geneesmiddel, n.
- Réfrigérant**, m. T. koelvat, n.
- Réfrigératif**, ive, ad. verkoelend.
- Réfrigération**, f. T. verkoeling, f.
- Réfringent**, ente, a. T. een straalbreking veroorzakend.
- ***Re`rire**, v. a. weder in boten enz. ophakken.
- Refriser**, v. a. weder opruilen.
- Refrogné**, Renfrogné, ée, a. stuursch, gemelijk.
- Refrognement**, Renfrognement, m. stuursch, onvriendelijk gelaat, n.
- se **Refrogner**, Renfrogner, v. r. een stuursch, onvriendelijk gelaat aannemen, zuur zien.
- Refroidir**, v. a. verkoelen, koud maken.
- v. n. et se-, v. r. verkoelen, koud worden.
- fig. verflaauwen, verminderen.
- Refroidissement**, m. verkoeling, afkoeling, f.
- fig. verflaauwing, verkoeling, f.
- Refrotter**, v. a. herwrijven, weder wrijven.
- Refuge**, m. toevlugt, schuilplaats, f.
- Réfugié**, ée, p. et a. gevlugt.
- m. vlugteling, m.
- m. pl. menschen, die uit inzicht van den goddienst hun vaderland verlaten, m. pl.
- se **Réfugier**, v. r. vlugten, zijne toevlugt nemen.
- ***Refuir**, v. n. T. wegloopen, vlugten (van wild sprekende).
- Refuite**, f. T. schuilplaats, daar het wild zich verschuilt als het gejaagd wordt, vlugt van het wild; list van het wild om aan de honden te ontsnappen, f. z gat, dat te diep geboord is, n.
- fig. uitvlugt, f.
- Refus**, m. weigering, f. weigerend antwoord, n.
- cerf de-, driejarig hert, n.
- Refuser**, v. a. weigeren, ontzeggen, afzeggen, afslaan.
- v. n. T. niet willen vallen (van schepen sprekende).

- fe-, v. r. qc. zich iets onthouden of weigren.
- à qc. zich aan eene zaak onttrekken, zich van iets onthouden; wederstaan.
- Réfution, f. T. -de dépens, vergoeding, uitkeering (der onkosten). f.
- Réfutation, f. wederlegging, f.
- Réfuter, v. a. wederleggen.
- Regagner, v. a. herwinnen, wederwinnen; weder krijgen; zich weder in eene plaats begaven, waaruit men vertrokken is.
- Regain, m. nagras, etgroen, n.
T. het overtollige aan eenen steen of stuk hout, n.
- Régale, m. gastmaal, goed onthaal, vreugdefeest, n.
- Régalade, f. fa. boire à la-, lustig drinken.
- Régale, m. T. regaal (zekere toon in het orgelspel).
- Régale, f. regt, dat de Koning van Frankrijk had, om de inkomsten der openstaande bisdommen en aartsbisdommen te trekken, en de geestelijke ambten, die in dien tijd kwamen open te vallen, te vergeven, n.
- Régale, a. eau-, soort van sterk water, dat het goud vloeibaar maakt, n.
- Régalement, m. verdeling, hoofdschatting, gelijkmaking, f.
- Régaler, v. a. wel onthalen, trakteren.
T. eene hoofdschatting verdelon; gelijk maken.
fa. onthalen, vermaken.
- Régaleur, m. T. die eene plaats gelijk maakt, n.
- Régalien, a. m. droit-, regt, dat de hooge Overheid heeft om iets te doen, n.
- Régaliste, m. bezitter van een geestelijk ambt, dat hem bij den openstand van een bisdom enz. vergeven is, n.
- Regard, m. aanzien, gezigt, n.
blik, aanblik, m.
T. tegenstrik, n.; bezigtigplaats der bronnen, f.
- Regardant, m. fa. beschouwer, aanschouwer, kijker, m.
- Regardant, ante, a. fa. nauw toeziende.
- Regarder, v. a. et n. zien, aanzien, aanschouwen; bazien, beschouwen; bemerken, aanmerken; ergens op uitzien, het gezigt op iets hebben; betreffen, aangaan, raken.
- Regarnir, v. a. weder opmaken of sterffen.
- Regayer, v. a. hennep hekelon.
- Regayoir, m. hekel, m.
- Regayure, f. werk, het geon in den hekel blijft, n.
- Regeler, v. n. weder vriezen.
- Régence, f. regentschap, n.; regering, f.; tijd van onderwijs in eene latijnsche school, m.
- Régénérateur, m. n. c. hersteller, m.
- Régénérateur, trice, a. n. c. hersteller.
- Régénération, f. wedergeboorte, f.
T. nieuwe voortbrenging, f.
n. c. herstelling, f.
- Régénérer, v. a. weder baren.
n. c. herstellen.
fe-, v. r. T. op nieuw voortgebragt worden.
- Régens, m. leermeester (in eene latijnsche school); regent, m.
- Régent, m. ente, f. a. regerend.
- Régenter, v. a. et n. (in eene latijnsche school) leeren of onderwijzen.
fig. fa. beheerschen, den meester spelen.
- Regermer, v. a. weder uitspruiton.
- Régicide, m. koningsmoorder; koningsmoord, m.
- Régie, f. T. bestuur, bewind van zekere inkomsten (voornamelijk van den Staat enz.), n.
- Regimbemens, m. het achteruitslaan van paarden enz., n.
- Regimber, v. n. achteruitslaan.
fig. niet willen gehoorzamen, weerspannig zijn.
- Régime, m. leefregel, m. diëet; oppergezag in een klooster; bestuur, n. regering, f.

- Régiment, m. hoop krijgsvolk, m. regiment, n.
- Région, f. landstreek, f. landschap, gewest, n.
- à Régione, T. tegen over.
- Régir, v. a. regeren, bestuuren.
- Régistréur, m. bewindsman, opzichter, m.
- Régistratre, m. bewaarder der protokollen of registers, m.
- Régistrateur, m. registreerder, m.
- Registre, Regitre, m. register, protokol; kladboek, n.
- de baptême, de mort, doop. doodboek, n.
- d'orgue, register (van een orgel), n.
- d'imprimeur, register (van de boekdrukkerij sprekende), n.
- Registrar, Regitrer, v. enregisterer, inschrijven, opschrijven, registreren.
- Règle, f. liniaal, n.
- fig. regel, m. voorschrift, rigtsnoer, n. orde, f.
- T. regel eener monniks orde, m.
- T. règles, pl. maandfondsen, m. pl.
- Réglé, ée, p. et a. gelijnd, geliniseerd.
- fig. regelmatig, ordelijk; bepaald, vastgesteld.
- papier-, gelijnd papier, n.
- Règlement, m. inzetting, instelling, f. reglement.
- T. beslissing; grenscheiding, f.
- Réglément, ad. regelmatiglijk, ordelijk.
- Réglémentaire, a. n. c. de instellingen of inzettingen betreffende.
- Régler, v. a. aflijnen, linieren.
- fig. rigten, stellen, in orde brengen; matigen, bepalen; inrigten; bestemmen, voorschrijven.
- se-, v. r. sur qc. zich naar iets schikken.
- Réglet, m. T. liniaal, n.; dikke spaan, dien de letterzeters suschan de letters bij de hoofddeelingen steken, m.
- Réglette, f. T. spaan, waarmede de zeters de letteren uit de zetbaak op de galci zetten, m.
- Régleur, m. lijnentrekker, liniederder, m.
- Régliste, f. zoot hout, n.
- Régloir, m. T. liniederstok, m.; likhout (der schoenmakers), n.
- Réglure, f. getrokken lijnen, f. pl.
- Régnant, ante, a. regerend.
- Règne, m. regering, f.
- être en-, fig. regeren.
- du- de, fa. onder de regering van.
- Régner, v. a. regeren, heerschen; zich uitstrooken.
- Régnicole, m. geboren inwoner van een rijk, m.
- Regonflement, m. wederkeering der wateren, als zij geëuit worden, f.
- Regonfier, v. n. wederkeeren, terugvloeijen (van water sprekende).
- Regorgement, m. het overloopen, overvloeijen (van vloeibare lichamen), n.
- Regorger, v. n. overloopen, overvloeijen.
- fig. in overvloed bezisten.
- de qc. fa. iets vol-op hebben.
- Regouler, v. a. fa. toefnaauwen; tot afkeer toe verzadigen.
- Regouûter, v. a. weder proeven.
- Regrat, m. kramerij, slechts koopmanschap, f.
- Regratter, v. a. weder krabben.
- v. n. kramerij doen, met de kleine maat verkoopen.
- fig. fa. meer aanrekenen dan men voor ingekochte waren betaald heeft, schagcheren.
- Regratterie, f. kramerij, penningskoopmanschap, f.
- Regrattier, m. idre, f. hij of zij, die bij de kleine maat verkooft, m. en f. kleine kramer, m.
- fig. knibbelaar, m. knibbelaaster, f.
- Regresser, v. a. weder enten of grifselen.
- Regrèr, m. T. regt van weder in een geestelijk ambt te komen, dat men gewisfeld, of daar men afstand van gedaan had, n.
- Regret, m. ongenoegen, verdriet, hartsaar, berouw, leedwezen, n.
- pl. klagten, f. pl.

- à-, ad. *ongaarne, met onwil.*
 Regrettable, a. *beklagelijk, betreurenswaardig.*
 Regretter, v. a. *beklagen, betrouwen, rouwig zijn; misfen.*
 Reguinder, v. a. *weder ophijschen of ophalen.*
 T. *boven de wolken opvliegen (van valken sprekende).*
 Régulariser, v. a. n. c. *regelen, inrijsen.*
 Régularité, f. *regelmatigheid, geregeldheid; waarneming van eenen klooster-regel, f.*
 Régule, m. T. *kleine gewigten aan een uurwerk, n. pl.*
 Régulier, ière, a. *regelmatig, geregeld; aan eenen ordens-regel verbonden.*
 clergé-, *geestelijke, die tot eene orde behoort, m.*
 Régulièrement, ad. *geregeld, ordelijk; gewoonlijk, gemeenlijk.*
 Réhabilitation, f. *herstel in den vorigen staat, w.*
 Réhabiliter, v. a. *in eenen vorigen staat herstellen.*
 Rehacher, v. a. *weder hakken.*
 Rehanter, v. a. *weder verkeeren of omgaan.*
 Rehaussement, m. *verhooging, f.*
 fig. *des monnois &c. verhooging der munten enz. f.*
 Rehausser, v. a. *verhoogen.*
 Rehaus, m. pl. T. *hoogfels, w. pl. verhooging van verwe in eene schilderij, f.*
 Reheurter, v. a. *weder kloppen of aankloppen, weder stooten.*
 Rejaillir, v. n. *springen, ontspringen, uitspatten; terug stuiten.*
 fig. *terug vallen of komen.*
 Rejaillissement, m. *het springen, ontspringen, uitspatten; terug stuiten, n.*
 Rejaunir, v. a. *weder geel maken.*
 v. n. *weder geel worden.*
 Rejer, m. *uitspruitsel (van eenen boom), n.*
 T. *overbrenging van eene schatting of rekening; verwerping, f.*
 Rejetable, a. *verwerpelijk.*

- Rejeteau, m. *luifeltje, afsdakje aan een venster, n.*
 Rejeter, v. a. *weder werpen; terug werpen; uitswerpen, weder van zich geven; uitspuwen, overgeven; uitspruiten, uitschieten.*
 T. *overdragen.*
 fig. *verwerpen, verachten, afkeuren.*
 ·la faute sur q. *iemand ergens de schuld van geven of opleggen.*
 Rejeteur, m. n. c. *die iets verwerpt, m.*
 Rejeton, m. *uitspruitsel, n. spruit, f. (van eenen boom).*
 fig. *spruit, f. nakomeling, m.*
 Rejetonner, v. a. *de spruiten of uitspruitsels wegnemen.*
 Réimposer, v. a. *weder opleggen (eene schatting).*
 Réimposition, f. *weder oplegging (eener schatting), f.*
 Réimpression, f. *herdruk, tweede druk (van een boek), m.*
 Réimprimer, v. a. *(een boek) herdrukken.*
 Rein, m. Reins, *nier, f.; nieren, lendenen, f. pl.*
 pousser l'épée dans les-, *van nabij vervolgen.*
 Reine, f. *koningin, f.*
 Reine claude, f. *soort van sappige pruim, f.*
 -des prés, f. *boksbaard, m. (zokere plant).*
 Reincte, f. *koningsappel, m. renet.*
 Réinfecter, v. a. *weder besmetten.*
 Réinstaller, v. a. *weder instellen of inhuldigen.*
 Reinté, éc. a. *breed van lijf of schoft (van jagthonden sprekende).*
 Reintégrande, Réintégration, f. *herstelling in 't bezit van eenig goed of van eenig ambt, f.*
 Réintégrer, v. n. T. *in het bezit herstellen.*
 ·dans les prisons, *wederom gevangen zetten.*
 Réinterroger, v. a. *wederom onderfragen.*
 Réinviter, v. a. *weder noodigen.*

*Rejoindre, v. a. weder bij één of zamen voegen.

-q. iemand inhalen, achterhalen.

se-, v. r. weder bij een of bij mekaar komen.

Rejointoyer, v. a. T. de voegen weder toeftrijken.

Rejouer, v. a. weder spelen.

Réjoui, e, m. et f. gros-, fa. vrolijk baas, m. vrolijk hart, n.

Réjouir, v. a. verheugen, verblijden; veryrolijken.

se-, v. r. zich verheugen of verblijden, vrolijk zijn.

Réjouissance, f. vreugde, vrolijkheid, blijdschap, f. vermaak, n.

Réjouissant, ante, a. veryrolijkend, vermakelijk.

Réitération, f. herhaling, f.

Réitérer, v. a. herhalen, hervatzen.

Reître, a. Rêtre, m. (weleer) duitse ruiter, m.

vicux-, oude knaap, die op alle looze streken is afgeregt, m.

Rejurer, v. a. n. c. weder vonnissen, op nieuw uitspraak doen.

Relâche, m. het ophouden, n.; rust, verkwikking, uitspanning, f.

Relâche, f. T. haven, daar een schip genoodzaakt wordt in te loopen, f.

Relâché, ée, p. et a. slap, losgelaten, ontspannen.

fig. ongerogeld, ongebonden.

Relâchement, m. verslapping, ontspanning; slapheid; ontlasting, verzachting; loslating (der gevangenen); verkwikking, f.

fig. ongerogeldheid, ongebondenheid, f.

Relâcher, v. a. et n. ontspannen, loslaten; toegeven, matigen; loslaten (de gevangenen).

T. op eens veilige plaats voor anker liggen.

se- l'esprit, v. r. zijnen geest eenige uitspanning geven.

Relais, m. versche paarden, n. pl. of jagthonden, m. pl.; wisselplaats, f.

T. tuschenruimte, welke de tapijtwerker tuschen twee kleuren enz. laat, f.; bedekte weg onder aan den wal, tuschen den wal ende gracht, m. être de-, fa. ledigen tijd hebben.

Relaisé, a. m. T. vermoed, afgejaagd (van hazen sprekende).

Relancer, v. a. T. weder opjagen. fig. iemand opzoeken; sterk doorhalen, spijstig bejegenen.

Relaps, apse, a. et m. f. weder afvallige (in den godsdienst), m. en f.

Relargir, v. a. weder wijder of ruimer maken.

Relatif, ive, a. opzigtelijk, betrekkelijk.

Relation, f. opzigt, n. betrekking, f.; verhaal, verslag, bericht, n.; gezetlijke voordragt; kennis, gemeenschap, f.

Relationdre, m. p. u. reisbescrijver, m.

Relativement, ad. opzigtelijk, betrekkelijk.

Relaxation, f. T. verslapping, ontspanning; loslating, f.

Relaxé, ée, a. T. verslapt, ontspannen.

Relâxer, v. a. T. (gevangenen) loslaten.

Relayer, v. a. in den arbeid verpozen.

v. n. van paarden verwisselen, versche paarden nemen.

se-, v. r. uitrusten, zich verscheren.

Relégation, f. verbanning uit de stad, enz. f.

Reléguer, v. a. verbannen, uitbannen.

se-, v. r. zich geheel afzonderen.

Relent, m. duffe lucht, muffigheid, f.

Relevailles, f. pl. kerkgang (eener kraamvrouw), m.

Relevé, ée, a. weder opgeraapt; opgestaan; opgehaald, gehoogd, verhoogd.

fig. aanzienlijk; hoog, verheven, edel.

Relevé, m. T. *het afnemen en weder opleggen van een hoefijzer; zoodanig hoefijzer zelve, n.*
 -de compte, *uittrekfel uit eene rekening, n.*
 n. c. *het boven gezegde.*
 Relevée, f. *kraamvrouw, die haren kerkgang gedaan heeft, f.*
 T. *namiddag, m.*
 Relèvement, m. *weder oprigting, opzigting, f.*
 Relever, v. a. *opheffen, opnemen, weder oprigten, ophelpen; verhoogen, verheffen; aflossen; bestraffen, berispen; weder ophalen, vernieuwen (oude twisten); opbeuren, aanmoedigen.*
 T. *vrijspreken.*
 -un vaisseau, *een schip weder vlot maken.*
 -un appel, *voor hoogere vreeschaar beroepen, voor hoogeren regter betrekken.*
 -un défaut, *het verlorene spoor weder vinden.*
 v. n. T. *uit het kraambed opstaan, den kerkgang doen.*
 -d'une maladie, *opkomen, genezen worden (van eene ziekte).*
 -d'une perte, *een verlies herstellen.*
 se-, v. r. *weder opstaan.*
 fig. *het hoofd wederom opbeuren, zich van geleedene schaden of verliezen herstellen.*
 Reliage, m. *de binding, f. of het kuipen van een vat, n.*
 Relief, m. *vlak verheven beeldwerk, n.; verhevenheid, f.*
 fig. *room, luister, m. aanzien, n.*
 T. *leenverheffing, f.; bevel tot uitbetaling der achterstallige soldij van eenen officier, n.*
 pl. *overgeschotene brokken, n. pl.*
 Relien, m. T. *grof gestoten en ongezigt buskruit, n.*
 Relier, v. a. *weder binden, herbinden; (een boek) inbinden; (een vat) binden of kuipen.*
 Relieur, m. *boekbinder, m.*
 Religieusement, ad. *godsdienstig; getrouwelijk, nauwkeuriglijk.*

Religieux, euse, a. *godsdienstig; godvruchtig, aandachtig; nauwgezet, nauwkeurig; tot eene gesselijke orde behoorend.*
 Religieux, m. *monnik, kloosterbroeder, m.*
 Religieuse, f. *non, kloosterzuster, f.*
 Religion, f. *goddienst, m. religie, f.; monniks orde; maltheserorde, f.*
 mettre en-, *in het klooster stellen.*
 se faire une- de, *zich iets tot een' heiligen pligt rekenen.*
 -du ferment, f. *heiligheid van den eed, f.*
 surprendre la- de, *misleiden, bedriegen.*
 Religionnaire, m. et f. *gereformeerde, m. en f.*
 Relimer, v. a. *hervijlen, overvijlen.*
 fig. *beschaven.*
 Reliquaite, m. *heiligkas of reliquiekas, waarin eenige overblijffels der heiligen bewaard worden, f.*
 Reliquat, m. *overschot, n.*
 Reliquataire, m. *schuldenaar van het overschot eener rekening, m.*
 Relique, f. *heiligdom, overblijffel eens heiligen, n. reliquie, f.*
 *Relire, v. a. *herlezen, weder overlezen.*
 Reliure, f. *band van een boek, m.; het inbinden, n.*
 Relocation, f. *verdrag, waarbij men iets pandswijze bekomt met vrijheid van loskoopig of wederkoopig, n.*
 Reloger, v. n. *weder gaan wonen, eene oude woning wederom betrekken.*
 Relouage, m. *rijtijd der haringen, m.*
 Relouer, v. a. v. *fous louer, weder huren of inhuren.*
 *Reluire, v. n. *blinken, schitteren, fonkeren, glans geven.*
 fig. *uitblinken, uitmunten.*
 Reluisant, ante, a. *blinkend, glinsterend, schitterend.*
 Reluquer, v. a. fa. *bekijken; van ter zijde aanzien.*

Reluster, v. a. *weder glansen, nieuwen glans geven.*
 Reïtute, f. n. c. *herlezing, overlezing, f.*
 Remâcher, v. a. *herkaauwen. fig. herkaauwen, weder overdenken.*
 Remaçonner, v. a. *(een muurwerk) weder opmetselen.*
 Remander, v. a. *weder ontbieden of doen komen; weder berigten of laten weten.*
 Remanger, v. a. *weder eten.*
 Remaniement, m. *weder behandeling, betassing; verbetering, f. T. het overbrengen van een klein formaat in een grooter of van een groot in een kleiner, n.*
 Remanier, v. a. *weder behandelen, betasten of bevoelen; verbeteren. T. van een klein in een grooter, of van een groot in een kleiner formaat overbrengen.*
 Remarchander, v. a. *op nieuw dingen.*
 Remarcher, v. n. *weder gaan, weder trekken.*
 Remarier, v. a. *weder uithuwelijken of uitrusten. f. c., v. r. hertrouwen, zich weder in den echt begeven.*
 Remarquable, a. *aanmerkelijk, merkwaardig; aanzienlijk, voortreffelijk, uitmunsend.*
 Remarque, f. *aanmerking, opmerking, f.*
 Remarquer, v. a. *weder teekenen of merken; aanmerken, opmerken, acht geven, gadeslaan.*
 Remarqueur, m. *aanteekenaar, m. T. vogel, die op de jacht de patrijzen waarneemt, n.*
 Remasquer, v. a. *weder vermoemen.*
 Remballer, v. a. *weder inpakken, herpakken.*
 Remarquement, *weder inscheping, f. fig. weder inwikkeling of inslating, f.*
 Rembarquer, v. a. *weder inschepen of inladen.*

fe-, v. r. *zich weder inschepen, wederom aan boord gaan. fig. zich weder inwikkelen of inlaten.*
 Rembarrer, v. a. *in den baard varen, den mond snoeren.*
 Remblai, m. *aanvulling, gelijkmaking met aarde, f.*
 Remblaver, v. a. *weder bezaaijen.*
 Remblayer, v. a. *met aarde aanvullen.*
 Remboitement, m. *het weder zetten of inzetten van een lid, dat verrekt of verstuikt is, n.*
 Remboister, v. a. *een verrekt of verstuikt lid weder zetten of inzetten.*
 Rembourment, m. *weder vulling (met haar of scheerwol).*
 Rembourrer, v. a. *weder vullen of opvullen (met haar of scheerwol).*
 Rembourfable, a. *wederbetaalbaar.*
 Rembourfement, m. *wedergoing, wederbetaling, f.*
 Rembourfer, v. a. *het verschieten geld terug geven, weder betalen. fig. fa. -un soufflet, &c. fa. een' klap om de ooren geven.*
 Rembrafer, v. a. *weder ontsteken of doen branden.*
 Rembrasfer, v. a. *weder omhelzen of omarmen.*
 Rembruni, a. *air-, fig. fa. droevig of donker aanzien, n.*
 Rembrunir, v. a. *T. bruiner maken, nog eens bruineren. fig. verdonkeren; bedroeven.*
 Rembrunissement, m. *T. overbruingering, f.*
 Rembûchement, m. *T. verschuiling van het hart in zijn leger, f.*
 Rembûcher, v. r. *T. zich weder in zijn leger begeven (van hereten sprekende).*
 Remède, m. *T. geneesmiddel, middel, n. remedie, f.; klisteer, f. fig. hulpmiddel, n. raad, m.*
 Remédier, v. n. *helpen, te regt brengen, raad schaffen.*
 Remeil, m. *T. bronwater, waarin de snippen zich in den winter gaarne ophouden, n.*
 Remêler, v. a. *weder mengen; weder verschieten (van kaarten sprekende).*

Rémémoratif, *ive*, a. *herinnerend*, dat der gedachtenis waardig is.
 Rémémorer, *v. a. p. u.* *herinneren*, indachtig maken.
 Remenée, *f. T.* boog boven eens deur of boven een venster, *m.*
 Remener, *v. a.* weder brengen of geleiden.
 Remercier, *v. a.* danken, bedanken; afwijzen; asdanken, den zak geven.
 Remerciment, *m.* dank, *m.* dankzegging, *f.*
 Réméré, *m. T.* waasting, wederkoopig (van een verkocht goed), *f.*
 Remetteur, *m.* die geld overmaakt of remitteert, *m.*
 *Remette, *v. a.* weder op zijne plaats leggen, stellen, zetten enz.; herstellen; weder ter hand stellen, overgeven, overleveren; overdragen, overlaten; uitsstellen; vergeven, kwijtschelden.
 -un bras, *weder inzetten.*
 -les péchés, &c. *de zonden vergeven.*
 -à, *uitsstellen tot.*
 -à demain, &c. *tot morgen uitsstellen.*
 T. *geld door wisselbrieven overmaken*, remitteren.
 se-, *v. r.* zich weder op zijne plaats zetten enz.
 fig. (de), *herstellen*, *weder bekomen (van)*, iets hervatten.
 -qc. *zich iets herinneren of to binnen brengen.*
 Reamebler, *v. a.* *weder met huisraad voorzien of meubileren.*
 Réminiscence, *f.* *weder herinnering*, *f.*
 Remis, *p. et a.* *weder op zijne plaats gelegd of gezet*; *uitgesteld*, *verschoven*; *hersteld*, *opgekomen*; *vergeven*, *kwijtgescholden.*
 Remise, *f.* *uitsstel*, *m.* *verschuiving*, *opschorting*; *vermindering*, *f.* *afslag*, *m.*
 T. *overgemaakt geld*, *n.* *remise*; *schuil- of russplaats der patrijzen*, *f.*

carrosse de-, *f.* *remise*, *m.* *haarkeers*, *f.*
 Rémissible, *a.* *vergeeflijk.*
 Rémission, *f.* *vergeving*, *kwijtschelding*, *f.*; *het schenken van vergiffenis of genade*; *n.*; *ontlating*, *vermindering*, *f.*
 Rémissionnaire, *m.* *die genadebrieven verkregen heeft*, *m.*
 Remmailouter, *v. a.* *weder bakeren of opbakeren.*
 Remmancher, *v. a.* *ergens een nieuw hecht of handvatfel aan maken.*
 Remmener, *v. a.* *weder terug brengen of voeren.*
 Remolade, *f.* *paardezalf*, *f.*; *mengsel van opgewarmden kest*, *n.*
 Remolar, *m.* *opzigter over de riemen eener galsi*, *m.*
 Remole, *f.* *draaikolk*, *maalstroom (in zee)*, *m.*
 Remollieüt, *ente*, Remollitif, *ive*, *a. T.* *verzachtend*, *weekmakend.*
 Remontant, *m. T.* *hangend stuk van eenen draagband*, *n.*
 Remonte, *f.* *nieuw paard*, *dat men eenen ruiter geeft*, *remonteerpaard*, *n.*
 Remonter, *v. n.* *weder opklimmen*, *opstijgen*, *opgaan*, *opvaren*; *terug gaan*; *treden*, *vloeijsen*; *hooger klimmen.*
 -un cavalier, *la cavalerie*, &c. *met nieuwe paarden voorzien.*
 fig. -plus haut, *hooger opklommen.*
 -à qc. *tot iets opklimmen.*
 v. a. *weder opwaarts brengen*, *dragen*, *trekken*, *enz.* *met nieuw houtwerk voorzien*, *opmaken.*
 T. (schoenen) *verzelen*; *weder in malkander doen of zetten*; *weder optrekken*; (*een zakuurwerk*) *opwinden*; (*een snaarspeelbuig*) *stellen.*
 Remontrance, *f.* *verzoek*, *n.* *bode*; *vermaning*, *aanmaning*, *f.* *raad*, *m.*
 Remontrer, *v. a.* *weder toonen*, *voordragen*, *voor oogen stellen*; *weder onderwijzen of onderrigten.*
 Rémora, *m.* *Rémora*, *f.* *oponthoud*, *n.* *hindernis*, *f.*; *soort van zeevisch*, *m.* *remora.*

Remordre, v. a. weder bijten; berispen, bestraffen; wroegen, knagen.

Remords, m. wroeging, knaging, f.

Remorque, f. T. het boegseren, nasselen (van een schip), n.

Remorquer, v. a. T. boegseren, op sleeptouw nemen (een schip).

à Rémotis, fa. bij zijde, ter zijde.

Remoucher, v. a. weder snuiten.

*Remoudre, v. a. hermalen.

*Réoudre, v. a. weder slijpen.

Remouiller, v. a. weder nat maken of bevochtigen.

Rémouleur, m. scharenlijper, m.

Remous, m. doodwater, zog, w. zuiging van het water achter het roer van een voortslepend schip, f.

Rempaquement, m. het pakken der haringen, n.

Rempaqueteur, v. a. weder inpakken, verpakken.

Rempailler, v. Empailler.

Rempement, m. T. bewalling, f.

se Remparer, v. r. zich versterken of verschanssen.
fig. zich tegen iets voorzien of wapenen.

Rempart, m. wal, m. schans, f.
fig. voormuur, m. balwerk, n.

Remplaçant, m. n. c. die eens anders plaats vervult, substitut, m.

Remplacement, m. plaatsvervulling, remplacering; weder uitzetting of belegging van geld, f.

Remplacer, v. a. iemands plaats vervullen, remplaceren; eenig geld weder uitzetten of beleggen.

Remplage, m. vulling, aanvulling, opvulling, f.

Rempli, m. opnaaisel, n.

Remplier, v. a. inleggen, inslaan (eene stofte).

Remplir, v. a. vullen, opvullen, aanvullen; vervullen, volbrengen; voltallig maken; bezetten; (kant) digten of verstellen.
fig. bekleeden, bedienen.

Remplissage, m. vulling, opvulling, aanvulling, f.; het digten of verstellen (van kant), n.

T. middel-stem, f.; plaatsvervuller, m.

Remplisseuse, f. die de kant digt, versfelt of vergrondt, f.

Remploi, m. het weder uitzetten, beleggen van geld, n.

Remployer, v. a. weder of op nieuw gebruiken.

Remplumer, v. a. met nieuwe pen-nen voorzien (een klavercimbaal of cimbel).
se, yerveelen, nieuwe vedren krijgen.
fig. opkomen, rijk worden.

Rempocher, v. a. weder in den zak steken.

Rempoisonnement, m. bepoting van eenen vijver, f.

Rempoisonner, v. a. weder visch in eenen vijver potten.

Remporter, v. a. weder wegdragen of medenemen; winnen, verkrijgen, behalen.

Remprisonner, v. a. weder gevangen zetten.

Remprunter, v. a. (geld van iemand) weder lenen.

Remuage, m. omschudding, opschudding, verschietsing, f.

Remuant, ante, a. woelachtig, woelig, onrustig.

Remue-ménage, m. het uitstrekken uit eens woning, n.
fig. onrust, verwarring, wanorde, f.

Remuement, m. beweging; opdelving (der aarde), f.
fig. beweging, beroerte, opschudding, f. opstand, m.
der terres, omgraving, omspitting der akkers, f.

Remuer, v. a. bewegen, verroeren; opruygen; emroeren, omgraven, omspissen; oproerig maken, in opstand brengen.
ciel et terre, hemel en aarde bewegen, alle zijne krachten inspannen.
un enfant, een kind vershonon en weder opbakeren.
la terre, de aarde omgraven of omhalen.

- Rémémoratif, *ive*, a. *herinnerend*, dat der gedachtenis waardig is.
- Rémémorer, v. a. p. u. *herinneren*, indachtig maken.
- Remenée, f. T. *hoog boven eens deur of boven een venster*, m.
- Remener, v. a. *weder brengen of geleiden*.
- Remercier, v. a. *danken, bedanken; afwijzen; afsdanken, den zak geven*.
- Remerciement, m. *dank, m. dankzegging*, f.
- Réméré, m. T. *waasting, wederkoopning (van een verkocht goed)*, f.
- Rémetteur, m. *die geld overmaakt of remitteert*, m.
- *Remette, v. a. *weder op zijne plaats leggen, stellen, zetten enz.; herstellen; weder ter hand stellen, overgeven, overleveren; overdragen, overlaten; uitsstellen; vergeven, kwijtschelden*.
-un bras, *weder inzatten*.
-les péchés, &c. *de zonden vergeven*.
-à, *uitsstellen tot*.
-à demain, &c. *tot morgen uitsstellen*.
T. *geld door wisselbrieven overmaken, remitteren*.
se-, v. r. *zich weder op zijne plaats zetten enz.*
fig. (de), *herstellen, weder bekomen (van), iets hervatten*.
-qc. *zich iets herinneren of te binnen brengen*.
- Remeubler, v. a. *weder met huisraad voorzien of meubileren*.
- Réminiscence, f. *weder herinnering*, f.
- Remis, p. et a. *weder op zijne plaats gelegd of gezet; uitgesteld, verschoven; hersteld, opgekomen; vergeven, kwijt gescholden*.
- Remise, f. *uistfel, n. verschuiving, opschorting; vermindering*, f. *afslag*, m.
T. *overgemaakt geld, n. remise; schuil- of rustplaats der patrijzen*, f.

- carrosse de-, f. *remise, m. huursess*, f.
- Rémisibile, a. *vergeefflijk*.
- Rémision, f. *vergeving, kwijtschelding*, f.; *het schenken van vergiffenis of genade*, n.; *ontlating, vermindering*, f.
- Rémissionnaire, m. *die genadebrieven verkregen heeft*, m.
- Remmailloter, v. a. *weder bakeren of opbakeren*.
- Remmancher, v. a. *ergens een nieuw hecht of handvatfel aan maken*.
- Remmener, v. a. *weder terug brengen of voeren*.
- Rémolade, f. *paardezalf*, f.; *mengelmoes van opgewarmden kest*, n.
- Remolar, m. *opzigter over de riemen eener galei*, m.
- Remole, f. *draaikolk, maalstroom (in zee)*, m.
- Remollieut, ente, Remollitif, *ive*, a. T. *verzachtend, weekmakend*.
- Remontant, m. T. *hangend stuk van eenen draagband*, n.
- Remonte, f. *nieuw paard, dat men eenen ruiter geeft, remonteerpaard*, n.
- Remonter, v. n. *weder opklimmen, opstijgen, opgaan, opvaren; terug gaan; treden, vloeijen; hooger klimmen*.
-un cavalier, la cavalerie, &c. *met nieuwe paarden voorzien*.
fig. -plus haut, *hooger opklimmen*.
-à qc. *tot iets opklimmen*.
v. a. *weder opwaarts brengen, dragen, trekken, enz. met nieuw houtwerk voorzien, opmaken*.
T. (schoenen) *verzelen; weder in malkander doen of zetten; weder optrekken; (een zakuurwerk) opwinden; (een snaarspeeltuig) stellen*.
- Remontrance, f. *verzoek, n. bede; vermaning, aanmaning, f. raad*, m.
- Remontrer, v. a. *weder toonen, voordragen, voor oogen stellen; weder onderwijzen of onderrigten*.
- Rémora, m. Rémore, f. *oponthoud, n. hindernis*, f.; *soort van zeevisch*, m. remora.

Remordre, v. a. weder bijten; be-
rispen, bestraffen; wroegen,
knagen.

Remords, m. wroeging, knaging, f.

Remorque, f. T. het boegferen, na-
slepen (van een schip), n.

Remorquer, v. a. T. boegferen, op
sleepsouw nemen (een schip).

à Rémotis, fa. bij zijde, ter zijde.

Remoucher, v. a. weder snuiten.

*Remoudre, v. a. hermalen.

*Rémoudre, v. a. weder slijpen.

Remouiller, v. a. weder nat maken
of bevochtigen.

Rémouleur, m. scharenslipper, m.

Remous, m. doodwater, zog, n.
zuiging van het water achter
het raer van een voortzeilend
schip, f.

Rempaquement, m. het pakken der
haringen, n.

Rempaqueter, v. a. weder inpak-
ken, verpakken.

Rempailler, v. Empailler.

Remparement, m. T. bewalling, f.

se Remparer, v. r. zich versterken
of verschanzen.
fig. zich tegen iets voorzien of
wapenen.

Rempart, m. wal, m. schans, f.
fig. voormuur, m. bolwerk, n.

Remplaçant, m. n. c. die eens an-
ders plaats vervult, substitut, m.

Remplacement, m. plaatsvervulling,
remplacering; weder uitzetting of
belegging van geld, f.

Remplacer, v. a. iemands plaats
vervullen, remplaceren; eenig
geld weder uitzetten of beleg-
gen.

Remplage, m. vulling, aanvulling,
opvulling, f.

Rempli, m. opnaaisel, n.

Remplier, v. a. inleggen, instaan
(eens stoffe).

Remplir, v. a. vullen, opvullen,
aanvullen; vervullen, volbren-
gen; voltallig maken; bezetten;
(kant) digten of verstellen.
fig. bekleeden, bedienen.

Remplisfage, m. vulling, opvulling,
aanvulling, f.; het digten of
verstellen (van kant), n.

T. middel-stem, f.; plaatsver-
vuller, m.

Remplisfeuse, f. die de kant digt,
verfelt of vergrondt, f.

Remploi, m. het weder uitzetten,
beleggen van geld, n.

Remployer, v. a. weder of op nieuw
gebruiken.

Remplumer, v. a. met nieuwe pen-
nen voorzien (een klavercimbaal
of cimbel).
se-, yerveeren, nieuwe vedren
krijgen.
fig. opkomen, rijk worden.

Rempocher, v. a. weder in den
zak steken.

Rempoissonement, m. bepoting van
eenen vijver, f.

Rempoissonner, v. a. weder visch
in eenen vijver potten.

Remporter, v. a. weder wegdragen
of medenemen; winnen, verkrij-
gen, behalen.

Remprisonner, v. a. weder gevan-
gen zetten.

Remprunter, v. a. (geld van ie-
mand) weder leenen.

Remuage, m. omschudding, opschud-
ding, verschieting, f.

Remuunt, ante, a. woelachtig, woel-
lig, onrustig.

Remue-ménage, m. het uittrekken
uit eene woning, n.
fig. onrust, verwarring, wan-
orde, f.

Remuement, m. beweging; opdel-
ving (der aarde), f.
fig. beweging, beroerte, opschud-
ding, f. opstand, m.
-der terres, omgraving, omspit-
ting der akkers, f.

Remuer, v. a. bewegen, verroeren;
opruigen; omroeren, omgraven,
omspitten; oproerig maken, in
opstand brengen.
-ciel et terre, hemel en aarde be-
wogen, alle zijne krachten in-
spannen.
-un enfant, een kind verschonen
en weder ophakeren.
-la terre, de aarde omgraven of
omhalen.

- une médaille &c. T. eenen goddenpenning herfstempelen.
- Reniable, a. dat men niet gaarne bekennen wil.
- Renieinent, m. verlooehening, verzaking, f.
- Renier, v. a. verlooehenen, verzaken; (zijn geloof enz.) afzweren.
- Renieur, m. godverlooehenaar, godverzaker, godslasteraar, m.
- Reniffler, v. n. opsnuiyen, het vocht in den neus ophalen.
fig. fa. besnuffelen, naauwkeuriglijk bekijken.
- Renifflerie, f. het opsnuiyen, ophalen van het vocht in den neus, n.
- Renifleur, m. euse, f. snotsneus, hij of zij, die het vocht in den neus ophadt, m. en f.
- Reniveler, v. a. T. weder met het meesnoer affpassen.
- Renne, f. rendier, m.
- Renoircir, v. a. weder zwart maken.
- Renom, m. eer, achting, f. goede naam, m.
- Renommé, ée, a. vermaard, beroemd, befaamd.
- Renommée, f. eer, beroemdheid, vermaardheid; faam (zeker godin bij de dichters), f.
- Renommer, v. a. faire-, vermaard, beroemd of befaamd maken.
fe. de q. v. r. zich uitdrukkelijk op iemand beroepen.
- Renonce, f. T. kleur, welke men mist als er gespeeld wordt, f. renons.
- Renoncement, m. verzaking, verlooehening, f.
- Renoncer, v. n. van iets affgaan.
T. eens kleur in het spel missen, verzaken,
v. a. q. iemand verlooehenen, niet erkennen voor.
- Renonciation, f. verzaking of affstand (van eenen boedel enz.)
- Renoncule, f. ranonkel, m. (zeker bloem).
- Renovation, f. Renouement, m. fig. vernieuwing, hernieuwing, f.
- Renouée, f. verkenngras, n. dutzenaknoop (zeker kruid).
- Renouer, v. a. weder binden, weder aanknoopen; verstuikte leden weder zetten.
fig. vernieuwen, hervatten.
v. n. wederom verzoenen.
- Renoueur, m. euse, f. hij of zij, die verstuikte leden weder zet, m. en f. ledezetter, m. ledezetter, f.
- Renouveau, m. fa. lente, f. voorjaar, n.
- Renouveler, Renouveler, v. a. vernieuwen, weder doen herleyen, weder ophalen.
fe., v. r. weder voor den dag komen, vernieuwd worden.
- Renouvellement, m. vernieuwing, f.
- Renfignement, m. aanwijzing, f. berigt, v.
- Renfemencer, v. a. herzaaijen, weder bezaaijen.
- Rentamer, v. a. weder opsniijden; (eens raden) hervatten.
- Rentasfer, v. a. weder ophoopen, op hoopen zetten.
- Rente, f. rente, f. jaarlijksch inkomen, n.
-viagère, lijfrente, f.
-rachable, lesrente, f.
- Renté, ée, a. rijk, die vole jaarlijkse renten en inkomsten heeft.
- Renter, v. a. met eens rente of een jaarlijksch inkomen begiftigen.
- Renterrer, v. a. weder begraven.
- Rentier, m. ière, f. rentier, m. hij of zij, die jaarlijkse renten of inkomsten trekt, m. en f.
- Rentoiler, v. a. weder met linnen voorzien.
T. een oude schilderij op nieuw doek lijmen.
- Renton, Rentou, m. vouw, f. naad, m.
- Rentonner, v. a. weder tonnen, weder in de ton doen.
- Rentrainer, v. a. mode slopen.
- *Rentraire, v. a. stoppen, aan mekander naaijen.
- Renraiture, f. stopping, f. stopnaad, m.
- Renrant, a. m. T. angle-, binnenwaarts gaande heek, m.

Rentrayer, m. euse, f. kleer- of lakenstopper, m. stopper, f.

Rentrée, f. weder intrading, f.

T. wederopening eener geregtelijke vergadering, f.; kaarten, welke men (in het spel) heeft ingekocht, f. pl.

Rentrer, v. n. weder binnen gaan, weder in komen.

T. (in het spel) kaarten inkoop-
pen.

fig. terug komen (tot zijnen
plicht enz.)

Renvahir, v. a. weder overweldigen.

Renveloper, v. a. weder ompakken, herpakken.

Renvenermer, v. a. verslimmeren, verergeren.

fe-, v. r. slimmer, erger worden.

à la Renverse, ad. achter over, op den rug.

Renversemens, m. omkeering, om-
werping, omflooting, f. het om-
vallen, n.

fig. omkeering, f. verval, be-
derf, n.; wanorde, f.

T. het overbrengen der lading
van een schip in een ander, n.

Renverser, v. a. omwerpen, omfloo-
ten, omschudden; onder elkan-
der werpen; omkeeren; met ge-
weid ter aarde werpen.

fig. over hoop werpen, slaan; in
wanorde brengen, het onderste
boven keeren.

T. de lading van een schip in
een ander overbrengen.

fe-, v. r. omvallen, achter over
vallen; in wanorde geraken.

Renvi, m. hooger inleg op eens
kaart tegen een' anderen spe-
ler, m.

Renvier, v. n. hooger inleggen dan
een ander speler.

Renvoi, m. terugzending; terug-
werping; afdanking; verwijzing
(naar een boek of geschrift);
weigering, f.

Renvoyer, v. a. weder zenden; to-
rug zenden; wegzenden, afdan-
ken; verwijzen (naar een boek

of geschrift); terug werpen; af-
wijzen.

Réorganisation, f. n. c. weder insig-
ting, réorganisatie, f.

Réorganiser, v. a. n. c. weder in-
richten, réorganiseren.

Réordination, f. T. weder inwij-
ding, f.

Réordonner, v. a. T. weder bevelen.

Repaire, m. leger of hol van wilde
dieren, n.

fig. roofter, n. schuilplaats
van struikrovers enz., f.

Répaisir, v. a. weder verdikken.

*Repaire, v. n. voedsel nemen,
eten.

v. a. fig. spijzen, voeden.

fe-, v. r. fig. de qc. zich voo-
den, zich bezig houden met...

Repaître, v. Repêtrir.

Répande, v. a. storsen, uitgieten;
uitstrooijen, verspreiden.

fe-, v. r. overloopen; zich ver-
spreiden; zich uitlaten.

Répandu, p. et a. fort-, zeer be-
kend,

Réparable, a. verbeterlijk, herstel-
baar.

Réparateur, m. behouder, herstel-
ler, m.

Réparation, f. verbetering, herstel-
ling, reparatie; vergoeding, f.

Réparer, v. a. verbeteren, herstel-
len, repareren.

fig. weder inhalen (den tijd);
weder goed maken.

-une étoffe, eens stoffe weder op-
maken.

-une médaille, eenen ouden ge-
denkpenning vernieuwen.

Répartition, f. T. weder verschijning;
eener star of ster, f.

Reparler, v. a. weder spreken, op-
nieuw spreken.

Reparoitre, v. n. weder verschij-
nen, weder voor den dag komen.

Repartie, f. antwoord, bescheid, n.

*Repartir, v. a. et n. antwoorden,
bescheid geven.

v. n. wederom vertrekken of
afreizen.

Répartir, v. a. weder verdeelen;
uitdeelen.

- Répartition, f. *verdeeling*, *omdeeling*, *repartitie*, f.
- Repas, m. *maaltijd*, m.
- Repasier, v. n. *weder overgaan*, *weder overvaren*, *weder voorbijgaan*, *varen of rijden*.
v. a. *onzetten*, *op den steen witten*; *strijken*, *pletten of plat slaan*; *polijsten*.
fig. *herdenken*, *overleggen*, *overwegen*; *overzien*, *beschaven*.
fa. *herhalen*, *weder opzeggen*.
- Repaver, v. a. *weder bestraten of bevelaan*.
- Repayer, v. a. *weder betalen of voldoen*.
- Repêcher, v. a. *weder vissen of uivissen*.
- Repeigner, v. a. *weder kammen*, *overkammen*.
- *Repeindre, v. a. *weder schilderen*, *overschilderen*.
- Repondre, v. a. *weder hangen*.
- Repenser, v. n. *herdenken*, *overdenken*, *overwegen*.
- Repentance, f. *berouw*, n. *boetvaardigheid*, f.
- Repentant, ante, a. *die berouw heeft*, *boetvaardig*.
- Repenti, p. et a. *berouw hebbende*.
- Repenties, f. pl. ou filles-, *zaker klooster voor vrouwen*, *welke een slecht leven geleid hebbende*, *aldaar boete doen*.
- Te*Repentir, v. r. *berouw*, *leadwizen hebben*.
- Repentir, m. *berouw*, *leadwizen*, n. *boetvaardigheid*, f.
- Repercer, v. a. *weder doorboren of doorsteken*.
- Repercussif, ive, a. T. *terug drijvend*, *naar binnen drijvend*.
- Répercussion, f. T. *terugdrijving*, *injing*; *wederschijs*, *wederglans*, *wederslag*, m. *wedersluiting*, f.
- Répercuter, v. a. T. *naar binnen drijven of jagen*; *wederom doen sluiten*, *afstralen*.
- Reprendre, v. a. *weder verliezen*.
- Repère, m. T. *merkstecken*, n.
- Répertoire, m. *zaakregister*, n.; *verzameling*, f.
- Repefer, v. a. *herwegen*, *weder overwegen*.
- Répétailler, v. a. fa. *tot vervelens toe herhalen*.
- Répéter, v. a. *herhalen*; *weder opzeggen*, *repeteren (eene rol)*; *wedereischen*.
-des témoins, T. *getuigen weder verhooren*.
- Répétiteur, m. *leermeester*, *die de leerlingen oefent in het geen zij onder andere meesters leeren*, *repetitor*, m.
T. *wedereischer*, m.
- Répétition, f. *herhaling*; *opzegging bij zich zelven van een toneelspek dat men spelen zal*, *repetitie*, f.
T. *wedereiseling*, f.; *het verhooren van getuigen*, n.
- Repétrir, v. a. *weder kneden*.
- Repeuplement, m. *weder bevolking*, *weder bezetting met volk*, f.
- Repeupler, v. a. *weder bevolken*; *aenen vijfar wederom van rijk voorzien*.
- Repic, m. *groote trek in het piketspel die negentig doet*, m.
faire-, fig. fa. *eenen grooten trek spelen*.
- Répit, m. *uittstel*, n. *verlenging van tijd*, f. *respit*.
- Replacer, v. a. *weder plaatsen of op zijne plaats zetten*.
- Replaidir, v. a. et n. *weder pletten of bepleiten*.
- Replanchéier, v. a. *weder bezolden*, *met nieuwe planken vloeren*.
- Replanter, v. a. *wederplanten*, *verplanten*.
- Replâtrage, m. *weder bepleistering*, *overpleistering*, f.
fig. *schijnmiddel*, n.
- Replâtrer, v. a. *weder bepleisteren of overpleisteren*.
fig. fa. *weder goed maken*.
- Replet, ète, a. *vet*, *dik*, *zwaarlijvig*.
- Réplétion, f. *vetheid des lichaams*, *zwaarlijvigheid*, f.
- Repleuvair, v. n. *weder regenen*.
- Repli, m. *voow*, f. *omslag*, m.

- pl. kronkelwegen, m. pl.
fig. het verborgenste deel, w.
diepte, geheimenis, f.
- Replier, v. a. weder vouwen, op-
of toevouwen.
T. terug trekken.
fe-, v. r. in malkander kronke-
len.
fa. zich in vele bogten wringen.
- Réplique, f. wederantwoord, n. na-
dere beantwoording, f.; ant-
woord, bescheid, n.
T. herhaling der oktaven, f.
- Répliquer, v. a. et n. antwoorden,
te gemeet voeren.
- Replisfer, v. a. weder plooijen of
in de plooi zetten.
- Replonger, v. a. weder indompelen.
fig. wederom tot iets vervallen,
zich wederom dompelen in...
- Repollr, v. a. weder overpolijsten,
glad maken.
fig. beschaven.
- Repolon, m. T. halve wending, f.
- Répondant, m. borg; voorstander
eener openbare stelling in de ge-
hoorzaal van eene Hoogeschool, m.
- Répondre, v. a. antwoorden, ant-
woord geven.
v. n. beantwoorden; wederleg-
gen; overeenkomen, gelijk
zijn; zich uitstrekken tot.
-de qc. voor iets instaan; borg
blijven.
- Répons, m. tegenzang, m. het geen
gewoonlijk na de eerste vroeg-
lessen in de Roomsche kerk ge-
zongen wordt.
- Réponse, f. antwoord, n.
- Reportage, m. N. grond- of erfcijs, t.
in de halve tienden bestaande, f.
- Reporter, v. a. wederbrengen; over-
brengen, overdragen, verklikken.
- Repos, m. rust, stilte, f.; vrede,
m. gerustheid, f.; slaap, m.
T. rustpunt, n.; rustplaats, f.
- Reposée, f. T. leger, n. rustplaats
der wilde dieren, f.
- Reposer, v. a. nederleggen, laten
rusten.
v. n. rusten, liggen.
fig. slapen; rust nemen.
fe-, v. r. uitrusten.

- fig. -sur qc. op iemand vertrou-
wen, zich op iemand verlaten.
- Reposoir, m. rustplaats, f.; rust-
altaar, n.
- Repos, m. soort van mortel, om-
harde vloeren te maken, m.
- Répoufer, v. a. zoodanigen mortel
tot het maken van harde vloeren
enz. gebruiken.
- Repousant, ante, a. terugstoosend,
affschrikkend.
- Repousément, m. afwering, terug-
drijving, f.
- Repouster, v. a. afweren, terug-
drijven, terug jagen, terug stoo-
ten.
fig. afwijzen, terug stooten.
v. n. op nieuw nitbotten of uit-
loopen; stooten (van schietge-
weer sprekende).
- Reposoir, m. T. drevel, m. drieff-
ijzer, n.; tandentrekker; steen-
houwers beitel, m.
- Repréhensible, a. berispelijk, be-
straffelijk, strafbaar.
- Représension, f. berisping, bestraf-
sing, f.
- *Reprendre, v. a. hernemen, her-
vatten, weder nemen of krijgen;
antwoorden, bescheid geven; ber-
rispen, bestraffen.
v. n. weder worstelen krijgen of
schieten; toenaaijen.
fe-, v. r. zich weder suiten;
zich bezinnen.
- Repreneur, m. fa. berispen, vister, m.
- Représailles, f. pl. wederwraak, ge-
lijke vergelding, f. représailles.
ufer de-, fig. met gelijke munt
betalen.
- Représentant, m. vertegenwoordi-
ger, plaatsbekleeder, represen-
tant, m.
- Représentatif, ive; a. vertoonend,
verbeeldend, afbeeldend.
- Représentation, f. eerbiedig ver-
toog, n.; vertooning, verbeef-
ding, afbeelding; schilderij, f.
- Représenter, v. a. voorstellen, af-
beelden; voor oogen stellen, aan-
wijzen, te voorschijn brengen;
vertegenwoordigen, representeren.
fe-, v. r. zich voorstellen.

- Répressif, ive, a. n. c. *stakend, strengend, beteugelend.*
 Repréter, v. a. *weder leenen of te leen geven.*
 Reprier, v. a. *weder bidden; op zijne beurt noodigen.*
 Réprimable, a. *wat beteugeld of gestuis kan worden.*
 Réprimande, f. *bestrafing, berisping, f. verwijt, n.*
 Réprimander, v. a. *bestrafen, berispen.*
 Réprimer, v. a. *terug houden, stuiten, bedwingen, beteugelen.*
 Reprise, f. *herneming, wederweg-neming; herovering, weder be-magtiging, f.; ontjaagd of herno-men schip, n.; hervatting, ver-zoeging; verbetering, f.*
 T. *nader rechtvervolg, n. her-vatting; nieuwe proeve van hetzelfde gemunt stuk gelds; hervatting (van een muzijk-stuk), f.*
 Repriser, v. a. *weder schatten.*
 Réprobation, f. *verwerping, f.*
 Reprochable, a. *strafbaar.*
 T. *verwerpelijk.*
 Reproche, m. *verwijt, n. bestraf-fing, f.*
 T. *verwerping van getuigen, f.*
 Reprocher, v. a. *verwijten.*
 T. *getuigen verwerpen of afkeu-ren.*
 re-, v. r. *zich verwijten.*
 Reproductible, a. *dat wederom kan voortgebragt worden.*
 Reproduction, f. *nieuwe voortbren-ging of voortplanting, f.*
 *Reproduire, v. a. *weder voorsbran-gen.*
 *Repromettre, v. a. *weder beloven.*
 Réprouvé, ée, a. *verworpen.*
 m. *hooswicht, slecht, goddeloos mensch, m.*
 Reprouver, v. a. *weder bewijzen.*
 Réprouver, v. a. *verwerpen, af-keuren.*
 Reptile, a. *kruipend.*
 m. *kruipend gedierse, n.*
 Républicain, m. *sine, f. republi-kein, m. republikeinsche vrouw, f. republikeinsgezinde, m. en f.*
- Républiqueinment, ad. n. c. *op eene republikeinsche wijze.*
 Républiqueiniser, v. a. n. c. *republi-keinsch maken.*
 Républiqueinisme, m. n. c. *gehech-heid aan de republikeinsche re-gering of denkwijze, f.*
 République, f. *gemeenebest, n. vrije staat, m. republiek, f.*
 -des lettres, f. *gemeenebest der letteren, n. geleerde we-reld, f.*
 Répudiation, f. *verstooting eener echte vrouw, f.*
 Répudier, v. a. *(eene echte vrouw) verstooten.*
 T. *une succesion, van eene er-fenis affhand doen.*
 Répugnance, f. *wedrzin, afkeer, m.*
 Répugnant, ante, a. *tegenstrijdig, afkeurig.*
 Répugner, v. n. *tegenstrijden, we-derstreven, strijdig zijn.*
 Repulluler, v. n. *weder uithouten of uitspruiten.*
 Répulif, ive, a. T. *terugdrijvend.*
 Répulsion, f. T. *terugdrijving, f.*
 Repurger, v. a. *weder zuiveren; een zuiverend geneesmiddel we-der ingeven.*
 Réputation, f. *gerucht, n.; roem, m. eer, f. goede naam, m.*
 Réputer, v. a. *houden, achten, schatten.*
 Requétable, a. T. *dat verzocht of geëischt kan of moet worden.*
 Requérant, ante, a. *hij die een ver-zoekschrift inlevert.*
 *Requérir, v. a. *verzoeken, aan-zoeken; vorderen, eischen; we-der halen, wederom halen.*
 Requête, f. *smeekschrift. n. fa. verzoek, n. bede, f.*
 Requéter, v. a. *weder opzoeken, weder oppoeren.*
 Requiem, m. T. *zielmis, f.*
 Requin, m. *zeevisch van een' ver-sindenden aard, m. haat, f.*
 Requinquer, v. r. fa. *zich op-schikken, optooijen.*
 Requin, m. T. *vijsde penning van het vijsde deel der waarde van eenig leengoed, m.*

- Réquiser, v. a. weder uitrusten of toerusten.
- Requis, isf, p. et a. gezocht, noodzakelijk, begeerd; vereischt.
- Requise, f. être de-, zeer gezocht of schaars te bekomen zijn.
- Réquisition, f. verzoek, n. begeerte, bede, f.
n. c. opeifching van wegen den Staat, requisitie, f.
- Réquisitionnaire, m. n. c. jeugmensch. die tot den dienst is opgeroepen, m.
- Réquisitoire, m. T. geregtelijke verandering, f. eisch, m.
- Réscindant, m. T. Verzoekschrift om iets te vernietigen, n.
- Rescinder, v. a. T. te niet doen, vernietigen.
- Rescilion, f. T. te niet doening van een geschrift, f.
- Rescisoire, m. T. akte van vernietiging, f.
- Rescription, f. schriftelijk bevel om zekere som aan den toonder te betalen, n.
- Rescrit, m. T. pauselijk bevel; schriftelijk antwoord of besluit van eenen vorst, n.
- Réseau, m. klein net (van zijde of garen); netwerk, n.
- Réteda, m. reseda (zeker kruid), f.
- Réferuation, f. voorbehouding, f.
- Réserve, f. voorbehouding, uitzondering; achterhoede, reserve; achterhoudendheid, behoedzaamheid, bescheidenheid, f.
se tenir sur la-, op zijne heede blijven.
à la-, ad. behalve, mitgenomen.
en-, ad. ter zijde, in voorraad.
sans, ad. zonder bepaling.
- Réservé, ée, a. achterhoudend; behoedzaam, voorzigtig.
- Réserver, v. a. voorhouden; terug houden; bewaren, sparen, ter zijde leggen.
se-, v. r. qc. zich iets voorhouden, reserveren.
- Réservoir, m. waterbak; vijver, m.
- Résidant, ante, a. woonachtig, woneend, residerend.
- Résidence, f. verblijf, n. woning, woonplaats, residentie, f.; residentie, n.
T. hef, heffe, f. grondsoep, n.
- Résidens, m. verblijfhouder van eenigen Vorst of Staat, resident, m.
- Résider, v. a. wonen, zijn verblijf hebben, resideren.
- Résidu, m. overblijffel, overschot, n.
- Résignant, m. die een geestelijk ambt aan een' anderen afstaat, m.
- Résignataire, m. die, aan wien men een geestelijk ambt afstaat of overdraagt, m.
- Résignation, f. het afstaan of nederleggen van een ambt, n.; onderwerping, geiatenheid, f.
- Résigner, v. a. van een ambt afstaan.
se-, v. r. zich onderwerpen.
- Résiliation, f. T. geregtelijke vernietiging van een verdrag enz., f.
- Résilier, v. a. T. geregtelijk vernietigen.
v. n. terug treden.
- Résilir, v. n. T. weigeren om aan eene befofte of aan een beding te voldoen.
- Résine, f. harst, m.
- Résineux, euse, a. harstachtig.
- Résipiscence, f. bekeering, wederkeering tot een beter leven, f.
- Résistance, f. wederstand, tegenstand, m.
- Résister, v. a. wederstaan, wederstand bieden; zich verzeisen; withouden.
- Résixième, m. T. zesde penning van het zesde deel, m.
- Résolu, ue, p. et a. stout, vrijzigtig; besloten; opgelost; bepaald, vastgesteld; onthouden.
- Résolvant, ante, a. oplosfend.
m. oplosfend geneesmiddel, n.
- Résoluble, a. dat opgelost kan worden.
- Résolument, ad. onbeschroomd, regt uit, rond uit.
- Résolutif, ive, a. oplosfend, ontbindend.
- Résolution, f. oplosfing, ontbinding; besluit, n. resolutie; standvastigheid, kloekmoedigheid, f.

- Resolutoire, a. T. *opheffend, vernietigend.*
- Résonnance, f. *weérklank, weergalm, m.*
- Résonnant, ante, a. *sterk klinkend, weergalmend.*
- Résonnement, m. *klank, galm, m.*
- Résonner, v. n. *klinken, geluid geven, weergalmen.*
- *Résoudre, v. a. *oplossen, ontbinden; ophessen, vernietigen; besluiten, resolveren.*
v. n. *besluiten, een besluit nemen.*
T. *verdrijven (een gezwel).*
se-, v. r. *opgelost of onbonden worden; besluiten, vaststellen, een besluit nemen.*
- Résous, p. et a. *opgelost.*
- Respect, m. *eerbied, m. ontzag, aanzien, n. hoogachting, f.*
- Respectable, a. *aanzienlijk, eerwaardig, respektabel.*
- Respecter, v. a. *ontzien, eerbiedigen, respekteren.*
fig. *verschoonen.*
se-, v. r. *zich zelyven eeren, zich behedzaam gedragen.*
- Respectif, ive, a. *wederzijdsch, onderling, respektief.*
- Respectivement, ad. *van wederzijden, van beide kanten, respektiefelijk.*
- Respectueusement, ad. *eerbiediglijk, mbt eerbied.*
- Respectueux, euse, a. *eerbiedig, onderdanig.*
- Respirable, a. *dat men kan inademen.*
- Respiration, f. *ademhaling, ademing, f.*
- Respirer, v. n. *ademen, adem halen; inademen.*
fig. *wederom tot zich zelyven komen, incht scheppen; ergens naar haken.*
- Resplendir, v. n. *glinsteren, blinken, schitteren, fonkeren.*
- Resplendissant, ante, a. *blinkend, glinstorend, schitterend, fonkerend.*
- Resplendissement, m. *sikking, schittering, fonkering, f.*

- Responsabilité, f. n. C. *verantwoordelijkheid, f.*
- Responsable, a. *verantwoordelijk.*
- Responsif, ive, a. T. *dat een antwoord behelst.*
- Responsion, f. T. *penningen, die een ridder van zijne kommanderij aan de orde moet uitkeeren, m. pl.*
- Resfac, m. *branding, f. het aanslaan der golven, n.*
- Resfacrer, v. a. *weder inwijden of huldigen.*
- Resfigner, v. a. *weder aderlaten.*
- Resfaisir, v. a. *weder vatten of aantasten.*
se-, v. r. *wederom bemagtigen.*
- Resfaluer, v. a. *weder groeten.*
- Resfasfer, v. a. *overziften (meel, dat niet wel gebuild is).*
fig. *nog eens overloopen of overzien.*
- Resfaut, m. *vooruitsteking (van een gebouw), f.*
- Resfauter, v. a. *vooruitsteken.*
- Resfêcher, v. a. *weder droogen.*
- Resfeller, v. a. *weder zadelen.*
- Resfemblance, f. *gelijkenis, gelijkheid, overeenkomst, f.*
- Resfemblant, ante, a. *gelijkend.*
- Resfembler, v. n. *gelijken, gelijk zijn, overeenkomen.*
se-, v. r. *malkander gelijken, met elkander overeenkomen.*
- Resfemeler, v. a. *verzolen.*
- Resfemer, v. a. *weder zaaijen.*
- Resfenti, a. T. v. *Prononcé.*
- Resfentiment, m. *smars, f. gevoel, n.; herinnering; wraak, f.*
- *Resfentir, v. a. *gevoelen, gevoelig zijn.*
se-, v. r. *de qc. zich over iets gevoelig betoonen; zich over iets zoeken te wreken; opbreken, gevoel van iets hebben.*
- Resfepage, Recépage, m. T. *besnijdning eener zuil, f.*
- Resfêper, Recéper, v. a. *besnijden (eene zuil).*
- Resfèrement, m. *toesluiting; beklemdheid, f.*
- Resferrer, v. a. *naauwer maken, weder zamen trekken, toetrekken, vaster binden, in een drien-*

dringen; weder insluiten; verstoppen.
 fig. *naauwer insluiten, bepalen; verkorten.*
 fe., v. r. *naauwer worden, inkrimpen, zich soesluiten.*
 fig. *wat inslikken.*
 fa. *zuiniger leven.*

Resif, Récif, m. *onder water verborgene klippen, f. pl.*

Resfort, m. *veér (aan enig kunstwerk); veérkracht, f.*
 fig. *drijfveér, f.*
 T. *gebied, regtsgebied, resfort, n.*
 du. *de, tot iemands vak behoorend.*
 en *dernier-, ten uiterste, voor het hoogste regt.*

***Resfortir, v. n.** *weder uitgaan.*

Resfortir, v. n. *à onder een regtsgebied behooren.*

Resfortisant, ante, a. *onderhoorig, onder een regtsgebied behoorend.*

Resfouder, v. a. *weder aan malkander maken of solderen.*

Resouree, f. *hulpmiddel, middel om zich te redden, n. hulp, haep, f. uitweg, m.*
 fa. *faire-, te baat nemen.*

fe. ***Resfouvenir, v. r.** *zich herinneren of te binnen brengen.*
 v. l. *il m'en souvient, ik breng mij dat te binnen.*

Resfouvenir, m. *herinnering, gedachtenis, f. aandenken, n.*

Resluage, m. *zweeting, f.*
 T. *smelting, scheiding (der metalen), f.*

Resfuer, v. n. *zweeten (van steenen en muren sprekende).*
 T. *smelten, scheiden (van metalen sprekende).*

Resfui, m. T. *plaats, waar zich het wild in de zow droogt, f.*

Resfuscher, v. a. *uit den dooden doon opstaan of opwekken.*
 fig. *verlevendigen, doon herleven.*
 v. n. *uit den dooden verrijzen, opstaan.*

Resfuyer, v. a. *et n. weder droegen; weder afwischen.*

Restant, ante, a. *overig; achterstallig.*

Restant, m. *overblijffel, overschot; het achterstallige, n.*

Restaur, m. T. *vergoeding van schade, f.*

Restaurant, m. *hartsterkend of krachtig voedsel of middel, n.*

Restaurateur, m. *hersteller, weder oprigter; kok, m.*

Restauration, f. *herstelling, weder oprigting, f.*

Restaurer, v. a. *herstellen, weder oprigten; verkwikken, versterken.*

Reste, m. *het overige, het overblijffel, overschot; het achterstallige, n.*
 fa. *être en-, nog iets schuldig zijn.*
 au-, du-, ad. *voorts, voor het overige.*
 de-, ad. *meer dan noodig is.*

Rester, v. n. *overig zijn, over blijven.*

Restuable, a. *herstelbaar; dat vergoed of hersteld kan worden.*

Restuer, v. a. *wederom in den vorigen staat brengen, herstellen; vergoeden; verbeteren.*

Restituteur, m. *hersteller, vernieuwer van eenig gevoelens schrijvers, m.*

Restitution, f. *wedergevine, restitutie; vergoeding; herstelling; verbetering, f.*

Restor, m. *schaefverhaal op een anderen, n.*

Restorne, m. T. *teruggave van het verzekeringsgeld; verhoerde overdraging van eenen post, f.*

Restorner, v. a. T. *(eenen post) verkeerdelijk overdragen.*

***Restreindre, v. a.** *sterker intrekken, inbinden.*
 fig. *bepalen; verstoppen, hardlijvig maken.*
 fe., v. r. *zich bepalen; zich niet verder uitstrekken.*

Restrictif, ive, a. *bepalend, inbindend.*

Restriction, f. *bepaling, uitzondering, bekorting, f.*
 -mentale, *stille achterhouding, inwendige uitzondering, f.*

Restringent, ente, a. T. *zamentrekend, verstoppend.*

Résultant, ante, a. *uit eene zaak voortvloeiend.*

Resultat, m. *gevelg*, n. *sitkomst*, f. *resultaat*, n.
 Résulter, v. n. de qc. (uit eene zaak) volgen, voortvloeijen; ontstaan, spruisen.
 Résumé, m. *zakelijke*, *voornamen* inhoud, m.
 Résumer, v. a. *kortelijk herhalen*, *resumeren*.
 fe-, v. r. n. c. *zijne bewijsgronden herhalen*.
 Résumption, f. T. *korte herhaling*, *resumtie*.
 Résure, f. T. *lokaas*, van zoute vischkuit gemaakt, om sardijn en haring te vangen, n.
 Résurrection, f. *opstanding*, *verrijzing*, f.
 Ret. v. Rets.
 Retable, m. *altaarblad* (van steen of hout), n.; *uitgehouwene of gesneden lijst eener schilderij*. f.
 Rétablir, v. a. *herstellen*, *weder opregten*.
 fe-, v. r. tot *zijne vorige gezondheid komen*, *gezezen*.
 Rétablissement, m. *herstelling*, *weder opregting*, *verbetering*; *herstelling*, *gezonding*, f.
 Retaille, f. *lappen*, die van gesnedenen vellen of stoffen afvallen, m. pl.
 Retaillement, m. *herfsnijding*, f.
 Retailer, v. a. *herfsnijden*, *weder oversnijden*.
 Retaper, v. a. *optoomen* (eeneenhoud).
 Retard, m. *vertraging*, f.
 être en-, *traag*, *nalatig zijn*.
 d'une pendule, *het te langzaam gaan van een uurwerk*, n.
 Retardation, f. T. *verlenging*, *opshorting*, f. *uitsfel*, n.; *vertraging*, *vermindering der snelheid van een bewegend ligchaam*, f.
 Retardement, m. *vertraging*, *traagheid*, f. *uitsfel*, n. *verlanging*, *opshorting*, *verachtering*, f.
 Retarder, v. a. *vertragen*, *uitsfellen*, *opshorten*, f.
 v. n. *te langzaam gaan of loopen*.
 Retâter, v. a. *wederproeven*; *opnieuw tasten*; *beschaven*, *verbeteren*.

*Reteindre, v. a. *ververwen*, *oververwen*.
 *Réteindre, v. a. *weder uitbluschen*, *uitdooven*, *uitblazen*, *uitdoen*.
 Réteigneur, m. T. *die het geverwde laken weder op de ramen spanst*. m.
 Retendre, v. a. *weder spannen*, *opspannen*.
 Réteindre, v. a. *weder uitleggen of uithangen*, *te droogen leggen of hangen*.
 Retenir, v. a. *weder krijgen*; *terug houden*, *houden*, *behouden*; *onthouden*; *ophouden*, *afhouden*; *aanhouden*; *bespreken*, *huren*.
 v. n. *ontvangen*, met *veulen worden* (van merriën *sproken*de).
 fe-, v. r. *zich wederhouden*, *zich houden aan*...
 de qc. *zich van eene zaak onthouden*; *zich inhouden*, *zich matigen*.
 Retenter, v. a. *nog eens beproeven*.
 Rétenif, ive, a. T. *zamentrekkend faculté retentive*, *zamentrekkende kracht*.
 Rétenion, f. *wederhouding*, *aanhouding*, *voorbehouding*, f.
 -d'urine, *opstopping van het water*, f.
 Rétenionnaire, m. et f. *hij of zij, die eens anders goed terug houdt*, m. en f.
 Retentir, v. n. *klinken*, *weergalmen*.
 Retentifsans, ante, a. *klinkend*, *weergalmend*.
 Retentissement, m. *wederklank*, *wedergalm*, f.
 Rétenum, m. T. *verzachting van een vonnis*; *voorbehouding*, *mitbegt*, f.
 Retenu, die, a. *ingetogen*, *voorzigtig*, *bescheiden*.
 Retenue, f. *omzigtigheid*; *ingetegetheid*, f.
 T. *droit de-*, *regt van naasting*, n.
 Rétepure, f. *zaker zeegewas*, n.
 Réticence, f. T. *verzwijging*, f.
 Réticulaire, Réiforme, a. T. *netvormig*.

Rétif, ive, a. onwillig (van paarden sprekende).
fig. hardnekkig, wederspannig.

Rétine, f. T. netvlies (in het oog), n.

Retirade, f. T. afsnijding in een vestingwerk om den grond voet voor voet te betwisten, f.

Retiration, f. T. wederdruk van een blad, m.

Retiré, ée, p. et a. gekrompen, verkort; eenzaam, afgezonderd, getireerd.

Retirement, m. T. krimpung, zamentrekking (der zenuwen), f.

Retirer, v. a. weder schieten, trekken enz.; terug trekken; weg nemen; opnemen, in zijn huis nemen.

-fa parole, zijn woord weder intrekken.

-de qc. met iets zijn voordeel doen.

-fon épingle du jeu, fa. zich er gens uit redden.

se-, v. r. terug trekken, zich terug begeven, zich verwijderen; zich ter rust begeven; ergens heen vlugten; krimpen, inkrimpen.

-du service, du jeu, &c. den dienst, het spel verlaten enz.

-à, vertrekken naar.

-dans, sur, fous, &c. zich begeven in, op, onder enz.

Retoufer, v. a. met eene roede hermeten of overmeten.

Retombée, f. T. bogt van een gewelf, f.

Retomber, v. n. weder vallen; weder instorten (in eene ziekte).

Retondre, v. a. weder scherpen, overscherpen.

Retordement, m. het twijnen der zijde, n.

Retordeur, m. zijdewijner, m.

Retordre, v. a. herwringen, herdraaijen; twijnen.
donner du fil à-, fa. veel te doen geven, veel werks verschaffen.

Rétorquer, v. a. iemand met zijne eigene gronden overtuigen.

Retors, orsé, a. gedraaid, getwijnd.

fig. loos, slim, listig.

Rétorsion, f. omkeering eener bewijsreden tegen iemand, f.

Retorfoir, m. draairad der touwslagers, n. wint, m.

Retorte, f. T. kromme of ingebogene glazen kolf, f.

Retouche, f. T. verbeterde plaatsen (op eene schilderij), f. pl.

Retoucher, v. a. weder aanraken of aantasten; verbeteren, overzien.
T. verbeteren (eene koperen plaat).

Retouper, v. a. T. een stuk aarde werk, dat slecht uitgevallen is, wederom bewerken.

Retour, m. wederkeering, terugkeering, terugkomst; terugvracht, f. retour.
fig. wederdienst, m.; toegift bij eene ongelijke ruiling, f.
au-de, bij terugkomst van.
-de chasfe, maaltijd na de jacht, m.
être sur le-, afsnemen, oud worden.
fans-, ad. onherroepelijk.
pl. omwegen, m. pl.

Retourne, f. T. kaart, welke op den stok omgekeerd wordt, f. troefblad, n.

Retourner, v. a. omdraaijen, omkeeren.
fig. fa. troef keeren.
v. n. weder keeren, terug keeren, weder komen, wederom gaan.
-en arrière, achteruit gaan.
se-, v. r. zich omdraaijen, omkeeren.
fig. zich weten te helpen.
s'en-, weder keeren, terug keeren.

Retracer, v. a. op nieuw afteekenen.

Rétractation, f. herroeping, f.

Rétracter, v. a. herroepen, retrakteren.
se-, v. r. zijn woord enz. weder intrekken.

Rétraction, f. T. krimpung of zamentrekking (der zenuwen), f.

- *Retraindre, v. a. T. gedroeven werk maken.
- *Retraire, v. a. T. naasten, benaderen.
- Retrais, m. heimelijk gemak, n.
T. benadering, f.; regt, dat een Heer, uit kracht van zijn leen, heeft, om eens erve, door zijnen leenman verkocht, te mogen aantasten, n.
- Retraite, f. terugtrekking, f. aftogt, m. retraite; onttrekking aan eenigen post; afzondering van de wereld, rust, eenzaamheid; toevlugt, schuilplaats, f.
T. uitrekking van eenen muur, f.; terug geblevene punten van spijkers in den hoof van een paard, n. pl.
- Retranchement, m. afkorting, afrekking, vermindering; borst wering, verschanfing, f. retranchement.
- Retrancher, v. a. affnijden, besnoeijen; wegstrijken; weglaten; verminderen, afkorten; afzonderen; bepalen; afschaffen; verschanfen.
se, v. r. zich bekorten, zijne uitgaven verminderen; zich verschanfen. retrancheren.
se-à, v. zich bepalen tot.
- Retravailleer, v. n. weder werken of arbeiden.
- Retrayant, m. ante, die het regt van naasting of voorkoop heeft, m. en f.
- Rétrécir, v. a. naauwer maken, inleggen, intrekken.
se-, v. r. naauwer worden, inkrimpen.
- Rétrécissement, m. het naauwer maken of inleggen.
- Retreindre, v. a. T. gedroeven werk maken.
- Retremper, v. a. weder indooopen of nat maken; weder harden of hard maken.
- Retresfer, v. a. haar aan some praik of praik vertrenzen.
- Rétribution, f. vergelding, belooning, betaling, f.
- Rétriller, v. a. weder rockammen.

- Rétroactif, ive, a. T. die of dat op het voorledene eens werkende kracht heeft, terug werkend.
- Rétroaction, f. terugwerking, f.
- Rétrocéder, v. a. T. weder afftaan.
- Rétrocésion, f. T. nieuwe afstand, weder afstand, m.
- Rétrogradation, f. T. teruggang, m. terugwijking, f.
- Rétrograde, a. terug gaande, achterwaarts gaande.
- Rétrograder, v. n. terug gaan, achterwaarts gaan.
- Retroufé, a. opgezet, opgedaan, opgestroops, opgeschort.
- Retroufement, m. opzetting, opstrooping, opschorting, f.
- Retroufer, v. a. weder opschorten, opslaan; (het haar) opbinden, opstrijken; opstroopen; opzetten.
- Retrousis, m. rand van eenen hoed, die opgedaan is, m.
- Retrouver, v. a. weder vinden.
- Rét, Rets, m. twee lange stukken hout waarmede men een' ploeg bestuurt, n. pl.
- Rets, m. vogelnet of garen, n.
- Rétudier, v. a. herleeren, weder leeren.
- Rétuver, v. a. weder opstoven.
- *Revaloir, v. n. vergelden, betaald zetten.
- Revanche, f. vergelding, wederwraak; wederspeling, revengie, f.
en-, tot vergelding, daarentegen.
- Revancher, v. a. voldoening geven, wraak nemen, verdedigen.
se-, v. r. zich verdedigen, zich wreken.
-de qc. vergelden, met gelijke munt betalen.
- Révaser, v. n. fa. weelen, onrustig slapen.
- Rêve, m. droom, m.
- Revêche, a. wrang, zuur, zamenstrekend.
fig sturfsch, koppig, onvriendelijk.
f zekere wollen stoffe, f.
- Réveil, m. omsnaking, f.
T. wakker (van een uurwerk), m.

Réveille-matin, m. wekuur, n. wekker, m.
 Réveiller, v. a. opwekken, wakker maken.
 fig. opwekken, verlevendigen, vlugger maken.
 se-, v. r. ontwaken, wakker worden.
 Réveilleur, m. wakker, nachtwaker, m.
 Réveilleuse, f. n. c. soort van sofa, f.
 Réveillon, m. nachtmaaltijd, m.
 Révélation, f. ontdekking, openbaring, f.
 Révéler, v. a. ontdekken; openbaren.
 Revenant, m. spook, n.
 Revenant, ante, a. aanvallig, innemend.
 Revenant-bon, m. overschot, n.
 fig. winst, f. profijt, n.
 Revendeur, m. euse, f. opkoper, uitdrager, m. opkoopster, uitdraagster, f.
 Revendeuse à la toilette, f. vrouw, welke lijnwaad en alle andere dingen bij de huizen verkoopt, f.
 Revendication, f. T. geregtelijke wederreisching, f.
 Revendiquer, v. a. eene zaak als zijn eigendom geregtelijk wederreischen.
 Revendre, v. a. weder verkoopen.
 *Revenir, v. n. weder komen, terug komen; opbreken (van spijzen sprekende); weder opkomen, uitspruiten; opbrengen; te staan komen, kosten; behagen, bevalen; gelijken, overeenkomen; spoken; weder beginnen.
 ne pas revient de qc. fig. van iets niet kunnen verkomen of bedaren; verwonderd, verbaasd zijn.
 cela me revient, dat bevalt mij.
 il me revient, ik verneem.
 revenir à soi, betere gevoelsaannemen.
 -sur l'eau, weder boven water komen.
 fig. zijne vervallende zaken herstellen.
 Revente, f. wederverkoop, f.

Revenu, m. inkomen, n. inkomst, rente, f.
 Revenue, f. jorg hout, n.
 Réver, v. n. et a. droomen, dusten, mijmeren, raaskallen; in den slaap overluid spreken.
 à ou sur qc. sterk ergens op denken; in diepe gedachten zijn.
 Réverbération, f. weerschijn, m. terugkaatsing der lichtstralen, f.
 Réverbère, m. groote straallantaren of lantaarn, f.
 feu de-, T. rondomgaande vlam, f.
 Réverbérer, v. a. afstuiten, afstralen, terug kaatsen; door eene rondom gaande, vlam tot kalk maken.
 Reverdir, v. n. weder groen worden, groenen.
 Reverdir, v. a. weder groen verwen.
 Reverdisement, m. groenwording, verlevendiging, f.
 Réverment, ad. eerbiediglijk, met eerbied.
 Révérence, f. eerbiedigheid; eerbiedige buiging of neiging, reverentie, f. groet, m.; eerwaarde, m. eerwaardigheid, f. (zekere titel).
 Révérencielle, a. f. T. crainte-, eerbiedige vrees, f.
 Révérencieux, euse, a. fa. die veel neigt of buigt, die vol van gemaakte belofdeden is.
 Révérend, ende, a. eerwaarde, eerwaardige, m. (zekere titel).
 Révérendissime, a. allerhoogwaardigste, m. (zekere titel).
 Révérer, v. a. eeren, eer bewijzen, eerbied toonen.
 Réverie, f. zotte verbeelding; droomerij, mijmering, raaskalling, f.; diepzinnig overlig of beraad, n.
 Revénir, v. a. over vernisfen.
 Reverquier, m. T. verkeerfpiel, n.
 Revers, m. slag met eene averegtsche hand, m.; wederzijde of averegtsche zijde (van eenen gedankpenning), f.
 -de la médaille, fig. omgekeerde kans; omkeering of omwending
 Ddd Digitized by Google van

- van het geluk, *f.* ongeval, *n.* tegenspoed, *m.*
- Réverfal, *ale*, *a.* dat eene tegenverzekering, tegenbekentenis in zich bevat.
- Réverfaux, *m.* pl. *reversaliën*, *f.* pl.
- Reverfer, *v.* *a.* weder ingieten, inschenken.
- Reverfi, Reverfis, *m.* reversis (soort van kaartspel), *n.*
- Révertibilité, *f.* T. wederkeerlijkheid, terugvalling van een goed, *f.*
- Reversible, *a.* T. wederkeerlijk.
- Reversion, *f.* T. wederkeering, terugvalling, *f.*
- Revestiaire, *m.* kleérkoffer der priesters, *f.*
- Revêtement, *m.* bemanteling of bemuring, *f.*
- Revêtir, *v.* *a.* bekleeden, kleeden; aankleeden; verkleeden; eenen leenman in 't bezit van zijn land stellen; bemantelen, bemuren.
- être revêtu de qc. *fig.* een ambt of bediening hebben.
- Revêtisement, *m.* T. het in bezit stellen van een leengoed, *n.*; buitenkant van eenen muur, *m.*
- Rêveur, *eufe*, *a.* droomend, mijmerend, dustend, suffend.
- m.* *f.* droomer, mijmeraar, *m.* droomster, mijmeraarster, *f.*
- Reviquer, *v.* *a.* T. wollen goed enz. affpoelen.
- Revirement, *m.* T. het wenden of omwenden van een schip, *n.*
- Revirer, *v.* *n.* T. (de bord) een schip wenden of omwenden.
- Révifier, *v.* *a.* overzien, revideren.
- Réviseur, *m.* T. die overziet of revideert, *m.*
- Révifion, *f.* naauw onderzoek, *n.* verbetering, overziening, revifie, *f.*
- Revifiter, *v.* *a.* weder bezoeken of onderzoeken, weder bezigtigen.
- Revivification, *f.* T. weder levendmaking; herstelling in den vorigen staat (van metalen sprekende), *f.*
- Revivifier, *v.* *a.* verleyendigen,

- doen herleven; tot den vorigen staat brengen.
- *Revivre, *v.* *n.* herleven, weder levend worden.
- faire-, doen herleven, weder levendig maken.
- Réunion, *f.* vereeniging, hereeniging; verzoening, bevrediging, *f.*
- Réunir, *v.* *a.* weder vereenigen; weder aanvoegen.
- se-, *v.* *r.* zich wederom verzoenen, bevredigd worden.
- Révocable, *a.* herroepelijk.
- Révocation, *f.* wederroeping, herroeping, intrekking, *f.*
- Révocatoire, *a.* dat herroepen of weder ingetrokken kan worden.
- *Revoir, *v.* *a.* weder zien; overzien, verbeteren.
- m.* vaarwel, wederzien, *n.*
- Revoler, *v.* *n.* weder vliegen.
- v.* *a.* weder stelen, op nieuw stelen.
- Revolin, *m.* T. fluitwind, *m.*
- Révolte, *f.* opstand, *m.* oproer, *n.* muitenrij, revolte, *f.*
- Révolté, *m.* oproerige, muiteling, *m.*
- Révolver, *v.* *a.* et *n.* doen opstaan, oproerig maken.
- se-, *v.* *r.* in opstand geraken, oproerig worden.
- Révolu, *ue*, *a.* geëindigd, verbroken, verloopen.
- Révolution, *f.* omloop, loop, *m.* omdraaijing; staatsomwenteling, revolutie, *f.*
- fig.* omkeering, verandering, verwisseling, *f.*
- Révolutionnaire, *a.* *n.* *c.* tot verandering geneeg; gezind tot eene revolutie, revolutionnair.
- Revomir, *v.* *a.* weder uitbraken, uitspuwen.
- Revouquer, *v.* *a.* herroepen, intrekken; terug roepen.
- en doute, in twijfel trekken.
- Revoyager, *v.* *n.* weder reizen.
- Réusfir, *v.* *n.* gelukken, eenen goeden uitflag hebben.
- T. wel groeijen, wel wasfen.
- Réusfite, *f.* gelukkigs of goede uitflag, *m.*
- Revue, *f.* overziening, beschouwing; *n.*

wing; monsterring (van krijgs-
volk), *f.*
 Révulif, *ive*, a. T. *afleidend, af-
drijvend* (van de yochten des
ligchaams sprekende).
 Révulsion, *f.* T. *afleiding der yoch-
ten in het ligchaam, f.*
 Rez, *prp.* *pied, -terre, gelijks den
grond.*
 Rez-de chaussée, *m.* *vlakto van
eenen dijk, f. effene bodem, m.;
benodensse of onderste verdie-
ping, f.*
 Rhabillage, *m. fa.* *het vermaken,
boosten of stoppen (van netten);
het stellen of herstellen (van een
uurwerk), n.*
 Rhabiller, *v. a.* *weder aankleeden;
herkleeden.*
fig. verbeteren.
 T. (netten) *vermaken, boosten
of stoppen; (een uurwerk) stel-
len of herstellen; (verfuiske
leden) weder zetten.*
 Rhagades, *f. pl.* T. *kloven, f. pl.
harsten of bersten, m. pl. (in de
lippen).*
 Rapontic, *v. Rapontic.*
 Rhenne, *v. Renne.*
 Rhéteur, *m.* *redenaar, die de wel-
spreekkunde leers, m.*
 Rhétoriciens, *m.* *die de welspreek-
kunde wel verstaat of onderwijst.*
 Rhétorique, *f.* *welspreekkunde, thé-
torica, f.*
fa. wijze van redeneren, f.
*aller, être en-, in de klasfe stu-
deren, waarin men de rheto-
rica onderwijst.*
*figure de-, rhetorische figuur of
wijze van spreken, f.*
 Rhingrave, *m.* *rijngraaf, m.*
 Rhinocéros, *m.* *rhinoceros, neus-
hoorn; soort van vogel uit Indie,
m.; soort van gekorven diërje, n.*
 Rhisagre, *m.* *zeker werktuig om de
stompen der tanden uit te trek-
ken, m.*
 Rhodite, *f.* *steen die naar eens roos
gelijkt, m.*
 Rhodomel, *m.* *rozeuhonig, m.*
 Rhombe, *m. T.* *ruitswijze figuur,
f. of scheef langwerpige vierkant,*

*het welk wel gelijke zijden, maar
geene rechte hoeken heeft, n.*
 rhombus.
 Rhombite, *f.* *versteening van eenen
sarbot of vaneens zekere schulp, f.*
 Rhomboïdal, *m.* *zekere amerikaan-
sche visch, m.*
 Rhomboïde, *m. T.* *langwerpige vier-
kant, gelijk eens ruit, in het
welk niet alle, maar de tegen
elkander overstaande zijden ge-
lijk en parallel zijn, maar geen
rechten hoek maken, n. rhomboïdes.*
 Rhubarbe, *f.* *rabarber, f.*
-des moines, v. Rapontic.
 Rhumatismale, *a.* *douleur-, rhumatie-
ke pijn, f.*
 Rhumatisme, *m.* *vloed, m. zinking,
grootse verkoudheid op één of
meer leden des ligchaams, f.*
 rhumatismus.
 Rhume, *m.* *hoofdvloed, m. ver-
koudheid, f.*
 Rhythme, *m. T.* *maat, f. srant;
m. welluidendheid, f. rhythmus.*
 Rhythmique, *a. T.* *rijmend, op
malkander slaande.*
 Riant, *ante, a.* *lagchend, vrolijk,
blijgeestig; aangenaam, vrien-
delijk, bevallig.*
 Ribambelle, *f. fa.* *lange rij, f.*
 Ribaud, *aude, a. fa.* *hoerachtig, on-
kuisch, onruchtig.*
 Ribauderie, *f. fa.* *hoererij, on-
zucht, f.*
 Ribaudure, *f. T.* *misvrouw aan het
laken, f.*
 Ribes, *f. pl. T.* *aalbozien of aal-
besen, f. pl. ribes.*
 Riblette, *f.* *dun snoedje of roepje
versch vleesch, het welk men
met wat peper en zout op den
rooster braadt, n.*
 Ribord, *m. T.* *bekleedsel van een
schip, dat het naast aan de kiel
is, n.*
 Ribordage, *m. T.* *het stooten van
een schip tegen een ander, n.;
schade daardoor veroorzaakt, f.*
 Ribor, Ribos, *m.* *kern- of kern-
stok, m.*
 Ribotage, *m. T.* *het kreuken van
doek of laken, n.*

- Ribotures, f. pl. *plooijen*, *kreuken* of *fronsels* daardoor gemaakt, f. pl.
- Ricanement, m. *spottend gelach*, n.
- Ricaner, v. n. *grimlagchen*, *spottend lagchen*, *meesmullen*.
- Ricaneur, m. *euse*, f. *meesmuiler*, *spotter*, m. *spotter* enz., f.
- Ric-à-ric, ad. fa. *juist of net zoo veel*, *niet meer noch minder*.
- Rich, m. *soort van lucht of wilde kat*, f. (*zeker dier*).
- Richard, m. fa. *rijkaard*, *man die veel gelds heeft*, m.
- Riche, a. *rijk*, *vermogend*, *wel goet*; *kostelijk*, *kostbaar*.
-taille, f. *schoone*, *aanzienlijke gestalte*, f.
m. *rijk*, *vermogend man*, m.
- Richement, ad. *rijkelijk*, *met veel goet*.
- Richesfe, f. *rijkdom*, *overvloed*, m.; *kostbaarheid*, f.
- Ricin, m. *wonderboom*, m.
- Ricochet, m. *stuit van een plat steentje*, *dat men wat schuins boven op het water werpt*; *wel-ker*, *kleine vogel met een een-toonig gezang*, m.
fig. par-, *van hooren zeggen*.
- Ricochon, m. *leerjongen in de munt*, m.
- Ride, f. *rimpel*, m. *kreuk*, *fronsel*, f. (*in het aangezicht*).
pl. T. *taliercepen aan den bezaansmast*, *die door de juffers loopen om het wand aan te haken*, m. pl.
- Ridè, èe, a. *gerimpeld*, *rimpelig*.
- Rideau, m. *gordijn*, f.
fig. *dekmantel*, m.
T. *gordijn*, *kleine hoogte*, f.
- Ridées, f. pl. T. *het loslaten van het oude roswild*, n.
- Ridelle, f. *wagenladder*, f.
- Rider, v. a. *rimpelen*, *fronsen*.
T. *aanhalen*, *vast aantrekken* (*het wand*).
fe-, v. r. *rimpelen*, *fronsen*; *rimpels krijgen*.
- Ridicule, a. *belagchelijk*, *bespottelijk*.
m. *belagchelijk*, *bespottelijk mensch*, m.; *belagchelijkheid*, f.
- tourner ou traduire en-, *ten spot stellen*, *bespottelijk maken*.
- Ridiculement, ad. *belagchelijk*, *bespottelijk*.
- Ridiculiser, v. a. *ten spot stellen*, *belagchelijk maken*.
-fe-, v. r. fa. *zich belagchelijk of bespottelijk maken*.
- Ridiculité, f. fa. *belagchelijkheid*, *ongerijmdheid*, f.
- Rièble, v. *Grateron*.
- Rien, ad. *niets*, *niet met al*; *iets*.
m. *niet*, *dat geen wezen heeft*, n.
fig. *kleinigheid*, *beuzeling*, f.
en moins de-, *in minder dan niets*.
-du tout, *in 't geheel niets*.
- Rieur, m. *euse*, f. *lagcher*, *spotter*, m. *lagchster*, *spotter*, f.
- Riffard, m. T. *roffelschaaaf*, f. *voorlooper*, m.
- Rifler, v. *Rasler*.
- Rifloir, m. T. *rasp*, *raspyijl*, f.
- Rigide, a. *hard*, *streng*, *scherp*.
- Rigident, ad. *strengelijk*, *scherpelijk*.
- Rigidité, f. *strengheid*, *strafheid*, f.
- Rigodon, m. *soort van dans*, m. *rigodon*.
- Rigole, f. *waterzipp*, f. *riool of rioel*, *waardoor het water loopt*, n.
- Rigorisme, m. *streng zedeleer*, f.
- Rigoriste, m. *aanhanger eener strenge zedeleer*, m.
- Rigoureuxfement, ad. *hardelijk*, *gestrengelijk*.
- Rigoureux, euse, a. *hard*, *streng*, *straf*, *scherp*.
- Rigueur, f. *gestrengheid*, *strafheid*, *scherpheid*, f.
à la-, *stiptelijk*, *zonder de minste toegevendheid*.
à toute-, en-, *met de utterste strengheid*.
- Rimaille, f. *slechte verzen*, n. pl. *rijmclarij*, f.
- Rimailler, v. n. *slechte verzen maken*.
- Rimailleur, m. *slechts dichter*, *rijmelaar*, m.
- Rime, f. *rijm*, n.
pl. *rijmgedicht*, n. *verzen*, n. pl.

Rimer, v. n. rijmen, op malkander klinken.

v. a. rijmen, dichten.

Rimeur, m. rijmer, dichter, m.

Rinceau, m. T. tak van eenen boom, m.; lofwerk, n.

Rincer, v. a. spoelen, affspoelen, overwaschen.

Rincure, f. spoelwater, n.

Ringard, m. T. ijzeren stang of steng. waarmede men zware stukken ijzer op het aanbeeld omkeert, f.

Rioter, v. n. fa. kibbelen, kljven, karrewarren.

Ripaille, f. faire-, fa. vrolijk leven, gasten en brassen, 'er een goed leven van nemen.

Ripe, f. T. troffel eens steenhewers, m.

Riper, v. a. T. met het krasijzer afkrabben.

Ripopé, m. fa. spoelwijn, m.

fig. mengelmoos, n. reden op eene aliandige wijze zamengestanst, f.

Riposte, f. snedig antwoord, n.

T. steek, dien men toebrengt als men een' anderen heeft afgeweerd, m.; het opspringen van een paard als het de sporen krijgt, n.

Riposter, v. n. snedig of vaardig antwoorden.

T. eenen steek afveren en eenen anderen toebrengen.

fa. eenen slag enz. weder of terug, geven.

Ripuaire, a. loi-, wet der oude volkeren, die langs de Maas en de Schelde woonden, f.

*Rire, v. n. lagchen; spotten, schersten.

se-, v. r. uitslagchen, spotten, den gek scherren.

-de q. ergens over lagchen.

-à q. iemand toelagchen, begunstigen.

-fous cape, in zijne vuist lagchen.

Rire, Ris, m. het lagchen, gelach, n.

Ris, m. de veau, kalfszweesrik of zwezerik, f.

Ris, m. v. Ris.

Ris, m. pl. T. reef aan een zeil, n.

Risfagar ou Réalgar, m. restekruid, n.

Risban, m. steenen beer aan eene haven met batterijen voorzien, m.

Risdale, f. rijksdaalder, m.

Risée, f. bespottig, belagching, f. schimp, m.

Risibilité, f. T. het vermogen om te lagchen, n.

Risible, a. belagchelijk, bespottelijk.

T. dat het vermogen bezit om te lagchen.

Risquable, a. p. u. gewaagd, gevaarlijk.

Risque, m. gevaar, n. zorgelijkheid, f.

à tout-, f. op goed geluk.

Risquer, v. a. wagen, in gevaar stellen.

Risqueux, euse, a. dat te wagen is.

Risfer, v. a. T. v. Amarrer.

Rissole, f. zeker vleeschtaartje of passitje, n.

Risfoler, v. a. bruin braden of bakken.

se, v. r. door het braden of bakken bruin worden.

Risfon, m. T. klein anker, n.

Rit, Rite, m. kerkgewoonte, kerkelijke plegtigheid, f.

Ritournelle, f. T. korte zamenstelling van instrumenten tusfchen de Aria's, f. rittornello.

Ritualiste, m. die over de kerkplegtigheden geschreven heeft, m.

Rituel, m. kerkgewoontes-boek, n.

Rivage, m. oever, m. strand, n. kust, f.

Rival, m. ale, f. medevrijer, medeminnaar, mededinger, m. medevrijsser, mededingster, f.

Rivaliser, v. n. n. c. wedijveren.

Rivalité, f. ijverzucht, f. minnesrijd tusfchen twee minnaars of minnaressen, m.

Rive, f. oever, m. kust, f. strand, n. wal, kant, m.

River, v. a. de punt van eenen spijker méerkleppen of omklinken.

le clou à q. fa. iemand demmond snoeren.

Riverain, m. bewoner van den o-

- ver of kant van een bosch of van eene rivier, m.*
Rivesaltes, m. zeker muscaten wijn, m.
Rivet, m. punt van eenen spijker, die op den hoof van een paard omgeklonken is, f.; binnenste naad van eenen schoen, m.
Rivière, f. vloed, stroom, m. rivier, f.
Rivure, f. klinknageltje, n.
Rixe, f. n. c. twist, strijd, m.
Riz, m. rijst, f.
Rize, m. beurs met 15,000 dukaten, f. (Turksche rekenings-munt).
Rizières, f. rijst-akker, m.
Rizolites, f. pl. versteende boomwortels, m. pl.
Roable, v. Râble.
Rob, m. ingekookt, dik sap, n.
Robe, f. rok; tabbaard, of tabberd, m.; vrouwenkleed, n.
fig. vel, n. huid. f.
de chambre, nachtrok, m.
gens de-, fig. rechtsgeleerden, lieden van den tabbaard, m. pl.
Rober, v. a. T. de lange haren van eenen hoed afschrapen; schellen, schillen, doppen
Robin, m. spotnaam eens rechtsgeleerden, m.
Robinet, m. kraan aan een vat, f.
Roboratif, ive, a. T. versterkend.
Robre, v. Rouvre.
Robuste, a. sterk, kloek.
Robustement, ad. op eene sterke, kloeke wijze.
Roc, m. rots, klip, f.
T. kasteel, n. soren, m. of bargo, f. (in het schaakspel).
Rocaille, f. schulpwerk, grotwerk, n.
Rocailleur, m. schulpwerker, m.
fig. die zich met kleinigheden bezig houdt.
Rocamboles, f. spaansche chales, f.
fig. sa. iess oot meest prikkelt of opwekt.
Roc-fort, n. rok-fortsche kaas, f.
Roche, f. rots, steenrots, f.
cocur de-, fig. ongevooig, verstand hart, n.
il y a là quelque anguille sous, la, daar, schuilt wat onder.

- vielle-, oude tijd, m. ouderwet-sche zeden, f. pl.*
homme de la vielle-, man van den ouden tijd, m.
Rocher, m. rots, f. rotssteen, m.
Rochet, m. koorhemd met enge mouwen, n.
roue à-, T. stuitrad, schakelrad (in een uurwerk), n.
Rochoir, m. boraxbakje van eenen goudsmid, n.
Rocouler, v. Roucouler.
Röder, v. n. heen en weer loopen, rondom trekken, omzwerven.
Röder, v. a. T. in eenen dubbelden loop van een schietgeweer de noot van eene slotplaat draaijen.
Rôdeur, m. landlooper, zwerver, m.
Rodoment, m. pogcher, zwetser, groot spreker, m.
Rodomontade, f. pogcherij, zwetsferij, groot spraak, f.
Rogations, f. pl. T. openbare gebeden drie dagen vóór hemelvaart, n. pl.
semaine des-, f. bidweek, f.
Rogatoire, a. T. commissie-, verzoekende commissie, f.
Rogaton, m. fa. bedelbrief, m.
f. pl. fa. gebedelde kost; opgewarmde kost, m.
Rogne, f. ingewortelde schurft, f. en n.
Rogne pied, m. T. rasp eens hoefsmids, f.
Rogner, v. a. besnoeijen, affnijden.
fig. besnoeijen, verminderen, fnuiken.
Rogneur, m. euse, f. geldsnoeijer; m. geldsnoeijer, f.
Rogneux, a. schurftachtig.
Rognon, m. lenden, nieren (der dieren), f. pl.; nierstuk, n.
T. teel- of zaadbollen van zekere dieren, m. pl.
Rognoner, v. n. fa. knorren, brommen.
Rognure, f. affnijdseel, n. spanen, m. pl.
Rogomme, m. fa. brandewijn, m. likeur, f.
Rogue, f. hoogmoedig, trotsch, opgeblazen.
Roi, m. koning, m.

- Roide**, a. *stijf, straf, sterk, vast, onbuigzaam; steil, moeijelijk; snel.*
ad. *sterk, snel, met geweld.*
- Roideur**, f. *stijfheid, spanning; snelheid; steilheid, f.*
fig. *stijfhoofdigheid, onbuigzaamheid, f.*
- Roidillon**, m. *kleine hoogte, f.*
- Roidir**, v. a. *uitrekken, uitspannen, stijf spannen.*
v. n. *stijf worden, verstijven.*
se-, v. r. *stijf worden, zich met standvastigheid tegen iets aankanten of verzetten.*
- Roitelet**, m. *winterkoningje, n.*
fig. *kleine koning, m.*
- Rôle**, m. *rol; lijst, f. register, n.*
- Rôler**, v. n. fa. *verscheidene bladen vol schrijven.*
- Rôlet**, m. fa. *rolletje, n. kleine rol, f.*
- Romain**, m. T. *romein, romeinletter, m.*
- Romaine**, f. *weeghout, n. weeghaak, m.*
- Roman**, m. *verdichte geschiedenis, f. roman.*
- Romance**, f. *zeker spaansch gedicht, n. romance.*
- Romancier**, m. *schrijver eener verdichte geschiedenis, roman-schrijver, m.*
- Romanesque**, a. *fabelachtig, romanesk.*
- Romanesquement**, ad. *op eene fabelachtige, romaneske wijze.*
- Romaniser**, v. n. *verdichtfels of eenen roman schrijven.*
- Romaniste**, m. et fa. *verdichtfel of roman-schrijver, m. of schrijffter, f.*
- Romantique**, a. *romantisch, van velden, gezichten, enz. sprekende.*
- Romarin**, m. *rozemarijn.*
- Romballère**, f. *buiten bekleedsel eener galei, n.*
- Rombe**, f. *soort van schelp of schulp, f.*
- Romes**, f. pl. T. *de twee voornaamste stukken van een weefgetouw, waarop men tapijten weeft, n. pl.*
- Rompement**, m. *-de tête, hoofdbreken; geraas dat iemand baloorig maakt en verveelt, n.*
- Romp**, v. a. *breken, aan stukken breken; radbraken; over hoop werpen of in wanorde brengen; afbreken; afregten.*
T. *verschalen, den geest, de kleur en kracht verliezen (van wijn sprekende).*
fig. *niet onderhouden; te niet doen.*
-à qc. *tot iets geschikt of bekwaam maken.*
-l'eau à un cheval, *beletten dat een paard, niet te gauw drinkt.*
-la glace, *het ijs breken.*
v. n. *met iemand breken, kwaad de vrienden worden.*
fig. *volkomene kennis krijgen.*
-en visière à q. *voorbodachtelijk twist met iemand zoeken.*
à tout-, ad. fa. *ten hoogste, voor het allermeest.*
se-, v. r. *breken, eene breuk krijgen.*
- Rompu**, p. et a. *gebroken, aan stukken gescheurd.*
-à qc. *ergens in ervaren, gedevond of bedreven.*
bâtons rompus, *gebrokene stokken, m. pl. soort van tapijtwerk, n.*
à bâtons rompus, ad. *onachtzaam, onbesuisd; methorten en sloeten.*
- Rompure**, f. T. *plaats waar de gietspij van de letters afgescheiden is (bij gieters), f.*
- Ronce**, f. *braamstruik, m. doornbosch, n.; stekelbaars, m.*
- Ronceroi**, m. *braambezieheg of hegge, f.*
- Rond**, e., a. *rond:*
compte-, *effens of ronde rekening, f.*
fig. fa. *opregt, rond.*
période ronde, *welluidende volzin, m.*
- Rond**, m. *rondte, rondigheid, f.*
-d'eau, *ronds waterbak in 's midden van eenen hof, m.*
-point d'une église, *ronde spits eener kerk, f. en n.*
en-, ad. *kringswijze, in 's rond.*

Rondache, f. rondschild, n. rondas, f.
 Ronde, f. ronde, wacht die de stad doorkruist, f.
 faire la-, de ronde doen.
 fig. rondom een huis enz. draaijen om te bespieden enz.
 faire sa-, de gezondheid van alle gasten, den eenen na den anderen, drinken.
 à la-, ad. in het rond, rondom.
 Rondau, m. muzikstuk, dat eindigt zoo als het begint; ouderwetsch gedicht, roudau.
 Rondelet, ette, a. f. fa. rondachtig, een weinig te dik.
 Rondelle, f. T. rondas (soort van oud rond schild), f.; soort van steekbeitel; wetselhamer, die van onderen rond roeloopt, m.; sluitblik der loodgieters, n.
 Rondement, ad. gelijk, effen.
 fig. opregtelijk, voor de vuist, ronduit.
 Rondieur, f. rondheid, rondte, f.
 Rondin, m. ronde knuppel, m.
 Ronflement, m. ronking, snorking, f.
 Ronfler, v. n. ronken, snorken.
 fig. sa. bulderen (van geschut of den wind sprekende).
 Ronfleur, m. enfe, f. snorker, m. snorkster, f.
 Ronge, m. T. herkaauwing der herten, f.
 Ronger, v. a. knagen, knaauwen, knabbelen; afeten.
 fig. verduwen.
 -son frein, op het gebit kaauwen of knabbelen (van paarden sprekende).
 fig. veel hartseer en verdriet hebben, zowier het te laten blijken.
 Rongeur, a. m. ver-, knagende worm, m.
 Roquefort, v. Roc-fort.
 Raqueleure, m. soort van reisrok, m. regenkleed, n.
 Roquer, v. n. het kasteel naast den koning zetten, en den koning naast het kasteel aan de andere zijde verzetten (in hetschaakspel).
 Roquet, m. korte mantel (zoo als men in vroegere tijden ghebruikte),

m.; deentje, deensch hondje, n.; soort van hagedis of haagdis, f.
 Roquette, f. rakottekruid, n. (zekere plant).
 faire la-, vuurpijlen bij nacht (tot seingeving) werpen.
 Roquille, f. kleinste wijnmaat, f. klein laag wijnglas, n.
 Rofaire, m. rozenkrans, m.
 Rofaste, f. Rofon, m. groete roos in eene zoldering, in een gewelf enz., f.
 Rofat, a. vinaigre-, rozen-azijn, m.
 Rofe, f. roos; roodvin, f. (zekere zeevisch).
 cau-, rozenwater, n.
 pot aux rofes, m. geheim, n.
 -tremière, stokroos, f.
 diamant er- ou à rofette, diamanten boot, f.
 Rosé, a. vin-, schoone roode wijn, m.
 Rofeau, m. riet, n.
 Rofe-croix, f. frère de la-, rozenkruiser, zekere vrijmetselaar, m.
 Rofée, f. dauw, m.
 Roferaie, f. rozegaard, m.
 Rofette, f. roosje, n.
 T. rood koper; rood krijt, m.; roode inkt, m.; roosnageltje, n.
 Rofettier, m. zeker ijzren werktuig, waarmede men rozen of rofetten op hout maakt, n.
 Rofier, m. rozeboom, m.
 Rofière, f. rozejuffer; roodvin, f. (zekere visch).
 Rofiane, f. soort van gele perzik, f.
 Rofse, f. slecht mager paard, n. doodeter, m.
 Rosfer, v. a. fa. rofsen, ranselen, lustig slaan.
 fe-, v. r. fa. malkander afrosfen, met malkander vechten.
 Rosignol, m. nachtegaal, m.
 -d'Arcadie, fa. ezal, m.
 pl. T. slof-opsteker, m.
 Rosignolier, v. n. fa. zingen als een nachtegaal.
 Rosfinant, m. et f. fa. slecht, mager paard, n.
 Rosfolis, m. rosfolis (soort van aangenomen drank).
 Restie, f. T. verhooging van eenen scheidmuur, f.

- Rostrale, a. couronne-, *scheepskroon, f.*
 colonne-, *eene met snuiten of snebben verferde zuil, f.*
- Rot, m. *risping of oprisping der maag, f.*
 T. *wevers kamriet, n.*
- Rôt, m. *gebraad, n.*
 -de bif, *gebraden achtevierendeel, n.*
- Rotateur, a. m. *omdraaijend.*
- Rotation, f. *omdraaijing, kringvormige beweging, f.*
- Rote, f. *het voornaamst gerechtshof van Rome, n. rota.*
- Roter, v. n. *rispen, oprispen.*
 T. *woelen; bewiuden.*
- Rôti, m. *gebraad, gebraden vleesch, n.*
- Rôtie, f. *geroost brood, dat men in den wijn weekt, n.*
- Rôtir, v. a. *braden, op den rooster braden.*
 v. n. *braden, gebraden worden.*
 se, v. r. *braden.*
- Rôtisserie, f. *gaarkeuken; plaats, daar het vleesch gebraden en verkocht wordt, f.*
- Rôtisseur, m. *euse, f. brader, gaarkok, m. braadster enz., f.*
- Rôtissoir, m. *werksuig, dat men gebruikt om te braden, n.*
- Rotonde, f. *roond gebouw, n. rotonde.*
- Rotondité, f. fa. *rondheid, rondte, f.*
- Rotule, f. T. *knieschijf, f.*
- Roture, f. *burgerlijke afkomst of geboorte, f.*
- Roturier, m. *die niet van adel en van eene burgerlijke afkomst is, m.*
- Roturièrement, ad. *burgerlijk, onadlijk.*
- Rouage, m. *rad, of raderwerk, n.*
- Rouan, a. m. *cheval, ros paard, vos paard, n.*
 -vineux, *bruine schimmel, m.*
- Rouanne, f. T. *merkijzer, waarmede men de vaten teekent; drilijzer, n.*
- Rouanner, v. a. T. *een vat met het merkijzer teekenen; uitboren.*
- Rouanneite, f. T. *merkijzer, waarmede men het timmerhout teekent, n.*
- Rouble, m. *roebel, m. (zekere Russische munt).*
- Roucou, m. *orlean, m. (zekere aardverwe).*
- Roucouler, v. n. *kirren.*
- Roucouyer, Roucou, m. *boom, van welks zaad men orlean maakt, m.*
- Roue, f. *rad, wiel, n.*
 -de cable, T. *kabelrad.*
 faire la-, *met den staart pronken (van paauwen sprekende).*
 au plus haut de la-, *op den hoogsten top van het geluk.*
- Roué, p. et a. *op het rad gezet, geraderd.*
 être-, ou être- de fatigue, *gheel afgemat, geraadbraakt zijn.*
- Roué, m. *misdadiger, die op het rad gezet is.*
 fig. fa. *stechte, doorstrepens gast of knaap, m.*
- Rouelle, f. *schijf (van citroenen enz.), f.*
- Rouer, v. a. *radbraken.*
 -de coups, fa. *wakker afrosen.*
 -un cable, *een touwwerk rond of opschisten.*
 se faire-, *zich bloot stellen om overreden te worden.*
- Rouer, f. *spinrad; kamrad, n.*
- Rouette, f. *band van een tukkebos, m.*
- Rouge, a. *rood.*
 m. *rood, n. roode verwe, f.*
- Rougeâtre, a. *roodachtig, ros.*
- Rougeaud, aude, a. fa. *die roode of blozende wangen heeft.*
- Rouge-bord, m. *boordavolletje, vol glas, n.*
- Rouge-gorge, m. *roodberstje, n. (zekere vogel).*
- Rougeole, f. T. *mazelen, f.*
- Rouget, m. *zeehaan, m. (zekere visch).*
- Rougeur, f. *roodheid, roode kleur; roode puist of plek, f.*
- Rougir, v. a. *rood verven.*
 T. *gbleijend maken.*
 v. n. *rood worden.*
 fig. *schaamrood worden; blozen.*
- Rougisfure, *roodheid van koperwerk, f.*
- Rouï, p. et a. *sentir le-, stinken.*
- Rouille, f. *roest, m.*

Rouiller, v. a. roesten, inroesten, verroesten.

se-, v. r. verroesten, roestig worden.

fig. verroesten, ontaarden.

Rouillure, f. roesting, verroesting, f.; roest, m.

Rouir, v. a. hennep weken, brosjen of te rotten leggen.

Rouisfage, f. het weken, braaijen enz. van den hennep.

Roulade, f. fa. het naar beneden rollen, n.

T. stepend loopje in de zangkunst, n.

Roulage, m. voortrolling, f.; het vervoeren van goederen met wagens of karren; voerloon, n.

Roulant, ante, a. rollend.

Rouleau, m. rol, f. rolstok, m.; rolhout; rolblok, n.; rolsteen, m.

Roulement, m. het rollen, n.

-d'yeux, het draaijen of verdraaijen der oogen, n.

Rouler, v. a. rollen, voortrollen; oprollen; inwikkelen, inrollen; wentelen; verdraaijen, omdraaijen; beurtelings het gebied voeren; slijngen (van schepen sprekende).

-carosse, koets en paarden houwen.

v. n. rollen, voortrollen.

-sur, uitloopen, draaijen op.

fig. omzwerven.

se-, v. r. zijn fortuin bevoorwaarden.

Roulet, m. T. rolstok der hoedemakers, m.

Roulette, f. rolletje; rolbed, n.; rolwagen, m.

T. rechte lijn, f.

Roulier, m. voerman, m.

Roulis, m. het slijngen van een schip, n.

Rouloir, m. T. rolhout der waswerkers, n.

Roulon, m. T. sport van eene ladder, f.

Roupeau, m. soort van reiger, m.

Roupie, f. neusdruip, f. droppel aan den neus, m.; roupie (zeker Indiaansch munt), f.

Roupieux, a. p. u. die eenen druipneus heeft.

Roupiller, v. n. fa. sluimeren, half slapen.

Roupilleur, m. euse, f. fa. sluimerend, slaperig.

Rouquet, m. rammelaar (mannetje van een' haas), m.

Roure, m. steensik, m.

Rousâtre, a. ros, rosachtig.

Rousseau, m. fa. roodharige, die ros of rood haar heeft, m.

Rousselet, m. suikerpeer, f. rousselet.

Rousfeline, f. moeras-leeuwrik of leeuwrik, m.

Rousfette, f. soort van zeehond, m.; roodborstje, n.

Rousfeur, f. rosachtigheid; sproet, f.

Rousfi, m. juchtleer, n.; flank van iets dat brandt, m.

Rousfin, m. hengst, m. rijpaard, n.

Rousfir, v. a. bruin of ros maken; smeulen, zengen.

v. n. bruin of ros worden.

Routailier, v. a. T. het wild onder het schot drijven.

Route, f. weg, gemeene weg, m.; yaart, f.; togt, marsch, m.

faire-, zeilen, varen.

Router, v. a. q. iemand tot iets gewennen, ergens in oefenen.

Routier, m. graadboek, n. (wegwijzer voor zeevarenden).

fa. oude vos, looze schalk, m.

Routine, f. gebruik, n. oefening, gewoonte, ervarenheid, f.

Routiner, v. a. q. door oefening leeren.

Routoir, m. plaats, waar men den hennep of het vlas weeks of te rotten legt, f.

Rouverin, a. m. T. hardsmedig, broos, sprokkelig (van ijzer sprekende).

Rouvieux, m. soort van schurft der paarden, f. en n.

Rouvre, Robre, m. steensik, m.

*Rouvriir, v. a. weder openen, weder ontsluiten, weder op doen of opstooten.

se-, v. r. weder opengaan, zich weder ontsluiten.

Roux, ousse, a. rood, ros; geel-
rood; bruingeel.
Roux, m. het roode of rosse, n.;
saus met bruin gebradene be-
ter, f.
Roux-vieux, m. v. Rouvieux.
Royal, ale, a. koninklijk; heer-
lijk, prachtig, verheven.
Royalement, ad. koninklijk; prach-
tiglijk, treffelijk, kostelijk.
Royaliser, v. n. n. c. koningsgezind
zijn.
Royalisme, m. verknochtheid aan
de koningsgezinde partij, ko-
ningsgezindheid, f. royalismus;
koningdom, n.
Royaliste, a. koningsgezind.
m. koningsgezinde, aanhanger
des konings, royalist, m.
Royaume, m. koninkrijk, n.
Royauté, f. koninklijke staat, m.
koninklijke waardigheid, f. ko-
ningschap, n.
Ru, m. goot, f. gootsteen, m. riool
of rioel, n.
Ruade, f. het achteruitslaan der
paarden enz., n.
Rubace, Rubacelle, granaat steen, m.
Ruban, m. band, m. lint, snoer, n.
Rubanerie, f. lintweverij, f.; han-
del in lint, m.
Rubanier, m. iere, f. lintwerker,
m. lintwerkster, f.
Rubané, ée, a. met lint voorzien
of bezet.
Rubasse, f. kunstiglijk geverwd
kristal, n.
Rubeole, f. zeker kruid, n. rubeola.
Rubette, f. vergiftige padde, f.
rubeta.
Rubican, a. zwartvaal (van paar-
den sprekende).
Rubicond, onde, a. rood, hoog rood,
(van het gelaat sprekende).
Rubis, m. robijn, robijnsteen, m.
-balais, bleeke robijn, m.
-spinel, -espinel (bleekroode ro-
bijn), m.
fa. roode puist op den neus, f.
faire -sur l'ongle, een glas tot op
den laatsten droppel toe uit-
drinken.
Rubrique, f. roode aarde, f.; ru-

briek, n. titel, m. opschrift, n.
m. pl. regels, die men volgen
moet in het lezen zijner ge-
tijden, in de Roomsche kerk,
m. pl.
fig. fa. streken, m. pl. listen,
f. pl.
Ruche, f. bijenkorf, m.
châtrer une-, de honig en de
was van eene bijenkorf met
een mes weghalen.
Ruchée, f. bijenkorf vol.
Rudanier, iere, a. fa. lomp, ruw,
onbeschoft (voornamelijk in het
spreken).
Rude, a. ruw; hard, streng, scherp,
straf; zwaar, moeilijk; grof;
hobbelig.
fig. ongemakkelijk, vervelend.
fa. ruw, onbevallig.
Rudement, ad. hardelijk, gestren-
gelig.
fa. op eens onbeschofte wijze.
Rudenté, a. T. met koord- of stof-
werk gevuld.
Rudenture, f. T. versiering of vul-
ling der groeven, met koord- of
stofwerk, f.
Rudération, v. Hourdage.
Rudesse, f. ruwheid; hardigheid,
wreedheid, gestrengheid; onbe-
valligheid, f.
Rudiment, m. boekje, waaruit men
de beginselen eener taal leert, n.
rudiment.
pl. beginselen, n. pl.
Rudoyer, v. a. fa. ruw, hard bejoge-
nen of aantasten.
Rue, f. straat; ruit of ruite, f.
(zeker kruid).
Ruée, f. vuilnishoop, m.
Ruelle, f. steegje. naauw straatje,
n; gang tusschen een ledekant
en den muur, m.
Rueller, v. a. -la vigne, eenen klei-
nen weg tusschen de wijnsokken
maken.
Ruer, v. a. met geweld werpen,
smijten of gooijen.
v. n. achteruitslaan (van paar-
den sprekende).
fe- sur qc. v. r. op iets aanval-
len, iets aantasten.

Rufien, m. *fa.* hoerjager, hoerenlooper, *m.*
 Rugine, f. T. *stalen werktuig om een ingezet been te schrapen, n. stalen tandfchraper, m.*
 Ruginer, v. a. *het bederf van de tanden fchraper.*
 Rugir, v. n. *brullen (als een leeuw).*
 Rugifant, ante, a. *brullend.*
 Rugifement, m. *het brullen of gebrul (van een' leeuw), n.*
 Ruillée, f. T. *het smeren of beftrijken der dakpannen, n.*
 Ruiller, v. n. T. *de dakpannen smeren of beftrijken.*
 Ruine, f. *ondergang, m. verlies, verval, n. ruine, f. bederf, n.*
 Ruines, pl. *puinhoopen, fteenhoopen eener vervallene woning, m. pl.*
 Ruiner, *bederven, vernielen, verwoesten.*
 fig. *in den grond helpen, in ongenade brengen, ruineren.*
 T. *(balken enz.) inkerven, in-fnijden.*
 fe-, v. r. *vervallen, te groude gaan, zijne goederen verliezen.*
 Ruineux, a. *bouwvallig.*
 fig. *verderfelijk, fchadelijk, verwoestend, ruineus.*
 Ruinure, f. T. *inkerving, in-fnijding (van balken enz.), f.*
 Ruisfeau, m. *beek; kom, f. of bak, m. waarin het water eener bron loopt, m.; goot eener ftraat, f.*
 Ruisfelant, ante, a. *vlietend, froomend.*
 Ruisfeler, v. n. *vlieten, froomen.*
 Rum, m. *rum (foort van brandewijn), m.*
 Rumb, m. T. *fhoek van den wind, f.*
 T. *ruim (van een fchip), n.*
 Rumeur, f. *geweld, geraas, op-roer, n.*
 Ruminant, ante, a. *herkaauwend.*
 fig. *overdenkend.*
 Rumination, f. *herkaauwing, f.*
 fig. *overdenking, f.*
 Ruminer, v. a. *herkaauwen.*
 fig. *rijpelijk overleggen, overdenken.*

Rumes, f. pl. T. *letters der oude Gothen, f. pl.*
 Runique, a. T. *oud Neordsch, oud Gothifch, oud Daensch, runifch.*
 Ruptoire, m. *bijzend middel, n.*
 Rupture, f. *het in- of opbreken, n.; breuk, f.*
 T. *vermenging der kleuren, f.*
 Rural, sle, a. *tot het land of het veld behoorend, landelijk.*
 Rufe, f. *list, loosheid, arglistigheid, f. fmedigheid, doortraptigheid, f.*
 Rufé, ée, a. *loos, listig, doortrapt, doorfleepen.*
 Rufer, v. n. *list gebruiken, ftreken in 't werk fteilen.*
 Rustaud, aude, a. *boersch, lomp, onbefchaafd.*
 m. *lompe vlegel, kinkel, m.*
 Rusticité, f. *boerscheit, onbeleefdheid, onbefchoftheid, f.*
 Rustique, a. *boersch; landelijk.*
 T. *op eene boersche wijze gebouwd.*
 Rustiquement, ad. T. *boersch, onbefchoftelijk, onbefchaafdelijk.*
 Rustiquer, v. a. T. *eenen muur op eene boersche wijze beftrijken.*
 -une pierre, *eenen fteen met de fpits of het fpits van den hamer bewerken of afbikken.*
 Rustre, a. *boersch, onbefchoft, onbeleefd.*
 m. *lompe vlegel, botmuil, kinkel, m.*
 T. *ruit met een gat in het midden (in 't wapenfchild), f.*
 Rut, m. *brontijd (der herten enz.), m.*
 Rutoir, v. Routoir.
 Rye, T. *brand, n. ooyer, m.*
 Rythme, v. Rhythme.

S.

S, m. S, *achttiende letter van het alfabet.*
 Sa, v. Son.
 Sabaïsme, ou Sabéisme, m. T. *aanbidding der fterren, van het vuur, f.*
 Sabbat, m. *sabbat, m.*

fig. fa. *bijsenkomst der toove-
naars*, f.; *geraas, getier,
groot geweld*, n.
Sabatine, f. T. *wijsgerige zintwis-
ting in scholen*, f.
Sabbatique, a. f. T. *année-, sabbat-
jaar*, n.
Sabech, m. *havik van eene der vijf
hoofdsoorten*, m.
Sabine, f. Savimer, m. *zevenboom*, m.
Sable, m. *zand*, n.; *zandlooper*, m.
T. *zwarte kleur (in het wa-
penschild)*, f.
-de ravine, *drijfzand*, n.
-mouvant, *stuifzand*, n.
Sablé, a. fontaine sablée, f. *met
zand besirooide fontein*, f.
Sabler, v. a. *met zand besrooijen,
zanden*.
fa. *un verre de vin, een glas
wijn in eene teug uitdrin-
ken*.
Sableux, euse, a. *zandig*.
Sablrier, v. Sable.
Sablrière, f. *zandgroef*, f. *zand-
kuil*, m.
T. *rib of ribbe, soort van eenen
dunnen balk*, f.
Sablron, m. *schuurzand*, n.
Sablronner, v. a. *met zand wrijven
of schuren*.
Sablronneux, euse, a. *zandig*.
Sablronnier, m. *zandverkooper*, m.
Sablronnière, f. *zandgroeve*, f. *zand-
kuil*, m.
Sabord, m. T. *poort*, f. *poortgat
(van een schip)*, n.
Sabot, m. *klomp; hoof (van een
paard); drijfstoel*, m. *zeker lijn-
souwers werktuig*, n.
pl. T. *koperen sieraden aan de
pooten der kabinetten enz n. pl.*
Saboter, v. n. *met den drijfstoel spe-
len*.
fa. *eenen lompen gang hebben,
even als op klompen gaan*.
Sabotier, m. *klompmaker*, m.
Sabouler, v. a. fa. *schudden, heen
en weêr trekken, bij de luyen
krijgev*.
Sabre, m. *sabel*, f.
Sabrenas, m. fa. *die slecht werk
maakt, knoeijer*, m.

Sabrenauder, v. a. fa. *slecht werk
maken, knoeijen*.
Sabrer, v. a. *met de sabel houwen,
neêrsabelen*.
fig. fa. *une affaire, een: zaak
spoedig afdoen*.
Sac, m. *zak*, m.; *plundering, ver-
woesting*, f.
-à ouvrage, *breizak*, m.
fa. *la meilleure pièce du, het
beste uit den hoop*, n.
le fond du, fa. *de grond (eener
zaak enz)*, m.
juger sur l'étiquette du, *ligtvaar-
diglijk, zonder genoegzame
kennis van zaken, oordeelen*.
homme de et de corde, *schelm,
fielt, schurk, galgebrok*, m.
cul de-, *straat zonder uitgang*, f.
Saccade, f. *het schielijk terug trek-
ken van den toom eens paardt,
n.; schudding, svingering*, f.
Saccader, v. a. *den toom eens paardt
schielijk terug trekken*.
Saccage ou Sacquage, m. *belasting
van elken zak koren*, f.
Saccagement, m. *plundering, ver-
woesting, vernieling*, f.
Saccager, v. a. *plunderen, verwoes-
ten, vernielen*, f.
fa. *oyer hoop, onder malkander
gooijen of werpen*.
Sacatier, v. Sacquatier.
Saccholactique, a. T. n. c. *melkzak-
kergezuurd*.
Saccholate, m. T. n. c. *melk zui-
kergezuurd zout*, n.
Sacerdoce, m. *priesterdom, priester-
erschap, priesterambt*, n.
Sacerdotal, ale, a. *priesterlijk*.
Sachée, f. *zak vol*, m.
Sachet, m. *zakje*, n.
Sacoche, f. *dubbelds leeren zak
voor reizigers*, m.
Sacome, m. T. *verheven werk*, n.
Sacquatier, m. T. *kolenvoerder*, m.
Sacraire, m. T. *huiskapel*, f.
Sacramentaire, m. T. *sakramenta-
ris*, m.
Sacramental, ale, a. *die of dat tot
eên sakrament behoort*.
mots sacramentaux, *sakramentelo
woorden*, n. pl.
Eee

Sacramentalement, ad. op eene sakramentale wijze.
 Sacramentel, Sacramental, elle, ale, a. Sakramenteel.
 Sacre, m. zalving, inwijding (van koningen enz.), f.; wijfje van eenen reigervalk, n.
 Sacré, ée, p. et a. geheiligd; gezalfd; heilig, gewijd.
 ordres sacrés, m. pl. heilige orders, f. pl.
 Sacré -collège, m. heilige vergadering, f.
 Sacrement, m. heilteeken, bondzegel, sakrament, n.
 fa. het huwelijk, n.
 Sacrer, v. a. heiligen, huidigen, zalven.
 v. n. fa. vloeken, zweren, razen, zieren.
 Sacret, m. reigervalk, m.
 Sacrificateur, m. offerpriester, m.
 Sacrificature, f. priestertelijke waardigheid of bediening, f. offerambt, n.
 Sacrifice, m. offer, n.
 fig. opoffering, f.
 Sacrifier, v. a. et n. offeren, opofferen.
 se-, zich opofferen.
 Sacrilège, a. heiligfchendig, goddeloos, verfoeilijk, kerkrooversch.
 m. kerkroof, m. heiligfchending, f.; kerkroover, heiligfchender, m.
 Sacrilègement, ad. op eene goddelooze, godonteerende wijze.
 Sacristain, m. kostver, kerkbewaarder, m.
 Sacristie, f. gerfkamer of geriefkamer, f. sakristie.
 Sacristine, f. opzigter of bezorger der kerkkeraden enz. in een nonnenklooster, f.
 Saducen, m. saduceër, m.
 Saduceïsme, m. leer der saduceën, f.
 Safran, m. saffraan, m.
 Safrané, ée, a. met saffraan gemengd; suffdungeel.
 Safraner, v. n. met saffraan verwen of toebereiden.
 Safranier, m. fa. slecht mensch, bankeroetier, m.
 Saffie, m. wilder saffraan, m.

Safre, a. gulzig, vrastig, flokkig, happig.
 Sagacité, f. verstand, vernuft, n. fchranderheid, fcherpzinnigheid, f.
 Sage, a. wijs, kloek, vernuftig, verftandig; vroom, zedig, eerbhaar, kuisch; badaard, gematigd, ingetogen.
 m. wijs mensch of man, wijsgeer, m.
 Sage-femme, f. vroedvrouw, f.
 Sagement, ad. wijsfelijk, voorzigtiglijk.
 Sagesse, f. wijsheid, fchranderheid; befchcheidenheid, zedigheid, eerbhaarheid, vroomheid, f.
 Sagette, ou flèche d'eau, f. zeker kruid, n. fagitta.
 Sagittaire, m. T. boogfchutter, m. (oon der hemelstecken).
 Sagittale, a. f. T. future-, pijlraad, m.
 Sagou, m. fago, f.; fagoboom, m.
 Sagouin, m. meerkat, f.
 fig. fa. leelijk, onhebbelijk mensch, m.
 Sale, f. (in vroegeren tijden) lange kriegsrok, m.
 T. kretsborstel (der goudfmeden), m.
 Saïeter, v. a. afkretsen.
 Saïette, f. fijne faai, f. faaijet, m.
 Saïetterie, f. faaijetmanufactuur, f.
 Saïetteur, m. faaijetwever, m.
 Saïgnant, ante, a. bloedend.
 Saïgnée, f. aderlating, f.
 fig. doorsnijding om het water van eene gracht of rivier af te tappen, f.
 Saïnement, m. bloeding (uit den neus enz.), f.
 Saïner, v. a. aderlaten; aftappen, afsteken; afgraven, afleiden.
 fig. q. iemand doen bloeden of geld afnemen.
 Saï au nez, fig. zijn woord niet houden; bang worden.
 v. n. bloeden.
 se-, v. n. zich zelven aderlaten.
 fig. opofferen, sparen.
 Saïgneux, m. fa. arts, die het aderlaten te veel aanprijft, m.
 Saïgneur, euse, a. bloedig.
 bout-, halsfuk van een geflagte kalf enz., n.

- Saillant, ante, a. T. *uitstekend, uitspringend.*
fig. *uitstekend.*
- Saillie, f. *vervoering, woede, gramschap, f.; inval, onverwachte kwinkslag; onbezonnenne streek, m.*
T. *uitspek, n. buitenkans (van een gebouw), m.*
par *saillies, met sprongen, met rukken.*
- Saillir, v. n. *inspringen; uitspringen, ontspringen (van water of bloed sprekende); bespringen (van groote dieren sprekende).*
- Saillir, v. n. T. *uitspeken, uitspringen.*
- Sain, aine, a. *gezond.*
- Sain-doux, m. *varkensvet, varkensreuzel, n.*
- Sainement, ad. *gezondelijk, op eene gezonde wijze; verstandiglijk.*
- Sainfoin, m. *Spaansche klaver, f.*
- Saint, ainte, a. *heilig, rein, zuiver.*
m. *een heilige, m.*
- Sainte-barbe, f. T. *konstabelskamer, kruittkamer (op een schip), f.*
- Sainteté, f. *heiligheid, f.*
- Saintement, ad. *heiliglijk.*
- Saique, f. *klein grieksch koopvaardisfchip, n. faik.*
- Saisi, m. *schuldenaar, wiens goederen in beslag genomen zijn, m.*
- Saïsse, f. *aantasting, f. of beslag, n. van eenig goed.*
- Saïfine, f. T. *bezisneming van een goed door den Leenheer; akte daarvan, f.*
- Saïfir, v. a. *grijpen, aantasten; in bezit nemen, beslaan, in beslag nemen.*
fig. *vasten, gemakkelijk begrijpen; overvallen, bevangen.*
- fa-, v. r. -de, *zich meester maken, bemagtigen.*
fig. *fa-, ou être saïfi, hevighijk schrikken; door iets bevangen worden.*
- Saïfisant, ante, m. et f. T. *dis gevagtelijk een beslag op eenig goed doet, n.*
a. *froid saïfisant, plotselinge inval van vorst, m.*
- Saïfissement, m. *plotselinge schrik, ontroering, f.*
-de *cœur, beklemdheid of be-waauwdheid des harten, f.*
- Saïson, f. *jaargetij, seizoen, n.*
fig. *regte tijd, m.*
- Salade, f. *salade, stad, f.*
- Saladier, m. *saladeschotel, m.*
- Salage, m. *het zouten, n. inzouting, f.*
- Salaire, m. *arbeidsloon, loon, n. (a-laris).*
- Salaison, f. *het inzouten, n.; bekwame tijd om in te zouten, m.; ingezoutene eetwaren, f. pl.*
- Sal malec, m. *fa. diepe buiging, f. turk'sche groet, m.*
- Salamandre, f. *salamander, m.*
m. pl. *gewaande geesten die in het vuur wonen, salamanders, m. pl.*
- Salans, a. m. *daar men het zout vergadert.*
- Salariër, v. a. p. u. *beloonen, het loon betalen, salariëren.*
- Salaut, aude, a. *fa. morsig, onrein.*
- Sale, a. *vuil, onrein, morsig, smerig.*
fig. *vuil, onrein, oneerlijk.*
- Salé, m. *gezouten vleesch, pekelyesfch, n.*
franc-, *vrije zoutvoorraad, m.*
petit-, *gezouten jong varkensvleesch, n.*
- Salé, ée, p. et a. *gezouten; zout; ziltig.*
- Salemment, ad. *morsig, vuil, ferdig.*
- Saler, v. a. *zouten, inzouten.*
fa. *te duur verkoopen, fuisden.*
- Saleron, m. *hevensk bakje van een zoutvat, daar men het zout in doet, n.*
- Salété, f. *vuiligheid, onreinheid, smerigheid, f.*
fig. *vuile of onreine taal, f.*
- Saleur, m. *inzouter, m.*
- Salicaire, f. *wedreuf, salicarie, f. (zeker gewas).*
- Salicité, f. T. *linzenbaas, m. salicites.*
- Salicoque, f. *foort van zoekraest, m.*
- Salière, f. *zoutvat, n.*
- Saligaud, m. *aude, f. fa. morspat, m. morspabel, f.*

Salignon, m. zoutbrood, n. zout-
koek, m.
Salm, in, a. zoutachtig.
Salin, m. zoutvat, n. zoutpot, m.
enz.
Saline, f. gezouten vleesch, n; zou-
te visch, m.; zoutwerk, n. zout-
ziederij; zoutgroeve, zoutkset, f.
Salique, a. f. loi-, Salische wet
(welke in Frankrijk de vrouwen
van de troonopvolging uitsloot), f.
Salir, v. a. bevuilden, besmetten,
morfig of smerig maken.
Salissant, ante, a. dat ligtelijk vuil
wordt.
Salisson, f. sa. jonge morfige meid,
stons, f.
Salissure, f. vuiligheid, onreinheid,
smerigheid, f.
Salivaire, Salival, ale, a. tot het
specksel behoorend.
Salivation, f. speekselvloed, m. kwij-
ling uit den mond, salivatie, f.
Salive, f. specksel, n. kwijl, f.
Saliver, v. n. sterk kwijlen, salive-
ren.
Salle, f. zaal, f.
Salmi, m. raget of hutsput van
gebraden gevogelte, m.
Salmigondis, m. hutsput van aller-
hande overgebleven vleesch, m.
Saloir, m. zoutvat, n. zoutpot, m.
vleeschkuip, f.
Salon, m. groote hooge zaal, f.
Salope, a. vuil, stordig, morfig,
smerig.
Salopement, ad. op eens stordige,
morfige wijze.
Saloperie, f. morfigheid, vuilig-
heid, stordigheid, f.
Salorge, m. zoutzolder, m. zoutma-
gazijs, n.
Salpe. faupe, f. stokvisch, m.
Salpêtre, m. salpeter, n.
fig. groote levendigheid, f.; bus-
kruit, n.
Salpétrier, m. salpeterbereider, m.
Salpétrière, m. plaats, daar de zout-
steen of het salpeter bereid wordt,
f.; zeker hospitaal en tuchthuis
in Parijs, n.
Salsepareille, f. salsaparilla, f. (zo-
kere plant).

Salsifis, Sarsifi, m. boksbaard, m.
salsifix.
Salsifigneux, euse, a. T. dat zout-
deelen in zich bevat.
Salmibannique, m. kwakzalver, m.
fig. sa. groot spreker, kwakzal-
ver, m.
Saluade, f. p. u. groot, m. bui-
ging, f.
Salvage, m. T. droit de-, bergloon
(van geradde goederen), n.
Salvations, f. pl. T. antwoordschrif-
ten om de roegenspraak van een
geding te bevestigen, n. pl.
Salubre, a. gezond, heilzaam voor
de gezondheid.
Salubrité, f. gezonde hoedanigheid, f.
Salve, f. losbranding van verschei-
dene stukken geschut te gelijk, f.
salvo.
Salvé, m. T. gebed aan de Maagd
Maria, n. (het welk men in de
Roomsche kerk zingt).
Saluer, v. a. groeten, begroeten,
geluk wenschen; salueren (uit
grof geschut).
Salure, f. zoutigheid, f.
Salus, m. heil, behoud, n. welvaart,
zaligheid, f.; groot, m. groe-
ting, f.
Salutaire, a. heilzaam, goed, nat-
tig.
Salutairement, ad. op eens heilzame,
voordeelige wijze.
Salutation, f. groeting, begroeting, f.
Samedi, m. zaterdag, m.
Sancir, v. n. T. zinken, te gronde
gaan (van schepen sprekende).
Sanctifiant, ante, a. heiligmakend,
zalig.
Sanctificateur, m. heiligmaker, m.
Sanctification, f. heiliging, heilig-
making, f.
Sanctifier, v. a. heiligen, heilig ma-
ken.
Sanction, f. bekrachtiging (eener
verordening), sanctie, f.
Sanctionner, v. a. bekrachtigen,
kracht van wet geven, functione-
ren.
Sanctuaire, m. heiligdom, n.
Sandal, m. sandelhout, n.
Sandale, f. voetsool, f.; sandaal
(soort

- (soort van schoeisel bij de Oosterfche volkeren).
- Sandaler, m. zolenmaker, m.
- Sandaraque, f. zekere gom, sandaracha; roode zwavel (soort van auripigmentum), f.
- Sang, m. bloed, n. afkomst, f.
mettre à feu et à-, te vuur en te zwaard verwoesten.
- froid, bezadigheid, koelbloedigheid, f.
de sang-, ad. in koelen bloede.
- de dragon, drakenbloed, n.
- beau-, fig. schoone menschen, m pl.
- fuier- et eau, veel lijden, groote beweging maken.
- Sanglade, f. zware slag met eene zweep, eenen riem of een koord, m.
- Sanglant, ante, a. bloedig, bebloed. fig. hard, wreed, zwaar.
- Sangle, f. gordriem, bukriem, m.
- Sangler, v. a. gorden.
fig. fa. -un coup etc. eenen slag geven.
- Sangler, m. wildvarken, wild zwijn, n.
- Sanglot, m. gezucht, gekerm, n.
- Sangloter, v. n. zuchten, kermen.
- Sangue, f. bloedzuiger, m.
fig. bloedzuiger, afperser van geld, knevelaar, n.
- Sanguification, f. T. bloodmaking, bloedwording, f.
- Sanguin, inc, a. bloedrijk, sanguinisch; bloedkleurig.
- Sanguinaire, a. bloedgierig, bloedderstig.
- Sanguine, f. bruineersteen (der zilverfmeden), m.; rood teekenkrijt, n.; bloedkruid, n.
- Sanguinolent, ente, a. met bloed gemengd of geverwd.
- Sanhédrin, m. groote of hooge raad bij de Joden, m.
- Saniële, f. beeren-oor, auricula urfi, fanicula.
- Sanie, f. scherp waterachtig vocht, dat uit de etterwonden komt, n.
- Sanieux, euse, a. bedorven, etterachtig.
- Sannes, v. Sonnez.
- Sans, pp. zonder.
que; c. zonder dat.
- Sansculotte, m. n. c. onthanger
- der Republikeinsche regering in Frankrijk, m. sansculotte.
- Sansounet, m. spreekw; kleine zee-makroel, m.
- Santé, f. gezondheid, f.
- Santoline, f. cipresfenkruid, n.
- Santon, m. santon (bij de Turken en Heidenen), m.
- Sanve, f. geel grasblaampje, n.
- Sapa, m. harde compositie, van sap der vruchten en suiker zamengemaakt, f. sapa.
- Sapajou, m. soort van zeer klein aap, m.
- Sape, f. T. mauerbreking, velling der muren (door middel van stormrammen enz.); ondergraving of ondermijning van eenige sterkte, f.
- Saper, v. a. T. ondergraven, ondermijnen.
- Sapeur, m. T. ondergraver, ondermijner, sapeur, m.
- Saphène, f. T. moedtrader, f.
- Saphique, a. T. sapphisch.
- Saphir, m. saffier, m.
- Sapience, f. p. n. wijsheid, goddelijke wijsheid, f.
- Sapientiaux, a. m. pl. livres-, boeken der wijsheid, n. pl. (in het oude Testament).
- Sapin, m. dennesboom, mastboom, m.
- Sapine, f. dennen balk, m.
- Sapinette, f. schulp of schelp, welke zich onder aan schepen vasthecht, f.
- Sapinière, f. dennenbosch, mastbosch, n.
- Saponaire, f. zeepkruid, n. saponaria.
- Saporifique, a. smakelijk, smakend.
- Saquebute, f. schuiftrompet, bazuin, f.
- Sarabande, f. zekere dans, m.; muziek daartoe behoorende, f.
- Sarbacane, f. blaaspijp, f.; spreekhoren, roeper, m.
- Sarcasme, m. schampreden, bittere spotternij, f.
- Sarcelle, v. Corcelle.
- Sarcler, v. a. wieden, uitrooijen, het onkruid uitrekken.
- Sarcleur, m. -euse, f. wieden, m. wieden, f.
- Sarcloir, m. wieden, wieden, n.

Sarclure, *f.* uitgetrokken onkruid, *n.*
 Sarcocèle, *m.* vleeschbreuk, *f.*
 Sarcocolle, colle- chair, *f.* T. soort van gom (uit Perse), *f.*
 Sarco-épilocèle, *m.* T. navel-vleeschbreuk, *f.*
 Sarco-épiplomphale, *m.* T. net-vleeschbreuk bij den navel, *f.*
 Sarco-hydrocèle, *m.* T. water-vleeschbreuk, *f.*
 Sarcologie, *f.* T. verhandeling over de vleeschige deelen des lichaams, *f.*
 Sarcome, Sarcoma, *m.* T. vleeschgewas aan het eene of andere deel des lichaams, voornamelijk aan den neus, *n.*
 Sarcomphale, *m.* T. vleeschgewas aan den navel, *n.*
 Sarcophage, *m.* steenen doorkiss (der ouden), *f.*
 T. vleeschwegbijtende zaak, *f.*
 a. T. vleesch wegbitend.
 Sarcotique, *a.* T. vleeschmakend.
 Sardine, *f.* sardijn, *m.* sprot, *f.*
 Sardoine, *f.* sardoniasbeen, *m.*
 Sardonien, Sardonique, *a.* *m.* ris-, suisprekkende lach; gedwongen lach, *m.*
 Sarfouer, *v.* a. (de aarde) ligt of luchtig omspitsen.
 Sarmenr, *m.* wijngaardrank, *f.* wijngaardscheut, *m.*
 Sarmentoux, *enfe.* a. vele ranken makende (van wijngaarden).
 Sarrafin, *m.* et a. blé-, boekweit, *f.*
 Sarrau, *m.* boerenkiel, *m.*
 Sarrette, Serrette, *f.* wouw, *f.* (zeker kruid).
 Sarriette, Savorée, *f.* beonkruid, *n.*
 Sars, *m.* wier, *v.*
 Sas, *m.* ligte zeef, *f.*
 T. suispoort, *f.*
 saire tourner le-, *fig.* de zeef draaijen om eenen huisdief te ontdekken.
 passer au gros-, *fig.* ter loops overzien.
 Sasfras, *m.* sassefras; *f.* sassefrasboom, *m.*
 Sasse, *f.* T. hoeyat, *n.*
 Sassenage, *m.* soort van kaas, *f.*
 pierre de-, kleine steen goed voor zee- en oog-, *m.*

Sasfer, *v.* a. ziften, door eene zeef laten loopen.
 -et reslasfer, *sa.* ziften, naauwkeurighjk nazien.
 Sasfer, *m.* kleine zeef, *f.* zeeffe, *n.*
 Sasfoie, *f.* T. voorst wagengestel, *n.*
 Satan, *m.* satan, duivel, *m.*
 Satanique, *a.* *sa.* sasansch, duivelsch.
 Satellite, *m.* gewapende huurling; beult-knecht, *m.*
 T. wachter, trawant, *m.*
 Satléré, *f.* (pron. Société) zatheid, verzadiging; overlading, *f.*
 Satin, *m.* satijn, *n.* (soort van stoffe).
 Satinade, *f.* soort van gemeen satijn, *n.*
 Satiné, *éc.* a. als satijn gemaakt.
 Satiner, *v.* a. als satijn weven.
 v. *n.* er uitzien als satijn.
 Satire, *f.* schimp schrift, hekelschrift; spitschrift, *n.* satire.
 Satirique, *a.* spottend, schimpend, fatiрик.
 m. hekeldichter, hekelaar, berisper, schimpdichter, *m.*
 Satiriquement, *ad.* op eene spottende, schimpende, fatiрике wijze.
 Satiriser, *v.* a. spotten, bespottelijk, fatiрик, maken.
 Satisfaction, *f.* genoeg, tevredenheid; voldoening, satisfactie, *f.*
 Satisfactoire, *a.* voldoende.
 Satisfaire, *v.* a. (q, qc.) voldoen; te vreden stellen, betalen.
 -à, *v.* *n.* voldoen of gehoorzamen (aan iets).
 se-, *v.* r. zijne wenschen bevredigen; zich voldoening of satisfactie verschaffen.
 Satisfaisant, *ante.* a. bevredigend, genoegzaam, toereikend.
 Satisfait, *aite.* p. et a. voldaan, vergenoegd, te vreden.
 Satrape, *m.* Perzische landvoogd, m. satrapes.
 Sarapie, *t.* landvoogdij, *f.*
 Satron, *m.* soort van kleinen visch tot lokaas, *m.*
 Saturation, *f.* verzadiging, *f.*
 T. bezwangering van een alkali met een acide, of van een acide met een alkali, *f.*

Saturer, v. a. T. *verzadigen*.
 Saturnales, f. pl. *feesten ter eere van Saturnus, saturnalia, n. pl.*
 Saturne, m. *Saturnus (godheid der ouden)*.
 T. *lood, n.*
 Saturnien, ienne, a. p. u. *zwaar-moedig, treurig, droefgeestig*.
 Satyre, m. *fater, boschgod, m.*
 Satyre, f. *latriek, tooneelspel of kluchtspel bij de oude Grieken, n.*
 Satirixfa, v. *Priapisme*.
 Satyrion, m. *standelkruid, n. satyrium*.
 Savamment, ad. *geleerdelijk, verstandiglijk*.
 Savanne, f. *grasplaats (in Amerika), f.*
 Savant, ante, a. *geleerd, verstandig, ervaren*.
 m. *geleerd, verstandig man, m.*
 Savantasfe, m. fa. *geleerde gek, die alles meent te weten, m.*
 Savate, f. *oude versleten schoen, m. stof, f.; briefbode, m.*
 Savaterie, f. *oude schoenenmarkt, f.*
 Sauce, f. *saus, f.*
 Saucer, v. a. *in de saus doopen of sippen*.
 fa. *versieren, opsmukken*.
 Saucière, f. *sauspannetje, n. sauskom, f.*
 Saucisfe, f. *braadworst, metworst, saucijs, f.*
 T. *pijp aan eene bombe, f.*
 Saucisfon, m. *dikke vleeschworst, f.*
 T. *beuling, m.*
 Saveter, v. a. fa. *stordig arbeiden, broddelen, knoosjen*.
 Savetier, m. *schoenlapper, m.*
 fa. *knoosjer, broddelaar, m.*
 Saveur, f. *smaak, m. geur, f.*
 Sauf, auve, a. *onbeschadigd, buiten gevaar, behouden*.
 Sauf, prp. *onbeschadigd; behoudens; onder verbetering, uitgenomen*.
 Sauf-conduit, m. *geleibrief, m. vrijgeleide, f.*
 Sauge, f. *salie, f.*
 Saugrenée, f. *saus van water en zout, f.*
 Saugrenu, ne, a. fa. *ongerijmd, zot, belagchelijk, dom*.

Savinier, v. *Sabine*.
 Saule, m. *wilg, wilgeboom, m.*
 Saumache, Saumâtre, a. f. *eau-, brak water, n.*
 Saumée, f. *morgen lands, n.*
 Saumon, m. *zalm, m.; blok lood of tin, n.*
 Saumoneau, m. *kleine of jonge zalm, m.*
 Saumoné, ée, a. *truite saumonée, f. zalmforelle, f.*
 Saumure, f. *pekkel, f.*
 -de la terre, *zout zeewater, dat in de onderaardsche gangen loopt, n.*
 Saunage, m. *zonthandel, m.*
 faux-, *sluikhandel in zout, m.*
 Sauner, v. n. *zout maken, zout zieden*.
 Saunerie, f. *zoutwezen, n.; zoutkeet, f.*
 Saunier, m. *zoutmaker, zoutzieder; zonthandelaar, m.*
 faux-, *zoutsluiker, m.*
 Saunière, f. *zoutbak, zoutpot, m.*
 *Savoir, v. a. *weten, kennen, verstaan; berigt hebben*.
 je ne saurois, *ik kan niet*.
 je ne sache, *dat ik wete, met mijn weten, voor zoo veel mij bekend is*.
 c'est à-, *dat is nog te weten, dat is nog de vraag*.
 faire-, *den weten, ter kennisfe brengen*.
 m. *kennis, wetenschap, f.*
 Savoir, à-, c. *te weten, namelijk*.
 Savoir-faire, m. *wetenschap, kunst, behendigheid, behandeling, f.*
 Savoir-vivre, m. *beleefdheid, welgemanierdheid, beschaafdheid, f.*
 Savon, m. *zeep, f.*
 Savonnage, m. *het waschen met zeep, het inzeepen; zeepwater, n.*
 Savonner, v. a. *zeepen, inzeepen*.
 fig. *doorfrijken, doorhalen*.
 Savonnerie, f. *zeepziederij, f.*
 Savonnaete, f. *zeepbal; vlekbal, m. savonnetal*.
 Savonneux, euse, a. *zeepachtig*.
 Savonnier, m. *zeepzieder; zeepboom, m.*
 Savourement, m. p. u. *smaak, na-smaak van iets, m.*

Savourer, v. a. *smaken, smaak in hebben, met aandacht proeven; langzaam genieten.*

Savourer, m. fa. *mergbeen, n. mergpijp, f.*

Savourisement, ad. *met smaak.*

Savoureux, euse, a. *smakelijk, lekker.*

Saupiquet, m. *eetlust verwekkende saus, f.*

Saupoudrer, v. a. *met zout enz. besprengen of bestrooijen.*

Saur, a. *hareng- ou fauret, f. bokking, m.*

Saure, a. *donker geel, geelbruin.*

Saurer, v. a. *haring roken.*

Sausfaie, Saulaie, f. *wilgenbosch, n.*

Saus, m. *sprong; waterval, m. faire le-, fig. opgehangen worden.*

au -du lit, *bij het opstaan uit het bed.*

-de loup, *flootsje aan het einde eener laan, n.*

de plein-, ad. *met éénen sprong. fig. eensklaps.*

Sautant, ante, a. *springend, overendstaande (in het wapenschild).*

Sauteier, v. n. p. u. *huppelen, springen.*

Sautelle, f. T. *wijngaardrank die men met den wortel verplant, f.*

Sauter, v. n. *springen, opspringen; ontkomen, wegspringen; opvliegen, in de lucht vliegen.*

faire-, *in de lucht doen springen.*

fig. fa. *overspringen, overstaan.*

-aux yeux, *in 't oog loopen.*

v. a. *over iess heen springen.*

fa. *van de eene zaak op de andere springen.*

Sautereau, m. *kleine springer, m. T. wippertje, dat de snaren op eene klavecimbaal raakt en doet spreken, n.*

Sauterelle, f. *sprinkhaan, m. T. houten schroefspas, m.*

Sauteur, m. *springer, m.*

Sautillement, m. *huppeling, springing, f.*

Sauulier, v. n. *huppelen, springen.*

Sautoir, m. T. *kruis (in het wapenschild), n.*

Sauvage, a. *wild; menschenschuw. m. f. wilde, m. en f.*

Sauvage, Sauvement, m. *het bergen of redden der goederen bij eene schipbreuk, n.*

Sauvageon, m. *wilde, ongeënte boom, m.*

Sauvagin, ine, a. *dat de smaak van wilde watervogels heeft.*

sentir le-, *als wilde watervogels ruiken.*

Sauvagine, f. *wilde watervogels, m. pl.*

Sauvegarde, f. *befcherming, beschutting, f.; schutbrief; soldaat, die tot bescherming ligt, m. sauvegarde.*

1. *zorglijn, rustlijn (op schepen), f.*

Sauver, v. a. *redden, verlossen; behouden; zalig maken; sparen; verontschuldigen.*

se-, v. r. *zich redden, vlugten; zalig worden; zich schadeloos stellen.*

Sauve-rabans, m. pl. T. *worsten om de raa, f. pl.*

Sauveré, f. T. p. u. *veiligheid, f.*

Sauve-vie, f. *steenruit of ruise, f. (zeker kruid).*

Sauveur, m. *redder; verlosser, heiland, m.*

Saxatile, a. T. *het geen aan of tuschen steenen groeit.*

Saxirage, f. *steenbreke (zeker plant), f.*

T. *wat den steen verbreekt.*

Scabellon, m. *hooge en smalle voet, m. of piedestal.*

Scabieuse, f. *schurftkruid, n. scabiosa.*

Scabieux, euse, a. *schurftachtig.*

Scabreux, euse, a. *hobbelig, onsfen.*

fig. *gevaarlijk, zorgelijk.*

Scalène, a. T. *ongelijkzijdig.*

Scalpel, m. T. *snijmes, n. (der wondheelers).*

Scalvine, f. *kalbas- of kalbasflesch, f.*

Scammonde, f. *purgeerkruid*, n. scammonium.

Scandale, m. *ergernis*, f.; *opzien*, n. Scandaleusement, ad. *ergerlijk*, *schandelijk*, *aanfootelijk*.

Scandaleux, euse, a. *ergerlijk*, *aanfootelijk*.

Scandalifer, v. a. *ergeren*, *aanfoot geven*.

fe-, v. r. de qc. *zich over iets ergeren*.

Scander, v. a. T. *verfen met voeten afmeten*, scanderen.

Scansion, f. T. *afmeting van versen*, scandering, f.

Scaphoïde, m. et a. *iets dat de gedaante eener schuit heeft*.

Scapulaire, m. *manteltje van twee stukken stoffe*, *aan malkander genaaid*, *dat de meeste kloosterlingen in de Roomsche kerk dragen*, n.; *twee stukjes eener gewijde stoffe*, *met lintjes aan malkander gehecht*, *die men onder het hemd draagt om de afslaten te winnen*, n. pl.

Scare, m. *soort van visch in de middelandfche zee*, m.

Scarificateur, m. T. *kerfmes of slagijzer eens heelmeefters*, n.

Scarification, f. *kopping*, *scherving*, *infnijding in de bovenhuid*, f.

Scarifier, v. a. *keppen*, *scherven*, *in de bovenhuid kleine infnijdingen maken*.

Scarlatine, a. f. *fièvre-*, *scharlakenkoorts*, f.

Scarisfon, Escarisfon, m. *soort van ohineesch kaneel*, n.

Sceau, Scel, m. *zegel*, n.; *zegelring*, m.

Sceau de Salomon, m. *Salomons zegel*, m.

Scélérat, ate, a. *boos*, *schelmachtig*, *snood*, *ondeugend*, *goddeloos*. m. *booswicht*, *deugniet*, *goddeloos mensch*, *fielt*, m.

Scélératesfe, f. *boosheid*, *snoodheid*, *schelmerij*, *goddeloosheid*, f.

Scélite, f. *steen die de gedaante eens menschen been heeft*, m.

Scellé, m. *geregeltijk zegel*, n.; *verzegeling*, *bezegeling*, f.

Scellement, m. T. *het metselen van eene kram of eenen hout in eenen muur*; *het dicht maken of sluiten van eene flesch met pek of pik enz.*, n.

Sceller, v. a. *zegelen*, *bezegelen*; *verzegelen*.

T. *krammen of bouten in eenen muur metselen of vastmaken*; *eene flesch zoodaniglijk sluiten*, *dat er niets van het daar in zijnde vocht verlyiegen kan*.

Scelleur, m. *zegelaar*, m.

Scène, f. *vertoonplaats*, f. *tooneel*; *geweld*, *goraas*, n. scene.

Scénique, a. *tooneelsch*, *dat van het tooneel is*.

Scénite, m. f. *tentbewoner*, m. *tentbewoonster*, f.

Scénographie, f. *afteekening van een gebouw in zijn optal*; *kunst om dergelijke afteekening te maken*, f.

Scénographique, a. *in 't verschieft getekend*.

Scénopégies, f. pl. *loofhuttenfeest der goden*, n.

Scepticisme, m. *leer van Pyrrho*, *die alles in twijfel trok*; *twijfelarij*, f.

Sceptique, a. *twijfelend*, *alles in twijfel trakkend*.

m. *twijfelaar*, m.

Sceptre, m. *scepter*, *koningsstaf*, m.

Schelling, m. *schelling* (*zokermunt*), m.

Schismatique, a. *scheurziek*, *die zich van de kerk afscheidt*.

Schisme, m. *scheuring*, *afschieding van de kerk*, f.

Schiste, m. *lei*, n. *leifteen*, m.

Schlich, m. T. *schlich*, *verbrijzeld en geprepareerd metaal dat men smelten wil*, n.

Schapan, v. *Shenapan*.

Sciage, m. *het zagen*, n.

bois de-, *gezaagd hout*, n.

Sciographie, f. T. *afteekening van een doorgesneden gebouw*, *om het van binnen te vertoonen*; *schaduwfchrijving*; *zonnewijzerkunde*, f.

- Sciatère, m. T. *stijl van eenen zonnewijzer, f.*
- Sciatérique, f. T. *naaldschaduwkunde, f.*
a. m. *cadran-, zonnewijzer met eene naald, m.*
- Sciatique, f. et a. *goutte-, heupzichts, f.*
- Scie, f. *zaag, f.*
- Sciemment, ad. *voorbedachtelijk, met kennis van zaken.*
- Science, f. *kennis, wetenschap, f.*
-infuse, *ingefchapene kennis, f.*
- Scientifique, a. *geleerd.*
- Scientifiquement, ad. *geleerdelijk, wijsfelijk.*
- Scier, v. a. *zagen; f. tijden.*
v. n. T. *riemen strijken, met de riemen omwonden.*
- Scieur, m. *zager, m.*
- Scille, Squille, f. *zeeajuin, m.*
- Scillitique, a. *met zeeajuin bereid.*
- Scinque, Scink, m. *zekere haagdis of haagdis, f. aardkrokdil, m.*
- Scintillation, f. *glinstering, flikking, f.*
- Scintiller, v. n. *flikkeren, glinsteren.*
- Sciographie, f. T. *grondtekening van een gebouw van binnen, f.*
- Selou, m. *loot, f. takje, n. (van eenen boom).*
- Scirrhe, v. Squirre.
- Scisfile, a. *dat gekleefd of gespleten kan worden.*
- Scission, f. *scheuring, scheiding, f.*
- Sciure, f. *zaagsel, zaagmeel, n.*
- Sclérophtalmie, f. T. *pijnlijk en rood gezwel aan de oogen, n.*
- Sclérique, f. T. *harde huid van den oogappel, f.*
remède-, *verhardend middel, dat de deelen onder elkander vast zamenyoegt, n.*
- Scolarité, f. *studentschap, n.*
- Scolastique, a. *schoolsch, schoolgeleerd.*
m. *schoolleeraar, schoolgeleerde, m.*
f. *schoolsche godgeleerdheid, f.*
- Scolastiquement, op *eene schoolsche wijze.*
- Scoliaſte, m. *uitlegger der oude Griekſche ſchrijvers, m.*
- Scolie, m. T. *uitlegging of verklaring van oude ſchrijvers; korte aanmerking of gevolgtrekking eener leerſtelling, f.*
- Scolopendre, f. *veelvoetige landworm, m. of groote rups, f.; mildkruid, n. hertsstong, m. ſceenvaren, f. (zeker kruid).*
- Scorbut, m. *scheurbuik, f.*
- Scorbutique, a. *dat van de ſcheurbuik ontſtaat of voortkomt, ſkorbutiek.*
- Scorie, f. *asch, f. of ſchaim, n. van metaal, ſlakken, f. pl.*
- Scorification, f. *zuivering der metalen in den ſmeltoven, f.*
- Scorificatoire, m. T. *vat, waarin de metalen gezuiverd worden, n.*
- Scorifier, v. a. (de metalen) *zuiveren.*
- Scorpiojelle, f. *ſchorpioenolie, f.*
- Scorpiöide, f. *ſchorpioenkruid, n. ſcorpiöides.*
- Scorpion, m. *ſchorpioen, m.*
- Scorſonère, f. *ſchorſonneerwortel, m. adderkruid, ſlangekruid, n.*
- Scribe, m. *ſchrijver, ſcriba; ſchriftgeleerde, m.*
- Scripteur, m. *ſchrijver der pauselijke bullen, m.*
- Scrofulaire, f. *ſpoerkruid, klierkruid, n.*
- Scrofules, f. pl. v. *Ecrouelles.*
- Scrofuleux, eufe, a. *klierachtig.*
- Scrotum, m. *bal- of klootzak, m. zakje van de teelballen, n.*
- Scrupule, m. *twijfeling, angſtvalligheid, ongeruſtheid, bekommerenis, f.*
T. *ſcrupel (zeker gewigt), n.*
- Scrupuleuſement, ad. *angſtvallig, met ſchroom en bekommering.*
- Scrupuleux, eufe, a. *angſtvallig, ſchroomachtig, bezorgd, verlegen.*
- Scrutateur, m. *doorgrander, onderzoeker; ſtemopnamer, inzamelaar der ſtemmen, m.*
- Scruter, v. a. n. c. *onderzoeken, nitvorſchen.*
- Scrutin, m. *opneming of inzameling der*

der stemmen; verkiezing door middel van besloten briefjes of ballesjes van onderscheidene kleuren, f.

Sculpteur, v. a. beeldhouwen, beeldsnijden.

Sculpteur, m. beeldhouwer, beeldsnijder, m.

Sculpture, f. beeldhouwkunst, beeldhouwerij, f.; gehouwen of gesneden beeldwerk, n.

Scurrile, a. p. u. op eene onbeschaamde of lompe wijze schertsend.

Scurrilité, f. lage of grove scherts, boosverij, gultserij, f.

Se, pr. zich.

Séance, f. zitting, vergadering, bijeenkomst, f.; tijd dat eene vergadering duurt, m.

Séant, a. m. zittend.

m. en son-, ou sur son-, overend zittend.

Séant, ante, a. voegzaam, betamelijk, behoorlijk, welvegeelijk.

Seau, m. emmer, m.

pieuvroit à seaux, regenen dat het giet, als of het met emmers uit de lucht geworpen wordt, stortregenen.

Sébacée, a. f. T. glande-, smeerklief, f.

Sébacique, a. T. n. c. acide-, vetzuur, n.

Sébate, m. T. n. c. vetgezuurd zout, n.

Sébeste, m. borstbes, beziv of bei, f.

Sebestier, m. borstbezieboom, m.

Sébite, f. nap, houten bak, m.

Sec, sèche, a. droog; dor, gedroogd.

fig. mager, uitgeteerd.

Sec, m. droogte, f.; droog vorder, n.

être au-, op het droog zitten, niets meer hebben.

employer le vert et le-, alle mogelijke middelen aanwenden.

Sec, ad. droog

à-, droog, zonder water.

mettre à-, droog maken, het water a'tappen.

fig. kaal en herboid maken.

Sécable, a. T. doelbaar.

Sécante, f. T. snijlijn, f.

Seche, f. spaansche zeehaai (soort van visch), f.

Sèchement, ad. droog, op eene drooge plaats.

fig. droogjes, keeltjes; droog, zonder aardigheid; hard, ruw of scherp.

Sécher, v. a. droogen, droog maken, afdroogen.

v. n. droog worden, uitdroogen. -sur pied, verkwijnen of vergaan dat men het zien kan.

Sécheresse, f. T. droogte, dorheid, schraalheid, f.

fig. onvruchtbaarheid; droogheid of koelheid in den omgang enz.; dorheid of schraalheid (van eenig werk), f.

Sécheron, m. hoog weiland, n. hoogte of drooge weide, f.

Séchoir, m. T. droogkast, f.

Second, onde, a. andere; tweede. eau seconde, krankwater, n. (bij de goudmeden).

Second, m. (pron. Segond) de tweede; die iemand ergens in helpt of bijstaat; helper of medestander (in een tweegevecht), m.; tweede verdieping, f.

Secondaire, a. die na den eersten volgt, die als een tweede tot hulp komt.

Seconde, f. zestigste deel eener minuut, n. seconde.

Secondement, ad. ten tweede, in de tweede plaats, ten anderen.

Seconder, v. a. helpen, bijstaan.

Secouement, m. het schudden of schokken, n.

Secouer, v. a. schudden, afschudden, sterk heen en weer bewegen. se-, v. r. zich uitschudden.

Secourable, a. hulpzaam, dienstvaardig; helphoer.

Secourir, v. a. helpen, ondersteunen, bijstaan; onzetten.

se-, v. a. zich of malkander zelven helpen.

Secours, m. hulp, f. bijstand, m.; hulphanden, f. pl. onzet, n.

Secousse, f. schudding, sterke beweging, f.; schok; stoot; aanval, n.

Secret, ète, a. geheim, heimelijk; achterhoudend.
 Secret, m. geheim, n. geheime nis, f.
 T. verborgenschap, bijzondere wetenschap in eene kunst; heimelijke, verborgene veër, f.
 en-, ad. heimelijk, in 't geheim; in vertrouwen.
 Secrétaire, m. geheimschrijver, ge- regtschrijver, sekretaris, m.; schrijftafel, f. sekretaire.
 Secrétairerie, f. geheimkamer, f. sekretery, f.
 Secrétariat, m. geheimschrijvers ambt, n. sekretariaat.
 Secrète, f. stil gebed vóór de Mis, n.
 Secrètement, ad. heimelijk, bedek- telijk, in het heimelijke.
 Sécrétion, f. afscheiding der voch- ten in het ligchaam, f.
 Sécrétoire, a. afscheidend.
 Sectaire, m. p. u. aanhanger of navolger van eenige gezind- heid, m.
 Sectateur, m. aanhanger of navol- ger van iemands gevoelen, m.
 Secte, f. gezindheid, f. aanhang, m. sekte.
 faire- à part ou faire-, alleen van eenig gevoelen of meening zijn.
 Secteur, m. T. snijdljn van eenen cirkel, f.
 Sectile, a. dat gekloofd, gespleten of gezaagd kan worden.
 Section, f. snijding, snede; afde- ling, f.
 n. c. wijk eener stad, f. sectie.
 T. aderlating, f.
 Sectionnaire, m. n. c. aanhanger eener sekte; deelhebber, m.
 Séculaire, a. T. honderdjarig.
 Sécularisation, f. het wereldlijk ma- ken of ontwijen, n. secularise- ring, f.
 Séculariser, v. a. wereldlijk maken of verklaren, ontwijen, seculari- sieren.
 Sécularité, f. wereldlijke stand, m.
 Séculier, m. wereldlijk priester; wereldling, wereldgezinde, m.
 Séculier, ète, a. wereldlijk,

Séculièrement, ad. wereldsch, op eene wereldlijke wijze.
 Sécurité, f. gerustheid, zorgeloos- heid, f.
 Sédanoise, v. Parisienne.
 Sédantif, ive, a. pijnstillend.
 Sédentaire, a. die veel zit; bestem- dig in eene plaats blijvend; die weinig of niet uitgaat.
 Sédiment, m. grondstof, n. droes- sem, m. moer, hef, heffe, f.
 Séditieuxfement, ad. oproeriglijk, op eene oproerige wijze.
 Séditieux, euse, a. oproerig, muit- ziek; twistgierig.
 Sédition, f. oproer, n. opstand, m. mouterij, f.
 Séducteur, m. -trice, verleider, ho- drieger; m. verleidster, bedrieg- ster, f.
 Séduction, f. verleiding, vervoer- ring, f.
 Séduire, v. a. verleiden, vervoer- ren, bedriegen.
 Séduisant, ante, a. verleidend.
 Ségmens, m. T. snijding van eenen cirkel door eene rechte lijn, f.
 Ségoviane, f. beste spaansche wol, f.
 Ségraire, f. T. gemeen bosch, bosch dat in het gemeen wordt bezeten, n.
 Segráis, m. afgezonderd bosch, n.
 Ségréyage ou Ségréage, m. bosch- regt, n. boschcijs, m.
 Ségrayer, m. modebezitter van een gemeen bosch, m.
 Ségrégation, f. p. u. afscheiding, afzondering, f.
 Ségréger, v. a. p. u. afscheiden, afzonderen.
 Seigle, m. rogge, f. koren, n.
 Seigneur, m. heer, bezitter eener heerlijkheid, m.
 vivre en-, en grand-, als een groot heer leven.
 le grand-, de groote Heer, de Turksche Keizer, m.
 le-, de Heere.
 notre-, Jezus Christus.
 Seigneurriage, m. T. muntregt, n. het geen een heer van het mun- ten trekt.
 Seigneural, ale, a. dat eenen heer toe- komt of van eenen heer is, heersch.
 Seig-

Seigneurie, f. heerlijkheid, f. heerlijk goed, n.; heerlijkheid (zekerere titel), f.

Seime, f. scheur in den hoof van een paard, f.

Sein, m. boezem, m. borst, f.; schoot, m.

Seine, f. zegen, f. (soort van visch-net).

Seing, m. onderteekening, handteekening, f.

-privé, geheime onderteekening, f.

Séjour, m. verblijf, n. woonplaats, f.

Séjourner, v. n. verblijven, zich ergens ophouden.

Seizaine, f. pakgaren, paktoew, n.

Seize, a. zestien.

m. de zestiende.

Seizième, a. zestiende.

Seiziement, a. ten zestiende.

Sel, m. zout, n.

Sélénite, f. selenites (soort van middelzout); maansteen, m.

Séléniteux, eufe, a. selenitisch.

Sélénographie, f. maanbeschrijving, f.

Sélénographique, a. tot de maanbeschrijving behoorend, selenographisch.

Selle, f. drieftal; kamerstoel, m. stillesje, n.; stoelgang, m.; zadeld, n.

Seller, v. a. zadelen.

fe-, v. r. T. uitdroogen (van de aarde sprekende).

Sellerie, f. zadelkamer, f.

Sellette, f. klein zadeld; laag zitbankje, n.

-de décroiteur, voetbankje van de schoenepoetsers, n.

Sellier, m. zadelmaker, m.

Selon, prp. naar, volgens.

c'est-, naar dat het uitvalt, mischien ja, mischien neen.

Semailles, f. pl. zaaisel, n.; zaai tijd, m.; het zaaijen, n.

Semaine, f. week, f.; weekgeld, weekloon, n.

être de-, ou en-, eens week lang den dienst waarnemen.

préter à la petite-, bij de week leenen.

-sainte, heilige week, f.

Semalnier, m. kloosterling, die den

koordienst eens week lang waarneemt, m.

Semblable, a. gelijk, gelijkvormig, gelijkaardig, oversonkomsig.

m. gelijk, gelijkslachtig.

Semblablement, ad. p. u. insgelijks, van gelijken.

Semblant, m. schijn, m. niterlijke vertooning, veinzing, f.

faire-, zich gelaten, den schijn maken, zich houden als of.

Sembler, v. n. schijnen, voorkomen, dunken.

il semble, het schijnt.

il me semble, het komt mij voor, het schijnt mij toe.

ce me semble, dunkt mij.

si bon vous semble, zoo gij het, of zuiks, goedvindt.

Séméiologie, Séméioutique, f. T. kunst om de ziekten bij derzelver zekere teekens te kennen en te onderscheiden, f.

Semelle, f. schoenzool, zool, f.

battre la-, te voet reizen.

Semence, f. zaad, n.

-de perles, pareigruis, n. kleino paarten, f. pl.

Semer, v. a. zaaijen, bezaaijen; uitstrooijen, ruchtbaar maken.

Semestre, a. zesmaandig, halfjarig.

m. half jaar, n; halfjarige dienst, m.; halfjarig verlof, n.

Semestrier, m. verlofganger, m.

Semeur, m. zaaijer, m.

Semi, ad. half (alleen gebruikelijk in samenstellingen).

Semi-prébende, f. halve prove, f.

Semi-preuve, f. onvolkomen bewijs, n.

Semi-ton, m. T. halve toon, m.

Sémillant, ante, a. woelig, levensdig, vrolijk.

Séminaire, m. kweekschool, f. seminarium.

Séminale, ale. a. T. dat tot het dier ijke zaad behoort.

Séminariste, m. kerkeijke, die zich in eens kweekschool bevindt, m.

Semis, m. plaats, waar men jonge bloemen enz. uit zaad teelt, f.

Semoir, m. zaaizak, m.

Semonce, f. feestelijke uitnodiging

tot eene plegtigheid; vermaning, bestraffing, f.
 Semonceer, v. a. n. c. berispen, bestraffen.
 Semondre, v. a. p. u. verzoeken, noodigen.
 Semotte, f. koolspuitje, n.
 Semoules, f. pl. soort van meel-deeg, n.
 Sempiternel, elle, a. p. u. altijddurend, eeuwig.
 fa. vieille-, f. oud, afgeleefd wijf, n.
 Sénat, m. raad, m. raadsvergadering, f. senaat.
 Sénateur, m. raadsheer, m. lid van den raad of senaat, n.
 Sénatorial, ale, a. die of dat eenen raadsheer toekomt.
 Sénatorien, enne, a. die of dat van eenen raadsheer afkomstig is.
 Sénatrice, f. vrouw van eenen raadsheer, f.
 Sénatus-consulte, m. raadsbesluit, n. senatus-consultum.
 Senau, m. T. snaauw, f. (zeker vaartuig).
 Séné, m. seneplant, f.; senebladen, n. pl.
 Sénéchal, m. opperfigter in eenig land, landvoogd, drost, m.
 Sénéchale, f. opperrigteres, landvoogdvrouw, drostin, f.
 Sénéchaussée, f. opperregters-amt, landvoogdijfchap, n.
 Senegon, m. kruiswortel, m. kruiskruid, n. fenecio.
 Sénévé, m. mostaard- of mosterdzaad, n.
 Sénieur, m. oudste, m. senior.
 Sens, m. zin, m.; verstand, n.; betekenis; meening; zijde; rigting, f.
 -commun, gemeen gevoelen, n. gemeene bevatting, f.
 bon-, gezond verstand, n. gezonde reden, f.
 homme de-, man van verstand, verstandig man, m.
 -desfus desfous, ad. fa. over hoop, het onderste boven.
 en tout-, ad. van alle zijden.
 -devant derrière, ad. verkeerd, het achterste voor.

à contre-sens, ad. verkeerdelijk, geheel integendeel, averegts.
 Sensation, f. aandoening, f. indruk, m. fenfatie, f.
 Sensé, ée, a. verstandig, oordeelkandig, wijs.
 Sentément, ad. wijsfelijk, verstandiglijk.
 Sensibilité, f. gevoeligheid, aandoenlijkheid, f.
 Sensible, a. tastbaar, merkelyk; gevoelig, aandoenlijk; erkentelyk, gevoelyol.
 Sensiblement, ad. gevoeliglijk, klaarlijk; sterk, zeer.
 Sensitif, ive, a. zinnelyk; gevoelig.
 Sensitive, f. zinkruid, kraidje roer mij niet, n. herba fenfativa.
 Sensorium, m. T. algemeen werktuig der zinnen (dat deel in de hersenen, alwaar de zenuwen der zinnen eindigen, zijnde het begin der medulla oblonga).
 Sensualité, f. zinnelykheid, wulpschheid, f.
 Sensuel, elle, a. zinnelyk, wellustig, wulpsch, weelderig.
 Sensuellement, ad. wellustiglijk, op eene zinnelyke wijze.
 Sentence, f. spreuk, zinspreuk, zedels, f.; vonnis, sententie.
 Sentencier, v. a. T. veroordeelen, vonnissen.
 Sentencieusement, ad. op eene zinspreukige wijze.
 Sentencieux, euse, a. zinspreukig, zinrijk.
 Sentène, f. T. einde, waarbij men eene streng zijde begint op te winden, n.
 Senteur, f. reuk, geur, m. pl. welriekende dingen, v. pl. reukwerk, n.
 Sentier, m. pad, voetpad, n.
 Sentiment, m. gevoel; gevoelen, m. meening, gedachte, f.; reuk der honden, m.
 avoir des sentimens, gevoel van eer enz. hebben.
 Sentimental, ale, a. gevoelig, aandoenlijk, sentimenteel.
 Sentine, f. durk (van een schip), m. fig.

- fig. het schuim, n. of de ruigte, f. van het gemeenebest.
- Seminelle, f. schildwacht. f.
- être en-, de wacht houden.
- faire-, op schildwacht staan, schilderen.
- relevier de-, aflossen.
- fig. iemands plaats vervangen, iemand iets op eene veruederende wijze verwijzen.
- *Sentir, v. a. voelen, gevoelen; merken, gewaar worden; gevoelig of dankbaar zijn; rieken, ruiken.
- v. n. ruiken, eenen reuk van zich geven; smaken naar...; het aanzien hebben, er uitzien als.
- le sapin, in een kwaad vel steken.
- fe-, v. r. zich gevoelen.
- de qc. iets bespeuren, ergens gevoel van hebben.
- fe faire-, zich doen gevoelen, eenen indruk geven.
- *Scoir, v. n. et i. zisten, kleeden, aanstaan.
- Sep, v. Cep.
- Séparable, a. scheidbaar.
- Séparation, f. scheiding, afzondering, f.; afschutsel, beschot, v.
- Séparatisme, m. afzondering van de algemeene leer, f.
- Séparatiste, m. die zich door een bijzonder gevoelen van de algemeene leer afzondert, m.
- Séparatoire, m. T. vat, waarin men de metalen scheidt, n.
- Separé, ée, p. et a. gescheiden, afzonderd; bijzonder, onderscheiden.
- Separément, ad. afzonderlijk, bijzonder.
- Séparer, v. a. scheiden, afzonderen; deelen, verdeelen.
- fe-, v. r. zich van één scheiden, zich verdeelen; scheiden.
- Sépeule et Sépée, v. Cépeau, Cépée.
- Sépoule, Sépouler, v. Bobine, Bobiner.
- Seps, m. slangenhaagdis of hagedis, f.
- Sept, a. zeven.
- m. een zeven, de zeven; de zevende.
- Septante, a. p. u. zeventig.
- les-, de zeventig overzetter, m. pl.
- Sepataul, m. over-meer-bet-oud-overgrootvader, m.
- Septembre, m. herfstmaand, f. September.
- Septénaire, a. nombre-, zevental, getal van zeven, on.
- Septennal, ale, a. zevenjarig.
- Septentrion, m. het noorden; het noorderdeel der wereld, n.
- Septentrional, ale, a. noordsch, noorder, noordelijk.
- Septid, m. n. c. zevende dag der décade, m.
- Septième, a. zevende.
- m. het zevende deel van een geheel, n.; een zevende of zeventiende (in het piketspel).
- Septièmement, ad. ten zevende.
- Sépique, a. T. dat door hitte en scherpigheid doet verrotten.
- Septuagénnaire, a. zeventigjarig.
- Septuple, a. zeventyoudig.
- Sépulcral, a. tot het graf behoorend, graf.
- Sépulcre, m. graf, n. begraafplaats, f.
- Sépulture, f. begraving, begrafenis, f.
- Séquelle, f. fa. aanhang, stoet, m. gevolg, n.
- Séquence, f. vervolg van verscheidene kaarten van ééne kleur, n.
- Séquestre, m. bewaring van goed, waarover geschil is, in eene derde hand, f.; die eenig goed, waarover geschil is, in handen heeft, tot dat daarover uitspraak is gedaan, sequester, m.
- Séquestration, beslag van goederen, n. sequestratie.
- Séquestrer, v. a. goederen, waarover geschil is, in eene derde hand stellen, beslag doen, in beslag nemen. sequestreren.
- fig. iemand heimelijk van den hals schuiven.
- fe-, v. r. zich afzonderen, zich aan den omgang met de wereld onttrekken.

Sequin, m. *sequine* (zekere gouden *mant*).

Sérail, m. vrouwenstimmer, vrouwenhof, *serail*, n.

Séran, Sérans, m. hekel, m. (zeker werktuig).

Sérancer, v. a. (hennep of vlas) hekelen.

Sérancolin, m. agaatkleurig marmer, n.

Séraphin, m. *serafijn*, m.

Séraphique, a. *serafijnsch*.

Sérasquier, m. *seraskier* m. (Turksche Generaal).

Serdeau, m. tafelbediende, m.; spijkamer in het hof, f.

Serein, m. avondlucht, f.

Serein, eine, a. helder, klaar, licht, schoon; opgehelderd, vrolijk.

Sérenade, f. avondzang, m. nachtmuzijk, f. *serenade*.

Sérénilime, doorluchtig, doorluchtigst.

Sérenité, f. helderheid, klaarheid; heldere lucht; doorluchtigheid (zekere titel), f.

Séreux, euse, a. T. waterig, waterachtig (van het bloed sprekende).

Serf, Serve, a. lijfeigen.
m. f. lijfeigene, m. en f. slaaf, m. *slavin*, f.

Serfouette, f. tweekandige greep of vork, waarmede men de aarde omhaalt, f.

Serfouetter, v. a. (de aarde) met zoodanige greep of vork omhalen.

Serge, f. *sergie*, *sargie*, f. saai, n.

Sergens, m. geregtsdienaar; *serjant*, onderofficier, m.
T. (schrijnwerkers) klemhaak, m.

Sergenter, v. a. iemand door eenen geregtsdienaar of deurwaarder doen manen of iets aanzeggen.
fig. plagen, kwellen.

Sergenterie, f. ambt van eenen geregtsdienaar deurwaarderschap, n.

Serger ou Serjier, m. *sargie*-maker, koopman in *sargie*, m.

Sergerie, f. *sargie*-weverij of manufactuur, f.

Sergette, f. dunne *sargie*, f.

Série, f. reeks; geschikte achtereenvolging, f.

Sérieusement, ad. deftiglijk, met ernst.

Séricux, euse, a. ernstig, deftig; gewigtig.

Sérieux, m. ernst, m. ernsthaftigheid, deftigheid, f.; ernstig of deftig wezen, n.

Serin, m. *cijje*, n.
de canarie, kanarie-vogel, m.

Serine, f. wijffe van een *cijje* of van eenen kanarie-vogel, n.

Serinette, f. zingorgeltje, waarmede men vogelen leert, n.

Seringat, m. wilde jasmijn, f.

Seringue, f. spuit, f.

Seringuer, v. a. spuiten, bespuiten.

Serment, m. eed, m. bevestiging met eede, f.

Sermenté, ée, a. beëdigd.

Sermon, m. leerreden, preek, predikatie, f.
fig. verdrietige vermaning, f.

Sermonnaire, m. verzameling van predikation, f.; uitgever van predikation, m.

Sermonner, v. n. fa. voorprediken, vermanen.

Sermonneur, m. euse, f. fa. preker, m. preekster, f. verdrietige vermaner, m. of vermaanser, f.

Sérosité, f. waterachtigheid of scherpte in het bloed, f.

Sérotine, f. soort van vledermuis of vleermuis, f.

Serpe, f. *snoeimes*, *snijsmes*, n.
T. houwmes, waarmede men, bij de entering, des vijands wand afsnijdt, n.
fait à la-, fig. lomp gemaakt.

Serpent, m. slang, f.
T. *serpent*, n. (blaas-instrument), n.; die op zoodanig instrument blaast, m.
fig. slang, f. ondankbaar, trouwloos mensch, verrader, m.
oeil de-, slangesteen, m.

Serpentaire, m. T. slangedrager (gesternte).

Serpentaire, f. slangekruid, n.

Serpenteau, m. jonge slang, f.

T. voetzoeker, *m.* (soort van vuurwerk).

Serpente, *f.* slangepapier, *n.*

Serpenter, *v. n.* slangswijze, krom, met bogten loopen.

Serpentin, *m.* haan van een musket; daar men de lont op zet, *m.*; slang van den distilleerketel, *f.*

marbre, *groenachtig marmerssteen met gele strepen, m.*

Serpentine, *f.* slangesteen, *m.*; slangegras, *n.*

Serpentine, *a.* langue, *T.* slangering, *f.*

Serper, *v. n.* T. het anker ligten (van galeijen sprekende).

Serpette, *f.* snoeimes, dat de heveniers gebruiken; wijnlezers snijmes, *n.*

Serpillière, *f.* pakdoek, *n.*

Serpoles, *m.* wilde tijm, *m.* onzer L. Vrouwen bedstroom, *n.*

Serrage, *m.* T. binnenst bekleedsel van een schip, *n.*

Serrail, *v.* Serrail.

Serre, *f.* klaauw, poot; tengel van eenen kreesft, *m.*; broeikas, *f.*; schroeffstok, *m.*

Serré, *éé, p. et a.* gedrukt, zamengerrokken, ineengedrongen; naauw; beklemd; opgesloten, weggesloten.

fig. gierig, karig.

Serré, *ad. fa.* sterk, zeer.

jouer-, voorzichtig spelen, niet veel wagen.

Serre file, *m.* laatste gelid eener krijgsvende, *n.* laatste soldaat van dat gelid, *m.*

Serrément, *ad. vast, dicht in een gesloten.*

fig. zuiniglijk, kariglijk.

Serrément, *m.* drukking, nipping, *f.* -de coeur, benaauwdheid, beklemming van het hart.

Serre-papiers, *m.* papierlade, papierkist, *f.*

Serrer, *v. a.* zamen binden, vast toetrekken, zamen drukken; drukken, persen, klemmen enz.; intrekken; insluiten; wegslijzen; wegloggen, wegborgen.

fig. -les pouces à q. fa. iemand pijnigen en kwellen om hem iets te doen bekennen.

-le bouton, à q. iemand ergens hard op aandringen.

-les voiles, *f.* de zeilen innemen.

-de près, kort op de hielen zijn.

Serron, *m.* specerij-kist, *f.*

Serrure, *f.* slot, *n.*

Serrurerie, *f.* slotmakerij, *f.* slotmakers werk, *n.*

Serrurier, *m.* slotmaker, smid, *m.*

Sertifi, *v.* Salfitix.

Sertir, *v. a.* een edelgesteente in- of vastzetten.

Sertisfure, *f.* het in- of vastzetten van een edelgesteente, *n.*

Servage, *m. p. u.* dienstbaarheid, *f.*

Servant, *a. m.* dienend, in dienst zijnde.

Servante, *f.* dienstmaagd, dienstmeid; dienaar, *f.*

Serviable, *a.* dienstvaardig, dienstwillig, gedienschtig.

Service, *m.* dienst; godsdienst; krijgsvdienst, *m.*; bediening, *f.*; geregt; tafeltaatwerk, *n.* services, tafellinnen, *n.*

T. eerste slag van eenen bal in de kaatsbaan, *m.*; opslag-zijde eener kaatsbaan, *f.*

Serviette, *f.* tafeldoek, servet, *n.*

Servile, *a.* slaafsch, knechtelijk; dienstbaar.

fig. verachtelijk, slocht, gering, laag.

Servilement, *ad.* slaafachtig, op eenen slaafsch wijze.

Servilité, *f.* slaafsch geest, *m.*

Servir, *v. a.* dienen, bedienen; opspassen; (de spijzen) aanregten, opdiefchen; voorleggen.

v. n. dienen, strekken, nuttig, bekwaam zijn.

-à, tot iets nuttig, dienstig zijn.

-de, tot iets, in plaats van iets, dienen of strekken.

fe-, *v. r.* de qc. iets gebruiken, zich van iets bedienen.

Serviteur, *m.* dienaar, bediende; opasfor; minnaar; vereerder, *m.*

Servitude, *f.* dienstbaarheid; slaavernij, *f.*; dwang, *m.*

T. last, *m.* bezwaarnis, *f.* servitut.
 Scrum, *m.* scherp en heet vocht in het bloed, *n.*
 Séisme, *m.* turksch koren, *n.* vlad-dotter, *m.*
 Séfeli, *m.* feselikruid (soort van yenkel), *n.*
 Sesquialtère, *a.* T. die of dat anderhalf maal zoo veel bevat.
 Sesse, *f.* band om eenen tulband, *m.*
 Sesse, *m.* T. hoosvat, *n.*
 Sessio, *f.* zitting (eener Vergadering), sessie, *f.*
 Sestorce, *m.* sestertius (soort van Romeinsche munt).
 Setier, Septier, *m.* mud, mudde, *f.* en *n.*; zekere maat van acht pintjes, *f.*
 demi-, half pintje, *n.*
 Séton, *m.* gat in den hals, daarmed een vier of vijf dubbelden draad doorhaalt, *n.*
 Sève, *f.* sap van boomen en planten, *n.*; rijzendheid van den wijn, *f.*
 Sèvre, *a.* streng, hard, straf, scherp; ernstig.
 Sévèremens, *ad.* strengelijk, met strengheid.
 Sévérité, *f.* gestrengheid, strafheid, *f.*
 Sévices, *f.* pl. T. mishandeling, harde bejegening, *f.*
 Seuil, *m.* drempel of dorpel van eene deur, *m.*
 Seuillet, *m.* onderdrempel van de poortgoten van een schip, *m.*
 Sévir, *v.* n. T. (contre q.) iemand hard behandelen, mishandelen; zeev. strenge straffe doen ondergaan.
 Seul, eule, *a.* alleen; enkel; eenig; eenigste.
 Seulement, *ad.* alleenlijk; ten minste; zelfs.
 ne... pas-, niet eens.
 Seuler, etc., *a.* alleen (in den dichtsterrijken stijl).
 Seulle, *f.* sap 1 van koopwaren, *m.*
 Sevrage, *m.* het sieren van kinderen; het afnemen van jonge dieren van de ouden, *n.*
 Sevrer, *v.* a. (een kind) spenen; jonge dieren van de ouden afnemen.

fig. q. de qc. iemand iets onttrekken.
 Sexagénaire, *a.* et *m.* zestigjarig, zestigjarige, *m.*
 Sexagésime, *f.* zondag, die acht dagen vóór vasten-avonds zondag komt, *m.*
 Sexe, *m.* geslacht, *n.* kunne, sekse, *f.*
 Sextant, *m.* T. zeker astronomisch instrument, *n.* sextans.
 Sexte, *f.* T. het derde van de kanonijke uren of getijden; zesde in de zangkunst, *n.*
 Sexte, *m.* T. zesde boek in de Decretalen, *n.*
 Sexté, *a.* m. T. registre-, naamrol der zoutpachters in Frankrijk, *f.*
 Sextidi, *m.* n. c. zesde dag der Decade, *m.*
 Sextile, ile, *a.* T. dat zestig graden van malkander is.
 aspect-, gezede schijn, *m.* aspect, in de Sterrekunde, als twee planeten het zesde deel van den Zodiacus of Dierkring, of zes graden van malkander staan.
 Sextule, *m.* zesde deel eener ons of once, *n.*
 Sextuple, *a.* zesvoudig.
 Sextupler, *v.* a. zesmaal vermeerden.
 Sexuel, elle, *a.* T. het geslacht aanduidend.
 Shérif, *m.* landregter in Engeland, fherif, *m.*
 Si, *c.* zoo, indien; of; bijaldien.
 ad. ondertuschen, echter, evenwel, nogtans.
 Si, *m.* fa. ja, ja wel.
 Siamoise, *f.* soort van katoensstoff, *f.*
 Sibarite, *m.* fig. wellusteling, *m.*
 Si bien que, zoo dat.
 Sibylle, *f.* sibil. *f.*
 Sibyllin, *a.* m. livres sibyllins, *m.* pl. boeken der sibillen, *n.* pl.
 Sicaine, *m.* n. c. verraderlijke moordenaar, *m.*
 Sicamor, *m.* T. hoepel, *m.* (in het wapenschild).
 Siccité, *f.* droogte, *f.*

- Sicilique, m. gewigt van zes skrupels, n.
- Sicle, m. sikkel, m. (joodschemunt).
- Sidéral, ale, a. dat de sterren of sterren aangaat.
- Siecle, m. eeuw, f. tijd van honderd jaren, m.; menschen van den tijd, m. pl.
- Siege, m. stoel, zetel, m. zitplaats, f.; geregt, geregtshof, n.; regersstoel, m.; beleg, n. belegering, f.
- Siéger, v. n. zitten, zitting hebben, regeren.
- Sien, enne, pr. zijn, zijne; haar, hare.
- Sien, m. het zijne, de zijne.
- Sieste, f. middagslaap, m.
- Sieur, m. heer, m.
- Si fait, v. Fait.
- Siffant, ante, a. fluitend; schuifelend; snorrend; huiltend.
- Sifflement, m. fluiting, f. gesluit, n.; schuifeling, f.; gehuil; het snorren, n.
- Siffler, v. a. fluiten (een liedje). v. n. fluiten; schuifelen; snorren; huielen.
fig. bespotten, uitjouwen, m.
- Sifflet, m. fluitje, n.
fa. strot, m. luchtpijp, f.
- Siffleur, m. cuse, f. fluitser, pijper, m.
- Sigillée, a. f. terre-, gezegelde aarde, f.
- Signage, m. T. ontwerp, n. of teekening van een venstersteraad, f.
- Signal, m. teeken, sein, n.
- Signalé, ée, p. et a. beschreven; uitstekend, beroemd; zonderbaar.
- Signalement, m. nauwkeurige beschrijving van een' persoon, dien men wil opsporen, f.
- Signaler, v. a. naar het uitwendig gelaat of de gestalte beschrijven; door de daad betoonen, doen uitblinken.
se-, v. r. uitblinken, uitmunten.
- Signataire, m, n. c. onderteekenaar, m.
- Signature, f. handteekening, onderteekening, f.
- T. merkletter, teekenletter van een blad, f.
- Signe, m. teeken, merk, bewijs, n.; wonderdaad, f.
- Signer, v. a. onderschrijven, onderteekenen; teekenen.
- Signet, m. teeken of lintje in een boek, n.
- Signifiant, ante, a. beteekenend, aanduidend, te kennen gevend.
- Significatif, ive, a. nadrukkelijk, krachtig, zinnijk.
- Signification, f. beteekenis, beduiding, f.; geregelijke aanzegging of bekendmaking, f.
- Signifier, v. a. beteekenen, be- duiden; aarzegen, aankondigen.
- Siguette, f. T. kaproen voor paarden, f.
- Sil, m. oker, m. (zekere verw- stof).
- Silence, m. stilzwijgen, n. stilzwijgendheid, f.
fig. stilheid, stilte, f.
i. stilte! hou u stil!
- Silencieux, euse, a. stilzwijgend, stil.
- Silène, m. fleen (boschgod), m.
- Silix, m. vuursteen, m.
- Silhouette, f. schaduwbeeld, n. silhouët.
- Silhouetter, v. a. een schaduwbeeld maken, silhouetteren.
- Silhouetteur, m. die schaduwbeelden of silhouetten maakt, m.
- Silice, m. zuivere keigronde, m.
- Silique, f. T. schel of schil, f.-dop, bast, m.
- Sillage, m. T. het zeilen, n. de streek, f. (van een schip), vaarwater, n.
- Sille, m. grieksch spitschrift, n.
- Siller, v. n. oogweuken; grijze wenkbrauwen krijgen (van paarden sprekende); doorzeilen, snel door water gaan (van sneepen sprekende).
- Sillet, m. T. kam eener viool, m.
- Sillon, m. voss, f.
fig. rimpel, m.
- Silloné, ée, p. et a. beploegd.
fig. gerimpeld.

Sillonner, v. a. voren met den ploeg maken.

fig. berimpelen, met rimpels teekenen.

Silve, f. schielijk vervaardigd dichtstuk, n.; verzameling van afzonderlijke dichtstukken, f.

Simagrée, f. fa. gemaaktheid, f. gemaakt gebaar, n.

Sinarre, f. lange nasleepende rok, m.; lang en wijd overkleed, n.

Simbleau, m. T. cirkelnoer, n.

Similaire, a. T. gelijkaardig, gelijkstachtig.

Similitude, f. p. u. gelijkenis, vergelijking, f.

Similor, m. spinsbek (metaal, dat uit koper en sin is zamengefeld), v.

Simoniaque, a. woekerachtig, dat tot den geestelijken koophandel behoort.

m. die een geestelijk ambt door geschenken enz. verkrijgt, m.

Simonie, f. T. geestelijke ambtkoeping, f.

Simple, a. enkel, enkelvoudig; enkel; eenvoudig, niet opgeferd; slecht, gemeen; gulhartig, oprecht; eenvoudig, onnozel.

foldat, gemeen soldat, m. m. eenvoudig mensch, m.

Simplement, ad. alleenlijk; eenvoudiglijk; zonder bedrog.

Simples, pl. geneeskruiden, n. pl.

Simplese, f. p. u. oprechtheid.

Simplicité, f. eenvoudigheid, enkelvoudigheid; eenvoudigheid, oprechtheid; onnozelheid, domheid, f.

Simplification, f. vereenvoudiging, f.

Simplifier, v. a. vereenvoudigen, eenvoudig openleggen.

Simulacre, m. beeld, n. beeldtenis, f. afbeeldsel, n.

vain, ijdel verschijnsel, n.

Simulation, f. T. geveinsdheid, veinzery, f.

Simuler, v. a. T. veinzen, bewimpelen, vermommen.

Simultané, a. gelijktijdig.

Simultanéité, f. n. c. gelijktijdigheid, f.

Simultanément, ad. n. c. ten gelijken tijde, gelijktijdiglijk.

Sinapisme, m. T. mostaard- of mostera-pleister, f.

Sincère, a. oprecht, ongeveinsd, openhartig.

Sincèrement, ad. oprechtelijk, ongeveinsdelijk, openhartiglijk.

Sincérité, f. oprechtheid, ongeveinsdheid, openhartigheid, f.

Sinciput, m. T. voorhoofd, n.

Sindon, m. T. wiek in eene wonde, f.

Singe, m. aap; takel (op schepen), m.

monnoie de-, fa. kromme sprongen, m. pl.

Singer, v. a. naäpen.

Singerie, f. aperij, f. apenspel, apenwerk, n.

pl. aperij, f. malle kuren, f. pl.

fe Singularifer, v. r. zich uitzonderen, door vreemde manieren singulier willen zijn.

Singularité, f. bijzonderheid, zondebaardheid, singulariteit, f.

Singulier, ière, a. zonderling, bijzonder, vreemd, singulier.

Singulier, a. enkelvoudig.

nombre-, enkelvoudig getal, n.

combat, tweegevecht, u. tweestrijd, m.

m. T. het enkelvoudig, n.

Singulièrement, ad. bijzonderlijk, voornamelijk; zonderling; in 's bijzonder.

Sinistre, a. ongelukkig, droevig, verdrietig, ellendig.

Sinistrement, ad. verkeerdelijk, kwalijk, ongelukkiglijk.

Sinon, ad. behalve, uitgenomen, uitgezonderd; anders, zonder dat, buiten dat.

que, dan dat, dan alleen dat, behalve dat, ten zij dat.

Sinople, m. groen (in het wapenschild), n.

Sinueux, euse, a. krom, gekromd; bogtig.

Sinuosité, f. kromte, bogt, f.

Sinus, m. T. afswijding van eenen hoek, f. sinus; holte van een been, f.; etterzak, m.

Siphon, m. *heyel, m.; zuigpijp; hoos, f.*
 Siphilis, f. T. *venusziekte, f.*
 Siphilitique, a. T. *met de venusziekte besmet, veneriek.*
 Sire, m. *heer; koning, m. pauvre-, arm, behoeftig, onnozel mensch, m.*
 Sirène, f. *meermin, sireen, f.*
 Sirerie, f. p. u. *heerlijkheid, f.*
 Sirius, m. T. *hondster of ster, f. sirius.*
 Siroc, m. T. *zuidoostewind (in de Middellandsche zee), m.*
 Sirop, m. *sroop, f.*
 Sirotter, v. n. fa. *met kleine teugen, zonder haast, drinken.*
 Sirtes, f. pl. *zandbanken, f. pl.*
 Sirvante, f. *oude soort van schimpdicht, f.*
 Sifon, m. *steenpype, f.*
 Sis, Sise, a. T. *liggend, gelegen.*
 Sister, v. a. T. *voor het geregt dagen. v. n. voor het geregt verschijnen, sisteren.*
 Sistre, Cistre, citer (*speeltaig bij de Ouden*), f.
 Site, m. T. *gelegenheid of ligging (eener plaats), f.*
 Si-tôt que, *zoodra als.*
 Situation, f. *gesteldheid, f.; stand van eenig ligchaam; stand, m. of gelegenheid, ligging f. van eene plaats of van een land. fig. gemocdsgesteldheid, f. toestand, m. T. situatie, f. standpunt, n.*
 Situé, ée, p. et a. *gesteld; gelegen.*
 Siter, v. a. *stellen, plaatsen, zeten, leggen.*
 Six, a. *zes. m. een zes, m.*
 Sixième, (x se prononce ici et dans les trois mots suivans comme un z.) m. *meer-ber-oud- over grootvader, m.*
 Sixain, m. *half dozijn; zesregeligen, n.*
 Sixième, a. *zesde.*
 m. *een zesde deel of gedeelte, n. f. T. een zesde of zestiende (in het piket-spel).*
 Sixièmement, ad. *ten zesde.*
 Sixte, f. T. *zesde in de zang-kunst, n.*

Smalt, m. *zekere blaauwe verwe, f. smalta.*
 Smaragdine, ine, a. *dat de kleur van eenen smaragd heeft.*
 Smectin, m. Smectite, f. *soort van vette aarde, gelijk zesp, f. smectis, terra saponaria.*
 Smille, f. T. *tweespuntige hamer, m.*
 Smiller, v. a. T. *met zoodanigen hamer bewerken.*
 Sobre, a. *matig, nachter of nuchteren, sober. fig. bescheiden.*
 Sobremens, ad. *matiglijk, op eene geregelde wijze; spaarzaamlijk.*
 Sobriété, f. *matigheid (in het eten en drinken), soberheid, f.*
 Sobriquet, m. *spotnaam, m.*
 Soc, m. *ploegijzer, n.*
 Sociabilité, f. *gemeenzaamheid, gezelligheid, f.*
 Sociable, a. *gemeenzaam, eezellig.*
 Social, ale, a. *gezellig, gezelschap-pig.*
 Sociétaire, m. n. c. *lid van een gezelschap of societeit, n.*
 Société, f. *gezelschap, genootschap, n. societeit; gemeenschap, maatschappij; vriendschap, verbindtenis, f.*
 Socinianisme, m. *leer van Socijn, f. Socijndom, n.*
 Socinien, m. *Sociniaan, aanhanger van Socijn, m.*
 Socle, m. T. *voet daar een beeld, vat enz. op staat, m.*
 Socque, m. *houten schoosfel der monniken, n.; broes, f.*
 Sodomie, f. *zonde tegen de natuur, f. sodomitery, sodomie.*
 Sodomite, m. *die eene zonde tegen de natuur begaat, sodomiet, m.*
 Soeur, f. *zuster; non, f. belle-, schoonzuster, f. naturelle ou bâtarde, onechte zuster, f.*
 Soeurs, f. pl. *germaines, volle zusters, f. pl. jumelles, tweelingzusters, f. pl. confanguines, zusters van vaders kant, f. pl. utérines, zusters van moeders kant, f. pl.*

les,

les-, poët. *de negen zusters, de zanggodinnen, f. pl.*
 Sofa, Sopha, m. *sofa, f.*
 Soffite, f. *T. paneelwerk en ander sieraad tegen den zolder van een vertrek, n.*
 Sofi, Sophi, m. *Sophi (eernaam der koningen van Perſie), m.*
 Sol, pr. *zich, hem, haar.*
 -difiant, a. m. *zoogenoemd, gewaand.*
 Soie, f. *zijde, f.; varkensborstel, m.; lang haar van sommige dieren gedeelte van een lemket of eens klijng dat in het hecht enz. zit, n.*
 -d'orient, f. *zekere plant, f.*
 Soierie, f. *zijden waren, f. pl.; zijden manufaktuur, f.*
 Soif, f. *derst, m.*
 fig. *begeerte, f.*
 poire pour la-, *appel voor den dorst, m. iets voor den kwaden dag, n.*
 Soigner, v. a. et n. *bezorgen; zorg dragen, oppassen.*
 Soigneusement, ad. *zorgvuldiglijk, naarstiglijk, vlijtiglijk.*
 Soigneux, euse, a. *zorgvuldig, zorgzaam, bezorgd.*
 Soin, m. *zorg, vlijt, naarstigheid.*
 avoir de-, *zorg dragen.*
 pl. *zorg, bekommering; dienstbewijzing, f.*
 rendre des-, *iemand vlijtig bezoeken, zijne opwachting bij iemand maken.*
 rendre de petits-, *zeer voorkomend of gediensig zijn.*
 Soir, m. *avond, m.*
 Soirée, f. *avondstond, avondtijd, m.*
 Soit, ad. *het zij zoo, laat het zoo zijn, ik stem het toe.*
 -que, c. *het zij dat.*
 Soixantaine, f. *zestigtal, getal van zestig, n.*
 Soixante, a. *zestig.*
 Soixanter, v. n. *T. zestig tellen (in het piket spel).*
 Soixantième, a. *zestigste.*
 m. *zestigste deel of gedeelte, n.*
 Sol, m. *grond, vlakke grond, m.*
 T. *landsuw, f. grond, m.; wagenveld, n.*

Solaire, a. *tot de zon behoorend.*
 Solandres, f. pl. *T. kenon of kloven in het gewricht van de kriebogen der paarden, f. pl.*
 Solanum, m. *nachtschade, f. kruid, n. solanum (zekere plant).*
 Solbattu, Solle-battu, a. *gekneusd onder den voet (van paarden sprekende).*
 Solbature, f. *T. kneuzing onder den hoef van een paard, f.*
 Soldanelle, f. *winde, wrange, f.*
 Soldat, m. *soldaat, krijgsman, m.*
 avoir l'air-, *een krijgskastig aanzien hebben.*
 Soldatesque, f. *gemeen krijgsvolk, n. soldaten, m. pl.*
 a. *op zijn krijgsman, krijgsmanachtig.*
 Solde, f. *soldij, bezolding, f.*
 T. *slot van rekening, saldo, n.*
 Solder, v. a. *eene rekening sluiten.*
 Sole, f. *T. bodem van een vaartuig zonder kiel, m.; voetzool van een paard (het onderste van den hoef); tong (zekere visch), f.*
 Solécisme, m. *wanspraak, f. misflag tegen de regelen der spraakkunst, m.*
 Soleil, m. *zon; zonnobscem, f.*
 il fait déjà ou encore grand-, *het is reeds of nog klaar dag.*
 Soleilé, éc, a. r. *zonnig, helder.*
 Sôlen, m. *T. soort van schelp; teenlade, f.*
 Solennel, elle, a. (pron. Solannel) *ainfi que dans les mots suivans)*
 -plegtig, statig, feestelijk.
 Solennellement, ad. *plegtiglijk, statiglijk, feestelijk.*
 Solennifation, f. *plegtige viering, f.*
 Solenniser, v. a. *vieren, een feest vieren.*
 Solennité, f. *plegtigheid, groote feestig, f.*
 Soletard, v. *Smectin.*
 Solfier, v. a. *T. met de noten zingen.*
 Solidaire, a. *T. verplichtend, dat eiken der kontraktanten voor alle anderen verbindt.*
 Solidairement, ad. *de een voor den anderen, ieder in 's bijzonder, voor 't geheel.*

Solidarité, f. n. c. *wederzijdsche verplichting voor 't geheel, f.*

Solide, a. *hecht, vast, hard, digt. fig. bondig, vast, standvastig, grondig; het wezenlijkste, gewichtigste.*

m. *ligchaam, dat lengte, diepte en breedte heeft, n.; vaste grond, m.*

Solidement, ad. *vast, hecht en sterk; grondig, bondig, verstandiglijk.*

Solidité, f. *vastheid, hechtheid, sterkheid, f.*

fig. *bestendigheid, duurzaamheid; grondige kennis, f. soliditeit.*

T. *verbindtenis, waardoor elk in het bijzonder gehouden is om voor alle de andere mededeelhebbers te betalen, f.*

Soliloque, m. *alleenspraak, f.*

Solins, m. pl. T. *wijdte tuschen twee balken; beschrijving van kalk onder de eerste reijen der dakpannen, f.*

Solipède, a. *dat eenen hoef aan elken poot heeft, geheefd.*

Solitaire, a. *eenzaam, van de wereld afgezonderd. ver-, lintworm, m.*

Solitaire, m. *eenzame, kluisenaar, m.*

T. *enkele diamant, m.*

Solitairement, ad. *op eene eenzame wijze, van de wereld afgescheiden.*

Solitude, f. *eenzame plaats, eenzaamheid; woestenis, f.*

Solive, f. *balken, die onder de zolderingen liggen, m. pl.*

T. *maat van zes voet bij het hout meten, f.*

Solveau, m. *kleine of dunne balk, m.*

Sollicitation, f. *verzoek, aanzoek, n. aandringing; voortdrijving, voortzetting; bevordering eener zaak bij den regter, f. sollicitatie.*

Solliciter, v. a. *verzoeken, aanzoecken, solliciteren, aandringen, bevorderen, vervolgen; sterk aanzoecken; zijne zaak den regter aanbevelen.*

Solliciteur, m. *euse, f. hij of zij, die om iets aanhoudt, iets voorszet, m. en f.; rechtsbevorderaar, rechtsverzoeker, sollicitcur.*

-militaire, m. *solliciteur, bezorger van de penningen voor de krijgslieden, m.*

Sollicitude, f. *zorg, onrust, bekoemmering voor iemand, f.*

Solmifier, v. *Solfier.*

Solo, m. T. *solo.*

Solstice, m. T. *zonnestand of -stilstand, m.*

Solsticial, ale, a. T. *tot den zonnestand behoorend, zonnestandig.*

Solvabilité, f. *vermogen om te betalen, n.*

Solvable, a. *die betalen kan of in staat is van te kunnen betalen.*

Soluble, a. *die of dat kan worden opgelost.*

Solution, f. *oplossing, solutie; ontbinding, scheiding, verdelings; betaling, voldoening, f.*

Somache, v. *Saumâtre.*

Somatologie, f. T. *leer van de vaste deelen des ligchaams, f.*

Sombre, a. *donker, duister, dampig.*

fig. *droevig, treurig, zwaarwoedig, somber.*

il fait, *het is donker, dampig weér.*

Sombrier, v. n. T. *-fous voiles, in het zeilen door eenen rukwind omstaan en zinken.*

Sommaire, a. *kort, beknopt.*

m. *kort begrip, n. korte inhoud, m.*

Sommairement, ad. *kortelijk, met weinige woorden.*

Sommation, f. *aanmaning, afvordering, sommatic, f.*

T. *opeiseling, sommatic, f.*

Somme, f. *last van een paard of van eenig ander lastdragend dier, m.; somme (gelds), f.; kort begrip, n.*

bête de-, *lastdragend dier of beest, n.*

en-, *-toute, sa. in 't kort, met één woord, eindelijk.*

Somme, m. *sa. slaap, m.*

- Sommeil, m. *slaap, m. sluimering; slaperigheid, f.*
 Sonmeiller, v. n. *sluimeren.*
 fig. *slaperig of nalatig worden.*
 Sommelier, m. *ière, f. hij of zij, die het opzigt over den kelder heeft, m. en f.*
 Sommellerie, f. *spijskamer, f. spijskelder, m.; keldermeesterschap, n.*
 Sommer, v. a. *opeischen, tommeren; aanmanen; vermanen, fommèren; optellen, oprekenen.*
 Sommet, m. *top, m. kruin, f. top-punt, n.*
 Sommier, m. *lastbeest, lastdier, pakpaard, n.; matras (van paardehaar), f.*
 T. *schoorbalk, m.; hoofd eener drukpers, n.; orgelkist; kalfshuid, welke op een raam gespijkerd staat, waarover het vel gespannen wordt, dat men bereiden wil, f.; kapelbediende, m.; hoofdboek der kooplieden, n.*
 Sommité, f. *den topje of eindje der kruiden en andere gewassen, n.; uiterste spits der bergen, f. en n.*
 Somnambule, m. et f. *nachtwandelaar, m. nachtwandelaarster, f.*
 Somnambulisme, m. T. *het nachtwandelen, n.*
 Somnifère, a. T. *slaapverwekkend, m. slaapmiddel, n.*
 Somptuaire, m. *loi-, wet tegen de overdaad, pracht en verkwisting, f.*
 Somptueux, euse, a. *kostelijk, prachtig, overdadig.*
 Somptueusement, ad. *op eene kostelijke, prachtige wijze.*
 Somptuosité, f. *pracht, overdadige verkwisting, f.*
 Son, fa. *pr. zijn, zijne; haar, hare, deszelfs, derzelve.*
 Son, m. *zemel, f.; klank, m. geluid, n.*
 Sonate, f. *sonate, f. (zeker muziekstuk).*
 Sonde, f. T. *sentijzer, n. katheter, f.; zinklood, dieplood, n.; peilstek, m.; boterboor, f.*
- Sonder, v. a. *(eene wond) tenten, foderen; peilen, het dieplood uitwerpen.*
 fig. *toetsen, onderzoeken, naverfchen.*
 -le gué, le terrain, fig. *fa. pogen te vernemen of iets zou kunnen gelukken.*
 Sondeur, m. *onderzoeker, naverfcher, m.*
 Songe, m. *droom, m.*
 Songe-creux, m. *fa. droomer, mijneraar, m.*
 Songe-malice, m. *fa. kwaadsmeder, m.*
 Songer, v. n. *droomen.*
 -à qc. *aan iets denken, iets overleggen, overpeinzen.*
 -à foi, *op zijne hoede zijn, wel letten op het geen men doet.*
 -creux, *mijmeren.*
 Songeur, m. *droomer; mijneraar, m.*
 Sonica, T. *van eene kaart in het basset-spel, die juist van pas koht.*
 ad. *fig. fa. juist van pas, ter regter tijd.*
 Sonnaille, f. *bel, welke men aan den hals der dieren hangt, f.*
 Sonnailler, v. a. *fa. bestendig luiden.*
 m. *dier met eene bel aan den hals, n.*
 Sonnant, aute, a. *klinkend, schel, luid.*
 mal-, *kwalijk luidend.*
 espèces *sonnantes, klinkende munt, f.*
 à l'heure *sonnante, met den klokslag.*
 Sonner, v. n. *luiden; klinken, geluid geven; slaan (van een uurwerk sprekende).*
 v. a. *luiden; schellen, de bel trekken; blazen.*
 sonner mal ou bien, *fig. wel of kwalijk luiden.*
 v. n. *ne-mot, geen woord zeggen of spreken.*
 faire-bien haut, *fig. fa. sterk ergens op roemen.*
 -les cloches, *de klok trekken.*

-l'assemblée, de vergadering bij een roepen.
 -un domestique, eenen bedienden binnen roepen door schellen.
 Sonnerie, f. klokkengelui, n.
 T slagwerk (van een uurwerk), n.
 Sonnet, m. T. klinkdicht, klinkrijm, n. sonnet.
 Sonnette, f. schel, bel, f.
 T. heiblok om palen in te heijlen, n.
 serpent \bar{a} -, ratelslang, f.
 Sonneur, m. klokkelouder, m.
 -de cor, hoorn- of horenblazer, m.
 Sonnez, m. T. twee zesfen, twaalf oogen, n. pl.
 Sonore, a. welluidend; schelkklindend.
 Sophisme, m. drogreden, bedriegelijke sstreden, valsche redening, f. fophismus.
 Sophiste, m. drogredenaar, m.
 Sophistique, a. bedriegelijk, valsch.
 Sophistiquer, v. a. vervalschen, mengeu; bedriegen in de reden.
 Sophistiquerie, f. bedriegelijkheid in de reden; vervalsching, f.
 Sophistiqueur, m. bedrieger; vervalscher, m.
 Soporatif, ive, a. slaapverwekkend. fig. fa. langwijlig.
 m. slaapmiddel, n.
 Soporeux, cuse, a. slaperig, slaapzuchtig.
 Soporifère, Soporifique, a. T. slaapverwekkend.
 Sor, Soret, v. Saur, Sauret.
 Sorbe, f. sorben.
 Sorbet, m. sorbet, sorbetdrank, m.
 Sorbier, m. sorbenboom, m.
 Sorbonique, f. godgeleerde zintwisting over de schoolsche godgeleerdheid in de Sorbonne, f.
 Sorboniste, m. doktor in de sorbonne, m.
 Sorbonne, f. sorbonne, f. (hoofdcollégie der godgeleerde of theologische faculteit en deze zelve in Parijs).
 Sorcellerie, f. tooverij, duivelskuns-tenarij, f.
 Sorcier, m. ière, f. toovenaar, dui-

velskunstenaar, m. tooveres, tooverheks, tooverkol, f.
 vieux-, fa. oude toovenaar, m.
 n'être pas grand-, niet sterk uitmunten.
 Sordide, a. eerloos, schandelijk, leelijk, vuil, verachtelijk, karig, vrekachtig.
 Sordidement, ad. op eene eerlooze, vuile, schandelijke wijze.
 Sordidité, f. p. u. karigheid, vrekachtigheid, smootheid, laagheid, schandelijkheid, f.
 Soror, v. Saurer.
 Sorie, f. gewaschene spaansche lamswol, f.
 Sorae, f. ijzerschuim, n. ijzerstakken, f. pl.
 Sorneute, f. spreukjes, praatjes voor den vaak, n. pl. beuzelingen, f. pl.
 Sororal, ale, a. zusterlijk, dat de zuster betreft.
 Sororiant, antz, a. zwellend (van den boezem sprekende).
 Sort, m. lot; noodlot, n. kant; betoovering, f.
 -principal, T. hoofdsom, f.
 Sortable, a. gevoelig, geveegezaam, behoorlijk, betamelijk, dat bij elkander voegt of past.
 Sorte, f. wijze, manier, soort, f. aard, m.
 en cette-, ad. op die of op deze wijze.
 de la-, ad. zoodaniglijk.
 de-que, c. zoo dat, invoegen dat.
 de telle-, ad. zoodaniglijk, op zulk eene wijze, diervoegen.
 en-que, c. zoo dat.
 toute-, ad. allerhande, allerlei.
 parler &c. de la bonne, fa. zich goed of met nadruk laten hooren, enz.
 Sortes, pl. T. eigens drukken, m. pl. eigene sortering, f.
 Sortie, f. uitgang; uitweg, m. uitkomst, f.; uitval (van het krijgsvolk), m.
 droit d'entrée et de-, uitgaande en inkomende regten, n. pl.
 faire une- comte ou sur q'egen iemand uityaren,
 Ggg

à la- de, *bij het uitgaan van..*
Sortilège, m. *sooverij, betoovering, f.*

*Sortir, v. n. *uitgaan; uitloopen; te voorfchijn komen; afflammen, afkomstig zijn, voortfpruiten.*

T. *uitloopen, uit de haven komen; uitschieten, uitschieten (van bloemen fprekende).*
faire-, *uiflaten, uiftoeren, uifdrijven.*

Sortir, v. a. *uiftrekken; uifhalen, uifhelpen.*

m. au- de, *bij het uitgaan, opftaan, enz.*

Sot, otte, a. *dom, dwaas, onnozel, zot, ongerijmd.*

m. gek, *dwaas, domkop, domoer, m.*

pl. *fmaad, fchimp, hoon, m.*

Sottiment, ad. *op eene dwaze, belachelijke, befottelijke wijze.*

Sottife, f. *gekheid, dwaasheid, ongerijmdheid, onnozelheid, maligheid, f.*

Sottifier, m. fa. *verzameling van geestige invallen, gezagden, vertelfels. fchimpwoorden enz., f.*

Sou, Sol, m. *fluyer, m.*

n'avoir pas le-, *dood-arm zijn, geenen duit in den zak hebben.*
mettre- sur, *zuinig zijn.*

Soubarbe, f. *kin van een paard, daar de kinketting aan gedaan wordt, f.*

Soubasfemens, m. *voet, m. of voetfluk, n. waarop iets gebouwd is; onderfhangfel van eene ledakant, n.*

Soubrefaus, m. *luchtige fprong van een paard; ftoot van eenen wagen, m.*

fig. *hindernis, f.*

Soubrette, f. *volgjuffer, f. kamermeisje, n. foubrette.*

Soubreveste, f. *kamizool zonder armen, n.*

Souche, f. *flomp van eenen boom, f.; dik blok om te branden, n.*

T. *flam, m. hoofd van een geflachte, n.*

faire-, *de eerste van een geflacht zijn.*

Soucher, m. *boterbloem, f.; fcholle-
lebaar (zekere vogel); flechte
fleen, die onder uit de fteengroev
ven gehaald wordt, m.*

Souchetage, m. *bezigting en op-
neming der flammen of wortelen
van boomen in een bosch, f.*

Soucheteur, m. *keurder der flam-
men of wortelen van boomen, m.*

Souchever, v. a. T. *den onderflem
fleen uit eene fteengroeve halen.*

Soucheveur, m. *fleenbikker, die
den onderflem fleen uit eene fteeng-
groeve haalt, m.*

Souci, m. *zorg, onrust, kwelling,
f. kommer, m.; goudsbloem, f.*

un fans-, *fa zorgeloos, onverfchil-
lig mensch, m.*

fe Soucier, v. r. de qc. *zich om
iets bekommeren, ergens voor
zorg dragen of bezorgd zijn;
zich met iets bemoeijen, ergens
werk van maken.*

Soucieux, eufe, a. *bezorgd, bekom-
merd; zorgvuldig.*

Soucoupe, f. *fchenkbord met eenen
voet; fchotelkje onder een kop-
je, n.*

Soudain, aine, a. *fchielijk, onver-
wacht. snel, plofseijk.*

ad. *ijlings, gezwind, dadelijk,
terflood.*

Soudainement, ad. *fchielijk, haas-
tiglijk.*

Soudan, m. *foudaan (fultan van
Egipte), m.*

Soudard, m. fa. *oude krijgsman, m.*

Soude, Soute, f. *zee gras, n.; weed-
asch, f. fouda.*

Souder, v. a. *folderen; (eene reke-
ning) effenen of fluiten.*

Soudoir, m. T. *feldeerkolf, f.*

Soudoyer, v. a. *het krijgsvolk be-
talen, soldij geven.*

*Soudre, v. a. p. u. *oploffen.*

Soudrille, m. fa. *gering, gemeen
soldaat, m.*

Soudure, f. *feldeerfel, n.*

Soufflage, m. T. *het glas blazen,
n.; bekleding van een fchip
met nieuw plankwerk, f.*

Souffle, m. *het blazen, v.; adem,
m.*

-de vent, *luchtje, n. koelte, f.*
 Souffler, v. n. *ademen; blazen, waaijen; snuiven, hijgen.*
 fa. *norsch, onvriendelijk zijn.*
 -aux oreilles de q. *iemand aanporren of aansteken om iets te doen.*
 ne pas-, n'oser-, fig. fa. *niet durven-kikken, den mond niet durven open doen.*
 v. a. *blazen, aanblazen, uitblazen, inblazen, wegblazen.*
 -q. *iemand blazen (in het damspel).*
 qc. à q. fig. fa. *iemand iets voor den neus wegnemen.*
 -le chaud et le froid, fig. *heet en koud uit éénen mond blazen, dubbelhartig en bedriegelijk zijn.*
 -un vaisseau, *een schip met nienw plankwerk bekleden.*
 Soufflerie, f. T. *blaasbalgen of blaasbalken van een orgel, m. pl.*
 Souffles, m. *blaasbalg of blaasbalk, m.*
 fig. *klap of slag, m. oorveeg, f.*
 Souffletade, f. fa. *eene menigte of dragt oorvegen, f.*
 Souffleter, v. a. *klappen of oorvegen geven.*
 Souffleteur, m. *die oorvegen geeft of uitdeelt, m.*
 Souffleur, m. euse, f. *hij of zij die zwaar adem haalt of hijgt, m. en f.; blazer, m. blaasster, f.; inblazer, souffleur, m.; stoffcheider, stoker, m.*
 -d'orgues, *orgelstoder, m.*
 m. *die iemand iets in het oor luistert, m.*
 Soufflure, f. T. *holten in metaal, dat te heet gegoten is, f. pl.*
 Souffrance, f. *lijden, n. smart, f.*
 T. *soegevendheid; vergunning, toelating, f.*
 article en-, *uitgezette rekeningspost, m.*
 Souffrant, ante, a. *lijdend; verdraagzaam, geduldig.*
 Souffre-douleur, m. fa. fig. *verschoveling, die boven alle anderen mishandeld wordt, m.*

Souffreteux, euse, a. p. u. *arm, bekoestig, noodlijdend.*
 Souffrir, v. a. *lijden; dalden, verdragen, uitstaan; vergunnen, toelaten.*
 Soutre, m. *zwavel, f.*
 Soufrer, v. a. *zwavelen.*
 Souffroir, m. *zwavelkast, f.*
 Sougarde, f. *beugel aan het geveest van eenen degen of aan de lade van een schietgeweer, m.*
 Sougorge, f. *keelriem onder aan den toom van een paard, m.*
 Souhait, m. *wensch, m. begeerte, f. verlangen, n.*
 a-, ad. *naar wensch.*
 Souhaitable, a. *wenschelijk, wenschenswaard.*
 Souhaiter, v. a. *wenschen, begeeren, verlangen.*
 Souillard, m. T. *schoorbalk, m.*
 Souille, f. Souil, m. *modderige plaats, daar het wild zwijn zich omwentelt, f.*
 T. *zinkput, m.*
 Souiller, v. a. *bezoedelen, beyleken, besmetten, bevuilen.*
 se-, v. r. *zich beylekken, zich bezoedelen, zich besmetten.*
 Souillon, m. et f. fa. *worfig, stor-dig vrouwspersoon of kind, n.*
 Souillure, f. *bezoedeling, beyleking, besmetting, f.*
 fig. *vlek; onreinheid, f.*
 Souil, ule, a. *verzadigd, zat; vol, zat, dronken.*
 manger son-, fa. *zijn genoegen eten.*
 être-de, (iets) *moede zijn, ergens zijne bekomst van hebben.*
 Soulagement, m. *verkwikking, verligting, verzachting, f.*
 Soulager, v. a. *verkwikken, verligten, verzachten.*
 Soullant, ante, a. fa. *verzadigend.*
 Souller, v. a. *met spijs of drank opvullen, vol of zat maken; dronken maken.*
 se-, *zich vol en zat drinken, dronken worden.*
 Soulèvement, m. *opheffing, opbeuring, f.*
 -de coeur, *walging, braking, f.*
 Ggg 2

fig. *opstand*, m. oproer, n.
 Soulever, v. a. *opheffen*, oprigten, *opheuren*.
 fig. *oproerig maken*, tot *opstand* *verwekken*.
 v. E. *walgen*.
 Souleur, m. fa. *schielijke en hevige schrik*, m.
 Soulier, m. *schoen*, m.
 Souligier, v. a. *onderstrepen*, *onderhalen*.
 *Soulair, v. n. p. u. (*oud woord*) *plegen*, *gewoon zijn*.
 *Soumettre, v. a. *onderwerpen*, *bedwingen*, *te onder brengen*.
 se-, v. r. (à) *zich onderwerpen*.
 Soumis, ise, p. et a. *onderworpen*; *onderdanig*, *gehoorzaam*.
 Soumission, f. *onderdanigheid*; *onderwerping*, *gehoorzaamheid*, f. *faire une-*, voor *eene zekere somme overeenkomen*.
 pl. *eerbiedigheid*, *achting*, f.
 Soupape, f. *klep in het binnenste van een orgel*, *in eene pomp of in eenen luchtbol*, f.
 Soupçon, m. *argwaan*, m. *achterdocht*, f.; *vermoeden*, n. *verdenking*, f.
 Soupçonnable, a. n. c. *verdacht*.
 Soupçonner, v. a. *verdenken*, *verdacht houden*; *vermoeden*.
 Soupçonneux, euse, a. *argwanig*, *wantrouwig*, *achterdochtig*.
 Soupe, f. *soep*, *sop*, *vleeschnat*; *gesneden brood*, n.
 cheval, pigeon- de lait, *bleekros paard*, n. *bleek-rosse duif*, f.
 ivre comme une-, *zoo dronken als eene snip*.
 Soupeau, m. T. *ploegijzer*, n.
 Soupente, f. *hangriem aan eene koets*, m.
 T. *hangkamer*, f.
 Souper, v. het *avondmaal houden*, *des avonds eten*, *souperen*.
 Souper, Scup^s, m. *avondmaaltijd*, m. *avonds eten*, n.
 Soupefer, v. a. *met de hand wegen*.
 Soupeur, m. fa. *liefhebber van soep of sop*, w.

Soupière, f. *soepshotel*, m.
 Soupir, m. *zucht*, f.
 T. *suik (in de zangkunst)*, m.
 pl. fig. *klagten*, f. pl.
 Soupiraill, m. *keldergat*, *luchtgat*, n.
 Soupissant, m. fa. *verliefde vrijer*, *minnaar*, m.
 Soupirer, v. n. *zuchten*.
 v. a. *poët. uitboezemen*.
 -après qc. *ergens naar haken*, *sterk verlangen*.
 Soupireur, m. *zuchter*, *die gedurig zucht*, m.
 Souple, m. *buigzaam*, *handelbaar*, *zacht*, *gedwee*.
 fig. *rskkelijk*, *toegevend*.
 Souplement, ad. *buigzaamlijk*, *met nederigheid*.
 Souplesse, f. *buigzaamheid*, *vlugheid*, *vaardigheid*; *toegevendheid*, *nederigheid*, f.
 tours de-, *loosheid*, f. *looze stroken*, m. pl.
 Souquenille, f. *linnew kiel*, m.
 Source, f. *bron*, f. *oorsprong*, m.
 fig. *oorzaak*, *bron*, f. *beginfel*, n.
 Sourcil, m. *wenkbraauw*, f.
 T. *bovendrempel*, m.
 froncer le-, *een stuursch gelaat toonen*, *zuur of bang zien*.
 Sourciller, v. n. *de wenkbrauwen bewegen*.
 Sourcilleux, euse, a. fig. *poët. hoogmoedig*, *trotsch*.
 Sourd, m. *hagedis of haagdis*, f.; *doove*, m.
 crier comme un-, *luidkeels schreeuwen*.
 faire le-, *zich houden als of men iets niet hoort of verstaat*.
 Sourd, Sourde, a. *doof*.
 fig. *dof*; *heimelijk*, *verborgen*.
 bruit-, *dof geluid*, n.
 douleur sourde, *heimelijke smart*, f.
 lanterne fourde, *dieve-lantareem of lantaarn*, f.
 lime fourde, *snijsvijl*, f.
 Sourdaud, aude, m. et f. fa. *hij of zij die hardhoorig is*.

- Sourdeline, f. T. zeker Italiaansch
speel- en blaastuig, n.
- Sourdement, ad. flilletjes, heime-
lijk, in 't verborgen.
- Sourdiene, f. T. klarijn (eene trom-
pet), f. ; stil of zacht snaar-
speeltuig; stuk zilver of ivoor,
dat men op de kam eener viool
zet, om het geluid te verdooven, n.;
repetitie horologie, die dof staat,
f. fourdine.
à ia-, ad. fa. flilletjes, zonder
geraas.
- *Soudre, v. n. ontspringen.
fig. ontstaan.
- Souriceau, m. muisje, n.
- Souricière, f. muizeval, f.
- Souriquois, olse, a. fa. wat de mui-
zen betreft, dat van de muizen is.
- *Sourire, v. n. grimlachen.
-à q. iemand toelagchen.
- Sourir, Souris, m. grimlach, m.
lachje, vriendelijk lachje, n.
- Souris, f. muis, f.
- Sournois, olse, a. zwaarmoedig, treu-
rig, droevig.
m. f. ondoorgrondelijk mensch,
voorzaard, m.
- Sous, prp. onder.
- Sous-bail, m. onderpacht, f.
- Sous-bande, f. T. onderzwaartel, m.
- Sous-barbe, f. kin van een paard, f.
fa. foot onder de kin, m.
- Sous-barque, f. T. laatste rij plan-
ken aan een vaarttuig, f.
- Sous-berme, f. T. vloed van regen
of gesmoltens sneeuw, m.
- Sous-chevron, m. T. stuk hout, dat
een gewelf ondersteunt, n.
- Sous-clavier, ière, a. T. dat onder
het sleutelbeen geplaatst of gele-
gen is.
- Souscripteur, m. intekenaar, m.
- Souscription, f. onderschrijving, on-
dersteekening; intekening, f.
-d'une lettre, naamteekening (van
eene brief), f.
- *Souscrire, v. a. onderschrijven, on-
dersteekenen; intekenen.
v. n. toestemmen, toestaan, be-
willigen.
- Sous-diaconat, m. onderdiaken-
schap. (in de Roomsche kerk), n.
- Sous-diacre, m. onderdiaken (in de
Roomsche kerk), m.
- Sous-diviser, &c. v. Subdiviser.
- Sous-double, a. half.
- Sous-doublé, ée, a. T. halfdoelig.
- Sous-doyen, m. onderdeken, m.
- Sous-entendre, v. a. onder verstaan,
onder begrijpen.
- Sous-entendu, p. et a. onder ver-
staan, onder begrepen.
- Sous-entente, f. fa. achterhouding, f.
- Sous-fatte, m. T. plank onder den
top van een gebouw, f.
- Sous-ferme, f. onderpacht, f.
- Sous-fermier, v. a. onderpachten.
- Sous-fermier, m. ière, f. onderpach-
ter, m. onderpachster, f.
- Sous-frère, v. a. een gehuurd schip
aan een' anderen verhuren.
- Sous-garde, &c. v. Sougarde.
- Sous-lieutenant, f. onderluitenant-
schap, n.
- Sous-lieutenant, m. onder- of tweede
luitenant, m.
- Sous-locataire, m. onderhuurder, w.
- Sous-louer, v. a. weder verhuren;
onderhuren.
- Sous-maître, m. ondermeester, m.
- Sous-multiple, a. T. meermalen in
een ander getal bevattend.
- Sous-normale, f. T. subnormaal-linie;
f. (het deel van de assener krom-
me linie tusfchen de femiordina-
en linea normalis gelegen.)
- Sous-ordre, m. ondergeschikte, m.
T. ondergeschiktheid, f.
- Sous-précepteur, m. onder-leermees-
ter, tweede leermeester, m.
- Sousigné, ée, a. ondergeschreven;
onderteekend.
m. f. de ondergeteekende, w. en f.
- Sous-tangente, f. subtangens (stuk-
der gecontinueerde as eener krom-
me linie, dat tusfchen de lineafemi-
ordmata en tangens in gelegen is).
- Sous-tendante, f. T. ondergeschreepe-
lijn, f.
- Sous-tillaire, Sous-zylaire, f. onderstol-
lig, middaglijng.
- Soustraction, f. ontvoering, ont-
trekking, f.
T. afrekking; f. substractio.
- *Soustraire, v. a. onttrekken.

- qc. à q. *ien. and iets ontvreemden.*
 T. *afrekken*, *subtraheren*.
- se-, v. r. *zich aan euge zaak onttrekken*, *iets ontwijken.*
- Sous-traitant, m. *onderpachter*, m.
- Sous-traité, m. *onderpacht*, f.
- Sous-traiter, v. r. *onderpachten.*
- Soustylaire, f. T. *wijlslijn eens zonnewijzers*, f.
- Sous-ventrière, f. *buikriem van de koets- en lasspaarden*, m.
- Soutane, f. *overrok van eenen priester*, m.
 fig. *geestelijke stand*, m.
- Soutanelle, f. *korte priesters-rok*, m.
- Soute, f. T. *slot*, n. *afrekening*, f. *faldo*; *gelijkmaking eens erfdeels*; *kruidkamer in een schip*, f.; *zeker zout*, *bekwaam om het lijnwaad te waschen*, n.
- Soutenable, a. *het geen men kan staande houden of verdedigen*; *vast*; *houbaar*.
- Soutenans, m. T. *verdediger eener openbare zintwisting*, m. *respondent*.
- Soutenement, m. T. *steun*, *schoor*, m.; *schriftelijke bewering der betwiste posten eener rekening*, f.
- Souteneur, m. fa. *die iets staande houdt*, m.
- *Soutenir, v. a. *ondersteunen*, *onderschragen*; *houden*, *dragen*.
 fig. *bijstaan*, *onderhouden*; *beweren*, *staande houden*; *uithouden*; *uitstaan*; *dragen*, *verdragen*.
 se-, v. r. *zich staande houden*, *blijven staan*.
 fig. *zich wel gedragen*.
- Soutenu, p. et a. *stylc-*, *bondige of deftige stijl*, m.
discours-, *bondige reden*, f.
- Souterrain, aine, o. *onderaardsch*.
 m. *onderaardsch gewelf*, n.
 pl. *bedekte wegen*, *heimelijke uitgangen*, m. pl.
 fig. *lissen*, f. pl. *looze streken*, m. pl.
- Soutien, m. *onderhoud*, *steunfel*, n. *ondersteuning*, f.
 p. u. *bus*, *schraag*, *schoor*, m.
- Sourirae, m. a. *of overtapping*, *overslaking* (v. n. *wijn enz.*)
- Soutirer, v. a. *af- of overtappen*, *overslaken*.
- Souvenance, f. *gedachtenis*, *geheugenis*, f.
- Souvenir, v. n. fa. *doen gedenken*, *in gedachten brengen*.
 se-, v. r. (de) *zich herinneren of te binnen brengen*, *denken aan...*
- Souvenir, m. *aandenken*, n. *herinnering*, *gedachtenis*, f.
- Souvent, ad. *dikwijls*, *menigmaal*.
- Souverain, aine, a. *hoogst*, *voortreffelijk*, *eenig in zijne soort*; *oppermagtig*, *souverein*.
 m. *oppermagt*, f. *opperheer*, *oppermagtig vorst*, m. *souverein*.
- Souverainement, ad. *oppermagtiglijk*; *met de hoogste of opperste magt*.
- Souveraineté, f. *oppermagt*, *opperheerschappij*, f.; *oppergeheid*, n.
- Soye, v. Soie.
- Soyeuse, f. *zijde-kruid*, n.
- Soyeux, euse, a. *zoo fijn en zoo zacht als zijde*.
- Spacieux, euse, a. *ruim*, *groot*, *wijd*, *spacieus*.
- Spacieusement, ad. *ruim*, *groot*.
- Spadasin, m. *voorvechter*, m.
- Spadille, m. T. *schoppen-aas in het homberspel*, n. *spadille*.
- Spagyrique, a. f. *dat door de scheikunde geneest*, *dat tot het goud maken behoort*.
- Spahi, m. T. *turksche ruiter*, m.
- Spalmer, v. a. T. *een schip teren*.
- Spalt, m. *spalt soort van glinsterende steen*, *die in Eugeland en in Duitschland gevonden wordt*, *spalte*, m.
- Sparadrap, m. T. *doekje in gesmolten pleister gedoopt*, n.
- Sparile, a. f. T. *étoile-*, *verstrooid* (van *starron* of *sterron* *spreekende*).
- Sparton, m. T. *vigertouw*, n.
- Spasme, m. *kramp*, f.
- Spasmodique, a. *krampachtig*; *krampstillend*.
- Spasmologie, f. *beschrijving van de kramp*, f.
- Spath, m. *ertsbloem*, *ertsmoeder*, f.

- f. spath (bergstof, waarvan men zilverzand brandt).
- Spatule, f. spatel, m.
- Spéaure, m. soort van lood, n. spauwer, m.
- Spé, m. oudste koorjongen in de hoofdkerk te Parijs, m.
- Spécial, ale, a. bijzonder, afzonderlijk, speciaal.
- Spécialement, ad. op eene bijzondere wijze, in 't bijzonder.
- Spécialité, f. l. bijzonderheid, f.
- Spécieusement, ad. waarschijnlijk, met eenen schoonen glimp.
- Spécieux, euse, a. schijnbaar, waarschijnlijk.
- Spécification, f. verklaring van stuk tot stuk, f. specificatie.
- Spéciifier, v. a. van stuk tot stuk voorstellen of verklaren, specificeren.
- Spécifique, a. bijzonder, eigen, specifiek.
- Spécifiquement, ad. bijzonderlijk, eigenlijk.
- Spectacle, m. schouwspel, schouwsooneel, n.
se donner en-, zich voor het gemeen ten toon stellen.
servir de-, tot spot verstrekken.
- Spectateur, m. trice, f. aanschouwer, m. aanschouwer, f.
- Spectre, m. nachtgezicht, verschijnsel, spook, n.
fig. spook, n.
- Spéculaire, a. f. pierre-, spiegelsteen, m.
science-, spiegelzichkunde, f.
- Spéculateur, m. aandachtig, diepzinnig beschouwer, m.
- Spéculatif, ive, a. beschouwend, opmerkend.
m. beschouwer, bespiegelaar, m.
- Spéculatif, f. beschouwing, bespiegeling, opmerking; berekening op winst, f. speculatie.
- Spéculer, v. a. beschouwen, bespiegelen.
v. n. overdenken; op winst berekenen, speculeren.
- Spéculum, m. l. spiegel, m. (wondheesters werktuig)
- Spée, l. T. een of tweejarig hout, n.
- Spergule, f. muurkruid, n.
- Spermatique, a. tot het zaad der dieren behoorend.
- Spermatocèle, f. T. zaad-aderbreuk, f.
- Spermatologie, f. verhandeling over het zaad, f.
- Sperme, m. zaad (der dieren), n.
-de bakine, sperma ceti.
- Sphacèle, m. T. koudvuur, n.
- Sphacélé, ée, a. T. door het koudvuur aangest.
- Sphere, f. bol, kloot, m.
-armilaire, hoepelkloot, m.
T. hemelkloot, hemelkring, m. sphaer.
fig. -d'activité, kring der werkende krachten van iemand, m.
fortir de la-, buiten zijnen kring treden, boven zijn vermogen iets ondernemen.
- Sphéricité, f. bol- of kloot rondheid, f.
- Sphérique, a. rondachtig, klootvormig.
- Sphérisquement, ad. op eene rondachtige, klootvormige wijze.
- Sphéristère, m. bolplaat, f. (bij de ouden).
- Sphéristique, f. kunst om met den bol te spelen, f.
- Sphéroïde, m. T. rondachtige figuur, f.
- Sphincter, m. T. sluitspier, f.
- Sphinx, m. verzonnen wonderdier bij de oude Egypciënen, n. (sphinx).
- Spica, m. T. zeker verband der wondheesters, n.
- Spicilège, m. fig. verzameling van geschriften enz. f.
- Spinal, ale, a. T. tot de ruggraat behoorend.
- Spinelle, a. rubis-, espinel (soort van robijn), m.
- Spiral, ale, a. slakken- of flekkenvormig, spiraal.
- Spirale, f. krullijn, f. spiraal.
- Spiration, f. T. wijze, waarop de heilige geest van vader en zoon uitgaat, f.
- Spire, f. slakken- of flekkenvormig geduwte, f.
T. grond van het voetstuk eens pilaars of pijlers, m.

- Spiritualifation, f. T. *overhaling van een vast ligchaam tot geest, geestmaking, f.*
- Spiritualifer, v. a. *een vast ligchaam tot geest overhalen of maken.*
- Spiritualité, f. *geestelijkheid, f.*
T. *geestelijke natuur, f.*
- Spirituel, elle; a. *geestig, geestrijk; geestelijk.*
- Spirituel, m. *het geestelijke ionerkerk, enz. n.*
- Spirituellement, ad. *geestelijk, op eene geestelijke wijze; in een'geestelijken zin; geestig, geestiglijk.*
- Spiritueux, euse, a. *geestig, vol geesten.*
- Splanchnologie, f. T. *verhandeling over de ingewanden van het menschelijke ligchaam, f.*
- Splendeur, f. *glans, luister, m. fig. pracht, f.*
- Splendide, a. *heerlijk, luisterrijk, kostelijk, prachtig, splendied.*
- Splendidement, ad. *op eene prachtige, deftige, splendiede wijze.*
- Splénique, a. T. *miltzuchtig, dat tot de milt behoort.*
- Spode, f. T. *ertsasch, welke men onder in den smeltoven vindt, f.*
- Spoliateur, m. T. *roover, afzetter, plunderaar, m.*
- Spoliation, f. T. *roofing, afzetting, plundering, f.*
- Spolier, v. a. T. *berooven, afzetten, plunderen.*
- Spondaque, a. T. *zesvoetig vers in de Grieksche en Latijnsche dichtkunde, met vier lange lettergrepen uitgaande.*
- Spondée, m. T. *voet van een Grieksch of Latijnsch vers, in twee lettergrepen bestaande, m.*
- Spondyle, m. T. *wervelbeen der ruggraat, n.*
pl. T. *beerenklaauw, m. (zeker kruid).*
- Spongieux, euse, a. *sponsachtig, spongieus.*
- Spongite, f. *sponssteen, m.*
- Spontané, ée, a. *ongedwongen, vrijwillig.*
mouvement, T. *ongedwongene beweging, f.*
- Spontanéité, f. T. *vrijwilligheid, ongedwongenheid, f.*
- Spontanément, ad. c. n. *vrijwilliglijk.*
- Sponton, v. Esponton.
- Sporadique, a. T. *maladie-, enkel, niet aanstekende ziekte, f.*
- Sporte, f. *bedelkorf der Kapucijner monniken, f.*
- Spumeux, euse, a. *schuimachtig.*
- Spumofité, f. *eigenschap van het geen schuimt, f.*
- Sputation, f. *spuwing, kwijling, f.*
- Sputer, v. Spéautre.
- Squammeux, euse, a. T. *schabachtig, schijferig.*
- Squelette, m. *geraamte, n. skelet.*
- Squille, f. v. Scille.
- Squirre, m. *verhard gezwel, m.*
- Squirreux, se, a. f. *hard en kwaadaardig.*
- St, i. *fil! fus!*
- Stabilité, f. *vastigheid, geduurzaamheid, bestendigheid, f.*
- Stable, a. *vast, bestendig, duurzaam.*
- Stachis, m. *stachiskruid, n.*
- Stacté, m. *vloeiende mirre, f. flacte.*
- Stade, m. *stadie (wegmaat); renbaan, f. renperk, n.*
- Stadhouder, v. Stathouder.
- Stage, m. T. *verblijf voor zekeren tijd in eene plaats, naar de kerkelijke instellingen, n.*
- Stagnant, ante, a. *stilstaand, gestremd.*
- Stagnation, f. pron. *Stacna. stilstand der beweging, m.; stremming, f. stagnatie.*
- Stalactite, f. *dropsteen, m. stalactie.*
- Stalagmite, f. *ronde steen zoogroot als een erwte, n. stalagmites.*
- Stalle, m. et f. *koorstoel, m.*
- Siamate. et Stamète, f. *twee soorten van stoffen, n. pl.*
- Stamenais, m. pl. T. *knieshouten, n. pl.*
- Stampe, f. *stempel, waarmede men de negers teekent, m.*
- Stance, f. *afsnijding, afdeeling van een gedicht, f.*
pl. *rustgedicht, n.*
- Stauté, a. m. T. *stijf, gedwongen-*

- (van schilderwerk sprekende).
 Staphilin, m. soort van kever, m. of tor, f.
 Staphisaigre, f. luiskruid, n. mui-zepeper, f.
 Staphylôme, m. T. druifgezwel (bij den oogappel), n. staphyloma.
 Staroste, m. stad- of landvoogd in Polen, m.
 Starostie, f. stad- of landvoogdij-schap in Polen, n.
 Stase, f. T. stilstand der vochten, m.
 Statère, f. roomsche weegschaal, f.
 Stathouder, m. stadhouder, m.
 Stathouderat, m. stadhouderschap, n.
 Statice. Staticée, f. zekere ligroo-de bloem, f. statice.
 Station, f. T. stilstand, m.; stand-punt, n.
 faire une-, fa. ergens een' korten tijd vertoeven.
 Stationnaire, a. T. stilstaand.
 Stationnal, le, a. bezoekend, ver-toevend.
 Statique, f. T. kennis der gewigten en werktuigen, weegkunde, f.
 Statmeistre, m. stadmeester, m.
 Statuaire, a. bekwaam tot het ma-ken van standbeelden.
 m. beeldenmaker, m.
 marbre-, marmer, geschikt voor standbeelden, n.
 colonne-, zuil, waarop een standbeeld geplaatst is, f.
 Statue, f. standbeeld, n. eerzuil, f.
 Statuer, v. a. vaststellen, bevelen.
 Stature, f. gestalte des lichaams, f. natuur.
 Statut, m. instelling, inzetting, verordening, wet, f.
 Stéatite, f. speksteen, m.
 Stéarocèle, m. darmbreuk, f.
 Stéarôme, m. T. spekgezwel, n. ste-atoma.
 Stéganographie, T. cijfer- schrijf-kunde, f.
 Stéganographique, a. tot de cijfer-of schrijfkunde behoorend.
 Stenionique, v. Astringent.
 Stellion, m. gespikkelde hagedis of haagdis, ster-hagedis, f. stellio.
 Stellionat, m. T. valsche koop, be-driegelijke handel, m.
- Stellionataire, m. bedriegelijke koop-man, m.
 Sténochorie, f. T. verenging, naauw-mating, f.
 Sténographie, f. kunde om door tee-kens en verkortingen spuedig te schrijven, f.
 Stère, v. Table des nouvelles mesu-res &c
 Stéréographie, f. T. kunst om vaste lichamen op eene vlakke af te beelden, f.
 Stéréométrie, f. T. kunst om vaste lichamen te meten, f.
 Stéréotomie, f. T. kunst om vaste lichamen te snijden en v... een te scheiden, f.
 Stérile, a. onvruchtbaar; schraal, dor.
 Stérilité, f. onvruchtbaarheid; schraalheid, dorheid, f.
 Sterling, m. livre-, f. pond ster-lings, n.
 Sternon ou Sternum, m. T. borst-been, n.
 Sternutatoire, a. T. dat het niezen verwekt.
 Stribe, ée, a. T. uit spiegelglas be-reid.
 Stigmaté, m. brandmerk, n. stig-mata.
 Stigmatifer, v. a. brandmerken.
 Stil de grain ou de grun, m. schijt-gvel.
 Stimulant, ante, a. aanprikkelend, opwekkend.
 Stipendiaire, a. soldij trekkend, be-zoldigd.
 Stipendier, v. a. bezoldigen.
 Stipulant, ante, a. regteischend, be-dingend.
 Stipulation, f. T. toezegging, f. be-ding, onderling verdrag, n.
 Stipuler, v. a. het over iets met el-kander eens worden, doen belo-ven; bedingen, eischen.
 Stoïcien, m. Stoïcijn, aanhanger van Zeno, m.
 Stoïcien, enne, a. standvastig, streng, stoisch.
 Stoïcisme, m. leer der Stoïcijnen, f. lig. standvastigheid in het lij-den der grootste smarten, en ram-

- rampen*, zonder zich te beklagen, *f.*
- Stoïque, *a.* Stoïsch, Stoïcijnisch.
fig. streng, onwankelbaar, ongevoclig.
- Stoïquement, *ad.* op eene strenge, onverzettelijke wijze.
- Stokfisch, Stokvis, *m.* stokvisch, *m.*
- Stomacal, *ale*, *a.* maagversterkend.
- Stomachique, *a.* tot de maag behoorend; maagsterkend.
- Storax, Styraç, *storax*, *f.*; *storaxboom*, *m.*
- Store, *m.* vensterscherm, zonnescherm van biezen gemaakt, *n.*
- Strabisme, *m.* T. scheelheid (der oogen), *f.*
- Strace, *m.* T. hand- of memorieboek, kladboek (der kooplieden), *n.*
- Stramonium, *m.* doorn-appel, *m.* stramonia.
- Strangulation, *f.* wurging, zamentrekking, *f.*
- Strangurie, *f.* T. droppelpis, koude pis, *f.*
- Strapasier, *v. a. fa. p. u.* schelden, kwalijk bejegenen.
T. schielijk, in haast afwerken.
- Strapasfonner, *v. a. T.* graf schilderen of teekenen.
- Strapontin, *m.* zitbankje in eene koets, *n.*
T. hangmat, *f.*
- Stras, *m.* nagemaakte diamant, *m.*
- Strasfe, *f.* warzijde, foszijde, *f.*
- Stratagème, *m.* krijgslust, *f.*
fig. list, *f.*
- Stratification, *f.* T. het leggen van laag op laag, *n.*
- Stratifier, *v. a. T.* verscheidene lagen op malkander leggen.
- Stratiotes, *m.* krabben-klaauw, *m.* (zekere plant).
- Stratographie, *f.* beschrijving van een leger, *f.*
- Strélitz, *m. pl.* strelitzen, *m. pl.* (gewezene Russische lijfwacht).
- Stribord, *m.* T. stuurboord, *n.* (de rechte zijde van het schip).
- Stuict, *icte*, *a.* eng, naauw, bepaald, *stipt.*
- Stuicement, *ad.* stiptelijk, bepaaldelijk.
- Strié, *ée*, *a. T.* gegroefd, met uitgeholde strepen.
- Stries, *pl. f.* T. holligheden of verdiepingen aan zuilen enz. *f. pl.*
- Srriures, *f. pl. T.* groeven, *f. pl.* grooving (aan eene zuil), *f.*
- Strongle, *m.* worm in de ingewanden der menschen, *m.*
- Strophe, *f.* vaers, *n.* ofafdeeling, *f.* van een lof- of lierdicht.
- Structure, *f.* bouwving, timmering, sichtiging; schikking van de deelen eener reden; gedaante, *f.* of stand des ligchaams, *m.*
- Stryges, *m. pl. v.* Vampire.
- Stuc, *m.* pleister, *f.* gips, *n.*
- Strucateur, *m.* gipser, stukadoor, *m.*
- Studeusement, *ad.* naarstiglijk, vlijtiglijk.
- Studieux, *ave*, *a.* naarstig, vlijtig, leergierig.
- Stupéfactif, *ive*, *a. T.* verdoovend, gevoelloosmakend.
- Stupéfaction, *f.* verdooving, verkleuming, *f.*
fig. hevige en schielijke verwondering, verstomming, *f.*
- Stupéfait, *aite*, *a.* geheel verbaasd, verstomd.
- Stupéfier, *v. a. T.* verdooven, verkleumen.
fig. in verwondering brengen, verstommen.
- Stupeur, *f. T.* verdooftheid, gevoelloosheid, *f.*
fig. groote verwondering, verbaasheid, *f.*
- Stupide, *a.* dom, onwetend.
- Stupidelement, *ad.* op eene domme, lompe wijze.
- Stupidité, *f.* domheid, onwetendheid, *f.*
- Stuvre, *m.* stuiver, *m.*
- Stygiene, *eau*, *T.* sterke wateren, *n. pl.*
- Style, *m.* naald eens zonnewijzers; schrijfwald, *f.*
fig. stijl, *m.* schrijfwijze, *f.*; gedrag, *n.* levenswijze, *f.*
- Stylé, *ad.* afgereg, bedreven, ervaren.
- Stylcr, *v. a. fa.* afregten, oefenen.
- Styles, *m.* kleine dolk, *m.*

- Stylobate, m. T. voet eener zuil, m.
 Stypique, a. T. zamentrekkend, bloedstillend of stelpend.
 Styx, m. rivier van de hel, f. Styx.
 Suaire, m. zweetdoek, m.
 faint-, heilige zweetdoek (waarin men zegt, dat Christus de gedaante van zijn aangezicht heeft gedrukt), m.
 Suant, ante, a. zweetend.
 Suave, a. liefelijk, aangenaam van reuk of gear, geurig.
 Suavité, f. liefelijkheid, geurigheid, f.
 Subalterne, a. ondergeschikt, onderhoorig.
 Subdélégation, f. bevel, n. of last, m. die een regter enz. aan een anderen geeft, om iets voor hem te onderzoeken of uit te voeren.
 Subdélégué, m. in de plaats eens anderen aangesteld.
 Subdéléguer, v. a. eenen anderen in zijne plaats tot het onderzoek van eenige zaak aanstellen.
 Subdiviser, v. a. iets, dat gedeeld is, weder verdeelen.
 Subdivision, f. onderafdeeling, f.
 Subduple, a. T. half.
 Subhastation, f. openbare verkooping bij opveiling, f.
 Subhaster, v. a. bij openbare opveiling verkoopen.
 Subintrante, a. f. T. fièvre, koorts, welke aanvallen beginnen, eer de vorige koorts nog geheel af is, f.
 Subjectif, m. T. noemer, werker, eerste naamval, m.
 Subjection, f. vraag, welke de redenaar zich zelve doet, f.
 Subjonctif, m. T. aanvoegende of bijvoegende wijze (in de tijdvoeging of conjugatie der werkwoorden), f. subjunctivus, conjunctivus.
 Sybir, v. a. lijden, dulden, uitstaan, zich onderwerpen.
 Subit, ite, a. schielijk, haastig, snel, gezwind.
 Subitement, ad. schielijk, snellijk, haastelijk.
 Subjuguer, v. a. onder het juk brengen, overwinnen, bedwingen.
- Sublimation, f. T. opdriving, omhoogdrijving, (uittrekking der vlugtige deelen) sublimatio, f.
 Sublimatoire, m. T. sublimeer-vat, m.
 Sublime, a. fig. hoog, verheven, voortreffelijk.
 m. hoogdravendheid of verhevenheid van stijl, f.
 Sublimé, m. T. om hoog gedreven kwikzilver, sublimaas, n.
 Subliment, ad. op eene hooge, verhevens wijze.
 Sublimer, v. a. T. opdrijven, om hoog drijven, sublimeren.
 Sublimité, f. fig. verhevenheid, hoogdravendheid, f.
 Sublingual, ale, a. dat onder de tong is.
 Sublunaire, a. dat onder de maan is; ondermaansch.
 Submerger, v. a. onder water stelen, overstromen.
 Submersion, f. overstroming, overspeling door 't water, f.
 Subordination, f. ondergeschiktheid, afhankelijkheid, subordinatie, f.
 Subordinément, ad. met onderschikking.
 Subordonnément, ad. op eene ondergeschikte wijze.
 Subordonner, v. a. onderschikken, afhankelijk maken.
 Subornateur, m. T. die eene valsche getuigenis aflegt, m.
 Subornation, f. verleiding, vervoering tot het kwade, f.
 Suborner, v. a. verleiden, vervoeren.
 Suborneur, m. euse, f. verleider, vervoerder, m. verleidster, vervoerster, f.
 Subrécargue, m. T. factor in eenem Indischen handel, m.
 Subrécot, m. fa. nagelag, overgslag, n.
 Subreptice, a. onderkroepen, ter sluip, het geen door bedrog geschiedt.
 Subrepticement, ad. met onderkruiping, met bedrog, op een valsche verzoog.
 Subreption, f. onderkruiping, f. valsche verzoog, n.
 Subrogation, f. T. plaatsvervanging,

- ging, *f.* het stellen van iemand in de plaats van eenen anderen, *n.*
- Subrogateur, *m.* plaatsvervanger, *m.*
- Subroger, *v. a.* in de plaats en het recht van eenen anderen stellen.
- Subséquentment, *ad. T.* daarna, vervolgens.
- Subséquent, *ente, a.* volgend, naastvolgend.
- Subside, *m.* last, onderstand, *m.* scharing, *f.* subsidie.
- Subsidiaire, *a.* behulpzaam, behulpelijk.
- Subsidiairement, *ad.* ten overvloede.
- Substance, *f.* onderhoud, *n.*; noodwendigheden des levens. *f. pl. T.* onderhoud des krijgsvolks, *n.*
- Subsister, *v. n.* bestaan, staande blijven, voortduren; hebben om van te leven.
- Substance, *f.* zelfstandigheid, *f.* wezen, *n.* kracht, substantie, *f.* fig. vermogen, *n.* wezenlijke inhoud, *n.*
en, ad. in het kort, met korte woorden, in substantie.
- Substantiel, *elle. a.* wezenlijk, zelfstandig, substantieel; voedzaam, krachtig.
- Substantielement, *ad.* zelfstandiglijk, wezenlijk.
- Substantif, *a. m. T.* zelfstandig, dat op zich zelven bestaat.
T. hoofdwoord; zelfstandig naamwoord, *n.*
- Substantivement, *ad. T.* zelfstandiglijk, op eene zelfstandige wijze.
- Substitué, *m.* aangeestelde, *m.*
- Substituer, *v. a.* verwiselen, in de plaats van iets anders of van eenen anderen stellen.
T. bij erfmaking of uitersten wil na den voornaamsten erfgenaam tot eene erfenis roepen.
- Substitut, *m.* plaatsvervanger, substitut.
- Substitution, *f.* het stellen van eenen persoon of van eene zaak in de plaats van eenen anderen of eener andere.
T. aanstelling van eenen tweeden of mede-erfgenaam, *f.*
- Subterfuge, *m. T.* uitvlugt, *f.*
- Subtil, *ile, a.* fijn, dun, klein, teér.
fig. spitsvinnig, listig; behendig.
- Subtiement, *ad.* op eene behendige, schrandere, spitsvinnige wijze.
- Subtilisation, *f. T.* verdunning van sommige vechten door de hitte van 's vuur, *f.* subtilisatie.
- Subtiliser, *v. a.* verdunnen, dunner maken.
v. n. fig. op eene fijne wijze bedriegen.
- Subtilité, *f.* dunheid, fijnheid, vlagheid, *f.*
fig. scherpzinnigheid, list, spitsvinnigheid, behendigheid, *f.*
- Subvenir, *v. n.* à, te hulp komen, bijstaan; voorzien; goed maken.
- Subvention, *f.* impost, dien men op eenige koopmanschappen stelt om de lasten van den Staat te verligten; onderstand, *m.*
- Subversif, *ive. a. n. c.* fig. omkevend, verwoestend.
- Subversion, *f.* fig. omkeering, verwoesting, *f.* ondergang, *m.*
- Subvertir, *v. a.* fig. omkeeren, verwoesten; vernielen.
- Suc, *m. sap, n.*
fig. merg, pit, *n.*
- Succéder, *v. n.* à, volgen, opvolgen, navolgen; ervens; wel misvallen, gelukken.
- Succès, *m.* voortgang, *m.* uitkomst, *f.* gelukkig gevolg, *n.*
pl. vorderingen, *f. pl.*
- Successeur, *m.* navolger, opvolger; erfgenaam, *m.*
- Succesabilité, *f. n. c.* bevoegdheid tot eene erfenis, *f.*
- Succesfible, *a. n. c.* bevoegd tot eene erfenis.
- Succesif, *ive, a.* achtervolgend, het geen op malkander volgt, successief.
T. erfelijk.
- Succession, *f.* vervolg, *n.* orde, *f.*; erfgoed, *n.*; erfenis, *f.* successie.
- Succesivement, *ad.* vervolgens, de een na den anderen, voor en na, successievelijk.

Succin, m. amber, barnsteen, m.
 Succinate, m. T. n. c. barnsteen-
 zout, n.
 Succinct, inte, a. kort, beknopt,
 bondig.
 Succinrement, ad. kortelijk, be-
 knopstelijk.
 Succinique, a. T. n. c. acide-, barn-
 steenzuur, n.
 Succion, f. zuiging, optrekking, f.
 Succomber, v. n. bezwijken, over-
 wonnen zijn.
 Succube, m. spook, dat de gedaante
 eener vrouw aanneemt, n.
 Succulent, ente, a. sappig; krach-
 tig.
 Succursale, f. église-, kerk, wel-
 ke tot eene noodhulp gebouwd
 is, f.
 Sucement, m. het zuigen, n. zui-
 ging, f.
 Sucer, v. a. zuigen, inzuigen; uit-
 zuigen.
 Suceur, m. die eene wonde uit-
 zuigt, m.
 Suçon, m. roode vlek op de huid,
 door het zuigen of kussen ver-
 oorzaakt, f.
 Suçoter, v. a. bij hervatting zui-
 gen.
 Sucre, m. suiker, f.
 -rosat, rozen-suiker, f.
 -brut, rauwe suiker, f.
 -raffiné, geraffineerde suiker, f.
 -candi blanc, witte kandij, f.
 -candi rouge, roode kandij, f.
 -tors, gedraaide suiker, f.
 Sucré, ée, p. et a. gosuikerd.
 T. n. c. suikerzuur, n.
 faire la sucree, fig. fa. de zodi-
 ge spelen of uithangen.
 Sucrer, v. a. suikeren, met suiker
 toemaken of bebrooijen.
 Sucrerie, f. suikerbakkerij, f.
 pl. suikergoed, n.
 Sucrier, m. suikerdoos, suikerboos
 of bus, f.
 Sucrin, a. m. melon-, meloen, die
 eenen suikerzooten smaak heeft,
 m.
 Sucrite, m. T. n. c. suikerzuur
 zout, n.
 Suction, v. Succion.

Sud, m. zuiden, Zuiderdeel, n.;
 zuidewind, m.
 Sud-est, m. zuid-oost, zuidooste-
 wind, m.
 Sudorifere, Sudorifique, a. T. zweet-
 drijvend, zweetverwekkend.
 Sud-ouest, m. zuidwest; zuidweste-
 wind, m.
 Suée, f. fa. angstzweet, n.
 Svelte, a. T. los, vrij, ongedwongen.
 Suer, v. n. et a. zweeten.
 -à grosfes gouttes, fa. sterk zweet-
 ten.
 -sang et eau, fig. bloed van angst
 zweeten.
 Suette, f. T. zweetkoorts, zweet-
 ziekte, f.
 Sueur, f. zweet, n.
 Suffire, v. n. (à) genoegzaam zijn,
 toereiken, genoeg zijn.
 se-à soi-même, zich zelys ge-
 noeg zijn.
 il suffit, het is voldoende.
 Suffit, ad. cela-, het is genoeg.
 Suffisamment, ad. genoeg, genoeg-
 zaam.
 Suffisance, f. genoegzaam goed om
 eerlijk van te leven. n. verwaand-
 heid, vermetelheid; bekwaam-
 heid, wetenschap, kennis, f.
 T. genoegzame kracht, f.
 à-, fa. genoegzaam.
 Sufficient, ante, a. toereikend, ge-
 noegzaam; verwaand, vermetel,
 vol inbeelding; kloek, wel geüt-
 fend, ervaren.
 m. et f. verwaand mensch, m.
 Suffocant, ante, verstikkend.
 Suffocation, f. verstikking; smoor-
 zinking, f.
 Suffoquer, v. a. et n. verstikken,
 smoren.
 Suffragan, a. m. et m. onder eenen
 aartsbisshop staande; bisshop,
 die onder eenen aartsbisshop
 staat, m.
 Suffrage, m. stem (in het verkiezen
 van iemand); goedkeuring, f.
 bijval, m.
 pl. voorbede, voorbidding, f.
 Suffumigation, f. T. rooking, dam-
 ping, f. (geneesmiddel van ver-
 scheidene kruiden, waaryan men
 H h h

- den rook onder in 't ligchaam laat trekken).
- Sulfusion, f. T. overstorting, verspreiding, f.
- de l'oeil, schemering of verduistering der oogen door verdikking der vliezen, f.
- Suggérer, v. a. ingeven, aan de hand geven.
- Suggestion, f. ingeving, inblazing, vervoering, f.
- Sugillation, f. blaauwe vlek van steeten, vallen enz.
- Suicide, m. zelfmoord; zelfmoorder, m.
- Suie, f. roet, z.
- Sujet, m. onderdaan, m.; onderwerp, n.
- T. onderwerp in een redenkunstig voorstel, n.; oorzaak, gelegenheid, aanleiding, f.
- Sujet, ette, a. onderworpen, onderdanig.
- fig. gewoon, genegen; onderhevig, blootgesteld.
- Sujétion, f. onderwerping, onderdanigheid; listige gewoonte, f.
- Suis, m. smeer, n. ongel, m.
- Sulnt, m. smerigheid, f. vetachtig zweec van sommige dieren, n.
- Suintement, m. lekkung, aflooping, druipling, f.
- Suinter, v. n. lokken, afloopen, drui-p-n.
- Suiste, m. zwitser, lijfstrawant, poortier of portier, m.
- Suite, f. gevolg; vervolg, n. reeks, voortzetting, f.; zamenhang, m.
- à la- de, ten gevolge van.
- de-, ad. na, achter of nevens mekander, in eene rij.
- tout de-, ad. terstond.
- Suivant, ante, a. volgend, navolgend.
- Suivant, prp. naar, volgens.
- que, c. naar dat, volgens dat.
- Suivante, f. volgfuffter, f. kamermeisje, n.
- Suiver, v. a. T. met sweer of vet bescrijken.
- Suivi, e, p. et a. die veel toeloop heeft; aan den geschakeld.
- *Suirre, v. a. (q. ou qc.) volgen,

- navolgen; vergezellen, begeleiden; zich verbinden aan; vervolgen; aandachtiglijk toehoren.
- Sulfate, m. T. n. c. -de fer, &c. zwavelgezuurd ijzer enz., n.
- Sullites, m. pl. T. n. c. zwavelgezuurde zouten, n. pl.
- Sulfure, m. T. n. c. met zwavel gebondene ligchamen, n. pl.
- Sulfuré, ée, Sulfureux, euse, a. gezwaveld; zwavelig; zwavelachtig.
- Sulfurique, a. T. n. c. acide-, zwavelzuur, n.
- Sultan, m. anc, f. Sultan, Turksche Keizer, m. Turksche Keizerin, Sultane, f.
- Sultanin, m. turksch goudgeld met het beeld des Sultans, n.
- Sumac, Sumach, m. smak, f. (soort van verwhout).
- Super, v. n. T. tezuigen.
- Supération, f. T. overschot van den loop eener Planeet, die snel voortgaat, ten opzichte van den loop eener andere Planeet, die zich langzamer beweegt, m. superatio.
- Superbe, a. trotsch, hoogmoedig, hovaardig.
- fig. prachtig, heerlijk, kostelijk.
- Superbement, ad. trotschelijk, hovaardiglijk; pragtiglijk, kostelijk.
- Supercherie, f. bedrog, n. bedriegerij, f.
- Superfétation, f. T. overbezwingering; overbevruchting, tweede bevruchting (van eenig dier).
- Superficie, f. vlakke, oppervlakte, f.
- fig. ligte, oppervlakkige kennis van iets, f.
- Superficiel, elle, a. oppervlakkig; ligt, gering, oppervlakkig, superficial.
- Superficiellement, ad. naar het uiterlijks aanzien, ligtelijk, oppervlakkiglijk.
- Superfin, ine, a. allerfijust.
- Superflu, ue, a. overtollig, onnuttig, overvloedig.
- m. het overtallige, n.

Superfluité, f. overvloed, m. overtoelligheid, f.
 Supérieur, eure, a. opper, opperst; hooger, verhevener, grooter, meerder; overtreffend, bevingameen.
 Supérieur, m. eure, f. hij of zij, die de opperste, de hoogste, de voornaamste is, m. en f.; kloostervoogdes van een nonnenklooster, f.
 Supérieurément, ad. op eene verhevener, voortreffelijkere wijze.
 Supériorité, f. oppergebied, n. voorrang, m. voorregt, overwigt, m.; grootere magt, overmagt; kloostervoogdijschap, f.
 Superlatif, ive; a. T. hoogst, overtreffend.
 m. T. overtreffende of hoogste trap der bijvoegelijke naamwoorden in de spraakkunst, m. superlativus.
 Superlativement, ad. fa. in den hoogsten graad.
 Superport, m. T. beyonder, f.
 Superpurgation, f. T. overdadig en onmatig purgeren, n.
 Superféder, v. n. uitsstellen, opschorten, superfederen.
 Superstiteux, euse, a. bijgeloovig.
 Superstitieusement, ad. op eene bijgeloovige wijze.
 Superstition, f. bijgeloof, n. bijgeloovigheid, f.
 Supin, m. T. soort van latijnsch deelwoord, supinum, v.
 Supplanteur, m. verschalker, die eenen anderen den voet ligt, m.
 Supplanter, v. a. (q) iemand den voet ligen, het gras onder de voeten wegmaaijen.
 Suppléer, v. a. vullen, vervullen, bijvoegen het geen er aan ontbreekt. v. n. -à, het gebrekkige aanvullen.
 Supplément, m. vervulling, f.; bijvoegsel aan eenig boek; vervolg van een dagblad of van eene courant, n. supplement.
 Supplémentaire, a. n. c. vervullend.
 Suppliant, ante, a. biddend, verzochtend, smeekend.
 Suppliant, m. ante, f. verzoeker, m.

verzoeker, f. hij of zij, die een smeekschrift inlevert om iets te verkrijgen, m. en f.
 Supplication, f. verzoek, n. bede, smeeking, f. smeekschrift, n.
 Supplice, m. straf, lijfstraf; marteling, kwelling, groote pijn, f. fig. hartzeer, n. plaag, f. dernier-, doodstraf, f.
 Supplicier, v. a. met den doodstraffen.
 Supplier, v. a. ootmoediglich verzoeken, smeeken.
 Supplique, f. verzoekschrift aan den Paus, n.
 Support, m. steunfel, n. stat, m. fig. hulp, ondersteuning, f. steun, bijstand, m. T. schildhouder, schilddrager, m. (in het wapenschild).
 Supportable, a. verdragelijk, lijdelijk.
 Supportablement, ad. passelijk, tamelijk.
 Supporter, v. a. dragen; verdragen, dulden, lijden. fig. ondersteunen.
 Suppose, part. v. valsch, vertzonnen, ondergestoken, niet echt. prp. verondersteld, stel eens! -que, c. verondersteld dat.
 Supposer, v. onderstellen, voor waar aannemen; verzinzen, verdenken. -un enfant, een kind onderstellen. -e-, v. r. iets als het zijne ngegeven, zich in de plaats stellen; zich tot een voorbeeld opgeven.
 Supposition, f. vooruitstelling, onderstelling; vervalsching, bedriegelijke of valsche voorstelling, f. -de part, ondersteeking van een kind, f.
 Suppositoire, m. steekzotpil of pille, f.
 Suppôt, m. medelid eener aniversteit, n.; aanhanger, aanhang, m.
 Suppression, f. verbod van een boek enz., n.; affchaffing, opheffing, vernietiging; uitslating, achterhoening, verheeling, f. -de part, T. wegschaffing van een kind, f.
 Supprimer, v. a. verzwijgen, achterhouden, niet doen zien, niet

- uitgeven enz.; afschaffen, in-
trekken, vernietigen; verbieden
(een boek).
- Suppuratif, iyc, a. rijpmakend, et-
termakend.
- Suppuration, f. verzwering, veres-
tering, rijpwording van een ge-
zwel, f.
- Suppurer, v. n. tot etter worden,
etteren, dragen.
- Supputation, f. opstelling, opreke-
ning, overrekening, f.; over-
slag, m.
- Suprématie, f. T. opperhoofdigheid
des Konings van Engeland in het
besfel der herkelijke zaken, f.
- Suprême, a. hoogst, opperst, ver-
hevenst.
- Sur, prp. op. boven, over; om-
trent, tegen; van, aangaande,
betreffende, over; wegens, ter
oorzaak, uit inzicht; op enz.
- Sûr, ùre, a. zeker, gewis, verze-
kerd, ongetwijfeld; zeker, veil-
lig, zonder gevaar.
en lieu-, op eene veilige plaats.
prendre le plus-, den zekersten
weg inslaan.
à coup-, ad. zekerlijk, voor vast,
buiten twiifel.
- Surabondamment, ad. overvloedig-
lijk, vol op, in overvloed.
- Surabondance, f. groote overvloed, m.
- Surabondant, ante, a. overvloedig,
overvloeijend, overtollig.
- Surabonder, v. n. overvloeijen, over-
loopen, te veel, te overvloedig zijn.
- Suracheter, v. a. al te duur koopen.
- Suraigu, ue, a. T. te hoog gestemd,
te scherp (in de muziek).
- Surale, f. T. kuit-ader, f.
- Suraller, v. n. T. over het spoor
loopen zonder aan te slaan (van
jagthonden sprekende).
- Surandouiller, m. T. tak op de hoor-
nen van een hert, m.
- Surannation, f. T. veroudering, bui-
sen gebruik raking; weder gal-
ding van een geschrift, dat, na
verloop van zekere jaren, we-
derom zijne volle kracht be-
komt; overjaring, verjaring, f.
lettres de-, vernieuwings-brie-
- ven, waardoor verjaarde reg-
ten enz. hersteld worden, m. pl.
- Suranné, ée, a. verjaard; verou-
derd.
- Suranner, v. n. T. overjarig wor-
den, te lang blijven liggen.
- Surarbitre, m. opperscheidsmen, m.
- Surard, a. m. vinaigre-, azijn van
vlierbloemen, m.
- Surbaisé, ée, a. T. ingebogen, in-
vallend (van gewelven sprekende).
- Surbaisement, m. T. nedrdrkking
of inbuiging van een gewelf, f.
- Surbande, f. T. tweede zwachtel,
om eene wonde mede te zwachte-
len, m.
- Surcens, m. T. buitengewoone cijus,
m.
- Surchargé, p. et a. overladen.
- Surcharge, f. overlading; f. over-
last, m.
- Surcharger, v. a. overladen, te groo-
sen last opleggen.
- Surchauffures, f. pl. T. schourek, f.
pl. of andere gekreken, w. pl. in
het staal.
- Surcomposé, ée, a. T. dubbeld za-
mengesfeld.
- Surcomposé, m. T. dubbeld samen-
gefelde lichamen, v. pl.
- Surcroissance, f. tegennatuurlijk uit-
was, n.
- Surcrois, m. overmaat, vermeerde-
ring, vergrooting, toeneming, f.
aanwas, m.
par un-, pour-, prép. tot over-
maat.
- Surcroître, v. n. T. uitwasfen.
- Surdemande, f. onmatige eisch, m.
- Surdent, f. sand, die boven eenen
anderen uitwast, m.
- Surdité, f. doofheid, doovigheid, f.
- Surdorer, v. a. vergulden.
- Surdos, m. rugriem aan het tuig
van een paard, m.
- Sureau, m. vlierboom, m.
- Sûrement, ad. zekerlijk, gewisfe-
lijk, vastelijk, voerzeker.
- Suréminent, ente, a. boven alles
verheuen.
- Surenchère, f. hooger bed boven
een ander, n. verhooging, f.

Surenchérir, v. n. *meêr, bieden dan een ander, boven eenen anderen bieden.*

Surérégation, f. *overtolligheid, f. het geen men niet schuldig is.*

Surérégatoire, a. *overtollig, meer dan men schuldig is.*

Sures, ète, a. *zuurachtig.*

Surété, f. *zekerheid, verzekering; veiligheid, beveiliging, hoede, bevrijding, f.*

Surface, f. *oppervlakte, vlakke, f.*

Surfaire, v. a. *te hoog schatten, te hoog op prijs stellen.*

Surtaix, m. *over- of middelgordel van een rijpaard, m.*

Surfeuille, f. *buitenheid der bloemknoppen, f.*

Surgarde, m. *bijwacht, toezienende wacht, f.*

Surge, a. f. *laine-, ongewaschene wool zoo als dezelve van de schapen komt, f.*

Surgeon, m. *spruit, telg, f. scheut, m.*

fig. (oud woord) spruit, f. afstammeling, m.

-d'eau, kleine bron, f.

Surjir, v. n. p. u. *aankomen, aanlanden.*

Surhaussement, m. T. *ophooging, verhooging, f.*

Surhausser, v. a. T. *verhoogen, hooger maken; den prijs (van-geld en waren) verhoogen.*

Surhumain, aine, a. *bovanmensche-lijk.*

Surjet, m. *overhandsche naad, m. T. hooger bod boven een ander, n.*

Surjeter, v. a. *overhands naajen; meer bieden dan een ander.*

Surintendance, f. *oppertoezigt; oppertoezigers-ambt, opperbe- wind, n.*

Surintendant, m. ante, f. *opperbe- windhebber, superintendent, m.*

Surlendemain, m. *de tweede dag daarna, m.*

Surlongz, f. *lendeftuk van eenen os, n.*

Surmarcher, v. n. T. *op het zelfde spoor terug keeren.*

Surmener, v. a. *affagen, afrijden.*

Surmeûre, f. T. *overmaat, toe- maat, f.*

Surmontable, a. p. u. *overkomelijk.*

Surmonter, v. a. à qc. *boven op drijven.*

fig: overwinnen; overstreffen, te boven komen.

se-, v. r. zich zelven overwin- nen, zijne driften meester worden.

Surmoût, m. *ongeperste most, m.*

Surmulet, m. *zeehaan, m.*

Surmulet, m. *grootse boschrat of rot, f.*

Surnager, v. n. *boven op drijven, zweven of vlotten.*

Surnaître, v. n. (à) *boven op een ander ding groeijen of wasfen.*

Surnaturel, elle, a. *bovennatuurlijk.*

Surnaturellement, ad. *op eens boven- natuurlijke wijze.*

Surneigées, f. pl. T. *spoor van het wild op de freeuw, n.*

Surnom, m. *toenaam; bijnaam, m.*

Surnommer, v. a. *eenen toenaam of bijnaam geven.*

Surnuméraire, a. *overtallig, boven een zeker getal.*

Suron, m. T. *baal goederen, welke in eene ruwe osjenhuid genaaid is, f.*

Suros, m. *hard gezwel boven aan de beenen of onder aan de knieën der paarden, n.*

Surpartient, ente, a. T. *overdeco- lend.*

Surpayer, v. a. *overstreffen, te bo- ven gaan.*

se-, -foi même, v. r. zich zel- ven overstreffen of te boven gaan, iets beter doen dan naar gewoonte.

Surpayer, v. a. *te duur betalen; te veel betalen.*

Surpeau, f. v. Epilherme.

Surpis, m. *koorkleed eens pries- ters, n.*

Surplomb, m. *fland, die niet lood- recht is, m.*

cu-, overhangend, overhellend.

Surplomber, v. n. *overhangen, over- hellen, niet loodrecht zijn.*

Surpluées, f. pl. T. voies-, *spoor van het wild op nat gras, n.*
 Surplus, m. *overschot, overblijfsel, het overige, n. surplus.*
 au-, ad. *voorts, vorders, behalve dat.*
 Surpoids, m. T. *overgewicht, n. uitslag, m.*
 Surpoint, m. *affchraapfel van gelooide huiden, n.*
 Surprenant, ante, a. *verbazend, wonderlijk, wonderbaar.*
 Surprendre, v. a. *verrasen, overvallen, overrompelen; bedriegen; door list of bedrog verkrijgen; opvangen; verbazen, bevreemden, ontstellen.*
 -Ja conscience, le secret de q. door *list het vertrouwen winnen, achter een geheim komen.*
 Surprise, f. *verrassing; overvalling, overrompeling, f.; bedrog, n. list; ontstellenis, verwondering, f.; mislag, m.*
 Surfaut, m. *s'éveiller en-, met schrik wakker worden.*
 Surféance, f. *uitstel, n. opschorting, verschuiving, f.*
 Surfemer, v. a. *overzaaijen, op nieuw bezaaijen.*
 *Surfeoir, v. a. T. *uitstellen, opschorten, verschuiven.*
 Surfis, m. T. *uitstel, n. opschorting, f.*
 Surfollide, m. et a. T. *overvast, verbondig.*
 Surtaux, m. *overschatting, overwaarde, f.*
 Surtaxer, v. a. *overschatten, te hoog schatten of waardeeren.*
 Surtout, m. *overrok, m.; bagagiekar of karre, f.; olie- en azijn-servies van zilver enz., n.*
 Surtout, ad. *bovenal; voornamelijk, hoofdzakelijk.*
 Surveillant, ante, a. *waakzaam, opmerkzaam.*
 m. f. *opziener, opzigtter, m. opzienster, f.*
 Surveille, f. *tweede dag vóór een feest of anderen bepaalden dag, m.*
 Surveiller, v. n. -à qc. *ergens voor waken, een wakend oog op iets of op iemand houden, ergens acht op houden, iets bezorgen.*

Survenance, f. T. *onvoorziene aankomst, f.*
 Survenant, m. ante, f. *hij of zij, die onverwachts komt, m. en f.*
 Survendre, v. a. *te duur, boven den prijs of de waarde, verkoopen.*
 *Survénir, v. n. *overvallen, onverwacht komen; op de daad komen of betrappen; buiten verwachting gebeuren of geschieden.*
 Survente, f. *verkoopning boven den prijs of de waarde, f.*
 Survenu, p: et a. *die buiten verwachting gekomen is, onverwachts overgekomen.*
 *Survêtir, v. a. *een kled over een ander aantrekken.*
 Survider, v. a. *afgieten, afschudden.*
 Survie, f. *overleving, f.*
 Survivance, f. *overleving, f. regt van overleving, n.; opvolging in een ambt bij het leven des bezitters, f.*
 Survivancier, m. *overlevende, die het regt van overleving heeft.*
 Survivant, ante, a. *overlevend.*
 *Survivre, v. n. -à, *overleven.*
 se- à soi-même, *zijne zinnen en zielskrachten verliezen.*
 se- dans ses enfans, *herleven in zijne kinderen.*
 Sus, prp. *op.*
 courir -à q. *op iemand los gaan, en, daar boven.*
 Sus, i. *op! op!*
 Sufain, v. Sufin.
 Sus-bec, m. T. *kropziekte der valken, f.*
 Susceptibilité, f. *vatbaarheid, gevoeligheid, neiging, f.*
 Susceptible, a. *vatbaar, bekwaam om te ontfangen of aan te nemen.*
 Suseption, f. *aanneming eener geestelijke orde, f.*
 Suscitation, f. *aanzoeking, aandrijving, aanzetting, sterke aandring, f.*
 Susciter, v. a. *verwekken, doen.*
 Suscription, f. *opschrift, n.*
 Susdit, ite, a. *boven gezegd, boven genoemd.*
 Sufin, m. T. *halfsak, achtervinknet, n.*

Suspect, eete, a. *verdacht*.
 Suspecter, v. a. n. c. *verdenken*,
een kwaad vermoeden van iets
hebben.
 Suspendre, v. a. *hangen*, *ophangen*;
opfchorten, *uifstellen*; voor eeni-
 gen tijd van een ambt ontzetten,
 fufpenderen.
 Sufpens, a. m. voor eenigen tijd
 van een ambt onzetz.
 en-, ad. *in onzekerheid*, *in*
twiffel.
 tenir en-, *in onzekerheid houden*.
 Sufpenfe, f. ontzetting van een
 ambt voor eenigen tijd (voorna-
 melijk van een geestelijken), f.
 Sufpenfif, ive, a. T. *ophoudend*, *op-*
fchortend.
 Sufpenfion, f. *opfchorting*, *ophou-*
ding, f.; *ftilftand van wapenen*,
wapenfchorfing, m.; *ontzetting*
van een ambt voor eenigen tijd,
 f. *fufpentic*.
 Sufpenfoire, m. T. *broukband*, m.
 Sufpicion, f. T. *vermoeden*, n. *arg-*
waan, m. *achterdocht*, f.
 Suftentation, f. *onderhouding in het*
leven, f.
 Sufstenter, v. a. *onderhouden*, *op-*
houden, *ftaande houden*, *voeden*.
 Suture, f. T. *naad in het bekke-*
neel, m.
 -coronale, *kroonnaad*, m.
 -fagittale, *pijnaad*, m.
 Suzerain, aine, a. T. *het opperleer-*
hetreffend.
 feigneur-, *opperleerheer*, m.
 Suzeraineté, f. T. *opperleerheer-*
fchappij, f.
 Sycomore, m. *moerbezie-vijgeboom*,
Egiptifche vijgeboom, m. *lyco-*
morus.
 Sycophante, m. *verrader*, *aanbren-*
ger, *verklikker*, m.
 Syllabaire, m. *ABC boek*, n.
 Syllabe, f. *lettergroep*, f. *woord-*
lid, n. *syllabe*.
 Syllabique, a. *woordgroepig*.
 Syllèpfe, f. T. *bevatting van twee*
verschillende personen of woor-
den onder één woord, f.
 Syllogisme, m. *fluitreden*, f. *sylo-*
gismus.

Sylogiftique, a. *tot de fluitreden*
behoorend, *fylogiftifch*.
 Sylphe, m. ide, f. *luchigeest*, m.
 Sylvain, m. *boschgod*, m.
 Symbole, m. *zinnelceid*, *reken*, n.
 T. *geloofsbekertenis of belijde-*
nis, f. *symbolum*.
 Symbolique, a. *zinnebeeldig*.
 Symbolifer, v. n. *avec qc. zekere*
overeenkomst met iets hebben.
 Symbologique, f. T. *erkenning van*
de oorzaken der ziekten, f.
 Symétrie, f. *evenmeetbaarheid*, *over-*
eekkomst, *evenredigheid*, f. *fy-*
metrie.
 Symétrique, a. *dat met elkander*
evenredig of wel gefchikt is.
 Symétriquement, ad. *op eene even-*
redige of gelijkvormige wijze.
 Symétrifer, v. n. *op eene evenredi-*
ge wijze gefchikt zijn.
 Sympathie, f. *gelijkaardigheid*, *on-*
derlinge genegenheid, *gelijke ei-*
genfchap, f. *fympathie*.
 T. *medeneiging*, f.
 Sympathique, a. *overeenkomstig*, *ge-*
lijkaardig, *fympathetifch*.
 Sympathifer, v. n. *overeenftemmen*,
van gelijken aard zijn, *gelijke*
eigenfchap hebben, *fympathife-*
ren.
 Symphonie, f. T. *zamenklank*, m.
zamengeluid, n. *zamenftemming*,
 f. *phonie*.
 Symphoniste, m. *die fraai op eenig-*
fnaartig fpeelt, *muzijkkunfte-*
waar, m.
 Symphyfe, f. T. *aaneenfchakeling*
der beenderen, f.
 Symptomatique, a. *tot de toevallen*
eener ziekte behoorend.
 Symptôme, m. *toeval bij eene ziek-*
te, m.
 fig. *kenteeken*, *blijk*, n.
 Synagogue, f. *jodenkerk*, *fijnago-*
ge, f.
 Synalèphe, f. T. *inaenfmetting van*
twee lettergrepen, f.
 Synallagmatique, a. T. *het geen tot*
iets verbindend is.
 Synarthrofe, f. T. *ftammigheid van*
eenig lid, f.
 Synchronofe, f. T. *zamenvoeging*
 H h h 4, *dér*.

der beenderen door middel van een kraakbeen, f.

Synchrone, a. T. gelijktijdig.

Synchroneisme, m. T. iets dat in den zelfden tijd gebeurt, n. gelijktijdigheid, f.

Synchroniste, m.-tijdenoot, m.

Syncope, f. T. zwijm, onmagt, schielijke slaauwte; verkorting van een woord door het wegwerpen eener lettergreep; verdeeling eener noot, f.

Synceper, v. a. een woord verkorten. v. n. eene noot verdeelen.

Syncretisme, m. T. vereeniging der godsdiensten, f.

Syncretiste, m. vereeniger der godsdiensten, m.

Syndrèse, f. p. u. wroeging van het geweten, f. gewetens-angst, n.

Syndic, m. stads voorspraak; gemagtigde eyer de zaken van eenig geld; burgemeester, syndicus, m.

Syndical, ale, a. tot eenen syndicus behoorend.

Syndicat, m. het ambt eener stads voorspraak, n. syndicaat.

Synecdoque, f. T. het stellen van het geheel voor een deel of omgekeerd, n.

Synérèse, f. T. ineen-smelting van twee lettergrepen in eene, f.

Synévrose, f. T. zamenvoeging der beenderen door middel van een bindsel, f.

Synodal, ale, a. tot eene kerkelijke vergadering behoorend, synodaal.

Synodalement, ad. in volle kerkvergadering.

Synode, m. kerkelijke vergadering, synode, f.

Synodique, a. T. ronde, volle.

Synonyme, a. gelijknamig, van gelijke beteekenis, gelijkbeduidend.

Synonymie, f. eigenschap der gelijknamige woorden of spreekwijzen, f.

T. stelling van verscheiden derzelyen, f.

Synoptique, a. dat zich met een blik daarstelt.

tableau-, kort overzicht, n.

Synoque, f. fièvre-, bijblijvende of doorgaande koorts, f.

Synovic, f. T. ledewater, n.

Synoviales, a. pl. glandes-, klieren- waarin het-ledewater afgescheiden wordt, f. pl.

Syntaxe, f. T. woordvoeging, woorderschikking, syntaxis, f.

Synthèse, f. T. zamensstelling; zamenvoeging, f.

Synthétique, a. T. zamensstellend, synthetisch.

Synthétiquement, ad. zamensstellend.

Syringa, m. sluiteboom, pijpboom, m. fyringa.

Syringotome, m. T. fistelmes, n.

Syringotomie, f. T. fistelsnijding, f.

Syrop, Sytes, v. Sirop.

Systéique, a. zoventrekkend.

Systématique, a. in goede orde; stellig, tierstellig, systematisch.

Systématiquement, ad. op eene leerstellige, systematische wijze.

Système, m. leerstuk, leerstelsel, systema, n.; gesteldheid, gelegenheid, f. toestand, regel, m. stelling, f.

Systole, f. T. zamentrekking of drukking van het hart, f.

Syzygie, f. tijd der nieuwe of volle maan, m.

T.

T, m. T, negentiende letter van het alphabet, f.

Ta, pp. uw, m. en v. uwe, f.

Tabac, m. Nicotiane, f. tabak, m.

Tabagie, f. gezelschap of vertrek, daar men tabak rookt; tabakskistje, n.

Tabarin, m. fa. tooneelzot of hansworst van eenen kwakzalver, m.

Tabarinage, m. fa. kwakzalverij, potsemakerij, f.

Tabatière, f. tabaksdoos, f.

Tabellion, m. p. u. geregt- of beambt-schrijver, m.

Tabellionage, m. geregt- of heambt-schrijverschap, n.

Tabernacle, m. tent der ou'e Joden, veldhut, f. tabernakel; skramentshuis, n.

- de galère, *hooge plaats achter aan eens galei, waar de kapitein staat, f.*
Tabide, a. teringachtig.
m. et f. hij of zij, die de tering heeft, m. en f.
Tabifique, a. dat de tering veroorzaakt.
Tabis, m. gewaterd armozijn of taf, n.
Tabiser, v. a. T. eens Stoffe waten.
Tablature, f. geschreven muzikstuk op gelijmd papier, n.
donner de la-, fig. veel werks gevan, veel te doen maken.
Table, f. tafel; kost, f.; bladwijzer van een boek, m. register, n.
T. boyendekfel van een snaarspeeltuig, n.; werkbank van eenen leërberaider, f.; witte hardsteen in den gevel van een gebouw, m.; rol lood, f.; vierkant stuk grof glas daar men ruiten van maakt, n.
à manger, -à jouer, &c. stens-tafel, speeltafel, f.
à-d'hôte, publieke tafel, f.
-rase, vlakke tafel, f.
fig. goed sten, n. goede tafel, f.
-courir, piquer les tables, gaan schuimen, panlikken.
Tableau, m. schilderij, afbeelding, f.
T. tafel, vlakke, f.; het dek van een fluitschip, n.
fig. beschrijving, afbeelding, f. tafereel, n.
Tableé, f. tafel vol, f.
Tabler, v. n. de schijven wél zetten (op het verkeerbord).
fig. fa. -là desus, daarop rekenen of staat maken.
Tabletier, m. ière, f. hij of zij, die schaakborden maakt, m. en f. schrijnwerker, m.
Tablette, f. pronkkasje, n.; boekekas; plank, waarop de bakkers hun brood leggen, f.
T. opper- overbalk; kantsteen, m.; kroonlijst; galg eener drukpers, f.
pl. spalken, om de gehrokene
- leden weder te zetten, f. pl. schrijftafel, f.*
Tabletteric, f. schrijnwerkerskunst, f. fijn schrijnwerk, n.
Tablier, m. voorschoot, n. boezelaar, m.; schootsvel, n.
-de cimbele, vel op eenen ketel-trom, n.
Tabloin; m. T. bedding, batterijplank, f.
Tabouret, m. zitbankje, n. stoel zonder leuning, m.; tasje-kruid, n.
Tac, m. besmettelijke ziekte onder de schapen; puist, f.
Tacet; m. T. rust, pauzering in de zangkunst, f.
garder le-, fig. fa. den zwijger spelen.
Tache, f. smet, vlek, plek, f.
fig. mangel, gebrek, n.
Tâche, f. dagwerk, n. taak, f.
travailler, être à la-, op den dagwerken.
prendre à-, fig. ondernemen, op zich nemen.
en bloc et en-, bij den hoop.
Tachéographe ou Tachygraphe, m. die bij verkorting schrijft, m.
Tachéographie ou Tachygraphie, f. kunst van bij verkorting te schrijven, f.
Tacher, v. a. beylekken, besmetten, bezoodelen.
Tâcher, v. n. -de, pogen, trachten, zich bemoeijen.
-à, ten oogmerk hebben, zoeken.
Tacheté, ée, a. gevlekt, gespikkeld.
Tacheter, v. a. vlekken, met plekken bespikkelen.
Tacite, a. stilzwijgend, heimelijk.
Tacitement, ad. stilzwijgend, zonder uitdrukkelijke woorden.
Taciturne, a. stil, zwijgend, die niet veel spreekt.
Taciturnité, f. stilzwijgendheid, loomheid van geest, mijmering, f.
Tact, m. gevoel (een der vijf zintuigen), n.
avoir le-, fin, sûr &c. fig. gegrond. ergens over denken of oordeelen.

Tac-

Tacticien, m. n. c. *die de legerkunde verstaat*, m.
 Tacile, a. T. *gevoelig, tastbaar, tastelijk, voelbaar*.
 Taction, f. T. *gevoel, n. tasting*, f.
 Tactique, f. *kunst om een leger in slagorde te stellen, legerkunde*, f. *taktiek*.
 Taffetas, m. *taf*, n.
 Tatia, m. *suikerbrandewijn*, m.
 Tâtaut, i. *stil! houd u stil!*
 Taie, f. *kusfensloop, f. overtrekfel van een bed*, n.
 T. oogulics; *vliesje om de vrucht (bij eene zwangere vrouw)*, n.
 Taillable, a. *die of dat aan schatting onderworpen is*.
 Taillade, f. *sneed, f. of veeg*, m. *in het aangezicht enz.; sneed of sneed van een klesd*, f.
 Taillader, v. a. *opsnijden, doorsnijden, korven*.
 Taillanderie, f. *de kunst, f. of het werk, n. van eenen egsmid*.
 Taillandier, m. *egsmid; ijzorkramer*, m.
 Taillant, m. *sneed of sneed, f. het scherp van iets*, n.
 Taille, f. *sneed, f. het scherp, n.; snijding, f. het snijden; het snoeijen; het snijden van den steen, n.; kerfstok, m. kerfhout, n.; gestalte der ligchaams, f.*
 T. *zwaarte, f. of gewigt, n. van het geld; hoofdgeld, n.*
 haute-, T. *middenstem, f. tenor (in de zangkunst)*.
 bas-, *stem nabij de bas komende, f.*
 -de bois, *houtsneed, f. beeld op hout gesneden, n.*
 de bonne-, *wel gemaakt, van eene goede gestalte*.
 frapper d'estoc et de-, *steken en houwen*.
 pierres de-, f. pl. *hardsteen, m.*
 Taille-douce, f. *kopersneed, koperen plaat, f.*
 Taille-mèche, m. T. *werktuig waarmee de laarsmakers de pitten afsnijden, n.*
 Taillé, p. et a. *bien ou mal, wel of slecht gemaakt*.

Tailler, v. a. *snijden, snoeijen, houwen, afhouwen; versnijden (eene pen)*.
 T. *eenen stempel voor de munt snijden*.
 -en pièces, *in stukken houwen, in de pan hakken*.
 -des croupières à, fig. fa. *in groote zwarigheden wikkelen*.
 -de la besogne à, fig. fa. *veel werks verschaffen, vele moeite geven*.
 -les morceaux à, fig. fa. *de woorden in den mond geven; de uitgaaf aan iemand bepalen*.
 -et rogner à son gré, fig. fa. *naar zijn welgevallen handelen, doen wat men wil*.
 -en plein drap, fig. fa. *alles bij de hand hebben, wat tot de uitvoering van eenen aanslag noodig is*.
 Tailleresse, f. T. *mantwerkster die de geldstukken afweegt enz.*, m.
 Taillevens, m. *zekere snelvloegende zeevogel, m.*
 Tailleur, m. *kleermaker, snijder, m.*
 -de pierre, *steenhouwer, m.*
 -d'arbres, *boomsnoeijer, m.*
 -de diamans, *diamantsnijder, m.*
 Tailleuse, f. *kleedermakerster, f.*
 Taillis, m. *het hakken (van hout); kroepelbosch, hakhout, n.*
 Tailleoir, m. *snijbord, hakbord, n.*
 T. *dekstuk van het kapiteel eener zuil, n.*
 Taillon, m. *zekere jaarlijksche schatting, welke in Frankrijk op het volk gelegd wordt, f.*
 Tailleure, f. T. *soort van borduursel met uitgesneden bloemen enz.*, n.
 Tain, m. *verfoeliesel, n.*
 pl. *stapelblokken, n. pl. stapelingen, f. pl.*
 *Taire, v. a. *zwijgen, verzwijgen, verbergen, niet melden*.
 faire-, *tot zwijgen brengen, den mond snoeren*.
 fe-, v. r. *zwijgen, niet spreken, den mond houden*.
 Taisson, blaureau, m. *das, m. (zeker dier)*.

Talapoïn, m. *priester in Siam*, *Talapoïn*, m.
 Talc, m. *moskovisch glas*, n. *talk*, f.
 Taled, m. *hoofdsluier der Joden in de Synagoge*, m. *taled*.
 Talent, m. *talent (zekere somme gelds bij de ouden)*, n.
 fig. *natuurlijke bekwaamheid, begaafdheid*, f. *talent*.
 faire valoir le-, fig. *zich zijne natuurlijke begaafdheden ten nutte maken*.
 enfourir ou enterrer ses-, fig. *van zijne bekwaamheden geen behoorlijk gebruik maken*.
 pl. *verdiensden*, f. pl.
 Taler, m. *daalder (zeker munt)*, m.
 Talinguer, v. a. T. *de kabeltouwten aan den ankering vast maken*.
 Talion, m. T. *wedervergelding*, f.
 Talisman, m. *soverring, tooverplaats*, f. *talisman*.
 Talismanique, a. *den tooverring of talisman betreffende*.
 Talmouse, f. *kaastaartje*, n.
 Talmud, m. *wetboek der nieuwe Joden*, talmud.
 Talmudique, a. *tot den talmud behoorend*.
 Talmudiste, m. *die den joodschen talmud volgt; in denzelven ervaren is*, m.
 Taloche, f. fa. *vuistslag*, m. *oorveeg*, f.
 Talon, m. *hiel*, m.; *hak aan den schoen enz.*, f.
 T. *spoor*, f.; *ondereind*, *ac'tereind*, n.; *Bok*, m. (*overgeblevene kaarten*); *koot*, f.
 être aux talons de, fig. fa. *iemand op de hielen zittens*.
 marcher sur les- de, fig. fa. *iemand volgen*.
 montrer les-, fig. fa. *de hielen laten zien*, he: *hazepadkiezen*.
 tourner les-, fig. fa. *de hielen draaijen*, *zich ergens heen begeven*.
 avoir l'esprit aux-, fig. fa. *dom, onwetend zijn*.
 se donner des- dans le cul, fig. fa. *groote rekenen van blijdschap gewen*.

Talonneur, v. a. fa. *op de hielen zittens*.
 fig. fa. *aanzetten, aanperren, aandringen*.
 Talonnier, m. *houtjesmaker*, m.
 Talonnières, f. pl. *hielvierken van den God Mercurius*, f. pl.; *hiel-lappen*, m. pl. *hielstukken*, n. pl.
 Talpa, f. T. *zeker hoofdgezwel*, n.
 Talus, m. T. *schuinte van eenig werk van den vestingbouw, schuinte van eenen dijk of muur; vermindering der dikte van eenen muur naar mate van deszelfs opmetfeling*, f.
 Tamandua, fourmilier, m. *wiereneter*, m.
 Tamarin, m. *tamarinde*, f.; *soort van aap*, m.
 Tamaris, Tamarisc, m. *samarisboom*, m.
 Tambour, m. *trommel*, f.; *trommelfager*, *tamboer*, m.
 T. *snuijer*, m.; *ton*, f. (*van een kiskespel*).
 T. *basque*, bom, f. *tambourin*.
 T. *battant*, met slaande trom.
 mener q. -battant, fig. fa. *iemand de loef afwinnen*.
 s'en retourner au-, *het gewonnenen weder verliezen*.
 Tambourin, m. *kleine langwerpige trommel*, f.; *die op zoodanige trommel staat*, m.
 Tambouriner, v. n. *op een kindertrommeltje slaan*.
 v. a. *eene verlorene zaak om-trommelen*.
 Tambourineur, m. *trommelaar*, m.
 Tapis, m. *zeef*, f.
 passer par le-, fig. fa. *naauwkeuriglijk onderzoeken*.
 Tamiser, v. a. *ziften, door de zeef laten loopen*.
 Tamiseur, m. T. *zifter in eene glasblazerij*, m.
 Tampon, m. *stop*, f. *stopfel*, n.
 tap, prop, m.
 T. *robbeert*, waarmede de plaatsdrukkers den inkt op de platen doen; *viltten lap*, waarmede de plaatsnijders hunne platen wrijven, m.; *houten peunen*, die men in de ribben der zolderingen enz. slaat, f. pl.

- Tamponner, v. a. met een stopfel sluiten, toepreppen.
- Tan, m. ran, runne, f.
- Tanaïde, f. reinwaren, f. wormkruid, n.
- Tancer, v. a. fa. bekijken, bestraffen, doorhalen, uitschelden.
- Tanche, f. zeelt, f. (zekere visch).
- Tandis que, c. terwijl, zoo lang als; daarensogen.
- Tandrole, f. zoutschuim, dat bij de eerste smelting van het glas boven drijft, n.
- Tangage, m. het stampon, bokken of heijen van een schip, n.
- Tangente, f. T. raaklijn, f. tangens.
- Tanger, v. a. T. -la côte, langs de kust heen zeilen.
- Tanguer, v. n. T. stamprijden, bokken, op en neêr heijen (van schapen sprekende).
-sur l'ancrer, op het anker rijden.
- Tanière, f. hol van een wild dier, n. fig. schuilplaats, f. schuilhoek, m.
- Tannage, m. T. het bereiden van leer met ran of runne, n.
- Tanne, f. zwart puistje in het aangezigt, n.
- Tanné, ée, p. et a. gelooid; zwartachtig.
- Tannée, f. ran of runne, welke uit de kuip komt, f.
- Tanner, v. a. looijen, het leer bereiden.
- Tannerie, f. leerlooijerij, f.
- Tanneur, m. leerlooijer, leerbereder, m.
- Tanqueur, m. bevrachter en ontlander der schepen, sjouwer, m.
- Tant, ad. zoo veel; zoo dikwijls; zoo zeer, zoo sterk, dermaten; zoo lang; zoo ver; des te.
être -à-, gelijk, even ver, kamp op zijn.
-que, c. zoo veel als, zoo lang als, zoo lang, terwijl.
-mieux, zoo veel te beter.
-pis, des te erger.
-s'en faut que, c. het zij verre van daar, het is er verre van.
-y a que, c. p. u. zoo veel is het dat.
- sur-et moins, fa. omtrent, bijkans. si-est fa. bij aldien.
sur-et-moins, op afrekening.
- Tante, f. moei, tante, f. grand-, oud moei, f.
- Tantinet, m. fa. een weinig.
- Tantôt, ad. terstond, straks, dadelijk, aanstonds.
- Taon, m. pron. Tan, paardevlieg, osfevlieg, f.
- Tapabor, m. karpoets, f.
- Tapage, m. fa. gestommel, gerammel, geraas, n.
- Tapageur, m. fa. die veel geraas en getier maakt, altijd twist zoekt, m.
- Tape, f. tap, deuyik, zwik, m. fa. klap, m. muilpeer, ooryeeg, f.
- Tapé, ée, p. et a. opgeklept met de kam.
poire, pomme tapée, platgedrukte en in den oven gedroogde appel enz. m.
- Tapecul, m. wip ener ophaalbrug, f.; zware wagen, m.
- Taper, v. a. fa. -les cheveux, het haar met de kam opkloppen; stempelen; toefoppen; ooryogen, muilperen geven.
v. n. fa. du pied, met den voet stampen.
- en Tapinois, ad. billetjes, heimelijk, in het verborgen.
- Tapion, m. T. landkenning, f. teken, waarbij men in zee ontdekt waar men is, n.
- se Tapir, v. r. neêrbukken, neêrhurken, zich verschuilen, zich verbergen.
- Tapis, m. tafelkleed, vloertapijt; vierkant perk in eenen hef, kunstiglijk met gras of groente bewassen, n.
-vert ou de verdure, m. groen glad gemaaid veld, n.
- Tapisier, v. a. behangen.
fig. van binnen bezetten met wijngaardranken enz.
- Tapiserie, f. behangsel, tapijtwerk, n.
garnir une-, een behangsel met linnen voeren.
- Tapisier, m. tapijtwaver, tapijtworke; behanger, kamerbehangen, m.

Tapisfère, *f.* tapijtwerkfter, tapijtnaaifter, *f.*
Tapon, *m. fa.* zamen gewrongen doek of ander fluk ftoffe, *m.*
T. fluk kurk waarmede men de lading in een kanon aanzet, n.
Tapoter, *v. a. fa.* slaan, afrofien.
Tapure, *f.* het opkloppen van 's haar met de kam; getapeerd haar, *n.*
Taquer, *v. a. T.* de vorm kloppen.
Taquin. ine, *a. fa.* karig, vrekking, fchrokkenig, gierig; halstarrig.
m. fa. gierigaard, fchrok; kop-pig mensch, *m.*
Taquinement, *ad. fa.* op eene fchrokkenige en fchraapachtige wijze.
Taquinerie, *f. fa.* gierigheid, fchraap-zucht; halstarrigheid, *f.*
Taquoir, *m. T.* klophout der boek-drukkers, *m.*
Taquon, *m. T.* onderlegfel (bij de boekdrukkers), *n.*
Tarabuster, *v. a. fa.* kwellen, plagen, lastig vallen.
Taranche, *f. T.* ijzeren bout, waarmede meneeno fchroefomdraait, *m.*
Tarare, *i. fa.* goed! 't is mij om 't even.
Taraud, *m. T.* fchroefboor, *f.* fchroef ijzer, *n.*
Tarauder, *v. a. T.* een fchroefgat uithoren.
Tard, *ad.* laat, fpade.
Tarder, *v. n.* vertoeven, beiden, wachten, dralen, niftellen.
il me-tarde que, ou de, ik verlang om...
Tardif, *ive*, *a.* laat, fpade; traag, langzaam.
Tardivement, *ad.* op eene trage, langzame wijze.
Tardiveté, *f.* traagheid, *f.* trage voorigang. *m.*; achterlijkheid, langzame rijpwording (van vruchten fprekende), *f.*
Tare, *f. T.* vermindering, voor het gewigt der kisten, vaten, balen, enz. *f.* tarra.
*fig. fa.*angel, gebrek, *n.*
Taré, *ée*, *a.* bedorven, gebrekkig, onvolkomen.
Tarentisme, *m.* ziekte, door den boot oewer *Tarantula* veroorzaakt, *f.*

Tarentule, *f.* tarantula (foort van spin); foort van kleine haagdis of hagedis, *f.*
Tarer, *v. a. T.* een vat, eenen pot, of eene fiesch enz. afwegen, veer dat men er iets indooft.
Targe, *f.* zeker fchild, waarmede zich eertijds het voetvolk bedekte, *n.*
Targette, *f.* plaatgrendel aan een glasraam, *m.*
se Targuer, *v. i. fa.* op iets roemen of pogchen, eigens zijne eer in ftellen
Tari, Soury, *m.* fap uit de palm-en kokosboomen, *n.*
Tarier, *m.* foort van vogel, *m.*
Tarière, *f. T.* drilijzer, *n.* fteekboor, *f.*
Tarif, *m.* tolboek, *n.* tollijst, *f.*; muntboekje, *n.*
Tarifcer, *v. a.* een tarif maken, op een tarif brengen.
Tarin, *m.* mees (zekere vogel), *f.*
Tarir, *v. a.* uitdroogen, verdroogen, opdroogen.
Tarisfable, *a.* uitdroogbaar, was verdroogen kan.
n'être pas-, p. u. onuitputtelijk zijn.
Tarifement, *m.* uitdrooging, verdrooging. opdrooging, *f.*
Tarot, *v.* Baston et Taraud.
Taroté. ée, *a.* op de rugzijde gefpikkeld (van fpeelkaarten fprekende).
Tarots, *m. pl.* tarots, taro-kar-ten, *f. pl.*
Taroupe, *f.* haar tusfchen de beide wenkbraauwen, *n.*
Tarfe, *m. T.* voetwortel, *m.* tarfus.
Tartane, *f.* tartaan (foort van klein fchip), *m.*
Tartare, *m.* een tartaar, *m.*; de hel, *f.* tartarus.
Tartareux, *eue*, *a.* wijnfteenachtig.
Tartarifcer, *v. n. T.* door het zout van den wijnfteen zuiveren.
Tarte, *f.* taart, *f.*
Tartelette, *f.* taartje, *n.*
Tartré, *m.* wijnfteen, *m.*
émétique ou stibié, zeker braak-middel, n.

Tatrite, m. T. n. c. *wijnsteen* zout, n.
 Tattuse, m. *schijnheilige*, *huichelaar*, m.
 Tartuferie, f. fa. *schijnheiligheid*, *huichelarij*, f.
 Tartuffier, v. n. fa. *huichelen*, *den schijnheiligen uithangen*.
 Tas, m. *hoop*, *stapel*, m.
 T. klein *handaanbeeld*, n.; *knoopvorm*, m.
 à-, in *menigte*, met *hoopen*.
 Tasse, f. *kopje*, *drinkschaaltje*, n.
 Tasseau, m. *dwarsslijst*, f.
 Tassée, f. p. u. *schaal vol*, f. *kopje vol*, n.
 Taster, v. a. *hoopen*, *ophoopen*.
 v. n. T. *zich uitbreiden*.
 Tassette, f. T. *dijfakken aan een harnas*. n. pl.
 Tâte-poule, f. T. *keukenklouwer*, *gorsenteller*, *jangat*, m.
 Tâter, v. a. *voelen*, *aanraken*, *tasten*, *betasten*; *proeven*, *smaken*.
 fig. *onderzoeken*, *beproeven*.
 -le poul, *den pols voelen*.
 -le pavé, *het been niet neêrzotten*.
 fig. *den grond peilen*.
 -le terrain, fig. *onderzoeken waar men is*.
 v. n. *proeven smaken (als wijn enz.)*
 fig. -de, *de proef of ondervinding van iets nemen*.
 se-, v. r. *zich beproeven*, *zich zelven onderzoeken*.
 Tâteur, m. euse, f. *hij of zij die iets betast of bevoelt*, *proeft of onderzoekt*, m. en f.
 Tate-vin, v. Siphon.
 Taillon, m. et f. fa. *babbelaar*, *wijdloopige prater*, m.
 Taillonage, m. fa. *onnut gepraat of gehabbel*, n.
 Taillonner, v. n. fa. *babbelen*, *al te wijdloopig verhalen*.
 Tâonnement, m. *betasting*, *bevoelinge*, f.
 Tâtonner, v. n. *tasten*, *voelen*, *bestaan*, *behandelen*; *voor zich in het donker tasten*.
 fig. *zich te lung beraden of bedenken*, *eer men een besluit neemt*.
 Tâtonneur, m. euse, f. *hij of zij,*

die voor zich in het donker tast; die den tijd verspilt met raadslaan of raadplagen.
 à Tâtons, ad. *bij Men tast*, *bij 't gevoel*, *al tastende*.
 fig. *in besluiteloosheid*.
 Tatou, m. *zeker viervoetig dier in de West-Indien*, *tatou*, m.
 Tatouage, m. *het beschilderen of besmeren van het ligchaam*, n.
 Tatouer, v. a. *het ligchaam beschilderen of besmeren (zoo als sommige wilden doen)*.
 Tau, m. T. *Antonius-kruis*, n. (in *het wapenschild*).
 Tavañolle, f. *met kant bezet doek*, *doopdoek*, n.
 Taudis, m. Taudion, fa. *stechte woning*, f. *stecht kamertje*, *hok*, *nest*, n.
 Tavèle, Tavelle, f. *soort van smal passement*, n.
 Tavelé, a. *gespikkeld*, met *plekken*.
 Taveler, v. a. *spikkelen*, *bespikkelen*.
 Tavelure, f. *spikkeling*, *bespikkeling*, f.
 Taverne, f. *kroeg*, f. *wijnhuis*, n.
 Tavernier, m. ière, f. p. u. *waard*, *herbergier*, *tapper*, m. *waardin*, *herbergierster*, *tapster*, f.
 Taugours, m. pl. T. *kleine hefboom*, m.
 Taupe, f. *mol*, m.
 royaume des taupes, fa. *mollisland*, *graf*, n.
 Taupé-grillon, m. v. *Courtilière*.
 Taupier, m. *mollevanger*, m.
 Taupière, f. *molleval*, m.
 Taupinée, Taupinière, f. *molhoop*, m.
 Taure, f. *vaars*, *jonge koe*, f.
 Taureau, m. *stier*, *bul*, m.
 Taute, v. *Sèche*.
 Tautogramme, m. *zeker gedicht*, *waarvan de versen met dezelfde letters beginnen*, n.
 Tautologie, f. T. *onnoodige herhaling van een woord enz.*, f.
 Tautologique, a. *needeloos herhaald*.
 Taux, m. *prijs* m. of *waarde*, f. *dien of die men op de koopwaren stelt*, *taxe*; *schatting*, f. *hoofdgeld*, n.
 Taxateur, m. *schatter*, *tauxateur*, m.
 Taxation, f. *schatting*, f. *het schatten*, m. *tauxatie*, f.

Taxe,

Taxe, f. bepaalde of gezette prijs op de koopwaren, m. taxe; schatting, f. hoofdlast, m.
 Taxer, v. a. schatten, waardeeren, taxeren; eene schatting opleggen. fig. -de qc. beschuldigen, op iemand een vermoeden doen vallen, taxeren.
 se-, v. r. zich zelyen schatten, eene vrijwillige schatting opleggen, zich zelyen taxeren. fig. zich zelyen beschuldigen.
 Te, pr. u, aan u.
 T. soort van mijn die de gedaante eener T heeft, f.
 Technique, a. kunstmatig, tot de kunst behoorend.
 vers-, kunstmatig vers, n.
 Technologie, f. leer van handwerken, kunsten, manufakturen enz., f.
 Te Deum, m. Te Deum (lofzang), n.
 Tégument, m. T. dekfel, bekledfel, n.
 Teignasse, f. fa. oude, slechte pruik of pruik, f.
 Teigne, f. dauwworm, m. hoofdzeer, n.; mot, f. kledrworm, m. pl. T. verrotting in den straal van den voet eens paards, f.
 Teignerie, f. plaats in een gasthuis daar de zeerhoofdigen genezen worden, f.
 Teigneux, euse, a. zeerhoofdig. balle teigneuse, T. drukkers bal die al te nat is, m.
 Teille, f. schel of schil van den honnep- of vlaskalm, f.
 Teiller, v. a. honnep of vlas schellen of schillen.
 Teindre, v. a. verwen.
 Teins, m. verwe; kleur van het aangezicht, f.
 Teinte, f. T. verwe, waarmede de schilders iets naar het leven schilderen, f.
 Teinture, f. verwe of kleur, welke iets dat geverwd wordt aanneemt, f. vocht om te verwen, n. T. tinktuur; oppervlakkige kennis, f.; eerste indruk, m.
 Teinturier, m. iere, f. verwer, m. verwerker, f.
 Tel, Telle, a. zoodanig, zoodanige, zulke, zulke, dergelyk, der-

gelyke; deze en die; hij of zij, iemand; menig een; zoo, als zoo. -que, zoo als.
 -quel, fa. tamelyk, noch goed noch kwaad, zoo zoo.
 Télégraphe, m. T. n. c. telegraaf, (nieuw uitgevonden werktuig, waardoor men op een' verre afstand berigten kan mededeelen).
 Télégraphique, a. n. c. telegraphisch, f.
 Telescope, m. verrekijker, m. telescoop.
 Tellement, ad. zoodaniglijk, op zulk eene wijze, zoo zeer. -quellément, fa. tusfchen beiden, zoo zoo.
 Téméraire, a. vermetel, stout, roekeloos, onbezonnen.
 Témérement, ad. vermetelyk, met roekeloosheid.
 Témérité, f. vermetelheid, stoutheid, roekeloosheid, onbezonnenheid, f.
 Témoignage, m. getuigenis, f.; blijk, bewijs, teken, n.
 Témoigner, v. a. getuigen, verklaren; te kennen geven, doen blijken, bewijzen.
 Témoin, m. getuige, m. 2-, tot getuige. en- de quol, T. ten bewijze daarvan. pl. kleine merksteen enz. aan den voet van eenen grenssteen, m. pl.
 Tempe, f. slaap van het hoofd, m.
 Tempérament, aard, m. gesteldheid des lichaams, natuur, f. temperament. fig. middelweg, m. bemiddeling, f. T. verzachting, f. temperatuur.
 Tempérance, f. matigheid, gematigheid, f.
 Tempérament, ante, a. matig, ingetogen. m. verzachtend, matigend middel, n.
 Température, f. luchtsgotheidheid, f.
 Tempéré, a. gematigd, getempord, verzacht, verminderd; matig, ingetogen, bedaard, bezadigd.
 Tempérer, v. a. matigen, verzachten, verminderen.
 Tempête, f. storm, m. onweder, n.

Tempéter, v. n. fa. razen, tieren, een groot geweld maken.
 Ten pétueux, eufe, a. onstuwig, stormachtig.
 Temple, m. tempel, m.; kerk, f.
 Temples, m. T. sluithout, her-welk de boekbinders op de naabank gebruiken, n.
 Templier, m. tempelridder, tempelier, m.
 boire comme un-, met overmaat of sterk zuipen.
 Temporaire, a. T. fol-, kortftondig geloof, n.
 Temporal, ale, a. T. tot de flapen des hoofds behoorend.
 Temporalité, f. beftier van de wereldlijke goederen eens kloosters, eener abdij, enz
 Temporel, elle, a. tijdelijk, vergankelijk, aardsch; wereldlijk.
 Temporel, m. wereldlijke magt, f.; inkomen van een geestelijk ambt of van een klooster, n.
 Temporellement, ad. tijdelijk, voor eenen tijd.
 Temporifement, m. p. u. Temporifation, f. n. c. uitffel, n. verfhuiving, opfchorting, afwachting van eenen beteren tijd, f.
 Temporifer, v. n. verfoeyen, opfchogten, eens betere gelegenheid afwachten.
 Temporifteur, m. verfoeyer, dra-ler, uitffeller, m.
 Temps, m. tijd, m.; weder, n. gefteeldheid der lucht, f.; jaren, m. pl.; ouderdom, m.; gelegenheid, f.; regte tijd, m.
 T. verdeeling van de maat in twee, drie en vier, f. tempo (in de zangkunst enz.), f.
 gros-, zwaar weder, n. storm, m.-de demoifelle, fa. weér zonder ftof noch zonnefchijn.
 faire la pluie et le beau-, fa. in groot aanzien staan.
 du- de, ten tijde van.
 à-, ad. tijdig, op den behoerlijken tijd.
 de-en-, ad. van tijd tot tijd, telkens.
 tout d'un-, ad. op eenen tijd, vervolgens, te gelijk.

en- ou au même-, ad. ten zelfden tijde, bijna op het zelfde oogenblik.
 de tout-, ad. van alle tijden, van alle eeuwen.
 en- et lieu, in tijd en wijle.
 Tenable, a. houbaar.
 fig. waar men blijven kan.
 Tenace, a. aanklevend, vasthoudend.
 fig. karig, vrekkelig; koppig, hardnekkig.
 Tenacité, f. aanklevendheid, vasthoudendheid, f.
 fig. kúrigheid, vrekheid; hardnekkigheid, f.
 Tenaïlle, f. nijptang, f.
 T. haak, m. (zekere afsnijding in den vestingbouw), m.
 Tenaïller, v. a. met gloeiende tangen het vleesch afknippen.
 fig. kwellen, pijnigen.
 Tenaillon, m. T. bolwerk, n.
 Tenancier, m. ière, f. bezitter, m. bezitfter, f. van eenen beedel; pachthuurder, m. pachthuurfter, f.
 Tenauf, ante, a. ergens aan vast; vasthoudend, karig, gierig.
 Tenant, m. T. voorvechter in een fteekspel; voorftander; wapenhouder, fchildhouder, m.
 tout d'un-, ad. zonder ophouden.
 Tenans et aboutifans, m. pl. aanpalende grenzen van een ftuk lands, f. pl.
 Tendance, f. ftrekking, rigting, f. oogmerk, doelwit, n.
 Tendant, ante, a. à qc. op iets doelend of ftrekkend, gerigt, uitlopend.
 Tendeles, m. zonedek, n. tens over eens galoi, f.
 Tenderie, f. T. het fpreiden van netten, n.
 Tendeur, m. T. nettofpreider; behanger van fterfhuizen, m.
 Tendineux, eufe, a. poesachtig.
 Tendon, m. pees, f. einde eenorzenuw, n.
 Tendre, a. week, murw, zacht, walsch; gevoelig, zwak, weeklijk.
 fig. weemoedig, teeder; verliefd.
 m. teederheid, liefdedrift, verliefdheid, f. zwak, n.
 Tendre, v. a. spannen; uitfrecken, reiken; rekken, uitrekken; ophangen, opflaan; behangen.

-les bras à q. fig. iemand hulp aanbieden.
 -les mains à q. fig. iemand de behulpzame hand leenen.
 v. n. ergens naar toe trekken. fig. strekken, bedoelen, ten oogmerk hebben; trachten.
 -à la mort, naar den dood verlangen.
 -à la fin, op het uiterste zijn, op sterven liggen; ten einde loopen.
 Tendrelet, ette, fa. wekelijks, be doryen.
 Tendrement, ad. teederlijk, tederhartiglijk.
 Tendresse, f. teederheid, innige genegenheid, f.
 Tendreté, f. malschheid, zachtheid van vleesch, groenten, enz., f.
 Tendron, m. spruitje (van planten), n.; lel van het oor, f. fig. fa. jong meisje, n. pl. kraakbeentjes, knorbeentjes, n. pl.
 Tendru, a. gespannen, uitgerakt. fig. avoir l'esprit-, ingespannen van geest zijn.
 Ténèbres, f. pl. duisternis; uiterste duisternis, hel, f. fig. onwetendheid, dwaling, blindheid, f. T. donkers metten, f.
 Ténébreux, euse, a. duister, donker, beneveld.
 Ténement, m. hoeve, pachthoeve, f.
 Tenesme, m. T. persing, drukking, f. dwang tot stoelgang, m.
 Tenette, f. T. nijptangetje, waarmede men den steen uit de blaas haalt, n.
 *Teneur, f. inhoud, m. (van eenig geschrift).
 Teneur de livres, m. boekhouder, m.
 Tenez! i. houd! zie daar! neem aan!
 Ténia, m. lintworm, m.
 Tenie, f. T. plat lijstwerk, n.
 *Tenir, v. a. houden, vasthouden; ophouden; houden, inhouden; bezitten, hebben; houden, nkomen; volbrengen; hebben, weten; gebruiken; tegenhouden, beletten, verhinderen; onderhouden; houden, nemen, volgen;

houden, achten, schatten; staande houden.

-qc. de q. iemand iets te danken hebben; iets van iemand weten, vernemen, geleerd hebben.

-compte de qc. iets aanspreken.

fig. iets op iemands rekening stellen.

v. n. houden, afhangen; hebben van, gelijken naar; houden, vasthouden; houden, in kunnen liggen; tegenstaan, tegenhouden, withouden.

-à, gehecht zijn aan, houden aan; behooren tot.

-de, houden, weten van; verschuldigd zijn aan; eenige overeenkomst hebben met.

-pour, houden voor.

-contre, tegenhouden, withouden tegen.

-que, staande houden, gelooven dat.

en-, bedrogen zijn; vorliefd zijn; dronken zijn.

n'y pas-, het niet kunnen withouden.

-bon, -ferme, zijns streng vasthouden, het niet opgeven.

-au coeur, na aan het hart liggen.

se-, v. r. zich houden, zich vasthouden; blijven staan.

-à, zich houden aan.

s'en- à, zich bepalen tot, blijven bij.

v. i. -à q. van iemand afhangen. qu'à cela ne tienne, dat overgeslagen.

Tenon, m. T. houvast, n. klamp; ring van eenen loop, m.

Tenor, m. T. tenor (in de zangkunst), m.

Tension, f. spanning, f.

Tentant, ante, a. aaniokkend, verleidend.

Tentateur, m. trice, f. verzoeker, m. verzoekster, f. verleider, m. verleidster, f.

Tentatif, ive, a. verzoekend, verleidend.

Tentation, f. *verzoeking, bekoring, verleiding, f.*

-de, *sterke begeerte naar, f.*

Tentative, f. *poging, ondervindig, f.*

Tente, f. *tent, f.*

T. *wiek, welke men in eene wonds legt, f.*

Tentement, m. T. *Beek, waarbij men den degen zijner partij tweemaal met den zijnen slaat, m.*

Tenter, v. a. *verzoeken, beproeven; aanvechten, aanporren.*

-fortune, *zijn geluk zoeken, zijne fortuin beproeven.*

T. *den degen zijner tegenpartij in het schermen tweemaal met den zijnen slaan.*

v. n. -de taire qc. *trachten, pogen om iets te doen.*

Tenture, f. *het behangen; behangsel (eener kamer enz), n.*

Tenu, a. *gehouden, verplicht.*

être-à ou de, *verplicht tot, gehouden aan.*

Ténu, ue, a. *dun, teer, fijn.*

Tenue, f. *houding, zitting, f. of zitdag, m. (eener vergadering).*

T. *houding van denzelfden toon, f.; het hechten of het houden van het anker in zee, n.*

fig. *standvastigheid, onverzettelijkheid, f.*

fond de bonne ou mauvaife-, T. *goede of slechte ankergrond, m.*

-noble, *adelijk achterleen, n.*

tout d'une-, a. *aan mekaar, op eene reis.*

Ténuité, f. *dunheid, fijnheid, f.*

Tenure, f. T. *afhankelijkheid, leenroerigheid, f.*

Téorbe, m. *theorbe (soort van basluit), f.*

Terceau, m. T. *belasting, in het derde gedeelte der landvruchten bestaande, f.*

Tercet, m. *de drie eerste of drie verdere regels der zes laatste regels van een klinkdicht, m. pl.*

Térébenthine, f. *terpentijn, m.*

Térébinthe, m. *terpentijnboom, m.*

Térebération, f. T. *doorboring, f.*

Térébinthin, m. *vloesbare manna, f.*

Tergiverfation, f. *uitvlugt, f. omweg, m.*

Tergiverfer, v. n. *omwegen of uitvlugten zoeken.*

Terme, m. *einde, oogmerk, doelwit, n.; tijd der ontbinding; gezette, bestemde, bepaalde tijd, termyn, m.; grensbeeld, n. grenswil; uitdrukking, f. woord, n. être à-, op het punt zijn van te verlossen, hoog zwanger zijn. approcher de son-, den tijd der ontbinding naderen.*

accoucher avant-, *voor den tijd bevalen, eene miskraam hebben.*

planté comme un-, *fa. zoo stijf als een staak of paal.*

pl. être en- de-, *voor eenen staat, of in de gelegenheid zijn van*

Terminafion, *uitgang van een woord, m.*

Terminer, v. a. *begrenzen; eindigen, volbrengen, afdoen; beslissen, bijleggen, bewiddelen.*

fe-, v. r. *eindigen; uitvallen, afstooten; uitgaan.*

Terminthe, m. *soort van gewel voor aan het scheenbeen, n.*

Ternaire, a. *driejarig.*

Terne, a. *mat, bleek, dof.*

Terne, m. T. *terne, f.*

Ternes, pl. *alle drieën in het dubbelspel, pl.*

Terni, a. *beneveld, verduisterd, verdoofd; gekrenkt.*

Ternir, v. a. *verdooven, verduisteren, den glans benemen.*

fig. *bezwalken, verdonkeren; krenken.*

fe-, v. r. *verdooven, verdonkeren, zijnen glans verliezen.*

fig. *zijnen goeden naam verliezen.*

Ternisfure, f. *beneyeling, verduistering, verdooving; bezwalking, f.*

Terrage, m. *koorntiende, f.*

Terrageau, Terrageur, m. *heer, die het rog heeft om de koorntiende te vorderen, m.*

Terrager, v. a. *de koorntiende nemen of ligten.*

Ter-

Terrain, Terrein, m. grond, m.; plaats, ruimte, wijde, f.
ménager le-, fig. voorzorg gebruiken.

connoître le-, fig. de inborst en de belangen van de lieden kennen.

reconnoître, sonder le-, fig. de inborst en de belangen onderzoeken.

gagner du-, allengkens met iets verdienen.

Terral, m. landwind, m.

Terraqué, ée, a. uit land en water bestaande.

Terrasse, f. terras, verheven aardwerk, n. verhevene wandelplaats in eensn hof, f.; plat op een huis, n.

T. ruw gedeelte van een diamant enz.; knipje, waarin men het zilver, dat verguld moet worden, warmt, n. voorgrond (van een landschap), m.

-de marbre, gebrek in het marmer, n.

-de sculpture, T. bovenste van een voestuk, n.

Terrasser, v. a. nederwerpen, op den grond smijten of werpen.

fig. te onder brengen, in den grond helpen, onder het juk brengen; tot stilzwingen brengen.

le-, v. r. zich verschansen met aarden bolwerken.

Terrasseur, m. metselaar, die eenen muur slechts grof bewerkt, m.

Terrassier, m. walgraver, m.

Terre, f. aarde, f.; aardbodem, m. aardrijk, n.; aardkloot, m.; land, veld; landgoed, n.

mettre pied à-, van het paard stijgen, voet aan land zetten.

toute la-, de gehele wereld, f. prendre-, aanlanden, aankomen. donner du nez en-, met zijnen neus in het zand vallen.

fig. zijn voornemen zien mislukken. mettre en-, begraven.

perdre-, het land uit het gezicht verliezen; den grond verliezen in het water.

toucher à-, fig. zonder zwaarigheid doorgaan.

aller à-, langs den grond gaan of varen.

pl. grondgebied, n.

Terreau, m. mestaarde, f.

Terre-neuvier, m. die op Terra-nova vaart, m.; schip, dat zich derwaarts begeeft, n.

Terre-noix, f. aardnoot of neut, f.

Terre-plein, m. T. walgang, weg op den wal, m.

Terrer, v. a. met potaarde overbrijken. le-, v. r. zich in de aarde verborgen; zich daarin verschanssen.

Terrestre, a. aardisch.

Terresrétes, f. pl. T. grove, aardachtige deelen eensligchaams, n. pl.

Terreur, f. schrik, m. verschrikking, ontfeltnis, f.

Terreux, euse, a. aardachtig; vol aarde; van de kleur van aarde.

Terrible, a. verschrikkelijk, vreesfelijk, vervaarlijk.

Terriblement, ad. op eene verschrikkelijke wijze, vreesfelijk.

Terrien, m. enne, f. bezitter, m. of bezister, f. van vele landerijen.

Terrier, m. ou a. m. papier-, naamlijst van landerijen met derzelver lasten, f.

Terrier, m. vosfenkwil, m. konijnhol, n.; kleine hond voor de konijnjagt, m.

fig. fa. het vaderland, n.

Terrine, f. groote aarden schotel, m. terrine; vuuriest, f.

Terrinée, f. schotel vol, test vol.

Terrir, v. n. eijeren op brand leggen (gelijk de schildpadden doen).

T. landen, aan land komen.

Territoire, m. grondgebied, regtsgebied, land of gebied van eenen regter, n.

Terroir, m. grond, m. land, bouwland, n.

sentir le-, avoir un goût de-, eenen onaangenaamen smaak uit den grond voortkomende, hebben (van wijn sprekende).

sentir le-, fig. de gebreken van zijn land hebben.

Terrorisme, m; n. c. *schrikbewind*,
n. terrorismus.

Terroriste, m. n. c. *aanhanger*,
voorstander van het schrikbe-
wind, terrorist, m.

Terlier, v. a. T. *eenen wijngaard voor*
de derde reis onspitten.

Terfèt, y. Tercet.

Terre, m. *heuvel*, m. *hoogte*, f.

Testeaux, m. pl. T. *marszalingen*, f. pl.

Teston, v. lèt.

Test, Tèt, m. *het hardst gedeelte*
van eene schelp, n.

T. *godsdienst- eed in Engeland*,
eed van de test, m.

Testacée, a. *met eene schelp be-*
dekt.

Testacées, m pl. *schelpdieren*, n. pl.
schelpvisch, m.

Testament, m. *uiterste wil*, m.

laatste begeerte, f. testament.

Testamentaire, a. *dat eenen uiter-*
sten wil aangaat, testamentair

Testateur, m. trice, f. *maker*, m.
of maakster, f. *van eenen uiter-*
sten wil of van een testament.

Tester, v. n. *zijnzen uitersten wil*,
zijn testament maken.

Testicule, m. *zaadbal*, *teelbal*,
kloot, m.

Testif, m. *kemelhaar*, n.

Testimonial, ale, a. *getuigenis ge-*
vend.

Teston, m. *soort van oude geld-*
munt, f.

Tèt, m. *scherf van een' gebroke-*
nen pot, f.

T. *hoofdschedel*, m. *bekkeneel*,
n. *hersenspan*, f.

-à vitrifier, *zeker vat*, waarin
men loutert of smelt, n.

Téanos, m. T. *kramp van het gan-*
sche ligchaam, als het *stijf en*
onbewegelijk is, f.

Tétard, m. *zeker vischje met een*
heel dik hoofd, n.

Tetasfes, f. pl. fa. *slappe en hangen-*
de borsten, f. pl.

Tète, f. *kop*, m. *hoofd*, n.

fig. *voorst gedeelte van iets*,
n.; *opperste*, *spits*, f. en n.;
wedersland, *tegenstand*, m.;
koppigheid, f.

-d'un arbre, *sop*, f. *of kruis*, m. *van*
eenen boom.

donner- *baisée sur q.*, *onver-*
schrokken op iemand losgaan.
avoir mal à la-, *hoofdpijn heb-*
ben.

-de linotte ou -à l'évent, fa. *lucht-*
hoofd, *halve gek*, m.

laver la- à q. fa. *iemand wakker*
doorhalen.

avoir martel en-, fig. fa. *met het*
hoofd op hol zijn.

ne favori ou donner de la-, fig.
fa. *niet weten waar men zich*
keeren of wenden moet.

avoir la- près du bonnet, ou la-
chaude, *haastig of oplopend*
zijn.

par dessus la-, fig. fa. *overkropt*,
overladen met iets.

aller la- levée, fig. fa. *zonder*
schroom, *met opgeheven hoofd*.
crier à pleine- ou à tue-, *uit al-*
zijne magt schreeuwen.

bonne-, homme de-, *verstandig*
man, m.

jeter qc. à la- de q. *voor een' zeer*
lagen prijs aanbieden.

avoir de la-, *verstandig zijn*.

mettre en- a q. *iemand tegen*
iemand zetten.

se jeter à la- de q., *te ligt zijnzen*
dienst aanbieden.

belle- ou chevelure, *fraai bos*
haar, m.

faire tout à fa-, *in alles zijnen zin*
doen.

par-, *voor elken man of per-*
soon.

en-, ad. *van voren*.

-è-, *onder vier ogen*.

m. *heimelijk gesprek*, n. *heime-*
lijke onderhouding, f.

Tête-morte, f. T. *het dood overschot*
in de scheikunde, n. caput mortuum.

Tête-chèvre, Tette-chèvre, m. *zeker*
re nachtvogel, m.

Teter, v. a. et n. *zuigen*.

Tétière, f. *huisel van een eerste-*
vooren kind; *kopstuk van den*
toom eens paards, n.

Téin, m. *tepel*, m.

Téine, f. *nijer der geslagte kocijen*, m.

Teton, m. fa. *borst van eens vrouw f.*
 Tétracorde, m. *lier met vier snaren, f.*
 Tétraèdre, m. T. *ligchaam, dat in vier gelijkzijdige driehoeken in gesloten is, n.*
 Tétraone, m. T. *vierhoek, m. vierkant, n.*
 Tétraeste, m. T. *gebouw dat door vier zuilen ondersteund wordt, n.*
 Tétrapétale, a. T. *vierbladerig.*
 Tétrarque, m. *viervorst, m.*
 Tétrastique, m. *kort dichtstukje van vier rijmen, n.*
 Tette, f. *speen, f. tepel, m. der dieren.*
 Tétu, ue, a. *hoofdig, koppig, eigenzinnig.*
 Tétu, m. *zeker rivier- en zeevisch, m.*
 T. *metzelaars breekhamer, m.*
 Teutonique, a. *duitsch.*
 Texte, m. *eigen woorden eens schrijvers, n. pl. tekst, m.*
 Textile, a. *dat gesponnen of geweven kan worden.*
 Textuaire, m. *boek zonder uitlegging of verklaring, n.; die den tekst wel verstaat, m.*
 Textuel, elle, a. *dat in of van den tekst is.*
 Textuellement, ad. n. c. *woordelijk.*
 Texture, f. *weeffel, samenweeffel, n. samenhang, m.*
 Thalictron, m. *water-ruit of ruite, f.*
 Thaumaturge, a. *wonderdadig.*
 m. et f. *wondermaker, m. wondermaakster, f.*
 Thé, m. *thee, f.*
 Théandrique, a. T. *goddelijk en menschelijk tevens.*
 Théantrope, m. *god en mensch, m.*
 Théatin, m. ine, f. *theatijn, thea zijnr monnik, m.*
 Théâtral, ale, a. *schouwburgsch, tooneelachtig.*
 Théâtre, m. *schouwplaats, f. schouwburg, m. theater.*
 fig. *schouwtooneel, n.; schouwtooneelkunst; verzameling van tooneelstukken, f.*
 Thèlère, f. *theepot, trekpot, m.*

Théiforme, a. T. *als thee te gebruiken.*
 Théisme, m. *leer van het bestaan ééns Gods. f.*
 Théiste, m. *die slechts alleen gelooft dat er een God is, Deïst, m.*
 Thème, m. *stelling, stoffe; opgaaf, f. opstel, n. thema.*
 Thémis, f. *godin der gerechtigheid, Themis, f.*
 Théocratie, f. *godsregering, f. theocratie.*
 Théocratique, tot de godsregering behoorend, *theocratisch.*
 Théogonie, f. *geslachtboom, m. geslachtregister, n. der Goden.*
 Théologal, ale, a. *goddelijk.*
 Théologal, m. T. *godgeleerde, die in de roomsche kerk prediëer in eens hoofdkerk is, en godgeleerde lessen moet geven, m.*
 Théologale, f. *ambt van zoodanigen godgeleerden, n.*
 Théologie, f. *godgeleerdheid, theologie, f.*
 Théologien, m. *godgeleerde, theologant, m.*
 Théologique, a. *godgeleerd, theologisch.*
 Théologiquement, ad. *op eens godgeleerde wijze.*
 Théorème, m. T. *bespiegeland voorstel, théorema, n.*
 Théoréticien, m. n. c. *beschouwer, bespiegelaar, m.*
 Théorétique, Théorique, a. *bespiegeland, theoretisch.*
 Théorie, f. *bespiegeling, beschouwing, bespiegelende kennis, f. theorie.*
 Théoriquement, ad. *op eens bespiegelande wijze.*
 Thérapeutique, f. *geneeskunst, heekunde, f. (ten opzichte der geneesmiddelen).*
 Thérialcal, ale, a. *die of dat de kracht van den driakel heeft.*
 Thériaque, f. *seriaak, driakel, m.*
 Thermal, ale, a. *tot de warme baden behoorend.*
 Thermantique, a. T. *oplofend en verwarmend.*

m. *verwarmend en oplosfend middel, n.*
 Thermes, m pl *warme badfroyen der ouden, f. pl.; grenspalen der ouden, m. pl.*
 Thermidor, m. n. c. *warmtemaand, f. (van den 19den Julij tot den 17den Augustus).*
 Thermomètre, m. T. *weërglas, n. thermometer.*
 Théfaurifer, v. n. *schatten vergaderen of verzamelen.*
 Théfaurifeur, m. euse, f. *hij of zij, die schatten vergadert of verzamelt, m. en f.*
 Thèse, f. *stelling, f. algemeen voorft. l. m. thesis.*
 Théurgie, f. T. *foort van tooverkunst door behulp van goede geesten, f. théurgie.*
 Thlaspi, m. *boeremostaard of mosterd, m.*
 Tholus, m. T. *lage ronde toren, die boven op een gebouw gezet wordt, m.*
 Thon, m. *thonijn, m. (foort van visch).*
 Thonine, f. *ingezoutene thonijn, m.*
 Thorachique, a. T. *tot de borst behoorend.*
 Thorax, m. T. *borst, f. bovenlijf, n.*
 Thrombe, Thrombus, m. T. *adergezwel, n.*
 Thuriféraire, m. *wierookvatdrager, m.*
 Thym, m. *tijm, m. (zekere plant).*
 Thymbre, m. *boenkruid, n.*
 Thyrse, m. *bacchusftaf, m.*
 Tiare, f. *vorstelijke tulband der oude Perffche koningen, m.; driedubbele Pauselijke kroon, f.*
 Tibia, m. T. *scheenbeen, n.*
 Tibial, ale, a. *tot het fcheenbeen behoorend.*
 Tiburon, m. *haai, m.*
 Tic m. *kribbebifting (der paarden).*
 fa. *eigene wijze, gril; gewoonte, f.*
 Tiède, a. *laauw, noch heet noch koud.*
 fig. *koelzinnig, laauw.*
 Tièdeur, f. *laauwheid, matige warmte, f.*

fig. *koelzinnigheid, laauwheid, f.*
 Tièdement, ad. fig. *op eene koelzinnige wijze, laauw.*
 Tiédir, v. n. *laauw worden, koelen, fig. verflaauwen.*
 Tien, Tienne, pr. *de uwe, het uwe.*
 Tierce, f. T. *derde, ters, m.; derde proef van een blad, dat gedrukt wordt; derde in het piketspel, f.*
 Tiercelet, m. *mannetje van eenen valk of hayik, n.*
 Tiercement, m. *verhooging van een degde in de pachten, f.*
 Tiercer, v. a. T. *een land of eenen wijngaard voor de derde maal omspitten of omgraven.*
 Tierceur, m. *die een derde meer biedt, m.*
 Tierçon, m. *aam, tiersje, n.; zoepkist, f.*
 Tiers, erce, a. *derde.*
 -état, *ingeztenen in Frankrijk, die noch tot den adel, noch tot de gecastelijkheid behoorden, m. pl.*
 fièvre *tierce, derdendaagfche koorts, f.*
 Tiers, m. *derde man, m.; derde deel van iets, n.*
 le- et le quart, fa. *allerhande lieden onder elkander, ieder een zonder onderscheid.*
 Tiers-point, m. *driehoek, m.; drie punten in eenen driehoek geplaatst, m. pl.; driehoekige vijl bij de horologiemakers, f.; be- weegrad bij vele werktuigen, n.*
 Tige, f. *ftam, fruik, ftronk, ftengel, steel, m.; fchaft, fchacht (van eene pen enz.), f.; been (van een laars), n.; koker (van eenen fakkol); ftijl (eener zuil), m. fig. afkomst, f. geflacht, n. ftam, m.*
 Tigette, f. T. *ftijl met holligheden of groeven aan zuilen, m.*
 Tignasse, Tigne, v. *Teignasse.*
 Tignon, m. fa. *het achterhaar eener vrouw, n.; kuif van gemeene wijven, f.*
 Tiguoner, v. a. fa. *het achterhaar v knullen.*

- fe-, v. r. fa. *zich bij de haren heen en weer svingeren.*
- Tigre, m. *tijger, m.; zeker insect op pareboomen, n.*
- Tigré, ée, a. *getijgerd, gevlekt als een tijger.*
- Tigresse, f. *tijgerin, f.*
fig. *kwaadaardig vrouwsperfoon, n.*
- Tillac, m. *overloop, m. dek of verdek, n. (van een schip).*
- Tille, f. *bast van jonge lindeboomen, m.*
- Tiller, v. *Teiller.*
- Tillet, m. *T. briefje, waarmede een boekverkooper bij eenen anderen om eenig goed zendt, n.*
- Tilleul, m. *linde, f. lindeboom, m.*
- Timbale, f. *keteltrom, f.; soort van beker, m.; kleine palet, f.*
- Timbalier, m. *keteltrommer, m.*
- Timbre, m. *klok zonder klepel; heldere klank, m.; zegel; zeggeld, n.*
T. *helm boven op een wapen, m.*
fig. fa. *avoir le- fêlé, niet regt bij het hoofd zijn.*
- Timbré, a. *gestempeld of gezegeld. avoir le cerveau bien ou mal, wel of niet wel bij het hoofd zijn.*
- Timbrer, v. a. *stempelen, zegelen.*
T. *eenen helm op een wapen zetten.*
- Timbreur, m. *stempelaar, zegelaar, m.*
- Timide, a. *vreesachtig, blood, beschroomd.*
- Timidement, ad. *beschroomdelijk, bloodelijk.*
- Timidité, f. *vreesachtigheid, bloodheid, beschroomdheid, f.*
- Timon, m. *disfel, m.*
T. *helmstok, m. roer, n.*
- Timonier, m. *paard, dat aan den disfelboom gespannen wordt, n.; stuurman, m.*
- Timoré, ée, a. *bevreesd, angstvallig, beschroomd.*
- Tine, Tinette, f. *kuipje, vlotje of sobbetje, n.*
- Tintamarre, m. fa. *geraas, gestier, n.*

- Tintamarrer, v. n. fa. *geraas, gestier maken.*
- Tintement, m. *klinking, klopping, f. naklank, m.; ruifching, tuising (der ooren), f.*
- Tintenague, v. *Toutenague.*
- Tinter, v. a. *kleppen, de klok kleppen.*
v. n. *klinken, geluid maken.*
fig. fa. *een gering teeken geven.*
les oreilles me tintent, *mijne ooren ruifchen of tuisen.*
- Tintouin, m. *geruisch of getuit in de ooren, n.*
- Tipule, f. *water spin, f.*
- Tique, f. *hondeluis, schapeluis, f.*
- Tiquer, v. n. *kribbebijten (van paarden sprekende).*
- Tiqueté, ée, a. *gestroept, gevlekt.*
- Tiqucur, m. *kribbebijter, m.*
- Tir, m. *schietlijn, f.; schot, n.*
- Tirade, f. *lange reeks van woorden, gedachten enz.; sloping, f. het spelen van verscheidene noten in eene streek, n.*
tout d'une-, fa. *achtereen, in eenen adem.*
- Tirage, m. *het trekken, n. trekking (der loterij), f.; het drukken van letterdruk of koperen platen, n.*
- Tiraillement, m. *het haen en weer trekken of svingeren, n.*
- Tiraillet, v. a. *heen en weer trekken of svingeren.*
- Tirailleur, m. *een slechte, onhandige schutter, m.*
- Tirailterie, f. *het slecht, onhandig schieten, n.*
- Tiran, v. *Tyran.*
- Tirant, m. *trekker (in eene laars), m.; snoer of koordje, waarmede men een beursje toetrest, n.; spanner van een trom, m.; dikke, breede zenuw op den hals van eenen os enz., f.*
T. *dwarzbalk, m.; waterdrage (van een schip); veer van een huisanker, f.*
- Tirasse, f. *T. treknet, sleepnet, n.*
- Tirastier, v. a. et n. *T. met een sleepnet op de jags gaan.*

- Tire, f. voler à -d'aile, sterk, snel vliegen.
 tout d'une-, fa. achtereen, in éénen adem.
- Tiré, p. et a. getrokken.
 visage-, mager, betrokken gezicht, n.
 -par les cheveux, bij de haren getrokken.
 -à quatre épingles, fa. netjes opgeschikt.
- Tire-aux dents, m. T. gaal haar (in het vleesch), n.
- Tire-balle, m. T. tuig om de musketkogels uit het lijf te trekken, n.
- Tire-botte, m. plankje om de laarzen zelf uit te trekken, n. stevelknecht, m.
- Tire-bouchon, m. karketrekker, m.
- Tire-bourre, m. krasfer, kogeltrekker. m.
- Tire-bouton, m. knoopijzer, n. knooptrekker, m.
- Tire-clou, m. T. dekhamer (der leiddekkers), m.
- Tire-d'aile m. à-, met eene snelle vlugt.
- Tire-ond, m. T. bodemtrekker, m.
- Tire-laine, m. gaauwdief, m.
- Tire-laisse, m. fa. vorijdelde, te leur gestelde hoop, f.
- Tire-larigot, ad. boire à-, met groote teugen, overmatig drinken.
- Tire-ligne, f. lijnen, trekpen, f.
- Tire-lire, f. spaarpot, m.; het zingen der leeuwerikken of leeuwerikken, n.
- Tire-lirer, v. n. zingen als een leeuwerik of leeuwrik.
- Tire-lisfes, v. Contrelames.
- Tire-moëlle, m. mergtrekker, m.
- Tire-pied, m. T. spanriem der schoenmakers, m.
- Tire-plomb, m. T. loodtrekker der glazemakers, m.
- Tirer, v. a. trekken, uittrekken; open of toetrekken; uittrekken; uitspannen, rekken; aantrekken; inzuigen; schoppen, putten; tappen; nemen; halen; schieten, losbranden, los gaan, afgaan; melken; drukken, afdrukken; schilderen, afbeelden; uitsrukken, uitspersen.
- la langue, de tong uitsstekem.
- de l'eau, water putten of schoppen.
- du vin, wijn tappen.
- du sang, bloed afstappen.
- une vache, eene kos melken.
- se faire-, zich laten schilderen.
- vingt &c. pieds d'eau, T. swintig voet waters diep gaande (van schepen sprekende).
- le diable par la queue, fa. kwalijk aan den kost kunnen geraken.
- son épingle du jeu, zich zachtjes van eene zaak afstrekken.
- pied ou aile de qc. fa. haring of kuit ergens van hebben.
- une plume de l'aile à q. fa. iemands magt of gezug vermindern.
- raison, satisfaction de qc. zich voldoening verschaffen.
- vengeance de, wraak over iets nemen.
- vanité de, zich iets inbeelden.
- avantage de, zijn voordeel doen met.
- son origine, fa. source de, ontspruiten uit, zijnen oorsprong hebben van.
- pays, fa. wegreizen, wegloopen, v. n. trekken, vlugten.
- au fort &c. loten.
- sur, zwemen naar.
- sur q. fig. fa. op iemand gelijken; kwaad van iemand spreken.
- du bâton ou au court bâton avec q. voor een' anderen niet willen wijken.
- se-, v. r. zich redden, zich trekken.
- de pair ou du pair, zich beven zijns gelijken verheffen.
- une épine du pied, fig. mit eene onaangename, netelige zaak redden.
- Tirer, m. snoer, waaraan men papieren rijgt, n. lias.
 T. scheidsteek, n.
- Tiretaine, f. T. soort van grove half wollen en half garen stoffe, tierentaai, f.
- Tire-tête, m. T. kopsrekker, m.

- Tireur, m. *schatteer, jager; trekker (van wisselbrieven), m.*
 -d'or, *gouddraadtrekker, m.*
 Tiroir, m. *schuif- treklade of sla, f.*
pièce à-, tooneelstuk dat geen
zamenhang heeft, n.
 Tirot, m. *soort van klein vaar-*
tuig, n.
 Tironien, ienne; a. T. *caractère-,*
schrijftoekens, verkortingssteek-
kens, n. pl.
 Tifane, f. *gerste- of garstedrank,*
m. gerste- of garstewater, n.
 Tifon, m. *brandhour, n.*
garder les tifons, fig. fa. aan den
hoek van den haard blijven
zitten.
 -d'enfer, *fa. helsche stokebrand,*
duivelsch mensch, m.
 Tifonné, a. m. *cheval gris-, zwart*
gevlakt paard, n.
 Tifonner, v. n. *stoken, het vuur,*
het hout opstoken.
 Tifonneur, m. *euse, f. hij of zij,*
die gaarne het vuur omhaalt,
m. en f.
 Tifonnier, m. T. *rokelijzer, m.*
 Tisfer, v. a. *weven, werken.*
 T. *opleggen, de kant op het*
patroon drijven.
 Tisferand, m. *waver, m.*
 Tisferanderie, f. *linnewevers-hand-*
werk, n.
 Tisfu, ue, p. et a. *geweven, ge-*
werkt.
 Tisfu, m. *weeffel, zamenweeffel, n.*
zamenweving, f.; opdriegsel van
eene kant of het patroon; goud-
laken, n. zilverstoffen, f.
fig. reeks, aaneenschakeling, f.
 Tisfure, f. *woving, f. weeffel, n.;*
zamenachakeling, f. vervolg, n.
 Tisfutier-rubanier, m. *lintwerker of*
lintwaver, m.
 Tistre, v. a. *avoir tisfu qc. iets be-*
werkt hebben.
 Tithymale, m. *wolfsmelk, f.*
 Tiullant, ante, a. *kistelig.*
 Titillation, f. *kisteling, f.*
 Titiller, v. a. et n. *kistelen.*
 Titre, m. *titel, m. opschrift, n.*
naam (van een boek), m.; titel-
blad; bewijs of blijk in regten,
- regt, n.; naam, titel, m. waardig-*
heid, f.
 T. -nouvel, *nieuwe keur van*
het goud of zilver dat gemunt
wordt, f.
 en -d'office, *in den volsten zin.*
 Titre-planche, m. *koperen titel voor*
een boek, m.
 Titré, ée, a. *die eenen titel heeft.*
 Titrer, v. a. *eenen eertitel geven.*
 Titrier, m. *die valsche titels*
maakt, m.
 Titubation, v. *Trépidation.*
 Titulaire, a. *den titel van iets voo-*
rende, titulaire.
 m. *die den titel voert van eenig*
ambt, m.
 Toc, m. T. *jeu du-, soccategoel-*
spel, n.
 Tocane, f. *voorloop van wijn, m.*
 Tocfin, m. *brandklok, stormklok, f.*
 sonner le-, *fig. alles in rep en*
roer brengen.
 -sur q. *fig. tegen iemand uitya-*
ren.
 Toge, f. *tabbaard, tabberd (der*
oude Romeinen), m. toga.
 Toi, pr. *gij, u.*
 Toile, f. *lijnwaad, doek, linnen;*
scherm voor een tooneel, n.
 -crue, *ongebleekt linnen, n.*
 -cirée, *gewast linnen, n.*
 -de coton, *katoen, n.*
 -imprimée, *doek, op een raam*
gespannen, om te schilderen, n.
 -d'araignée, *spinnweb of web-*
be, n.
 -de soie, d'or, &c. *zijden, gew-*
den stoffe, f.
 pl. *jagtdoek, n. jagtnetten, n.*
pl.
 -d'un moulin à vent, *zwengels of*
zeilen van eenen windmolen, n. pl.
 Toilé, m. *grond, m. op opstel, n.*
der kanten.
 Toilerie, f. *linnewaar, f.; linne-*
handel, m.
 Toilette, f. *linnen tafelkleed voor*
het kapsel enz. der vrouwen, n.;
kapsel, f. toilet; linnen, waarn
in men de lakens pakt, n.
 propos de-, *beuzelachtige ge-*
sprekken, n. pl.

- pilier de-, *die veel bij de vrouwen zijne opwachting maakt, m.*
 plier la-, *fa. stelen, rooven, wegnemen.*
 faire fa-, *zich kleeden, zijn toilet maken.*
 Toillier, *m. idre, f. linnenwever, linnenkooper, m. linnenweeffter, linnenkoopster, f.*
 Toife, *f. maat van zes voeten; halve roede, f.*
 -courante, *roede in de lengte, f.*
 -carrée, *vierkante roede, f.*
 -cube, *teerling of kubyk-roede, f.*
 mesurer à la-, *fig. meer op de gedaante dan op het innerlijke van iemand zien.*
 mesurer à fa-, *fig. naar zijne el meten.*
 Toisé, *m. getal der roeden van eenig bouw- simmer- of metselwerk, n.*
a. met eene roede gemeten.
 être-, *fa. afgedaan zijn, zonder hoop van herstel.*
 Toiser, *v. a. met eene roede meten.*
 Toiseur, *m. T. meter (met eene roede), m.*
 Toison, *f. wol van eene schaapsvacht, f. vlies, n.; schoerwol, f.*
 Toit, *m. dak van een huis.*
fig. huis, n.
 sous le même-, *onder één dak.*
 -à cochons, *yarkenstal, m.*
 -de jeu de paume, *afdak in eene kaatsbaan, n.*
 servir q. sur les deux toits, *fig. iemand voorthelpen.*
 Toiture, *f. n. c. dakwerk, n.*
 Tôle, *f. ijzeren plaat, f. ijzeren blad, n.*
 Tolérable, *a. verdragelijk, lijdelijk.*
 Tolérance, *f. verdraagzaamheid, toelating, vergunning, f. tolerantie.*
 Tolérant, *ante, a. verdraagzaam; tolerant.*
 Tolérantisme, *m. leerstelling der verdraagzaamheid, f.*
 Tolérer, *v. a. verdragen, dulden, liiden, toelaten.*
 Tollé, *m. crier- fur q. fa. weg met dezen roepen.*
- Toman, *m. zekere rekeningsmunt in Perse, f. (46 livres).*
 Tombac, *m. spinsbek, n.*
 Tombal, *ale, a. v. sépulcral.*
 Tombe, *f. zerk, f. grafsteen, m.; grafsteede; tombe, f.*
 Tombeau, *m. graf, n. begraafplaats, f.*
fig. kerkhof, n.; dood, m.
 Tombelier, *m. karremancaner storskar of karre, m.*
 Tomber, *v. n. vallen, nedervallen, storten; invallen; toevallen.*
 -dans ou en... *vervallen in...*
 faire- les armes des mains, *fig. ontwapenen, tot medelijden bewegen.*
 -du haut mal, *de vallende ziekte hebben.*
 -en chartre, *de toring krijgen.*
 -sur q. *op iemand aanvallen.*
 -fur les bras de q. *fig. tot iemands last komen.*
 -malade, *ziek worden.*
 -de son haut, *des nues, in eene groote verwondering komen of vallen.*
 -d'accord, *het eens worden.*
 -en quenouille, *aan het spinrokken vervallen.*
 -sous les sens, *onder de zinnen vallen, begrepen kunnen worden.*
 -dans le sens ou le sentiment de, *in 't gevoelen treden van.*
 v. i. vallen.
- Tombereau, *m. storskar of karre, f.*
 Tome, *m. deel van een boek, boekdeel, n.*
 faire le second- de q. *fig. iemand nabootsen en hetzelfde les hebben.*
- Ton, *m. toon, klank, m. geluid, n.; stem, f.*
 -de couleur, *T. trap van krachte der kleur, m. overeenkomst der kleuren in eene schilderij, f.*
 parler du bon-, *op een' beschaafden toon spreken.*
 le prendre sur un-, *eenen toon nemen.*
 changer de-, *van toon veranderen, anders prated.*
 demi-, *ou semi-, halve toon, m.*
 Ton,

Ton, pr. poss. *n.*, *uwe*.
 Tonage, m. *zeker regt op de ver-
 voerd wordende goederen in En-
 geland. n.*
 Tondaine, f. *afgeschorene wol der
 schapen, f.*
 Tondeur, Tondin, m. *scheerder;
 droogscheerder, lakenbereider, m.*
 Tondre, v. a. *scheren, snoeijen.*
 sur un œuf, fa. *wol op eenen
 eijerdop zoeken (van gierigaards
 sprekende).*
 je veux être, ou que l'on me ton-
 de, fa. *ik wil mijnen kop ver-
 beuren.*
 être, fa. *beschaamd staan.*
 Tondou, m. fig. *man zonder aan-
 zien, niets besekenend man, m.*
 Tonique, a. *gerogeld, gelijk.*
 mouvement-, *gerogelde bewo-
 ging, f.*
 remède-, *middel, het welk de
 zenuwen en pezen versterkt, n.*
 note-, f. *hoofdtoon van een mu-
 zijkstuk, m.*
 Tonlieu, m. *staangeld, markt-
 geld, n.*
 Tonnant, ante, a. *donderend.*
 Tonne, f. *ton, f. vat, n.*
 T. conque sphérique, *zekere zee-
 flesk, f.*
 Tonneau, m. *ton, f. vat; ledig
 okschoofd, n.; scheepslass van
 twee duizend pond, m.*
 Tonneler, v. a. *met een net vangen
 (patrijzen enz.)*
 fig. *met list vangen.*
 Tonneler, m. *sieraad onder om de
 kleederen der Romeinen, n.*
 Tonnelleur, m. *jager, die met een
 net patrijzen vangt, m.; vaatje,
 tonnetje, n.*
 Tonnelier, m. *kuiper, m.*
 Tonnelle, f. *zomerhuisje, priesel;
 patrijznet, n.*
 Tonnellerie, f. *kuipers handwerk,
 n.; kuiperij, werkplaats eens
 kuipers, f.*
 Tonner, v. n. et i. *donderen.*
 fig. *schreeuwen, razen, tieren.*
 Tonnerre, m. *donder, m.*
 fig. *voix de-, bulderende, zwa-
 re stem, f.*

comp de-, fig. *zware slag, m.
 kwade tijding, f.*
 Tonfure, f. *kruinschering, besche-
 ring des hoofds, f.*
 bénéfice à simple-, fig. *ambt dat
 veel geeft, en weinig moeite
 verschafft, n.*
 docteur à simple-, fig. *doktor die
 weinig bekwaamheid heeft, m.*
 Tonfure, a. *geschoren, die eens
 geschorene krain heeft.*
 Tonfurer, v. a. *de krain scheren.*
 Tonte, f. *schering der schapen;
 afgeschorene wol, f.*
 Tontine, f. *lijfrente; aanstelling
 van lijfrenten, die op de langst-
 levenden vervallen, f. tontine.*
 Toninier, m. iere, f. *hij of zij,
 die deel in eens tontine heeft,
 m. en f.*
 Tontisse, f. *papier-, wollen tapij-
 ten, n. pl.*
 Tonture, f. *scheersel van de laken-
 nen; het scheren der heggen in
 de hoven), n.; scheerwol, f.;
 afgesneden takken, enz. m. pl.*
 Topaze, f. *sopaas, m.*
 Tope, i. *top! welaan!*
 Toper, v. n. T. *den inzet in het
 spel houden.*
 fig. *fa. iemand toedrinken, be-
 scheid doen.*
 dire tope, fa. *top zeggen, enen
 voorslag aannemen.*
 Topinambour, m. *aardappel, m.*
 Topique, a. T. *uiterlijk, uitwendig.*
 m. *remède-, uitwendig mid-
 del, n.*
 fièvre-, *uitwendige koorts, f.*
 Topographe, m. *die eens bijzonde-
 re plaats beschrijft, m.*
 Topographie, f. *plaatsbeschrijving,
 f. topographie.*
 Topographique, a. *plaatsbeschrijf-
 kundig, topographisch.*
 Toque, f. *soort van fluweelen van
 boven platten hoed met eenen
 smallen rand, m.*
 Toquer, v. a. (oud woord) *aanroe-
 ren, slaan.*
 Toquer, m. *zekere gehoorde muts
 van fluweel enz., welke de kin-
 deren dragen, f.*

Torche, f. fakkelt, soort, f.; rand van eenen korf, m.
 Torche-cul, m. aarswisch, m.
 Torche-nez, m. T. prang-nijp-ijzer, n.
 Torche-pinceau, m. T. doekje, dat de schilders gebruiken om het penseel enz. schoon te maken, n.
 Torche-pot, m. graauwe specht, m.
 Torchier, v. a. wischen, afwischen, afvegen; met klei, daar broo onder gemengd is, pleisteren.
 Torchère, f. hooge knaap, m. (daar men het waslicht enz. op zet).
 Torchette, f. middelst vlechtwerk in eenen draagkorf, n.
 Torchis, m. pleisterklei, f.
 Torchon, m. wisch, wrijfslap, wrijfdoek, m.
 fig. fa. floeri, f. morsig vrouws-perfoon, n.
 Torcol, Torcot, Torcou, m. soort van specht, m.
 Tordage, m. T. het swijnen der zijde, n.
 Torde, f. touwring aan het einde der groote raaf, m.
 Tordeur, m. euse, f. twijnder, m. hij of zij, die de zijde twijnt, m. en f.
 Tordile, m. zekere plant, f.
 Tordre, v. a. draaijen, winden, wringen; verdraaijen; afdraaijen; krommen; buigen; swijnen.
 -un homme, fig. fa. iemand dwingen te spreken.
 -un texte &c. fig. fa. eenen tekst enz. verdraaijen.
 Tore, m. T. voetring eener zuil, m.
 Tormentille, f. witte wilde maluwe, f.
 Toron, Touron, m. streng, f. kabelgaren, n.
 Torpeur, f. n. c. verbijving, verstraming, f.
 Torpille, f. kramptisch, m.
 Torquet, m. fa. donner dans le-, zich laten misleiden, om den suin leiden.
 donner le- à q. iemand misleiden, bedriegen.
 Torquette, f. zeevisch die in broo gepakt is, m.
 Torréfaction, f. drooging, f.

Torréfier, v. a. ova. het vuur droogen.
 Torrent, m. vloed, watervloed, waterstroom, m.
 Torride, a. T. zône-, heete- of verzengde luchtsreek, f.
 Tors, Torse, a. gedraaid, omgedraaid; verdraaid; verrekt; verstuikt; getwijd; gewonden.
 Torse, f. T. gedraaid werk, n.
 Torse, m. T. romp van een beeld, m.; gedraaide zuil, f.
 Torser, v. a. T. schroefswijze maken.
 Tort, m. onregt, ongelijk, n.; schade, f. nadeel, n.
 à ad. ten onregts, zonder reden.
 à et à travers, onbedachtelijk, in 't honderd, in 't wilde.
 Torticolis, m. scheeve of stijve hals, m.
 fig. fa. huichelaar, die het hoofd laat hangen.
 Tortil, m. T. krans om een morenhoofd (in het wapenschild), m.
 Tortillement, m. draaijing, kromming, omwinding, wringing, vlechting, f.
 fig. fa. pl. draaijerij, f. uitvlugten, f. pl.
 Tortiller, v. a. draaijen, krommen, omwinden, wringen, vlechten.
 fig. emwegen zoeken.
 v. n. fa. zich draaijen en wenden.
 Tortillière, f. kleine laan, die met slingers loopt, f. slingerpad, n.
 Tortillis, m. T. klein gedraaid straad, n.
 Tortillon, m. wrong, welke de melken groenvrouwen op het hoofd hebben, als zij de melk of de groents dragen, f.; krakling, m.; sloofje, jong dienstmeisje, n.
 Tortionnaire, a. T. onregtmatig, onredelijk, gewelddadig.
 Tortionner, v. a. n. c. mishandelen.
 Tortis, m. zamengedraaide draden, m. pl.; gevlochten bloemenkrans, m.
 Tortoir, m. knuppel, m.
 Tortu, ue, a. krom, scheef, mismaakt.

fig.

fig. *verkeerd*.
 Tortue, f. *schildpad*, f.
 T. *stormdak der oude Romeinen*, n.
 à pas de-, fig. fa. *met langzame, trage schreden*.
 Tortuer, v. a. *krom maken, krommen*.
 Tortueusement, ad. *met kromme bogten*.
 Tortueux, euse, a. *krom, bogtig*.
 Tortuosité, f. *kromte, kromheid*, f.
 Torture, f. *pijnbank, folterbank*, f.
 se donner la-, mettre son esprit à la-, donner la- à son esprit, *zijn geest pijnigen of op de pijnbank brengen*.
 Toscan, ane, a. T. *ordre-, toskaansche orde*, f.
 Toste, f. *rosibank*, f.
 Toste, m. *het drinken of inzetten van iemands gezondheid*, n. toast.
 Toster, v. a. *gezondheid drinken, aanstooten*.
 Tôt, a. *spoedig, straks, dadelijk, terstond, vroeg*.
 -ou tard, *vroeg of laat*.
 Total, aie, a. *geheel, gansch, volkomen, totaal*.
 Total, m. *het geheel, n. de gansche somme*, f.
 Totalement, ad. *geheellijk, ganschelijk*.
 Totalité, f. *het geheel, n. de geheele somme*, f.
 Toton, m. *draaitolletje*, n.
 Touage, m. T. *ankerkorting, in-korting van een schip*, f.; *het boogseren van een schip*, n.
 Touaille, f. *handdoek, roldoek*, m.
 Touc, v. Toug.
 Toucan, m. T. *zeker Berrebeeld of gestarnte; zekere vogel met eenen zeer grooten bek, pica brasilica, bij de Indianen Toucan genaamd*, m.
 Touchant, ante, a. *treffend, aandoenlijk, zielroerend, krachtig, nadrukkelijk*.
 Touchant, pp. *ten aanzien, aangaande, betreffende, oyer*.

Touchante, f. T. *raaklijn*, f.
 Touchau, m. T. *toetsnaald*, f.
 Touche, f. *klavieren of klauwvieren (van een orgel), m. en n. pl.; stelsnaren (eener luit), f. pl.; grift, griffie; streek op den toetssteen; wijspen, welke de scholieren gebruiken als zij opzeggen*, f.
 T. *het opleggen der kleuren (in eene schilderij)*, n.
 fig. fa. *toets, stoot, m. ongelukkig toeval*, n.
 pierre de-, *toetssteen*, m.
 Touché, ée, p. et u. *getroffen, aangedaan*.
 tableau bien-, *schilderij, die goed bewerkt is*, f.
 Toucher, v. a. *raken, aanraken, aantasten, aanroeren; slaan*.
 T. *met kracht schilderen; de drukkers inks met de ballen op de vormen strijken, opgeven*.
 fig. *roeren, bewegen, tot eens aandoening van medelijden verwekken; raken, aangaan, betreffen*.
 faire qc. au doigt et à l'œil, *mid-dagklaar aanwijzen of doen zien*.
 -de l'argent, *geld ontvangen*.
 -la grosse corde, *het voornaamste punt eener zaak aanroeren*.
 ne pas-cette corde, *die snaar niet aanroeren, van iets niet spreken*.
 -le clavecin, -la harpe, &c. *op de klavecim (klavecimbaal, klavecimbel) of op de harp spelen*.
 -de l'or, *goud toetsen*.
 v. n. *raken, aanraken, aanroeren*.
 T. *ankeren, ten anker komen*.
 -de près à q. *iemand van nabij bestaan*.
 fe-, v. r. *zich aanroeren, tegen eikander stooten of liggen*.
 Toucher, m. *gevoel; het voelen*, n.
 T. *wijze van spelen (in de muziek)*, f.

Toue, f. T. *het boegseren van een schip, n.; veerschuit. veerpont, f.*
 Touer, v. a. T. *een schip boegseren.*
 Touffe, f. *bos haren, veren, enz.; lowmerrijk geboomte, n.*
 Touffu, ue, a. *dik, digt (van geboomte, haar, enz. sprekende).*
 Toug, m. T. *paardestaart, m.*
 Toujours, ad. *altijd, immer, steeds. fa. echter, evenwel.*
 Touletière, f. T. *roei hout, n.*
 Touper, m. *lok, haarlok, kuif, f. touper. fig. fa. drift, opyliegendheid, f.*
 Toupie, f. *werptol, priktol, m. fa. straathuer, f.*
 Toupiller, v. n. *fa. zonder oorzaak rond drenselen.*
 Toupillon, m. *lokje, haarlokje, kuifje, n.*
 Tour, m. *omtrek, omkring, omloop, m.; kleine reiz, wandeling, f.; omvang; rand, m. breep, f. kraag, m.; kunststuk, n.; behendigheid; wending; draai-bank; draaifchijf; draailade of la, f.; windaas of windas; spinneweltje, n.; beurt, f. tijd, keer, m. fig. trek, breek, m. pots, loosheid, f.*
 de l'échelle, T. *ruimte van drie of vier vaas naast een gebouw. f. fait au-, fig. rond, wel gemaakt.*
 à de bras, *uit al zijne magt.*
 du bâton, *buitenkansje, n. buitenwinst, f.*
 de reins, *omdraaijing, verrekking der lendenen, f.*
 fig. *fa. gevoelige neep, f. ondiens, m.*
 en un- de main, *met ééne handgreep; in een oogenblik.*
 de lit, *behangsel van een bed, n.*
 du chat, T. *snijdijng tussehen eene suederij en eenen muur, f.*
 de la fouris, T. *snijdijng tussehen eenen kuilen eenen muur, f.*
 à-, *beurtslings. bij beurte, de een na den anderen.*
 Tour, f. *soren, n. T. kasteel in het schaakspel, n.*
 Tourbe, f. *turf, m.*

fig. *hoop, m. menigte volks, f.*
 Tourbeux, euse, a. *turfachtig.*
 Tourbier, m. *turfmaker, turfbeer, turfverkooper, m.*
 Tourbière, Tourberie, f. *veengrond, m. veenland, turfand, n.*
 Tourbillon, m. *draaiwind, dwartwind, wervelwind; draaikolk, maalstroom. m. T. stoffe die om een hemels ligchaam draait, f. fig. stroom, dwartwind, m.*
 Tourd, m. *Tourdelle, f. v. Grive.*
 Tourdille, a. *gris-, lijstergraauw (van paarden sprekende).*
 Tourelle, f. *torenje, n.*
 Touret, m. T. *rosipen, f. dol, m.; boutje onder aan de slang van eenen toom, n.*
 Tourière, f. *oppaster van een klooster, f.*
 Tourillon, m. *as van eenen molen, f. T. oor, n. of as, f. van een stuk geschut.*
 Tourmalin, m. *Tourmaline, f. T. aschtrekker, m. trip (zeker edelgesteente van Ceijlon).*
 Tourment, m. *kwelling, straf, plaag, pijn, kwaak, f. torment; urheid, m. moete, f. fig. smart, onrust, f. verdriet, n.*
 Tourmentant, ante, a. *pijnigend kwellend, martelend.*
 Tourmente, f. *storm op zee, m.*
 Tourmenter, v. a. *kwellen, martelen, plagen, pijnigen; moeilijk vallen; heviglijk heen en weder bewegen, schudden. se-, v. r. zich kwellen of plagen; woelen, in eene gedurige beweging zijn; opkrimpen, zwellen, krom worden (van hout sprekende).*
 Tourmenteux, euse, a. *onstuimig.*
 Tourmenin, m. T. *hoegspriestfeng, f.*
 Tournant, m. *kromte, f. hoek van eene straat of eenen weg, m. draaikolk, f.; rolfteen; draaipaal, m.*
 Tournant, ante, a. *omlopend, draaijend. fig. wankelmoedig, veranderlijk van zinnen.*

- Tourne, f. T. omkeerblad, n. troefkaart, f.; opgeld, n. agio.
- Tourné, a. bien-, weigmaakt; goed, sierlijk; regtschapen. mal-; mismaakt.
- Tourne-à-gauche, m. T. schroeffleutel, m.
- Tourne-bout, m. T. grondschalmel, f.
- Tourne-bride, m. soort van herberg bij een slot, f.
- Tournebroche, m. loopend spit, draaispit, n.; koksjongen die het spit draait, m.
fig. slechts uurwerk, n.
- Tournée, f. het reizen van eenen uitmaner of pander in eenig landschap, n. omgang; gang, m. alle de wegen, die men in een stad te gaan heeft, m. pl.
- Tourne-feuille, m. bladwijzer, m.
- Tourne-fil, m. T. vierkant slijpstaal, n.
- Tournelle, f. torentje, n.; halsgeregtkamer van Parijs, f.; halsgeregters van het Hof van Parijs, m. pl.
- Tournemain, m. en un-, fa. in een omzien, in een oogenblik.
- Turner, v. a. draaijen, wenden, keeren; omwenden, omdraaijen, omzetten; draaiwerk maken.
-q. iemand van gedachten doen veranderen.
-q. de tous les sens, van alle kanten draaijen en wenden.
fig. omzetten, overzien en verbeteren; uitleggen, een wending geven.
-le dos, vluchten, het op een loopen zetten.
-le dos à q. iemand den rug toekeeren.
-la tête, van ter zijden, over dwars aanzien.
-tête, zich omkeren en het hoofd bieden.
-la médaille, fig. de zaak van eenen anderen kant beschouwen.
-casaque, fa. een anders partij of zijde kiezen.
-à la gloire &c. de q. tot iemands eer enz. uitvallen.
la tête lui tourne, het hoofd draait hem, hij is duizelig.

- fig. hij is half gek, hij heeft eenen slag weg.
- se-, v. r. omgaan, zich omwenden, zich omkeeren, zich omdraaijen; veranderen; stremmen, schiften, stollen; bederven, zuur worden.
fig. keeren, wityallen.
- Tournefol, m. zonnebloem, f.; blaauwsel, n.
- Tournette, f. haspel, dien men omdraait, m.; spoelkroon, weverskroon, f.
- Tournevire, f. T. touw om het anker te ligten, n. kabelkring, m.
- Tournevireur, v. Virer.
- Tournevis, m. T. schroeffleutel, m.
- Tourneur, m. draaijer, wieldraaijer, stoeldraaijer, enz. m.
- Tourniquet, m. draaiboom (op wegen), m.
T. draaibord; werveltje aan een deur enz., n.; ijzeren duim, waarop de gordijnroeden van een ledekant rusten, m.; selhamentje der orgelmakers, n.
- Tournoi, m. ridderspel, steekspel, n.
- Tournoiement, m. wending, draaijing; kromte, f.; draaiholk, m.
-de tête, duizeling, duizeligheid in 't hoofd, f.
- Tournoir, m. T. draaifok der pottebakkers, m.
- Tournois, m. T. zekere munt, die eertijds in Frankrijk gangbaar was, f.
- Tournoyer, v. n. omloopen, omdraaijen.
fig. rondom loopen of draaijen, omzwerven.
- Tourmure, f. fa. draadwerk, n.; fraaiheid, houding, f. zwier, m.
- Touron, v. Toron.
- Tourte, f. taart, f.
- Tourteau, m. koek; pekkrans, m.; plat rond in een wapen, n.
- Tourtereau, m. sortelduijfe, n.
- Tourterelle, f. torvelduij, f.
- Tourtes, f. pl. b. sten van uitgeperste noten enz., m. pl.
- Tourtière, f. tacrtjan, f.

Tourtouffe, f. *strop*, m. *touw*, waar-
 bij de beul eenen misdadiger op-
 hangt, n.
 Tourte, f. v. Tourterelle.
 Toufelle, f. *soort van spelt*, f.
 Tousfaint, f. *allerheiligen (feest)*, n.
 Tonsfer, v. n. *hoesten*, kugchen.
 Tousfeur, m. eufe, f. *hij of zij*,
 die hoest of kucht, m. en f.
 Tout, Toute, a. al, gansch, ge-
 heel, heel; alie, elk, iedereen.
 Tout, m. *het geheel*, alles, n.
 Tout, ad. *geheellijk*, ganschelijk,
 volkomen.
 -à fait, geheel en al.
 Être-coeur, n. c. *zeer hartelijk*
 zijn.
 -œil et oreille, geheel oog, ge-
 heel oor zijn.
 -bas, heel zachtjes, heel zachtjes.
 -à coup, eensklaps, dadelijk,
 terflood, of steanden voer.
 -à point, juist van pas.
 -au plus, ten hoogste, ten hoog-
 ste genomen.
 -de bon, in ernst, met ernst.
 -de même, even eens, op dezelf-
 de wijze.
 -du long, gansch uit, geheel
 uit, van het begin tot het ein-
 de; langs de gansche of heele.
 -ensemble, alles te zamen.
 point de-, in 't geheel niet,
 grenszins.
 rien du-, niets, niet met al.
 après-, eindelijk, om kort te
 gaan.
 en-, in 't geheel.
 par-, overal, op alle plaatsen.
 en- et par-, geheel en al.
 Toute-bonne, v. Orvale.
 Tourefois, ad. *echter*, overwel, neg-
 tans, ondertuschen.
 Toutenague, Tintenague, f. *soort*
 van koper, n.
 Toure-préface, f. *alomtegenvoor-
 digheid*, f.
 Toute-puissance, f. *almagt*, f. *al-
 vermogen*, n.
 Tout-puissant, ante, a. *almagtig*,
 alvermoëend.
 Tout-puissant, m. *de almachtige*
 (God), m.

Toute-saine, f. *Sintjanskrauid*, mans-
 bloed, n.
 Toute-science, f. *alwetendheid*, f.
 Tou-tou, m. fa. *hondje*, *keffertje*, n.
 Tous, f. *hoest*, m. *kuch*, f.
 Toxique, m. T. *gift*, gif, n.
 Toyère, f. *haak of prikkel aan een*
mes, w.
 Traban, m. *trawant*, m.
 Trabe, m. T. *vuurkolom*, f.; *vaan-
 delstok*, m.
 Trac, m. p. u. *spoor of voetspoor*
der beesten, n.
 Tracas, m. *moete*, *bezigheid*, *be-
 stommering*, f.
 fig. *gedruisch*, n.
 Tracaster, v. n. fa. *heen en weder*
loopen, in eene gedurige bewo-
 ging zijn, zich veel moeite ge-
 van zonder iets wezenlijks te
 doen; *twist maken*.
 v. a. fa. *kwollen*, *plagen*.
 Tracasterie, f. *kwadaardige trek*,
 m. *stechte handelwijze*, f.; *kra-
 keel*, n. *twist*, m.
 Tracastier, m. idre, f. *twistmaker*,
 woelgeest, m.
 Trace, f. *spoor*, n. *voetslap*, m.;
spoor van eenig dier; *blijk*,
bewijs, *teeken*, n.; *afschetsing*,
afteekening, f.
 fig. *voetspoor*, *gedrag*, *biloid*,
 n. *wijze van doen*, f.
 marcher sur les traces, op het
 spoor treden.
 suivre les traces de q. *iemands*
voetspoor volgen.
 Tracement, m. *het afschetsen of*
afteekenen, n.
 Tracer, v. a. *schetsen*, *afteekenen*;
ontwerpen, *beschrijven*, *voor-
 schrijven*.
 fig. *wijzen*, *banen*; *ontwerpen*;
voorstellen, *indrukken*.
 -le chemia à q. *iemand den weg*
wijzen of aantoonen.
 -l'image de q. *iemands beeldte-
 nis schetsen of afteekenen*.
 v. n. *langs den grond kruipen*
of groeien.
 Traceret, m. T. *linieerpen*, f.
 Trachée-artère, f. T. *longpijp*, *lucht-
 ader*, f.

Traçoir, m. T. *stalen steek-ijzer, n. graveerpriem, steekbeitel, m.*
 Tractrice, f. T. *kromme lijn die een touw, aan hetwelk iess hangt, beschrijft, f.*
 Tradition, f. T. *overgeving, uitlevering, overlevering, f.; berigt, dat van mond tot mond is overgebracht, een oud zeggen, n.*
 Traditionnaire, m. *jood, die de Heilige Schrift door den Talmud verklaart, m.*
 Traditionnel, elle, a. *dat bij overlevering is.*
 Traditionnellement, ad. *bij overlevering.*
 Traducteur, m. *overzetter, vertaler, translateur, m.*
 Traduction, f. *overzetting, vertaling; overlevering aan het geregt, f.*
 Traduire, v. a. *overzetten, vertalen. T. vóór het geregt doen verschijnen, vóór den regter betrekken.*
 -g. en *ridicule, iemand belagchelijk, bespottelijk maken.*
 Trafic, m. *handel, m. koopmanschap, f.*
 Trafiquant, m. *handelaar, koopman, m.*
 Trafiquer, v. n. *handelen, handel drijven.*
 Tragacante, Adragant, m. *dragant (zeker gewas).*
 Tragédie, f. *treurspel, n. fig. treurgeval, n. droevige gebeurtenis, f.*
 Tragedien, m. p. u. *die in een treurspel speelt, m.*
 Tragi-comédie, f. *blijsendend treurspel, n.*
 Tragi-comique, a. *treurblijsendend.*
 Tragique, a. *dat tot het treurspel behoort, treurig, tragisch. m. het treurige, n.; treurspeldichter, m.*
 Tragiquement, ad. *op een treurige of droevige wijze*
 Trahir, v. a. *verraden. ses sentimens, zijns gevoelens ontveinzen. fig. schaden, benadeelen.*

fe-, v. r. *-soi-même, zich zelve verraden, zich ontdedden.*
 Trahison, f. *verraderij, f. verraad, n. en-, verraderlijk, op een verraderlijke wijze.*
 Trajectoire, f. T. *kromme lijn, f.*
 Trajet, m. *overvaart, f. overtocht, m.; reiz, f.*
 Traille, f. *gierbrug, f.; touw aan dezelve, n.*
 Train, m. *gang, tred; floot, m. gevolg, n.; gezamenlijke bedienden, paarden, koetsen enz. van een heer; pl.*
 T. *voor- en achterlijf van een paard; het voorste of achterste eener koets; houtvlot, n.; opstal, m. of alle de stukken (eener drukpers), n. pl.*
 fa. *hoeresloop, m. slecht volk, n. grand-, groote beweging, f. gewoel, n.*
 être en- de, fig. *op den weg zijn om, een luim hebben om.*
 prendre un bon-, *een goede wending nemen.*
 -d'artillerie, *wat noodig is tot het vervoeren ofgebruiken van het geschut voor een leger, n. artillerie-trein, m.*
 mener bon-, ou grand-, fa. *wakker aandrijven, braaf voortdrijven.*
 faire du-, fa. *geraas maken, razen.*
 être ou mettre en-, *aan den gang zijn of helpen.*
 tout d'un-, *gelijkelijk, vervolgens, op denzelfden tijd.*
 Trauant, ante, a. *stepend; kwijnend, zwak.*
 Trainasse, f. v. *Renouée.*
 Traine, f. T. *sleptouw; sleepnet, n. bateau à la-, schip, dat op het sleptouw is, n.*
 perdreux en-, *jonge patrijzen, die nog niet vliegen kunnen, m. pl.*
 Traîneau, m. *stede, narrenstede of nar, f.; sleepnet om patrijzen te vangen, n.; zegen (vischnet), f.*
 Trainée, f. *lange sreak van iets dat gestort enz. is, f. spoor, n.*
 T. *lopend vuur, loofje (buskruid); puingras, n.*

Trai-

Traîne-malheur, m. fa. *bedelaar*, m.
 Traîne-potence, m. fa. *een die anderen in het ongeluk stort*, m.
 Traîne-rapière, m. fa. *twistmaker*, m.
 Traîneur, v. a. *slepen, trekken, voorttrekken, naar zich halen; sleepende houden, ophouden, uitsstellen; medevoeren; achter aan komen.*
 fig. *kwijnen, ongezond zijn.*
 -la jambe, *het been na zich slepen.*
 -Paile, *de vlerken laten hangen; moedeloos worden.*
 -une vie languissante, fig. *een kwijnend leven leiden.*
 -fon lien, fig. *op het punt zijn van te vergaan.*
 -les paroles, *temen, langzaam spreken.*
 v. n. *blijven slepen, opgehouden worden; op den grond slepen; kwijnen, ongezond zijn.*
 se-, v. r. *zich voortslipen; kruipen.*
 Traîneur, m. *die met het sleepnet patrijzen vangt; achterblijver, soldaat, tot den tros van een leger behoorend; hond van den koppel, die terug blijft*, m.
 -d'épée ou de rapière, fa. *straatstrijper, ledigganger*, m.
 *Traîne, v. a. *welken.*
 Trait, alte, p. et a. *gemolken; getrokken (van goud en zilver).*
 Trait, m. *pijl, schicht, m. werpspies, f; trekzeel, trekleer (der paarden), n.; trek (van het aanzigt enz.), m.; voorval, n.; streck, pots; daad; uitwerking; teug (wijns), f.*
 T. *overwigt; voordeel om eerst te spelen in het schaakspel, n.; slag of wijze van steenhouten; streep in een wapen van boven tot beneden, f.*
 -de bateaux, *lijn van schepen, f.*
 -de corde, *spanning van het touw aan de pijnbank, f.*
 -de scie, *trek of haal met een zaag, m.*
 cheval de-, *trekpaard, n.*
 gens de-, *boogschutters, m.*
 partir comme un-, *snellijk voort- of heen gaan.*

avaler tout d'un-, *met eens teug uisdrinken.*

boire à longs traits, *met lange teugen drinken.*

Traitable, a. *handelbaar, spraakzaam, gemeenzaam, vriendelijk, beleefd, buigzaam, daar men wel mede kan omgaan.*

Traitant, m. *pagter, impostmeester, m.*

Traite, f. *lengte van eenen weg, dagreize, f.; wisselbrief; uitvoer, m.*

-des nègres, *negerhandel, slavenhandel, m.*

T. *het trekken van eenen wisselbrief, n.; getrokken wisselbrief; tol op inkomende en uitgaande waren, m.; alles, waardoor de inwendige waarde der munten vermindert wordt, n.*

Traité, m. *verhandeling, f. traktaat; verdrag, n. overeenkomst, f.*

Traitement, m. *behandeling, bejegening, f.; onthaal, n.; bezoldiging, f. traktement; behandeling, bezorging eens zieken, f.*

Traiter, v. a. *handelen, behandelen, bewerken; behandelen, bejegenen; onthalen, ontfangen; behandelen, oppassen, bezorgen (een' zieken).*

-de, *handelen over, behandelen als.*

-q. de haut en bas, *iemand met verachting behandelen.*

v. n. *in onderhandeling zijn.*

Traiteur, m. *tafelhouder, kok, m.*

Traître, esfe, a. *verradersch, verraderlijk, trouwloos, valsch.*

en-, *op een verraderlijke wijze.*

Traître, m. esfe, f. *vorrader, m. verraadster, f.*

Traitreusement, ad. *verraderlijk.*

Traitreux, esfe, a. n. c. *verradersch.*

Tramail, m. T. *schakel (soort van vischnet), f.*

Trame, f. T. *spool, f. of inslag, m. van linnen, laken of zijde.*

fig. *levensdraad, m.; zamenzwering, verraderij, f. komplot.*

Tra-

- Tramer, v. a. T. *doorweven, doorschieten; spoelen (garen, wol of zijde).*
 fig. *smeden, brouwen, zamen-spannen.*
- Tramontane, f. T. *noordwind, m.; noordstar of ster; noordelijke kust, f.*
 fig. *fa. perdre la-, van zijn stuk afraken, het spoor bijster worden.*
- Tranchans, ante, a. *scherp, snijdend. écuyer, voorfnijder, m. couleur tranchante, wreede kleur, f.*
- Tranchant, m. *suede, f. scherp van een snijdend werktuig, n.*
- Tranche, f. *snee of snede, f.; reepjes goud om de kanten der boeken te vergulden, n. pl.; snee van een boek, f.*
 T. *rand eener munt, m.; ijzoren wig of wigge, f. smids-beitel, m.*
- Tranche-couteau, m. *snijmes der boekbinders, n.*
- Tranchée, f. *doorsnijding, gracht, f. T. loopgraven, n. pl. pl. snijding of krimpung in de darmen, f.*
- Tranchefile, f. T. *besteeksel op een boek, n.; naad van eenen schoen, m.; kinketting, m. kinketen, f.; stuk leder onder de kinketen, n.*
- Tranchefiler, v. a. T. *(een boek) be-
 steken.*
- Tranchelard, m. *spekmes, n.*
- Tranehe-montagne, m. *pogcher, windmaker, m.*
- Trancher, v. a. *snijden, aan stukken snijden, affnijden; doorhouwen; voorsnijden.*
 -la tête à, *onthoofden.*
 -le mot, *ronduit zeggen, regtuit spreken.*
 fig. *beslissen, bestechten, uitwijzen, uitspraak doen; affnijden, eindigen, ten einde brengen.*
 -la difficulté, *de zwaarigheid oplossen.*
 v. n. fig. *wreed zijn (van kleuren sprekende); een te groot onderscheid maken (in beschrijvingen enz.)*

- du grand seigneur, &c. *den toonen de manieren van eenen grooten heer enz. aannemen.*
- Tranche, m. *schoenmakers snijmes, n.*
- Tranchis, m. T. *nokpan, f.*
- Tranchoir, Tailloir, m. *houten tafelbord, hakbord, n.*
- Tranler, v. a. T. *een hert nasporen.*
- Tranquille, a. *gerust, stil, vreedzaam.*
- Tranquillément, ad. *gerustelijk, in stilte.*
- Tranquillifant, a. n. c. *geruststellend.*
- Tranquilliser, v. a. *gerust stellen.*
 se-, v. r. *bedaren, zich gerust stellen.*
- Tranquillité, f. *gerustheid, stilte, vreedzaamheid, f.*
- Transaction, f. *overeenkomst, f. willig verdrag, n. vriendelijke scheiding, f.*
- Transcendance, f. *overwigt, n. uitsmuntendheid; doordringendheid, schranderheid, snedigheid, f.*
- Transcendant, ante, a. *verheven; doordringend, schrander, snedig.*
 T. *niet in de zinnen vallend.*
 géométrie-, *hoogeremeeskunde, f.*
- Transcendental, ale, a. T. *overtreffend, te boven gaande.*
- Transcription, f. *afschrijving, overschrijving, f.*
- Transcrire, v. a. *afschrijven, overschrijven; uitschrijven.*
- Transe, f. *angst, m. benaauwdheid, f.*
- Transférer, v. a. *op een andere plaats brengen, verplaatsen, vervoeren; overdragen.*
- Transfiguration, f. T. *verheerlijking (van Christus), f.*
- Transfigurer, v. a. T. *verheerlijken.*
- Transformation, f. *verandering, herschepping in een gedaante, f.*
- Transformer, v. a. *vervormen, van gedaante veranderen.*
 se-, v. r. fig. *zich veranderen, veranderd worden.*
- Transfuge, m. *overlooper, m.*
- Transfuser, v. a. *overgieten; het bloed uit een dier in een ander laten vloeijen.*

Transfusion, f. overgieting, overflorting, f.
 Transgressor, v. a. overtreden, niet gehoorzamen.
 Transgresseur, m. overtreder, m.
 Transgression, f. overtreding, ongehoorzaamheid, f.
 Trans, e, p. et a. -de froid, verstoffd, verkleumd van de koude.
 amoureux, keels minnaar, m.
 Transiger, v. n. overeenkomen, een verdrag maken.
 Transir, v. a. bevangen, van koude doen verstijven.
 v. n. van koude bevangen worden of verstijven.
 Transissement, m. verstoffing, bevanging, f.
 Transite, v. Pasavant.
 Transitif, a. m. T. overgaand, bedrijvend.
 Transition, f. T. overgang van de eene stoffe tot de andere, m.
 Transitoire, a. voorbijgaand, vergankelijk.
 Traducteur, v. a. p. u. vertalen, overzetten.
 Traducteur, m. p. u. vertaler, overzetter, translateur, m.
 Translation, f. verplaatsing, overvoering, f.
 *Transmettre, v. a. overdragen, overlaten, overgeven; van de eene plaats tot eene andere overbrengen, van den eenen persoon tot den anderen doen overgaan.
 fig. voortplanten.
 Transmigration, f. verhuizing, verwandeling, f.
 Transmissible, a. dat overgedragen of overgevoerd kan worden.
 Transmission, f. overdraging, overzetting, overbrenging; voortplanting, f.
 Transmutable, a. veranderlijk, dat in eene andere zaak of zelfstandigheid kan veranderd worden.
 Transmuer, T. v. a. veranderen, hervormen (van metalen sprekende).
 Transmutabilité, f. T. veranderbaarheid, f.
 Transmutation, f. verandering, verwisseling door de werking der scheikunde, f.

Transparence, f. doorzigtigheid; doorschijnendheid, f.
 Transparent, ente, a. doorzigtig; doorschijnend.
 Transparens, m. gelijnd papier om naar te schrijven, n.
 illumination en-, doorschijnende verlichting, f.
 Transpercer, v. a. doorsteken, doorboren.
 -le cœur, fig. het hart doorboren.
 Transpirable, a. dat doorwasemen kan.
 Transpiration, f. uitwaseming, f.
 Transpirer, v. n. uitwasemen, uitdampen.
 v. i. fig. ruchtbaar worden.
 Transplantation, f. verplanting, f.
 Transplanter, v. a. verplanten.
 se-, v. r. fig. zich met er woon ergens naar toe begeven.
 Transport, m. vervoering, overvoering, uitvoering; overvaart; overdraging; overlating, f.
 faire- de, overdragen.
 fig. -de joie, &c. vervoering van blijdschap enz., f.
 -au cerveau, ijlhoofdigheid, verzwakking der hersenen, f.
 Transporter, v. a. wegbrengen, voortbrengen; vervoeren; verplaatsen, overdragen.
 fig. in vervoering brengen, verpakken.
 se-, v. r. fig. opstuiven, opvliegen, toornig worden.
 T. zich ergens heen begeven.
 Transposer, v. a. verzetten, verplaatsen; een boek verbinden.
 T. een muzikstuk op een' anderen toon brengen, spelen of zingen.
 Transposition, f. verzetting, verplaatsing, verandering; verandering van toon, f.
 Transubstantiation, f. T. verandering van brood en wijn in het ligchaam en het bloed van Christus, verzelfstandiging, f.
 Transubstantier, v. a. T. verzelfstandigen, veranderen.
 Transudation, f. uitzwating, f.

Transfuder, v. n. uitzweten.
 Transvaier, v. a. omzieten, overstekken.
 Transverfal, ale, a. T. dwarsgaand, doorsnijndend.
 Transverfalement, ad. overdwars, schuins
 Transverfe, a. T. muscle-, dwarsspier, f.
 Trantran, m. fa. fleur, f. flentor of trant, m. waarop iets gedaan wordt.
 Trapan, m. f. bovenst gedeelte van eenen trap, n.
 Trapèze, m. T. ongelijkzijdig vierkant, n.
 Trapézoïde, m. T. figuur van vier zijden, in welk geens der zijden met de anderen parallel is, f.
 Trappe, Trape, f. valdeur; klap aan een' duivenslag; val om iets te vangen, f.
 Tra-pu, uc, a. dik, gezet, ingedrongen.
 Traquenard, m. foort van telgang van een paard, m.; val om wezelstjes en marters te vangen, f.
 Traquer, v. a. T. bezetten, omsingelen.
 Traques, m. onrust, f. klapspaan, m.; val, f.
 fig. fleur, f. slender, m. wijze van doen, f.
 Trasant, m. T. v. Tireur.
 Trasfer, v. n. T. Tirer.
 Trattes, f. pl. T. draagboom van eenen windmolen, m.
 Travade, f. T. donderwind, onstuimige wind, die, met donder en wolkbreuken gepaard, binnen een uur rondom het geheele kompas loopt, m. travados.
 Travail, m. arbeid, m. werk, n.; moete, f.
 -d'enfant, arbeid, barensnood, m. pl. travaux-, buitenwerken eener vesting, n. pl. verschansingen; daden, f. pl. bedrijven, n. pl. (eens helds).
 T. pl. travaux, noodftal, hoofftal, m.
 Travaille, p. et a. gewerkt, bewerkt.
 Travailleur, v. n. arbeiden, werken; zich buigen, krom worden.
 v. a. beërbeiden, bewerken; kwellen, pijnigen; (een paard) berijden.

fe-, v. r. zich afmatten, zich moete aandoen.
 Travailleur, m. arbeider, graver, schansgraver, m.
 Travailson, v. Entablement.
 Travates, m. pl. v. Travade.
 Travée, f. T. ruimte tusfchen twee balken; rij van sterke dwarsbalken, f.
 Travers, m. breedte, wijdt; schuins, f. scheefheid, f.
 fig. verkeerdheid, wonderlijkheid van geest, f.
 un- de doigt, een vinger breed.
 à tort et à-, ad. onbedachtelijk, onbezonnen, in't wild, zonder maat of regel.
 regarder de-, van ter zijde, met fchele cogen, over den fchouder aanzien.
 par le-, T. vlak over tegen over eenen kaap enz.
 en-, ad. over dwars, dwars over heen, kruisfelings.
 de-, ad. schuins, scheef.
 fig. averegts, verkeerd.
 à- le, la... ou au- de... prp. dwars of midden door.
 Traverfage, m. T. het fcheren der lakens aan de regter zijde, n.
 Traverfe, f. wat dwars loopt, dwarspijl of staaf, f.; dwarsbalk, m. dwarshout, n.; dwarsweg, m.
 fig. ongeluk, onheil, n. ongelukigheid, moeijelijkheid, f.
 à la-, ad. onvoorzien, onverwacht.
 Traverfee, f. overvaart, reize welke een fchip op zee doet, f.
 Traverfer, v. a. dwars door of over gaan, varen, rijden, enz.; doorreizen, doortrekken; doordringen.
 fig. dwarsboomen, dwarsdrijven, verhinderen, hinder toebrengen.
 Traverfier, ière, a. vent-, tegenwind, m.
 barque traverfière, fchuit, waarmede men over en weërvaart, f.
 flûte traverfière, dwarsfluit, f.
 Traverfin, m. hoofpeul of peluw, f.; dwarskout, n.
 Travestir, v. a. verkleeden, vermommen.

- fig. door eenige verandering onkenbaar maken.
- un auteur, eenen schrijver op eene boertige wijze vertalen.
- fe-, v. r. zich verkleeden, zich vermommen.
- fig. onkenbaar maken.
- Travestissement, m. verkleeding, vermomming, f.
- Travon, m. T. draagbalk, m.
- Trayon, m. fa. speen (eener koe, geit, enz.), f.
- Trébuchant, ante, a. overwigtig.
- Trébuchant, m. overwigt, n. uitflag, m.
- Trébuchement, m. p. u. fruikeling, f. val, m.
- Trébucher, v. n. fruikelen; vallen; overwegen, doen over slaan.
- Trébucher, m. goudgewigt, goudschaaltje, n.; vogelknip, vogelslag, m.; meesval, f.; valfrik, m. prendre q. au-, fig. fa. iemand vangen, in den knip krijgen.
- Trèfle, Triolet, m. klaver, f. klaverblad, n.
- T. klaveren (in de kaart).
- d'eau ou de marais, soort van waterplant, f.
- Tréflée, ée, a. T. mine-, kruidwijn met drie kamers, f.
- Treffer, v. a. T. eene munt twee of drie maal onder den stempel doen.
- Tréfoncier, parager, m. grondheer, m.
- Tréfonds, m. grond, m.
- Treillage, m. traliëwerk; flaketsel, waartegen eenige boomen werden aangelegd, n.
- Treille, f. wijngaard, die tegen den muur van eenen hof ligt, m. jus de la-, fa. druivenat, n. wijn, m.
- Treillis, m. grof linnen, waarmede de boeren gekleed gaan, n.; trielje, f.; traliën, f. pl.
- Treillisser, v. a. betraliën, met traliëwerk voorzien.
- Treizain, m. soort van munt, f.; dertien schoven koren, waaryan men de tiende betaalt, f. pl.
- Treize, a. dertien.
- Treizième, a. dertiende.
- m. dertiende deel, n.
- Treizièmeement, ad. een dertiende.
- Tréma, m. T. gekruineerd, twee punten boyen eene vokaal.
- Tremblaie, f. populierbosch, n.
- Tremblant, ante, a. bevend, rillend, sidderend.
- Tremblant, m. T. beving der stem in het zingen, of der snaren onder het spelen, f.; tremulant in een orgel, n.
- Tremblante, f. zekere krampvisch. m.
- Tremble, m. abeelboom, populierboom, m.
- Tremblement, m. beving, siddering, schudding, dreuning; rilling, f. T. beving der stemmen in de zangkunst, f. tremulant.
- de terre, aardbeving, f.
- Trembler, v. a. beven, sidderen, schudden, dreunen; rillen.
- Trembleur, m. euse, f. hij of zij, die beeft of rilt, m. en f.; kwaker, m.
- Tremblotant, ante, a. bevend, rillend, huiverig.
- Trembloter, v. n. fa. beven, rillen, huiverig zijn.
- Tréneau, m. T. ruimte tuschen twee schietgaten, f.
- Trémie, f. T. trechter of tremel van eenen molen; trechter voor het zoutmeten, m.
- Tremion, m. T. houten stuk onder den tremel van eenen molen, m.
- Tremoufement, m. beweging, schudding; beving, trilling, f.
- Tremousser, v. n. wet de vleugels slaan, heen en wter vliegen.
- fe-, v. r. huppelen; zich schudden; zich bewegen.
- Tremousoir, m. werktuig, waarmede men zich in eene kamer beweging verschaft, n.
- Trempe, f. harding van ijzer of staal; hardheid van hetzelfde, f. T. het nat maken van het papier.
- fig. de bonne-, van eene goede soort.
- Trempe, p. et a. geweekt, nat gemaakt, doortrokken.
- de fleur, doornat van zwees.
- Tremper, v. a. weeken; in wateren, wateren; indoopen; nat maken, bevochtigen.
- la soupe, de soep verdunnen.

- son vfn, *zijnen wijn met water mengen.*
 -le fer &c. *het ijzer enz. harden.*
 -ses mains dans le sang, *zijne handen in het bloed doopen.*
 v. n. *weeken.*
 -dans, fig. *deel hebben, zich in mengen, een deelgenoot van iets zijn.*
 Tremplin, m. *springplank, waarvan de koorddansers hunne sprongen doen, f.*
 Trempoire, f. T. *weekkuip, f.*
 Trempure, f. T. *gewicht, dienende om den gang eens molens op eene zekere gelijkheid te behouden, n.*
 Trentain, m. T. *dertig (in het kaasspel).*
 Trentaine, f. *dertigtal, getal van dertig, n.*
 Trentauel, m. *zeker gewas, waarvan men olijfkleurverwemaakt, n.*
 Trente, a. *dertig.*
 m. *dertigste.*
 -et quarante, *zeker kaartspel, n.*
 Trentième, a. *dertigste.*
 m. *dertigste deel van een geheel, n.*
 Trépan, m. T. *trepan, m. (soort van wondhealers instrument om eene opening in de gekwetste hersenpan te maken); beenboor, muurboor, f.; het trepaneren, n.*
 Trépaner, v. a. T. *eene opening in de gekwetste hersenpan maken, trepaneren.*
 Trépas, m. *dood, m. affterven, overlijden, n.*
 Trépasté, m. *overledene, gestorvene, m.*
 Trépaster, v. n. p. u. *sterven, overlijden.*
 Trépidation, f. T. *beving; wankelende beweging, f.*
 Trépied, m. *drievoet, m.*
 Trépignement, m. *het stampen met de voeten, n.*
 Trépigner, v. n. *stampvoeten, met de voeten stampen.*
 T. *trappeleu (van paarden sprekende).*

- Trépoint, m. *rand vaneenen schoen, m.; brandzool, f.*
 Très, ad. *zeer, heel.*
 Tréfor, m. *schat, m.; schatkamer, schatkist, f.*
 Tréforerie, f. *schatmeesterschap, onsvangerschap, m.; woning vanden schatmeester, f. thesaurie.*
 Tréforier, m. *schatmeester, rentmeester, ontvanger, thesaurier, m.*
 Tresfailllement, m. *ontzetting, siddering, opspringing; huppeling, f.*
 Tresfailli, a. *nerf-, opgekrompene zenuw, f.*
 Tresfaillir, v. n. *ontzesten, sidderen, opspringen.*
 Tresse, f. *trens, vlecht, f.*
 Tresser, v. a. T. *vlechten, trensen.*
 Tresseur, m. *euse, f. trensenmaker, m. trensenmaakster, f.*
 Tresfoir, m. T. *trensstok, m.*
 Tréstoire, f. T. *houten mandmakers tang, f.*
 Tréteau, m. *schraag, f.*
 pl. *kwakzalvers stellaadje, f.*
 T. *schragen, waarop de houtzagers hun hout zetten, f. pl.*
 Trève, f. *wapenstilstand, m.*
 fig. *rust, verpozing, f.*
 -de cérémonie, &c. *geene ceremonien of complimenten meer.*
 Trévier, m. T. *opperzeilmaker, m.; zeilgaren, n.*
 Treuil, m. T. *spil, rol, f. of boom, m. van een windaas of windas.*
 Triacleur, m. p. u. *kwakzalver, m.*
 T. *een die veel spreekt en zoekt te bedriegen, m.*
 Triage, m. *uitkeuring, uitkipping, keuze, f.*
 fig. *fa. hetscheiden van den erts, n.*
 Triaires, m. pl. *oudste en beste soldaat onder de oude Romeinen, die in de derde linie stond, en slechts in den uitersten nood gebruikt werd, m.*
 Triangle, m. *driehoek, m. triangel.*
 -sphérique, T. *driehoek, die van drie zamenlopende bogen van drie groote cirkels (hebbende eenenlei centrum en diameter) op de vlakke van eenen kloot gemaakt wordt, m.*

Triangulaire, a. driehoekig.
 Tribade, f. vrouwspersfoo, dat zich met een van haar eigen geslacht vermengt, n.
 Tribale, f. versch in zijn eigen vor gekookt verkenstvleesch, n.
 Tribord, v. Stribord.
 Tribordais, m. T. stuurboord-wacht, f.
 Triboulet, m. T. ronde spil, welke de zilverfmeden gebruiken, f.
 Tribu, f. flam. m. geslacht, n.
 Tribulation, f. T. verdriet, n. kwelling, droefheid, ellende, f.
 Tribule, m. zeker kruid, bekend onder den naam van tribulus terrestris, n.
 Tri-aquatique, waternoot, f.
 Tribun, m. wijkmeester, gemeensman, m. hoofd des volks van het oude Romen, n.
 Tribunal, m. registerboek, m.; regibank, f. rechtsgebied, n.
 Tribunal, m. wijkmeesterschap, ambt des voorstanders van het volk, n. tribunaat.
 Tribune, f. spraakboek, m.; galerij eener kerk, f. koor, n.
 Tribunition, enne, a. tot het wijkmeesterschap behoorend.
 Tribu, m. belasting, schatting, f. fig. hulde, f. tol, m.
 Tributaire, a. cijnsbaar.
 Tricher, v. a. fa. bedriegen, valsche spelen.
 Tricherie, f. fa. bedrog in het spel, het valsche spelen, n.
 Tricheur, m. euse, f. fa. valsche speler, m. valsche speelster, f.
 Tricline, m. eeskamer, eeszaal, eestafel der ouden, f.
 Tricoetes, f. pl. T. nijptang der hoefsmeden, f.
 Tricolor, m. driekleurige amarant, f.
 Tricolore, a. n. c. driekleurig.
 Tricon, m. T. drie gelijke kaartew, f. pl.
 Tricot, m. gebreid werk, n. stok, bekwaam om iemand te slaan, m.
 Tricotage, m. het breijen of breiden; breiwerk; breiloon, n.
 Tricoter, v. a. breifjen of breiden.

Tricotets, m. pl. T. zekere vrolijke dans, m.
 Tricoteur, m. euse, f. broijer, m. breijer, f.
 Trictrac, m. T. tiktakspel; tiktakbord, n.
 Tride, a. T. kort en gezwind of vlug (van den gang der paarden sprekende).
 Trident, m. drietand, m.
 Tridi, m. n. c. derde dag eener decade, m. n.
 Trie, m. soort van verschen abberdaan, m.
 Trié, p. et a. uitgelezen, uitgezocht, uitmuntend.
 Triennial, ale, a. driejarig.
 Triennialité, f. driejarige during van eenambt, f.
 Triennas, m. driejarig bestuur of bewind, n.
 Trier, v. a. witzoeken, uitkiezen, uitlezen, uitschieten.
 -sur le volet, fa. met veel zorg uitkiezen.
 Trigaud, aude, a. fa. bedriegelijk, schalkachtig.
 Trigauder, v. n. fa. bedriegen, oplichten, verschalken.
 Trigauderie, f. fa. bedriegerij, oplichting, verschalking, f.
 Triglyphe, m. T. driedubbel loofwerk aan de fries der zuil van de Duitfche bouworde, n. driespleet, f.
 Trigonométrie, f. T. driehoeksmeting, f.
 Trigonométrique, a. T. driehoekmeestkundig.
 Trigonométriquement, ad. driehoekmeestkundiglijk.
 Trilatéral, ale, a. T. driezijdig.
 Trillion, m. duizendmaal honderd duizend millioenen, n. pl. trillioen.
 Trimestre, m. tijd van drie maanden, m.
 Trin, Trine, a. m. T. derde, dat 120 graden of een derde van den dierenriem verwijderd is.
 -aspect, stand van twee sterren die 120 graden van elkander staan.
 Tringle, f. maatsok, m.; lijst rondom het verhemelte van een le-

- ledekant*; *gordijnroede*, *f.*; *hang*,
waaraan men het vleesch hangt, *m.*
 Tringler, *v. a. T.* met eene met
 kruit bestreken lijn slaan.
 Tringlettes, *f. pl. T.* *glaschijven*,
f. pl.; *glazamakers werktuig om*
het lood los te maken, *n.*
 Trinité, *f.* *driedélvheid*, *f.*
 Trinôme, *a. T.* *grootte*, welke uit
 drie leden of deelen bestaat, *f.*
 Trinquet, *m.* *klein vaartuig voor*
de haringvangst, *f.*
 Trinquentin, *m. T.* *hoogste boord*
eener galei, *n.*
 Triquer, *v. a. fa.* *zuipen*, *zwellen*.
 Trinquet, *m. T.* *fokkemast eener*
galei, *m.*
 Trinquetta, *m. T.* *derde zeil aan*
den voorsten mast eener galei, *n.*
 Triquette, *f. T.* *driehoekig zeil*,
n. lnl., *f.*
 Trio, *m. T.* *trio* (soort van mu-
 zijkstuk); *gezelschap van drie*
menschen, *drietal*, *n.*
 Triolet, *m.* *schimp- of minnedicht*
van acht regelen, waarin de
 eerste in den vierden en zeyen-
 den regel herhaald wordt, *n.*
 Triomphal, *ale, a.* tot eene zega-
 praal behoorend.
 Triomphalemt, *ad. (n. c.) in zega-*
praal, op eene zegepralende
 wijze.
 Triomphant, *ante, a.* *zegepralend*,
zegevierend.
 Triomphateur, *m.* *zegepralend over-*
winnaar, *m.*
 Triomphe, *m.* *zegepraal*, *zegevie-*
ring, *triumf*; *overwinning*, *zege*, *f.*
 Triomphe, *f. T.* *troef* (in het kaart-
 spel), *f.*; *soort van lanterlu-*
spel, *n.*
 Triompher, *v. n.* *zegepralen*, *zege-*
vieren, *triumferen*; *overwinnen*.
fig. zich verblijden, *wel in zijn*
schik zijn; *ergens wel in sla-*
gen; *zijnen roem ergens in*
stellen.
 Tripaille, *f.* *ingewand der dieren*, *n.*
 Tripartite, *a. f. p. u.* *in drie deelen*
verdeeld.
 Tripes, *f. pl.* *pens*, *f.* *gedarmte*, *n.*
-de velours, *trijp*, *n.*

- Trippe-madame, *f.* *huislook*, *w. maar-*
peper, *f.*
 Triperie, *f.* *pensmarkt*, *f.*
 Tripétale, *a. T.* *driebladig*.
 Tripette, *f. fa.* *ingewand van klein-*
vee of gevegelte, *n.*
 Triphthongue, *f.* *dricklank*, *m.*
 Tripier, *m.* *pensverkooper*, *m.*
oiseau-, *roofvogel*, die voor de
 jacht onbekwaam is, *m.*
 Tripière, *f.* *pensverkoopster*, *f.*
fig. fa. pensteef, *dikpens*, *f.*
couteau de-, *pensmes*, *n.*
fig. fa. man die goed en kwaad
van iemand spreekt, en die
 twee vijanden tegen elkander
 opstookt, *m.*
 Triple, *a.* *driedubbeld*.
à -étage, *fig. fa.* *volflagen*.
 Triple, *m.* *drie maal zoo veel*.
 Triplé, *ée, p. et a.* *driemaal ver-*
dubbeld.
 Triplement, *m.* *derde verhooging*
der schatting, *f.*
ad. op eene driedubbelds of drie-
voudige wijze.
 Tripler, *v. a.* *driemaal verdubbelen*
of verhoogen.
v. n. *driedubbeld worden*.
 Triplicité, *f.* *driedubbeldheid*, *f.*
T. drievoudigheid, *f.*
 Tripliquer, *v. n. T.* *op de tweede*
verweerschriften antwoorden.
 Triplices, *f. pl. T.* *derde antwoord*,
n. *of wederlegging van de twee-*
de verwering, *f.*
 Tripoli, *p. et a.* *met tripel-aarde*
schoon gemaakt.
 Tripolir, *v. a.* *met tripel-aarde*
schoon maken.
 Tripot, *m.* *kaatsbaan*, *f.*; *speel-*
huis; *v.*
 Tripotage, *m.* *morserij*, *f.* *vuil*
mengelmoes van verscheidene din-
gen, *n.*
 Tripoter, *v. a. et n.* *door elkander*
mengen, *morsen*, *knoosjen*.
fig. verwarren; *afspreken*, *over-*
eenkomen.
 Trips, *m.* *klein insect dat in de*
bloemen en in den boombast leeft, *n.*
 Trique, *f. fa.* *knuppel*, *m.*
 Trique-bale, *m. T.* *werktuig om*
 het

het geschut te vervoeren, *n.*
 Triquer, *v.* a. uitzoeken, uitschieten, in soorten verdeelen; onder elkander mengen.
 Triquet, *m.* zekere brits plank, waarmede men in de kaatsbaan speelt, *f.*
 Trifaieul, *m.* euse, *f.* overoudgrootvader, *m.* overoudgrootmoeder, *f.*
 Triflection, *f.* T. deeling in drie gelijke deelen, *f.*
 Trismégiste, *m.* T. kanonletter, *f.*
 Trisyllabe, *a.* *m.* drielettergreepig.
 Triste, *a.* treurig, bedroefd; moeilijk, zwaar; droevig, donkersa. verdrietig.
 Tristement, *a.* droeviglijk, treuriglijk.
 Tristesfe, *f.* droefheid, treurigheid, *f.*
 Tritbéisme, *m.* T. ketterij van de genen, die drie goden erkennen, *f.*
 Tritheïste, *m.* ketter, die drie goden erkent, *m.*
 Triton, *m.* triton, *m.* (zeegod).
 T. drieklank, *m.* (in de muziek).
 Triturable, *a.* dat verbrijzeld, tot poeijer of poeder kan gemaakt worden.
 Trituration, *f.* verbrijzeling, vermaling tot poeijer of poeder, *f.*
 Triturer, *v.* a. verbrijzelen, vermalen, klein slampen.
 Triviale, *a.* carrefour, driesprong, *m.*
 Trivial, *ale*, *a.* gemeen, slecht, laag, plat, triviaal.
 Trivialement, *ad.* op eene gemeene wijze, *plat*.
 Trivialité, *f.* het gemeene, platte oener uitdrukking, *n.*; alledaagsche, versletene zaak, *f.*
 Triumvir, *m.* drieman, *m.*
 Triumviral, *ale*, *a.* tot het driemanschap behoorend.
 Triumvirat, *m.* driemanschap; genootschap van drie vrienden, *n.*
 Troc, *m.* ruiling, verwisseling, *f.* -pour-, het eens year het andere.
 Trocar, *m.* instrument, waarmede men het bloed en water aftapt, *n.*
 Trochanter, *m.* T. (pron. Trocanter) dijhoensdraaijer, *m.* (bouwst.

uitsteeksel aan het dijbeen, alwaar vele spieren en pezen eindigen).
 Trôché, *m.* T. (pron. Trokéé) voetmaat in de Grieksche en Latijnsche dichtkunst, bestaande in eene lange en eene korte lettergreep, *f.* trochæus.
 Troches, *m.* pl. T. drek van herten enz. in den winter, *m.*
 Trochet, *m.* bos of tros vruchten, die op de boomen hangen, *m.*
 Trochile, *m.* T. holrond van eenen pilaar, *n.* dubbelde keel, *f.*
 Trochisques, *m.* pl. T. zeker apothekers kookje, *n.*
 Trochite, *f.* soort van jodensteen, *m.* (van gedaante als pilaartjes).
 Trochoïde, *f.* v. Cycloïde.
 Trochure, *f.* T. het gewigt van een hert, wanneer het zich in trossen of bossen op het hoofd verdeelt, *n.*
 Trochus, *m.* (pron. Trocus) soort van zee-slakhuisje, gekronkeld als eene schroef, *n.*
 Troène, *m.* keelkruid of mondhou, *n.*
 Troglodites, *m.* pl. holenbewoners, *m.* pl.
 Trogne, *f.* fa. hatelijk, verzopen gezigt, *n.* tromie, *f.*
 rouge-, rood, puistachtig gezigt, *n.*
 Trognon, *m.* koolstronk, *m.*; klokhuis, kernhuis (van appelen enz.), *n.*
 petit-, *fa.* klein, insengedrongen mensch, *m.*
 Trois, *a.* drie; derde.
 m. de drie.
 Troisième, *a.* derde.
 f. derde school, *f.*
 m. derde deel van een geheel, *n.*
 Troisièmeement, *ad.* ten derde, in de derde plaats.
 Trôler, *v.* a. *fa.* met zich slepen.
 v. *n.* *fa.* drentelen, heen en weder loopen.
 Trolle, *f.* T. het los maken der honden om het hert op te sporen, *n.*
 Troller, *v.* a. de honden los maken om het hert op te sporen.
 Trombe, *f.* T. waterhoos, *f.*

- Trompe, f. jagthorn, m. trompet, f.; ijzeren speeltrompje, n.; snuit van eenen olifant, m.
T. rond gewelf, n.
publier à son de-, met trompettengeschal afkondigen.
- Tromper, v. a. bedriegen, misleiden, ophigten.
se-, v. r. zich bedriegen, mistasten, eenen misslag hebben.
- Tromperie, f. bedrog, n. bedriegsrij, f.
- Trompeter, v. a. T. met trompettengeschal uitroepen of bekend maken.
fig. fa. uitbazuinen, ruchtbaar maken.
- Trompeteur, m. T. muscle-, wortelspier der maaltanden, f.
- Trompette, f. trompet, bazuin, f. emboucher ou entonner la-, fig. eenen hoogdraveuden toon aannemen.
déloger sans-, fig. fa. met eene stille trom verhuizen.
m. trompettar, m.
- Trompeur, euse, a. bedriegelijk.
m. bedrieger, ophigter, m.
- Trompillon, m. T. klein rond gewelf, n.
- Tronc, m. stam (van eenen boom); romp (van het ligchaam), m.; armbus, f.
- Tronche, f. T. blok, groot stuk omhewerkt hout, n.
- Tronchet, m. kuipers blok, daar men de duigen op hakt, n.
- Tronchon, m. soort van visch, m.
- Tronçon, m. splinter, m. afgebroken stuk, n.; moot (van visch), f.; het dikke end van een' paardestaart, n.
- Tronçonner, v. a. aan moeten snijden.
- Trône, m. troon, koninklijke zetel, m.
pl. hoogste magt, f.
- Tronière, f. T. schietgat eener batterij, n.
- Tronquer, v. a. verminken, afsnijden.
fig. door verminking vervalschen.
- Trop, ad. te, te veel, te zaar, te overvloedig.
par-, fa. te veel.
- Trope, m. T. het gebruik eener uitdrukking in een' figuurlijken zin, n.
- Trophée, m. zegestoeken, n.; zage, overwinning, f.
faire- de, fig. ergens op roemen of snoeven.
- Tropique, m. T. zonnekeerkring, m.
- Tropologique, a. T. verbloemd, oneigenlijk, leenspreukig, figuurlijk.
- Troquer, v. a. ruilen, verruilen.
se-, v. r. verruild worden.
- Troqueur, m. euse, f. ruiler, m. ruilster, f.
- Tros, m. draf, m. het draven, n. mener grand-, fa. braaf, lustig voortdrijven.
- Trottade, f. fa. kleine reizet op paard of in eenen wagen, f.
- Trotte, f. fa. weg, m. streek, f.
- Trotter, v. n. draven, op eenen draf loopen.
fa. veel loopen of draven.
fig. fa. vele wegen of gangen om iets maken.
- Trotteur, m. draver, draflooper, m.
- Trottin, m. fa. kleine lakei die de loodschappen doet, bijlooper, m.
- Trottoir, m. hoog voetpad, n.
être sur le-, fig. fa. op de baan zijn; knwbaar zijn.
- Trou, m. gat, n. opening, f.; gat, hol, n.
boire comme un-, fa. sterk zui-
pen, zwelgen.
ne voir que par le- d'une bouteille, fa. geene kennis van zaken hebben.
mettre la pièce auprès du-, het middel aan de onregte plaats aanbrengen.
faire un- à la lune, met de naar-
der-zou vertrekken.
- Troubadour, m. weleer een dichter in Provence, m.
- Trouble, a. onklaar, drabbig, treebsl.
m. onrust, wanorde, verwar-
ring, oneenigheid, f.
T. beroerte, f.
- Trouble, f. soort van vischnet, n.
pl. onlusten, m. pl.
- Trouble ou Truble, f. werpnet, n.

Trouble-eau, m. *vischers pols-flok*, m.
 Trouble-fête, m. fa. *vreugdeffoorder*, onrustig mensch, m.
 Troubler, v. a. *beroeren*, onklaar of *drabbig maken*.
 fig. *storen*, *ontrusten*, *verwarring sichten*.
 fe-, v. r. *onklaar of drabbig worden*; *betrekken*, *donker worden*; *zich verwarren*; *van zijn stuk raken*, *blijven steken*.
 Troué, ée, a. *doorboord*, *met gaten*.
 Trouée, f. *wijde opening in eene hegge of in een bosch*, f.
 Trouer, v. a. *doorboren*, *een gat in maken*.
 Trou-madame, m. *zeker spel met kleine balletjes*, n.
 Troupe, f. *hoop*, m. *bende*, f. *troep*, m.
 pl. *troepen*, m. pl. *krijgsvolk*, n.
 par-ou en-, ad. *met hoopen*, *met troepen*.
 Troupeau, m. *kudde*, f. *vee*, n.
 fig. *kudde*, f.
 Trouse, f. *pak*, n. *bondel of bundel*; *barbiërs koker*, m.
 en-, *achter op het paard*.
 Trousé, p. et a. fa. *bien-*, *wel uitgedoscht*.
 Trousfes, pl. *broek van eenen staatsjonker of pagie*, f.
 être aux-de q. fa. *iemand vervolgen*, *op de hielen zitten*.
 Trouseau, m. *bos*; *bondel of bundel*, m.; *uitzet (van eene dochter)*, n.
 Trouse-galant, m. *darmkronkel*, m. *galziekte*, f.
 Trouse-queue, m. T. *staatriem van een paard*, m.
 Trouse-quin, m. *achterste boog van eenen zadelboom*, m.
 Trouser, v. a. *opfchorten*, *opheuren*, *opligten*, *optrekken*, *opsteken*, *ophouden*.
 fig. *spoedig afdoen*, *wegnemen*, *wegrukken*.
 -bagage, fa. *de vlugt nemen*, *zijne biezen pakken*.

-q. en malle, fa. *ismand oplikten*, *weghalen*.
 fe-, v. r. *het kleed opnemen*, *opfchorten of opspelden*.
 Troussé, m. *omslag*, m. *vrouw*, f.
 Trouvaille, f. fa. *vond*, m.
 Trouvé, ée, p. et a. *gevonden*, *beyonden*.
 enfant-, *vondeling*, m.
 Trouver, v. a. *vinden*, *ontmoeten*, *aantreffen*; *uitvinden*, *verzinnen*; *beyinden*; *meenen*, *oordeelen*, *achten*.
 aller-q. *naar iemand toe gaan*.
 -bon, *goedvinden*, *goedkeuren*.
 -mauvais, *afkeuren*, *verwerpen*; *kwalijk nemen*.
 fe-, v. r. *malkander vinden of ontmoeten*; *zich beyinden*.
 -mal, *zich kwalijk bevinden*, *niet wel zijn*.
 it se trouve que, *het blijkt dat*.
 Trouverre, Trouveur, m. *benaming der oudste Fransche dichters*, f.
 Truand, m. ande. f. fa. p. u. *landlooper*, *bedelaar*, m. *landloopster*, *bedelaarster*, f.
 Truandaille, f. fa. p. u. *hoop bedelaars*, m.
 Truander, v. n. fa. p. u. *bedelen*, *schoonijzen*.
 Truau, m. *zeker vischers net*, n.; *maat van anderhalf schepel*, f.
 Truble, f. *werpnet*, n.
 Truc, m. T. *soort van biljardtafel*, f.
 Trucheman, m. *tolk*, *vertolker*, m.
 Trucher, v. n. fa. *bedelen*, *schoonijzen*.
 Trucheur, m. euse, f. fa. *bedelaar*, *schoonijzer*, m. *bedelaarster*, *schoonijster*, f.
 Truelle, fa. *troffel*, m.
 aimer la-, *veel houden van hounen*.
 -brétée, T. *getande troffel*, m.
 Truillée, a. *troffel vol*.
 Truffe, f. *soort van aardnoot van een' zeer lekkeren smaak*, m.
 Truie, f. *zeug of zog*, f.
 fa. *morst*; *vrouwspersoon*, n.
 Truite, f. *forelle (zekere visch)*, f.
 -saumonée, *zalmforelle*, f.
 Truité, ée, a. *met roode vlekken*.
 Trumeau, m. *osfe- of kooijsehnkel*; *daw of muur tuschen twee vensters*; *penant spiegel*, m.

Trusquin, m. T. ritshout om de plaats te teekenen, waar men de yoren of voegen in het hout wil maken, n.

Tu, pr. gij.

Tuable, a. fa. dat of die den dood verdient.

Tuage, m. T. het slaan of slagten van een varken; slagtgeld, n.

Tuant, ante, a. fa. zeer zwaar, zeer moeilijk; onverdragelijk.

Tu autem, m. fa. wezenlijk punt, n. kuoop, m.

Tube, m. T. pijp, f.

Tuberaire, f. soort van plant, f.

Tubercule, m. T. kleine knobbel, m.

Tubéreuse, f. tuberos, f.

Tubéreux, euse, a. T. knobbelig, vol knobbels.

Tubérosité, f. bultachtigheid, uitzetting van eenig deel des lichaams, f.

Tabulé, ée, a. T. met eene pijp voorzien.

Tudesque, a. oud hoogduitsch.

Tue-chien, m. v. Colchique.

Tue-mouches, m. vliegenklap, m.

Tuer, v. a. dooden, dood slaan, ombrengen; slagten; nedervellen; bederven, in den grond helpen. -le temps, den tijd met beuzelingen doorbrengen.

fe-, v. r. zich zelve ombrengen of van 't leven berooven. fig. zich kwellen, zich afmatten. -de ou à, zich veel moeite geven om te slagen.

Tuerie, f. fa. slagting, f. bloedbad, n.; slagting (van beesten); slagplaats, f.

Tue-tête, à-, ad. uit al zijne magt.

Tue-vents, m. pl. lootsen waarin de steenhouwers en zagers werken, f. pl.

Tueur, m. varkens-slager of slagter, m.

-de gens, fa. zwetser, snorker, m.

Tuf, Tuffeau, m. tuffsteen, m. tuffaarde, f.

fig. rencontrer le-, vinden dat iemand zeer oppervlakkig is.

Tuffier, ière, a. van den aard van tuffsteen.

Tuge, Tuque, f. T. uitgespannen zeil over vier stijlen op het half verdek van het schip voor de zon en den regen, n.

Tuilage, m. het strijken van het laken, n.

Tuile, f. dakpan, f.

T. Strijkbord der lakenbereiders, n.

Tuileau, m. stuk van eene gebroekene dakpan, n.

Tuilé, ée, a. coquille-, zekere zeeslek, met eene naar dakpannen gelijkende schelp, f.

Tuiler, v. a. T. het laken strijken.

Tuilerie, f. pannebakkerij, f.

Tuileries, pl. keizerlijk paleis te Parijs, n.

Tuüier, m. pannbakker, m.

Tulipe, f. tulip, f. (zekere bloem).

Tulipier, m. tulpenboom, m.

Tumefaction, f. zwelling, opzwellling, f.

Tumérier, v. a. doen zwellen.

Tumeur, f. gezwel, n. opzwellling der huid, f.

Tumulte, m. oproer, ophoop, n. opschudding, f. tumult. en-, ad. in wanorde.

Tumultuaire, a. oproerig, met oproer of gedrang.

Tumultuairement, ad. met gedrang, in wanorde.

Tumultueusement, ad. op eene oproerige wijze; met gedrang.

Tumultueux, euse, a. oproerig, onstuimig.

esprit-, oproerige geest, heet-hoofd, m.

Tungstène, m. T. pleistersteen, m.

Tunicelle, f. wit kleedje der kloostergeestelijken; vliesje, n.

Tuniqué, f. onderkleed (der geestelijken), n.

T. vlies, n.

Tunstate, m. T. n. c. zwaarsteenzuur, n.

Tunstique, a. T. n. c. acide-, van zwaarsteenzuur afkomstig.

Tuorbe, Téorbe, zeker gesnaard speeltuig, n. teorbe.

Turban, m. tulband, m. (hoofddeksel der Turken).

pl. zeker gestreeps katoenen lijnwaad, f.

Tur-

- Turbe, f. *hoop*, m. *menigte*, *verzameling*, f.
- Turbine, f. *afgesloten zingkoor in een klooster*, n.
- Turbiné, ée, a. T. *kegelvormig*.
- Turbinité, f. *kegelvormige schelp*, f.
- Turbith, m. *turbith* (soort van wortel), n.
- Turbot, m. *tarbot*, f.
- Turbotin, m. *kleine tarbot*, f.
- Turbullement, ad. *onrustiglijk*, met *gewoel*.
- Turbulence, f. *onstuimigheid*, f. *gewoel*, n.
- Turbulent, ente, a. *onrustig*, *wild en woest*.
- Turc, m. *turk*, m.; *turksche taal*, f. fig. *onbarmhartig mensch*, m. traïter de à more, met de uiterste strengheid behandelen.
- Turc, Turque, a. *turksch*.
le grand-, de *turksche Keizer of Sultan*, m.
à la Turquie, ad. *op zijn turksch*, *onbarmhartig*.
- Turcie, f. *steendam*, m.
- Turcor, m. *zekere irekvoegel*, m.
- Turelure, f. fa. *c'est toujours la même*, het is altijd dezelfde deun.
- Turiféraire, v. *Thuriféraire*.
- Turlupin, m. *lompe gek*, *malle potfemaker*, m.
- Turlupinade, f. *malle of lompe boersterij*, f.
- Turlupiner, v. n. *ep eene malle of lompe wijze boerten*.
v. a. q. *iemand bespotten of belagchen*.
- Turlus, m. *soort van gemeenen leeuwerik of leeuwrik*, m.
- Turluter, v. n. *zingen als zoodanige leeuwerik of leeuwrik*.
- Turneps ou chou de Iaponie, m. *soort van koolgewas*, n.
- Turpitude, f. *schandelijkheid*, *schande*, *oneer*, f.
- Turpos, m. T. *zeven of acht voets lange balk aan eenen voorseven*, m.
- Turquet, m. *turksch hondje*; *soort van turksch koren*, n.
- Turquette, f. *breukkruid*, n.
- Turquin, a. *bleu*. *donkerblauw*.
- Turquoise, f. *turkoois*, m.
- Tutée, f. *soort van kruid*, n.
- Tusilage, m. *koefblad*, n. (*zekere plant*).
- Tutelaire, a. *befchermend*, *behoedend*, *bewarend*.
- Tutelle, f. *voogdij*, *voogdijschap*, f. T. *wapen achter een schip*, n. être en- ou hors de-, *onder voogden staan of meerderjarig zijn*.
- Tuteur, m. *voogd*, m.
-honoraire, *naamvoogd*, *toezien-de voogd*, m.
-onéraire, *gelastigde voogd*, m. pl. *palen die men bij boompjes zet*, m. pl.
- Tutie, f. v. *Spode*.
- Tutoiement, m. *gemeenzame wijze van spreken met jy en jou enz*.
- Tutoyer, v. a. *ep zoodanige wijze met iemand spreken*.
- Tutrice, f. *voogdes*, f.
- Tuyau, m. *pijp of buis*, f.
- Tuyère, f. T. *pijp eens smids blaasbals of blaasbalks*, f.
- Tympan, m. T. *trommelylies* (van het oor), n.; *timpan der drukkers*, m.; *treedwiel*; *scheper*; *ronfjel* (in een *murwerk*), n.
- Tympaniste, v. a. q. *iemand openlijk uitschelden*, *uitsjouwen of uitkrijten*.
- Tympanite, f. T. *trommelzucht*, *opzwellung van den buik met wind*, f.
- Tympanon, m. *hakbord*, n.
- Type, m. *voorbeeld*; *tegenbeeld*, n.; *zinnebeeldige figuur*, f. T. *letter*, f.
- Typique, a. *verbeeldend*, *zinnebeeldig*, *figuurlijk*.
- Typographe, m. *boekdrukker*, m.
- Typographie, f. *drukkunst*, *boekdrukkerij*, f.
- Typographique, a. *drukkunstig*, *typographisch*.
- Typométrique, a. m. *Part*-, *kunst om landkaarten te drukken*, f.
- Tyran, m. *dwingeland*, *geweldenaar*, *tiran*; *wreeddaard*, m.
- Tyranneau, m. n. c. *kleine dwingeland of tiran*, m.
- Tyrannicide, m. *tirannenmoord*; *tirannenmoorder*, m.
- Tyrannie, f. *dwingelandij*, *geweldenaarij*; *wreedheid*, f.
- Ty-

Tyrannique, a. gewelddadig, tiran-
nisch, wreed.

Tyranniquement, ad. gewelddadig-
lijk, wreedelijk.

Tyranniser, v. a. et n. dwingelandij
oefenen of gebruiken, geweld ple-
gen; wreedelijk handelen, tiran-
niseren.

U.

U, m. U, twintigste letter van
het alphabet, f.

Ubiquiste, m. T. dokter in de Theo-
logie te Parijs, die aan geen
bijzonder Collegie verbonden was,
Ubiquist, m.

Ukase, m. ukase, f. (Rusfisch be-
velschrift).

Ulan, m. ulaan, m.

Ulcération, f. verzwering, f.

Ulcère, m. zweer, etterwonde, f.

Ulcéré, p. et a. vergramd, ver-
stoord, kwaad, verbitterd.

Ulcérer, v. a. eene zweer of zwo-
ring veroorzaken.

fig. tergen; haat inboezemen,
verbitteren.

Ultrérieur, eure, a. aan geene zijde
gelegen; verder, dat volgt.

Ultimatum, m. T. uiterste voorwaar-
de, f. ultimatum.

Ultramontain, aine, a. aan geene
zijde van het Alpische gebergte
woonachtig.

Ultra-révolutionnaire, a. n. c. over-
drevene aanhanger der Revolu-
tie, n.

Umbilic, v. Ombilic.

Umble, m. voren, voorm, m. (zde-
kere visch).

Umbre, m. soort van zevisch, m.

Un, une, a. een, m. eene, f.
tout-, even eens, het zelfde.

Un à un, een voor een.

PUn l'autre, &c. v. Autre.

donner d'une, fa. eene pots spelen.

Unanime, a. gelijk, eenparig, una-
niem.

Unanimement, ad. gelijkelijk, een-
pariglijk.

Unanimité, f. eenparigheid, een-
moedigheid, f.

Uni, ic, p. et a. vereenigd; gelijk,
effen; vlak; eenvoudig.

Uni, ad. gelijk, effen.

à l'-, ad. gelijk, waterpas.

Unième, a. een (met de getallen
van 20, 30 enz.)

Unièment, vingt et- &c., ad. een
en en twintigste enz.

Uniflore, a. n. c. eenbloemig.

Uniforme, a. gelijkvormig, over-
eenkomstig, eenparig.

m. montring, f. regiments-
kleed, n. uniform.

Uniformément, ad. met gelijkvor-
migheid, eenpariglijk, eenstem-
miglijk.

Uniformer, v. a. n. c. overeenstem-
mend maken.

Uniformité, f. gelijkheid, gelijk-
vormigheid, f.

Uniment, ad. gelijk, effen; eenvou-
diglijk, op eene eenvoudige wijze.

Union, f. vereeniging, f.

fig. eenigheid, eendragt, f.

T. het geheel van eenpaard, n.

Unique, a. eenig, eenigst.

Uniquement, ad. eeniglijk, bijzon-
derlijk, alleenlijk.

Unir, v. a. vereenigen; effenen,
glad maken, gelijk schaven,
slachten.

s'-, v. r. zich vereenigen, zich
door vriendschap of belang

verbinden.

Unison, m. T. zamenluiding, f.
medeklank, m.

à l'-de, fig. fa. overeenstem-
mend, eengezind.

Unité, f. eenheid, f.

Unitif, ive, a. T. vereenigend.

Univalve, a. T. eenschalig.

Univalves, m. pl. eenschalige die-
ren, n. pl.

Univers, m. wereld, f. geheel-
al, n.

Universalité, f. algemeenschap, f. het
geheel, n.

Univerfel, elle, a. algemeen, uni-
verfeel.

Univerfel, m. Univerfaux, pl. T.
wat aan ieder bijzonder ding
van eenen aard geween is, n.;
algemeene oproeping des Konings
van

van Polen tot eenen rijksdag, f.
Univerfement, ad. algemeenlijk,
in 't algemeen.

Univerfite, f. hooge fchool, univer-
fiteit, f. akademie.

Univocation, f. T. enkelzinnigheid,
éénzinnigheid, f.

Univoque, a. T. eenzinnig, eendui-
dig; eensluidend. eenftemmig.

Ura, m. zekere zoekreeft, m.

Uranie, f. Urania, eene der negen
zanggodinnen, kuische Venus, f.

Uranographie, f. T. hemelbefchrij-
ving, f.

Uranométrie, f. T. hemelmeeskun-
de, f.

Uranoscope, m. foort van zeevifch,
m. uranoscopus.

Urbanité, f. gewanierdheid, be-
leefdheid, hoffelijkheid, wello-
vendheid, f.

Ure, m. buffel, m.

Urebec, m. foort van bladke-
ver, m.

Uretère, m. T. pisgang, m.

Urètre, m. T. waterpijp, water-
pees, f. pisloider, m.

Urgence, f. n. c. dringende, hooge
nood, m.

Urgent, ente, a. dringend, hoogs-
noodig.

Urinal, m. pisglas, n.

Urinateur, m. duiker, m.

Urine, f. pis, f. water, n.

Uriner, v. n. piften, wateren, wa-
ter liden.

Urineux, eufe, a. dat naar pis
fmaakt.

Urne, f. aschkruik (waarin de ou-
den de asch hunner dooden be-
waarden), f. vaas die de gedaan-
te eener urne heeft, f.

Urocère, m. foort van infekt met
eenen hoorn aan den ftaart, n.

Urfon, m. foort van ftekelyarken, n.

Us, m. pl. -et coutumes, gebruiken,
n. pl. gewoonten, f. pl.

Ufage, m. gebruik, n. gewoonte,
f.; nut, n. vrucht, f.

T. regt om in een bosch zoo
veel brandhout te kappen, als
men van nooden heeft, regt
van te weiden, n.

mettre en-, in gebruik bren-
gen.

pl. gbedeboeken, kerkboeken,
n. pl.

Ufager, m. T. die het regt heeft
om uit een bosch zijn brandhout
te halen, en vee in de gemeene
weilanden te doen weiden, m.

Ufance, f. T. tijd van eene maand
na welken een wifelbrief moet
betaald worden, m. ufo.

Ufant, ante, a. T. genietend.

Ufe, p. et a. gefleten, verfleten;
verzwakt.

Ufer, v. n. -de, gebruiken, zich
van bedienen.

en-, omgaan, behandelen, zich
gedragen.

s-, v. r. verlijten, lijten.

fig. afnemen, verzwakken, zij-
ne kracht verliezen.

v. a. verlijten, afflijten; ftop
maken.

Ufer, m. lijting, f.

être bon à l-, bij de verkeering
winnen.

Ufine, f. T. hamer-ijzerwerk, n.

Ufité, ée, a. gebruikelijk, geüf-
teerd.

Usnée, f. eiken mos, n.

Usquebac, m. faffraan-brande-
wijn, m.

Ustentile, m. huisgereedfchap, keu-
kengereedfchap, n.

T. al wat een burger of een
boer gehouden is aan den fol-
daat, die in zijn huis ligt, te
verfchaffen.

Ustion, f. T. branding, inbram-
ding, fchroeiing, f.

Ufucapion, v. Prescription.

Ufuel, elle, a. T. gebruikelijk, ge-
woonlijk (van planten en woorden).

Ufuftructuaire, a. dat niet meer dan
het vruchtgebruik geeft.

Ufufruit, m. vruchtgebruik, vrucht-
genot, n.

Ufuftructier, m. ière, f. vruchtge-
bruiker, vruchttrekker, m. vrucht-
gebruikffer, vruchttrekffer, f.

Ufuraire, a. wookerachtig.

Ufurairement, ad. op eene wooker-
achtige wijze.

- Ufure, f. *woeker*, m.; *lijding door een lang gebruik*, f.
 Ufurier, m. ière, f. *woekeraar*, m. *woekeraarfter*, f.
 Ufurpateur, m. trice, f. *onregtmattige bezitter*, m. of *bezitfter*, f.
 Ufurpation, f. *onregtmattige bezitting*, *onbehoorlijke aanmatiging*, f.
 Ufurper, v. a. zich *aanmatigen*, *onregtvaardiglijk bemagtigen*.
 Ut, m. T. *ut* (*eerfte noot in de zangkunſt*), f.
 Utenſile, v. Uſtenſile.
 Uterin, ine, a. *uit ééne moeder geboren*, van *moeders kant*.
 frères-, *halve broeders*, m. pl.
 ſœurs-, *halve zusters*, f. pl.
 fureur utérine, *onkuiſche zucht (der vrouwen)*, m.
 Utile, a. *nuttig*, *voordeelig*, *dienſtig*, *goed*.
 m. *nut*, *voordeel*, n. *nuttigheid*, f.
 Utilement, ad. *nuttiglijk*, *voordeeliglijk*, *dienſtiglijk*.
 Utilifation, f. n. c. *gebruikmaking*, f.
 Utilifer, v. a. n. c. *gebruik maken*, *ten nutte doen verſtrekken*.
 Utilité, f. *nut*, *voordeel*, n. *nuttigheid*, f.
 Uvée, f. T. *het derde ooglyes*, n.
 Uzifur, m. T. *gemaakt vermiljoen*, m.

V.

- Va, i. *mijnenhalve!* *het zij zool!*
 T. *sept et le- ou quinze et le-*, *de inleg en nog 7 of 15 maal zool veel*, m.
 Vacance, f. *tijd*, *dat een kerkelijk ambt open ſtaat*, *ledigſtand*, m. pl. *viartijd*, *ſtilſtand der letteroefeningen*, m. *vacantie*; *ſtilſtand van het regt*, *tijd dat men niet pleit*, m.
 Vacant, ante, a. *ledig*, *openſtaande*, *onbegeven*, vacant.
 Vacarme, m. *geraas*, *getier*, *geweld*, *geracht*, n.

- Vacation, f. *beroep*, n. *nering*, *handtering*, f. *handwerk*, *ambacht*, n.
 pl. *daggelden*, n. pl.; *vacantie (der regtbanken)*, f.
 Vaccine, f. n. c. T. *koepokken*, f. pl.
 Vacciner, v. a. n. c. T. *de koepokken inenten*.
 Vache, f. *koes*; *koeshuid*, f. *koelêdr*, n.
 poil de-, *koſhaar*, n.
 manger de la- enragée, fa. *kommer en gebrek lijdend*.
 plancher des vaches, fa. *de grond daar men op gaat*, m. *het land*, n. *de aarde*, f.
 à lait, fig. fa. *melkkoes*, f. (*van iemand ſprekende*, *daar men voordeel van trekt*).
 Vacher, m. *koesherder*, *koedrijver*, m.
 fig. *ſakinkel*, *onbeſchoft mensch*, m.
 Vachère, f. *koedrijffer*, *oppaſter van de koeijen*, f.
 Vacherie, f. *koefſtal*, m.; *morferij*, *plasferij*, f.
 Vacillant, ante, a. *waggelend*, *wankelend*, *onvaſt*, *bewegend*.
 Vacillation, f. *waggeling*, *ſchudding*, f.
 fig. *beſluiteloosheid*, *onbeſſendigheid*, *wankeling*, *onzekerheid*, f.
 Vaciller, v. n. *waggelen*, *wankelen*, *onvaſt zijn*.
 fig. *in twiſfel ſtaan*, *onzeker*, *beſluiteloos zijn*.
 Vacuité, f. T. *ledigheid*, f. *ledigſtand*, m.
 Vade, f. *inleg (in het ſpel)*, m.
 fig. *fa. aandeel*, n.
 Vademanque, f. T. *vermindering van kapitaal*, f.
 Vade-mécum, m. fa. *handboekje*, enz. *dat men gemeenlijk bij zich draagt*, n.
 Vadrouille, f. T. *zwabber*, m. *ſcheepsdweil*, f.
 Vagabond, onde, a. *omdwalend*, *omzwerwend*.
 m. f. *landlooper*, m. *landlooperſter*, f.
 M m m

Vagabondage, m. leefwijze eens
landloopers, f.

Vagabonder, v. n. fa. omzwervem,
ondwalen.

Vagin, m. T. schede der lijfmoeder, f.

Vaginal, ale, a. T. tot de schede
der lijfmoeder behoerend.

Vagisfement, m. geschrei van eerst-
geborene kinderen, n.

Vague, f. baar, golf van de zee, f.
m. poët. de ruimte van de
lucht, f.

Vague, a. wijdloopig, zonder be-
paalde grenzen.

fig. los, onvast, onzeker, onbepaald.
terres vagues, woeste, onbebouw-
de landen, n. pl.

Vaguement, ad. onbepaaldelijk.

Vague-mestre, m. wagenmeester bij
een leger, m.

Vaguer, v. n. p. u. zwervem, doelen.

Vaidasfe, v. Védasfe.

Vaigrier, v. a. T. een schip van
binnen bekleeden.

Vaigres, f. pl. T. wagers, wagerin-
gen, de voering of binnenplank-
ken van een schip, f. pl.

Vaillamment, ad. dapperlijk, moe-
diglijk.

Vaillance, f. dapperheid, kloekmoe-
digheid, f.

Vaillant, ante, a. kloek; moedig,
dapper.

m. vermogen, n. rijkdom, m.
baar geld, n.

Vain, aine, a. ijdel, nietig; on-
nut, vergeefsch; grootsch, ver-
waand, vol inbeelding; zoel,
smoorhees.

terres vaines, dorre landen, n. pl.
en-, ad. ijdelijk, te vergeefs.

prendre le nom de Dieu en-,
Gods naam ijdelijk gebruiken.

*Vaincre, v. a. overwinnen, bema-
gigen, te onder brengen; over-
treffen.

fig. zich zelven overwinnen,
zijns driftes te boven komen.

se laisser à, zich laten overha-
len tot.

Veincu, m. verweeuene, overwen-
ene, m.

Vainement, ad. onnuttelijk, te ver-
geefs.

Vainqueur, m. overwinnaar, ver-
winnaar, m.

Vair, m. T. zilveren klok op een
blaauw veld, f.

Vaire, ée, a. T. daar klokken in
staan, bezet met eens voeding
van blaauw en zilver.

Vaire, m. soort van gewas, dat aan
de rotsen groeit, en daar de
eesters zich aan hechten, n.

Vairon, a. m. T. glasoogig (voor-
namelijk van paarden sprekende).

Vaisseau, m. vat (in 't algemeen);
schip, vaartuig; grootgebouw, m.

Vaistelle, f. vaatwerk, n.

-monée, gefoldeerd vaatwerk
als zout- en suikervaten enz., n.

-plate, ongefoldeerd vaatwerk
als borden, schotels, enz.

Val, m. p. u. dal, n. valei, f.
par monts et par vaux, over ber-
gen en dalen.

Valable, a. goed, sterk, krachtig,
bondig, aannemelijk; behoorlijk,
deugdelijk, wettig, geldig.

Valablement, ad. deugdelijk, gereg-
telijk.

Valant, a. gelderd, waard.

Valériane, f. flax joriskruid, speer-
kruid, n. valeriana, f.

Valet, m. knecht, dienstbode, m.
pl. bedienden, m. pl.

T. gewigt aan eens deen, n. g
klemhaak der schrijnwerkers,
m.; steunplankje daar een
staande spiegel tegen vast, n.;
prop van het kabouteren, m.

-de chambre, kamerdienaar, m.

-de pied, lakkei, heerenknecht, m.

-à louer, huurbadiende, huur-
knecht, m.

-de carreau, de pique &c. rust-
ten-schoppenboor, m.

-de carreau, fig. verachtelijke of
gemene kerel, m.

ame de-, visser, stikboonier, m.

faire le bon-, visjen, honig om
den mond smeren, stikboonier.

Valetage, m. fa. knechtelijke staat,
m. dienstbaarheid, f.

Valetaille, f. fa. knachter, m. pl. Va-

Valet-à-patin, m. T. *heelmeesters*
werktuig om de afgesnodene va-
ten te vatten, n.
 Valeter, v. n. *oogdiemen, den ge-*
dienstigen spelen om een plas-
danke te behalen.
 Valétudinaire, a. *ziekelyk, onpas-*
selyk.
 Valeur, f. *waarde, waardij; dap-*
perheid, f. moed, m.
 en-, in *waarde.*
 -des termes, *eigenlyke zin der*
woorden, m.
 la- de, fa. *gedurende; de waar-*
de van.
 Valeureusement, ad. *dapperlyk,*
kloekmoediglyk.
 Valeureux, euse, a. *moedig, dapper.*
 Validation, f. *bekrachtiging, f.*
 Valide, a. *krachtig, deugdig, gel-*
dig, valide.
 mendlant-, *sterke en gezonde*
bedelaar, m.
 Validement, ad. *wettiglyk, op eene*
wettige wyze.
 Valider, v. a. *wettig maken, doen*
gelden.
 Validité, f. *kracht, behoerlykheid,*
deugdellykheid. validiteit, f.
 Valise, f. *reiskoffer, m. valies, m.*
 Vallée, f. *dal, n. valsi, f.*
 Vallon, m. *klein dal, n. laagte, f.*
 *Valoir, v. n. *gelden, komen te*
staan, waard zijn; dengen, er-
gens toe goed zijn; opbrongen;
verschaffen.
 T. op *afslag.*
 ne- rien, *wies dengen, nergens*
goed voor zijn.
 -mieux, *beter zijn, beter te*
pas komen.
 faire-, *geldig maken; beffuren.*
 se faire-, *zich doen gelden, zich*
in achtig of aanzien bron-
gen.
 chacun vaut son prix, *ieder krijgt*
dat hij waard is.
 vaille que vaille, fa. *het ga hoe*
het wil!
 tout coup vaille, *het ga hoe het*
ga! luk of raak.
 autant vaut, *het is even zoo goed*
als of...

Valve, f. T. *la plus-, overwaerde, f.*
 Valve, f. *schelp der stekken of mos-*
selen, f.
 Valvulaire, a. T. *klaplyezig.*
 Valvule, f. T. *klapvlies, klapje, n.*
 Vampire, m. *bloedzuiger, m.*
 Van, m. *wan om het koraal mede te*
wannen, f.
 Vandoise, f. *kalfsoog (soort van ri-*
viervisch), m.
 Vanille, f. *banille, f.*
 Vanité, f. *ijdelheid, nietigheid;*
ijdelheid, hovaardij, verwaand-
heid, opgeblazenheid, f.
 titer- de, *ergens trossch op zijn.*
 fans-, ad. *zonder verwaandheid.*
 Vaniteux, euse, a. fa. *verwaand,*
hoogmoedig.
 Vanne, f. T. *schuifdeur of valdeur*
van eene sluis, f. verlaat, n.
 Vannceau, m. *kievit, m.*
 pl. T. *slagveren der roofvogels,*
f. pl.
 Vanner, v. a. *wannen, koraal wan-*
nen.
 Vannerie, f. *mandemakers-werk, n.;*
mandemakerij, f.
 Vannette, f. *wanmandje of korffje*
om haver te wannen, n.
 Vanneur, m. *wanner, koraalwan-*
ner, m.
 Vannier, m. *mandemaker, koraal-*
maker, m.
 Vantail, m. *blad, n. of vleugel*
eener dubbeld- of vromdeur, m.
 Vantard, m. fa. *pogcher, grootspre-*
ker, m.
 Vantaux, m. pl. *vensterliken, n. pl.*
 Vanter, v. a. *verheffen, veel prij-*
zen, hoog opvijzelen.
 se-, v. r. *pogehen, snoeven, zich*
beroemen, zich zelve prijzen.
 Vanterie, f. *pogching, snoeying,*
grootspraak, zwatzertij, f.
 Vanteur, m. fa. *pogcher, snoever,*
grootspreker, m.
 Vantiller, v. n. T. *het water af-*
dammen, met planken afstus-
ten.
 Vapeur, f. *damp, wasem, m.*
 pl. *dampen, die naar de herse-*
nen stijgen; winden, m. pl.;
opstijgingen der lijfmoeder, f.
 M n m 2 *pl.*

pl.; zwaarmoedige toevallen,
n. pl.
bain de-, T. dampbad, n.
Vaporation, f. damping, uitwasfe-
ming, f.
Vaporeux, euse, a. dampig, vol-
dampen; winderig.
Vaquer, v. n. open zijn, open staan;
ledig staan; rusttijd hebben.
-à, bezig zijn, onledig zijn
met...
Varaigne, f. T. soort van opening
om het zeewater in eenen zoutplas
te laten, f.
Varander, v. a. T. haring droogen.
Varangue, f. T. buikstuk, n. leg-
ger, m. vloerhout (van een
schip), n.
Vare, f. spaansche el of elle, f.
Varech, Varec, m. uitwerpsel der
zee; verongelukt schip, wrak;
zeewier, n.
droit de-, strandrecht, n.
Varenne, f. jaagland, n. waran-
de, f.
Variabilité, f. n. c. veranderlijk-
heid, ongestadigheid, f.
Variable, a. veranderlijk, ongesta-
dig, onbestendig, variabel.
Variant, ante, a. veranderlijk (al-
leen van menschen sprekende).
Variantes, f. pl. verschillende ver-
klaringen van eenen tekst, f. pl.
Variation, f. verandering, verwis-
seling, ongestadigheid, variatie, f.
Varice, f. T. kramp-ader, f.
Varicocèle, m. T. aderbreuk, f.
Varié, p. et a. onderscheiden, ver-
scheiden, geschakeerd, gevarieerd.
Varier, v. a. veranderen, afwis-
selen, verscheiden maken, variëren.
T. afwijken, geene streek hou-
den.
v. n. van gevoelen veranderen,
onstandvastig zijn.
Variété, f. verandering, verschei-
denheid, f. verschil, n.
Variqueux, euse, a. aderspattig.
Varlet, m. (in vroegere tijden)
schildknaap, m.
Vaslope, f. T. handschaaf, f.
Vasculaire, vasculeux, euse, a. T.
dat vele vaten of aderen heeft.

Vase, m. vat, n.
T. vaas, f.
pauvre-, fa. man die tot niets
deugt, m.
Vase, f. slijk, slijk, n. modder, m.
Vaseux, euse, a. slijkachtig, mod-
derig.
Vasfal, m. ale, f. leenman, vasfaal,
m. leenvrouw, f.
Vasfelage, m. leenmanschap, n.;
leenpligt, m. leenrecht, n.
Vaste, a. groot, wijd, ruim.
Vatican, m. vatikaan, pauselijk pa-
leis, n.
fig. pauselijk hof, n.
Va-tout, m. T. gansche inleg in het
spel, m.
à Vau-de-route, ad. als hals over kop.
Vaudeville, m. straatliedje, volks-
liedje, n. vaudeville; soort van
vrolijk toneelspek, n.
à Vau-leau, ad. met den stroom af.
fig. fa. aller à-, mislukken, te
niet loopen.
Vaurien, m. deugniet, schelm,
schurk, guit, m.
Vautour, m. gier, m.
fig. schraapzuchtig mensch, m.
Vautrais, m. T. zwarte wild-jagt, f.
Vautrer, v. n. T. op wilde zwijnen
jagen.
fe-, v. r. zich wentelen.
Vayvode, m. waijvode, m.
Veau, m. kalf; kalfsvet, kalfsleer;
kalfsvleesch, n.
-aquatique, zekere kleine worm, m.
-marin, zeekalf, n.
faire le pied de-, fig. soebatten,
gatlikken.
adorer le- d'or, fig. bij iemand
die rijk en dom is zijn hof ma-
ken, het gouden kalf aanbid-
den.
s'étendre comme un- ou faire le-
zich wentelen.
pleurer comme un-, blaren als
een kalf.
bride à- fig. zotte beweegreden;
kuren, grillen, potsen, f. pl.
Védasse, f. weedasch, f.
Vedette, f. ruiterschildwacht, f.;
schilderhuis op den wal eener
vesting, n.

Végétale, a. *groeibaar* (van *planten en boomen* sprekende).
Végétal, ale, a. *van planten afkomstig*; *tot dezelve behoorend*.
Végétal, m. *gewas*, n. *plant*, f.
Végétant, ante, a. *die of dat eens groeiende kracht heeft*.
Végétatif, ive, a. *wassend, groeiend*.
Végétation, f. *voortbrenging, groeiing*, f. *vegetatie*.
Végéter, v. n. *wassen, groeijen* (van *planten* sprekende).
 fig. *een planten-leven leiden*.
Véhémence, f. *hevigheid, kracht*; *drift, oloopendheid*, f. *geweld*, n.
Véhément, ente, a. *hevig, krachtig, sterk, geweldig*; *oplopend, driftig*.
Véhémentement, ad. T. *zeer sterk*.
Véhicule, m. *iets, waarmede een geneesmiddel ingenomen wordt*; *het geen ergens toe behuissamen is*, n. *drijfveer*, f.
Veille, f. *het waken*, n. *slapeloosheid*; *nachtwake*, f.; *daags te voren*; *heilige avond*, m.
 à la- de..., *op het punt van...*
Veilles, pl. *nachtwaken, nachtbraken*, n.
 fig. *slapeloze nachten*, m. pl.
Veillée, f. *avondtijd*, m.; *avondgezelschap*; *het waken bij eenen zieken*, n.
Veiller, v. n. *waken, wakker zijn, niet slapen*.
 fig. -à ou sur q. *voor iets waken, zorgen, zorg dragen*.
 v. a. *bewaken*.
 -de près q. fig. *op iemand van nabij het oog hebben, iemand van nabij gadeslaan*.
Veilleur, m. *geestelijke, die een lijk bewaakt*, m.
Veilleuse, f. *nachtlamp*, f.
Veilloir, m. T. *werkstoel der schoenenzadelmakers, daar zij hunne kaars enz. op zetten*, m.
Veillote, f. *hoopje gemaaid heei in eens weide*, n.
Veine, f. *bloedader, ader*, f.
 -d'eau, *waterader*, f.
Veiné, ée, a. *geaderd, dat aders heeft*.

Veineux, euse, a. *aderachtig*.
Vélar, m. *maagdepalm*, m. (*zeker plant*).
Velaut, i. T. *geroep der jagers aan hunne honden*, n.
Véler, v. n. *een kalf werpen, kalven*.
Vélin, m. *parkement, perkement*, n. *papier-, parkement of velin-papier*, n.
Vérites, m. pl. *ligtgewapende soldaten* (bij de oude Romeinen), m. pl.
Velléité, f. *krachteloze wil*, m.
Vélocité, f. *snelheid, gezwindheid*, f.
Velours, m. *fluweel*, n.
 -plein, *glad fluweel*, n.
 -figuré, *gebloemd fluweel*, n.
 -ras, *strijp*, n.
 chemin de-, *zachte, gelijke of gemakkelijke weg*, m.
 jouer sur son-, fig. *fa. van zijne winst spelen*.
Velouté, m. *smal satijn lint*, n.
 T. *ruigte van de binnenste deelen der menschen en dieren*, f.
Velouté, ée, a. *fluweelachtig, zacht, als fluweel gemaakt*.
Velouter, v. a. *smal satijn lint, bieslint maken*.
Veltage, m. *peilgeld, peilers regt*, n.
Velte, f. *peilbok*, m. *peilers-roede*, f.; *viertel of virtal* (zeker maat), m.
Velter, v. a. *peilen, roeijen, met den peilstok meten*.
Velteur, m. *wijn- of brandewijnroesjer*, m.
Velu, ue, a. *harig, ruig, met haar bewaas*.
Velue, f. *woligheid, ruigheid*, f.
Veivote, f. *eerensprijs* (soort van plant), f.
Venaïson, f. *wild, wildbrood*, n.; *tijd, dat het rosse wild goed is om te eten*, m.
 être en-, *vet zijn* (van herten).
Vénal, ale, a. *verkoopbaar, dat te koop is, veil*.
Vénélement, ad. *op eens bantachtige wijze*.

Venalité, f. het verkoopen, n. ver-
koopings, (van een ambt enz.), f.
Venant, p. et a. komende, die komt.
Vendable, a. verkoopbaar.
Vendange, f. druivenoogst, m. in-
zameling der druiven, f.
pl. wijntijd, herfst, m.
prêcher sur la-, ia. lang praten
zonder eens te denken om zijn
glas uit te drinken.
adieu pariers, vendanges sont fai-
tes, fa. het is gedaan met kaatje.
Vendanger, v. a. wijnoogsten, druiv-
ven inzamelen.
fig. de wijnbergen verwoesten
of vernielen.
Vendageur, m. euse, f. wijnoogs-
ter, druivenlezer, m. druiven-
leester, f.
Vendémiaire, m. n. c. wijnmaand,
f. (van den 22sten September tot
den 21sten October).
Venderesse, f. T. koopvrouw, ver-
koopster, f.
Vendeur, m. euse, T. verkooper,
koopman, m. verkoopster, f.
-d'orviétan, de mithridate, kwak-
zalver, m.
-de fumée, die iets verkoopt dat
hij niet leveren kan.
faux-, die iets verkoopt dat hem
niet toebehoort; die met val-
sche maat of valsche gewicht
verkoops.
Vendication, v. Revendication.
Vendiquer, v. Revendiquer.
Vendition, f. T. v. Vente.
Vendre, v. a. verkoopen, slijten.
fig. verraden.
être à- et à dépendre, tot de
volkomen beschikking van ie-
mand zijn.
-à beaux deniers comptans, listi-
ger zijn als, bekwaam zijn om
iemand aan een gering belang
opteofferen.
se-, v. r. verkocht worden, af-
trek wertiering hebben.
se- à, zich la- en gebruiken tot.
Vendredi, m. vrijdag, m.
Vendu, p. et a. verkocht; verraden.
Vénéfice, m. T. vergiftiging, ver-
geving, f.

Venelle, f. enfler la-, wegloopen;
wegvlugten, het hazepad kien-
zen.
Vénéneux, euse, a. vergiftig (van
planten sprekende).
Vener, v. a. de beesten met jagen,
om het vleesch malscher te krij-
gen.
faire- de la viande, het vleesch
doen besterven.
Vénéable, a. eerwaardig.
Vénération, f. eerbiedigheid, eer-
bewijzing, f. eerbied, m. ver-
eering, f.
Vénéral, v. a. vereeren (heilige
dingen).
Vénérie, f. jacht van het rosse wild,
f.; jachtboek, n.
Vénérien, enne, a. pokkig, vene-
risch, veneriek.
mal-, venuszichte, f.
Veneur, m. jager, jagermeester
van het rosse wild, m.
Vengeance, f. wraak, f.
tirez ou prenez-, wraak nemen,
zich wreken.
Venger, v. a. wreken, wraak ne-
men.
se-, v. r. zich wreken.
Vengeur, m. wraker, m.
Vengeur, euse, a. wrakend.
Veniat, m. T. dagvaarding voor
eene hoogere rechtbank, f.
Véniel, elle, a. T. vergeeslijk, dat
vergeven kan worden.
Véniellement, ad. T. vergeeslijk, op
eene vergeeslijke wijze.
Venimeux, euse, a. venijnig (van
dieren sprekende).
Venin, m. venijn, n.
fig. venijn, n. kwaadaardig-
heid, f.
*Venir, v. n. komen; aankomen;
voorkomen, groeijen; afkomen,
spruiten, ontstaan.
en- aux mains, handgemeen wor-
den.
en- aux injures, &c. schelden,
schimpen.
-bien-, goed voorkomen, geluk-
ken; goed staan.
-à rien, op niets niskomen.
-à dire, &c. zeggen.

- il vient de dire, &c. hij heeft
zoo even gezegd, enz.
- à-, temps-, toekomst, f. het toekomstende, n.
- Vent, m. wind, m. voortgedrevene lucht, f.; wind, damp, die in de lichamen der menschen ontstaat.
- T. lucht, reuk, f.
- fig. wind, m. ijdelheid, opgeblazenheid, f.
- instrument à-, blaasinstrument, n.
- coulis, togt, m. zuiging, f.
- du bureau, gesteldheid van den genen, van wien men een gunst, een ambt, enz. te verwachten heeft.
- le desfus du-, fig. voorspoed, m. welvaren, n.
- avoir le- en poupe, fig. voorspoed hebben, alles zien gelukken.
- aller contre- et marée, fig. met tegenspoeden worstelen.
- écouter d'ou vient le-, fig. fa. luisteren waar de wind van daan komt, * zich naar den gang der zaken schikken.
- tourner à tout-, fig. fa. met alle winden draaijen, onbestendig van kraker zijn.
- selon le- la voile, de huig naar den wind hangen.
- quelque- qu'il vente, wat er ook gebeurt, welken keer ene zaak ook neme.
- autant en emporte le-, fa. er is geen staat op te maken, niets op te rekenen.
- Ventail, m. T. opening van den mond eens helms, f.
- Vente, f. verkoop, m. verkooping, markt, f.
- T. hout dat in een bosch gekapt en verkecht wordt, n.
- être de-, ou de bonne-, geschikt zijn om goed verkocht te worden.
- être hors de-, niet meer kunnen verkocht worden, niet meer in staat zijn om te kunnen verkocht worden.
- Venter, v. n. radiaan, stormen.
- Venterolles, m. pl. T. prijs, waarvoor iets gekocht of verkocht is; godspenning, m.
- Venteux, eufé, a. winderig, dat winden veroorzaakt.
- Ventier, m. houthandelaar, die een geheel bosch koopt, m.
- Ventilateur, m. T. togtmaker, m.
- Ventilation, f. T. waardering, schatting, f.; onderzoek, n. nasporing, f.
- Ventiler, v. a. T. schatten, waardeeren; onderzoeken, nasporen.
- Ventose, m. n. c. windmaand, f. (van den 19den Februarij tot den 20sten Maart).
- Ventouité, f. opgeblazenheid van het ligchaam, winderigheid, f.
- Ventouse, f. laatskop, m.; luchtgat; rookgat, n.
- Ventoufer, v. a. koppen, koppen zetten.
- Ventre, m. buik, m. lijf, n.
- avoir le cœur au-, kleinhartig zijn, weinig moeds bezitten.
- aller- à terre, rijden zoo hard als een paard loopen kan.
- demandeur pardon- à terre, fig. fa. ootmoediglijk vergiffenis vragen.
- passer sur le- à q. iemand voikomen verslaan.
- boire, manger &c. à -déboutonné, te bersten drinken, eten, enz.
- affamé n'a point d'oreilles, praatjes vullen den buik niet.
- mettre le feu sous le-, tergen, verbitteren.
- n'avoir pas fix mois dans le-, geen zes maanden meer te leven hebben.
- curateur au-, T. voogd van een nog niet geboren kind, m.
- Ventree, f. dragt, f. worp jongen, m.
- Venticule, m. zekere holten in de maag, f. pl. maag van herkauwende dieren, f.
- Ventrière, f. buikriem, buikgordel (van een paard); sluitband, m. sluitlaken om den buik van kraamvrouwen enz.
- T. voornaamste dwarsbalk, m.
- Ventriloque, a. uit den huik sprekend.

- m. *baikfpreker*, m.
 Ventru, ue, a. *dikbuikig*, *zwaarlijvig*.
 Venu, p. et a. *gekomen*.
 nouveau-, *nieuw aangekomene*,
nieuweling, m.
 premier-, *die eerst gekomen is*.
 Venue, f. *aankomst*, *komst*, f.
 allées et venues, *het heen en weer*,
ginds en veër loopen, n.
 arbre d'une belle-, *boom*, *die*
schoon aankomt, *goed begint*
te groeijen, m.
 homme, jambe tout d'une-, *mensch*
zonder zwier of bevalligheid,
 m.; *been*, *dat overal even dik*
is, n.
 Vénule, f. *kleine ader*, f. *adertje*, n.
 Vénus, f. *Venus*, *godin der liefde*;
onkuischheid, *ontucht*; *Venus*
(eene ster), f.
 T. *koper*, n.
 Vêpre, m. *avond*, m. *desper*.
 Vêpres, f. pl. *avonddienst*, m.
 avondgebeden in de *Roofsche*
kerk, n. pl. *de vesper*, f.
 Ver, m. *worm*, m.
 -à soie, *zijworm*, m.
 -luisant, *bolworm*, *glinster-*
worm, m.
 -solitaire, *lintworm*, m.
 fig. -rongeur, *knagingen van het*
geweten, f. pl.
 Véracité, f. *waarachtigheid*, *ge-*
loofwaardigheid, f.
 Verbal, ale, a. *mondelijk*, *verbaal*.
 T. *van een werkwoord afgeleid*.
 procès-, *schriftelijk verhaal of*
verslag van het geen ergens
gebouwd is, n. *notulen*, f. pl.
 Verbalement, ad. *mondelijk*, *met*
den mond.
 Verbaliser, v. n. T. *een schriftelijk*
verhaal of verslag opstellen.
 fig. *zijn verhaal te lang uit-*
breiden of uitrekken.
 Verbe, m. *werkwoord*; *woord*, n.
 avoir le- haut, *het woord hebben*.
 Verberation, f. T. *aanspooting der*
lucht, f.
 Verbeux, euse, a. *praatsachtig*,
te woordenrijk.
 Verbiage, m. *geklap*, *gesnap*, n.
 onnutte woorden, n. pl.

- Verbiager, v. n. fa. *vele nuttelooze*
woorden gebruiken, *babbelen*.
 Verbiageur, m. euse, f. fa. *prater*,
snapper, m. *praaisfer*, *snap-*
fer, f.
 Verboquet, m. T. *leng om lasten*
op te hijschen, f.
 Verbofité, f. *woordenrijkheid*, *over-*
tolligheid van woorden, f.; *ge-*
snap, *gerammel*, n.
 Ver-coquin, m. *wijngaard-worm*;
bolworm, *hoofdworm*, m.
 fig. *malle kuur*, *eigenzinnig-*
heid, f.
 Verdâtre, a. *groenachtig*.
 Verdée, f. *soort van listen witten*
wijn, m. (uit het *Toskaansche*).
 Verdelet, ette, a. *nog wat wreed*
of wrang (van jongen-wijn spre-
kende); *nog groen of jeugdig*.
 Verderie, f. T. *onderhoutvesters-*
ambt, n. *onderhoutvesterij*, f.
 Verdet, m. v. *Vert-de-gris*.
 Verdeur, f. *groenheid der boomen*
en planten; *wrangheid*, *zerpheid*
van den wijn, f.
 fig. *jeugdigheid*, *levendigheid*.
 Verdier, m. *goudvink*, m.
 Verdir, v. a. *groen verwen*.
 v. n. *groen worden*, *groenen*.
 Verdoyant, ante, a. *groenend*, *groen*
 Verdure, f. *groente*, f. *groen loof*
of lof; *groen pronkbehangfel of*
sapijt, n.
 Verdurier, m. *bediende des Ko-*
nings, *die de groente en den*
aziijn bezorgde, m.
 Véreux, euse, a. *wormig*, *wormste-*
kig.
 fig. fa. *slecht*, *onzeker*.
 Verge, f. *garde*, *roede*, *spitsroe-*
de; *soort van alle*, *roede (zake-*
re maat), f.; *ring*; *graadboog*,
peilstok, m.
 -d'Aaron, *Aarons-staf*, m.
 -dorée oud'or, *soort van plant*, f.
 Verges, pl. *spitsroeden*, f. pl.
 fig. *roede*, f. *geesfel*, m.
 Vergeage, m. *het afmeten der stof-*
fen; *het roeijen of peilen der*
vaten, n.; *misdruk in stoffen*, m.
 Vergée, a. f. *étouffe-*, *stoffs*, *welke*
eenen misdruk heeft, f.

Vergèr, m. boomgaard, m.
 Vergèr, v. a. met de elle of roede meten; peilen, roeijen (de vaten).
 Vergèron, m. bastaard-nachtegal, m.
 Vergèter, v. a. afborstelen, afschuijeren.
 Vergètte, f. T. kort gesneden haar, n. borstels; hospels aan eene trommel, m. pl.
 pl. kleërborssel, schuijer, m.
 Vergètjèr, m. borstelmaker, borstelveerkooper, m.
 Vergèure, f. T. koperdraden, op de vermen gespannen, daar men het papier op maakt, m. pl.; strepen, die door deze draden in het papier komen, f. pl.
 Verglas, m. ijzel, ijsregen, m.
 Vergogne, f. p. u. schaamte, schande, f.
 Vergue, f. ra (op schepen), f.
 Véricle, f. T. diamant de-, valsche diamant, m.
 Véridicité, f. waarachtigheid van een verhaal of gezegde, f.
 Véridique, a. die de waarheid spreekt.
 Vériticateur, m. T. onderzoeker der waarheid van eenig stuk of geschrift, m. verificateur.
 Véritication, f. waarmaking, f. onderzoek over de waarheid van eenig geschrift, n. verificatie; bevestiging of bekrachtiging van eenig gebod of edikt, f.
 Véritèr, v. a. waar maken, de waarheid van eenig geschrift bewijzen, verifiëren; bevestigen, bekrachtigen.
 Vérin, m. T. schroef, f. vijzel, kelderwind, m.
 Vérine, f. yarina's-tabak, m.
 Véritable, a. waar; waarachtig, opregt.
 Véritablement, ad. waarachtig, waarlijk, zekerlijk, opregtelijk.
 Vérité, f. waarheid, opregtheid, f. en-, in waarheid, voorwaar, voorzeker.
 à la-, om de waarheid te zeggen.
 f. pl. waarheid, f. ware dingen, die ongaarne gehoord worden, n. pl.

contre-, geschriften, waarin men iemand eenigen lof en eere geeft, die men weet dat hem niet toekomt, n. pl.
 Verjus, m. onrijp druivensap, verjuis, n.; onrijpe of groene druiven, f. pl.
 Verjuté, ée, a. scherp, zuur (van wijn sprekende).
 Vermeil, eille, a. rood, hoog van kleur (van bloemen); blozend (van het gelaat sprekende).
 Vermeil, m. in 't vuur verguld zilver, n.
 T. plaats waar vele wormen zijn.
 Vermèille, f. zeker rood edelgesteente, n.
 Vermicèlie, m. soort van deeg, n. vermicelli.
 Vermiculaire, Vermiforme, a. worms wijze, wormvormig.
 Vermiculé, ée, a. T. wormstrepig.
 Vermifuge, a. dat de wormen verdrijft.
 m. middel tegen de wormen, wormkruid, n.
 Vermiller, v. n. de aarde omroeren om wormen of pieren te zoeken.
 Vermillon, m. bergrood, vermilloen, n.; scharlaken-bezie, f.; blozendrood, koraalrood (der wangen, lippen enz.), n.
 Vermillonner, v. n. T. wormen zoeken.
 Vermine, f. ongedierte (als luizen, vlooijsen enz.), n.
 fig. gespuis, gebroed, n.
 Vermisèau, m. kleine worm, m. -de mer, zee worm, m.
 se Vermouler, v. r. wormstekig worden.
 Vermoult, ue, a. vol wormgaten, wormstekig.
 Vermoulture, f. vermoulturing, wormstekigheid in het hout, f.; wormmeel, n.
 Vernal, ale, a. dat tot de lente behoort.
 Verne, v. Aune.
 Vernir, v. a. vernissen, verlakken (het hout enz.)
 Vernis, m. vernis, lak, n.; verglazing, f.
 Vernisfer, v. a. vernissen, verlakken; verglazen.

Vernisfeur, m. vernisfer, verlakker, m.
Vernisfure, f. vernisfing, verlakking, f.
Vérole, f. venusziekte, f. spaansche pokken, f. pl. petite-kinderpokjes, n. pl. kinderziekte, f. -confluente, in één loopende pokken, f. pl. -discrète, pokken, die elkander niet aanraken, f. pl. -volante, vliegende kinderpokken, f. pl.
Vérolé, ée, a. met de spaansche pokken of venusziekte besmet.
Vérolique, a. v. Variolique.
Vérolin, m. zeker veelverwig rivierwischje, n.
Véronique, f. eer-en-prijs, veronica (zekere plant).
Verrat, m. gelyvarken, mannetje van eene zog, n. écumer comme un-, van nijd schuimbekken.
Verre, m. glas; drinkglas, n. kelk, m. choquer le-, klinken (met de wijnglazen).
 être entre les verres et les pots, fa. aan tafel zitten en drinken.
Verrée, f. p. u. glas vol, n.
Verrerie, f. glashuis; het glasblazen, n. glasblazerij, f.; glaswerk, n.
Verrier, m. glasblazer; glaskooper; glaskorf, m.
Verrière, Verrine, f. stuk glas voor eene schilderij, n.
Verroterie, f. klein slecht glaswerk, n. alterhande snuisterij van glas, f.
Veirou, m. grendel, m.
 venir baster le-, zich onderwerpen, eerbied betoonen.
 tirer les verroux sur foi, zich opsluiten.
Verrouiller, v. a. grendelen, toegrendelen.
 se-, v. r. zich opsluiten.
Verrue, f. wrat, f.
Vers, m. vers, gedicht, n.

Vers, pp. bij, naar den kant, omtrout; omtrout, tegen.
Versade, f. p. u. het omvallen of omwerpen met eenen wagen enz., n.
Versant, ante, a. dat ligelijk omvalt.
Versatile, a. veranderlijk, wispelrurig, ongestadig.
Versatilité, f. n. c. veranderlijkheid, wispelrughoid, ongestadigheid, f.
à Versé, ad. il pleut-, het stortregent, het regent dat het giet.
Versé, ée, a. ervaren, geoefend, bedreven.
Versfeau, m. T. waterman, m. (een der hemelsteekenen).
Verser, v. a. gieten; sorten; inschenken; uitgieten, uitsorten, vergieten.
 v. a. et n. omwerpen, omsorten, omvallen; neêrhangen, neêrgeflagen zijn, omliggen (van koren sprekende).
Verser, m. vers, n. of plaats, f. (uit de heilige schriftuur enz.).
Versificateur, m. verzemaker, rijmer, m.
Versification, f. dichtkunst, rijmkunst, versificatie, f.
Versifié, ée, a. in verzen of rijm gebracht of gesteld.
Versifier, v. n. dichten, rijmen, verzen maken.
Version, f. overzetting, vertaling, f.
Verso, m. andere of tweede zijde van een blad, f.
Vers, Verte, a. groen.
 fig. ontijdig, onrijp.
 homme-, fig. man, die nog jongdig is, m.
 cuir-, onbereid leer, n.
 fruit-, vin-, wrange, wrede vruchten, f. pl. of wijz, m.
 morue verte, versche labberdaan of abberdaan, m.
 tête verte, fig. loszinnig, onbedacht mensch, m.
 verte réponse, réprimande, fig. hevig antwoord, n. scherpe berisping, f.

Vert, m. groen, n. groene verve, f.; wrange smaak van den jongen wijn, m.
 manger ion blé en-, zijn goed onzijdig verteren.
 avoir du-, niet recht rijp, groen zijn (van wijn sprekende).
 employer le- et le sec, fa. alle zijne krachten inspannen.
 jouer au-, met groene blaadjes spelen.
 prendre q. fus-, iemand schielijk of onvoorzien op het lijf vallen.
 Vert-de-gris, m. groene verve der leerbereiders, f.; kopargroen, m.
 Vert-d'Iris, m. spaansch groen, n.
 Vertébral, ale, a. T. tot de wervelbeenen behoorend.
 Vertèbre, f. T. wervelbeen, n.
 Venelle, f. T. spon, f. of tap, m. aan de schietplank van zoutputten.
 Vertement, ad. nadrukkelijk, heviglijk.
 Vertenelles, f. pl. T. duimen en duimelingen, haken en stellen, m. pl.
 Vertevelles, f. pl. T. krammen van een slot, f. pl.
 Vertex, m. T. kruin van het hoofd, f.; kruinpunt, n.
 Vertical, ale, a. toppig, toppuntig; lijnrecht, vertikaal.
 point-, toppunt, het geen men begrijpt lijnrecht van den hemel op het hoofd der menschen neer te schieten, n.
 Verticalement, ad. toppuntiglijk; lijnrecht.
 Vesticules, m. pl. T. ringen om boomtakken, m. pl.
 Verticillé, ée, a. T. wervelswijze, ringvormig.
 Vertige, m. zwijmeling, draaijing van het hoofd, f.
 Vertigieux, euse, a. die aan zwijmelingen of draaijingen van het hoofd onderhevig is.
 Vestige, m. suizeling of zwijmeling van een paard, f.
 fig. fa. korztheid, oploopendheid, schielijke kwaadheid, f.
 Verus, f. deugd; kracht, sterkte, f. vermogen, n.

en- de..., ad. krachtens, uit hoofde, van wegen.
 Vertueusement, ad. deugdelijk, deugdzaam, vromelijk.
 Vertueux, euse, a. deugdzaam, deugdelijk, vroom.
 Vertugalin, m. (in vroegere tijden) hoop van een walvischbeen, diem de vrouwen om de heupen droogen, om hare rokken wijd uit te zetten, w.
 T. zeker schuins afloopend zwimwerk van groens zoden, n.
 Verve, f. dichtvuur, n. dichtlust, m. fig. wonderlijke inbeelding, f. grillen, kuren, f. pl.
 Vervaine, f. ijzerkruid, n.
 Vervelle, f. teeken aan den voetsens valks, daar het wapen van de eigenaar op staat, n.
 Verveux, m. steeknet, n. (om visch te vangen).
 Vesce, f. boon, f.
 Vesceron, m. duiyboon, f.
 Vétique, f. blaaserwt, f.
 Vésicatoire, a. T. dat blaren op doet komen.
 m. trekpleister, f.
 Vésication, f. T. opkomen der blaren, door brand veroorzaakt, n. werking der trekpleisters, f.
 Vésiculaire, a. f. vapeur-, dampblaasje, n.
 Vésicule, f. blaasje, n.
 Vésiculeux, euse, a. als kleine blaasjes.
 Vésou, m. rauw suikerfap, n.
 Vespérie, f. T. laatste stelling, welke een licentiaat in de roomsche godgeleerdheid en in de geneeskunde, alvorens de leeraarsmuts aan te nemen, beweert of staande houdt, f.
 fig. fa. let, f. verwijt, n. bestraffing, f.
 Vespérifier, v. a. fa. bestraffen, doorn strijken, doorhalen.
 Vesie, f. fa. veest, finkouds winterigheid, f.
 Veste-de-loop, f. kampernoelie vol wind, wolfsvest, f.
 Vester, v. n. fa. veesten, eene veest laten.
 Vesteur, m. euse, f. fa. hij of zij, die altijd veesten laat, m. en f.
 Vesie, f. waterblaas; blaas, f.

Vesigon, m. T. gal of knobbel aan de knieën der paarden, m.
 Vesûr, v. n. Er men zegt dit van luchs die uit het metaal komt, wanneer hetzelfde getoetst wordt.
 Vestale, f. vestaalsche maagd, f. fig. kuisch, eerbaar meisje, n.
 Veste, f. vest, f. kamzool, n.
 Vestiaire, m. T. kleerkamer in een klooster, f.; geld, dat men aldaar voor kleêren geeft, n.
 Vestibule, m. gang, m. voorhuis, n.
 Vestige, m. voetstap, m. spoor, n.
 Vêtement, m. kleeding, f. kleed, n.
 Vétéran, m. oude uitgediende soldaat, veteraan, m.
 Vétérançe, f. hoedanigheid, eigenschap eens veteraans, f.
 Vétérinaire, a. T. tot de vee-artsenijkunde behoorend. m. vee-arts, m.
 Vétillard, arde, v. Vétilleur.
 Vétille, f. kleinigheid, beuzeling, beuzelarij, f.
 Vétiller, v. n. beuzelen, zich met kleinigheden bezig houden; vitten.
 Vétillerie, f. vitterrij, f.
 Vétilleur, m. euse, f. hij of zij, die zich met beuzelingen of kleinigheden bezig houdt, m. en f.; vitter, m. visster, f.
 Vétilleux, euse, a. knibbelachtig, bedilziek.
 Vétir, v. a. kleeden, bekleeden. un enfant, een kind in de kleêren steken. se-, v. r. zich aankleeden; zich op eene zekere wijze kleeden.
 Vêto, m. T. n. c. ik stem daar niet in toe. le-, het regt om te weigeren, n.
 Vêture, f. aanneming van het klooster- of geestelijke kleed, f.
 Vêrusté, f. oudheid (van een gebouw), f.
 Veuf, Veuve, a. weduwnaar of weduwe geworden. églibé veuve, f. hoofdkerk die oudtijds een' bisschop had, f. m. f. weduwnaar, m. weduwe, f.
 Veuve, T. paars en wit gestreepte tulp, f. zoodanig gestreepte hoorn, n. of zoeschelp, f.

Veule, a. fa. zwak. terre-, ligte aarde, f.
 Veuvage, m. weduwschap, n. weduwnaast, m.
 Vexation, f. geweldenaarij, onderdrukking, knevelarij, f.
 Vexatoire, a. n. c. drukkend.
 Vexer, v. a. onderdrukken, plagen, kwellen.
 Viable, a. T. dat in het loven blijven kan.
 Viager, m. ère, a. dat voor het loven is, dat het lijf of den persoon aangaat. rente viagère, lijfrente, f.
 Viande, f. vleesch, n.; spijs, f. -blanche, vleesch van gevogelte, n. -neuve, vleesch dat voor de eerste keer opgedischt wordt, n. -noire, bruin vleesch van wild (als hazen, snippen enz.), n. grosse-, grof vleesch, n. -faifandée, hafardée, bestorven vleesch, n. -creuse, holle gerogten, n. pl. se repaire de viandes creuses, fig. zich met ijdele hoop of hoefschimmen voeden. mangeur de viandes apprêtées, fig. fa. luijaard, die niet gaarne werkt, m.
 Viander, v. n. T. azen, weiden, den kost zoeken.
 Viandis, m. T. het azen of weiden der herten enz., n.
 Viatique, m. teergeld, n. teerpennig, m. T. het hoogwaardig sakrament, dat een' stervenden wordt toegediend, n.
 Vibord, m. T. voorschien van een schip, f.
 Vibrant, ante, a. slingerend, bewegend; trillend.
 Vibration, f. slingering, f. slingerflag, m.; trilling, f.
 Vibrer, v. n. slingeren, bewegen.
 Vicaire, m. geestelijke stedhouder, vikaris, m.
 Vicairie, f. p. u. Vicariat, m. stedhouderschap, vikariaat, n.
 Vicarial, ale, a. tot het stedhouderschap behoorend, stedhouderlijk.

Vicariër, v. n. *de stedhouderlijke diensten in eene parochie verrigten.*
 Vice, m. *gebrek, n. onvolmaaktheid; ondeugd, f.*
 Vice, onder... vice... (*slechts in samenstellingen gebruikelijk*).
 Vice-amiral, m. *onder-admiraal, vice admiraal, m.*
 Vice-amirauté, f. *vice-admiraal-schap, n.*
 Vice-bailli, m. *onder-bailliuw, m.*
 Vice-chancelier, m. *onder-kanselier, vice-kanselier, m.*
 Vice-consul, m. *onder-consul, vice-consul, m.*
 Vice-consulat, m. *onder-consulschap, vice-consulaat, n.*
 Vice-gérent, m. *onder-regent, m.*
 Vice-légar, onder-legaat (*van den Paus*), m.
 Vicennial, ale, a. T. *twintigjarig.*
 Vice-président, m. *onder-voorzitter, vice-president, m.*
 Vice-recteur, m. *tweede rector, prorector, m.*
 Vice-reine, f. *onder-koningin, f.*
 Vice-roi, m. *onder-koning, m.*
 Vice-royauté, f. *onder-koningschap, n.*
 Vice-sénéchal, *onder-landvoogd, m.*
 Vicié, ée, a. T. *bedorven, aange-roken.*
 Vicier, v. a. T. *bedorven; ongeldig maken.*
 Vicieusement, ad. *gebrekkelijk.*
 Vicieux, euse, a. *gebrekkelig, onvolmaakt; ondeugend; ongeregeld; niet geldig.*
 Vicissitude, f. *verandering, verwisseling, omkeering, wisselvalligheid, f.*
 Vicomte, m. *ondergraaf, m.*
 Vicomtesse, f. *ondergravin, f.*
 Vicomté, f. *ondergraafschap, n.; waardigheid eens ondergraafs, f.*
 Viclimate, m. *offerdienaar, m.*
 Victime, f. *offerdier, offerbeest, slagtoffer, n.*
 fig. *slagtoffer, n.*
 Victimer, v. a. n. c. *offeren.*
 se-, v. r. *zich offeren.*
 Victoire, f. *overwinning, zoge; godin der overwinning, f.*

Victorieusement, ad. *op eene overwinnende of zegepralende wijze.*
 Victorieux, euse, a. *zegerijk, overwinnend.*
 Victuaille, f. *levensmiddelen, n. pl.*
 Victuailleur, m. *viktualie- of proviantmeester der schepen, m.*
 Vidame, m. *bischofsleenhouder, m.*
 Vidamé, m. *Vidamie, f. bischofsleenhouderschap, n.*
 Vidange, f. *maandelijksche uitslag van eenen herbergier, m.*
 pl. *het ruimen van eenen mastput, n.; drek, m. vuiligheid, f.*
 Vidangeur, m. *opruimer van een sekkreet, putteruimer, nachtwerker, m.*
 Vide, a. *ledig, daar niets in is.*
 cerveau ou tête-, *dom, onverstandig mensch, m.*
 -de sens, de raison, *zonder zin of samenhang.*
 brodé &c. tant plein que-, *zoodanig geborduurd, dat de helft van de stoffe bedekt is.*
 m. *ledige plaats, f. het ledige, ledig vak, n. raimte, f.*
 à-, ad. *ledig, zonder iets te hebben.*
 Vide-bouteille, T. *tuinhaisje digt bij de stad, n.*
 Videlle, f. *pasteibakkers radertje, waarmee hij het deeg snijdt, n.*
 Vider, v. a. *ledigen, uitdrinken; ledig maken; ruimen; uithalen; uitstorten, uitgieten, uitdoen.*
 fig. *afdoen, ten einde brengen, uitmaken.*
 T. *slechten, effen en gelijk maken; doorslaan (van lakke sprekende).*
 se-, *afgaan, stoelgang hebben; ledig, ledig worden; afgedaan, uitgewezen, beslecht worden.*
 Vidimer, v. a. T. *het afschrift van eene akte of eenig geschrift bekrachtigen of ondertekenen, dat hetzelfde met het oorspronkelijke overeenkomt.*
 Vidimus, m. T. *zoodanig afschrift zelve, n.*
 Vidrecome, m. *welkomst, f. (groot glas).*

Vuidité, f. *weduwſchap*, *wedw-
naarſchap*, *n. weduwlijke ſtaat*, *m.*
Vidure, f. *doorgeſlagen of gepikeerd
werk*; *het uitgeſnedene*, *doorge-
ſlagene*, *n.*
Vie, f. *leven*, *n.*; *leeftijd*, *m.*; *le-
vensgeſchiedenis*; *wijze of ma-
nier van leven*, *f.*; *onderhoud*,
beſtaan, *n.* *koſt*, *w.*
fig. *vermaak*, *vrolijkheid*, *f.*
faire la-, fa. *knorren*, *kijven*,
twiſten; *lichtmiſſen*, *moei
weêr ſpelen*.
être de grande-, fa. *groot van
eten zijn*.
faire de garçon, *in den onge-
huwden ſtaat leven*.
il y va de la-, *daar hangt het
leven van af*.
eau de-, *brandewijn*, *m.*
Viédeſe, m. fa. *lomp vlegel*, *smelt-
kop*, *m.*
Vieil, Vieux, Vieille, a. *oud*.
ne pas faire de vieux os, *niet
oud worden*.
de la vieille roche, T. *niet eene
oude en uitgopuſte mijn*.
amal, homme de la vieille roche,
fig. *viand*, *man van den ou-
den tijd*, *van eens bekende eer-
lijkheid*.
Vieillard, m. *oud man*, *grijsaard*, *m.*
Vieille, f. *oude vrouw*, *f.* *oud wiif*, *n.*
Vieilleries, f. pl. *oude lompn*, *ver-
ſtens yodden*, *f. pl.*; *verouder-
de gevoelens*, *w. pl.*
Vieillesſe, f. *ouderdom*, *m.* *heege
jaren*, *n. pl.*
Vieilliſſe, v. n. *oud worden*, *verou-
deren*; *niet het gebruik raken*;
vervallen.
v. a. *oud maken*, *oud doen wor-
den*.
Vieillot, otc, a. *oudalijk*, *oudachtig*.
Vielle, f. *lier*, *f.*
Vieller, v. n. *op de lier ſpelen*.
Vielleur, m. eufe. f. *lierman*, *lier-
ſpeler*. *m. lierſpeelfter*, *f.*
T. *zeker brommend inſekt*, *m.*
of vlieg, *f.*
Vierge, f. *maagd*, *dochter*, *welke
nog maagd is*, *f.*
a. *rein*, *ongebruikt*.

argent, or- &c. *ruw zilver*,
goud enz.
cire-, *maagdewas*, *n.*
huile-, *maagdenolie*, *f.*
parchemin-, *maagdeparkement of
parkement*, *n.*
vigne-, *ongefnooide wijngaard*,
m.
métaux vierges, *ruw metaal*, *n.*
Vieux, v. Vieil
Vieux oing, m. *wagenſmeer*, *m.*
Vif, Vive, a. *levend*; *levendig*;
vlug, *driftig*; *ſchoon*, *bevallig*;
geweldig, *winzig*, *gevoelig*.
forêt vive, *woud van levende
boomen*, *n.*
poutre à vive arête, *balk*, *waar-
aan de hoeken niet afgebakt
zijn*, *m.*
eau vive, *heeg water*, *n.*
roche vive, *rotsſteen die diep in
den grond gaat*, *m.*
haie vive, *levende heg of heg-
ge*, *f.*
chaux vive, *ongebliſchte kalk*, *m.*
darte vive, *dauwerm die al-
tijd wêrkomt*, *m.*
Vif, m. *het leven*, *levend deel*, *le-
vend vleesch*; *hart of binnenſte
van eenen boom*; *levend aas*, *n.*
couper dans le-, fig. *in het zeer
taſten*.
piqué au-, *ſterk betoedigd*, *ge-
voelig getroffen*.
être piqué ou touché au-, *gevoe-
lig getroffen zijn*.
Vif-argent, m. *kwikzilver*, *n.*
Vigie, f. T. *blinde*, *verborgene
klip*, *f.*
être en-, *de wacht hebben (op
ſchepen)*.
Vigilamment, ad. *vlijtiglijk*, *wak-
kerlijk*, *naarſtiglijk*.
Vigilance, f. *wakzaamheid*, *wak-
kerheid*, *waarſtigheid*, *zorg*, *f.*
Vigilant, ante, a. *wakker*, *vlijzig*,
naarſtig, *zorgvuldig*, *wakzaam*.
Vigile, f. *dag of avond vóór eenen
vierdag der roomſche kerk*, *m.*
Vigiles des morts, *lijkdiensſen*, *m.*
pl. *zielmiſſen*, *f. pl.*
Vigne, f. *wijngaard*, *wijnſtok*;
wijnberg, *m.*

être

- être dans les vignes, *fa. een' halven roos hebben, half dronken zijn.*
- jean des vignes, *fa. lomperd, n.*
- Vigueron, *m. wijngaardenier, m.*
- Vignette, *f. T. rankwerk, bloem- of loofwerk, het welk boven de hoofdstukken der boeken wordt gezet, n. vignet.*
- Vignoble, *m. wijnberg, m. wijnland, n.*
- Vigogne, *m. peruviaansch schaap, n.; deszelfs wol; deszelfs huid, f. chapeau, bas de-, hooft, m. kousen van peruviaansche wol, f. pl.*
- Vigorte, *f. T. kaliberstuk, m. konfabels-mal, n.*
- Vigoureuſement, *ad. kloekmoediglijk, dapperlijk, met kracht.*
- Vigoureux, *euse; a. ſterk, kloek, krachtig; kloekmoedig, dapper.*
- Vigueur, *f. ſterkte, kloekheid, kracht, f.; moed, m. dapperheid, f.*
- Viguler, *m. voormalige landregter in Languedoc en in Provençe, m.*
- Viguerie, *f. ambt van zoodanigen regter, n.*
- Vil, Vile, *a. ſlechts, gering, verachtelijk, laag.*
- de-prix, *van geringen prijs.*
- à-prix, *tot een' lagen prijs.*
- Vilain, *m. (weloor) gemeen man; ſlecht mensch, ſchurk, m.*
- Vilain, *aine, a. leelijk, ſordig; vrekkelig, gierig, ſchrekkelig.*
- 7 fig. *oneerlijk, eerloos, ſchandel-lijk.*
- Vilainement, *ad. boosaardiglijk, wreedelijk; kariglijk; gieriglijk; onwaardiglijk, eerloos.*
- Vilbrequin, *m. T. boor, ſpijkerboor, f.*
- Viléné, *a. T. welks geſlachts men erkent (in het wapenſchild).*
- Vilenie, *f. vuilghoid, onreinhoid; gierighoid, vrekheid; eerloosheid, f.*
- pl. *ſmaadwoorden, ſcheldwoerden, a. pl.*
- Vileté, *f. ſlechtheid, geringheid, laagheid, f.*
- Villpender, *v. a. fa. verachten, verſmaden, beſpotten.*
- Villace, *f. groote maar kwalijk gebouwde en ſlecht bevolkte ſtad, f.*
- Village, *m. dorp, n.*
- Villageois, *oife, a. boerſch, landelijk.*
- m. *landman, derpeling, boer, m.*
- Villanelle, *f. ſoort van herderszang, m. of lied, m.; boere-dans, m.*
- Ville, *f. ſtad, f.*
- à-la-, *in de ſtad.*
- en-, *uit.*
- Villette, *f. kleine ſtad, f.*
- Vimaire, *f. verwoeſting of ſchade, door het onweer in een bosch veroorzaakt, f.*
- Vin, *m. wijn, m.*
- avoir peu ou beaucoup de-, *half of geheel dronken zijn.*
- de deux &c. feuilles, *wijn van twee en-zjaren, tweejarige wijn, m.*
- bourru, *moet, nieuwe witte wijn, die nog onklaar is, m.*
- de ville, *erewijn, n.*
- de Pétrier, *een glaasje aan den wagen of op het paard, n.*
- coupé, *gemeene of vermengde wijn.*
- de prunelles, *wijn van wilde pruimen; zwakke en zure wijn, m.*
- être pris de-, *beſchonken zijn.*
- en pointe de-, *met een verhemging, een weinig beſchonken.*
- être entre deux vins, *être chaud de-, door den wijn verhit zijn.*
- cuver ſon-, *zijnen roes niſlagen.*
- ſac à-, *fa. dronkaard, zuipert, m.*
- avoir le-mauvais, *fa. een' kwaden dronk hebben.*
- mettre de l'eau dans ſon-, *fig. tot een bedaarder beſluit komen.*
- s'enivrer de ſon-, *fa. zich zelve bedriagen, op zijne eigene denkbeelden verzet zijn.*
- Vinage, *m. wijntiende, f.*
- Vinaigre, *m. azijn, edik, m.*
- Vinaigrer, *v. a. met azijn of edik bagieren.*
- Vinaigrierie, *f. azijnmakerij, f.*
- Vinaigrette, *f. zure ſaus, van azijn, peper en zout: gemaakt, f.; ſoort van*

- van rijtuig, als een draagstoel, op twee radereu, en door ééneu man getrokken, n.
- Vinagrier, m. azijnfleschje, azijnkannetje, n.; azijnmaker, azijnverkooper, m.
- Vindas, m. T. windaas of windas, n.
- Vindicatif, ive, a. wraakgierig, wraakzuchtig.
- justice vindicative, straffende gerechtigheid, f.
- Vindicte, f. T. publique, geregtelijke en openbare vervolging der misdadigers, f.
- Vinée, f. wijn oogst, m.
- Vinetier, m. berberisfe-struik, m.
- Vineux, euse, a. wijnrijk; wijnrood; wijnachtig, dat naar wijn riikt of smaakt.
- Vingt, a. twintig.
- m. de twintigste, m. (van eene maand).
- Vingtaine, f. twintigtal, getal van twintig; hijschtouw der molenaars, n.
- Vingtième, a. twintigste.
- m. een twintigste, het twintigste deel van een geheel, n.
- Viol, m. verkrachting, stoffering, maagdeschennis, f.
- Violat, a. m. met violen aangemengd.
- Violateur, m. trice, f. overtreder, schender, m. overtreedster, schender, f.
- Violation, f. overtreding, verbreking; schending, ontheiliging, f.
- Viole, f. viool, vedel met zes snaren, f.
- Violent, m. overtreding, verbreking; schending, f.
- Viollement, ad. met geweld, gewelddadiglijk.
- Violence, f. hevigheid, f.; geweld, n. gewelddadigheid, f.; dwang, m. faire à la loi, de wet verkrachten. se faire-, zich zelven geweld aandoen.
- Violent, ente, a. hevig, geweldig, onstuimig; driftig, oloopend.
- mouvement-, sterke, hevige beweging, f.
- mort violente, geweldige dood, m.
- conleur violente, wreede kleur, f.
- Violenter, v. a. geweld aandoen.
- Violer, v. a. overtreden, verbreken, schenden; verkrachten, schofferen.
- Violet, ete, a. violetverwig, paars. m. violetverwe, f.
- Violette, f. viooltje, n. violierbloem, f.
- Violier, m. violierplant, f. violierboom, m.
- Violon, m. vedel, viool, f.; vioolspeler, violist, m.
- se donner les violons, fig. fa. de vioolspelers betalen.
- payer les violons, fig. fa. de korten doen, terwijl een ander er de eer van heeft.
- Violoncelle, m. kleine basviool, violoncel, f.
- Viorne, bourdaine blanche, f. meelboom, m.
- Vipère, f. adder, f.
- Vipéreau, m. jonge adder, f.
- Vipérine, f. slangekruid, n.
- Virago, f. fa. vrouwspersoon, het welk uiterlijk veel van eenen man heeft, n.
- Virelai, m. zeker Fransch vers met herhalingen tuschen beiden, n.
- Virement, m. T. -de parties, vereffening of verrekening van eene schuld tegen eene andere; wending (van een schip), f.
- Virer, v. a. T. (een schip) draaijen of wenden.
- tourner et-, fig. zich draaijen & wenden, allerleijs wityngt of omwegen zoeken.
- partie, eene schuld veroffenen, afrekenen.
- Virevau, v. Cabestan.
- Virevolte, f. schielijke omfprong (van een paard), m.
- Virevouste, f. fa. het schielijk omloopen, n.
- Virginal, ale, a. maagdelijk. lait-, maagdemelk, f.
- Virginité, f. maagdom, maagdelijke staat, m.
- Virgouleuse, f. soort van sappige winterpeer, f.
- Virgule, f. streepje, om de verscheidende

- dene deelen van eenen vollen zin te onderscheiden, n. komma (,)*
- Viril**, ile, a. mannelijk.
portions viriles, gelijke deelen.
- Virilement**, ad. mannelijk, moediglich, dapper.
- Virilité**, f. mannelijke ouderdom, m.; manmoedigheid; voorstellende kracht, f.
- Virole**, f. ring of band om eenig gereedschap of aan eenen rotting, m.
- Virtualité**, f. T. vermogende kracht, f.
- Virtuel**, elle, a. T. krachtig om nit te werken.
- Virtuellement**, ad. krachtiglijk, met eene inwendige kracht.
- Virtuose**, m. et f. T. grootste kunstenaar, m. of kunstenaar, f. virtuoze.
- Virulence**, f. etterachtigheid, f.
- Virulent**, ente, a. etterig, venijnig, kwaadaardig.
- Virus**, (pron. Virusse,) m. venerisch gift of gif, n.
- Vis**, (pron. Visse,) f. schroef, f.
- Vis-à-vis**, ad. et prp. (de) tegen over, voor.
se trouver- de rien, van alles ontblost zijn.
m. koets voor twee personen regt over elkander, f.
- Visa**, m. T. schriftelijk getuigenis, waardoor iemand tot de bediening van eenig ambt in de roomkerk wordt toegelaten, n.; vifa, n.
gezicht, aangezicht, n.
- Visiter**, v. a. bezoeken; doorzoeken, onderzoeken, bezichtigen, vifkeren.
- Visiteur**, m. bezoeker der kloosters; onderzoeker der schepen en koopmanschappen, m.
- Visorium**, m. T. visorium, n. (daar de zetter de kopij op heeft)
- Visqueux**, euse, a. lijmachtig, kleverig, slijmerig.
- Visser**, v. a. aanschroeven.
- Vistuel**, elle, a. tot het gezigt behoorende.
- Vital**, ale, a. dat het leven aangaat, tot het leven behoort.
esprits vitaux, levensgeesten; n. pl.

Vifée, f. mikking (als men aanlegt om te schielen), f.

fig. fa. oogmerk, voornemen, doelwit, n.

changer de-, van bedoeling of plan veranderen.

Vifer, v. n. mikken, turen, looren.

T. met eene handtekening bekrachtigen.

fig. à qc. beoogen, bedoelen.

Vifibilité, f. zigbaarheid, f.

Vifible, a. zigbaar; klaar, blijkbaar, openbaar.

Vifiblement, ad. zichtbaarlijk; op eene zichtbare wijze.

Vifère, f. mikijzer, vizior, n.

rompre en-, fig. op eene onbeschofte wijze uitvaren.

donner dans la-, fig. in het oog loopen.

Vifion, f. het zien; gezigt, n. verfschijning, f.

fig. inbeelding, herfenschim, f.

Vifionnaire, a. et m. f. geestenzioener, m. geestenzienster, f.

fig. hij of zij die vol van dwaaze inbeeldingen is, m. en f.

Vifir, Vizir, m. vizier, m. (staatsdionaar van den grooten heer).

Vifirat, Vizirat, m. vizierschap, viziers-ambt, n.

Vifitation, f. bezigtiging, beschouwing, f. vifitatie.

T. bezoeking, f. bezoek, n.

Vifite, f. bezoek, n. bezoeking; bezigtiging, f. onderzoek, n.

Vifiter, v. a. bezoeken; doorzoeken, onderzoeken, bezichtigen, vifkeren.

Vifiteur, m. bezoeker der kloosters; onderzoeker der schepen en koopmanschappen, m.

Viforium, m. T. visorium, n. (daar de zetter de kopij op heeft)

Visqueux, euse, a. lijmachtig, kleverig, slijmerig.

Visser, v. a. aanschroeven.

Vistuel, elle, a. tot het gezigt behoorende.

Vital, ale, a. dat het leven aangaat, tot het leven behoort.

esprits vitaux, levensgeesten; n. pl.

N. 3. Google Vif-

Vitichoura, m. *pels, mantel met bontwerk gevoerd, m.*
 Vite, a. *gezwind, snel, vlug, vaardig.*
 ad. *schtelijk, spoedig, haastig; dadelijk, aanstonds, op staanden voet, ras.*
 Vitement, ad. *gezwindelijk, haastelijk, schtelijk.*
 Vitesse, f. *gezwindheid, snelheid, vlugheid, vaardigheid, f.*
 Vitex, m. *kuisboom, m.*
 Vitonfères, m. pl. *T. loggaten of kloogaten, n. pl. (waterleidingen langs de kiel van een schip, om het water naar de pomp te brengen).*
 Vitrage, m. *vensterwerk, n.; alle de glazen van een gebouw, n. pl.*
 Vitraux, m. pl. *kerkvensters, n. pl.*
 Vitre, f. *glazen venster; glas; kristallijn van het oog van een paard, n.*
 Vitré, a. et p. *met glazen, met glazen besloten.*
 humeur vitrée, *glazig of kristallijne vocht, n.*
 Vitrer, v. a. *met glazen voorzien.*
 Vitrière, f. *het glazemaken, n.; handel in glas, m.*
 Vitreux, euse, a. *dat den aard van glas heeft.*
 Vitrier, m. *glazemaker, m.*
 Vitrifiable, Vitrescible, a. *dat in glas kan veranderd worden.*
 Vitrification, f. *T. glaswording, glas-making, f.*
 Vitrifier, v. a. *glas doen worden, tot glas maken of branden.*
 Vitriol, m. *koperrood, vitriool, n.*
 Vitriolé, ée, a. *met geest van koperrood gemaakt.*
 Vitriolique, a. *koperroedig, daar iets van koperrood in is.*
 Vivace, a. *lang levend.*
 T. *dat geschikt is om het lang uit te houden.*
 Vivacité, f. *levendigheid, vlugheid des verstandi, schranderdheid van geest; vlugheid, vaardigheid; drift, hitte, f. ijver, m.*
 pl. *envriendelijke bejegoning, f.*
 Vivandier, m. *ière, f. zoetelaar, marktenster, m. zoetelaarster, f.*

Vivant, ante, a. *levend, dat in het leven is.*
 langue vivante, *levende taal.*
 m. *levend, die in het leven is, m.*
 bon-, fa. *vrotijke baas, m.*
 du-, *bij het leven.*
 Vivat, m. *leve! vivat!*
 Vive, f. *pisterman, m. (soort van zeevisch).*
 qui-? *wie daar?*
 être sur le qui-, *op zijne hoede zijn.*
 Vivelte, f. *stopwerk, het gestopte, n. in linnen enz.; soort van zeevisch, m.*
 Vivement, ad. *krachtiglijk, heviglijk, vinniglijk; met drift.*
 Vive-pâtur, f. *T. oekeltijd, m.*
 Vivier, m. *vijver, m.; wischkaar, f.*
 Vivifiant, ante, a. *levendmakend.*
 Vivification, f. *levendmaking, verlevendiging, f.*
 Vivifier, v. a. *levend maken, verlevendigen.*
 Vivifique, a. *levend makend, verlevendigend.*
 Vivipare, a. *T. levende jongen voortbrengend.*
 Vivoter, v. n. fa. *spaarzaam en zuinig leven.*
 Vivre, v. n. *levan; zich onderhouden; leven, zich gedragen.*
 -au jour la journée, *van zijne daghuur leven.*
 savoir-, *wellevend zijn.*
 Vivres, m. pl. *levensbehoefden, f. pl. levensmiddelen, n. pl.*
 Vivré, ée, a. *T. met vierhoekige omvlechtingen (in het wapenschild).*
 Vivrier, m. *leverancier, die levensmiddelen levert, m.*
 Vizir, v. *Visir.*
 Vizirat, v. *Visirat.*
 Vocabulaire, m. *woordenboek, n.*
 Vocabuliste, m. p. u. *schrijver of opsteller van een woordenboek, m.*
 Vocal, ale, a. *wat door de stem wordt uitgedrukt, vokaal.*
 Vocalement, ad. p. u. *oysrlaid; met luider stemme.*

Vocatif, m. T. *roeper*, vijfde naam-
val, m.
Vocation, f. *beroep*, n.; *beroeping*,
roeping, f.
Vocifération, f. n. c. *geschreeuw*, n.
Vociférer, v. n. n. c. *schreeuwen*.
Vocaux, m. pl. *stemgevers*, m. pl.
Vœu, m. *gelofte*, f.
T. *stem bij zekere verkiezingen*, f.
Vœux, pl. *wenschen*, m. pl. *be-
geerten*, f. pl.; *kloosterbelofte*, f.
Vogue, f. *vaart*, f. of *gang*, m.
*van een vaartuig bij elken slag
van de riemen*.
fig. *aanzien*, n. naam, roem,
m. *beroemdheid*, f.
Vogue-avant, m. T. *voorroeijer*, die
eenen riem bestuurt, m.
Voguer, v. n. *gerocid worden*; *va-
ren*, zeilen.
faire- l'étoffe, T. *eene stoffe in
naam brengen*.
vogue la galère, fa. *het ga hoe het
wil!*
Vogueur, m. *roeijer*, m.
Voici, ad. ou prp. *zie hier*, hier is.
Voie, f. *weg*, m.; *vracht*, f.; *rij-
tuig*, n.
T. *spoor*, dat wilde dieren ma-
ken, n.
T. *lek (in een schip)*, n.
fig. *gelegenheid*, f.; *middel*, n.
-de bois, d'eau, *dragt hout*,
dragt water, f.
-laitée, *melkweg*, m.
Voies de fait, pl. *daadzaken*, *ge-
weldadigheden*, f. pl.
Voilà, ad. ou prp. *zie daar*, daar
is, daar komt.
Voile, m. *voorhangfel*, *dekkleed*,
n.; *sluijer*, m.
fig. *dekmantel*, m.
Voiles de la nuit, fig. *duisterheid
des nachts*, f.
Voile, f. *zeil*, n.
mettre à la-, *onder zeil gaan*.
faire-, *zeelen*.
caler la- dans qc. fig. *zich in eene
zaak naar den tijd schikken
of voegen*.
Voiles, f. pl. *zeilen of schepen*, n. pl.
faire force de-, T. *alle zeilen
bijzetten*.

aller à- et à rames, fig. *alleen
mogelijken spoed maken*.
donner à pleines- dans qc. *zich
geheel ergens aan overgeven*.
Vollé, p. et a. *die de nonnekap
aangendmen heeft*, *gestuijerd*.
Voiler, v. a. *met een dekkleed be-
dekken*; *onder eenen sluijer ver-
bergen*.
fig. *bedekken*, *bewimpelen*.
se-, v. r. *zich met eenen sluijer
bedekken*.
Voilerie, f. *zeilmakerij*, f.; *het
zeilemaken*, n.; *zeilen*, n. pl.
Voilier, m. *zeilmaker*, m.
bon-, ou vaisseau bon-, *wel be-
zeild schip*, n.
Voihure, f. *zeilwerk*, n.; *wijze
van de zeilen te zetten om den
wind te vangen*, f.; *zeil*, dat
men gedurende eene vaart ge-
bruikt, n.
Voir, v. a. *zien*; *bezien*, *aanzien*,
beschouwen; *inzien*, *aanmerken*,
overwegen; *bevatten*, *begrijpen*,
doorgonden; *beproeven*, *toezien*;
bezoeken.
fa. *zorg dragen*.
Je jour, *het daglicht zien*, ge-
boren worden.
se-, v. r. *zich zien*, *zich be-
schouwen*; *met mekaar ver-
keeren of omgaan*; *zich bevin-
den*.
Voire, ad. p. u. ja, *voorwaar*, *ze-
kerlijk*.
Voirie, f. *opzigt over de wegen*, n.;
vilplaats, *villerij*; *vuiligheid
van een geslagt beest*, f.
Voisin, ine, a. *naburig*, *aanlig-
gend*, *aangrenzend*.
m. *gebuur*, *nabuur*, *buurman*, m.
Voisinage, m. *nabuurfchap*, *buur-
fchap*; *buurt*, f.
Voisiner, v. n. fa. *buurfchap houden*.
Voiture, f. *vracht*, *lading*, f.;
voer; *voerloon*; *rijtuig*, n.
lettre de-, *vrachtbrief*, m.
Voiturer, v. a. *vervoeren*; *rijden*.
Voiturier, m. *voerman*, m.
Voiturin, m. *verhuurder van paar-
den en rijtuig voor de reizig-
gers*, m.

Voix, f. *stem*, f.
 Vol, m. *roof*, *dieffal*, m.; *gestolen goed*; *het vliegen*, n. *vlugt*, f.
 T. *ruimte van de eene vlerk tot de andere*; *vogeljagt*, *valkejagt*, f.
 parvenir de pleit- à, in volle vlugt geraken tot...
 Volable, a. *besteelbaar*; *steelbaar*.
 Volage, a. *ligtvaardig*, *wild*, los, *onbestendig*; *wispelurig*.
 Volaille, f. *gevogelte*, n.
 Volant, ante, a. *vliegend*.
 pistole volante, *stuk gelds dat altijd in de eerste handen terug keert*, m.
 feuille volante, *los blad*, n.
 asfiette volante, *schaaltje*, n.
 Volant, m. *vliegerijs*, n. *volant*; *wiek van eenen windmolen*, f.; *ligte overrok*, m.
 Volatil, ile, a. T. *vlugtig*.
 Volatile, m. *geveugeld dier*, n.
 Volatilisation, f. T. *vlugtigmaking van een vast ligchaam*, f.
 Volatiliser, v. a. T. *vlugtig maken*.
 Volatilité, f. T. *vlugtigheid*, f.
 Volatile, f. fa. *gevogelte*, n.
 Volcan, m. *vuurspuwende berg*, m.
 Vole, f. T. *alle de trekken (in het kaartspel)*, vole.
 Volée, f. *vlugt*, f.; *broedsel of gebroed*, n.
 fig. *troep*, *zwerf* of *zwarm*; *stand*, *rang*, m.
 T. *evenaar eener koets*, m.
 -de coups de bâton, *dragtslagen*, f.
 -de canon, *kanonschot*, n.
 -de canons, *vele kanonschoten zevens of na malkander*, n. pl.
 à la-, ad. fa. *ter vlugt*, in het wild, *zonder overleg of beraad*.
 tirer à toute-, *een boogschot doen*, *booggewijze schieten*.
 -d'un canon, *gedeelte van een kanon tuschen de ooren of de as en den mond*, n.
 sonner à toute-, *met alle de klokken luiden*.
 Voler, v. n. *vliegen*.
 v. a. T. *naarvliegen*, *opvliegen (van valken sprekende)*; *jagen*.
 Voler, v. a. *heien*, *rooven*.

Volereau, m. *kleine dief*, m.
 Volerie, f. *dieverij*, *rooverij*; *vogeljagt*, f.
 Voler, m. *kleine duivenslag*; *luik van een venster*, *houten venster*; *slag*, n. *knip*, m.; *orgeljeur*, f.; *klein zeekompas*; *kroost of kroos*, *meerblad*, n.
 Voler, v. n. *heen en weder vliegen of zwerfen*.
 Volettes, f. pl. *fransje aan een vlieggenet*, f.
 Voleur, m. *euse*, f. *roover*, *dief*, m. *roofster*, *diefsegge*, f.
 au-, *how den dief!*
 Volice, f. *lat*, *waarop de leidekers de leijen leggen*, f.
 Volière, f. *grootte vogelkooi*, *vlugt*, f.; *duivenhek of kot*, n. *voliere*.
 Volige, Volille, f. *breede*, *dunne plank*, f.
 Volition, f. T. *willing*, f. *wil*, *waarbij men iets voorbedachtliks doet of laat*, m.
 Volontaire, a. *vrijwillig*, *ongedwongen*.
 m. *vrijwilliger*, *volontair*, m. *petit*, *kleine deugent*, m. *bedorven kind*, n.
 Volontairement, ad. *vrijwilliglijk*.
 Volonté, f. *wil*, m.; *welbehagen*; *verlangen*, n. *begeerte*, f.
 Volontiers, ad. *gaarne*, *gewilliglijk*.
 Volte, f. T. *omwending van een paard*, *volte*, f.
 faire la-, v. Vole.
 faire- face, *zich omkeeren en het hoofd bieden*.
 Volter, v. n. *den steet ontwijken (in het scherm)*.
 Voltigement, m. *het heen en weder vliegen of zweven*, n.
 Voltiger, v. n. *heen en weder vliegen of zweven*.
 T. *volkigeren*; *kunsten en spromgen doen (als de koordedansers)*; *te paard en om te rijden*.
 Voltigeur, m. *luchtspringer*, m. *voltigeerder*.
 Voltiglole, f. T. *rand van den achterste van eener galei*, m.
 Volubilité, f. *beslendigheid*, *vlugheid*, *snelheid in de beweging*, f.
 -de *langue*, *snelheid van tong* en *uitspraak*, f.; *los gebabbel*, n.

Volue, f. T. *weyers schietspeel, f.*
 Volume, m. *ligchamelijke omvang, m.; grootte, f.; band, m. boekdeel, n.*
 Voluntineux, euse, a. *groot; uit vele boekdeelen bestaande; dik, sterk.*
 Volupté, f. *wellust, m. weelde; wulpschheid, f.*
 pl. *vermaken, vermoegen, n. pl.*
 Voluptueusement, ad. *op eens wellustige, weelderige wijze.*
 Voluptueux, euse, a. *wellustig, weelderig, wulpsch.*
 Volute, f. *slangomtrek, gestingerde kronkel, m. krul van het kaptseel eens pilaars, eens hoorns of eener sek, f.*
 T. *invoeging, zamenbinding, f.*
 Voluter, v. a. *garen op eens spool winden.*
 T. *eens krulachtige gedaante geven.*
 Volvulus, m. T. *kronkel-darmkring, m. miserere mei.*
 Vomir, m. T. *ploegijzer; ploegkouter (het zede neusbeen, dat de neusgaten van elkander scheidt), n.*
 Vomique, f. T. *longezweer, f. noix, braaknoot, f.*
 Vomir, v. a. *overgeven, braken. fig. uitbraken (scheldwoorden enz.)*
 Vomissement, m. *overgeving, braking, uitspuwing, f.*
 Vomitif, ive, a. *dat overgeving of braking verwekt.*
 m. *braakmiddel, n.*
 Vomitoire, m. *braakmiddel, n. braakdrank, m.*
 pl. *uitgangen voor het gemeene volk (in de schouwburgen der ouden), m. pl.*
 Vorace, a. *zeer gulzig, verblindend.*
 Voracité, f. *gulzigheid, zucht om te verblinden, f.*
 Votant, m. *stemgever, m.*
 Votation, f. *stemming, stemgeving, f.*
 Vote, m. T. *stem in eens openbare vergadering, f.*
 Voter, v. n. *stemmen, zijne stem geven.*
 Vouf, ive, a. *dat eens gelofte betreft.*

Votre, pr. *uw, uwe.*
 Vôtre, (le, la) pr. *de, het uwe.*
 Vouède, m. T. *weede, f. (zekere plant).*
 Vouer, v. a. *toewijden; eens gelofte doen; opdragen.*
 Vouge, f. v. *Epieu.*
 Vouloir, v. a. et n. *willen; wenschen; mogen, begeeren; verderen; inwilligen, toestaan; bevelen.*
 en-à q. *het op iemand gemunt of geladen hebben, iemand ongenegen zijn.*
 -dire, *zorgen willen, bezoeken. m. wil, m. begeerte, f.*
 Vous, pr. *gijlieden.*
 Vousfoir, Vousfeau, m. T. *stotsteen, stuitsteen, voornaamste steen van een gewelf, m.*
 Vousfure, f. *bogt van een gewelf, f.*
 Vouffe, f. *gewelf, n.*
 Vouffé, p. et a. *verwelfd, overdekt, met een verwelf opgemaakt.*
 Vouffier, v. a. *overwelven, met een verwelf of gewelf bedekken. se-, v. r. fig. zich krommen, een' hoogen rug krijgen.*
 Voyage, m. *reis, reize, f.*
 Voyager, v. n. *reizen, heen en weêr trekken.*
 Voyageur, m. euse, f. *reiziger, m. hij of zij, die reist, m. en f.*
 Voyant, ante, a. *ziende; heel ligt, dat ver afsteekt (van kleuren sprekende).*
 Voyant, m. T. *ziender, profest, m.*
 Voyelle, f. *klinkletter, f. vokaal.*
 Voyer, m. *opzigtger over de rijwonen, m.*
 Voyer, v. a. *inloogen.*
 Vrai, ie, a. *waar; eigenlijk, waarachtig, regt, regtschapen. m. het ware, n. de waarheid, f. ad. waarlijk.*
 à dire-, *om de waarheid te zeggen.*
 au-, *waarlijk, met waarheid, in der waarheid.*
 Vraiment, ad. *waarlijk, waarachtig, in der daad.*
 Vraisemblable, a. *waarschijnlijk. m. het waarschijnlijkste, n.*

Vraifemblablement, ad. met waar-
schijnlijkheid, waarschijnlijk.
Vraifemblance, f. waarschijnlijk-
heid, f.
Vréder, v. n. fa. heen en weêr loo-
pen.
Vrille, f. T. kuipersboor, f.
Vrilles, pl. hechtfrankjes aan eenen
wijngaard, n. pl.
Vriller, v. n. T. draaijend in de
hoogte rijzende (van voetzoekers
of zwermers sprekende).
Vrillerie, f. staak en ijzerwaar, f.
Vrillier, m. boorsmid, m.
Vu, m. T. inhoud van een yonnis,
het welk op de daarbij gebruik-
te bewijschriften gegrond is, m.
au- et au su de tout le monde,
openlijk, voor 't oog der ge-
heele wereld.
Vu, prp. aangezien, gemerkt.
-que, c. dewijl, daar, doordien.
Vue, f. gezicht, het zien; aanzien,
n. oogen, n. pl. blik, m.; uit-
zigt, n.; tegenwoordigheid, f.
fig. oogmerk, n. bedoeling, f.;
inzigt, n.
avoir en-, in 't oog hebben, be-
dasten.
à perte de-, zoo ver als men
zien kan.
à-, T. op en na zigt.
à- de pays, ligtvaardiglijk, in
het wild.
à- d'oifeau, schutms van boven
gezien.
à- d'œil, oogschijnlijk, naar
het zich laat aanzien.
lunette à longue-, verrekijsker, m.
Vuidange, Vuide, Vuider, &c. v.
Vid.
Vulgaire, a. gemeen; laag, gering.
m. het gemeene volk, het ge-
meen, n.
Vulgairement, ad. gemeenzaam, op
de wijze van 't gemeene volk.
Vulgate, f. gemeene latijnsche oev-
zetting des bijbels, f.
Vulnérable, a. kwetsbaar, die ge-
kwets of gewond kan worden.
Vulnéraire, a. dat goed is om won-
den te genezen.
m. wondmiddel, wondkruid, n.

Vulve, f. T. scheede der baarmoeder, f.

W.

W, W, twee-en-twintigste letter
van het alphabet, f.
Wallon, m. waal, m.; het waalisch, n.
Whig, m. oppositie-partij in Eng-
land, f.
Whisk ou Whist, m. T. whist (soort
van kaartspel).
Wildgrave, m. wildgraaf, roef-
graaf, m.
Wiski, m. n. c. nieuwe soort van
openen wagen met eene zeer hoe-
ge stelling, m.
Wolframe, Wolfart, m. onderaard-
sche mijn in de gedaante eens
wolfskuils, f.

X.

X, m. X, drie-en-twintigste letter
van het alphabet.
Xanthium, m. kleine klisfen, f. pl.
Xénélasie, f. T. verbod aan de vrecm-
delingen, om zich in eene Griek-
sche stad op te houden, n.
Xéranthemum, m. soort van kruid,
n. Xeranthemum.
Xérophagie, f. T. welser feestdag in
de kerk, op welken de Christenen
niet anders dan drooge vruchten
en brood mochten eten, m.
Xerophthalmie, f. T. oogpijn, ontste-
king der oogm, f.
Xiphias, m. zwaardvisch, m. (ge-
sternte bij den Zuidpool, bij de
Indianen Dorado genaamd).
Xiphoïde, a. T. zwaardvormig.
Xyloballamum, m. zekere boom, die
balsam uitgweest, m.
Xylon, m. zeker plantgewas, n.
Xylostéum, m. hondskerfen of ker-
sen, f. pl.

Y.

Y, T, vier-en-twintigste letter van
het alphabet, f.
Y, ad. et part. rel. hier, hier naar
toe; daar, daar naar toe; daar
toe, daar aan; er.

Yacht,

Yacht, m. jacht, n. (zeker vaar-
tuig).
Yeble, v. Hièble.
Yeufe, f. steeneik, m.
Yeux, m. pl. d'œil, oogen, n. pl.
-d'écrévises, kreeftsoogen, n. pl.
-de peuple, knoppen of botten
vanden zwarten populier, m. pl.
Ypreau, m. ijs, sep, m. (soort
van boom).

Z.

Z, Z, vijf-en-twintigste letter van
het alphabet, f.
Zacithe, f. wrattenkruid, klier-
speenkruid, n.
Zafre, v. Safre.
Zagaie, f. soort van werpspies der
Moeren, enz. f.
Zaim, m. ruiter van de Turksche
landmilitie, m.
Zain, a. m. geheel zwart of geheel
kastanjebruin (van paarden spre-
kende).
Zani, m. hantwerst of potsemaker
van eenen troep koordedansers, m.
Zèbre, m. zebra, kaapsche ezels, m.
Zédoaire, f. soort van gewas, n.
zedoas.
Zélateur, m. trice, f. ijveraar, m.
ijveraarder, f. ijverige voor-
stander of voorstandster, w. en f.
Zèle, m. ijver, m.
Zélé, ée, a. ijverig.
Zénith, m. T. kruinship, toppunt, n.
Zéphyr, m. aangename, ziele wind,
weste wind, w.
Zéro, m. nul (in het cijfergetal).
Zest, l. bos!
entre le zist et le-, fa. zoo, zoo!
tusfchen goed en kwaad.
Zeste, m. geel en dun schelletje of
schillette om het pis der okker-
noten; oranfeschelletje, n.
Zététique, a. T. methode-, wijze
van een vraagstuk in de wiskun-
de of den stelregel op te lossen, f.
Zébelline, f. sabel, w. (zeker dier);
sabelbont, n.

Zigzag, m. stukjes hout, plat en
gespijkerd, even als glasruiten,
maar zoo gespijkerd, dat zij kun-
nen bewegen; loopgraven, n. pl.
en-, ad. gevlamd.
Zinc, m. zink, spelter, wijffjes
spiesglas, n.
Zinzolin, m. et a. roodachtig.
Zist, v. Zest.
Zizanie, f. onkruid, n.
fig. oneenigheid, tweedragt, ver-
deeldheid, f.
Zizipla, soort van gewas, n.
Zodiacal, ale, a. T. tot den dieren-
of teekenkring behoorende.
Zodiaque, m. T. taanrond, n. die-
renkring, teekenkring, zonne-
weg, m.
Zolle, m. berisper, bediller, m.
Zone, f. T. luchtstreek, wereld-
streek, f.
Zoographie, f. beschrijving der die-
ren, f.
Zoolâtrie, f. aanbidding der die-
ren, f.
Zoolite, m. verkeend dier, n.
Zoologie, f. T. natuurlijke geschie-
denis der dieren, f.
Zoomorphites, f. pl. steenen die eens-
ge overeenkomst met bekende die-
ren hebben, m. pl.
Zoophage, a. vleeschetend.
Zoophore, m. T. v. Frise.
Zoophorique, a. f. T. colonne-, zaal,
waarep een dier staat, f.
Zoophyte, m. T. plant, welke iets
van de natuur der dieren schijnt
aan zich te hebben, f.
Zootomie, f. ontleding der dieren, f.
Zopista, m. et f. T. oud schelppel
of pik, n.
Zoucet, m. soort van duiker, m.
Zygoma, m. T. jokbeen, n.
Zygomatique, m. T. tot het jokbeen
behoorend.
Zymofimètre, m. T. werktuig om de
onderscheidene graden der gisting
van het bleed te ontdekken, n.
Zymotechnie, f. T. leer van de
gisting des bloods, f.

T A B L E

D E S

NOMS D'HOMMES ET DE FEMMES.

A.

Achille, m. *Achilles*.
 Adélaïde, f. *Adelheid*.
 Adolphe, m. *Adolf*.
 Adrien, m. *Adrianus, Adriaan*.
 Adrienne, f. *Adriana, Adriaantje*.
 Agathe, f. *Agatha, Aagje*.
 Agnès, f. *Agneta, Agniet*.
 Albert, m. *Albertus, Albrecht, Albers*.
 Albin, m. *Albinus, Albin*.
 Alexandre, m. *Alexander*.
 Alison, f. *Els, Elsje*.
 Aloyse, m. *Aloysius*.
 Alphonse, m. *Alphonsus*.
 Amédée, Amédée, m. *Amedeus*.
 Ambroïse, m. *Ambrosius*.
 Amélie, f. *Amelia*.
 André, m. *Andreas, Andrius*.
 Angélique, f. *Angelica*.
 Anne, f. *Anna*.
 Annette, f. *Antje*.
 Antoine, m. *Anthony, Toon*.
 Antoinette, f. *Anthonie*.
 Armand, m. *Hermanus, Herman, Manus*.
 Arnaud, m. *Arnoldus, Arnold, Nol*.
 Arnoud, Arnoul, m. *Arnoud, Arnulf*.
 Aubert, v. Albert.
 Aubin, v. Albin.
 Aubri, m. *Alberich*.
 Auguste, m. *Augustus*.
 Augustin, m. *Augustinus, Augustin*.
 Aurèle, m. *Aurelius*.
 Aurélie, f. *Aurelia*.

B.

Babet, Babiche, Babichon, f. *Lysje*.
 Balfard, Baltasar, m. *Balthasar*.
 Baptiste, m. *Baptista, Batist*.
 Barbe, f. *Barbara, Barber*.
 Barthélemi, m. *Bartholomeus*.
 Basile, m. *Basilius*.
 Baud, m. *Baldus, Bald*.
 Baudouin, m. *Balduin, Boudewyn*.
 Baudour, f. *Bathilde*.
 Béatrice, f. *Beatrix, Badeloch*.
 Benoît, m. *Benedictus*.
 Bernard, m. *Bernardus*.
 Berte, f. *Bertha*.
 Bertrand, m. *Bertram*.
 Blaise, m. *Blazius*.
 Boniface, m. *Bonifacius*.
 Brigide, Brigitte, f. *Brigitta*.

C.

Caroline, f. *Karolina*.
 Catherine, f. *Katharina*.
 Caton, Catin, Cataut, f. *Kaatje*.
 Cécile, f. *Cecilia*.
 Charle, Charles, m. *Karel*.
 Charlot, m. *Kareltsje*.
 Charlotte, f. *Charlotte, Lotje*.
 Chrétien, m. *Christiaan, Kris*.
 Chrétienne, f. *Christina, Krisje*.
 Christophe, Christophe, m. *Christoffel, Stoffel*.
 Claire, f. *Klara, Klaartje*.
 Claude, m. *Klaudius*.
 Claudine, f. *Klaudia*.

Colas, m. *Klaas*.
 Colin, m. *Klaasje*.
 Côme, *Kasmus*.
 Concorde, f. *Concordia*.
 Conrad, m. *Koenraad*.
 Constance, f. *Constantia*.
 Corneille, m. *Kornelis*.
 Crépin, m. *Krispijn*.
 Cunégonde, f. *Kunegonda*.

D.

Damien, m. *Damianus*.
 David, m. *David*.
 Denis, m. *Dionisius*, *Denys*.
 Dénise, f. *Dionisia*.
 Didier, m. *Desiderius*.
 Didière, f. *Desideria*.
 Dominique, m. f. *Dominicus*, m.
Dominica, f.
 Dorothee, f. *Dorothea*, *Doortje*.

E.

Edme, Edmond, Eme, Emon, m.
Edmond.
 Edouard, m. *Edward*.
 Eléonore, f. *Eleonora*.
 Elie, m. *Elias*.
 Elizabeth, f. *Elizabeth*, *Betje*.
 Emile, m. *Emilius*.
 Emilie, f. *Emilia*.
 Emme, *Emma*, f. *Emmetje*.
 Erneste, m. *Ernestus*, *Ernst*.
 Esaië, m. *Ezayas*.
 Esther, m. *Esther*, *Hester*.
 Etienne, m. *Stephanus*, *Steven*.
 Etiennette, *Stephana*.
 Euchaire, m. *Eucharis*.
 Eugène, m. *Eugenius*.
 Eulalie, f. *Eulalia*.
 Euloge, m. *Eulogius*.
 Eve, f. *Eva*.
 Everard, m. *Everhard*, *Evert*.

F.

Fabien, m. *Fabianus*.
 Fabrice, m. *Fabricius*.
 Fanchon, Fanchette, m. *Francyntje*.
 Félix, m. *Felix*.
 Félicité, f. *Felicitas*.
 Ferdinand, m. *Ferdinand*.

Florent, m. *Floris*, *Florentyn*.
 François, m. *Franciscus*, *Frans*.
 Françoisse, f. *Francisca*, *Francijs*.
 Frédéric, m. *Frederik*, *Frits*.
 Frédérique, f. *Frederika*.

G.

Gaspard, m. *Kasparus*, *Kasper*.
 Gautier, m. *Walterus*, *Walter*,
Wouster, *Gualterus*.
 Généviève, f. *Genoveva*.
 Geoffroi, m. *Goefried*.
 George, m. *Georg*, *Joris*, *Jurriaan*.
 Gérard, m. *Gerardus*.
 Germain, m. *Hermanus*, *Manus*.
 Gertrude, f. *Geertruida*, *Geertrui*,
Truitje.
 Gille, Gilles, m. *Gillis*.
 Godart, m. *Gothard*.
 Godefroi, m. *Gotfried*, *Godoyaart*,
Goveri.
 Gonthier, m. *Gouther*.
 Grégoire, m. *Gregorius*.
 Guernard, *Werner*.
 Guillaume, m. *Willem*, *Wim*.
 Guillemette, f. *Wilhelmina*, *Wille-*
mina, *Willemyntje*, *Mynstje*.
 Guillebaud, m. *Wilibald*.
 Gustave, *Gustaaf*.
 Gui, m. *Veit*, *Guido*.

H.

Hélène, f. *Helena*.
 Henri, *Hendrik*, *Hein*.
 Henriette, f. *Henrietta*, *Hendrika*,
Heintje.
 Hildegonde, *Hillegonda*.
 Hilaire, m. *Hilaris*.
 Hugues, m. *Hugo*.

J.

Jacobée, Jacqueline, Jaquette, f. *Jak-*
kobea, *Jakobina*, *Jakobyntje*.
 Jacob, m. *Jakob*.
 Jaques, m. *Jakobus*, *Kobus*, *Japik*.
 Ide, *Ida*.
 Jean, m. *Johannes*, *Jan*.
 Jeanne, f. *Johanna*, *Hanna*.
 Jeannette, *Jeanneton*, f. *Jannetje*.
 Jeannot, m. *Jantje*.

Jérémie, m. *Jeremias*.
 Jérôme, m. *Hieronimus*.
 Ignace, m. *Ignatius*.
 Innocent, m. *Innocentius*.
 Joachim, m. *Joachim*.
 Job, m. *Job*.
 Joseph, m. *Josef*.
 Joséphine, f. *Josefina*.
 Josse, Jodelet, m. *Joost*.
 Josué, m. *Josua*.
 Isabeau, Isabelle, f. *Isabella*.
 Isaac, m. *Isaak*.
 Isaac, m. *Esayas*.
 Jules, m. *Julius*.
 Julie, f. *Julia*.
 Julienne, f. *Jullana*.
 Juliette, f. *Juliaantje, Juultje*.
 Justine, f. *Justina*.

I.

Laure, f. *Laura*.
 Laurent, m. *Lourens*.
 Laurence, f. *Lourenzia*.
 Léon, m. *Leo*.
 Léonard, m. *Leonardus*.
 Léonarde, f. *Leonarda*.
 Léonor, m. *Leonor*.
 Léonore, f. *Eleonora*.
 Lisette, f. *Lysje*.
 Ludolfe, m. *Ludolf*.
 Louis, m. *Lodewyk*.
 Louïse, f. *Louisa*.
 Louïsette, Louïson, f. *Louisje*.
 Luc, m. *Lukas*.
 Lucain, m. *Lukanus*.
 Lucie, f. *Lucia*.
 Lucien, m. *Lucianus*.

M.

Madelaine, Magdeleine, f. *Magdalena, Magtel*.
 Madelon, f. *Leentje*.
 Maïon, Marion, f. *Mistje*.
 Marc, m. *Merkus*.
 Margot, Margoton, f. *Grietje*.
 Marguerite, f. *Margaretha*.
 Marie, f. *Maria*.
 Marthe, f. *Martha*.
 Martin, m. *Marten, Martyn*.
 Mathias, m. *Mathias*.
 Matthieu, m. *Matthens, Matthys*.

Maur, m. *Maurus*.
 Maurice, m. *Maurits*.
 Maximilien, m. *Maximilianus, Maximiliaan*.
 Mérovee, m. *Meroveus*.
 Michée, m. *Michas*.
 Michel, m. *Michaël, Michel*.
 Michelle, Micheton, f. *Michelina*.
 Michon, m. *Micheljs*.
 Moïse, m. *Mozes*.

N.

Nannette, Nanon, f. *Annaantje, Naantje*.
 Nicodème, m. *Nikodemus*.
 Nicolas, m. *Nikolaas, Klaas*.
 Nicole, f. *Nikola, Klaasje*.

O.

Othon, m. *Otto*.

P.

Paul, m. *Paulus*.
 Paulin, m. *Paulinus*.
 Pauline, Paule, f. *Paulina*.
 Phillipot, m. *Piltje*.
 Philippe, m. *Philippus, Flip*.
 Philippine, Philpote, f. *Philippina*.
 Pierre, m. *Petrus, Pieter, Pies*.
 Pierrot, m. *Pietje*.
 Rachel, f. *Rachel*.
 Raoul, m. *Rudolf*.
 Rebecca, f. *Rebekka*.
 Regnard, m. *Reinhard*.
 Regnauld, Renaud, m. *Reinier*.
 Remi, m. *Remigius*.
 René, m. *Renatus*.
 Richard, m. *Rykert, Ryk*.
 Robert, m. *Robert*.
 Rodolphe, m. *Rudolf*.
 Rodrigue, Roderic, m. *Roderik*.
 Roger, m. *Rusger*.
 Romain, m. *Romanus, Romein*.
 Rosalie, f. *Rosalia*.
 Rosemonde, f. *Rosamunda*.
 Rosette, f. *Roojsje*.
 Rosine, Rose, f. *Rosna, Roesje*.

S.

Salomé, f. *Soloms*.

Jafomon, m. *Salomon*.
 Samfon, m. *Samsen*.
 Sara, f. *Sara*.
 Sarotte, f. *Saartsje*.
 Sébastien, m. *Sebastiaan*, *Battjaan*.
 Sébastienne, f. *Sebastiana*.
 Sigéfrôl, m. *Siegfried*.
 Sigismond, m. *Sigimundus*.
 Sophie, f. *Sophia*.
 Stanislas, m. *Stanislaus*.
 Susanne, f. *Suzanna*.
 Suzon, f. *Suzannetje*, *Suzje*, *Sautje*.

T.

Théodore, m. *Theodorus*, *Dorus*.
 Théophile, m. *Godliof*.
 Thibaud, m. *Theobald*.
 Thierrî, m. *Diaderik*, *Dirk*.
 Timothée, m. *Thimotheus*.
 Tiennette, f. *Stephanina*.
 Tiennot, m. *Stephanus*.
 Tobie, m. *Tobias*.
 Toinette, f. *Anthonia*.
 Toimon, m. *Toontje*.

U.

Ulric, Udahric, m. *Ulrich*.
 Urique, Udarique, f. *Ulrika*.
 Urbain, m. *Urbanus*.
 Urfin, m. *Ursinus*.
 Urfule, f. *Ursula*.

V.

Valentin, m. *Valentyn*.
 Valère, m. *Valerius*.
 Valérien, m. *Valerianus*.
 Véronique, f. *Veronika*.
 Vincent, m. *Vincent*.
 Voit, m. *Veit*.

X.

Xavier, m. *Xaverius*, *Xavier*.

Z.

Zacharie, m. *Zacharias*.
 Zachée, m. *Zacheus*.

T A B L E

DE QUELQUES

PAYS, VILLES, NATIONS, RIVIERES,
MONTAGNES, &c.

A.

Abysinie, f. *Abysinia*, *Haberch*.
 Abysin, m. -ine, f. *Abysiniër*, m.
Abysinische vrouw, f.
 l'Adige, de Estch (rivier).
 Afrique, f. *Afrika*.
 Africain, m. aine, f. *Afrikaan*, m.
Afrikaansche vrouw, f.
 Aix-la-Chapelle, *Aken*.
 Albanie, f. *Albanij*.

Albanien, m. -ienne, f. *Albaniër*,
Albanes, m. *Albanesche vrouw*, f.
 Albanien, ienne, } *Albanisch*.
 Albanois, oïse, a. }
 Albe-Grecque, f. *Grieksch-Weis-*
senburg, *Belgrado*.
 Albe-Jule, f. *Weissenburg in Ze-*
venbergen.
 Albe-Royale, f. *Staal-Weissenburg*.
 Albigeois, m. -coïse, f. *Waldensor*.
 Albion, f. n. c. *Engeland*, *Albion*.

Algarve, f. *Algarbie*.
 Alger, m. *Algiars*.
 Algérien, m. ienne, f. *Algerijs*, m. *Algerijsche vrouw*, f.
 Allemagne, f. *Duitschland*.
 Allemand, m. ande, f. *Duitscher*, m. *Duitsche vrouw*, f.
 Les Alpes, f. pl. *de Alpen*, het *Alpisch gebergte*.
 Alost, m. *Aalst*.
 Alsace, f. *Elzas*.
 Allatien, m. ienne, f. *Elzasfer*, m. *Elzasfche vrouw*, f.
 Amérique, f. *Amerika*.
 Américain, m. aine, f. *Amerikaan*, m. *Amerikaanfche vrouw*, f.
 Ammonite, m. et f. *Ammoniet*, m. *Ammonietfche vrouw*, f.
 Amorrhéen, m. éenne, f. *Amoriter*, m. *Ameriifche vrouw*, f.
 Amsterdam, m. *Amsterdam*.
 Amsterdammois, m. oife, f. *Amsterdammer*, m. *Aufterdamfche vrouw*, f.
 Andaloufie, f. *Andaluzië*.
 Andaloufien, m. ienne, f. *Andaluziër*, m. *Andaluzifche vrouw*, f.
 Les Andes, f. pl. *de Anden of Cordilleras*.
 Ange, Château St., m. *Engelenburg*.
 Anglois, m. oife, f. *Englander*, *Engelichman*, m. *Engelfche vrouw*, f.
 Angleterre, f. *Engeland*, *Groot-Brittannia*.
 Les Antilles, f. pl. *de Antillifche Eilanden*.
 Antioche, f. *Antiochië*.
 Anvers, m. *Antwerpen*.
 Apennins, a. m. pl. les monts-, *de Apennijnen of het Apennijnfch gebergte*.
 Aquitaine, f. *Aquitanië*.
 Arabie, f. *Arabië*.
 Arabe, m. este, f. *Arabier*, m. *Arabifche vrouw*, f.
 Arabe, Arabesque, Arabique, a. } *Arabisch*.
 Arménie, f. *Armenië*.
 Arménien, m. ienne, f. *Armeniër*, m. *Armenifche vrouw*, f.
 Arragon, f. *Arragonië*.
 Arragonien, m. ienne, f. *Arragoniër*, m. *Arragonifche vrouw*, f.

Arragonien, ienne, } *Arragonifche*
 Arragonois, oife, a. }
 Arras, m. *Atrecht*, *Arras*.
 Afiatique, m. et f. *bewoner*, m. *bewoonfter van Azia*.
 Agie, f. *Azia*.
 -mineure, f. *Klein-Azia*, *Natolië*.
 Le lac Asphaltite, *het doode meer*.
 Asfyrie, f. *Asfyrië*.
 Asfyrien, m. ienne, f. *Asfyriër*, m. *Asfyrifche vrouw*, f.
 Athènes, f. et m. *Athenen*.
 Athénien, m. ienne, f. *Athener*, *Athenienfer*, m. *Athéenfche vrouw*, f.
 Augsburg, } *Augsburg*.
 Auguste, m. }
 Austrafie, f. *Westerryk*, *Austrafia*.
 Autriche, f. *Oostenrijk*.
 Autrichien, m. ienne, f. *Oostenrijker*, m. *Oostenrijfche vrouw*, f.

B.

Babylone, f. *Babylon*, *Babel*.
 Babylonien, m. ienne, f. *Babyloniër*, m. *Babylonifche vrouw*, f.
 Bade, f. *Baden*.
 Bains de Bade, m. pl. *Baden-Baden*.
 Bâle, } *Bazel*.
 Basle, f. }
 Bâlois, m. oife, f. *bewoner*, m. *bewoonfter van Bazel*, f.
 Les Baléares, f. pl. *de Baléarifche Eilanden*.
 Baltique, a. f. la mer-, *de Baltifche zee*, *de Oostzee*.
 Barbarie, f. *Barbaryë*.
 Barbare, m. et f. *bewoner*, m. *bewoonfter*, f. *van Barbaryë*.
 Bareith, m. *Bayrouth*.
 Basfe-Bretagne, f. *Neder-Bretanje*.
 Bas-Breton, m. *inwoner van Neder-Bretanje*, m.
 Basfe-Brette, f. *bewoonfter van Neder-Bretanje*.
 Batavie, f. *Batavië*, *het Bataafche land*.
 Batave, m. et f. *Bataaf*, m. *Bataafche vrouw*, f.
 Bavière, f. *Beijeren*.
 Bavaois, m. oife, f. *Beijer*, m. *Beijerfche vrouw*, f.
 Belge, m. et f. (u. c.) *Nederlander*, *Belg*,

C.

Belg, *Brabander*, m. *Nederlandsche*, *Belgische*, *Brabandsche vrouw*, f.
 La Belgique, (n. c.) *België*.
 Belgrade, f. *Bolgrado*, *Grieksch-Weissenburg*.
 Bengale, f. *Bengalen*.
 Berlin, m. *Berlyn*.
 Berne, f. *Bern*.
 Bergue-op-Zoom, f. *Bergen-op-Zoom*.
 Befançon, m. *Besançon*.
 Bienna, f. *Biel*.
 Bohème, f. *Bohemen*.
 Bohémien, m. ienne, f. *Bohemer*, m. *Boheemsche vrouw*, f.
 Bois-le duc, m. 's *Hortogenbosch*, den *Bosch*.
 Bonne, f. *Bonn*.
 Bordeaux ou } *Bourdeaux*.
 Bourdeaux, m. }
 Bordelais, m. aïse, f. *bewoner*, m. *bewoonster*, f. *van Bourdeaux*, *geboortig uit Bourdeaux*.
 Le Borystène, v. le Nieper.
 Le Bosphore, *Bosphorus* (*zee-engte bij Konstantinopelen*).
 Boulogne, f. *Boulonje*.
 Bourgogne, f. *Bourgonje*.
 Bourguignon, m. onne, f. *man of vrouw uit Bourgonje*.
 Brabant, m. *Brabant*.
 Brabançon, m. onne, f. *Brabander*, m. *Brabandsche vrouw*, f.
 Brandebourg, m. *Brandenburg*.
 Brandebourgeois, m. eïse, f. *Brandenburger*, m. *Brandenburgerin*, f.
 Brème, f. *Bremen*.
 Brésil, m. *Brazilië*.
 Breslaw, m. *Breslau*.
 Bretagne, f. *Bretanje*.
 Breton, m. onne, f. *man of vrouw uit Bretanje*.
 Brigance, f. *Bregenz*.
 Brisac, m. *Breisach*.
 Brigau, m. *Brisgau*.
 Britannique, a. *Britsch*.
 Brunrout, v. *Porentru*.
 Bruges, f. *Brugge*.
 Brunsvic, m. *Branswijk*.
 Bruxelles, f. *Brusfel*.
 Bude, f. *Ofen*.
 Budisfin, m. } *man of vrouw uit*
 Budisfe } *Ofen*.

Cafferie, f. *het land der Kaffers*.
 Caffres, m. et f. pl. *de Kaffers*.
 Le Caire, m. *Cairo*.
 Calabre, f. *Calabrië*.
 Calabrois, oïse, a. *Calabrisch*.
 Cambrai, m. *Kamerijk*.
 Canaries, les Iles, f. pl. *de Canarische Eilanden*, *de gelukkige Eilanden*.
 Candie, f. *Candia*.
 Candiot, m. ote, f. *bewoner* m. *of bewoonster* f. *van Candia*.
 Capadoce, f. *Capadocië*.
 Capadocien, m. ienne, f. *Capadociër*, m. *vrouw uit Capadocië*, f.
 Carinthie, f. *Kärnthen*, *Karinthië*.
 Carinthien, m. ienne, f. *bewoner*, m. *of bewoonster* f. *van Kärnthen*.
 Carniole, f. *Krain*.
 Carthage, f. *Carthago*.
 Carthaginois, m. oïse, f. *Karthager*, *Carthageneser*, m. *vrouw uit Carthago*, f.
 Carthagene, f. *Carthagena*.
 Caspienne, a. mer-, *de Caspische zee*.
 Casovie, f. *Caschan*.
 Castille, f. *Castilie*.
 Castillan, m. ane, f. *Castiliaan*, m. *Castiliaansche vrouw*, f.
 Catalogne, f. *Catalonie*.
 Catalan, m. ane, f. *Cataloniër*, m. *vrouw uit Catalonië*, f.
 Chaldée, f. *Chaldea*.
 Chaldéen, m. enne, f. *Chaldeër*, m. *vrouw uit Chaldea*, f.
 Chaldéen, enne, } *Chaldeesch*.
 Chaldaïque, a. }
 Chanaän, m. *Canaan*.
 La Chine, *China*.
 Chinois, m. oïse, f. *Chinees*, m. *Chineesche vrouw*, f.
 Cinq-églises, f. pl. *Vyfkerken*.
 Clèves, f. *Kleef*.
 Coblence, f. *Coblenz*.
 Coire, f. *Char*.
 Cologne, f. *Keulen*.
 La Comté, f. *Franche Comté*.
 Comtois, m. oïse, f. *man of vrouw uit Franche-Comté*.
 Constance, f. *Constanz*, *Kölnitz*.

Franconie, f. *Frankenland*.
 Franconien, m. ienne, f. *bewoner*,
 m. of *bewoonster*, f. *van Fran-*
kenland.
 Fribourg, m. *Freyburg*.
 Frioul, m. *Frioul*.
 Frië, f. *Vriesland*.
 Frifon, m. onne, f. *Vries*, m. *Vrie-*
fn, f.
 Fulde, f. *Fulda*.
 Furnes, f. *Veurne*.

G.

Galice, f. *Galicïë*.
 Galilée, f. *Galilea*.
 Galléen, m. eenne, f. *Galilëër*, m.
Galileefche vrouw, f.
 Galles, f. *Waltis*.
 Gand, } *Gend*.
 Gant, m. }
 Gantois, m. oïfe, f. *man of vrouw*
uit Gend.
 Gascogne, f. *Gasconje*.
 Gascon, m. onne, f. *Gasconjer*, m.
vrouw uit Gasconje, f.
 Les Gaules, f. pl. *Gallië*.
 Gaulois, m. oïfe, f. *Galliër*, m.
vrouw uit Gallie, f.
 Gènes, f. *Genua*.
 Génois, m. oïfe, f. *Genuees*, m.
Genueefche vrouw, f.
 Genève, f. *Genève*.
 Génevois, m. oïfe, f. *man of vrouw*
uit Genève.
 Germanie, f. *Germanië*, oud *Duitsch-*
land.
 Germanique, a. p. u. *Duitsch*.
 Gothie, f. *Gothland*.
 Goth, m. e, f. *Goth*, m. *vrouw*
uit Gothland.
 Gothique, a. *Gothisch*.
 Gottingue, f. *Göttingen*.
 Grande-Bretagne, f. *Groot-Britannië*.
 Gravelines, f. *Gravelingen*.
 Grèce, f. *Griekenland*.
 Grec, m. ecque, f. *Griek*, m. *Gris-*
kin, *Griekfche vrouw*, f.
 Grenade, f. *Grenada*.
 Grenadin, ine, a. *uit Grenada ge-*
broortig.
 Grifon, m. onne, f. *Grauhünder*,
 m. *vrouw uit Grauhünder*.

le pays des Grifons, m. la ligue
 Grife, f. *Grauhünder*.
 Groningue, m. *Groningen*.
 Groenlande, f. *Groenland*.
 Groenlandois, m. oïfe, f. *Groenlan-*
der, m. *Groenlandsche vrouw*, f.
 Gueldres, f. *Gelderland*.

H.

Le Hainaut, *Henegouwen*.
 Hambourg, m. *Hamburg*.
 Hanovre, f. *Hanover*.
 Hanovrien, m. ienne, f. *Hanoveraaw*,
 m. *Hanoversche vrouw*, f.
 Le Hartz ou la forêt Hercynienne, f.
de Harz, de Harzwoud.
 La Haye, 's *Gravenhage, de Haag*.
 Helvétien, m. ienne, f. *Helvetiër*,
Zwitfer, m. *Helvetifche, Zwit-*
fersche vrouw, f.
 Helvétique, a. *Helvetisch*, *Zwit-*
fersch.
 Hesse, f. *Hessen*.
 Hefien, m. enne, f. } *Hes*, m. *Hesf-*
 Hesfois, m. oïfe, f. } *fche vrouw*, f.
 Hibernien, ienne, *Hibernois*, oïfe,
 v. *Irlandais*.
 Hibernie, f. v. *Irlande*.
 Hollande, f. *Holland*.
 Hollandois, m. oïfe, f. *Hollander*,
 m. *Hollanderin*, *Hollandsche*
vrouw, f.
 Holface, f. } *Holftein*.
 Holstein, m. }
 Holiatien, m. ienne, f. *Holfteiner*,
 m. *Holfteinfche vrouw*, f.
 Homburg ès monts, m. *Homburg*
voor de hoogte.
 Hongrie, f. *Hongarye*.
 Hongrois, m. oïfe, f. *Hongaar*, m.
Hongaarsche vrouw, f.
 Hottentot, m. oïfe, f. *Hottentot*, m.
Hottentotsche vrouw, f.

L

La Jamaïque, *Jamaika*.
 Le Japon, m. *Japan*.
 Japonois, m. oïfe, f. *Japonees*, m.
Japoneefche vrouw, f.
 Jene, f. *Jena*.
 Lyrie, f. *U'ryië*.

Illyrien, m. ienne, f. *Illyriër*, m.
Illyrische vrouw, f.
 Inde, f. *Indes*, f. pl. *Indiën*.
 Les Indes orientales, les grandes In-
 des, *Oost-Indiën*.
 Les Indes occidentales, *West-Indiën*.
 Indien, m. ienne, f. *Indiaan*, m.
Indiaansche vrouw, f.
 Indostan, m. *Indostan*, *Hindostan*.
 Ingremanie, Ingrie, f. *Ingermanland*.
 Irlande, f. *Ierland*.
 Irlandois, m. oïse, f. *Ier*, *Ierlan-*
der, m. *Iersche vrouw*, f.
 Islande, f. *het eiland Ysland*.
 Islandois, m. oïse, f. *Yslander*, m.
Yslanderin, f.
 Italie, f. *Italië*.
 Italien, m. ienne, f. *Italiaan*, m.
Italiaansche vrouw, f.
 Judée, f. *Judea*.
 Judaïque, a. *Joodsch*.
 Juif, m. Juive, f. *Jood*, m. *Jodin*, f.
 Juliers, m. *Gulik*.

K.

Königsberg, m. *Königsbergen*.
 Kiovie, f. *Kiof*.

L.

Lacédémone, f. *Lacedemonie*.
 Lacédémonien, m. ienne, f. *Lace-*
demoniër, m. *Lacedemonische*
vrouw, f.
 Lacédémonien, Laconien, ienne, a.
Lacedemonisch, *Laconisch*.
 Laponnie, f. *Lapland*.
 Lapon, m. onne, f. *Laplander*, m.
Lapländsche vrouw, f.
 Leipsic, } *Leipzig*.
 Leipzig, m. }
 Léopol, m. *Lemberg*.
 Le Levant, m. *de Lexant*.
 Leyde, m. *Leyden*.
 Liège, f. *Luik*.
 Liégeois, m. oïse, f. *Luikenaar*,
Luikerwadi, m. *Luiksche vrouw*,
 f.
 Lille, f. *Rysfel*.
 Linange, i. *Leiningen*.
 Liptien, m. ienne, f. *Leipziger*, m.
vrouw uit Leipzig, f.

Lisbonne, f. *Lisabon*.
 Lithuanie, f. *Litthauen*.
 Lithuanien, m. ienne, f. *Litthauer*,
 m. *vrouw uit Litthauen*.
 Lithuanique, a. *Litthauisch*.
 Livonie, f. *Lyfstand*.
 Livonien, m. ienne, f. *Lyflander*,
 m. *Lyflandsche vrouw*, f.
 Livourne, f. *Livorno*.
 La Lombardie, *Lombardye*.
 Lombard, m. arde, f. *man of vrouw*
uit Lombardye.
 Lombardique, a. *Lombardisch*.
 Londres, m. et f. *London*.
 Lorraine, f. *Lotharingen*.
 Lorrain, m. aine, f. *Lotharinger*,
 m. *vrouw uit Lotharingen*, f.
 Louvain, m. *Leuven*.
 Lucques, f. *Lucca*.
 Luface, f. *Laufitz*, *Lausnitz*.
 Lufacien, m. ienne, f. *Laufitzer*,
 m. *vrouw uit Laufitz*.
 Luffitanie, f. *Luffitanië*, *Portugal*.
 Luxembourg, m. *Luxenburg*.
 Lyon, m. *Lyon*.
 Lyonnois, m. oïse, f. *Lyonnes*, m.
vrouw uit Lyon, f.

M.

Magdebourg, m. *Maagdenburg*.
 Majorque, f. *Majorka*.
 Majorquin, m. ine, f. *man of vrouw*
uit Majorka.
 Malines, f. pl. *Mechelen*.
 Malte, f. *Malta*.
 La Manche ou le pas de Calais, *het*
Naauw tusfchen Frankryk en
Engeland.
 Mantone, f. *Mantua*.
 Mantouan, m. ane, f. *man of vrouw*
uit Mantua.
 La Marche, *de Mark*.
 Maroc, m. *Marekko*.
 La Martinique, *het eiland Marti-*
nique.
 Mauritanie, f. *het Moorenland*.
 Maure, m. et f. *Moor*, m. *Moo-*
rin, f.
 Mayence, f. *Mainz*, *Montz*.
 Meckelbourg, m. *Mecklenburg*.
 Mecque, f. *Mecca*.
 Médie, f. *het land der Meden*.

Méde, m. et f. *Mediër*, m. *vrouw uit het land der Meden*, f.
 Méditerranée, a. f. mer-, *Middel-landfche zee*.
 Menin, m. *Meenen*.
 Le Mein, de *Main*.
 Metz, } *Metz*.
 Mets, m. }
 Mesin, m. ine, f. *man of vrouw uit Metz*.
 La Meufe, de *Maas*.
 Le Mexique, *Mexico*.
 Milan, m. *Milanen*.
 Milanois, m. oife, f. *Milanees*, m. *vrouw uit Milanen*, f.
 Minorque, f. *Minorka*.
 Minorquin, m. ine, f. *bewoner, m. of bewoonster, f. van Minorka*.
 Misnie, f. *Meiffen*.
 Modène, f. *Modena*.
 Modenois, m. oife, f. *bewoner, m. of bewoonster, f. van Modena*.
 Moldavie, f. *Moldavie, Moldau*.
 Les Moluques, îles-, de *Molukfche eilanden*.
 Mons, m. *Bergen in Henegouwen*.
 Montbelliard, m. *Mumpelgard*.
 Morat, m. *Murten*.
 Moravie, f. *Moravie*.
 Morave, m. et f. *bewoner, m. of bewoonster, f. van Moravië*.
 Morée, f. *Morea*.
 Moscou, m. *Moskau (een stad)*.
 Moscovie, f. *Moskau (een land)*.
 Moscovite, m. et f. *Meskoviet, m. vrouw uit Moskau*.
 La Moselle, de *Mozel (rivier)*.
 Munich, m. *Manchen*.
 Mufulman, m. anne, f. *Mufelman, Turk, m. Turkfche vrouw, f.*

N.

Nanci, m. *Nancy*.
 Naples, *Napels*.
 Napolitain, m. aine, f. *Napolitaan, m. Napolitaanfche vrouw, f.*
 Natolie, f. *Natolie, Klein-Azia*.
 Nazaret, m. *Nazareth*.
 Nazaréen, m. éenne, f. *Nazareër, m. vrouw uit Nazareth, f.*
 Nègre, m. *Nègresfe, f. Neger, m. Negerin, f.*

Neufchâtel, m. *Neufchatel*.
 Le Nieper, de *Dnieper (rivier)*.
 Le Niester, de *Dniester (rivier)*.
 Le Nil, de *Nyl, de Nylftroom*.
 Nimègue, f. *Nymegen, Nimwegen*.
 Nordhouffe, f. *Nordhaufen*.
 Normand, m. ande, f. *man of vrouw uit Normandye*.
 Normandie, f. *Normandye*.
 Norvège, f. *Noorwegen*.
 Norvégien, m. ienne, f. *Noorman, m. vrouw uit Noorwegen, f.*
 Nuremberg, m. *Neurenberg*.
 Nyon, m. *Neus*.

O.

Oder, m. de *Oder*.
 Les Orcades, f. pl. de *Orkadifche eilanden*.
 Orange, f. *Oranje*.
 Orléans, m. *Orleans*.
 Orléanois, m. oife, f. *bewoner, m. of bewoonster, f. van Orleans*.
 Orange, f. *Oranje*.
 Oſtrife, f. *Oost-Vriesland*.
 Ostrogoth, m. othe, f. *Ostrogoth, m. vrouw uit Oost-Gothland*.
 Ottoman, a. m. *l'empire-, Turkye, het Ottomanniſche rijk*.
 La porte Ottomanne, de *Ottomanniſche Porte*.

P.

Pacifique, a. f. la mer-, de *Zuid-zee, de Stille Zee*.
 Padoue, f. *Padua*.
 Padouan, m. ane, f. *Paduaan, m. vrouw uit Padua, f.*
 Le Palatinat, de *Paltz*.
 Palatin, m. ine, f. *Paltzer, m. vrouw uit de Paltz*.
 Palerme, f. *Palermo*.
 Palestine, f. *Palestina*.
 Pannonie, f. *Hongarye, Pannonië*.
 Pannonien, m. ienne, f. *Pannoniër, Hongaar, m. Hongaarfche vrouw, f.*
 Paris, m. *Parys*.
 Pariſien, m. ienne, f. *Paryzenaar, m. Paryfche vrouw, f.*
 Parthe, f. *het land der Parthen*.

Par-

Parthique, a. *Parthisch*.
 Le Patrimoine de St. Pierre, *de Koninklijke Staat*.
 Pavie, f. *Pavia*.
 Les Pays-bas, pl. *de Nederlanden*.
 Le Pérou, *Peru*.
 Péruvien, m. ienne, f. *Peruaan*,
Peruviaan, m. *Peruviaansche*
vrouw. f.
 Perse, f. *Perfië*.
 Perse, m. et f. *Perfan*, m. anne, f.
Pers, *Perziaan*, m. *Perziaan-*
sche vrouw. f.
 Persan, anne, *Persien*, ienne, *Pers-*
que, a. *Persisch*, *Perziaansch*.
 Pétersbourg, m. *Petersburg*.
 Phalsbourg, m. *Pfalzburg*.
 Phénicie, f. *Phenicie*.
 Phénicien, m. ienne, f. *Phenicier*,
 m. *bewoonster van Phenicie*, f.
 Philisbourg, m. *Philipsburg*.
 Les Philippines, fles-, *de Philippyn-*
sche eilanden.
 Philistin, m. *Philistyn*, m.
 Phocéén, m. éenne, f. *Phociër*, m.
bewoonster van Phocie, f.
 Phrygie, f. *Phrygië*.
 Phrygien, m. ienne, f. *Phrygiër*, m.
bewoonster van Phrygië, f.
 Le Pic, *de Piek*.
 Picard, m. arde, f. *bewoner*, m. of
bewoonster, f. *van Picardye*.
 Plaisance, f. *Piacenza*.
 Pologne, f. *Polen*.
 Polonois, m. oïse, f. *Pool*, *Polak*,
 m. *Poolse vrouw*, f.
 Poméranie, f. *Pommeren*.
 -citérieure, f. *Voor-Pommeren*.
 -ultérieure, f. *Achter-Pommeren*.
 -occidentale ou Suédoïse, f.
Zweedsch-Pommeren.
 Poméranien, m. ienne, f. *bewoner*,
 m. of *bewoonster*, f. *van Pom-*
meren.
 Pomerelle, f. *Pomrelie*.
 Le Pont-Euxin, *de Zwarte Zee*.
 Porenru, m. *Brandrut*.
 Portugal, m. *Portugal*.
 Portugais, m. aïse, f. *Portugees*, m.
Portugeesche vrouw, f.
 Posnanie, f. *Posen*.
 Pouille, f. *Apuglia*.
 Prague, f. *Praag*.

Prusse, f. *Pruissen*.
 Prussien, m. ienne, f. *Pruis*, m.
Pruissische vrouw, f.
 Les Pyrénées, f. pl. *de Pyrenaea*,
het Pyreneesch gebergte.

R.

Rascie, f. *Rascien*.
 Rascien, m. ienne, f. *Raitzen*, m.
 pl. *vrouw uit Rascien*.
 Ratisbonne, f. *Regensburg*.
 Le Rhin, *de Rhyu*.
 le haut-, *de Boyen-Rhyu*.
 le bas-, *de Neder-Rhyu*.
 Le Rhinval, *het Rhyntal*.
 Rhodes, f. *Rhodus*.
 Rhodiot, m. ote, f. *Rhodiër*, m.
bewoonster van Rhodus.
 Le Rhône, f. *de Rhone (rivier)*.
 Ribauptère, f. *Rappoltswiu*.
 Ribauvilliers, m. *Rappoltswiller*.
 Rome, f. *Romen*.
 Romain, m. aïne, f. *Romein*, m.
Romeinsche vrouw, f.
 Rouen, m. *Rouans*.
 Russie, f. *Rusland*.
 Russe, m. et f. *Rus*, m. *Russische*
vrouw, f.
 Russten, m. ienne, a. *Ruisch*.

S.

Saint-Gal, m. *St. Gal*.
 Samarie, f. *Samaria*.
 Samaritain, m. aïne, f. *Samaritaan*,
 m. *Samaritaansche vrouw*, f.
 Sardaigne, f. *Sardinie*.
 Sarde, m. et f. *Sardinier*, m. *Sar-*
dinische vrouw, f.
 Sarguemine, f. *Saargemund*.
 Sarrasin, m. ine, f. *Sarraceen*, m.
Sarraceensche vrouw, f.
 La Save, *de Sau (rivier)*.
 Saverne, f. *Zabern*.
 Savole, f. *Savoys*.
 Savoyard, arde, *Savojaard*, m.
vrouw uit Savoye, f.
 Saxe, f. *Saxen*.
 la- supérieure, | *Opper-Saxen*.
 la haute-, |
 la- inférieure, | *Neder-Saxen*.
 la basse-, |

Saxon,

Saxon, m. onne, f. *Sax*, m. *Saxi-*
sche vrouw, f.
 Scanie, f. *Schonen*.
 Schaffouse, f. *Schafhausen*.
 Sétubal, f. *St. Ubes*.
 Sélestat, *Schlossstadt*.
 Séville, f. *Soyilië*.
 Sibérie, f. *Siberië*.
 Sibérien, m. ienne, f. *bewoner*, m.
of bewoonster, f. *van Siberië*.
 Sicile, f. *Sicilië*.
 Sicilien, m. ienne, f. *Siciliaan*, m.
Siciliaansche vrouw, f.
 Silésie, f. *Silezië*.
 Silésiën, m. ienne, f. *Sileziër*, m.
vrouw uit Silezië, f.
 Soleure, f. *Solothurn*.
 Souabe, f. *Zwaben*.
 Spire, i. *Spiers*.
 Styrie, f. *Stiermark*.
 Stockholm, m. *Stokholm*.
 Stougar, Scougard, m. *Stuttgardt*.
 Strasbourg, m. *Straatsburg*.
 La grande Mer du Sud, de *Zuidzee*.
 Suède, f. *Zweden*.
 Suédois, m. oïse, f. *Zweed*, m.
Zweedfche vrouw, f.
 La Suisse, *Zwitsjerland*.
 Le Sund, de *Sond*.
 Le Sundgou, de *Sondgou*.
 Syrie, f. *Syrië*.
 Syrien, m. enne, f. *Syriër*, m. *be-*
woonster van Syrië, f.
 T.
 Le Tage, de *Taag*.
 La Tamise, de *Thems*.
 Tartarie, f. *Tartarye*.
 Tartare, m. et f. *Tartaar*, m. *vrouw*
uit Tartarye, f.
 Terres australes, f. pl. *Zuid-Indiën*.
 La Terre-Sainte, *het heilige land*,
Paestina.
 Thesfalie, f. *Thesfalië*.
 Thesfalien, ienne, a. *uit Thesfalie*.
 Thesfalonique, f. *Thesfalonika*, *Sal-*
lonika.
 Thesfalonien, m. ienne, f. *Thesfalo-*
niër, m. *Thesfalonifche vrouw*, f.
 Thionville, f. *Dießenhoven*.
 Thrace, f. *Thracië*.
 Thuringe, f. *Thuringen*.
 Thuringien, m. ienne, f. *Thuringer*,
m. bewoonster van Thuringen, f.

Le Tibre, de *Tyber*.
 Tournay, m. *Doornik*.
 Transilvanie, f. *Zevenbergen*.
 Transilvain, m. aine, f. *Zevenber-*
ger, m. *vrouw uit Zevenbergen*.
 Trente, m. *Trient*.
 Trentin, m. iene, f. *man of vrouw*
uit Trient.
 Trèves, m. *Trier*.
 Turgovie, f. *Thurgau*.
 La Turquie, l'empire Turc, *Turkyë*,
het Turksche Ryk.
 Turc, m. Turque, f. *Tark*, m. *Tur-*
kin, f.

V.

Le Valais, *het Walliserland*.
 La Valaquie, *Wallachyë*.
 Valaque, m. et f. *man of vrouw uit*
Wallachye.
 Vandales, m. pl. *Wenden*.
 Varsovie, f. *Warschau*.
 Vaud, le pays de-, *het Waadland*.
 Vaudois, m. oïse, f. *Waldenser*, m.
vrouw uit het Waadland, f.
 Vastelone, f. *Wasilenheim*.
 La Vendée, n. c. de *Vondë*.
 Vendéen, m. enne, f. n. c. *Vendtiër*,
m. vrouw uit de Vendée, f.
 Venise, f. *Venetië*.
 Vénitiën, m. enne, f. *Venetiiaan*,
m. Venetiiaansche vrouw, f.
 Vienne, f. *Weenen*.
 La Virginie, *Virginie*.
 Visigoth, m. oïse, f. *Westgoth*, m.
vrouw uit West-Gothland, f.
 La Vistule, de *Weichsel of Weizel*
(rivier).
 La Visurge, de *Weser (rivier)*.
 Vôges, f. *Wasgau*.

W.

Walon, m. orme, f. *Waal*, m. *Waal-*
sche vrouw, f.
 Westmanie, f. *Westermannland*.
 Westphalie, f. *Westphalen*.
 Westphallen, m. ienne, f. *Westpha-*
ler, m. *Westphaalsche vrouw*, f.
 La Wetteravie, *Wetterau*.

Y.

Ypres, *Yperen*.

Z.

Zélande, f. *Zeeland*.
 Zuric, m. *Zurich*.

T A B L E

D E S

NOUVELLES MESURES, POIDS ET MONNOIES, DE L'EMPIRE DE FRANCE.

MÈTRE, EENHEID DER LENGTEMAAT.

Myriamètre, m. eene Maat van 10,000 Mètres, welke thans de algemeene Wegen- of Mylen-maat is, 2½ Fransche Mylen inhoudt, en de nieuwe Post-Station uitmaakt.

Kilomètre, m. eene Maat van 1000 Mètres, omtrent 513½ Toifes, welke de voormalige vierde Myl vervangt.

Hectomètre, m. eene Maat van 100 Mètres; bijna 51½ Toifes, welke zoo veel is als het oude Stadium.

Décamètre, m. eene Maat van 10 Mètres, welke 30 Parysche voeten, 9 Duim, 6½ Liniën inhoudt, en de voormalige Roede vervangt.

Mètre, m. eene Maat, welke in plaats der Toifes, Aunes en Pieds ingevoerd is; dezelve bevat 3 Parysche Voeten en omtrent 11⅞ Liniën, of iets meer dan ⅝ Parysche Staf of 1⅞ Brabandsche El, en vervangt de voormalige Aune.

Décimètre, m. een tiende deel van den Mètre, omtrent 44⅓ Liniën, hetzelfde vervangt den halven Voet, even als de dubbele Décimètre den Voet.

Centimètre, m. een honderdste deel van den Mètre, bijna 4⅓ Liniën, hetzelfde dient in plaats van den voormaligen Duim.

Millimètre, m. een duizendste deel van den Mètre, het welk de Linie vervangt, van welke het echter nog de helft niet is.

ARE, EENHEID DER AKKERMAAT.

Myriare, m. eene Maat van 10,000 Ares, welke 195 voormalige Arpens en 94 Quadraatroeden bedraagt.

Kilare, m. eene Maat van 1000 Ares, of 19 Arpens, en omtrent 59 Quadraatroeden; dezelve vervangt de oude Muid de terre.

Hectare, m. eene Maat van 100 Ares, of bijna van 200 Quadraatroeden; dezelve vervangt in't algemeen het Arpent of Morgen lands, en is de Maasstaf van groote Landgoederen (die eerst de Are was.)

Décare, m. eene Maat van 10 Ares, omtrent van 20 Quadraatroeden.

Are, m. eene Maat van omtrent 26⅓ Quadraat-toifes; dezelve vervangt de voormalige Quadraat-Perche of Roede, maar bevat omtrent twee Quadraatroeden, en is

is de Maatstaf van kleine Landgoederen. (Dezelve werd eerst Centiare genoemd).

- Déciare, m. een tiende deel van de Are, omtrent $\frac{1}{2}$ Quadraatroeden.
 Centiare, m. een honderdste deel van de Are, omtrent $9\frac{1}{2}$ Quadraatvoeten.
 Milliare, m. een duizendste deel van de Are, bijna een Quadraatvoet.

STÈRE, EENHEID DER HOUTMAAT.

- Myriastère, m. eene Maat van 10,000 Stères; omtrent van 1350 Kubiktoifes.
 Kilostère, m. eene Maat van 1000 Stères of van 135 Kubiktoifes.
 Hectostère, m. eene Maat van 100 Stères, of van $13\frac{1}{2}$ Kubiktoifes.
 Décastère, m. eene Maat van 10 Stères, of van $1\frac{1}{2}$ Kubiktoife; de halve Décastère vervangt de voormalige Corde.
 Stère, m. de nieuwe Maat voor brandhout; dezelve bevat 29 Kubikvoeten, en is een weinig meer dan $\frac{1}{4}$ Corde, omtrent $\frac{1}{2}$ Toife, en vervangt de halve Voie.
 Décistère, m. een tiende deel van de Stère; het dubbelde maakt den nieuwen Kubikvoet uit.
 Centistère, m. een honderdste deel van de Stère, het welk de nieuwe Kubikduim is.
 Millistère, m. een duizendste deel van de Stère, het welk de nieuwe Kubiklinie is.

LITRE, EENHEID DER VOETMAAT VAN DROOGE EN VLOEIBARE DINGEN.

- Myrialitre, m. eene Maat van 10,000 Litres; dezelve bevat omtrent $788\frac{1}{2}$ Koren-Boisfeaux en 10513 Wijnpinten oude Fransche Maat.
 Kilolitre, m. eene Maat van 1000 Litres, welke omtrent 1051 $\frac{1}{2}$ Pinten en $78\frac{1}{2}$ Boisfeaux bevat, en in de plaats treedt van de groote Ton en de halve Muid. (Eerst was daarvoor het Cade ingevoerd).

De halve Kibolitre vervangt de Pipe, en de dubbelde de Muid de grain.

- Hectolitre, m. eene Maat van 100 Litres, of, naar de oude Maat, van $105\frac{1}{2}$ Pinsten en bijna 3 Boisfeaux of 3 Minots; dezelve vervangt de Feuillette en het halve Setier, even als de dubbelde Hectolitre de Piece en het Setier, en de halve het Quartaut en de Mine vervangt.
 Décalitre, m. eene Maat van 10 Litres, of, naar de oude Maat, $1\frac{1}{2}$ Velte en $\frac{1}{4}$ Boisfeu; dezelve vervangt het kleine Baril en den Boisfeu, even als de dubbelde Décalitre dient in plaats van het groote Baril en het Minot, en de halve in plaats van het Broc en den halven Boisfeu.
 Litre, m. eene Maat der Vloebaarheden, zoo wel als der onderscheidene Granen, boven de 30 Kubikduim groot, welke $1\frac{1}{2}$ Parysche Pint, en $1\frac{1}{2}$ Litron bevat, maar over 't geheel de Pinte en de Litron vervangt. (Eerst was daarvoor het Cadil gekozen). De dubbelde Litre is in plaats van den voormaligen Pot of van de groote Pinte, en de halve in plaats van de Chopine, gekomen.
 Déclitre, m. een tiende deel van de Litre, het welk $\frac{1}{2}$ Poisson en $\frac{1}{2}$ Litron bevat, waar over 't geheel den Poisson of Gobelet vervangt.
 Centilitre, m. een honderdste deel van de Litre, vervangende de voormalige Pincée.
 Millilitre, m. een duizendste gedeelte van de Litre.
- GRAMME, EENHEID DER GEWIGTEN.
- Myriagramme, m. een Gewigt van 10,000 Grammes, bijna $20\frac{1}{2}$ Ponden oud Fransch Marktgewigt. (eerst Centnar genaamd).
 Kilogramme, m. een Gewigt van 1000 Grammes, of 2 Ponden en bijna 6 Gros oud Fransch Marktgewigt; hetzelfde vervangt het

Livre of het Pond. (Eerst was daarvoor het Grave gekozen).

Hectogramme, m. een Gewigt van 100 Grammes, 3 Oncen en omtrent 2 Gros zwaar; hetzelfde vervangt het halve Quartier, even als het dubbelde Hectogramme het Quartier, en het halve het Quartier.

Décagramme, m. een Gewigt van 10 Grammes, bijna $2\frac{2}{3}$ Gros zwaar, het welk in de plaats getreden is van de voormalige Once.

Gramme, m. een Gewigt van bijna 19 oude Fransche Greinen Marktgewigt; hetzelfde vervangt het voormalige Gros (Eerst was daarvoor het Gravet ingevoerd).

Décigramme, m. een tiende deel van het Gramme; hetzelfde vervangt het oude Fransche Grein, maar is bijna 2 Greinen zwaar.

Centigramme, m. een honderdste deel van het Gramme, bijna $\frac{1}{2}$ Grein, welke het tevens mede helpt vervangen.

Milligramme, m. een duizendste deel van het Gramme, bijna $\frac{1}{20}$ Grein,

vervangende het voormalige Karaat.

FRANC, EENHEID DER MUNTIEN.

Franc, m. een Munt, welke in plaats van de Livre gekomen is, waarmede zij thans ook in waarde gelijk gesteld wordt, hoewel zij naar den nieuwen Republikeinschen Muntvoet 3 Deniers beter is; zij weegt 5 Grammes of $94\frac{1}{2}$ oude Fransche Greinen, en heeft $\frac{1}{10}$ alliage, zoodat de nieuwe Francs met 81 Livres tournois te vergelijken zijn. De nieuwe Franc wordt op 100 Centimes gerekend.

Décime, m. een tiende deel van de Franc, of 2 Sous in oude Munt.

Centime, m. een honderdste deel van de Franc; in de vorige Munt $2\frac{2}{3}$ Deniers, zoo dat 5 Centimes een Sou uismaken.

Millime, m. een duizendste deel van de Franc, nog geen $\frac{1}{4}$ Denier oude Munt.

T A B L E

D E S

VERBES IRRÉGULIERS.

LES VERBES COMPOSÉS SE CON-
JUGENT COMME LEURS
PRIMITIFS.

Présent.

Infinitif.	de l'Indicatif.	du Subjonctif.	Imparfait.
Abfoudre	j'abfous, s. t.; nous abfolvons, ez, ent.	que j'abfolve	j'abfolvois
Acquérir	j'acquiers, s. t.; nous acquérons, ez, acquièrent.	que j'acquière	j'acquérois
Aller	je vais ou vas, tu vas, il va; nous allons, vous allez, ils vont.	que j'aïlle, que tu aïlles, qu'il aïlle; que nous allions, que vous alliez, qu'ils aïllent.	j'allois
Asfaillir	j'asfaille &c.; nous assaillons, ez, ent.	que j'asfaille	j'asfaillais
Asfeoir	j'asfièds, s. d.; nous asféyons, vous asféyez, ils asféyent, ou j'asfeois, s. d.; n. asfeoyons, v. asfeoyez, ils asfeoyent.	que j'asféye, &c. ou j'asfeioie, &c.	j'asféyois ou j'asfeoyois
Astreindre	se con-	ju-	gue
Avoir	j'ai, tu as, il a; nous avons, vous avez, ils ont.	que j'aye ou aiè, que tu ayès ou aies, qu'il ait; que nous ayons, que vous ayez, qu'ils ayent ou aient.	j'avois
Boire	je bois, s. t.; nous buvons, vous buvez, ils boivent.	que je boive	je buvois
Bouillir	je bouis, s. t.; nous bouillons, ez, ent.	que je bouille	je bouillois
Braire	il brait, ils braient.	—	—
Bruire	—	—	il bruvoit, ils bruvoient
Ceindre	je ceins, s. t.; nous ceignons, ez, ent.	que je ceigne	je ceignoais
Choir ou Cheoir	—	—	—
Circoncire	je circoncis, s. t.; nous circoncifons, ez, ent.	que je circonci-	je circonci-
Clorre	je clos, tu clos, il clôt.	fe	fois

Parfait défini.	Futur.	Impératif.	Gérondif.	Participe.
—	j'absoudrai	absous, qu'il absolve, &c.	absolvant	absous, oute.
j'acquis	j'acquerrai	acquiens, qu'il acquière, &c.	acquérant	acquis.
j'allai	j'irai	va, qu'il aille; allons, allez, qu'ils aillent.	allant	allé.
j'asfaillis	j'asfaillirai ou asfaillera	asfaillie, &c.	asfaillant	asfailli.
j'assis	j'asféyerais ou assiérai, ou j'asfeoi- rai, &c.	assieds, qu'il asféye	asféyant ou asfeoyant	assis.
comme j'eus	cein- j'aurai	dre aye ou aie, qu'il ait; ayons, ayez, qu'ils ayent ou aient.	ayant	eu.
je bus	je boirai	bois qu'il boive	buvant	bu.
je bouillis	je bouillirai ou bouillera il braira, ils brairont.	bous, qu'il bouille	bouillant	bouilli.
—	—	—	—	—
—	—	—	bruyant	—
je ceignis	je ceindrai	ceins, qu'il ceigne	ceignant	ceint.
—	—	—	—	chu.
je circoncis	je circonci- rai	circoncis, qu'il circonci- se	circonci- sant	circoncis.
—	je clorrai	—	—	cles.

Infinitif.	de l'Indicatif.	du Subjonctif.	Imparfait.
Conclure	je conclus, s. t.; nous concluons ez, ent.	que je conclue	je conclu- ois.
Conduire	se	conju-	gue
Confire	je confis, s. t.; nous confisons, ez, ent.	que je confise	je confisois
Connoître	je connois, s. t.; nous connoissons, ez, ent.	que je connoisse	je connois- fois
Conquérir	se	con-	ju-
Construire	se	con-	ju-
Contredire	je contredis, &c. nous contredifons, vous contredifez, &c.	le reste	comme
Coudre	je couds, tu couds, il coud; nous coufons, ez, ent.	que je coufe	je coufois
Courir (Courre)	je cours, s. t.; nous courons, ez, ent.	que je coure	je courois
Couvrir	je couvre, s. e.; nous couvrons, ez, ent.	que je couvre	je couvrois
Craindre	se con-	ju-	gue
Croire	je crois, s. t.; nous croyons, ez, ils croient.	que je croie	je croyois
Crotre	je crois, s. t.; nous croisfons, ez, ent.	que je croisfe	je croisfois
Cueillir	je cueille, s. e.; nous cueillons, ez, ent.	que je cueille	je cueillois
Cuire	je cuis, s. t.; nous cuifons, ez, ent.	que je cuife	je cuifois
Déchoir	je déchois, s. t.; nous déchoyons ou déchéons, vous déchoyez ou déchéez, ils déchoient, ou déchéent.	que je déchoie	—
Dédire	je dédis, &c.; nous dédifons, vous dédifez, &c.	le reste	comme
Défaillir nous défail- lons.	—	je défaillois
Dire	je dis, s. t; nous difons, vous dites, ils difent.	que je dife	je difois

Parfait défini.	Futur.	Impératif.	Gérondif.	Participe.
je conclus	je conclurai	conclus , qu'il conclue	concluant	conclu.
comme je confis	cuire je confirai	confis , qu'il con- fise.	confisant	confit.
je connus gue gue dire .	je connot- trai comme comme	connois , qu'il connoisse acquérir. cuire.	connois- fant	connu.
je cousis	je coudrai	couds , qu'il cou- se	cousant	cousu.
je courus	je courrai	cours , qu'il cou- re	courant	couru.
je couvris comme je crus	je couvrirai cein- je croirai	couvre , qu'il couvre dre. crois , qu'il croie	couvrant croyant	couvert. cru.
je crûs	je croîtrai	crois , qu'il crois- se	croisant	crû.
je cueillis	je cueillerai	cueille , qu'il cueille	cueillant	cueilli.
je cuisis	je cuirai	cuis , qu'il cuise	cuisant	cuit.
je déchus dire	je décherrai	—	déchéant	déchu.
je défaisis	—	—	—	défaisi.
je dis	je dirai	dis , qu'il dise	disant	dit.

Infinitif.	de l'Indicatif.	du Subjonctif.	Imparfait.
Disoudre	se conjugue	comme	ab-
Dormir	je dors, s. t.; nous dormons, ez, ent.	que je dorme	je dormois
Echoir	il échoit.	—	—
Eclore	il éclot; ils éclosent.	qu'il éclosse; qu'ils éclosent	—
Ecrire	j'écris, s. t.; nous écrivons, ez, ent.	que j'écrive	j'écrivais
Empreindre	se conjugue	comme	ceindre.
Enduire	se conjugue	comme	cuire.
Enfreindre	se conjugue	comme	cein-
s'Enquérir	se conjugue	comme	acqué-
Epreindre	se conjugue	comme	ceindre.
Etre	je suis, tu es, il est; nous sommes, vous êtes, ils sont.	que je sois, s. t.; que nous soyons, ez, qu'ils soient.	j'étais
Exclure	se conjugue	comme	conclure.
Faillir	je faux, tu faux, il faut; nous faillons, ez, ent.	—	je faillis
Faire	je fais, s. t.; nous faisons, vous faites, ils font.	que je fasse, &c. que nous fassions, &c.	je faisais
Falloir	il faut.	qu'il faille	il faillait
Feindre	se conjugue	comme	cein-
Frir	je fris, s. t.	—	—
Fuir	je fuis, s. t.; nous fuyons, vous fuyez, ils fuient.	que je fuie	je fuyais
Gésir	il git; nous gisons, ils gisent.	—	il gisait
Hair	je hais, s. t.; nous haïssons, ez, ent.	que je haïsse	je haïssais
Induire	se conjugue	comme	cui-
Instruire	se conjugue	comme	cui-
Interdire	j'interdis, &c. nous interdisons, vous interdisez, &c.	le reste	comme

Parfait défini.	Futur.	Impératif.	Gérondif.	Participe.
fou- je dormis	dre. je dormirai	dors qu'il dorme	dormant	dormi.
j'échus —	j'écherrai il éclorra; ils éclorront	—	échéant	échu. éclos.
j'écrivis	j'écrirai	écris, qu'il écri- ve	écrivant	écrit.
dre. rir.				
je fus	je ferai	fois, qu'il soit; foyons, foyez, qu'ils soient	étant	été.
excepté	exclu, et exclus.
je faillis	je faudrai	—	faillant	failli.
je fis	je ferai	fais, qu'il fasse	faisant	fait.
il fallut dre.	il faudra	—	—	fallu.
—	je frirai	fris	—	frit.
je fuis	je fuirai	fuis, qu'il fuie	fuyant	fui.
—	—	—	gisant	—
—	je haïrai	hais, qu'il haïsse	haïssant	haï.
re. re. dire.				

Présent.

Infinitif.	de l'Indicatif.	du Subjonctif.	Imparfait.
Introduire	se conjugue	comme	cui-
Joindre	se conjugue	comme	cein-
Lire	je lis, s. t.; nous lions, ez, ent.	que je lise	je lisois
Luire	je luis, s. t.; nous luisons, ez, enz.	que je luise	je luisois
Maudire	je maudis, s. t.; nous maudissons, vous maudissez, ils maudissent.	que je maudisse	je maudissois
Médire	je médis, &c. nous médisons, vous médisez, ent.	le reste	comme
Mentir	je mens, s. t.; nous mentons, ez, ent.	que je mente	je mentois
Mettre	je mets, s. t.; nous mettons, ez, ent.	que je mette	je mettois
Moudre	je mouds, s. d.; nous moulons, ez, ils moulent.	que je moule	je moulois
Mourir	je meurs, s. t.; nous mourons, ez, ils meurent.	que je meure	je mouvois
Mouvoir	je meus, s. t.; nous mouvons, ez, ils meuvent.	que je meuve, s. e.; que nous mouvions, ez, qu'ils meuvent	je mourois
Naitre	je nais, s. t.; nous naissons, ez, ent.	que je naisse	je naissois
Nuire	se	conju-	gue
Offrir	se	conju-	gue
Oindre	se	conju-	gue
Ouir	—	—	—
Ouvrir	se	conju-	gue
Paitre	je pais, s. t.; nous paissons, ez, ent.	que je paisse	je paissois
Paroître	je paroïs, s. t.; nous paroïsons, ez, ent.	que je paroïsse	je paroïsois
Partir	je pars, s. t.; nous partons, ez, ent.	que je parte	je partois
Peindre	se conjugue	comme	cein-
Plaindre	se conjugue	comme	cein-

Parfait défini.	Futur.	Impératif.	Gérondif.	Participe.
re. dre.				
je lus	je lirai	lis qu'il lise	lisant	lu.
—	je luirai	qu'il luise	luisant	lui.
je maudis	je maudirai	maudis , qu'il maudiste	maudissant	maudit.
dire.				
je mentis	je mentirai	mens , qu'il mente	mentant	menti.
je mis	je mettrai	mets , qu'il mette	mettant	mis.
je moulus	je moudrai	mouls , qu'il moule	moulant	moulu.
je mourus	je mourrai	meurs , qu'il meure.	mourant	mort.
je mus	je mouvrai	meus , qu'il meuve	mouvant	mu.
je naquis	je naîtrai	nais , qu'il naisse	naissant	né.
comme	luire			
comme	couvrir.			
comme	ceindre.			
j'ouïs	—	—	—	ouï.
comme	cou-	vrir.		
—	je paîtrai	—	paissant	pu.
je parus	je paroîtrai	paroïs , qu'il paroïsse , &c.	paroissant	paru.
je partis	je partirai	pars , qu'il parte	partant	parti.
dre.				
dre.				

Présent.

Infinitif.	de l'Indicatif.	du Subjonctif.	Imparfait.
Plaire	je plais, s. t.; nous plaifons, ez, ent.	que je plaife	je plaifois
Pleuvoir	il pleut	qu'il pleuve	il pleuvoit
Pourvoir	je pourvois, s. t.; nous pourvoyons, ez, ils pourvoient.	que je pourvoie	je pourvoyois
Pouvoir	je puis, ou je peux, tu peux, il peut; nous pouvons, vous pouvez, ils peuvent.	que je puisse, &c.; que nous puissions, &c.	je pouvois
Prédire	je prédis, &c.; nous prédisons, vous prédiriez, &c.	le reste	comme
Prendre	je prends, s. d.; nous prenons, ez, ils prennent.	que je prenne	je prenois
Prévoir	se conjugue	comme	voir
Puer	je pue, s. e.; nous puons, ez, ent.	que je pue	je puois
Réduire	se conjugue	comme	cuire
se Repentir	se conjugue	comme	mentir.
Requérir	se conjugue	comme	acqué-
Réfoudre	je résous, s. t.; nous résolvons, ez, ent.	que je résolve	je résolvois
Restreindre	se conjugue	comme	ceindre.
Rire	je ris, s. t.; nous rions, ez, ent.	que je rie	je riois
Saillir	il faille; ils faillent.	qu'il faille	il faillait; ils failloient
Savoir	je fais, s. t.; nous savons, ez, ent.	que je fache, &c.; que nous sachions, &c.	je savois
Séduire	se conjugue	comme	cuire
Sentir	se conjugue	comme	mentir.
Seoir	il siéd; ils siéent	qu'il siée; qu'ils siéent	il séyoit; ils séyoient
Servir	je fers, s. t.; nous servons, ez, ent.	que je serve	je servois
Sortir	je fors, s. t.; nous sortons, ez, ent.	que je forte	je fortois
Souffrir	se conjugue	comme	cou-

Parfait défini.	Futur.	Impératif.	Gérondif.	Participe.
je plus	je plairai	plais, qu'il plaise, &c.	plaisant	plu.
il plut	il pleuvra	qu'il pleuve	pleuvant	plu.
je pourvus	je pourvoirai	pourvois, qu'il pourvoie	pourvoyant	pourvu.
je pus	je pourrai	qu'il puisse, &c.	pouvant	pu.
dire.				
je pris	je prendrai	prends, qu'il prenne	prenant	pris.
excepté	je prévoirai	—	—	—
—	je puerai	qu'il pue	puant	—
rir.				
je résolus	je résoudrai	résous, qu'il résolve	résolvant	résolu, et résous, <i>opgelost.</i>
je ris	je rirai	ris, qu'il rie	riant	ri.
il faillit	il faillera	—	faillant	failli.
je fus	je saurai	fache, qu'il fache; fasons, fachez, qu'ils fachent.	fachant	fu.
—	il fiéra; ils fieront	—	féyant	—
je ervis	je servirai	fers, qu'il serve	servant	servi.
je fortis	je fortirai	fors, qu'il forte	fortant	forti.
vrir.				

Infinitif.	de l'Indicatif.	du Subjonctif.	Imparfait.
Suffire	je suffis, s. t.; nous suffisons, ez, ent.	que je suffise	je suffisois
Suivre	je suis, s. t.; nous suivons, ez, ent.	que je fuive	je fuivois
Surfeoir	je surfois, s. t.; nous surfoyons, ez, ils surfoient.	que je surfoie	je surfoyois
Taire	je tais, s. t.; nous taisons, ez, ent.	que je taïse	je taïsois
Teindre	se conjugue	comme	ceindre.
Tenir	je tiens, s. t.; nous tenons, ez, ils tiennent.	que je tienne	je tenois
Tistre	—	—	—
Traduire	se conjugue	comme	cuire.
Traire	je traïs, s. t.; nous trayons, ez, ils traient.	que je traie	je trayois
Tresfaillir	se conjugue	comme	asfail-
Vaincre	(je vaincs, s. c.); nous vainquons, ez, ent.	que je vainque	je vainquois
Valoir	je vauz, x. t.; nous valons, ez, ent.	que je vaille, s. e.; que nous valions, ez, qu'ils valient	je valois
Venir	se conjugue	comme	tenir.
Vêtir	je vêts, s. t.; nous vêtons, ez, ent.	que je vête	je vêtôis
Vivre	je vis, s. t.; nous vivons, ez, ent.	que je vive	je vivois
Voir	je vois, s. t.; nous voyons, ez, ils voient.	que je voie	je voyois
Vouloir	je veux, x. t.; nous voulons, voulez, ils veulent.	que je veuille, &c. que nous voulions, ez, qu'ils veuillent.	je voulois

Parfait défini.	Futur.	Impératif.	Gérondif.	Participe.
je fus	je suivrai	suivis, qu'il suive	suivant	suivi.
je fus	je surfoierai	qu'il surfoie	surfoyant	surfis.
je tins	je tairai	tais, qu'il taie	taisant	tu.
je tins	je tiendrai	tiens, qu'il tienne	tenant	tenu.
—	—	—	—	tisfu.
—	je trairai	trais, qu'il traie	trayant	trait.
lir.				
je vainquis	je vaincrai	(vaincs) qu'il vainque	vainquant	vaincu.
je valus	je vaudrai	vaux, qu'il vaille	valant	valu.
je vêtis	je vêtirai	—	vêtant	vêtu.
je vécus	je vivrai	vis, qu'il vive	vivant	vécu.
je vis	je verrai	vois, qu'il voie	voyant	vu.
je voulus	je voudrai	veuillez	voulant	voulu.

S U P P L É M E N T

À LA PREMIÈRE PARTIE.

S U P P L É M E N T.

A.

- Abaco, Abacot, m. *tafel; rekentafel; schenktafel, f.*
T. plaat boven op het kapiteel eener zuil, f.; hoofdserraad der oude Engelsche koningen, n.
- Aballénation, f. *vervreemding van beesten of huisraad, f.*
- Abaque, m. *rekentafel; schenktafel; plaat op een kapiteel, f.*
grand-, groote trog tot het goud waschen, m.
- Abat-voix, m. *verhemelte van een predikstoel, of anders spreek plaats, om de stem naar beneden te kaatsen, n.*
- Abayer, v. a. *gapende naar iemand luisteren.*
- Abeillon, m. *bijenzwerm, m.*
- Abigeat, m. *voedieverrij, f.*
- Abjection, f. *wegneming, verdrijving, f.*
T. tuschenpoos tuschen twee koortsen, f.
- Abondance, parler d'- *voor de vuist weg spreken, onvoorbereid spreken.*
- Abonnement, m. n. c. *zekere vergoeding aan ambtenaren voor de onkosten van hun bureau, f.*
- Abonnisement, m. *verbetering; (beneficoring), f.*
- Abord, m. *de prime, in den eersten opslag.*
- Aborder une question, *de behandel-*
- ling van een vraagstuk ondernemen, dozelys aanvangen.*
- Abordeur, m. *T. aanklamper, m.*
- Abonement, m. *T. in elkander yoking van houtwerk, f.*
- Abouquer, v. a. *nieuw zout op oud sorten.*
- Abrivent, m. *dokfel, n.; riet- of stroomas om den wind afte weren, f.*
- Abriver, v. a. *T. aan den oever landen.*
- Acceptilation, f. *het voor ontyangen houden eener schuld, n. kwijtschelding derzelys, f.*
- Accessoirement, ad. *bijkomenderwijze, toevoegenderwijze.*
- Acerbite, f. *wrangheid, scherphheid, f.*
- Acquit à caution, m. *bergtogt bij het verzenden van goederen, m.*
- Adamantin, ine, a. *diamantachtig, van diamant.*
- Affectueuxément, ad. *met genegenheid, met goedheid, liefderijk.*
- Aéromètre, m. *luchtmeter, m.*
- Aérométrie, f. *luchtmeting; luchtmeetkunde, f.*
- Affecter, v. a. *tot iets bestemmen.*
- Affleurage, m. *T. goedgemaal, n.; verdunning der pap bij het papiermaken, f.*
- Agenuilloir, m. *knielbankje, knielkussen, n.*
- Ahan, m. *zware arbeid, m.*
- Aiguiseur, m. *slipser, m.*
- Albe, Albette, f. *witvisch, m.*
- Alevinier, Alvinier, m. *vijver om klei*

- kleine visch te plaatsen ter aanfokking, m.
- Alligole, f. groot vischnet, n.
- Alliement, m. zoging, f.
- Alliement, m. T. knoop van het touw eener kraan, m.
- Allumeur, m. onsfeker, m.
- Alpagas, m. zekere zwarte wollen stoffe, f.
- Alpagne, m. zeker dier van de soort der vizognes of lamas, met korte pooten, n.; de fijne wol van hetzelfde, f.
- Alphabétiquement, ad. alphabetisch, naar order van het A. B. C.
- Alternation, f. afwisseling, beurtwisseling, f.
- Altieement, ad. trotschelijk, wit de hoogte.
- Amadouement, m. slijfvoijing, f.
- Amadoueur, m. vteijer, slijfvoijer, m.
- Amasseur, m. verzamelaar, zamenfchraper, m.
- Amair, a. matzen, wat maken (van wctalen).
- Ambe, m. ambe, f. twee tegelijk uitkomende nummers in het lotto-fpel, n. pl.
- Amber, m. onder-falbeambe, m.; hert dat in den loep met de achfcrvoeten verder reikt dan met de voorften, n.
- Amboutisfoir, m. T. fpijker-ijzer, godfmits werktuig, n.
- Ameubler, v. a. meubileren, van huifraad voorzien.
- Amiablement, ad. vriendelijk, zachtzinniglijk; minnelijk, in der minne.
- Amisibilité, f. verliesbaarheid, f.
- Amisfible, a. verliesbaar.
- Ambigourique ou Amignonrique, a. opgeblazen, zwellend, ren onpas of verward hoogdravend.
- Ampllude, f. T. ruimte, grootte van een boog (in de sterrekunde en artillierij), f.
- Angéliquement, ad. engelachtig.
- Angourie, f. soort van watermeloen, m.
- Anguilleufe, f. diefegge, f.
- Angulairement, ad. hoekswijs.
- Animalifation, f. verdierlijking, verandering der voedsels in dierlijke bestanddeelen, f.
- Anifette, f. anijs, zekere sterke drank, geftoekt uit brandewijn en anijszaad, m.
- Anneler, v. a. in krullen leggen; de warmte in een glasoven omdarhouden.
- Annelé, m. slang met zwarte ringen, m.
- Annihilation, f. p. u. vernietiging, f.
- Annociateur, m. aankondiger der feesten, m.
- Annulatif, ive, a. vernietigend.
- Aporynement, ad. naamloos.
- Anticonstitutionnel, le, a. anti-constitutioneel, strijdig met de staatsinrigting.
- Anticonstitutionnellement, ad. op een anti-constitutionele wijze.
- Amilacreux ou Lactifuge, a. zogverdrijvend; zogwerend.
- Antimécanique, a. droefheid-verjagend; droefheid-werend.
- Antimorveux, euse, a. fnot-werend.
- Antinational, le, a. anti-nationaal, met den geest der natie strijdende.
- Antiphonie, f. zekere kerkzang, m.
- Antiphyfique, a. met de natuur strijdende.
- Antipodagrique, a. dienftig tegen het voet eyel.
- Antivermineux, se, a. dienftig tegen de wormen, wormverdrijvend, wormdoodend.
- Antoifer, v. a. most opftapelen, een mestvaalt aanleggen.
- Apertement, ad. openlijk, duidelijk, klaarlijklijk.
- Aphrodisiaque, a. minnedrift-wekkend, liefde-prikkelend of aanzetend.
- Apitoyer, v. a. mededogen wakkem, deernis inboezemen.
- s', v. r. deernis hebben, zich erbarmen; beklagen.
- s'Appaillarder, v. r. liederlijk worden, een hoeranlooper worden.
- s'Apparager, v. r. n. c. zich met iemand vergelijken, zich met hem gelijk stellen.
- Appareillage, het onder zeil gaan, het

- het uitloopen (van een schip of vloot), *n.*
- Apparitoare, *f.* muurkruid, *n.*
- Appendance, *f.* nieuw verkrijgens erfenis, *f.*
- Apperception, *f.* ontwaarwording, *f.*; begrip, *n.*
- Appiècement, *m.* lapping, verstellling, *f.*
- Appiècer, *v. a.* lappen, verstellen.
- Appitoyer, *zie* Apitoyer.
- Appointage, *m. T.* laatste looijing der huiden, *f.*
- Apprèbender, *v. a.* iemand eens prebende, een geestelijk inkomen verzekeren.
- Apprèhensibilité, *f.* aanvaardbaarheid, *f.*
- Approximativement, *ad.* bij aannadering.
- Aprèment, *ad.* scherpelijk, *bitt.*
- Arable, *a.* beploegbaar, bebouwbaar.
- Araigneux, *euse, a.* spinwebachtig.
- Araires, *m. pl.* bouwgereedschappen, *n. pl.*
- Arambage, *m.* aanklamping, entering, *f.*
- Arbitrairement, *ad.* willekeuriglijk, eigendunkelijk.
- Arborisaulon, *f.* beeld eens booms in steenen, *n.*
- Archidiocèse, *m.* aartsbist, *o.*
- Archidiocésain, *aine, a.* aartsbistelijk, hetgeen tot een aartsbist behoort.
- Architectural, *le, a.* bouwkundig, tot de bouwkunde behoorende.
- Ardelle, *eau d'- f.* nagel-water, *n.* sterke drank van nagelen, *m.*
- Aréage, *m.* grondmeting bij ares, *f.*
- Arère, *m. T.* spil van een moulcurad, *f.*
- Armillés, *f. pl.* ringwijze versierfelen aan het kapiteel eener dorische zuil, *n. pl.*
- Arrière-fléur, *f.* overgebleven haar op eens beroids huid, *n.*; achterlijke bloem, *f.*
- Arrière-godt, *m.* nasmaak, *m.*
- Arrière-ligne, *f.* tweede of achterste van een leger, *f.*
- Arrioller, *v. r.* gootswijs golyen. gelijk de zee, wanneer de wind opsteekt.
- Arroffon, *f. T.* wegnaging (der beenderen), *f.*
- Arrudir, *v. n.* ruw, woest worden.
- Artériole, *f.* slagaderijs, *n.*
- Aspergerie, *f.* spergic-poterij, *f.*
- Asphyxier, *v. a.* van alle levenssteenen berooven, adem en polsflag doen stil staan.
- Aspiraux, *m. pl.* rooster-gaten van een fornais, *n. pl.*
- Asfablement, *m.* zandhoop, *m.*; verzanding, *f.*
- Asfasfioement, *m.* vermoording, *f.* moord, *m.*
- Asfécution, *f. T.* verkrijging, vererving, *f.*
- Assembleur; *m.* verzamelaar, vergaderaar, zamenvoeger, *m.*
- Asfentir, (*à*) *v. n. n. c.* toefstemmen, instemmen (*met*); bewilligen; goedkeuren.
- Asferter, *v. a.* boschland ontginnen.
- Asferteur, *m.* verdediger; bewerker, *m.*
- Asfesforial, *ale, a.* hetgeen tot den bijzitter behoort.
- Asfident, *te, a. T.* verzellend.
- Asfogue, *f. T.* spaansch galjoen, register-schip, kwikzilverfchip; k vikziiver, *n.*
- Asfolement, *m.* verdeeling van het land in akkers, tot onderscheidens bezaaijing, *f.*
- Asfolé, *ée, a.* in akkers verdeeld.
- Asfoler, *v. a.* in akkers verdeelen.
- Asfombir, *v. a. n. c.* verdonkeren, somber maken; droefgeestig maken.
- s-, *v. r.* somber worden; trouwrig worden.
- Asfommeur, *m.* doodslager; afklopper, *m.*
- Asfommoir, *m.* zware fok met lood aan het einde; valknip, *m.*
- Asfurement, *m.* verzekering, asfurance, *f.*
- Astriction, *f. T.* zamentrekking, *f.*
- Astucienfement, *ad.* listiglijk, loosfelijk, loos.
- Athénée, *f.* athenoum, *n.* school van wetenschappen, *f.*
- Atlantique, *a.* atlantisch, hetgeen tot den berg Atlas behoort of daarvan den naam ontleend heeft.

Atrabilieux, euse, a. zwartgallig; *het geen zwarte gal verwekt.*
Attaquable, a. aantastbaar, *het geen aangegrepen kan worden.*
Atténuatif, ive, a. verzachtend, *verontschuldigend, schuldvermindrend; lenigend.*
Attifoir, m. flookijzer, n. pook, m.
Attrapette, f. kleine bedriegerij, fopperij, f.
Attrapeur, m. vanger; fopper, m.
Aubervilliers, m. vroege salaad, eenigzins bitter van smaak, f.
Aubète, f. wachthuis voor de onder-officieren, n.
Augelot, m. klein schopje der wijn-gaardeniers, n. pl.; ijzeren schwimlepel der zoutzieders, m. pl.
Auget, m. bakje, gootsje, trogje, n. creuseren. gootsgewijs of moutsgewijs uithollen.
Auguet, m. kleine holte, f.
Augustement, ad. statiglijk, achtbaar, doortluchtig.
Aumusier, m. bonte-mutsenmaker, bontwerker, m.
Annaie, f. elzenboschje, n.; elzenkweckerij, f.
Auray, m. steen, paal, m. of stuk gescht, n. om er een vaartuig aan vast te leggen, n.
Aurillas, a. die groote beweegbare ooren heeft.
Autocrate, m. zelfsheerscher, m.
Autocratie, f. zelfsheersching, f.
Autocratique, a. zelfsheerscheid; *het geen tot den zelfsheerscher of de zelfsheersching behoort.*
Autocratiquement, ad. op eene zelfsheerschende wijze; eigendunklijk, willekeurig.
Autographie, f. eigenhandig schrift, n. kennis der eigenhandige geschriften, f.
Avalasse, f. bergstroom, stortvloed; geweldige slagregen, m.
Avalée, f. monávol, stok, m. *werk dat een arbeider op eenmaal doet, n.; zoo veel stoffe als tusschen de boomen bevat is (bij het vervaardigen van wollen en andere stoffen).*

Avant-logis, m. voorgebouw, n.
Avant-plancher, m. T. voorvloer voor de meelkast, m.
Avant-poignet, m. T. voervuist, f.
Avénage, m. cijs in haver, m.
Avénerie ou **Avoinerie**, f. haver-veld, n. haverkamp, m.
Avertisseur, m. beambte, die 's vorse ten komst aankondigt, m.
Avilisseur, m. verlager; serrooyer, schandvlekker, m.
Avironner, v. a. roeijen, door riemen voort doen gaan.
Avironnerie, f. riemenmakerij, f.
Avironnier, m. riemenmaker, m.
Avifement, m. meening; overweging, f.
Aviso, m. advijs jagt, klein snelzeilend-vaartuig tot het overbrengen van berigten, n.
Avise, f. schroeffstuk, ijzer, koper, hout, enz. dat geschroefd, van een schroefdraad voorzien is, n.
Avocatoire, a. lettre-, opschings-brief, indagingsbrief, n.
Avoué, a. m. erkend persoon bij een gerechtshof; zaakbezorger, m.
Avouerie, f. zaakbezorgerij, f.
Avuster, v. a. T. splitsen, twee touwen met de einden in elkander hechten.

B.

Babichon, m. langharig schoothondje, n.
Babouiner, fa. v. a. voor aan spelen, poesten maken.
Baccifère, a. besen-dragend.
Bachaston, m. T. waterbak in de papiermolen, m.
Bachotte, f. bakje tot het overbrengen van levende visch, n.
Badaudage, m. gaperij, dwaze verwondering, f.
Baisière, f. zakfel, bezinkfel, onderste uit het vat, n. drab, f.
Baisfoirs, m. pl. T. waterbakken (bij de zoutmakerijen), m. pl.
Bajoire, f. gedrukpenning met twee beeltenissen op elkander, m.
Bajoue, f. hangwang; wang van een varken, f.

Bajolières, m. pl. *zijmuren van eene suis, m. pl.*
 Baladinage, f. *laffe scherts, potfemakerij, boers van eenen slechten smaak, f.*
 Balancines, f. pl. T. *toppennets, touwen waarmede de raa's bestuurd worden, n. pl.*
 Balareçons, m. pl. T. *dun gezaaid dennenhout, n.*
 Balbusard, m. *zee-arend, zekere roofvogel, m.*
 Balcinier, *groenlandsvaarder, m. schip tot de kleine visfcherij, n.*
 Balliage, m. *schoonmaking van rivieren en grachten, f.*
 Ballistique, f. *kunde ter berekening der kracht van het werpgeschut, bombardeerkunde, f.*
 Balladoire, f. *oude dans onder het zingen der ballade, m.*
 Ballotaion, f. *'schokking, schommeling, f. (als in een schip).*
 Balletin, m. *baaltje; kind dat de keur- of stemballetjes ophaalt, n.*
 Bambochon, m. *hambosrietje; speelpopje; klein mannetje, ventje, dwergje, n.*
 Banderet, m. *aanvoerder eener bande, m.*
 Bandière, en front de-, *in linie, met de vaandels voorop.*
 Bandoir, m. T. *blok, n.*
 Banneau, m. *uitgespreid schermzeil, n.; korf bij den wijnoogst, m.; zekere maat van vloeistoffen, f.; kleine vuilniskar, f.*
 Banquise, f. *ijsbank, verzameling van ijs in volle zee, f.*
 Bagnette, f. T. *taug tot het draadtrekken, v.*
 Barbacolle, m. *zeker kans spel, n.*
 Barbaresque, a. *barbarijsch, het geen tot de barbarijsche kust behoort; zeker eekherentje van daar, n.*
 Barbure, f. *ruwe kant van een gietfel, m.*
 Barcade, f. *drift paarden, ter inschepping bestemd, f.*
 Barillon, m. *klein tonnetje, n.*
 Bariolure, f. *spikkelling, schild-*

ring met vlekken, met spikkels, f.
 Basinage, m. *zekere belassing op het zout en andere levensmiddelen, die in natura, en met eene maat naar een bekken zwemmede, betaald werd, f.*
 Bastinguage, m. T. *het verschanfen; de verschanfing, f. (met doek of netten op de schepen).*
 Batadoir, m. *plank of bank tot het spoelen en wasschen van luffers, f.*
 Batailleur, m. *vechter, twistmaker, m.*
 Bâte, f. T. *onderst, blinkend gedeelte van een degengevest boven de plaat, n. zijrand van eene snuifdoos of van een horlogie, m.; tinplaat, f.*
 Bavardage, m. *gepraat, gebabbel, gefnater, gerustel, gefnap, n.*
 Béchotter, v. a. *losjes omspitten.*
 Becquillon, m. *bekje, nebjje van een jong vogeltje, n.*
 Bécune, f. *zee-snoek, m.*
 Begueulerie, f. *gedrag of daad eener malloot, zottin, n.*
 Berberis, m. *épine-vinette, f. berberis, zekere plant wier bessem tot inleggen gebruikt worden, f.*
 Berlingue-fiquette, f. *zeker kinderspel, n.*
 Bernardière, f. *zekere peer, f.*
 Bernicles, f. pl. fa. *rellotjes, m. pl.; gekheid, f.*
 Berniquet, m. *être au-, fa. tot den bedelzak gebracht zijn, zoo arm zijn als de mieren; op het uiterste liggen.*
 Bertau, m. *geluid, ontmand.*
 Bertauder, v. a. *ongelijk scheren.*
 Beuvailler ou Beuvasser, v. n. *zwellen, overmatig drinken.*
 Beuvotter, v. n. *lepperen, dikwijls maar weinig drinken.*
 Bézoche, f. T. *boomkweekers-schopje tot het affteken der wortels, n.*
 Biain ou Bian, m. *lastwerk, n. heeren dienst, m. (van menschen of paarden).*
 Bibliopole, m. *boekhandelaar, boekverkooper, m.*

Bibliolathe, m. *boekengak, die boeken bezit zonder ze te kennen, m.*
 Bibliotaphe, m. *boeken-begraver, die zijne boeken aan niemand wil m. dedelen, m.*
 Bicêtre, m. naam van een tuchthuis te Parijs, m.; oude en scherpsende benaming voor eenig ongeluk, f.
 Bicoque, m. zekere maat voor vloeistoffen, f.
 Bicornes, f. pl. (T. tweehoornige, tweepuntige planten, f. pl.
 Bicornu, ue, a. T. tweehorend, tweehoornig.
 Bien-fonds, m. vast goed, n.
 Biffage, m. uitschrapping, f. onderzoek van eene rekening, n.
 Biffe, f. valsche steen, m.
 Bifurqué, ée, a. tweetandig, gevorkt.
 Billarder, v. n. T. tweemaal zijn biljaribal aanraken; dien zijns medespelers bij het shooten aanroeren; de beenen binnenwaarts werpen (van een paard); ijzeren banden om den mast slaan.
 Billetier, m. uitgever van briefjes, m.
 Biographique, a. dat tot de levensbeschrijving behoort.
 Birette, f. soort van muts, f.
 Birouche, f. soort van ligt rijtuig, n.
 Bisaigne, f. T. houten schoenmakers werktuig tot gladmaking van het leder, n.
 Bisbille, f. fa. geschil, n. oneenigheid, f. ghespel, gekijf, n.
 Biscayenne, f. zekere kleine spaansche roosloep, f.
 Bisdoré, m. bruine duif met een' goudglans, f.
 Bifée, a. étoffe, herverwde, opgeverwde, overgeverwde, ten tweede maal geverwde stoffe, f.
 Biseur, m. klein-verwer; opverwer, m.
 Bisouard, m. uitventer, rond loopende kramer, m.
 Bistoquet, m. soort van biljart, n.
 Bistorrier, m. p. in houten stamp, m.
 Bisulque ou Bisulce, met gespleten klauwen.

Blanc-battus, m. pl. zekere beetvaardigen, m. pl.
 Blanchards, m. pl. wit lijnwaad uit Normandyen, n. sing. Afrikaansche arend, m.
 Blanchisant, te, a. wit makend; bleekend; schuimend.
 Blanc-bourgeois, m. soort van grutterweel, n.
 Blanc-d'Espagne, m. spaansch wit, spaansch krijt, n.
 Blanc-en-bourre, m. pleister van kalk en keehaar, n.
 Blanc-étoc, coupe à-, f. ganschetijke omhakking van een bosch, f.
 Blanc-manteau, m. witsmantel, benediktijner mounnik, m.
 Blanc-raffin, m. zekere zalf, uit was, olie en ceruis, f.
 Blasonnement, m. wapenkunde; wapenschilderkunst, f.
 Blâtrer, v. a. koorn toebereiden door kunstmiddelen, die het een schoon voortkomen geven, maar meestal nadeelig voor de gezondheid zijn.
 Blatte, f. kakkerlak, m.
 Blêchir, v. a. verweeten, verwijven.
 Blémissement, m. verbleeking, bleekwording, f.
 Bleu, parti-, m. plunkerbende, f.
 Bleu-de-montagne, m. bergblauw, m.
 Bleu-de-Prusse, m. berlijnsch-blaauw, w.
 Blochet, m. T. soort van steekbalk, m.
 Bobelin, m. soort van onderwetsche kalfsaars, f.
 Bobelineur, m. schoenlapper, m.
 Bôbo, m. enfantin, zeer, n. pijn, f.
 Boisfelerie, f. schopelmakerij, matenmakerij, f.
 Boitement, m. hinking, f. het mank gaan, n.
 Boitier, m. zalfdoos, f.
 Boitout, m. fa. een klein glaasje; een glaasje met een gebreken voet, een wippertje, n.
 Bonne, une-fois, f. eens vooral, ernstiglijk.
 Bonbonnière, f. klein doosje, bonbondeosje; klein, net knijsje, w.

Bondir, v. n. *springen, opspringen, sterk en ongeweld kloppen (van het hart).*

Bondonnière, f. T. *douwik-hoor, f.*

Bonification, f. *verbetering, vermeerdering van waarde, f.*

Bonze, m. *bonse, chineesch of japaneesch priester, m.*

Boqueteau, m. *klein boschje, w.*

Borate, m. *borax; paddansteen, m.*

Bord (de fon), v. n. *zijne partij, van zijne denkwijze.*

Bordaille, f. *boordplanken, f. pl.*

Bordel, m. *hoerhuis, n.*

Bordelage, f. *oude belasting uit het leenrogt op de onachtige vrouwen, f.*

Bordelier, m. *heerendop, heerenlooper, w.*

Bordement, m. *randing, randschildering, f.*

Borderie, f. *kleine landhoeve, f.*

Bordier, vaisseau, m. *schip met ongelijke boorden.*

m. *landhe. youaar, w.*

Bordière, f. *land nabij, aan den zoom der steden.*

Bordayer, v. n. T. *randen; het emailleerfel plat opleggen.*

Bornager, v. n. T. *in een loopend water een boom in den grond duwen, om het vaartuig naar den wal te doen wenden.*

Bornoyer, v. a. *rigten, met het eene oog langs eene rei zien om haar recht te maken.*

Bornoyeur, m. *die boomen of iets anders rigt, w.*

Bouard, m. T. *hamer, om in de mant het goud en zilver te bewerken, m.*

Boucage, m. *Bouquetine, f. witte pimperl, steen-pimperl, f.*

Bouchin, m. T. *plaats der grootste breedte van een vaartuig, f.*

Bougon, m. fa. *knorpot, m.*

Bougornier, fa. *knorren, grommen, prustelen.*

Bouillaifon, m. *gisting (van appel-drank), f.*

Bouillar, m. T. *wolk die regen en wind voorspelt, w.*

Bouilleau, m. *etensbak voor de geleibruwen, m.*

Bouiller, v. n. *het water troebel maken.*

Bouillitoire, m. *goud- of zilver-opkoking, f.*

Bouilloir, m. *koperen ketel, waarin het water gekookt wordt (in de mant), m.*

Bouilotte, f. *zeker kaartspel, n.*

Bouin, m. *pak zijden strengen om geverwd te worden, w.*

Bouldure, f. *waterloop onder het rad van een watermolen, m.*

Boulée, f. *kauen, f. pl. kauenbrood, n. kauenhoek, f. overblijffel van uitgesmolten vet, w.*

Boulevue, à la, ad. *oppervlakkig, zonder oplettendheid.*

Boulche, f. T. *zeker aarden vat (op schepen), n.*

Boulinier, m. T. *een schip dat met aangehaalde boelins zeilt, n.*

Bouleur, m. *visfcher die het water en riet beroert, om de visch in het net te jagen, m.*

Bouquinerie, f. *prullen-boekerij, f. 3 handel in oude boeken, w.*

Bourdonnier, m. *die een pelgrimstaf draagt; angel in het muurwerk, of de post van eens paars, w.*

Bourfault, m. *zekere soort van wilgenboom, w.; klophout der loodgieters, w.; rand aan een leijem dak, m.*

Bourfouflage, m. *opgeblazenheid, met den goeden smaak strijdende hoogdravendheid van den stijl, f.*

Bourfouflure, f. *opgeblazenheid van de huid; van den stijl, f.*

Boutiquage, m. fa. *het winkelen, n. winkelhandel, w.; winkeliersberoep, n.*

Bouveau, m. *jonge os, m.*

Brachet, m. *brak (zekere jagthond), m.*

Brandir, v. a. *drillen (eene spits); iets met een' nagel of pen vast slaan.*

Brasfeyer, v. *Bracher.*

Brébinge, m. *belasting op de schapen, f.*

Brebiette, f. *schaapje, n.*

Brechet, m. *borstbeem, n.; krop van de maag, f.*

- Bredouille, f. *spraakwijze uit het srocodille- of trikrak-spel*, f. *fortir*, *ergens beschaamd*, *onverrigier zake afkomen*.
 dire deux mous et une-, *alles van de tong laten loopen*, *alles uitrammelen* (in deze bei de uitdrukkingen wordt Bredouille genomen in den zin van *stottering*).
- Brigueur, m. *die naar ambt of gezag dingt*, *die door kuiperij less tracht te verkrijgen*, m.
- Brifiable, a. *verbrijzelbaar*; broos.
- Briscombille, f. *soort van kaartspel*, n.
- Brisfe-motte, m. *een zware rol om de lanen glad te maken*, f.
- Brisfe-raison, m. *rammelaar*, *kakelaar*, *onverstandige babbelaar*, m.
- Brisfe-scelle, m. *dief*, *inbreker*, m.
- Brisque, m. *zeker kaartspel*, n.
- Bronchement, m. *struikeling*, f.
- Broquart, m. *eenjarig hert*, n.
- Broque, f. *top van een loot of scheut*, m.
- Brûlable, a. *verbrandbaar*.
- Brumeux, euse, a. *nevelig*, *mistig*.
- Brusquet, à Brusquin-, adv. *prov. fa. bij scherpe woordenwisseling*, *bij lomp woord en wederwoord*.
- Brutifier, v. n. *dom worden*.
- Buccale, a. *het geew tot den mond behoort*.
- Buce, f. *kleine ton*, f. *klein vat*, n.
- Budget, m. *begrooting van staatsbehoefren*, f. (*woord uit het Engelsch overgenomen*).
- Buffetier, m. *safelschwimer*, m.
- Buie, f. *zekere kruik*, f.
- Buissonneux, euse, a. *heesterig*, *vel bruiken en kreupelbosch*.
- Buretlier, m. *die den wijnkelk bij den misdienst draagt*, m.
- Busard, m. *soort van groote valk*, f.
- Buze, Buche, f. *pijp van een blaasbaig*, f.
- Cadogan, Catogan, m. *korte en dikke haarylecht achter aan het hoofd*, f.
- Caféier, m. *koffij-planter*, *eigenaar eener koffij-plantagie*, f.
- Cailléter, v. n. *babbelen*, *snappen*, *snateren*.
- Caïmandeur, m. *bedelaar*, *schooier*, m.
- Calamendrier, m. *kleine sikensboom*, m.
- Calmouc, m. *kalmuk*, w. *zekere grove wollen stof*, f.
- Calvitie, f. *kaalheid*, f.
- Camaldules, m. pl. *camaldulensers*, *zekere benediktijner- en oestelijken*, m. pl.
- Cameloter, v. a. *het kameleot nabootsen*.
- Camifard, m. *schimpnaam der hervormden uit het Coyennische gebergte*, m.
- Canarderie, f. *eendenbroccierij*, *eendenkweekerij*, f.
- Canarie, f. *soort van dans*, m.
- Cancan, m. (popul.) *gejammer*, v. *luidruchtige klacht*, f.
- Cannellon, m. *met groeven uitgehouden vorm voor kaas of ijs (glaces)*, m.
- Cannaie, f. *rietbosch*, n.; *rietplanting*, f.
- Canoniquement, ad. *volgens de canons of kerkelijke wetten*; *dezelfde noten makende* (in de muziek).
- Capeluche, f. *kapje*, w.
- Capitalement, ad. *voornamelijk*; *halsstraffelijk*.
- Capitel, m. T. *dunne loog uit asch en kalk tot de zeepbereiding*, f.
- Caposer, v. n. T. *drijven*.
- Capronnier, m. *halskraagdrager*; *nieuweling bij de kapucijnen*, w.
- Capse, f. *doosje*; *stem-doosje*, n.; *zekere vorm*, m.; *zekere plant*, f.
- Caquète, f. *vischbak*, m. *vischben*, f. *waarin de vischvrouwen in Frankrijk de visch te koop hebben*.
- Caraco, m. *jakje*, *zeker vrouwenkleed*, n.; *groote rot in China*

C.

Ca (par-de) *aan gene zijde*, *aan de overzijde*.

Caraquon, m. *kleins kraak*, f. (zeker vaartuig).
 Carbet, m. *hut der wilden*, f.
 Cardiaire, a. *het geen tot het hart behoort*.
 ver. n. *worm, die in het hart groeit*.
 Cardouzile, f. *zekere wollen stof*, f.
 Carence, f. T. *gebrek, onvermogen*, n.
 procès-verbal de-, *proces-verbaal, waarbij het onvermogen van eenen schuldenaar blijkt*, n.
 Carlin, m. *zekere munt*, f.; *mops*, m. (zeker soort van hond).
 Carniforme, a. *vleeschvormig*.
 Caronade, f. *zeker geschut, het welk zwaardere kogelschiet met eene naar evenredigheid mindere lading*, n.
 Carosté, m. *vrucht van eenen afrikaanschen palmboom*, f; *vertrek van den kapitein eener galei; touwslagers werktuig*, n.
 Carosier, m. *afrikaansche palmboom*, m.
 Carrelier, m. *tegelmaker, tegelbakker*, m.
 Carret, v. *Caret*.
 Carfaie ou Créfeau, m. *karfaai, zekere stoffe*, n.
 Carfager, v. a. *de vierde gewone bewerking aan den wijnstok doen*.
 Cartelade, f. *maat tot de landmeting*, f.
 Cartomanie, f. *waarzeggerij uit de kaart*, f.; *het kaartenleggen*, n.
 Cartomancien, m. *kaartenlegger*, m.
 Cartonnerie, f. *kartonmakerij; kartonmaking; kartonmakerskunst*, f.
 Caféation, f. *stremming der melk, kaaswording*, f.
 Caféiforme, a. *kaasvormig*.
 se Caser, v. r. *zich wederzetten, zich nederlaten*.
 Casernement, m. *kasernering; gezamenlijke huisvesting der soldaten*, f.
 Casoar, m. *casuaris, zekere vogel*, m.
 Cassement, m. *afbreking*, f.

Cataclisme, m. *groots overstroeping, overstelping*, f.
 Catarrhal, a. *zinking-achtig*.
 fièvre-catarrhale, f. *zinking-koorts*, f.
 Catéchuménie, f. *kerk-galerij*, f.
 Catillac, m. *zekere groote, laatrijpe stoopeer*, f.
 Catimini, (en-), ad. fa. *in het geheim, achterbaks*.
 Catistor, m. T. *vuurpan der wol-fabrikteurs*, f.; *wijsje der ver-gulders*, n.
 Catoptronomie, f. *spiegel waarzeggerij*, f.
 Caudreux ou Caudette, f. *zeker vischaas*.
 Causativement, ad. T. *ter oormaka; in geding*.
 Connaisfance de cause, f. *kennis van zake*, f.
 Causin (bois-), *bewerkt hout dat krom getrokken is*, n.
 Cautionnage, m. *borgstelling, borgblijving*, f.
 Cavalerie, m. *gepaarde schilpadden*, f. pl.
 Cavécé, ée, a. *zwarthoofdig, zwartkoppig*.
 Cavillation, f. *haarkloverij, nietige twist*, f.
 Cavillement, m. *listige ontduiking, f. flimme drogreden, f. loos bedrog*, n.
 Caviller, v. n. *haarkloven*.
 Caviste, m. *keldermeeester, kelderknecht*, m.
 Cayes, f. pl. *blinde klippen*, f. pl. *rotsen-rif onder water om nabij de kust*, n.
 Cazier, Casiar, m. *soort van vischnig tot de kreeftenvang*, n.
 Cédrite, m. *ceder-wijn*, m.
 Ceintrer, v. a. T. *omwoelen, omwinden*.
 Ceinturonnier, m. *gordelmaker, gordelkooper*, m.
 Cellite, m. *zekere monniksorde*, f.
 Celluleux, euse, a. *yakkig, van vakjes voorzien*.
 Cémentatoire, a. *hetgeen tot oemstering diens*.
 Censite, a. *cijnspligtig*.
 Censivement, ad. *met regt van cijns, cijnsrogtelijk*.

- Cent-suisse, m. *Zwitsler van de ge-
wezen lijfwacht des konings van
Frankrijk, m.*
- Cectripétence, f. *middenpuntzoeken-
de kracht; zwaarte-kracht, f.*
- Cérémonieusement, ad. *plegtiglijk,
fatiglijk, met vele pligtplegin-
gen.*
- Cérifette, f. *kleine roode praam, f.*
- Céromel, m. *zalf met honig en
was, f.*
- Ceroplastique, f. *bootsceerkunst,
kunst om beelden uit was te vor-
men, f.; hetgeen tot die kunst
behoort, n.*
- Certeau, m. *soort van peer, f.*
- Cervier, loup-, m. *loesch, m.*
- Césarienne, a. *opératiën-, keizers-
snede, f.*
- Chacal, m. *jakkals, m.*
- Chateaurer, v. a. *bekladden, bemor-
sen, bederven.*
- Chafoureur, m. *kladder, beder-
ver, m.*
- Chafneau, m. *goot, pijp van lood
of ander metaal tot afleiding
van het water, f.*
- Chalcite (pron. Kal) *zekere groene
hagedis, f. roode stramentsteen, m.*
- Chaloir, v. *verschelen.*
il ne m'en chaut (seul uité),
*het kan mij niet schelen, het
raakt mij niet.*
- Chalon, m. *groot visschers net, n.*
- Chatmer, v. a. *drinken, zuipen.*
- Chalut, m. *visschers net, n.*
- Chambellage, m. *belasting uit het
leuwegt afkomstig, f.*
- Chambellanie, f. *kamerheerschap, f.
post van kamerheer, m.*
- Chambre-obscure, f. *zeker optisch
werktuig, waarin de verlichte
voorwerpen zich op eenen donke-
ren grond afbeelden.*
- Chambrillon, f. *kindermeld, kin-
deroppaster, f.*
- Champ, à tout bout de-, ad. *gedurig,
om een haverklap.*
à-, *uit de hand, al strooiende,
(bij het zaaien, in teopenver-
stelling van het plaatsen der
zandkorrels in putjes).*
- de-, ad. *liggende, waterpas, niet*

- rechtvaardig of schuin, (van
steenen of balken gesproken).*
- Champavel, elle, a. *tiendplichtig,
hegeen aan de korensiend onder-
werpen is.*
- Chanci, m. *gedroogde en wiggewor-
den mest; uitgedoefde kool (bij
de zoutpannen), f.*
a. *beschimmeld, bedorven.*
- Chantonné, ad. *papier-, gebrekkig,
bedorven.*
- Chaomancie, f. *waarzeggerij uit de
lucht, f.*
- Chapellade, f. *grote, f. dienaar,
m.*
- Chapoter, v. a. *met een knippen
snijmes glad maken.*
- Chardonnerette, Gardonnerette, f. *zeker sans, f.*
- Chardonnet, m. *post of stijl, waar-
op een hek of zware deur
draait, m.*
- Chardonnette ou Cardonnette, f. *wil-
de artijftek; Spaansche dis-
tel, f.*
- Chardonnière, f. *distelveld, veld vol
distels, n.*
- Charetin, m. *klein wagentje zonder
ladders of zijstukken, n.*
- Chargeant, te, n. *belustend, beten-
dend.*
- Charnon, m. *dehelft van een schar-
nier, f. oogje aan een horlo-
gio, n.*
- Charoi, m. *waartuig tot vervoer-
ring der bakkeijaanw, n.*
- Chartulaire (pron. Kar), m. *verzam-
eling van charters.*
- Chaseret, m. *kleine kaas-vorm, m.*
- Châtiabie, a. *kastijdbaar, hetgeen
te kastijden is.*
- Chaton, m. *zandkeik van een
bloem, f.; gedeelte van het
oog, n.*
- Chauche-branche, f. *soort van kof-
boom tot het opligten van zware
lasten, m.*
- Chaudrée, f. T. *kerolyol, zoo veel
zijde of andere stoffe als op een-
maal geaverd kan worden, m.*
- Chaulage, m. *haling van het
koorn, f.*
- Chaulier, m. *halkbrandst, m.*

- Chaumier, m. hoop stroo of stoppe-
len, m.
- Chausfaze, m. onderhoud van het
scheefsel; weggeld, n.
- Chel n. Shellin, m. schelling, m. (ze-
kere munt).
- Cheminaux, m. pl. zetschoorsteen-
tjes van gebakken aarde, n. pl.
- Chemineux, euse, a. voortspeedend,
veel weg aflegend.
- Chemette, f. zekere zamentrekken-
de plans, f.
- Chenisque, m. ganse-bok aan de
voorteyen van een schip, m.
- Chesnée, f. keestingmaat; meting
met de ketting, f.
- Chétivement, ad. kariglijk, armelijk.
- Chétiveté, f. armelijkheid, ellen-
digheid, f.; slecht voorkomen, n.;
weinige waarde, f.
- Cheval de bataille, m. strijdp aard, n.
fig. onderwerp waarover iemand
gaarne en bij alle gelegenheden
spreekt, n.
- Cheval de trompette, m. fig. iemand die
door berisping en bestraffing niet
terug gehouden wordt, m.
- Cheval, lettre à-, f. fig. briefvol hoog-
heid en verwijtingen, m.
- Chevalis, m. T. overgang over een
rivier, m.
- Chevauchantes, a. f. pl. feuilles,
goetswijs in elkander liggende
bladen, n. pl.
- Chevaucheur, m. ruiter; postmees-
ter, m.
- Chévecerie, f. zekere geestelijke
waardigheid; zorg voor de was-
lichten en verdere kerkbehoef-
ten, f.
- Chévètier, m. balk, die een draai-
spil ondersteunt, m.
- Chevifement, m. overeenkomst, f.
akkoord, n.
- Chevrotte, f. Crevette, salicoque,
garnaal.
- Chevreuse, f. zeker soort van per-
zik, f.
- Chevrouin, m. zeemleder, bereid
bokkenleder, n.
- Chevrottement, m. valsch geluid in
het zingen, bevend geluid als
van een geit, n.
- Chien, rompre les chiens, opzette-
lijk in de reden vallen.
vie de-, honaen-layen, n.
- Chiffonnière, f. zeker huisraad, met
vele laden, n.; lappenkast, f.
- Chincapin, m. zekere kastanje-
boom, m.
- Chiper, v. a. T. het leder op de
Deensche wijze bereiden, door
twee gewasste huiden, met run-
tuschen beiden, zamen te naai-
jen.
fig. stelen, wegkopen.
- Chiquenauder, v. a. knippen voor
den neus geven.
- Cuisquer, v. a. pruimen.
- Chirole, f. Balon, m. zeker oost-
indisch lang en smal lustvaar-
tuig, n. oostindische tentschuit, f.
- Chlamide, f. chlamis, f. krijgsman-
tel der Romeinen, m.
- Chloris, m. soort van vink, m.
- Chocard, m. zwarte raaf der Al-
pen, f.
- Cholagogue, m. T. zeker geneesmiddel
tot uitdrijving der gal, n.
- Chomet, m. soort van gras-leeuwrik
in Normandien, m.
- Choncar, m. choncar, zekers tar-
tarijsche vogel, tot het reiger-
gestacht behoorende, m.
- Choque, f. T. hoedenmakers flam-
per, m.
- Choraus, m. pl. koorkinderen, m.
pl.
- Choter, v. n. graan kalken.
- Choux, faire fes choux gras de qc. zijn
bijzonder vermaak ergens in heb-
ben.
à travers choux, fa. als een dollen-
man.
- Chouc, m. kerk kaauw, soort van
kraai of kaauw, f.
- Choucou, m. soort van nach-
uil, m.
- Christianiser, v. a. verchristelijken;
tot christen maken.
- Chronogramme, m. tijdschrift, op-
schrift, waarvan de eerste let-
ters den tijd der gebeurtenis
aanwijzen, n.
- Chronologue, m. tijdrekenkundige,
tijdrekenaar, m.

- Chryfalder, se, v. r. zich tot een popje vormen, in een popje veranderen (van rupsen).
- Chryfantin, m. zijflos, f.
- Chryfis, m. goud-gele wasp, f.
- Chryfobéril, m. chrijsfo-beril, groen-gele beril, m.
- Chyleux, eufe, a. chijl-achtig, melk fap-achtig.
- Chylifère, a. chijl-aanbrengend, chijl-voerend.
- Ci-concre, ad. hier tegen over, hier naast.
- Ci-jout, ad. hier nevens.
- Cibaudière, f. zeker net met groote mazen, v.
- Cibe ou Cible, f. wlt, n. fchiet fchijf, f.
- Cicatrice, m. klein likteeken; wit teeken in het ei, n. plaats der bevruchting, f.
- Cinéfaction, f. tot asch making, f.
- Cinéfier, v. a. tot asch maken, in asch verkeeren.
- Circoncifeur, m. befnijder, m.
- Cirthe, m. vrille, f. rank aan den wijflok, m.
- Cirtheux, eufe, a. rankig.
- Cirrhifère, a. rankdragend.
- Cistercien, enne, a. cistercienfer monnik, m.; cistercienfer non, f.
- Citronner, v. a. met citroenfap bevochtigen; met citroengeur doortrekken.
- Civilement, ad. burgerlijk, in burgerlijke zaken; beleefdelijk, hof-felijk, heufchelijk.
- Claire, f. zuiverings-flof der gouden zilverfmalters, uit gekalcie-neerd kersticorn of beenderen beftaande, f.
- Clamart, m. fig. kerkhof, n.
- Claquade, f. geklap, n. klapping, f. herhaald: flagen, m. pl.
- Claque, f. foort van hoed, die plat gevouwen kan worden, m.
- Claqueter, v. n. klepperen.
- Clasfément, m. rangfchikking, f.
- Claude, m. fig. gek, zotfkap, m.
- Claufion, m. bij-vonnis, appoin-temēt, n.
- Clavaire, m. ftoutl-droger; char-ter bewaarder, m; foort van pad-deftoel, m.
- Clavéficatien, f. inënting der fchaaps-pokken, f.
- Clavicorde, m. clavicordium, n. foort van klavier met twaalfde fnaaren, n.
- Clayer, m. groote horde, f.
- Clef-de-meute, m. fig. belnaem, rad-draaier, m.
- Clef-des-champs, f. verlof of vrijheid om uittegaan, n.
- Clerc compter de à maitre, met zijn meerderen afrekenen; voor niets dan voor ontvangft en uitgaaf inftaan.
- Clinquart, m. haringhuis, m.
- Cliqueur, m. gaauwdief, m.
- Clister, v. a. met fchaenen voor-zien; met hordenwerk omgeven; met rijfen zamenbinden.
- Clitoris, m. T. kittelaar, m.
- Clitorisme, m. zekere ziekte der vrouwelijke deelen, f.
- Clivage, m. diamant-flijting, f.
- Cloque, f. zamenkrimpung der bla-deren, f. (zekere ziekte der boomen, bijzonder der perzikboomen).
- Clouère, f. klein aanbeeld, n.
- Cloyère, f. vischkorf, m. mand met zes en-twintig dozijn oesters, f.
- Clozets, Cuhausfets, m. pl. netten met zeer groote mazen, n. pl.
- Coacteur, m. tel-konnie, m.
- Coaille. Quoaille, f. grove wol, f.
- Co-asocié, m. mede-deelgenoot, medeverbondene, m.
- Cochelivier ou Cufelier, m. bosch-leuwerik, m.
- Cochoir, m. T. knipers werktuig, n.
- Cochois, m. T. houten werktuig der wastaarmakers om miffchollen, n.
- Coërcible, a. het geen zamengebonden kan worden; het geen men dwingen kan, bedwingbaar.
- Cofin, m. korfsje, overdekt mandje, n.
- Coffre, m. raifonner comme un-, met onverftand fpreken.
- rire comme un-, lomp lagchen, fchateren.
- Cognitif, a. ère-, wozen, in ftaat om te kennen, te onderscheiden, n.

- Cognition, *f.* magt, eigenschap om te kennen, *f.*
 Cohibition, *f.* bedwang, *m.*
 Coiffe, *f.* zakere fijne snuif, *f.*
 Coit, *m.* paring, *f.*
 Colètes of Colèes, *f.* pl. zeker lijnwaad, tot uitvoer naar de kanarische eilanden bestemd, *n.*
 Collage, *m.* het lijnen (bij het papier maken.)
 Collataire, *m.* begever, *m.* (van een geestelijk ambt).
 Collauder, *v. a.* prijzen, eens lof-redeu houden.
 Collecter, *v. a.* inzamelen.
 Collégial, *m.* lid eener instelling tot het genieten van onderwijs, *n.*; onderstandtrekkend student, *m.*
 Colerage, *m.* belasting op het opensteken der wijnvaten, *f.*
 Coludant, *ante, a.* medebedrieger of bedriegster, *m. f.*
 Collutoire, *m.* mondspoelstel, *n.* vocht ter mondspoeling, *n.*
 Colonbacé, *ée, a.* het geen tot de soort der duiven behoort.
 Colombeau, *m.* duifje, *n.*
 Colonage, *m.* nederzetting van volkplanters, *f.* ontginning van het land door hen, *f.*
 Colonisation, *f.* bevolking door het overbrengen van volkplantingen, *f.*
 Colorifique, *a.* kleurend, kleurmakend, kleurgevend, kleurvormend.
 Combinable, *a.* verenigbaar, hetgeen overeen te brengen is.
 Comblement, *m.* demping, opvulling, *f.*
 Coméaire, *a.* hetgeen tot de staartsterren behoort.
 Cominge, *f.* soort van groote bom, (dat genaamd naar den uitvinder), *f.*
 Comitule, *m.* een klein comité, *n.*; eens vergadering van weinigen, *f.*
 Comitive, *a.* noblesse-, paltsgrafelijke adel, *m.*
 Commensuration, *f.* zamenmeting, *f.*
 Commener, *v. a.* dreigen; gispens
 Commisfure, *f.* T. vereeniging der deelen; voeg der steenen; scheur, opening, *f.*
- Committant, *ante, a.* die last geeft.
 Commodataire, *m.* T. bruiker, die iets ten gebruike betomen heeft, *m.*
 Communaliste, *m.* lid eener gemeente, *n.*
 Communicativement, *ad.* gemeenschappelijk; bij mededeeling.
 Communion, *f.* verbrijzeling, aansukken flooring, *f.*
 Compartir, *v. a.* regelmatig verdeelen; in vakken afdeelen.
 Compasfage, *m.* afmafing, verdeling met den passer, *f.*
 Compasfure, *f.* omtuining van een tuin, *f.*
 Complaindre, *v. a.* betreuren, beueenen.
fe-, v. r. zieh beklagen.
 Complaisamment, *ad.* beleefdelijk, dienstyaardiglijk.
 Comptoir, *m.* compt glas, *n.*
 Compresseur, *m.* T. zamendrukker, *m.*
 Compressif, *ive, a.* T. zamendrukkend.
 Comprimeur, *m.* zamendrukker, inzendrukker, *m.*
 Comptoriste, *m.* kantoorrekenaar, boekhouder, *m.*
 Compulseur, *m.* nazocker, doorsnufseleur van boeken of papieren, *m.*
 Conasfère, *f.* oog, waarmede het anker aan de achtersteyen gehecht is, *n.*
 Concassine, *m.* mede-bevelhebber, mede-kapitein, *m.*
 Concastation, *f.* aan stukken flooring, verbrijzeling, vermaling, fijnwrijving, *f.*
 Concaténation, *f.* aancenschakeling, *f.*; verband, *n.*
 Conceptive, *f.* faculté-, vatbaarheid om te begrijpen, *f.*
 Conciliaire, *a.* hetgeen tot eens kerkvergadering behoort, *f.*
 Conciliairement, *ad.* in eens kerkvergadering gedaan.
 Concoumie, *f.* kurkuma, *f.*
 Concupiscible, *a.* begeerbaar.
 Condensable, *a.* zamenvakbaar, zamendingbaar.

- Condignement, ad. T. op eene voldoende wijze; gelijkmatiglijk.
- Conduction, f. luring, huur, f.
- Condulseur, m. beambte bij de houtverkoopingen; bakkefleurder bij de feergroeven, m.
- Configurer, v. a. gedaante geven.
- Confiterie, f. kunst der confitureiers, f.; derzelyer beroep, n.
- Confignation, f. verbranding, f.
- Confignager, v. n. verbranden.
- Confignation, f. uitwrijving, uitknijping, f.
- Congétable, a. bevroesbaar.
- Conglobé, ée, a. zamingshoopt, epen gepakt.
- Conglomération, f. samenwikkeling, samenroling, f.
- Conglomerer, v. a. samenrollen, samenpakken.
- Conglutinatif, ive, a. kleyend; kleyerig makend.
- Congratulatoire, a. gelukwenschend, tot gelukwensching dienend.
- Congruaire, m. pastoor, op gewoon inkomen, m.
- Congruisme, m. congruismus, n. leer waardoor de anti-molinisten de werking der genade beperkten, f.
- Congruiste, m. aanhanger van het congruismus, m.
- Conille, f. bedekte ruimte aan eene der achterzijden van eene gele, f.
- Conjonctive, a. f. membrane-, het vereenigend vlies in het oog, gewoonlijk het wit van het oog genaamd, n.
- Connotatif, ive, a. mededingend, mede-aanwijzend.
- Couques, f. pl. holligheden van het oor, f. pl.
- Conscience, être en-, in dagwerk zijn.
- Conscripteur, m. stemopnemer bij de godgeleerde faculteit der Parijsche hoogeschool, m.
- Confection, f. snijding, ontleding, verdeeling door middel van een snijdend werktuig, f.
- Conseilleur, m. aanrader, raadgever, raad, m.
- Considération, ad. voorzigtiglijk, bedaardelijk, omzigtiglijk, bedachtzaam.
- Confimilitude, f. gelijkheid; gelijkvormigheid; overeenstemming, f.
- Confiut, m. T. erkenenis van eenen vruchtbruiker, dat hij niet eigenaar is, f.
- Constrictur, m. T. toeknijpende spier, f.
- Constructeur, m. vervaardiger, oprigter, samensteller, leuwer, maker, m.
- Consufstantiellement, ad. T. medezelfstandiglijk.
- Consuetudinaire, ad. gewoon, die de gewoonte heeft.
- Contexte, m. verband, verband van den tekst, heeggen den tekst vooraf gaat en volgt, n.
- Contignation, f. getimmerde, n. verbinding van houtwerk om iets te ondersteunen, f.
- Continue, f. voortgang, onafgebroken voortduur, f.
à la-, ad. onafgebroken, oepkoudelijk, aanhoudend, bij voortdoring.
- Contrabout, m. grondfuk, door eenen cijnsharen uit zijne eigen goederen aan zijnen cijnshlemer verbonden, n.
- Contracte, f. verkorting, ineen smelting, f.
-ad. verkort, ineen gesmolten.
- Contracteur, m. T. fuert van spie of standaard, n.
- Contractif, ive, a. zamentrekkend.
- Contractilité, f. zamentrekbaarheid, krimpbaarheid, f.
- Contraciure, f. T. verdunning eener zuil aan haar bovendeind; stijfheid der sieren, f.
- Contre-brasfer, v. a. tegenbrasfen.
- Contre-capion, m. verdubbeling der voor- en achterstevens, f. (op de levantijnsche schepen).
- Contre-charge, f. T. tegenwigtstcen, m. (aan weefhoelen).
- Contre-émailier, v. a. het emalleerfel onder het metaal leggen.
- Contre-fendils, m. tegensplijzing (bij het leijen breken), f.

Con-

Contre-forces, f. pl. tegenkrachten, f. pl.
 Contre-forgier, v. a. tegensmeden, het ijzer opwerken door aan wederzijde te slaan.
 Contre-foulaient, m. opstuwing, f. (b. v. van water in eene pijp).
 Contre-fouler, v. a. opstuwen.
 Contre-frase, f. T. het afsceelen van den klomp onbewerkt deeg in groote stukken, derde gedeelte der deegbereiding, n.
 Contrefraser, v. a. voor de derde keer den deeg kneeden en afsceelen.
 Contre-hâtiers, m. pl. groote spitstaandaarts, m. steunfels, waarop het spit rust, n. pl.
 Contre-mot, m. T. tegenwoord, te gen-wachtwoord, antwoord op het wachtwoord, n.
 Contre-poinçon, doorslag tot het te geboren, m.
 Contre-poinçonner, v. a. zulk eenen doorslag gebruiken.
 Contre-poseur, m. opperman, die de opgehijschte steenen ontvangt en in orde legt, m.
 Contre-pouce, m. soort van hefboom bij weefgetouwen, m.
 Contre profiler, v. a. T. de yoren graven, waarin iets gevoegd wordt.
 Contre-tenir, v. a. van achteren ondersteunen (b. v. bij het klinken).
 Contre-uriques, f. pl. horens, wier mond links staat, m. pl.
 Contre-verge, f. T. tegenroeds (bij het sluwel-weven), f.
 Contreboutant, m. T. tegenpilaar, m.
 Contredater, v. a. anders dagteekenen, verkeerd dagteekenen.
 Contr'échange, f. wederzijdsche ruil, inruiling, f., tegenruil, m.
 Contr'espallier, m. tegen-espallier, f. tegen-latwerk, n.
 Contrepèse, f. evenwigt, n.
 Contretasseau, m. houtje, hetwelk de kam van een speeltuig ondersteunt, f.
 Contreval, à, ad. bergaf, naar beneden.
 Contumélie, f. T. hoon, m.
 Contumélieusement, ad. op eens komende, verachtelijke wijze.

Contumélicux, konend, verachtelijk
 Conversible, a. bekeerbaar; ruilbaar; verwisselbaar.
 Convertissable, a. heiggen bekeerd kan worden, bekeerbaar.
 Convulsioniste, m. aanhanger der dwespers, die voorgaven op het graf van den abt Paris in snijtrekkingen te vallen, m.
 Copahu, m. balsam van Copaiva, m.
 Coq, en pâte, fig. iemand die zeer wel op zijn schik in een huis is, en er goede sier maakt, n.
 Coq d'inde, m. kalkoen, m.
 Coq-de-mer, m. zee-eend, f.
 Coquard, m. saletjonkerije, w.
 Coquardeau, m. zotkap, domkop, m.
 Coquiller, v. n. blazerig worden, ongelijke holligheden bekomen (van het brood, wanneer het niet gaar genoeg geworden is).
 Coquilleux, euse, a. pierr-, steen die vol horons en schulpen is, m.
 Coquinet, m. schavuitje, bedriegerije, n.
 Coraces, m. pl. ravengestacht, n.
 Coraignes ou Cors, m. pl. kleine stukjes pastel, n. pl.
 Corallin, ine, a. koraalachtig; koraalkleurig.
 Corallin, m. koraalstang, f.
 Corallines, f. pl. gedolvan koralen, n. pl.
 Corbeau, m. ijzeren haak in eenen muur om houtwerk te houden, m.; krijgswerktuig bij de ouden, om schepen, stormrammen op te heffen, ook om soldaten op de vijfandelijke wallen te brengen, n.
 Corbeau de-nuit, m. nachtraaf, f. (zekere soort van reiger).
 Cordats, m. pl. soort van sergie; wollen pakstof, f.
 Corde, la-au cou, fig. tot het uiterste gebracht; op genade of ongenade. avoir plusieurs cordes à son arc, verscheidene pijlen op zijn koker hebben.
 toucher une-, eens snaar aanvoeren.
 montrer la-, kaal gesteen zijn.

fig. niet listig genoeg aangelegd zijn, ligt doorzien worden.
 Cordée, f. verzameling van zaken, die aan een touw vast gemaakt zijn. f.
 Cordeline, f. T. kantdraad, f. bij de zijde werkers; randkolf, m. bij de glasblazers.
 Cordiforme, a. hartvormig, van gedaante als een hart.
 Cordillas, m. pij, grof laken, in Spanjen en Languedoc vervaardigd.
 Corinthien, a. oräre-, korinthische bouwde, f.)
 Corne-de cerf, f. hertshoorn, m.
 Cornement, m. ruisching; tuiting der ooren, f.
 Cornette, f. hoekijzer, m. hoekspits aan eenen muur, f. hoofd- en haltsraad van magistretspersonen, n.
 Corneur, m. hoorn blazer, toeter, m.
 Cornillon, Cornion, m. benedenopening eener fuik, waaraan de zak gehecht wordt, f.
 Corruchet, m. klein hoorntje, klein peperhuisje, n.
 Corunde, f. houten emmer, m.
 Corolle, f. kroon, f. (van bloemen)
 Corollifère, a. kroon dragend, gekroond (van bloemen).
 Coronaire, a. kransvormig, kroonvormig.
 Coronal, le, a. os, voorhoofdsbeen, n.
 Coroné, m. puntig uitsteeksel der beenderen, n.
 Corporalier, m. misdook-kistje, n.
 Corporalité, f. lichamelijkeheid, f.
 Corps, pauvre-, arme bloed, mensch zonder geest of kracht, m.
 drôle-de-, grappige vent, potsenmaker, m.
 -mort, paal in den grond om een schip aan vast te leggen, m.
 -saint, ligchaam van een heilige, n.
 Corpulent, te, a. zwaarlijvig.
 Corre ou Corret, m. zeker net, n.
 Correctement, ad. nauwkeuriglijk, juist.
 Correctoire, m. penitentië-boek, n.
 Corroborant, te, a. versterkend.

Corrohoration, f. versterking, f.
 Corrosiveté, f. schertheid; lijzendeheid; knaging, f.
 Corruptif, ive, a. bodervond.
 Cortiqueux, a. m. fruit-, basterige, bolsterige (vrucht).
 Co-fécante, f. T. cofecans, n.
 Cosmiquement, ad. T. cosmisch, met het opgaan der zon.
 Costière, f. rei van kusten, f.; heling eenes heuvels, waarop eene plantage ligt, f.; ruimbled langs eenen muur, n.; zijplank langs eenen mouchoop, f.; zijsteen van een' hogen oovan.
 Cotangente, f. cotangens, n.
 Côte de-vache, f. soort van grijf staaf-ijzer, n.
 Coudière, t. T. ijzer-staaf, die bresder is dan de overigen, f.
 Coupedie, lees Cou de-pied.
 Couardie, f. blootheid, vreesachtigheid, lachhartigheid, f.
 Couché, m. T. lange steek, m. (in het borduren).
 Couchepoint, m. T. stuk leder, tot een' swallen hiel gesneden, n.
 Couci couci, adv. zoo zoo, ten naasten bij.
 Coulé papier-, slecht gemaakt papier, te sterk gerekt papier, n.
 Coulette, f. zeker vischnes, m. spil eener zijde spoel, m.
 Coulière, f. zekere ijzeren roede, f.; plaats, waardoor eene rivier de overlanden overstroomt. f.
 Coulisseau, m. rand of ploeg aan houtwerk, m.
 Coulisfeur, m. ploegschaaf, f.; werktuig om schuifranden te maken, n.
 Coulombe, f. dikke stijl, ter onderskeuning van een beschor, m.
 Coulotte, f. losgisters werktuig; steunfel bij het haken zagen, n.
 Coulpe, f. zondenschuld, f.
 Cou-, -fourré, gelijktijdige boot, m.
 -de-main, m. verrasching, overrompeling, f.
 -de-partie, m. bestisfende slag, m. schaak-mat-zet, m.

-de tête, m. fig. *loshoofdigheid*, *onbezonnenheid*. f.
 -de-jarnac, m. *verraderlijke floot*. m. *verraderlijke wond*, f.
 potter, *treffen*, veel indruk maken *grosse gevolgen hebben*.
 -de poing, m. T. hoor om met eenen floot de yaten te steken, m.
 -de sang, m. *bloedstorting in de hersens*; *beroerte*. f.
 Coupe-bourgeon, m. *knoppen bijster*. kwyer, m.
 Coupe-cercle, m. *snijsluk aan een pasier*, n.
 Coupe-ca, m. *spel zonder reyange*, n.
 Coupe-jarret, m. *moordenaar*, *bruik-roover*.
 Coupe-queue, m. *mes der vellen-plaatsers*, n.
 Couprière, f. *vlotrolletjes, rolletjes*, waarmede de vlossen aan de kersf gehecht worden, n. pl.
 Courable, v. *jaagbaar*.
 Courau, Coureau, m. *foort van ligser*, m.
 Courbotte, f. *hefboom van eenen smits blaasbälg*, m.
 Coucaillet, m. *wachtel-pijp*, f.
 Cource, m. *hout, dat bij het kroei-zen aan den wijnstok blijft*, n.
 Courcèie, f. *hoffe*, klein hof. n.
 Courçon, m. T. *staaf, die langs de kanonvormen gelsgd wordt; paal onder water*, m.
 Courroie, alonger, ferrer la-, den teugel vieren, den teugel korten.
 Court, tout-, *kort af; bot stilt*. titer au-, *twisten*.
 Court-carreau, m. *houten blok van den hamer in eene ijszrhut*. n.
 Court-monté, cheval- *paard dat laag van lenden is*, n.
 Courmalle, f. *draadknipsel, afknipsel van metaal-draad*, n.
 Courte-paume, f. *foort van kaartspel met raketten*, n.
 Courries ou Courtil, m. *beroid hennipveld*, n.
 Coureuse, f. *boeken-naaister*, f.
 Couston, m. T. *damp, die voer den wijnstok nadeelig is*, m.

Cousières ou Couidres, f. pl. *want eener galei. n. hoofd-ouwen als den mast eener galei vast houden*, n. pl.
 Couteau, *steek sous le-*, fig. *voor nadeel gevaar, wraak bloot staan*.
 a Couteustirés, fig. *in openbare vijandichap*.
 Couvel, m. *rietmes*, n.
 Couvèlet, m. *ingang eener afzetting, door natten gevormd*, n.
 Couvèrie, f. l. *inzameling der belastingen*, f.
 Couvèriement, ad. *naar gewoonte, volgens gebruik*.
 Couvain, m. *broedfel van insecten*, n.
 Couvaison, m. *broestijd*, m.
 Couver des yeux, *geen oog van iets wenden (uit genegenheid)*.
 Couvre-face, f. T. *bolwerks-weer, contregarde*. f.
 Couvre-plat, m. *schotel-deksel*, n.
 Couvendeur, m. *mederverkooper*, m.
 Coyau, m. *klein balsluk onder de sparren; houijs, waarop de bidden of scheppers van een watermolen rusten*, n.
 Coyer, m. T. *spaar, die in een gebroken dak naar den top loopt*, f.
 Crabotage, m. *het beginnen eener kigroevs*, m.
 Craché, tout, fa. *op een prik gelijkkend*.
 Cracher, v. a. T. *spatten (van gesmolten metaal); openberstem (van deeg)*.
 Craisse, f. T. *bank van steen in eene lei groave*, f.
 Crainivement, ad. *vreesachtiglijk, met schroom*.
 Cramailier, m. *tandwerk, aan een repositiecharlogie*, n.
 Cramplier, se-, v. r. *warren, warrelen*.
 Craucelin, m. T. *stuk van eene kroon*, n.
 Cranologie, f. *schedelkunde, schedelleer*, f.
 Cranologue ou cranologiste, m. *schedelkundige; schied. literaar*, m.
 Craquette, f. *kladmakers ijzer*, n. dat

- dat bij het gladfrijken over de knoopsgaten gelegd wordt, *n.*
- Craye, *m.* T. tot glas gebrande koolasch (in de glasovens), *f.*
- Créadier, *m.* soort van sloopnet, *n.*
- Créat, *m.* onder-leermeester of pikur in eene rijdschool, *m.*
- Crédulément, *ad* ligtgelooviglijk.
- Créser, *v. a.* den baard eener gegoten druklester afschaven.
- Crépusculaire, *cercle*, schemeringskring, evenwijdig met den gezigteinder en 18 gr. beneden denzelfen, *m.*
- Crefon ou Courfon, *m.* stomp, *m.* stuk van een stammerje of sak, waaryan de top weggesneden is, *n.*
- Crétinage, *m.* zekere ziekte der bergbewoners, *f.* (zie het volgend woord).
- Crétins, *m. pl.* bergbewoners, die door zekere onder hen gemeene ziekte bijna geheel verstompt en verstandeloos, ook meestal doof en stom geworden zijn, *kroppers*, *m. pl.*
- Cretons, *m. pl.* kanen, *f. pl.* kanenbrood, overblijffel van uitgesmolten vet, *n.*
- Creusage, *m.* T. het graveren der vergezigten in koplies.
- Creufure, *T.* holte, *f.*
- Crevet, *m.* zekere soort van veteer, *m.*
- Criage, *m.* geschreeuw, *n.* openbare uitroeping, *f.*
- Cribloux, *os du nez*, *T.* zeefbeen, *n.*
- Criblier, *m.* zeyenmaker; zeyenkooper, *m.*
- Cribration ou Cribelation, *f.* doorzifing, *f.*
- Crimination, *f. T.* beschuldiging, te last legging, *f.*
- Criminatoire, *T. a.* hetgeen tot eene lijfstraffelijke beschuldiging behoort.
- Crimmon, *m.* griesmoel, *n.*
- Crinal, *m. T.* heelmesters werktuig tot nederdrukking der traanfishel, *n.*
- Crisper, *v. a.* deen opkrimpen, doen opkrullen.
- se-, *v. r.* opkrallen, opkrimpen, kroezig worden.
- Crisement, *m.* gekners, sandengekners, *n.*
- Crisure, *f.* scheuren of rimpels in het ijzerdraad, *f. pl.*
- Cristallerie, *f.* kristalmaking, *f.*
- Cristallier, *m.* graveur in kristal en edelgesteenten, *m.*
- Cristallographe, *m.* kristalkundige, *m.*
- Cristallographie, *f.* kristalkunde, *f.*
- Cristallogotechnie, *f.* kunst om kristallen te doen schieten, *f.*
- Crise, *f.* stonstje, puistje aan het oog, *n.*
- Crocher, *v. a. T.* de staarten der noten met het graveer ijzer uithalen; inhaken, den stoel in rust brengen (bij het kousen weven).
- Crochetage, *m.* belasting op de kruisers, *f.*
- Croisfel, *m.* Croiselle ou Croisette, *f.* soort van papier, hetwelk in Frankrijk naar de Levant verzonden wordt, *n.*
- Croisferie, *f.* kruislings gevlochten mandewerk, *n.*
- Croifoire, Croisfoire, *m. T.* bakkers kam om kruislijnen op het schepsbeschuit te trekken.
- Cromorne, *m.* lees kromhoorn; een kromhoorn (een der registers van het orgel), *n.*
- Croquelardon, *m. fa.* tafelschuimer, pannelikker, *m.*
- Croquenote, *m.* slecht muzikspeler zonder gevoel, ramnelaar, *m.*
- Croquignoler, *v. a.* knippen voor den neus geven.
- Crouchaut, *m. T.* kromhout, *m.*
- Croupissement, *m.* bederving, verrotting, *f.* (der vochten, wanneer zij stil staan).
- Crouille, *f.* net, hetwelk tot afzetting in meren of groote vijvers gebruikt wordt, *n.*
- Crucifixion, *f.* kruisiging, *f.*
- Cruciforme, *a.* kruisvormig.
- Crucifère, *a.* kruisdragend, kruisvoerend.
- Crucifères, *f. pl.* opgedolven schaaldieren, *n. pl.*

Cryptogame, a. plante-, *plant, welker geslachtsdeelen verbergen liggen, f.*
 Cryptogamie, f. *bevruchting dier planten, f.*
 Cubation, f. *digtheids-meting, f.*
 Cueillage, f. *plukking, pluk, f.*
 T. *hoeveelheid glas tot eene glastafel, f.*
 Cuellée, f. *ring ijzer- of koperdraad, m.*
 Cuellèret, m. *cijnsregister, n.*
 Cuir bouilli, m. *gesmeerd en gezonden leder, m.*
 Cuisilée, f. *visage de-, vuil, leelijk gezicht.*
 Cuir fusible ou de montagne, m. *soort van amiansch, verscheidenheid van het mica, f.*
 Cuiré, ée, a. *malle, coffre-, met leer bekleede koffer, m.*
 Cuiter, m. T. *bogen-leder der hedenmakers, n.*
 Cuisage, m. *koking; jeuking, f. hand, m.*
 Cuiscur, m. *koker, m. bestaander van het vuur in een fornuis, m.*
 Cuisinerie, f. *kokerij, spijzenbereiding, f.*
 Cuisette, f. T. *halve gang bij het laken weven, m.*
 Cuirer, v. a. *met koper vergulden.*
 Cuirrot, m. T. *koper radje der horlogemakers, n.*
 Cul, jouer à coupe, à levé, *stuijverijse wisfelen (zeker kinderspel).*
 -de plomb, m. *blokker, m.*
 -de port, ou de poic, T. *kroop aan het eind van een touw, m.*
 Culaignon, m. *zak, m. onderind van een net, n.*
 Cubulis, m. *nederbuiteling, f.; verwarde hoop van neergeworpen dingen, m.*
 fig. *nederlage eener krijgsbende, f.*
 Cule, f. *deins af (scheeps-commando).*
 Culinaire, a. *hetgeen tot de keuken, tot de kookkunst behoort.*
 Culmière, a. *topdragend, toppig.*

Culminant, a. m. *point-, toppunt, punt des middaglijns, waardoor eene ster loopt, n.*
 Culmination, f. *sijdstip waarop eene ster door den middaglijngaet, n.*
 Culminer, v. n. *de middagshoogte bereiken.*
 Culoter, v. a. *in de broek steken.*
 Cullellation, f. *land- en hoogte-meting zonder berekening, f.*
 Cultivable, a. *bebouwbaar.*
 Cundiforme, a. *wigvormig.*
 Cuprification, f. *koperwording; kopermaking, f.*
 Cupule, f. *kleine schaal, f.; mannelijke bloem van het mosch, f.*
 Curable, a. *geneselijk, genesbaar.*
 Curcau, m. *kruk, f. droogscheeters grijphout, n.*
 Cure-feu, m. *stookijzer der smeden, n.*
 Cure-langue, m. *tong-schrapper, m.*
 Cure-môle, m. *moddermolen, m. werktuig om de havens uitte diepen, n.*
 Curetin, m. *vergulders haaijvel, waarop de bloedsteen met timasch ingewreven wordt, n.*
 Curette, f. *steengruis-lopelsje der chirurgijns, n.; krabber der walvaarders, tot zuivering der kaarde; der scheeps-timmerlieden tot het uitkrabben der pompen; der bergwerkers tot ruiming van het boergat.*
 Curle, molette, f. *touwslagersrad, n.*
 Curvature, f. *kromming, buiging, f.*
 Cuticule, f. *opperhuidje, n.*
 Cyclométrie, f. *kringmeting, kringmeetkunde, f.*
 Cylindric, f. *versteende rol-stak, f.*
 Cylindroïde, f. *cylindroïde, f. bijna rolvormig ligchaam, n.*
 Cynanthropie, f. *zwaarmoedigheid of razernij, waarin men zich verbeeldt een hond te zijn, f.*

D.

Daintiers, m. pl. *ballen van het hart, m. pl.*
 Daleau, m. *losgat van eene kuip, n.*

Da.

Damasfeur, m. *damasceerder*, m. (werkman, die het damasceersel op wapens legt).

Damasfin, m. *klein damast*, n. *zeker stoffe*, f.

Damejane, f. *grootte met met omwondene kraak of flesch*, f.

Dansè, entrer en-, fig. *aan den gang raken*.
mener la-, fig. *de zaken besluren*.
-de St. Vite, St. Vitus dans, m.

Danzé, m. *vierkant glasblazers werktuig*, n.

Daphnite, f. *lauriersteen*, *steen die het laurierblad nabootst*, m.

Daraifes, f. pl. *latwerk voor den uitloop eenes riviers, om den visch binnen te houden*, n.

Dardillon, m. *wederhaak van eenen vischhoek*, m.

Darivéou, porte-chapeau, m. *christdoorn*, m.

Darivees, f. pl. *stokken tot het maken van een vlot*, m. pl.

Datimètte, m. *digheldmeter, zeker werktuig om de dighheid der luchtslagen in den dampkring te meten*, n.

Datsire, m. *datarius, zeker beambte aan het pauselijk hof*, m.

Daterie, f. *dataria, zeker pauselijk geregishof*, n.

Déalbation, f. *witwording (scheikunde)*, f.

Débaçlage, m. *ijsgang, m. losraken der bevroren wateren*, n.

Débaçleur, m. *het geen den ijsgang te weeg brengt*, n.

Débaçiner, v. a. T. *gemaakte punten in het imperiaal-spel uitwisfchen*.

Débagouler, v. a. fa. *braken, overgeven*.

Débaptiser, v. a. *ontdoopen*.

Débarastement, m. *opruiming, uit den weg ruiming*, f.

Débatelage, *lofing, ontscheping*, f.

Débaucheur, m. *zedenederger, koppelaar; ronselaar*, m.

Débitter, v. a. *het kabeltouw ontrollen*.

Déblés, f. *Debleur ou Emb'eur, m. te veld staand koren*, n.

Débraisage, m. *aschruiming, schoonmaking van den vuurhaard*, f.

Débraiser, v. a. *den haard van kelen en asch zuiveren*.

Débredouiller, f. *bredouille beleten*.
fig. fa. *zijnroomstadijgheden verbeteren*.
sans-, *zonder iets uittevoeren*.

Débridement, m. *ontbreideling*, f.

Débrutisement, m. *wegneming der eerste ruwheid, eerste polijsting*, f.

Debucher, v. a. T. et n. *opjagen; zijn leger verlaten (van wild)*.

Debucher, m. T. *uitgang uit het bosch; geluid van den jachtoren, dat daarvan kennis geeft*, n.

Décaloter, v. a. *den helm afnemen*.

Décaper, v. a. T. *metaal door sterk water reinigen; de landspitsen te hoven zeilen*.

Décapitation, f. *onthoofding*, f.

Décarneler, v. a. *tot in het vleesch snijaen*.

Décembre, m. T. *hamer met twee scherpe kanten*, m.

Décennaire, a. *sientallig*.

Déceptif, ive, a. *bedriegelijk, misleidend*.

Déchalasser, v. a. *de wijngaardpaalen wegnemen*.

Déchanter, v. n. fa. *van toon veranderen*.
fig. fa. *eenen lageren toon aanstemmen*.

Déchaperonner, v. a. T. *den valk het kaps afnemen*.

Déchausfés ou Déchaux, carmes, *barrevoeter-monniken*, m. pl.

Déchauslière, f. T. *plaats, waar de wolf gekrabbeld heeft*, f.

Déchiqueur, m. *kerver, uitsnijder*, m.

Déchireur, m. *verscheurder*, m.

Décintrement, m. *wegneming van het geen eenen nieuw gemetselden boog ondersteunde*, f.

Décizeler, v. a. *afbijtelen*.

Déclarateur, m. *verklaarder, die te kennen geeft*, m.

Déclencher, v. a. *de klink eener deur opligten*.

Dè-

Déclimeter, v. a. aan eene lucht-
streek onttwennen.
Déclinabilité, f. T. buigbaarheid
(van een naamwoord), f.
Déclination, f. afwijking, f.
Décliqueret, v. n. den sluitkegel los
maken (in een uurwerk).
Déclive, a. hellend.
Déclivité, f. helling, schuinite,
glooijing, f.
Décochement, m. afschieting, los-
sing (van eenen pijl), f.
Décolleur, m. de gene die bij de
vischvangst den bakkeljan den kop
afhaakt, m.
Déconcert, f. misverstand, n. on-
eenigheid, f.
Déconcertement, m. ontsteltenis, f.
het van zijn stuk raken, n.
Déconfiérer, v. a. achting bene-
men, eerrooven.
Déconstruire, v. a. nit elkander ne-
men, afbreken, slopen.
Décortication, f. ontshorsing, f. het
afstroopen der schors, n.
Découpoir, m. knipschaar, schaar
om uitteknippen, f.; ijzer om
iets uittefakken, n.
Décourber, v. a. T. de jaagpaarden
voor de lijn spannen.
Découvreur, m. veld-ontdekker;
landontdekker, m.
Decrampiller, v. a. geverwde zijde
scheidend.
Décrochoir, m. afhaak-ijzer, n.
Décrue, f. afneming, zakking, f.
(van het water).
Décusation, f. brandpunt, punt
waar de stralen zich kruisen, n.
Décussoire, m. T. werktuig der
handarisen, om den etter uitte-
drakken, n.
Décuver, v. a. tappen.
Dédicateur, m. opdragt-maker, vlot-
gend schrijver, m.
Dédormir, de l'eau, v. a. de koude
afnemen, min of meer laauw
maken.
Dédurcir, v. a. zacht maken, zacht
doen werden.
Defaix, Deffais ou Désoix, m. pl. T.
verboden plaatsen (tot de jacht
of vischerij), f. pl.

Défauser, se, v. r. eene kaart weg-
werpen (in het spel).
Défavorablement, ad. ongunstiglijk,
nadeelig.
Défédation, f. bemorsing, bezoede-
ling, f.
Défensibile, a. verdedigbaar.
Défenillaifon, m. het vallen der bla-
deren, n.
Défeuilleur, v. a. ontbladeren.
Déficient, a. T. getal, het welk
door dezelfs bijeen getelde ali-
quoten niet wordt uitgemaakt, n.
Défiement ou Défilment, m. uitda-
ging, f.
Définitoire, m. definitorium, n. or-
densvergadering, f.
Défrayer, m. die voor anderen be-
taalt, die anderen vrijhoudt, m.
Défruyer, v. a. van fruit ontbloo-
ten.
Degoûté, ée, a. wars, beu; leurig,
moeselijk te voldoen.
Dégrément, m. T. verlies van het
wart, n.
Dégustateur, m. voorproever, m.
Déguster, v. a. voorproeven, proe-
ven om de hoedanigheid van een
vocht te kennen.
Déharder, v. a. loskoppelen.
Déicole, v. et a. dienaar van ééne
eenigen God, m.
Délégatoire, a. volmagt-gevend, mag-
tigend.
Délesteur, m. opziener over het
lossen van den ballast, m.
Délirer, v. n. n. c. ijlen, raaskallen.
Délissoise, f. lompen leester, f. (op
de papier molens).
Démâiler, v. a. het lijzeil van het
groot-zeil los maken.
Démâchement, m. ontheffing, f.;
het hoog opkruigen der vishers
op een speeltuig.
Démarger, v. a. de randen zuive-
ren; een glas oven openen.
Démâtage, m. ontmasting, f.
Déméloir, m. kam om te ontwar-
ren, m. werktuig om te win-
den, n.
Demi-battoir, m. klein kaatsraket, n.
Demi-chimise, f. T. glasblazers-kiel,
m.

- Demi-elf, f. T. *knoop, die twee touwen aaneen hecht, m.*
- Demi-deuil, m. T. *rouwmantel (zeker vriend), m.*
- Demi-folle, f. *klein zaknet, n.*
- Demi-futaie, f. *hout van 40 à 60 jaer, n.*
- Demi-jeu, m. T. *spel tusſchen het forte en piano, n.*
- Demi-laine, f. *leſlag-ijzer, n.*
- Demi-montre, f. *halve betaling der ſoldaten; f.*
- Demi-parallèle, f. *wapenplaats in de loopgraven, f.*
- Demi-paume, f. *ligt kaatsraket, n.*
- Demi-mont, m. *halfdek, n.*
- Demi-soupir, m. T. *achtſte eener paus, n.*
- Demi-teinte, f. *halſſchaduw, f. overgang van licht tot ſchaduw, m.*
- Demieller, v. a. *den honig van het was ſcheiden.*
- Démittes, f. pl. *dimet, n. (zekere ſtoffe).*
- Démoliſſeur, m. *ſlooper, m.*
- Démoné ifation, f. *verklaring die aan eene munt of aan een papier zijne waarde onttrekt, f.*
- Démoniſme, m. *geloof aan de werking der duivelen, n.*
- Démoniſte, m. *die aan den duivel geloof, m.*
- Démoralifation, f. n. c. *zedenbederwing, verbastering, f.*
- Démoralifé, v. a. n. c. *de zeden bederven, doen verbaſteren.*
- Démoraliféur, m. n. c. *zedenbederfer, m.*
- Dénantir, fe-, v. r. *zich van zijne bewijzen ontdoen.*
- Dénationalifé, v. a. *herooven van het regt om tot eene natie te behoren, ontnatiën.*
- Dénaturalifé, het regt van inboorling doen verliezen.
- Dendrolites, f. pl. *verſteende planten of takken, f. pl.*
- Dendrologie, f. *boombeſchrijving, f.*
- Dendromètre m. *boommeter, m. werktuig, waarmede men zonder berekening den inhoud der boomen meten kan, n.*
- Dénégateur, m. *ontkenner, loochenaar, m.*
- Dénéral, m. T. *probeer-plaat (bij de munt), f.*
- Dénier, fort-, *hooger interest dan de weſtige of gewone.*
fort-, *breuk die nabij het geheel komt, m.*
- de St. Pierre, St. *Pieters-penning, m. zekere belasting weleer in onderſcheidene landen aan den pauselijken ſtael betaald.*
- Dénigrant, te, a. *zwaetmakend, ontzeerend, laſterend.*
- Dent de lait, *wieltaand, eerſte tand, m.*
- Dents de ſagesſe, fa. *kiezen, f. pl. être ſur les dents, vermoed zijn, afgevat zijn.*
coup de, *laſtering, f.*
avoir les dents longues, *hongerig zijn, wat luſten.*
avoir une. contre quelqu'un, *vijandſchap tegen iemand koestren, iets tegen iemand hebben.*
pour la creuſe, *voor den eerſten honger.*
parler des groſſes dents, *dreigend ſpreken.*
- de loup, *ſong in den rym van een rijtuig, f. polijsſtand, wolfſtand, m.*
- de rat, *muizentand, getakte rand van een lint, m.*
- Dentelaire, f. *loodkruid, n.*
- Dentier, m. *rij van valſche tanden, f.*
- Dentiforme, a. *tandvormig.*
- Dénudation, f. *ontblooting, f.*
T. *ſtaat van een been, dat van alle vleeſch en andere bedekſelen onthloot is, m.*
- Dépatisier, v. a. T. *in pastei gevallen letter te regt brengen.*
- Dépéceur, m. *slooper van ſchuitten, m.*
- Dépéçoir, m. *werktuig om armſtukken te ſnijden, n.*
- Dépénaillement, m. *havelooſheid, f.*
- Déphlogiſtiq. a. *gedephlogiſtiſceerd, van het brandbaar beginsel onthloot.*
air-, *gedephlogiſtiſceerde lucht, f. zuurſtof-gas, m.*

Déphlogistiquer, v. a. van het brandbaar beginsel ontblooten.

Dépilatoire, m. het haar wegne-
mend. ontharend, kaalmakend.

Dépingler, v. a. los spelden.

Dépister, v. a. op den voet volgen,
op het spoor ontdekken.

Déplâtrer, v. a. onpleisteren, van
pleister ontblooten.

Déplétion, f. T. ontlediging, f.
(door lating).

Déploiement, m. openvouwing; de-
plooiëring, f.

Dépocher, v. a. T. de gekookte zij-
de uit de zakken nemen.

Déponent, a. verbe-, deponens,
werkwoord met eene bedrijvende
beteekenis en eenen lijdenden uit-
gang, n.

Déposable, a. nederlegbaar.

Dépopulariser, v. a. van de volks-
gunst berooven, bij het volk
zwart maken

Déporté, m. banneling, die naar
eene zekere plaats in balling-
schap vervoerd is, m.

Dépôt, m. T. plaats in de loodgra-
ven, waar men zich tot den storm
verzamelt, f.

Dépuratif, ive, a. zuiverend; bloed
zuiverend.

Dérader, v. n. de red verlaten, van
de reede in zee steken.

Déraisonnement, m. wartaal, f. on-
zin, m.

Déralinguer, v. a. de zoomtouwen
der zeilen afnemen.

Dérester, v. a. te kort in eene kas
laten (bij het finantie-wezen).

Dérivatoire, a. bespottend.

Dérivatoire, m. T. balk van eenen olijf-
molen, m.

Dérivatoire, m. T. klokkemakers werk-
tuig tot het uisligten van een
rad, n.

Derme, m. T. huid van het mensche-
lijk ligchaam, f.

Dermographie, f. huidbeschrijving, f.

Dermologie, f. leere van de huid, f.

Dermotomie, f. huidontleding, huid
snijding, f.

Dérobe, a. ontbolsterd. geschild.

Dérocher ou Déroquer, v. a. T. door

sterk water zuiveren.

Dérouillement, m. wegneming van
den roest, f.

Derrière, ad. tens devant-, het
achterste voor.

Désaffiné, ée, a. verzadigd.

Désaffleurer, v. a. T. doen uitsteken,
doen uitpuilen (in de bouwkun-
de.)

Désagréablement, ad. op eene onaan-
gename wijs.

Désaisonner, v. a. het land van be-
stemming doen verwisselen, wei-
den tot bouwland en bouwland
tot weiden maken.

Désappointement, m. n. c. teleur-
stelling, f.

Désapparer, v. a. ontparen, een
paar schenden.

Désarranger, v. a. in wanorde bren-
gen; buiten de rei zetten.

Désarborer, v. a. T. de vlag neêr-
halen, de vlag strijken.

Désassortissement, m. van elkander
scheiding der soorten, f.; ge-
brek aan soorten, n.

Désastreusement, ad. noodlottiglijk
verderfelijk.

Désautoriser, v. a. het gezag ontnemen,
de-biêr, v. a. het koren wegmaaijen.

Descendement, m. T. erfopvolging in
de nedergaande linie, f.

Descripteur, m. beschrijver, m. be-
schrijvend.

Désengager, v. a. losmaken; bevrij-
den; loskopen (van den dienst).

Désentéigner, v. a. afteeren.

Désétourdir, v. a. uit de bedwel-
ming terug brengen.

Désbaracher, v. a. ontzuigen, af-
zuigen.

Désimbrinquer, v. a. T. vrijen. vrij
en onbezwaard maken, een goed
van schuld- of andere lasten ont-
heffen, n.

Désobstruer, v. a. de oogen aan ier-
mand openen.

Désintéressément, ad. onbaatzuch-
telijk, belangeloos.

Désobligeante, part. f. zeker rijtuig
voor één' persoon, n.

Desoenvrer, v. a. T. de bladen pa-
pier van elkaar los maken

Désoxidation, f. T. wegneming der zuurstof uit een ligchaam, f.
 Désoxidier, v. a. T. een ligchaam van deszelfs zuurstof berooven.
 Destervant, a. m. kerkdienaar, waarnemer ener kerkbediening, m.
 Desuintage, m. T. eerste zuivering der wol, f.
 Deslus-de-porte, m. het gene boven eene deur geplaatst wordt, om die te versieren, deursluk, n.
 Détendoir, m. T. spanttuig van een weefgetouw, n.
 Déterreur, m. opgraver; opzoeker, opspoorder, m.
 Détablissement, ad. afschuwelijk, afgrijselijk.
 Deutscher, v. a. een weefsel los maken.
 Détorquer, f. fig. eenen zin verdraaijen.
 Détors, e, a. uit elkander gedraaid, los gedraaid.
 Détouppillonner, v. a. T. de uitbottels wegsnijden.
 Décournement, m. afwending, wegdraaijing, f.
 Détrauspoter, v. a. T. verkeerd geplaatste bladzijden te regt brengen.
 Détransposition, f. T. te regt plaatsing, f.
 Détrester, v. a. los vlechten.
 Detrichage, m. T. eerste bewerking, die het kammen der wol vooraf gaat, f.
 Détripier, v. a. T. de derde rij wegnemen (bij het exerceren).
 Détrouement, m. ontrooning, f.
 Dérouseur, m. struikroover, afzetter, m.
 Dévaler, v. a. et n. p. u. naar beneden luten; afkomen.
 Déverguer, v. a. de raas wegnemen.
 Dévertoir, m. T. storsbed, n. storsplaats van eenen molen, f.
 Dévidage, m. afhaspeling, f.
 Dévirer, v. a. T. affchuiven, affglijden, van een kabeltouw sprekende.
 Diabète, m. kwelbeker, n. (zeker waterwerktuig).
 Diable, m. bou, goede jongen, goede punt, m.

faire le-à quatre, zeer veel geweld maken.

avoir le-au corps, rusteloos werkzaam zijn, zich geene rust gunnen.

Diagnose, f. T. onderscheiding, onderkenning van ziekten, f.

Dialogisme, m. schoolgesprek, n.; kunst om zulke gesprekken te maken, f.

Dialogiste, m. die een zamenpraak maakt, m.

Dialogueur, m. praatvaar, veelpraat, m.

Diamanter, v. a. met diamanten bezetten; in diamant verkeeren.

Diaphragmite, m. T. ontsteking van het middenrif, f.

Diaprée, f. violetkleurige pruim, f.

Diathèse, f. gesteldheid van den mensch, f.

Diatonique, a. T. diatoniesch (volgens zekere soort van gezang en muzijk).

Diatoniquement, ad. T. op eene diatonieche wijs.

Dictionnariste, m. woordenboekschrijver, m.

Didelphe, m. buidelrat, f.

Dièdre, m. T. hoek door twee vlakken gevormd, m.

Diétine, f. kleine landdag, m.; afzonderlijke landsvergadering, f.

Digitation, f. T. het vingervormig ineen grijpen van twee getakte spieren in elkander, n.

Digitie, f. T. verdorring van eenen vinger, f.

Diglyphe, m. T. krolsteen, m. of lijst, f. met dubbele uitholingen.

Digniaux, m. pl. grote moutvormige natien, n. pl.

Digon, m. soort van elger of vischspeer, f.

Dilatant, te, a. uitzettend, verwijderend.

m. pl. zekere heelmeeesters werktuigen om wonden wijder te maken, n. pl.

Dilatateur, m. uitzetter, m.; zekere spier aan den neus en aan den pisweg, f.

Dilatoirement, ad. T. met de gewo-
ne uitsstellen.
Diligent, m. T. werktuig tot afhaspe-
ling van gouddraad, n.
Diligente, f. lente-tulp, f.
Dimissoriaal, ale, a. dimissoriaal,
waar bij door eenen bisschop zijne
magt op een ander overgedragen
wordt.
Dinander, m. geelgieter, werkman
en winkelier in geel koper. m.
Dindan, m. gebouham, geluid der
luidende klokken, n.
Dinerie, f. middagmaaltje, n.
Dioptre, m. T. dioptron, vifer;
verwijdend heeleesters werk-
tuig, n.
Dioprase, f. koper smaragd. m.
Dioscures, m. pl. T. de tweelingen,
m. pl.
Directif, ive, a. besturend.
Directorat, m. directoraat, bestuur-
aerschap, n.
Discale, m. het imvegen (bij het in
's klein verkoopen), n.
Disciplinaire, a. het geem tot de
suchts behoort.
Disconvenable, a. onvoegzaam, wan-
schikkelijk.
Disordamment, ad. wanluidend.
Discretoire, m. kloosterraad, m.
Disculpation, f. ontjchuldiging, vrij-
spaking, f.
Discursif, ive, a. T. gevolgstrekend.
Discursion, f. uitstap, m. rondreis. f.
Disgrégation, f. T. verspreiding der
lichtstralen; vermoeijing van
het gezigt door al te veel licht. f.
Disgréger, v. a. T. verspreiden, ver-
strooijen (van de lichtstralen);
het gezigt beledieen.
Dispensaire, m. schrijver, m. boek,
n. die over de artsenij bereiding
handelen; plaats waar artsenijen
uitgegeven worden, f.
Dispensatif, ive, a. verdeelend; vrij-
stellend.
Disproportionner, v. a. de evenre-
digheid wegnemen, onevenredig
maken.
Disruption, f. verbreking, f.
Dissemblablement, ad. ongelijkend,
verschillend.

Disfertatif, ive, a. verhandelend.
Disfoner, v. a. eenen wanklank ma-
ken, onwelluidend zijn.
Disyllabique, a. tweeletergrepig.
Distillaire, m. et a. een distilleer-
werktuig, n.; tot het distille-
ren dienende.
Distillerie, f. distilleerderij, stok-
rij, brauderij, f.
Distinguo, ad et m. T. latijnsch woord,
dikwijls door Franschen gebruiks,
om te zeggen: met onderschei-
ding of onderscheiding.
Dithyrambe, m. drinklied, lees zekere
stoute dichtkunst, f.
Dithyrambique, a. tot de stoute dicht-
kunst behoorande.
Disiff, ive, a. T. verdeelend, m.;
windfel om het hoofd recht te
houden, n.
Diurèse, f. T. afscheiding en lo-
zing der pis, f.
Divulgateur, m. verbreider, m.
Divorcer, v. n. een huwelijk schieden.
Dix-huit, vanneau, m. kievit, m.
in-, in octodesimo, waarvan het
blad in achtstien gevouwen is.
Doclement, ad. op eene gedweë,
volgzame wijze.
Doctorerie, f. bevordering tot doc-
ter in eenige wetenschap, -f.;
het gewone maal daarbij, n.
Doctrinaire, m. priester van het
gezelschap of de orde der chris-
telijke leer, m.
Dodart, m. dodartische plant, f.
Dodécuple, v. et a. twaalfvoudig.
Dodeliner, v. a. zachtjes behandel-
len; liefkozend aanvatten, mok-
kelen.
Dodinage, m. T. toefsel tot de twee-
de builing, m.
Dadine, f. zekere uijensans, die
veel bij oendvogels gegeten
wordt, f.
Doit-et-avoir, m. debet en credit, n.
schuld en vordering, f.
Dol, m. groote strom, turksche
strom, f.
Dolument, ad. klagenderwijs, al
hulende.
Dolon, m. stok met een dolk of de-
gon, deganstok, m.

- Druidisme**, m. leer der druïden of gallische priesters, f.
- Druse**, f. zamenzetfel van kristal-leringen in de rotspleten, n.
- Drylle**, f. vrouwelijke eik, m. hare vrucht, f. of eikel, m.
- Dualisme**, m. dualismus, m. leere der anicheën, f.
- Dubitatif**, ive, a. twijfelend, twijfel-uitdrukkend.
- Dubitativement**, ad. met twijfeling, op eene twijfelende wijs.
- Ducheste**, f. lettre à la-, letter, die vet is, waar de gewone mager, en mager, waar deze vet is, f.
- Duite**, f. T. inflagsdraad, m.
- Dulcificatif**, ive, a. zoetmakend, verzotend.
- Dulcification**, f. zoetmaking, f.
- Dulcifier**, v. a. zoeten, zoet maken.
- Dulcinée**, f. burl. minnares, lieffte, f. (naar die van Don Quichot).
- Dulcoré**, ée, a. T. verzot.
- Duodenal**, ale, a. tot het twaalftal behoorend, tot den twaalfvingerdarm behoorend.
- Durement**, ad. met hardheid, onmeddoogend.
- Duurnviral**, ale, a. tot het tweemanschap behoorend.
- Dycinésie**, f. T. moeilijkheid van beweging, f.
- Dynamètre**, m. krachtmeter, m. werktuig om de vergrootingskracht van den teleskoop te meten, n.
- Dynamomètre**, m. krachtmeter, m. werktuig om de kracht van menschen en trekdieren te meten, n.

E.

- Eau**, jet d', m. watersprong, m.
- bénite de cour**, ijdele beloften, f. pl.
- fondre en-**, in tranen smelten.
- blanche**, m. zomel-water, n.
- claire**, fig. slechts uitslag, m. mistlukking, f.
- forte**, sterkwater, n.
- grasse**, sterke pekels, f. met zout verzadigd water, n.
- mère**, water, dat, na de kristal-

- schietsing**, overblijft, n.
- régale**, koningswater, n.
- seconde**, verzoet sterkwater, n.
- sure**, water waarin zuurdeeg gemengd is.
- Eaux**, f. pl. basfes, fig. fa. schaarscheit van geld in eene kas, f.
- nager entre deux**, fig. van weerskanten te vriend houden.
- Ebénisterie**, f. schrijnwerk, n.; beroep of kunst om hout in te leggen.
- Ebionites**, m. pl. Ebioniten, zekere ketters, die Christus voor niet meer dan een mensch hielden, en alle evangelien, behalve dat van Mattheus, verwiepen, m. pl.
- Ebougeuse**, f. nopster, f.
- Ebraisoir**, m. groote vuurschop, f.
- Ebrouement**, m. briesching, f. zeker geluid van het paard, n.
- Ecafer**, v. a. T. het rijs of riet spouwen (bij het mandemakers werk).
- Ecaillage**, m. afschilfering, f.
- Ecaille de mer**, f. zekere harde steen tot het wrijven der verwen, m.
- Ecaillure**, f. schilfer, f.
- Ecalot**, m. zekere noot, f.
- Ecaveçade**, f. schok, dien het paard met het hoofd geeft, m.
- Ecbolique**, adj. remède-, uitdrijvende artsenij, die de bevalling bespoedig, f.
- Ecchyrose**, f. kleine kneuzing, blaauwe plek, f.
- Echantignolle**, f. T. stukje hout dat de as van een' wagen vasthoudt, n.
- Echantiller**, v. a. met het oorspronkelijke vergelijken, beproeven, roetsen.
- Echappée**, f. à P-, ter loops, vliegtig.
- Echauffant**, adj. verwarmend, verhitend.
- Echaux**, m. pl. greppels, f. pl.
- Echée**, f. T. een zamengehoien aantal afgehaspeldo draden (bij het lakenwerk).
- Echelette**, f. klein laddertje, n.
- Echenilloir**, m. rupsenhaak, rups-

- senyanger, m. (werktuig om de rupsen weg te vangen)
- Echenal, Echeveau, Echenet, Echeno, m. goot onder het dak; goot van kloiaarde tot het metaal gieten, f.
- Echignole, f. T. knoopmakers spinnrokken, n.
- Echiné, a. T. flekelig.
- Echinite, f. verheende zee-egel, m.
- Echinophore, t. flekelkroon, f.
- Echino, ode, m. flekelbrem, f.
- Echiquier, m. planter en-, ruitgevijs planten.
- Echo (pron. Eco) m. fig. ja-broer, die in alles van eens anders gevoelen is, m.; dubbel-rijmend vers, n.; gewelf, dat tot het vormen van weerklank geschikt is, n.
- Echométre, m. middel tot het afmeten van den tijd der geluiden, n.
- Eclair, m. fig. pasfer comme l', als een blikfenstraal voorbij schieten; zeer snel vervliegen.
- Eclancher, v. a. de vouwen of kreukels uit iets weg strijken.
- Eclatante, f. z. kerecompositie-steen, yafche diaman, m.; schitterende vuurpijl, m.
- Eclatisme, m. uitlezende wijsbegerte, f.
- Eclegme, m. dikke horstartfenij, f.
- Eclipse, m. fig. voorbijgaand ongeluk, n.; kortspondige afwezigheid, f.
- Eclipsément, m. staat van het verduisterd ligchaam, m.
- Ecoinfon, m. hoek van eene venster-opening, m.; hoek buset, n.
- Ecolere, f. vermindering van omkring, f.
- Ecolier, m. fig. tour d'-, baldadigheid, f. jongens-grap, f. chemin des-, s. langfte weg, m.
- Economie politique, f. staats-ordening, f.
- Ecorché, m. T. gedaante van een mensch of dier, zonder huid of vel, f.
- Ecore, f. T. fleile kuss, f. pl. stutten, waarop een fchip ligt bij het kalfaten, m. pl.
- Ecot, m. T. fchoot van het zeil, m. zijffakken in eene leigroev, n. pl. fig. gefprekken, enz. die een tafelgezeifchap vermaken, n. pl.
- Ecouanette, f. T. kammenmakers plaat met groote tanden, f.
- Ecouène, f. T. vijf met enkele en geene kruiswijze kerren, f.
- Ecoupée, f. T. vezem, m.
- Ecourgée, f. zware zweep, knoot, f.
- Ecourgeon, m. zomergeerst, vroege gerst, f.
- Ecoute, f. plaats, van waar men hooren kan zonder gezien te worden, f.; gefloten geftoelte, n.; fprektralie in kloosters, f. togigaten in de kafematten, n. pl. fœur-, non, die in kloosters eene andere naar de fprektralie verzellen moest, f. -silpleut, m. molen, die door flui-zen gaat, m.
- Ecouvette, f. bezem, foffer, m.
- Ecrasement, m. verplettering, f.
- Ecrivaille, f. gekrabbel, n. flechte fchrijfstrant, m.
- Ecrivain, m. fchrijver, copifit, m.
- Ecroute, f. rol van 's Konings mond-uitgaven, f.
- Ectype, f. afdrak van eene gedenkpenning of van een zegel, m.
- Eculon, m. T. wasgieters kom, f.
- Ecurage, f. afffchuring; fchoonmaking, zuivering, f.
- Edémateux, Oedémateux, fe, adj. T. gezwelachtig; gezwelaardig; gezwelvormig.
- Edème, Oedème, m. T. week, wif-achtig gezwel, zonder pijn, n.
- Edosfer ou Desfoyer, v. a. T. het water op de rugzijde van het perkament uitdrukken.
- Effémation, f. verwiifdheid, f.
- Effervescence, f. fig. opbruifching; drift, gramfchap, f.
- Effeuillaifon, f. ontbladering, f.; het vallen der bladeren.
- Efficacement, adv. krachtdadiglijk, met vrucht.
- Effiloquer, v. a. lospluizen (van zijde, om watten te maken).

- Effloques, f. pl. rafels, fafsels, *pl. f.*
 Effloqueur, adj. cilindre-, ratel-
 rol, f. (tot het papiermaken).
 Effloer, v. n. zich van eene vloot
 verwijderen; van haar afra-
 ken.
 Effluence, f. T. uitvloeijing, f. uit-
 vloeijel. n.
 Effluent, adj. T. uitvloeijend.
 Effornier, v. a. uit den grond ko-
 men.
 Effrite, f. kerk-uil, fuizer-uil, m.
 Effrémement, adv. soodeloos, onbe-
 tougeld.
 Effreuer, v. a. voyez Frouer, zeker
 getuid op het vogel-fuitje ma-
 ken.
 Egaient ou Egalement, m. verheug-
 ing, verzotting, f.
 Egatures, f. pl. T. witte vlekken op
 den rug van eenen vogel, f. pl.
 Epitops, m. T. zwser aan de binnen-
 zijde van het oog, f.
 Egladir, v. a. T. eene klier wegne-
 men.
 Egoger, v. a. T. het overtellige
 van een kalfsvel, namelijk ooren
 en staart, afsnijden.
 Egohine, f. handzaag, frootzaag, f.
 Egougeoire, f. waterlozing in eene
 mijn, f.
 Egrapper, v. a. de druiven afros-
 sen.
 Egrappoir, m. T. werktuig tot het
 afrosfen der druiven, n.; roos-
 ter tot het afscheiden der mijn-
 stoffen, m.
 Egratignoir, m. krabbelaar, m.
 (werktuig der zijde-abriieurs).
 Egrène, f. T. ijzerwerk, het welk de
 stukken van een werktuig zamen-
 houdt, n.
 Egrêde, f. diamantpoeder, n.
 Egreulé, m. fa. vuilboek, vuilpraat,
 m.
 Eguilleter, v. a. T. de stukken go-
 schut vast zetten.
 Ejaculateur, m. uitwerpende spier, f.
 Ejection, f. uitwerping, uitdrij-
 ving, f.
 Ejouissance, f. p. u. vreugde, blijd-
 schap, f.

- Elagage, m. dunning, uitneming
 van het overtollige, f.
 Elagueur, m. uitnemer, uitwis-
 scher, m.
 Blaiter, v. a. T. een munsstuk recht
 kloppen.
 Elatèrium, m. T. sap van wiide kom-
 kommers, n.
 Electrifiable, adj. elektrificeerbaar,
 voor elektrifering vaarbaar.
 Elégiographe, m. elegie-schrijver, m.
 Eléger, v. a. T. vordunnen, lichter
 maken.
 Élémentatif, adj. n. c. het geer de
 eerste beginselen geeft, het geen
 de gronden leert.
 Élénofacharum, m. T. wezenlijke olie
 van fuiker, f.
 Élémentique, adj. dat tot den oii-
 fant behoort; met uitflag bezet.
 Élèvement, m. opheffing; verhef-
 fing, f.
 Eliminer, v. a. T. uitligten; verdrijven.
 Elimination, m. T. uitfoting, f.
 Élifant, e, a. uitkiezend, verkies-
 zend.
 Elixation, f. T. weeking, trekking,
 afrekking, f. (van eenige ar-
 senij door warmte).
 Élément de mer, m. zeekeo, f.
 Élémorine, f. niesblad, n.
 Elléborisme m. T. genezing door mid-
 del van nieskruid, f.
 Elogiste, m. lofredenaar, lofreden-
 schrijver, m.
 Elongation, f. T. verwijdering, f.
 onderscheid tusfchen de schijn-
 bare beweging van twee hemel-
 lichamen, n.; gedeeltelijke ver-
 rekking, f.
 Eloquemment, ad. welsprekend, op
 eene welsprekende wijze.
 Emacié, ée, a. vermagerd, afzig-
 telijk door magerheid.
 Emariner, v. a. T. bemannen, met
 manfchap voorzien.
 Embailonner, v. a. eenen mondstop-
 per in den mond fteken.
 Embarbe, f. T. dwarsdraad bij het
 ftof weven, m.
 Embarbé, ée, a. gehaard.
 Embarcation, f. klein vaartuig, n.
 Embarder, s' v. f. T. afhouden.

Embariller, v. a. in vaten pakken.
 Embaumeur, m. zalver, lijkzalver, m.
 Embellie, f. T. opheldering van het weder, f.
 Embichetage, m. T. het bepalen der grootte van de horlogie-kas, n.
 Emblier, v. a. T. veel plaats innemen.
 Emblure, f. T. bezaaid land, bezaaide, n.
 Embobliner, v. a. honig om den mond smeren, met vleitertjen bedriegen.
 Emboditure, f. T. omwoeling, f. het omwoelen, n.
 Embolisme, m. T. inschnijving, wischenvoeging (van eene maand of dag in het jaar), f.
 Embouché, e. tig. fa. mal-, die alles zegt, wat hem voor den mond komt, die onbehoorlijke taal uitstaas.
 Embouer, v. a. fa. bemodderen, beslijken.
 Embourruure, f. grof linnen, dat over het yulsel van eenen stoel gestrokken wordt, n.
 Embourfement, m. het in de beurs steken, n.
 Embrasieur, m. T. stuk ijzer, het welk de ooren van een kanon omgeeft, bij het boren, n.
 Embrasure, T. ijzeren band om eenen schoorsteen of balk, m.
 Embrènement, m. fa. bevuiling, f.
 Embrener, v. a. fa. bevuilen
 s', fig. fa. zich ten onpas in eene misfelijke zaak steken.
 Embrouilleur, m. vargeest, m.
 Embryologie, f. T. verhandeling over de ongeboren vrucht, f.
 Embryotomie, f. ontleiding derzelf, f.
 Eméticité, f. braking-wekkende kracht, f.
 Eméufe, ée, a. waarin een braakmiddel gemengd is.
 Eméto cathartique, a. naar boven en naar beneden uitdrijvend geneesmiddel, n.
 Eau, m. kasuaris, m.

Ement, m. uitwerpsel der roofvogelen, n.
 Emmaneteler, v. a. omwallen, met muren omgeven.
 Emwarer, v. n. in den sijk zinken.
 Emménologie, f. verhandeling over de maandelijksche reiniging, f.
 Emmieller, v. a. -un étai, T. een slag trensen.
 paroles emmiellées, fig. honigzoete woorden, n. pl.
 Emmineur, m. zoutmeter, m.
 Emoceler, v. a. verkrumelen.
 Emoucheur, m. vliegenjager, vliegverarjver, m.
 Emoustiller, v. a. fa. opvrolijken, verleyendigen.
 Empatronner, v. a. fa. iemand tot beschermer geven.
 Empature, f. T. de voeg van twee aan elkander gezette stukken hout, f.
 Emphatiqueement, ad. hoogdravend; nadrukkelijk.
 Empiége, ée, a. verstrikt, in eenen strik gevangen.
 Empiègne, Empyègne, m. T. uitgestort bloed of etser in eenige holte des lichaams, n.
 Emplage, m. vulking, opvulling, volwaking, f.
 Emplâtre, v. a. T. vernis op het leder brengen.
 s'Emplumer, v. r. fig. fa. zijne zaken herstellen, rijk worden.
 Empointer, v. a. met eenige stekken hechten; de spits aan eene naald geven.
 Empoisonner, v. a. fig. eene kwaad-aardige uitlogging geven; vordraaijen (van woorden).
 v. n. eenen schadelijken stank verwekken.
 Encabanement, m. T. plaats van het schip, waar het begint naanwer te worden, f.
 Encaqueur, m. kaker, haringkoker, m.
 Encastrement, m. T. in elkander voeging (van hout of steen), f.
 Encaster, v. a. T. ineen voegen, inlazen.

Encensoir, m. fig. kerkgezag, n. kerkregten, n. pl.

donner de P-, bewierooken, overmatig prijzen.

mettre la main à P-, inbreuk op het kerkelijk gezag maken.

Encharger, v. a. dringend belasten, sterk aanbevelen.

Enchenots, m. pl. T. houten afleidgoten in de steengroeven, f. pl.

Enchevillé, ée, a. T. suure-, plok-nade, f. (heelkundig woord).

Enchymose, f. T. plotselinge waarbuiten treding van het bloed in de huidvaten, b. v. bij het blozen, f.

Encirer, v. a. met was besmeren, met eene laag was voorzien.

Enclitique, f. T. woord, dat aan een ander gekoppeld wordt, n.

Encloues, Encloués, f. pl. T. zekere haken, die de papiermakers werksuigen aan elkander hechten, n. pl.

Enclume, f. fig. entre P- et le marteau, van wederzijde in de klem.

remiettre sur P-, weder overwerken.

Encogner, v. a. T. eenen ring of lis om den mast of de ra schuiven.

Enconvenancer, v. a. bij overeenkomst beloven.

Encogure, f. plaats, waar de ra met eenen ring voorzien wordt, f. eind der ra, waaraan de punt van het zeil gehecht wordt, n.

s'Encormailler, v. r. fa. eene niet zeer getrouwe vrouw nemen.

Encourement, m. T. op den hals haling, f. het verdienen, n.

s'Encréper, v. n. zich in krip kleeden.

s'Encroûter, v. r. zich korsten, korst krijgen.

Encyclique, a. lettre, rondgaande brief, m. circulaire, f.

Encyclopédiste, m. schrijver, die aan eene encyclopedie werkt, m.

Endécagone, m. elfhoek, m.

Endécasyllabe, a. elflettergreepig.

Endenté, ée, a. getand, getakt.

Endenture, f. dubbel geschrevene, en vervolgens takkig doorgesneden, akte, f.

Endiablier, v. n. faire-, om den staart doen springen, ongeduldig maken.

Endiometre, m. T. werksuig om de zuiverheid der lucht te bepalen, n.

Endommagement, m. beschadiging, vermindering van waarde, f.

Endormissement, m. insluimering, f.

Enduisson, m. oplogging, overstrijking, f.

Endéum, m. T. mengsel van wijn en rozen-olie, n.

Enéorème, m. T. stof, die in de pis zweemt.

Enfant, m. -s perdu, fig. krijgsvolk, dat den eersten aanval doet, dat de spits afdeijt, n.

-de langue, kwekelingen tot het leeren der oostersehe talen, m. pl.

faire P-, fa. kinderachtig zijn, zich kinderachtig gedragen.

Enfanter, v. a. fig. te voorschijn brengen, naar zich slopen.

Enfermer, v. a. fig. beyatten, inhouden.

Enfieller, v. a. vergallen.

Enfilade, f. fig. aaneenschakeling van redeneringen, van woorden, f.; plaats, die in de lengte beschoten kan worden, f.; vastzetting in het trocodellespel, f.

Enfileur, m. T. werkmán, die de naalden-oogen maakt, m.

Enfisures, f. pl. T. dwarstouwen, n. pl.

Enfler, v. a. fig. -le coeur, moed bijzetten, moed geven.

-le cahier, een geschrift noodeloos vergrooten.

-la dépense, meer opzetten dan men uitgegeven heeft.

Enfonçoir, m. looijers stok om de vellen te stampen, m.

Enfonçure, f. neêrdrucking der hersenpan door eenen val of slag, f.

Enfouissement, m. begraving, bedelving, f.

Enfouisseur, m. begraver, verberger, m.

Enfournée, f. T. *het inschieten, in den oven schieten van het brood, n.*
 Enfournneur, m. *inschieter, die het brood in den oven schiet, m.*
 Engagé, m. *iemand, die zich verbonden heeft, in de kolonien als lijfseigene te dienen, m.*
 En-arant, m. T. *het omwoelen van wassen of sprieten, n.*
 Engarotté, a. T. *cheval-, paard, dat aan de schoft gekwets is, n.*
 Engoncer, v. a. *belemmeren, een stijf voorkomen geven (van een kleed).*
 Engouler, v. a. p. u. *inzwelgen, opstokken.*
 Engoulevant, m. *geitenmelker (zekere vogel), m.*
 Engravement, m. *het vast raken, het vast welen van een vaartsuig in het zand, n.*
 Engrosûr, v. a. *dik maken. v. n. dik worden.*
 Enguciller, v. a. *met lompes bekleeden, een bedelaarspak aandoen.*
 Enguichure, f. *riem van eenen jagersboorn, m.*
 Enharmonique, a. *enharmonisch, met de harmonie der ouden.*
 Enhydre, m. *steen. in wiens inwendige zich zoet water bevindt, m.*
 Enjaler, Enjanler, v. a. T. *het anker met eenen ankerstok voorzien.*
 Enigmatiquement, ad. *raadselachtig, op eene raadselachtige wijs.*
 Enjarreté, ée, *met zamengebendene voeten.*
 Enjeu, m. fig. *retirer son-, schadeloos van iets afkomen, zich zonder verlies uit eene zaak wikkelen.*
 Enjointé, ée, a. court-, *kort gebeend, met korte beenen.*
 Enkisté, ée, a. T. *binnen een vlies bevat (van een vreemd voorwerp in een dierlijk ligchaam).*
 Enlaidissement, m. *leelijkwording, verleelijking, f.*
 Enlangagé, ée, a. *welbespraakt,*

wel van den tongriem gesneden.
 Enlignement, m. *rigting, f. het op eene rij stellen, n.*
 En-éagone, m. T. *negenhoek, m.*
 s'Ennuiter, v. r. *zich door den nacht laten verrasphen; eenom nacht wegblijven.*
 Ennuysement, ad. *vervelend, op eene vervelende wijs.*
 Enosé, ée, a. T. *wien een been in de keel steekt.*
 Enrasément, ad. *als een razende, met razernij, woedend.*
 Enracée, e, manger de la vache-, *feldaant zijn, en slechts gevoed worden.*
 Enragerie, f. fa. *woede, dolligheid, f.*
 Enrayer, v. a. fig. *ophouden, stil staan.*
 Enrégistrable, a. *registreerbaar, het geen geregistreerd, op de lijst geplaatst kan of moet worden.*
 Enrhumure, f. *verkoudheid, f.*
 Enrhuner, v. a. T. *den kop op de speld maken.*
 s'Enfabler, v. r. *in het zand vast raken.*
 Enfacheur, m. *die iets in zakken doet, zakker, m.*
 Ensafraner, v. a. T. *met saffraankleur verwen, saffraankleurig maken.*
 Ensaifinement, s. m. T. *bezitsning, f.*
 Enseigne, f. fig. *marcher sous les- s de, iemands vaan volgen, tot deszelfs partij behooren.*
 Esferrer, v. a. *opsluiten; in eens trekkast plaatsen.*
 Enseuilement, m. T. *hoogte van een vensterbank, drie voet te boven gaande, f. het geen eene vensterbank hooger is dan drie voet, n.*
 Ensoupleau, m. T. *boom aan eenem weefstoel, waarop het weeffel gewonden wordt, m.*
 Esuite de, prp. *in gevolg van.*
 s'Entabler, v. r. T. *het kruis oer dan den borst voortzatten.*
 Entailleure voyez Entaille, f. *kerf; insnede, f.*

En-

Entame, f. *insnede, eerste snede, f. (van het brood of van iets anders).*

Entéléchie, f. T. *wezenlijke of grondvorm van een wezen, m.*

Entendre, v. a. -dur, *hardhoorend zijn. laisier-, doen begrijpen, te verstaan geven.*

à l', *naar zijn zeggen, naar zijn voorgeven.*

Entendu, e, adj. faire l'-, *zich voor een kenner uitgeven, zich het voorkomen van bekwaamheid geven.*

-que, *onder voorwaarde dat, mits dat.*

bien-que, *wel verstaan dat.*

Ententif, ve, a. *oplettend.*

Enter, v. a. fig. *aanvoegen, aan hechten.*

Entérocele, f. T. *darmbreuk, waarbij de darmen in het scrotum schieten, f.*

Entérologie, f. T. *ingewand-beschrijving, f.*

s'Enthousiasmer, v. r. *eene vurige bewondering of genegenheid voor iemand opvatten, met iemand wegloopen.*

Enticher, v. a. *aansteken, bedorf aanbrengen.*

-d'une opinion, fig. *met eene meening aansteken, tot dezelys overhalen.*

Entier, adj. cheval-, *hengst, ongesneden paard, m.*

Entomolithes, m. pl. *insektensteen, n. pl. verstevende insecten, n. pl.*

Entomophage, m. *insekten-eter, m.*

Entonation, f. *toongeving, f. fig. vertrouwde vrienden, lieden waarmee men omgaat, m. pl.*

Entouré, a. mal-, *die eenen slechten omgang heeft, die door slechte lieden omringd is, m.*

Entourtiner, v. a. *met eenen wimpel voorzien.*

s'Ent'accorder, v. r. *onderling overeenkomen, zich verstaan.*

s'Ent'admirer, v. r. *zich wederzijds bewonderen.*

Entratnement, m. *wegfeping, f.*

Entr'averissement, m. *onderlinge waarschuwing, f.*

Entrebailler, v. n. *min of meer gapen.*

s'Entre-brouiller, v. r. *ouderling in onmin geraken, oncenig worden.*

s'Entre-chercher, v. r. *elkander zoeken.*

Entre-choquement, m. *wederzijdsche schok, m. weerkeerige besping, f.*

s'Entre-communiquer, v. r. *elkander iets mededeelen.*

s'Entre-connoître, v. r. *elkander kennen.*

Entre-cours, m. *overeenkomst tusschen twee opperhoeren, waarbij weerkeurig aan de onderdanen verlof gegeven wordt, om zich op het wederzijdsche grondgebied naar te zetten, f.*

s'Entre-croifer, v. r. *elkander kruisen.*

s'Entre-déchirer, v. r. *elkander verscheuren, weerkeurig leed doen.*

s'Entre-défaire, v. r. *zich van elkander otdoen.*

s'Entre-detruire, v. r. *elkander vernielen.*

s'Entre-dire, v. r. *elkander iets zeggen.*

s'Entre-embarrasser, v. r. *elkander hinderen.*

s'Entre-fâcher, v. r. *van wederzijde toornig worden.*

Entregent, m. *beschaafd voorkomen, n. goede houding, f.; behendig gedrag, n.*

s'Entre-gronder, v. r. *elkander beknorren.*

s'Entre-heurter, v. r. *elkander stooten. tegen elkander botsen.*

s'Entre-louer, *elkander prijzen.*

Entre-luire, *een klein of korsfondig schijnsel van zich geven.*

s'Entre-mesurer, v. r. *elkander wederzijds meten.*

s'Entre-moquer, v. r. *elkander bespotten.*

s'Entre-mordre, v. r. *elkander bijten.*

Entre-nerfs, m. pl. T. *plaatsen tusschen*

- schen de ribben (bij het boekbinden), f. pl.*
 s'Entre-parler, v. r. met elkander spreken.
 Entre-parleur, m. tusfchenfpreker, m.
 s'Entre-pousfer, v. r. elkander flooten.
 s'Entre-regarder, v. r. elkander aanzien.
 Entre-règne, m. tusfchenregering, f.
 s'Entre-regretter, v. r. elkander betrouren.
 s'Entre-sâuer, v. r. elkander groeten. van weerskanten groeten.
 s'Entre-suivre, v. r. elkander wederzijds volgen.
 s'Entre-toucher, v. r. elkander aanroeren.
 s'Entre-tuer, v. r. elkander dooden, van wederzijde sneuelen.
 s'Entre-visiter, v. r. elkander wederzijds bezoeken.
 s'Entre-chamailler, v. r. met elkander kreuwen, onderling twisten.
 s'Entr'empêcher, v. r. zich wederzijds verhinderen.
 s'Entr'entendre, v. r. elkander verstaan.
 s'Entr'obliger, v. r. zich wederzijds verpligten, elkander wederzijdsche diensten doen.
 Entrer, v. n. fig. -en, aan iets werkelijk deel nemen.
 -en goût, smaak voor iets krijgen.
 Entreteneur, m. onderhouder, m.
 Enule, f. aland, m.
 Enumérateur, m. opsteller, die over eene telling gefield is, m.
 Enumératif, ive, a. opsellend.
 Envahisseur, m. overweldiger, ontroover, m.
 Envelloter, v. a. op kleine hoopen verzamelen, tot roken maken (b. v. van hooi).
 Enveloppeur, m. bekleeder, omwikkeelaar, die iets behendig weet te bekleeden, m.
 Enverjure, f. T. omvlechting, f. omvlichtfel, n.
 Envieillir, v. a. oudelijk maken. ten aandachtig voorkomen geven.
 Envieiller, v. a. T. van levensmid-
- delan voorzien, approvianderen.*
 s'Envoler, v. r. fig. wegfellen, voorfellen, verryliegen.
 Epais, adv. fig. bot, ondoordringend.
 s'Épaucher, v. r. fig. zijn hart, zijne gedachten uiforten, uitbaezemen.
 Epargne, f. taille d', zwarte kunst, f. (zekere wijze van graveren).
 Eparpillement, m. verftrooijing, verftrooiding, f.
 s'Éparpiller, v. p. zich verftrooijen.
 Eparr, m. zeker riet tot het korven vlechten. n. dwarshout aan eenen wagenladder, n.
 Epauule, f. baisfer les-s, fig. ootmoedig iets onaangenaams ondergaan.
 préterl', fig. helpen, onderftaan.
 donner un coup d', fig. tot iets medewerken, hulp toebrengen.
 porter fur fes-s, fig. iemand op den hals hebben.
 -de mouton, groote bijl, m.
 Epature, f. T. zitbalk, m. zijplank van eene fchuit, f.
 Epautier, v. a. boomen van het onnutte hout zuiveren; de kleine onreinigheden van het lakem wegnemen.
 Epavité, f. T. rogt op verlorene dingen en op zedriften, n.
 Epée, f. flaghout der touwslagers, n. nagel aan het houten raam der diamantflijpers, m. fpook van het braadfpit, f.
 -de mer, zwaardvifch, m.
 fig. fa. coup d' dans l'eau, vruchteloze poging, f.
 faire blanc de ton-, opfnijden, zwefsen, groot fpreken.
 Épelche, f. roode fpecht, m.
 Épellation, f. spelling, f. het fpe-len, n.
 Epenthèse, f. T. invoging eener letter in een woord, f.
 Éperon, m. hounne qui n'a ni bouche ni-, iemand, die naar toom noch fpoeren luistert, onbetoonbaar mensch, m.
 Éperonner, v. a. de fpoeren geven, aanfpoeren, aanprikkelon

Epéter, v. a. zich te onrecht aanmatigen.
 Epi, m. -de la vierge, de aar der maagd, f. (zekere ster).
 -du vent, windhalm, m.
 Epiale, fièvre-, T. zekere koorts met gedurige rilling, f.
 Epicer, v. a. fig. zich bevoordeelen door de kosten te hoog aan te geven.
 Epichérème, m. sluitrede in welke elke der beide eerste stellingen bewezen is, f.
 Epicin, m. soort van denneboom, m.
 Epicrane, m. schedelhuid, f., schedelylies, n.
 Epicrase, m. T. verbetering der yochten, genezing door middel daarvan, f.
 Epicycloïde, f. T. epicyclois, f. kromme lijn, gevormd door de omrolling van eenen cirkel in of op eenen anderen cirkel, f.
 Epicyèle ou épicyème, m. T. overbevruchting, f.
 Epigénéfie, f. T. stelsel omtrent de vorming der lichamen door nevenszetting, n.
 Epilance, f. vallende ziekte der vogels, f.
 Epilatoire, a. haarwegnemend, ontharend.
 Epilobe, m. waterwederik, f.
 Epinceter, v. a. den valk bek en klauwen zuiveren of scherpen.
 Epine, f. fig. -au pied, lastige verlegenheid, f.
 -blanche, wegdistel, f.
 -jaune, varkensdistel, f.
 fig. fagot d'-s, iemand, die moeilijk te behandelen is, m.
 fig. marcher sur des-, op netels zitten, in verlegenheid zijn.
 Epingare, Epingard, Espingard, m. klein kanon, n. éénponder, m.
 Epinocher, v. a. langzaam en zonder honger eten, kieskaauwen.
 Epiphore, m. T. traanoog, n., gedurige tranenloop, m.
 Epistolier, m. die in de kerk de

epistels zingt; opsteller en uitgever van brieven, m.
 Epitrite, m. voet van drie lange en ééne korte lettergreep, m.
 Epitrope, f. épitrope, zekere rhetorische figuur, waarbij schijnbaar iets toegestaan wordt, f.
 m. regter onder de nieuwere grieken, m.
 Epizootie, f. veeziekte, veepest, f.
 Epizootique, a. het geen veeziekte veroorzaakt: het geen tot de veepest behoort.
 Epode, f. laatste deel eener ode, n.
 Epoinçonner, v. a. prikkelen, aansporen.
 Eponge, f. fig. pasfer l'-sur, alle sporen en gedachtenis van iets uitwisfen.
 presfer l'-, fig. de spons uitdrukken, doen terug geven.
 Epontilles, f. pl. T. dwarsbalken der scheepsverschanfing, m. pl.
 s'Epouffer, v. r. fa. zich weg maken, ontsnappen.
 Epousfetoir, m. zacht penseel om de diamanten schoon te maken, n.
 Epouti, m. onzuiverheid in het laken, n.
 Epouvantement, m. verschrikking bangmaking, f.
 Epulie, épulide ou épulis, f. T. uitwas aan het tandyleesch, n.
 Equimultiple, a. T. even veel maal iets inhoudend (van getallen).
 Equipe, f. trein van aan elkander gebondene vaartuigen, m.; vrachtschuit, f.
 Equiper, v. a. fig. bien ou mal, fig. mooi of lelijk toefstellen.
 Eradicatif, ve, uitroeiend, kwaad en oorzaak wegnemend.
 Eraillement ou ectropion, m. T. verdraaijing van het onderste ooglid, f.
 Eraté, e, vlug, vrolijk, schelmsch.
 Eréspelateux, euse, a. roosachtig.
 Eréthisme, m. T. hevige spanning der vezelen, f.

[D]

Er-

Ergotisme, m. gebruik van drogredenen, n., drogredenaar, f.
 Eridan, m. T. de Rivier de Po, f.; de Nyl (zeker gesserne), m.
 Erigne, érine, sf. T. oplitger, oprigter, m. (zeker werktuig tot het ontleden).
 Erinacée, f. soort van doornachtig boompje, f.
 Erisson, ou hérisson, m. T. dreg, f. (zeker vierarmig anker).
 Erminette, f. disfel, m. (zeker timmermans werktuig).
 Ermitage, voyez hermitage.
 Ermite, voyez hermite.
 Erotomanie, zinneloosheid door hevige liefde verwekt, f.
 Errementeur, v. n. T. een godspenning geven.
 Errine, f. geneesmiddel 't welk door den neus ingebracht wordt, of door denzelfven werkt, n.
 Erronément, ad. dwalenderwijs, bij vergissing, bij dwaling.
 Eructation, f. oprisping, f.
 Eryngé, kruisdistel, m.
 Eryngie, f. steenraket, f.
 Erythrine, f. koraalboon, m.
 Escadrille, f. klein eskader, klein maaldeel, n.
 Escandole, f. T. vertrek van den oziener over de galei-roeijs, n. (of eene galei).
 Escap, saire-, den valk het wild toonen.
 Escarballe, f. T. olifants tanden van 15 tot 20 pond, m. pl.
 Escarbille, lifez, kalfaatbakje, waterbakje, n.
 Escarbouiller, v. a. pop. verpletteren.
 Escarner, v. a. het leder vergulden; het leder dunner maken om een stuk daaraan te hechten.
 Escarpiner, v. a. luchtig voortloopen; heimelijk ontvlugten.
 Escarlingue, voyez carlingue.
 Escaude, f. kleine schouw, f., vaartuig op ondiepe wateren, n.
 Eschillon, m. waterhoos, f.

Esclaire, m. T. valk van eene schoone lengte, m.
 Esclavage, m. fig. eene esclavage, f. (zeker soort van halsfieraad).
 Escocher, v. a. T. het deeg tot brood of scheepsbesluit sterk met de vlakke hand slaan.
 Escortable, a. T. die ligt weglyegt (van eenen jagtvoegel).
 Escourre! on scie escourre! bevel om terug te roeijen, aan de galei-slaven.
 E si mi, de toon mi in de muziek.
 Esophagien, ne, a. T. tot de keelspier behoorende.
 Esotérique, a. T. hetgeen openbaar bekend mag worden.
 doctrine-, leer van Pijthagoras, f.
 Espale, f. ruimte in eene galei achter de roebanken, f.
 Espalement, m. het iken van maten of vaatwerk, n.
 Espargoutte, f. moederkruid, n.
 Espérable, a. wenschelijk, te hopen.
 Espinçoir, m. straatmakers hamer, m.
 Espingard, voyez espingale.
 Espingole, f. donderbus, f.
 Espionnage, m. verspieding, heimelijke naspeuring, f.
 Esprit, m. bet., man van vernuft, fraaije geest, m.
 -faux, wien het aan juiste boordeelingskracht ontbreekt, die valsch oordeelt, m.
 Esquicher, f. eenen slag ontwijken in het kaatsen.
 fig. fam. vermijden zijne meening te zeggen.
 Esquipot, m. spaarpot van handwerksgezellen, m.
 Esfart, m. een ontgonnen, of ook een van struiken gezuiverd veld, n.
 Esfeliers, m. pl. T. schuinsche balkstutten, m. pl.
 Estemer, v. a. T. het net aan land uitstorten.

Es-

- Essencé, ée, a. met reukwater welriekend gemaakt.
- Essencier, v. a. welriekend maken.
- Essencifier, v. a. de wizenlijke bestanddeelen uit iets trekken.
- Esséniens, m. pl. de Esseërs, zekere joodsche sekte, m. pl.
- Esfera, Sora, T. zekere schil'erachtige uitslag, vooral bij de bergwerkers gemeen, m.
- Esfette, f. kleine handbijl, die aan de eene zijde een' ronden kop of hamer heeft, f.
- Esfeulé, e, a. fa alleen, eenzaam, zonder gezelschap.
- Esimer, v. a. eenen akker uitputten; eenen jagtvoegel mager maken.
- Esionnier, f. pl. T. dubbelde zoom van een wapenschild, m.
- Esforant, e, T. met half uitgebreide vleugelen, op het punt om te vliegen.
- Esfucquer, v. a. den most uit de wijnkuip tappen.
- Estaches, m. pl. brug-palen, m. pl.
- Estains ou étains, m. pl. T. randsoenhouten, n. pl.
- Estamène, f. geringe soort van saai, f.
- Estamet, m. estamet, m. (zekere geringe wollen stoffe), f.
- Estaminoi ou estamoi, m. T. glazenmakers plank, f.
- Estampe, f. soort van tulp, f; hoesmits werktuig tot het maken der gaten in de hoefijzers; spits werktuig der stangenmakers, n., handvol suiker die op den grond der suikervormen gestrooid wordt; horologiemakers, goudsmits en slotenmakers werktuig, tot het uithakken van eenig werk of het indrukken van stempels, n.
- Estimatif, ve, schattend, waarderend.
- Estimative, f. oogenmaat, bekwaamheid om juist te schatten, f.
- Estiomène, a. T. bijtend, wegvytend, verterend.
- Estival, a. zomersch.
- Estocage, m. belasting aan den grondheer, wegens koop eenes goeds, f.
- Estompe, f. doezelaar, wischlap, m.
- Estoupin, m. geschutprod, f.
- Estrac, a. cheval-, eng, smal paard, m.
- Estragale ou astragale; T. stafvormig bouwsteraad, n; loop of sprong, m. een der voetbeenderen; zeker plantengeslacht, n.
- Estrangel, a. caractère-, zekere groote syrische letters, f. pl.
- Estraper, v. a. de stoppelen digt aan den grond afsnijden.
- Estrapoire, f. stoppel-zeyssen of fikkel, f.
- Estrope ou étrope, f. strof, m., lis in een touw, f.
- Estropiat, m. gemaakte of geyeinsde kreupele of verminkte, m.
- Etablure, étalle ou étrave, f. T. voorsteeven, m.
- Etaliers, m. pl. bankslagters, m. pl.; slagers winkelknechts, m. pl.
- Etalinguer, talinguer, v. a. T. den kibel aan den ankerriing vasthechten.
- Etaminier, m. saaiwever, saaiwerker, m.
- Eranchoir, m. breeuwmes of ijzer, n.
- Etanfiche, f. hoogte der lagen in eene steengroeve; ruimte der gangen in dezelve, f.
- Etater, v. a. rekening van gelden houden.
- Etavillon, m. uitgesneden leder tot eenen handschoen, n.
- Etèles, f. pl. spaanders, m. pl.
- Etelon, m. erf, n. of plaats, f. op welke men een gebouw afteekent.
- Etendeur, m. T. uitstreckende spier, f.

- Eternelle, f. witte papierbloem, f.
 Eternueur, m. niezer, m.
 Ethiops, -minéral, m. mineraal
 zwart, n. zwarte gezwayelde
 kalk, m.
 Ethmoïdal, ale, a. T. tot het zeef-
 been behoorende.
 Etibois, étibeau, m. T. spits-flok,
 om de spits aan de naalden te
 geven, m.
 Etincelé, a. T. met vonken be-
 zaaid.
 Etiollement, m. het rank en bleek
 worden der gewassen, n.
 s'Etioler, v. r. rank en geel wor-
 den.
 Etisie, f. teering, verkwijning, f.
 Etite, f. adelaarssteen, n.
 Etoile, f. fig. invloed der starren,
 m. geluk- of ongeluksster, f.
 Etonnement, m. fig. schudding, f.
 schok, m.
 Etouffeur, m. reuzen-slang,
 boa, f.
 Etoupage, f. groote wick (tot
 heelmeeesters gebruik), f.
 Etoupage, m. T. stuk stoffe waarme-
 de het te dunne hoedenvilt ver-
 beterd wordt, f.
 Etoupe, f. fig. mettre le feu aux-s,
 het yuurtje aan den gang ma-
 ken, de verbitterde gemoederen
 tot uitbersting brengen.
 Etourdeau, m. jonge kapoen, m.
 Etourdise, f. bedwelming, f.
 Etourneau, m. fig. boven-dwars-
 hout van eenen bok, n.
 fig. fam. domme joris, m.
 Etouteau, m. T. pen aan een horlo-
 gie-rad, f.
 Etiaquer, v. a. T. het spoor eens
 diers op de sneeuw volgen.
 E.récisfure, f. vernaauwing, f.;
 het naauwer maken van een
 kleeid, n.
 Etrein, m. het stroo dat onder de
 paarden gespreid wordt, n.
 Etreste, m. T. graauw kaart-pa-
 pier, n.

- Etrier, m. fig. pied à l'-, altoos
 reiswaardig.
 fam. à franc-, te paard met
 extra-post.
 ferme fur les-s, vast in den
 zadel.
 Etristé, ée, a. lévrier-, T. windhond
 met dunne beenen, m.
 Etrousse, f. toewijzing aan den
 meestbiedenden, f.
 Etruffé, ée, a. T. chien-, hond die
 aan de eene zijde lendenlam
 is, m.
 Etruffure, f. T. toestand van zulk
 eenen hond, m.
 Etymologifer, v. a. de afkomst der
 woorden nasporen.
 Eucrafie, f. T. gezonde toestand
 des ligchaams, welstand, m.,
 welzijn, n.
 Eudistes, m. pl. Eudisten, geeste-
 lijken van zekere gewezene con-
 gregatie in Frankrijk, m. pl.
 Eufraïse ou euphraïse, f. oogent-
 troost, m.
 Eulogies, f. pl. T. het brood des
 ayondmaals, n., en verdere ge-
 wijde dingen.
 Euménides, f. pl. de furien, ra-
 zernijen, of wraakgodinnen, f.
 pl.
 Euménidies, f. pl. het feest bij
 de Grieken ter eere dier godin-
 nen gevierd, n.
 Euphémisme, m. rhetorische form,
 tot verzachting van een gezeg-
 d:, m.
 Euphorbe ou euphorbier, m. wolfs-
 melk; euphorbia, f. (plant).
 Euphorie, f. T. gemakkelijke ont-
 lasting, f.
 Euripe, m. tot versiering aange-
 legd kanaal, n.
 fig. heftige vloed der harts-
 togten, m.
 Eurus, m. Eurus, zuid-ooste
 wind, m.
 Euryalique, a. vers-, vers welks
 woorden gedurig in lettergrepen
 toenemen, n.

- Eurythmie, f. T. *overeenstemming, welgeordendheid, schoone evenredigheid, f.*
- Eufébiens, m. pl. *Eusebianen, zekere kettters, m. pl.*
- Eustyle, m. T. *plaatfing van zuilen naar zekere evenredigheid, .; een volgens die evenredigheid ingerigt zuilengebouw, n.*
- Eutrapélie, f. *aardig gezegde, n. geestige invyal, m.*
- Eutropéte, f. *aangename wijze van fchertfen, f.*
- Eutrophie, f. T. *goede en gezonde voeding, f.*
- Eutychie, eutychie, m. *ketterij van Eutyches, f.*
- Evagation, f. *afwijking, verstrooijing, f., (der zinnen; der gedachten).*
- s'Evaltonner, v. a. fa. *zich te veet laten voorftaan.*
- Evangélaire, m. *Evangelie-boek, boek der Evangelien, n.*
- Evangélisme, m. *geest, m., zedekunde van het Evangelie, f.*
- Evangile, m. fig. fam. *mot d', Evangelie, ontwijfelbare zaak, f.*
- Evantiller, v. a. T. *de waarde eener erfenis opgeven.*
- Evaporatif, ve, a. *de uitdamping bevorderend, dampdrijvend.*
- Evafement, m. *wijdermaking, wijderwording; uitbranding, f.*
- Evalure, f. *al te groote verwijding, bijzonder van een fchip, f.*
- Evaté, a. bois-, zwart, *naar ebbenhout gelijkend hout, n.*
- Evéchesfe, f. *vrouwe, in de eerfte Christen-kerk met zekere waardigheid bekleed, f.*
- Event, m. fig. *tête à l', los, onberaden hoofd, n.*
- Eventailler, m. *waaijer-kooper, koopman in waaijers; waaijer-maker, m.*
- Evente, f. *kaarsenkistje, kaarsenmandje, n.*
- Eventement, m. *luchting; ver-*

- koeling door wind; luchtgeving; verschalng; verijdeling, f.*
- Eventeur, m. *luchtgever; verijeler, m.*
- s'Eventiller, v. a. *zich fchudden onder het vlieden.*
- Evéque, m. prov. *débatte de la chappe à l', twiften over eene zaak, waarop men geen regt heeft.*
- Eviction, f. *geregtelijke ontzetting uit het bezit, evictie, f.*
- Evidemment, ad. *klaarblijkelijk; duidelijk, onbetwiftbaar.*
- Evideir, m. *werktuig om uit te hollen, n.*
- Evitable, a. *ontwijkbaar, hetgeen te ontwijken, te ontvlugten is.*
- Evolage, m. *vifchvijver, vifchrijke vijver, m.*
- Evolé, ée, a. *loshoofdig, onberaden.*
- Evuider, voyez évider.
- Evulfion, f. *uitrukking, uitligting, ontworteling, f.*
- Ex, prp. -voto, m. *letterlijk, vervulling eener gedane gelo te, f., openbaar blijk van erken- tenis, meestal in eene kerk ten toon gefield, wegens een verhoord gebed, n.*
- Exagéré, ée, a. *vergroot.*
- Examination, f. *onderzoek, n. nafporing, f.*
- s'Examiner, v. r. fig. fa. *fljten (van een kleedingsfluk).*
- Excaver, v. a. *uithollen, uitgraven.*
- Excédation, f. *het overschieten, het te veel zijn, n.*
- Excife, m. *belasting op de dranken, accijs, f.*
- Excifion, f. *uitsnijding, f.*
- Excitabilité, voyez incitabilité.
- Excitement, m. T. *aanrikkeling der hersens, herftelling van de werking der hersens, f.*
- Excrément, m. fig. *de la terre, uityaagsel van den aardodem, n.*
- Excréteur, trice, adj. voyez excrétoire.

- Excrétoire**, a. T. *uivoerend, a'voerend, uitwerpend, de uitwerpsels afscheidend.*
- Excuseur**, m. *verontschuldiger, uitylugtenzoeker, m.*
- Excusjon**, f. p u. *schok, die iets naar buiten werpt, m.*
- Exécutable**, a. *uivoerlijk, uivoerbaar.*
- Exèdre**, m. T. *vertrek tot eene bijeenkomst, bijzonder voor geleerden, n.*
- Exercitant**, m. *iemand, die zich voor zekeren tijd in een klooster begeven heeft, om zekere godsdienstoefeningen des te ongestoorder te kunnen waarnemen, m.*
- Exercitation**, f. *oefening, lichaams-oefening, f.*
- Exérèse**, f. T. *wegneming, uitsnijding van iets uit het menschelijk ligchaam, '.*
- Exfurner**, v. a. T. *de al te sterke kleuren in het verschiet van eene schilderij verzachten.*
- Exhortatif**, ive, a. *vermanend, aanmoedigend, aansporend.*
- Exiguer**, v. a. *verdeeling van vee doen, volgens regt van veepacht, f.*
- Exiguité**, f. *geringheid, '., weinigte, kleinte, onbeduidendheid, f.*
- Exillité**, f. *zwakheid, vermagering, f, uitgeteerd voorkomen, n.*
- Existée**, f. *soort van fluweelen anemoon, f.*
- Exoier**, v. a. T. *afwezendheid verontschuldigen, (in regten)*
- Exoieur**, m. T. *die zulks voor anderen doet, m.*
- Exomologése**, f. *openlijke kerkbiëgt bij de eerste Christenen, f.*
- Exomphale**, f. T. *nayelbreuk, f.*
- Exorcifer**, v. a. fig. *sterk aandringen, dringend vermanen.*
- Expansibilité**, f. *uitbreidbaarheid, vatbaarheid om zich uit te zetten, f.*
- Expansif**, ive, adj. fig. *zich ligt mededeelend, niet achterhoudend, uitbezamend.*

- Expectation**, f. *verwachting, afwachting, verbeiding, f.*
- Expeller**, v. a. T. *uitdrijven, verdrijven.*
- Expert**, m. *een deskundige, m.*
- Expertise**, f. *expertisme, m. onderzoek door deskundigen, f.; onneming door hen gedaan, f.; verslag door hen gegeven, n.*
- Expertiser**, v. a. r. c. *door deskundigen laten onderzoeken.*
- Exploitant**, m. *deurwaarder, die een exploit doet, m.*
- Exploiteur**, m. *die door bearbeiding het nut uit iets trekt, bijzonder uit landgoederen, m., bebouwer, m.*
- Expolition**, f. *beschaving, polijting (van eene uitdrukking, of redevoering), f.*
- Exponce ou éponce**, f. T. *verlating, overgi te van een vast goed, f.*
- Exponentiel**, le, a. T. *tot eene zekere magt verheven (van grootheden) exponentiaal.*
- Exportateur**, m. *uivoerder, die naar buitenslands voert, m.*
- Expositeur**, trice, T. *die valsch geld aan den man brengt, handlanger van valsche munters, m.*
- s'Exprimer**, v. r. *zich uitdrukken, spreken*
- Exprimitif**, ive, a. *uitdrukkend.*
- Expurgation**, f. *uittreding, f., het te voorschijn komen van een hemelsch ligchaam, uit de s'haduw of uit het licht van een ander, n.*
- Expurgatoire**, a. *index-, lijst van die boeken, die te Rome verboden zijn, doch slechts tot zoo lang het aanspootelijke daeruit geligt zij.*
- Exsanguin**, ine, a. *bloedeloos, van bloed ontbloot.*
- Exsuccion**, f. T. *uitzuiging, f.*
- Extemporané**, ée, a. *voor de vuist gemaakt.*
- Extérieur**, m. *pour l'-. naar buitenslands.*

Ex-

Extériorité, *f.* uiterlijkheid, *f.*
Exterminatif, *ve*, *a.* verdelgend,
 van verdelging.
Extinctif, *ve*, *a.* uitblusfchend,
 uitdoovend, verdoovend.
Extispice, *m.* wigchelaar, die de
 ingewanden der offerdieren ga-
 desloog, *m.*
Extispiscine, *f.* de kunst van zulk
 eenen wigchelaar, *f.*
Extoller, *v.* *a.* verheffen, hemel-
 hoog prijzen, iemands lof uit-
 bazuinen.
Extractif, *ve*, *a.* particule-, uit
 platen getrokken deeltje, *m.*
Extradition, *f.* uitlevering, over-
 gifte, *f.*
Extrados, *m.* T. buitenzijde van een
 gewelf, *f.*
Extradosé, *ée*, *a.* T. welks buitenzij-
 de met dezelfde zorg bewerkt,
 even glad gemaakt is, als de
 binnenzijde.
Extravagamment, *a.* buitenfporig-
 lijk.
Extravagantes, *f.* pl. T. bijgekome-
 netafelijke verordeningen, *f.* pl.
Extravagation, *f.* T. verblijft bui-
 ten de behoorlijke plaats, *n.*
Extremis, *in*-, *ad.* op het uiterste, op
 sterven.
Extrémifer, *v.* *a.* het laatste olie-
 sel toedienen.
Exubère, *a.* T. enfant-, gespeend
 kind, *n.*
Exulcérer, *v.* *a.* fig. hevig verbitteren.
Ezotérique, *a.* écrit-, verborgen
 of geheim gefchri:t, *n.*
 F.

Fablier, *m.* fabeldichter, *m.*
Fabre, *m.* handwerksman, *m.*
Fabriquer, *v.* *a.* fig. smeden, ver-
 zinnen.
Fabriqueur ou **Fabricier**, *m.* fa-
 brijk, de geen, die eenig geficht
 de zorg voor de gebouwen moet
 dragen, *m.*
Fabulifer, *v.* *a.* eene ware gefchie-
 denis met verdictsfelen door-
 menging.
Face, *f.* fig. faire-, satisfaire à des

dettes, &c. zijne schulden vol-
 doen, zijne uitgaven beftrijden.
Facé, *adj.* homme bien-, man,
 die er wel uitziet, *m.*
Facule, *f.* T. zonne-fakkel, *m.* lich-
 tende vlek in de zon, *f.*
Fagone ou **fagone**, *f.* T. borssklier,
 zweesrik, *f.*
Fagot, *m.* fig. fam. sentir le —,
 naar den mutfaard rieken, van
 katterij verdacht zijn.
 habillé comme un-, zeer lomp,
 zonder smaak gekleed zijn.
Fagoteur, *m.* flechte fchrijver of
 auteur, *m.*
Fagotines, *m.* pl. zijde, die, bui-
 ten de fabrijk, door verfchillen-
 de handen bereid is, *f.*
Faiencé, *e.* aardewerkachtig, dat
 naar aardewerk gelijk.
Faille, *f.* p. u. fout, feil, *f.* misflag,
m. falie, *f.*
 T. steenlaag in eene kolenmijn,
f. net in de middelandfche zee
 gebruikelijk, *n.*
Faim, *m.* fig. sterke begeerte, *f.*
 -valle, geewwhonger der paar-
 den, *m.*
Faire, *v.* *a.* -état, voornemens zijn;
 -une maladie, eene ziekte on-
 dergaan.
 -du bois, de l'eau, hout of wa-
 ter innemen.
 -eau, lek zijn, een lek hebben.
 fe- fort, borg blijven, inftaan;
 zich in staat achten, iets op
 zich durven nemen.
 fort à -, moettelijk.
 fig. - bon, aannemen te beta-
 len, *m.*
 T. de manier, de wijze van
 iets te verrigten, *f.*, de flag
 van iets, *m.*
 -à col, T. last, *m.* dragt, *f.*
Faisane, *f.* fazantsche hen, *f.*
Faisannier, *m.* kicken van een fa-
 sant, *v.*
Faisie, *f.* twijf of teen, welke de
 mandemakers ter verfterking in
 hunnen arbeid inylechten, *f.*
 [D 4] **Fait**,

- Fait**, haut-s, m. pl. roemrijke daden, groote daden, heldendaden, f. pl.
 au - et au prendre, bij het licht bezien, op de Reper beschouwd; op stuk van zaken.
- Falte**, m. fig. toppunt, n, hoogste trap, m:
- Faix**, m. fig. last, m. overmaat van ellende, f.
 pl. T. balken, die het scheepsdek onderschragen, m. pl.
- Falcidie**, quarte-, f. T. vierde gedeelte eener erfenis, het welk de erfgenaam terughouden mag, wanneer de legaten meer dan drie vierden bedragen, quarta falcidia, n.
- Falciforme**, a. T. zeisfenvormig, f. kelyvormig.
- Falcorde**, f. soort van zwarte- en witte meeuw, f.
- Faligoterie**, f. fa. dwaasheid, gekheid, f.
- Fallin**, m. T. zware schuimende zee-golf, m.
- Fallotement**, ad. op eene belagchelijke, bespostelijke wijze.
- Falsifiant**, e. a. vervalschend.
- Faluner**, v. a. met schelpzand van gestoten mosselschalen mesten.
- Falunières**, f. pl. hoopen van zoodanig schelpzand, m. pl.
- Fanal**, m. fig. een licht, iets dat licht over eene zaak verspreidt, n.
- Fanfarer**, v. n. blaasinstrumenten doen hooren.
- Fanfoles**, f. pl. kleine versierfelen van de tootafel der vrouwen, n. pl.
- Fantasmagorie**, f. kunst om door gezichts-begoocheling zoogenaamde spookten te doen verschijnen.
- Fantastiquement**, ad. grilliglijk; hersenschimmiglijk.
- Fantastiquer**, v. n. zich iets inbeelden; naar zijne inbeelding handelen.
- Fantine**, f. voorplank van eenen zijdehaspel, f.
- Fantèn** ou fenton, m. T. ijzeren slaaf in de schoorsteenpijpen, s.
- Faquinisme**, m. n. c. guiterij, schurkerij, f.
- Farats**, m. pl. hoopen, m. pl. verwarde verzamelingen van onderscheidene zaken, f. pl.
- Farce**, adj. fa. aardig, boertend, kluchtig;
- Farcer**, v. a. kluchten maken.
- Farceuseur**, m. die iets opvult, opvuller, m.
- Fardement**, m. gelaatschildering, f. het blanketten, n.
- Fare**, m. plegtige vischvangst, f. -ou phare, vuurtoren, lichttoren, m. baken, n.
- Farillon**, m. licht voor op eene schuit. om 's nachts visch te vangen, n.
- Farinacé**, e. a. meelachtig, dat tot meel gemaakt kan worden.
- Farine**, f. - de gruau, gruttenmeel, boekweitten-meel, n.
 - en gruau, gries-meel, n.
 - en rame, ongebuild meel, n.
 - gruauteufe, hard, korrelig meel, n.
 - empoisonnée, gi'meel, r. bloem van rottekruid, die zich dikwijls aan de gewelven der mijnen vasthecht, m.
 - fosfile ou minérale, bergmeel, n, maanmelk, f. zekere fijne krijtachtige stoffe, f.
- Fasce**, f. T. balk, m. (in de wapenkunde)
- Fasciner**, v. a. fig. verblinden, begoochelen.
- Fasiture**, f. T. dat gedeelte der gewevene zijde stoffe, het welk tusfchen den boom en de kam van het weefgetouw legrepen is, n.
- Fatrasier**, v. n. zich met beuzelingen, met niqigheden bezig houden.
- Fatrasieur**, m. beuzelaar, tijdverkwister.
- Fataire**, m. voorspeller van het

- toekomende, waarzegger uit in-
geving, m.
- Fatuisme, m. fatuosité, f. inge-
beeldheid, f.
- Fau, m. beukeboom, m.
- Faucheux ou faucher, m. hooiwa-
gen, langpoot, m. schaaap-her-
derspin, f.
- Fauchon, m. stoppelzeisfen, kleine
zeisfen, f.
- Fauldes, f. pl. T. groeftoz het houtskool
branden, plaats waar op
de oven daartoe gesteld wordt, f.
- Faurrade, f. omzetting met aet-
ten, f.
- Fausse-gourme, valsche droes, f.
- Fausse-marche, valsche marsch,
schijnmarsch, m. om het ware
oogmerk te bedekken.
- Fausse-monnoie, valsche munt, f.
- Fausse-pleurésie, valsch zijden-
wee, n.
- Fausse-position, regel falsi, m.
- Fausse-tire, afschutsel in eenen
rottebakkers oven, n.
- Fausfes-lances, blinde stukken, n.
pl. houten geschnit, n.
- Fausfes-manches, losse armen aan
een kleed, m. pl.
- Fausfisime, a. alleryalscht, ui-
terst valsch.
- Faut, m. T. ongehoorzaamheid, over-
treding, f.
- Faute, f. faire-, in gebreke blij-
ven.
- Fautrage ou faultrage, m. T. weiregt,
het regt om vee te weiden, n.
- Fauve, a. bêtes -s, f. pl. rood
wild, als herten, reeën, enz.
- Fauvet, m. mannetje van de gras-
musch, n.
- Faux-bourdon, m. eenyormig ge-
zang van verscheidene stemmen,
psalmgezang, n.
- Faux-comble, m. schuins opstijgend
bovendeel van een gebroken dak, n.
- Faux-fourreau, m. dek-schede, boyen-
schede om de eigenlijke degen-
schede te ontzien, f.; deksel
over de pistolen-holsters, n.
- Faux-incident, m. T. incident om een
stuk valsch te doen verklaren, n.
- Faux-plancher, m. valsche zolde-
ring, f.
- Faux-sel, m. gesmokkeld zout, n.
- Faux-titre, m. eerste titel-blad, n.
- Féable, a. T. getrouw.
- Fécondant, te, a. vruchtbaarma-
kend, bevruchtend.
- Fédéral, le, a. bondgenootschap-
petlijk.
- Feintise, f. veinzerij, ontvein-
zing, f.
- Femclot, m. T. ring, waarin het
roer gaat, m.
- Fémier, m. p. n. slijkweg, modder-
weg, m.
- Féminaux, a. pl. vrouwzuchtig,
aan de vrouwen overgegeven.
- Fendace, f. groote spleet, wijde
berst, f.
- Fendillée, a. f. écorce-, schors,
die overal gebersten is, f.
- fe Fendiller, kleine bersten krijgen.
- Fendis, m. laatste splijting der
leiblokken, f.
- Fenestrée, ée, a. met gaatjes
doorbroken, (van bloemen en
bladeren).
- Fenêtrer, v. a. van vensters voor-
zien.
- Fentoir, m. splijtnes, hakmes, n.
- Fer, m. -ambouté, volgesmeed
ijzerblik, n.
- d'amortissement, T. ijzeren staa,
waarmede een sieraad op ee-
ne zuil of gevel vastgezet
wordt, f.
- prov. battre le-chaud, het ijzer
smeden terwijl het heet is,
geen tijd verzuimen.
- fig tête de-, harde kop, m.
stijfhoofd, n.
- à croc, vischhoek, angel, m.
- chaud, hevige brand in den
maag, m.
- Fériable, a. het geen als feest
gevierd kan worden.
- Fériage, m. T. leenkontrakt, n.

Fermentation, *f. suiting, f.*
 Fermentescible, *a. rot gisting geneigd, ligt gistend.*
 Fermer, *v. a. -le chemia, fig. den weg afsnijden, de middelen benemen.*
 Ferrailleage, *m. het gedurig yetheten, het twist zoeken.*
 Ferrailleur, *m. koopman in oud ijzerwerk, oudijzerverkooper, m.*
 Ferrandinier, *m. ferrandin-wever, half-zijde wever, m.*
 Ferré, *adj. homme-à glace, mans diens tong wel gespitst is, die wel antwoorden kan.*
 Ferreux, *a. ijzerachtig.*
 Ferrification, *f. T. ijzerwording; verandering in ijzer, f.*
 Ferrotier; *m. glasblazers gezelschap, m.*
 Fescelle, *f. kaasvorm, f.*
 Fesfer, *v. a. fig. sa. -le vin, den wijn gulzig binnen zwelgen.*
 -le cahier, *het geschrevene breed uit doen loopen, wijd uit een schrijven.*
 Feskeur, *m. sa. die gaarn staat, kinderbeut, m.*
 T. *werkmans, die de koppen der spelden maakt, n.*
 Feslier, *adj. pl. muscle-, lisspier, m.*
 Fête, *i. fig. faire-, liefskozen.*
 se faire de la-, *lizez se faire-, zich op iets verheugen, zich vermaak van iets beloven.*
 -Dieu, *f. H. Sacramentsdag, m.*
 Fétiche, *f. afgod der negers, m.*
 Fétichisme, *m. aanbidding van beschermgoden, (bij de Negers) f.*
 Fécu-en-cu, *m. keerkringvogel, m.*
 Feu, *m. fig. -de paille, spoedig verkoelende drift, f.*
 mourir à petit-, *fig. kwijnen, langzaam en pijnlijk sterfen.*
 faire-des quatre pieds, *fig. alles in het werk stellen om tot zijn doel te komen.*
 -central, *centraal-vuur, n.*

-St. Elme, *yree-vuur, n., lichtend vlammetje aan den mast van een schip, n.*
 -follet, *dwaallicht, n., dwaalkaars, falkaars, f.*
 -perlique ou ceinture, *terzisch vuur, n., zekere soort van roos, die het ligchaam als met eenen gordel van uitslag omgeeft, f.*
 -volage, *roos in het aangezicht, f., plotselinge brand in het wezen, m.*
 -St. Antoine, *n. St. Anthonies vuur, heilig vuur, n., zekere pestachtige roos, f.*
 -d'atteinte, *snel en hevig vuur in het smeltfornuis, n.*
 -brifou, *zekere soort van brandbare lucht of gas in de mijnen, f.*
 -terroux, *een soortgelijke gas, n.*
 Feuillaifon, *f. uitbotting der blaaderen, bladschieting, f.*
 Feuille; *f. fig. prov. trembler comme la-, beven als een espenblad.*
 -ambulante, *wandelend blad, zekere kever, m.*
 -morte, *ligt-bruine kleur; als die van het afgevallen loof, f.*
 Feuillière, *f. T. ader in den grond, f.*
 Feuillir, *v. n. loof krijgen, blad schieten.*
 Feutier, *m. T. vuurstoker, vuuraanlegger (zekere bediende), m.*
 Fez, *m. T. breedte van het zeildoek, f.*
 Fiacre, *m. fam. comme un-, ad. zoo slecht mogelijk.*
 Fiamète ou flamette, *f. vuurkleur, f.*
 T. *a. vuurkleurig.*
 Fibrine, *f. c. vezelsloof, n., bloedvezel, m.*
 Ficeleur, *m. die met pakgaren omwindt, inpakker, m.*
 Ficoïdal, *a. tot de soort der arikanische rijgen behoorende*
 Fictivement, *ad. verduidelijkerwijs, bij verduidelijking.*

Fiducie, f. T. *geveinsde verkoop, schijverkoop, m.*

Fiel, m. -de terre, *aardgal, f., aardrook, m; duizendguldenkruid, n.*

-de verre, T. *glasgal, f.; glaszwim, n.*

pierre de-, *galsteen, m., zekere verw.*

Figurabilité, f. *de hoedanigheid aller lichamen, van eene gedaante te hebben, figurabiliteit, f.*

Figure, f. *prov. faire-, zich aanzien geven.*

Figurées, f. pl. T. *beeldsteenen, steenen, die eene bijzondere gedaante vertoonen, m. pl.*

Figurines, f. pl. T. *neven-beeldjes, n. (in eene schilderij).*

Fil, fig. fa. *finesse cousue de-blanc, lompe aangelegde kunstgreep, kunstgreep, die bij den eersten opslag ontdekt wordt, m.*

-de la vierge, *herfststraden, m. pl., vliegend spinneweefsel, n.*

Filagore, f. T. *wurgdraad, tot het maken der vuurpijlen, m.*

Filigramme, m. *teekeningen in het papier, f.*

File, f. *demi-, halve rei, f.*

Filer, v. a. *une intrigue, een heimelijk ontwerp voorlispinnen, listige streken allengskens ter uitvoer brengen.*

Filet, m. -de voix, *fijn, zwak stemmetje, n.*

coup de-, *trek, m.; vangst, f.*

Filiation, f. fig. *afstamming; wording; verbintenis, aaneenschakeling, f.*

Filicite, f. T. *steen; waarop de afdruk van een varenkruid te zien is, m.*

Filicule, f. *bronyaren, n.*

Filière, f. fig. *fam. passer par la-, eene moeilijke proef doorstaan.*

Filliforme, a. *draadyormig.*

Fillage, m. *vrijsterfchap, f., vrijsterstand, m.*

Fille, f. -de joie, *ligt meisje, n.*
-d'honneur, *staatsdame, f.*
-d'artichaud, *onderst blad van eene artisjok, n.*

Fils, m. -de matre, *meesterszoon, zoon van iemand, die het meesterschap in zeker ambacht verworven heeft; zoon die de bekwaamheden van zijnen vader geërfd heeft, m.*
beau-, *schoonzoon, m.; ingebeeld gekje, n.*

Fin, f. *fam. faire une-, eene vaste levenswijze aannemen, een beroep kiezen, trouwen enz.*

Finasfer, v. n. *fam. kleine listen bezigen, niet voor de vuist handelen.*

Finasferie, f. fa. *kleine list, onopregtheid, f.*

Finasfeur, euse, ou *finasfier, ière, a. fa. konkelaar, draaijer, m., konkelaarster, draaister, f.*

Fini, adj. *geëindigd, voltooid; met zorg bewerkt.*

le-, *m. de laatste hand, de voltooiing; de zorgvuldige bewerking, f.*

Finir, v. a. *aan zijn eind zijn, sterven.*

en-, *een eind aan eene onzekerheid of aan eenen twist maken.*

Finisement, m. *volleinding, voltooiing, f.*

Finisfeur, m. T. *arbeidsman, bij het horologie- en spelde-maken, die de laatste hand aan het werk legt, m.*

Finiteur, a. m. T. *cercle-, gezicht-einder, m.*

m. T. *eind der rijd baan, n.*

Finitif, ive, a. *beslissend, afdoend.*

Fioler, v. a. *pop. drinken, pooijen.*

Fion, m. *pop. voorkomen, n., goede houding, f.*

Fiscelle, f. *handkorfje, n.*

Fisfule, f. T. *ronde darmworm, m.*

Fistulaire, m. *tabakspijp, f., zekere visch, m.*

- Fixatif, ive, a. vaststellend.
 Flaccidité, f. verslapping, slapheid, f.
 Flaire, m. reuk, m., lucht, f.
 Flairer, v. a. fig. de lucht van iets hebben, iets voorzien.
 Flaireur, m. fa. tafelschuimer, m.
 Flambures, f. pl. vlekken eener ongelijk geverwde stoffe, f. pl.
 Flamiche, f. zeker gebak, uit kaas, boter, eijeren, enz., n.
 Flammerolle, f. dwaallicht; vurig luchtverschijnsel, n.
 Flammule, f. klematis, f., bedelaarskruid, n.
 Flanc, m. fig. fa. se battre les-s, alle mogelijke moeite doen.
 Flanderlet, m. kleine pannekoek, f.
 Flanquaut, e, a. T. ter zijde beschietend, de zijde van een werk verdedigend, flankerend.
 Flaquière, f. gedeelte van een muilezelstuig, n.
 Flater ou flatir, v. a. T. de muntplaten gelijk slaan, eer zij onder de munt schroef gebragt worden.
 Flatin, m. zekere soort van zakmes, naar den maker dus genaamd, n.
 Flatoir, m. T. plethamer der munters en goudsmeden, kleine hamer der graveurs, m.
 Flatulence, f. ziekte door winden veroorzaakt, f.
 Flavéole, f. geeltje (bloem), n.
 Fléatite, f. soort van bruine steen, m.
 Flécher, v. n. T. loten schieten.
 Fléchier, m. pijlenmaker, pijlenkooter, m.
 Fléchisfable, a. buigzaam, taai.
 Flegmatique, adj. fig. zonder vuur, onaandoenlijk.
 Flegmon, m. T. bloedbuil, bloedzweer, f.
 Flegmoneux, euse, a. T. bloedzweerachtig.
 Flet, flez, m. grootste soort van rog; zekere schol, f.
 Flételet ou fleton, kleinere soort van schol, f.

- Flette, f. soort van schuit, f.
 Fleurage, voyez remoulage.
 Fleurée, f. T. ligte schuim op de verwkuip, n.
 Fleurer, v. n. fig. fam. -comme baume, als balsam ruiken, lekker ruiken.
 Fleuronner, v. n. bloeijen, in bloei zijn.
 Fleurs blanches, f. pl. witte vloed, n.
 Fleurtis ou fleuretis, m. bloempje in den styl of in het gezang, n.
 Floral, c, a. van de bloem, dat tot de bloem behoort.
 feuille florale, bloemblad, dat naast aan de bloem is, n.
 Floran, m. stampkasten tot het sijn maken der lompen, f. (op de papiermolens).
 Flore, f. Flora, bloemverzameling of bloembeschrijving van een land, f.; smeer, waarmede een schip bestreken wordt, n.
 Floriforme, a. bloemvormig.
 Florir, v. fleurir.
 Floriste, m. bloembeschrijver, m.
 Flot, m. fig. beweging der hartstogten, f.
 -et jufant, vloed en ebbe.
 Flotées, m. pl. zekere wollen deken, f. pl.
 Flotteur, m. vlottemaker, m.
 Fluaté, a. met vloeispathzuur verbonden.
 Fluorique, a. tot vloeispath behorende.
 Fluors, m. vloeispath, m.
 Flûte, f. fig. fam. accorder ses-s, ajuster ses-s, zich met elkander schikken, met elkander overeen komen.
 Foi, f. menteur, m. woordbreker, m.
 -mentie, f. ontrouw, woordbreuk, f.
 -mentir, v. n. zijn woord breken.
 Foilage, m. T. afstek bij het muntten, ten behoeve van den muntmeester, m.

Foible, a. fig. fam. reins-s, *gebrek aan de noodige middelen, n.*
Foie, m. -de soufre, *zwavel-leyer, f.*
Foire, f. fig. fam. -sur le pont, *hoog tijd, geen oogenblik te verliezen.*
Fois, f. tout à la-, ad. *alles te gelijk, alles op een maal.*
 de-, ad. *somtijds.*
 prendre à-de ou du corps, *bij het midden van het lijf nemen.*
Fol, a. chien-, (pour enragé), *dolle hond, m.*
Foles, f. pl. *zekere vischnetten, n. pl.*
Foliacé, ée, a. *bladerig; gebladerd; bladaardig, van de soort der bladeren.*
Foliaire, a. *dat uit het blad ontspruit.*
Foliation, f. T. *bladschieting; verzameling der bladen van den bloemkelk, f.*
Foliot, m. T. *onrust in een zakhorlogie, f.; gedeelte van een slot, n.*
Folle-farine, f. *fijnste bloem van meel, f.; suifmeel, n.*
Folliculeux, euse, a. T. *blaarachtig.*
Fomentatif, ive, a. *stovend, koesterend; onderhoudend, aanstokkend.*
Fonceau, m. T. *gedeelte eener slang, n.; glasblazers tafel, f.*
Foncet, m. T. *grootste soort der fransche rivierschuiten, binnenplaat van een slot, f.*
Fonctionnaire, m. -public, *openbaar beambte, m.*
Fonctionner, v. n. *zijne werking doen, zijnen dienst doen (van ligchaamsdeelen).*
Fond, m. fig. fam. faire -sur, *staat op iets maken, op iets bouwen.*
 couler à-, *in den grond boren.*
 fig. *den ondergang veroorzaken.*
Fondalité, f. T. *grondregt, n.*

Fonde, f. T. *ankergrond, m.*
Fondé ou chargé de pouvoir, m. *zaakgelastigde, gevolmagtigde, m.*
Fondre, v. a. fig. T. -les humeurs, *de vochten verdunnen, de vochten vloeibaar maken.*
Fonds, m. -er très-, *grond en bodem, m., hoofdsom en rente, f., (in een woord eene zaak, met al wat tot dezelve behoort).*
Fondue, f. *brood uit herfsmolten suiker, n.*
Fongosité, f. T. *sponsachtigheid, f.*
Fontanelle, f. T. *opening aan het hoofd der jonge kinderen, door welke men tusfchen de nog niet gesloten schedel-beenderen den polsflag voelen kan, f.*
For, m. -intérieur, fig. *innerlijke regtbank, f., geweten, n.*
Forage, m. T. *belasting op het tapregt, f.; opening eener lei-groeve, f.; boring van het gesluis, f.*
Forbannissement, m. T. *verbaning, f.*
Forçat, m. fam. *travailler comme un-, zich afwerken, werken als een paard.*
Forcener, v. a. *in woede brengen.*
Forcer, v. a. fig. fam. -la main, *noodzaken te doen.*
Forces, f. pl. *magt, f., al het krijsvolk, n.*
Forcière, f. *vijver tot het aanslokken van visch, m.*
Forcine, f. *verdikking van het onderste eenes taks, f.*
Forestage, m. *cijns der houtvesters, m.*
Forgis, m. *staa' van gesmeed ijzer, om tot draad te trekken, f.*
Forlancer, v. a. T. *opjagen, doen rijzen (van wild).*
Forlançure, f. T. *gebrek in eenig weeffsel, veroorzaakt door het niet behoorlijk schieten van de spoel, of niet juist neêrtrappen der trede, n.*
 [E]

For-

- Forligner, v. n. eenen misflag maken; mishuwen; ontaarden, verbasteren.
- Formaire, m. vormen-maker (voor eene papierfabriek) m.
- For-mariage, m. T. ongeoorloofte huwelijk (van lij eigenen), n; boete, die deswegens aan den heer betaald moest worden, f.
- se Formarier, v. r. T. zulke een huwelijk aangaan; boven zijnen stand huwen.
- Formateur, m. vormer, die vormt, m.
- Formées, a. f. pl. lettres-geloofs- en aanbevelings- brieven der eerste christelijke kerkbedienaren, m. pl. lois-, met het keizerlijk zegel voorziene wetten, f. pl.
- fumées-, uitwerpsels van het rood wild, wanneer zij keuzelsgewijs gevonden worden, n. pl.
- Formi, m. T. ziekte van de sneben der vogels, f.
- Formica-léo, m. voyez fourmilion.
- Formiate, f. mierenzuurzout, n.
- Formique, m. mieren-zuur, n.; klip onder water, blinde klip, f.
- Formuer, v. a. T. het ruijen doen ophouden.
- Forniquer, v. a. p.u. hoereren, hoererij bedrijven.
- For-nouer, v. a. T. valsch knopen, sen' kruisband maken (bij het weven).
- Forpasser, v. n. overschrijden, over de grenzen gaan.
- Forpayser, se-, voyez forpaltre.
- Fortuites, f. pl. T. vragen voor de vuist bij een onderzoek, f. pl.
- Fosfé, m. faire de la terre le-, fa. een gedeelte van zijn goed offeren, om het andere te behouden; voor uit teren, nieuwe schulden maken om oude te betalen.
- Fosfet, m. deuyik-gat, n.
- Fosfoyage, m. graven maken, n.
- Fou, m. gek, soort van vogel, m.
- Fouacier, m. die brood of koek, onder den asch gebakken, verkoopt, m.
- Fougade, f. fig. snelle toging, f.
- Fouillures, f. pl. T. opgravingen der wilde zwijnen, f. pl.
- Fouloir, m. stamper, m. (tot het hoeden maken en tot het laden van geschut).
- Fourchon, m. plaats daar de takken uitkomen, f.
- Franc-devoir, m. T. jaarlijksche leen-cyns, m.
- Franc-étale, m. T. s'aborder de-, met de voorstevens tegen elkander aanstooten.
- Franc-funin, m. T. zwaar touw-werk, n.
- Francification, f. fransch-making; fransch-wording, f.
- Franc-maçonnerie, f. vrijmetselarij, f., vrijmetselaarschap, n.
- Franc-réal, m. Franschekancelpeer, f.
- Franc-salé, m. T. vrijdom van den impost of het zout, m.; vrijzout, hetwelk de beambten genieten, n.
- Franc-tenancier, m. bewoner van een vrij-goed, m.
- Franc-tillac, m. T. onderst verdek, n.
- Frangeon, m. kleine franje, f. franjetje, n.
- Frangipanier, m. Amerikaansche jasmijnboom, m.
- Fraque, m. frak, f., naauw rok, m.
- Frase ou fraise, f. kolf, f., stalen werktuig om iets uit te kolven, n.
- Frazer ou fraiser, v. a. het zuur-deeg door het overige deeg kneden.
- Frayant, e. a. duur, kostbaar.
- Framer, se-, v. r. fa. overeenstemmen, bij elkander passen.
- Fredonnement, m. het neuwen, n.
- Frégate, f. soort van zeevogel, m., soort van gekorven dier, n.
- Frégaton, m. frégaton, venetiaansch en s. aansch schip; vischers vaar-

- vaartuig op de zuidelijke kus-
ten van Frankrijk, n.
Frélampier, m. landlooper, deug-
niet, m.
Frelaterie, f. vervalschte dingen,
n. pl.
Fréler, v. a. T. voyez ferler.
Fribust, m. T. zeker vaartuig,
n., kleine fluit, f.; Ameri-
kaansch kaperschip, n.
Fricot, m. fa. toebereide spijs, f.
Fricoter, v. n. fa. eenige spijs toebe-
reiden.
Fringuer, v. a. een glas spoelen.
v. n. huppelen, springen,
dartelen.
Friponnaable, a. steelbaar.
Frilage, m. houten traliewerk, n.
Friseur, m. kapper, kruller, m.
Frottée, f. fa. ransel, ros, f.
Fructiforme, a. T. vruchtvormig.
Fumées, f. pl. -du vin &c. damp-
pen van den wijn, m. pl. dron-
kenschap, f.
T. uitwerpsels van het rood-
wild, m. pl.
Fur. au- ou à- & à mesure, ad.
fa. naar mate.
Fusifelier, m. fluitspeler, m.
Fusin, m. potloodje, n.
Fuyasser, v. a. ter kwader trouw
handelen.

G.

- Gabarrer, v. n. wrikken, een klein
vaartuig, door middel van eenen
achteruitgebragten riem, doen
voortgaan.
Gabet, m. windwijzer, weer-
haan, m.
Gager, v. a. loon geven, bezoldi-
gen.
Gagnable, a. dat men winnen kan.
Gagné, a. donner-, het opgeven, het
gewonnen geven.
Galactophage, m. melk-eter, die
van melkspijzen leeft, m.
Galans, m. pl. T. vlaggen van
de jokke- en bezaansmasten, f. pl.

- Galbe, f. T. sierlijke ronding en
uitbreiding, f. (in de bouwkunst).
Galé, m. gagel, m. (struikgewas).
Galioniste, m. die handel drijft
door middel der galjoenen, m.
Gallique, a. acide-, galnoot-zuur, n.
Galonier, m. galon-maker; ga-
lonkooper, m.
Gamache, f. wollen slopkous, f.
Gamahé, gamaheu, steen, die ze-
kere gedaanten vertoont, m.
Gambes, f. pl. T. -de hunes,
kleine touwen aan de mars, n. pl.
Gamin, m. keukenjongen, leerjon-
gen, m.
Gangliforme, a. T. zenuwknopvor-
mig.
Gano! woord in het lombard-spel,
om te kennen te geven, dat men
eenen slag wenscht te houden.
Garantage, m. het verwen met mee-
krap.
Garant, m. T. looper, onderhou-
der, m.
Garanti, m. T. gewaarborgde, m.
Garburc, f. geregt uit kool, spek
en roggebrood, n.
Garde, f. -d'une épée, gevest, n.
Garde-champêtre, m. veldwach-
ter, m.
Garde-malade, m. et f. oppasser, of
oppaster van zieken.
Garde-marine, m. zee-kadet; jon-
geling van de admiraalswacht, m.
Garde-marteau, m. bediende van
het boschbestuur, die den merk-
hamer in bewaring heeft, m.
Garde-nationale, f. nationale gar-
de, gewapende burgerij, f.
Garde-national, m. nationale gar-
de, gewapend burger, m.
Garde-noble, f. regt van adellijke
weduwnaars tot vruchtgenot
van de goederen hunner onmon-
dige kinderen, n.
Garde-note, m. titel der notaris-
sen, m.
Garde-rôle, m. rollenbewaarder,
m. (zeker beampte).
Gargouillée, f. het uityallend wa-
[E 2] ter.

ter uit eene goot, of uit den bek van eene fontein, *n.*
 Garieur, *m.* T. borg, *m.*
 Garigue, *f.* heide, *f.*, woest land, *n.*; boom-paddestoel, *m.*
 Garites, *f.* pl. T. schamfeliöens, randen van de mars, *m.* pl.
 Garnisaire, *m.* n. c. man, die bij de achterstalligen in het betalen hunner belastingen wordt ingelegerd, *m.*
 Garnisonnaire, *m.* soldaat, die bij een schuldenaar ingelegerd wordt, *m.*
 Garon, *m.* voyez garou, altoosgroen, *n.*
 Gâte-bois, *m.* hout-bederver, slecht timmerman of schrijnwerker, *m.*
 Gâte-ménage, *m.* iemand, die de uitgave in een huishouden doet verminderen, *m.* en *f.*
 Gâte-pâte, *m.* slechte bakker, *m.*
 Gâteur, *m.* -de papier, papierbederver, pruischrijver, *m.*
 Gätine, *f.* woest land, onbebouwd land, *n.*
 Gatte, *f.* T. waterbak, pisbak, *m.*; zekere visch aan de zuidkust van Frankrijk, *m.*; een kinderspel, *n.*
 Gaulade, *f.* slag met eenen gaard, gaardslag, *m.*
 Gaviteau, *m.* T. boei, ankerboei, *f.* (naam daaryan in de middelandsche zee)
 Garaille, *f.* T. verhuring van vee, soort van veepacht, *f.*
 Gazéifiable, *a.* dat in kunstlucht veranderd worden, of kunstlucht voortbrengen kan.
 Gazouillis, *m.* pl. gekveel, getijp der vogels, *n.*
 Géhenne; *f.* hel, *f.*
 Gélatine, *f.* lil, *n.*, lillige stoffe, die een der bestanddeelen van het menschelijk ligchaam uitmaakt, *f.*
 Gemmatton, *f.* uitbotting, *f.*
 Généralisation, *f.* algemeen-making, uitbreiding, toe; asing, van een deel op het geheel, *f.*

Genêt, *m.* brem, *f.* (zeker gewas).
 Genète, *f.* soort van vlas, *n.*
 Genièvre, *m.* jenever, *m.* (zeker sterke drank)
 Genoux, à-, *ad.* fig. allernederigst.
 Genouillé, *ée*, *a.* T. geknoot, met knopen, knoesten of geleidingen voorzien.
 Gentilhommeau, *m.* edelmanmetje, *n.*, gering edelman, *m.*
 Gentilisme, *m.* heidendom, *n.*
 Génuflecteur, *m.* kniebuiger, knieler, *m.*
 Géocentrique, *a.* aardmiddelpuntig, dat hetzelfde middelpunt met de aarde heeft.
 Géologie, *f.* aardbeschrijving, *f.*
 Géologique, *a.* dat tot de aardbeschrijving behoort.
 Géranium, *m.* oijevaarsbek, *n.* geranium, *n.*
 Gerbière; *f.* graankar, *f.*
 Gerboise, *f.* springhaas, *m.*
 Gerlon ou gerlot, *m.* tobbe van ligt hout, *f.*
 Germure, *f.* kieming, *f.*
 Gerseau, *m.* strop, *m.*, touw dat om het kluijshout van een katrol geslagen is, *n.*
 Gerzeau, *m.* lifez, onkruid in het koren, *n.*
 Gindant of guindant, *m.* T. hoogte der vlag, in tegenoverstelling van de breedte, *f.*
 Gingeole, mieux gésole, *f.* plaats of de galeijen, waar het kompas staat, *f.*
 Gingeolier, *m.* borstbeziënboom, *m.*
 Ginglime ou ginglyme, *m.* T. beenderscharnier, *n.*, naauwe geleiding der beenderen, *f.*
 Ginguer, *v.* n. achteruitslaan, schoppen.
 Girelle, *f.* T. middelste van een pottebakkers wiel, *n.*
 Cissement, *m.* ligging, *f.* (inzonderheid van den grond).
 Glacant, *te*, *f.* bevriezend; verstyvend, eene ijskoude rilling verwekkend.

GLA

Glacéux, euse, a. *wolkig, onzuiver (van edelgesteenten).*
Glacier, limonadier, m. n. c. *die ververschingen verkoopt, m.*
Glandage, m. T. *regt om de varkens in boschen te laten weiden, n.*
Glisseur, m. *glijder, die glijdt, m.*
Glouton, m. *yeelyraat, m. (zeker dier).*
Glyptographie, f. *kennis der oude gegraveerde steenen, f.*
Gnomide, f. *vrouwelijke gnome, f. aardvrouwkje, n.*
Gnomonique, a. *het geen tot de kunst om zonnewijzers te vervaardigen behoort.*
Gnostique, m. *zeker ketter uit de eerste Christen eeuwen, m.*
Gnou, m. *gnu, gnoe, m. (zeker a'rikaansch hert).*
Goberge, f. *groote kabbeljaauw; onderlaag, f.; schrijnwerkers klembloom, m.*
Godaille, f. *fa. zuiperij, dronkenschap, f.*
Gode, f. *lizez, zeepapegaaï, m.*
Godin, m. *groot kalf, n.*
Goffe, a. *lomp, mismaakt.*
Goguelu, uę, a. *fa. die er wel in zit; die zich wat te goed doet.*
Gouenettes, f. *pl. kleinigheden, beuzelingen, dwaasheden, f. pl.*
Goliard, m. *gek, hansworst, ylegel, m.*
Gosse, m. T. *ring met touw bevoeld, m.; spongat, n.; kruidpijp in een' brander, f.*
Goton, m. T. *helmsok-ring, m.*
Goumènes, f. *pl. ankers, anker-touwen, n. pl. (eener galei).*
Gourde, f. *spaansche mat, f.*
Gourdinière, f. T. *touw van de fokkenmast eener galei, n.*
Gourer, v. a. *fa. beet hebben.*
Gourgane, f. *kleine veldboon, f.*
Gourmer, v. a. *met vuisten vechten.*
Gourmer, se-, v. r. *een trotsch voor-komen aannemen.*

Gousfes, f. *pl. takjes aan het kapiteel eener Ionische zuil, n. pl.*
Gouvernans, m. *pl. n. c. bestuurenden, bestuurders, m. pl.*
Gouvernés, m. *pl. n. c. bestuurden, onderhoorigen, m. pl.*
Gra, m. *krabbelplaats der hoenders, slaats waar de hoenders krabben, f.*
Grage, m. *maniok-rasp, f.; sleepzak tot de oestervangst, m.*
Grager, v. n. *zich van zulk een werktuig bedienen.*
Grague, f. *vischershark, f. of krabbelaar, m.*
Grainette, f. *bokdoornbes, f.*
Graisage, m. *smering, f., het smeren, n.*
Graisier, m. *die eenen kommenijswinkel heet, kramer, vette-wa-riër, m.*
Grandat, m. *waardigheid van een' spaanschen grande, f.*
Grand-chambre, m. *eerste kamer van een parlement, f.*
Grand-garde, f. *ruiterswacht voor eene legerplaats, f.*
Grand-maitre, m. *groot-meester, m.*
Grand-merci, ad. *ik bedank u.*
Grand-merci, m. *ik bedank u.*
Grand-oncle, m. *oud-oom, grootvaders- of grootmoeders-broeder, m.*
Grand-père, m. *grootvader, vaders- of moeders-vader, m.*
Grand-prévôt, m. *opper-prevoost, m.*
Grand-prieur, m. *groot-prioor, m.*
Grand' rue, f. *hoofdstraat, voor-naamste straat, f.*
Grands-jours, m. *pl. buitengewone regd'ag, m.*
Grand' tante, f. *oud-tante, grootvaders- of grootmoeders-zuster, f.*
Grangeage, m. *verpachting van de halve vruchten, f.*
Granger, m. *inzamelaar, m.*
Granuleux, a. *terres granuleuses, korrelachtige aarden.*
Grappeter, v. n. *de druiven nalezen,*

zen, nalezing houden na den wijnoogst.
 Gratte, m. krabber, m.
 Gratte-bosfe, f. draadschuijer, m.
 Gratte-bosfer, v. a. met eenen draadschuijer schuiferen.
 Gravas ou gravois, m. puin, n.
 Gravé, ée, a. van de kinderziekte gefchonden, pop. mottig.
 Gravelée, f. wijnmoer-asch, gebrande wijnmoer, f.
 chandelle-, ongelijke kaars, f.
 Grécifer, v. a. aan een woord eenen griekfchen uitgang geven. v. n. vele griekfche woorden gebruiken.
 Grefleur, m. enter, m.
 Grégal, grec, a. noordoosten.
 Grenadin, m. grenaatvogel, m.
 Grenailleur, m. builder, die het meel van de zemelen fcheidt, m.
 Grenafon, f. zaadvorming, zaadschieting, zaadwording, f.
 Grenelie, f. orde der grauen, f.
 Grenetis, randing der muntstukken, f., kleine korrelrand aan de muntstukken, m.
 Grenasse, f. T. kleine bui van regen of wind, f.
 Grenouillard, a. dat tot de kikvorfchen behoort.
 Gribouille, m. onrust, warkop, onvergenoegd mensch, m.
 Grife, m. opgedrukte naamteekening, f.; werktuig daartoe, n.
 Griffonnie, f. krabbelfchrijs, klein onleesbaar fchrift, n.
 Griffonnier, m. flecht fchrijver, krabbelaar, m.
 Grifone, f. krabbelaarfter, f.
 Grimacerie, f. het maken van wonderlijke gezigten, n., gezigtvertrekking, gezigtverdraaijing; huichelarij, f.
 Grimer, fe-, v. r. fchilferen, kruimelen.
 Gringottée, f. het of muzijk brengen.
 Gris, -de fer, ijzergraauw.
 petit-, foort van inkhorentje, n.
 Grifer, fe-, v. r. eenen roes drinken, zich dronken drinken.

Grognon, m. knortbot, grompot, m.
 Grommeleux, a. knorrig; knoesterig.
 Gros de Naples, m. grodenapel, n., zekere zijden ftoffe, f.
 Gros de Tours, m. grodetoe, almede zekere zijden ftoffe, f.
 Gros de cavalerie, m. bende ruitery, f.
 a. temps -d'évènemens, een tijdsgewricht dat van groote gebeurtenifen zwanger gaat, n.
 parler des grosfes dents, uit de hoogte, met bedreigingen fpreken.
 Grouillement, m. geruis als of zich iets beweegt, n.
 Grugerie, f. geknabbel, geknaauw, n.
 Guépard, m. tijgerwolf, m.
 Guerpie, f. T. cijnfbaar goed, n.
 Guerpil, v. n. T. een goed verlaten.
 Guerroyer, v. n. p. u. in gedurige kleine oorlogen gewikkeld zijn.
 Guétable, a. wachtplichtig, die wacht houden moet.
 Guéter, fe-, v. r. flopkoufen aantrekken
 Gueule-bée, f. wijdgeopende mond, m.
 Gueulette, f. opening van eenen oven, opening van den buil, f.
 Gueufillon, n. bedelmetsje, n.
 Guildive, f. foort van rum, f.
 Guillante, a. hière-, gistend of wakkend bier, n.
 Guillemette, f. gekkin, f., gansje, n.
 Guillemetter, v. a. met dubbeld komma's voorzien.
 Guillotinement, m. n. c. onthoo'ding door middel der guillotine, guillotinerij, f.
 Guimberge, f. T. fieraad aan den ftofsteen van een gothifch gewelf, n.
 Guinçoneau, m. T. windas, n.
 Guinderie, f. opgeblazenheid, valfche hoogdravendheid, f.
 Guinguet, a. naauw, eng.
 m. kamelot van Amiens, n.
 Guitarifer, v. n. op de guitar fpeker.

Guiterne, f. T. *steunfel tot het masten der schepen*, n.
Gurlet, m. T. *metfelaarshamer*, m.
Gustatif, ive, a. *proeyend, tot den smaak behoorend*.
Gustation, f. *proeying; de aandoening, welke het proeyen of den smaak verwekt*, f.
Gymnote, f. *surinaamsche aal, blootrug*, m.
Gypsé, ée, a. *overpleisterd, met gips of pleister overtogen*.

H.

***Hable**, m. *kleine haven*, f.
Haireux, euse, a. *huiverig, rillig*
Halinatron, m. *loozout dat zich aan de oude gewelven aanzet*, n.
Hamster, m. *hamster, veldrot*, f.
Hannicheur, bourrelier, m. *tuigmaker, zadelmaker*, m.
Hansard, m. *kleine zeisfen, kleine fikkel*, f.
Hantife, f. *gemeenzame omgang, m., gedurig gezelschap*, n.
Happée, f. *pop. arrest*, n.
Hardilliers, m. pl. *schaftschragen, f. pl. (bij het behangsel- en tapyft-weven)*.
Haringerie, f. *haringmarkt, haringpakkery*, f.
Harmoniquement, ad. *welluidend, volgens de regelen der welluidendheid*.
Harmoniste, m. *die in de regelen der welluidendheid ervaren is*, m.
Harnacheur, m. *zadelmaker, tui-genmaker*, m.
Harpail, m. *hoop, m., of kudde grof wild; vende bedelaars*, f.
Harpailler, v. r. fe-, *krakeelen, krieuwen, kibbelen*.
Harpégement, m. T. *snelle achter elkander volgende aanraking der snaren van een speeltuig*, f.
Hâtelet, m. *klein spit, speetje*, n.
Hâtelettes, f. pl. *aanspeetjes gebradene spijzen*, f. pl.

***Hâtereau**, m. *gebradene snede lever*, f.
Hâture, f. *foort van grendel*, m.
Haubergier, m. *bezitter van een panifer-leen*, m.
Haulée, f. T. *groot vischnet*, n.
Hausfoire, f. T. *valdeur van eenen watermolen*, f.
Haute-marée, f. *vloed, m., hoog water, wassend getij*, n.
Hautes-puissances, f. pl. *Hoogmogenden, m. pl. (een titel der staten-generaal)*.
Hauturière, f. *navigation-, vaard op de opene zee*, f.
Havet, m. *hagt*, m.
Hébergement, m. *huisvesting, f.; nachtverblijf*, n.
Hélicites, m. pl. *versteende schroefhorens*, m.
Héliocentrique, a. T. *zon-middelpuntig, uit de zon als middelpunt gezien of beschreven*.
Héliognostiques, m. pl. *zekere joodsche kettters, vereerers der zonne*, m. pl.
Helminthologie, f. T. *wormkunde; wormbeschrijving*, f.
Hémaphobe, m. f. *die voor bloed verschrikt, die op het gezigt van bloed in zwijm valt*, m.
Hématose, f. T. *de bloedwording, de verandering van het chyl in bloed*, f.
Hémoptique, a. T. *bloedspuwend, die bloed spuwt*.
Hémoptysie, f. T. *bloedspuwing, f. (wanneer zij namelijk uit de long voortkomt)*.
Hen, interj. *he! wat! (woordje; hetwelk gebruikt wordt, wanneer men een gezegde wil doen herhalen)*.
Heptacorde ou *eptachorde*, a. *voor een zevennarig speeltuig geschikt*.
Heptaméron, m. *werk van zeven dagen*, n.
Heptandrie, f. *plantengeslacht met zeven stui;meel-stijltjes*, n.

Heptarchie, f. zevenkoningdom,
 n., zevenregering, j., bestuur
 van Engeland onder de Angel-
 saksische vorsten, n.
 *Hérauderie, f. ambt der herau-
 ten, n.
 Herbeiller, v. n. weiden, grozen
 (van wild gesproken).
 Herbeline, f. T. klein mager
 schaaap, n.
 Herbivore, a. grasetend, kruid-
 etend, van kruiden levend.
 Herboriseur; m. kruidlezer, kruid-
 kenner, m.
 *Hérisée, m. stekelbuik, m. (visch).
 chenille hérisée, f. beerrups, f.
 *Herisson, lisez hérisson, egel, m.
 *Hérissonne, f. fig. knorrig, korzelig
 wijs, n.
 *Hérissonné, ée, a. stekelig, met
 stekels bezet.
 T. op zijn achterste zittende,
 neergehurkt.
 *Hérissonner, m. bol o' staan der vede-
 ren van eenen zieken vogel), n.
 Herméneutique, f. uitlegkunde, f.
 Hérimette, f. simmermans bijl, f.
 Héroïfier, v. a. onder het getal
 der helden plaatsen.
 *Herpailles, voyez harpail.
 *Herlement, m. het eggen, n.
 Hespéris, m. soort van muur-
 bloem, f.
 Heures, f. pl. getijboek, gebeden-
 boek, n.
 Hexaméron, m. zeyendaagsch werk,
 werk over de schepping, n.
 Hexandrie, f. T. : lantengeflacht met
 zes stuifmeelstijltjes, n.
 Hexastyle, a. T. zes-zuilig, hetwelk
 zes zuilen naast elkander heeft.
 m. gebouw met zes zuilen naast
 elkander, n.
 Hibride, hybride, a. van twee soorten
 afkomstig, uit twee soorten voort-
 geteeld.
 Hiérologie, f. verhandeling van
 heilige dingen; wijding, inze-
 gening, f.
 Hilarité, f. vrolijkheid, opge-
 ruimdheid, f.

Hiloires, f. p. T. hoo'den, luik-
 balken, m. pl.
 Hinguet, linguet, m. T. klemhout van
 het braads'pit, n.
 Hinfel! hijs op! hijs!
 Hippocampe, m. zeepaardje, n.
 Hippomanès, m. zeker vocht dat
 uit de merries komt; zeker vlies
 op den kop der yas geboren veu-
 lens, n. vergifboom, m.
 Histérgalie, f. T. weederwee, moe-
 derkwaal, f.
 Hivernache, m. wintervoeder, n.
 Hoguette, f. inloopen in de ha-
 ven, n.
 Hoirin, orin, m. T. breitonw, n.
 *Hollandifer, v. a. hollandsch-ma-
 ken, eene hollandsche gedaante
 geven.
 Hom! interj. hm! zoo!
 Homme, bon-, zwak, onbeduidend
 man, m.
 mon-, mijn man, de geen; dis
 mij tot iets geschikt voor-
 komt, m.
 -de loi, regtsgeleerde, m.
 il y a de l'-, er is iets men-
 schelijks in, het is niet ge-
 beel zuiver.
 vieil-, oude adam, m., aan-
 geboren geneigdheid, f.
 Hommeau, m. mannetje, ventje, n.
 Homocule, m. ventje, dwerg-
 je, n.
 Hon! interj. he! wat!
 Hongrelie, f. zeker ouderwetsch
 vrouwenkleed, n.
 *Honnisfement, m. schande, f.,
 hoon, m., bespotting, f.
 Horaire, a. lisez tot een uur be-
 hoorende.
 cercle-, uurkring, m.
 Horoscoper, v. n. het horoskoop
 trekken.
 Hortolage, lisez, moestuin, (plaats
 daar de broeibakken, enz., zijn), m.
 Hospice, m. gasthuis, godshuis, n.
 *Houillère, f. steenkolen-mijn,
 kolen-mijn, f.

- *Hourailler, v. n. met slechte honden jagen.
- *Houraillis, m. koppel slechte honden, n.
- *Houcaux, m. pl. soort van slopkousen of vischers laarzen, f. pl.
- *Housfeur, m. afstoffer, de geen die het stof van iets a'neemt, m.
- *Huerie, f. het bespotten, bechimmen, uitjouwen, n.
- Hydatide, f. T. waterblaas aan de oogleden of in de ingewanden, f. blaasworm, hersfenboom, m.
- Hydrargire, m. T. zekere naam van het kwikzilver, woordelijk waterzilver, vloeijend zilver, n.
- Hydrentérocele, f. T. darmbreuk waarbij water en ingewand in het scrotum valt, water-darmbreuk, f.
- Hydrophytocèle, hydropneumatocele, f. T. windwaterbreuk, f.
- Hydropiper, m. water-peper, f.
- Hydrotite, f. T. oorwaterzucht, f.
- Hymnographie, m. hymnen- of lofzangen-dichter, m.
- Hymnologie, f. het zingen der hymnen, n. derzelve uitlegging, f.
- Hyperdulie, f. vereering der H. Maagd, f.
- Hypnologie, f. T. slaappleere, f. beschrijving of verhandeling van den slaap, f.
- Hypocrâne, m. T. eene verzwering onder de harsenpan, f.
- Hypoglosie, f. T. hetgeen onder de tong ligt, n.; tongzenuw, f.
- Hypogloslide, f. T. gezwel onder de tong; geneesmiddel, hetwelk onder dezelve gehouden moet worden, n.
- Hypoglottite, hypoglottide, f. T. klier onder de tong; krans van tongenblad of alexandrische laurier, f.
- Hypophore, f. T. diep fistelgezwel, n.
- Hypophtalmie, f. T. ontsteking van het achterdeel des oogappels, f.

Hystérocele, f. T. moederbreuk, f.

I.

- Iatraleptique, f. T. geneeskunde door uiterlijke middelen, f.
- Iatrochimie, f. T. geneeskunde door voortbrengselen der scheikunst, f.
- Ibid, ibidem, adv. t'vr zelfder plaats.
- Ichtyologiste, m. vischbeschrijver, die over de geschiedenis der vischen handelt, m.
- Ichtyopètre, f. vischsteen, m.
- Ici-près, adv. hierbij, niet verre van hier.
- Iconologique, a. hetgeen tot de uitlegkunde der beelden behoort.
- Icosaèdre, m. T. ligchaam, dat twintig zijden heeft; ligchaam, het welk binnen twintig gelijkzijdige driehoeken besloten is, n.
- Ictère, m. T. geelzucht, f.
- Ictérique, a. T. geelzuchtig, die de geelzucht heeft.
- Ideologie, f. kunde der denkbeelden; verhandeling over de vorming der denkbeelden, f.
- Ideologue, m. die over de vorming der denkbeelden handelt, m.
- Idiocrase, f. T. eigene aard en kracht van eenig ding, f.
- Idiopathique, a. T. waarbij eenig deel alleen door zich zelf lijdt (van eene krankheid gesproken).
- Ieble, voyez hièble.
- Igname, m. broodvrucht, f.
- Ignorantin, ine, a. onwetend, onkundig.
- Ignorantissime, a. alleronkundigst.
- Iléum, lléon, m. T. kromdarm, m.
- Ilien, a. m. n. c. eilandsch, het geen tot een eiland behoort.
- Illatif, ive, a. waaruit afgeleid wordt.
- Illation, f. T. inbrenging; ter aarde bestelling; afleiding, gevolgtrekking, f.
- Illégalement, adv. onwettiglijk, wederregtelijk.
- Illibéral, ale, a. onedel, laag.

- Illumineur, m. verlichter, m.
 Illutation, f. bestrijking of zamenkleving met klei of slijk, f.
 Imbécillement, ad. onverstandig, lomp, dom, als een domoor.
 Imbrogllo, m. verwarring, f.
 Immangeable, a. oneetbaar, dat niet te eten is.
 Immatérialisme, m. geloof aan de onstoffelijkheid der ziel, enz., n.
 Immédiation, f. onmiddellbaarheid, f.
 Imminence, f. dringendheid, f.
 Immixtion, f. T. inmenging, f.
 Immobilément, adv. n. c. onbewegelijk, onwrikbaar, onverzettelijk, onwankelbaar.
 Immodération, f. onmatigheid, f.
 Immondicité, f. onzuiverheid, morsigheid, onreinheid, f.
 Inpalpabilité, f. onvoelbaarheid, ontastbaarheid, f., uiterste trap van fijnheid, m.
 Impanateur, m. T. die geloofst dat het brood des avondmaals het lichaam van Christus in zich bevat, maar niet daar in verandert, m.
 Impanation, f. T. het geloof, n. of de leere, omtrent het bovenstaande.
 Impané, a. m. T. in het brood des avondmaals bevat.
 Impartageable, a. onverdeelbaar.
 Impastation, f. T. metseldeeg, n., soort van met steentjes gemengde kalk, f.; het metselen daarmede; het daarmede gemaakte metselwerk, n.
 Impérit, m. onervarene, onwetende, m.
 Imperméabilité, f. ondoorgangbaarheid, ondoordringbaarheid, f.
 Imperméable, a. ondoordringbaar, ondoorgankelijk.
 Impermutable, a. onverwisselbaar.
 Impollu, ue, a. onbevlekt, onbesmet, vlekkeloos, onbezoedeld.
 Imposeur, m. die iets oplegt, oplegger, belaster, m.

- Impossiblement, ad. onmogelijk, op eene onmogelijke wijze.
 Impourvu, à l'-, ad. onverhoeds, onvoorziens.
 Imprégnable, a. doordringbaar, bezwangerbaar.
 Imprévoyance, f. onbedachtzaamheid, onvoorzigtigheid, onberadenheid, f.; gebrek aan vooruitzicht, n.
 Imprévoyant, te, a. onberaden, onvoorzigtig, onbedacht.
 Improbabilité, f. onwaarschijnlijkheid; onbewijsbaarheid, f.
 Impudeur, f. schaamteloosheid, onbeschaamdheid, f.
 Inaccordable, a. onverleenbaar, dat niet verleend, niet toegestaan, waarin niet bewilligd kan worden.
 Inactif, i e, a. werkeloos, onwerkzaam.
 Inamobilité, lisez, inamovibilité.
 Inamutable, a. onverlustigbaar, onvermaakbaar, die niet vermaakt kan worden.
 Inamufant, te, a. onvermakelijk, onverlustigend.
 Inapercevable, a. onbemerikbaar, onbespeurbaar, dat men niet gewaar kan worden.
 Inaperçu, ue, a. onbemerkt, onbespeurd, ongezien.
 Inasforti, i e, a. van geene voorzien voorzien; niet volgens voorzien gerangschikt.
 Inattente, f. verwachtingloosheid, f. staat van iemand, die zonder verwachting is, ook die iets niet verwacht, m.
 Inaugural, le, a. inwijdend, dat tot de inwijding behoort.
 Incagade, f. bravering, trotsering, f.
 Incalotable, a. onschokbaar, onschudbaar, dat niet geschokt of geschud kan worden.
 Incalculable, a. onberekenbaar.
 Incandescence, f. sterke gloeiing, f.; het gloeiend worden, n.
 Incandescent, te, a. gloeiend, wit van hitte, In-

Incarnation, f. T. *scheiding van het goud door bijvoeging van zilver*, f.
Incharitable, a. *onliefderijk, liefdeloos*.
Inchoatif, ive, a. *beginnend, beginmakend, openend*.
Incicatrifable, a. T. *dat geen likteeken worden kan; ongeneeslijk, onheelbaar*.
Incifoire, a. *snijdend, insnijdend*.
dent-, snijtand, m.
Incitement, m. *aanprikkeling, aansporing, aantokkeling, aanlokking*, f., *aanloksel*, n.
Inclusive, f. T. *aanneming of ontvangst in gesloten conclave*, f.
Incoercible, a. *onbeteugelbaar, onbedwingbaar*.
Incognito, m. l'. *het incognito, het onbekend zijn of blijven*, n.
Incommodant, te, a. *belemmerend, lastig*.
Incomparabilité, f. *onvergelijkbaarheid; onvergelijkelijkheid*, f.
Incompatiblement, ad. *onbestaanbaar*.
Incomplaisant, te, a. *ontoegeeflijk, oninschikkelijk, ondienstvaardig*.
Incompréhensiblement, ad. *onbegrijpelijk, op eene onbesejbare wijze*.
Inconscience, f. *onvastheid, f., gebrek aan vastheid*, n.
Inconstitutionnalité, f. *inconstitutionnalité, strijdigheid met de staatsinrigting*, f.
Incontestabilité, f. *onbetwistbaarheid, ontegenzeggelijkheid, onwederlegbaarheid, ontegensprekelijkheid*, f.
Incontinentment, ad. *onmatiglijk, zonder onthouding*.
Incontradiction, f. *ontegenspraak, f. het niet daar zijn van tegenspraak*, n.
Incoupable, a. *onschuldig, vrij van schuld, schuldloos*.

Inculpable, a. *onstraffelijk, wien niets te last gelegd kan worden; onbezwalkt*.
Inculture, f. *woestheid, f., onbebouwde staat*, m.
Indemne, a. *schadeloos*.
Indépendantisme, m. *stel sel, n. of leer, f., der independenten of onafhankelijken*.
Indicateur, m. *aanwijzer; voorste vinger der hand; reiswijzer*, m.
T. uitstreckende spier van den voorsten vinger, f.
Indire, ou droit d', m. T. *regt om in zekere vier gevallen den leenheers dubbeld te heffen*, n.
Indisputable, a. *onbetwistbaar, ontegenzeggelijk*.
Indisputablement, ad. *onbetwistbaar, op eene onbetwistbare wijze*.
Indistinction, f. *gebrek aan onderscheiding, n., verwarring, onduidelijkheid*, f.
Individualisation, f. *afzonderlijke beschouwing, afscheiding van de overige voorwerpen eener zelfde soort*, f.
Indolément, ad. *slaperig, traag, op eene trage wijze*.
Indolente, a. *tumeur-, onpijnlijk gezwel*, n.
Indoté, ée, a. *zonder huwelijks-goed, zonder bruidschat*.
Indou, m. *Hindou, Indiaan*, m.
Indulgemment, adv. *toegeeflijk, inschikkelijk*.
Industrial, a. *fruits industriels, T. door arbeid en nijverheid overgewonnene vruchten*, t. pl.
Industriel, le, a. *door nijverheid voortgebracht, voortbrengsel van vlijt*, n.
Intants, m. pl. *dienaars bij de groote misfen*, m. pl.
Inédit, te, a. *onuitgegeven, niet in het licht verschenen*.
Ineffectif, ive, a. *zonder uitwerking*.
Inélaggement, ad. *onsierlijk, zonder sierlijkheid*.

- Inélagance, f. onfierlijkheid, f., gebrek aan fierlijkheid, n.
- Inéligibilité, f. onverkiezbaarheid, f.
- Inénarrable, a. dat niet verhaald kan worden, onverhaalbaar; onbeschrijfelijk.
- Inérudit, te, a. ongeleerd, zonder geleerdheid.
- Inescation, f. het voorzien met eenig aas, n.
T. voorgewende kunst om te genezen, door bloed of eenige andere stoffe van eenen kranke aan een dier integeven, f.
- Inéxécutable, a. onuitsprekelijk, ondoenlijk.
- Inexpresible, a. onuitsprekelijk, onbeschrijfelijk.
- Inextirpable, a. onuitroeibaar, onverdelgelijk.
- Infaisable, a. ondoenlijk.
- Infatigabilité, f. onvermoeibaarheid, f.
- Infernale, a. pierre-, lapis infernalis, helsche steen, m.
- Infibulation, f. infibulatie, samenhechting of sluiting van zekere deelen door middel eens rings, f.
- Infibuler, v. a. op gezegde wijze samenhechten.
- Inflictif, ive, a. straffend; lijfstraffelijk.
- Infréquenté, ée, a. onbezocht, schaars bezocht, eenzaam.
- Infusoire, a. ver-, m. infuse-diertje, uiterst klein in stilstaand vocht geboren diertje, n.
- Ingénérable, a. hetgeen zijnen aard niet veranderen kan; hetgeen niet door teling voortgebracht kan worden.
- Ingouvernable, a. onbestuurbaar, onregeerbaar, dat niet te regeren is.
- Inguinal, le, a. dat tot de liezen behoort.
- Inhabileté, f. onbekwaamheid, f.
- Inhabitude, f. ongewoonte, ongewoonte, f.

- Iniquement, ad. onregtmatiglijk, onregtvaardiglijk, onbillijker wijze.
- Initiatif, a. m. die of dat de vrijheid van aanyang of van voorkeur laat.
- Injudicieux, se, a. onoordeelkundig, zonder oordeel.
- Inlisible, onleesbaar, hetgeen niet kan of niet mag gelezen worden.
- Innavigable, a. onbeyaarbaar, dat geene vaartuigen voeren kan of niet bevaren kan worden.
- Innombrablement, ad. ontelbaar, talloos, op eene ontelbare wijze.
- Innumérable, a. ontelbaar, niet af te tellen, dat voor geene telling vatbaar is.
- Inoccupé, ée, a. zonder bezigheid, ledig; onbezet, onbewoond.
- Inoculiste, m. anti-, die de inenting tegenstaat, tegenstrever der inenting, m.
- In-pace, m. eeuwige gevangenis der kloosterlingen, f.
- Inquiétant, te, a. ontrustend, vreeswekkend.
- Inquitération, T. stoornis of storing, die de verjaring af breekt, f.
- Infaisissable, a. dat niet gegrepen kan worden; waarop men geen geregelijk arrest kan leggen.
- Infalubre, a. ongezonder, nadeelig voor de gezondheid.
- Infalubrité, f. ongezonderheid, f., (eener plaats).
- Infaturable, a. T. onverzadigbaar, niet te verzadigen.
- Insience, f. onbewustheid, onwetendheid, f.
- Insulper, v. a. inhouden, inbijtelen.
- Infémination, f. T. infeminatie of inzaaijing der krankheden, sympathetische geneeswijze door het zaaijen van zeker zaad in aarde, gedrenkt met eenig lichaams vocht van den lijder, f.
- Inféparabilité, f. onafscheidbaarheid, onafscheidelijkheid, f.

Insinuatif, ive, a. T. ingang ver-
schaffend.
m. T. geschenk der geestelijken
van een kapittel aan den bis-
schop, bij deszelfs instelling, n.
Insipidement, ad. zouteloos, sma-
keloos, laf.
Insolubilité, f. onontbindbaarheid,
onverbreekbaarheid, onoplosbaar-
heid, f.
Insoumis, ise, a. ononderworpen,
onbedwongen, weerspannig, hard-
nekkig, weerbarstig.
Instable, a. onvast, wankelbaar,
waggelend, onbestendig.
Instinctif, ive, a. uit natuurdriest,
onwillekeurig.
Instinctivement, ad. uit of volgens
natuurdriest, onwillekeurig.
Institoire, a. T. action-, aktie te-
gen den principaal van eenen ma-
kelaar, of handelsbediende, uit
krachte van eenen met dezen aan-
geganen koop, f.
Instituant, m. T. erfsteller, m.
Institutif, ive, a. onderwijzend,
leerend, leerzaam.
Instructeur, m. onderwijzer, leer-
aar; exerceermeester, m.
Instructions, f. pl. voorschriften,
aan een' gezant of ambtenaar ge-
geven, m. pl.
Instrumentatif, ive, a. dat tot op-
making der akten dient.
Insurgible, a. onverzinkbaar,
dat niet te grond kan gaan, dat
altoos boven drijft.
Insuccesif, ive, a. ongelukkig, niet
slagend, eenen kwaden uitslag
hebbende.
Insulter, v. n. wredeijk bespotten.
Intellective, f. verstandelijke ver-
mogens, n. pl.
Intentionnelles, a. espèces-, f. pl. deel-
tjes, die volgens de meening der
ouden uit de lichamen uitgaan
en de zinnen aandoen, m. pl.
Interarticulaire, a. tusfschen-geledig,
dat tusfschen de geledingen is.
Interception, f. n. c. onderschep-
ping, f.
Intérêts, m. pl. interesfen, m. pl.
Intérimaire, a. het geen tot het in-
terim behoort.

Interligner, v. a. tusfschen de regels
fchrijven.
T. interlinien tusfschen de re-
gels plaatsen.
Interne, s', v. r. zich allernaauwt
vereenigen, één wezen uitmaken.
Internonce, m. internuntius, plaats-
vervanger van den nuntius, m.
Intervertissement, m. omkeering,
orde-verandering, f.
Intestable, a. onbekwaam tot het
afzagen van getuigenis.
Intrados, m. T. binnen-rondte van
eenen gewel boog, f.
Intraduisible, a. onvertaalbaar, dat
niet overtexetten is.
In trente-deux, ad. in twee-en-der-
trente, een boek waarvan de bla-
den aldus gevouwen zijn, n.
Intrigueur, m. een die door flink-
fche wegen zoekt zijn doel te
bereiken, m.
Intrinsèquement, ad. innerlijk, naar
het wezenlijke.
Invectif, ive, a. het geen waardoor
men iets ftepende houdt.
Invendable, a. onverkoopbaar, dat
niet te verkoopen is.
Invendu, ue, a. onverkocht.
Invincibilité, f. onverwinbaarheid, f.
In-vingt quatre, ad. in vigsimo-
quarto.
Invitateur, m. noodiger, uitnoodi-
ger, m.
Invocatoire, a. aanroepend, het geen
de aanroeping bevat.
Involvé, ée, a. ingewikkeld, ver-
ward.
Invraisemblablement, onwaarschij-
nelijker wijze.
Ionien, enne, a. dialecte-, Ionisch
dialect, n.
Ipso-facto, ad. door de daad zelve.
Irraifonnablement, ad. onredelijker
wijze; onverftandiglijk.
Irramenable, a. onherftelbaar, dat
niet weder terug te brengen is.
Irrecevable, a. onontvangbaar, dat
niet te ontvangen is, o' niet ont-
vangen behoest te worden.
Irrécusable, a. onverwerpelijk; on-
tegenzeggelijk.
Irréductibilité, f. T. onverklein-
baar.

baarheid, *f.* de toestand van het geen niet tot eenen eenvoudiger vorm te brengen is, *m.* onherfelbaarheid, *f.* de toestand van het geen tot zlinien vorigen vorm niet terug te brengen is, *m.*

Irréformabilité, *f.* T. onveranderlijkheid; onverbeterlijkheid, *f.*

Irrépréhensibilité, *f.* onberispelijkheid, *j.*

Ischion, *m.* T. heupbeen, heupblad, *n.*

Ifotément, *ad.* afzonderlijk, afgezonderd, eenzaam.

Isop, *i.* T. hijs op, *m.* (bevelwoord).

Israélite, *m.* fig. bon-, opregt, eerlijk man, door en door braafman, *m.*

Isfas, *m.* T. hijstouw, *n.*

Ita-est, T. *alzoos is het*, latijnsche uitdrukking, waarmede notariële akten bekrachtigd werden; de ambtenaar, die zulks deed, *m.*

Itaque, Itaque, T. kardeel, *n.* val, *f.* hijstouw van de raa, *n.*

Italianiser, *v.* a. veritaliaanschen, itallaansch maken, itallaansche zeden, woorden, uitgangen, aannemen.

Italianisme, *m.* italianismus, itallaansch taal-eigen, *n.*

Item, *m.* item, *n.* post van eene rekening, *m.*; het moeilijke eener zaak, *n.*

Itérato, jugement d', *m.* regtspraak, waarbij, na verloop van uitsfel, arrest wordt nangekandigd wegens niet betaalde geregtskosten, *f.*

Itinéraires, *m.* pl. reisgebeden, gebeden ten gebruike van reizende personen, *n.* pl.

J.

Jac, *m.* verbasterd engelsch woord, aanduidende de jak of boegspriets vlag, *f.*

Jacobite, *m.* zeker ketter, soort van Eutychiaan; voorstander van den engelschen koning Jacobus II en deszelfs nakomelingschap, *m.*

Jaguar, *m.* tiger-kat, *f.*

Jambière, *f.* ijzeren laars, *f.*; beenharnas, *n.*

Jansenisme, *m.* jansenismus, *n.* leere van Jansenius omtrent de genade, *f.*

Janseniste, *m.* jansenist, voorstander dier leere, *m.*

Jansenistique, *a.* jansenistisch.

Jaquemart, *a.* Jaquemart, *m.* klokhamer; wonderlijk togetakeld mensch, *m.*

Jargonneur, *m.* fa. kromspreker, luiskerwaal, *m.*

Jarrotier, *m.* T. kniebogtspier, *f.*

Jaseur, *m.* pest-vogel, *m.*

Jaspiner, *v.* a. babbelen, snateren.

Jayet, voyez Jais.

Je ne fais quoi, *m.* iets dat men niet beschrijven, niet regt uitdrukken kan.

Jésuite, *m.* jesuit, *m.*
poudre des-, *f.* kina, *f.*

Jésuitique, jesuitisch.

Jésuitisme, *m.* jesuitismus, *n.* leer, *f.*
-aard, *m.* gedrag, *n.* der jesuiten.

Jeux, *m.* pl. openbare spelen, *n.* pl.

Jeu-di-gras, witte donderdag, *m.*

Jobelin, *m.* fa. gek, uilskuiken, die alles voor lief neemt, *m.*

Jocko, *m.* ourang-outang, boschmensch, soort van grooten aap met lange armen, *m.*

Jombarbe, voyez Joubarbe.

Jonchère, *f.* riet-akker, *m.* rietbosch, rietveld, *n.*

Jongler, *v.* n. goochelen.

Jotereaux ou Joutereaux, *m.* pl. T. stutten van het galjoen, *m.* pl.

Jottes, *f.* pl. T. voorzijden van een schip, *f.* pl.

Jouereau, *m.* spelertje, *n.* slecht speler, speler om weinig geld, *m.*

Journalisme, *m.* stand, *m.* stelsel, *n.* invloed, *m.* der schrijvers van nieuwspapieren.

Jouxte, prép. T. nevens, belendende; volgens, overeenkomstig.

Jovial, *ale.* a. vrolijk, onbezorgd.

Jubilaire, *m.* geestelijke, of ook ambtenaar, die vijftig jaren zijne waardigheid bekleed heeft, *m.*

Jucher, *fe.* v. r. fig. fa. op eene hooge plaats, op eene bovenverdieping gaan wonen.

Juché, *a.* cheval-, paard, dat voor op den voet gaat, *n.*

Judicatum-solvi, *m.* borgtogt eens vreemdelings voor de egtskosten, *f.*

- Judiciaire, f. beoordeelingskracht, f.
 Jugeoline, f. sesam, n. oosterfche
 vijgeboom, m.
 Jugere, m. oude romeinsche ak-
 kermaat, f. jugerum, n.
 Juges, m. pl. boek der regteren of
 rigteren, zevende boek des ou-
 den verbonds, n.
 Jugeur, m. die zich tot regter over
 alles opwerpt, die over alles
 oordeel veit, m.
 Jugerie, f. rechtsgebied eens regters, n.
 Jugulaire, a. T. dat tot de keel, den
 gorgel of den strot behoort.
 Juiverie, f. fig. jodenhandel, m.
 Juliane, f. bloem van damast, m.
 nachtvlioler, f.
 Jurade, f. vergadering van zekere
 beambten, f.
 Jurat, m. magistraatspersoon in
 Guienne, schepen aldaar, m.
 Juré-crieur, m. gezworen uitroeper, m.
 Jurisdictionnel, le, a. dat tot het
 rechtsgebied behoort.
 Justant, v. Jusant.
 Juxta-position, f. aanzetting, f.
 groei door nevensplaatsing der
 deelen, m.

K.

- Koran, m. voyez Alcoran.
 Kraken, Kraxen, m. pl. kraken;
 uiterst groote visfchen of liever
 veelvoeten, van wier aanwezen
 echter nog geene zekere bewij-
 zen zijn, m. pl.
 Kyrié-éléison! Heere ontferm u on-
 zer! gedeelte der misse, n.
 Kystique, a. T. dat tot een zakgezwel
 behoort, dat het genezen kan.
 Kystéotomie, f. T. kiststotomie, in snij-
 ding in de blaas tot lozing van
 het pisvocht, f.

L.

- Labbe, Stercoraire, m. frontja-
 ger, m. (vogel).
 Laburne Aubours, m. gouden
 regen, m.
 Laceron, m. melkdistel, m. ha-
 vikskruid, m.
 Lacimée, a. T. feuille-, f. gestensd
 blad, n.
 Lacrymale, a. hetgeen tot de afschei-
 ding van het traanvocht behoort.
 glande-, f. traanklier, f.

- Lactaire, a. melk gevend; melk ber-
 yattend.
 Lactifère, a. melk aanvoerend;
 melk gevend.
 Lacunette, f. kleine gracht, (in
 den vestingbouw), f.
 Laçure, f. boordsel, n.
 Laidement, ad. leelijk, op eene
 leelijke wijze.
 Lainer, v. a. kaarden, door middel
 van kaarden eene stofwollig maken.
 Laisfer-courre, m. plaats, f. of tijd,
 m. waar, of wanneer de honden
 losgelaten worden.
 Laisies, f. pl. gronden, door de zee
 verlaten, of welke zij aange-
 spoeld heeft, m. pl.
 Lamé, a. T. met platen belegd.
 Lala, ad. lisez la la.
 Lamentations, f. pl. de klaagliet-
 deren van Jeremias, n. pl.
 Lamies, f. pl. bokstorretjes, n. pl.
 gewaande kwade geesten onder
 vrouwelijke gedaante, m. pl.
 Lamiers, m. pl. klingenmakers, klin-
 gensmeden, m. pl.; dorensetels, f. pl.
 Lamprillon, m. kiemworm, m. klei-
 ne zeeslang, f.
 Lampurge, Lampuge, f. gestreepte
 dorade, n.
 Lancl, n. T. steen van eene deur
 of vensterraam, m.
 Lançon, m. matig groote snoek, m.
 Landie, f. T. nims, gedeelte der
 schede, f.
 Landreux, euse, a. pop. gebrek-
 kelijk, ziekelijk.
 Langue, f. -de bouc, osfontong, f.
 -de chien, f. hondstong, f.
 -de serpent, f. addertong, f.
 speerkruid, n.
 Langueyage, m. sthuurwing der zwij-
 nen, f.
 Languissamment, ad. kwifnend, kwij-
 nender-wijze.
 Lanterneau, m. klein wegje, n. of
 kade, f. (in de zoutmakerijen.)
 Lanturlu, m. lanterlu (zeker kaart-
 spel) n.; antwoord, hetwelk eene
 weigering met verachting aan-
 duidt, n.
 Lapatum, m. Parelle, f. patien-
 tie-kruid, n.

Lapmude, f. *laplandsche mantel van rendier-vellen*, m.
 Lardage, m. *lardering*, f. *het larderen*, n.
 Largesse de loi, f. T. *beter gehalte der munt, dan de wet vereischt*, n.
 Larigot, ad. *overvloedig, met volle glazen*.
 Larmette, f. *traantje*, n.
 Laque, m. *lak, chineseesch vernis*, n.
 Latéré, légat à-, m. *tauselijk gezant*, m.
 Latier, m. T. *invorderaar van zekere boete*, late *geheeten*, m.
 Latineur, m. *geleerde gek, pedant*, m.
 Latinier, m. v. *taalkundige, tolk*, m.
 Latinisation, f. *latijnsch-making, f. het geyen van latijnschen vorm en uitgang aan woorden o' namen*.
 Latitudinaire, f. et a. *die ruimer denkt, die meer vrijheid laat in zaken van godsdienst, verdraagzaam*.
 Lavagne, f. *Lavagna-steen, Genueesche leisteen*, m.
 Lavandière, f. *hoche-queue*, m. *bergeronette*, f. *kwikstaart*, m. (*zeker vogeltje*).
 Lavège, Laverre, f. *potsteen, zeepsteen*, m.
 Le, art. , lisez le, la, les.
 L'ard, m. *populierboom, popel*, m.
 Lectrin, m. p. u. *lesfenaar*, m.
 Lectrois, m. *lees-zaal, lees-plaats in de kloosters*, f.
 Lédoire, f. *scheldwoord, n. scheldnaam*, m. *verwijt*, n.
 Légatoire, a. *hetgeen onder eenen legaat of gezant behoort*.
 Lemming, m. *Noorweegsche berggrot*, v.
 Lenticulé, a. *linzenvormig*.
 Léonins, a. vers-, *versus leonini, of leonijnsche verzen, latijnsche verzen, waarvan het midden en het einde rijmklanken heeft*; n. pl.
 Lépidium, m. *tuinkers*, f.
 Lépidoptères, f. pl. *viervleugelige insecten*, n. pl.
 Lépidosarcome, m. T. *schubbig vleeschgezwell*, n.
 Leucé, f. *witte vlak in het vel*, f. *soort van melantheid*, f.
 Levage, m. T. *zeker heerenregt*,

op goederen en personen, die van eenig grondgebied vervoerd worden, of hetzelfde verlaten, n.
 Leveur, m. *gaarder, ontranger der belastingen*, m.
 T. *werkman, die in de papierfabrieken de bladen opeen stapelt*, m.
 Léвите, f. *zeker vrouwenkleed*, n.
 Levretté, ée, a. *lang en smal als een windhond*.
 Lévreux, cuse, a. *dik gelipt, met negerlippen*.
 Lézardé, ée, a. T. *gescheurd, met spleten*.
 Lianes, f. pl. *klimmende planten in Amerika*, f. pl.
 Liage, m. *belasting op de wijnmoer*, f.
 Liant, m. *innemendheid, aanminnigheid*, f.
 Liarder, v. n. fa. *bij kleine sommen uitdeelen; karig betalen*.
 Liardeur, m. fa. *glerigaard, gortentelder*, m.
 Libéra, m. *gebed voor de dooden*, n.
 Libéalement, ad. *mildelijk; edel-denkend*.
 Libérer, se-, v. r. *zich bevrijden, zich ontdoen, zijne schulden betalen*.
 Libertés, f. pl. *vrijheden*, f. pl. *vrijdommen*, m. pl.
 Libouret, m. T. *soort van vischhengel*, m.
 Librairesse, f. fa. *boekverkoopster*, f.
 Liburne, f. *aloud vaartuig*, n.
 Lice, f. fig. *entrer en-, in het strijperk treden, deel nemen in een ges' hijl*.
 Licet, m. *verlof, n. verlofsbrief*, m.
 Liens, m. pl. fig. *banden*, m. pl.; *slavernij*, f.
 Lignifier, se-, v. r. *hout worden, in hout veranderen*.
 Lilith, m. *lilith, f. roofvogel der woestijnen, m. of volgens sommige bijgeloovige joden, zekere duivelin, vermeld door den profeet Jesaias*, f.
 Limitatif, ive, a. *beerkend, begrenzend, lepalend*.
 Limonière, f. *soort van rijtuig met twee*

twee boomen, onderfel met twee boomen, n.
 Limoussinerie, f. metselwerk van ruwe brokken steens en kalk of klei, n.
 Limure, f. vijling, afvijling, f.; vijfsel, n.
 Lin, m. gris de-, blaauwachtig grijs, n.
 Linaigrette, f. wolgras, n.
 Linceux, a. van vlas.
 Lincoir, m. T. stuk hout, herwelk de ribben van een dakvenster ondersteunt, n.
 Linger, m. linnenkooper, koopman in linnen, m.
 Linifce, m. vlasbearbeiding; lijnwaadmaking, f.
 Lipogrammatique, a. vers-, vers, waaruit eenige letters van het alfabet verbannen zijn, n.
 Lipome, m. T. vetzak, m. vetgezweel, n.
 Lipothymie, Lipopsychie, f. T. flauwte, bezwijming, plotselinge vermindering der levensbeweging, f.
 Lipyrie, f. T. heete kwaadaardige hoorts, f.
 Liquoriste, m. sterken drank-floker, brander, m.
 Lis, m. fleurs de-, f. wapen der vorige fransche koningen, n. sing. brandmerk met eene der leffen uit hetzelfde, n.
 Lisfeur, m. glanzor, gladmaker, m.
 Lobulaire, a. T. dat met kwabben of zakken voorzien is, dat dadrtoe behoort.
 Lobule, m. T. zakje, kwabbetje, n.
 Locande, a. chambre-, f. kamer te huur.
 Locar, a. froment-, m. spelt, f.
 Lochies, f. pl. T. kraamzuiveringen, f. pl.
 Locule, f. geldebeurs, geldkist, f.
 Lofet, v. a. T. looven.
 Logique, f. logica, redeneerkunst, f.
 Logiquement, ad. volgens de regelen der logica, volgens eene goede redeneerkunde; redeneerkundig.
 Logogryphe, m. snelschrijver, die zoo snel schrijft als men spreekt, m.

Logographie, f. snelle schrijfkunst, f.
 Logographique, f. hetgeen tot het snel schrijven behoort.
 Lombaie, a. T. hetgeen tot de kwabben behoort.
 Londrin, m. namaakfel van Londonsch laken, n.
 Longévité, f. langlevendheid, langdurigheid van leven, f. lang leven, n. hooga ondardom, m.
 Loquace, a. praatziek, praatzuchtig, babbelend.
 Loquèle, f. gepraat, gerammel, m.
 Loqueteux, euse, a. met lompen gekleed, daar de yellen bij hangen.
 Lormerie, f. slangenwerk, klein ijzerwerk, n.
 Lors, ad. p. u. alsdan, wanneer.
 Losse, Louste, f. spandijzer, bomijzer, n.
 Louchette, f. werktuig; togen het scheelzien, n.
 Lourdeur, f. zwaarte; plompheid, f.
 Louvat, m. jonge wolf, m.
 Louveur, m. werkmán, die gaten in de steenen maakt, om dezaken door middel eener ijzeren wigge, oprekijschan, m.
 Loxodromique, a. T. het geen behoort tot de schuinse wailing, dat is tot die, waarin men naar eene der onderverdeelingen van het kompas zeilt.
 Luccole, f. lichtende vlieg, f.
 Luni-solaire, cercle-, m. kring van zamengestelde zon- en maansbeweging, f. maan zonne-cirkel, m.
 Lupuline, f. zwarte klaver, f.
 Lucquoises, f. pl. zekete zijden stoffe uit Lucca, f.
 Luseau, m. begraafplaats; heilige kas, f.
 Lustratif, ive, a. zuiverend, glansgevend, polistend.
 Lustreux, euse, a. glanzig, schitterend.
 Lutant, a. n. met team of klei toegeslopt.
 Luttant, e, n. worstelend.
 Luxuriance, f. weledigheid, f. overvloed, m.

- Luxurieusement, ad. *weelderig; ontuchtig.*
 Luzin, m. *T. gevlochten touwwerk, n.*
 Lychnis, m. *vrouweroosje, n. koe-koeksbloem, m.*
 Lychnite, m. *wit wolkruid, n.*

M

- Macaronisme, m. *koddig gedicht, met mengeling van verschillende talen, n.*
 Macellerie, f. *oude benaming voor markt, f.*
 Macer, v. a. *het ligchaam vrijven.*
 Mâche, f. *pop. smullerij, overdaad in het eeten, f.; vetsalaad, veldsalaad, f.*
 Mâchedru, m. *pop. sterke eter, gulzigaard, m.*
 Mâche-laurier, m. *fa. laauwerknabbeelaar, (scheldnaam voor eenen dichter), m.*
 Machiavelisme, m. *machiavellismus, n. trouwlooze staatkunde, f.*
 Machiavélliste, m. *trouwloos staatkundige, m.*
 Machicoter, v. n. *zingen als een voorzanger.*
 Machineur, m. *bewerker; verzijner: smeder, m.*
 Maquette, f. *knods, f. knuppel, m.*
 Madone, f. *beeld, der H. maagden.*
 Madraque, f. *groot tonijnen-net, n.; vischerij daarmede, f.*
 Madré, a. *bois-, m. knoestig en bruingevlakt hout, n.*
 Madréporite, f. *versteende madrore, f.*
 Madrigalet, m. *klein madrigal, n.*
 Madrigalier, m. *madrigal-dichter, m.*
 Madrigalique, a. *hetgeen tot die soort van gedichten behoort.*
 Magdelonnettes, f. *pl. magdalenenonnen, zekere geestelijke dochters, f. pl.*
 Magnaniment, ad. *grootmoedelijk, met grootmoedigheid.*
 Magnettes, f. *pl. Hallendsch lijnwaat, n.*
 Magnolie, f. *magnolie, f.*
 Mahot, m. *mahot-boom, west-indische boom uit wiens bastvezelen men touwen draait, m.*

- Maigue, Mègue, m. *wei, hui, f.*
 Maigue, f. *boomgat, n.; zekere zeevisch, m.*
 Maillade, f. *Trémail, m. vlechtfel, van ijzerdraad of netwerk, m.*
 Mailleur, m. *nettreijer; draadvlechter, m.*
 Maillier, m. *maliënmaker, m.*
 Maillotin, m. *oud wapen tot doorborring der harnasfen, n.; olijfsper, f.*
 Main, f. *venijr de bonne-, van goeder hand komen, uit eene bron komen, waarop men vertrouwen kan.*
 tendre la-, fig. *de hand ophouden, bedlen.*
 donner la-, fig. *de hand reiken, helpen.*
 baisser les-, lisez: *baisser les mains.*
 mettre la-sur, *de hand aan iemand leggen; aangrijpen; vatten.*
 forcer la-, fig. *dwingen, noodzaken.*
 avoir les mains nettes, fig. *zuiver van iets zijn, er niet in gedeeld hebben.*
 tenir la- à qc., *de hand aan iets houden, voor iets zorg dragen.*
 être en-, *in staat zijn, zich in de gelegenheid bevinden.*
 fait à la-, *opzettelijk gedaan, met oogmerk aangelegd.*
 de longue-, *reeds sedert lang.*
 en un tourne-, *in een ommzien, in een oogenblik.*
 Main-mortable, a. *T. tot de doode hand behoorend; lijf-eigen.*
 Maires-fois, ad. *menigmaal, dikwijls, vaak.*
 Mais, m. *verhindering, f. beletsel, n., maar, n.*
 ad. p. w' en pouvoir-, *er niets aan kunnen doen.*
 Maison-commune, f. *stadhuis, huis der gemeente, n.*
 Maison-d'arrêt, f. *gevangenis, hechtenis, f.*
 Maison-d'éducation, f. *huis van opvoeding, n. kostschool, kweekschool, f.*
 Maison de ville, f. *stadhuis, raadshuis, n.*
 Maisons, petices- f. *pl. dolhuis, gekkenhuis, n.*
 Maisonnier, v. n. *huizen-touwen.*

Maitre des hautes-œuvres, m. *ſcherp-
regter*, m.

-des basses œuvres, m. *nachtwer-
ker*, *ruimer*, m.

-à danfer, m. T. *zeker werk-
tuig*, om hoogte te nemen, n.;
zekere kruispasfer, m.

Mattresse, f. *petite-*, *ſaletijuffer*, f.

Majuscule, m. *zeker kerkbeambte*,
*die min of meer met den voor-
zanger overeenkomt*, m.

Maki, m. *maki*, *zekere fraaije
aap*, m.

Mal-aventure, f. *ongeluk*, *ongeval*, n.

Mal-caduc, m. *vallende ziekte*, f.

Mal-bosse, f. *pestkool*, *pestbuil*, f.

Mal-bouche, f. *stinkende adem*, m.

Mal-mort, f. *ongelukkige dood*, m.

Malencontreusement, ad. *ongeluk-
tiglijk*.

Mal-rage, f. *woede*, f. *hevig ver-
langen*, n.

Males-semaines, f. pl. *de maand-
ſtonden*, m. pl.

Mal-faim, Male-faim, f. *geewwlon-
ger*, m.

Mal-famé, a. *slecht berucht*:

Malhabilement, ad. *onbeendiglijk*,
lomp.

Malignement, ad. *boosaardiglijk*,
kwaadaardiglijk.

Mallard, m. *kleine ſchaarſijpers
ſteen*, m.

Mal-peigné, m. *ſlordige knaob*, m.

Malthe, malta, f. *ſoort van joden-
lijm*, f.

Mamie, f. *liefsje*, *hartje*, n.

Mammaux, Mammifères, m. pl. *ſepel-
dragende of zogende dieren*, m. vl.

Mammiforme, a. *borstvormig*, *te-
pelyormig*.

Mamillaire, a. *tepelſwijze*.

Mammout, Mammoth, m. *mammout*,
*m zeer groot dier der vroegere
eeuwen*, welks beenderen nog ge-
vonden worden, n.

Mamour, f. fa. *ſchatje*, *hartje*, n.

Manche, f. avoir dans fa-, fa. *ter
zijner beſchikking hebben*.
autre paire de-s, fa. *iets anders*, a.
eene andere zaak.

Manche, m. jeter le- après la cognée,
fa. *eene zaak uit wanhoop laten
vuren*, iets geheel opgeven.

branler dans le-, *niet vast in
zijne ſchoenen ſtaan*, *weifelen*.

-de couteau, mesſcheede, f. *zeker-
re ſchuldpviſch*, m.

Mandarinat, m. *mandarijnſchap*, n.

waardigheid van mandarijn, f.

Mandat-d'amener, m. T. *geregtelijke
order om te doen verſchijnen*, f.

Mandat-d'arrêt, m. T. *order tot ge-
vangeneming*, f.

Mandat-territorial, m. T. *zeker ſtaats
papier*, n.

Mandrille, m. *mandril*, *grote bavi-
aan*, m.

Manducable, a. *kaauwbaar*, dat
*met de tanden vermalen kan
worden*; *esbaar*.

Mane d'eau, Manette, f. *liſchkod-
de*, f. *duivelskop*, m.

Manglier, m. *wilde runboom*, *wor-
telboom*, m.

Mangouste, m. *ichneumon*, *egypti-
ſche krokodillen-rot*, m.

Maniacal, a. *woedend*, *razend*.

Manioc, m. *manjoc-wortel*, m.

Mannette, f. *klein mandje*, *klein
korſje*, n.

Manoque, f. *rol tabak*, m.

Manteau, m. *handvatſel eener
riems*, n.

Manucorde, m. *paradijsvogel*, m.

Manucteur, m. *maatgeyer*, *maat-
houder*, bij kerkgezangen, m.

Manuelle, f. *roerpen*, f.

Manustupration, f. *zelsbeylekking*, f.

Mapper, v. a. *reinigen*, *boenen*.

Maraboutin, m. T. *groot zeil eener
galei*, n.

Maranée, f. T. *boets wagens ligt
overtredingen*, f.

Marander, v. n. *een achtermiddag-
maal houden*.

Marasquin, m. *marasquin*, n. *ze-
kere sterke drank*, m.

Maraudaille, f. fa. *bende ſtroopers*, f.

Maravédis, maravédis, *kleinste
ſpaanſche munt*, f.

Marbré, ée, a. *gemarmerd*.

Marbré, m. *gemarmerde hagedis*, f.

Marbrée, f. *zeker geregt uit yer-
ſcheidenerlei vlaesch*, n.

Marché, m. faire bon-de, *ligtelijk
[F 4]* bloot

- bloot stellen, niet achten, goed koop veil hebben.
 avoir bon- de, gemakkelijk te regt zetten, gemakkelijk zijn oogmerk bereiken, niet veel moeite hebben.
 mettre le- à la main, zich op het punt verklaren om den koop te breken.
- Marciage, m. T. zeker heerenregt op de aardvruchten, n.
 Marcionite, m. marcioniet, zeker ketter, m.
 Marester, v. a. T. den wijnstok voortplanten door stekken of afzetfels.
 Marganitique, Morganitique, a. marriage, union-, huwelijk met de linker hand, n.
 Marguilleraut, m. fa. kostertje, n.
 Mariaule, m. weinig geloofwaardige getuige, m.
 Marigot, m. moerasfige laagte in de West-Indiën, f.
 Maritorne, f. leelijk, knorrig wijf, n. xantippe, f.
 Marli, m. marli, grofgegomd gaas, n.
 Marlin, m. kloo bijt, f.
 Marmiteux, se, a. arm, armoedig.
 Marmitier, m. kok, kookjongen, m.
 Marmitonner, v. a. voor keukenklouwer spelen.
 Marmoteur, m. mormelaar, m.
 Marmotier, m. T. beeldjes-verzamelaar, schimpnaam van eenen verzamelaar van oudheden, n.
 Maronites, m. pl. maronieten, zeker voort van aziatische christenen, m. pl.
 Marquësec, m. net met kleine ma-
 lien, n.
 Marquisier, v. n. zich het voorko-
 men en den titel van marquis geven.
 Marromé, ée, a. met groote krullen gekapt.
 Merfiliane, f. groot venetiaansch transportschip, n.
 Marteleur, m. die den hamer doet gaan, m. (in den smidse).
 Matricles, f. pl. T. zowen tot het reyen der zeilen, n. pl.
 Martinelle, f. klein klokje, hetwelk de bombardiers op hunne wagens voerden, n.
 Martinet-pêcheur, m. ijsvogel, m.

- Martyrologiste, m. martelaars-be-
 schrijver, geschiedschrijver der
 martelaars, m.
 Masquer, v. n. gemaskerd gaan.
 se-, v. p. zich maskeren, zich
 vermommen.
 fig. zich vermommen, zijne wa-
 re gevoelens verbergen, ver-
 zen, huichelen.
 Maslane, f. T. scheidings-touw van
 den achtersteven eener galei, n.
 Mastapée, f. T. werktuig om de
 scheepstouwen in beweging te bren-
 gen, n.
 Maslivement, ad. hecht, vast.
 Masliveté, f. hechtheid, vastheid, f.
 Matassin, m. danser van zekeren ou-
 den kluchtigen dans, m.
 pl. die dans zelf, ook de dan-
 sers, n. pl.
 Matation, f. T. klein touwwerk, n.
 Mâtefeau, Mâtel, m. kleine mast,
 m. mastje, n.
 Matérialiser, v. a. stoffelijk maken,
 aan iets een ligchaam geven
 v. n. ligchamelijk worden; het
 selfs verdedigen, dat de ziel
 of ook dat alles stoffelijk is.
 Maternellement, ad. moederlijk, met
 moederlijke liefde en zorgvuldig-
 heid.
 Materniser, v. a. naar zijne moeder
 aarden.
 Mathématiquement, ad. wiskunstig-
 lijk, volgens de wiskunde.
 Mathurin, m. zekere monnik, be-
 hoorende tot eene orde, welke
 zat loskoopig der gevangenen in-
 gesfeld was, m.
 Matinalement, ad. vroeg, vroegtij-
 dig, in den vroegen morgenland.
 Matricide, m. moedermoorder, m.
 Matriculaire, m. ingeschreven, op
 de rol geschreven, m.
 Matrologue, m. register eener stad
 of corporatie, n.
 Maturinade, f. fa. buitensporigheid,
 dwaasheid, f.
 Matutineire, m. mettenboek, n.
 Mauorne, Mouborne, f. gemengd
 graan, n.
 Maugère, f. T. scheepsgoot van le-
 der of van geteerd doek, f.
 Méan,

Méan, m. T. vijfde verlaatbak, in de zoutmakerijen, m.
 Mécanicité, f. werktuigelijkheid, f.
 Méchoacan, m. T. mechoacan-wortel, witte rhabarber, m.
 Mécomètre, m. T. lengte-meter, m. werktuig om de lengte te meten, n.
 Mécredi, Mercredi, m. woensdag, m.
 Mécroire, v. a. geloof weigeren; verdacht houden.
 Médailleur, m. graveerder der stemfels van gedenkpenningen, m.
 Médiaire, a. T. in het midden staand, middenst.
 Médiététe, f. T. middelbaarheid, f.
 Médimne, f. grieksche maat voor drooge waren, f.
 Médium, m. voorslag van vergelijk, n.; middenterm, m.; drangreden, f; zeker kinderspel, n.
 Médonner, v. a. vergeven, verkeerd geven in het kaartspel.
 Mégalographie, f. afschildering van groote onderwerpen, f.
 Mégamètre, m. T. werktuig om den afstand der hemelligchamen te meten en de lengte op zee te bepalen, n.
 Mégère, f. Megera, eene der furiëntig. boosaardig wijs, n.
 Mégir, v. n. zeemleer bereiden.
 Mélécérís, m. T. gezwel vol van een geel vocht, n.
 Mélie, f. zeker zeildoek, n.
 Méliène, f. zekere aluinaarde, in gebruik bij de schilders, en voormaals in de geneeskunde, f.
 Mélioration, f. T. verbetering, f. (meestal in den regtsgaleerden zin).
 Mélire, f. kruisbloem met melissenblad, m.
 Meller, m. Mellète, f. kleine grijze vlg. uit het zuiden met rood vleesch, f.
 Mellier, m. derde maag van het rundvee, f. (aldus door de slagters genoemd).
 Melocration, f. honigmaking, honigbereiding, f.
 Melonnier, m. meloenen-verkooper, m.
 Melte, f. T. uitgestrektheid van het gezag eens regters, ook wel eens deurwaarders, f.
 Mémoialiste, m. gedenkboeken-schrijver, m.

Menaceur, m. bedreigert, die bedriegingen doet, m.
 Ménadure, f. T. oud regtswoord, het welk zoo veel als dagvaarding beteekent, f.
 Menant, te, a. geleidend, voerend.
 Méniles, f. pl. T. papiermakers werktuig, handyatsel om de papierlagen opteligen, n.
 Ménole, f. frootplank uit een boterkaarn, f.; klein vischje, n.
 Ménologue, m. T. verhandeling over de maandfondsen, f.
 Menstrual, le, a. hetgeen tot de maandfondsen behoort.
 Menstrueux, euse, a. dat overvloed van scheidvocht heeft.
 Mentonnet, m. knopje, haakje, n.
 Mentonnier, a. m. hetgeen tot de kin behoort.
 Menu, m. hot klein, n.; klein vleesch tot ragouts, n.; keukenceel van een maal, f.; onnoodige lankwyligheden in een proces, pl.
 Menuaille, f. fa. al wat klein is, n. eene verzameling van kleine dingen, f.
 Menuise, f. kleine jagt-hagel, f. mosfchen sto; dun brandhout, m.
 Menuiser, v. n. schrijven werken, kastenmaken.
 Menuité, f. kleinte, fijnheid, geringheid, f.
 Méon, m. beerwortel, m. varkensvenkel, f.
 Méphytis, m. kwaadaardige uitwaseming, f. schadelijke damp, m.
 Méphytiser, v. a. met schadelijke dampen besmetten.
 Méprisablement, ad. verachtelijk, op eene verachtelijke wijze.
 Mérande, f. achtermiddagmaal, n.
 Mercadent, m. fa gering handelaar-tje, n. verloopen koopman, m.
 Mercantillement, ad. naar koopmans wijs, volgens de gebruiken van den handel.
 Mercelot, m. fa. kramertje, winkelietje, n.
 Merci, m. dankzegging, f. dank, m. grand-, fa. ik bedank u.
 être à la-, ter genade staan.
 Merdaille, f. fa. hoop kleine lastige kinders, m.

Mère, f. bolle, *schoonmoeder*, f.
 grand'-, *grootmoeder*, f.
 T. matrice, *baarmoeder*, f.
 Mère, a. *moeder*.
 Mérimos, m. *merino*, m. *schaap*
van spaansch ras, n.
 Mérocèle, f. T. *dijf-breuk*, f.
 Merrain, m. *timmerhout*, *gezaagd*
hout, *duigenhout*, *paneelhout*,
 n.; *hoornen van een hert*, m. pl.
 Mes, pron. pl. *mijne*.
 Mesdames, f. pl. *mevrouwen*, f. pl.
 Mésfire-jean, m. *zekere peer*, f.
 Mestre, arbre de-, m. T. *grootte mast*
op de levantijsche schepen, m.
 Maître-école, m. *oude titel van zek-*
ker kerkelijk beambte, m.
 Méfuge, m. T. *woonhuis*, *bewoon-*
baar huis, n. *huizing*, f.
 Méfus, Méfusage, m. *misbruik*,
lecht gebruik, n.
 Mesvente, f. *lechte verkoop*, *ver-*
koop onder de waarde, m.
 Métabole, f. *verzameling van ver-*
scheidene zoo goed als gelijk be-
tekenende woorden, f.
 Métacarpies, a. *muscle-*, m. T. *hand-*
spier, f.
 Métachronisme, m. *verwifeling in*
de tijdorde, f.
 Métalent, m. *gebrek aan bekwaam-*
heid, n.
 Métalléité, f. *volkomen metaal-*
staat, m.
 Métapède, m. T. *middengedeelte van*
den voet, n.
 Métémore, f. T. *zonseffening*, f.
 Météroscope, f. T. *werktuig tot het*
gadeslaan der hemelsche ligcha-
men; werktuig tot het doen van
weerkundige waarnemingen, n.
 Méthodisme, m. *leer der methodis-*
ten, f.
 Méthodiste, m. *methodist*, m.
 Méticute, f. *kleine vrees*, *be-*
schroomdheid, f.
 Métif, ive, a. *basterd*, *van ge-*
mengd ras.
 Métivage, m. T. *belasting op het*
koren, f.
 Métive, f. *oogst*, m. *maaijing*, f.
 Métivier, m. *maaijer*, m.

Métope, f. T. *afstandtuschen de ho-*
raden eener dorische zuil, m.
 Métrenchyte, f. T. *moederspuit*, f.
 Métrique, f. *kennis der voetmaat*
in muzijk en dichtkunst, f.
 Métromane, m. *die de woede heeft*
om verzen te maken, m.
 Meulard, m. *grootte molensteen*, m.
 Meularde, f. *middelmatige molen-*
steen, m.
 Meuleau, m. *kleine molensteen*, m.
 Meulier, m. *molensteenmaker*, *molen-*
steenhouwer, m.
 Mex, m. T. *goed van lijfeigenen*, n.
 Mézance, Meige, f. T. *kamer van den*
opziener der galeiroelers, f.
 Mézeline, f. *stoffe uit wol en zijde*, f.
 Mezzabout, m. T. *stormzeil eener*
galei, n.
 Mezzanin, m. T. *derde mast eener*
galei, m.
 Mezzo-terme, m. *middel van ver-*
gelijk, n.
 Miaulant, te, a. *maauwend*.
 Miaulée, f. *gekruid brood in*
wijn, of *ander vocht*, n.
 Mica, m. *mica*, f. *kakengoud*, n.
 Mi-carème, m. *half vasten*, f.
 Micarelle, f. *spel met de vingers*, n.
 Mice, f. T. *regt van helst*, n.
 Michaut, m. fa. *slaperigheid*, f.
 Miché, m. fa. *gek*, m. *wilskwiken*, n.
 à Mi-corps, m. *midden om het lijf*,
tot aan het midden.
 à Mi-côte, ad. *halfwege de hoogte*.
 Microscopique, *microscopisch*, *ui-*
terst klein, voor het bloote oog
 onzichtbaar.
 Miége, f. T. *regt van hel't*, n.
 Miélat, Miellée, Miellure, f. *konig-*
achtiguitvloesfel der bladeren, n.
 Miens, m. pl. *les-*, de *mijnen*.
 Mièvrerie, f. *guitenstukje*, a. *bal-*
dadigheid, f.
 Mi-glaive, m. *soort van helle-*
baard, f.
 Mignot, m. *bedriven kindje* n.
 à Mi-jambe, ad. *half beens*, ter
 halver wege het been.
 Mijoter, v a. fa. *even doen o; ko-*
ken, *doen pruttelen*.
 Mil, a. *duizend* (in de jaartel-
 ling).

Mifanèfe, f. goudspinners arbeid met twee draden zijde, m.
 Milica, m. milica, zekere gierst, f.
 Millénaires, m. pl. aanhangers van het stelsel, dat de aarde, na het laatste oordeel, duizend jaren lang een paradijs zou zijn, m. pl.
 Millepède, m. duizend-poot, m.
 Millépores, m. pores, voortbrengsel der veelvoeten, n.
 Milleret, m. verfierfel van den zoom der vrouwen kleederen, n.; zekere portugeefche munt, f.
 Millerine, f. gierst-akker, m. gierstland, n.
 Mille-foudier, m. fa. duizend-fluiververteerder, m. (volkswoord voor een' rijk man.)
 Milli, m. duizendst deel, n.
 Milliade, f. kring van duizend jaren, m.
 Millods, m. pl. heeren-regt wegens overgang van eigendom buiten verkoop, n.
 Mimographie, a. die gebaarden of kluchten beschrijft of spelt.
 Mimule, f. potfer, m. (plant).
 Minérai, m. erts, metaalaarde, f.
 Minéralifateur, m. stoffe, die eene anderz tot metaal maakt, f.
 Minéraliste, m. delfstoffkundige, verzamelaar van delfstoffen, m.
 Minéralogique a. dat tot de delfstoffkunde behoort.
 Minéralogue, m. die in de delfstoffkunde cryaren is.
 Minerie, -de fel, f. zoutmijn, f.
 Minerval, m. schoolgeld; collegie-geld, n.
 Miner, m. fa. kat, poes, f.
 Miniatureur, m. schilder in miniature, m.
 Mingle, m. mengel, n.
 Minicule, f. uiterst klein gedeelte, n.
 Mion, Mioche, m. fa. knaapje, m. beuling, f.
 Miraculé, ée, a. op wien een wonderwerk heeft plaats gehad.
 Mirement, m. dampheffing, zekere gezigtsbegoocheling, j.
 Mirilicoton, m. zekere przik, f.
 Mrififlore, m. fig. faletjonkertje, n.

Mirliton, m. fa. kinderspeelgoed, n.
 Miron, m. zeker roefchip, n.
 Miscibilité, f. vermengbaarheid, f.
 Misogame, m. huwelijks-hater, huwelijks-vijand, m.
 Misologue, m. vijand van de kunst-ordening, m.
 Misomesfe, m. vijand van de mis, protestant, m.
 Mixture, f. T. mengfel, n.
 Mitigatif, ive, a. verzachtend.
 Mitis, m. fa. groote kat, f. kater, m.
 Miton-mitaine, onguent-, m. fa. geneesmiddel, dat niets helpt, dat goed noch kwaad doet, n.
 Mitonnerie, f. zachte koking, weeking, f.
 Mive, f. dikke stroop, van vlier, kweeen, enz. f.
 Mixtiligne, a. T. dat kromme en rechte lijnen tot eindpalen heet.
 Mobilifation, f. meubilering, f. het voorzien met huisraad, n.
 Mobilier, v. a. meubileren, met huisraad voorzien.
 Mocade, f. mocade, zekere stoffe uit wol op gare, en bewerkt als fluweel, f.
 Modaliste, m. voorfander der modes, m.
 Modalité, f. wijze van zijn, van eenig wezen, f.
 Modes, f. pl. modes, f. pl. toofels naar den heerscheden smaak, n. pl.
 Modernes, m. pl. de hedendaagsche of latere menschen, schrijvers, kunstenaars, m. pl.
 Modiste, m. et f. modenmaker, m. modenmaakster, f.
 Moëlleusement, ad. zachtelijk, vleitend, streelend.
 Moïnaille, f. fa. monniktuig, monnikgespuis, n.
 Moindre, a. le-, het minste.
 Moïndres, m. pl. de minderbroederen, m. pl. de vier mindere klooster-orden, f. pl.
 Moïneton, m. fa. monnikje, n.
 Moïnette, f. fa. nonnetje, n.
 Moïfer, v. a. met klampen of karbeelen voorzien.
 Môleue, f. volkruid, n.
 Molinisme, m. molinismus, n. leer van Molina over de genade, f.

- Moliniste, m. *molinist*, *aanhanger van Molina*, m.
 Molinosisme, m. *molinosismus*, m. *leer van Molinas*, f.
 Molybdate, a. sel-, *molybdeenzuur-zout*, n.
 Molybdique, a. *molybdeenzuur*.
 Mollusques, m. pl. *wormdieren, weekdieren*, n. pl.
 Monacaille, f. fa. *kloostergespuis*, n.
 Monadelphie, f. T. *zestiende soort der plantgewassen*, f.
 Monandrie, f. T. *eerste soort van plantgewassen, met een meelstoffijltje*, f.
 Mondicité, f. *zuiverheid*, f.
 Mondique, m. *soort van koperkies*, f.
 Mondrain, m. T. *zandbergje*, n.
 Monétage, m. T. *derde deel der winst in het munt slaan*, n.
 Monétifer, v. a. *tot munt maken, de waarde van klinkende munt geven*.
 Monnéage, m. *munting*, f. *het munten*, n.
 Monnoierie, f. *plaats in de munt, waar het geld geslagen wordt*, f.
 Monnoyage, m. *munting*, f. *het munt slaan*, n.
 Monnoyer, v. a. *munten, munt slaan*.
 Monnoyère, f. *penningkruid*, n.
 a. *poisson*-, *soort van visch zonder vinnen*, m.
 Monnoyeur, m. *munter*, die *munt slaat*, m.
 faux-, *valsche munter, die valsche munt slaat of de goede vervalscht*, m.
 Monochrome, a. *eenkleurig*.
 Monocle, a. *met een oog voorzien; slechts een glas hebbende*.
 Monoculaire, a. *eenooig*.
 Monoculiste, m. *een-oog*, m.
 Mongecie, f. T. *een-entwintigste klasse der plantgewassen*, f.
 Monogrammatique, a. *eenletterig; dat tot de naamteekening behoort*.
 Monogynie, f. T. *eerste orde van de dertiende klasse der plantgewassen*, f.
 Monomètre, a. *dat slechts eene voetmaat heeft*.
 Monopoler, v. n. *opkooper*.
 Monoptère, m. T. *zuilen-tempel*, m.
 Monorime, m. *eenrijmig gedicht*, n.

- Monosyllabique, a. *eenlettergrepig*.
 Monotriglyphe, m. T. *ruimte van een triglyph tuschen twee zuilen*, f.
 Monotype, a. n. c. *met één beeld, met één uitdrukfel*.
 Montagnette, f. *bergje*, n.
 Mont-joie, m. *bergje tot krijgs- of wegteeken dienende*, n.; *grafstede*, f.; *krijgskreet der oude franschen*, f.; *hun wapenkoning*, m.; *zekere ridderorde*, f.
 Montrée, f. T. *aantooning, plaatselijke aanwijzing*, f.
 Moquette, f. *soort van slecht trijp*, f.; *bepotting*, f.; *lokvogel*, m.
 Moraines, f. pl. T. *aarswormen*, m. pl.
 Morbidesse, f. *zachtheid van het vleesch*, f.
 Morbleu! interj. *voor den weergal*
 Mordailleur, Mordiller, v. a. *knabbelen, ligtelijk bijten*.
 Mordienne, à la grosse-, ad. *fa rond uit, zonder veel omwegen; rondborstig*.
 Morène, f. *vorfschenbeet*, f.
 Morgueux, se, a. *trotsch, minachtend*.
 Morosité, f. *knorrigheid, grommigheid*, f.
 Morie, m. *zee-koe*, f.
 pl. T. *buiten-rei van straatsteenen*, f.
 Mortalet, m. T. *kruid kist*, f.
 Mortifications, f. pl. *kastijdingen des vleesches*, f. pl.
 Motive, a. *cause*-, *werkende oorzaak*, f.
 Moucharder, v. n. *voor bespieder dienen*.
 Moucheux, m. *kaar'snuiters*, m. pl. (in *schouwburgen*, enz.)
 Mouchon, m. *snuitfel; afgebrand eind der lont*, n.
 Mouée, f. T. *mengsel van het bloed van een gevangen dier met brood of andere spijs, voor de jagthonden*, n.
 Mouet, m. T. *zekere maat in de zoutmakerijen*, f.
 Moutétique, a. *dat enen kwaden gevaarlijken damp uitgeeft*.
 Moutette, Mofette, f. *nadeelige stikdamp*

damp uit mijnen en onderaardsche holen, m.
 Mouffète, f. *stinkdier, n.*
 Moufflon, m. *wild schaap, n.; deszelfs vacht, f.*
 Mouillade, f. T. *het bevochtigen van de tabak met zilt water.*
 Mouillée, f. *zekere hooveelheid van iets, dat vochtig gemaakt wordt, van rottende lappen in een' papiermolen enz., f.*
 Mouillet, m. T. *werktuig tot het inzetten der spaken van een rad, n.*
 Moulard, m. *slipfel, sliep, n.*
 Moulerie, f. *werkplaats, waar iets in vormen gegoten wordt, f.*
 Moulière, plaats *daar men mofelen vangt; ader in eenen molensteen, f.*
 Mouliné, a. bois, m. *wormstekigh hout, n.*
 Mourre, f. *italiaansch spel met het uitwerpen der vingers, n.*
 Mousfoir, m. T. *hetgeen doet schuimen, schuimstok, papiermakers stamp, m.*
 Moutonnage, f. *het belasting op de schapen, f.*
 Muffe, m. *de lion, leeuwenebek, m. -de veau ou Muffier, leeuwenebek, m.*
 Muleter lisez Muliter.
 Mulièbre, a. T. *van de vrouw, vrouwelijk.*
 Multiforme, a. *veelvormig, dat vele gedaanten aanneemt.*
 Multirème, m. *vaartsuig met vele reijen riemen, n.*
 Murage, m. *belasting tot onderhoud der muren, f.*
 Mutriacite, f. T. *steen-zout, n. zoutsteen, m.*
 Mufardie, f. *fa kleinigheid, beuzeling, f.*
 Muscade, f. *rofe-, muskaatroos, f.*
 Musclé, e, a. *gefpierd.*
 Muser, v. n. *fa zich met beuzelingen ophouden, keutelen.*
 Musico, m. *fa speelhuis, n.*
 Musurgie, f. T. *verhandeling over welluidendheid en wanklank, f.*
 Mutiler, se-, v. r. *zich verminken.*
 Myctérisme, m. *aanhoudende en scherpe bespottung, f.*
 Myrthe, m. *lisez Myrte.*
 Myrtiforme, a. *mirtenvormig, van gedaante als mirtelbladen.*

Mystagogie, f. *witlegging der verborgenheden bij de inwijding, f.*
 Mystérieusement, ad. *heimelijk, in het geheim; geheimzinnig.*
 Mystiquement, ad. *met verborgenheden, volgens den verborgen zin.*
 Mystiquerie, f. *leer vol verborgenheden, f.*

N.

Nacré, ée, a. *met perlemoer belegd, of hetzelfde nabootsend.*
 Naifage, m. T. *rotsom in eenig water vlas te doen rotten, n.*
 Nancèle, f. T. *versierfel uit de bouwkunde, n.*
 Nanquincette, f. *zekere ligte katoenen stoffe, f.*
 Nantaise, f. *zekere lange kap, f.*
 Napel, m. *monnikskap, f.*
 Naquet, m. *knecht uit eene kaatsbaan; arme gebrekkijgende knecht, m.*
 Naquette, f. *kleine koopvrouw in gemaakt linnengoed, f.*
 Narcotisme, m. T. *slaperigheid, verdooving, f.*
 Nasalement, ad. *door den neus, met een door den neus voortgebragt geluid.*
 Nasillardise, f. *uitspraak door den neus, f.*
 Nasonner, v. n. *door den neus en tevens hakkend spreken.*
 Nationaliser, se-, v. r. n. c. *van dezelfde natie worden, derzelyer zeden en gebruiken aannemen.*
 Naturel, m. *inboorling, m.*
 ., le, a. *ingeboren, dat tot den inboorling behoort.*
 Naturalibus, in-, ad. *naakt, moeder-naakt.*
 Nécanies, ou Nécanées, f. pl. *blaasw en wit gestreept lijwaat, n.*
 Nécrographie, f. *beschrijving der doode lichamen, f.*
 Nef, f. p. u. *schip, vaartsuig, n.*
 Négateurs, m. pl. *afzweerders, afvalligen, m. pl.*
 Négociantisme, m. n. c. *handel-geest, m. geest, m. gedrag, n. stelsel, n. der kooplieden.*
 Négritte, f. *jeuge negerin, f.*

Nérophage, m. *nezereter*.
fig. *ouderdrucker der negers*,
voorstander van den slavenhand-
del, m.

Nérophile, m. *negeryriend*, *voor-*
stander der negers, *vijand van*
den slavenhandel, m.

Néographie, f. *nieuwe schrijfwijze*
der woorden, *nieuwe spelling*, f.

Neptuniens, Neprunise, m. pl. *na-*
tuurkundigen, *die de vorming*
van den aardbol grootendeels aan
het water toeschrijven, m. pl.

Néréide, f. *zeker schelpdier*, n.

Nervoir, m. T. *boekbinders werktuig*
om de ribben van den hand te
maken, m.

Nescio-vos, m. *ik ken u niet*, *uitdrak-*
king van weigering, f.

Nestor, m. fig. *de oudste*, *wijste en*
ervarendste, m.

Neutriter, v. a. *een werkwoord on-*
zijdig maken.

Nez-coupé, m. *wilde pistache*, *wil-*
de pimpernaet, f.

Nicotiane, f. *nicotiana*, *tabak*, m.

Nielle, Nigelle, f. *jufferijs in 't*
groen, n.

Niole, f. *sa. schop*, *slag*, *opkop-*
per, m.

Nobilissimat, m. *hoogste waardig-*
heid na die der Czars, f.

Nobilité, f. *adel*, m. *adelijkheid*, f.

Noble, n. *parties nobles*, f. pl. *ade-*
le deelen, *levens deelen*, n. pl.

Nocier, m. *die hij de bruiloften*,
bij de huwelijksfeesten voorzit,
m.

Noctambulisme, m. *slaapwandelaar-*
schap, v. *ziekte van den slaap-*
wandelaar, f.

Nocturnement, ad. *bij nacht*, *des*
nachts.

Nodéité, f. T. *knoosterigheid*, f.

Nolet, m. T. *pannon-gooije*, n.; *zak*
tusschen twee daken, m.

Nombreusement, ad. *talrijk*, *in*
groeten getale.

Nominal, le, a. *bij name*, *volgens*
naam, *naamsgewijs*.

Nomographie, m. *wettenschrijver*,
die verzamelingen van of ver-

handelingen over wetten schrijft,
m.

Non-âge, *te vroege ouderdom*, m.

Non-conformité, f. *onovereenkom-*
stigheid, *ongelijkheid*, f.

Non-être, m. *non-ens*, *onwezen*, n.

Nonnerie, f. *nonnenklooster*, n.

Nonobstante, f. T. *derde gedeelte*
der provisiën van het Roomsche
hof, n.; *niestegenstrijdigheid*, f.

Non-ouvré, ée, a. *onbewerkt*, *on-*
bearbeid.

Non prix, m. Non-valeur, f. *onwaar-*
de, f. *gebrek aan waarde*, n. *dat*
geens wezenlijke waarde heeft.

Nordester, v. n. T. *noord-oost aanhou-*
den, *naar het noord-oosten wen-*
den.

Nordouester, v. n. T. *noord-west aan-*
houden, *naar het noordwesten*
wenden.

Normale, a. école, f. *school ter vor-*
ming van schoolmeesters, f.

Normand, a. et m. fig. *doorstepen*,
geveinsd.

Nofographie, f. *verhandeling om-*
trent de ziekten, *beschrijving*
der krankheden, f.

Nostalgie, f. *heimwee*, *hevig verlan-*
gen naar zijne geboorteplaats, n.

Notablement, ad. *aanmerkelijk*, *aan-*
zienlijk, veel.

Notabilité, f. *aanzienlijkheid*, f.

Nouilleux, m. *knoestig*.

Nouées, f. pl. T. *uitwerpsels der her-*
ten, n. pl.

Nourrisseur, m. *de bestaux*, m. *ver-*
weider, *koehouder*, m.

Nouïre, Noucure, f. *engelsche ziek-*
te, *zekere krankheid der kind-*
ren, f.

Nouveau, m. *het nieuwe*, *hetgeen*
nieuw is.

Noyades, f. pl. n. c. *verdrinking*, f. *het*
doen verdrinken van verscheidene
personen.

Noyé, ée, a. *verdronken*, m. *dren-*
kelling, m.

Nuages, m. pl. fig. *duisterheden*,
wolken van verdriet, *zorg of*
misnoegen, f. pl.

Nubilité, f. *hewbaarheid*, f. (*van*
een meisje).

Nuesse, f. T. *onmiddellbare leenheffing*, f. ; *gezag van den onmiddellbaren leenheer*, n.
 Nummulaire, Monuoyère, f. *muntkruid*, n.
 Nutricaire, m. *voedstervader*, m.
 Nutriment, m. *voedsel*, n. *voedende stoffe*, f.
 Nutrium, m. *nutritum*, n. *zekere witte zelf uit loodwit, olie en azijn*, f.

O.

O-ça, int. *kom aan!* f.
 Obcenciataire, m. *bekleeder van zekere geestelijke waardigheid*, m.
 Oblationnaire, m. *diaken, die de giften der geloovigen aannam*, m.
 Oblige, m. T. *belasting, aan eenen leenheer verschuldigd, wogens niet tijdig gedane betaling van het jaarlijksch regt*, f.
 Oblitéré, ée, a. *bijna uitgewischt, door onderdom bijna verjaard*.
 Obrepticement, ad. *door list, bij verasching, door inkruiping*.
 Obronière, f. T. *ijzeren band van eens geldkist*, m.
 Obscurcir, s^t, v. r. *zich verduisteren, tannn*.
 Obscurifier, v. a. n. c. *verduisteren, de verlichting teengaan*.
 Obsidiane, f. *Islandsche lava*, Obsidiana, f.
 Obturateurs, m. pl. T. *sluitspieren*, f. pl.
 Obtus, a. *angle-, stomphoek, stomphoek*, m.
 Obtusangle, a. T. *stomphoekig*.
 Occasionnaire, m. *die de gelegenheden waarnemt; avonturier*, m.
 Occultement, ad. *heimelijk, in het verborgen*.
 Océanien, enne, a. *dat tot den oceaan behoort*.
 Ocelot, m. *zekere amerikaansche tijgerkat*, f.
 Ochrus, f. *Italiensche erwte*, f.
 Octaèdre, m. T. *ligchaam met acht vlakken*, n.

Octaétéride, m. T. *tijdvak van acht jaren*, n.
 Octandrie, f. T. *achtste klasse der plantgewassen*, f.
 Octant, m. *octant, werktuig waarmede de het achtste gedeelte van eenen cirkel gemeten kan worden*, n. ; *afstand van 45 gr. tusschen twee planeten*, m.
 Octavin, m. *octaaf-fluitsje, klein pijpers fluitsje*, n.
 Octavine, f. *klein klavier*, n.
 Octavo, m. *in octavo, met in achten gegeven bladen*.
 Octavon, m. *derde nakomeling van een' blanke en zwarte*, m.
 Octavonne, f. *meisje, in dien graad, uit een' zwarte en blanke voortgekomen*, m.
 Odalisque, Odalique, f. *vrouw uit het vrouwenstimmer des grooten heers*, f.
 Odoration, f. *gewaarwording van ruiken*, f.
 Edipe, m. *fig. oplosser van raadsels; die een scherp doorzicht heeft*, m.
 Oeil-de-bouc, m. *klein welkje aan den hemel, op zee gewoonlijk de voorbode van eenen storm*, n.
 Oeil-de-chat, m. *katten oog*, n. *zekere onyx-steen*, m.
 Oculéum, m. T. *wingsel van olie en wijn*, n.
 Offensive, arme-, f. *heleedigend wapen, in tegenoverstelling van een verdedigend*, n.
 Office, saint, m. *inquisitie*, f.
 Officier, v. n. *fig. sa. wel een en drinken*.
 Oho! int. *wel hé!*
 Oiseau-mouche, m. *vliegen-vogeltje, klein kelibrietje*, n.
 Olivaire, a. *olijfsachtig, olijfvormig*.
 corps olivaires, m. pl. *twee uitsteeksels van het verlengde merg*, n. pl.
 Olivet, m. *olijfplantsoen*, n.
 Olivette, f. *dans nu den olijven-oogst*, m.

Olympiques, jeux-, m. pl. *olympische spelen*, n. pl.
 Ombré, f. *ombré*, *zekere schilder-
 verw.*, f.; *zeker kaartspel*, n.
 Ombrel, m. *kleine zonnescherms of
 parasol*, f.
 Oncle, m. *grand-*, *oud-oom*, m.
 Oncre, m. *zeker zee-schip*, n.
 Onctueusement, ad. fig. *met zalving*.
 Ondatra, m. *muskus-rat*, f.
 Onglette, m. T. *slotenmakers gra-
 vederijzer*, n.
 Onguiculé, ée, a. *nagelvormig*.
 Opéraif, ive, a. *werkend, werk-
 zaam, krachtig*.
 Opes lees Ope, m.
 Ophioglosse, f. *addertong*, f. *speer-
 kruid*, n.
 Ophris, m. *tweeblad*, n.
 Opobalsamum, m. *balsam van Ju-
 dea*, m.
 Opoponax, m. *zekere gele gom*, f.
 Opportunément, ad. *ter rechter tijd*,
wel van pas.
 Oppositif, ive, a. *die weerstand biedt*,
die tegenoverstelt.
 Optatif, ive, a. *wenschend*.
 Optimé, ad. *allerbest, bestig*.
 Optique, f. *optische vertooning*, f.
optica-spiegel, m.
 Or-fol, m. T. *het driedubbeld der
 uitgedrukte waarde*, n.
 Oraire, a. *dat tot het gebed be-
 hoort*.
 Oranger, m. *oranje-boom*, m.
 Orangère, f. *verkoopster van chi-
 na's-appelen*, f.
 Orangiste, m. *kwecker van oranje-
 boomen; voorstander van het stad-
 houderfchap*, m.
 Oratorien, a. *dat tot de welspre-
 kendheid behoort*.
 Oratorio, m. T. *groot muzikstuk, waar-
 door men eene gebeurtenis poegt
 nittedrukken*, n.
 Orbe, a. *coup-, slag*, *die slechts eene
 kneuzing maakt*, m.
lieu-, plaats zonder vensters,
*door het licht niet kan door-
 dringen*, f.
 Ordinateur, m. *schikker, beschik-
 ker, inrigter*, m.
 Ordonnancer, v. a. n. c. *bevel tot*

*betaling geven, ordonnansie ge-
 ven*.
 Ordonnée, f. T. *lijn, die den
 as eener kromme lijn rechtsoekig
 snijdt*, f.
 Oreillard, m. *langoorig paard, n.
 langoor*, m.; *soort van vleder-
 muis*, f.
 Oreille-d'âne, f. *smeerwortel*, m.;
ezelsoor, zeeoor, n.
 Oreille d'homme, f. *wansoor, (plant)*, n.
 Organifer, v. a. *bewerktuigen, iets
 in den staat brengen, dat het
 werken kan, inrigten*.
 Organisme, m. *bewerktuiging*, f.
 Orgeade, f. ou Orgeat, m. *gersten-
 water*, n; *amandeldrank*, m.
 Orgeolet, m. *klein puistje aan de
 oogleden, frontje*, n.
 Original, a. *pêche-, erfzonde*, f.
 Ornemaniste, m. *beeldhouwer van
 sieradiën*, m.
 Ornitholites, f. pl. *vogel-beenen*, m. pl.
versteende gedeelten van vogels,
 n. pl.
 Orphelinage, m. *staat van wees*, m.
 Orle, f. T. *te loof*, *loefwaarts*
*(scheepswoord op de middeland-
 sche zee gebruikelijk)*.
 Orler, v. n. *in den wind opstey-
 nen*.
 Orthopédie, f. *zorg voor het ge-
 zond en recht opwassen der kin-
 deren*, f.
 Osfec, m. T. *zinkgat van het schip,
 waar zich het yuil water ver-
 zamelt*, n.
 Osfifier, v. a. *in been veranderen*,
*been doen worden, tot been ma-
 ken*.
 Ostensif, ive, a. *openlijk voorgest-
 ven, nederlijk vertoond*.
 Ostenfoir, m. *mouffrans*, f. *hoogen*,
waarin de hoesse verdoond wordt.
 Ostéogonie, f. T. *beenwording, been-
 vorming; beschrijving daarvan*, f.
 Ostéogr. phie, f. T. *beenderbeschrij-
 ving*, f.
 Ostéotomie, f. T. *beender-snijding*,
beender-ontleding, f.
 Ottomane, f. *soort van kussenzak-
 sel of kanapé*, m.
 Oubliat, m. T. *zeker recht van con-
 lica-*

leenheer tot het ontvangen van eenig gebak, n.
 Oublierie, *kanst om oblie te bakken*, f.
 Oudrir, v. n. *rimpelig worden (van den bast der knoppen)*.
 Oui-dà, adv. *ja wel, ja gaarne, ja zeker*.
 Ouille, f. *zeker groente-moos zonder boter*, n.
 Ouibot, m. T. *speldemakerswerktuig om de koppen te slaan*, n.
 Outils, v. a. *van gereedschapvoorzien*.
 Outre, m. *lizez Outre*, f.
 Ouvrer, v. a. *beerbiden, bewerken*.
 Ouvreaux, m. pl. T. *zij openingen der glas-ovens*, f. pl.
 Ovalaire, a. T. *cirond*.
 Ove, m. T. *eivormig versferfel*, n.
 Ové, ée, a. *eivormig*.
 Oxvgala, m. T. *zure melk*, f.
 Oxygène, v. a. T. *met zuurstof bezwangeren; doen roesten*.

P.

Pacant, m. *lummel, rawe karel*, m.
 In Pace, m. *kerkerhol der monniken*, n. *plauts van eeuwige opsluiting in de kloosters*, f.
 Pacha, Pacha, Basfa, *zeker ambtenaar in Turkijen*, m.
 Pacos, m. *soort van lama, een dier in Peru*, n.
 Padouan, Padouen, m. T. *dorpsweide, gemeente*, f.
 Padouantage, m. T. *regt van weiding*, n.
 Pagayer, v. n. *met de pagaai roeijen*.
 Pagélie, f. T. *solidaire cijnsregt*, n.
 Pagnation, f. *paginering, volgreeds der bladzijden*, f.
 Pagnones, f. pl. *stukken van het rad eens spinnewiels*, n. pl.
 Paillason, m. *kleine stroozak*, m.; *stroomat*, f.
 Paille-en-cul, m. *keerkringsvogel*, m.
 Paillier, m. *stroe zolder, m. bergplauts van stroo*, f.
 Pain d'épicer, m. *koekenbakker*, m.
 Paisléau, m. *stek, m. stek*, f. of *stut*, m. *ter aanbinding der wijngaardranken*.
 Paisfelière, f. *wijnstek-makerij*, f.

Paisfelure, f. *blindstroe*, n.
 Paisfonner, v. a. T. *de huiden uitspannen*.
 Paisfure, f. *hakstroe, gehaktstroe*, n.
 Paléographie, f. *kennis der oude schriften*, f.
 Pales, Palées, f. pl. *brugpalen*, m. pl.
 Palladium, m. fig. *datgeen eener zaak, waeryan het behoud afhangt*, n.
 Pallage, m. *regt op den aanleg der schuiten*, n.
 Pallio, m. T. *schrijvers-kamer in eens galci*, f.
 Palmette, f. T. *steraad in de gedaante van een palmblad*, n.
 Palmipèdes, m. pl. T. *vlieg- of zwemvoetige vogels*, m. pl.
 Palou, m. T. *wasfelters spatel*, f.
 Palourde, f. *steenboorder*, m.; *steenmesfel*, f.
 Palper, v. a. *betassen, bevoelen*.
 Palfambleul *fa. int. sakterloot!*
 Palfanguienne! *fa. int. sakterdeboeren!*
 Pampelmouse, Pamplimouse, f. *pompelmout*, f. *zeker indiaansche vruchtboom*, m.
 Panaces, f. pl. T. *broodplanten, meelplanten*, f. pl.
 Panache, m. *-de mer, zeepalm, zeewaaier*, m.
 Pandémie, f. T. *aanstekende ziekte, volksziekte*, f.
 Pandémique, a. T. *aansteekend*.
 Pané, a. eau pané, f. *broodwater*, n.
 Panégyisme, m. *lofspraak, lofreden*, f. *lofdicht*, n.
 Pangolin, m. *zeker hagedis in Amerika*, n.
 Panicaut, m. *kruisdissel*, f.
 Panicum. Panis, Paniz, m. *panik, panikgras*, n.
 Panification, f. *broodmaking, f. het veranderen van meelstoffen in brood*.
 Panharmonique, m. *speeltuig, dat verschiedene anderen tevens speelt*, n.
 Pannomie, f. *verzameling van wetten*, f.
 Panfard, e, a. *dis eens dikke penskeest*.
 Panthière, lizez Panitière, f. *vluuw*, f. *zeker vogelnet*, n.
 Panthomètre, lizez Pantomètre, Ho-

- lomètre, m. zeker werktuig om hoeken te meten, n.
- Pantographie, m. werktuig tot het naschetsen van teekeningen, n.
- Pantoiment, m. T. aamberstigheid der vogels, f.
- Pantognières, lisez Pantoquières, f. pl. T. touwen tot het aanspannen der hoofdtouwen, n. pl.
- Pantouffier, v. n. fa. op zijn gemak praten, babbelen, snaseren.
- Pantouffier, m. pantoffelmaker, m.; soort van zeehond, m.
- Papier-nouvelle, m. nieuwspapier, nieuwsblad, n.
- Papillaire, a. T. dat tot de tong behoort.
- Papin, m. pap, f.
- Papogae, m. T. erfgoed, n.
- Papyracé, e, a. dun, vliezig.
- Paquage, m. pakkerij van haring en andere gezousen visch, f.
- Pâque, f. pascha, feest der joden, n.
- Paquetic, m. T. ondersst zeil, n.
- Paquet-bot, lisez Paquebot, m. pakkerboot, f.
- Paquier, v. a. in pakjes doen, bij pakjes verdeelen.
- Paqueur, m. hartgpakker, vischpakker, m.
- Paquis, m. T. weide, f.
- Parachèvement, m. volkooijing, vol-eindiging, laatste hand, f.
- Paradis, m. chemin du-, fig. enge, naauwe weg, m.
- Paradoxiste, m. tegenoverstelling van zeer verschillende eigenschappen, f.
- Paradoxologue, m. verdediger van schijnbare tegenstrijdigheden, m.; potsenmaker, zweeser, m.
- Paralipomènes, m. pl. overgeslagene boeken, n. pl. de kronijken, f. pl.
- Paralipse, lisez Paralyse, f. T. het voorbij gaan, zekere rhetorische figuur, f.
- Parallèlements, ad. evenwijdig.
- Paralyptique, lisez Paralytique, a. lam.
- Parangerie, f. T. heereendienst, m.
- Parangonner, se-, v. r. T. even fraai, even welkemen zijn (van bloemen).
- Paranomastie, f. T. gelijkheid tuschen twee woorden van verschillende talen, f.
- Paronympher, v. a. in eens lofspraak prijzen.
- Parao, m. klein indiaansch vaarsuig, n.
- Paraphrase, f. fa. kwaadaardige uitlegging, verdraaijing, f.
- Paraphrénésie, f. T. zinneloosheid uit het ingewand voortkomende, f.
- Paraplégie, f. T. lamheid van het geheele ligchaam, behalve het hoofd, f.
- Parasite, a. die uit een ander zijn voedsel trekt, die op kosten van een ander leeft; overtollig.
- Parastique, f. de kunst eens tastel-schuimers, f.
- Paratilles, m. pl. korte uitlogging, f.
- Parbouillir, v. n. opkoken.
- Parchasser, v. a. T. het dier afjagen, de jacht voleindigen.
- Parcière, m. deelgenoot, die in iets deelt, m.
- Par-ci, par-là, ad. hier en daar.
- Parcimonie, f. karigheid, zuinigheid, f.
- Parcimonieux, euse, a. karig, deun, zuinig, spaarzaam.
- Parelofez, f. pl. bodemplanken, onderste losse planken in een schip, f. pl.
- Par conséquent, ad. bij gevolg, gevolgelyk, diensvolgens, derhalve.
- Par desous, ad. van onder; onder door.
- Par-desus-de-viole, m. kleine en hogger gestemde viool, f.
- Pareaux ou Pareux, m. pl. steunen, die tot gewigten aan de netten dienen, m. pl.; indiaansche vaartsuigen, n. pl.
- Parenfane, f. T. het onder zeil gaau, n. of de aanslaten daartot, f. pl. (op de middellandsche zee).
- Parentales, f. pl. ouderlijk lijkfeest, n.
- Paresser, v. n. den luisjaard spelen.
- Paresseux, m. luisjaard of aï, m. (zeker dier).
- Parcur, m. de draps, klaarmaker, sooijer der lakenen (een der titels van het gilde der volders), m.

Parflure, f. het uitraselen der galonnen, het scheiden der zijde van het goud.
 Parforcer, v. a. eene uiterste poging doen, met geweld doorzetten.
 Parloriser, v. n. gezaks spreken.
 Paroïdien, m. getijden-boek, n.
 Paroles, f. pl. het gedicht in een lied of zangspel, in tegenoverstelling der muzijk, n.
 Paronymes, m pl. f. woorden van gemeenschappelijke afkomst, n. pl.
 Parpaillot, m. schimpdraam, voormaals aan gereformeerden in Frankrijk gegeven, m.
 Parpaye, f. slot van betaling, n. volkomene afdoening, f. aanbetalings, f.
 Parpayer, v. n. afbetalen.
 Parquier, m. bewaarder van het gepande vee, m.
 Part, m. bevalling, f.
 Parti, a. T. gedeeld, gespleten (van bladen of bloemen).
 Partiaire, a. die in iets deelt, die deel van iets heeft.
 Partialiste, m. partijdig regter, m.
 Partibus, évêque in-, m. daaronder verstaan inidellium; bisschop van een sifst, dat thans in handen der ongelooovigen is, m.
 Particulaire, m. uitdeeler der portien in een klooster, m.
 Particularisme, m. T. stelsel der voldoening voor de uitverkorenen alleen, n.
 Particulariste, T. aanhanger van dat stelsel, m.
 Particulé, ée, a. waaryoor een kort saaldeel geplaatst is, of hetgeen daardoor verzeid is.
 Parties, f. pl. de schaamdeelen, n. pl.
 Partiellément, ad. deelswijze; voor een gedeelte; bij gedeelten.
 Parulis, m. T. zekere ontsteking van het tandvleesch, f.
 Pas, m. de tortue, m. langzame voortgang, m.
 -de camp, maat tot affteking der legerplaats, f.
 suivre le-, navolgen, in de fteppen treden van.

meuvais-, moeilijke toestand, m.
 franchir le-, tot iets overgaan, tot iets besluiten.
 -de fouris, T. kleine rand buiten aan den voet der horstwering, m.; trappen in de gracht, m. pl.
 Pasigraphie, m. uitvinder, gebruiker van een algemeen schrift, m.
 Pasquinifer, v. n. fa. den spot met iemand drijven.
 Pâste, ad. fa. laat dit zoo zijn.
 Pâste-canal, m. ergte, geul, kil, f.
 Pâste-débout, m. T. verlof tot transsuires vervoer, n.
 Pâstementerie, f. pafementmakerij, f; pafementhandel, m.
 Pâste-méteil, m. mengfel van een deel rogge en twee deelen tarw, n.
 Pâste parole, f. mondeling bevel, n. dat van mond tot mond door de geleerden gaat.
 Pâste-pierre, m. zee-venkel, f.
 Pâste-poil, m. bezesfel der naden van een kleeid, n.
 Pâste-rage, f. peperkruid, n.
 Pâste-rose, f. tuin-malwo, f.
 Pâste-route, f. paspoort, n. vrijbuisf, m.
 Pat, m. koek, mat, hiez kookmat.
 Patagon, m. zekere Spaansche hoekige zilvermunt.
 f. plur. patagoniërs, menschen van eene voorgegevene reusachtige grootte, m. pl.
 Patenôtrerie, f. handel in rozenkransen, m.
 Pâte-pelu, m. fchurk met een zacht vleijendvoorkomen, veinsfaard, m.
 Pâter, v. a. de hielén der schoonen besferen.
 Pâtisfage, m. regt van weiding, n.
 Pâtisfoire, f. pastijbakkers tafel, f.
 Patres, ad-, aller-, ad. fa. naar de grondvergadering gaan, sterven. envoyer-, doen sterven, doodden.
 Patriotiquement, ad. vaderlandlievend, met vaderlandsliefde.
 Patronal, e, a. dat tot den patroon of begunstiger behoort.
 Patronet, m. pastijbakkers jongen, m.

Pante d'oie, f. ganze-voet, m. (zeker plant).
 en, met verscheidene op een punt waaifersgewijs uitloopen de linnen.
 Pâtureau, m. land, dat slechts voor eenen tijd tot weiding van vee bestemd is, m.
 Paulette, Palotte, T. f. jaarlijksch ambtgeld, m.; zweedsche munt, f.
 Pauleier, v. n. T. het jaarlijksch ambtgeld betalen.
 Pautier, m. gaarder der sienden, tiendgaarder, m.
 Paumet, m. T. handbik der zeilmakers, hetgeen hun tot hetzelf de gebruik als de vingerhoed dient.
 Pautresse, f. arme vrouw; bedelaarster, f.
 Payes-mortes, f. pl. T. insolvabele medebetaalders, m. pl.
 Pays, Payse, m. et f. fa. landsman, m.; landsvrouw, f.
 Péager, a. chemin-, tol-weg, weg waarop een tolhuis is, m.
 Péagier, m. tolpligtige, m.
 Pectiné, ée, a. T. kamvormig.
 Pectineux, m. T. derde dijspier, f.
 Pédane, m. gemeene distel, f.
 Pédiculaire, f. luiskruid, n.; ziekte waarin luizen ontstaan, f.
 Pédiculé, ée, a. hetgeen een' afzonderlijken stengel heeft.
 Peigne-de-Vénus, m. naaldskervel, m.
 Peigneur, m. kapper; wol- of vlassammer, m.
 Péineux, se, a. hetgeen moeite heeft; hetgeen moeite geeft.
 la semaine-, fig de goede week, f.
 Peintreau, m. kladschilder, broddelaar, m.
 Pélagianisme, m. ketterij van Pelagius, f.
 Pelardeaux, m. pl. T. stoppegaten, n. pl. proppen met pik en werk omrold, om de kogelgaten te stoppen, f. pl.
 Pélagien, a. m. poison-, visch die zich diep in zee onthoudt, m.
 Pellage, m. T. heeren-regt op de lading en losseg van wijn, n.
 Pellisson, Plisson, m. pelis, f. kleed van bont, n.

Peloteur, m. bal-speler, m.
 Pelucher, se, v. l. woliig worden.
 Pénalité, f. straffe, poenaliteit, f.
 Penderie, f. ophanging, f. het hangen, n.
 Pendeur, Peadour, m. T. hanger, waaraan het katrol of de takel hangt, m.
 Pénillon, m. T. sifst welke de beweging des uurwerks aan den slinger mededeelt, f.
 Pencaux, m. pl. slechte kleederen, n. lompn, f. pl.
 Péniblement, ad. met moeite, moeilijk, bezwaarlijk.
 Pennatule, f. zeepen, f.
 Pennes, f. pl. T. afhangelende eindendraad aan een van het woefgetouw komend stuk goed, n. pl.
 Penneton, m. T. blad van eenen sleutel, n. dat gedeelte, hetwelk in het slot werkt.
 Pentandrie, f. T. vijfde klasse der plantgewassen, f.
 Pentaspaste, m. T. takel met vijf schijven, m.
 Pentapole, f. landstreek met vijf steden, f.
 Pentaptère, a. T. vijfyenigelig.
 Pentarchie, f. vijfregering, regering van vijven, f.
 Pentarchique, a. tot eens regering van vijven behorende.
 Pentarque, m. lid eener regering van vijven, n.
 Pépita ou Pépité, f. stuk sijn goudgen goud, n.
 Pétégration, f. T. doorloping, f. het doorloopen, n.
 Percalle, f. sijn oostindisch lijnwaad, n. katoen batist, n.
 Perce-bosse, Corneille, f. wederik, m.
 Percée, f. Percé, m. doorbering, f.
 Perceptibilité, f. bemerkbaarheid, hoedanigheid van hetgeen men bemerken, bespeuren, gewaar worden kan, f.
 Perceptif, ive, a. gewaarwordend, bespeurend.
 Percerette, f. boor, f. priem, m.
 Percevoir, v. a. gewaarworden.

Per-

- Perchant, m. lokvogel, vogel die op zekere plaats vast gemaakt is, om anderen te lokken, m.
- Perchis, m. omsluiting van stekken, f.
- Perdrigon, m. soort van priem, lizez soort van pruim, f.
- Pérégrinité, f. T. vreemdelingschap, f. staat, m. voorkomen, n. van eenen vreemdeling.
- Pérégrinomanie, reis-waarde, razernij, onbedenkerde drift om te reizen, f.
- Péremptoriser, v. n. T. uitsfel verlenen.
- Perfolié, ée, a. feuille-, f. doorblad, n.
- Péribole, f. T. uitkomen der ziekte-stof naar het buitenste des lichaams, n.; omplanting van eenen tempel of van een kerk, f.; leuning, f.
- Péricardiaire, a. T. hetgeen tot het hartvlies of den hartszak behoort. m. worm die daarin ontslaat, m.
- Péricardin, ine, a. T. humeur-, hart-water, n.
- Période, m. omloop eener ster, lees: fig. hoogste top eener zaak; laatste tijd van het leven, m. f. omloop van eenen hemelbol; tijdsbegin; volzin in eene rde. m. periode, f.; geregeld terugkeeren eener koorts, n.
- Julienne, Juliaansche uitreiking, (tijperk van 7980 jaren), f.
- Péripatétique, a. dat tot de peripatetische leer (die van Plato of wel van Aristoteles) behoort.
- Perkale, f. voyez Percalle.
- Permesse, m. Permessus, m. zekere besk uit den berg Helikon ontspringende, f.; verblijfplaats der zanggodinnen, f.
- Permis, e, a. geoorloofd, toegestaan.
- Per-obium, ad. T. door afsterven, door overlijden.
- Péroumier, m. T. zekere spier van den voet, f.
- Pérons, m. pl. ouders der vogels, m. pl.
- Pérou, m. fig. fa. bron van rijkdom, f. groot voordeel, n.
- Perpétuane, f. zekere portugeesche stoffe, f.
- Perreyeurs, Perriers, m. pl. leijen-gravers, m. pl.
- Per-sakum, ad. T. bij oversprong, wanneer men tot eene hooger geestelijke waardigheid bevorderd wordt, zonder de minderen bekleed te hebben.
- Perfan, m. T. standbeeld, dat iets ondersteunt, n.
- Perféveramment, ad. standvastiglijk, aanhoudend, met volharding.
- Persienne, à la-, lizez à la-, ad.
- Persienne, f. zonneblind, n.
- Perfil-de-bouc, m. kleine lievernel, bokpeterselie, f.
- Persique, a. lizez Persique, m.
- Personier, m. T. medegenoot eener huishouding, m.
- Personnification, f. verwozenlijking, f. het toeschrijven van persoonlijke hoedanigheden aan iets, dat slechts een denkbeeldig wezen is. n.
- Perspiration, f. T. uitwaseming, f.
- Pertégues, m. pl. T. tensstokken eener galei, m. pl.
- Perrinement, lizez Pertinement.
- Pertuisage, m. T. regt op het opsteken der vaten, n.
- Perruquier, m. hardzaan-drager, hellsbaardier, bewaarder der gallei-boeven, m.
- Persus, m. T. zeefsgewijs doorboorde schutplank eener zoutpoel, f.
- Perversément, ad. sneedelijk, goddeloos; met boosheid.
- Perversifiable, a. bedersbaar, die bedorven worden kan.
- Pervertisseur, m. bederver, verloider, m.
- Peste, f. soort van pijnhaan, m.
- Peselage, m. T. reet om stekken uit een bosch te snijden, n.
- Peslon, m. T. het weiden, het vee-deren, n.
- Pesonnure, f. krabbel van huiden, tot het lijmkoken, n.
- Pestifère, a. postaanbrengend, verpestend.
- Péterole, f. zwermor, m. klakketos, f.
- Pet-en-gueule, m. zeker spel, n.

Pen-en-l'air, m. zeker kort vrouwenkleed, n.
 Pettilage, m. T. ordonnantie der kooplieden, f.
 Petit chou, m. zeker gebak, n.
 Petit gris, m. noordsch inkthorantje, n.
 Petit-pied, m. been uit den voet van een paard, n.
 Pétition, f. -de principe, T. het tot bewijs aanvoeren der zaak zelve, die bewezen worden moest.
 Pétitionner, v. a. verzoeken, bij een verzoekschrift begeeren.
 Pétoncle, f. hartsdoublet, n. kekhaan, m.
 Pétrifier, fe., v. r. in steen veranderen, zich versteenen.
 Pétrisfeur, m. knedor, m.
 Peuplement, m. bevolking, f. (van een duiventil of eenediergaarde).
 Phalanger, m. buidelrat, f. koekoos, n.
 Pharmacochymie, f. T. dat gedeelte der scheikunde, dat de bereiding der arseenijen betreft, n.
 Pharmacopole, m. arseenij-verkooper, apotheker, m.
 Phénicoptère, m. flamingo, zekere roodkleurige vogel, m.
 Philandre, m. buidelrat, f. buideldier, n.
 Philantropique, a. menschlievend, dat uit menschenliefde ontspruit.
 Philippique, f. fig. scherpe hakeling, bitse schimpreden, f.
 Philotechnique, a. kunstlievend, kunstbevorderend.
 Phlébotomiste, m. voorstander der aderlating, m.
 Phosphate, m. T. phosphorzuurzout, n.
 Phosphite, m. T. phosphorig zuur zout, n.
 Phosphure, f. T. phosphorhoudende zelfstandigheid, f.
 Phosphorescence, f. T. licht-uitgiving, lichting, f.
 Phosphoreux, euse, a. door den phosphorus voortgebragt.
 Phosphorique, a. phosphoriek, zelf lichtend, lichtuitgevend.
 Phrafer, v. n. eene gewaakte sjerliktijd in het spreken of schrijven aannemen.
 Phrafeur, m. die zich gemaakt uit drukt, m.

Phrafer, m. die zich toelegt op een-gedwongen sjerliktijd in het spreken, m.
 Phthiologie, f. verhandeling over de tering, f.
 Physique, m. natuurlijke gesteldheid, f. lichaamsgestel, n.
 Piano-forté, m. forte-piano, n. zekere soort van klavier.
 Picardant, m. zekere maskaats-wijn, m.
 Picher, Picher, Picht, m. T. wijkan der wijnkoopers, f.
 Picotte, f. zekere slachte soort van kameler, f.; volksnaam voor de kinderziekte, m.
 Piécer, v. a. T. lappen, een stuk aanzetten.
 Pied-bot, m. sloopvoet, hoefvoet, m.
 Pied-boté, ée, a. hoefestig, met eenen hoefvoet.
 Pied-cottier, m. kookboom van een verkochte streek hakhout, m.
 Piedde biche, m. reevoet, geklaauwde poot van een tafel, en; sluitboom eener deur, m.
 Pied-de-bœuf, m. soort van spel, n.
 Pied-de-chèvre, m. T. koevoet, n.; steunfel of been van een' bok, n.; horologiemakers werktuig tot het affpannen der vetren, n.; wijze van aan elkander hechting van stukken hout, f.; boekdrukkers werktuig tot het losmaken der drukballen, n.; witte engewortel, witte angolica, f.
 Pied-plat, Plat pied, m. verachtelijk mensch, n.
 Pied-poudreux, m. rond-reizend koeper; landlooper, m.
 Pieds, va nu-, m. verachtende benaming van eenen hehoefstigen, f.
 Pierre, f. -infernale, helische steen, n.
 Pierre philosophale, steen der wijzen, m. kunst om goud te maken, enz. f.
 Piéter, v. n. gaan, loopen (van vogels gezegd).
 sa-, fe-, litéz se-, v. r.
 v. a. pijltaekenen aan het voet maken.
 Piétonner, v. n. te voet gaan, voeteren
 Pierre, f. witte non; duikergans, f.

Pignes, f. pl. T. *flukken zilver, die nog niet volkomen gezuiverd zijn, n. pl.*

Pilonage, m. *het stampen der wolle; het omroeren der gesmolten glasstofte.*

Piloner, v. a. *wol stampen; het gesmolten glas omroeren.*

Pincer, m. *het nadaren met de sporen zonder het paard te steken, n.*

Pinchina, m. *grof, sterk, ongekeperd soort van laken, n.*

Pinde, m. *zangberg, n.*

Pignatide, ad. T. *geelwfd.*

Piochon, m. T. *kleine timmermans dijsel, n.*

Piolé, e, a. *bont, katalhont.*

Piols, m. *gekweal. getijp, n.*

Pionier: v. a. *verscheidene dammen of pionnen wegruwen.*

Pionier, m. *liez Pionnier, m.*

Pipette, f. *klein pijpje, n.*

Piquant, m. *het scherpe, het geestige.*

Piqueron, m. *prikkel, m. stekend puntje, n.*

Piriforme, m. *peervormige spier, f.*

Piron, m. T. *duim, m. of spijl, f. eener deur.*

Piscantine, f. *water dat op de uitgeperste druiven gestort wordt, n. fig. zeer slechts wijn, n.*

Pisif, Pisay, Pisey, m. *moetselwerk in leem, n.*

Pisfeur, m. *die met leem metselt, m.*

Pisfoute, f. *pijpje onder in eens knip, n.*

Pistoletter, v. a. *wat pistolen schieten.*

Pitancier, m. *kloosterverzorger, m.*

Pithéque, m. *aap zonder haars, m.*

Pivoine, f. *puenie, pinksterbloem, f.*

Placel, m. T. *eff ns ondiepte in de zee, waar het water van kleur verandert en stiller is, f.*

Placité, ée, a. T. *goedgekeurd, toegestaan.*

Plafonnecur, m. *pleisteraar, bakdoorder, m.*

Plan, m. *vlak, n.; platte grond, m.; schets, f.; ontwerp, n.*

Planchéyeur, m. *stads bewaarte, met de zorg over de schragen en planken der markt-kramers belast, m.*

Plantade, f. *boomplanting, plantaadje, f.*

Plaquesin, m. T. *glazemakers bak, m.*

Plat, ad. *geheel, volkomen; ronduit.*

à Plate-couture, ad. *ter deeg, geducht, dat er het stofuit vliegt, (van slaan gesproken).*

Platisme, m. T. *verkeerde uitspraak door den mond te zeer te openen, f.*

Plâtronoir, Plâtrouer, m. *soort van troffel, m.*

Pleuard, Pleure-misère, Pleure-pain, m. *fa huilebalg, zeweluur, die altes over siens: tijden klagt m.*

Pleurétique, a. et m. *die het zijden heeft.*

Pleurnicher, v. n. *voinzon te schrijven.*

Pleuronecte, m. *schol, m.*

Pleure, m. *fa kinkel, lomperd, m.*

Pisfon, m. *dik vel van melk, n. zekere spijs, die in Frankrijk gegeten wordt, f.*

Plombateur, m. *pauselijk ambtenaar, die het looden zegel aan de ballen hecht, m.*

Plombé, m. *zekere stoffe om te plomberen, f.*

Plongant, a. *regt naar beneden, m. T. schuinte der bors: wering, f.*

Plongée, f. par-, ad. *van boven naar beneden, n.*

Ployable, a. *buigbaar.*

Piumée, f. *liez Piumée, d'encre, f. pen vel inkt, f.*

Piume-nigaud, m. *fa afzetter, zwendelaar, m.*

Piumets, m. pl. T. *stuurmans velen of vederbal, die den wind boser aanwijst dan de wimpel, m.*

Plumotage, m. T. *zekere behandeling en knuding der aarde bij het suiker-rasineren, f.*

Plu-

Plumule, *f.* pluiimpje, zaad-pluimpje, *n.*
 Plus, *ad.* -de en-, lizez de- en-, *hoe langer hoe meer.*
 Plusque-parfait, *m.* meer dan volmaaks verledene tijd, *m.*
 Pochetier, *m.* zakkenmaker, *m.*
 Podestat, *m.* regterlijk en politie-beambte in de Italiaansche steden, *m.*
 Poëlee, *f.* eene panvol, *f.*
 Poésies, *f.* pl: gedichten, dichtstukken, *n. pl.*
 Poincillé, *m.* T. gepointilleerde of gepunteerde plaat, *f.*
 Pointiller, *se.*, *v.* *r.* ligt geraakt zijn.
 Poinçilles, *f.* pl. T. palen of statten op het dak, *m. pl.*
 Point-voyel, *m.* T. vokaal-punt, *f.* aanduiding van eenen klinker in de oostersche talen, *f.*
 Poire-d'angoisse, *f.* soort van mondstopper met springveeren, *m.* fig. leed, *n.* bitterheid, *f.*
 Pois-chiche, *m.* fisser, *m.*
 Poisons, *m.* pl. T. de vischen, *m. pl.* zeker hemelsteeken.
 Poivrete, *f.* akkernigel, *f.*
 Politique, *f.* staatkunde, *f.*
 Pollage, *m.* T. heersnregt op de hoenders, *n.*
 Pollu, *ue.*, *a.* besmet, bezoodeld, bevleekt.
 Polographie, *f.* aspunt-beschrijving, poolbeschrijving, *f.*
 Polyadelphie, *f.* T. achttiende klasse der planten, *f.*
 Polyanthée, *a.* lizez Polyanthé.
 Polyarchie, *f.* regering van velen, *f.*
 Polycarpe, *m.* verzameling van kerkwetten, *f.*
 Polygamie, *f.* T. drie-en-twintigste klasse der planten, *f.*
 Polygynie, *f.* veelwijverij, *f.*
 T. zevende orde der plantgewassen van de dertien eerste klassen, *f.*
 Polyonime, *a.* veelnamig, die of dat vele namen heeft.
 Polyric, *m.* haarmos, *m.*

Pompier, *m.* pompenmaker; pomper; brandspuitgast, *m.*
 Pompon, *m.* fig. kleine opsmakking in den stijl, *f.*
 Pomponner, *v.* *a.* versferfelen op eenen hoed, of ander hoofddeksel plaatsen.
 Ponande, *f.* T. opschrift op eene rekening, *m.*
 Ponctuateur, *m.* aanskipper; aantekenaar der afwezigen, *m.*
 Pondeuse, *f.* legster, leggende han, *f.*
 fig. *fa.* vrouw die vele kinderen krijgt, *f.*
 Pont-dormant, *m.* vaste brug, *f.*
 Pontière, *f.* opening, waardoor de hen hare eijeren legt, *f.*
 Pontil, *m.* T. glasblazerswerktuig, *n.*
 Pontillage, *m.* nopping van het loeken, *f.*
 Pomptiac, *f.* marais Pontins, *m.* pl. groote moerasfige breuk bij Rome, *f.*
 Pont, *m.* -neuf, zeker volksliedje, *n.* (wijl deze gewoonlijk op den Pont-neuf te Parijs gezongen en verkocht werden).
 -volant, *m.* vliegende brug, *f.*
 Pontonier, lizez Pontonnier.
 Porcelet, *m.* duizendbeen, pilsbed, *m.*
 Porcherie, *f.* varkensstal, *m.* varkenskot, *f.*
 Porisme, *m.* algemeen voorstel, uit eenig ander getrokken, *n.*
 Porphyrisation, *f.* het zeer fijn wrijven, *b. v.* van verwen op porphyroon, *n.*
 Porques, *f.* pl. T. knieën tot versterking van het getimmerde der schepen, *f. pl.*
 Port-d'armes, *m.* regt om wapenen te dragen, *n.*
 Port-permis, *m.* T. hetgeen een scheepsofficier voor zijne rekening laden mag, *n.*
 Porte de derrière, *f.* fig. achterdeur, uitsylucht, *f.*
 Porte-choux, *m.* klein warmoeziers paard, *n.*
 Porte crayon, *m.* teekpen, *f.*

- Porte-culotte, f. vrouw, die de troek aan hee't, die haren man regeert, f.
- Porte-étrier, lizez porte-étriers.
- Porte feu, m. opening, langs welke men het vuur in den kalkoven brengt; pijp eener bom, f.
- Porte-lanterne, m. lantaarndrager (zeker infekt), m.
- Porte-malle, m. beambte, die met de zorg over 's konings valies of koffer belast is, m.
- Porte-mors, m. riem, waarmede men het gebit hooger en lager gespen kan, m.
- Portereau, m. T. soort van kleine sluis met eene valdeur, f.
- Porte-respect, m. eereteeken, dat men voor de koetsen van kardinalen en roomsche prinzen draagt, n; zedemeester, gouverneur, donderbos, m.
- Porte-sel, m. zoutvat, n.
- Porter, v. a. -coup, raken, treffen. ne pas le -loin; niet lang vrij loopen, weldra gestraft worden.
- Portier, m. de eerste der vier mindere orden van kloosterbroederen, f.
- Portion-congrue, f. jaargeld, dat aan den vicaris, of aan den genen die eenen kerkdienst waarneemt, volgens de kerkwetten moet betaald worden, n.
- Portioncule, f. klein gedeelte, stukje, n.
- Portionnaire, m. deelgenoot in de dienstpligten, in het inkomen der kanunniken, m.
- Portoir, m. schotelbak in de kloosters; m.; draagkuip bij den wijnoogst, f.
- Poste-restante, f. uitdrukking, welke op eenen brief geplaatst wordt, wanneer dezelve niet moet bezorgd, maar afgehaald zal worden.
- Post-face, f. nareden, f., berigt achter een boek, n.
- Poster, fe-, v. r. postvatten, zich plaatsen.
- Postérieur, m. het achterste, n.; de aars, m.
- Postposer, v. a. achterstellen, verschuiven; opofferen.
- Postpositif, ive, a. dat achter iets geplaatst moet worden.
- Postulant, a. die voor eene regtbank den dienst van zaakbezorger kan waarnemen.
- Pot, m. tourner autour du-, fig. niet regt uitkomen voor het geen men wil, omschrijvingen gebruiken.
- Poudrière, f. buskruidmolen, m.; kruidmagazijn, n.; kruidhoeren, m.
- Poule -d'eau, f. waterhoen, n.
- Pouliot, m. kleine katrol, f.
- Poultre, f. driejarige merrie, f.
- Poupelin, m. soort van poffertje, n.
- Poupelinier, m. soort van poffertjespan, f.
- Poupiettes, f. pl. rolletjes, zamenegerolde lapjes kalfsvleesch, n. pl.
- Pour-boire, m. drinkgeld, n., fooi, f.
- Pouffendeur, m. doorkliever, doorhaker, m.
-de géant, ijzervreter; groot-spreker, zwetser, m.
- Pouffiler, v. a. inweven, met draden van eene andere stoffe doorweven.
- Pour-lors, ad. alstoen, voor als toen.
- Pourrisfage, m. T. het rotten der lompen tot het papiermaken, n.
- Pourrissoir, m. rotbak, m.; mestvaalt, f.
- Pourvoirie, f. spijsmagazijn; voorraadhuys, n.
- Pousfe -pieds, m. zekere schelpvisch, m.
- Pousfette, f. zeker kinderspel met spelden, n.
- Pousfeur, m. stooter, voortstooter, m.
- Pouzolane, pozzolane, pousfolane, [H]

f. *napelsche tras*, f., zeker
volkaniek zand, n.
 Pragmatique, f. *verordening om-*
trent de erfopvolging van het
Oostenrijksche huis, f.
 Pratiqument, ad. *volgens gebruik,*
naar de praktijk.
 Préachat, m. *voorbetaling van den*
koopprijs, betaling voor de le-
vering, f.
 Préage, m. T. *weiding*, f.
 Précenteur, préchanteur préchan-
 tre, m. *voorzanger, kerkbe-*
ambte, die in het zingen aan-
het, m.
 Préceptorat, e. a. *dat tot den*
leermeester behoort, schoolmees-
terachtig.
 Précipité, m. *bezinksel, neerplof-*
sel, n.
 Précité, a. *voornoemd, voormeld,*
gezegd.
 Préconiseur, m. *lofredenaar, m.*
die iets ophemelt.
 Prédéterminant, m. *aanhanger van*
het stelsel der voorbestemming, m.
 a. *voorbestemmend, tot de voor-*
bestemming behoorend.
 Prédétermination, f. *voorbestem-*
ming, voorbepaling, f.
 Prédicatrice, f. *predikster*, f.
 Prédilection, f. *voorliefde, f. liefz*
genegenheid die men bij voor-
keur voor iets of voor iemand
draagt, f.
 Prédomination, f. *heersching, f.,*
meerdere invloed, m.
 Prédominer, v. a. *heerschen, de*
overhand hebben.
 Préétablir, v. a. *voorbepalen,*
vooruit vaststellen.
 Prégaton, m. T. *kleinste gaatjes der*
plaat tot het draadtrekken, n. pl.
 Prélat, m. *geteerd zeildoek, dat*
op de schepen voor of over iets
gehangen wordt, n.
 Premier-né, a. *eerstgeboren, oudste*.
 Premier-pris, m. *die het eerst be-*
talen moet in het lansquenet spel, m.
 fig. *die er bedroefd, teleurge-*
feld, versuft uitziet.

Prendre, v. a. -le change, *een nieuw*
wild voor het reeds afgejaagde
nemen.
 -le change, fig. *zich laten mis-*
leiden, zich vergifsen.
 -le desfus, *de overhand krijgen*.
 Prendre, m. *avoir le- ou le laisfer*
de keus hebben, kunnen kiezen
of deelen.
 Presbytériat, presbytérat, m. *ou-*
derlingschap, n., waardigheid
van ouderling, f.
 Prescrire, v. n. *verjaring verkrij-*
gen.
 Présentable, a. *vertoonbaar, dat*
vertoond, dat aangeboden kan
worden.
 Préservation, f. *bewaring, behoe-*
ding, f., behoud, n.
 Présidental, le, a. *het geen den*
voorzitter betreft.
 Présidiaux, m. pl. *opperste regters*
in kleine zaken, m. pl.
 Préséance, voyez *préséance*.
 Présément, ad. *in haast, met*
overhaasting.
 Presette, f. *kleine papiermakers*
pers, f.
 Preste! int. *schielijk! rep u!*
 Prétermisison, f. *uitlating, f.,*
het vergeten, het overslaan, m.
 Prétintaille, f. *lisez prétintailles,*
 f. pl.
 Primordialement, ad. *oorspronke-*
lijk, volgens de eerste inrigting.
 Prifable, a. *waarddeerbaar, dat*
gewaardeerd, geschat kan worden.
 Privilégier, v. a. *iemand eenig*
voorregt schenken, privilegie
geven.
 Probatif, ive, a. *bewijzend*.
 Processionneur, m. *processie-looper,*
fijne, m.
 Prode, m. T. *looper van eenen*
takel op de galeijen, m.
 Prodrome, m. *voorloopig berigt*
van een werk, n.
 Produire, v. r. *se-zich bekend doen*
worden.
 P. ofanement, ad. *op eene ontheili-*
 gen-

- gende, ongodyruchtige wijze, ongodyruchtiglijk.
- Profesfoire, m. eerste jaar na het afleggen der klooster-gelofte, n.
- Progressivement, ad. bij voortgang, trapsgewijze.
- Projectile, a. T. dat geworpen kan worden.
- Proleptiquement, ad. bij vooruitbeantwoording der tegenwerpingen.
- Prolifère, a. T. fleur-, bloem, uit welke andere bloemen ontspruiten.
- Prolongement, m. verlenging, f.; verlengde, n.
- Promptitudes, f. pl. uitvallen van drift, m. pl.
- Proodique, a. vers-, vers der langste voetmaat, die in een en hetzelfde gedicht gebezigd is, n.
- Prophylactique, a. T. voorbehoedend, bewarend.
- Prophylactique, f. T. geneeswijze, die de kwalen voorkomt, f.; verhandeling over de middelen om gezond te blijven, f.
- Propitiatoire, a. genade-smekend, gunst-winnend.
- Proportionnalité, f. evenredigheid, f.
- Propofant, a. cardinal-, m. kardinaal, die de nieuw benoemde bisschoppen ontvangt en voorstelt, m.
- Prorogatif, ive, a. uitstellend, verschuivend.
- Proscrit, a. verbannen, afgekeurd, verboden.
m. balling, vervolgde, m.
- Prostafe, f. T. heersching van een lichaamsvocht boven de overigen, f.
- Prostration, f. nederwerping, nederknieling, f.
T. geheel verlies van krachten, n., krachteloosheid, f.
- Protestant, a. et m. die zich van de roomsche kerk heeft afgescheiden, die van dezelve in de Christelijke leer verschilt.
- Proufasfe, ad. fa. wel mag het u bekomen.
- Proverbialement, ad. voor een spreekwoord, als een spreekwoord, bij wijze van spreekwoord.
- Provincialement, ad. als in de provincie, op de wijs der lieden uit de provincie, niet volgens het gebruik der hoofdstad.
- Provisionnellement, ad. voorloopig, bij voorraad.
- Provisoiererie, f. waardigheid van opziener eener school, f.; opzienerschap, n.
- Prunier, m. pruimenboom, m.
- Prytanat, m. waardigheid der prietanen te Athenen, f.
- Pseudo-catholique, m. valsche katholijk, heimelijke aanhanger van eenen anderen godsdienst, m.
- Psychomance, psychomancie, f. geestenbezwinging, f.
- Ptérigión, m. T. uitwas op het oog of tusschen de nagels, n.
- Ptiloïe, f. T. oogenziekte, waarin het haar der oogleden uitvalt, en derzelver toorden hard worden, f.
- Pullulation, f. talrijke tevoorschijning, talrijke vermenigvuldiging, f.
- Pulpeux, se, a. dat veel merg, veel pap heeft.
- Pulfatille, voyez coquelourde.
- Punique, a. foi-, karthaagsche trouw, ontrouw, trouweloosheid, f.
- Punisfeur, m. p. u. bestraffer, m.
- Puritanisme, m. puritanismus, n. strengheid in den godsdienst, f.
- Putativement, ad. naar men meent volgens gedachte.
- Putréfactif, ive, a. verrotting makend, verrotting bevorderend.
- Putridité, f. staat van verrotting, m., rotheid, f.
- Pycnostyle, m. T. gebouw met dicht geplaatste zuilen, n.
- Pylorique, a. T. dat tot den uitgang der maag behoort.
- Pyracantie, f. vuurdoorn, m.

Pyramider, v. n. eene pyramide of naald uitmaken, zich naaldsge- wijze schikken.
 Pyromuqueux, a. acide-, T. brandig slijmzuur, n.
 Pyrotartareux, a. T. acide-, brandig wijnsteenzuur, n.
 Pyrotartrite, sel-, T. brandig wijn- steenzuur-zout, n.
 Pyrrhique, f. dichtmaat van twee korte lettergrepen, f.

Q.

Quadrat, a. T. aspect-, m. af- stand van 90 graden tusschen twee hemel-bollen, m.
 Quadricolor, a. vierkleurig. m. tuinanemoon, f.
 Quadrilatère, a. vierzijdig.
 Quadruple, m. viervoud, n. kwadru- pel, m. zekere sjaansche munt, f.
 Quakérisme, m. leer der kwa- kers, f.
 Quanquam, m. fa. groot gedruis om eene kleinigheid, n.
 Quarantain, m. laken, welks in- slag uit veertig maal honderd, dat is vierduizend draden, be- staat, n.
 Quarantinier, m. T. touw, waarmede het zwaarder want hersteld -wordt, n.
 Quartal, m. vierde art, zekere maat voor graan, f.
 Quart-de-cercle, m. T. kwadrant, m. graadboog, m.
 Quart-de-rumb, m. vierde gedeelte van den afstand tusschen twee der acht hoofwinden, n., streek van het kompas, f.
 Quartelage, m. T. regt, hetwelk de heeren zich aanmatigden op het vierde deel der veldvruchten hun- ner onderdanen, n.
 Quartellette, f. goede soort van lei, f.
 Quarteron, one, m. & f. kind van een mulat en een blanke.
 Quartonat, m. zekere grond- of landmaat, f.

Quasi, m. stuk van den bout, n.
 Quaterne, m. vier te gelijk uitko- mende loten, n. pl. kwatern, f.
 Quaternité, f. viereenheid, f. ze- ker kettersch stelsel, n.
 Quatorzièmement, ad. ten veertien- de.
 Quatrièmeur, m. gaarder van den vierden penning, m.
 Quérat, m. T. onderst gedeelte der scheepshuid, n.
 Quesnelliste, m. aanhanger van Quesnel, Janfenist, m.
 Queusli -queumi, ad. fa. even zoo, gelijkerwijs.
 Quiet, ète, a. gerust, stil.
 Quignette, quinete, f. soort van kamelot, n.
 Quinquenelle, f. T. vijfjarig uitstel van betaling, n.
 Quinquet, m. zekere lamp met luchtstroom, f.
 Quintelage, m. ballast, m.; zak waarin de matrozen hunne klee- deren bergen, m.; overtrekfel van ten matras, n., bedde- zak, m.
 Quintescencier, m. overhaler, stoker, brander, m.
 Quintinètre, m. vijfde deel van eenen meter, n.
 Quintupler, v. a. met vijf verdub- belen, vijfdeubeld maken.
 Quiqueron, m. ruimer, nachtwer- ker, m.
 Quolibetier, m. fa. opdischer van aardigheden, grappenmaker, m.
 Quolibétique, a. vol grappige zet- ten; vol valsche vernu t.
 Quoquard, m. fa. dwaze trotsaard, hoogmoedige zonder reden, m.
 Quotidienne, a. feuille-, dagpapier, dagblad, n.

R.

Raban, m. lizez rabans, m. pl.
 Rabatage, m. afstek, m., tarra, n.
 Rabatue, f. épée-, degen zonder snede of punt, m.
 Rabroueur, m. bekijver, beknor- der, afgraauber, m.

Rac-

- Raccoutreur, m. *versteller, lapper, m.*
 Raccroc, m. *coup de-, voordeelige slag, die de kans doet keeren, waardoor men op zijn verhaal komt, m.*
 Râcheux, se, a. *knoestig, vezelig, bezwaarlijk te polijsten, (van hout gesproken).*
 Racine, f. *-cubique, teerlingswortel, m.*
 -carrée, f. *vierkants wortel, of blootelijk wortel, m.*
 Râcle, m. *krabber, krabbelaar, m., (zeker werktuig.)*
 Racornisfement, m. *het horensachtig worden; het opkrimpen.*
 Radard, m. T. *weg-wachter, oppasser op de groote wegen, m. (een woord van de perzianen ontleend).*
 Raderie, f. T. *belasting tot onderhoud dier wachters, f.*
 Radotage, m. *radoterie, f. wartaal, reden zonder zin of slot, f.*
 Raffes, f. pl. *snippers van leder, m. pl. afval van leder, m.*
 Railler, se-, v. r. *over iemand schertsen, met iemand den spot drijven.*
 Rainette, f. *renet, f. (zekere appel.)*
 Raliter, v. r. se-, *weder ziek, weder bedlegerig worden, instorten.*
 Rallier, v. r. se-, *zich herzamelen, zich weder vereenigen.*
 Rambourrage, m. T. *bereiding der wol tot het weven van laken eener gemengde kleur, f.*
 Ramendable, a. *herstelbaar, verbeterlijk.*
 Ramoindrir, v. a. *verkleinen, verminderen.*
 Rapaiser, v. a. *stillen, verzachten, ter neerzetten.*
 Raparier, v. a. *weder paren; weder bij een brengen; hereenigen.*
 Rapetasfeur, m. *lapper, versteller, m.*

- Rapineur, m. *bedrieger, afzetter, m.*
 Raqueton, lisez raqueson.
 Rassis, m. T. *weder aanlegging van hetzelfde hoefijzer, f. (bij het bestaan der paarden.)*
 Ratis, f. *varen, f.; zeker indiansch diamant-gewigt, n.*
 Ratifer, v. a. *weder opstoken, het vuur weder aan het branden brengen.*
 Ratureur, m. T. *werkmán, die de eerste huid van het perkement wegneemt, m.*
 Ravageur, m. *verwoester, vernielder, m.*
 Ravaux, m. pl. *groote stokken met vele takken aan het eind, om de vogels neer te slaan, bij het jagen des nachts, m. pl.*
 Raverdoir, m. T. *brouwers kuisje, w.*
 Ravestir, v. a. T. se-l'un l'autre, *eene weerkeerige gifte doen.*
 Ravestisfement, m. T. *weerkeerige gifte voor den regter, f.*
 Rayment, m. *uitwisseling, afschrapping, f.*
 Rayure, f. T. *schroefdraad in den loop eens getrokken gewees, m.*
 Réactif, ive, a. *wederwerkend, terugwerkend.*
 Réaction, f. fig. *weder-werking, weerkeerige poging van den overwonnenen, f.*
 Réadmission, f. *weder-toelating, f.*
 Réalgar, réalgal, m. T. *rood arsenicum, rood rottenkruid, n.*
 Réalistes, m. pl. *wijsgeeren, die onderstellen, dat de zoogenaamde wezens der reden, wezenlijkheden zijn, m. pl.*
 Réapposer, v. a. *weder ter neder stellen, weder op iets stellen.*
 Réappréciation, f. *hernieuwde waardering, hertauxatie, f.*
 Réarpenter, v. a. *eene nieuwe landmeting doen, het land op nieuw meten.*
 Réassembler, v. a. *herzamelen,*

- weder bij een brengen, weder zamenroepen.
- Rebat, m. T. het weder aanslaan der hoepels om de vaten, n.
- Reblandis, v. a. T. verzoeken de oorzaak van een gedaan arrest op goederen te mogen weten.
- Reblandissement, m. T. verzoek tot opgave der redenen van zulken arrest, n.
- Reboutonner, v. a. weder toeknoopen; weder van knoopen voorzien.
- Rebras, m. opslag op, of omslag onder de mouw.
fig. à double-, allersterkst, uit alle magt.
- Rebricher, v. a. T. herhalen, vernieuwen.
- Rebroussoir, voyez rebrousse.
- Rebrunir, v. a. nogmaals bruin maken; op nieuw bruineren.
- Rebute, f. tromp, f. zeker mond-speelsuig, n.
- Recaloir, m. T. zoetschaaf, f.
- Recarder, v. a. wederom kaarden.
- Recèlement, m. verberging, verkeling, f.
- Recension, f. n. c. ojsel, m., telling, f.
- Recepée, f. gedeelte van een bosch, waarvan de boomen getopt of geknot zijn, n.
- Réchauffage, m. opwarming, f., het voorstellen van iets ouds als of het nieuw was, n.
- Rêche, a. ruw, ongemakkelijk van aard, moeilijk om mede om te gaan.
- Rechercheur, m. opspoorder; metselaar of stratenmaker, die onderzoek doet, waar iets hersteld moet worden, en de noodige verbeteringen maakt, m.
- Reclamateur, m. T. terugeischer, m. (van geborgene goederen).
- Recommandataire, m. T. schuld-eischer, die eenen reeds voor andere schulden gevangen zittenden schuldeischer, voór zijne vordering doet gevangen blijven, m.
- Reconduction, f. opzigt (van huur sprekende), n.
- Reconduite, f. fa. het uit de deur jagen, n.
- Reconfrontation, f. T. weder-tenoverstelling, nieuwe confrontatie, f.
- Réconstitution, f. nieuwe vaststelling eener rente, f., het vaststellen eener nieuwe rente in plaats van eene vorige, n.
- Record, m. T. getuigenis of herinnering van een gezegde in een geding, f.
- Recordeur, m. T. ooggetuige, m.
- Recouler, v. a. T. herschieten; de gemaakte kaarten overzien; de olie uit het hartsleder drukken.
- Recracher, v. n. weder spuwen, op nieuw spuwen.
v. a. uispuwen.
- Recréer, v. a. herscheppen, op nieuw scheppen; een nieuw aanzijn geven aan iets.
- Recriminatoire, a. tegenverwijtingen inhoudende, beschuldiging met beschuldiging beantwoordend.
- Recruteur, m. werver, aanweryer, m.
- Reculer, m. T. horologiemakers vijf, f.
- Recurrent, a. m. T. nerf-, zekere weder opwaarts loopende en in den hals eindigende spier, f. vers-, dat van achter op gekozen kan worden, n.
- crystal-, kristal of glas, dat met kringen van vakjes geslepen is, die bij afwisseling terug keeren, n.
- Reédideur, m. in het licht gever eener tweede uitgave, m.
- Reédition, f. tweede uitgave, f., tweede druk, m.
- Réélection, f. herkiezing, nieuwe keuze, f.
- Réélire, v. a. herkiezen, nogmaals kiezen.
- Réengendrer, v. a. T. de wederge-

- geboorte geven, doen herboren worden.
- Refâcher, v. a. weder boos maken, weder toornig doen worden.
- Refaillir, v. n. nogmaals feilen, weder in eene fout vervallen.
- Refectioneer, v. n. fa. eten.
- Refouir, v. a. weder uitgraven, weder uitdelven.
- Refoulement, m. overstamping; aanstamping; dijning der ebbe, f.; het opvoeren tegen den stroom, n.
- Réfractoire, f. zekere kromme lijn, f.
- Refranger, v. a. bij wederkaatsing breken.
- Refuseur, m. weigeraar, m.
- Regain, m. fig. verjonging, terugkeering der jeugd, f.
- Reginglette, f. vogelstrik, m.
- Région, f. T. eender drie deelen, waarin de geneeskundigen het menschelijk ligchaam onderscheiden, n.
- Régistration, f. opteekening, aantekening, f., regt van registratie, n.
- Regourmer, v. a. fa. op nieuw met vuisten slaan, wederom a'kloppen.
- Regrêler, v. a. T. nogmaals smelten, om het was wit te maken.
- Regrêlage, m. T. hersmelting van het was, f.
- Régulateur, m. T. onrust en slinger van een uurwerk, m.
- Réguline, f. gedeelte van mijnstoffe, dat enkel uit metaal bestaat, n.
- Réhabituer, v. a. weder aan iets gewoon maken, weder aan iets gewennen.
- se-, v. r. weder aan iets gewoon worden, zich weder aan iets gewennen.
- Rehasarder, v. a. nogmaals wagen, weder op het spel zetten.
- Réimposition, f. het weder belasten, n., hernieuwde belasting, f.

- T. het weder op de galei brengen (bij het letterzetten), n.
- Réitératif, ive, a. herhalend, hernieuwend.
- Relater, v. a. berigten, mededeelen, verhalen.
- Relateur, m. berigter, verhalen, m.
- Relaver, v. a. herwasfchen, overwasfchen.
- Rélogué, m. gagement, n., bezoldiging, f. van eenen afgedankten krijgsman.
- Relinguer, voyez ralinguer.
- Relingues, voyez ralingues.
- Rembouer, v. a. weder met vocht vullen.
- Rembrocher, v. a. weder aan het spit steken.
- Remesurer, v. a. overmeten, hermeten.
- Remise, f. koetshuis, n.
- Remiser, v. a. in het koetshuis plaatsen.
- Rémollatif, ive, a. verzachtend.
- Rémoulade, voyez remolade.
- Remoulage, m. zemelen der tweede maling, f. pl.
- Rempaillage, m. hermatting eener stoel, f.
- Rempailleur, m. stoelen-matter, m.
- Rémunératif, ive, a. vergeldend, beloonend.
- Renarderie, f. loosheid, slimheid, f., listige trek, m.
- Rencogner, v. a. F. in eenen hoek dringen.
- Rendeur, m. teruggever, wedergever, m.
- Rendormissement, m. wederinluimering, f. het weder inslapen, n.
- Rendre l'ame, den geest geven. -gorge, braken, door dwang iets terug geven.
- Rênes, f. pl. lig teugels, m. pl.
- Renetter, lisez rénetter.
- Rengouffrer, v. r. se-, weder in den draaikolk storten, weder wegzinken.
- Rengréger, v. a. T. verergeren, scherper maken.

- Renhardir, v. a. *stouter maken, weer moed geven.*
 Renié, m. *afvallige, m.*
 Reniffement, voyez reniffierie.
 Renouement, m. *weder-aanknoop-
ping, f., herfsel, n.*
 Rénovation, f. *hernieuwing, f. (van
geloften).*
 Rentasé, ée, a. *weder opgeftapeld,
ineen gedrongen.*
 Renteux, se, a. *met rente belast,
rentfchuldig, rentpligtig.*
 Rentortiller, v. a. *weder zamen-
draaijen, weder zamenftrengen-
len, weder in de war maken.*
 Rentraîner, lisez rentratner.
 Rentré, a. *in zich zelyven gekeerd,
niet openhartig, geveinsd.*
 Renverfeur, m. *omwerper, om-
keerder, m.*
 Réopinér, v. n. *herftemmen, we-
der ftemmen, nogmaals zijne ftem
uitbrengen.*
 Réordonner, v. a. *nogmaals tot
priester wijden.*
 Repairer, v. n. T. *in het leger
liggen.*
 Reparage, m. T. *tweeds fchering
der lakenen, f.*
 Repasage, m. *terugkomst door
eene plaats, f.; het uitftrijken
van linnen; het aanzetten van
gereedschap; het overkaarden, n.*
 Repasé, f. T. *grof meel, waaronder
zemelen zijn, n., tweede over-
haling, f.*
 Repaséresfes, f. pl. T. *foort van
kaarden, f. pl.*
 Repasétes, f. pl. T. *zeer fijne kaar-
den, f. pl.*
 Repaséur, m. *die weder doortrekt;
die iets fchoon maakt, m.*
 Repaumer, v. a. *overscheren (het
laken).*
 Repentir, m. T. *uitgewischt beeld,
dat onder de verw, die het be-
dekte, doorfchijnt, n.*
 Répétiteur, m. T. *fchijp, dat de
feinen herhaalt, n.*

- Repifer, v. a. *overftampen, nog-
maals ftampen.*
 Repiquer, v. a. *nogmaals fteken;
overftikken.*
 Replâtreur, m. fig. fa. *die voor
alles eene verfchooning weet, die
alles weet goed te maken, m.*
 Repoussable, a. *afweerbaar, dat
men afweren, terugdrijven, te-
rugftooten kan.*
 Répréhensif, ive, a. *berispènd.*
 Représenter, *voorgefteld worden.*
 Repression, f. *beteugeling, dem-
ping, f.*
 Reproductibilité, f. *eigenfchap om
voortgeplant te worden, f.*
 Repromission, f. T. *belofte, toe-
zegging, f.*
 Requart, m. T. *zestiende gedeel-
te der waarde eener vervreemde
erfenis, n.*
 Requinquée, f. (a.) *tootzieke oude
vrouw, f., opgefchikt grootje, n.*
 Requife, f. *chofe de-, zeldzame
zaak, zaak, welke men noodig
zal hebben, f.*
 Rescampir, v. a. T. *overwitten (bij
het vergulden).*
 Réfeuil, m. *zeker net; netwerk, n.*
 Réfillment, m. T. *verbreking,
vernietiging van eene acte of
verbindtenis, f.*
 Réfillir, v. n. T. *terugtrede-
(van eene verbindtenis).*
 Réfingle, m. T. *horlogiemakers werk-
tuig tot het effenen der bultige
horlogie-kasfen, n.*
 Réfolvant, e, a. *ontbindend, op-
lofend.*
 Réfonnance, f. *zangbodem van een
speeltuig, m. gehoorvlies, n.*
 Resféant, e. *gezeten, vast verblijf
houdend.*
 Resfouvenance, f. *herinnering,
geheugenis, f.*
 Restauratif, ive, a. *herftellend,
kracht gevend.*
 Restaure, f. *herftelling, f.*
 Restipulation, f. *weerkèrig beding,
wederbeding, tegenbeding, n.*

Restipuler, v. a. *weerdekerig bedingen, tegenbedingen maken.*
 Restreintif, ive, a. T. *zamentrek-kend, stoppend.*
 Retaillé, m. T. *bij wien het teeken der befnijdenis, door hulp des heelmeefters, verdwenen is, m.*
 Retaxer, v. a. *op nieuw belaften, het taxeren.*
 Retiers, retiercement, m. T. *derde gedeelte van het derde deek, n. negende penning, m.*
 Retondeur, m. *overscheerder, m.*
 Retordoir, m. *werktuig tot het twijnen, n.*
 Retrait, e. a. *zamengekrompen, ingekrompen.*
 Retraiter, v. a. *weder behandelen, op nieuw onder handen nemen.*
 Retreinte, f. T. *opdieping, f. het maken van gedreven werk, n.*
 Revalider, v. a. *weder wettig maken, weder gangbaar doen zijn.*
 Réveillon, m. T. *levendige trekken, m. pl. (in het fchilderen).*
 Revendage, m. T. *aangeftlagen roerend goed, dat ten behoeve van den fchuldeifcher verkocht moet worden, n.*
 Reventer, v. a. T. *de zeilen weder wind doen vatten.*
 Reventons, m. pl. T. *regt aan den leenheer bij den aankoop van een cijnsbaar goed.*
 Révérencieufement, ad. *eerbiediglijk, met die en eerbied.*
 Revers, m. fig. *onspoed, tegenfpoed, m., onheil, ongeval, ongeluk, n.*
 Revers, reversal, m. *ftuk of diploma, 't welk de plaats van een ander bekleedt, renverfaal; m. keizerlijke verklaring, dat een bijzonder geval geene inbreuk op de gewone regten maakt, f.*
 Reverfeau, m. *plank enz. waardoor het water afgehouden wordt, f.*
 Revêtu, e, a. *gekloed, aangedaan.*

fig. *bekleed (met gezag).*
 Revirement, m. fig. *verandering van grondbeginfelen of van partij, f.*
 Révocatif, ive, a. *herroepend, in-trekend.*
 Revoici, ad. fa. *zie daar weder, zie daar nogmaals.*
 Revoilà, ad. fa. *zie daar al wederom, daar hebt ge weer.*
 Révoltant, e. *tegen de borst ftot-tend; ergerend; walgend.*
 Révoltor, v. a. *tegen de borst ftooten, ergeren, walgen.*
 Révolutif, ive, a. *omwentelend, omkeerend.*
 Revouloir, v. a. *weder willen, op nieuw begeeren.*
 Rhétorication, f. *rhetorifche figuur, gekunftelde wending van den ftijl, f.*
 Rhifolite, u. *wortel-fteen, wortel in fteen bevat en verftend, m.*
 Rhifophage, m. *wortel-eter, die van wortels leeft, m.*
 Rhodes, f. *zekere langwerpige, drooge pruim, f.*
 Rhumatique, a. *uit verkouding ontftaande, rumatiëk.*
 Riaillerie, f. *gelach, gefchater, geginnegap, n.*
 Ribot, m. *ftamper uit een boterkaarn, m.*
 Ribon-ribaine, f. ad. pop. *het koste wat het kost.*
 Ribotage, m. ribote, f. pop. *ligtmisferij; zui. erij, f.*
 Riboter, v. n. *faire ribote, pop. lichtmiften; zuipen.*
 Riboteur, m. pop. *ligtmis; zuiper, m.*
 Ricanerie, f. *fchamper gelach, n., gegrins, n.*
 Ridé, ée, a. *gerimpeld, rimpelig.*
 Ridiculifime, ad. *allerbelagche-lijkst, hoogst befpoetelijk.*
 Riiller, v. a. T. *met eenem in of meer kromme vijf kerven en voegen, uitvijlen.*

Ri.

Rifler, v. a. *slokken*, *gulzig in-zwelgen*.

Rigoler, v. r. fe-, fa. *eene vrolijkheid hebben*, *zich op een klein vriendenfeest vrolijk maken*, *eenen vrolijken roes drinken*.

Rimasfer, v. a. *rijmen*, *slechte verzen maken*.

Rimasfeur, m. *rijmer*, *rijmelaar*, *slecht dichter*, m.

Rime, f. *fans-ni raison*, *zonder grond of reden*, *zonder eenige oorzaak*.
pop. *klakkeloos*.

Ringeot, brion, m. T. *achtereind der kiel*, n.

Riole, f. *faire la-*, *eene vrolijkheid hebben*.

Riolé, ée, a. *gestreept*, *bont*, *kakelbont*.

Rioteur, m. *ligt geraakte*, *twist-zoeker*, m.

Ripopée, voyez *riopee*.

Risberme, f. T. *rijsberm*, *versterking uit paakwerk en rijsbundels aan den voet van eenen muur*, f.

Risfon, risfon, m. T. *dreg*, f. *drie- of vier-armig anker*, n.

Rivoir, m. *klinkhamer*, m., *werktuig om te klinken*, n.

Roable, redable, m. T. *werktuig waarmede de bakkers de gloeiende kolen uit den oven halen*, n.

Robelage, m. T. *ontbolstering*, *afschrapping*, *wegneming van het buitenste bekleedsel*, f.

Robette, f. *wollen kleedje*, n.

Robière, f. *plaats*, *waar vrouwenkleederen bewaard worden*, f.; *geestelijke zuster*, *die met het toezigt over de kleederen belast is*, f.

Robinerie, f. *scherts*, f., *geestige inyal*, m. *aardigheid*, f.

Rocailleux, se, a. *rotsachtig*, *steenachtig*.
fig. *style-*, *stootende*, *harde*, *niet vloeiende stijl*.

Rocantin, m. *liedje*, *dat uit losse stukken van andere oude liedjes zamengesteld is*, n.

Rodage, m. T. *regt op eenig voertuig*, *boven en behalve*, *dat op de waren*, *waarmede het beladen is*, n.; *lastgeld*, *pasfagiegeld*, n.

Rode, f. T. *steunfel van het vooreen achter-kasteel der schepen*, *die de middellandsche zee bevaren*, n.

Rognoir, m. *afsteekmes*, *afsnijmes*, n.

Rogue, f. *lisez a*.

Roioc, f. *morilje*, f.

Rollier, m. *duitsche papegaai*, m.

Romance, f. *klein dichterlijk verhaal eener aandoenlijke gebeurtenis*, n. *romance*, f.

Romancie, f. *romanmakerij*, *kunst om romans te maken*, f.

Rompre, v. a. *-le coup*, *den slag breken*, *het slagen eener tegen ons gerigte onderneming beletten*.
fe- *la tête*, *zich het hoofd beken*, *het hoofd doen koken*, *zich door eenen moeilijken arbeid afmatten*.

Ronde, f. *ronde muzijknoot*, f.; *zekere dans*, m., *taselliedje*; *zeker soort van rond schrift*, n.

Rondelettes, f. pl. *zeildoek uit Bretagne*, n.

Rondiner, v. a. *stokslagen geven*.

Ronflant, e. a. *klinkend*, *brommend*.

Ronger, v. a. fa. *os à-*, *been om te kluiyen*, *een gedeelte van het voordeel*, n.

Roquet, m. fa. *klein trotsch mannetje*, n.

Rorel, m. *rorelle*, f. *zonnedaauw*, *zekere plant*, f.

Rorifère, a. *daauw brengend*.
vaisleaux -s, T. *watervaten*, *melkvaten*, n. pl.

Rofaste, f. T. *roos*, f., *sieraad in de bouwkunde*, n.

Rofacé, ée, a. *roosvormig*, *roosachtig*.

Rofage, m. rofagine, f. *rododendron*, *laurierroos*, f.; *oleander*, m.
 Rosbif, m. *roast-beef*, *osfen vleesch* op de engelfche wijze gebraden, n.
 Rosée du soleil, voyez rorelle.
 Roselière, f. *rietveld*, *rietbosch*, n., *rietakker*, m.
 Rosereaux, m. pl. *ruſſiſche pelte-rijen*, f. pl.
 Rosetier, m. T. *werktuig waarmede mesſenmakers de kleine blikke roosjes ſteken, welke zij gebruiken*, n.
 Rosfe, m. *voren*, (zekere viſch) m.
 Rosſignol, m. T. *werktuig tot het openſteken van ſloten*, n. wig, f.; *ſtuſſel in de ſteengroeven*; *zeker ſpel op het orgel*, n.
 Rosſignollement, m. *nachtgalen-jagt*, f.
 Roster, v. a. T. *bewoelen, omwoelen*.
 Rosture, f. T. *omwoelſel*, n.
 Roteur, m. *die winden opgeeft*, m.; *rotplaats van den hennep*, f.
 Rouche, f. T. *romp van een ſchip*, m.
 Roucou, m. *orlean*, m.
 Roucoulement, m. *gekir, gekoer, het geluid dat de duiven maken*, n.
 Roue, f. *être ſur la-*, fa. *op de pijnbank zijn*.
 Rouge-queuc, m. *roodſtaartje*, n.
 Rouge-trogne, f. *rood gezigt van eenen dronkaard*, n.
 Rougette, rousfette, f. *vliegende hond*, m.
 Roulade, f. *rolletje vleesch*, n.
 Roulement, m. *roffel*, m.
 Rouler, ſe-, v. r. *zijn fortuin bevorderen*.
 Rouleur, m. *zwerver; roller; kleine ſcharebijter van den wijnſtok; zeker opperman, die bij het meſſelen met leem de toebe-reide aarde aanvoert*, m.
 Rouleufe, f. *rups, die de blade-ren oprolt*, f.
 Roupille, f. *kleine ruiterbuis*, f.
 Rousferole, f. *rietvink, m. rietlijſ-ter*, f.

Route, f. fig. *weg om tot iets te ge-raken*, m., *middelen om zijn oogmerk te bereiken*, n. pl.
 Routinier, m. *die den ſteniergang volgt, die van de oude gewoon-te niet afwijkt*, m.
 Roux, a vents-, m. pl. *koude, drooge en heſtige aprils-winden*, m. pl.
 Rubaner, v. a. T. *het was bands-gewijze verdeelen*.
 Rubiacé, ée, *eene roode verwſtof bevattend (van planten)*.
 Rubification, f. *roodmaking, rood-verwing*, f.
 Ruband, m. T. *onderſte rij boord planken*, f.
 Rubricaire, m. *die over den kerk-dienſt geſchreven heeft; die daarin erylaren is*, m.
 Rubriques, m. pl. *liſez* f. pl.
 Ruellette, f. *klein ſteegje, klein ſtraatje*, n.
 Rueur, m. *ſchopper, die ſchopt of achteruitſlaat*, m.
 Ruffianisme, m. fa. *ontuchtig ge-drag*, n.; *hoerenlooperij*, f.
 Rugolité, f. *onevenheid, rimpeligheid, ruwheid*, f.
 Rustaudement, ad. *boerſch, onbe-ſchaa'd*.
 Rye, f. T. *oeyer der zee*, m.

S.

Sabbataire, m. *naauwgezette waar-nemer van den sabbath*, m.
 Sablier, m. *zandkoker*, m.
 Sabot, m. *tol, m. zeeſlak*, f.
 Saboteur, m. *klompenmaker*, m.
 Sabrenasfer ou fabrenauder, v. a. fa. *lomp bearbeiden, knoeijen*.
 Sabretache, f. *sabeltaſch*, f.
 Saburre, f. T. *onreinigheden der eerſte wegen*, f. pl.; *grof bal-laſtzand*, n.
 Sacard, m. *begraver der van de peſt geſtorvenen; deugniet, -gaauwdief*, m.
 Saccage, m. *pop. verwarde onder-elt-*

elkander werping van dingen, *f.*
 Sacculaire, *m.* ont'utselaar, goochelaar, *m.*
 Sacquier, *m.* T. beambte, die het opzigt heeft over het in zakken storten der scheepsloadingen zout of granen, *m.*
 Sacriste, *m.* sacristein, sacristiebewaarder, *m.*
 Sacrum, *os-*, *n.* T. heilig been, schaambeem, *n.*
 Safrande *f.* saffraan-kleur, *f.*
 Sagaie, *f.* *n.* c. sagaai, hasagaai, lans der kaffers en andere wilde volkeren, *f.*
 Saguetter, *v.* a. met zandzakjes slaan; vergiftigen door aanraking van het aangezigt met kleine vergiftigde zakjes.
 Saigneux, *lisez* saigneur.
 Saigneur, *lisez* saigneur.
 Saint-aubinet, *m.* T. touwbrug, *f.*
 Saintre, *m.* T. uitsluitend heerenregt om het vee op onbebouwde landen te laten grazen, *n.*
 Saïsisfable, *a.* waarop arrest gelegd kan worden.
 Salariés, *m.* pl. bezoldigden, loontrekkenden, *m.* pl.
 Salaude, *f.* fa. hoer van de gemeenste soort, *f.*
 Salep, *m.* salep-wortel, *m.*
 Salicor, *m.* zoutkruid, kraalkruid; *n.*
 Salière, *f.* T. verdieping of holte in het vleesch door ouderdom of vermagering, *f.*
 Sallette, *f.* zaaltje; potje, *n.*
 Salvatelle, *f.* T. zekere hand- of voet-ader, *f.*
 Salvage, *m.* T. bergregt, regt wegens het bergen van gestrande of aanstoevende goederen, *n.*
 Salvations, *f.* pl. geschrevene antwoorden, *n.* pl.; begroeting, *f.*
 Samoreux, *m.* zeker tang en platboomd schip, *n.*
 Sandix, *m.* roode yerw, uit calcineerd loodwit, *f.*
 Sauglon, *m.* T. gaffelsuk, *n.*

Saniële, *lisez* sancèle.
 Sans-peau, *f.* waldenser-peer, zekere zomerpeer, *f.*
 Sans-prêndre, *m.* T. het spelen zonder kaarten te begeren in het omber-, en zonder maat te begeeven in het quadrille-spel.
 Santier, *m.* knecht, lakei, *m.*
 Sapan, bois de-, *m.* sapan-hout, *n.*
 Saper, *v.* a. fig. onde-mijnen, langzaam aan de vernieling van iets arbeiden.
 Sapinette, *f.* eenden-mosfel, die zich onder aan de schepen hecht, *f.*
 Sarigue, *m.* buidelrat, *f.*
 Sarrasine, *f.* valpoot, *f.*
 Sartie, *f.* T. want, *n.* (in gebruik op de middellandsche zee)
 Sasfoje, *lisez* sasfoirc.
 Satinaire, *m.* satijnwever, *m.*
 Satteau, *m.* koraal-schuit, *f.*, vaartuig tot het vischen van koraal, *n.*
 Satyrisa *lisez* satyriasis.
 Saucier, *m.* sausenbereider, *m.*
 Saucisfier, *m.* sausijzenmaker, spekzager, *m.*
 Sauf, -a. voorbehoudens, vrijstaande.
 Savanne, *f.* bosch van harstachtige boomen, *n.*
 Savantissime, *ad.* allergeleerdst.
 Saveterie, *f.* schoenlapperij, *f.*, schoenlappers beroep, *n.*; slechte schoenen, *m.* pl.
 Savonnière, *voyez* saponière.
 Saumée, *f.* zekere landmaat, *f.*
 Sauter, -le pas, fig. den grooten sprong doen, sterven.
 -le fosfé, fig. van het eene uiterste tot het andere overgaan.
 Sauteuse, *f.* rups van den olmboom; zekere wals, *f.*
 Sauvagesse, *f.* wilde, *f.*, wilde vrouw, *f.*
 Sayon, *m.* krijgsrok, *m.*
 Sbire, *m.* sbire, italiaansche geregtsdienaar, *m.*

- Scalme, m. *riemboord, n. riemklamp, m. waarop de riemen rusten.*
- Scammonite, f. *scammoniewijn, m.*
- Scarabée, m. *kever, schalbijter, m.*
- Scaramouche, m. *hansworst, pot-fonmaker, m.*
- Scarison, lifez Scavisfon, Escavisfon.
- Schnapan, Schnaphan, m. *fruijkroover, afzetter, m.*
- Scierie, f. *steenzagorij, f.; zaagmolen, m.; plur. bacchus-feesten.*
- Sclarée, f. *tamme sklaroi, f.*
- Scotie, f. T. *groove onder aan eens zuil, f.*
- Scoue, f. T. *ondereind der buikstaken, n.*
- Scuitforme, a. T. *schildvormig.*
- Sèche, Séche, f. T. *droegte, f. laag eiland, n. lage klip, f.*
- Sédentairement, ad. *stilzittend, zich niet veel bewegend.*
- Segreyer, v. Segrayer.
- Seigneurialement, ad. *als heer, volgens heeren-recht; als een heer.*
- Seilleau, m. T. *puts, f. waterammer, m.*
- Seillure v. Sillage.
- Selle, T. *scoria van gesmolten metaal, f.; slijm-holte, f.; kastje van een' kalfater, n.*
- entre deux-s le cul à terre, fig. tusfchen twee fcoelen in den arsch.*
- être bien en-, fig. vast in den zadel zitten, niet gemakkelijk zich den voet laten ligten.*
- à tous chevaux, fig. iets dat tot alleman dient is.*
- Semaque, m. *smakfchip, n.*
- Semelle, m. T. *zwaard aan een fchip, n.; vloer eener kolenmijn; vloer van een affuit, m.*
- Semencine, f. *werenzaad, n.*
- SemEUR, m. T. *onderzoeker der geweerloopen, m.*
- Semi-lunaire, a. *halvemaansch, halvemaanvormig, halvemaansgewijze ingevigt.*
- Séminial, a. *paal-, broed van fijne bloem, n.*
- Semis, m. *kunst om de gezaaide boomen te doen opkopen, f.*
- Sempiterneux, se, a. *ftokoud.*
- Senage, m. T. *vischtol, m. recht op de zeevisch, n.*
- Sénatorerie, f. *ambtspligt, m. verblijf, n. van een fenaats-lid; de denzelyen toegevozen omtrek, m.*
- Sénatule, f. *raadsvergaderingszje, n.*
- Sénégré, m. *fenagriek, f.*
- Senner, v. n. T. *met het floopnet of treknet vifchen.*
- Sentelet, m. *klein wegje, paadje, n.*
- Séparatif, ve, a. *affcheidend, afzonderend.*
- Septaine, f. T. *omtrek, m.; rechtsgebied, n.; straf-f. der malthazer ridders.*
- Septantième, a. p. u. *zeventigfte.*
- Septembrifer, v. a. n. c. *vermoorden.*
- Septembrifeur, m. n. c. *doelhebber aan de moorden, in den aanvang van September 1792 te Parijs gepleegd.*
- Septemvir, m. *zevenman, zeker overheidsperfoon, m.*
- Septerée, f. *zekere landmaat, f.*
- Septuagésime, f. *septuagesima, f. derde zondag voor de vasten, m.*
- Septupler, v. a. *met zeven verduubelen.*
- Serionuir, v. Serfouetter.
- Sergette, f. *ligte fergie, f. kleed daarvan, n.*
- Sermontaire, f. *ezelskonijn, m.*
- Serpule, f. *kokerworm, m.; wormbuis, f.*
- Serre-bauquières, f. T. *balk, waarop de verdeksbalken rusten, m.*
- Serre-boste, m. T. *toew, hetwelk het anker vasthoudt, n.*
- Serre-gouttières, f. pl. T. *versterkingsbalken, die rondom het geheele fchip loopen, m. pl.*
- Serre-papiers, m. *papier-kamertje; papier-kastje, n.*
- Serum, m. T. *melkvocht, n.*
- Serval, m. *pantherkat, tijgerkat, f.*
- Serviablement, ad. p. u. *dienstvaardiglijk, gediensfiglijk.*
- Serviate, m. T. *plegtbalk, m.*
- Servite, m. *serviter monnik, m.*
- Ses pr. poss. pl. *zijne of hare.*
- Sétine, f. *uitgeftrekteheid weiland, zoo veel als door zes man op éénen dag kan afgemaaid worden,*

- den; op sommige plaatsen zoo veel als slechts één man kan afmaaijen.
- Sextelage, m. T. belasting op hetgeen ter openbare markt verkocht wordt, f.
- Séyer, v. a. koorn maaijen.
- Séyeur, se, m. et f. maaijer, m. maaijster, f.
- Siam, m. siam, soort van kegel-spel, m.
- Sibadile, f. sabadilzaad, n.
- Sibilot, m. buikspreeker, potsenmaker, m.
- Sidération, f. T. versterking, f. koud'vuur, n.
- Siflet, m. ou coup de-, gestuit, n. geluid van een sluitje, n.
- Sigibée, m. ficisbeo, oppasser, geleider eener vrouw, m.
- Signaudaire, a. T. die in staat is om te zoeken.
- Sillée, f. T. zeg. kielwater, n.
- Sillomètre, m. T. vaarmeter, m. werktuig om de snelheid van een vaartuig afweten, n.
- Simblot, m. T. verzameling van draden tot het weven van eene gebloemde of op eenige andere wijze geseekende stoffe, f.
- Simpliciste, m. kruidlezer, kruidzoeker, kruidkundige, m.
- Siroper, v. a. met stroop mengen, door stroop verzoeten.
- Slabre, f. kleine haringbuis, f. bermudisch vaartuig, n.
- Stoop, m. sloopschip, n.
- Smilax, m. saspapirilplant, stekende winde, f.
- Soda, f. T. pijn in de kool, f.
- Soi, pr. pers. de-, wi zich zelf, uit eigen aard, aandrif of krachten.
- en-, in zich zelf, zonder betrekking tot iets van buiten.
- Solfège, m. T. toonkunstige zamenstelling met gebruik der lettergrepen *ut, re, mi, enz.* f.
- Solvabilité, f. betaalbaarheid, f.; vermogen om te betalen, n.
- Somme, m. T. heerenregt op delatdieren, n.; optel, m. berekening, f.
- Son, Sa, lisez Sorr, Sa, Ses.
- Sorat, m. tot zomster bereid schapenvel, n.
- Sonner, v. a. -la retraite, den aflegt blazen.
- Sonnetier, m. schellenmaker; schellenkooper, m.
- Sonorement, ad. klinkend, met een sterk en helder geluid.
- Sopeur, f. slaperigheid, slaapzucht, f.
- Sortir, m. het uitgaan, het naar buiten gaan.
- Sory, m. T. vitrioolaarde, f.
- Sot-Py-laisse, m. gas, stuitstuk van gevogelte, n.
- Souder, v. a. eens rekening openen of sluiten; lisez Solder.
- Soudoyer, v. a. fig. tot eenig kwaad oogmerk betalen, bezoldigen.
- Soufflement, m. het blazen, geblaas, n.
- Soufrage, m. het zwavelen, n. zwaveling, f.
- Soufrière, f. zwavel-mijn, f. zwavelberg, m.
- Souille, f. T. moerasfige wentelplaats der wilde zwijnen, f.; plaats waar een schip in den moddergrond heeft vastgezeten, f.
- Soumission, f. verbindtenis, aanneming, inschrijving, f.; inschrijvings-billet, n.
- Soumissionnaire, m. aannemer, inschrijver, m.
- Soumissionné, a. ingeschreven, waarvoor men aangeneem heeft.
- Soumissionner, v. a. inschrijven, aannemen.
- Soupatoire, a. hetgeen de plaats van een avondmaal vervangt; hetgeen tot het avondmaal behoort.
- Soupler, m. die een liefhebber van soep is; dat tot de soep dient.
- Soupireur, m. zuchter, die godd'rig zucht, m.
- Souquer, v. n. T. sterk aantrekken, met kracht drukken.
- Sourcier, m. water-ontdekker, bronnen-vinder, m. (door behulp der wigchelroede of andere soortgelijke middelen).
- Sous-affermier, v. a. onderverpachten, eenen onderpachter aannemen; onder-pachten, onderpachter werden.
- Sous-berme, f. T. opzwellung van eenen stroom of beek, f.

- Sous-ordre, m. en-, ad. ondergeschiks, onderhoorig.
 créancier en-, schuldeischer van den geen, die eenen ander om schuld in rechten vervolgt.
- Sous-perpendiculaire, f. T. subnormaal-lijn, f. dat gedeelte der as eener kromme lijn, hetwelk tusschen de halve ordinaat en de normaal-lijn begrepen is.
- Sous-rente, f. rente van een goed, hetwelk men zelf op rente bezit, f.
- Sous-rentier, m. onder-rentpligtige; onder-rentheffer, m.
- Sous-secrétaire, m. tweede secretaris, onder-geheimschrijver, m.
- Sous-gener, v. n. ondertackenen, onderschrijven.
- Sparies, f. pl. T. door de zee opgeworpen voortbrengselen, n. pl.
- Spariées, a. pl. T. door de zee opgeworpen.
- Sparte, m. spaansch riet, spaansch gras, m.
- Sparterie, f. weeffsel van spaansch riet of gras, n.; fabriek alwaar men dit weeffsel maakt, f.
- Spasmatique, m. die met kuisptrekkingen geplaagd is, m.
- Spath, m. spath, n.
- Spathique, a. spath-achtig.
- Spécia, f. saldo, n. afbetaling, f.
- Spéculatif, ive, a. bespiegeland.
- Sphéromachie, f. kaats-kolf-biljard- of eenig ander spel, dat met ballen gespeeld wordt, m. woordelijk, ballonstrijd, m.
- Spiral, m. horologie-veer, f.
- Spiralement, ad. als eene brullijn, in een' schroefstrek.
- Spleen, m. miltzucht, f.
- Squale, m. haai, m. soort der haai-vischen, f.
- Squammeux, fe, a. T. schubbig, geschubt.
- Squille, f. soort van garnaal; zee-ajuin, f.
- Squillitique, a. van zee-ajuin, waarin zee-ajuin gemengd is.
- Stablat, m. woning in eenen stal, winterwoning in het gebergte, f.
- Staminée, a. f. T. met stampertjes voorzien (van bloemen gesproken).
- Statistique, f. n. c. kunde of beschrijving van alle de staatskrachten van een land, f.
- Statue, f. fig. houten beeld, n. klomp, m.
- Stercoraire, a. dat tot de dierlijke uitwerpselen behoort.
- m. frontjager, frontkever, m.
- Stéréotypage, m. het drukken met vaste lettervormen.
- Stéréotype, m. vaste lettervorm, m.; boek daarmede gedrukt, n.
- Stéréotyper, v. a. met vaste lettervormen drukken.
- Stéréotypie, f. kunst om op zulk eene wijze te drukken, f.
- Sternutatif, ve, a. niezing-wakkend, hetgeen doet niezen.
- Sullation, f. doorloking, doorzijpling, f.
- Stimulant, m. aanprikkeling, f. prikkelend middel, n.
- Stimuler, aanprikkelo, aansporen.
- Stoïsme, m. stoische dankwijze, f. of gedrag, n. wijsgeerige ongevoelghid, f.
- Strapassé, a. met overhaasting en onnaauwkeurig verrigt.
- Stratégie, f. veldheerskunst, f. krijgsoefstuur, m.
- Stratification, f. schikking bij bedding of lagen, f.
- Stratocratie, f. krijgsoverheersing, heersching door middel der krijgsmagt, f.
- Strille, f. T. tweepuntige hamer, m.
- Stupéfiant, e, Stupéfactif, ve, a. verftompend, verftijvend, verdoovend.
- Stygienne, a. eau-, T. sterk water, n.
- Suage, m. T. korst van het sweer, waarmede men een vaarsuig bestrijft, f.; koperfagers aanbeeld om randen te kloppen, n.; sloetenmakers hamer daartoe, m.; rondlopende verhevenheid op zilvermits of pottsbakkers arbeid, f.
- Subrogatis, m. T. bevel, dat eenen voegd in plaats van eenen anderen stelt, n.
- Substantifier, v. a. tot een zelfstandig naamwoord maken.
- Sucoir, m. iets, waarop men zuigt; het deel, waarmede de schaaldieren zich vastzuigen, n.

Section, m. soort van garst, f.
 Sueur, f. zweeting, f.; zweethuis, n.
 Sujercrctions, f. pl. uitspraken tot
 kwijting van beambten, die wegens
 geld verantwoordelijk zijn, f.
 Superficialité, f. oppervlakkigheid,
 f. gebrek aan grondige kennis, n.
 Superposer, v. a. bovenop plaatsen.
 Superposition, f. bovenopstelling, f.;
 hetgeen boven eens verplichting
 gedaan wordt.
 Supinateur, a. muscle-, T. spier, welke
 de palm der hand boven brengt, f.
 Supination, a. omkeering der hand,
 f. het boven brengen der hand-
 palm, n. omkeering, f.
 Suppléant, m. plaatsvervanger,
 plaatsvervuller, m.
 SUR. a. zuur, scherp.
 Surcasse, f. T. verdubbeling der schij-
 ven in het trocodilje-spel, plaat-
 sing van drie of vier schijven
 boven elkander, f.
 Surcostraux, m. pl. T. spieren boven
 de ribben, f. pl.
 Suriale, a. T. onklaar, wanneer de
 kabel zich om den balk of den stijl
 van het anker geslingerd heeft.
 Surjéant, m. T. overbieder, m.
 Serpente, f. T. touw, waartn het
 hijsouw gehaakt wordt, n.
 Suisis, a. uitgesfeld, verscheven.
 Surtondre, v. a. -la laine, de grovere
 einden der wol afstoppen.
 Surveillance, f. opzigt, toezigt, n.
 waakzaamheid, f.
 Sufin, lizez Sufain.
 Suspente, f. T. om den bezaanmast
 gelegd touw, n.
 Syllaber, v. n. letters tot lettergre-
 pen zamenbrongen, spellen,
 • Syllabification, f. spelling, f.

T.

Tabellionner, v. a. notarieel af-
 schrift van some akte geven.
 Table, tenir-, fig. fa. vasel houden,
 anderen didwerf ten eten hou-
 den; lang aan tafel blijven.
 mettre sous la-, fig. fa. dronken
 drinken, pop. bezuipen.
 -rase, die nog voor alle indruk-
 ken vatbaar is, m.

Tabourin, m. T. ruimte voor den
 fekkemast eener galai, f.
 Taillage, m. belasting, f.
 Taille-doucier, m. plaatdrukker, m.
 Taille-mer, m. T. spits eener galai, f.
 Talle, f. T. wortelscheut, wortel-
 draad, m.
 Taller, v. n. T. worteldraden schie-
 ten.
 Taluter, v. a. T. in eene gloeiing
 doen oprijzen, eengloeiing geven.
 Tamifaille, f. T. plaats op een schip,
 waardoor de roer-boom gaat, f.
 Taper, v. a. fa. slaan, slagen ge-
 ven.
 T. Pompelen, toestoppen.
 Tapière, f. T. zijbalk aan de galai-
 jen, m.
 Tapir, m. waterzwijn, viervetig
 diert uit Amerikka, n.
 Tapoter, v. a. fa. slaan, afrosen,
 lizez: kleine en herhaalde slagen
 geven.
 Taquiner, v. a. dwarsboomen, te-
 genstreven.
 Taquonner, v. a. T. van onderleg-
 sel veerzien (bij het boekdru-
 ken).
 Tarot, v. Baston et Taraud, lizez:
 speelkaarten, die op den rug ge-
 spikkeld zijn, f. pl.
 Taroupe, f. haar tusfchen de beide
 wenkbrauwen, n.
 Tartine, f. snede brood, waarop iets
 gesmeerd is, boterham, f.
 Taumalin, m. krabben-vet, n.; saw
 daaruit, f.
 Taupin, m. zekere kover, m.
 a. zwartachtig.
 Tauphage, m. ossenvlesch-eter, m.
 Tautométrie, f. T. als te slaasfche her-
 kating der zelfde maat, f.
 Tavernage, m. belasting op het cap-
 pen; boote wegens te duur ver-
 kachten wijn, f.
 Teillage, m. hennipbreking, f.
 Teilleur, m. hennipbreker, m.
 Teinturerie, f. verwerij, werkplaats
 van den geen, die laken en an-
 dere stoffen verwt, f.; dezelfs be-
 roep, n.
 Télégraphie, f. kunde in het oprig-
 ten, befluren en verstaan der te-

- telegraphen of foinpalen en derzelve werking, f.*
 Telline, f. selmosfel, f.
 Temple, Templet, m. T. *fluthout der boekbinders, n.*
 Ténare, m. poët. *hol, f. strafplaats in dezelve, f.*
 Tentacule, f. T. *voeler (vlies bij de weeke dieren), m.*
 Tercer, Terfer, v. a. T. *voor de derde maal omploegen.*
 Tergiveriateur, m. *aarzelaar, die aarzelt; die weigerachtig is; die uitvlugten zoekt, m.*
 Termes, Termites, m. pl. *termijten, wisse mieren, f. pl.*
 Ternaire, a. *nombre-, getal van drie, w.*
 Terrain, m. *disputerle-, den grondbewiisten.*
 gagner du-, grond winnen.
 Terre-ferme, f. *vast land, n.; vaste grond, m.*
 Territorial, e, a. *dat tot den grond behoort.*
 Tétoir, m. T. *wip, f. werktuig waarmede de knoppen op de spelden gemaakt worden, n.*
 Tétraleste, lizez Tétraliste.
 Tétralogie, f. *dichterlijke wedstrijd met drie treurspelen en een blijspel, m.*
 Teutonière, f. *boozemband, m.*
 a. fa. zwaar geboezemd, wel voorzien van boezem.
 Théophilantropie, m. *aanhanger van zeker godsdienststelsel, minnaar van God en menschen, m.*
 Théophilantropie, f. *het stelsel, de leer der God-en menschen-vrienden.*
 Théophilantropique, a. *het geen tot dat stelsel behoort, God-en menschen-minnend.*
 Théorique, a. *dat de theorie of het bespiegeland gedeelte eener wetenschap betreft.*
 Théosophé, m. *godgeleerde, m.*
 Thérapeutes, m. pl. *joodsche monniken, die een bespiegeland godsdienstig leven leidden, m. pl.*
 Thérapeutique, a. *dat tot het bespiegeland monniken-leven behoort, n. dat gedeelte der geneeskunde, hetwelk de behandeling der zieken betreft, n.*
- Thésaurifateur, m. *schattensamelaar, schraper, vreck, m.*
 Thésaurifement, m. *schattensameling, zamenschrapping van rijkdommen, oppotting van geld, f.*
 Tièble, f. *plaats waar de bijenkorven staan, f.*
 Tienbord, m. T. *fluurboord, n.*
 Tinet, m. *juk om wijn-emmers te dragen; dwarshout, waaraan een geslagt beest wordt opgehangen, n.*
 Tincin, m. *tingeling, het geluid eener schel, n.*
 Tir, m. *irakking, f. trek, m.*
 Tirailleur, v. n. n. c. *verspreid in het veld met den vijand scherpmusfelen, hem door klein geweer ontrusten.*
 Tirailleurs, m. pl. n. c. *ligte troepen, die van elkander verspreid al schietende met den vijand scherpmusfelen, f. pl. scherpschutters, m. pl.*
 Tire-fol, m. *pop. voorschietter van geld aan renteniers, m.*
 Tire-vieille, f. T. *touw, waaraan men zich vasthoudt bij het opklimmen van de valreep, n.*
 Tirer, -au clair, fig. *eene zaak ophelderen.*
 -à-, quatre, sterk op iets aandringen.
 Titillation, f. T. *prikkeling, kitteling, f.*
 Titrier, m. *bewaarder van bewijsstukken; die valsche bewijzen opmaakt, m.*
 Tituliser, v. a. *eene titel geven, betiteln.*
 Toifer, v. a. *fig. met verfmading van het hoofd tot de voeten opnemen.*
 Tolérablement, ad. *dragelijk.*
 Tolets, m. pl. *riemponnen, poppen zusschen of aan welken de riem zich beweegt, f. pl.*
 Toits, m. pl. *dire sur les-, openlijk verbreiden, wereldkundig maken, van de daken prediken.*
 Tombeau, m. *lit en-, tombeau, zeker ledikant met kromme tot elkander loopende stijlen, n.*

Tondaifon, f. *Tonte*, f. *schoring*, f. *het scheren der schapen*.

Tondin, m. *bies*, f. of *riichel*, m. *onder aan eens zuil*.

Toparchie, f. *kleine staat*, m. *vergering van eens landstreek*, *landvoogdij*, f.

Toparque, m. *regeerder eener landstreek*; *landvoogd*, m.

Topiques, m. pl. T. *plaatselijke geneesmiddelen*, n. pl.; *waarschijnlijke gevolgtrekkingen uit de omstandigheden*, f. pl.

Toral, m. T. *scheidkade van twee landgeederen*, f.

Torche-fer, m. T. *veeglap*, om het ijzer schoon te maken, f.

Torquer, v. a. T. *tabak zamen draaijen*.

Torqueur, m. T. *tabakdraaijer*, m.

Tortillage, m. *verwarde voordragt*, *verwarring van denkbeelden en woorden*, f.

Tortilière, lizez *Tortillière*.

Torturer, v. a. *op de pijnbank spannen*, *pijnigen*, *felteren*.

Toscan, a. ordre-, m. *toskaansche bouwerde*, f.

Toste, f. T. *roesbank eener sloep of boot*, f.

Touche, f. *kudde of drift vette osen*, f.

Toueux, Toueur, m. T. *boegzeerder*, *die een schip met een touw aan den wal doet voortgaan*, m. *anker daartoe*, n.

Toufan, m. T. *heftige wervolwind op zee*, *dwarlwind*, m.

Touffeur, m. *dwalm*, m. *uitwaseming*, *die uit eens zeer heete plaats voortkomt*, f.

Toulet, m. *roepen*, f.

Tourd, m. *zekere zeevisch*, m.

Tourer, v. a. T. *het deeg herhaalde malen toevauwen*.

Touret, m. *spinnewiel*, n.

Tournail'ler, v. n. fa. *heen en weder draaijen*, *om iets heen draaijen*, *drentelen*.

Tournant, m. *fig fa. omweg*, *draai*, m. *om. tot zijn oogmerk te gaken*.

Toumasher, v. a. T. *op het postbak-*

kers wiel bewerken, *aardewerk en porselein glad draaijen*.

Tournaïn, m. T. *werktuig om aardewerk te draaijen*, n.

Tournier v. a. -court, *afbreken*, *het treden in bijzonderheden ontwijken*.

-mal, *eenen flechten keer nemen*, *flechter worden*.

Tournes, f. pl. T. *het geld*, *dat toegegeven wordt wanneer eens ruiling of deeling niet met gestotene beurzen geschiedt*, n. *nitkeering*, f.

Tousferie, f. *gheest*, *gekuch*, n. *het hoesten*, *het kugchen*.

Tout, somme-, ad. *alles zamen genomen*, *alles wel berekend*, *summa summarum*.

Tracement, m. *beschrijving*, f. *het beschrijven (eener lijn of figuur)*; *het schetsen (eener teekening)*; *het affteken van eens legorplaats*, n.

Tractation, f. *behandeling*, *wijze van behandelen*, f.

Traditeur, m. *overbringer*; *overleveraar*; *verrader*, m. plur. *zij*, *die bij de vervolgingen tegen de christenen nit vrees de heilige boeken overleverden*.

Traduisible, a. *vertaalbaar*, *dat overgezet*, *in eens andere taal overgebragt kan worden*; *die men is regten betrokken kan*.

Traffiquement, m. *handel*, m. *het drijven van koopmanschap*.

Traffiqueur, m. *handelaar*, *handeldrijver*, m.

Train, m. *aller son-*, *zienen gang gaan*.

mettre en-, *aan den gang brengen*; T. *alles tot hit drukken gereed maken*.

boute en-, m. fa. *die het gezelschap aan den gang brengt*, *die het vrolijk maakt*, m.

Traine, f. T. *sloopnet*, n.

Traité, a. *behandeld*; *onthaald*.

Traiteur, m. *slavenhandelaar*; *handelaar in pelserijen*, m.

Traitoir, m. *Traitoire*, f. T. *ringaug der kuipers*, f.

Translatif, ve, a. T. *overtbrengend*,
overdragend.

Transmutatif, ve, a. *verwisselend*,
dat veranderen, *verwisselen doet*.

Transover, v. a. *overzweemen*. v. n.
te zeer toegedaan zijn aan al wat
nieuw is.

Transplantement, m. *verplanting*;
werking van dezelve, f.

Transporter, v. a. à, *overdragen*
op iemand, *overdragt van eigen-*
den aan iemand doen.

Trapelle, f. *rotten- of muizen-val* f.

Trappe, f. *zekere strengte orde* van
geestelijken, f.

Trappiste, m. *monnik dier orde*,
m.

Traque, f. T. *kloppjagt*; f.

Traqueur, m. *die eens kloppjagt*
houdt, *die op zulk eens wijze*
jaagt, m.

Trastavar, m. *paard*, *dat aan eenen*
voor- en aan den schuins daar
tegen overstaanden achterpoot
witte vlekken heeft, n.

Travat, m. *paard dat zoodanige*
vlekken aan eenen voor- en eenen
achterpoot heeft, *maar aan de-*
zelfde zijde, n.

Traversement, m. *oversteking*; *door-*
bering; *dwars ligging*, f.
fig. *dwarsbooming*, f.

Trébucher, v. n. *fig struikelen*, *eenen*
misstap doen, *seilen*.

Tréchanger, v. n. *dikwijls veran-*
deren, *onstandvastig zijn*.

Tréseau, Tréseau, m. *groot kers-blok*,
of brandhout, *hetwelk de boe-*
ren, *uit een met bijgeloof ge-*
mengd gebruik, *op kers-avond aan*
den haard leggen, n.

Tréfiler, v. a. *draadtrekken*.

Tréfilerie, f. *draadtrekking*, f.; *werk-*
tug daartoe, n.

Tréfileur, m. *draadtrekker*, m.

Tréillager, v. a. *met latwerk voor-*
zien.

Tréillageur, m. *die latwerk*, *of hek-*
werk maakt, m.

Trélinguer, v. a. *door middel van*
een touw met verscheidene ein-
den, *of zoogenaamde hanenvoet-*
ten, *isr vasthechten*.

Tréma, m. *gekwinserd*, *liefz deel-*
teeken, n.

Trémouction, f. *het doen beven*,
het doen silderen, n.

Tremelle, f. *limos*, m.

Tempis, m. T. *vocht*, *waarin men*
iets heeft laten weeten, *bijzonder*
zouten visch of leder, n.; *week-*
plaats in eenestijffel-fabriek, f.;
zuur waarin men metalen doet
weeten, *om dezelve te zuive-*
ren, n.

Tréou, m. T. *vierkant zeil eener ga-*
lei, n.

Tréport, m. T. *hefstuk*, n. *voering*,
j. *(op de schepen)*.

Trésole, f. *dwarsstuk*, *hetwelk de*
zijden van een wagen zamen-
houdt, n.

Trésept, m. *trisspelspel*, n.

Trésson, m. T. *spier*, f. *of houtje*,
m. *hetwelk tuschen planken*, *of iets*
anders, *gehoeken wordt*, *om het*
opengesperd te houden.

Tréssonner, v. a. T. *met houten spie-*
jen voorzien.

Tresaut, m. *plotslinge schrik*, m. *op-*
springing; *ongelijke waning*, f.

Tresqueur, v. n. *van schrik op-*
springen.

Tri, m. *zeker kaartspel*, n.; *ver-*
lexing, f.

Triologue, m. *driespraak*, *zamen-*
spraak van drieën, f.

Triandrie, f. T. *derde klasse der*
planten, f.

Tribard, m. *stok of knuppel*, *wel-*
ken men de dieren aan den hals
hangt, *om hun het springen te*
beletten, m.

Tricenaire, a. *dertig-tallig*, *dat der-*
tigmaal iets inhoudt of dertig-
maal geschiedt.

Trichiasé, f. T. *haarziekte*, *aan de*
oogen, *in de leuden*, *blaas of*
borst, f.

Tricoils, m. *straad*, *berduursel*, n.

Tricouze, f. *dikke stokers*, f.

Trieur, a. T. *uitzoeker*, *verlezer*,
m.

Trigame, a. *die drie vrouwen te*
gelijk heeft.

[I 4]

Tri-

Trigamie, *f.* drievaldige echt, *m.*
T. derde echt, m.
 Trigone, *m.* *T.* kantzuil, *f.* prisma;
werktuig om op de zonnepijlers
te teekenen, n.; driehoek van
drie dwaaflstarren, m.
 Trimeau, *m.* drielingstind, *n.*
 Trimer, *v. n.* fa. gaauw gaan.
 Trimètre, *a.* vers-, jambisch vers
van zes vooten, n.
 Tringler, *liez* Tringles.
 Tribunaire, *m.* voerstander van de
leer der drieënheid, trinitaris;
zekere geestelijke van de orde
der drieënheid, m.
 Triplicata, *m.* driedubbele van eenig
schrijft, n.
 Tripotier, *m.* ière, *f.* waard van een
speel- of dobbelhuys, m.; waardin
in hetzelve, f.
 Trirègne, *m.* pauskrone, *f.*
 Trifannuel, *a.* driejarig, dat drie
jaren duurt (van planten).
 Trisparton, *m.* Trisparte, *T.* blok
met drie rollen, n.
 Trochaïque, *a.* vers-, vers met de
trochaïsche voetsmaat, n.
 Tromblon, *m.* pistool met eenen
zeer wijden mond, f.
 Truffer, *v. a.* bedriegen.
 Trufferie, *f.* bedriegerij, *f.*
 Truffière, *f.* veld daar truffels groei-
jen, n.
 Truiton, *m.* kleine forel, *m.*
 Tubipores, *m. pl. T.* pijpkoralen, *n. pl.*
 Turbatif, *a.* storond.
 Turbotière, *f.* soort van vischketel
met eens soef, m.
 Tuyère, *f. T.* pijp van eenen blaas-
balg (in smederijen), f.
 Typhon, *v.* Trombe.
 Typographiquement, *ad.* drukkuns-
tiglijk.
 Typolites, *m. pl.* steenen met af-
drukfels van planten enz. m. pl.

U

Unau, *m.* luiaard (zeker dier), *m.*
 Unitaires, *m.* een die slechts éénen
persoon in de Godheid stelt of
aanueemt, unitaris, m.
 Universaliste, *f. l.* voorstander en
drijver van de algemeene godde-
lijke genade, m.
 Ureiau, *m. T.* touw met een karrol
of blok, n.
 Urinateur, *m.* piskijker, *m.*
 Uromance, Uromancie, *f.* piskijke-
rij, f.
 Urfuline, *f.* Urselijn, zekere non, *f.*
 Urticées, *f. pl. T.* planten tot het
geslacht der distels behoorende,
f. pl. netelgewassen, n. pl.
 Uline, *liez* hamer- molen- glas-
ijzerwerk, enz.; gezamenlijke
gebouwen en werktuigen tot zulk
een werk, n. pl.
 Utérus, *m. T.* baarmoeder, *f.*

V.

Vaccin, *m.* koepokstof, *f.*
 Vaccinateur, *m.* inërter met koepok-
stof, vaccineerder, m.
 Vagant, *m.* strandzwerver, strand-
dief, m.
 Vaigrage, *m. T.* beschoot, binnenbe-
kleedfel van een schip, n.; het
beschieten of bekleeden van een
schip, n.
 Vairon, *m.* soort van grondling, *m.*
a. dat oogen van verschillende
kleur heeft.
 Valfe, *f.* wals, zekere duitche
dans met gedurige draaijing, f.
 Valfer, *v. n.* walsen, de wals dan-
sen.
 Vandalisme, *m. n. c.* vandalismus,
verwoestingsgeest, m. het uit-
dooven van kunds en het torag
brengen van barbaarsheid.
 Varet, *m. T.* gezonken schip, *n.*
 Varietur, *nc-, T.* soekening, welke
waarborgt, dat een stuk niet ver-
anderd werde, f.
 Variorum, boeken van de uitgaven
cum notis variorum, n. pl. zake-
re uitgaven van oude schrijvers,
f. pl.
 Varrer, *v. n.* schilpadden harpoen;
in zee steken.

Van

Varreur, m. *schilpadden-karpoe-
ner, m.*
 Vastinas, m. n. c. *klein beweegbaar
gedeelte van eene deur of van
een venster, n.*
 Vasfoles, f. pl. T. *lukken van het tra-
liewerk op de scheeps-verdekken,
n. pl.*
 Vaticiner, v. n. p. u. *voorzeggen,
voorspellen, waarzeggen.*
 Veillaque, m. *mensch zonder trouw
of eerlijkheid, trouwlooze be-
drieger, m.*
 Véloce, a. T. *snel, snelloopend
(van eenen hemelbol).*
 Vêlot, m. T. *vel van een te vroeg
geboren kalf, n.*
 Vénal, le, a. *omkoopbaar, die om-
gekecht kan worden.*
 Vendangeoir, m. *huis of getimmer-
te tot den wijnoogst, m.; mand
daartoe, f.*
 Vénéablement, ad. *eerwaardiglijk.*
 Venette, f. *vrees, f. schrik, m. on-
gerustheid, f.; partij onder
Keizer Justinianus, f.*
 Venez-y voir, m. fa. *boeren-bedrie-
ger, m. fopperij, f.*
 Ventrouiller, se-, v. l. *zich wenselen,
zich rollen.*
 Ver, m. sig. fa. *luim, kuar, f.*
 Verbalisement, m. *het opstellen van
een proces-verbaal, m.*
 Verdillon, m. T. *gedeelte van den
weefftoel, waaraan hij het sa-
pijtweven de kettingdraden of
kamlijnen gehecht zijn, m. meer-
stok, lusfenstok, m.*
 Vergadelle, f. *harde stokvisch, m.*
 Verlacé, ée, a. *met ijzel overdekt.*
 Verlacer, v. n. *ijzeien.*
 Vêrié, ée, a. *adelijk, waaraan
eene bederf lucht is.*
 Vermiforme, a. *wormvormig.*
 Vermout, a. *alsenwijn, n.*
 Verrin, f. *timmermans schroef,
windschroef, schroef, tot het
opwinden van muren, f.*
 Verrucaire, f. *wratenkruid, n.*
 Versement, m. *storting, overstor-
ting, f.*
 Versence, f. *voor, ploegvoor, f.*
 Verseur, m. *stortser, m. de water-
man, m. (een hemelsteeken).*

Verfisseur, m. *verzenmaker, berij-
mer, m.*
 Verfoir, m. *hout, waarmede men den
ploeg omkeert, n.*
 Verticalité, f. *regtstandigheid, f.
het loodrecht staan, n.*
 Verticité, f. T. *neiging van eeniglig-
chaam, om zich naar eenem zake-
ren kant te wenden, f. naiging
der compasnaald naar het noor-
den, f.*
 Vertigo, m. *plotselinge duizeling
der paarden, f.; gril, f. plotsel-
ing en dwaas denkbeeld, n.*
 Viage, m. T. *leven, n. levensstijd, m.
à-, ad. voor het leven, levens-
lang.*
 Viager, m. *lizez a.*
 Viciable, a. *dat aan gebreken on-
derworpen is, dat gebrekkig
worden kan.*
 Vicinal, a. T. *chemins-vicinaux, na-
hurige wegen.*
 Victorial, le, a. *dat de overwin-
ning betreft.*
 Victorieole, f. *kleine overwinning, f.*
 Vieillement, ad. *op eene oude wij-
ze; op de wijze der oude wijzen.*
 Vieillissement, m. *veroudering, f.
het oud worden, n.*
 Vigogne, m. *lizez f.*
 Vinade, f. T. *heerenrecht op het ver-
voeren van wijn met twee paar
ossen en eene kar, n.*
 Vinomètre, m. T. *wijn-meter, m. werk-
tuig tot het onderzoeken van de
hoedanigheid des wijns, n.*
 Violoncelle, m. *bas-violenspeler, vi-
olencellesspeler, m.*
 Virebrequin, voyez Vilebrequin.
 Virguler, v. a. *van commas, van
leesteekens voorzien.*
 Virole, m. *keuten noot aan het
veer, door welke de kolderstok
gaat, f.*
 Virure, f. T. *onkring van het schip,
f. hetgeen een schip omgeeft.*
 Visagère, f. T. *voorzijde, f. wan-
gen, f. pl. of strook, f. eener
vrouwen muts.*
 Visère, f. sig. fa. *geest, m. denk-
vermogen, n.*
 Visif, m. *vermogen om te zien, m.*

Vifigoth, m. lemp mensch, onbeschaafde vlegel, kinkel, m.
 Vifitandine, m. non uit het klooster van onzer lieve vrouwe groetnis, f.
 Vitelots, m. pl. zekere faikerbakkers hoekjes, n. pl.
 Vitonfères, lizez Vitonnières.
 Vitrail, m. kerkraam, kerkglas, n.
 Vive-la-joie, m. fa. luchtige bol, m.
 Voglic, bonne-, m. vrijwillige galei roeijer, m.
 Voie, f. T. ftraek van de zaag, f. meure fur la-, fig. op den weg helpen.
 Voiles, f. pl. à pleines-, fig. fteentlijk, regelregt.
 Volailier, m. poelie, vogelkoper, m.
 Volatilité, f. fig. vlugtigheid, loshoofdigheid, f.
 Volcanisme, m. oanhanger van het fiefel, dat het vuur de hoofdrol in de vorming van onze aarde gespeeld heeft, m.

Volfe, Wolfe, m. T. draaikeik, f. maalstroom, m.
 Volubilis, m. T. flingerplanten, die zich om eens andere plants of fok heen flingeren, f. pl.
 Voluptuaire, a. tot vermaak gedaan, vermaakhalve aangelegd.
 Voquer, v. a. T. de postebakkers aarde doorkneden, doorwerken.
 Voüif, ive, a. dat betrekking tot eens geloofte heeft, bij geloofte toegezegd.
 Vous, pr. pers. zlieden.

Z

Zénonique, a. Zenonisch, van Zeno.
 point-, T. ondeelbaar punt, n.
 Zéro, m. fig. nul in het cijfer, f. niets beduidend wezen, n.
 Zizipla, lizez Zifiphe, m. berstbezijsboom, m.

FIN DU SUPPLÉMENT.

11
12
13
14
15
16
17
18
19
20
21
22
23
24
25
26
27
28
29
30
31
32
33
34
35
36
37
38
39
40
41
42
43
44
45
46
47
48
49
50
51
52
53
54
55
56
57
58
59
60
61
62
63
64
65
66
67
68
69
70
71
72
73
74
75
76
77
78
79
80
81
82
83
84
85
86
87
88
89
90
91
92
93
94
95
96
97
98
99
100

